

**THE BOOK OF
MORMON**

**GREEK – ENGLISH
PARALLEL EDITION**

Version 1, published April 2023. bencrowder.net/book-of-mormon-parallel-edition/

This parallel edition © 2023 Benjamin Crowder. All rights reserved. You have permission to print this document for your own use. For other uses, send requests to ben.crowder@gmail.com.

Text of the Book of Mormon © 2023 Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved.

The text of this edition is licensed from The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints with the following disclaimer: *The Product offered by Benjamin Crowder is neither made, provided, approved, nor endorsed by, Intellectual Reserve, Inc. or The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints. Any content or opinions expressed, implied, or included in or with the Product offered by Benjamin Crowder are solely those of Benjamin Crowder and not those of Intellectual Reserve, Inc. or The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints.*

Το Βιβλίο του Μόρμον

Μία αφήγηση γραμμένη από το Χέρι του Μόρμον επάνω σε πλάκες ληφθείσα από τις πλάκες του Νεφί

Επομένως, είναι μία σύντμηση του χρονικού του λαού του Νεφί και επίσης των Λαμανιτών. Γραμμένο προς τους Λαμανίτες, οι οποίοι είναι υπόλειμμα του οίκου του Ισραήλ. Και επίσης προς τους Ιουδαίους και τους Εθνικούς. Γραμμένο σύμφωνα με εντολή και επίσης με το πνεύμα της προφητείας και της αποκάλυψης. Γραμμένο και σφραγισμένο και κρυμμένο προς τον Κύριο, ώστε αυτοί να μην καταστραφούν. Για να έλθει στο φως με τη δωρεά και τη δύναμη του Θεού για να ερμηνευθεί. Σφραγισμένο από το χέρι του Μορόνι και κρυμμένο προς τον Κύριο, για να έλθει στο φως εν ευθέτω χρόνω μέσω των Εθνικών. Η ερμηνεία του μέσω της δωρεάς του Θεού.

Μία σύντμηση ληφθείσα από το Βιβλίο του Εθέρ επίσης, το οποίο είναι χρονικό του λαού του Ιαρέδ, ο οποίος διασκορπίστηκε την εποχή που ο Κύριος σύγχυσε τη γλώσσα του λαού, όταν έκτιζε πύργο για να φθάσει τον ουρανό. Για να δείξει στο υπόλειμμα του οίκου του Ισραήλ τι σπουδαία έχει κάνει ο Κύριος για τους πατέρες τους. Και ώστε να γνωρίσουν τις διαθήκες του Κυρίου, ώστε να μην εκδιωχθούν για πάντα. Και επίσης για να πείσει τους Ιουδαίους και τους Εθνικούς ότι ο ΙΗΣΟΥΣ είναι ο ΧΡΙΣΤΟΣ, ο ΑΙΩΝΙΟΣ ΘΕΟΣ, που φανερώνεται σε όλα τα έθνη. Και τώρα, αν υπάρχουν σφάλματα, είναι τα λάθη ανθρώπων. Επομένως, μην καταδικάζετε τα του Θεού, ώστε να βρεθείτε ακηλίδωτοι στο βήμα κρίσεως του Χριστού.

ΠΡΩΤΟΤΥΠΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΛΑΚΕΣ ΣΤΑ ΑΓΓΛΙΚΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΖΟΖΕΦ ΣΜΙΘ ΤΟΝ ΝΕΟΤΕΡΟ

The Book of Mormon

An Account Written by the Hand of Mormon upon Plates Taken from the Plates of Nephi

Wherefore, it is an abridgment of the record of the people of Nephi, and also of the Lamanites—Written to the Lamanites, who are a remnant of the house of Israel; and also to Jew and Gentile—Written by way of commandment, and also by the spirit of prophecy and of revelation—Written and sealed up, and hid up unto the Lord, that they might not be destroyed—To come forth by the gift and power of God unto the interpretation thereof—Sealed by the hand of Moroni, and hid up unto the Lord, to come forth in due time by way of the Gentile—The interpretation thereof by the gift of God.

An abridgment taken from the Book of Ether also, which is a record of the people of Jared, who were scattered at the time the Lord confounded the language of the people, when they were building a tower to get to heaven—Which is to show unto the remnant of the house of Israel what great things the Lord hath done for their fathers; and that they may know the covenants of the Lord, that they are not cast off forever—And also to the convincing of the Jew and Gentile that JESUS is the CHRIST, the ETERNAL GOD, manifesting himself unto all nations—And now, if there are faults they are the mistakes of men; wherefore, condemn not the things of God, that ye may be found spotless at the judgment-seat of Christ.

TRANSLATED BY JOSEPH SMITH, JUN.

Η μαρτυρία των τριών μαρτύρων

Ας γίνει γνωστό σε όλα τα έθνη, τις φυλές, τις γλώσσες και τους λαούς, στους οποίους θα έλθει αυτό το έργο: ότι εμείς, μέσω της χάριτος του Θεού Πατέρα, και του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, έχουμε δει τις πλάκες οι οποίες περιέχουν αυτό το χρονικό, το οποίο είναι ένα χρονικό του λαού του Νεφί, και επίσης των αδελφών τους των Λαμανιτών, και επίσης του λαού του Ιαρέδ, ο οποίος ήλθε από τον πύργο για τον οποίον έχει γίνει λόγος. Και γνωρίζουμε επίσης ότι έχουν μεταφρασθεί με το χάρισμα και τη δύναμη του Θεού, επειδή η φωνή Του μας το δήλωσε. Επομένως, γνωρίζουμε μετά βεβαιότητας ότι το έργο είναι αληθινό. Και καταθέτουμε επίσης μαρτυρία ότι έχουμε δει τις εγχαράξεις που είναι επάνω στις πλάκες. Και μας παρουσιάσθηκαν με τη δύναμη του Θεού και όχι ανθρώπου. Και δηλώνουμε με λόγια σωφροσύνης, ότι άγγελος Θεού κατήλθε από τους ουρανούς και τις έφερε και τις έθεσε εμπρός στα μάτια μας, ώστε είδαμε και παρατηρήσαμε τις πλάκες και τις εγχαράξεις επάνω σε αυτές. Και γνωρίζουμε ότι είναι με τη χάρη του Θεού Πατέρα και του Κυρίου μας Ιησού Χριστού που είδαμε και δίνουμε μαρτυρία ότι αυτά είναι αληθινά. Και είναι θαυμάσια για τα μάτια μας. Εντούτοις, η φωνή του Κυρίου μας πρόσταξε να δώσουμε μαρτυρία γι' αυτό. Οπότε, για να είμαστε υπάκουοι με τις εντολές του Θεού, δίνουμε μαρτυρία γι' αυτά. Και γνωρίζουμε ότι εάν είμαστε πιστοί στον Χριστό, θα απαλλάξουμε τα ενδύματά μας από το αίμα όλων των ανθρώπων και θα βρεθούμε ακηλίδωτοι εμπρός στο βήμα κρίσεως του Χριστού και θα κατοικήσουμε μαζί Του αιωνίως στους ουρανούς. Και η τιμή ας είναι στον Πατέρα, και στον Υιό, και στο Άγιο Πνεύμα, που είναι ένας Θεός. Αμήν.

ΌΛΙΒΕΡ ΚΑΟΥΝΤΕΡΥ
ΝΤΕΪΒΙΝΤ ΟΥΪΤΜΕΡ
ΜΑΡΤΙΝ ΧΑΡΡΙΣ

The Testimony of Three Witnesses

Be it known unto all nations, kindreds, tongues, and people, unto whom this work shall come: That we, through the grace of God the Father, and our Lord Jesus Christ, have seen the plates which contain this record, which is a record of the people of Nephi, and also of the Lamanites, their brethren, and also of the people of Jared, who came from the tower of which hath been spoken. And we also know that they have been translated by the gift and power of God, for his voice hath declared it unto us; wherefore we know of a surety that the work is true. And we also testify that we have seen the engravings which are upon the plates; and they have been shown unto us by the power of God, and not of man. And we declare with words of soberness, that an angel of God came down from heaven, and he brought and laid before our eyes, that we beheld and saw the plates, and the engravings thereon; and we know that it is by the grace of God the Father, and our Lord Jesus Christ, that we beheld and bear record that these things are true. And it is marvelous in our eyes. Nevertheless, the voice of the Lord commanded us that we should bear record of it; wherefore, to be obedient unto the commandments of God, we bear testimony of these things. And we know that if we are faithful in Christ, we shall rid our garments of the blood of all men, and be found spotless before the judgment-seat of Christ, and shall dwell with him eternally in the heavens. And the honor be to the Father, and to the Son, and to the Holy Ghost, which is one God. Amen.

OLIVER COWDERY
DAVID WHITMER
MARTIN HARRIS

Η μαρτυρία των οκτώ μαρτύρων

Ας γίνει γνωστό σε όλα τα έθνη, τις φυλές, τις γλώσσες και τους λαούς, στους οποίους θα έλθει αυτό το έργο: ότι ο Τζόζεφ Σμιθ ο νεότερος, ο μεταφραστής του έργου αυτού, μας έχει δείξει τις πλάκες για τις οποίες έχει γίνει λόγος, οι οποίες φαίνονται χρυσές. Και όσα φύλλα ο εν λόγω Σμιθ έχει μεταφράσει τα αγγίξαμε με τα χέρια μας. Και είδαμε επίσης τις εγχαράξεις επάνω σε αυτά, εκ των οποίων όλα έχουν την όψη αρχαίου έργου και λεπτομερούς καλλιτεχνίας. Και δίδουμε μαρτυρία για το εξής με λόγια σωφροσύνης, ότι ο εν λόγω Σμιθ μας έχει δείξει τις πλάκες, επειδή τις έχουμε δει και αγγίξει και γνωρίζουμε μετά βεβαιότητας ότι ο εν λόγω Σμιθ έχει πάρει τις πλάκες για τις οποίες έχουμε μιλήσει. Και δίδουμε τα ονόματά μας προς τον κόσμο, για να δώσουμε μαρτυρία προς την οικουμένη για όσα έχουμε δει. Και δεν ψευδόμεθα, μάρτυς μας ο Θεός.

ΚΡΙΣΤΙΑΝ ΟΥΪΤΜΕΡ
ΤΖΕΙΚΟΜΠ ΟΥΪΤΜΕΡ
ΠΗΤΕΡ ΟΥΪΤΜΕΡ Ο ΝΕΟΤΕΡΟΣ
ΤΖΩΝ ΟΥΪΤΜΕΡ
ΧΑΪΡΑΜ ΠΕΪΤΖ
ΤΖΟΖΕΦ ΣΜΙΘ Ο ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ
ΧΑΪΡΟΥΜ ΣΜΙΘ
ΣΑΜΙΟΥΕΛ ΣΜΙΘ

The Testimony of Eight Witnesses

Be it known unto all nations, kindreds, tongues, and people, unto whom this work shall come: That Joseph Smith, Jun., the translator of this work, has shown unto us the plates of which hath been spoken, which have the appearance of gold; and as many of the leaves as the said Smith has translated we did handle with our hands; and we also saw the engravings thereon, all of which has the appearance of ancient work, and of curious workmanship. And this we bear record with words of soberness, that the said Smith has shown unto us, for we have seen and hefted, and know of a surety that the said Smith has got the plates of which we have spoken. And we give our names unto the world, to witness unto the world that which we have seen. And we lie not, God bearing witness of it.

CHRISTIAN WHITMER
JACOB WHITMER
PETER WHITMER, JUN.
JOHN WHITMER
HIRAM PAGE
JOSEPH SMITH, SEN.
HYRUM SMITH
SAMUEL H. SMITH

Το Πρώτο βιβλίο του Νεφί

Η βασιλεία και η διακονία του

Μία αφήγηση του Λεχί και της συζύγου του, Σαρίας, και των τεσσάρων υιών του, που ονομάζονται (αρχίζοντας από τον μεγαλύτερο) Λάμαν, Λεμουήλ, Σαμ και Νεφί. Ο Κύριος προειδοποιεί τον Λεχί να αναχωρήσει από τη γη της Ιερουσαλήμ, επειδή προφήτευσε στον λαό σχετικά με την ανομία του και ο λαός επιδιώκει να καταστρέψει τη ζωή του. Κάνει ένα ταξίδι τριών ημερών στην έρημο με την οικογένειά του. Ο Νεφί παίρνει τους αδελφούς του και επιστρέφει στη γη της Ιερουσαλήμ για να αποκτήσει το χρονικό των Ιουδαίων. Η αφήγηση των δεινών τους. Νυμφεύονται τις θυγατέρες του Ισμαήλ. Παίρνουν τις οικογένειές τους και αναχωρούν στην έρημο. Τα δεινά και τα βάσανά τους στην έρημο. Η πορεία του ταξιδιού τους. Φθάνουν στη θάλασσα. Οι αδελφοί του Νεφί επαναστατούν εναντίον του. Τους αντιμετωπίζει και κατασκευάζει ένα πλοίο. Αποκαλούν το όνομα του τόπου Αφθονία. Διασχίζουν τη θάλασσα προς τη γη της επαγγελίας και ούτω καθεξής. Αυτό είναι σύμφωνα με την αφήγηση του Νεφί ή με άλλα λόγια, εγώ, ο Νεφί, έγραψα αυτό το χρονικό.

Νεφί Α' Ι

- 1 Εγώ, ο Νεφί, έχοντας γεννηθεί από καλούς γονείς, αφού διδάχθηκα σε κάποιο βαθμό όλες τις γνώσεις του πατέρα μου, και έχοντας δει πολλά βάσανα επί των ημερών μου, παρά ταύτα, έχοντας ευνοηθεί άκρως από τον Κύριο όλες τις ημέρες μου, μάλιστα, αφού είχα λάβει μεγάλη γνώση για την καλοσύνη και τα μυστήρια του Θεού, γι' αυτό κάνω ένα χρονικό των τεκταινομένων κατά τις ημέρες μου.
- 2 Λοιπόν, κάνω ένα χρονικό στη γλώσσα του πατέρα μου, η οποία αποτελείται από τις γνώσεις των Ιουδαίων και τη γλώσσα των Αιγυπτίων.

The First Book of Nephi

His Reign and Ministry

An account of Lehi and his wife Sariah, and his four sons, being called, (beginning at the eldest) Laman, Lemuel, Sam, and Nephi. The Lord warns Lehi to depart out of the land of Jerusalem, because he prophesieth unto the people concerning their iniquity and they seek to destroy his life. He taketh three days' journey into the wilderness with his family. Nephi taketh his brethren and returneth to the land of Jerusalem after the record of the Jews. The account of their sufferings. They take the daughters of Ishmael to wife. They take their families and depart into the wilderness. Their sufferings and afflictions in the wilderness. The course of their travels. They come to the large waters. Nephi's brethren rebel against him. He confoundeth them, and buildeth a ship. They call the name of the place Bountiful. They cross the large waters into the promised land, and so forth. This is according to the account of Nephi; or in other words, I, Nephi, wrote this record.

I Nephi I

I, Nephi, having been born of goodly parents, therefore I was taught somewhat in all the learning of my father; and having seen many afflictions in the course of my days, nevertheless, having been highly favored of the Lord in all my days; yea, having had a great knowledge of the goodness and the mysteries of God, therefore I make a record of my proceedings in my days.

Yea, I make a record in the language of my father, which consists of the learning of the Jews and the language of the Egyptians.

- 3 Και γνωρίζω ότι το χρονικό που φτιάχνω είναι αληθινό. Και το φτιάχνω με το ίδιο μου το χέρι. Και το κάνω σύμφωνα με τη γνώση μου.
- 4 Επειδή συνέβη ώστε στην αρχή του πρώτου έτους της βασιλείας του Σεδεκία, βασιλέα του Ιούδα, (ο πατέρας μου Λεχί, έχοντας κατοικήσει στην Ιερουσαλήμ όλες τις ημέρες του)· και εκείνο το ίδιο έτος ήλθαν πολλοί προφήτες, προφητεύοντας στον λαό ότι πρέπει να μετανοήσει ή η μεγάλη πόλη της Ιερουσαλήμ πρέπει να καταστραφεί.
- 5 Γι' αυτό συνέβη ώστε ο πατέρας μου, ο Λεχί, καθώς προχωρούσε, προσευχήθηκε στον Κύριο, λοιπόν, με όλη του την καρδιά, για λογαριασμό του λαού του.
- 6 Και συνέβη ώστε καθώς προσευχόταν προς τον Κύριο, ήλθε μία πύρινη στήλη και παρέμεινε επάνω σε έναν βράχο εμπρός του. Και είδε και άκουσε πολλά. Και εξαιτίας όσων είδε και άκουσε, σείόταν και έτρεμε υπερβολικά.
- 7 Και συνέβη ώστε επέστρεψε στο σπίτι του στην Ιερουσαλήμ. Και έπεσε επάνω στο κρεβάτι του, επειδή είχε κατακλυσθεί από το Πνεύμα και από εκείνα που είχε δει.
- 8 Και έχοντας επομένως κατακλυσθεί από το Πνεύμα, μεταφέρθηκε σε ένα όραμα, ώστε είδε τους ουρανούς ανοικτούς και νόμισε ότι είδε τον Θεό να κάθεται επάνω στον θρόνο Του, περιστοιχισμένος από αναρίθμητες συνάξεις αγγέλων σε στάση ψαλμωδίας και δοξολογίας του Θεού τους.
- 9 Και συνέβη ώστε είδε Έναν κατελθόντα από τον μέσον του ουρανού, και διαπίστωσε ότι η λάμψη Του ήταν ανώτερη και από του ήλιου το καταμεσήμερο.
- 10 Και είδε επίσης δώδεκα άλλους, που Τον ακολουθούσαν και η λαμπρότητά τους ξεπερνούσε τη λαμπρότητα των αστεριών στο στερέωμα.
- 11 Και κατέβηκαν και προχώρησαν επάνω στο πρόσωπο της γης. Και ο πρώτος ήλθε και στάθηκε εμπρός στον πατέρα μου, και του έδωσε ένα βιβλίο, και του είπε να διαβάσει.
- 12 Και συνέβη ώστε καθώς διάβαζε, γέμισε από το Πνεύμα του Κυρίου.

And I know that the record which I make is true; and I make it with mine own hand; and I make it according to my knowledge.

For it came to pass in the commencement of the first year of the reign of Zedekiah, king of Judah, (my father, Lehi, having dwelt at Jerusalem in all his days); and in that same year there came many prophets, prophesying unto the people that they must repent, or the great city Jerusalem must be destroyed.

Wherefore it came to pass that my father, Lehi, as he went forth prayed unto the Lord, yea, even with all his heart, in behalf of his people.

And it came to pass as he prayed unto the Lord, there came a pillar of fire and dwelt upon a rock before him; and he saw and heard much; and because of the things which he saw and heard he did quake and tremble exceedingly.

And it came to pass that he returned to his own house at Jerusalem; and he cast himself upon his bed, being overcome with the Spirit and the things which he had seen.

And being thus overcome with the Spirit, he was carried away in a vision, even that he saw the heavens open, and he thought he saw God sitting upon his throne, surrounded with numberless concourses of angels in the attitude of singing and praising their God.

And it came to pass that he saw One descending out of the midst of heaven, and he beheld that his luster was above that of the sun at noon-day.

And he also saw twelve others following him, and their brightness did exceed that of the stars in the firmament.

And they came down and went forth upon the face of the earth; and the first came and stood before my father, and gave unto him a book, and bade him that he should read.

And it came to pass that as he read, he was filled with the Spirit of the Lord.

- 13 Και διάβασε, λέγοντας: Ουαί, ουαί, Ιερουσαλήμ, διότι έχω δει τα βδελύγματά σου! Μάλιστα, και πολλά πράγματα διάβασε ο πατέρας μου σχετικά με την Ιερουσαλήμ – ότι θα πρέπει να καταστραφεί καθώς και οι κάτοικοι αυτής· πολλοί θα πρέπει να αφανισθούν από το σπαθί και πολλοί θα πρέπει να μεταφερθούν αιχμάλωτοι στη Βαβυλώνα.
- 14 Και συνέβη ώστε αφού ο πατέρας μου διάβασε και είδε πολλά μεγάλα και θαυμαστά πράγματα, αναφώνησε πολλά προς τον Κύριο, όπως: Μεγάλα και θαυμαστά είναι τα έργα Σου, Κύριε, Θεέ Παντοκράτορα! Ο θρόνος Σου είναι ψηλά στους ουραμούς, και η δύναμή Σου και η καλοσύνη και η ευσπλαχνία Σου επάνω σε όλους τους κατοίκους της γης. Και επειδή είσαι πολυεύσπλαχνος, δεν θα αφήσεις αυτούς που έρχονται σε Σένα να χαθούν!
- 15 Και κατ' αυτόν τον τρόπο ήταν η ομιλία του πατέρα μου δοξολογώντας τον Θεό του. Επειδή η ψυχή του όντως αγαλλίαζε και ολόκληρη η καρδιά του ήταν πλήρης, λόγω των όσων είχε δει, μάλιστα, τα οποία ο Κύριος του είχε δείξει.
- 16 Και τώρα, εγώ, ο Νεφί, δεν κάνω μία πλήρη αφήγηση των όσων έχει γράψει ο πατέρας μου, διότι έχει γράψει πολλά που είδε σε οράματα και σε όνειρα. Και έχει γράψει επίσης πολλά που προφήτευσε και είπε στα τέκνα του, για τα οποία δεν θα κάνω πλήρη αφήγηση.
- 17 Αλλά θα κάνω αφήγηση για ό,τι συνέβη σε μένα, κατά τις ημέρες μου. Ιδού, κάνω μια σύντμηση του χρονικού του πατέρα μου πάνω σε πλάκες, τις οποίες έκανα με τα ίδια μου τα χέρια. Αφού λοιπόν τελειώσω τη σύντμηση της αφήγησης του πατέρα μου τότε θα κάνω μία αφήγηση της δικής μου ζωής.
- 18 Γι' αυτό, θα ήθελα να γνωρίζετε ότι, αφού έδειξε ο Κύριος τόσα πολλά θαυμαστά στον πατέρα μου, τον Λεχί, μάλιστα, σχετικά με την καταστροφή της Ιερουσαλήμ, ιδού πήγε έξω στον λαό και άρχισε να προφητεύει και να διακηρύττει σε αυτόν σχετικά με τα όσα είχε δει και ακούσει.

And he read, saying: Wo, wo, unto Jerusalem, for I have seen thine abominations! Yea, and many things did my father read concerning Jerusalem—that it should be destroyed, and the inhabitants thereof; many should perish by the sword, and many should be carried away captive into Babylon.

And it came to pass that when my father had read and seen many great and marvelous things, he did exclaim many things unto the Lord; such as: Great and marvelous are thy works, O Lord God Almighty! Thy throne is high in the heavens, and thy power, and goodness, and mercy are over all the inhabitants of the earth; and, because thou art merciful, thou wilt not suffer those who come unto thee that they shall perish!

And after this manner was the language of my father in the praising of his God; for his soul did rejoice, and his whole heart was filled, because of the things which he had seen, yea, which the Lord had shown unto him.

And now I, Nephi, do not make a full account of the things which my father hath written, for he hath written many things which he saw in visions and in dreams; and he also hath written many things which he prophesied and spake unto his children, of which I shall not make a full account.

But I shall make an account of my proceedings in my days. Behold, I make an abridgment of the record of my father, upon plates which I have made with mine own hands; wherefore, after I have abridged the record of my father then will I make an account of mine own life.

Therefore, I would that ye should know, that after the Lord had shown so many marvelous things unto my father, Lehi, yea, concerning the destruction of Jerusalem, behold he went forth among the people, and began to prophesy and to declare unto them concerning the things which he had both seen and heard.

19 Και συνέβη ώστε οι Ιουδαίοι όντως τον χλεύασαν εξαιτίας όσων καταμαρτυρούσε για αυτούς, επειδή αληθώς καταμαρτυρούσε για την κακία τους και τα βδελύγματά τους. Και κατέθετε μαρτυρία ότι όσα είδε και άκουσε και επίσης αυτά που διάβασε στο βιβλίο, φανέρωναν απλά για τον ερχομό του Μεσσία καθώς επίσης και για την λύτρωση του κόσμου.

20 Και όταν άκουσαν οι Ιουδαίοι αυτά τα πράγματα, θύμωσαν μαζί του. Μάλιστα, όπως με τους προφήτες της αρχαίας εποχής τους οποίους είχαν εκδιώξει, λιθοβολήσει και θανατώσει. Και ακόμα επιζητούσαν τη ζωή του, ώστε να του την αφαιρέσουν. Όμως, ιδού, εγώ, ο Νεφί, θα σας δείξω ότι τα πολυέσπλαχνα ελέη του Κυρίου, είναι επάνω σε εκείνους τους οποίους έχει επιλέξει, λόγω της πίστης τους, για να τους καταστήσει ισχυρούς, και μάλιστα μέχρι τη δύναμη της απολύτρωσης.

And it came to pass that the Jews did mock him because of the things which he testified of them; for he truly testified of their wickedness and their abominations; and he testified that the things which he saw and heard, and also the things which he read in the book, manifested plainly of the coming of a Messiah, and also the redemption of the world.

And when the Jews heard these things they were angry with him; yea, even as with the prophets of old, whom they had cast out, and stoned, and slain; and they also sought his life, that they might take it away. But behold, I, Nephi, will show unto you that the tender mercies of the Lord are over all those whom he hath chosen, because of their faith, to make them mighty even unto the power of deliverance.

Νεφί Α' 2

- 1 Διότι ιδού, συνέβη ώστε ο Κύριος μίλησε στον πατέρα μου, μάλιστα, ακόμη και σε όνειρο, και του είπε: Μακάριος είσαι Λεχί, λόγω των όσων έχεις κάνει. Και επειδή ήσουν πιστός και διακήρυξες στον λαό αυτόν τα πράγματα που σε πρόσταξα, ιδού, επιζητούν να σου αφαιρέσουν τη ζωή.
- 2 Και συνέβη ώστε ο Κύριος πρόσταξε τον πατέρα μου, μέσα σε όνειρο, ότι έπρεπε να πάρει την οικογένειά του και να αναχωρήσει για την έρημο.
- 3 Και συνέβη ώστε υπάκουσε στον λόγο του Κυρίου, γι' αυτό έκανε όπως τον πρόσταξε ο Κύριος.
- 4 Και συνέβη ώστε αναχώρησε για την έρημο. Και εγκατέλειψε το σπίτι του και τη γη της κληρονομιάς του και το χρυσάφι του και το ασήμι του και τα πολύτιμα αντικείμενά του, και δεν πήρε τίποτα μαζί του, εκτός από την οικογένειά του και προμήθειες και σκηνές, και αναχώρησε για την έρημο.
- 5 Και κατέβηκε στα όρια κοντά στην ακτή της Ερυθράς Θαλάσσης και ταξίδευσε στην έρημο στα όρια που είναι πιο κοντά στην Ερυθρά Θάλασσα και ταξίδευσε στην έρημο με την οικογένειά του, η οποία αποτελείται από τη μητέρα μου, Σαρία, τους μεγαλύτερους αδελφούς μου, οι οποίοι ήταν ο Λάμαν, ο Λεμουήλ και ο Σαμ.
- 6 Και συνέβη ώστε αφού είχε ταξιδέψει τρεις ημέρες μέσα στην έρημο, έστησε τη σκηνή του σε μια κοιλάδα δίπλα σε έναν ποταμό νερού.
- 7 Και συνέβη ώστε έχτισε έναν βωμό από πέτρες, και έκανε προσφορά προς τον Κύριο, και προσέφερε ευχαριστίες προς τον Κύριο τον Θεό μας.
- 8 Και συνέβη ώστε ονόμασε τον ποταμό, Λάμαν, και οι εκβολές του ήταν μέσα στην Ερυθρά Θάλασσα. Και η κοιλάδα ήταν στα όρια κοντά στο στόμιό του.
- 9 Και όταν ο πατέρας μου είδε ότι τα ύδατα του ποταμού εξέβαλλαν στην πηγή της Ερυθράς Θαλάσσης, μίλησε στον Λάμαν, λέγοντας: Ω και να μπορούσες να είσαι σαν αυτόν τον ποταμό, συνεχώς να τρέχεις στην πηγή πάσης χρηστότητας!

I Nephi 2

For behold, it came to pass that the Lord spake unto my father, yea, even in a dream, and said unto him: Blessed art thou Lehi, because of the things which thou hast done; and because thou hast been faithful and declared unto this people the things which I commanded thee, behold, they seek to take away thy life.

And it came to pass that the Lord commanded my father, even in a dream, that he should take his family and depart into the wilderness.

And it came to pass that he was obedient unto the word of the Lord, wherefore he did as the Lord commanded him.

And it came to pass that he departed into the wilderness. And he left his house, and the land of his inheritance, and his gold, and his silver, and his precious things, and took nothing with him, save it were his family, and provisions, and tents, and departed into the wilderness.

And he came down by the borders near the shore of the Red Sea; and he traveled in the wilderness in the borders which are nearer the Red Sea; and he did travel in the wilderness with his family, which consisted of my mother, Sariah, and my elder brothers, who were Laman, Lemuel, and Sam.

And it came to pass that when he had traveled three days in the wilderness, he pitched his tent in a valley by the side of a river of water.

And it came to pass that he built an altar of stones, and made an offering unto the Lord, and gave thanks unto the Lord our God.

And it came to pass that he called the name of the river, Laman, and it emptied into the Red Sea; and the valley was in the borders near the mouth thereof.

And when my father saw that the waters of the river emptied into the fountain of the Red Sea, he spake unto Laman, saying: O that thou mightest be like unto this river, continually running into the fountain of all righteousness!

10 Επίσης μίλησε και προς τον Λεμουήλ: Αχ, μακάρι να μπορούσες να ήσουν σαν αυτήν την κοιλάδα, σταθερός και στερεός και ακλόνητος στην τήρηση των εντολών του Κυρίου!

11 Λοιπόν, αυτά είπε επειδή ο Λάμαν και ο Λεμουήλ ήταν σκληροτράχηλοι· διότι, ιδού όντως παραπονούνταν σε πολλά εναντίον του πατέρα τους, επειδή ήταν άνθρωπος οραματιστής και τους είχε οδηγήσει έξω από τη γη της Ιερουσαλήμ, να αφήσουν τη γη της κληρονομιάς τους και το χρυσάφι τους και το ασήμι τους και τα πολύτιμα αντικείμενά τους, για να αφανισθούν στην έρημο. Και αυτό είπαν ότι το έκανε εξαιτίας της ανόητης φαντασίας της καρδιάς του.

12 Και έτσι ο Λάμαν και ο Λεμουήλ, που ήταν οι μεγαλύτεροι, παραπονούνταν εναντίον του πατέρα τους. Και παραπονούνταν, επειδή δεν γνώριζαν την επικοινωνία του Θεού αυτού που τους είχε πλάσει.

13 Ούτε πίστευαν ότι η Ιερουσαλήμ, η μεγάλη αυτή πόλη, μπορούσε να καταστραφεί σύμφωνα με τα λόγια των προφητών. Και ήταν σαν τους Ιουδαίους οι οποίοι ήταν στην Ιερουσαλήμ και οι οποίοι επιζητούσαν να αφαιρέσουν τη ζωή του πατέρα μου.

14 Και συνέβη ώστε ο πατέρας μου μίλησε όντως σε αυτούς, στην κοιλάδα του Λεμουήλ, με ισχύ, πλήρης Πνεύματος, μέχρι που τα σώματά τους εσείοντο εμπρός του. Και τους αντιμετώπισε, ώστε δεν τολμούσαν να εκστομίσουν τίποτε εναντίον του. Επομένως, έκαναν ό,τι τους πρόσταξε.

15 Και ο πατέρας μου κατοικούσε σε μία σκηνή.

16 Και συνέβη ώστε εγώ, ο Νεφί, όντας υπερβολικά νέος, παρά ταύτα όντας μεγάλος σε ανάστημα και επίσης έχοντας μεγάλη επιθυμία να μάθω για τα μυστήρια του Θεού, γι' αυτό, αναφώνησα όντως προς τον Κύριο, και ιδού, όντως με επισκέφθηκε και μαλάκωσε την καρδιά μου, ώστε πίστεψα όλα τα λόγια που είχαν λεχθεί από τον πατέρα μου. Γι' αυτό δεν επαναστάτησα εναντίον του όπως οι αδελφοί μου.

17 Και μίλησα προς τον Σαμ, κάνοντάς του γνωστά αυτά που ο Κύριος μου είχε φανερώσει με το Άγιο Πνεύμα Του. Και συνέβη ώστε πίστεψε στα λόγια μου.

And he also spake unto Lemuel: O that thou mightest be like unto this valley, firm and steadfast, and immovable in keeping the commandments of the Lord!

Now this he spake because of the stiffneckedness of Laman and Lemuel; for behold they did murmur in many things against their father, because he was a visionary man, and had led them out of the land of Jerusalem, to leave the land of their inheritance, and their gold, and their silver, and their precious things, to perish in the wilderness. And this they said he had done because of the foolish imaginations of his heart.

And thus Laman and Lemuel, being the eldest, did murmur against their father. And they did murmur because they knew not the dealings of that God who had created them.

Neither did they believe that Jerusalem, that great city, could be destroyed according to the words of the prophets. And they were like unto the Jews who were at Jerusalem, who sought to take away the life of my father.

And it came to pass that my father did speak unto them in the valley of Lemuel, with power, being filled with the Spirit, until their frames did shake before him. And he did confound them, that they durst not utter against him; wherefore, they did as he commanded them.

And my father dwelt in a tent.

And it came to pass that I, Nephi, being exceedingly young, nevertheless being large in stature, and also having great desires to know of the mysteries of God, wherefore, I did cry unto the Lord; and behold he did visit me, and did soften my heart that I did believe all the words which had been spoken by my father; wherefore, I did not rebel against him like unto my brothers.

And I spake unto Sam, making known unto him the things which the Lord had manifested unto me by his Holy Spirit. And it came to pass that he believed in my words.

- 18 Όμως, ιδού, ο Λάμαν και ο Λεμουήλ δεν ήθελαν να ακούσουν τα λόγια μου. Και όπως ήμουν θλιμμένος για την σκληρότητα της καρδιάς τους αναφώνησα προς τον Κύριο για χάρη τους.
- 19 Και συνέβη ώστε ο Κύριος μου μίλησε και μου είπε: Ευλογημένος είσαι, Νεφί, για την πίστη σου, επειδή με αναζήτησες επιμελώς, με ταπεινότητα καρδιάς.
- 20 Και εφόσον θα τηρείτε τις εντολές μου, θα ευημερείτε και θα οδηγηθείτε στη γη της επαγγελίας. Μάλιστα, ακόμη και σε μία γη την οποία έχω προετοιμάσει για εσάς. Μάλιστα, μία γη η οποία είναι εκλεκτή υπεράνω κάθε άλλης γης.
- 21 Και εφόσον οι αδελφοί σου επαναστατήσουν εναντίον σου, θα αποκοπούν από την παρουσία του Κυρίου.
- 22 Και εφόσον εσύ τηρείς τις εντολές μου, θα γίνεις αρχηγός και δάσκαλος των αδελφών σου.
- 23 Διότι ιδού, εκείνη την ημέρα που θα επαναστατήσουν εναντίον μου, θα τους καταραστώ ακόμη και με οδυνηρή κατάρα και δεν θα έχουν καμία δύναμη επί των απογόνων σου εκτός και αν αυτοί επίσης επαναστατήσουν εναντίον μου.
- 24 Και αν γίνει και επαναστατήσουν εναντίον μου, θα αποτελέσουν εκείνοι μάλιστα για τους απογόνους σου, για να τους υποκινούν να με θυμούνται.

But, behold, Laman and Lemuel would not hearken unto my words; and being grieved because of the hardness of their hearts I cried unto the Lord for them.

And it came to pass that the Lord spake unto me, saying: Blessed art thou, Nephi, because of thy faith, for thou hast sought me diligently, with lowliness of heart.

And inasmuch as ye shall keep my commandments, ye shall prosper, and shall be led to a land of promise; yea, even a land which I have prepared for you; yea, a land which is choice above all other lands.

And inasmuch as thy brethren shall rebel against thee, they shall be cut off from the presence of the Lord.

And inasmuch as thou shalt keep my commandments, thou shalt be made a ruler and a teacher over thy brethren.

For behold, in that day that they shall rebel against me, I will curse them even with a sore curse, and they shall have no power over thy seed except they shall rebel against me also.

And if it so be that they rebel against me, they shall be a scourge unto thy seed, to stir them up in the ways of remembrance.

Νεφί Α' 3

- 1 Και συνέβη ὥστε ἐγώ, ὁ Νεφί, ἀφοῦ μίλησα με τὸν Κύριο, ἐπέστρεψα στὴ σκηνή του πατέρα μου.
- 2 Και συνέβη ὥστε αὐτὸς μου μίλησε καὶ μου εἶπε: Ἰδοῦ, ονειρεύτηκα ἓνα ὄνειρο, στὸ ὁποῖο ὁ Κύριος μου πρόσταξε νὰ ἐπιστρέψετε ἐσὺ καὶ οἱ ἀδελφοί σου στὴν Ἱερουσαλήμ.
- 3 Ἐπειδὴ, ἰδοῦ, ὁ Λάβαν ἔχει τὸ χρονικὸ τῶν Ἰουδαίων καὶ ἐπίσης γενεαλογία τῶν προγόνων σου, καὶ εἶναι χαραγμένα ἐπάνω σὲ πλάκες ἀπὸ ορείχαλκο.
- 4 Ἔτσι λοιπόν, ὁ Κύριος με πρόσταξε ἐσὺ καὶ οἱ ἀδελφοί σου νὰ πάτε στὸ σπίτι τοῦ Λάβαν, καὶ νὰ ζητήσετε τὰ χρονικά, καὶ νὰ τὰ φέρετε ἐδῶ κάτω στὴν ἔρημο.
- 5 Καὶ τώρα, ἰδοῦ, οἱ ἀδελφοί σου παραπονιούνται, καὶ λένε ὅτι εἶναι δύσκολο πράγμα αὐτὸ που τοὺς ζήτησα. Ὅμως, ἰδοῦ, δὲν τοὺς το ζήτησα ἐγώ, ἀλλὰ εἶναι μία ἐντολή τοῦ Κυρίου.
- 6 Ἐπομένως πῆγαινε, υἱέ μου, καὶ θὰ εὐνοηθεῖς ἀπὸ τὸν Κύριο, ἐπειδὴ δὲν παραπονέθηκες.
- 7 Καὶ συνέβη ὥστε ἐγώ, ὁ Νεφί, εἶπα στὸν πατέρα μου: Θὰ πάω καὶ θὰ κάνω αὐτὰ που ὁ Κύριος ἔχει προστάξει, διότι ξέρω ὅτι ὁ Κύριος δὲν δίνει ἐντολές στα τέκνα τῶν ἀνθρώπων, παρά μόνον ὅταν προετοιμάσει γι' αὐτὰ τὴν ὁδὸ, ὥστε νὰ μπορέσουν νὰ εκπληρώσουν αὐτὸ που τοὺς προστάζει.
- 8 Καὶ συνέβη ὥστε, ὅταν ὁ πατέρας μου ἀκούσε αὐτὰ τὰ λόγια, εὐχαριστήθηκε υπερβολικά, γιατί ἤξερε ὅτι εἶχα εὐλογηθεῖ ἀπὸ τὸν Κύριο.
- 9 Καὶ ἐγώ, ὁ Νεφί, καὶ οἱ ἀδελφοί μου ξεκινήσαμε μέσα στὴν ἔρημο, με τὶς σκηνές μας, γιὰ νὰ ἀνέβουμε στὴ γῆ τῆς Ἱερουσαλήμ.
- 10 Καὶ συνέβη ὥστε ὅταν εἶχαμε ἀνεβεί στὴ γῆ τῆς Ἱερουσαλήμ, ἐγώ καὶ οἱ ἀδελφοί μου συμβουλευτήκαμε ὁ ἓνας τὸν ἄλλον.
- 11 Καὶ ρίξαμε κλήρους – ποῖος ἀπὸ ἐμᾶς θὰ πρέπει νὰ πάει στὸν οἶκο τοῦ Λάβαν. Καὶ συνέβη ὥστε ὁ κλήρος ἐπέσε στὸν Λάμαν. Καὶ ὁ Λάμαν εἰσήλθε στὸν οἶκο τοῦ Λάβαν καὶ τοῦ μίλησε καθὼς καθόταν στὸν οἶκο του.
- 12 Καὶ ζήτησε ἀπὸ τὸν Λάβαν τὰ χρονικά που ἦταν ἐγχαραγμένα ἐπάνω στὶς πλάκες ἀπὸ ορείχαλκο, οἱ ὁποῖες περιείχαν τὴ γενεαλογία τοῦ πατέρα μου.

I Nephi 3

And it came to pass that I, Nephi, returned from speaking with the Lord, to the tent of my father.

And it came to pass that he spake unto me, saying: Behold I have dreamed a dream, in the which the Lord hath commanded me that thou and thy brethren shall return to Jerusalem.

For behold, Laban hath the record of the Jews and also a genealogy of my forefathers, and they are engraven upon plates of brass.

Wherefore, the Lord hath commanded me that thou and thy brothers should go unto the house of Laban, and seek the records, and bring them down hither into the wilderness.

And now, behold thy brothers murmur, saying it is a hard thing which I have required of them; but behold I have not required it of them, but it is a commandment of the Lord.

Therefore go, my son, and thou shalt be favored of the Lord, because thou hast not murmured.

And it came to pass that I, Nephi, said unto my father: I will go and do the things which the Lord hath commanded, for I know that the Lord giveth no commandments unto the children of men, save he shall prepare a way for them that they may accomplish the thing which he commandeth them.

And it came to pass that when my father had heard these words he was exceedingly glad, for he knew that I had been blessed of the Lord.

And I, Nephi, and my brethren took our journey in the wilderness, with our tents, to go up to the land of Jerusalem.

And it came to pass that when we had gone up to the land of Jerusalem, I and my brethren did consult one with another.

And we cast lots—who of us should go in unto the house of Laban. And it came to pass that the lot fell upon Laman; and Laman went in unto the house of Laban, and he talked with him as he sat in his house.

And he desired of Laban the records which were engraven upon the plates of brass, which contained the genealogy of my father.

- 13 Και ιδού, συνέβη ώστε ο Λάβαν θύμωσε, και τον έδιωξε από εμπρός του, και δεν τον άφησε να πάρει τα χρονικά. Γι' αυτό, του είπε: Ιδού, είσαι ληστής και θα σε φονεύσω.
- 14 Όμως ο Λάμαν έφυγε γρήγορα από μπροστά του, και μας εξιστόρησε αυτά που έκανε ο Λάβαν. Και αρχίσαμε να λυπούμαστε υπερβολικά, και οι αδελφοί μου επρόκειτο να επιστρέψουν στον πατέρα μου, στην έρημο.
- 15 Όμως, ιδού, τους είπα ότι: Όπως ο Κύριος ζει, και όπως εμείς ζούμε, δεν θα πάμε κάτω στον πατέρα μας στην έρημο έως ότου εκπληρώσουμε αυτό που μας έχει προστάξει ο Κύριος.
- 16 Γι' αυτό, ας είμαστε πιστοί στην τήρηση των εντολών του Κυρίου. Ας κατεβούμε λοιπόν στη γη της κληρονομιάς του πατέρα μας, γιατί ιδού, άφησε εκεί χρυσάφι και ασήμι, και όλων των ειδών τα πλούτη. Και όλα αυτά τα έκανε χάρη των εντολών του Κυρίου.
- 17 Γιατί ήξερε ότι η Ιερουσαλήμ πρόκειται να καταστραφεί, εξαιτίας της κακίας του λαού.
- 18 Γιατί, ιδού, απαρνήθηκαν τα λόγια των προφητών. Επομένως, αν ο πατέρας μου κατοικούσε στη γη, αφού είχε προσταχθεί να φύγει από τη γη, ιδού, θα αφανιζόταν επίσης. Επομένως, πρέπει αναγκαστικά να φύγει από τη γη.
- 19 Και ιδού, είναι σοφία του Θεού να αποκτήσουμε αυτά τα χρονικά, ώστε να διατηρήσουμε για τα παιδιά μας τη γλώσσα των πατέρων μας.
- 20 Και επίσης να μπορέσουμε να διατηρήσουμε για αυτά, τα λόγια που έχουν λεχθεί από το στόμα όλων των αγίων προφητών, τα οποία τους δόθηκαν με το Πνεύμα και τη δύναμη του Θεού, από καταβολής κόσμου, μέχρι και τον παρόντα καιρό.
- 21 Και συνέβη ώστε με τέτοιου είδους λόγια έπεισα τους αδελφούς μου ώστε να μπορέσουν να είναι πιστοί στην τήρηση των εντολών του Θεού.
- 22 Και συνέβη ώστε κατεβήκαμε προς τη γη της κληρονομιάς μας, και μαζέψαμε το χρυσάφι μας και το ασήμι μας και τα πολύτιμα αντικείμενά μας.
- 23 Και αφού τα συγκεντρώσαμε όλα, ανεβήκαμε πάλι στο σπίτι του Λάβαν.

And behold, it came to pass that Laban was angry, and thrust him out from his presence; and he would not that he should have the records. Wherefore, he said unto him: Behold thou art a robber, and I will slay thee.

But Laman fled out of his presence, and told the things which Laban had done, unto us. And we began to be exceedingly sorrowful, and my brethren were about to return unto my father in the wilderness.

But behold I said unto them that: As the Lord liveth, and as we live, we will not go down unto our father in the wilderness until we have accomplished the thing which the Lord hath commanded us.

Wherefore, let us be faithful in keeping the commandments of the Lord; therefore let us go down to the land of our father's inheritance, for behold he left gold and silver, and all manner of riches. And all this he hath done because of the commandments of the Lord.

For he knew that Jerusalem must be destroyed, because of the wickedness of the people.

For behold, they have rejected the words of the prophets. Wherefore, if my father should dwell in the land after he hath been commanded to flee out of the land, behold, he would also perish. Wherefore, it must needs be that he flee out of the land.

And behold, it is wisdom in God that we should obtain these records, that we may preserve unto our children the language of our fathers;

And also that we may preserve unto them the words which have been spoken by the mouth of all the holy prophets, which have been delivered unto them by the Spirit and power of God, since the world began, even down unto this present time.

And it came to pass that after this manner of language did I persuade my brethren, that they might be faithful in keeping the commandments of God.

And it came to pass that we went down to the land of our inheritance, and we did gather together our gold, and our silver, and our precious things.

And after we had gathered these things together, we went up again unto the house of Laban.

24 Και συνέβη ώστε πήγαμε μέσα, στον Λάβαν, και του ζητήσαμε να μας δώσει τα χρονικά τα οποία ήταν εγχαραγμένα επάνω στις πλάκες από ορείχαλκο, για τις οποίες θα του δώναμε τον χρυσό μας και το ασήμι μας και όλα τα πολύτιμα αντικείμενά μας.

25 Και συνέβη ώστε όταν ο Λάβαν είδε την περιουσία μας, και ότι αυτή ήταν υπερβολικά μεγάλη, την επιθύμησε σφόδρα σε βαθμό που μας πέταξε έξω και έστειλε τους υπηρέτες του να μας φονεύσουν, ώστε να μπορέσει να αποκτήσει την περιουσία μας.

26 Και συνέβη ώστε ξεφύγαμε από τους υπηρέτες του Λάβαν, και αναγκαστήκαμε να εγκαταλείψουμε πίσω μας την περιουσία μας, η οποία έπεσε στα χέρια του Λάβαν.

27 Και συνέβη ώστε καταφύγαμε στην έρημο, και οι υπηρέτες του Λάβαν δεν μας πρόφθασαν, και κρυφτήκαμε στην κοιλότητα ενός βράχου.

28 Και συνέβη ώστε ο Λάμαν ήταν θυμωμένος μαζί μου, και με τον πατέρα μου επίσης. Γι' αυτό, ο Λάμαν και ο Λεμουήλ έλεγαν πολλά σκληρά λόγια σε εμάς, τους μικρότερους αδελφούς τους, και μας χτύπησαν ακόμη και με μία ράβδο.

29 Και συνέβη ώστε καθώς μας χτυπούσαν με τη ράβδο, ιδού, άγγελος Κυρίου ήλθε και στάθηκε εμπρός τους και τους μίλησε, λέγοντας: Γιατί χτυπάτε τον μικρότερο αδελφό σας με τη ράβδο; Δεν γνωρίζετε ότι ο Κύριος τον έχει επιλέξει να είναι κυβερνήτης επάνω σε εσάς και αυτό εξαιτίας των ανομιών σας; Ιδού, θα πάτε επάνω στην Ιερουσαλήμ ξανά και ο Κύριος θα παραδώσει τον Λάβαν στα χέρια σας.

30 Και αφού μας μίλησε ο άγγελος, αναχώρησε.

31 Και αφού αναχώρησε ο άγγελος, ο Λάμαν και ο Λεμουήλ άρχισαν ξανά να παραπονιούνται, λέγοντας: Πώς είναι δυνατόν να παραδώσει ο Κύριος τον Λάβαν στα χέρια μας; Ιδού, είναι ισχυρός άνδρας και μπορεί να προστάξει πενήντα, μάλιστα, μπορεί ακόμη να φονεύσει πενήντα. Γιατί λοιπόν όχι και εμάς;

And it came to pass that we went in unto Laban, and desired him that he would give unto us the records which were engraven upon the plates of brass, for which we would give unto him our gold, and our silver, and all our precious things.

And it came to pass that when Laban saw our property, and that it was exceedingly great, he did lust after it, insomuch that he thrust us out, and sent his servants to slay us, that he might obtain our property.

And it came to pass that we did flee before the servants of Laban, and we were obliged to leave behind our property, and it fell into the hands of Laban.

And it came to pass that we fled into the wilderness, and the servants of Laban did not overtake us, and we hid ourselves in the cavity of a rock.

And it came to pass that Laman was angry with me, and also with my father; and also was Lemuel, for he hearkened unto the words of Laman. Wherefore Laman and Lemuel did speak many hard words unto us, their younger brothers, and they did smite us even with a rod.

And it came to pass as they smote us with a rod, behold, an angel of the Lord came and stood before them, and he spake unto them, saying: Why do ye smite your younger brother with a rod? Know ye not that the Lord hath chosen him to be a ruler over you, and this because of your iniquities? Behold ye shall go up to Jerusalem again, and the Lord will deliver Laban into your hands.

And after the angel had spoken unto us, he departed.

And after the angel had departed, Laman and Lemuel again began to murmur, saying: How is it possible that the Lord will deliver Laban into our hands? Behold, he is a mighty man, and he can command fifty, yea, even he can slay fifty; then why not us?

Νεφί Α' 4

- 1 Και συνέβη ὥστε ἐγὼ μίλησα στους ἀδελφούς μου, λέγοντας: Ἀς ἀνεβούμε πάλι στὴν Ἱερουσαλήμ και ἀς εἴμαστε πιστοὶ στὴν τήρηση των ἐντολῶν τοῦ Κυρίου· διότι ἰδοῦ, εἶναι ἰσχυρότερος ἀπὸ ὅλη τὴ γῆ, τότε γιατί ὄχι ἰσχυρότερος ἀπὸ τὸν Λάβαν και τοὺς πενήντα του, μάλιστα, ἢ ἀκόμη και ἀπὸ τὶς δεκάδες χιλιάδες του;
- 2 Ἐπομένως, ἀς ἀνεβούμε. Ἀς εἴμαστε δυνατοὶ σαν τὸν Μωυσή, διότι πράγματι μίλησε στα ὕδατα τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης και αὐτὰ χωρίσθηκαν τῆδε κακείσε και οἱ πατέρες μας πέρασαν ἀνάμεσά τους, ἀπὸ τὴν αἰχμαλωσία, σε στεγνὸ ἔδαφος, και οἱ στρατιῆς τοῦ Φαραῶ ὄντως ἀκολούθησαν και πνίγηκαν στα ὕδατα τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης.
- 3 Λοιπὸν ἰδοῦ, γνωρίζετε ὅτι αὐτὸ εἶναι ἀληθινὸ. Και γνωρίζετε ἐπίσης ὅτι ἓνας ἄγγελος σᾶς μίλησε. Για ποιοὺν λόγῳ μπορεῖτε να ἀμφιβάλετε; Ἀς ἀνεβούμε. Ὁ Κύριος εἶναι σε θέση να μας ἐλευθερώσει, ὅπως και τοὺς πατέρες μας, και να καταστρέψει τὸν Λάβαν, ὅπως τοὺς Αἰγυπτίους.
- 4 Ὅταν λοιπὸν εἶπα αὐτὰ τα λόγια, ἦταν ἀκόμη οργισμένοι, και ἐξακολουθοῦσαν να παραπονιούνται. Ὅμως με ἀκολούθησαν μέχρι που φτάσαμε ἔως τα τείχη τῆς Ἱερουσαλήμ.
- 5 Και ἦταν κατὰ τὴ νύχτα. Και τοὺς ἔκανα να κρυφθοῦν ἔξω ἀπὸ τα τείχη. Και ἀφοῦ κρύφθηκαν, ἐγὼ, ὁ Νεφί, γλίστρησα στὴν πόλη και προχώρησα πρὸς τὴν οἰκία τοῦ Λάβαν.
- 6 Και καθοδηγούμεν ἀπὸ τὸ Πνεῦμα χωρὶς να γνωρίζω ἐκ των προτέρων τι θα ἔπρεπε να κάνω.
- 7 Προχώρησα λοιπὸν, και καθὼς ἦλθα κοντὰ στο σπίτι τοῦ Λάβαν, εἶδα ἓναν ἄνθρωπο, και εἶχε πέσει καταγής, ἐμπρὸς μου, γιατί ἦταν μεθυσμένος ἀπὸ κρασί.
- 8 Και ὅταν ἦλθα σε αὐτόν, ἀνακάλυψα ὅτι ἦταν ὁ Λάβαν.
- 9 Και εἶδα τὸ σπαθὶ τοῦ και τὸ τράβηξα ἔξω ἀπὸ τὴ θήκη τοῦ και ἡ λαβὴ τοῦ ἦταν ἀπὸ ἀτόφιο χρυσὸ και ἡ καλλιτεχνία τοῦ ἦταν υπερβολικὰ λεπτὴ, και εἶδα ὅτι ἡ λεπίδα τοῦ ἦταν ἀπὸ τὸ πιο πολὺτιμο ἀτσάλι.

I Nephi 4

And it came to pass that I spake unto my brethren, saying: Let us go up again unto Jerusalem, and let us be faithful in keeping the commandments of the Lord; for behold he is mightier than all the earth, then why not mightier than Laban and his fifty, yea, or even than his tens of thousands?

Therefore let us go up; let us be strong like unto Moses; for he truly spake unto the waters of the Red Sea and they divided hither and thither, and our fathers came through, out of captivity, on dry ground, and the armies of Pharaoh did follow and were drowned in the waters of the Red Sea.

Now behold ye know that this is true; and ye also know that an angel hath spoken unto you; wherefore can ye doubt? Let us go up; the Lord is able to deliver us, even as our fathers, and to destroy Laban, even as the Egyptians.

Now when I had spoken these words, they were yet wroth, and did still continue to murmur; nevertheless they did follow me up until we came without the walls of Jerusalem.

And it was by night; and I caused that they should hide themselves without the walls. And after they had hid themselves, I, Nephi, crept into the city and went forth towards the house of Laban.

And I was led by the Spirit, not knowing beforehand the things which I should do.

Nevertheless I went forth, and as I came near unto the house of Laban I beheld a man, and he had fallen to the earth before me, for he was drunken with wine.

And when I came to him I found that it was Laban.

And I beheld his sword, and I drew it forth from the sheath thereof; and the hilt thereof was of pure gold, and the workmanship thereof was exceedingly fine, and I saw that the blade thereof was of the most precious steel.

- 10 Και συνέβη ώστε αναγκάσθηκα από το Πνεύμα να σκοτώσω τον Λάβαν, αλλά έλεγα στην καρδιά μου: Ποτέ, σε καμία περίπτωση, δεν προκάλεσα χύσιμο αίματος ανθρώπου. Και μαζεύτηκα και δεν ήθελα να τον φονεύσω.
- 11 Και το Πνεύμα μου είπε ξανά: Ιδού, ο Κύριος τον έχει παραδώσει στα χέρια σου. Μάλιστα και εγώ γνώριζα επίσης ότι είχε επιζήτησει να αφαιρέσει την ίδια μου τη ζωή. Μάλιστα, και δεν εισάκουε τις εντολές του Κυρίου και επίσης μας είχε πάρει την περιουσία μας.
- 12 Και συνέβη ώστε το Πνεύμα μου είπε πάλι: Σκότώσέ τον, γιατί ο Κύριος τον παρέδωσε στα χέρια σου.
- 13 Ιδού, ο Κύριος σκοτώνει τους κακούς για να φέρει σε πέρας τους δίκαιους σκοπούς του. Είναι καλύτερο να αφανισθεί ένας άνδρας παρά να φθίνει και να αφανισθεί ένα έθνος.
- 14 Και λοιπόν, όταν εγώ, ο Νεφί, άκουσα αυτά τα λόγια, θυμήθηκα τα λόγια του Κυρίου, τα οποία μου είπε στην έρημο, λέγοντας ότι: Καθόσον οι απόγονοί σου τηρούν τις εντολές μου, θα ευημερούν στη γη της επαγγελίας.
- 15 Μάλιστα, και επίσης σκέφτηκα ότι δεν θα μπορούσαν να τηρούν τις εντολές του Κυρίου σύμφωνα με το νόμο του Μωυσή, παρά μόνο αν είχαν τον νόμο.
- 16 Και επίσης ήξερα ότι ο νόμος ήταν εγχαραγμένος επάνω στις πλάκες από ορείχαλκο.
- 17 Και πάλι, ήξερα ότι ο Κύριος είχε παραδώσει τον Λάβαν στα χέρια μου γι' αυτόν τον λόγο, δηλαδή για να μπορέσω να αποκτήσω τα χρονικά σύμφωνα με τις εντολές του.
- 18 Έτσι λοιπόν, υπάκουσα στη φωνή του Πνεύματος, και έπιασα τον Λάβαν από τα μαλλιά της κεφαλής του, και τον αποκεφάλισα με το ίδιο το σπαθί του.
- 19 Και αφού τον αποκεφάλισα με το ίδιο του το σπαθί, πήρα τα ρούχα του Λάβαν και τα έβαλα επάνω στο σώμα μου. Μάλιστα, ακόμη και το πιο μικρό κομμάτι και ζώστηκα στην οσφύ μου την αρματωσιά του.

And it came to pass that I was constrained by the Spirit that I should kill Laban; but I said in my heart: Never at any time have I shed the blood of man. And I shrunk and would that I might not slay him.

And the Spirit said unto me again: Behold the Lord hath delivered him into thy hands. Yea, and I also knew that he had sought to take away mine own life; yea, and he would not hearken unto the commandments of the Lord; and he also had taken away our property.

And it came to pass that the Spirit said unto me again: Slay him, for the Lord hath delivered him into thy hands;

Behold the Lord slayeth the wicked to bring forth his righteous purposes. It is better that one man should perish than that a nation should dwindle and perish in unbelief.

And now, when I, Nephi, had heard these words, I remembered the words of the Lord which he spake unto me in the wilderness, saying that: Inasmuch as thy seed shall keep my commandments, they shall prosper in the land of promise.

Yea, and I also thought that they could not keep the commandments of the Lord according to the law of Moses, save they should have the law.

And I also knew that the law was engraven upon the plates of brass.

And again, I knew that the Lord had delivered Laban into my hands for this cause—that I might obtain the records according to his commandments.

Therefore I did obey the voice of the Spirit, and took Laban by the hair of the head, and I smote off his head with his own sword.

And after I had smitten off his head with his own sword, I took the garments of Laban and put them upon mine own body; yea, even every whit; and I did gird on his armor about my loins.

20 Και αφού το έκανα αυτό, προχώρησα προς το θησαυροφυλάκιο του Λάβαν. Και καθώς προχωρούσα προς το θησαυροφυλάκιο του Λάβαν, ιδού, είδα τον υπηρέτη του Λάβαν, ο οποίος είχε τα κλειδιά του θησαυροφυλακίου. Και τον πρόσταξα με τη φωνή του Λάβαν να έλθει μαζί μου στο θησαυροφυλάκιο.

21 Και υπέθεσε ότι ήμουν ο κύριος του, ο Λάβαν, αφού είδε τα ρούχα, καθώς επίσης και το σπαθί ζωσμένο στη μέση μου.

22 Μου μίλησε λοιπόν για τους πρεσβυτέρους των Ιουδαίων, αφού ήξερε ότι ο κύριος του, ο Λάβαν, είχε βγει έξω μαζί τους εκείνο το βράδυ.

23 Και εγώ του μίλησα σαν να ήμουν ο Λάβαν.

24 Και του είπα επίσης ότι έπρεπε να πάρω τις εγχράξεις, αυτές που ήταν επάνω στις πλάκες από ορείχαλκο, να τις πάω στους μεγαλύτερους αδελφούς οι οποίοι ήταν έξω από τα τείχη.

25 Και του ζήτησα να με ακολουθήσει.

26 Αυτός λοιπόν, επειδή νόμισε ότι μιλούσα για τους αδελφούς της εκκλησίας, και ότι ήμουν πράγματι ο Λάβαν, τον οποίο είχα σκοτώσει, γι' αυτό με ακολούθησε.

27 Και μου μίλησε επανειλημμένως για τους πρεσβυτέρους των Ιουδαίων, καθώς προχωρούσα προς τους αδελφούς μου, οι οποίοι ήταν έξω από τα τείχη.

28 Και συνέβη ώστε, όταν ο Λάμαν με είδε, φοβήθηκε υπερβολικά και επίσης ο Λεμουήλ και ο Σαμ. Και ετράπησαν σε φυγή από την παρουσία μου, διότι υπέθεσαν ότι ήμουν ο Λάβαν και ότι εκείνος με είχε φονεύσει και επιζητούσε να αφαιρέσει τη ζωή τους επίσης.

29 Και συνέβη ώστε τους φώναξα, και με άκουσαν, οπότε σταμάτησαν να φεύγουν από εμπρός μου.

30 Και συνέβη ώστε όταν ο υπηρέτης του Λάβαν είδε τους αδελφούς μου, άρχισε να τρέμει, και ήταν έτοιμος να τραπεί σε φυγή από εμπρός μου και να επιστρέψει στην πόλη της Ιερουσαλήμ.

31 Και λοιπόν, εγώ ο Νεφί, όντας άνδρας μεγάλος σε αναστήμα, και επίσης έχοντας λάβει πολλή δύναμη από τον Κύριο, επομένως άρπαξα τον υπηρέτη του Λάβαν και τον κράτησα για να μην τραπεί σε φυγή.

And after I had done this, I went forth unto the treasury of Laban. And as I went forth towards the treasury of Laban, behold, I saw the servant of Laban who had the keys of the treasury. And I commanded him in the voice of Laban, that he should go with me into the treasury.

And he supposed me to be his master, Laban, for he beheld the garments and also the sword girded about my loins.

And he spake unto me concerning the elders of the Jews, he knowing that his master, Laban, had been out by night among them.

And I spake unto him as if it had been Laban.

And I also spake unto him that I should carry the engravings, which were upon the plates of brass, to my elder brethren, who were without the walls.

And I also bade him that he should follow me.

And he, supposing that I spake of the brethren of the church, and that I was truly that Laban whom I had slain, wherefore he did follow me.

And he spake unto me many times concerning the elders of the Jews, as I went forth unto my brethren, who were without the walls.

And it came to pass that when Laman saw me he was exceedingly frightened, and also Lemuel and Sam. And they fled from before my presence; for they supposed it was Laban, and that he had slain me and had sought to take away their lives also.

And it came to pass that I called after them, and they did hear me; wherefore they did cease to flee from my presence.

And it came to pass that when the servant of Laban beheld my brethren he began to tremble, and was about to flee from before me and return to the city of Jerusalem.

And now I, Nephi, being a man large in stature, and also having received much strength of the Lord, therefore I did seize upon the servant of Laban, and held him, that he should not flee.

- 32 Και συνέβη ώστε του είπα ότι αν εισάκουγε τα λόγια μου, όπως ζει ο Κύριος και όπως ζω εγώ, έτσι ακριβώς, αν εισάκουγε τα λόγια μας, θα του χαρίζαμε τη ζωή.
- 33 Και του είπα, ακόμα και με όρκο, ότι δεν έπρεπε να φοβάται, ότι θα ήταν ελεύθερος άνθρωπος, όπως και εμείς, αν κατέβαινε στην έρημο μαζί μας.
- 34 Και του μίλησα, λέγοντας: Ασφαλώς, ο Κύριος μάς έχει προστάξει να το κάνουμε αυτό. Και δεν θα πρέπει να είμαστε επιμελείς στην τήρηση των εντολών του Κυρίου; Γι' αυτό, αν πας κάτω στην έρημο, στον πατέρα μου, θα έχεις θέση μαζί μας.
- 35 Και συνέβη ώστε ο Ζώραμ πήρε θάρρος με τα λόγια που είπα. Τώρα, Ζώραμ ήταν το όνομα τού υπηρέτη και υποσχέθηκε ότι θα πήγαινε κάτω στην έρημο, στον πατέρα μας. Μάλιστα και μας έδωσε όρκο ότι θα έμενε μαζί μας από τότε και στο εξής.
- 36 Επιθυμούσαμε, λοιπόν, να μείνει μαζί μας για τον εξής λόγο, για να μην μπορέσουν να μάθουν οι Ιουδαίοι σχετικά με τη φυγή μας στην έρημο, αλλιώς θα μας καταδίωκαν και θα μας αφάνιζαν.
- 37 Και συνέβη ώστε όταν ο Ζώραμ μας έδωσε όρκο, οι φόβοι μας γι' αυτόν σταμάτησαν.
- 38 Και συνέβη ώστε πήραμε τις πλάκες από ορείχαλκο και τον υπηρέτη του Λάβαν, και ξεκινήσαμε για την έρημο, και ταξιδέψαμε προς τη σκηνή του πατέρα μας.

And it came to pass that I spake with him, that if he would hearken unto my words, as the Lord liveth, and as I live, even so that if he would hearken unto our words, we would spare his life.

And I spake unto him, even with an oath, that he need not fear; that he should be a free man like unto us if he would go down in the wilderness with us.

And I also spake unto him, saying: Surely the Lord hath commanded us to do this thing; and shall we not be diligent in keeping the commandments of the Lord? Therefore, if thou wilt go down into the wilderness to my father thou shalt have place with us.

And it came to pass that Zoram did take courage at the words which I spake. Now Zoram was the name of the servant; and he promised that he would go down into the wilderness unto our father. Yea, and he also made an oath unto us that he would tarry with us from that time forth.

Now we were desirous that he should tarry with us for this cause, that the Jews might not know concerning our flight into the wilderness, lest they should pursue us and destroy us.

And it came to pass that when Zoram had made an oath unto us, our fears did cease concerning him.

And it came to pass that we took the plates of brass and the servant of Laban, and departed into the wilderness, and journeyed unto the tent of our father.

Νεφί Α' 5

- 1 Και συνέβη ὥστε, ἀφοῦ εἶχαμε φθάσει κάτω στην ἔρημο, στον πατέρα μας, ἰδοῦ, ἦταν πλήρης ἀγαλλίασης, καὶ ἐπίσης ἡ μητέρα μου, ἡ Σαρία, ἦταν υπερβολικὰ εὐτυχής, διότι εἶχε πράγματι πενθήσει γιὰ εμάς.
- 2 Διότι εἶχε υποθέσει ὅτι εἶχαμε ἀφανισθεῖ στην ἔρημο. Καὶ ἐπίσης εἶχε παραπονεθεῖ ἐναντίον τοῦ πατέρα μου, λέγοντάς του ὅτι ἦταν ἄνθρωπος οραματιστής, λέγοντας: Ἰδοῦ, μας ὁδήγησες ἔξω ἀπὸ τὴ γῆ τῆς κληρονομιάς μας, καὶ οἱ υἱοὶ μου δὲν υπάρχουν πλέον καὶ εμεῖς ἀφανίζομαστε στην ἔρημο.
- 3 Καὶ με τέτοιου εἶδους λόγια διαμαρτυρόταν ἡ μητέρα μου κατὰ τοῦ πατέρα μου.
- 4 Καὶ εἶχε συμβεῖ ὥστε ὁ πατέρας μου τῆς μίλησε, λέγοντας: Γνωρίζω ὅτι εἶμαι ἄνθρωπος οραματιστής, διότι ἀν δὲν εἶχα δεῖ τὰ τοῦ Θεοῦ σε ὄραμα, δὲν θα εἶχα γνωρίσει τὴν καλοσύνη τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ θα εἶχα μείνει στην Ἱερουσαλήμ καὶ θα εἶχα ἀφανισθεῖ με τοὺς ἀδελφούς μου.
- 5 Ὅμως, ἰδοῦ, ἔχω ἀποκτήσει γῆ τῆς ἐπαγγελίας, στα ὁποῖα πράγματα ἀγαλλιάζω. Μάλιστα, καὶ γνωρίζω ὅτι ὁ Κύριος θα ἐλευθερώσει τοὺς υἱούς μου ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Λάβαν καὶ θα τοὺς φέρει κάτω σε εμάς, στην ἔρημο.
- 6 Καὶ με τέτοιου εἶδους λόγια ὁ πατέρας μου, ὁ Λεχί, παρηγοροῦσε τὴ μητέρα μου, τὴ Σαρία, σχετικὰ με μας, ὅταν εμεῖς ταξιδεύαμε μέσα στην ἔρημο πρὸς τὴ γῆ τῆς Ἱερουσαλήμ γιὰ νὰ πάρουμε τὸ χρονικὸ τῶν Ἰουδαίων.
- 7 Καὶ ὅταν ἐπιστρέψαμε στὴ σκηνή τοῦ πατέρα μου, ἰδοῦ, ἡ χαρὰ τοὺς ἦταν πλήρης, καὶ ἡ μητέρα μου ἀνακουφίστηκε.
- 8 Καὶ ἐκεῖνη μίλησε, λέγοντας: Τώρα γνωρίζω μετὰ βεβαιότητος ὅτι ὁ Κύριος ἔχει προστάξει τὸν σύζυγό μου νὰ καταφύγει στὴν ἔρημο. Μάλιστα, καὶ γνωρίζω ἐπίσης μετὰ βεβαιότητος ὅτι ὁ Κύριος ἔχει προστατεύσει τοὺς υἱούς μου καὶ τοὺς ἔχει ἐλευθερώσει ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Λάβαν καὶ τοὺς ἔχει δώσει δύναμη διὰ τῆς ὁποίας νὰ μποροῦν νὰ ἐπιτύχουν αὐτὸ που τοὺς ἔχει προστάξει ὁ Κύριος. Καὶ σύμφωνα με αὐτὸ τὸ εἶδος γλώσσας μίλησε ἐκεῖνη.
- 9 Συνέβη λοιπὸν ὥστε πράγματι ἀγαλλίασαν υπερβολικὰ, καὶ προσέφεραν θυσιά καὶ ὀλοκαυτώματα πρὸς τὸν Κύριο. Καὶ προσέφεραν εὐχαριστίες πρὸς τὸν Θεὸ τοῦ Ἰσραήλ.

I Nephi 5

And it came to pass that after we had come down into the wilderness unto our father, behold, he was filled with joy, and also my mother, Sariah, was exceedingly glad, for she truly had mourned because of us.

For she had supposed that we had perished in the wilderness; and she also had complained against my father, telling him that he was a visionary man; saying: Behold thou hast led us forth from the land of our inheritance, and my sons are no more, and we perish in the wilderness.

And after this manner of language had my mother complained against my father.

And it had come to pass that my father spake unto her, saying: I know that I am a visionary man; for if I had not seen the things of God in a vision I should not have known the goodness of God, but had tarried at Jerusalem, and had perished with my brethren.

But behold, I have obtained a land of promise, in the which things I do rejoice; yea, and I know that the Lord will deliver my sons out of the hands of Laban, and bring them down again unto us in the wilderness.

And after this manner of language did my father, Lehi, comfort my mother, Sariah, concerning us, while we journeyed in the wilderness up to the land of Jerusalem, to obtain the record of the Jews.

And when we had returned to the tent of my father, behold their joy was full, and my mother was comforted.

And she spake, saying: Now I know of a surety that the Lord hath commanded my husband to flee into the wilderness; yea, and I also know of a surety that the Lord hath protected my sons, and delivered them out of the hands of Laban, and given them power whereby they could accomplish the thing which the Lord hath commanded them. And after this manner of language did she speak.

And it came to pass that they did rejoice exceedingly, and did offer sacrifice and burnt offerings unto the Lord; and they gave thanks unto the God of Israel.

- 10 Και αφού προσέφεραν ευχαριστίες προς τον Θεό του Ισραήλ, ο πατέρας μου, ο Λεχί, πήρε τα χρονικά που ήταν εγχαραγμένα επάνω στις πλάκες από ορείχαλκο και τα ερεύνησε από την αρχή.
- 11 Και είδε ότι πράγματι περιείχαν τα πέντε βιβλία του Μωυσή, τα οποία περιέγραφαν τη δημιουργία του κόσμου, ως επίσης και του Αδάμ και της Εύας, που ήταν οι πρώτοι μας γονείς.
- 12 Και επίσης ένα χρονικό των Ιουδαίων από την αρχή, μέχρι την έναρξη της βασιλείας του Σεδεκία, βασιλιά της φυλής του Ιούδα.
- 13 Και επίσης τις προφητείες των αγίων προφητών, από την αρχή, μέχρις ότου άρχισε να βασιλεύει ο Σεδεκίας, όπως επίσης και πολλές προφητείες που έχουν ειπωθεί από το στόμα του Ιερεμία.
- 14 Και συνέβη ώστε ο πατέρας μου, ο Λεχί, βρήκε επίσης επάνω στις πλάκες από ορείχαλκο τη γενεαλογία των πατέρων του. Γι' αυτό γνώριζε ότι ήταν απόγονος του Ιωσήφ. Μάλιστα, ακόμη αυτού του Ιωσήφ, ο οποίος ήταν ο υιός του Ιακώβ, ο οποίος πωλήθηκε στην Αίγυπτο και που διαφυλάχθηκε από το χέρι του Κυρίου, ώστε να διαφυλάξει τον πατέρα του, τον Ιακώβ, και όλη του την οικογένεια από το να αφανισθούν από πείνα.
- 15 Και επίσης οδηγήθηκαν σε απολύτρωση από την αιχμαλωσία και έξω από τη γη της Αιγύπτου, από τον ίδιο Θεό που τους είχε διαφυλάξει.
- 16 Έτσι, λοιπόν, ο πατέρας μου, ο Λεχί, ανακάλυψε τη γενεαλογία των πατέρων του. Και ο Λάβαν επίσης ήταν απόγονος του Ιωσήφ, γι' αυτό εκείνος και οι πατέρες του είχαν διατηρήσει τα χρονικά.
- 17 Τώρα, λοιπόν, όταν ο πατέρας μου είδε όλα αυτά, ήταν γεμάτος από το Πνεύμα, και άρχισε να προφητεύει σχετικά με τους απογόνους του –
- 18 Ότι αυτές οι πλάκες από ορείχαλκο θα εμφανίζονταν προς όλα τα έθνη, τις φυλές, τις γλώσσες και τους λαούς που προέρχονταν από τους απογόνους του.
- 19 Είπε λοιπόν ότι αυτές οι πλάκες από ορείχαλκο δεν έπρεπε ποτέ να χαθούν, ούτε έπρεπε να θολωθούν πια από τον καιρό. Και προφήτευσε πολλά σχετικά με τους απογόνους του.
- 20 Και συνέβη ώστε ως τώρα εγώ και ο πατέρας μου έχουμε τηρήσει τις εντολές που μας πρόσταξε ο Κύριος.

And after they had given thanks unto the God of Israel, my father, Lehi, took the records which were engraven upon the plates of brass, and he did search them from the beginning.

And he beheld that they did contain the five books of Moses, which gave an account of the creation of the world, and also of Adam and Eve, who were our first parents;

And also a record of the Jews from the beginning, even down to the commencement of the reign of Zedekiah, king of Judah;

And also the prophecies of the holy prophets, from the beginning, even down to the commencement of the reign of Zedekiah; and also many prophecies which have been spoken by the mouth of Jeremiah.

And it came to pass that my father, Lehi, also found upon the plates of brass a genealogy of his fathers; wherefore he knew that he was a descendant of Joseph; yea, even that Joseph who was the son of Jacob, who was sold into Egypt, and who was preserved by the hand of the Lord, that he might preserve his father, Jacob, and all his household from perishing with famine.

And they were also led out of captivity and out of the land of Egypt, by that same God who had preserved them.

And thus my father, Lehi, did discover the genealogy of his fathers. And Laban also was a descendant of Joseph, wherefore he and his fathers had kept the records.

And now when my father saw all these things, he was filled with the Spirit, and began to prophesy concerning his seed—

That these plates of brass should go forth unto all nations, kindreds, tongues, and people who were of his seed.

Wherefore, he said that these plates of brass should never perish; neither should they be dimmed any more by time. And he prophesied many things concerning his seed.

And it came to pass that thus far I and my father had kept the commandments wherewith the Lord had commanded us.

21 Και είχαμε αποκτήσει τα χρονικά τα οποία ο Κύριος μάς είχε προστάξει, και τα είχαμε ερευνήσει και είχαμε ανακαλύψει ότι ήταν επιθυμητά, και μάλιστα μεγάλης αξίας για εμάς, σε βαθμό ώστε να μπορέσουμε να διατηρήσουμε τις εντολές του Κυρίου για τα παιδιά μας.

22 Γι' αυτό, ήταν σοφία του Κυρίου να τα πάρουμε μαζί μας, καθώς ταξιδεύαμε μέσα στην έρημο προς τη γη της επαγγελίας.

And we had obtained the records which the Lord had commanded us, and searched them and found that they were desirable; yea, even of great worth unto us, in-somuch that we could preserve the commandments of the Lord unto our children.

Wherefore, it was wisdom in the Lord that we should carry them with us, as we journeyed in the wilderness towards the land of promise.

Νεφί Α' 6

- 1 Και τώρα εγώ, ο Νεφί, δεν δίνω τη γενεαλογία των πατέρων μου σε αυτό το μέρος του χρονικού μου· ούτε κάποια στιγμή θα την δώσω αργότερα επάνω σε αυτές τις πλάκες που γράφω, διότι έχει δοθεί στο χρονικό το οποίο έχει διατηρηθεί από τον πατέρα μου. Γι' αυτό, δεν την γράφω σε αυτό το έργο.
- 2 Γιατί μου αρκεί να πω ότι είμαστε απόγονοι του Ιωσήφ.
- 3 Και δεν έχει σημασία για εμένα να προσέχω να δώσω μία πλήρη αφήγηση όλων των πραγμάτων του πατέρα μου, διότι δεν μπορούν να γραφούν επάνω σε αυτές τις πλάκες, διότι επιθυμώ να έχω χώρο για να μπορέσω να γράψω τα του Θεού.
- 4 Γιατί η πληρότητα της πρόθεσής μου είναι να μπορέσω να πείσω τους ανθρώπους να έλθουν προς τον Θεό του Αβραάμ και τον Θεό του Ισαάκ και τον Θεό του Ιακώβ, και να σωθούν.
- 5 Γι' αυτό, δεν γράφω αυτά που ευχαριστούν τον κόσμο, αλλά μόνον εκείνα που ευχαριστούν τον Θεό και εκείνους που δεν είναι αυτού του κόσμου.
- 6 Γι' αυτό, θα δώσω εντολή στους απογόνους μου, να μη γεμίζουν τις πλάκες αυτές με πράγματα που δεν είναι μεγάλης αξίας για τα τέκνα των ανθρώπων.

I Nephi 6

And now I, Nephi, do not give the genealogy of my fathers in this part of my record; neither at any time shall I give it after upon these plates which I am writing; for it is given in the record which has been kept by my father; wherefore, I do not write it in this work.

For it sufficeth me to say that we are descendants of Joseph.

And it mattereth not to me that I am particular to give a full account of all the things of my father, for they cannot be written upon these plates, for I desire the room that I may write of the things of God.

For the fulness of mine intent is that I may persuade men to come unto the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob, and be saved.

Wherefore, the things which are pleasing unto the world I do not write, but the things which are pleasing unto God and unto those who are not of the world.

Wherefore, I shall give commandment unto my seed, that they shall not occupy these plates with things which are not of worth unto the children of men.

Νεφί Α' 7

- 1 Και τώρα θα ήθελα να γνωρίζετε ότι, αφού ο πατέρας μου, Λεχί, σταμάτησε την προφητεία σχετικά με τους απογόνους του, συνέβη ώστε ο Κύριος τού μίλησε ξανά, λέγοντας ότι δεν ήταν κατάλληλο για εκείνον, τον Λεχί, να πάρει την οικογένειά του μόνη στην έρημο, αλλά ότι οι υιοί του θα έπρεπε να νυμφευθούν, ώστε να μπορέσουν να προετοιμάσουν απογόνους προς τον Κύριο στη γη της επαγγελίας.
- 2 Και συνέβη ώστε ο Κύριος τον πρόσταξε ότι εγώ, ο Νεφί, και οι αδελφοί μου, έπρεπε πάλι να επιστρέψουμε στη γη της Ιερουσαλήμ, και να φέρουμε τον Ισμαήλ και την οικογένειά του στην έρημο.
- 3 Και συνέβη ώστε εγώ, ο Νεφί, πάλι, μαζί με τους αδελφούς μου, προχωρήσαμε μέσα στην έρημο για να ανέβουμε στην Ιερουσαλήμ.
- 4 Και συνέβη ώστε πήγαμε επάνω στην οικία του Ισμαήλ και όντως κερδίσαμε την εύνοια στα μάτια του Ισμαήλ, σε βαθμό ώστε του είπαμε όντως τα λόγια του Κυρίου.
- 5 Και συνέβη ώστε ο Κύριος όντως μαλάκωσε την καρδιά του Ισμαήλ και επίσης της οικογένειάς του, σε βαθμό ώστε ταξίδεψαν μαζί μας κάτω στην έρημο προς τη σκηνή του πατέρα μας.
- 6 Και συνέβη ώστε καθώς ταξιδεύαμε στην έρημο, ιδού, ο Λάμαν και ο Λεμουήλ και δύο από τις θυγατέρες του Ισμαήλ και οι δύο υιοί του Ισμαήλ και οι οικογένειές τους, επαναστάτησαν εναντίον μας· μάλιστα, εναντίον εμού, του Νεφί, του Σαμ, και του πατέρα τους, του Ισμαήλ και της συζύγου του, και των τριών άλλων θυγατέρων του.
- 7 Και συνέβη ώστε κατά την ανταρσία αυτή ήθελαν να επιστρέψουν στη γη της Ιερουσαλήμ.
- 8 Και τώρα εγώ, ο Νεφί, όντας θλιμμένος για την σκληρότητα της καρδιάς τους, γι' αυτό τους μίλησα, μάλιστα προς τον Λάμαν και τον Λεμουήλ, λέγοντας: Ιδού, είστε οι μεγαλύτεροι αδελφοί μου και πώς είναι δυνατόν να είστε τόσο σκληροί στην καρδιά σας και τόσο τυφλοί στον νου σας, ώστε να χρειάζεται εγώ, ο μικρότερος αδελφός σας, να σας μιλήσω, μάλιστα, και να θέσω το παράδειγμα για εσάς;
- 9 Πώς είναι δυνατόν να μην ακούτε τα λόγια του Κυρίου;

I Nephi 7

And now I would that ye might know, that after my father, Lehi, had made an end of prophesying concerning his seed, it came to pass that the Lord spake unto him again, saying that it was not meet for him, Lehi, that he should take his family into the wilderness alone; but that his sons should take daughters to wife, that they might raise up seed unto the Lord in the land of promise.

And it came to pass that the Lord commanded him that I, Nephi, and my brethren, should again return unto the land of Jerusalem, and bring down Ishmael and his family into the wilderness.

And it came to pass that I, Nephi, did again, with my brethren, go forth into the wilderness to go up to Jerusalem.

And it came to pass that we went up unto the house of Ishmael, and we did gain favor in the sight of Ishmael, insomuch that we did speak unto him the words of the Lord.

And it came to pass that the Lord did soften the heart of Ishmael, and also his household, insomuch that they took their journey with us down into the wilderness to the tent of our father.

And it came to pass that as we journeyed in the wilderness, behold Laman and Lemuel, and two of the daughters of Ishmael, and the two sons of Ishmael and their families, did rebel against us; yea, against me, Nephi, and Sam, and their father, Ishmael, and his wife, and his three other daughters.

And it came to pass in the which rebellion, they were desirous to return unto the land of Jerusalem.

And now I, Nephi, being grieved for the hardness of their hearts, therefore I spake unto them, saying, yea, even unto Laman and unto Lemuel: Behold ye are mine elder brethren, and how is it that ye are so hard in your hearts, and so blind in your minds, that ye have need that I, your younger brother, should speak unto you, yea, and set an example for you?

How is it that ye have not hearkened unto the word of the Lord?

- 10 Πώς είναι δυνατόν να έχετε ξεχάσει ότι έχετε δει άγγελο Κυρίου;
- 11 Μάλιστα, και πώς είναι δυνατόν να έχετε ξεχάσει τι σπουδαία έργα έχει κάνει ο Κύριος για μας, που μας ελευθέρωσε από τα χέρια του Λάβαν, και επίσης ότι έπρεπε να αποκτήσουμε τα χρονικά;
- 12 Μάλιστα, και πώς είναι δυνατόν να έχετε ξεχάσει ότι ο Κύριος είναι εις θέσιν να κάνει τα πάντα σύμφωνα με το θέλημά του, για τα τέκνα των ανθρώπων, αν συμβεί να ασκούν πίστη σε εκείνον; Γι' αυτό, ας είμαστε πιστοί σε εκείνον.
- 13 Και αν συμβεί να είμαστε πιστοί σε εκείνον, θα αποκτήσουμε τη γη της επαγγελίας. Και θα γνωρίσετε κάποτε στο μέλλον ότι ο λόγος του Κυρίου θα εκπληρωθεί σχετικά με την καταστροφή της Ιερουσαλήμ, διότι πρέπει να εκπληρωθούν τα πάντα που έχει πει ο Κύριος σχετικά με την καταστροφή της Ιερουσαλήμ.
- 14 Διότι ιδού, το Πνεύμα του Κυρίου σύντομα θα πάψει να παραμένει μαζί τους. Διότι ιδού, έχουν απορρίψει τους προφήτες και τον Ιερεμία έχουν ρίξει στη φυλακή. Και έχουν επιζήτησει να αφαιρέσουν τη ζωή του πατέρα μου, σε βαθμό ώστε τον εξεδίωξαν από τη χώρα.
- 15 Τώρα ιδού, σας λέω ότι αν επιστρέψετε στην Ιερουσαλήμ, θα αφανισθείτε επίσης μαζί τους. Και τώρα, αν έχετε επιλογή, πηγαίνετε επάνω στη χώρα και θυμηθείτε τα λόγια που σας είπα, ότι αν πάτε, θα αφανισθείτε επίσης. Διότι κατ' αυτόν τον τρόπο με ώθησε να μιλήσω το Πνεύμα του Κυρίου.
- 16 Και συνέβη ώστε όταν εγώ, ο Νεφί, είπα αυτά τα λόγια στους αδελφούς μου, θύμωσαν μαζί μου. Και συνέβη ώστε όντως άπλωσαν το χέρι τους επάνω μου, διότι ιδού, ήταν υπέρμετρα εξοργισμένοι και όντως με έδεσαν με σχοινιά, επειδή επιζήτησαν να μου αφαιρέσουν τη ζωή, ώστε να με αφήσουν στην έρημο και να καταβροχθιστώ από άγρια θηρία.
- 17 Όμως, συνέβη ώστε προσευχήθηκα στον Κύριο, λέγοντας: Ω, Κύριε, σύμφωνα με την πίστη μου, η οποία είναι σε εσένα, σε παρακαλώ, ελευθέρωσέ με από τα χέρια των αδελφών μου. Μάλιστα, δώσε μου ακόμη και δύναμη, ώστε να σπάσω αυτά τα δεσμά με τα οποία είμαι δεμένος.

How is it that ye have forgotten that ye have seen an angel of the Lord?

Yea, and how is it that ye have forgotten what great things the Lord hath done for us, in delivering us out of the hands of Laban, and also that we should obtain the record?

Yea, and how is it that ye have forgotten that the Lord is able to do all things according to his will, for the children of men, if it so be that they exercise faith in him? Wherefore, let us be faithful to him.

And if it so be that we are faithful to him, we shall obtain the land of promise; and ye shall know at some future period that the word of the Lord shall be fulfilled concerning the destruction of Jerusalem; for all things which the Lord hath spoken concerning the destruction of Jerusalem must be fulfilled.

For behold, the Spirit of the Lord ceaseth soon to strive with them; for behold, they have rejected the prophets, and Jeremiah have they cast into prison. And they have sought to take away the life of my father, inasmuch that they have driven him out of the land.

Now behold, I say unto you that if ye will return unto Jerusalem ye shall also perish with them. And now, if ye have choice, go up to the land, and remember the words which I speak unto you, that if ye go ye will also perish; for thus the Spirit of the Lord constraineth me that I should speak.

And it came to pass that when I, Nephi, had spoken these words unto my brethren, they were angry with me. And it came to pass that they did lay their hands upon me, for behold, they were exceedingly wroth, and they did bind me with cords, for they sought to take away my life, that they might leave me in the wilderness to be devoured by wild beasts.

But it came to pass that I prayed unto the Lord, saying: O Lord, according to my faith which is in thee, wilt thou deliver me from the hands of my brethren; yea, even give me strength that I may burst these bands with which I am bound.

- 18 Και συνέβη ώστε μόλις είπα τα λόγια αυτά, ιδού, τα δεσμά λύθησαν από τα χέρια μου και τα πόδια μου, και στάθηκα εμπρός στους αδελφούς μου, και τους μίλησα ξανά.
- 19 Και συνέβη ώστε θύμωσαν μαζί μου ξανά και επεδίωξαν να απλώσουν χέρι επάνω μου, αλλά ιδού, μία από τις θυγατέρες του Ισμαήλ, μάλιστα, και επίσης η μητέρα της, και ένας εκ των υιών του Ισμαήλ, ικέτευσαν τους αδελφούς μου, σε βαθμό ώστε μαλάκωσαν την καρδιά τους. Και όντως έπαψαν να προσπαθούν να μου αφαιρέσουν τη ζωή.
- 20 Και συνέβη ώστε ήταν λυπημένοι, εξαιτίας της κακίας τους, σε βαθμό ώστε έσκυψαν ενώπιόν μου και με ικέτευσαν να τους συγχωρήσω γι' αυτό που είχαν κάνει εναντίον μου.
- 21 Και συνέβη ώστε πράγματι τους συγχώρησα ειλικρινά όλα όσα είχαν κάνει, και τους παρότρυνα να προσευχηθούν στον Κύριο τον Θεό τους για συγχώρηση. Και συνέβη ώστε όντως το έκαναν. Και αφού προσευχήθηκαν στον Κύριο, ταξιδέψαμε ξανά όντως προς τη σκηνή του πατέρα μου.
- 22 Και συνέβη ώστε κατεβήκαμε στη σκηνή του πατέρα μας. Και αφού φθάσαμε εγώ και οι αδελφοί μου και όλος ο οίκος του Ισμαήλ στη σκηνή του πατέρα μου, έδωσαν ευχαριστίες στον Κύριο τον Θεό τους· και όντως προσέφεραν θυσία και ολοκαυτώματα σε εκείνον.

And it came to pass that when I had said these words, behold, the bands were loosed from off my hands and feet, and I stood before my brethren, and I spake unto them again.

And it came to pass that they were angry with me again, and sought to lay hands upon me; but behold, one of the daughters of Ishmael, yea, and also her mother, and one of the sons of Ishmael, did plead with my brethren, insomuch that they did soften their hearts; and they did cease striving to take away my life.

And it came to pass that they were sorrowful, because of their wickedness, insomuch that they did bow down before me, and did plead with me that I would forgive them of the thing that they had done against me.

And it came to pass that I did frankly forgive them all that they had done, and I did exhort them that they would pray unto the Lord their God for forgiveness. And it came to pass that they did so. And after they had done praying unto the Lord we did again travel on our journey towards the tent of our father.

And it came to pass that we did come down unto the tent of our father. And after I and my brethren and all the house of Ishmael had come down unto the tent of my father, they did give thanks unto the Lord their God; and they did offer sacrifice and burnt offerings unto him.

Νεφί Α' 8

- 1 Και συνέβη ώστε είχαμε συγκεντρώσει κάθε λογής σπόρους όλων των ειδών, και σιτηρά όλων των ειδών και σπόρους καρπών όλων των ειδών.
- 2 Και συνέβη ώστε κατά το διάστημα που ο πατέρας μου παρέμεινε στην έρημο μας μίλησε και είπε: Ιδού, ονειρεύτηκα ένα όνειρο, δηλαδή με άλλα λόγια, είδα ένα όραμα.
- 3 Και ιδού, λόγω αυτού που έχω δει, έχω λόγο να αγαλλιάζω στον Κύριο χάριν του Νεφί και επίσης του Σαμ· διότι έχω λόγο να υποθέτω ότι αυτοί, και επίσης πολλοί από τους απογόνους τους, θα σωθούν.
- 4 Όμως ιδού, Λάμαν και Λεμουήλ, φοβάμαι υπερβολικά εξαιτίας σας. Γιατί ιδού, μου φάνηκε πως είδα στο όνειρό μου μια σκοτεινή και καταθλιπτική έρημο.
- 5 Και συνέβη ώστε είδα έναν άνθρωπο, και ήταν ντυμένος με έναν λευκό χιτώνα, και ήλθε και στάθηκε εμπρός μου.
- 6 Και συνέβη ώστε μου μίλησε, και μου ζήτησε να τον ακολουθήσω.
- 7 Και συνέβη ώστε καθώς τον ακολούθησα είδα ότι ήμουν σε μια σκοτεινή και καταθλιπτική έρημο.
- 8 Και αφού ταξίδεψα για διάστημα πολλών ωρών μέσα στο σκοτάδι, άρχισα να προσεύχομαι προς τον Κύριο για να με λυπηθεί, σύμφωνα με το πλήθος από τα στοργικά ελέη του.
- 9 Και συνέβη ώστε όταν προσευχήθηκα προς τον Κύριο είδα ένα μεγάλο και εκτεταμένο αγρό.
- 10 Και συνέβη ώστε είδα ένα δέντρο, του οποίου ο καρπός ήταν ποθητός για να κάνει κάποιον ευτυχισμένο.
- 11 Και συνέβη ώστε προχώρησα και γέυθηκα τον καρπό του. Και είδα ότι ήταν γλυκύτερος, υπεράνω όλων που είχα ποτέ δοκιμάσει. Μάλιστα, και είδα ότι ο καρπός του ήταν λευκός, ώστε υπερέβαινε κάθε λευκότητα που είχα δει ποτέ.
- 12 Και καθώς γέυθηκα τον καρπό του, γέμισε την ψυχή μου με υπερβολικά μεγάλη αγαλλίαση. Γι' αυτό, άρχισα να επιθυμώ να τον γευθεί και η οικογένειά μου, διότι γνώριζα ότι ήταν επιθυμητός υπεράνω κάθε άλλου καρπού.

I Nephi 8

And it came to pass that we had gathered together all manner of seeds of every kind, both of grain of every kind, and also of the seeds of fruit of every kind.

And it came to pass that while my father tarried in the wilderness he spake unto us, saying: Behold, I have dreamed a dream; or, in other words, I have seen a vision.

And behold, because of the thing which I have seen, I have reason to rejoice in the Lord because of Nephi and also of Sam; for I have reason to suppose that they, and also many of their seed, will be saved.

But behold, Laman and Lemuel, I fear exceedingly because of you; for behold, methought I saw in my dream, a dark and dreary wilderness.

And it came to pass that I saw a man, and he was dressed in a white robe; and he came and stood before me.

And it came to pass that he spake unto me, and bade me follow him.

And it came to pass that as I followed him I beheld myself that I was in a dark and dreary waste.

And after I had traveled for the space of many hours in darkness, I began to pray unto the Lord that he would have mercy on me, according to the multitude of his tender mercies.

And it came to pass after I had prayed unto the Lord I beheld a large and spacious field.

And it came to pass that I beheld a tree, whose fruit was desirable to make one happy.

And it came to pass that I did go forth and partake of the fruit thereof; and I beheld that it was most sweet, above all that I ever before tasted. Yea, and I beheld that the fruit thereof was white, to exceed all the whiteness that I had ever seen.

And as I partook of the fruit thereof it filled my soul with exceedingly great joy; wherefore, I began to be desirous that my family should partake of it also; for I knew that it was desirable above all other fruit.

13 Και καθώς έριξα τα μάτια μου τριγύρω, ώστε ενδεχομένως να ανακαλύψω την οικογένειά μου επίσης, είδα έναν ποταμό υδάτων. Και έτρεχε παραπλεύρως και ήταν κοντά στο δένδρο από το οποίο γεύομουν τον καρπό.

14 Και κοίταξα να δω από πού ερχόταν, και είδα την πηγή αυτού λίγο πιο πέρα. Και στην πηγή αυτού είδα τη μητέρα σας, τη Σαρία, και τον Σαμ και τον Νεφί. Και στέκονταν σαν να μην ήξεραν προς τα πού να πάνε.

15 Και συνέβη ώστε τους έγνεψα. Και όντως τους είπα με δυνατή φωνή ότι θα έπρεπε να έλθουν προς εμένα και να γευθούν τον καρπό, ο οποίος ήταν επιθυμητός υπεράνω όλων των άλλων καρπών.

16 Και συνέβη ώστε ήλθαν προς έμένα και έφαγαν κι αυτοί από τον καρπό.

17 Και συνέβη ώστε επιθυμούσα να έλθουν ο Λάμαν και ο Λεμουήλ και να γευθούν τον καρπό επίσης. Γι' αυτό, έριξα τη ματιά μου προς την πηγή του ποταμού, ώστε ίσως να μπορέσω να τους δω.

18 Και συνέβη ώστε τους είδα, αλλά αυτοί δεν ήθελαν να έλθουν προς εμένα και να φάνε από τον καρπό.

19 Και είδα μια σιδερένια ράβδο και επεκτείνονταν κατά μήκος της όχθης του ποταμού, και έφθανε ως το δέντρο δίπλα στο οποίο στεκόμουν.

20 Και είδα επίσης ένα στενό και στενόχωρο μονοπάτι, το οποίο ερχόταν κατά μήκος της ράβδου από σίδηρο, μέχρι και το δένδρο δίπλα στο οποίο στεκόμουν. Και οδηγούσε επίσης δίπλα στο κεφαλάρι της πηγής, σε ένα μεγάλο και εκτεταμένο αγρό, σαν να ήταν κόσμος.

21 Και είδα αναρίθμητη συρροή ανθρώπων, πολλοί από τους οποίους ωθούνταν προς τα εμπρός με εντατική προσπάθεια, για να μπορέσουν να φθάσουν το μονοπάτι που οδηγούσε στο δέντρο δίπλα στο οποίο στεκόμουν.

22 Και συνέβη ώστε πράγματι έφθασαν, και άρχισαν να βαδίζουν στο μονοπάτι που οδηγούσε στο δέντρο.

23 Και συνέβη ώστε εκεί σηκώθηκε μία αχλύς σκότους. Μάλιστα, μία υπερβολικά μεγάλη αχλύς, σε βαθμό ώστε αυτοί που είχαν ξεκινήσει στο μονοπάτι, έχασαν όντως τον δρόμο τους, ώστε περιπλανήθηκαν και χάθηκαν.

And as I cast my eyes round about, that perhaps I might discover my family also, I beheld a river of water; and it ran along, and it was near the tree of which I was partaking the fruit.

And I looked to behold from whence it came; and I saw the head thereof a little way off; and at the head thereof I beheld your mother Sariah, and Sam, and Nephi; and they stood as if they knew not whither they should go.

And it came to pass that I beckoned unto them; and I also did say unto them with a loud voice that they should come unto me, and partake of the fruit, which was desirable above all other fruit.

And it came to pass that they did come unto me and partake of the fruit also.

And it came to pass that I was desirous that Laman and Lemuel should come and partake of the fruit also; wherefore, I cast mine eyes towards the head of the river, that perhaps I might see them.

And it came to pass that I saw them, but they would not come unto me and partake of the fruit.

And I beheld a rod of iron, and it extended along the bank of the river, and led to the tree by which I stood.

And I also beheld a strait and narrow path, which came along by the rod of iron, even to the tree by which I stood; and it also led by the head of the fountain, unto a large and spacious field, as if it had been a world.

And I saw numberless concourses of people, many of whom were pressing forward, that they might obtain the path which led unto the tree by which I stood.

And it came to pass that they did come forth, and commence in the path which led to the tree.

And it came to pass that there arose a mist of darkness; yea, even an exceedingly great mist of darkness, inasmuch that they who had commenced in the path did lose their way, that they wandered off and were lost.

24 Και συνέβη ώστε είδα άλλους να πιέζουν προς τα εμπρός και αυτοί προχώρησαν και πιάστηκαν από την άκρη της ράβδου από σίδηρο· και όντως πίεζαν προς τα εμπρός μέσα από την αχλύ του σκότους, προσκολλημένοι στη ράβδο από σίδηρο, μέχρι που όντως προχώρησαν και γεύθηκαν τον καρπό του δένδρου.

25 Και αφού έφαγαν από τον καρπό του δέντρου, έριξαν τα μάτια τους τριγύρω σαν να ντρέπονταν.

26 Και εγώ επίσης κοίταξα τριγύρω και είδα, στην άλλη πλευρά του ποταμού υδάτων, ένα μέγα και εκτεταμένο κτήριο. Και στεκόταν σαν να ήταν στον αέρα, ψηλά επάνω από τη γη.

27 Και ήταν γεμάτο ανθρώπους, τόσο γέρους όσο και νέους, τόσο άρρενες όσο και θήλεις. Και το είδος της ενδυμασίας τους ήταν υπερβολικά κομψό. Και ήταν με διάθεση να χλευάζουν και να δείχνουν με το δάκτυλό τους εκείνους που είχαν φθάσει και γεύονταν τον καρπό.

28 Και εκείνοι, αφού είχαν γευτεί τον καρπό, ντράπηκαν εξαιτίας αυτών που τους περιγελούσαν, και παραστράτησαν μέσα σε απαγορευμένα μονοπάτια και χάθηκαν.

29 Και τώρα εγώ, ο Νεφί, δεν λέω όλα τα λόγια του πατέρα μου.

30 Όμως, για να είμαι σύντομος στα γραπτά μου, ιδού, αυτός είδε άλλα πλήθη να προχωρούν. Και ήλθαν και πιάστηκαν από την άκρη της ράβδου από σίδηρο και όντως πίεζαν προς τα εμπρός, κρατώντας συνεχώς γερά στη ράβδο από σίδηρο, έως ότου προχώρησαν και έπεσαν και γεύθηκαν τον καρπό του δένδρου.

31 Και είδε επίσης άλλα πλήθη που προχωρούσαν στα τυφλά προς αυτό το μέγα και εκτεταμένο κτήριο.

32 Και συνέβη ώστε πολλοί πνίγηκαν στα βάθη της πηγής, και πολλοί χάθηκαν από τη θέα του, περιπλανώμενοι σε παράξενους δρόμους.

33 Και μεγάλο ήταν το πλήθος που πράγματι μπήκε μέσα σε εκείνο το παράξενο κτήριο. Και αφού εισήλθε σε εκείνο το κτήριο, έτειναν το δάκτυλο της περιφρόνησης προς εμένα και εκείνους που γεύονταν τον καρπό επίσης, αλλά δεν τους δίναμε προσοχή.

34 Και αυτά είναι τα λόγια του πατέρα μου: Γιατί όσοι τους έδωσαν σημασία, παραστράτησαν.

35 Και ο Λάμαν και ο Λεμουήλ δεν έφαγαν από τον καρπό, είπε ο πατέρας μου.

And it came to pass that I beheld others pressing forward, and they came forth and caught hold of the end of the rod of iron; and they did press forward through the mist of darkness, clinging to the rod of iron, even until they did come forth and partake of the fruit of the tree.

And after they had partaken of the fruit of the tree they did cast their eyes about as if they were ashamed.

And I also cast my eyes round about, and beheld, on the other side of the river of water, a great and spacious building; and it stood as it were in the air, high above the earth.

And it was filled with people, both old and young, both male and female; and their manner of dress was exceedingly fine; and they were in the attitude of mocking and pointing their fingers towards those who had come at and were partaking of the fruit.

And after they had tasted of the fruit they were ashamed, because of those that were scoffing at them; and they fell away into forbidden paths and were lost.

And now I, Nephi, do not speak all the words of my father.

But, to be short in writing, behold, he saw other multitudes pressing forward; and they came and caught hold of the end of the rod of iron; and they did press their way forward, continually holding fast to the rod of iron, until they came forth and fell down and partook of the fruit of the tree.

And he also saw other multitudes feeling their way towards that great and spacious building.

And it came to pass that many were drowned in the depths of the fountain; and many were lost from his view, wandering in strange roads.

And great was the multitude that did enter into that strange building. And after they did enter into that building they did point the finger of scorn at me and those that were partaking of the fruit also; but we heeded them not.

These are the words of my father: For as many as heeded them, had fallen away.

And Laman and Lemuel partook not of the fruit, said my father.

- 36 Και συνέβη ώστε, αφού ο πατέρας μου είπε όλα τα λόγια του ονείρου ή του οράματός του, τα οποία ήταν πολλά, μας είπε, εξαιτίας όσων είδε σε ένα όραμα, φοβόταν υπερβολικά για τον Λάμαν και τον Λεμουήλ. Μάλιστα, φοβόταν μήπως εκδιώκονταν από την παρουσία του Κυρίου.
- 37 Και όντως τους εξόρκισε τότε με όλο το αίσθημα ενός στοργικού γονέα, ώστε να εισάκουαν τα λόγια του, ώστε ίσως ο Κύριος να ήταν ευσπλαχνικός μαζί τους και να μην τους εξεδίωκε. Μάλιστα, ο πατέρας μου όντως κήρυξε προς αυτούς.
- 38 Και αφού κήρυξε προς αυτούς, και επίσης προφήτευσε σε αυτούς για πολλά πράγματα, τους πρόσταξε να τηρούν τις εντολές του Κυρίου. Και έπαψε να μιλά προς αυτούς.

And it came to pass after my father had spoken all the words of his dream or vision, which were many, he said unto us, because of these things which he saw in a vision, he exceedingly feared for Laman and Lemuel; yea, he feared lest they should be cast off from the presence of the Lord.

And he did exhort them then with all the feeling of a tender parent, that they would hearken to his words, that perhaps the Lord would be merciful to them, and not cast them off; yea, my father did preach unto them.

And after he had preached unto them, and also prophesied unto them of many things, he bade them to keep the commandments of the Lord; and he did cease speaking unto them.

Νεφί Α' 9

- 1 Και όλα αυτά όντως είδε ο πατέρας μου, και άκουσε, και είπε, καθώς κατοικούσε στη σκηνή, στην κοιλάδα του Λεμουήλ και επίσης πάρα πολλά περισσότερα, τα οποία δεν μπορούν να γραφούν επάνω σε αυτές τις πλάκες.
- 2 Και τώρα, καθώς έχω μιλήσει σχετικά με αυτές τις πλάκες, ιδού, δεν είναι οι πλάκες επάνω στις οποίες κάνω την πλήρη αφήγηση της ιστορίας του λαού μου· διότι στις πλάκες επάνω στις οποίες κάνω πλήρη αφήγηση του λαού μου, έχω δώσει το όνομα του Νεφί. Γι' αυτό, αποκαλούνται οι πλάκες του Νεφί, από το δικό μου όνομα. Και αυτές οι πλάκες αποκαλούνται επίσης οι πλάκες του Νεφί.
- 3 Όμως, έχω λάβει εντολή από τον Κύριο να κάνω αυτές τις πλάκες, με ειδικό σκοπό να υπάρχει ένα εγχαραγμένο χρονικό για τη διακονία του λαού μου.
- 4 Επάνω στις άλλες πλάκες θα πρέπει να εγχαραχθεί η αφήγηση για τη βασιλεία των βασιλέων και τους πολέμους και τις διχόνοιες του λαού μου. Γι' αυτό, αυτές οι πλάκες είναι ως επί το πλείστον για τη διακονία και οι άλλες πλάκες είναι επί το πλείστον για τη βασιλεία των βασιλέων και τους πολέμους και τις διαμάχες του λαού μου.
- 5 Ο Κύριος λοιπόν με πρόσταξε να κάνω αυτές τις πλάκες για έναν σοφό σκοπό που είναι μέσα Του, τον οποίο σκοπό δεν γνωρίζω.
- 6 Όμως ο Κύριος γνωρίζει τα πάντα από την αρχή. Γι' αυτό ετοιμάζει κάποιο τρόπο για να φέρει εις πέρας όλα τα έργα Του ανάμεσα στα τέκνα των ανθρώπων. Γιατί ιδού, αυτός έχει κάθε δύναμη για την εκπλήρωση όλων των λόγων Του. Και έτσι είναι. Αμήν.

I Nephi 9

And all these things did my father see, and hear, and speak, as he dwelt in a tent, in the valley of Lemuel, and also a great many more things, which cannot be written upon these plates.

And now, as I have spoken concerning these plates, behold they are not the plates upon which I make a full account of the history of my people; for the plates upon which I make a full account of my people I have given the name of Nephi; wherefore, they are called the plates of Nephi, after mine own name; and these plates also are called the plates of Nephi.

Nevertheless, I have received a commandment of the Lord that I should make these plates, for the special purpose that there should be an account engraven of the ministry of my people.

Upon the other plates should be engraven an account of the reign of the kings, and the wars and contentions of my people; wherefore these plates are for the more part of the ministry; and the other plates are for the more part of the reign of the kings and the wars and contentions of my people.

Wherefore, the Lord hath commanded me to make these plates for a wise purpose in him, which purpose I know not.

But the Lord knoweth all things from the beginning; wherefore, he prepareth a way to accomplish all his works among the children of men; for behold, he hath all power unto the fulfilling of all his words. And thus it is. Amen.

Νεφί Α' ΙΟ

- 1 Και τώρα εγώ, ο Νεφί, συνεχίζω να δίνω την αφήγηση επάνω σε αυτές τις πλάκες των τεκταινομένων μου και της βασιλείας και της διακονίας μου. Γι' αυτό, για να συνεχίσω με τη δική μου αφήγηση, πρέπει να μιλήσω κάπως για τα του πατέρα μου και επίσης για τα των αδελφών μου.
- 2 Γιατί ιδού, συνέβη ώστε όταν ο πατέρας μου τελείωσε να λέει τα λόγια του ονείρου του, και επίσης να τους παροτρύνει με κάθε επιμέλεια, τους μίλησε για τους Ιουδαίους –
- 3 Ότι αφού καταστραφούν, ακόμη και αυτή η μεγάλη πόλη, η Ιερουσαλήμ, και πολλοί αφού μεταφερθούν αιχμάλωτοι στη Βαβυλώνα, σύμφωνα με τον κατάλληλο χρόνο του Κυρίου, θα επιστρέψουν πάλι, μάλιστα, θα τους φέρουν πίσω από την αιχμαλωσία. Και αφού τους φέρουν πίσω από την αιχμαλωσία, θα καταλάβουν ξανά τη γη της κληρονομιάς τους.
- 4 Μάλιστα, εξακόσια χρόνια από τον καιρό που ο πατέρας μου άφησε την Ιερουσαλήμ, θα ετοιμάζε ο Κύριος έναν προφήτη ανάμεσα στους Ιουδαίους – και μάλιστα έναν Μεσσία, δηλαδή με άλλα λόγια, έναν Σωτήρα του κόσμου.
- 5 Και μίλησε επίσης σχετικά με τους προφήτες, πόσοι πολλοί έδωσαν μαρτυρία για όλα αυτά, σχετικά με αυτόν το Μεσσία για τον οποίο μίλησε, δηλαδή αυτόν τον Λυτρωτή του κόσμου.
- 6 Όλη λοιπόν η ανθρωπότητα ήταν σε κατάσταση χαμού και πτώσης, και θα ήταν για πάντα εκτός αν βασίζονταν σε αυτόν τον Λυτρωτή.
- 7 Και μίλησε επίσης σχετικά με έναν προφήτη που επρόκειτο να έλθει πριν από τον Μεσσία, για να ετοιμάσει τον δρόμο του Κυρίου –
- 8 Μάλιστα, και θα πήγαινε και θα φώναζε μέσα στην έρημο: Ετοιμάστε τον δρόμο του Κυρίου, και κάντε ίσια τα μονοπάτια του. Γιατί στέκεται ανάμεσά σας κάποιος τον οποίο δεν γνωρίζετε. Και είναι ανώτερος από εμένα, του οποίου δεν είμαι άξιος να λύσω το λουρί από το παπούτσι του. Και πολλά πράγματα είπε ο πατέρας μου σχετικά με αυτό το θέμα.

I Nephi 10

And now I, Nephi, proceed to give an account upon these plates of my proceedings, and my reign and ministry; wherefore, to proceed with mine account, I must speak somewhat of the things of my father, and also of my brethren.

For behold, it came to pass after my father had made an end of speaking the words of his dream, and also of exhorting them to all diligence, he spake unto them concerning the Jews—

That after they should be destroyed, even that great city Jerusalem, and many be carried away captive into Babylon, according to the own due time of the Lord, they should return again, yea, even be brought back out of captivity; and after they should be brought back out of captivity they should possess again the land of their inheritance.

Yea, even six hundred years from the time that my father left Jerusalem, a prophet would the Lord God raise up among the Jews—even a Messiah, or, in other words, a Savior of the world.

And he also spake concerning the prophets, how great a number had testified of these things, concerning this Messiah, of whom he had spoken, or this Redeemer of the world.

Wherefore, all mankind were in a lost and in a fallen state, and ever would be save they should rely on this Redeemer.

And he spake also concerning a prophet who should come before the Messiah, to prepare the way of the Lord—

Yea, even he should go forth and cry in the wilderness: Prepare ye the way of the Lord, and make his paths straight; for there standeth one among you whom ye know not; and he is mightier than I, whose shoe's latchet I am not worthy to unloose. And much spake my father concerning this thing.

- 9 Και ο πατέρας μου είπε ότι αυτός θα βάπτιζε στη Βηθανία, πέρα από τον Ιορδάνη. Και είπε επίσης ότι θα βάπτιζε με νερό, και ακόμα ότι θα βάπτιζε τον Μεσσία με νερό.
- 10 Και αφού θα βάπτιζε τον Μεσσία με νερό, θα έβλεπε και θα κατέθετε μαρτυρία ότι είχε βαπτίσει τον Αμνό του Θεού, ο οποίος θα αφαιρούσε τις αμαρτίες του κόσμου.
- 11 Και συνέβη ώστε αφού ο πατέρας μου είπε αυτά τα λόγια, μίλησε στους αδελφούς μου σχετικά με το Ευαγγέλιο το οποίο θα κηρύττετο ανάμεσα στους Ιουδαίους και επίσης σχετικά με το ότι οι Ιουδαίοι θα έφθιναν από απιστία. Και αφού θα είχαν φονεύσει τον Μεσσία, ο οποίος θα ερχόταν, και αφού αυτός θα είχε φονευθεί, θα ανασταίνόταν από τους νεκρούς και θα φανερωνόταν μέσω του Αγίου Πνεύματος στους Εθνικούς.
- 12 Μάλιστα, ο πατέρας μου είπε πολλά σχετικά με τους Εθνικούς και επίσης σχετικά με τον οίκο του Ισραήλ, ότι έπρεπε να συγκριθούν με ένα ελαιόδενδρο, του οποίου οι κλάδοι θα αποκοπούν και θα διασκορπισθούν επάνω σε όλο το πρόσωπο της γης.
- 13 Γι' αυτόν τον λόγο, είπε ότι πρέπει αναγκαστικά να οδηγηθούμε με μια ψυχή στη γη της επαγγελίας, προς εκπλήρωση του λόγου του Κυρίου, ότι πρέπει να διασκορπισθούμε επάνω σε όλο το πρόσωπο της γης.
- 14 Και αφού διασκορπισθεί ο οίκος του Ισραήλ, θα συναθροισθεί πάλι ή, εντέλει, αφού θα έχουν λάβει οι Εθνικοί την πληρότητα του Ευαγγελίου, οι φυσικοί κλάδοι του ελαιοδένδρου ή το υπόλειμμα του οίκου του Ισραήλ, θα εμβολιασθούν, ή θα έλθουν στη γνώση του αληθινού Μεσσία, του Κυρίου τους και Λυτρωτή τους.
- 15 Και σύμφωνα με αυτό το είδος γλώσσας όντως προφήτευσε και μίλησε ο πατέρας μου στους αδελφούς μου και επίσης πολλά περισσότερα που δεν γράφω σε αυτό το βιβλίο· διότι έχω γράψει όσα ήταν σκόπιμο για εμένα στο άλλο βιβλίο μου.
- 16 Και όλα αυτά, για τα οποία μίλησα, έγιναν καθώς ο πατέρας μου κατοικούσε σε σκηνή, στην κοιλάδα του Λεμουήλ.

And my father said he should baptize in Bethabara, beyond Jordan; and he also said he should baptize with water; even that he should baptize the Messiah with water.

And after he had baptized the Messiah with water, he should behold and bear record that he had baptized the Lamb of God, who should take away the sins of the world.

And it came to pass after my father had spoken these words he spake unto my brethren concerning the gospel which should be preached among the Jews, and also concerning the dwindling of the Jews in unbelief. And after they had slain the Messiah, who should come, and after he had been slain he should rise from the dead, and should make himself manifest, by the Holy Ghost, unto the Gentiles.

Yea, even my father spake much concerning the Gentiles, and also concerning the house of Israel, that they should be compared like unto an olive tree, whose branches should be broken off and should be scattered upon all the face of the earth.

Wherefore, he said it must needs be that we should be led with one accord into the land of promise, unto the fulfilling of the word of the Lord, that we should be scattered upon all the face of the earth.

And after the house of Israel should be scattered they should be gathered together again; or, in fine, after the Gentiles had received the fulness of the Gospel, the natural branches of the olive tree, or the remnants of the house of Israel, should be grafted in, or come to the knowledge of the true Messiah, their Lord and their Redeemer.

And after this manner of language did my father prophesy and speak unto my brethren, and also many more things which I do not write in this book; for I have written as many of them as were expedient for me in mine other book.

And all these things, of which I have spoken, were done as my father dwelt in a tent, in the valley of Lemuel.

- 17 Και συνέβη ὥστε, ἀφοῦ ἐγώ, ὁ Νεφί, ἀκούσα ὅλα τα λόγια τοῦ πατέρα μου, σχετικὰ με τα ὅσα εἶδε σε ὄραμα, καὶ ἐπίσης ὅσα μίλησε μέσω τῆς δυνάμεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὴν ὁποία δύναμη εἶχε λάβει μέσω τῆς πίστεως στὸν Υἱὸ τοῦ Θεοῦ—καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἦταν ὁ Μεσσίας ὁ ὁποῖος θα ἐρχόταν—ἐγώ, ὁ Νεφί, ἐπιθυμοῦσα ἐπίσης νὰ μπορέσω νὰ δῶ καὶ νὰ ἀκούσω καὶ νὰ μάθω αὐτὰ τα πράγματα, μέσω τῆς δυνάμεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἡ ὁποία εἶναι ἡ δωρεὰ τοῦ Θεοῦ σε ὅλους αὐτοὺς ποὺ τὸν ἐπιζητοῦν ἐπιμελῶς, τόσο κατὰ τοὺς παλαιοὺς καιροὺς ὅσο καὶ τὸν καιρὸ ποὺ θα φανερωθεῖ στα τέκνα τῶν ἀνθρώπων.
- 18 Γιατί εἶναι ὁ ἴδιος, ἐχθές, σήμερα καὶ πάντα. Καὶ ὁ δρόμος ἔχει προετοιμαστῆ ὑποκειμένη ἰσοπέδωση ἡ ὁποία εἶναι ἡ δωρεὰ τοῦ Θεοῦ σε ὅλους αὐτοὺς ποὺ τὸν ἐπιζητοῦν ἐπιμελῶς, τόσο κατὰ τοὺς παλαιοὺς καιροὺς ὅσο καὶ τὸν καιρὸ ποὺ θα φανερωθεῖ στα τέκνα τῶν ἀνθρώπων.
- 19 Διότι ἐκεῖνος ποὺ ζητεῖ ἐπιμελῶς, θα βρεῖ· καὶ τα μυστήρια τοῦ Θεοῦ θα ξεδιπλωθοῦν σε αὐτοὺς, μέσω τῆς δυνάμεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τόσο σε αὐτοὺς τοὺς καιροὺς ὅσο καὶ κατὰ τοὺς παλαιοὺς καιροὺς, καὶ τόσο κατὰ τοὺς παλαιοὺς καιροὺς ὅσο καὶ κατὰ τοὺς μελλοντικοὺς καιροὺς. Π' αὐτὸν τὸν λόγο, ἡ πορεία τοῦ Κυρίου εἶναι ἓνας αἰώνιος γύρος.
- 20 Ἄρα νὰ θυμάσαι, ὦ ἀνθρώπε, ὅτι γιὰ ὅλες τὶς πράξεις σου θα προσαχθεῖς γιὰ κρίση.
- 21 Ἐπομένως, ἀν ἔχεις ἐπιδιώξει νὰ πράττεις με φαυλότητα κατὰ τὶς ἡμέρες τῆς δοκιμασίας σου, τότε θεωρεῖσαι ἀκάθαρτος μπροστὰ στὸ βῆμα κρίσεως τοῦ Θεοῦ. Καὶ τίποτε ἀκάθαρτο δὲν μπορεῖ νὰ κατοικεῖ με τὸν Θεό. Ἐπομένως, πρέπει νὰ ἐκδιωχθεῖς γιὰ πάντα.
- 22 Καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα δίνει ἐξουσία νὰ τα πῶ αὐτὰ, καὶ νὰ μὴν τα ἀρνηθῶ.

And it came to pass after I, Nephi, having heard all the words of my father, concerning the things which he saw in a vision, and also the things which he spake by the power of the Holy Ghost, which power he received by faith on the Son of God—and the Son of God was the Messiah who should come—I, Nephi, was desirous also that I might see, and hear, and know of these things, by the power of the Holy Ghost, which is the gift of God unto all those who diligently seek him, as well in times of old as in the time that he should manifest himself unto the children of men.

For he is the same yesterday, today, and forever; and the way is prepared for all men from the foundation of the world, if it so be that they repent and come unto him.

For he that diligently seeketh shall find; and the mysteries of God shall be unfolded unto them, by the power of the Holy Ghost, as well in these times as in times of old, and as well in times of old as in times to come; wherefore, the course of the Lord is one eternal round.

Therefore remember, O man, for all thy doings thou shalt be brought into judgment.

Wherefore, if ye have sought to do wickedly in the days of your probation, then ye are found unclean before the judgment-seat of God; and no unclean thing can dwell with God; wherefore, ye must be cast off forever.

And the Holy Ghost giveth authority that I should speak these things, and deny them not.

Νεφί Α' Ι Ι

- 1 Διότι συνέβη ὥστε, ἀφοῦ ἐπιθύμησα νὰ μάθω ὅσα εἶχε δεῖ ὁ πατέρας μου καὶ πιστεύοντας ὅτι ὁ Κύριος ἦταν εἰς θέσιν νὰ μου τὰ κάνει γνωστά, καθὼς καθόμουν συλλογιζόμενος στὴν καρδιά μου, μεταφέρθηκα ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τοῦ Κυρίου, μάλιστα, σὲ ἓνα υπερβολικὰ ψηλὸ βουνό, τὸ ὁποῖο δὲν εἶχα δεῖ ποτέ πρὶν καὶ ἐπάνω στο ὁποῖο δὲν εἶχα πατήσει ποτέ τὸ πόδι μου.
- 2 Καὶ τὸ Πνεῦμα μου εἶπε: Ἰδού, τι ἐπιθυμεῖς;
- 3 Καὶ ἐγὼ εἶπα: Ἐπιθυμῶ νὰ δῶ αὐτὰ που εἶδε ὁ πατέρας μου.
- 4 Καὶ τὸ Πνεῦμα μου εἶπε: Πιστεύεις ἐσὺ ὅτι ὁ πατέρας σου εἶδε τὸ δέντρο γιὰ τὸ ὁποῖο μίλησε;
- 5 Καὶ ἐγὼ εἶπα: Μάλιστα, ἐσὺ ξέρεις ὅτι πιστεύω ὅλα τὰ λόγια τοῦ πατέρα μου.
- 6 Καὶ ἀφοῦ εἶπα αὐτὰ τὰ λόγια, τὸ Πνεῦμα ἀναφώνησε με δυνατὴ φωνή, λέγοντας: Ὡσαννά στον Κύριο, τὸν ὑψίστο Θεό· διότι εἶναι Θεός ἐπάνω σὲ ὅλη τὴ γῆ, μάλιστα, ἀκόμη καὶ ὑπεράνω ὅλων. Καὶ μακάριος εἶσαι ἐσὺ, Νεφί, ἐπειδὴ πιστεύεις στον Υἱὸ τοῦ υψίστου Θεοῦ. Π' αὐτό, θὰ δεῖς αὐτὰ που ἐπιθύμησες.
- 7 Καὶ ἰδού, αὐτὸ θὰ σου δοθεῖ γιὰ σημεῖο, ὥστε ἀφοῦ θὰ ἔχεις δεῖ τὸ δένδρο, τὸ ὁποῖο ἔκανε τὸν καρπὸ που δοκίμασε ὁ πατέρας σου, θὰ δεῖς ἐπίσης ἓναν ἄνδρα νὰ κατεβαίνει ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς καὶ γι' αὐτὸν θὰ μαρτυρήσεις. Καὶ ἀφοῦ μαρτυρήσεις γι' αὐτόν, θὰ καταθέσεις μαρτυρία ὅτι εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.
- 8 Καὶ συνέβη ὥστε τὸ Πνεῦμα μου μίλησε καὶ εἶπε: Κοίτα! Καὶ συνέβη ὥστε τὸ Πνεῦμα μου εἶπε: Κοίτα! Καὶ κοίταξα καὶ εἶδα ἓνα δέντρο. Καὶ ἦταν σαν τὸ δέντρο που εἶχε δεῖ ὁ πατέρας μου. Καὶ ἡ ὁμορφιά του ἦταν πολὺ ὑπεράνω, μάλιστα, ὑπερέχουσα κάθε ὁμορφιάς. Καὶ ἡ λευκότητά του ξεπερνοῦσε τὴ λευκότητα τοῦ χιονιοῦ που τὸ φυσά ὁ ἀέρας.
- 9 Καὶ συνέβη ὥστε ὅταν εἶδα τὸ δέντρο, εἶπα στο Πνεῦμα: Βλέπω ὅτι μου ἐδειξες τὸ δέντρο που εἶναι πολυτιμότερο πάντων.
- 10 Καὶ ἐκεῖνος μου εἶπε: Τί ἐπιθυμεῖς;

1 Nephi 11

For it came to pass after I had desired to know the things that my father had seen, and believing that the Lord was able to make them known unto me, as I sat pondering in mine heart I was caught away in the Spirit of the Lord, yea, into an exceedingly high mountain, which I never had before seen, and upon which I never had before set my foot.

And the Spirit said unto me: Behold, what desirest thou?

And I said: I desire to behold the things which my father saw.

And the Spirit said unto me: Believest thou that thy father saw the tree of which he hath spoken?

And I said: Yea, thou knowest that I believe all the words of my father.

And when I had spoken these words, the Spirit cried with a loud voice, saying: Hosanna to the Lord, the most high God; for he is God over all the earth, yea, even above all. And blessed art thou, Nephi, because thou believest in the Son of the most high God; wherefore, thou shalt behold the things which thou hast desired.

And behold this thing shall be given unto thee for a sign, that after thou hast beheld the tree which bore the fruit which thy father tasted, thou shalt also behold a man descending out of heaven, and him shall ye witness; and after ye have witnessed him ye shall bear record that it is the Son of God.

And it came to pass that the Spirit said unto me: Look! And I looked and beheld a tree; and it was like unto the tree which my father had seen; and the beauty thereof was far beyond, yea, exceeding of all beauty; and the whiteness thereof did exceed the whiteness of the driven snow.

And it came to pass after I had seen the tree, I said unto the Spirit: I behold thou hast shown unto me the tree which is precious above all.

And he said unto me: What desirest thou?

11 Και εγώ του είπα: Να μάθω την ερμηνεία αυτού –
διότι του μιλούσα όπως μιλά ένας άνθρωπος. Διότι είδα
ότι ήταν με μορφή ανθρώπου. Αλλά παρ' όλα αυτά,
γνώριζα ότι ήταν το Πνεύμα του Κυρίου και μου μιλούσε
όπως μιλά ένας άνθρωπος με έναν άλλον.

12 Και συνέβη ώστε μου είπε: Κοίτα! Και κοίταξα
προσπαθώντας να τον κοιτάξω και δεν τον είδα, διότι είχε
φύγει από την παρουσία μου.

13 Και συνέβη ώστε κοίταξα και είδα τη μεγάλη πόλη της
Ιερουσαλήμ, καθώς επίσης και άλλες πόλεις. Και είδα
την πόλη της Ναζαρέτ. Και στην πόλη της Ναζαρέτ είδα
μία παρθένο, και ήταν υπερβολικά όμορφη και λευκή.

14 Και συνέβη ώστε είδα τους ουρανούς να ανοίγουν, και
ένας άγγελος κατέβηκε και στάθηκε εμπρός μου, και μου
είπε: Νεφί, τι βλέπεις;

15 Και εγώ του είπα: Μία παρθένος, πιο όμορφη και πιο
ωραία από όλες τις άλλες παρθένες.

16 Και μου είπε: Γνωρίζεις τη συγκατάβαση του Θεού;

17 Και εγώ του είπα: Γνωρίζω ότι αγαπά τα τέκνα Του.
'Όμως, δεν γνωρίζω τη σημασία όλων των πραγμάτων.

18 Και εκείνος μου είπε: Ιδού, η παρθένος την οποία
βλέπεις είναι η μητέρα του Υιού του Θεού, κατά τη
σάρκα.

19 Και συνέβη ώστε είδα ότι εκείνη μεταφέρθηκε από το
Πνεύμα μακριά. Και αφού μεταφέρθηκε από το Πνεύμα
μακριά για ένα χρονικό διάστημα, ο άγγελος μου μίλησε,
λέγοντας: Κοίτα!

20 Και κοίταξα και είδα πάλι την παρθένο, να έχει ένα
παιδί στην αγκαλιά της.

21 Και ο άγγελος μου είπε: Ιδού, ο Αμνός του Θεού,
μάλιστα, αυτός ο Υιός του Αιώνιου Πατέρα! Γνωρίζεις τη
σημασία του δένδρου το οποίο είδε ο πατέρας σου;

22 Και του απάντησα λέγοντας: Μάλιστα, είναι η αγάπη
του Θεού, που ξεχύνεται μέσα στις καρδιές των τέκνων
των ανθρώπων. Επομένως είναι το πιο επιθυμητό
υπεράνω πάντων.

23 Και εκείνος μου μίλησε και είπε: Μάλιστα, και το πιο
χαροποιό στην ψυχή.

And I said unto him: To know the interpretation
thereof—for I spake unto him as a man speaketh; for I
beheld that he was in the form of a man; yet neverthe-
less, I knew that it was the Spirit of the Lord; and he
spake unto me as a man speaketh with another.

And it came to pass that he said unto me: Look! And
I looked as if to look upon him, and I saw him not; for
he had gone from before my presence.

And it came to pass that I looked and beheld the
great city of Jerusalem, and also other cities. And I be-
held the city of Nazareth; and in the city of Nazareth I
beheld a virgin, and she was exceedingly fair and white.

And it came to pass that I saw the heavens open; and
an angel came down and stood before me; and he said
unto me: Nephi, what beholdest thou?

And I said unto him: A virgin, most beautiful and
fair above all other virgins.

And he said unto me: Knowest thou the condescen-
sion of God?

And I said unto him: I know that he loveth his chil-
dren; nevertheless, I do not know the meaning of all
things.

And he said unto me: Behold, the virgin whom thou
seest is the mother of the Son of God, after the manner
of the flesh.

And it came to pass that I beheld that she was carried
away in the Spirit; and after she had been carried away
in the Spirit for the space of a time the angel spake unto
me, saying: Look!

And I looked and beheld the virgin again, bearing a
child in her arms.

And the angel said unto me: Behold the Lamb of
God, yea, even the Son of the Eternal Father! Knowest
thou the meaning of the tree which thy father saw?

And I answered him, saying: Yea, it is the love of God,
which sheddeth itself abroad in the hearts of the chil-
dren of men; wherefore, it is the most desirable above all
things.

And he spake unto me, saying: Yea, and the most joy-
ous to the soul.

- 24 Και αφού είπε αυτά τα λόγια, μου είπε: Κοίτα! Και κοίταξα, και είδα τον Υιό του Θεού να πηγαίνει ανάμεσα στα τέκνα των ανθρώπων. Και είδα πολλούς να πέφτουν στα πόδια Του και να Τον προσκυνούν.
- 25 Και συνέβη ώστε είδα ότι η ράβδος από σίδηρο, την οποία είχε δει ο πατέρας μου, ήταν ο λόγος του Θεού, που οδηγούσε στην πηγή των ζωντανών νερών ή στο δένδρο της ζωής, τα οποία νερά αντιπροσωπεύουν την αγάπη του Θεού. Και είδα επίσης ότι το δένδρο της ζωής αντιπροσώπευε την αγάπη του Θεού.
- 26 Και ο άγγελος μου είπε πάλι: Κοίτα και ιδού τη συγκατάβαση του Θεού!
- 27 Και κοίταξα και είδα τον Λυτρωτή του κόσμου, περι του οποίου είχε μιλήσει ο πατέρας μου. Και επίσης είδα τον προφήτη που θα προετοίμαζε τον δρόμο πριν από εκείνον. Και ο Αμνός του Θεού προχώρησε και βαπτίστηκε από αυτόν. Και αφού βαπτίστηκε, είδα τους ουρανούς να ανοίγουν, και το Άγιο Πνεύμα κατέβηκε από τους ουρανούς και έμεινε επάνω του με τη μορφή περιστέρως.
- 28 Και είδα ότι προχώρησε τελώντας διακονία στον λαό, με δύναμη και μεγάλη δόξα. Και τα πλήθη συναθροίζονταν για να τον ακούσουν. Και είδα ότι τον εξεδίωξαν από ανάμεσά τους.
- 29 Και επίσης είδα δώδεκα άλλους που τον ακολουθούσαν. Και συνέβη ώστε μεταφέρθηκαν από το Πνεύμα μακριά από εμπρός από το πρόσωπό μου και δεν τους έβλεπα.
- 30 Και συνέβη ώστε ο άγγελος μου μίλησε και είπε: Κοίτα! Και κοίταξα και είδα τους ουρανούς να ανοίγουν ξανά και είδα αγγέλους να κατεβαίνουν προς τα τέκνα των ανθρώπων. Και όντως τελούσαν διακονία προς αυτά.
- 31 Και εκείνος μου μίλησε ξανά, λέγοντας: Κοίτα! Και κοίταξα και είδα τον Αμνό του Θεού να προχωρεί ανάμεσα στα τέκνα των ανθρώπων. Και είδα πλήθη ανθρώπων που ήταν άρρωστοι και που βασανίζονταν με όλων των ειδών τις ασθένειες, και με δαιμόνια και ακάθαρτα πνεύματα. Και ο άγγελος μου μίλησε και μου τα έδειξε όλα αυτά. Και αυτοί θεραπεύθηκαν με τη δύναμη του Αμνού του Θεού. Και τα δαιμόνια και τα ακάθαρτα πνεύματα εξεβλήθησαν.

And after he had said these words, he said unto me: Look! And I looked, and I beheld the Son of God going forth among the children of men; and I saw many fall down at his feet and worship him.

And it came to pass that I beheld that the rod of iron, which my father had seen, was the word of God, which led to the fountain of living waters, or to the tree of life; which waters are a representation of the love of God; and I also beheld that the tree of life was a representation of the love of God.

And the angel said unto me again: Look and behold the condescension of God!

And I looked and beheld the Redeemer of the world, of whom my father had spoken; and I also beheld the prophet who should prepare the way before him. And the Lamb of God went forth and was baptized of him; and after he was baptized, I beheld the heavens open, and the Holy Ghost come down out of heaven and abide upon him in the form of a dove.

And I beheld that he went forth ministering unto the people, in power and great glory; and the multitudes were gathered together to hear him; and I beheld that they cast him out from among them.

And I also beheld twelve others following him. And it came to pass that they were carried away in the Spirit from before my face, and I saw them not.

And it came to pass that the angel spake unto me again, saying: Look! And I looked, and I beheld the heavens open again, and I saw angels descending upon the children of men; and they did minister unto them.

And he spake unto me again, saying: Look! And I looked, and I beheld the Lamb of God going forth among the children of men. And I beheld multitudes of people who were sick, and who were afflicted with all manner of diseases, and with devils and unclean spirits; and the angel spake and showed all these things unto me. And they were healed by the power of the Lamb of God; and the devils and the unclean spirits were cast out.

- 32 Και συνέβη ώστε ο άγγελος μου μίλησε ξανά, λέγοντας: Κοίτα! Και κοίταξα και είδα ότι τον Αμνό του Θεού τον πήρε ο λαός. Μάλιστα, ο Υιός του παντοτινού Θεού κρίθηκε από τον κόσμο. Και είδα και καταθέτω μαρτυρία.
- 33 Και εγώ, ο Νεφί, είδα ότι εκείνος υψώθηκε επάνω στον σταυρό και θανατώθηκε για τις αμαρτίες του κόσμου.
- 34 Και αφού φονεύθηκε, είδα τα πλήθη της γης, ότι συναθροίσθηκαν για να πολεμήσουν εναντίον των αποστόλων του Αμνού· διότι έτσι αποκαλούνταν οι δώδεκα από τον άγγελο Κυρίου.
- 35 Και το πλήθος της γης συναθροίσθηκε και είδα ότι ήταν σε ένα μέγα και εκτεταμένο κτήριο, σαν το κτήριο το οποίο είδε ο πατέρας μου. Και ο άγγελος Κυρίου μου μίλησε ξανά, λέγοντας: Ατένισε τον κόσμο και τη σοφία αυτού. Μάλιστα, ιδού, ο οίκος του Ισραήλ έχει συναθροισθεί για να πολεμήσει εναντίον των δώδεκα αποστόλων του Αμνού.
- 36 Και συνέβη ώστε είδα και καταθέτω μαρτυρία ότι το μέγα και εκτεταμένο κτήριο ήταν η υπερηφάνεια του κόσμου. Και έπεσε και η πτώση αυτού ήταν υπερβολικά μεγάλη. Και ο άγγελος Κυρίου μου μίλησε ξανά, λέγοντας: Έτσι θα είναι η καταστροφή όλων των εθνών, των φυλών, των γλωσσών και των λαών, που θα πολεμήσουν εναντίον των δώδεκα αποστόλων του Αμνού.

And it came to pass that the angel spake unto me again, saying: Look! And I looked and beheld the Lamb of God, that he was taken by the people; yea, the Son of the everlasting God was judged of the world; and I saw and bear record.

And I, Nephi, saw that he was lifted up upon the cross and slain for the sins of the world.

And after he was slain I saw the multitudes of the earth, that they were gathered together to fight against the apostles of the Lamb; for thus were the twelve called by the angel of the Lord.

And the multitude of the earth was gathered together; and I beheld that they were in a large and spacious building, like unto the building which my father saw. And the angel of the Lord spake unto me again, saying: Behold the world and the wisdom thereof; yea, behold the house of Israel hath gathered together to fight against the twelve apostles of the Lamb.

And it came to pass that I saw and bear record, that the great and spacious building was the pride of the world; and it fell, and the fall thereof was exceedingly great. And the angel of the Lord spake unto me again, saying: Thus shall be the destruction of all nations, kindreds, tongues, and people, that shall fight against the twelve apostles of the Lamb.

Νεφί Α' 12

- 1 Και συνέβη ὥστε ὁ ἄγγελος μου εἶπε: Κοίτα, και ἰδοὺ τοὺς ἀπογόνους σου και ἐπίσης τοὺς ἀπογόνους τῶν ἀδελφῶν σου. Και κοίταξα και εἶδα τὴν γῆ τῆς ἐπαγγελίας. Και εἶδα πλῆθη ἀνθρώπων, μάλιστα, σαν να ἦταν σε ἀριθμὸ τόσοι πολλοὶ ὅσο ἡ ἄμμος τῆς θάλασσας.
- 2 Και συνέβη ὥστε εἶδα πλῆθη συγκεντρωμένα γιὰ μάχη, ὁ ἓνας ἐναντίον τοῦ ἀλλοῦ. Και εἶδα πολέμους και φήμες πολέμων, και μεγάλες σφαγές με τὸ σπαθὶ ἀνάμεσα στον λαό μου.
- 3 Και συνέβη ὥστε εἶδα ὅτι πολλές γενεές πέρασαν, με πολέμους και διχόνοιες στὴ χώρα. Και εἶδα πολλές πόλεις, μάλιστα, που οὔτε καν τις μέτρησα.
- 4 Και συνέβη ὥστε εἶδα μία ἀχλύ σκότους ἐπάνω στο πρόσωπο τῆς γῆς τῆς ἐπαγγελίας. Και εἶδα ἀστραπές και ἀκουσα βροντές και σεισμούς και κάθε εἶδους θυελλώδεις θορύβους. Και εἶδα τὴν γῆ και τοὺς βράχους, ὅτι σκίστηκαν. Και εἶδα βουνά να σωριάζονται σε κομμάτια. Και εἶδα τις πεδιάδες τῆς γῆς, ὅτι ἦταν διαλυμένες. Και εἶδα πολλές πόλεις που εἶχαν βυθισθεῖ. Και εἶδα πολλές που ὄντως εἶχαν καεῖ με φωτιά. Και εἶδα πολλές που ὄντως σωριάσθηκαν στὴ γῆ ἐξαιτίας τοῦ ὅτι αὐτὴ σειόταν.
- 5 Και συνέβη ὥστε ἀφοῦ εἶδα αὐτά τα πράγματα, εἶδα τὸν ατμὸ τοῦ σκότους, ὅτι περνοῦσε ἀπὸ ἐπάνω ἀπὸ τὸ πρόσωπο τῆς γῆς. Και ἰδοὺ, εἶδα πλῆθη που δεν εἶχαν πέσει λόγω τῶν μεγάλων και τρομερῶν κρίσεων τοῦ Κυρίου.
- 6 Και εἶδα τοὺς οὐρανοὺς να ανοίγουν, και τὸν Ἀμνὸ τοῦ Θεοῦ να κατεβαίνει ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς. Και ἦλθε κάτω και φανερώθηκε σε αὐτοὺς.
- 7 Και εἶδα ἐπίσης και καταθέτω μαρτυρία ὅτι τὸ Ἅγιο Πνεῦμα ἔπεσε σε δώδεκα ἄλλους. Και αὐτοὶ εἶχαν ὀριστεῖ ἀπὸ τὸν Θεό, και εἶχαν κληθεῖ.
- 8 Και ὁ ἄγγελος μου μίλησε, και εἶπε: Ἰδοὺ τοὺς δώδεκα μαθητές τοῦ Ἀμνοῦ, που ἔχουν κληθεῖ γιὰ να τελέσουν διακονία πρὸς τοὺς ἀπογόνους σου.

1 Nephi 12

And it came to pass that the angel said unto me: Look, and behold thy seed, and also the seed of thy brethren. And I looked and beheld the land of promise; and I beheld multitudes of people, yea, even as it were in number as many as the sand of the sea.

And it came to pass that I beheld multitudes gathered together to battle, one against the other; and I beheld wars, and rumors of wars, and great slaughters with the sword among my people.

And it came to pass that I beheld many generations pass away, after the manner of wars and contentions in the land; and I beheld many cities, yea, even that I did not number them.

And it came to pass that I saw a mist of darkness on the face of the land of promise; and I saw lightnings, and I heard thunders, and earthquakes, and all manner of tumultuous noises; and I saw the earth and the rocks, that they rent; and I saw mountains tumbling into pieces; and I saw the plains of the earth, that they were broken up; and I saw many cities that they were sunk; and I saw many that they were burned with fire; and I saw many that did tumble to the earth, because of the quaking thereof.

And it came to pass after I saw these things, I saw the vapor of darkness, that it passed from off the face of the earth; and behold, I saw multitudes who had not fallen because of the great and terrible judgments of the Lord.

And I saw the heavens open, and the Lamb of God descending out of heaven; and he came down and showed himself unto them.

And I also saw and bear record that the Holy Ghost fell upon twelve others; and they were ordained of God, and chosen.

And the angel spake unto me, saying: Behold the twelve disciples of the Lamb, who are chosen to minister unto thy seed.

- 9 Και εκείνος μου είπε: Θυμάσαι τους δώδεκα αποστόλους του Αμνού; Ιδού, αυτοί είναι εκείνοι οι οποίοι θα κρίνουν τις δώδεκα φυλές του Ισραήλ. Επομένως, οι δώδεκα τελούντες διακονία των απογόνων σου θα κριθούν από αυτούς. Διότι εσείς είστε από τον οίκο του Ισραήλ.
- 10 Και αυτοί οι δώδεκα τελούντες διακονία, τους οποίους βλέπεις, θα κρίνουν τους απογόνους σου. Και ιδού, είναι χρηστοί για πάντα, διότι χάριν της πίστης τους στον Αμνό του Θεού, τα ενδύματά τους γίνονται λευκά με το αίμα του.
- 11 Και ο άγγελος μου είπε: Κοίτα! Και κοίταξα και είδα τρεις γενεές να πεθαίνουν με χρηστότητα. Και τα ενδύματά τους ήταν λευκά σαν και του Αμνού του Θεού. Και ο άγγελος μου είπε: Αυτοί γίνονται λευκοί με το αίμα του Αμνού, χάριν της πίστης τους σε αυτόν.
- 12 Και εγώ, ο Νεφί, είδα επίσης πολλούς από την τέταρτη γενεά που παρήλθαν με χρηστότητα.
- 13 Και συνέβη ώστε είδα της γης τα πλήθη συγκεντρωμένα.
- 14 Και ο άγγελος μου είπε: Ιδού οι απόγονοί σου, και επίσης οι απόγονοι των αδελφών σου.
- 15 Και συνέβη ώστε κοίταξα και είδα τον λαό των απογόνων μου συγκεντρωμένο κατά πλήθη εναντίον των απογόνων των αδελφών μου. Και είχαν συγκεντρωθεί για μάχη.
- 16 Και ο άγγελος μου μίλησε και μου είπε: Ιδού την πηγή του βρομερού νερού που είδε ο πατέρας σου. Μάλιστα, και τον ποταμό για τον οποίο μίλησε. Και τα βάθη του είναι τα βάθη της κόλασης.
- 17 Και η αχλύς του σκότους είναι οι πειρασμοί του διαβόλου, οι οποίοι τυφλώνουν τα μάτια και σκληραίνουν την καρδιά των τέκνων των ανθρώπων και τους παρασύρουν σε ευρείς δρόμους, ώστε αφανίζονται και χάνονται.

And he said unto me: Thou rememberest the twelve apostles of the Lamb? Behold they are they who shall judge the twelve tribes of Israel; wherefore, the twelve ministers of thy seed shall be judged of them; for ye are of the house of Israel.

And these twelve ministers whom thou beholdest shall judge thy seed. And, behold, they are righteous forever; for because of their faith in the Lamb of God their garments are made white in his blood.

And the angel said unto me: Look! And I looked, and beheld three generations pass away in righteousness; and their garments were white even like unto the Lamb of God. And the angel said unto me: These are made white in the blood of the Lamb, because of their faith in him.

And I, Nephi, also saw many of the fourth generation who passed away in righteousness.

And it came to pass that I saw the multitudes of the earth gathered together.

And the angel said unto me: Behold thy seed, and also the seed of thy brethren.

And it came to pass that I looked and beheld the people of my seed gathered together in multitudes against the seed of my brethren; and they were gathered together to battle.

And the angel spake unto me, saying: Behold the fountain of filthy water which thy father saw; yea, even the river of which he spake; and the depths thereof are the depths of hell.

And the mists of darkness are the temptations of the devil, which blindeth the eyes, and hardeneth the hearts of the children of men, and leadeth them away into broad roads, that they perish and are lost.

- 18 Και το μέγα και εκτεταμένο κτήριο, το οποίο είδε ο πατέρας σου, είναι μάταιες φαντασίες και η υπερηφάνεια των τέκνων των ανθρώπων. Και μέγα και τρομερό χάσμα τους χωρίζει. Μάλιστα, ειδικότερα ο λόγος της δικαιοσύνης του Αιώνιου Θεού, και ο Μεσσίας ο οποίος είναι ο Αμνός του Θεού, για τους οποίους το Άγιο Πνεύμα καταθέτει μαρτυρία, από καταβολής κόσμου έως τον παρόντα καιρό, και εφεξής και για πάντα.
- 19 Και ενώ έλεγε ο άγγελος αυτά τα λόγια, κοίταξα και είδα ότι οι απόγονοι των αδελφών μου όντως μάχονταν εναντίον των απογόνων μου, σύμφωνα με τον λόγο του αγγέλου· και εξαιτίας της υπερηφάνειας των απογόνων μου και των πειρασμών του διαβόλου, είδα ότι οι απόγονοι των αδελφών μου όντως κατανίκησαν τον λαό των απογόνων μου.
- 20 Και συνέβη ώστε κοίταξα και είδα τον λαό των απογόνων των αδελφών μου ότι είχαν κατανικήσει τους απογόνους μου. Και προχώρησαν κατά πλήθη επάνω στο πρόσωπο της χώρας.
- 21 Και τους είδα συναθροισμένους κατά πλήθη. Και είδα πολέμους και φήμες πολέμων ανάμεσά τους. Και με πολέμους και φήμες πολέμων είδα να παρέρχονται πολλές γενεές.
- 22 Και ο άγγελος μου είπε: Ιδού, αυτοί θα φθίνουν από έλλειψη πίστης.
- 23 Και συνέβη ώστε είδα ότι, αφού έφθιναν από απιστία, έγιναν ένας μελαμψός και απαίσιος και βρομερός λαός, γεμάτος νωθρότητα και κάθε είδους βδελύγματα.

And the large and spacious building, which thy father saw, is vain imaginations and the pride of the children of men. And a great and a terrible gulf divideth them; yea, even the word of the justice of the Eternal God, and the Messiah who is the Lamb of God, of whom the Holy Ghost beareth record, from the beginning of the world until this time, and from this time henceforth and forever.

And while the angel spake these words, I beheld and saw that the seed of my brethren did contend against my seed, according to the word of the angel; and because of the pride of my seed, and the temptations of the devil, I beheld that the seed of my brethren did overpower the people of my seed.

And it came to pass that I beheld, and saw the people of the seed of my brethren that they had overcome my seed; and they went forth in multitudes upon the face of the land.

And I saw them gathered together in multitudes; and I saw wars and rumors of wars among them; and in wars and rumors of wars I saw many generations pass away.

And the angel said unto me: Behold these shall dwindle in unbelief.

And it came to pass that I beheld, after they had dwindled in unbelief they became a dark, and loathsome, and a filthy people, full of idleness and all manner of abominations.

Νεφί Α' 13

- 1 Και συνέβη ὥστε ὁ ἄγγελος μου μίλησε καὶ εἶπε: Κοίτα! Καὶ κοίταξα καὶ εἶδα πολλὰ ἔθνη καὶ βασιλεία.
- 2 Καὶ ὁ ἄγγελος μου εἶπε: Τί βλέπεις; Καὶ ἐγὼ εἶπα: Βλέπω πολλὰ ἔθνη καὶ βασιλεία.
- 3 Καὶ ἐκεῖνος μου εἶπε: Αὐτὰ εἶναι τὰ ἔθνη καὶ τὰ βασιλεία τῶν Ἐθνικῶν.
- 4 Καὶ συνέβη ὥστε εἶδα ἀνάμεσα στὰ ἔθνη τῶν Ἐθνικῶν τὴν ἰδρυση μίας μεγάλης ἐκκλησίας.
- 5 Καὶ ὁ ἄγγελος μου εἶπε: Ἰδοὺ τὴν ἰδρυση μίας ἐκκλησίας ποὺ εἶναι ἡ πιο ἀπεχθὴς ὑπεράνω ὅλων τῶν ἄλλων ἐκκλησιῶν, ἡ ὁποία φονεύει τοὺς ἀγίους τοῦ Θεοῦ, μάλιστα, καὶ τοὺς βασανίζει καὶ τοὺς δένει καὶ τοὺς ζεύει με ζυγὸ ἀπὸ σίδηρο καὶ τοὺς φέρνει στὴν αἰχμαλωσία.
- 6 Καὶ συνέβη ὥστε εἶδα αὐτὴν τὴ μεγάλη καὶ ἀπεχθὴ ἐκκλησία. Καὶ εἶδα ὅτι ὁ διάβολος ἦταν ὁ ἰδρυτὴς τῆς.
- 7 Καὶ ἐπίσης εἶδα χρυσάφι καὶ ἀσήμι, καὶ μετὰξια, καὶ πορφύρες, καὶ ἀραχνοῦφαντα λινά, καὶ κάθε εἶδους πολῦτιμο ρουχισμό. Καὶ εἶδα πολλές πόρνες.
- 8 Καὶ ἄγγελος μου μίλησε, λέγοντας: Ἰδοὺ τὸν χρυσὸ καὶ τὸ ἀσήμι καὶ τὰ μετὰξια καὶ τὰ πορφυρά καὶ τὰ λινά ἀπὸ βύσσο κλωσμένα καὶ τὸν πολῦτιμο ἱματισμὸ καὶ τὶς πόρνες καὶ τὶς ἐπιθυμίες αὐτῆς τῆς μεγάλης καὶ ἀπεχθοῦς ἐκκλησίας.
- 9 Καὶ ἐπίσης γιὰ τὸν ἔπαινο τοῦ κόσμου ἀφανίζουν τοὺς ἀγίους τοῦ Θεοῦ, καὶ τοὺς φέρνουν σὲ αἰχμαλωσία.
- 10 Καὶ συνέβη ὥστε κοίταξα καὶ εἶδα πολλὰ νερά. Καὶ αὐτὰ χωρίζαν τοὺς Ἐθνικοὺς ἀπὸ τοὺς ἀπογόνους τῶν ἀδελφῶν μου.
- 11 Καὶ συνέβη ὥστε ὁ ἄγγελος μου εἶπε: Ἰδοὺ, ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ εἶναι ἐπάνω στους ἀπογόνους τῶν ἀδελφῶν σου.
- 12 Καὶ κοίταξα καὶ εἶδα ἓναν ἄνθρωπο ἀνάμεσα στους Ἐθνικοὺς, ὁ ὁποῖος χωριζόταν ἀπὸ τοὺς ἀπογόνους τῶν ἀδελφῶν μου ἀπὸ τὴ θάλασσα. Καὶ εἶδα τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, ὅτι κατέβηκε κάτω καὶ ἐπενήργησε στὸν ἄνθρωπο, καὶ αὐτὸς προχώρησε ἐπάνω στὴ θάλασσα, μέχρι τοὺς ἀπογόνους τῶν ἀδελφῶν μου, οἱ ὁποῖοι ἦταν στὴ γῆ τῆς ἐπαγγελίας.

1 Nephi 13

- And it came to pass that the angel spake unto me, saying: Look! And I looked and beheld many nations and kingdoms.
- And the angel said unto me: What beholdest thou? And I said: I behold many nations and kingdoms.
- And he said unto me: These are the nations and kingdoms of the Gentiles.
- And it came to pass that I saw among the nations of the Gentiles the formation of a great church.
- And the angel said unto me: Behold the formation of a church which is most abominable above all other churches, which slayeth the saints of God, yea, and tortureth them and bindeth them down, and yoketh them with a yoke of iron, and bringeth them down into captivity.
- And it came to pass that I beheld this great and abominable church; and I saw the devil that he was the founder of it.
- And I also saw gold, and silver, and silks, and scarlets, and fine-twined linen, and all manner of precious clothing; and I saw many harlots.
- And the angel spake unto me, saying: Behold the gold, and the silver, and the silks, and the scarlets, and the fine-twined linen, and the precious clothing, and the harlots, are the desires of this great and abominable church.
- And also for the praise of the world do they destroy the saints of God, and bring them down into captivity.
- And it came to pass that I looked and beheld many waters; and they divided the Gentiles from the seed of my brethren.
- And it came to pass that the angel said unto me: Behold the wrath of God is upon the seed of thy brethren.
- And I looked and beheld a man among the Gentiles, who was separated from the seed of my brethren by the many waters; and I beheld the Spirit of God, that it came down and wrought upon the man; and he went forth upon the many waters, even unto the seed of my brethren, who were in the promised land.

- 13 Και συνέβη ώστε είδα το Πνεύμα του Κυρίου, ότι επενήργησε επάνω σε άλλους Εθνικούς και βγήκαν από την αιχμαλωσία και πήγαν επάνω στα πολλά νερά.
- 14 Και συνέβη ώστε είδα πολλά πλήθη Εθνικών επάνω στη γη της επαγγελίας. Και είδα την οργή του Θεού, ότι ήταν επάνω στους απογόνους των αδελφών μου και σκορπίστηκαν εμπρός στους Εθνικούς και πατάχθηκαν.
- 15 Και είδα το Πνεύμα του Κυρίου, ότι ήταν επάνω στους Εθνικούς, και όντως ευημερούσαν και απέκτησαν τη γη της κληρονομιάς τους. Και είδα ότι ήταν λευκοί και υπερβολικά ωραίοι και όμορφοι, όπως ο λαός μου προτού φονευθεί.
- 16 Και συνέβη ώστε εγώ, ο Νεφί, είδα ότι οι Εθνικοί που είχαν βγει από την αιχμαλωσία ταπείνωσαν τους εαυτούς τους ενώπιον του Κυρίου. Και η δύναμη του Κυρίου ήταν μαζί τους.
- 17 Και είδα ότι οι μητρικές χώρες των Εθνικών συναθροίστηκαν επάνω στα νερά όπως και επάνω στη χώρα, για να πολεμήσουν εναντίον τους.
- 18 Και είδα ότι η δύναμη του Θεού ήταν μαζί τους, και επίσης ότι η οργή του Θεού ήταν επάνω σε όλους εκείνους που είχαν συναθροιστεί για να πολεμήσουν εναντίον τους.
- 19 Και εγώ, ο Νεφί, είδα ότι οι Εθνικοί που είχαν βγει από την αιχμαλωσία, με τη δύναμη του Θεού, λυτρώθηκαν από τα χέρια όλων των άλλων εθνών.
- 20 Και συνέβη ώστε εγώ, ο Νεφί, είδα ότι αυτοί ευημερούσαν στη χώρα. Και είδα ένα βιβλίο, και αυτό έφθασε ανάμεσά τους.
- 21 Και ο άγγελος μου είπε: Γνωρίζεις το νόημα του βιβλίου;
- 22 Και εγώ του είπα: Δεν γνωρίζω.

And it came to pass that I beheld the Spirit of God, that it wrought upon other Gentiles; and they went forth out of captivity, upon the many waters.

And it came to pass that I beheld many multitudes of the Gentiles upon the land of promise; and I beheld the wrath of God, that it was upon the seed of my brethren; and they were scattered before the Gentiles and were smitten.

And I beheld the Spirit of the Lord, that it was upon the Gentiles, and they did prosper and obtain the land for their inheritance; and I beheld that they were white, and exceedingly fair and beautiful, like unto my people before they were slain.

And it came to pass that I, Nephi, beheld that the Gentiles who had gone forth out of captivity did humble themselves before the Lord; and the power of the Lord was with them.

And I beheld that their mother Gentiles were gathered together upon the waters, and upon the land also, to battle against them.

And I beheld that the power of God was with them, and also that the wrath of God was upon all those that were gathered together against them to battle.

And I, Nephi, beheld that the Gentiles that had gone out of captivity were delivered by the power of God out of the hands of all other nations.

And it came to pass that I, Nephi, beheld that they did prosper in the land; and I beheld a book, and it was carried forth among them.

And the angel said unto me: Knowest thou the meaning of the book?

And I said unto him: I know not.

23 Και αυτός είπε: Ιδού, βγαίνει από το στόμα Ιουδαίου. Και εγώ, ο Νεφί, το είδα. Και εκείνος μου είπε: Το βιβλίο που βλέπεις, είναι ένα χρονικό των Ιουδαίων, το οποίο περιέχει τις διαθήκες του Κυρίου, τις οποίες έχει συνάψει στον οίκο του Ισραήλ. Και περιέχει επίσης πολλές από τις προφητείες των αγίων προφητών. Και είναι ένα χρονικό σαν τις εγχαραξίσεις οι οποίες είναι επάνω στις πλάκες από ορείχαλκο, όμως δεν είναι τόσο πολλές. Παρ' όλα αυτά, περιέχουν τις διαθήκες του Κυρίου, τις οποίες έχει συνάψει στον οίκο του Ισραήλ. Γι' αυτό, είναι μεγάλης αξίας για τους Εθνικούς.

24 Και ο άγγελος Κυρίου μου είπε: Εσύ είδες ότι το βιβλίο βγήκε από το στόμα Ιουδαίου. Και όταν βγήκε από το στόμα Ιουδαίου, περιείχε την πληρότητα του Ευαγγελίου του Κυρίου, για τον οποίον οι δώδεκα απόστολοι καταθέτουν μαρτυρία. Και καταθέτουν μαρτυρία σύμφωνα με την αλήθεια η οποία είναι του Αμνού του Θεού.

25 Επομένως, αυτά έρχονται από τους Ιουδαίους γνήσια προς τους Εθνικούς, σύμφωνα με την αλήθεια που είναι μέσα στον Θεό.

26 Και αφού έλθουν με το χέρι των δώδεκα αποστόλων του Αμνού, από τους Ιουδαίους προς τους Εθνικούς, βλέπεις την ίδρυση αυτής της μεγάλης και απεχθούς εκκλησίας, η οποία είναι πιο απεχθής υπεράνω όλων των άλλων εκκλησιών· διότι, ιδού, έχουν αφαιρέσει από το Ευαγγέλιο του Αμνού πολλά τμήματα που είναι απλά και πολυτιμότερα. Και επίσης πολλές διαθήκες του Κυρίου έχουν αφαιρέσει.

27 Και όλα αυτά τα έκαναν για να διαστρέψουν τους ίσιους δρόμους του Κυρίου, ώστε να τυφλώσουν τα μάτια και να σκληρύνουν τις καρδιές των τέκνων των ανθρώπων.

28 Επομένως, βλέπεις ότι αφού το βιβλίο πέρασε από τα χέρια της μεγάλης και απεχθούς εκκλησίας, ότι υπάρχουν πολλά απλά και πολύτιμα πράγματα που αφαιρέθηκαν από το βιβλίο, το οποίο είναι το βιβλίο του Αμνού του Θεού.

And he said: Behold it proceedeth out of the mouth of a Jew. And I, Nephi, beheld it; and he said unto me: The book that thou beholdest is a record of the Jews, which contains the covenants of the Lord, which he hath made unto the house of Israel; and it also containeth many of the prophecies of the holy prophets; and it is a record like unto the engravings which are upon the plates of brass, save there are not so many; nevertheless, they contain the covenants of the Lord, which he hath made unto the house of Israel; wherefore, they are of great worth unto the Gentiles.

And the angel of the Lord said unto me: Thou hast beheld that the book proceeded forth from the mouth of a Jew; and when it proceeded forth from the mouth of a Jew it contained the fulness of the gospel of the Lord, of whom the twelve apostles bear record; and they bear record according to the truth which is in the Lamb of God.

Wherefore, these things go forth from the Jews in purity unto the Gentiles, according to the truth which is in God.

And after they go forth by the hand of the twelve apostles of the Lamb, from the Jews unto the Gentiles, thou seest the formation of that great and abominable church, which is most abominable above all other churches; for behold, they have taken away from the gospel of the Lamb many parts which are plain and most precious; and also many covenants of the Lord have they taken away.

And all this have they done that they might pervert the right ways of the Lord, that they might blind the eyes and harden the hearts of the children of men.

Wherefore, thou seest that after the book hath gone forth through the hands of the great and abominable church, that there are many plain and precious things taken away from the book, which is the book of the Lamb of God.

29 Και αφού αφαιρέθηκαν αυτά τα απλά και πολύτιμα πράγματα, αυτό πηγαίνει προς όλα τα έθνη και τους Εθνικούς. Και αφού πάει προς όλα τα έθνη και τους Εθνικούς, μάλιστα, τόσο πολύ όσο πέρα από τη θάλασσα, την οποία είδες με τους Εθνικούς, οι οποίοι βγήκαν από την αιχμαλωσία, βλέπεις – εξαιτίας των πολλών απλών και πολύτιμων πραγμάτων που αφαιρέθηκαν από το βιβλίο, τα οποία ήταν απλά να τα καταλαβαίνουν τα τέκνα των ανθρώπων, σύμφωνα με την απλότητα που ανήκει στον Αμνό του Θεού – εξαιτίας αυτών των πραγμάτων που αφαιρέθηκαν από το Ευαγγέλιο του Αμνού, πάρα πολλοί όντως προσκόπτουν, μάλιστα, σε βαθμό ώστε ο Σατανάς να έχει μεγάλη δύναμη επάνω τους.

30 Παρ' όλα αυτά, βλέπεις ότι οι Εθνικοί, οι οποίοι έχουν βγει από την αιχμαλωσία, και έχουν ανυψωθεί με τη δύναμη του Θεού υπεράνω όλων των άλλων εθνών, επάνω στο πρόσωπο της γης η οποία είναι εκλεκτή υπεράνω κάθε άλλης γης, η οποία είναι η γη που ο Κύριος ο Θεός έχει συνάψει διαθήκη με τον πατέρα σου ότι οι απόγονοί του θα έχουν ως γη της κληρονομιάς τους. Επομένως, βλέπεις ότι ο Κύριος ο Θεός δεν θα επιτρέψει να καταστρέψουν εντελώς οι Εθνικοί το μίγμα των απογόνων σου, οι οποίοι είναι ανάμεσα στους αδελφούς σου.

31 Ούτε θα αφήσει να αφανίσουν οι Εθνικοί τους απογόνους των αδελφών σου.

32 Ούτε θα επιτρέψει ο Κύριος ο Θεός οι Εθνικοί να παραμείνουν για πάντα σε εκείνη την απαίσια κατάσταση τύφλωσης, στην οποία βλέπεις ότι βρίσκονται, εξαιτίας των απλών και πολυτιμότερων τμημάτων του Ευαγγελίου του Αμνού τα οποία παρακρατήθηκαν από αυτήν την απεχθή εκκλησία, την ίδρυση της οποίας έχεις δει.

33 Επομένως είπε ο Αμνός του Θεού: Θα είμαι πολυεύσπλαχνος προς τους Εθνικούς, στην επίσκεψή μου προς το υπόλειμμα του οίκου του Ισραήλ με μεγάλη κρίση.

And after these plain and precious things were taken away it goeth forth unto all the nations of the Gentiles; and after it goeth forth unto all the nations of the Gentiles, yea, even across the many waters which thou hast seen with the Gentiles which have gone forth out of captivity, thou seest—because of the many plain and precious things which have been taken out of the book, which were plain unto the understanding of the children of men, according to the plainness which is in the Lamb of God—because of these things which are taken away out of the gospel of the Lamb, an exceedingly great many do stumble, yea, insomuch that Satan hath great power over them.

Nevertheless, thou beholdest that the Gentiles who have gone forth out of captivity, and have been lifted up by the power of God above all other nations, upon the face of the land which is choice above all other lands, which is the land that the Lord God hath covenanted with thy father that his seed should have for the land of their inheritance; wherefore, thou seest that the Lord God will not suffer that the Gentiles will utterly destroy the mixture of thy seed, which are among thy brethren.

Neither will he suffer that the Gentiles shall destroy the seed of thy brethren.

Neither will the Lord God suffer that the Gentiles shall forever remain in that awful state of blindness, which thou beholdest they are in, because of the plain and most precious parts of the gospel of the Lamb which have been kept back by that abominable church, whose formation thou hast seen.

Wherefore saith the Lamb of God: I will be merciful unto the Gentiles, unto the visiting of the remnant of the house of Israel in great judgment.

34 Και συνέβη ώστε ο άγγελος του Κυρίου μου μίλησε, λέγοντας: Ιδού, είπε ο Αμνός του Θεού, αφού επισκεφθώ το υπόλειμμα του οίκου του Ισραήλ —και αυτό το υπόλειμμα για το οποίο κάνω λόγο, είναι οι απόγονοι του πατέρα σου— επομένως, αφού τους επισκεφθώ με κρίση και τους πατάξω με το χέρι των Εθνικών, και αφού οι Εθνικοί προσκόψουν όντως υπερβολικά, εξαιτίας των απλούστατων και πολυτιμότεων τμημάτων του Ευαγγελίου του Αμνού, τα οποία έχουν παρακρατηθεί από αυτήν την απεχθή εκκλησία, η οποία είναι η μητέρα των πορνών, λέει ο Αμνός — θα είμαι ελεήμων προς τους Εθνικούς εκείνη την ημέρα, σε βαθμό ώστε θα αποκαλύψω σε αυτούς, με τη δική μου δύναμη, πολύ από το Ευαγγέλιό μου, το οποίο θα είναι απλό και πολύτιμο, λέει ο Αμνός.

35 Διότι, ιδού, λέει ο Αμνός: Θα φανερωθώ στους απογόνους σου, ώστε θα γράψουν πολλά πράγματα τα οποία θα τους διδάξω, τα οποία θα είναι απλά και πολύτιμα. Και αφού καταστραφούν οι απόγονοί σου και φθίνουν από απιστία, και επίσης οι απόγονοι των αδελφών σου, ιδού, αυτά θα κρυφθούν, για να ξεπροβάλλουν στους Εθνικούς, με τη δωρεά και τη δύναμη του Αμνού.

36 Και μέσα σε αυτά θα γραφεί το Ευαγγέλιό μου, λέει ο Αμνός, και η πέτρα και η σωτηρία μου.

37 Και μακάριοι είναι εκείνοι οι οποίοι θα επιζητήσουν να εδραιώσουν τη Σιών μου εκείνη την ημέρα, διότι θα έχουν τη δωρεά και τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος. Και αν υπομείνουν μέχρι τέλους, θα ανυψωθούν την τελευταία ημέρα και θα σωθούν στην παντοτινή βασιλεία του Αμνού. Και όποιοι διακηρύττουν ειρήνη, μάλιστα, χαρμόσυνα νέα, πόσο όμορφοι επάνω στα όρη θα είναι.

38 Και συνέβη ώστε είδα το υπόλειμμα των απογόνων των αδελφών μου, και επίσης το βιβλίο του Αμνού του Θεού, το οποίο είχε βγει από το στόμα του Ιουδαίου, ότι ήλθε από τους Εθνικούς προς το υπόλειμμα των απογόνων των αδελφών μου.

39 Και αφού ήλθε προς αυτούς, είδα άλλα βιβλία, τα οποία πρόβαλαν με τη δύναμη του Αμνού, από τους Εθνικούς σε αυτούς, για να πεισθούν οι Εθνικοί και το υπόλειμμα των απογόνων των αδελφών μου, και επίσης οι Ιουδαίοι οι οποίοι ήταν διασκορπισμένοι επάνω σε όλο το πρόσωπο της γης, ότι τα χρονικά των προφητών και των δώδεκα αποστόλων του Αμνού είναι αληθινά.

And it came to pass that the angel of the Lord spake unto me, saying: Behold, saith the Lamb of God, after I have visited the remnant of the house of Israel—and this remnant of whom I speak is the seed of thy father—wherefore, after I have visited them in judgment, and smitten them by the hand of the Gentiles, and after the Gentiles do stumble exceedingly, because of the most plain and precious parts of the gospel of the Lamb which have been kept back by that abominable church, which is the mother of harlots, saith the Lamb—I will be merciful unto the Gentiles in that day, insomuch that I will bring forth unto them, in mine own power, much of my gospel, which shall be plain and precious, saith the Lamb.

For, behold, saith the Lamb: I will manifest myself unto thy seed, that they shall write many things which I shall minister unto them, which shall be plain and precious; and after thy seed shall be destroyed, and dwindle in unbelief, and also the seed of thy brethren, behold, these things shall be hid up, to come forth unto the Gentiles, by the gift and power of the Lamb.

And in them shall be written my gospel, saith the Lamb, and my rock and my salvation.

And blessed are they who shall seek to bring forth my Zion at that day, for they shall have the gift and the power of the Holy Ghost; and if they endure unto the end they shall be lifted up at the last day, and shall be saved in the everlasting kingdom of the Lamb; and whoso shall publish peace, yea, tidings of great joy, how beautiful upon the mountains shall they be.

And it came to pass that I beheld the remnant of the seed of my brethren, and also the book of the Lamb of God, which had proceeded forth from the mouth of the Jew, that it came forth from the Gentiles unto the remnant of the seed of my brethren.

And after it had come forth unto them I beheld other books, which came forth by the power of the Lamb, from the Gentiles unto them, unto the convincing of the Gentiles and the remnant of the seed of my brethren, and also the Jews who were scattered upon all the face of the earth, that the records of the prophets and of the twelve apostles of the Lamb are true.

40 Και άγγελος μου μίλησε, λέγοντας: Αυτά τα τελευταία χρονικά, τα οποία έχεις δει ανάμεσα στους Εθνικούς, θα εδραιώσουν την αλήθεια των πρώτων, τα οποία είναι των δώδεκα αποστόλων του Αμνού, και θα κάνουν γνωστά τα απλά και πολύτιμα πράγματα που έχουν αφαιρεθεί από αυτά. Και θα κάνουν γνωστό σε όλες τις φυλές, γλώσσες και λαούς ότι ο Αμνός του Θεού είναι ο Υιός του Αιώνιου Πατέρα και ο Σωτήρας του κόσμου· και ότι όλοι οι άνθρωποι πρέπει να έλθουν σε αυτόν, ειδάλλως δεν μπορούν να σωθούν.

41 Και πρέπει να έλθουν σύμφωνα με τα λόγια που θα εδραιωθούν από το στόμα του Αμνού. Και τα λόγια του Αμνού θα γίνουν γνωστά στα χρονικά των απογόνων σου, καθώς επίσης και στα χρονικά των δώδεκα αποστόλων του Αμνού. Επομένως, και τα δύο θα εδραιωθούν σε ένα, διότι υπάρχει ένας Θεός και ένας Ποιμένας επάνω σε όλη τη γη.

42 Και έρχεται ο καιρός που εκείνος θα φανερωθεί σε όλα τα έθνη, τόσο στους Ιουδαίους όσο και επίσης στους Εθνικούς. Και αφού φανερωθεί στους Ιουδαίους και επίσης στους Εθνικούς, τότε θα φανερωθεί στους Εθνικούς και επίσης στους Ιουδαίους και οι τελευταίοι θα γίνουν πρώτοι και οι πρώτοι θα γίνουν τελευταίοι.

And the angel spake unto me, saying: These last records, which thou hast seen among the Gentiles, shall establish the truth of the first, which are of the twelve apostles of the Lamb, and shall make known the plain and precious things which have been taken away from them; and shall make known to all kindreds, tongues, and people, that the Lamb of God is the Son of the Eternal Father, and the Savior of the world; and that all men must come unto him, or they cannot be saved.

And they must come according to the words which shall be established by the mouth of the Lamb; and the words of the Lamb shall be made known in the records of thy seed, as well as in the records of the twelve apostles of the Lamb; wherefore they both shall be established in one; for there is one God and one Shepherd over all the earth.

And the time cometh that he shall manifest himself unto all nations, both unto the Jews and also unto the Gentiles; and after he has manifested himself unto the Jews and also unto the Gentiles, then he shall manifest himself unto the Gentiles and also unto the Jews, and the last shall be first, and the first shall be last.

Νεφί Α' 14

- 1 Και θα συμβεί ώστε αν οι Εθνικοί υπακούσουν στον Αμνό του Θεού κατά την ημέρα εκείνη που θα φανερωθεί σε αυτούς με λόγο, και επίσης με δύναμη, με πολύ έργο, μέχρι την αφαίρεση των προσκομμάτων τους –
- 2 Και δεν σκληρύνουν την καρδιά τους εναντίον του Αμνού του Θεού, θα συγκαταλεγούν ανάμεσα στους απογόνους του πατέρα σου. Μάλιστα, θα συγκαταλεγούν ανάμεσα στον οίκο του Ισραήλ και θα είναι ευλογημένος λαός επάνω στη γη της επαγγελίας για πάντα. Δεν θα οδηγηθούν πλέον σε αιχμαλωσία, και δεν θα υπάρξει σύγχυση πλέον στον οίκο του Ισραήλ.
- 3 Και αυτός ο μέγας λάκκος, ο οποίος έχει σκαφθεί γι' αυτούς από αυτήν τη μεγάλη και απεχθή εκκλησία, που ιδρύθηκε από τον διάβολο και τα τέκνα του, ώστε να μπορέσει να παρασύρει τις ψυχές των ανθρώπων κάτω στην κόλαση – μάλιστα, αυτός ο μέγας λάκκος που έχει σκαφθεί για την καταστροφή των ανθρώπων, θα γεμίσει από αυτούς που τον έσκαψαν, με αποτέλεσμα την παντελή καταστροφή τους, λέει ο Αμνός του Θεού· όχι την καταστροφή της ψυχής, εκτός αν είναι να ριχθεί μέσα σε αυτήν την κόλαση η οποία δεν έχει τέλος.
- 4 Γιατί ιδού, τούτο είναι σύμφωνα με την αιχμαλωσία του διαβόλου, και επίσης σύμφωνα με τη δικαιοσύνη του Θεού, για όλους εκείνους που θα πράττουν κακία και βδέλυγμα ενώπιόν Του.
- 5 Και συνέβη ώστε ο άγγελος μίλησε σε εμένα, τον Νεφί, λέγοντας: Εσύ έχεις δει ότι αν οι Εθνικοί μετανοήσουν, θα είναι καλό γι' αυτούς. Και γνωρίζεις επίσης σχετικά με τις διαθήκες του Κυρίου προς τον οίκο του Ισραήλ. Και έχεις επίσης ακούσει ότι όποιος δεν μετανοήσει, πρέπει να αφανισθεί.
- 6 Γι' αυτό, αλίμονο στους Εθνικούς αν γίνει και σκληρύνουν την καρδιά τους εναντίον του Αμνού του Θεού.

I Nephi 14

And it shall come to pass, that if the Gentiles shall hearken unto the Lamb of God in that day that he shall manifest himself unto them in word, and also in power, in very deed, unto the taking away of their stumbling blocks—

And harden not their hearts against the Lamb of God, they shall be numbered among the seed of thy father; yea, they shall be numbered among the house of Israel; and they shall be a blessed people upon the promised land forever; they shall be no more brought down into captivity; and the house of Israel shall no more be confounded.

And that great pit, which hath been digged for them by that great and abominable church, which was founded by the devil and his children, that he might lead away the souls of men down to hell—yea, that great pit which hath been digged for the destruction of men shall be filled by those who digged it, unto their utter destruction, saith the Lamb of God; not the destruction of the soul, save it be the casting of it into that hell which hath no end.

For behold, this is according to the captivity of the devil, and also according to the justice of God, upon all those who will work wickedness and abomination before him.

And it came to pass that the angel spake unto me, Nephi, saying: Thou hast beheld that if the Gentiles repent it shall be well with them; and thou also knowest concerning the covenants of the Lord unto the house of Israel; and thou also hast heard that whoso repenteth not must perish.

Therefore, wo be unto the Gentiles if it so be that they harden their hearts against the Lamb of God.

7 Διότι φθάνει ο καιρός, λέει ο Αμνός του Θεού, που θα εργασθώ ένα μέγα και θαυμαστό έργο ανάμεσα στα τέκνα των ανθρώπων, ένα έργο το οποίο θα είναι παντοτινό, είτε από τη μια πλευρά είτε από την άλλη – είτε για να τους πείσει προς ειρήνη και ζωή αιώνια είτε να τους παραδώσει στην σκληρότητα της καρδιάς τους και στην τύφλωση του νου τους, με αποτέλεσμα να τους οδηγήσει σε αιχμαλωσία και επίσης σε καταστροφή, τόσο σωματικώς όσο και πνευματικώς, σύμφωνα με την αιχμαλωσία του διαβόλου, για την οποία έχω μιλήσει.

8 Και συνέβη ώστε όταν είπε ο άγγελος αυτά τα λόγια, μου είπε: Θυμάσαι τις διαθήκες του Πατέρα προς τον οίκο του Ισραήλ; Του είπα: Μάλιστα.

9 Και συνέβη ώστε μου είπε: Κοίτα, και ιδού αυτήν τη μεγάλη και απεχθή εκκλησία που είναι η μητέρα των βδελυγμάτων, της οποίας ο ιδρυτής είναι ο διάβολος.

10 Και εκείνος μου είπε: Ιδού, δεν υπάρχουν παρά μόνον δύο εκκλησίες. Η μία είναι η εκκλησία του Αμνού του Θεού και η άλλη είναι η εκκλησία του διαβόλου. Επομένως, όποιος δεν ανήκει στην εκκλησία του Αμνού του Θεού, ανήκει στη μεγάλη αυτή εκκλησία, η οποία είναι η μητέρα των βδελυγμάτων, και είναι η πόρνη όλης της γης.

11 Και συνέβη ώστε κοίταξα και είδα την πόρνη όλης της γης και καθόταν επάνω στη θάλασσα και είχε κυριαρχία επάνω σε όλη τη γη, ανάμεσα σε όλα τα έθνη, τις φυλές, τις γλώσσες και τους λαούς.

12 Και συνέβη ώστε είδα την εκκλησία του Αμνού του Θεού, και οι αριθμοί τους ήταν λιγοστοί εξαιτίας της κακίας και των βδελυγμάτων της πόρνης, η οποία καθόταν επάνω στη θάλασσα. Όμως, είδα ότι η εκκλησία του Αμνού, που ήταν οι άγιοι του Θεού, ήταν επίσης επάνω σε όλο το πρόσωπο της γης. Και οι κυριαρχίες τους επάνω στο πρόσωπο της γης ήταν μικρές εξαιτίας της ανομίας της μεγάλης πόρνης την οποία είδα.

13 Και συνέβη ώστε είδα ότι η μεγάλη μητέρα των βδελυγμάτων όντως συγκέντρωσε πλήθη επάνω στο πρόσωπο όλης της γης, ανάμεσα σε όλα τα έθνη των Εθνικών, προκειμένου να πολεμήσουν εναντίον του Αμνού του Θεού.

For the time cometh, saith the Lamb of God, that I will work a great and a marvelous work among the children of men; a work which shall be everlasting, either on the one hand or on the other—either to the convincing of them unto peace and life eternal, or unto the deliverance of them to the hardness of their hearts and the blindness of their minds unto their being brought down into captivity, and also into destruction, both temporally and spiritually, according to the captivity of the devil, of which I have spoken.

And it came to pass that when the angel had spoken these words, he said unto me: Rememberest thou the covenants of the Father unto the house of Israel? I said unto him, Yea.

And it came to pass that he said unto me: Look, and behold that great and abominable church, which is the mother of abominations, whose founder is the devil.

And he said unto me: Behold there are save two churches only; the one is the church of the Lamb of God, and the other is the church of the devil; wherefore, whoso belongeth not to the church of the Lamb of God belongeth to that great church, which is the mother of abominations; and she is the whore of all the earth.

And it came to pass that I looked and beheld the whore of all the earth, and she sat upon many waters; and she had dominion over all the earth, among all nations, kindreds, tongues, and people.

And it came to pass that I beheld the church of the Lamb of God, and its numbers were few, because of the wickedness and abominations of the whore who sat upon many waters; nevertheless, I beheld that the church of the Lamb, who were the saints of God, were also upon all the face of the earth; and their dominions upon the face of the earth were small, because of the wickedness of the great whore whom I saw.

And it came to pass that I beheld that the great mother of abominations did gather together multitudes upon the face of all the earth, among all the nations of the Gentiles, to fight against the Lamb of God.

14 Και συνέβη ὥστε ἐγώ, ὁ Νεφί, εἶδα τὴ δύναμη τοῦ Ἀμνοῦ τοῦ Θεοῦ, ὅτι κατέβηκε ἐπάνω στους ἀγίους τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἀμνοῦ, καὶ ἐπάνω στον λαό τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου, ὁ ὁποῖος ἦταν διασκορπισμένος ἐπάνω σε ὅλο το πρόσωπο τῆς γῆς. Καὶ ἦταν ὀπλισμένος με χρηστότητα καὶ με τὴ δύναμη τοῦ Θεοῦ με μεγάλη δόξα.

15 Καὶ συνέβη ὥστε εἶδα ὅτι ἡ ὀργή τοῦ Θεοῦ ἐκχύθηκε ἐπάνω σε αὐτὴν τὴ μεγάλη καὶ ἀπεχθὴ ἐκκλησία, σε βαθμὸ ὥστε υπῆρξαν πόλεμοι καὶ φήμες πολέμων ἀνάμεσα σε ὅλα τα ἔθνη καὶ τις φυλές τῆς γῆς.

16 Καὶ καθὼς ἄρχισαν νὰ υπάρχουν πόλεμοι καὶ φήμες πολέμων ἀνάμεσα σε ὅλα τα ἔθνη τα ὁποῖα ἀνήκαν στὴ μητέρα των βδελυγμάτων, ὁ ἄγγελος μου μίλησε, λέγοντας: Ἰδοῦ, ἡ ὀργή τοῦ Θεοῦ εἶναι ἐπάνω στὴ μητέρα των πορνῶν. Καὶ ἰδοῦ, ἐσύ τα βλέπεις ὅλα αὐτά —

17 Καὶ ὅταν ἔλθει ἡ ἡμέρα ποὺ ἡ ὀργή τοῦ Θεοῦ ἐκχυθεῖ ἐπάνω στὴ μητέρα των πορνῶν, ἡ ὁποία εἶναι ἡ μεγάλη καὶ ἀπεχθὴ ἐκκλησία ὅλης τῆς γῆς, τῆς ὁποίας ἰδρυτὴς εἶναι ὁ διάβολος, τότε, ἐκεῖνη τὴν ἡμέρα, τὸ ἔργο τοῦ Πατέρα θα ξεκινήσει, σε προετοιμασία τῆς οδοῦ γιὰ τὴν ἐκπλήρωση των διαθηκῶν του, τις ὁποῖες ἔχει συνάψει πρὸς τὸν λαό του ποὺ εἶναι τοῦ οἴκου τοῦ Ἰσραήλ.

18 Καὶ συνέβη ὥστε ὁ ἄγγελος μου μίλησε καὶ εἶπε: Κοίτα!

19 Καὶ κοίταξα καὶ εἶδα ἓναν ἄνθρωπο, καὶ ἦταν ντυμένος με ἓνα λευκὸ χιτῶνα.

20 Καὶ ὁ ἄγγελος μου εἶπε: Ἰδοῦ ἓναν ἀπὸ τους δώδεκα ἀποστόλους τοῦ Ἀμνοῦ.

21 Ἰδοῦ, θα δεῖ καὶ θα γράψει τα ὑπόλοιπα ὅλων αὐτῶν. Μάλιστα, καὶ ἐπίσης πολλὰ τα ὁποῖα υπῆρξαν.

22 Καὶ θα γράψει ἐπίσης σχετικὰ με τὸ τέλος τοῦ κόσμου.

23 Ἐπομένως, τα πράγματα ποὺ θα γράψει, εἶναι σωστά καὶ ἀληθινά. Καὶ ἰδοῦ, εἶναι γραμμένα στο βιβλίο ποὺ εἶδες νὰ βγαίνει ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Ἰουδαίου. Καὶ τὸν καιρὸ ποὺ βγήκαν ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Ἰουδαίου, δηλαδὴ τὸν καιρὸ ποὺ τὸ βιβλίο βγήκε ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Ἰουδαίου, τα πράγματα ποὺ γράφηκαν, ἦταν ἀπλά καὶ γνήσια καὶ πολυτιμότερα καὶ εὐκόλα πρὸς κατανόηση ὅλων των ἀνθρώπων.

24 Καὶ ἰδοῦ, αὐτὰ ποὺ θα γράψει αὐτὸς ὁ ἀπόστολος τοῦ Ἀμνοῦ εἶναι πολλὰ ἀπὸ αὐτὰ ποὺ εἶδες. Καὶ ἰδοῦ, τα ὑπόλοιπα θα τα δεῖς.

And it came to pass that I, Nephi, beheld the power of the Lamb of God, that it descended upon the saints of the church of the Lamb, and upon the covenant people of the Lord, who were scattered upon all the face of the earth; and they were armed with righteousness and with the power of God in great glory.

And it came to pass that I beheld that the wrath of God was poured out upon that great and abominable church, insomuch that there were wars and rumors of wars among all the nations and kindreds of the earth.

And as there began to be wars and rumors of wars among all the nations which belonged to the mother of abominations, the angel spake unto me, saying: Behold, the wrath of God is upon the mother of harlots; and behold, thou seest all these things—

And when the day cometh that the wrath of God is poured out upon the mother of harlots, which is the great and abominable church of all the earth, whose founder is the devil, then, at that day, the work of the Father shall commence, in preparing the way for the fulfilling of his covenants, which he hath made to his people who are of the house of Israel.

And it came to pass that the angel spake unto me, saying: Look!

And I looked and beheld a man, and he was dressed in a white robe.

And the angel said unto me: Behold one of the twelve apostles of the Lamb.

Behold, he shall see and write the remainder of these things; yea, and also many things which have been.

And he shall also write concerning the end of the world.

Wherefore, the things which he shall write are just and true; and behold they are written in the book which thou beheld proceeding out of the mouth of the Jew; and at the time they proceeded out of the mouth of the Jew, or, at the time the book proceeded out of the mouth of the Jew, the things which were written were plain and pure, and most precious and easy to the understanding of all men.

And behold, the things which this apostle of the Lamb shall write are many things which thou hast seen; and behold, the remainder shalt thou see.

- 25 Όμως αυτά που θα δεις από εδώ και πέρα να μην τα γράψεις. Γιατί ο Κύριος ο Θεός έχει ορίσει τον απόστολο του Αμνού του Θεού να τα γράψει.
- 26 Και σε άλλους επίσης που έχουν υπάρξει, σε αυτούς έχει δείξει τα πάντα και τα έχουν γράψει. Και είναι σφραγισμένα για να ξεπροβάλουν στη γνησιότητά τους, σύμφωνα με την αλήθεια που είναι στον Αμνό, εν ευθέτω χρόνω του Κυρίου, προς τον οίκο του Ισραήλ.
- 27 Και εγώ, ο Νεφί, άκουσα και καταθέτω μαρτυρία, ότι το όνομα του αποστόλου του Αμνού ήταν Ιωάννης, σύμφωνα με τον λόγο του αγγέλου.
- 28 Και ιδού, σε εμένα, τον Νεφί, απαγορεύεται να γράψω το υπόλοιπο όσων είδα και άκουσα. Επομένως, αυτά που έχω γράψει, μου αρκούν. Και έχω γράψει ένα μικρό μέρος όσων είδα.
- 29 Και καταθέτω μαρτυρία ότι είδα αυτά που είδε ο πατέρας μου, και ο άγγελος του Κυρίου πράγματι μου τα έκανε γνωστά.
- 30 Και τώρα σταματώ να μιλώ σχετικά με αυτά που είδα καθώς μεταφέρθηκα από το πνεύμα. Και έστω κι αν όλα όσα είδα δεν γράφηκαν, αυτά που έγραψα είναι αληθινά. Και έτσι είναι. Αμήν.

But the things which thou shalt see hereafter thou shalt not write; for the Lord God hath ordained the apostle of the Lamb of God that he should write them.

And also others who have been, to them hath he shown all things, and they have written them; and they are sealed up to come forth in their purity, according to the truth which is in the Lamb, in the own due time of the Lord, unto the house of Israel.

And I, Nephi, heard and bear record, that the name of the apostle of the Lamb was John, according to the word of the angel.

And behold, I, Nephi, am forbidden that I should write the remainder of the things which I saw and heard; wherefore the things which I have written sufficient me; and I have written but a small part of the things which I saw.

And I bear record that I saw the things which my father saw, and the angel of the Lord did make them known unto me.

And now I make an end of speaking concerning the things which I saw while I was carried away in the Spirit; and if all the things which I saw are not written, the things which I have written are true. And thus it is. Amen.

Νεφί Α' 15

- 1 Και συνέβη ὥστε ἀφοῦ ἐγώ, ὁ Νεφί, εἶχα μεταφερθεῖ με το Πνεῦμα, καὶ δεῖ ὅλα αὐτά, ἐπέστρεψα στὴ σκηνὴ τοῦ πατέρα μου.
- 2 Καὶ συνέβη ὥστε εἶδα τοὺς ἀδελφούς μου, καὶ φιλονικούσαν ὁ ἓνας με τὸν ἄλλον σχετικὰ με αὐτὰ ποὺ τοὺς εἶχε πει ὁ πατέρας μου.
- 3 Διότι τοὺς εἶπε πράγματι πολλὰ σπουδαῖα πράγματα, τὰ ὁποῖα ἦταν δύσκολο νὰ γίνουν κατανοητὰ, ἐκτός ἀν κανεὶς ρωτῆσει τὸν Κύριο. Καὶ ὄντας σκληροὶ στὴν καρδιά, γι' αὐτὸ δὲν στράφηκαν στὸν Κύριο ὡς ὀφείλαν.
- 4 Καὶ τώρα ἐγώ, ὁ Νεφί, λυπήθηκα ἐξαιτίας τῆς σκληρότητας τῆς καρδιάς τοὺς καὶ, ἐπίσης, ἐξαιτίας τῶν πραγμάτων ποὺ εἶχα δεῖ, καὶ ἤξερα ὅτι ἔπρεπε ἀναπόφευκτα νὰ συμβοῦν ἐξαιτίας τῆς κακίας τῶν τέκνων τῶν ἀνθρώπων.
- 5 Καὶ συνέβη ὥστε εἶχα καταβληθεῖ ἐξαιτίας τῶν βασάνων μου, διότι θεωροῦσα ὅτι τὰ βάσανά μου ἦταν μεγάλα ὑπεράνω ὅλων, ἐξαιτίας τῆς καταστροφῆς τοῦ λαοῦ μου, διότι εἶχα δεῖ τὴν πτώση τοῦ.
- 6 Καὶ συνέβη ὥστε ὅταν πῆρα δύναμη, μίλησα στους ἀδελφούς μου, ἐπιθυμῶντας νὰ μάθω ἀπὸ αὐτοὺς τὸν λόγο τῶν φιλονικιῶν τοὺς.
- 7 Καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν: Ἰδοῦ, δὲν μποροῦμε νὰ καταλάβουμε τὰ λόγια ποὺ μας εἶπε ὁ πατέρας μας σχετικὰ με τοὺς φυσικοὺς κλάδους τοῦ ελαιόδεντροῦ, ὡς ἐπίσης καὶ σχετικὰ με τοὺς Ἐθνικοὺς.
- 8 Καὶ ἐγώ τοὺς εἶπα: Ζητήσατε νὰ μάθετε ἀπὸ τὸν Κύριο;
- 9 Καὶ ἐκεῖνοι μου εἶπαν: Δὲν ζητήσαμε. Γιατί ὁ Κύριος δὲν μας κάνει γνωστὰ τέτοια πράγματα.
- 10 Ἰδοῦ, τοὺς εἶπα: Πῶς γίνεται καὶ δὲν τηρεῖτε τὶς ἐντολές τοῦ Κυρίου; Πῶς γίνεται καὶ θὰ ἀφανισθεῖτε ἐξαιτίας τῆς σκληρότητας τῆς καρδιάς σας;
- 11 Δὲν θυμάστε αὐτὰ ποὺ ἔχει πει ὁ Κύριος; – Ἀν δὲν σκληρύνετε τὴν καρδιά σας καὶ μου ζητήσετε με πίστη, πιστεύοντας ὅτι θὰ λάβετε, με ἐπιμέλεια στὴν τήρηση τῶν ἐντολῶν μου, ἀσφαλῶς αὐτὰ θὰ γίνουν γνωστὰ σε εσάς.

1 Nephi 15

And it came to pass that after I, Nephi, had been carried away in the Spirit, and seen all these things, I returned to the tent of my father.

And it came to pass that I beheld my brethren, and they were disputing one with another concerning the things which my father had spoken unto them.

For he truly spake many great things unto them, which were hard to be understood, save a man should inquire of the Lord; and they being hard in their hearts, therefore they did not look unto the Lord as they ought.

And now I, Nephi, was grieved because of the hardness of their hearts, and also, because of the things which I had seen, and knew they must unavoidably come to pass because of the great wickedness of the children of men.

And it came to pass that I was overcome because of my afflictions, for I considered that mine afflictions were great above all, because of the destruction of my people, for I had beheld their fall.

And it came to pass that after I had received strength I spake unto my brethren, desiring to know of them the cause of their disputations.

And they said: Behold, we cannot understand the words which our father hath spoken concerning the natural branches of the olive tree, and also concerning the Gentiles.

And I said unto them: Have ye inquired of the Lord?

And they said unto me: We have not; for the Lord maketh no such thing known unto us.

Behold, I said unto them: How is it that ye do not keep the commandments of the Lord? How is it that ye will perish, because of the hardness of your hearts?

Do ye not remember the things which the Lord hath said?—If ye will not harden your hearts, and ask me in faith, believing that ye shall receive, with diligence in keeping my commandments, surely these things shall be made known unto you.

- 12 **Ιδού, εγώ σας λέω** ότι ο οίκος του Ισραήλ συγκρίθηκε με ένα ελαιόδενδρο, από το Πνεύμα του Κυρίου που ήταν μέσα στον πατέρα μας. **Και ιδού, δεν έχουμε αποκοπεί** από τον οίκο του Ισραήλ και δεν είμαστε κλάδος του οίκου του Ισραήλ;
- 13 **Και τώρα, αυτό που εννοεί ο πατέρας μας σχετικά με** τον εμβολιασμό των φυσικών κλάδων μέσω της πληρότητας των Εθνικών είναι ότι κατά τις τελευταίες ημέρες, όταν οι απόγονοί μας θα έχουν φθίνει από απιστία, μάλιστα, για διάστημα πολλών ετών, και πολλών γενεών αφού ο Μεσσίας φανερωθεί με σώμα στα τέκνα των ανθρώπων, τότε η πληρότητα του Ευαγγελίου του Μεσσία θα έλθει στους Εθνικούς, και από τους Εθνικούς στο υπόλειμμα των απογόνων μας –
- 14 **Και κατά την ημέρα εκείνη, το υπόλειμμα των** απογόνων μας θα μάθει ότι είναι του οίκου του Ισραήλ και ότι είναι ο λαός της διαθήκης του Κυρίου. Και τότε θα γνωρίζουν και θα μάθουν για τους προπάτορές τους, και επίσης θα μάθουν για το Ευαγγέλιο του Λυτρωτή τους, το οποίο διδάχθηκε στους πατέρες τους από εκείνον. **Επομένως, θα μάθουν για τον Λυτρωτή τους και για το** κάθε σημείο της διδαχής του, ώστε να ξέρουν πώς να έλθουν προς αυτόν και να σωθούν.
- 15 **Και τότε, κατά την ημέρα εκείνη, άραγε δεν θα χαρούν** υπέρμετρα και δεν θα δοξάσουν τον αιώνιο Θεό τους, την πέτρα τους και τη σωτηρία τους; **Μάλιστα, εκείνη την** ημέρα, δεν θα λάβουν τη δύναμη και τη θρέψη από την αληθινή άμπελο; **Μάλιστα, δεν θα έλθουν στο αληθινό** ποίμνιο του Θεού;
- 16 **Ιδού, σας λέω: Μάλιστα. Θα τους θυμηθεί πάλι** ανάμεσα στον οίκο του Ισραήλ. **Θα τους εμβολιάσει στο** φυσικό ελαιόδεντρο αφού είναι φυσικοί κλάδοι του ελαιόδεντρου.
- 17 **Και αυτό είναι που εννοεί ο πατέρας μας. Και εννοεί ότι** δεν πρόκειται να συμβεί αυτό παρά μόνον αφού διασκορπισθούν από τους Εθνικούς. **Και εννοεί ότι θα** γίνει μέσω των Εθνικών, ώστε ο Κύριος να δείξει τη δύναμή του στους Εθνικούς, για τον ίδιο λόγο που θα απορριφθεί από τους Ιουδαίους, δηλαδή τον οίκο του Ισραήλ.

Behold, I say unto you, that the house of Israel was compared unto an olive tree, by the Spirit of the Lord which was in our father; and behold are we not broken off from the house of Israel, and are we not a branch of the house of Israel?

And now, the thing which our father meaneth concerning the grafting in of the natural branches through the fulness of the Gentiles, is, that in the latter days, when our seed shall have dwindled in unbelief, yea, for the space of many years, and many generations after the Messiah shall be manifested in body unto the children of men, then shall the fulness of the gospel of the Messiah come unto the Gentiles, and from the Gentiles unto the remnant of our seed—

And at that day shall the remnant of our seed know that they are of the house of Israel, and that they are the covenant people of the Lord; and then shall they know and come to the knowledge of their forefathers, and also to the knowledge of the gospel of their Redeemer, which was ministered unto their fathers by him; wherefore, they shall come to the knowledge of their Redeemer and the very points of his doctrine, that they may know how to come unto him and be saved.

And then at that day will they not rejoice and give praise unto their everlasting God, their rock and their salvation? Yea, at that day, will they not receive the strength and nourishment from the true vine? Yea, will they not come unto the true fold of God?

Behold, I say unto you, Yea; they shall be remembered again among the house of Israel; they shall be grafted in, being a natural branch of the olive tree, into the true olive tree.

And this is what our father meaneth; and he meaneth that it will not come to pass until after they are scattered by the Gentiles; and he meaneth that it shall come by way of the Gentiles, that the Lord may show his power unto the Gentiles, for the very cause that he shall be rejected of the Jews, or of the house of Israel.

- 18 Επομένως, ο πατέρας μας δεν έκανε λόγο μόνον για τους απογόνους μας, αλλά επίσης για όλον τον οίκο του Ισραήλ, δείχνοντας προς τη διαθήκη η οποία θα πρέπει να εκπληρωθεί κατά τις τελευταίες ημέρες, την οποία διαθήκη συνήψε ο Κύριος με τον πατέρα μας, τον Αβραάμ, λέγοντας: Στους απογόνους σου θα ευλογηθούν όλες οι φυλές της γης.
- 19 Και συνέβη ώστε εγώ, ο Νεφί, είπα πολλά σε αυτούς σχετικά με όλα αυτά. Μάλιστα, τους μίλησα σχετικά με την αποκατάσταση των Ιουδαίων κατά τις τελευταίες ημέρες.
- 20 Και όντως εξέθεσα σε αυτούς τα λόγια του Ησαΐα, ο οποίος μίλησε σχετικά με την αποκατάσταση των Ιουδαίων ή του οίκου του Ισραήλ. Και αφού αποκατασταθούν, δεν θα πρέπει να συγχυθούν πλέον ούτε θα πρέπει να διασκορπισθούν ξανά. Και συνέβη ώστε όντως είπα πολλά λόγια στους αδελφούς μου, ώστε ηρέμησαν και όντως ταπεινώσαν τον εαυτό τους ενώπιον του Κυρίου.
- 21 Και συνέβη ώστε μου μίλησαν πάλι και είπαν: Τι σημαίνει αυτό που είδε ο πατέρας μας σε όνειρο; Τι σημαίνει το δένδρο που είδε εκείνος;
- 22 Και εγώ τους είπα: Ήταν παρομοίωση του δέντρου της ζωής.
- 23 Και εκείνοι μου είπαν: Τι σημαίνει η σιδερένια ράβδος που είδε ο πατέρας μας, η οποία οδηγούσε στο δέντρο;
- 24 Και τους είπα ότι ήταν ο λόγος του Θεού. Και όποιος εισάκουε τον λόγο του Θεού, και κρατούσε γερά απ' αυτήν, δεν θα αφανίζονταν ποτέ· ούτε θα μπορούσαν οι πειρασμοί και τα φλογερά βέλη του ενάντιου να τους καταβάλουν προς τύφλωση, για να τους παρασύρουν στην καταστροφή.
- 25 Επομένως, εγώ, ο Νεφί, τους παρότρυνα να δώσουν προσοχή στα λόγια του Κυρίου. Μάλιστα, τους παρότρυνα με όλη τη δύναμη της ψυχής μου, και με όλη την ικανότητα που διέθετα, ώστε να δώσουν προσοχή στον λόγο του Θεού και να θυμούνται να τηρούν τις εντολές του πάντοτε στα πάντα.
- 26 Και εκείνοι μου είπαν: Τι σημαίνει ο ποταμός του νερού που είδε ο πατέρας μας;

Wherefore, our father hath not spoken of our seed alone, but also of all the house of Israel, pointing to the covenant which should be fulfilled in the latter days; which covenant the Lord made to our father Abraham, saying: In thy seed shall all the kindreds of the earth be blessed.

And it came to pass that I, Nephi, spake much unto them concerning these things; yea, I spake unto them concerning the restoration of the Jews in the latter days.

And I did rehearse unto them the words of Isaiah, who spake concerning the restoration of the Jews, or of the house of Israel; and after they were restored they should no more be confounded, neither should they be scattered again. And it came to pass that I did speak many words unto my brethren, that they were pacified and did humble themselves before the Lord.

And it came to pass that they did speak unto me again, saying: What meaneth this thing which our father saw in a dream? What meaneth the tree which he saw?

And I said unto them: It was a representation of the tree of life.

And they said unto me: What meaneth the rod of iron which our father saw, that led to the tree?

And I said unto them that it was the word of God; and whoso would hearken unto the word of God, and would hold fast unto it, they would never perish; neither could the temptations and the fiery darts of the adversary overpower them unto blindness, to lead them away to destruction.

Wherefore, I, Nephi, did exhort them to give heed unto the word of the Lord; yea, I did exhort them with all the energies of my soul, and with all the faculty which I possessed, that they would give heed to the word of God and remember to keep his commandments always in all things.

And they said unto me: What meaneth the river of water which our father saw?

27 Και εγώ τους είπα ότι το νερό που είδε ο πατέρας μου ήταν ρυπαρότητα. Και τόσο πολύ ήταν το μυαλό του απορροφημένο σε άλλα πράγματα ώστε δεν είδε τη ρυπαρότητα του νερού.

28 Και τους είπα ότι ήταν ένα φοβερό χάσμα, που χώριζε τους άνομους από το δέντρο της ζωής, όπως επίσης και από τους αγίους του Θεού.

29 Και τους είπα ότι ήταν απεικόνιση αυτής της απαίσιδας κόλασης, η οποία μου είπε ο άγγελος ότι έχει προετοιμαστεί για τους κακούς.

30 Και εγώ τους είπα ότι ο πατέρας μας είδε επίσης ότι η δικαιοσύνη του Θεού όντως διαχώριζε τους κακούς από τους ενάρετους, και η λαμπρότητα αυτής ήταν σαν τη λαμπρότητα μίας φλογερής φωτιάς, η οποία ανέβαινε επάνω στον Θεό στους αιώνες των αιώνων και δεν είχε τέλος.

31 Και εκείνοι μου είπαν: Σημαίνει αυτό το μαρτύριο του σώματος κατά τις ημέρες της δοκιμασίας ή σημαίνει την τελική κατάσταση της ψυχής μετά τον θάνατο του υλικού σώματος ή κάνει λόγο για αυτά που είναι εγκόσμια;

32 Και συνέβη ώστε εγώ τους είπα ότι ήταν μία αναπαράσταση τόσο των εγκόσμιων όσο και των πνευματικών, διότι θα έλθει η ημέρα που εκείνοι πρέπει να κριθούν για τα έργα τους, μάλιστα, δηλαδή τα έργα που έγιναν από το υλικό σώμα κατά τις ημέρες της δοκιμασίας τους.

33 Επομένως, αν πεθάνουν μέσα στην κακία τους, πρέπει επίσης να εκδιωχθούν, αναφορικός προς τα πράγματα που είναι πνευματικά, τα οποία αφορούν στη χρηστότητα. Γι' αυτό, πρέπει να οδηγηθούν ενώπιον του Θεού, να κριθούν για τα έργα τους. Και αν τα έργα τους ήταν ρυπαρότητα, πρέπει αναγκαστικά να είναι ρυπαροί. Και αν είναι ρυπαροί, πρέπει να μη μπορούν να κατοικήσουν στη βασιλεία του Θεού. Αν ήταν έτσι, η βασιλεία του Θεού πρέπει να είναι ρυπαρή επίσης.

34 Όμως, ιδού, σας λέω ότι η βασιλεία του Θεού δεν είναι ρυπαρή και δεν μπορεί τίποτε ακάθαρτο να εισέλθει στη βασιλεία του Θεού. Επομένως, πρέπει αναγκαστικά να υπάρχει ένα μέρος ρυπαρότητας προετοιμασμένο για όσους είναι ρυπαροί.

And I said unto them that the water which my father saw was filthiness; and so much was his mind swallowed up in other things that he beheld not the filthiness of the water.

And I said unto them that it was an awful gulf, which separated the wicked from the tree of life, and also from the saints of God.

And I said unto them that it was a representation of that awful hell, which the angel said unto me was prepared for the wicked.

And I said unto them that our father also saw that the justice of God did also divide the wicked from the righteous; and the brightness thereof was like unto the brightness of a flaming fire, which ascendeth up unto God forever and ever, and hath no end.

And they said unto me: Doth this thing mean the torment of the body in the days of probation, or doth it mean the final state of the soul after the death of the temporal body, or doth it speak of the things which are temporal?

And it came to pass that I said unto them that it was a representation of things both temporal and spiritual; for the day should come that they must be judged of their works, yea, even the works which were done by the temporal body in their days of probation.

Wherefore, if they should die in their wickedness they must be cast off also, as to the things which are spiritual, which are pertaining to righteousness; wherefore, they must be brought to stand before God, to be judged of their works; and if their works have been filthiness they must needs be filthy; and if they be filthy it must needs be that they cannot dwell in the kingdom of God; if so, the kingdom of God must be filthy also.

But behold, I say unto you, the kingdom of God is not filthy, and there cannot any unclean thing enter into the kingdom of God; wherefore there must needs be a place of filthiness prepared for that which is filthy.

35 Και έχει προετοιμασθεί ένα μέρος, μάλιστα, δηλαδή αυτή η απαίσια κόλαση για την οποία έχω μιλήσει, και ο διάβολος είναι ο προπαρασκευαστής της. Επομένως, η τελική κατάσταση της ψυχής των ανθρώπων είναι να κατοικούν στη βασιλεία του Θεού ή να εκδιωχθούν λόγω αυτής της δικαιοσύνης για την οποία έχω μιλήσει.

36 Επομένως, οι κακοί αποβάλλονται από τους χρηστούς, και επίσης από αυτό το δέντρο της ζωής, του οποίου ο καρπός είναι πιο πολύτιμος και πιο επιθυμητός υπεράνω κάθε άλλου καρπού. Μάλιστα, και είναι το ανώτερο απ' όλα τα δώρα του Θεού. Και κατ' αυτόν τον τρόπο μίλησα στους αδελφούς μου. Αμήν.

And there is a place prepared, yea, even that awful hell of which I have spoken, and the devil is the preparator of it; wherefore the final state of the souls of men is to dwell in the kingdom of God, or to be cast out because of that justice of which I have spoken.

Wherefore, the wicked are rejected from the righteous, and also from that tree of life, whose fruit is most precious and most desirable above all other fruits; yea, and it is the greatest of all the gifts of God. And thus I spake unto my brethren. Amen.

Νεφί Α' 16

- 1 Και τώρα συνέβη ώστε, αφού εγώ, ο Νεφί, τελείωσα να μιλώ με τους αδελφούς μου, ιδού, εκείνοι μου είπαν: Εσύ μας δήλωσες σκληρά πράγματα, περισσότερο απ' ό,τι μπορούμε να αντέξουμε.
- 2 Και συνέβη ώστε τους είπα ότι γνώριζα πως είχα πει σκληρά πράγματα εναντίον των κακών, σύμφωνα με την αλήθεια, και τους χρηστούς έχω δικαιώσει, και έχω καταθέσει μαρτυρία ότι θα πρέπει να ανυψωθούν κατά την τελευταία ημέρα. Επομένως, οι ένοχοι θεωρούν ότι η αλήθεια είναι σκληρή, διότι τους πληγώνει στο κέντρο της καρδιάς τους.
- 3 Και τώρα αδελφοί μου, αν ήσαστε χρηστοί και πρόθυμοι να εισακούσετε την αλήθεια και να δώσετε προσοχή σε αυτήν, ώστε να μπορέσετε να βαδίσετε ορθώς ενώπιον του Θεού, τότε δεν θα παραπονιόσασταν λόγω της αλήθειας και δεν θα λέγατε: Εσύ λες σκληρά πράγματα εναντίον μας.
- 4 Και συνέβη ώστε εγώ, ο Νεφί, παρότρυνα τους αδελφούς μου, με κάθε επιμονή, να τηρούν τις εντολές του Κυρίου.
- 5 Και συνέβη ώστε αυτοί ταπεινώσαν τον εαυτό τους ενώπιον του Κυρίου, τόσο ώστε αισθάνθηκα μεγάλη χαρά και μεγάλες ελπίδες γι' αυτούς, ότι θα βιάδιζαν στα μονοπάτια της χρηστότητας.
- 6 Λοιπόν, όλα αυτά ειπώθηκαν και έγιναν όταν ο πατέρας μου κατοικούσε σε σκηνή στην κοιλάδα που την ονόμασε Λεμουήλ.
- 7 Και συνέβη ώστε εγώ, ο Νεφί, νυμφεύθηκα μία από τις θυγατέρες του Ισμαήλ. Και επίσης, οι αδελφοί μου νυμφεύθηκαν τις θυγατέρες του Ισμαήλ. Και επίσης ο Ζώραμ νυμφεύθηκε τη μεγαλύτερη θυγατέρα του Ισμαήλ.
- 8 Και έτσι ο πατέρας μου είχε εκπληρώσει όλες τις εντολές του Κυρίου που του είχαν δοθεί. Και επίσης, εγώ, ο Νεφί, είχα ευλογηθεί από τον Κύριο υπερβολικά.
- 9 Και συνέβη ώστε η φωνή του Κυρίου μίλησε προς τον πατέρα μου τη νύχτα, και τον πρόσταξε την επαύριον να ξεκινήσει για το ταξίδι του μέσα στην έρημο.

I Nephi 16

And now it came to pass that after I, Nephi, had made an end of speaking to my brethren, behold they said unto me: Thou hast declared unto us hard things, more than we are able to bear.

And it came to pass that I said unto them that I knew that I had spoken hard things against the wicked, according to the truth; and the righteous have I justified, and testified that they should be lifted up at the last day; wherefore, the guilty taketh the truth to be hard, for it cutteth them to the very center.

And now my brethren, if ye were righteous and were willing to hearken to the truth, and give heed unto it, that ye might walk uprightly before God, then ye would not murmur because of the truth, and say: Thou speakest hard things against us.

And it came to pass that I, Nephi, did exhort my brethren, with all diligence, to keep the commandments of the Lord.

And it came to pass that they did humble themselves before the Lord; insomuch that I had joy and great hopes of them, that they would walk in the paths of righteousness.

Now, all these things were said and done as my father dwelt in a tent in the valley which he called Lemuel.

And it came to pass that I, Nephi, took one of the daughters of Ishmael to wife; and also, my brethren took of the daughters of Ishmael to wife; and also Zoram took the eldest daughter of Ishmael to wife.

And thus my father had fulfilled all the commandments of the Lord which had been given unto him. And also, I, Nephi, had been blessed of the Lord exceedingly.

And it came to pass that the voice of the Lord spake unto my father by night, and commanded him that on the morrow he should take his journey into the wilderness.

- 10 Και συνέβη ώστε καθώς ο πατέρας μου σηκώθηκε το πρωί και προχώρησε προς την πόρτα της σκηνής, προς μεγάλη του έκπληξη είδε επάνω στο έδαφος μία στρογγυλή σφαίρα λεπτομερούς καλλιτεχνίας και ήταν από εξαιρετο ορείχαλκο. Και μέσα στη σφαίρα ήταν δύο άτρακτοι. Και η μία έδειχνε τον δρόμο προς τον οποίο θα έπρεπε να πάμε στην έρημο.
- 11 Και συνέβη ώστε όντως συγκεντρώσαμε όποια πράγματα έπρεπε να μεταφέρουμε στην έρημο και το υπόλοιπο των προμηθειών μας που μας είχε δώσει ο Κύριος. Και όντως πήραμε σπόρο κάθε είδους για να μπορέσουμε να μεταφέρουμε στην έρημο.
- 12 Και συνέβη ώστε πήραμε τις σκηνές μας και αναχωρήσαμε προς την έρημο, στην άλλη πλευρά του ποταμού Λάμαν.
- 13 Και συνέβη ώστε ταξιδέψαμε για διάστημα τεσσάρων ημερών, με κατεύθυνση σχεδόν προς τα νότιο-νοτιοανατολικά, και στήσαμε τις σκηνές μας ξανά. Και ονομάσαμε τον τόπο αυτό Σαζέρ.
- 14 Και συνέβη ώστε πήραμε τα βέλη και τα τόξα μας και προχωρήσαμε στην έρημο για να κυνηγήσουμε τροφή για την οικογένειά μας. Και αφού κυνηγήσαμε τροφή για την οικογένειά μας, επιστρέψαμε όντως στην οικογένειά μας στην έρημο, στο μέρος Σαζέρ. Και προχωρήσαμε ξανά στην έρημο, ακολουθώντας την ίδια κατεύθυνση, παραμένοντας στα πιο γόνιμα μέρη της ερήμου, τα οποία ήταν στα όρια κοντά στην Ερυθρά Θάλασσα.
- 15 Και συνέβη ώστε ταξιδεύαμε για διάστημα πολλών ημερών κυνηγώντας τροφή κατά την πορεία μας, με τα τόξα μας και τα βέλη μας και τις πέτρες μας και τις σφενδόνες μας.
- 16 Και ακολουθούσαμε τις οδηγίες της σφαίρας, που μας οδηγούσε στα πιο γόνιμα τμήματα της ερήμου.
- 17 Και αφού ταξιδέψαμε για διάστημα πολλών ημερών, στήσαμε τις σκηνές μας για ένα χρονικό διάστημα, ώστε να μπορέσουμε πάλι να ξεκουραστούμε και να προμηθευτούμε τροφή για τις οικογένειες μας.
- 18 Και συνέβη ώστε καθώς εγώ, ο Νεφί, προχώρησα για να κυνηγήσω τροφή, ιδού, έσπασα το τόξο μου, το οποίο ήταν κατασκευασμένο από εξαιρετο ατσάλι. Και αφού έσπασα το τόξο μου, ιδού, οι αδελφοί μου ήταν θυμωμένοι μαζί μου λόγω της απώλειας του τόξου μου, διότι δεν αποκτήσαμε καθόλου τροφή.

And it came to pass that as my father arose in the morning, and went forth to the tent door, to his great astonishment he beheld upon the ground a round ball of curious workmanship; and it was of fine brass. And within the ball were two spindles; and the one pointed the way whither we should go into the wilderness.

And it came to pass that we did gather together whatsoever things we should carry into the wilderness, and all the remainder of our provisions which the Lord had given unto us; and we did take seed of every kind that we might carry into the wilderness.

And it came to pass that we did take our tents and depart into the wilderness, across the river Laman.

And it came to pass that we traveled for the space of four days, nearly a south-southeast direction, and we did pitch our tents again; and we did call the name of the place Shazer.

And it came to pass that we did take our bows and our arrows, and go forth into the wilderness to slay food for our families; and after we had slain food for our families we did return again to our families in the wilderness, to the place of Shazer. And we did go forth again in the wilderness, following the same direction, keeping in the most fertile parts of the wilderness, which were in the borders near the Red Sea.

And it came to pass that we did travel for the space of many days, slaying food by the way, with our bows and our arrows and our stones and our slings.

And we did follow the directions of the ball, which led us in the more fertile parts of the wilderness.

And after we had traveled for the space of many days, we did pitch our tents for the space of a time, that we might again rest ourselves and obtain food for our families.

And it came to pass that as I, Nephi, went forth to slay food, behold, I did break my bow, which was made of fine steel; and after I did break my bow, behold, my brethren were angry with me because of the loss of my bow, for we did obtain no food.

- 19 Και συνέβη ώστε επιστρέψαμε χωρίς τροφή στις οικογένειές μας, και καθώς ήταν πολύ κουρασμένοι, εξαιτίας του ταξιδιού τους, υπέφεραν πολύ από την έλλειψη τροφής.
- 20 Και συνέβη ώστε ο Λάμαν και ο Λεμουήλ και οι υιοί του Ισμαήλ όντως άρχισαν να παραπονιούνται υπερβολικά, εξαιτίας των δεινών και των βασάνων τους στην έρημο. Και επίσης ο πατέρας μου άρχισε να παραπονιέται εναντίον του Κυρίου του Θεού του. Μάλιστα, και όλοι ήταν υπέρμετρα λυπημένοι, τόσο που παραπονιούνταν εναντίον του Κυρίου.
- 21 Λοιπόν, συνέβη ώστε εγώ, ο Νεφί, έχοντας βασανισθεί με τους αδελφούς μου εξαιτίας της απώλειας του τόξου μου και τα τόξα τους έχοντας χάσει την ελαστικότητά τους, άρχισε να γίνεται υπερβολικά δύσκολο, μάλιστα, σε βαθμό που δεν μπορούσαμε να αποκτήσουμε καθόλου τροφή.
- 22 Και συνέβη ώστε εγώ, ο Νεφί, είπα πολλά στους αδελφούς μου, επειδή είχαν πάλι σκληρύνει τις καρδιές τους, και μάλιστα σε τέτοιο σημείο ώστε διαμαρτύρονταν εναντίον του Κυρίου του Θεού τους.
- 23 Και συνέβη ώστε εγώ, ο Νεφί, κατασκεύασα από ξύλο ένα τόξο, και από ίσιο ραβδί, ένα βέλος. Επομένως, οπλίστηκα με τόξο και βέλος, με σφενδόνα και με πέτρες. Και είπα στον πατέρα μου: Πού να πάω για να βρω τροφή;
- 24 Και συνέβη ώστε εκείνος ρώτησε τον Κύριο, γιατί είχαν ταπεινώσει τους εαυτούς τους εξαιτίας των λόγων μου. Γιατί τους είπα πολλά, με όλη τη δύναμη της ψυχής μου.
- 25 Και συνέβη ώστε η φωνή του Κυρίου ήλθε στον πατέρα μου και πράγματι επιτιμήθηκε εξαιτίας των παραπόνων του εναντίον του Κυρίου, σε βαθμό που οδηγήθηκε στα βάθη της θλίψης.
- 26 Και συνέβη ώστε η φωνή του Κυρίου του είπε: Κοίταξε τη σφαίρα, και ιδού αυτά που είναι γραμμένα.
- 27 Και συνέβη ώστε όταν ο πατέρας μου είδε όσα ήταν γραμμένα επάνω στη σφαίρα, όντως φοβήθηκε και έτρεμε υπερβολικά και επίσης οι αδελφοί μου και οι υιοί του Ισμαήλ και οι σύζυγοί μας.

And it came to pass that we did return without food to our families, and being much fatigued, because of their journeying, they did suffer much for the want of food.

And it came to pass that Laman and Lemuel and the sons of Ishmael did begin to murmur exceedingly, because of their sufferings and afflictions in the wilderness; and also my father began to murmur against the Lord his God; yea, and they were all exceedingly sorrowful, even that they did murmur against the Lord.

Now it came to pass that I, Nephi, having been afflicted with my brethren because of the loss of my bow, and their bows having lost their springs, it began to be exceedingly difficult, yea, insomuch that we could obtain no food.

And it came to pass that I, Nephi, did speak much unto my brethren, because they had hardened their hearts again, even unto complaining against the Lord their God.

And it came to pass that I, Nephi, did make out of wood a bow, and out of a straight stick, an arrow; wherefore, I did arm myself with a bow and an arrow, with a sling and with stones. And I said unto my father: Whither shall I go to obtain food?

And it came to pass that he did inquire of the Lord, for they had humbled themselves because of my words; for I did say many things unto them in the energy of my soul.

And it came to pass that the voice of the Lord came unto my father; and he was truly chastened because of his murmuring against the Lord, insomuch that he was brought down into the depths of sorrow.

And it came to pass that the voice of the Lord said unto him: Look upon the ball, and behold the things which are written.

And it came to pass that when my father beheld the things which were written upon the ball, he did fear and tremble exceedingly, and also my brethren and the sons of Ishmael and our wives.

28 Και συνέβη ώστε εγώ, ο Νεφί, είδα τους δείκτες που ήταν μέσα στη σφαίρα, ότι λειτουργούσαν ανάλογα με την πίστη και την επιμέλεια και την προσοχή που δίναμε προς αυτούς.

29 Και ήταν επίσης γραμμένο επάνω τους ένα καινούργιο γραπτό, που ήταν ευανάγνωστο, το οποίο μας έδινε κατανόηση σχετικά με τους τρόπους του Κυρίου. Και ήταν γραμμένο και άλλαζε περιστασιακά, σύμφωνα με την πίστη και την επιμέλεια που του δίναμε. Και έτσι βλέπουμε ότι με μικρά μέσα ο Κύριος μπορεί να επιφέρει μεγάλα πράγματα.

30 Και συνέβη ώστε εγώ, ο Νεφί, προχώρησα και ανέβηκα στην κορυφή του βουνού, σύμφωνα με τις οδηγίες που είχαν δοθεί επάνω στη σφαίρα.

31 Και συνέβη ώστε πράγματι σκότωσα άγρια θηρία, τόσα ώστε προμήθευσα τροφή για τις οικογένειες μας.

32 Και συνέβη ώστε επέστρεψα στις σκηνές μας, μεταφέροντας τα θηρία που είχα φονεύσει. Και τώρα, όταν είδαν ότι είχα βρει τροφή, πόσο μεγάλη ήταν η χαρά τους! Και συνέβη ώστε ταπείνωσαν τον εαυτό τους ενώπιον του Κυρίου και έδιναν ευχαριστίες προς αυτόν.

33 Και συνέβη ώστε αρχίσαμε ξανά το ταξίδι μας, ταξιδεύοντας σχεδόν κατά την ίδια κατεύθυνση όπως και στην αρχή. Και αφού είχαμε ταξιδεύσει για διάστημα πολλών ημερών, στήσαμε τις σκηνές μας ξανά, ώστε να μπορέσουμε να μείνουμε παροδικά για κάποιο χρονικό διάστημα.

34 Και συνέβη ώστε ο Ισμαήλ πέθανε, και θάφτηκε στον τόπο που λεγόταν Ναχώμ.

35 Και συνέβη ώστε οι θυγατέρες του Ισμαήλ θρηνούσαν υπερβολικά, εξαιτίας της απώλειας του πατέρα τους και εξαιτίας των βασάνων τους στην έρημο. Και όντως παραπονιούνταν εναντίον του πατέρα μου, διότι τις είχε οδηγήσει έξω από τη γη της Ιερουσαλήμ, λέγοντας: Ο πατέρας μας είναι νεκρός. Μάλιστα, και έχουμε περιπλανηθεί πολύ στην έρημο και έχουμε υποφέρει πολλά βάσανα, πείνα, δίψα και κόπωση. Και ύστερα από όλα αυτά τα δεινά, πρέπει να αφανισθούμε στην έρημο από πείνα.

36 Και κατ' αυτόν τον τρόπο παραπονιούνταν εναντίον του πατέρα μου, και επίσης εναντίον μου. Και επιθυμούσαν να επιστρέψουν πάλι στην Ιερουσαλήμ.

And it came to pass that I, Nephi, beheld the pointers which were in the ball, that they did work according to the faith and diligence and heed which we did give unto them.

And there was also written upon them a new writing, which was plain to be read, which did give us understanding concerning the ways of the Lord; and it was written and changed from time to time, according to the faith and diligence which we gave unto it. And thus we see that by small means the Lord can bring about great things.

And it came to pass that I, Nephi, did go forth up into the top of the mountain, according to the directions which were given upon the ball.

And it came to pass that I did slay wild beasts, inso-much that I did obtain food for our families.

And it came to pass that I did return to our tents, bearing the beasts which I had slain; and now when they beheld that I had obtained food, how great was their joy! And it came to pass that they did humble themselves before the Lord, and did give thanks unto him.

And it came to pass that we did again take our journey, traveling nearly the same course as in the beginning; and after we had traveled for the space of many days we did pitch our tents again, that we might tarry for the space of a time.

And it came to pass that Ishmael died, and was buried in the place which was called Nahom.

And it came to pass that the daughters of Ishmael did mourn exceedingly, because of the loss of their father, and because of their afflictions in the wilderness; and they did murmur against my father, because he had brought them out of the land of Jerusalem, saying: Our father is dead; yea, and we have wandered much in the wilderness, and we have suffered much affliction, hunger, thirst, and fatigue; and after all these sufferings we must perish in the wilderness with hunger.

And thus they did murmur against my father, and also against me; and they were desirous to return again to Jerusalem.

37 Και ο Λάμαν είπε στον Λεμουήλ και επίσης στους υιούς του Ισμαήλ: Ιδού, ας φονεύσουμε τον πατέρα μας και επίσης τον αδελφό μας τον Νεφί, ο οποίος έχει αναλάβει να είναι κυβερνήτης και διδάσκαλος σε εμάς, οι οποίοι είμαστε οι μεγαλύτεροι αδελφοί του.

38 Λοιπόν, λέει ότι ο Κύριος τού μίλησε και επίσης ότι άγγελοι του παραστάθηκαν. Όμως, ιδού, γνωρίζουμε ότι ψεύδεται σε εμάς και μας λέει αυτά τα πράγματα και καταστρώνει πολλά με τις πανουργίες του, για να παραπλανήσει τα μάτια μας, σκεπτόμενος, ίσως, ότι μπορεί να μας οδηγήσει μακριά σε κάποια άγνωστη έρημο· και αφού μας οδηγήσει μακριά, έχει σκεφθεί να γίνει βασιλέας και κυβερνήτης μας, ώστε να μας κάνει σύμφωνα με το θέλημα και την ευχαρίστησή του. Και κατ' αυτόν τον τρόπο ο αδελφός μου, ο Λάμαν, ερέθιζε την καρδιά τους με θυμό.

39 Και συνέβη ώστε ο Κύριος ήταν μαζί μας, μάλιστα, ακόμη και η φωνή του Κυρίου ήλθε και όντως είπε πολλά λόγια σε αυτούς και τους επιτίμησε υπερβολικά. Και αφού επιτιμήθηκαν από τη φωνή του Κυρίου, απέβαλαν τον θυμό τους και όντως μετανόησαν για τις αμαρτίες τους, σε βαθμό που ο Κύριος μάς ευλόγησε με τροφή, ώστε δεν αφανισθήκαμε.

And Laman said unto Lemuel and also unto the sons of Ishmael: Behold, let us slay our father, and also our brother Nephi, who has taken it upon him to be our ruler and our teacher, who are his elder brethren.

Now, he says that the Lord has talked with him, and also that angels have ministered unto him. But behold, we know that he lies unto us; and he tells us these things, and he worketh many things by his cunning arts, that he may deceive our eyes, thinking, perhaps, that he may lead us away into some strange wilderness; and after he has led us away, he has thought to make himself a king and a ruler over us, that he may do with us according to his will and pleasure. And after this manner did my brother Laman stir up their hearts to anger.

And it came to pass that the Lord was with us, yea, even the voice of the Lord came and did speak many words unto them, and did chasten them exceedingly; and after they were chastened by the voice of the Lord they did turn away their anger, and did repent of their sins, insomuch that the Lord did bless us again with food, that we did not perish.

Νεφί Α' 17

- 1 Και συνέβη ώστε ταξιδέψαμε στην έρημο και όντως ταξιδέψαμε σχεδόν προς τα ανατολικά από τότε και στο εξής. Και όντως ταξιδεύαμε και τσαλαβουτούσαμε μέσα από πολλά βάσανα στην έρημο, και οι γυναίκες μας γέννησαν παιδιά στην έρημο.
- 2 Και τόσο μεγάλες ήταν οι ευλογίες του Κυρίου επάνω μας, που ενώ ζούσαμε με ωμό κρέας στην έρημο, οι γυναίκες μας θήλαζαν πολύ τα παιδιά τους και ήταν δυνατές, μάλιστα, ακόμη και σαν τους άνδρες. Και άρχισαν να ανέχονται τα ταξίδια τους χωρίς παράπονα.
- 3 Και έτσι βλέπουμε ότι οι εντολές του Θεού πρέπει να εκπληρώνονται. Και αν είναι ώστε τα τέκνα των ανθρώπων τηρούν τις εντολές του Θεού, εκείνος όντως τα τρέφει και τα ενδυναμώνει και παρέχει μέσα διά των οποίων μπορούν να εκπληρώσουν αυτό που τα έχει προστάξει. Επομένως, όντως παρείχε μέσα για εμάς ενώ παραμείναμε στην έρημο.
- 4 Και ταξιδεύαμε έτσι επί πολλά χρόνια, μάλιστα, οκτώ χρόνια μέσα στην έρημο.
- 5 Και φθάσαμε στη γη που ονομαζόταν Αφθονία, λόγω των πολλών καρπών της και επίσης του άγριου μελιού της. Και όλα αυτά είχαν προετοιμασθεί από τον Κύριο, ώστε να μην αφανισθούμε. Και είδαμε τη θάλασσα, την οποία αποκαλούσαμε Ιρρεάντουμ, το οποίο μεθ' ερμηνευόμενο σημαίνει ωκεανός.
- 6 Και συνέβη ώστε στήσαμε τις σκηνές μας κοντά στην ακτή. Και παρ' όλο που είχαμε υποφέρει πολλά βάσανα και πολλές δυσκολίες, μάλιστα, δηλαδή τόσα πολλά που δεν μπορούμε να τα γράψουμε όλα, χαρήκαμε υπερβολικά όταν φθάσαμε στην ακτή, και αποκαλέσαμε τον τόπο Αφθονία, λόγω των πολλών καρπών του.
- 7 Και συνέβη ώστε αφού εγώ, ο Νεφί, ήμουν στη γη της Αφθονίας για διάστημα πολλών ημερών, η φωνή του Κυρίου ήλθε σε εμένα, λέγοντας: Σήκω και ανέβα στο βουνό. Και συνέβη ώστε σηκώθηκα και ανέβηκα στο βουνό και αναφώνησα προς τον Κύριο.
- 8 Και συνέβη ώστε ο Κύριος μου μίλησε και είπε: Να κατασκευάσεις ένα πλοίο, με τον τρόπο που θα σου δείξω, για να μπορέσω να μεταφέρω τον λαό σου πέρα από αυτά τα νερά.

I Nephi 17

And it came to pass that we did again take our journey in the wilderness; and we did travel nearly eastward from that time forth. And we did travel and wade through much affliction in the wilderness; and our women did bear children in the wilderness.

And so great were the blessings of the Lord upon us, that while we did live upon raw meat in the wilderness, our women did give plenty of suck for their children, and were strong, yea, even like unto the men; and they began to bear their journeyings without murmurings.

And thus we see that the commandments of God must be fulfilled. And if it so be that the children of men keep the commandments of God he doth nourish them, and strengthen them, and provide means whereby they can accomplish the thing which he has commanded them; wherefore, he did provide means for us while we did sojourn in the wilderness.

And we did sojourn for the space of many years, yea, even eight years in the wilderness.

And we did come to the land which we called Bountiful, because of its much fruit and also wild honey; and all these things were prepared of the Lord that we might not perish. And we beheld the sea, which we called Irreantum, which, being interpreted, is many waters.

And it came to pass that we did pitch our tents by the seashore; and notwithstanding we had suffered many afflictions and much difficulty, yea, even so much that we cannot write them all, we were exceedingly rejoiced when we came to the seashore; and we called the place Bountiful, because of its much fruit.

And it came to pass that after I, Nephi, had been in the land of Bountiful for the space of many days, the voice of the Lord came unto me, saying: Arise, and get thee into the mountain. And it came to pass that I arose and went up into the mountain, and cried unto the Lord.

And it came to pass that the Lord spake unto me, saying: Thou shalt construct a ship, after the manner which I shall show thee, that I may carry thy people across these waters.

- 9 Και εγώ είπα: Κύριε, που να πάω για να βρω
μετάλλευμα να λιώσω, ώστε να μπορέσω να φτιάξω
εργαλεία για να κατασκευάσω το πλοίο κατά τον τρόπο
που μου υπέδειξες;
- 10 Και συνέβη ώστε ο Κύριος μου είπε που έπρεπε να πάω
για να βρω μετάλλευμα, ώστε να μπορέσω να φτιάξω
εργαλεία.
- 11 Και συνέβη ώστε εγώ, ο Νεφί, έφτιαξα ένα φουσερό από
το δέρμα ζώων με το οποίο να φυσώ τη φωτιά. Και αφού
έφτιαξα το φουσερό, ώστε να μπορώ να φυσώ τη φωτιά με
αυτό, κτύπησα δύο πέτρες μαζί για να βάλω φωτιά.
- 12 Γιατί ο Κύριος δεν μας άφησε ως τώρα να ανάβουμε
πολλή φωτιά, καθώς ταξιδεύαμε μέσα στην έρημο, γιατί
είπε: Θα κάνω την τροφή σας να γίνει γλυκιά, για να μην
τη μαγειρεύετε.
- 13 Και θα είμαι επίσης το φως σας στην έρημο και θα
προετοιμάσω την οδό μπροστά σας, και αν είναι ώστε να
τηρείτε τις εντολές μου. Επομένως, εφόσον τηρείτε τις
εντολές μου, θα οδηγηθείτε προς τη γη της επαγγελίας,
και θα γνωρίζετε ότι από εμένα οδηγείστε.
- 14 Μάλιστα και ο Κύριος είπε επίσης ότι: Αφού φθάσετε
στη γη της επαγγελίας, θα γνωρίσετε ότι εγώ, ο Κύριος,
είμαι Θεός και ότι εγώ, ο Κύριος, σας ελευθέρωσα από
την καταστροφή· μάλιστα, ότι σας έφερα έξω από τη γη
της Ιερουσαλήμ.
- 15 Επομένως, εγώ, ο Νεφί, προσπαθούσα να τηρώ τις
εντολές του Κυρίου, και παρότρυνα τους αδελφούς μου
να είναι γεμάτοι πίστη και επιμέλεια.
- 16 Και συνέβη ώστε κατασκεύασα εργαλεία από το
μετάλλευμα το οποίο έλιωσα από τον βράχο.
- 17 Και όταν οι αδελφοί μου είδαν ότι εγώ επρόκειτο να
κατασκευάσω ένα πλοίο, άρχισαν να παραπονιούνται
εναντίον μου, λέγοντας: Ο αδελφός μας είναι ανόητος,
επειδή νομίζει ότι μπορεί να ναυπηγήσει πλοίο.
Μάλιστα, και επίσης νομίζει ότι μπορεί να διασχίσει τον
μεγάλο ωκεανό.
- 18 Και έτσι οι αδελφοί μου παραπονιούνταν εναντίον μου
και επιθυμούσαν να μην εργασθούν, διότι δεν πίστευαν
ότι εγώ θα μπορούσα να κατασκευάσω ένα πλοίο, ούτε
ήθελαν να πιστέψουν ότι είχα καθοδηγηθεί από τον
Κύριο.

And I said: Lord, whither shall I go that I may find
ore to molten, that I may make tools to construct the
ship after the manner which thou hast shown unto me?

And it came to pass that the Lord told me whither I
should go to find ore, that I might make tools.

And it came to pass that I, Nephi, did make a bellows
wherewith to blow the fire, of the skins of beasts; and
after I had made a bellows, that I might have wherewith
to blow the fire, I did smite two stones together that I
might make fire.

For the Lord had not hitherto suffered that we
should make much fire, as we journeyed in the wilder-
ness; for he said: I will make thy food become sweet,
that ye cook it not;

And I will also be your light in the wilderness; and I
will prepare the way before you, if it so be that ye shall
keep my commandments; wherefore, inasmuch as ye
shall keep my commandments ye shall be led towards
the promised land; and ye shall know that it is by me
that ye are led.

Yea, and the Lord said also that: After ye have arrived
in the promised land, ye shall know that I, the Lord, am
God; and that I, the Lord, did deliver you from destruc-
tion; yea, that I did bring you out of the land of
Jerusalem.

Wherefore, I, Nephi, did strive to keep the com-
mandments of the Lord, and I did exhort my brethren
to faithfulness and diligence.

And it came to pass that I did make tools of the ore
which I did molten out of the rock.

And when my brethren saw that I was about to build
a ship, they began to murmur against me, saying: Our
brother is a fool, for he thinketh that he can build a
ship; yea, and he also thinketh that he can cross these
great waters.

And thus my brethren did complain against me, and
were desirous that they might not labor, for they did
not believe that I could build a ship; neither would they
believe that I was instructed of the Lord.

19 Και τώρα συνέβη ώστε εγώ, ο Νεφί, ήμουν υπερβολικά λυπημένος λόγω της σκληρότητας της καρδιάς τους. Και τώρα όταν είδαν ότι άρχισα να είμαι λυπημένος, εκείνοι χαίρονταν μέσα στην καρδιά τους, σε βαθμό ώστε αγαλλίαζαν εναντίον μου, λέγοντας: Ξέραμε ότι δεν μπορούσες να κατασκευάσεις ένα πλοίο, διότι ξέραμε ότι σου λείπει η κρίση. Επομένως, δεν μπορείς να επιτύχεις ένα τόσο μεγάλο έργο.

20 Και είσαι σαν τον πατέρα μας, που οδηγείται από τις ανόητες φαντασίες της καρδιάς του. Μάλιστα, μας οδήγησε έξω από τη γη της Ιερουσαλήμ και έχουμε περιπλανηθεί στην έρημο επί πολλά χρόνια. Και οι γυναίκες μας εργάσθηκαν σκληρά, όντας έγκυοι, και γέννησαν παιδιά στην έρημο και υπέστησαν τα πάντα, εκτός από τον θάνατο. Και θα ήταν καλύτερα να είχαν πεθάνει προτού βγουν έξω από την Ιερουσαλήμ παρά να υποφέρουν αυτά τα βάσανα.

21 Ιδού, όλα αυτά τα χρόνια υποφέραμε στην έρημο, ενώ αυτόν τον καιρό θα μπορούσαμε να είχαμε απολαύσει τα υπάρχοντα μας και τη γη της κληρονομιάς μας. Μάλιστα, και μπορεί να ήμασταν ευτυχείς.

22 Και γνωρίζουμε ότι ο λαός που ήταν στη γη της Ιερουσαλήμ ήταν χρηστός λαός, διότι τηρούσε τα προστάγματα και τις κρίσεις του Κυρίου και όλες τις εντολές του, σύμφωνα με τον νόμο του Μωυσή. Επομένως, γνωρίζουμε ότι είναι χρηστός λαός και ο πατέρας μας τον είχε κρίνει και μας είχε οδηγήσει μακριά, επειδή θα εισακούγαμε τα λόγια του. Μάλιστα και ο αδελφός μας είναι σαν κι αυτόν. Και με τέτοιου είδους λόγια μουρμούριζαν και παραπονιούνταν οι αδελφοί μου εναντίον μας.

23 Και συνέβη ώστε εγώ, ο Νεφί, τους μίλησα, λέγοντας: Πιστεύετε ότι οι πατέρες μας, οι οποίοι ήταν τα τέκνα του Ισραήλ, θα είχαν οδηγηθεί μακριά από τα χέρια των Αιγυπτίων, αν δεν είχαν εισακούσει τα λόγια του Κυρίου;

24 Μάλιστα, νομίζετε ότι θα είχαν οδηγηθεί μακριά από τη υποδούλωση, αν ο Κύριος δεν είχε προστάξει τον Μωυσή να τους οδηγήσει μακριά από τη σκλαβιά;

25 Λοιπόν, γνωρίζετε ότι τα τέκνα του Ισραήλ ήταν σε υποδούλωση, και γνωρίζετε ότι ήταν φορτωμένα με αγγαρείες, οι οποίες δεν υποφέρονταν. Επομένως γνωρίζετε ότι πρέπει αναγκαστικά να ήταν καλό γι' αυτούς το να οδηγηθούν μακριά από την υποδούλωση.

And now it came to pass that I, Nephi, was exceedingly sorrowful because of the hardness of their hearts; and now when they saw that I began to be sorrowful they were glad in their hearts, insomuch that they did rejoice over me, saying: We knew that ye could not construct a ship, for we knew that ye were lacking in judgment; wherefore, thou canst not accomplish so great a work.

And thou art like unto our father, led away by the foolish imaginations of his heart; yea, he hath led us out of the land of Jerusalem, and we have wandered in the wilderness for these many years; and our women have toiled, being big with child; and they have borne children in the wilderness and suffered all things, save it were death; and it would have been better that they had died before they came out of Jerusalem than to have suffered these afflictions.

Behold, these many years we have suffered in the wilderness, which time we might have enjoyed our possessions and the land of our inheritance; yea, and we might have been happy.

And we know that the people who were in the land of Jerusalem were a righteous people; for they kept the statutes and judgments of the Lord, and all his commandments, according to the law of Moses; wherefore, we know that they are a righteous people; and our father hath judged them, and hath led us away because we would hearken unto his words; yea, and our brother is like unto him. And after this manner of language did my brethren murmur and complain against us.

And it came to pass that I, Nephi, spake unto them, saying: Do ye believe that our fathers, who were the children of Israel, would have been led away out of the hands of the Egyptians if they had not hearkened unto the words of the Lord?

Yea, do ye suppose that they would have been led out of bondage, if the Lord had not commanded Moses that he should lead them out of bondage?

Now ye know that the children of Israel were in bondage; and ye know that they were laden with tasks, which were grievous to be borne; wherefore, ye know that it must needs be a good thing for them, that they should be brought out of bondage.

26 Λοιπόν, γνωρίζετε ότι ο Μωυσής προστάχθηκε από τον Κύριο να τελέσει αυτό το μέγα έργο, και γνωρίζετε ότι με τον λόγο του τα νερά της Ερυθράς Θάλασσας χωρίστηκαν τήδε κακείσε και πέρασαν ανάμεσα, επάνω σε ξηρά.

27 Όμως γνωρίζετε ότι οι Αιγύπτιοι πνίγηκαν στην Ερυθρά Θάλασσα, οι οποίοι αποτελούσαν τα στρατεύματα του Φαραώ.

28 Και επίσης γνωρίζετε ότι τράφηκαν με μάννα στην έρημο.

29 Μάλιστα, και επίσης γνωρίζετε ότι ο Μωυσής, με τον λόγο του, σύμφωνα με τη δύναμη του Θεού η οποία ήταν μέσα του, χτύπησε τον βράχο και βγήκε νερό, ώστε να μπορέσουν τα τέκνα του Ισραήλ να σβήσουν τη δίψα τους.

30 Και παρ' όλο που οδηγούνταν, και ο Κύριος ο Θεός τους, ο Λυτρωτής τους, πήγαινε εμπρός τους, οδηγώντας τους κατά την ημέρα και δίνοντάς τους φως κατά τη νύχτα, και κάνοντάς γι' αυτούς όλα όσα ήταν σκόπιμο να λάβει άνθρωπος, σκλήρυναν την καρδιά τους και τύφλωσαν τον νου τους και καθύβριζαν τον Μωυσή και τον αληθινό και ζώντα Θεό.

31 Και συνέβη ώστε σύμφωνα με τον λόγο του τους κατέστρεψε, και σύμφωνα με τον λόγο του τους οδήγησε, και σύμφωνα με τον λόγο του έκανε τα πάντα γι' αυτούς. Και τίποτε δεν έγινε παρά μόνο με τον λόγο του.

32 Και αφού διέσχισαν τον ποταμό Ιορδάνη, τους κατέστησε ισχυρότατους ώστε να εκδιώξουν τα τέκνα της χώρας, μάλιστα, ως που τους σκόρπισαν μέχρι αφανισμού.

33 Και λοιπόν, νομίζετε ότι τα τέκνα της χώρας αυτής, αυτοί που βρίσκονταν στη γη της επαγγελίας, αυτοί που εκδιώχτηκαν από τους πατέρες μας, νομίζετε ότι ήταν δίκαιοι; Ιδού, εγώ σας λέω, Όχι.

34 Νομίζετε ότι οι πατέρες μας θα ήταν πιο εκλεκτοί από αυτούς αν αυτοί ήταν δίκαιοι; Σας λέω, Όχι.

Now ye know that Moses was commanded of the Lord to do that great work; and ye know that by his word the waters of the Red Sea were divided hither and thither, and they passed through on dry ground.

But ye know that the Egyptians were drowned in the Red Sea, who were the armies of Pharaoh.

And ye also know that they were fed with manna in the wilderness.

Yea, and ye also know that Moses, by his word according to the power of God which was in him, smote the rock, and there came forth water, that the children of Israel might quench their thirst.

And notwithstanding they being led, the Lord their God, their Redeemer, going before them, leading them by day and giving light unto them by night, and doing all things for them which were expedient for man to receive, they hardened their hearts and blinded their minds, and reviled against Moses and against the true and living God.

And it came to pass that according to his word he did destroy them; and according to his word he did lead them; and according to his word he did do all things for them; and there was not any thing done save it were by his word.

And after they had crossed the river Jordan he did make them mighty unto the driving out of the children of the land, yea, unto the scattering them to destruction.

And now, do ye suppose that the children of this land, who were in the land of promise, who were driven out by our fathers, do ye suppose that they were righteous? Behold, I say unto you, Nay.

Do ye suppose that our fathers would have been more choice than they if they had been righteous? I say unto you, Nay.

35 Ιδού, ο Κύριος εκτιμά κάθε σάρκα το ίδιο. Εκείνος που είναι ενάρετος έχει την εύνοια του Θεού. Όμως ιδού, αυτός ο λαός είχε απορρίψει κάθε λόγο του Θεού, και ήταν ώριμος στην ανομία, και η πληρότητα της οργής του Θεού ήταν επάνω του. Και ο Κύριος καταράστηκε τη γη εναντίον τους και την ευλόγησε για τους πατέρες μας. Μάλιστα, την καταράστηκε εναντίον τους προς καταστροφή τους και την ευλόγησε για τους πατέρες μας, για να αποκτήσουν εξουσία επ' αυτής.

36 Ιδού, ο Κύριος δημιούργησε τη γη για να κατοικηθεί, και έπλασε τα τέκνα του για να την κατέχουν.

37 Και υψώνει ένα δίκαιο έθνος, και καταστρέφει τα έθνη των κακών.

38 Και οδηγεί τους δίκαιους σε εκλεκτές χώρες και τους κακούς τους καταστρέφει, και καταριέται τη γη για χάρη τους.

39 Κυβερνά ψηλά στους ουρανούς, γιατί αυτός είναι ο θρόνος του, και ετούτη η γη είναι το υποπόδιο του.

40 Και αγαπά εκείνους που τον έχουν για Θεό τους. Ιδού, αγαπούσε τους πατέρες μας, και έχει συνάψει διαθήκη μαζί τους, μάλιστα, τον Αβραάμ, τον Ισαάκ, και τον Ιακώβ. Και θυμήθηκε τις διαθήκες τις οποίες έχει συνάψει. Επομένως τους έβγαλε από τη γη της Αιγύπτου.

41 Και τους διόρθωσε στην έρημο με τη ράβδο του, επειδή σκλήρυναν την καρδιά τους, όπως και εσείς. Και ο Κύριος τους διόρθωσε εξαιτίας της ανομίας τους. Έστειλε φλογερά ιπτάμενα ερπετά ανάμεσά τους. Και αφού τους δάγκωσαν, τους παρείχε τρόπο να θεραπευθούν. Και το έργο που έπρεπε να εκτελέσουν ήταν να κοιτάξουν. Και λόγω της απλότητας του τρόπου ή της ευκολίας αυτού, υπήρξαν πολλοί που αφανίσθηκαν.

42 Και σκλήρηναν την καρδιά τους περιστασιακά και καθύβριζαν τον Μωυσή και επίσης τον Θεό. Παρ' όλα αυτά, γνωρίζετε ότι οδηγήθηκαν με την απaráμιλλη δύναμή του στη γη της επαγγελίας.

43 Και τώρα, ύστερα από όλα αυτά, ήλθε ο καιρός που έγιναν κακοί, μάλιστα, σχεδόν μέχρι ωρίμασης. Και γνωρίζω ότι σήμερα πρόκειται να αφανισθούν, διότι γνωρίζω ότι πρέπει ασφαλώς να έλθει η ημέρα κατά την οποία οπωσδήποτε θα καταστραφούν, εκτός από λίγους μόνο, οι οποίοι θα οδηγηθούν σε αιχμαλωσία.

Behold, the Lord esteemeth all flesh in one; he that is righteous is favored of God. But behold, this people had rejected every word of God, and they were ripe in iniquity; and the fulness of the wrath of God was upon them; and the Lord did curse the land against them, and bless it unto our fathers; yea, he did curse it against them unto their destruction, and he did bless it unto our fathers unto their obtaining power over it.

Behold, the Lord hath created the earth that it should be inhabited; and he hath created his children that they should possess it.

And he raiseth up a righteous nation, and destroyeth the nations of the wicked.

And he leadeth away the righteous into precious lands, and the wicked he destroyeth, and curseth the land unto them for their sakes.

He ruleth high in the heavens, for it is his throne, and this earth is his footstool.

And he loveth those who will have him to be their God. Behold, he loved our fathers, and he covenanted with them, yea, even Abraham, Isaac, and Jacob; and he remembered the covenants which he had made; wherefore, he did bring them out of the land of Egypt.

And he did straiten them in the wilderness with his rod; for they hardened their hearts, even as ye have; and the Lord straitened them because of their iniquity. He sent fiery flying serpents among them; and after they were bitten he prepared a way that they might be healed; and the labor which they had to perform was to look; and because of the simpleness of the way, or the easiness of it, there were many who perished.

And they did harden their hearts from time to time, and they did revile against Moses, and also against God; nevertheless, ye know that they were led forth by his matchless power into the land of promise.

And now, after all these things, the time has come that they have become wicked, yea, nearly unto ripeness; and I know not but they are at this day about to be destroyed; for I know that the day must surely come that they must be destroyed, save a few only, who shall be led away into captivity.

- 44 Επομένως, ο Κύριος προσέταξε τον πατέρα μου να φύγει στην έρημο και οι Ιουδαίοι επιζήτησαν επίσης να του αφαιρέσουν τη ζωή. Μάλιστα, ακόμη και εσείς επιζητήσατε να του αφαιρέσετε τη ζωή. Γι' αυτό είστε δολοφόνοι μέσα στην καρδιά σας και είστε σαν κι εκείνους.
- 45 Είστε γρήγοροι στο να κάνετε ανομία αλλά αργοί στο να θυμάστε τον Κύριο τον Θεό σας. Είδατε έναν άγγελο και σας μίλησε. Μάλιστα, ακούγατε τη φωνή του περιστασιακά και σας μίλησε με ήρεμη, μικρή φωνή, αλλά είχατε χάσει την ευαισθησία σας, ώστε δεν μπορούσατε να αισθανθείτε τα λόγια του. Επομένως, σας μίλησε σαν να ήταν φωνή κεραυνού, η οποία έκανε τη γη να τρέμει σαν να επρόκειτο να διαμελιστεί.
- 46 Και γνωρίζετε επίσης ότι με τη δύναμη του παντοδύναμου λόγου του μπορεί να κάνει τη γη να πάψει να υπάρχει. Μάλιστα, και γνωρίζετε ότι με τον λόγο του μπορεί να κάνει τους ανώμαλους τόπους να γίνουν ομαλοί και τους ομαλούς τόπους να αποκοπούν. Αχ, τότε, πώς είναι δυνατόν να είστε τόσο σκληροί στην καρδιά σας;
- 47 Ιδού, η ψυχή μου έχει σκιστεί από αγωνία εξαιτίας σας, και η καρδιά μου πονά. Φοβάμαι μήπως απορριφθείτε για πάντα. Ιδού, είμαι πλήρης του Πνεύματος του Θεού, σε τέτοιο βαθμό που αυτό το σώμα μου δεν έχει δύναμη.
- 48 Και τώρα συνέβη ώστε όταν είπα αυτά τα λόγια, αυτοί θύμωσαν μαζί μου και επιθυμούσαν να με ρίξουν στα βάθη της θάλασσας. Και καθώς προχώρησαν για να απλώσουν τα χέρια τους επάνω μου, τους μίλησα, λέγοντας: Στο όνομα του Παντοδύναμου Θεού, σας προστάζω να μην με αγγίζετε, διότι είμαι πλήρης δυνάμεως του Θεού, ακόμη και σε σημείο καταναλώσεως της σάρκας μου. Και όποιος απλώσει τα χέρια του επάνω μου θα ξεραθεί σαν ξερό καλάμι και θα εκμηδενισθεί ενώπιον της δύναμης του Θεού, διότι ο Θεός θα τον πατάξει.
- 49 Και συνέβη ώστε εγώ, ο Νεφί, τους είπα ότι δεν έπρεπε πια να παραπονοούνται εναντίον του πατέρα τους, ούτε να μου στερούν την εργασία τους, διότι ο Θεός με είχε προστάξει να ναυπηγήσω ένα πλοίο.
- 50 Και εγώ τους είπα: Αν ο Θεός με είχε προστάξει να κάνω τα πάντα, θα μπορούσα να τα κάνω. Αν με πρόσταζε να πω σε τούτο το νερό, γίνε χώμα, θα γινόταν χώμα. Και αν θα το έλεγα, θα γινόταν.

Wherefore, the Lord commanded my father that he should depart into the wilderness; and the Jews also sought to take away his life; yea, and ye also have sought to take away his life; wherefore, ye are murderers in your hearts and ye are like unto them.

Ye are swift to do iniquity but slow to remember the Lord your God. Ye have seen an angel, and he spake unto you; yea, ye have heard his voice from time to time; and he hath spoken unto you in a still small voice, but ye were past feeling, that ye could not feel his words; wherefore, he has spoken unto you like unto the voice of thunder, which did cause the earth to shake as if it were to divide asunder.

And ye also know that by the power of his almighty word he can cause the earth that it shall pass away; yea, and ye know that by his word he can cause the rough places to be made smooth, and smooth places shall be broken up. O, then, why is it, that ye can be so hard in your hearts?

Behold, my soul is rent with anguish because of you, and my heart is pained; I fear lest ye shall be cast off forever. Behold, I am full of the Spirit of God, insomuch that my frame has no strength.

And now it came to pass that when I had spoken these words they were angry with me, and were desirous to throw me into the depths of the sea; and as they came forth to lay their hands upon me I spake unto them, saying: In the name of the Almighty God, I command you that ye touch me not, for I am filled with the power of God, even unto the consuming of my flesh; and whoso shall lay his hands upon me shall wither even as a dried reed; and he shall be as naught before the power of God, for God shall smite him.

And it came to pass that I, Nephi, said unto them that they should murmur no more against their father; neither should they withhold their labor from me, for God had commanded me that I should build a ship.

And I said unto them: If God had commanded me to do all things I could do them. If he should command me that I should say unto this water, be thou earth, it should be earth; and if I should say it, it would be done.

51 Και τώρα, αν ο Κύριος έχει τόσο μεγάλη δύναμη, και έχει κάνει τόσα πολλά θαύματα στα τέκνα των ανθρώπων, πώς είναι δυνατό να μην μπορεί να με καθοδηγήσει ώστε να μπορέσω να ναυπηγήσω ένα πλοίο;

52 Και συνέβη ώστε εγώ, ο Νεφί, είπα πολλά στους αδελφούς μου, τόσο ώστε ξευτελίσθηκαν και δεν μπορούσαν να φιλονικήσουν εναντίον μου. Ούτε τολμούσαν να απλώσουν τα χέρια τους επάνω μου, ούτε να με αγγίξουν με τα δάχτυλα τους, και μάλιστα για διάστημα πολλών ημερών. Λοιπόν δεν τολμούσαν να το κάνουν αυτό μήπως και ξεραθούν ενώπιόν μου, τόσο ισχυρό ήταν το Πνεύμα του Θεού, και με αυτόν τον τρόπο είχε επιδράσει επάνω τους.

53 Και συνέβη ώστε ο Κύριος μού είπε: Άπλωσε πάλι το χέρι σου προς τους αδελφούς σου και δεν θα ξεραθούν ενώπιόν σου, αλλά θα τους ταρακουνήσω, είπε ο Κύριος, και αυτό θα το κάνω για να γνωρίσουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός τους.

54 Και συνέβη ώστε άπλωσα το χέρι μου προς τους αδελφούς μου και δεν ξεράθηκαν ενώπιόν μου. Όμως ο Κύριος τους ταρακούνησε, ακριβώς σύμφωνα με τον λόγο που είχε πει.

55 Και τώρα είπαν: Γνωρίζουμε μετά βεβαιότητας ότι ο Κύριος είναι μαζί σου, διότι γνωρίζουμε ότι είναι η δύναμη του Κυρίου που μας ταρακούνησε. Και έπεσαν ενώπιόν μου και επρόκειτο να με προσκυνήσουν, αλλά δεν τους άφησα, λέγοντας: Είμαι ο αδελφός σας, μάλιστα ο μικρότερος αδελφός σας. Επομένως, προσκύνησε τον Κύριο τον Θεό σου και τίμα τον πατέρα σου και τη μητέρα σου, ώστε να μακροημερεύσεις επάνω στη γη, την οποία ο Κύριος ο Θεός σου θα σου δώσει.

And now, if the Lord has such great power, and has wrought so many miracles among the children of men, how is it that he cannot instruct me, that I should build a ship?

And it came to pass that I, Nephi, said many things unto my brethren, insomuch that they were confounded and could not contend against me; neither durst they lay their hands upon me nor touch me with their fingers, even for the space of many days. Now they durst not do this lest they should wither before me, so powerful was the Spirit of God; and thus it had wrought upon them.

And it came to pass that the Lord said unto me: Stretch forth thine hand again unto thy brethren, and they shall not wither before thee, but I will shock them, saith the Lord, and this will I do, that they may know that I am the Lord their God.

And it came to pass that I stretched forth my hand unto my brethren, and they did not wither before me; but the Lord did shake them, even according to the word which he had spoken.

And now, they said: We know of a surety that the Lord is with thee, for we know that it is the power of the Lord that has shaken us. And they fell down before me, and were about to worship me, but I would not suffer them, saying: I am thy brother, yea, even thy younger brother; wherefore, worship the Lord thy God, and honor thy father and thy mother, that thy days may be long in the land which the Lord thy God shall give thee.

Νεφί Α' 18

- 1 Και συνέβη ώστε προσκύνησαν τον Κύριο, και προχώρησαν μαζί μου, και επεξεργαστήκαμε δοκούς με παράξενη τεχνική. Και ο Κύριος μου έδειχνε περιστασιακά με ποιον τρόπο να επεξεργασθώ τα δοκάρια του πλοίου.
- 2 Τώρα, εγώ, ο Νεφί, δεν επεξεργαζόμουν τα δοκάρια κατά τον τρόπο που ήξεραν οι άνθρωποι, ούτε ναυπήγησα το πλοίο με τον τρόπο των ανθρώπων. Όμως το ναυπήγησα κατά τον τρόπο τον οποίο ο Κύριος μου είχε δείξει. Επομένως δεν ήταν κατά τον τρόπο των ανθρώπων.
- 3 Και εγώ, ο Νεφί, πήγαινα στο βουνό συχνά, και προσευχόμουν συχνά προς τον Κύριο. Επομένως ο Κύριος μου έδειξε σπουδαία πράγματα.
- 4 Και συνέβη ώστε αφού τελείωσα το πλοίο, σύμφωνα με τον λόγο του Κυρίου, οι αδελφοί μου είδαν ότι ήταν καλό και ότι η καλλιτεχνία του ήταν υπερβολικά λεπτή. Επομένως ταπεινώσαν τον εαυτό τους πάλι ενώπιον του Κυρίου.
- 5 Και συνέβη ώστε η φωνή του Κυρίου ήλθε προς τον πατέρα μου, ότι έπρεπε να σηκωθούμε και να κατέβουμε στο πλοίο.
- 6 Και συνέβη ώστε την επαύριον, αφού ετοιμάσαμε τα πάντα, πολλούς καρπούς και κρέας ζώων από την έρημο και μέλι σε αφθονία και προμήθειες σύμφωνα με αυτά που ο Κύριος μας είχε προστάξει, κατεβήκαμε στο πλοίο με όλο το φορτίο μας και τους σπόρους μας και οτιδήποτε είχαμε φέρει μαζί μας, ο καθένας ανάλογα με την ηλικία του. Επομένως, κατεβήκαμε στο πλοίο με τις συζύγους μας και τα παιδιά μας.
- 7 Τώρα λοιπόν, ο πατέρας μου είχε αποκτήσει δύο γιους στην έρημο. ο μεγαλύτερος ονομάστηκε Ιακώβ και ο μικρότερος Ιωσήφ.
- 8 Και συνέβη ώστε αφού είχαμε όλοι κατεβεί στο πλοίο και είχαμε πάρει μαζί μας τις προμήθειές μας και αυτά που μας είχαν προσταχθεί, αποπλεύσαμε στη θάλασσα και οδηγούμασταν από τον άνεμο προς τη γη της επαγγελίας.

1 Nephi 18

And it came to pass that they did worship the Lord, and did go forth with me; and we did work timbers of curious workmanship. And the Lord did show me from time to time after what manner I should work the timbers of the ship.

Now I, Nephi, did not work the timbers after the manner which was learned by men, neither did I build the ship after the manner of men; but I did build it after the manner which the Lord had shown unto me; wherefore, it was not after the manner of men.

And I, Nephi, did go into the mount oft, and I did pray oft unto the Lord; wherefore the Lord showed unto me great things.

And it came to pass that after I had finished the ship, according to the word of the Lord, my brethren beheld that it was good, and that the workmanship thereof was exceedingly fine; wherefore, they did humble themselves again before the Lord.

And it came to pass that the voice of the Lord came unto my father, that we should arise and go down into the ship.

And it came to pass that on the morrow, after we had prepared all things, much fruits and meat from the wilderness, and honey in abundance, and provisions according to that which the Lord had commanded us, we did go down into the ship, with all our loading and our seeds, and whatsoever thing we had brought with us, every one according to his age; wherefore, we did all go down into the ship, with our wives and our children.

And now, my father had begat two sons in the wilderness; the elder was called Jacob and the younger Joseph.

And it came to pass after we had all gone down into the ship, and had taken with us our provisions and things which had been commanded us, we did put forth into the sea and were driven forth before the wind towards the promised land.

9 Και αφού είχαμε οδηγηθεί από τον άνεμο για διάστημα αρκετών ημερών, ιδού, οι αδελφοί μου και οι υιοί του Ισμαήλ και επίσης οι γυναίκες τους άρχισαν να γλεντούν, σε τέτοιο βαθμό ώστε άρχισαν να χορεύουν και να τραγουδούν και να μιλούν με πολλή αγένεια, μάλιστα, ακόμη και σε βαθμό που ξέχασαν με ποια δύναμη είχαν έλθει ως εδώ. Μάλιστα, έφτασαν σε υπερβολική αγένεια.

10 Και εγώ, ο Νεφί, άρχισα να φοβάμαι υπερβολικά μήπως ο Κύριος θύμωνε μαζί μας και μας πάτασσε εξαιτίας της ανομίας μας, ώστε να μας καταπιεί η θάλασσα στα βάθη της. Επομένως, εγώ, ο Νεφί, άρχισα να τους μιλώ με πολλή σωφροσύνη. Όμως, ιδού, θύμωσαν μαζί μου, λέγοντας: Δεν δεχόμαστε ο νεότερος αδελφός μας να είναι κυβερνήτης μας.

11 Και συνέβη ώστε ο Λάμαν και ο Λεμουήλ με πήραν και με έδεσαν με σχοινιά και με μεταχειρίστηκαν με πολλή τραχύτητα. Παρ' όλα αυτά, ο Κύριος το ανέχθηκε, για να φανερώσει τη δύναμή Του, προς εκπλήρωση του λόγου Του που είχε πει σχετικά με τους κακούς.

12 Και συνέβη ώστε αφού με έδεσαν τόσο που δεν μπορούσα να κουνηθώ, η πυξίδα, η οποία είχε προετοιμαστεί από τον Κύριο, έπαψε να λειτουργεί.

13 Επομένως, δεν ήξεραν προς τα πού να κατευθύνουν το πλοίο, τόσο που σηκώθηκε μια μεγάλη θύελλα, μάλιστα, μια μεγάλη και φοβερή καταιγίδα, και οδηγούμασταν προς τα πίσω, επάνω στα νερά για διάστημα τριών ημερών. Και άρχισαν να φοβούνται υπερβολικά μήπως πνίγονταν στη θάλασσα. Παρ' όλα αυτά δεν με έλυσαν.

14 Και την τέταρτη ημέρα, που οδηγούμασταν προς τα πίσω, η θύελλα άρχισε να είναι υπερβολικά σφοδρή.

15 Και συνέβη ώστε επρόκειτο να μας καταπιούν τα βάθη της θάλασσας. Και αφού οδηγούμασταν προς τα πίσω επί τέσσερις ημέρες, οι αδελφοί μου άρχισαν να βλέπουν ότι οι κρίσεις του Θεού ήταν κατεπάνω τους και ότι θα έπρεπε να αφανισθούν, εκτός αν μετάνιωσαν για τις ανομίες τους. Επομένως ήλθαν σε μένα και έλυσαν τα δεσμά που ήταν στους καρπούς μου, και ιδού, είχαν πρηστεί υπερβολικά. Και επίσης οι αστράγαλοί μου ήταν πολύ πρησμένοι και πονούσαν πολύ.

And after we had been driven forth before the wind for the space of many days, behold, my brethren and the sons of Ishmael and also their wives began to make themselves merry, insomuch that they began to dance, and to sing, and to speak with much rudeness, yea, even that they did forget by what power they had been brought thither; yea, they were lifted up unto exceeding rudeness.

And I, Nephi, began to fear exceedingly lest the Lord should be angry with us, and smite us because of our iniquity, that we should be swallowed up in the depths of the sea; wherefore, I, Nephi, began to speak to them with much soberness; but behold they were angry with me, saying: We will not that our younger brother shall be a ruler over us.

And it came to pass that Laman and Lemuel did take me and bind me with cords, and they did treat me with much harshness; nevertheless, the Lord did suffer it that he might show forth his power, unto the fulfilling of his word which he had spoken concerning the wicked.

And it came to pass that after they had bound me insomuch that I could not move, the compass, which had been prepared of the Lord, did cease to work.

Wherefore, they knew not whither they should steer the ship, insomuch that there arose a great storm, yea, a great and terrible tempest, and we were driven back upon the waters for the space of three days; and they began to be frightened exceedingly lest they should be drowned in the sea; nevertheless they did not loose me.

And on the fourth day, which we had been driven back, the tempest began to be exceedingly sore.

And it came to pass that we were about to be swallowed up in the depths of the sea. And after we had been driven back upon the waters for the space of four days, my brethren began to see that the judgments of God were upon them, and that they must perish save that they should repent of their iniquities; wherefore, they came unto me, and loosed the bands which were upon my wrists, and behold they had swollen exceedingly; and also mine ankles were much swollen, and great was the soreness thereof.

- 16 Παρά ταύτα, απέβλεπα στον Θεό μου, και τον δοξολογούσα όλη μέρα, και δεν παραπονιόμουν εναντίον του Κυρίου μου για τα βάσανά μου.
- 17 Τώρα, ο πατέρας μου, ο Λεχί, τους είχε πει πολλά, επίσης και στους υιούς του Ισμαήλ. Όμως, ιδού, έπνεαν πολλές απειλές εναντίον οποιουδήποτε μιλούσε για μένα. Και οι γονείς μου που είχαν πληγεί από τα χρόνια, και έχοντας υποφέρει πολλές θλίψεις εξαιτίας των παιδιών τους, είχαν καταβληθεί πολύ, μάλιστα, μέχρι που έπεσαν στο κρεβάτι άρρωστοι.
- 18 Εξαιτίας των θλίψεων τους και της πολλής λύπης τους, και της ανομίας των αδελφών μου, κόντεψαν να φύγουν από αυτόν τον κόσμο για να συναντήσουν τον Θεό τους. Μάλιστα, τα γκρίζα τους μαλλιά κόντευαν να πάνε και να ξαπλωθούν κάτω στο χώμα. Μάλιστα, ακόμη κόντεψαν να τους ρίξουν με θλίψη μεγάλη σε υγρό τάφο.
- 19 Και ο Ιακώβ και ο Ιωσήφ επίσης, όντας μικροί και έχοντας μεγάλη ανάγκη φροντίδας, ήταν θλιμμένοι εξαιτίας των βασάνων της μητέρας τους. Και επίσης η σύζυγός μου με τα δάκρυα και τις προσευχές της και επίσης τα παιδιά μου δεν μαλάκωσαν την καρδιά των αδελφών μου ώστε να με λύσουν.
- 20 Και δεν ήταν τίποτα, παρά μόνον ήταν η δύναμη του Θεού που τους απείλησε με όλεθρο, και μπόρεσε να μαλακώσει την καρδιά τους. Επομένως, όταν είδαν ότι κόντευαν να τους καταπιούν τα βάθη της θάλασσας, μετανόησαν γι' αυτό που είχαν κάνει, τόσο που με έλυσαν.
- 21 Και συνέβη ώστε αφού με έλυσαν, ιδού, πήρα την πυξίδα και λειτούργησε όπου εγώ επιθυμούσα. Και συνέβη ώστε προσευχήθηκα στον Κύριο. Και αφού προσευχήθηκα, οι άνεμοι κόπασαν και η θύελλα κόπασε και υπήρξε μια μεγάλη ηρεμία.
- 22 Και συνέβη ώστε εγώ, ο Νεφί, οδήγησα το πλοίο ώστε πλεύσαμε πάλι προς τη γη της επαγγελίας.
- 23 Και συνέβη ώστε αφού πλέαμε για διάστημα πολλών ημερών, φτάσαμε στη γη της επαγγελίας. Προχωρήσαμε λοιπόν επάνω στη γη και στήσαμε τις σκηνές μας. Και την ονομάσαμε γη της επαγγελίας.

Nevertheless, I did look unto my God, and I did praise him all the day long; and I did not murmur against the Lord because of mine afflictions.

Now my father, Lehi, had said many things unto them, and also unto the sons of Ishmael; but, behold, they did breathe out much threatenings against anyone that should speak for me; and my parents being stricken in years, and having suffered much grief because of their children, they were brought down, yea, even upon their sick-beds.

Because of their grief and much sorrow, and the iniquity of my brethren, they were brought near even to be carried out of this time to meet their God; yea, their grey hairs were about to be brought down to lie low in the dust; yea, even they were near to be cast with sorrow into a watery grave.

And Jacob and Joseph also, being young, having need of much nourishment, were grieved because of the afflictions of their mother; and also my wife with her tears and prayers, and also my children, did not soften the hearts of my brethren that they would loose me.

And there was nothing save it were the power of God, which threatened them with destruction, could soften their hearts; wherefore, when they saw that they were about to be swallowed up in the depths of the sea they repented of the thing which they had done, inso-much that they loosed me.

And it came to pass after they had loosed me, behold, I took the compass, and it did work whither I desired it. And it came to pass that I prayed unto the Lord; and after I had prayed the winds did cease, and the storm did cease, and there was a great calm.

And it came to pass that I, Nephi, did guide the ship, that we sailed again towards the promised land.

And it came to pass that after we had sailed for the space of many days we did arrive at the promised land; and we went forth upon the land, and did pitch our tents; and we did call it the promised land.

24 Και συνέβη ώστε αρχίσαμε να καλλιεργούμε τη γη και αρχίσαμε να σπέρνουμε. Μάλιστα, βάλουμε όλους τους σπόρους μας μέσα στη γη, τους οποίους είχαμε φέρει από τη γη της Ιερουσαλήμ. Και συνέβη ώστε μεγάλωσαν υπερβολικά. Επομένως, είχαμε ευλογηθεί σε αφθονία.

25 Και συνέβη ώστε βρήκαμε στη γη της επαγγελίας, καθώς ταξιδεύαμε στην έρημο, ότι υπήρχαν μέσα στα δάση κάθε είδους ζώα, αγελάδες και βόδια και γάιδαροι και άλογα και αίγες και άγριες αίγες και όλων των ειδών τα άγρια ζώα, τα οποία ήταν για χρήση των ανθρώπων. Και βρήκαμε κάθε είδους μέταλλευμα, και χρυσό, και ασήμι, και χαλκό.

And it came to pass that we did begin to till the earth, and we began to plant seeds; yea, we did put all our seeds into the earth, which we had brought from the land of Jerusalem. And it came to pass that they did grow exceedingly; wherefore, we were blessed in abundance.

And it came to pass that we did find upon the land of promise, as we journeyed in the wilderness, that there were beasts in the forests of every kind, both the cow and the ox, and the ass and the horse, and the goat and the wild goat, and all manner of wild animals, which were for the use of men. And we did find all manner of ore, both of gold, and of silver, and of copper.

Νεφί Α' 19

- 1 Και συνέβη ώστε ο Κύριος με προσέταξε, επομένως κατασκεύασα πλάκες από μέταλλο, ώστε να εγχαραζώ επάνω σε αυτές το χρονικό του λαού μου. Και επάνω στις πλάκες που κατασκεύασα, εγχάραξα το χρονικό του πατέρα μου και επίσης τα ταξίδια μας στην έρημο και τις προφητείες του πατέρα μου. Και επίσης πολλές από τις δικές μου προφητείες εγχάραξα επάνω τους.
- 2 Και δεν γνώριζα κατά τον καιρό που τις κατασκεύαζα ότι θα με πρόσταζε ο Κύριος να κατασκευάσω αυτές τις πλάκες. Επομένως, το χρονικό του πατέρα μου και η γενεαλογία των πατέρων του και το μεγαλύτερο μέρος των τεκταινομένων μας στην έρημο έχουν εγχαραχθεί επάνω σε εκείνες τις πρώτες πλάκες για τις οποίες έχω μιλήσει. Επομένως, αυτά που συνέβησαν προτού κατασκευάσω αυτές τις πλάκες, στην πραγματικότητα, αναφέρονται λεπτομερέστερα επάνω στις πρώτες πλάκες.
- 3 Και αφού κατασκεύασα αυτές τις πλάκες, κατόπιν εντολής, εγώ, ο Νεφί, έλαβα εντολή ότι η διακονία και οι προφητείες, τα πιο απλά και πολύτιμα τμήματα αυτών, έπρεπε να γραφούν επάνω σε αυτές τις πλάκες. Και ότι αυτά που εγράφησαν έπρεπε να διατηρηθούν προς καθοδήγηση του λαού μου, ο οποίος θα κατείχε τη χώρα, και επίσης για άλλους σοφούς σκοπούς, οι οποίοι σκοποί είναι γνωστοί στον Κύριο.
- 4 Επομένως, εγώ, ο Νεφί, έκανα ένα χρονικό επάνω στις άλλες πλάκες, το οποίο δίνει αφήγηση ή το οποίο δίνει μεγαλύτερη αφήγηση για τους πολέμους και τις διχόνοιες και τις καταστροφές του λαού μου. Και αυτό έκανα και πρόσταξα τον λαό μου τι να κάνει, αφού έφυγα. Και ότι αυτές οι πλάκες θα έπρεπε να δίδονται από τη μία γενεά στην άλλη ή από έναν προφήτη στον άλλον, μέχρι περαιτέρω εντολών του Κυρίου.
- 5 Και η αφήγηση για το πώς κατασκεύασα αυτές τις πλάκες θα δοθεί στο μέλλον. Και λοιπόν, ιδού, προχωρώ σύμφωνα με αυτό που είπα. Και αυτό το κάνω ώστε τα πιο ιερά να διατηρηθούν προς γνώση του λαού μου.

1 Nephi 19

And it came to pass that the Lord commanded me, wherefore I did make plates of ore that I might engraven upon them the record of my people. And upon the plates which I made I did engraven the record of my father, and also our journeyings in the wilderness, and the prophecies of my father; and also many of mine own prophecies have I engraven upon them.

And I knew not at the time when I made them that I should be commanded of the Lord to make these plates; wherefore, the record of my father, and the genealogy of his fathers, and the more part of all our proceedings in the wilderness are engraven upon those first plates of which I have spoken; wherefore, the things which transpired before I made these plates are, of a truth, more particularly made mention upon the first plates.

And after I had made these plates by way of commandment, I, Nephi, received a commandment that the ministry and the prophecies, the more plain and precious parts of them, should be written upon these plates; and that the things which were written should be kept for the instruction of my people, who should possess the land, and also for other wise purposes, which purposes are known unto the Lord.

Wherefore, I, Nephi, did make a record upon the other plates, which gives an account, or which gives a greater account of the wars and contentions and destructions of my people. And this have I done, and commanded my people what they should do after I was gone; and that these plates should be handed down from one generation to another, or from one prophet to another, until further commandments of the Lord.

And an account of my making these plates shall be given hereafter; and then, behold, I proceed according to that which I have spoken; and this I do that the more sacred things may be kept for the knowledge of my people.

6 Παρ' όλα αυτά, δεν γράφω τίποτε επάνω στις πλάκες παρά μόνο αν νομίζω ότι είναι ιερό. Και τώρα, αν σφάλω, όπως και οι παλαιοί έσφαλλαν. Όχι ότι θα ήθελα να δικαιολογηθώ εξαιτίας άλλων ανθρώπων, αλλά λόγω της αδυναμίας που υπάρχει μέσα μου, σύμφωνα με τη σάρκα, θα δικαιολογούσα τον εαυτό μου.

7 Για τα πράγματα τα οποία ορισμένοι άνθρωποι θεωρούν μεγάλης αξίας, τόσο για το σώμα όσο και την ψυχή, άλλοι τα θεωρούν μηδαμινά και τα ποδοπατούν. Μάλιστα, ακόμη και τον ίδιο τον Θεό του Ισραήλ ποδοπατούν. Λέω, ποδοπατούν, αλλά θα το έλεγα με άλλα λόγια – τον θεωρούν μηδαμινό και δεν εισακούν τη φωνή των συμβουλών του.

8 Και ιδού αυτός θα έλθει, σύμφωνα με τα λόγια του αγγέλου, σε εξακόσια χρόνια από τον καιρό που ο πατέρας μου έφυγε από την Ιερουσαλήμ.

9 Και ο κόσμος, λόγω της ανομίας του, θα Τον κρίνει ότι είναι κάτι μηδαμινό. Επομένως Τον μαστιγώνουν, και εκείνος το υπομένει. Και Τον χτυπούν, και εκείνος το υπομένει. Μάλιστα, Τον φτύνουν και το υπομένει, λόγω της στοργικής καλοσύνης Του και της μακροθυμίας Του προς τα τέκνα των ανθρώπων.

10 Και ο Θεός των πατέρων μας, οι οποίοι οδηγήθηκαν εξ Αιγύπτου, από την υποδούλωση, και επίσης τους διαφύλαξε στην έρημο, μάλιστα, ο Θεός του Αβραάμ και του Ισαάκ και ο Θεός του Ιακώβ, παραδίδεται, σύμφωνα με τα λόγια του αγγέλου, σαν άνθρωπος, στα χέρια κακών ανθρώπων, για να υψωθεί, σύμφωνα με τα λόγια του Ζενόκ, και να σταυρωθεί, σύμφωνα με τα λόγια του Νεούμ, και να ταφεί σε ένα μνήμα, σύμφωνα με τα λόγια του Ζένος, τα οποία είπε σχετικά με τις τρεις ημέρες σκότους, οι οποίες θα είναι ένα σημείο που θα δοθεί για τον θάνατό του προς εκείνους που θα κατοικούν στα νησιά της θάλασσας, που δόθηκαν, πιο συγκεκριμένα, σε αυτούς που είναι του οίκου του Ισραήλ.

11 Γιατί έτσι είπε ο προφήτης: Ο Κύριος ο Θεός ασφαλώς θα επισκεφθεί όλον τον οίκο του Ισραήλ κατά την ημέρα εκείνη, μερικούς με τη φωνή του, λόγω της χρηστότητάς τους, προς μεγάλη τους αγαλλίαση και σωτηρία, και άλλους με τις βροντές και τους κεραυνούς της δύναμής του, με θύελλα, με φωτιά και με καπνό, και ατμό σκότους και με το άνοιγμα της γης και με βουνά που θα μεταφερθούν.

Nevertheless, I do not write anything upon plates save it be that I think it be sacred. And now, if I do err, even did they err of old; not that I would excuse myself because of other men, but because of the weakness which is in me, according to the flesh, I would excuse myself.

For the things which some men esteem to be of great worth, both to the body and soul, others set at naught and trample under their feet. Yea, even the very God of Israel do men trample under their feet; I say, trample under their feet but I would speak in other words— they set him at naught, and hearken not to the voice of his counsels.

And behold he cometh, according to the words of the angel, in six hundred years from the time my father left Jerusalem.

And the world, because of their iniquity, shall judge him to be a thing of naught; wherefore they scourge him, and he suffereth it; and they smite him, and he suffereth it. Yea, they spit upon him, and he suffereth it, because of his loving kindness and his long-suffering towards the children of men.

And the God of our fathers, who were led out of Egypt, out of bondage, and also were preserved in the wilderness by him, yea, the God of Abraham, and of Isaac, and the God of Jacob, yieldeth himself, according to the words of the angel, as a man, into the hands of wicked men, to be lifted up, according to the words of Zenock, and to be crucified, according to the words of Neum, and to be buried in a sepulchre, according to the words of Zenos, which he spake concerning the three days of darkness, which should be a sign given of his death unto those who should inhabit the isles of the sea, more especially given unto those who are of the house of Israel.

For thus spake the prophet: The Lord God surely shall visit all the house of Israel at that day, some with his voice, because of their righteousness, unto their great joy and salvation, and others with the thunders and the lightnings of his power, by tempest, by fire, and by smoke, and vapor of darkness, and by the opening of the earth, and by mountains which shall be carried up.

- 12 Και όλα αυτά πρέπει σπωσδήποτε να γίνουν, λέει ο προφήτης Ζένος. Και οι πέτρες της γης σπωσδήποτε θα σχιστούν. Και εξαιτίας των βογγητών της γης, σε πολλούς από τους βασιλιάδες των νησιών της θάλασσας θα επενεργήσει επάνω τους το Πνεύμα του Θεού, και θα αναφωνήσουν: ο Θεός της φύσης πάσχει.
- 13 Και όσο γι' αυτούς που είναι στην Ιερουσαλήμ, λέει ο προφήτης, θα μαστίζονται από όλους τους λαούς, επειδή σταύρωσαν τον Θεό του Ισραήλ και αποστρέφουν την καρδιά τους, απορρίπτοντας τα σημεία και θαύματα και τη δύναμη και δόξα του Θεού του Ισραήλ.
- 14 Και επειδή αποστρέφουν την καρδιά τους, λέει ο προφήτης, και περιφρόνησαν τον Άγιο του Ισραήλ, θα περιπλανηθούν κατά τη σάρκα και θα αφανισθούν και θα γίνουν συριγμός και περίγελως και θα είναι μισητοί ανάμεσα σε όλα τα έθνη.
- 15 Όμως, όταν θα έλθει εκείνη η ημέρα, λέει ο προφήτης, που δεν θα αποστρέφουν πια την καρδιά τους εναντίον του Άγιου του Ισραήλ, τότε αυτός θα θυμηθεί τις διαθήκες που έκανε στους πατέρες τους.
- 16 Μάλιστα, τότε αυτός θα θυμηθεί τα νησιά της θάλασσας. Μάλιστα, και όλους τους λαούς που είναι του οίκου του Ισραήλ, θα τους συνάξω, λέει ο Κύριος, σύμφωνα με τα λόγια του προφήτη Ζένος, από τα τέσσερα άκρα της γης.
- 17 Μάλιστα, και όλη η γη θα δει τη σωτηρία του Κυρίου, λέει ο προφήτης. Κάθε έθνος, φυλή, γλώσσα και λαός θα ευλογηθεί.
- 18 Και εγώ, ο Νεφί, έγραψα όλα αυτά για τον λαό μου, ώστε ίσως μπορέσω να τους πείσω, ώστε να θυμηθούν τον Κύριο τον Λυτρωτή τους.
- 19 Επομένως, μιλώ προς όλον τον οίκο του Ισραήλ, αν γίνει και τα αποκτήσουν αυτά.
- 20 Γιατί ιδού, έχω υποστεί την επίδραση του πνεύματος, κάτι το οποίο με έχει καταβάλει τόσο ώστε όλες οι αρθρώσεις μου εξασθενούν, γι' αυτούς που είναι στην Ιερουσαλήμ. Γιατί αν ο Κύριος δεν ήταν πολυεύσπλαχνος, για να μου δείξει σχετικά με αυτούς, ακριβώς όπως είχε και σε παλαιούς προφήτες, θα είχα κι εγώ αφανισθεί.

And all these things must surely come, saith the prophet Zenos. And the rocks of the earth must rend; and because of the groanings of the earth, many of the kings of the isles of the sea shall be wrought upon by the Spirit of God, to exclaim: The God of nature suffers.

And as for those who are at Jerusalem, saith the prophet, they shall be scourged by all people, because they crucify the God of Israel, and turn their hearts aside, rejecting signs and wonders, and the power and glory of the God of Israel.

And because they turn their hearts aside, saith the prophet, and have despised the Holy One of Israel, they shall wander in the flesh, and perish, and become a hiss and a byword, and be hated among all nations.

Nevertheless, when that day cometh, saith the prophet, that they no more turn aside their hearts against the Holy One of Israel, then will he remember the covenants which he made to their fathers.

Yea, then will he remember the isles of the sea; yea, and all the people who are of the house of Israel, will I gather in, saith the Lord, according to the words of the prophet Zenos, from the four quarters of the earth.

Yea, and all the earth shall see the salvation of the Lord, saith the prophet; every nation, kindred, tongue and people shall be blessed.

And I, Nephi, have written these things unto my people, that perhaps I might persuade them that they would remember the Lord their Redeemer.

Wherefore, I speak unto all the house of Israel, if it so be that they should obtain these things.

For behold, I have workings in the spirit, which doth weary me even that all my joints are weak, for those who are at Jerusalem; for had not the Lord been merciful, to show unto me concerning them, even as he had prophets of old, I should have perished also.

21 Και σίγουρα έδειξε στους αρχαίους προφήτες τα πάντα σχετικά με εκείνους. Και έδειξε επίσης σε πολλούς σχετικά με εμάς. Επομένως, πρέπει αναγκαστικά να γνωρίζουμε σχετικά με εκείνους, διότι αυτά έχουν γραφεί επάνω στις πλάκες από ορείχαλκο.

22 Λοιπόν συνέβη ώστε εγώ, ο Νεφί, δίδαξα στους αδελφούς μου όλα αυτά. Και συνέβη ώστε τους διάβασα πολλά πράγματα, τα οποία ήταν εγχαραγμένα επάνω στις πλάκες από ορείχαλκο, ώστε να μάθουν για τα έργα του Κυρίου σε άλλες χώρες, ανάμεσα σε λαούς της αρχαίας εποχής.

23 Και τους διάβασα πολλά πράγματα τα οποία ήταν γραμμένα στα βιβλία του Μωυσή. Όμως για να μπορέσω να τους πείσω πληρέστερα να πιστέψουν στον Κύριο τον Λυτρωτή τους, τους διάβασα αυτά που είχαν γραφεί από τον προφήτη Ησαΐα. Γιατί παρομοιάζα όλες τις γραφές με εμάς, ώστε να είναι προς όφελος και μάθησή μας.

24 Επομένως τους μίλησα, λέγοντας: Ακούστε τα λόγια του προφήτη, εσείς που είστε υπόλειμμα του οίκου Ισραήλ, ένας κλάδος που έχει αποκοπεί. Ακουστέ τα λόγια του προφήτη, τα οποία γράφηκαν για όλον τον οίκο Ισραήλ και παρομοιάστε τα με τον εαυτό σας, για να έχετε ελπίδα όπως και οι αδελφοί σας από τους οποίους έχετε αποκοπεί επειδή κατ' αυτόν τον τρόπο έγραψε ο προφήτης.

And he surely did show unto the prophets of old all things concerning them; and also he did show unto many concerning us; wherefore, it must needs be that we know concerning them for they are written upon the plates of brass.

Now it came to pass that I, Nephi, did teach my brethren these things; and it came to pass that I did read many things to them, which were engraven upon the plates of brass, that they might know concerning the doings of the Lord in other lands, among people of old.

And I did read many things unto them which were written in the books of Moses; but that I might more fully persuade them to believe in the Lord their Redeemer I did read unto them that which was written by the prophet Isaiah; for I did liken all scriptures unto us, that it might be for our profit and learning.

Wherefore I spake unto them, saying: Hear ye the words of the prophet, ye who are a remnant of the house of Israel, a branch who have been broken off; hear ye the words of the prophet, which were written unto all the house of Israel, and liken them unto yourselves, that ye may have hope as well as your brethren from whom ye have been broken off; for after this manner has the prophet written.

Νεφί Α' 20

- 1 Εισακούστε και ακούστε αυτό, ω οίκε του Ιακώβ, αυτοί που αποκαλούνται με το όνομα του Ισραήλ, και βγαίνουν από τα νερά του Ιούδα ή από τα νερά του βαπτίσματος, και ορκίζονται στο όνομα του Κυρίου και αναφέρουν τον Θεό του Ισραήλ, όμως δεν ορκίζονται με αλήθεια ούτε με χρηστότητα.
- 2 Ωστόσο, αποκαλούνται της αγίας πόλης, αλλά δεν στηρίζονται στον Θεό του Ισραήλ, ο οποίος είναι ο Κύριος των Δυνάμεων. Μάλιστα, ο Κύριος των Δυνάμεων είναι το όνομά Του.
- 3 Ιδού, δήλωσα τα προηγούμενα από την αρχή. Και βγήκαν από το στόμα μου, και τα έδειξα, τα έδειξα αιφνίδια.
- 4 Και το έκανα αυτό επειδή ήξερα ότι εσύ είσαι ισχυρογνώμων, και ο τράχηλος σου είναι σιδερένιος τένοντας, και το μέτωπο σου ορείχαλκος.
- 5 Και από την αρχή ακόμα στο έχω δηλώσει, προτού συμβεί σου τα έδειξα. Και σου τα έδειξα από φόβο μήπως πεις – Το είδωλό μου τα έκανε και το γλυπτό μου ομοίωμα και το χυτό μου ομοίωμα τα πρόσταξε.
- 6 Εσύ τα είδες και τα άκουσες όλα αυτά. Και δεν θα τα δηλώσεις; Και ότι σου έχω δείξει νέα πράγματα από αυτόν τον καιρό, μάλιστα κρυμμένα, και τα οποία εσύ δεν γνώριζες.
- 7 Τώρα δημιουργήθηκαν, και όχι από την αρχή, ακόμη και πριν από την ημέρα που δεν τα άκουσες σου είχαν διακηρυχτεί, μην τυχόν και πεις – Ιδού, τα ήξερα.
- 8 Μάλιστα, και δεν άκουσες. Μάλιστα, δεν ήξερες. Μάλιστα, από εκείνον τον καιρό το αφτί σου δεν ήταν ανοιχτό, επειδή εγώ ήξερα ότι θα φερόσουν πολύ προδοτικά, και ονομάστηκες παραβάτης από την κοιλιά.
- 9 Όμως, για χάρη του ονόματός μου θα αναβάλω το θυμό μου, και για τον έπαινό μου θα αποτραβηχτώ από σένα, ώστε να μη σε εξολοθρέψω.
- 10 Γιατί, ιδού, σε καθάρισα, σε έκανα εκλεκτό στο χωνευτήριο της θλίψης.
- 11 Για δική μου χάρη, για δική μου χάρη θα το κάνω αυτό, γιατί δεν θα αφήσω το όνομά μου να μολυνθεί, και δεν θα δώσω τη δόξα μου σε άλλον.

I Nephi 20

Hearken and hear this, O house of Jacob, who are called by the name of Israel, and are come forth out of the waters of Judah, or out of the waters of baptism, who swear by the name of the Lord, and make mention of the God of Israel, yet they swear not in truth nor in righteousness.

Nevertheless, they call themselves of the holy city, but they do not stay themselves upon the God of Israel, who is the Lord of Hosts; yea, the Lord of Hosts is his name.

Behold, I have declared the former things from the beginning; and they went forth out of my mouth, and I showed them. I did show them suddenly.

And I did it because I knew that thou art obstinate, and thy neck is an iron sinew, and thy brow brass;

And I have even from the beginning declared to thee; before it came to pass I showed them thee; and I showed them for fear lest thou shouldst say—Mine idol hath done them, and my graven image, and my molten image hath commanded them.

Thou hast seen and heard all this; and will ye not declare them? And that I have showed thee new things from this time, even hidden things, and thou didst not know them.

They are created now, and not from the beginning, even before the day when thou heardest them not they were declared unto thee, lest thou shouldst say—Behold I knew them.

Yea, and thou heardest not; yea, thou knewest not; yea, from that time thine ear was not opened; for I knew that thou wouldst deal very treacherously, and wast called a transgressor from the womb.

Nevertheless, for my name's sake will I defer mine anger, and for my praise will I refrain from thee, that I cut thee not off.

For, behold, I have refined thee, I have chosen thee in the furnace of affliction.

For mine own sake, yea, for mine own sake will I do this, for I will not suffer my name to be polluted, and I will not give my glory unto another.

12 Άκουσε με, ω Ιακώβ, και Ισραήλ που σε έχω καλέσει, γιατί εγώ είμαι αυτός. Εγώ είμαι ο πρώτος, και εγώ είμαι και ο τελευταίος.

13 Το χέρι μου έχει επίσης θεμελιώσει τη γη, και το δεξί μου χέρι έχει εκτείνει απ' άκρου σ' άκρη τους ουρανούς. Τους καλώ και παρουσιάζονται αμέσως όλοι μαζί.

14 Όλοι εσείς, συγκεντρωθείτε, και ακούστε· ποιος από αυτούς τους τα δήλωσε αυτά; Ο Κύριος τον αγάπησε. Μάλιστα και θα εκπληρώσει τον λόγο του που διακήρυξε με αυτούς. Και θα κάνει το θέλημά του στη Βαβυλώνα και ο βραχιονιάς του θα πέσει επάνω στους Χαλδαίους.

15 Επίσης, ο Κύριος είπε: Εγώ ο Κύριος, μάλιστα, εγώ μίλησα. Μάλιστα, εγώ τον κάλεσα να διακηρύξει, εγώ τον έφερα, και θα ευοδώσει τον δρόμο του.

16 Πλησιάστε σε μένα. Δεν μίλησα στα κρυφά. Από την αρχή, από τον καιρό που διακηρύχτηκε μίλησα. Και ο Κύριος ο Θεός, και το Πνεύμα Του, με έστειλε.

17 Και έτσι λέει ο Κύριος, ο Λυτρωτής σου, ο Άγιος του Ισραήλ. Εγώ τον έστειλα, ο Κύριος ο Θεός σου, ο οποίος σε διδάσκει προς όφελός σου, που σε οδηγεί στον δρόμο που πρέπει να πας, αυτός το έκανε.

18 Είθε να άκουγες τα προστάγματά μου! Τότε, η ειρήνη σου θα ήταν σαν ποταμός, και η χρηστότητά σου σαν κύματα θάλασσας.

19 Οι απόγονοί σου επίσης θα ήταν σαν την άμμο. Και ο γόνος των σπλάγχων σου σαν το χαλίκι της. Το όνομά του δεν θα εξολοθρευόταν ούτε θα αφανιζόταν από εμπρός μου.

20 Βγείτε από τη Βαβυλώνα, φύγετε μακριά από τους Χαλδαίους, με φωνή που υμνεί διακηρύξτε, πείτε αυτό, διαλαλήστε το μέχρι την άκρη της γης. Πείτε: Λύτρωσε ο Κύριος τον δούλο του τον Ιακώβ.

21 Και δεν δίψασαν. Τους οδήγησε μέσα από τις έρημους. Έκανε τα νερά να τρέξουν από την πέτρα γι' αυτούς. Και έσχισε την πέτρα επίσης, και τα νερά ανάβλυσαν με ορμή.

22 Και παρ' όλο που έκανε όλα αυτά, και άλλα σπουδαιότερα επίσης, δεν υπάρχει ειρήνη, λέει ο Κύριος, για τους κακούς.

Hearken unto me, O Jacob, and Israel my called, for I am he; I am the first, and I am also the last.

Mine hand hath also laid the foundation of the earth, and my right hand hath spanned the heavens. I call unto them and they stand up together.

All ye, assemble yourselves, and hear; who among them hath declared these things unto them? The Lord hath loved him; yea, and he will fulfil his word which he hath declared by them; and he will do his pleasure on Babylon, and his arm shall come upon the Chaldeans.

Also, saith the Lord; I the Lord, yea, I have spoken; yea, I have called him to declare, I have brought him, and he shall make his way prosperous.

Come ye near unto me; I have not spoken in secret; from the beginning, from the time that it was declared have I spoken; and the Lord God, and his Spirit, hath sent me.

And thus saith the Lord, thy Redeemer, the Holy One of Israel; I have sent him, the Lord thy God who teacheth thee to profit, who leadeth thee by the way thou shouldst go, hath done it.

O that thou hadst hearkened to my commandments—then had thy peace been as a river, and thy righteousness as the waves of the sea.

Thy seed also had been as the sand; the offspring of thy bowels like the gravel thereof; his name should not have been cut off nor destroyed from before me.

Go ye forth of Babylon, flee ye from the Chaldeans, with a voice of singing declare ye, tell this, utter to the end of the earth; say ye: The Lord hath redeemed his servant Jacob.

And they thirsted not; he led them through the deserts; he caused the waters to flow out of the rock for them; he clave the rock also and the waters gushed out.

And notwithstanding he hath done all this, and greater also, there is no peace, saith the Lord, unto the wicked.

Νεφί Α' 21

- 1 Και ξανά: Εισάκουσε, ω οίκε του Ισραήλ, όλοι εσείς που έχετε αποκοπεί και εκδιωχθεί εξαιτίας της κακίας των ποιμένων του λαού μου. Μάλιστα, όλοι εσείς που έχετε αποκοπεί, που έχετε διασκορπιστεί μακριά, που είστε του λαού μου, ω οίκε του Ισραήλ. Ακούστε με, τα νησιά και εισακούστε, οι μακρινοί λαοί. Ο Κύριος με κάλεσε από την κοιλιά της μητέρας μου· από τα σπλάχνα της μητέρας μου ανέφερε το όνομά μου.
- 2 Και έκανε το στόμα μου σαν κοφτερό σπαθί. Στη σκιά του χεριού Του με έκρυψε, και με έκανε σαν βέλος εκλεκτό, και μέσα στη φαρέτρα Του με έκρυψε.
- 3 Και μου είπε: Σὺ είσαι ο δούλος μου, ω Ισραήλ, εις τον οποίον θα δοξαστώ.
- 4 Και εγώ είπα, μάταια κόπιασα, κατανάλωσα τη δύναμη μου για το τίποτα και μάταια. Ασφαλώς η κρίση μου είναι με τον Κύριο, και το έργο μου με τον Θεό μου.
- 5 Τώρα λοιπόν, λέει ο Κύριος—αυτός που με έπλασε από την κοιλιά να είμαι δούλος του, για να ξαναφέρω τον Ιακώβ σε αυτόν—έστω κι αν ο Ισραήλ δεν συναχθεί, όμως εγώ θα δοξαστώ στα μάτια του Κυρίου και ο Θεός μου θα είναι η δύναμη μου.
- 6 Και είπε: Μικρό είναι το να είσαι δούλος μου, για να ανορθώσεις τις φυλές του Ιακώβ, και να αποκαταστήσεις το υπόλοιπο του Ισραήλ. Θα σε δώσω επίσης σαν φως στους Εθνικούς, για να είσαι η σωτηρία μου ως τα πέρατα της γης.
- 7 Έτσι είπε ο Κύριος, ο Λυτρωτής του Ισραήλ, ο Άγιός Του, προς εκείνον τον οποίο ο άνθρωπος περιφρονεί, προς εκείνον τον οποίον τα έθνη απεχθάνονται, προς τον δούλο των εξουσιαστών: Βασιλιάδες θα δουν και θα ανυψωθούν, πρίγκιπες επίσης θα προσκυνήσουν, λόγω του Κυρίου που είναι πιστός.
- 8 Έτσι λέει ο Κύριος: Σε καιρό αποδεκτό σε άκουσα, ω νησιά της θάλασσας, και σε ημέρα σωτηρίας σε βοήθησα. Και θα σε διαφυλάξω και θα σου δώσω τον δούλο μου για διαθήκη του λαού, να ανορθώσει τη γη, να κάνει να κληροδοτηθούν οι ερημωμένες κληρονομίες.
- 9 Όστε να πεις στους δέσμιους: Βγείτε έξω· σε αυτούς που είναι στο σκοτάδι: Φανερωθείτε. Θα βοσκηθούν κοντά στους δρόμους, και οι βοσκές τους θα είναι σε όλους τους ψηλούς τόπους.

1 Nephi 21

And again: Harken, O ye house of Israel, all ye that are broken off and are driven out because of the wickedness of the pastors of my people; yea, all ye that are broken off, that are scattered abroad, who are of my people, O house of Israel. Listen, O isles, unto me, and hearken ye people from far; the Lord hath called me from the womb; from the bowels of my mother hath he made mention of my name.

And he hath made my mouth like a sharp sword; in the shadow of his hand hath he hid me, and made me a polished shaft; in his quiver hath he hid me;

And said unto me: Thou art my servant, O Israel, in whom I will be glorified.

Then I said, I have labored in vain, I have spent my strength for naught and in vain; surely my judgment is with the Lord, and my work with my God.

And now, saith the Lord—that formed me from the womb that I should be his servant, to bring Jacob again to him—though Israel be not gathered, yet shall I be glorious in the eyes of the Lord, and my God shall be my strength.

And he said: It is a light thing that thou shouldst be my servant to raise up the tribes of Jacob, and to restore the preserved of Israel. I will also give thee for a light to the Gentiles, that thou mayest be my salvation unto the ends of the earth.

Thus saith the Lord, the Redeemer of Israel, his Holy One, to him whom man despiseth, to him whom the nations abhorreth, to servant of rulers: Kings shall see and arise, princes also shall worship, because of the Lord that is faithful.

Thus saith the Lord: In an acceptable time have I heard thee, O isles of the sea, and in a day of salvation have I helped thee; and I will preserve thee, and give thee my servant for a covenant of the people, to establish the earth, to cause to inherit the desolate heritages;

That thou mayest say to the prisoners: Go forth; to them that sit in darkness: Show yourselves. They shall feed in the ways, and their pastures shall be in all high places.

10 Δεν θα πεινάσουν ούτε θα διψάσουν, ούτε θα τους χτυπήσει ο καύσωνας ή ο ήλιος. Γιατί αυτός που έχει ευσπλαχνία γι' αυτούς, θα τους οδηγήει, και προς πηγές νερού θα τους καθοδηγήσει.

11 Και θα κάνω όλα τα βουνά δρόμο, και οι λεωφόροι μου θα υπερυψωθούν.

12 Και τότε, ω οίκε του Ισραήλ, ιδού, αυτοί θα έλθουν από μακριά. Και να, αυτοί από το βοριά και από τη δύση. Και αυτοί από τη χώρα Σινείμ.

13 Τραγουδήστε ουρανοί και αγαλλίασε γη, επειδή τα πόδια εκείνων που είναι στην ανατολή θα εδραιωθούν. Και ξεσπάστε σε τραγούδια, ω βουνά, επειδή αυτοί δεν θα πληγούν πια. Επειδή ο Κύριος παρηγόρησε τον λαό του και θα ελεήσει τους βασανισμένους του.

14 Όμως, ιδού, η Σιών είπε: ο Κύριος με εγκατέλειψε, και ο Κύριος μου με λησμόνησε – όμως αυτός θα αποδείξει ότι δεν είναι έτσι.

15 Γιατί, είναι δυνατόν μία γυναίκα να λησμονήσει το βρέφος που θηλάζει, ώστε να μην έχει συμπόνια για τον υιό της κοιλίας της; Μάλιστα, αυτές μπορεί να ξεχάσουν, όμως εγώ δεν θα ξεχάσω, ω οίκε του Ισραήλ.

16 Ιδού, σε ζωγράφισα επάνω στις παλάμες των χεριών μου. Τα τείχη σου είναι διαρκώς ενώπιόν μου.

17 Τα τέκνα σου θα έλθουν γρήγορα εναντίον των καταστροφών σου. Και εκείνοι που σε ερημώνουν θα φύγουν από σένα.

18 Σήκωσε τα μάτια σου τριγύρω και δεξ. Όλοι αυτοί συναθροίζονται και θα έλθουν σε εσένα. Και όπως ζω, λέει ο Κύριος, εσύ ασφαλώς θα ντυθείς με όλους αυτούς, σαν με κόσμημα και θα τους δέσεις επάνω σου σαν νύφη.

19 Γιατί οι αφανισμένοι και ερημωμένοι τόποι σου, και η γη του ολέθρου σου, θα είναι τώρα μάλιστα πάρα πολύ στενοί ένεκα των κατοίκων. Και εκείνοι που σε κατέτρωγαν θα απομακρυνθούν από σένα.

20 Τα τέκνα που θα αποκτήσεις, μετά το χαμό των πρώτων, θα πουν πάλι στα αφτιά σου: ο τόπος είναι πολύ στενός για μένα. Δώσε τόπο σε μένα για να κατοικήσω.

21 Τότε θα πεις μέσα στην καρδιά σου: Ποιος μού γέννησε αυτά, ενώ έχασα τα τέκνα μου και είμαι ερημωμένη, αιχμάλωτη και μεταφερόμενη από εδώ και εκεί; Και τα ανέθρεψε αυτά; Ιδού, έμεινα μόνη. Αυτά πού ήταν;

They shall not hunger nor thirst, neither shall the heat nor the sun smite them; for he that hath mercy on them shall lead them, even by the springs of water shall he guide them.

And I will make all my mountains a way, and my highways shall be exalted.

And then, O house of Israel, behold, these shall come from far; and lo, these from the north and from the west; and these from the land of Sinim.

Sing, O heavens; and be joyful, O earth; for the feet of those who are in the east shall be established; and break forth into singing, O mountains; for they shall be smitten no more; for the Lord hath comforted his people, and will have mercy upon his afflicted.

But, behold, Zion hath said: The Lord hath forsaken me, and my Lord hath forgotten me—but he will show that he hath not.

For can a woman forget her sucking child, that she should not have compassion on the son of her womb? Yea, they may forget, yet will I not forget thee, O house of Israel.

Behold, I have graven thee upon the palms of my hands; thy walls are continually before me.

Thy children shall make haste against thy destroyers; and they that made thee waste shall go forth of thee.

Lift up thine eyes round about and behold; all these gather themselves together, and they shall come to thee. And as I live, saith the Lord, thou shalt surely clothe thee with them all, as with an ornament, and bind them on even as a bride.

For thy waste and thy desolate places, and the land of thy destruction, shall even now be too narrow by reason of the inhabitants; and they that swallowed thee up shall be far away.

The children whom thou shalt have, after thou hast lost the first, shall again in thine ears say: The place is too strait for me; give place to me that I may dwell.

Then shalt thou say in thine heart: Who hath begotten me these, seeing I have lost my children, and am desolate, a captive, and removing to and fro? And who hath brought up these? Behold, I was left alone; these, where have they been?

22 Ἐτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Ἰδού, θα υψώσω το χέρι μου προς τους Ἐθνικούς και θα στήσω τη σημαία μου προς τους λαούς. Και αυτοί θα φέρουν τους υιούς σου στην αγκαλιά τους και τις θυγατέρες σου θα τις σηκώνουν επάνω στους ώμους τους.

23 Και οι βασιλιάδες θα είναι παιδοτρόφοι σου, και οι βασίλισσές τους οι τροφοί σου. Θα σε προσκυνήσουν με το πρόσωπό τους προς τη γη και θα γλείψουν τη σκόνη των ποδιών σου. Και θα γνωρίσεις ότι εγώ είμαι ο Κύριος, διότι δεν θα ντρέπονται αυτοί που με προσμένουν.

24 Γίνεται το λάφυρο να αφαιρεθεί από τον ισχυρό ή οι νόμιμοι αιχμάλωτοι να ελευθερωθούν;

25 Ὅμως ἔτσι λέει ο Κύριος: ακόμα και οι αιχμάλωτοι του ισχυρού θα αφαιρεθούν και το λάφυρο του τρομερού θα ελευθερωθεί· διότι εγώ θα αντιμάχομαι με αυτόν που με αντιμάχεται και εγώ θα σώσω τα τέκνα σου.

26 Και θα ταΐσω αυτούς που σε καταπιέζουν την ίδια τους τη σάρκα. Θα μεθύσουν με το ίδιο τους το αίμα σαν με γλυκό κρασί. Και θα γνωρίσει κάθε σάρκα ότι εγώ, ο Κύριος, είμαι ο Σωτήρας σου και ο Λυτρωτής σου, ο Ισχυρός του Ιακώβ.

Thus saith the Lord God: Behold, I will lift up mine hand to the Gentiles, and set up my standard to the people; and they shall bring thy sons in their arms, and thy daughters shall be carried upon their shoulders.

And kings shall be thy nursing fathers, and their queens thy nursing mothers; they shall bow down to thee with their face towards the earth, and lick up the dust of thy feet; and thou shalt know that I am the Lord; for they shall not be ashamed that wait for me.

For shall the prey be taken from the mighty, or the lawful captives delivered?

But thus saith the Lord, even the captives of the mighty shall be taken away, and the prey of the terrible shall be delivered; for I will contend with him that contendeth with thee, and I will save thy children.

And I will feed them that oppress thee with their own flesh; they shall be drunken with their own blood as with sweet wine; and all flesh shall know that I, the Lord, am thy Savior and thy Redeemer, the Mighty One of Jacob.

Νεφί Α' 22

- 1 Και τώρα συνέβη ώστε αφού εγώ, ο Νεφί, διάβασα αυτά που ήταν εγχαραγμένα επάνω στις πλάκες από ορείχαλκο, οι αδελφοί μου ήλθαν σε εμένα και μου είπαν: Τι σημαίνουν αυτά που διάβασες; Ιδού, πρέπει να γίνουν κατανοητά σύμφωνα με αυτά που είναι πνευματικά, τα οποία θα πραγματοποιηθούν σύμφωνα με το πνεύμα και όχι με τη σάρκα;
- 2 Και εγώ, ο Νεφί, τους είπα: Ιδού, φανερώθηκαν στον προφήτη με τη φωνή του Πνεύματος. Επειδή με το Πνεύμα τα πάντα γίνονται γνωστά στους προφήτες, αυτά που θα συμβούν στους ανθρώπους σύμφωνα με τη σάρκα.
- 3 Επομένως, τα πράγματα από τα οποία διάβασα είναι πράγματα που αφορούν σε θέματα και εγκόσμια και πνευματικά. Επειδή φαίνεται ότι ο οίκος του Ισραήλ, αργά η γρήγορα, θα διασκορπισθεί επάνω σε όλο το πρόσωπο της γης και επίσης ανάμεσα σε όλα τα έθνη.
- 4 Και ιδού, υπάρχουν πολλοί που ήδη έχουν χαθεί από τη γνώση αυτών που βρίσκονται στην Ιερουσαλήμ. Μάλιστα, το περισσότερο τμήμα όλων των φυλών έχει οδηγηθεί μακριά. Και έχουν διασκορπιστεί πέρα-δώθε επάνω στα νησιά της θάλασσας. Και πού βρίσκονται, κανένας από εμάς δεν ξέρει, παρά μόνο ξέρουμε ότι οδηγήθηκαν μακριά.
- 5 Και εφόσον οδηγήθηκαν μακριά, αυτά έχουν προφητευθεί σχετικά με αυτούς και επίσης σχετικά με όλους εκείνους που εφεξής θα διασκορπισθούν και θα συγχυσθούν, λόγω του Αγίου του Ισραήλ. Επειδή εναντίον του θα σκληρύνουν την καρδιά τους. Επομένως θα διασκορπισθούν ανάμεσα σε όλα τα έθνη και θα μισηθούν από όλους τους ανθρώπους.
- 6 Παρ' όλα αυτά, αφού γαλουχηθούν από τους Εθνικούς και αφού θα έχει ο Κύριος υψώσει το χέρι του στους Εθνικούς και τους στήσει, ως σημαία, και τα τέκνα τους τα έχουν φέρει στην αγκαλιά τους, και τις θυγατέρες τους τις έχουν σηκώσει επάνω στους ώμους τους, ιδού, αυτά τα οποία αναφέρονται είναι κοσμικά, επειδή έτσι είναι οι διαθήκες του Κυρίου με τους πατέρες μας. Και εννοεί εμάς στις ημέρες που θα έλθουν και επίσης όλους τους αδελφούς μας που είναι του οίκου του Ισραήλ.

I Nephi 22

And now it came to pass that after I, Nephi, had read these things which were engraven upon the plates of brass, my brethren came unto me and said unto me: What meaneth these things which ye have read? Behold, are they to be understood according to things which are spiritual, which shall come to pass according to the spirit and not the flesh?

And I, Nephi, said unto them: Behold they were manifest unto the prophet by the voice of the Spirit; for by the Spirit are all things made known unto the prophets, which shall come upon the children of men according to the flesh.

Wherefore, the things of which I have read are things pertaining to things both temporal and spiritual; for it appears that the house of Israel, sooner or later, will be scattered upon all the face of the earth, and also among all nations.

And behold, there are many who are already lost from the knowledge of those who are at Jerusalem. Yea, the more part of all the tribes have been led away; and they are scattered to and fro upon the isles of the sea; and whither they are none of us knoweth, save that we know that they have been led away.

And since they have been led away, these things have been prophesied concerning them, and also concerning all those who shall hereafter be scattered and be confounded, because of the Holy One of Israel; for against him will they harden their hearts; wherefore, they shall be scattered among all nations and shall be hated of all men.

Nevertheless, after they shall be nursed by the Gentiles, and the Lord has lifted up his hand upon the Gentiles and set them up for a standard, and their children have been carried in their arms, and their daughters have been carried upon their shoulders, behold these things of which are spoken are temporal; for thus are the covenants of the Lord with our fathers; and it meaneth us in the days to come, and also all our brethren who are of the house of Israel.

7 Και εννοεί ότι θα έλθει ο καιρός που αφού θα έχει διασκορπισθεί και συγχυσθεί ο οίκος του Ισραήλ, ο Κύριος ο Θεός θα ετοιμάσει ένα ισχυρό έθνος ανάμεσα στους Εθνικούς, μάλιστα, επάνω στο πρόσωπο αυτής της χώρας. Και από αυτούς θα διασκορπισθούν οι απόγονοί μας.

8 Και αφού διασκορπισθούν οι απόγονοί μας, ο Κύριος ο Θεός θα προβεί στην τέλεση ενός θαυμαστού έργου ανάμεσα στους Εθνικούς, το οποίο θα είναι μεγάλης αξίας για τους απογόνους μας. Επομένως παρομοιάζεται με το να τους γαλουχούν οι Εθνικοί και να τους σηκώνουν στην αγκαλιά τους και επάνω στους ώμους τους.

9 Και θα είναι επίσης μεγάλης αξίας για τους Εθνικούς. Και όχι μόνο για τους Εθνικούς αλλά για όλο τον οίκο του Ισραήλ, ώστε να καταστήσει γνωστές τις διαθήκες του Πατέρα των ουρανών προς τον Αβραάμ, λέγοντας: Με τους απογόνους σου θα ευλογηθούν όλες οι φυλές της γης.

10 Και θα ήθελα, αδελφοί μου, να ξέρετε ότι δεν μπορούν να ευλογηθούν όλες οι φυλές της γης αν δεν απογυμνώσει τον βραχιονά Του στα μάτια των εθνών.

11 Επομένως, ο Κύριος ο Θεός θα προβεί στην απογύμνωση του βραχιονά Του στα μάτια όλων των εθνών, με το να πραγματοποιήσει τις διαθήκες Του και το Ευαγγέλιο Του σε αυτούς που είναι του οίκου του Ισραήλ.

12 Επομένως, θα τους βγάλει πάλι από την αιχμαλωσία, και αυτοί θα συγκεντρωθούν στις χώρες της κληρονομιάς τους. Και θα βγουν από την αφάνεια και από το σκότος. Και θα ξέρουν ότι ο Κύριος είναι ο Σωτήρας τους και ο Λυτρωτής τους, ο Ισχυρός του Ισραήλ.

13 Και το αίμα αυτής της μεγάλης και απεχθούς εκκλησίας, η οποία είναι η πόρνη όλης της γης, θα γυρίσει επάνω στα ίδια τους τα κεφάλια. Διότι θα πολεμούν αναμεταξύ τους, και το σπαθί των ίδιων τους των χεριών θα πέσει επάνω στα ίδια τους τα κεφάλια, και θα μεθύσουν με το ίδιο τους το αίμα.

And it meaneth that the time cometh that after all the house of Israel have been scattered and confounded, that the Lord God will raise up a mighty nation among the Gentiles, yea, even upon the face of this land; and by them shall our seed be scattered.

And after our seed is scattered the Lord God will proceed to do a marvelous work among the Gentiles, which shall be of great worth unto our seed; wherefore, it is likened unto their being nourished by the Gentiles and being carried in their arms and upon their shoulders.

And it shall also be of worth unto the Gentiles; and not only unto the Gentiles but unto all the house of Israel, unto the making known of the covenants of the Father of heaven unto Abraham, saying: In thy seed shall all the kindreds of the earth be blessed.

And I would, my brethren, that ye should know that all the kindreds of the earth cannot be blessed unless he shall make bare his arm in the eyes of the nations.

Wherefore, the Lord God will proceed to make bare his arm in the eyes of all the nations, in bringing about his covenants and his gospel unto those who are of the house of Israel.

Wherefore, he will bring them again out of captivity, and they shall be gathered together to the lands of their inheritance; and they shall be brought out of obscurity and out of darkness; and they shall know that the Lord is their Savior and their Redeemer, the Mighty One of Israel.

And the blood of that great and abominable church, which is the whore of all the earth, shall turn upon their own heads; for they shall war among themselves, and the sword of their own hands shall fall upon their own heads, and they shall be drunken with their own blood.

- 14 Και κάθε έθνος το οποίο θα πολεμήσει εναντίον σου, ω οίκε του Ισραήλ, θα στραφεί το ένα εναντίον του άλλου, και θα πέσουν μέσα στο λάκκο τον οποίο έσκαψαν για να παγιδέψουν τον λαό του Κυρίου. Και όλοι όσοι πολεμούν εναντίον της Σιών θα καταστραφούν, και αυτή η μεγάλη πόρνη, η οποία διαστρέβλωσε τους ίσιους δρόμους του Κυρίου, μάλιστα, αυτή η μεγάλη και απεχθής εκκλησία, θα σωριασθεί στο χώμα και μεγάλη θα είναι η πτώση της.
- 15 Γιατί ιδού, λέει ο προφήτης, θα έλθει γρήγορα ο καιρός που ο Σατανάς δεν θα έχει πια δύναμη στις καρδιές των τέκνων των ανθρώπων· διότι έρχεται γρήγορα η ημέρα που όλοι οι υπερήφανοι και εκείνοι που ενεργούν με φαυλότητα θα είναι σαν καλαμιά. Και έρχεται η ημέρα που οπωσδήποτε θα καούν.
- 16 Γιατί έρχεται σύντομα ο καιρός που η πληρότητα της οργής του Θεού θα ξεχυθεί επάνω σε όλα τα τέκνα των ανθρώπων. Γιατί δεν θα αφήσει να αφανίσουν οι κακοί τους χρηστούς.
- 17 Επομένως, θα διαφυλάξει τους ενάρετους με τη δύναμή του, ακόμα κι αν πρέπει να έλθει η πληρότητα της οργής του, και οι δίκαιοι να διαφυλαχθούν, ακόμα και μέχρι καταστροφής των εχθρών τους με φωτιά. Επομένως, οι δίκαιοι δεν πρέπει να φοβούνται. Γιατί έτσι λέει ο προφήτης, αυτοί θα σωθούν, έστω κι αν γίνε σαν με φωτιά.
- 18 Ιδού, αδελφοί μου, σας λέω ότι όλα αυτά πρέπει να γίνουν προσεχώς. Μάλιστα, ακόμη και αίμα και φωτιά και ατμός καπνού πρέπει να έλθουν. Και πρέπει αναγκαστικά αυτό να γίνει επάνω στο πρόσωπο αυτής της γης. Και επέρχεται στους ανθρώπους σύμφωνα με τη σάρκα, αν γίνει και σκληρύνουν την καρδιά τους εναντίον του Αγίου του Ισραήλ.
- 19 Γιατί ιδού, οι δίκαιοι δεν θα χαθούν. Γιατί ο καιρός ασφαλώς θα έλθει που όσοι πολεμούν εναντίον της Σιών θα εξολοθρευτούν.
- 20 Και ο Κύριος ασφαλώς θα προετοιμάσει έναν τρόπο για τον λαό του, προς εκπλήρωση των λόγων του Μωυσή, που είπε, λέγοντας: Ο Κύριος ο Θεός σας θα σηκώσει σε σας προφήτη από τους αδελφούς σας, σαν κι εμένα· αυτόν θα ακούτε στα πάντα που θα πει σε εσάς. Και θα συμβεί ώστε όλοι όσοι δεν θα ακούν τον προφήτη, θα αποκοπούν από τον λαό.

And every nation which shall war against thee, O house of Israel, shall be turned one against another, and they shall fall into the pit which they digged to ensnare the people of the Lord. And all that fight against Zion shall be destroyed, and that great whore, who hath perverted the right ways of the Lord, yea, that great and abominable church, shall tumble to the dust and great shall be the fall of it.

For behold, saith the prophet, the time cometh speedily that Satan shall have no more power over the hearts of the children of men; for the day soon cometh that all the proud and they who do wickedly shall be as stubble; and the day cometh that they must be burned.

For the time soon cometh that the fulness of the wrath of God shall be poured out upon all the children of men; for he will not suffer that the wicked shall destroy the righteous.

Wherefore, he will preserve the righteous by his power, even if it so be that the fulness of his wrath must come, and the righteous be preserved, even unto the destruction of their enemies by fire. Wherefore, the righteous need not fear; for thus saith the prophet, they shall be saved, even if it so be as by fire.

Behold, my brethren, I say unto you, that these things must shortly come; yea, even blood, and fire, and vapor of smoke must come; and it must needs be upon the face of this earth; and it cometh unto men according to the flesh if it so be that they will harden their hearts against the Holy One of Israel.

For behold, the righteous shall not perish; for the time surely must come that all they who fight against Zion shall be cut off.

And the Lord will surely prepare a way for his people, unto the fulfilling of the words of Moses, which he spake, saying: A prophet shall the Lord your God raise up unto you, like unto me; him shall ye hear in all things whatsoever he shall say unto you. And it shall come to pass that all those who will not hear that prophet shall be cut off from among the people.

- 21 Και τώρα εγώ, ο Νεφί, σας δηλώνω, ότι αυτός ο προφήτης για τον οποίο μίλησε ο Μωυσής ήταν ο Άγιος του Ισραήλ. Επομένως, αυτός θα τελέσει κρίση με χρηστότητα.
- 22 Και οι ενάρετοι δεν πρέπει να φοβούνται, επειδή είναι αυτοί που δεν θα ανατραπούν. Αλλά είναι το βασίλειο του διαβόλου, το οποίο θα οικοδομηθεί ανάμεσα στα τέκνα των ανθρώπων, το οποίο βασίλειο εδραιώνεται ανάμεσα σε αυτούς που είναι στη σάρκα –
- 23 Διότι θα έλθει γρήγορα ο καιρός που όλες οι εκκλησίες οι οποίες έχουν οικοδομηθεί για να αποκτήσουν κέρδος, και όλες εκείνες που έχουν οικοδομηθεί για να αποκτήσουν δύναμη επί της σάρκας, και εκείνες που έχουν οικοδομηθεί για να γίνουν δημοφιλείς στα μάτια του κόσμου, και εκείνες που επιζητούν τους πόθους της σάρκας και τα του κόσμου, και να πράττουν κάθε είδος ανομίας, μάλιστα, εντέλει, όλοι αυτοί που ανήκουν στο βασίλειο του διαβόλου είναι εκείνοι που πρέπει να φοβούνται και να τρέμουν, και να σείονται. Είναι εκείνοι που πρέπει να ριχτούν κάτω στο χώμα. Είναι εκείνοι που πρέπει να αφανισθούν σαν καλαμιά. Και αυτό είναι σύμφωνα με τα λόγια του προφήτη.
- 24 Και θα έλθει σύντομα ο καιρός που οι δίκαιοι οπωσδήποτε θα οδηγηθούν σαν μοσχάρια της φάτνης, και ο Άγιος του Ισραήλ οπωσδήποτε θα βασιλέψει με κυριαρχία, και ισχύ, και δύναμη και μεγάλη δόξα.
- 25 Και συναθροίζει τα τέκνα Του από τα τέσσερα άκρα της γης, και αριθμεί τα πρόβατά Του, και αυτά τον γνωρίζουν. Και θα γίνει ένα ποίμνιο και ένας ποιμένας. Και αυτός θα βόσκει τα πρόβατά Του, και σε αυτόν θα βρίσκουν τροφή.
- 26 Και λόγω της χρηστότητας του λαού του, ο Σατανάς δεν έχει δύναμη. Επομένως, δεν μπορεί να λυθεί για διάστημα πολλών χρόνων, διότι δεν έχει δύναμη στις καρδιές του λαού, επειδή αυτός κατοικεί με χρηστότητα και ο Άγιος του Ισραήλ βασιλεύει.
- 27 Και τώρα ιδού, εγώ, ο Νεφί, σας λέω ότι όλα αυτά θα γίνουν σύμφωνα με τη σάρκα.
- 28 Όμως, ιδού, όλα τα έθνη, οι φυλές, οι γλώσσες και οι λαοί, θα κατοικούν με ασφάλεια με τον Άγιο του Ισραήλ αν γίνει και μετανοήσουν.
- 29 Και τώρα εγώ, ο Νεφί, τελειώνω. Γιατί δεν τόλμησα να πω περισσότερα σχετικά με αυτά τα θέματα.

And now I, Nephi, declare unto you, that this prophet of whom Moses spake was the Holy One of Israel; wherefore, he shall execute judgment in righteousness.

And the righteous need not fear, for they are those who shall not be confounded. But it is the kingdom of the devil, which shall be built up among the children of men, which kingdom is established among them which are in the flesh—

For the time speedily shall come that all churches which are built up to get gain, and all those who are built up to get power over the flesh, and those who are built up to become popular in the eyes of the world, and those who seek the lusts of the flesh and the things of the world, and to do all manner of iniquity; yea, in fine, all those who belong to the kingdom of the devil are they who need fear, and tremble, and quake; they are those who must be brought low in the dust; they are those who must be consumed as stubble; and this is according to the words of the prophet.

And the time cometh speedily that the righteous must be led up as calves of the stall, and the Holy One of Israel must reign in dominion, and might, and power, and great glory.

And he gathereth his children from the four quarters of the earth; and he numbereth his sheep, and they know him; and there shall be one fold and one shepherd; and he shall feed his sheep, and in him they shall find pasture.

And because of the righteousness of his people, Satan has no power; wherefore, he cannot be loosed for the space of many years; for he hath no power over the hearts of the people, for they dwell in righteousness, and the Holy One of Israel reigneth.

And now behold, I, Nephi, say unto you that all these things must come according to the flesh.

But, behold, all nations, kindreds, tongues, and people shall dwell safely in the Holy One of Israel if it so be that they will repent.

And now I, Nephi, make an end; for I durst not speak further as yet concerning these things.

30 Επομένως, αδελφοί μου, θα ήθελα να σκεφθείτε ότι αυτά που έχουν γραφεί επάνω στις πλάκες από ορείχαλκο είναι αληθινά. Και καταθέτουν μαρτυρία ότι ο άνθρωπος πρέπει να υπακούει στις εντολές του Θεού.

31 Επομένως, δεν πρέπει να υποθέτετε ότι εγώ και ο πατέρας μου είμαστε οι μόνοι που δώσαμε μαρτυρία και επίσης τα διδάξαμε. Επομένως, αν είστε υπάκουοι στις εντολές και υπομείνετε μέχρι τέλους, θα σωθείτε κατά την τελευταία ημέρα. Και έτσι είναι. Αμήν.

Wherefore, my brethren, I would that ye should consider that the things which have been written upon the plates of brass are true; and they testify that a man must be obedient to the commandments of God.

Wherefore, ye need not suppose that I and my father are the only ones that have testified, and also taught them. Wherefore, if ye shall be obedient to the commandments, and endure to the end, ye shall be saved at the last day. And thus it is. Amen.

Το Δεύτερο Βιβλίο του Νεφί

Μία αφήγηση του θανάτου του Λέχι. Οι αδελφοί του Νεφί επαναστατούν εναντίον του. Ο Κύριος προειδοποιεί τον Νεφί να αναχωρήσει στην έρημο. Τα ταξίδια του στην έρημο και τα λοιπά.

Νεφί Β' 1

- 1 Και τώρα συνέβη ώστε αφού εγώ, ο Νεφί, τελείωσα να διδάσκω τους αδελφούς μου, ο πατέρας μας, ο Λεχί, τους είπε επίσης πολλά πράγματα, και τους εξιστόρησε πόσο σπουδαία πράγματα είχε κάνει γι' αυτούς ο Κύριος για να τους φέρει έξω από τη γη της Ιερουσαλήμ.
- 2 Και τους μίλησε σχετικά με την ανταρσία τους επάνω στα νερά, και για την ευσπλαχνία του Θεού που τους έσωσε τη ζωή, ώστε δεν τους κατάπιε η θάλασσα.
- 3 Και τους μίλησε επίσης σχετικά με τη γη της επαγγελίας την οποία είχαν αποκτήσει, και πόσο πολυεύσπλαχνος ήταν ο Κύριος διότι μας προειδοποιεί να φύγουμε από τη γη της Ιερουσαλήμ.
- 4 Γιατί, ιδού, είπε, είδα ένα όραμα, από το οποίο έμαθα ότι η Ιερουσαλήμ καταστράφηκε. Αν είχαμε λοιπόν παραμείνει στην Ιερουσαλήμ θα είχαμε κι εμείς αφανιστεί.
- 5 Όμως, είπε, παρά τα βάσανά μας, αποκτήσαμε γη επαγγελίας, γη η οποία είναι πιο εκλεκτή υπεράνω κάθε άλλης γης. Μια γη που ο Κύριος ο Θεός έχει συνάψει διαθήκη μαζί μου ότι θα είναι γη για την κληρονομιά των απογόνων μου. Μάλιστα, ο Κύριος υποσχέθηκε αυτήν τη γη σε μένα, και στα παιδιά μου για πάντα, και επίσης σε όλους εκείνους που θα οδηγηθούν μακριά από άλλες χώρες με το χέρι του Κυρίου.
- 6 Επομένως, εγώ, ο Λεχί, προφητεύω σύμφωνα με την επίδραση του Πνεύματος που είναι μέσα μου, ότι κανένας δεν θα έλθει σε αυτήν τη γη παρά μόνο αν τους φέρει το χέρι του Κυρίου.

The Second Book of Nephi

An account of the death of Lehi. Nephi's brethren rebel against him. The Lord warns Nephi to depart into the wilderness. His journeyings in the wilderness, and so forth.

2 Nephi 1

And now it came to pass that after I, Nephi, had made an end of teaching my brethren, our father, Lehi, also spake many things unto them, and rehearsed unto them, how great things the Lord had done for them in bringing them out of the land of Jerusalem.

And he spake unto them concerning their rebellions upon the waters, and the mercies of God in sparing their lives, that they were not swallowed up in the sea.

And he also spake unto them concerning the land of promise, which they had obtained—how merciful the Lord had been in warning us that we should flee out of the land of Jerusalem.

For, behold, said he, I have seen a vision, in which I know that Jerusalem is destroyed; and had we remained in Jerusalem we should also have perished.

But, said he, notwithstanding our afflictions, we have obtained a land of promise, a land which is choice above all other lands; a land which the Lord God hath covenanted with me should be a land for the inheritance of my seed. Yea, the Lord hath covenanted this land unto me, and to my children forever, and also all those who should be led out of other countries by the hand of the Lord.

Wherefore, I, Lehi, prophesy according to the workings of the Spirit which is in me, that there shall none come into this land save they shall be brought by the hand of the Lord.

7 Επομένως, αυτή η γη έχει αφιερωθεί σε αυτόν που εκείνος θα φέρει. Και αν είναι να τον υπηρετούν σύμφωνα με τις εντολές τις οποίες έχει δώσει, θα είναι γη ελευθερίας γι' αυτούς. Επομένως, ποτέ δεν θα καταλήξουν σε αιχμαλωσία. Αν καταλήξουν σε αιχμαλωσία, θα είναι εξαιτίας της ανομίας, διότι αν αφθονήσει η ανομία, καταραμένη θα είναι η γη αυτή εξαιτίας τους, αλλά για τους ενάρετους θα είναι ευλογημένη για πάντα.

8 Και ιδού, είναι συνετό να κρατηθεί προς το παρόν η γη αυτή άγνωστη προς τα άλλα έθνη. Επειδή, ιδού, πολλά έθνη θα κατέκλυζαν τη χώρα, ούτως ώστε δεν θα υπήρχε χώρος για κληρονομιά.

9 Επομένως, εγώ, ο Λεχί, απέκτησα την υπόσχεση ότι καθόσον αυτοί που ο Κύριος ο Θεός θα φέρει από τη γη της Ιερουσαλήμ θα τηρούν τις εντολές του, θα ευημερούν επάνω στο πρόσωπο αυτής της γης. Και θα είναι προφυλαγμένοι από όλα τα άλλα έθνη, ώστε να μπορούν να κατέχουν τη γη αυτή για τον εαυτό τους. Και αν γίνει ώστε να τηρούν τις εντολές του, θα είναι ευλογημένοι επάνω στο πρόσωπο της γης αυτής και δεν θα υπάρξει κανείς να τους ενοχλήσει, ούτε να τους αφαιρέσει τη γη της κληρονομιάς τους. Και θα κατοικούν με ασφάλεια για πάντα.

10 Όμως ιδού, όταν έλθει ο καιρός που θα φθίνουν από απιστία, αφού θα έχουν λάβει τόσο μεγάλες ευλογίες από το χέρι του Κυρίου—έχοντας γνώση για τη δημιουργία της γης και όλων των ανθρώπων, γνωρίζοντας τα μεγάλα και θαυμαστά έργα του Κυρίου από καταβολής κόσμου, έχοντας δύναμη να πραγματοποιούν τα πάντα με την πίστη τους, έχοντας όλες τις εντολές από την αρχή, και έχοντας έλθει με την απεριόριστη καλοσύνη του σε αυτήν την πολύτιμη γη της επαγγελίας—ιδού, σας λέω, αν έλθει ημέρα όπου θα απορρίψουν τον Άγιο του Ισραήλ, τον αληθινό Μεσσία, τον Λυτρωτή τους και Θεό τους, ιδού, οι κρίσεις του που είναι δίκαιος θα πέσουν επάνω τους.

11 Μάλιστα, θα φέρει εναντίον τους άλλα έθνη, και θα τους δώσει δύναμη, και θα τους αφαιρέσει τις χώρες που κατέχουν και θα τους κάνει να διασκορπιστούν και να παταχθούν.

Wherefore, this land is consecrated unto him whom he shall bring. And if it so be that they shall serve him according to the commandments which he hath given, it shall be a land of liberty unto them; wherefore, they shall never be brought down into captivity; if so, it shall be because of iniquity; for if iniquity shall abound cursed shall be the land for their sakes, but unto the righteous it shall be blessed forever.

And behold, it is wisdom that this land should be kept as yet from the knowledge of other nations; for behold, many nations would overrun the land, that there would be no place for an inheritance.

Wherefore, I, Lehi, have obtained a promise, that inasmuch as those whom the Lord God shall bring out of the land of Jerusalem shall keep his commandments, they shall prosper upon the face of this land; and they shall be kept from all other nations, that they may possess this land unto themselves. And if it so be that they shall keep his commandments they shall be blessed upon the face of this land, and there shall be none to molest them, nor to take away the land of their inheritance; and they shall dwell safely forever.

But behold, when the time cometh that they shall dwindle in unbelief, after they have received so great blessings from the hand of the Lord—having a knowledge of the creation of the earth, and all men, knowing the great and marvelous works of the Lord from the creation of the world; having power given them to do all things by faith; having all the commandments from the beginning, and having been brought by his infinite goodness into this precious land of promise—behold, I say, if the day shall come that they will reject the Holy One of Israel, the true Messiah, their Redeemer and their God, behold, the judgments of him that is just shall rest upon them.

Yea, he will bring other nations unto them, and he will give unto them power, and he will take away from them the lands of their possessions, and he will cause them to be scattered and smitten.

- 12 Μάλιστα, καθώς η μια γενεά διαδέχεται την άλλη, θα έχουν αιματοχυσίες και φοβερές συμφορές επάνω τους. Επομένως, υιοί μου, θα ήθελα να θυμάστε, μάλιστα, θα ήθελα να ακούσετε με προσοχή τα λόγια μου.
- 13 Αχ και να ξυπνούσατε! Ξυπνήστε από βαθύ ύπνο, μάλιστα, από αυτόν τον ύπνο της κόλασης και αποτινάξτε τις φοβερές αλυσίδες με τις οποίες είστε δεμένοι, οι οποίες είναι οι αλυσίδες που δένουν τα τέκνα των ανθρώπων, ώστε να σύρονται αιχμάλωτοι κάτω στο αιώνιο χάσμα της αθλιότητας και συμφοράς.
- 14 Ξυπνήστε! Και σηκωθείτε από το χώμα και ακούστε τα λόγια ενός τρεμάμενου γονέα, του οποίου σύντομα τα άκρα θα ξαπλώσετε κάτω στον κρύο και σιωπηλό τάφο, από όπου κανένας ταξιδιώτης δεν μπορεί να επιστρέψει. Λίγες ακόμη μέρες και θα διαβώ τον δρόμο όλης της γης.
- 15 Όμως, ιδού, ο Κύριος έχει λυτρώσει την ψυχή μου από την κόλαση. Έχω δει τη δόξα του, και έχω περιβληθεί αιώνια στην αγκαλιά της αγάπης του.
- 16 Επιθυμώ λοιπόν να θυμάστε να τηρείτε τα διατάγματα και τις κρίσεις του Κυρίου. Ιδού, αυτό ήταν το άγχος της ψυχής μου από την αρχή.
- 17 Η καρδιά μου βάραινε από λύπη περιστασιακά, επειδή φοβόμουν μήπως, εξαιτίας της σκληρότητας της καρδιάς σας, ο Κύριος ο Θεός σας θα έλθει με την πληρότητα της οργής του επάνω σας, ώστε να αποκοπείτε και να καταστραφείτε για πάντα.
- 18 Ή, μήπως πέσει επάνω σας κατάρα για διάστημα πολλών γενεών και σας επισκεφθεί με σπαθί και με λιμό, και είστε μισητοί, και οδηγηθείτε σύμφωνα με τη βούληση και αιχμαλωσία του διαβόλου.
- 19 Αχ υιοί μου, είτε αυτά όλα να μην πέσουν επάνω σας, αλλά να είστε λαός του Κυρίου, εκλεκτός και ευνοημένος. Όμως ιδού, ας γίνει το θέλημά του, επειδή οι δρόμοι του είναι χρηστότητα για πάντα.
- 20 Και έχει πει ότι: Εφόσον τηρείτε τις εντολές μου, θα προοδεύσετε στη χώρα αυτή. Όμως αν δεν τηρείτε τις εντολές μου, θα αποκοπείτε από την παρουσία μου.

Yea, as one generation passeth to another there shall be bloodsheds, and great visitations among them; wherefore, my sons, I would that ye would remember; yea, I would that ye would hearken unto my words.

O that ye would awake; awake from a deep sleep, yea, even from the sleep of hell, and shake off the awful chains by which ye are bound, which are the chains which bind the children of men, that they are carried away captive down to the eternal gulf of misery and woe.

Awake! and arise from the dust, and hear the words of a trembling parent, whose limbs ye must soon lay down in the cold and silent grave, from whence no traveler can return; a few more days and I go the way of all the earth.

But behold, the Lord hath redeemed my soul from hell; I have beheld his glory, and I am encircled about eternally in the arms of his love.

And I desire that ye should remember to observe the statutes and the judgments of the Lord; behold, this hath been the anxiety of my soul from the beginning.

My heart hath been weighed down with sorrow from time to time, for I have feared, lest for the hardness of your hearts the Lord your God should come out in the fulness of his wrath upon you, that ye be cut off and destroyed forever;

Or, that a cursing should come upon you for the space of many generations; and ye are visited by sword, and by famine, and are hated, and are led according to the will and captivity of the devil.

O my sons, that these things might not come upon you, but that ye might be a choice and a favored people of the Lord. But behold, his will be done; for his ways are righteousness forever.

And he hath said that: Inasmuch as ye shall keep my commandments ye shall prosper in the land; but inasmuch as ye will not keep my commandments ye shall be cut off from my presence.

- 21 Τώρα λοιπόν, για να αγαλλιιάζει η ψυχή μου για εσάς και η καρδιά μου να εγκαταλείψει τον κόσμο αυτόν με ευχαρίστηση για εσάς, ώστε να μην κατεβώ στον τάφο μου με λύπη και θλίψη, σηκωθείτε από το χώμα, υιοί μου, και να είστε άνδρες, και να είστε σταθεροί με έναν νου και μία καρδιά, ενωμένοι στα πάντα, ώστε να μην καταλήξετε σε αιχμαλωσία.
- 22 Όστε να μη σας πλήξει οδυνηρή κατάρα, και επίσης για να μην περιπέσετε στη δυσαρέσκεια ενός δίκαιου Θεού, μέχρι καταστροφής, μάλιστα, της αιώνιας καταστροφής τόσο του σώματος όσο και της ψυχής.
- 23 Ξυπνήστε, υιοί μου, φορέστε την πανοπλία της χρηστότητας. Αποτινάξτε τις αλυσίδες με τις οποίες είστε δεμένοι και βγείτε από το σκότος και σηκωθείτε από το χώμα.
- 24 Μην επαναστατείτε εναντίον του αδελφού σας, του οποίου οι απόψεις υπήρξαν λαμπρές, και ο οποίος τηρεί τις εντολές από τότε που φύγαμε από την Ιερουσαλήμ, και που υπήρξε όργανο στα χέρια του Θεού, για να μας φέρει στη γη της επαγγελίας. Διότι αν δεν ήταν αυτός, θα είχαμε χαθεί από πείνα στην έρημο. Παρ' όλα αυτά, επιζητούσατε να του αφαιρέσετε τη ζωή. Μάλιστα και έχει υποφέρει μεγάλες λύπες εξαιτίας σας.
- 25 Και φοβάμαι υπερβολικά και τρέμω εξαιτίας σας, μην τυχόν και υποφέρει πάλι. Επειδή ιδού, τον έχετε κατηγορήσει ότι επεδίωκε να ασκεί δύναμη και εξουσία επάνω σας. Όμως, ξέρω ότι δεν επεδίωκε να ασκεί δύναμη και εξουσία επάνω σας, αλλά επιδίωκε τη δόξα του Θεού και τη δική σας αιώνια ευημερία.
- 26 Και παραπονιόσασταν, επειδή υπήρξε σαφής προς εσάς. Λέτε ότι χρησιμοποιούσε αυστηρότητα. Λέτε ότι είχε θυμώσει μαζί σας, αλλά ιδού, η αυστηρότητά του ήταν η αυστηρότητα της δύναμης του λόγου του Θεού, η οποία ήταν μέσα του. Και αυτό που αποκαλείτε θυμό ήταν η αλήθεια, σύμφωνα με αυτήν η οποία είναι μέσα στον Θεό, την οποία δεν μπορούσε να συγκρατήσει, φανερώνοντας τολμηρά τις ανομίες σας.
- 27 Και πρέπει αναγκαστικά η δύναμη του Θεού να πρέπει να είναι μαζί του, ακόμη και μέχρι που να σας προστάζει ότι πρέπει να υπακούτε. Όμως, ιδού, δεν ήταν αυτός, αλλά ήταν το Πνεύμα του Κυρίου το οποίο ήταν μέσα του, το οποίο του άνοιξε το στόμα για να εκστομίσει τις λέξεις, ώστε δεν μπορούσε να το κλείσει.

And now that my soul might have joy in you, and that my heart might leave this world with gladness because of you, that I might not be brought down with grief and sorrow to the grave, arise from the dust, my sons, and be men, and be determined in one mind and in one heart, united in all things, that ye may not come down into captivity;

That ye may not be cursed with a sore cursing; and also, that ye may not incur the displeasure of a just God upon you, unto the destruction, yea, the eternal destruction of both soul and body.

Awake, my sons; put on the armor of righteousness. Shake off the chains with which ye are bound, and come forth out of obscurity, and arise from the dust.

Rebel no more against your brother, whose views have been glorious, and who hath kept the commandments from the time that we left Jerusalem; and who hath been an instrument in the hands of God, in bringing us forth into the land of promise; for were it not for him, we must have perished with hunger in the wilderness; nevertheless, ye sought to take away his life; yea, and he hath suffered much sorrow because of you.

And I exceedingly fear and tremble because of you, lest he shall suffer again; for behold, ye have accused him that he sought power and authority over you; but I know that he hath not sought for power nor authority over you, but he hath sought the glory of God, and your own eternal welfare.

And ye have murmured because he hath been plain unto you. Ye say that he hath used sharpness; ye say that he hath been angry with you; but behold, his sharpness was the sharpness of the power of the word of God, which was in him; and that which ye call anger was the truth, according to that which is in God, which he could not restrain, manifesting boldly concerning your iniquities.

And it must needs be that the power of God must be with him, even unto his commanding you that ye must obey. But behold, it was not he, but it was the Spirit of the Lord which was in him, which opened his mouth to utterance that he could not shut it.

- 28 Και τώρα υιέ μου, Λάμαν, και επίσης Λεμουήλ και Σαμ, και επίσης εσείς υιοί μου που είστε υιοί του Ισμαήλ, ιδού, αν εισακούσετε τη φωνή του Νεφί, δεν θα αφανισθείτε. Και αν θα τον εισακούτε, σας αφήνω μια ευλογία, μάλιστα, αυτήν την πρώτη μου ευλογία.
- 29 Όμως αν δεν τον ακούτε, αφαιρώ την πρώτη μου ευχή, μάλιστα, αυτήν την ευχή μου, και θα παραμείνει σε εκείνον.
- 30 Και τώρα, Ζώραμ, μιλώ προς εσένα: Ιδού, εσύ είσαι ο υπηρέτης του Λάβαν. Παρ' όλα αυτά σε έφεραν έξω από τη γη της Ιερουσαλήμ, και ξέρω ότι είσαι πραγματικός φίλος για τον υιό μου τον Νεφί, για πάντα.
- 31 Επομένως, επειδή υπήρξες πιστός, οι απόγονοί σου θα ευλογηθούν μαζί με τους απογόνους του, ώστε να κατοικούν ευημερώντας μακροχρόνια επάνω στο πρόσωπο αυτής της γης. Τίποτα λοιπόν, εκτός αν είναι ανομία ανάμεσά τους, δεν θα τους βλάψει ούτε θα διακόψει την ευημερία τους επάνω στο πρόσωπο αυτής της γης για πάντα.
- 32 Επομένως, αν θα τηρείτε τις εντολές του Κυρίου, ο Κύριος έχει αφιερώσει τη γη αυτή για την ασφάλεια των απογόνων σου μαζί με τους απογόνους του υιού μου.

And now my son, Laman, and also Lemuel and Sam, and also my sons who are the sons of Ishmael, behold, if ye will hearken unto the voice of Nephi ye shall not perish. And if ye will hearken unto him I leave unto you a blessing, yea, even my first blessing.

But if ye will not hearken unto him I take away my first blessing, yea, even my blessing, and it shall rest upon him.

And now, Zoram, I speak unto you: Behold, thou art the servant of Laban; nevertheless, thou hast been brought out of the land of Jerusalem, and I know that thou art a true friend unto my son, Nephi, forever.

Wherefore, because thou hast been faithful thy seed shall be blessed with his seed, that they dwell in prosperity long upon the face of this land; and nothing, save it shall be iniquity among them, shall harm or disturb their prosperity upon the face of this land forever.

Wherefore, if ye shall keep the commandments of the Lord, the Lord hath consecrated this land for the security of thy seed with the seed of my son.

Νεφί Β' 2

- 1 Και τώρα, Ιακώβ, μιλώ σε εσένα: Εσύ είσαι ο πρωτότοκος κατά τις ημέρες των βασάνων μου στην έρημο. Και ιδού, στην παιδική ηλικία σου υπέφερες ταλαιπωρίες και πολλή λύπη, εξαιτίας της σκαιότητας των αδελφών σου.
- 2 Ωστόσο, Ιακώβ, πρωτότοκέ μου στην έρημο, εσύ γνωρίζεις τη μεγαλοσύνη του Θεού. Και εκείνος λοιπόν θα καθαγιάσει τις ταλαιπωρίες σου προς όφελός σου.
- 3 Επομένως, η ψυχή σου θα είναι ευλογημένη, και θα κατοικήσεις με ασφάλεια μαζί με τον αδελφό σου τον Νεφί. Και οι ημέρες σου θα δαπανηθούν στην υπηρεσία του Θεού σου. Γνωρίζω λοιπόν ότι έχεις λυτρωθεί, χάρη της χρηστότητας του Λυτρωτή σου, επειδή έχεις δει ότι αυτός θα έλθει στην πληρότητα των καιρών για να φέρει τη σωτηρία στους ανθρώπους.
- 4 Και κατά τη νεανική σου ηλικία είδες τη δόξα Του. Επομένως, είσαι ευλογημένος ακριβώς όπως εκείνοι στους οποίους αυτός θα τελούν διακονία ενσαρκωμένος. Επειδή το Πνεύμα είναι το ίδιο, εχθές, σήμερα, και πάντοτε. Και ο δρόμος έχει ετοιμαστεί από την πτώση του ανθρώπου, και η σωτηρία είναι δωρεάν.
- 5 Και οι άνθρωποι διδάσκονται επαρκώς ώστε να γνωρίζουν το καλό από το κακό. Και ο νόμος έχει δοθεί στους ανθρώπους. Και με τον νόμο καμία σάρκα δεν δικαιολογείται, δηλαδή με τον νόμο οι άνθρωποι αποκόπτονται. Μάλιστα, με τον υλικό νόμο αποκόπηκαν. Και επίσης με τον πνευματικό νόμο χάνονται από αυτό που είναι καλό, και γίνονται δυστυχείς για πάντα.
- 6 Επομένως, η λύτρωση έρχεται διά και μέσω του Αγίου Μεσσία. Επειδή είναι γεμάτος χάρη και αλήθεια.
- 7 Ιδού, προσφέρει τον εαυτό του θυσία για την αμαρτία, για να ικανοποιήσει όλες τις απαιτήσεις του νόμου, για όλους εκείνους που έχουν καρδιά συντετριμμένη και πνεύμα μεταμελημένο. Και για κανέναν άλλον δεν μπορούν όλες οι απαιτήσεις του νόμου να ικανοποιηθούν.

2 Nephi 2

And now, Jacob, I speak unto you: Thou art my first-born in the days of my tribulation in the wilderness. And behold, in thy childhood thou hast suffered afflictions and much sorrow, because of the rudeness of thy brethren.

Nevertheless, Jacob, my firstborn in the wilderness, thou knowest the greatness of God; and he shall consecrate thine afflictions for thy gain.

Wherefore, thy soul shall be blessed, and thou shalt dwell safely with thy brother, Nephi; and thy days shall be spent in the service of thy God. Wherefore, I know that thou art redeemed, because of the righteousness of thy Redeemer; for thou hast beheld that in the fulness of time he cometh to bring salvation unto men.

And thou hast beheld in thy youth his glory; wherefore, thou art blessed even as they unto whom he shall minister in the flesh; for the Spirit is the same, yesterday, today, and forever. And the way is prepared from the fall of man, and salvation is free.

And men are instructed sufficiently that they know good from evil. And the law is given unto men. And by the law no flesh is justified; or, by the law men are cut off. Yea, by the temporal law they were cut off; and also, by the spiritual law they perish from that which is good, and become miserable forever.

Wherefore, redemption cometh in and through the Holy Messiah; for he is full of grace and truth.

Behold, he offereth himself a sacrifice for sin, to answer the ends of the law, unto all those who have a broken heart and a contrite spirit; and unto none else can the ends of the law be answered.

- 8 Επομένως, πόσο σημαντικό είναι να γίνουν γνωστά αυτά στους κατοίκους της γης, ώστε να ξέρουν ότι δεν υπάρχει σάρκα που να μπορεί να κατοικεί στην παρουσία του Θεού, παρά μόνο με την αξία και την ευσπλαχνία και τη χάρη του Αγίου Μεσσία, ο οποίος θυσιάζει τη ζωή του κατά τη σάρκα, και την ξαναπαίρνει με τη δύναμη του Πνεύματος, για να πραγματοποιήσει την ανάσταση των νεκρών, αφού είναι ο πρώτος που θα εγερθεί.
- 9 Επομένως, αυτός αποτελεί τις απαρχές προς τον Θεό, εφόσον θα μεσολαβήσει για όλα τα τέκνα των ανθρώπων. Και όσοι πιστεύουν σε αυτόν θα σωθούν.
- 10 Και χάρη της μεσολάβησης για όλους, όλοι οι άνθρωποι έρχονται προς τον Θεό. Επομένως, στέκουν στην παρουσία του, για να κριθούν από εκείνον σύμφωνα με την αλήθεια και την αγιότητα που είναι σε εκείνον. Επομένως, οι απαιτήσεις του νόμου που έχει δώσει ο Άγιος, για την επιβολή της σχετικής τιμωρίας, η οποία σχετική τιμωρία βρίσκεται σε αντίθεση με αυτήν της σχετικής ευδαιμονίας, για να ικανοποιήσει τις απαιτήσεις της εξιλέωσης –
- 11 Γιατί πρέπει αναγκαστικά να υπάρχει αντίθεση στα πάντα. Αν δεν ήταν έτσι, πρωτότοκέ μου στην έρημο, η χρηστότητα δεν θα μπορούσε να υπάρξει, ούτε η κακία ούτε η αγιότητα ούτε η αθλιότητα ούτε το καλό ούτε το κακό. Επομένως, τα πάντα πρέπει να είναι συνδεδεμένα σε ένα. Επομένως, αν υπήρχε ένα σώμα, θα έπρεπε να παραμείνει σαν νεκρό, που δεν έχει ούτε ζωή ούτε θάνατο, ούτε φθορά ούτε αφθαρσία, ευτυχία ή αθλιότητα, ούτε αίσθηση ούτε αναισθησία.
- 12 Επομένως, θα έπρεπε αναγκαστικά να είχε δημιουργηθεί για το τίποτα. Επομένως δεν θα υπήρχε σκοπός στο τέλος της δημιουργίας του. Επομένως, αυτό θα έπρεπε αναγκαστικά να κατέστρεφε τη σοφία του Θεού και τους αιώνιους σκοπούς του και επίσης τη δύναμη και την ευσπλαχνία και τη δικαιοσύνη του Θεού.

Wherefore, how great the importance to make these things known unto the inhabitants of the earth, that they may know that there is no flesh that can dwell in the presence of God, save it be through the merits, and mercy, and grace of the Holy Messiah, who layeth down his life according to the flesh, and taketh it again by the power of the Spirit, that he may bring to pass the resurrection of the dead, being the first that should rise.

Wherefore, he is the firstfruits unto God, inasmuch as he shall make intercession for all the children of men; and they that believe in him shall be saved.

And because of the intercession for all, all men come unto God; wherefore, they stand in the presence of him, to be judged of him according to the truth and holiness which is in him. Wherefore, the ends of the law which the Holy One hath given, unto the inflicting of the punishment which is affixed, which punishment that is affixed is in opposition to that of the happiness which is affixed, to answer the ends of the atonement—

For it must needs be, that there is an opposition in all things. If not so, my firstborn in the wilderness, righteousness could not be brought to pass, neither wickedness, neither holiness nor misery, neither good nor bad. Wherefore, all things must needs be a compound in one; wherefore, if it should be one body it must needs remain as dead, having no life neither death, nor corruption nor incorruption, happiness nor misery, neither sense nor insensibility.

Wherefore, it must needs have been created for a thing of naught; wherefore there would have been no purpose in the end of its creation. Wherefore, this thing must needs destroy the wisdom of God and his eternal purposes, and also the power, and the mercy, and the justice of God.

13 Αν λοιπόν πείτε ότι δεν υπάρχει νόμος, θα πείτε επίσης ότι δεν υπάρχει αμαρτία. Αν πείτε ότι δεν υπάρχει αμαρτία, θα πείτε επίσης ότι δεν υπάρχει χρηστότητα. Και αν δεν υπάρχει χρηστότητα, δεν υπάρχει ευδαιμονία. Και αν δεν υπάρχει χρηστότητα ούτε ευδαιμονία, δεν υπάρχει τιμωρία ούτε αθλιότητα. Και αν αυτά δεν υπάρχουν δεν υπάρχει Θεός. Και αν δεν υπάρχει Θεός, δεν υπάρχουμε εμείς ούτε η γη. Επειδή δεν θα μπορούσε να υπάρξει ούτε δημιουργία ούτε να ενεργούμε εμείς ούτε να ενεργούν άλλοι επάνω μας. Επομένως, τα πάντα θα έπρεπε να είχαν εξαφανιστεί.

14 Και τώρα, υιοί μου, σας τα λέω αυτά προς γνώση και προς όφελός σας. Επειδή υπάρχει Θεός, και έχει δημιουργήσει τα πάντα, και τους ουρανούς και τη γη, και όλα όσα περιέχουν, τόσο αυτά που ενεργούν όσο και αυτά στα οποία άλλοι ενεργούν.

15 Και για να φέρει εις πέρας τους αιώνιους σκοπούς του κατά το τέλος του ανθρώπου, αφού δημιούργησε τους προπάτορές μας και τα ζώα του αγρού και τα πτηνά του ουρανού, και τελικά, όλα όσα έχουν δημιουργηθεί, έπρεπε αναγκαστικά να υπάρχει αντίθεση. Ο απαγορευμένος καρπός σε αντίθεση με το δέντρο της ζωής, το ένα να είναι γλυκό και το άλλο πικρό.

16 Επομένως, ο Κύριος ο Θεός έδωσε στον άνθρωπο το να ενεργεί αφ' εαυτού του. Επομένως, ο άνθρωπος δεν θα μπορούσε να ενεργεί αφ' εαυτού του παρά μόνο όταν θα δελεαζόταν από το ένα η από το άλλο.

17 Και εγώ, ο Λεχί, σύμφωνα με αυτά που έχω διαβάσει, πρέπει αναγκαστικά να συμπεράνω ότι ένας άγγελος του Θεού, σύμφωνα με όσα είναι γραμμένα, είχε εκπέσει από τους ουρανούς. Επομένως, έγινε διάβολος, αφού επιδίωξε αυτό που ήταν πονηρό ενώπιον του Θεού.

18 Και επειδή είχε εκπέσει από τους ουρανούς και είχε γίνει άθλιος για πάντα, επεδίωξε επίσης την αθλιότητα όλου του ανθρωπίνου γένους. Επομένως είπε στην Εύα, μάλιστα, αυτό το παλιό φίδι, που είναι ο διάβολος, που είναι ο πατέρας όλων των ψεμάτων, επομένως είπε: Φάε τον απαγορευμένο καρπό και δεν θα πεθάνεις, αλλά θα είσαι σαν τον Θεό, που ξέρει το καλό και το κακό.

19 Αφού λοιπόν ο Αδάμ και η Εύα έφαγαν τον απαγορευμένο καρπό, οδηγήθηκαν έξω από τον κήπο της Εδέμ, για να καλλιεργήσουν τη γη.

And if ye shall say there is no law, ye shall also say there is no sin. If ye shall say there is no sin, ye shall also say there is no righteousness. And if there be no righteousness there be no happiness. And if there be no righteousness nor happiness there be no punishment nor misery. And if these things are not there is no God. And if there is no God we are not, neither the earth; for there could have been no creation of things, neither to act nor to be acted upon; wherefore, all things must have vanished away.

And now, my sons, I speak unto you these things for your profit and learning; for there is a God, and he hath created all things, both the heavens and the earth, and all things that in them are, both things to act and things to be acted upon.

And to bring about his eternal purposes in the end of man, after he had created our first parents, and the beasts of the field and the fowls of the air, and in fine, all things which are created, it must needs be that there was an opposition; even the forbidden fruit in opposition to the tree of life; the one being sweet and the other bitter.

Wherefore, the Lord God gave unto man that he should act for himself. Wherefore, man could not act for himself save it should be that he was enticed by the one or the other.

And I, Lehi, according to the things which I have read, must needs suppose that an angel of God, according to that which is written, had fallen from heaven; wherefore, he became a devil, having sought that which was evil before God.

And because he had fallen from heaven, and had become miserable forever, he sought also the misery of all mankind. Wherefore, he said unto Eve, yea, even that old serpent, who is the devil, who is the father of all lies, wherefore he said: Partake of the forbidden fruit, and ye shall not die, but ye shall be as God, knowing good and evil.

And after Adam and Eve had partaken of the forbidden fruit they were driven out of the garden of Eden, to till the earth.

20 Και έφεραν στον κόσμο παιδιά. Μάλιστα, την οικογένεια όλης της γης.

21 Και οι ημέρες των τέκνων των ανθρώπων παρατάθηκαν, σύμφωνα με το θέλημα του Θεού, ώστε να μπορέσουν να μετανοήσουν ενόσω είναι στη σάρκα. Επομένως, η κατάσταση τους έγινε κατάσταση δοκιμασίας και ο καιρός τους παρατάθηκε, σύμφωνα με τις εντολές τις οποίες ο Κύριος ο Θεός έδωσε στα τέκνα των ανθρώπων. Επειδή έδωσε εντολή ότι όλοι οι άνθρωποι πρέπει να μετανοήσουν. Επειδή έδειξε σε όλους τους ανθρώπους ότι είχαν χαθεί εξαιτίας της παράβασης των γονέων τους.

22 Και τώρα ιδού, αν ο Αδάμ δεν είχε κάνει παράβαση, δεν θα είχε πέσει, αλλά θα είχε παραμείνει στον κήπο της Εδέμ. Και όλα όσα είχαν δημιουργηθεί θα είχαν παραμείνει στην ίδια κατάσταση στην οποία ήταν αφού δημιουργήθηκαν. Και θα παρέμεναν για πάντα, και δεν θα είχαν τέλος.

23 Και δεν θα είχαν παιδιά. Επομένως, θα είχαν παραμείνει σε κατάσταση αθώτητας, χωρίς να έχουν αγαλλίαση, γιατί δεν γνώριζαν την αθλιότητα, χωρίς να κάνουν καλό, γιατί δεν γνώριζαν την αμαρτία.

24 Όμως ιδού, τα πάντα έχουν γίνει με τη σοφία εκείνου που γνωρίζει τα πάντα.

25 Ο Αδάμ έπεσε για να μπορέσουν να υπάρξουν οι άνθρωποι. Και οι άνθρωποι υπάρχουν για να μπορέσουν να έχουν αγαλλίαση.

26 Και ο Μεσσίας θα έλθει κατά την πληρότητα των καιρών, ώστε να μπορέσει να λυτρώσει τα τέκνα των ανθρώπων από την πτώση. Και επειδή λυτρώθηκαν από την πτώση, έγιναν ελεύθεροι για πάντα, γνωρίζοντας το καλό από το κακό, για να ενεργούν αφ' εαυτού τους και όχι να ενεργούν άλλοι επάνω τους, εκτός αν είναι με την τιμωρία του νόμου κατά τη μεγάλη και τελευταία ημέρα, σύμφωνα με τις εντολές τις οποίες έχει δώσει ο Θεός.

27 Επομένως, οι άνθρωποι είναι ελεύθεροι κατά τη σάρκα. Και τα πάντα τους δίνονται, όσα είναι σκόπιμο στον άνθρωπο. Και είναι ελεύθεροι να διαλέξουν ελευθερία και αιώνια ζωή, μέσω του μεγάλου Μεσολαβητή όλων των ανθρώπων ή να διαλέξουν αιχμαλωσία και θάνατο, σύμφωνα με την αιχμαλωσία και δύναμη του διαβόλου. Επειδή αυτός επιζητεί όλοι οι άνθρωποι να είναι άθλιο όπως αυτός ο ίδιος.

And they have brought forth children; yea, even the family of all the earth.

And the days of the children of men were prolonged, according to the will of God, that they might repent while in the flesh; wherefore, their state became a state of probation, and their time was lengthened, according to the commandments which the Lord God gave unto the children of men. For he gave commandment that all men must repent; for he showed unto all men that they were lost, because of the transgression of their parents.

And now, behold, if Adam had not transgressed he would not have fallen, but he would have remained in the garden of Eden. And all things which were created must have remained in the same state in which they were after they were created; and they must have remained forever, and had no end.

And they would have had no children; wherefore they would have remained in a state of innocence, having no joy, for they knew no misery; doing no good, for they knew no sin.

But behold, all things have been done in the wisdom of him who knoweth all things.

Adam fell that men might be; and men are, that they might have joy.

And the Messiah cometh in the fulness of time, that he may redeem the children of men from the fall. And because that they are redeemed from the fall they have become free forever, knowing good from evil; to act for themselves and not to be acted upon, save it be by the punishment of the law at the great and last day, according to the commandments which God hath given.

Wherefore, men are free according to the flesh; and all things are given them which are expedient unto man. And they are free to choose liberty and eternal life, through the great Mediator of all men, or to choose captivity and death, according to the captivity and power of the devil; for he seeketh that all men might be miserable like unto himself.

28 Και τώρα, υιοί μου, θα ήθελα να στρέψετε το βλέμμα σας προς τον μεγάλο Μεσολαβητή, και να ακούτε προσεκτικά τις μεγάλες του εντολές. Και να είστε πιστοί προς τα λόγια του και να διαλέξετε αιώνια ζωή, σύμφωνα με το θέλημα του Αγίου Πνεύματός του.

29 Και να μη διαλέξετε θάνατο αιώνιο, σύμφωνα με το θέλημα της σάρκας και του πονηρού που είναι μέσα της, που δίνει στο πνεύμα του διαβόλου εξουσία να αιχμαλωτίζει, για να σας ρίξει στην κόλαση, ώστε να είναι ο βασιλιάς σας στο ίδιο του το βασίλειο.

30 Είπα αυτά τα λίγα λόγια σε όλους εσάς, υιοί μου, κατά τις τελευταίες ημέρες της δοκιμασίας μου και διάλεξα το καλό τμήμα, σύμφωνα με τα λόγια του προφήτη. Και δεν έχω κανέναν άλλο αντικειμενικό σκοπό παρά μόνο την παντοτινή ευημερία της ψυχής σας. Αμήν.

And now, my sons, I would that ye should look to the great Mediator, and hearken unto his great commandments; and be faithful unto his words, and choose eternal life, according to the will of his Holy Spirit;

And not choose eternal death, according to the will of the flesh and the evil which is therein, which giveth the spirit of the devil power to captivate, to bring you down to hell, that he may reign over you in his own kingdom.

I have spoken these few words unto you all, my sons, in the last days of my probation; and I have chosen the good part, according to the words of the prophet. And I have none other object save it be the everlasting welfare of your souls. Amen.

Νεφί Β' 3

- 1 Και τώρα, μιλώ σε σένα, Γ'ζόζεφ, το τελευταίο μου παιδί. Γεννήθηκες στην έρημο των βασάνων μου. Μάλιστα, κατά τις ημέρες της μεγαλύτερης λύπης μου σε γέννησε η μητέρα σου.
- 2 Και είτε ο Κύριος να αφιερώσει και σε σένα αυτή τη γη, που είναι πολυτιμότερη γη, για την κληρονομιά σου και την κληρονομιά των απογόνων σου μαζί με τους αδελφούς σου, για την ασφάλεια σου παντοτινά, εφόσον θα τηρείς τις εντολές του Αγίου του Ισραήλ.
- 3 Και τώρα, Ιωσήφ, τελευταίο μου παιδί, εσένα που σε έφερα από την έρημο των βασάνων μου, είτε ο Κύριος να σε ευλογεί παντοτινά, επειδή οι απόγονοί σου δεν θα καταστραφούν ολοκληρωτικά.
- 4 Επειδή, ιδού, είσαι ο καρπός της οσφύς μου. Και εγώ είμαι απόγονος του Ιωσήφ τον οποίο μετέφεραν αιχμάλωτο στην Αίγυπτο. Και σπουδαίες ήταν οι διαθήκες του Κυρίου, τις οποίες συνήψε στον Ιωσήφ.
- 5 Επομένως, ο Ιωσήφ πράγματι είδε την εποχή μας. Και πήρε υπόσχεση από τον Κύριο, ότι από τον καρπό της οσφύς του, ο Κύριος ο Θεός θα έβγαζε έναν δίκαιο κλάδο στον οίκο του Ισραήλ. Όχι τον Μεσσία, αλλά έναν κλάδο που επρόκειτο να αποκοπεί, όμως να τον θυμάται στις διαθήκες του ο Κύριος, έτσι ώστε ο Μεσσίας να τους φανερωθεί κατά τις τελευταίες ημέρες, με το πνεύμα της δύναμης, ώστε να βγουν από το σκοτάδι στο φως. Μάλιστα, από κρυμμένο σκοτάδι και από αιχμαλωσία σε ελευθερία.
- 6 Γιατί ο Ιωσήφ πράγματι κατέθεσε μαρτυρία, λέγοντας: Έναν βλέποντα θα αναστήσει ο Κύριος ο Θεός μου, ο οποίος θα είναι εκλεκτός βλέπων ανάμεσα στον καρπό της οσφύς μου.
- 7 Μάλιστα, ο Ιωσήφ είπε πράγματι: Έτσι είπε ο Κύριος σε εμένα: Έναν εκλεκτό βλέποντα θα αναστήσω από τον καρπό της οσφύς μου. Και αυτός θα εκτιμηθεί πολύ από τον καρπό της οσφύς σου. Και σε αυτόν θα δώσω εντολή να τελέσει έργο για τον καρπό της οσφύς σου, τους αδελφούς του, έργο που θα είναι μεγάλης αξίας γι' αυτούς, δηλαδή να τους φέρει στη γνώση των διαθηκών που έχω συνάψει με τους πατέρες σας.

2 Nephi 3

And now I speak unto you, Joseph, my last-born. Thou wast born in the wilderness of mine afflictions; yea, in the days of my greatest sorrow did thy mother bear thee.

And may the Lord consecrate also unto thee this land, which is a most precious land, for thine inheritance and the inheritance of thy seed with thy brethren, for thy security forever, if it so be that ye shall keep the commandments of the Holy One of Israel.

And now, Joseph, my last-born, whom I have brought out of the wilderness of mine afflictions, may the Lord bless thee forever, for thy seed shall not utterly be destroyed.

For behold, thou art the fruit of my loins; and I am a descendant of Joseph who was carried captive into Egypt. And great were the covenants of the Lord which he made unto Joseph.

Wherefore, Joseph truly saw our day. And he obtained a promise of the Lord, that out of the fruit of his loins the Lord God would raise up a righteous branch unto the house of Israel; not the Messiah, but a branch which was to be broken off, nevertheless, to be remembered in the covenants of the Lord that the Messiah should be made manifest unto them in the latter days, in the spirit of power, unto the bringing of them out of darkness unto light—yea, out of hidden darkness and out of captivity unto freedom.

For Joseph truly testified, saying: A seer shall the Lord my God raise up, who shall be a choice seer unto the fruit of my loins.

Yea, Joseph truly said: Thus saith the Lord unto me: A choice seer will I raise up out of the fruit of thy loins; and he shall be esteemed highly among the fruit of thy loins. And unto him will I give commandment that he shall do a work for the fruit of thy loins, his brethren, which shall be of great worth unto them, even to the bringing of them to the knowledge of the covenants which I have made with thy fathers.

- 8 Και θα του δώσω εντολή να μην κάνει κανένα άλλο έργο, παρά μόνο το έργο που θα τον προστάξω. Και θα τον καταστήσω μέγα εμπρός στα μάτια μου, επειδή θα τελέσει το έργο μου.
- 9 Και θα είναι μέγας όπως ο Μωυσής, τον οποίο σας έχω πει ότι θα ετοιμάσω για εσάς, για να ελευθερώσει τον λαό μου, ω οίκε του Ισραήλ.
- 10 Τον Μωυσή λοιπόν θα ετοιμάσω για να ελευθερώσει τον λαό σου από τη γη της Αιγύπτου.
- 11 Όμως έναν βλέποντα θα ετοιμάσω από τον καρπό της οσφύος σου. Και θα δώσω σε αυτόν δύναμη να φέρει σε φως τον λόγο μου προς τον καρπό της οσφύος σου. Και όχι απλώς να φέρει σε φως τον λόγο μου, είτε ο Κύριος, αλλά να τους πείσει για τον λόγο μου, που θα έχει ήδη φανερωθεί σε αυτούς.
- 12 Επομένως, ο καρπός της οσφύος σου θα γράψει, και ο καρπός της οσφύος του Ιούδα θα γράψει. Αυτό λοιπόν που θα γραφεί από τον καρπό της οσφύος σου και επίσης αυτό που θα γραφεί από τον καρπό της οσφύος του Ιούδα, θα αναπτυχθούν μαζί, μέχρι που να καταρρίψουν τις λανθασμένες διδαχές και να κατασιγάσουν τις διχόνοιες, και να εδραιώσουν ειρήνη ανάμεσα στον καρπό της οσφύος σου, και να τους φέρει στη γνώση των πατέρων τους κατά τις τελευταίες ημέρες, και επίσης στη γνώση των διαθηκών μου, λέει ο Κύριος.
- 13 Και από αδυναμία θα καταστεί δυνατός, εκείνη την ημέρα που το έργο μου θα αρχίσει ανάμεσα σε όλον τον λαό μου, για την αποκατάστασή σου, ω οίκε του Ισραήλ, είπε ο Κύριος.
- 14 Έτσι λοιπόν προφήτευσε ο Ιωσήφ, λέγοντας: Ιδού, αυτόν τον βλέποντα θα ευλογήσει ο Κύριος, και εκείνοι που επιζητούν να τον καταστρέψουν θα πέσουν σε σύγχυση, επειδή αυτή η υπόσχεση που έχω λάβει από τον Κύριο για τον καρπό της οσφύος μου, θα εκπληρωθεί. Ιδού, είμαι βέβαιος για την εκπλήρωση της υπόσχεσης αυτής.
- 15 Και το όνομά του θα είναι ίδιο με το όνομά μου, και θα είναι ίδιο με το όνομα του πατέρα του. Και θα είναι σαν κι εμένα, επειδή αυτό που ο Κύριος θα φέρει σε φως με το χέρι εκείνου, με τη δύναμη του Κυρίου, θα φέρει τον λαό μου στη σωτηρία.

And I will give unto him a commandment that he shall do none other work, save the work which I shall command him. And I will make him great in mine eyes; for he shall do my work.

And he shall be great like unto Moses, whom I have said I would raise up unto you, to deliver my people, O house of Israel.

And Moses will I raise up, to deliver thy people out of the land of Egypt.

But a seer will I raise up out of the fruit of thy loins; and unto him will I give power to bring forth my word unto the seed of thy loins—and not to the bringing forth my word only, saith the Lord, but to the convincing them of my word, which shall have already gone forth among them.

Wherefore, the fruit of thy loins shall write; and the fruit of the loins of Judah shall write; and that which shall be written by the fruit of thy loins, and also that which shall be written by the fruit of the loins of Judah, shall grow together, unto the confounding of false doctrines and laying down of contentions, and establishing peace among the fruit of thy loins, and bringing them to the knowledge of their fathers in the latter days, and also to the knowledge of my covenants, saith the Lord.

And out of weakness he shall be made strong, in that day when my work shall commence among all my people, unto the restoring thee, O house of Israel, saith the Lord.

And thus prophesied Joseph, saying: Behold, that seer will the Lord bless; and they that seek to destroy him shall be confounded; for this promise, which I have obtained of the Lord, of the fruit of my loins, shall be fulfilled. Behold, I am sure of the fulfilling of this promise;

And his name shall be called after me; and it shall be after the name of his father. And he shall be like unto me; for the thing, which the Lord shall bring forth by his hand, by the power of the Lord shall bring my people unto salvation.

16 Μάλιστα, έτσι προφήτευσε ο Ιωσήφ: Είμαι βέβαιος γι' αυτό, ακριβώς όπως είμαι βέβαιος για την υπόσχεση του Μωυσή. Επειδή ο Κύριος μου έχει πει, θα διατηρήσω τους απογόνους σου για πάντα.

17 Και ο Κύριος έχει: Θα ετοιμάσω έναν Μωυσή και θα του δώσω δύναμη σε ράβδο και θα του δώσω κρίση γραπτώς. Εντούτοις δεν θα λύσω τη γλώσσα του για να μιλά πολύ, επειδή δεν θα τον καταστήσω ισχυρό στη ρητορική. Όμως θα του γράψω τον νόμο μου, με το δάχτυλο του ίδιου του χεριού μου, και θα κάνω έναν ομιλητή γι' αυτόν.

18 Και ο Κύριος μου είπε επίσης: Θα ετοιμάσω για τον καρπό της οσφύς σου και θα κάνω γι' αυτόν έναν ομιλητή. Και εγώ, ιδού, θα του δώσω να γράψει αυτά που γράφηκαν από τον καρπό της οσφύς σου, προς τον καρπό της οσφύς σου. Και ο ομιλητής της οσφύς σου, θα το δηλώσει.

19 Και τα λόγια που θα γράψει θα είναι τα λόγια που κατά την κρίση μου είναι σκόπιμα να έλθουν σε φως προς τον καρπό της οσφύς σου. Και θα είναι σαν να είχε αναφωνήσει ο καρπός της οσφύς σου προς αυτούς από το χώμα. Επειδή γνωρίζω την πίστη τους.

20 Και θα αναφωνήσουν από το χώμα. Μάλιστα, προς τους αδελφούς τους, για μετάνοια, ύστερα από τόσες γενεές που θα έχουν περάσει. Και θα συμβεί ώστε η φωνή τους θα ακουστεί σύμφωνα με την απλότητα των λόγων τους.

21 Χάρη στην πίστη τους, τα λόγια τους θα έρχονται από το στόμα μου προς τους αδελφούς τους που είναι ο καρπός της οσφύς σου. Και την αδυναμία των λόγων τους θα την καταστήσω δυνατή με την πίστη τους, μέχρι που να θυμούνται τις διαθήκες μου, αυτές που συνήψα με τους πατέρες σου.

22 Και τώρα, ιδού, υιέ μου Ιωσήφ, με αυτόν τον τρόπο προφήτευσε ο γεννήτοράς μου της παλαιάς εποχής.

23 Επομένως, χάρη αυτής της διαθήκης, είσαι μακάριος. Επειδή οι απόγονοί σου δεν θα καταστραφούν, επειδή θα ακούσουν προσεκτικά τα λόγια του βιβλίου.

Yea, thus prophesied Joseph: I am sure of this thing, even as I am sure of the promise of Moses; for the Lord hath said unto me, I will preserve thy seed forever.

And the Lord hath said: I will raise up a Moses; and I will give power unto him in a rod; and I will give judgment unto him in writing. Yet I will not loose his tongue, that he shall speak much, for I will not make him mighty in speaking. But I will write unto him my law, by the finger of mine own hand; and I will make a spokesman for him.

And the Lord said unto me also: I will raise up unto the fruit of thy loins; and I will make for him a spokesman. And I, behold, I will give unto him that he shall write the writing of the fruit of thy loins, unto the fruit of thy loins; and the spokesman of thy loins shall declare it.

And the words which he shall write shall be the words which are expedient in my wisdom should go forth unto the fruit of thy loins. And it shall be as if the fruit of thy loins had cried unto them from the dust; for I know their faith.

And they shall cry from the dust; yea, even repentance unto their brethren, even after many generations have gone by them. And it shall come to pass that their cry shall go, even according to the simpleness of their words.

Because of their faith their words shall proceed forth out of my mouth unto their brethren who are the fruit of thy loins; and the weakness of their words will I make strong in their faith, unto the remembering of my covenant which I made unto thy fathers.

And now, behold, my son Joseph, after this manner did my father of old prophesy.

Wherefore, because of this covenant thou art blessed; for thy seed shall not be destroyed, for they shall hearken unto the words of the book.

24 Και θα εμφανισθεί ένας ισχυρός άνδρας ανάμεσα τους, ο οποίος θα κάνει μεγάλο καλό, και με λόγια και με έργα, που θα είναι όργανο στα χέρια του Θεού, με υπέρμετρη πίστη, για να τελέσει μεγάλα θαύματα, και να κάνει αυτό που είναι σημαντικό στα μάτια του Θεού, για να φέρει σε πέρας αποκατάσταση σε πολλά προς τον οίκο του Ισραήλ, και προς τους απογόνους των αδελφών σου.

25 Και τώρα, μακάριος είσαι, Ιωσήφ. Ιδού, είσαι μικρός. Επομένως να ακούς με προσοχή τα λόγια του αδελφού σου τού Νεφί, και θα συμβούν σε σένα όλα αυτά σύμφωνα με τα λόγια που έχω πει. Να θυμάσαι τα λόγια του πατέρα σου που πεθαίνει. Αμήν.

And there shall rise up one mighty among them, who shall do much good, both in word and in deed, being an instrument in the hands of God, with exceeding faith, to work mighty wonders, and do that thing which is great in the sight of God, unto the bringing to pass much restoration unto the house of Israel, and unto the seed of thy brethren.

And now, blessed art thou, Joseph. Behold, thou art little; wherefore hearken unto the words of thy brother, Nephi, and it shall be done unto thee even according to the words which I have spoken. Remember the words of thy dying father. Amen.

Νεφί Β' 4

- 1 Και τώρα, εγώ, ο Νεφί, μιλώ σχετικά με τις προφητείες για τις οποίες μίλησε ο πατέρας μου, σχετικά με τον Ιωσήφ, ο οποίος μεταφέρθηκε στην Αίγυπτο.
- 2 Γιατί, ιδού, πράγματι προφήτευσε σχετικά με όλους τους απογόνους του. Και από τις προφητείες που έγραψε, δεν υπάρχουν πολλές σπουδαιότερες. Και προφήτευσε σχετικά με εμάς και τις μελλοντικές μας γενεές· και αυτά είναι γραμμένα επάνω στις πλάκες από ορείχαλκο.
- 3 Επομένως, όταν ο πατέρας μου τελείωσε την ομιλία του σχετικά με τις προφητείες τού Ιωσήφ, κάλεσε τα τέκνα του Λάμαν, τους υιούς του και τις θυγατέρες του, και τους είπε: Ιδού, υιοί μου και θυγατέρες μου, εσείς που είστε οι υιοί και οι θυγατέρες του πρωτότοκού μου, θα ήθελα να προσέξετε τα λόγια μου.
- 4 Επειδή ο Κύριος ο Θεός είπε: Εφόσον τηρείτε τις εντολές μου, θα ευημερείτε στη γη. Και εφόσον δεν τηρείτε τις εντολές μου, θα αποκοπείτε από την παρουσία μου.
- 5 Όμως, ιδού, υιοί μου και θυγατέρες μου, δεν μπορώ να κατέβω στον τάφο μου χωρίς να σας αφήσω μία ευλογία. Επειδή, ιδού, ξέρω ότι αν ανατραφείτε στην οδό που θα πρέπει να βαδίζετε, δεν θα απομακρυνθείτε από αυτήν.
- 6 Επομένως, αν είστε καταραμένοι, ιδού, σας αφήνω την ευλογία μου, ώστε η κατάρα να αφαιρεθεί από επάνω σας και να πέσει επάνω στα κεφάλια των γονέων σας.
- 7 Επομένως, χάριν της ευλογίας μου, ο Κύριος ο Θεός δεν θα σας αφήσει να αφανισθείτε. Επομένως θα είναι ελεήμων προς εσάς και προς τους απογόνους σας για πάντα.
- 8 Και συνέβη ώστε αφού σταμάτησε την ομιλία ο πατέρας μου στους υιούς και στις θυγατέρες τού Λάμαν, είπε να του φέρουν ενώπιόν του τους υιούς και τις θυγατέρες τού Λεμουήλ.
- 9 Και τους μίλησε, λέγοντας: Ιδού, υιοί μου και θυγατέρες μου, που είστε οι υιοί και οι θυγατέρες του δεύτερου υιού μου. Ιδού, σας αφήνω την ίδια ευλογία που άφησα στους υιούς και τις θυγατέρες του Λάμαν. Επομένως, δεν θα καταστραφείτε εντελώς. Αλλά στο τέλος, οι απόγονοί σας θα ευλογηθούν.

2 Nephi 4

And now, I, Nephi, speak concerning the prophecies of which my father hath spoken, concerning Joseph, who was carried into Egypt.

For behold, he truly prophesied concerning all his seed. And the prophecies which he wrote, there are not many greater. And he prophesied concerning us, and our future generations; and they are written upon the plates of brass.

Wherefore, after my father had made an end of speaking concerning the prophecies of Joseph, he called the children of Laman, his sons, and his daughters, and said unto them: Behold, my sons, and my daughters, who are the sons and the daughters of my firstborn, I would that ye should give ear unto my words.

For the Lord God hath said that: Inasmuch as ye shall keep my commandments ye shall prosper in the land; and inasmuch as ye will not keep my commandments ye shall be cut off from my presence.

But behold, my sons and my daughters, I cannot go down to my grave save I should leave a blessing upon you; for behold, I know that if ye are brought up in the way ye should go ye will not depart from it.

Wherefore, if ye are cursed, behold, I leave my blessing upon you, that the cursing may be taken from you and be answered upon the heads of your parents.

Wherefore, because of my blessing the Lord God will not suffer that ye shall perish; wherefore, he will be merciful unto you and unto your seed forever.

And it came to pass that after my father had made an end of speaking to the sons and daughters of Laman, he caused the sons and daughters of Lemuel to be brought before him.

And he spake unto them, saying: Behold, my sons and my daughters, who are the sons and the daughters of my second son; behold I leave unto you the same blessing which I left unto the sons and daughters of Laman; wherefore, thou shalt not utterly be destroyed; but in the end thy seed shall be blessed.

- 10 Και συνέβη ώστε όταν ο πατέρας μου σταμάτησε την ομιλία προς αυτούς, ιδού, μίλησε στους υιούς του Ισμαήλ, και μάλιστα σε όλη την οικογένειά του.
- 11 Και αφού σταμάτησε να τους μιλά, μίλησε στον Σαμ, λέγοντας: Ευλογημένος να είσαι εσύ και οι απόγονοί σου· επειδή θα κληρονομήσεις τη γη όπως και ο αδελφός σου Νεφί. Και οι απόγονοί σου θα αριθμηθούν με τους απογόνους του. Και εσύ θα είσαι σαν τον αδελφό σου, και οι απόγονοί σου σαν τους απογόνους του. Και θα είσαι ευλογημένος όλες τις ημέρες σου.
- 12 Και συνέβη ώστε αφού ο πατέρας μου, ο Λεχί, είχε μιλήσει σε όλον τον οίκο του, σύμφωνα με τα αισθήματα της καρδιάς του και το Πνεύμα του Κυρίου, το οποίο ήταν μέσα του, με τον καιρό γέρασε πολύ. Και συνέβη ώστε πέθανε και ετάφη.
- 13 Και συνέβη ώστε όχι πολλές ημέρες μετά τον θάνατό του, ο Λάμαν και ο Λεμουήλ και οι υιοί του Ισμαήλ ήταν θυμωμένοι μαζί μου για τις νουθεσίες του Κυρίου.
- 14 Επειδή εγώ, ο Νεφί, εξαναγκάστηκα να τους μιλήσω, σύμφωνα με τον λόγο του. Επειδή τους είπα πολλά, και επίσης ο πατέρας μου, πριν από τον θάνατό του. Πολλά από αυτά τα λόγια είναι γραμμένα επάνω στις άλλες μου πλάκες, διότι το ιστορικό μέρος είναι γραμμένο επάνω στις άλλες μου πλάκες.
- 15 Και επάνω σε αυτές γράφω τα της ψυχής μου, και πολλές από τις γραφές που είναι χαραγμένες επάνω στις πλάκες από ορείχαλκο. Επειδή η ψυχή μου τέρπεται με τις γραφές και η καρδιά μου τις συλλογίζεται, και τις γράφω προς γνώση και όφελος των τέκνων μου.
- 16 Ιδού, η ψυχή μου τέρπεται με τα του Κυρίου. Και η καρδιά μου συλλογίζεται διαρκώς αυτά που είδα και άκουσα.
- 17 Όμως, παρά τη μεγάλη καλοσύνη του Κυρίου που μου δείχνει τα μεγάλα και θαυμαστά έργα Του, η καρδιά μου αναφωνεί: Ω, τι ταλαίπωρος άνθρωπος που είμαι! Μάλιστα, η καρδιά μου λυπάται εξαιτίας της σάρκας μου. Η ψυχή μου θλίβεται εξαιτίας των ανομιών μου.
- 18 Είμαι περικυκλωμένος ολόγυρα, εξαιτίας των πειρασμών και των αμαρτιών που τόσο εύκολα με περιστοιχίζουν.
- 19 Και όταν επιθυμώ να αγαλλιάσω, η καρδιά μου στενάζει εξαιτίας των αμαρτιών μου. Όμως, ξέρω σε ποιον βασίσθηκα.

And it came to pass that when my father had made an end of speaking unto them, behold, he spake unto the sons of Ishmael, yea, and even all his household.

And after he had made an end of speaking unto them, he spake unto Sam, saying: Blessed art thou, and thy seed; for thou shalt inherit the land like unto thy brother Nephi. And thy seed shall be numbered with his seed; and thou shalt be even like unto thy brother, and thy seed like unto his seed; and thou shalt be blessed in all thy days.

And it came to pass after my father, Lehi, had spoken unto all his household, according to the feelings of his heart and the Spirit of the Lord which was in him, he waxed old. And it came to pass that he died, and was buried.

And it came to pass that not many days after his death, Laman and Lemuel and the sons of Ishmael were angry with me because of the admonitions of the Lord.

For I, Nephi, was constrained to speak unto them, according to his word; for I had spoken many things unto them, and also my father, before his death; many of which sayings are written upon mine other plates; for a more history part are written upon mine other plates.

And upon these I write the things of my soul, and many of the scriptures which are engraven upon the plates of brass. For my soul delighteth in the scriptures, and my heart pondereth them, and writeth them for the learning and the profit of my children.

Behold, my soul delighteth in the things of the Lord; and my heart pondereth continually upon the things which I have seen and heard.

Nevertheless, notwithstanding the great goodness of the Lord, in showing me his great and marvelous works, my heart exclaimeth: O wretched man that I am! Yea, my heart sorroweth because of my flesh; my soul grieveth because of mine iniquities.

I am encompassed about, because of the temptations and the sins which do so easily beset me.

And when I desire to rejoice, my heart groaneth because of my sins; nevertheless, I know in whom I have trusted.

20 Ο Θεός μου υπήρξε το στήριγμά μου. Με οδήγησε μέσα από τα βάσανά μου στην έρημο. Και με διαφύλαξε επάνω στα νερά του μεγάλου βάθους.

21 Με γέμισε με την αγάπη του, ακόμη και μέχρι τη φθορά της σάρκας μου.

22 Σάστισε το μυαλό των εχθρών μου, σε σημείο που τους έκανε να σείονται εμπρός μου.

23 Ιδού, άκουσε την κραυγή μου κατά την ημέρα και μου έδωσε γνώση με οράματα κατά τη νύχτα.

24 Και κατά την ημέρα έγινα θαρραλέος με δυνατή προσευχή προς αυτόν. Μάλιστα, τη φωνή μου έστειλα προς τα ύψη και άγγελοι κατέβηκαν και μου παραστάθηκαν.

25 Και επάνω στις πτέρυγες του Πνεύματός του, το σώμα μου μεταφέρθηκε σε υπερβολικά υψηλά βουνά. Και τα μάτια μου είδαν σπουδαία πράγματα, μάλιστα, πάρα πολύ σπουδαία για έναν άνθρωπο. Γι' αυτό μου ζητήθηκε να μην τα γράψω.

26 Ω, τότε, αν έχω δει τόσο σπουδαία πράγματα, αν ο Κύριος με τη συγκατάβασή του προς τα τέκνα των ανθρώπων έχει επισκεφθεί τους ανθρώπους με τόσο μεγάλη ευσπλαχνία, γιατί να πρέπει η καρδιά μου να θρηνεί και η ψυχή μου να περιφέρεται στην κοιλάδα της θλίψης, και η σάρκα μου να φθίνει, και η δύναμη μου να εξασθενεί, εξαιτίας των βασάνων μου;

27 Και γιατί να ενδίδω στην αμαρτία εξαιτίας της σάρκας μου; Μάλιστα, γιατί να υποχωρώ στους πειρασμούς, ώστε ο πονηρός να παίρνει θέση στην καρδιά μου για να καταστρέφει τη γαλήνη μου και να βασανίζει την ψυχή μου; Γιατί θυμώνω εξαιτίας του εχθρού μου;

28 Ξύπνα, ψυχή μου! Μην πέφτεις πια σε αμαρτία. Αγαλλίασε, καρδιά μου, και μην παραχωρείς πια θέση στον εχθρό της ψυχής μου.

29 Μην θυμώσεις ξανά εξαιτίας των εχθρών μου. Μην εξασθενείς τη δύναμη μου εξαιτίας των βασάνων μου.

30 Αγαλλίασε, καρδιά μου, και φώναξε προς τον Κύριο, και πες: Ω Κύριε, θα σε δοξολογώ για πάντα. Μάλιστα, η ψυχή μου θα αγαλλιάζει με εσένα, τον Θεό μου, και τον βράχο της σωτηρίας μου.

31 Ω Κύριε, θα λυτρώσεις την ψυχή μου; Θα με ελευθερώσεις από τα χέρια των εχθρών μου; Θα με κάνεις να σείομαι στην όψη της αμαρτίας;

My God hath been my support; he hath led me through mine afflictions in the wilderness; and he hath preserved me upon the waters of the great deep.

He hath filled me with his love, even unto the consuming of my flesh.

He hath confounded mine enemies, unto the causing of them to quake before me.

Behold, he hath heard my cry by day, and he hath given me knowledge by visions in the night-time.

And by day have I waxed bold in mighty prayer before him; yea, my voice have I sent up on high; and angels came down and ministered unto me.

And upon the wings of his Spirit hath my body been carried away upon exceedingly high mountains. And mine eyes have beheld great things, yea, even too great for man; therefore I was bidden that I should not write them.

O then, if I have seen so great things, if the Lord in his condescension unto the children of men hath visited men in so much mercy, why should my heart weep and my soul linger in the valley of sorrow, and my flesh waste away, and my strength slacken, because of mine afflictions?

And why should I yield to sin, because of my flesh? Yea, why should I give way to temptations, that the evil one have place in my heart to destroy my peace and afflict my soul? Why am I angry because of mine enemy?

Awake, my soul! No longer droop in sin. Rejoice, O my heart, and give place no more for the enemy of my soul.

Do not anger again because of mine enemies. Do not slacken my strength because of mine afflictions.

Rejoice, O my heart, and cry unto the Lord, and say: O Lord, I will praise thee forever; yea, my soul will rejoice in thee, my God, and the rock of my salvation.

O Lord, wilt thou redeem my soul? Wilt thou deliver me out of the hands of mine enemies? Wilt thou make me that I may shake at the appearance of sin?

- 32 Είθε οι πύλες της κόλασης να είναι συνεχώς κλειστές εμπρός μου, εξαιτίας του ότι η καρδιά μου είναι συντετριμμένη και το πνεύμα μου μεταμελημένο! Ω Κύριε, μην κλείσεις τις πύλες της χρηστότητάς σου εμπρός μου, για να μπορώ να βαδίζω στο μονοπάτι της χαμηλής κοιλάδας, για να είμαι ακριβής στον απλό δρόμο!
- 33 Ω Κύριε, περίβαλλέ με ολόγυρα με τον χιτώνα της χρηστότητάς σου! Ω Κύριε, προετοίμασε δρόμο για τη διαφυγή μου από τους εχθρούς μου! Κάνε τον δρόμο μου ίσιο μπροστά μου! Μην τοποθετήσεις πρόσκομμα στον δρόμο μου – αλλά καθάρισε τον δρόμο μου εμπρός μου και μη φράξεις τον δικό μου δρόμο, αλλά τους δρόμους του εχθρού μου.
- 34 Ω Κύριε, βασίσθηκα σε σένα και σε σένα θα βασίζομαι για πάντα. Δεν θα βασισθώ στον βραχίονα της σάρκας, επειδή ξέρω ότι καταραμένος είναι εκείνος που βασίζεται στον βραχίονα της σάρκας. Μάλιστα, καταραμένος είναι εκείνος που βασίζεται σε άνθρωπο ή κάνει σάρκα τον βραχίονά του.
- 35 Μάλιστα, ξέρω ότι ο Θεός θα δώσει αφειδώς σε εκείνον που ζητεί. Μάλιστα, ο Θεός μου θα μου δώσει, αν δεν ζητώ ανάρμοστα. Άρα θα υψώσω τη φωνή μου προς εσένα. Μάλιστα, θα αναφωνώ προς εσένα, τον Θεό μου, τον βράχο της χρηστότητάς μου. Ιδού, η φωνή μου θα υψώνεται πάντα προς εσένα, τον βράχο μου και τον παντοτινό Θεό μου. Αμήν.

May the gates of hell be shut continually before me, because that my heart is broken and my spirit is contrite! O Lord, wilt thou not shut the gates of thy righteousness before me, that I may walk in the path of the low valley, that I may be strict in the plain road!

O Lord, wilt thou encircle me around in the robe of thy righteousness! O Lord, wilt thou make a way for mine escape before mine enemies! Wilt thou make my path straight before me! Wilt thou not place a stumbling block in my way—but that thou wouldst clear my way before me, and hedge not up my way, but the ways of mine enemy.

O Lord, I have trusted in thee, and I will trust in thee forever. I will not put my trust in the arm of flesh; for I know that cursed is he that putteth his trust in the arm of flesh. Yea, cursed is he that putteth his trust in man or maketh flesh his arm.

Yea, I know that God will give liberally to him that asketh. Yea, my God will give me, if I ask not amiss; therefore I will lift up my voice unto thee; yea, I will cry unto thee, my God, the rock of my righteousness. Behold, my voice shall forever ascend up unto thee, my rock and mine everlasting God. Amen.

Νεφί Β' 5

- 1 Ιδού, συνέβη ώστε εγώ, ο Νεφί, αναφωνούσα όντως με θέρμη προς τον Κύριο τον Θεό μου, εξαιτίας του θυμού των αδελφών μου.
- 2 Όμως, ιδού, ο θυμός τους μεγάλωσε εναντίον μου, τόσο πολύ που επιζητούσαν να μου αφαιρέσουν τη ζωή.
- 3 Μάλιστα, παραπονούνταν όντως εναντίον μου, λέγοντας: Ο μικρότερός μας αδελφός θέλει να μας κυβερνά. Και περάσαμε πολλές δοκιμασίες εξαιτίας του. Επομένως, ας τον φονεύσουμε, ώστε να μην βασανιζόμαστε περισσότερο εξαιτίας των λόγων του. Επειδή, ιδού, δεν θα τον έχουμε να είναι ο κυβερνήτης μας, γιατί αυτό ανήκει σε μας, που είμαστε οι μεγαλύτεροι αδελφοί, να κυβερνάμε τούτον τον λαό.
- 4 Τώρα, δεν γράφω επάνω σε αυτές τις πλάκες όλα τα λόγια που παραπονούνταν εναντίον μου. Όμως, μου αρκεί να πω ότι επιζητούσαν όντως να μου αφαιρέσουν τη ζωή.
- 5 Και συνέβη ώστε ο Κύριος όντως με προειδοποίησε, ότι εγώ, ο Νεφί, έπρεπε να φύγω από κοντά τους και να καταφύγω στην έρημο, καθώς και όλοι όσοι ήθελαν να έλθουν μαζί μου.
- 6 Επομένως, συνέβη ώστε εγώ, ο Νεφί, πήρα την οικογένειά μου, και επίσης τον Ζώραμ και την οικογένειά του, και τον Σαμ, τον μεγαλύτερο μου αδελφό και την οικογένειά του, και τον Ιακώβ και τον Ιωσήφ, τους μικρότερους αδελφούς μου, και επίσης τις αδελφές μου, και όλους όσους ήθελαν να έλθουν μαζί μου. Και όλοι όσοι ήθελαν να έλθουν μαζί μου ήταν εκείνοι που πίστευαν στις προειδοποιήσεις και στις αποκαλύψεις του Θεού. Επομένως, εισάκουσαν όντως τα λόγια μου.
- 7 Πήραμε λοιπόν τις σκηνές μας και στιδήποτε άλλο μπορούσαμε και ταξιδέψαμε μέσα στην έρημο για διάστημα πολλών ημερών. Και αφού ταξιδέψαμε για διάστημα πολλών ημερών, στήσαμε τις σκηνές μας.
- 8 Και ο λαός μου ήθελε να ονομάσουμε τον τόπο Νεφί. Επομένως, τον ονομάσαμε Νεφί.
- 9 Και όλοι όσοι ήταν μαζί μου αποδέχθηκαν να αποκαλούνται ο λαός του Νεφί.
- 10 Και προσέχαμε όντως να τηρούμε τις κρίσεις και τα διατάγματα και τις εντολές του Κυρίου στα πάντα, σύμφωνα με τον νόμο του Μωυσή.

2 Nephi 5

Behold, it came to pass that I, Nephi, did cry much unto the Lord my God, because of the anger of my brethren.

But behold, their anger did increase against me, inso-much that they did seek to take away my life.

Yea, they did murmur against me, saying: Our younger brother thinks to rule over us; and we have had much trial because of him; wherefore, now let us slay him, that we may not be afflicted more because of his words. For behold, we will not have him to be our ruler; for it belongs unto us, who are the elder brethren, to rule over this people.

Now I do not write upon these plates all the words which they murmured against me. But it sufficeth me to say, that they did seek to take away my life.

And it came to pass that the Lord did warn me, that I, Nephi, should depart from them and flee into the wilderness, and all those who would go with me.

Wherefore, it came to pass that I, Nephi, did take my family, and also Zoram and his family, and Sam, mine elder brother and his family, and Jacob and Joseph, my younger brethren, and also my sisters, and all those who would go with me. And all those who would go with me were those who believed in the warnings and the revelations of God; wherefore, they did hearken unto my words.

And we did take our tents and whatsoever things were possible for us, and did journey in the wilderness for the space of many days. And after we had journeyed for the space of many days we did pitch our tents.

And my people would that we should call the name of the place Nephi; wherefore, we did call it Nephi.

And all those who were with me did take upon them to call themselves the people of Nephi.

And we did observe to keep the judgments, and the statutes, and the commandments of the Lord in all things, according to the law of Moses.

- 11 Και ο Κύριος ήταν μαζί μας. Και ευημερήσαμε υπερβολικά, διότι σπείραμε σπόρο, και όντως δρέψαμε πάλι εν αφθονία. Και αρχίσαμε να εκτρέφουμε κοπάδια και αγέλες και ζώα κάθε είδους.
- 12 Και εγώ, ο Νεφί, είχα επίσης φέρει τα χρονικά που ήταν εγχαραγμένα επάνω στις πλάκες από ορείχαλκο, και επίσης τη σφαιρά, δηλαδή την πυξίδα, η οποία είχε ετοιμασθεί για τον πατέρα μου από το χέρι του Κυρίου, σύμφωνα με αυτό που είναι γραμμένο.
- 13 Και συνέβη ώστε αρχίσαμε να ευημερούμε υπερβολικά και να πληθυνόμαστε στη γη.
- 14 Και εγώ, ο Νεφί, πήρα όντως το σπαθί του Λάβαν, και στον ίδιο τύπο έφτιαξα πολλά σπαθιά, μήπως κατά οποιονδήποτε τρόπο ο λαός που τώρα αποκαλούντο Λαμανίτες ερχόταν καταπάνω μας και μας κατέστρεφε. Επειδή ήξερα το μίσος του εναντίον μου και εναντίον των παιδιών μου και εκείνων που αποκαλούντο λαός μου.
- 15 Και έμαθα στον λαό μου να κτίζει κτήρια και να επεξεργάζεται κάθε είδους ξυλεία και σίδηρο και χαλκό και ορείχαλκο και χάλυβα και χρυσό και άργυρο και πολύτιμα μεταλλεύματα, τα οποία υπήρχαν σε μεγάλη αφθονία.
- 16 Και εγώ, ο Νεφί, έκτισα έναν ναό. Και τον οικοδόμησα κατά τον τύπο του ναού του Σολομώντα, μόνο που δεν είχε κτιστεί με τόσα πολύτιμα αντικείμενα, επειδή δεν μπορούσαν να βρεθούν επάνω στη χώρα, επομένως δεν μπορούσε να κτιστεί σαν τον ναό του Σολομώντα. Όμως τρόπος κατασκευής ήταν σαν τον ναό του Σολομώντα και η καλλιτεχνία του ήταν υπερβολικά λεπτή.
- 17 Και συνέβη ώστε εγώ, ο Νεφί, έκανα τον λαό μου να είναι φιλόπονος και να εργάζεται με τα χέρια του.
- 18 Και συνέβη ώστε ήθελαν να είμαι βασιλιάς τους. Όμως εγώ, ο Νεφί, επιθυμούσα να μην έχουν βασιλιά. Παρ' όλα αυτά, έκανα γι' αυτούς σύμφωνα με ό,τι ήταν εντός των δυνάμεών μου.
- 19 Και ιδού, τα λόγια του Κυρίου είχαν εκπληρωθεί προς τους αδελφούς μου, αυτά που είχε πει σχετικά με αυτούς, ότι θα έπρεπε να είμαι κυβερνήτης τους και δάσκαλός τους. Επομένως, υπήρξα ο κυβερνήτης τους και ο δάσκαλός τους, σύμφωνα με τις εντολές του Κυρίου, μέχρι τη στιγμή που επιζητούσαν να μου αφαιρέσουν τη ζωή.

And the Lord was with us; and we did prosper exceedingly; for we did sow seed, and we did reap again in abundance. And we began to raise flocks, and herds, and animals of every kind.

And I, Nephi, had also brought the records which were engraven upon the plates of brass; and also the ball, or compass, which was prepared for my father by the hand of the Lord, according to that which is written.

And it came to pass that we began to prosper exceedingly, and to multiply in the land.

And I, Nephi, did take the sword of Laban, and after the manner of it did make many swords, lest by any means the people who were now called Lamanites should come upon us and destroy us; for I knew their hatred towards me and my children and those who were called my people.

And I did teach my people to build buildings, and to work in all manner of wood, and of iron, and of copper, and of brass, and of steel, and of gold, and of silver, and of precious ores, which were in great abundance.

And I, Nephi, did build a temple; and I did construct it after the manner of the temple of Solomon save it were not built of so many precious things; for they were not to be found upon the land, wherefore, it could not be built like unto Solomon's temple. But the manner of the construction was like unto the temple of Solomon; and the workmanship thereof was exceedingly fine.

And it came to pass that I, Nephi, did cause my people to be industrious, and to labor with their hands.

And it came to pass that they would that I should be their king. But I, Nephi, was desirous that they should have no king; nevertheless, I did for them according to that which was in my power.

And behold, the words of the Lord had been fulfilled unto my brethren, which he spake concerning them, that I should be their ruler and their teacher. Wherefore, I had been their ruler and their teacher, according to the commandments of the Lord, until the time they sought to take away my life.

20 Επομένως, ο λόγος του Κυρίου εκπληρώθηκε, αυτός που μου είχε πει, λέγοντας ότι: Εφόσον δεν εισακούν τα λόγια σου, θα αποκοπούν από την παρουσία του Κυρίου. Και ιδού, αποκόπηκαν από την παρουσία του.

21 Και είχε κάνει την κατάρα να πέσει επάνω τους, μάλιστα, μία οδυνηρή κατάρα, εξαιτίας της ανομίας τους. Επειδή ιδού, είχαν σκληρύνει την καρδιά τους εναντίον του, ώστε είχαν γίνει σαν πυρόλιθος. Επομένως, καθώς ήταν λευκοί και υπερβολικά όμορφοι και θελκτικοί, για να μην είναι δελεαστικοί για τον λαό μου, ο Κύριος ο Θεός έκανε να πέσει επάνω τους δέρμα μελανό.

22 Και έτσι είπε ο Κύριος ο Θεός: Θα κάνω ώστε να είναι απεχθείς προς τον λαό σου, εκτός αν μετανοήσουν για τις ανομίες τους.

23 Και καταραμένοι θα είναι οι απόγονοι εκείνου που αναμειγνύονται με τους απογόνους τους. Επειδή θα είναι καταραμένοι με την ίδια κατάρα. Και το είπε ο Κύριος, και έγινε.

24 Και εξαιτίας της κατάρας τους που ήταν επάνω τους, έγιναν νωθρός λαός, γεμάτος διαβολιά και πονηρία και όντως επιζητούσαν στην έρημο αρπακτικά ζώα.

25 Και ο Κύριος ο Θεός μου είπε: Αυτοί θα αποτελούν μάστιγα για τους απογόνους σου, για να τους παρακινούν να με θυμούνται. Και εφόσον δεν με θυμούνται και δεν ακούν τα λόγια μου, αυτοί θα τους μαστίζουν μέχρι καταστροφής.

26 Και συνέβη ώστε εγώ, ο Νεφί, αφιέρωσα τον Ιακώβ και τον Ιωσήφ, για να είναι ιερείς και διδάσκαλοι στη χώρα του λαού μου.

27 Και συνέβη ώστε ζήσαμε κατά τον τρόπο της ευδαιμονίας.

28 Και είχαν περάσει τριάντα χρόνια από τότε που φύγαμε από την Ιερουσαλήμ.

29 Και εγώ, ο Νεφί, είχα τηρήσει επάνω στις πλάκες μου, τις οποίες είχα φτιάξει, τα χρονικά του λαού μου μέχρι τούδε.

30 Και συνέβη ώστε ο Κύριος ο Θεός μου είπε: Φτιάξε άλλες πλάκες. Και να χαραξείς επάνω τους πολλά τα οποία φαίνονται καλά σε εμένα, προς όφελος του λαού σου.

Wherefore, the word of the Lord was fulfilled which he spake unto me, saying that: Inasmuch as they will not hearken unto thy words they shall be cut off from the presence of the Lord. And behold, they were cut off from his presence.

And he had caused the cursing to come upon them, yea, even a sore cursing, because of their iniquity. For behold, they had hardened their hearts against him, that they had become like unto a flint; wherefore, as they were white, and exceedingly fair and delightsome, that they might not be enticing unto my people the Lord God did cause a skin of blackness to come upon them.

And thus saith the Lord God: I will cause that they shall be loathsome unto thy people, save they shall repent of their iniquities.

And cursed shall be the seed of him that mixeth with their seed; for they shall be cursed even with the same cursing. And the Lord spake it, and it was done.

And because of their cursing which was upon them they did become an idle people, full of mischief and subtlety, and did seek in the wilderness for beasts of prey.

And the Lord God said unto me: They shall be a scourge unto thy seed, to stir them up in remembrance of me; and inasmuch as they will not remember me, and hearken unto my words, they shall scourge them even unto destruction.

And it came to pass that I, Nephi, did consecrate Jacob and Joseph, that they should be priests and teachers over the land of my people.

And it came to pass that we lived after the manner of happiness.

And thirty years had passed away from the time we left Jerusalem.

And I, Nephi, had kept the records upon my plates, which I had made, of my people thus far.

And it came to pass that the Lord God said unto me: Make other plates; and thou shalt engraven many things upon them which are good in my sight, for the profit of thy people.

31 Επομένως, εγώ, ο Νεφί, για να είμαι υπάκουος στις εντολές του Κυρίου, πήγα και έφτιαξα αυτές τις πλάκες επάνω στις οποίες έχω χαραξέει αυτά.

32 Και χάραξα αυτό που ευαρεστεί τον Θεό. Και αν ο λαός μου ευαρεστείται με τα του Θεού, θα ευαρεστείται με τα χαράγματά μου που είναι επάνω σε αυτές τις πλάκες.

33 Και αν ο λαός μου επιθυμεί να γνωρίζει το πιο λεπτομερές τμήμα της ιστορίας του λαού μου, πρέπει να ερευνήσει τις άλλες μου πλάκες.

34 Και μου αρκεί να πω ότι είχαν περάσει σαράντα χρόνια, και είχαμε ήδη πολέμους και διχόνοιες με τους αδελφούς μας.

Wherefore, I, Nephi, to be obedient to the commandments of the Lord, went and made these plates upon which I have engraven these things.

And I engraved that which is pleasing unto God. And if my people are pleased with the things of God they will be pleased with mine engravings which are upon these plates.

And if my people desire to know the more particular part of the history of my people they must search mine other plates.

And it sufficeth me to say that forty years had passed away, and we had already had wars and contentions with our brethren.

Νεφί Β' 6

- 1 Τα λόγια του Ιακώβ, αδελφού του Νεφί, τα οποία είπε προς τον λαό του Νεφί:
- 2 Ιδού, αγαπημένοι μου αδελφοί, εγώ, ο Ιακώβ, έχοντας κληθεί από τον Θεό, χειροτονημένος κατά την αγία του τάξη, και έχοντας αφιερωθεί από τον αδελφό μου τον Νεφί, τον οποίο βλέπετε ως βασιλέα ή ως προστάτη, και στον οποίο βασίζεστε για την ασφάλεια σας, ιδού, εσείς ξέρετε ότι σας έχω μιλήσει επανειλημμένως για παρά πολλά πράγματα.
- 3 Παρ' όλα αυτά, σας μιλώ πάλι, επειδή επιθυμώ την ευημερία της ψυχής σας. Μάλιστα, η αγωνία μου για εσάς είναι μεγάλη. Και εσείς οι ίδιοι ξέρετε ότι πάντοτε ήταν. Επειδή σας παρότρυνα με κάθε επιμέλεια και σας δίδαξα τα λόγια του πατέρα μου και σαςμίλησα σχετικά με όλα όσα έχουν γραφεί, από τη δημιουργία του κόσμου.
- 4 Και τώρα, ιδού, θα σας μιλήσω σχετικά με αυτά που έχουν συμβεί, και αυτά που πρόκειται να συμβούν. Επομένως, θα σας διαβάσω τα λόγια του Ησαΐα. Και είναι τα λόγια τα οποία ο αδελφός μου επιθύμησε να σας πω. Και σας μιλώ για το καλό σας, για να μάθετε και να δοξάσετε το όνομα του Θεού σας.
- 5 Και τώρα, τα λόγια τα οποία θα διαβάσω είναι αυτά που είπε ο Ησαΐας σχετικά με όλον τον οίκο του Ισραήλ. Επομένως, μπορούν να παρομοιαστούν με εσάς, διότι εσείς είστε από τον οίκο του Ισραήλ. Και υπάρχουν πολλά πράγματα που είπε ο Ησαΐας, τα οποία μπορούν να παρομοιαστούν με εσάς, επειδή εσείς είστε από τον οίκο του Ισραήλ.
- 6 Και τώρα, αυτά είναι τα λόγια: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Ιδού, θα υψώσω το χέρι μου προς τους Εθνικούς, και θα στήσω τη σημαία μου προς τον λαό. Και αυτοί θα φέρουν τους υιούς σου στην αγκαλιά τους, και τις θυγατέρες σου θα τις σηκώνουν επάνω στους ώμους τους.
- 7 Και οι βασιλιάδες θα είναι παιδοτρόφοι σου, και οι βασιλίσσές τους οι τροφοί σου. Θα σε προσκυνήσουν με το πρόσωπο τους προς τη γη και θα γλείψουν το χώμα των ποδιών σου. και θα γνωρίσεις ότι εγώ είμαι ο Κύριος και δεν θα ντρέπονται αυτοί που με προσμένουν.

2 Nephi 6

The words of Jacob, the brother of Nephi, which he spake unto the people of Nephi:

Behold, my beloved brethren, I, Jacob, having been called of God, and ordained after the manner of his holy order, and having been consecrated by my brother Nephi, unto whom ye look as a king or a protector, and on whom ye depend for safety, behold ye know that I have spoken unto you exceedingly many things.

Nevertheless, I speak unto you again; for I am desirous for the welfare of your souls. Yea, mine anxiety is great for you; and ye yourselves know that it ever has been. For I have exhorted you with all diligence; and I have taught you the words of my father; and I have spoken unto you concerning all things which are written, from the creation of the world.

And now, behold, I would speak unto you concerning things which are, and which are to come; wherefore, I will read you the words of Isaiah. And they are the words which my brother has desired that I should speak unto you. And I speak unto you for your sakes, that ye may learn and glorify the name of your God.

And now, the words which I shall read are they which Isaiah spake concerning all the house of Israel; wherefore, they may be likened unto you, for ye are of the house of Israel. And there are many things which have been spoken by Isaiah which may be likened unto you, because ye are of the house of Israel.

And now, these are the words: Thus saith the Lord God: Behold, I will lift up mine hand to the Gentiles, and set up my standard to the people; and they shall bring thy sons in their arms, and thy daughters shall be carried upon their shoulders.

And kings shall be thy nursing fathers, and their queens thy nursing mothers; they shall bow down to thee with their faces towards the earth, and lick up the dust of thy feet; and thou shalt know that I am the Lord; for they shall not be ashamed that wait for me.

8 Και τώρα εγώ, ο Ιακώβ, θα ήθελα να πω μερικά πράγματα σχετικά με αυτά τα λόγια. Γιατί ιδού, ο Κύριος μου έδειξε ότι αυτοί που ήταν στην Ιερουσαλήμ, από την οποία ήλθαμε, έχουν φονευθεί και μεταφερθεί αιχμάλωτοι.

9 Παρ' όλα αυτά, ο Κύριος μου έδειξε ότι πρόκειται να επιστρέψουν. Και μου έδειξε επίσης ότι ο Κύριος ο Θεός, ο Άγιος του Ισραήλ, πρόκειται να φανερωθεί σε αυτούς κατά τη σάρκα. Και αφού φανερωθεί, αυτοί πρόκειται να τον μαστιγώσουν και να τον σταυρώσουν, σύμφωνα με τα λόγια του αγγέλου που μου το είπε.

10 Και αφού σκληρύνουν την καρδιά τους και γίνουν σκληροτράχηλοι εναντίον του Αγίου του Ισραήλ, ιδού, οι κρίσεις του Αγίου του Ισραήλ θα πέσουν επάνω τους. Και θα έλθει η ημέρα κατά την οποία θα παταχθούν και θα βασανισθούν.

11 Επομένως, αφού συρθούν απ' εδώ και απ' εκεί, διότι έτσι λέει ο άγγελος, πολλοί θα βασανισθούν κατά τη σάρκα και δεν θα αφεθούν να αφανισθούν, χάριν των προσευχών των πιστών. Θα διασκορπισθούν και θα παταχθούν και θα μισηθούν. Παρόλα αυτά, ο Κύριος θα είναι ελεήμων προς αυτούς, ώστε όταν φθάσουν στο σημείο να μάθουν για τον Λυτρωτή τους, θα συναθροισθούν πάλι στις χώρες της κληρονομιάς τους.

12 Και ευλογημένοι είναι οι Εθνικοί, εκείνοι για τους οποίους έχει γράψει ο προφήτης. Γιατί ιδού, αν γίνει και μετανοήσουν και δεν πολεμούν εναντίον της Σιών και δεν ενωθούν με αυτήν τη μεγάλη και απεχθή εκκλησία, θα σωθούν. Επειδή ο Κύριος ο Θεός θα εκπληρώσει τις διαθήκες του, τις οποίες έχει συνάψει προς τα τέκνα του. Και γι' αυτόν τον σκοπό ο προφήτης έχει γράψει αυτά τα πράγματα.

13 Επομένως, εκείνοι που πολεμούν εναντίον της Σιών και του λαού του Κυρίου της διαθήκης, θα γλείψουν το χόμα των ποδιών τους. Και ο λαός του Κυρίου δεν θα ντρέπεται. Επειδή ο λαός του Κυρίου είναι εκείνοι που τον προσμένουν. Επειδή ακόμη προσμένουν τον ερχομό του Μεσσία.

And now I, Jacob, would speak somewhat concerning these words. For behold, the Lord has shown me that those who were at Jerusalem, from whence we came, have been slain and carried away captive.

Nevertheless, the Lord has shown unto me that they should return again. And he also has shown unto me that the Lord God, the Holy One of Israel, should manifest himself unto them in the flesh; and after he should manifest himself they should scourge him and crucify him, according to the words of the angel who spake it unto me.

And after they have hardened their hearts and stiffened their necks against the Holy One of Israel, behold, the judgments of the Holy One of Israel shall come upon them. And the day cometh that they shall be smitten and afflicted.

Wherefore, after they are driven to and fro, for thus saith the angel, many shall be afflicted in the flesh, and shall not be suffered to perish, because of the prayers of the faithful; they shall be scattered, and smitten, and hated; nevertheless, the Lord will be merciful unto them, that when they shall come to the knowledge of their Redeemer, they shall be gathered together again to the lands of their inheritance.

And blessed are the Gentiles, they of whom the prophet has written; for behold, if it so be that they shall repent and fight not against Zion, and do not unite themselves to that great and abominable church, they shall be saved; for the Lord God will fulfil his covenants which he has made unto his children; and for this cause the prophet has written these things.

Wherefore, they that fight against Zion and the covenant people of the Lord shall lick up the dust of their feet; and the people of the Lord shall not be ashamed. For the people of the Lord are they who wait for him; for they wait for the coming of the Messiah.

- 14 Και ιδού, σύμφωνα με τα λόγια του προφήτη, ο Μεσσίας θα ενεργήσει πάλι τη δεύτερη φορά για να τους περισυλλέξει. Επομένως, θα φανερωθεί σε αυτούς με δύναμη και μεγάλη δόξα, μέχρι καταστροφής των εχθρών τους, όταν έλθει η ημέρα εκείνη κατά την οποία θα πιστέψουν σε αυτόν. Και δεν θα καταστρέψει κανέναν που πιστεύει σε αυτόν.
- 15 Και εκείνοι που δεν πιστεύουν σε αυτόν, θα καταστραφούν, και με φωτιά και με θύελλα, και με σεισμούς και με αιματοχυσίες και με λοιμώδεις νόσους και με λιμό. Και θα γνωρίσουν ότι ο Κύριος είναι ο Θεός, ο Άγιος του Ισραήλ.
- 16 Γίνεται η λεία να αφαιρεθεί από τον ισχυρό ή ο νόμιμος αιχμάλωτος να ελευθερωθεί;
- 17 Όμως έτσι λέει ο Κύριος: Ακόμη και οι αιχμάλωτοι του ισχυρού θα απομακρυνθούν και η λεία του τρομερού θα ελευθερωθεί. Επειδή ο Ισχυρός Θεός θα ελευθερώσει τον λαό της διαθήκης του. Γιατί έτσι λέει ο Κύριος: Εγώ θα αντιδικήσω με αυτούς που αντιδικούν με εσένα –
- 18 Και θα θρέψω αυτούς που σε καταπιέζουν, με την ίδια τους τη σάρκα. Και θα μεθύσουν με το ίδιο τους το αίμα σαν με γλυκό κρασί. Και θα γνωρίσει κάθε σάρκα ότι εγώ ο Κύριος είμαι ο Σωτήρας σου και ο Λυτρωτής σου, ο Ισχυρός του Ιακώβ.

And behold, according to the words of the prophet, the Messiah will set himself again the second time to recover them; wherefore, he will manifest himself unto them in power and great glory, unto the destruction of their enemies, when that day cometh when they shall believe in him; and none will he destroy that believe in him.

And they that believe not in him shall be destroyed, both by fire, and by tempest, and by earthquakes, and by bloodsheds, and by pestilence, and by famine. And they shall know that the Lord is God, the Holy One of Israel.

For shall the prey be taken from the mighty, or the lawful captive delivered?

But thus saith the Lord: Even the captives of the mighty shall be taken away, and the prey of the terrible shall be delivered; for the Mighty God shall deliver his covenant people. For thus saith the Lord: I will contend with them that contendeth with thee—

And I will feed them that oppress thee, with their own flesh; and they shall be drunken with their own blood as with sweet wine; and all flesh shall know that I the Lord am thy Savior and thy Redeemer, the Mighty One of Jacob.

Νεφί Β' 7

- 1 Μάλιστα, γιατί έτσι λέει ο Κύριος: Μήπως σε χώρισα η μήπως σε απέβαλα για πάντα; Γιατί έτσι λέει ο Κύριος: Που είναι το έγγραφο του διαζυγίου της μητέρας σας; Με ποιον σας χώρισα ή σε ποιον από τους δανειστές μου σας πούλησα; Μάλιστα, σε ποιον σας πούλησα; Ιδού, για τις ανομίες σας πουληθήκατε, και για τις παραβάσεις σας χώρισε η μητέρα σας.
- 2 Επομένως, όταν ήλθα, δεν υπήρχε κανένας. Όταν κάλεσα, μάλιστα, δεν υπήρχε κανείς να απαντήσει. Ω οίκε του Ισραήλ, μίκρυνε καθόλου το χέρι μου ώστε να μην μπορεί να λυτρώσει ή δεν έχω δύναμη να ελευθερώσω; Ιδού, με την επιτίμησή μου ξεραίνω τη θάλασσα, κάνω τους ποταμούς τους έρημο και τα ψάρια τους να βρομούν, επειδή τα νερά αποξηράνθηκαν και πεθαίνουν από δίψα.
- 3 Εγώ ντύνω ολόγυρα τους ουρανούς με σκοτάδι και κάνω σάκο το περικάλυμμά τους.
- 4 Ο Κύριος ο Θεός μου έδωσε τη γλώσσα των διδαγμένων, για να ξέρω πώς να πω ένα λόγο στον καιρό του προς εσένα, ω οίκε του Ισραήλ. Όταν είστε αποκαμωμένοι, αυτός ξυπνά από πρωί σε πρωί. Ξυπνά το αφτί μου για να ακούω όπως οι διδαγμένοι.
- 5 Ο Κύριος ο Θεός άνοιξε το αφτί μου, και εγώ δεν απειθάρχησα, ούτε στράφηκα προς τα πίσω.
- 6 Έστρεψα τα νώτα μου στον μαστιγωτή, και τα μαγουλά μου σε αυτούς που μαδούσαν τις τρίχες. Δεν έκρυψα το πρόσωπο μου από τη ντροπή και το φτύσιμο.
- 7 Επειδή ο Κύριος ο Θεός θα με βοηθήσει, γι' αυτό εγώ δεν θα εξευτελιστώ. Γι' αυτό έθεσα το πρόσωπο μου σαν πυρόλιθο και ξέρω ότι δεν θα ντραπώ.
- 8 Και ο Κύριος είναι κοντά και με δικαιώνει. Ποιος θα διαπληκτιστεί μαζί μου; Ας παρασταθούμε μαζί. Ποιος είναι ο εναντίος μου; Ας με πλησιάσει και θα τον πατάξω με τη δύναμη του στόματός μου.
- 9 Γιατί ο Κύριος ο Θεός θα με βοηθήσει. Και όλοι όσοι με καταδικάσουν, ιδού, όλοι αυτοί θα παλιώσουν σαν ιμάτιο, και ο σκόρος θα τους καταφάει.
- 10 Ποιος είναι μεταξύ σας που φοβάται τον Κύριο, που υπακούει στη φωνή του δούλου του, που περπατά στο σκοτάδι και δεν έχει φως;

2 Nephi 7

Yea, for thus saith the Lord: Have I put thee away, or have I cast thee off forever? For thus saith the Lord: Where is the bill of your mother's divorcement? To whom have I put thee away, or to which of my creditors have I sold you? Yea, to whom have I sold you? Behold, for your iniquities have ye sold yourselves, and for your transgressions is your mother put away.

Wherefore, when I came, there was no man; when I called, yea, there was none to answer. O house of Israel, is my hand shortened at all that it cannot redeem, or have I no power to deliver? Behold, at my rebuke I dry up the sea, I make their rivers a wilderness and their fish to stink because the waters are dried up, and they die because of thirst.

I clothe the heavens with blackness, and I make sackcloth their covering.

The Lord God hath given me the tongue of the learned, that I should know how to speak a word in season unto thee, O house of Israel. When ye are weary he waketh morning by morning. He waketh mine ear to hear as the learned.

The Lord God hath opened mine ear, and I was not rebellious, neither turned away back.

I gave my back to the smiter, and my cheeks to them that plucked off the hair. I hid not my face from shame and spitting.

For the Lord God will help me, therefore shall I not be confounded. Therefore have I set my face like a flint, and I know that I shall not be ashamed.

And the Lord is near, and he justifieth me. Who will contend with me? Let us stand together. Who is mine adversary? Let him come near me, and I will smite him with the strength of my mouth.

For the Lord God will help me. And all they who shall condemn me, behold, all they shall wax old as a garment, and the moth shall eat them up.

Who is among you that feareth the Lord, that obeyeth the voice of his servant, that walketh in darkness and hath no light?

11 Ἰδοῦ, ὅλοι εσεῖς, που ανάβετε φωτιά, που εἶστε
περικυκλωμένοι με σπῖθες, περπατήστε στο φως της
φωτιάς σας και στις σπῖθες τις οποίες ανάψατε. Αυτό θα
έχετε ἀπό το δικό μου χέρι — θα κείτεστε σε λύπη.

Behold all ye that kindle fire, that compass yourselves
about with sparks, walk in the light of your fire and in
the sparks which ye have kindled. This shall ye have of
mine hand—ye shall lie down in sorrow.

Νεφί Β' 8

- 1 Ακούστε με, εσείς που ακολουθείτε τη χρηστότητα. Κοιτάζτε στον βράχο από τον οποίο λαξευθήκατε και στο στόμιο του λάκκου από τον οποίο ανορυχθήκατε.
- 2 Κοιτάζτε στον Αβραάμ τον πατέρα σας, και στη Σάρρα, αυτήν που σας γέννησε. Γιατί τον κάλεσα αυτόν μόνον του, και τον ευλόγησα.
- 3 Ο Κύριος λοιπόν θα παρηγορήσει τη Σιών, θα παρηγορήσει όλους τους ερημωμένους τόπους της, και θα κάνει την έρημό της σαν την Εδέμ, και την έρημό της σαν τον κήπο του Κυρίου. Ευφροσύνη και αγαλλίαση θα βρίσκεται μέσα σε αυτήν, δοξολογία και φωνή μελωδίας.
- 4 Άκουσέ με, λαέ μου· και δώσε ακρόαση σε μένα, έθνος μου· επειδή, από μένα θα βγει νόμος, και θα καταστήσω την κρίση μου ως φως για τον λαό.
- 5 Η χρηστότητά μου είναι σιμά· η σωτηρία μου βγήκε, και ο βραχίονας μου θα κρίνει τον λαό. Τα νησιά θα με προσμένουν, και επάνω στον βραχίονα μου θα ελπίζουν.
- 6 Ψώστε τα μάτια σας στους ουρανούς, και κοιτάζτε κάτω στη γη· επειδή, οι ουρανοί θα διαλυθούν σαν καπνός, και η γη θα παλιώσει σαν ιμάτιο, και όσοι κατοικούν σε αυτήν, θα πεθάνουν κατά τον ίδιο τρόπο. Όμως η σωτηρία μου θα είναι για πάντα, και η χρηστότητά μου δεν θα εκλείψει.
- 7 Ακούστε με, εσείς που γνωρίζετε χρηστότητα· λαέ, στην καρδιά του οποίου έχω γράψει τον νόμο μου, μη φοβάστε τον ονειδισμό των ανθρώπων, ούτε να τρομάζετε με τις ύβρεις τους.
- 8 Γιατί ο σκόρος θα τους καταφάει σαν ιμάτιο, και το σκουλήκι θα τους φάει σαν μαλλί. Όμως η χρηστότητά μου θα υπάρχει παντοτινά, και η σωτηρία μου από γενεά σε γενεά.
- 9 Ξύπνα, ξύπνα! Φόρεσε δύναμη, ω βραχίονα του Κυρίου. Ξύπνα όπως κατά τις αρχαίες ημέρες. Δεν είσαι εσύ αυτός που πάταξες τη Ραάβ και πλήγωσες τον δράκοντα;
- 10 Δεν είσαι συ αυτός που ξέρανε τη θάλασσα, τον ωκεανό, που έκανε τα βάθη της θάλασσας δρόμο για τους λυτρωμένους να διαβούν;

2 Nephi 8

Hearken unto me, ye that follow after righteousness. Look unto the rock from whence ye are hewn, and to the hole of the pit from whence ye are digged.

Look unto Abraham, your father, and unto Sarah, she that bare you; for I called him alone, and blessed him.

For the Lord shall comfort Zion, he will comfort all her waste places; and he will make her wilderness like Eden, and her desert like the garden of the Lord. Joy and gladness shall be found therein, thanksgiving and the voice of melody.

Hearken unto me, my people; and give ear unto me, O my nation; for a law shall proceed from me, and I will make my judgment to rest for a light for the people.

My righteousness is near; my salvation is gone forth, and mine arm shall judge the people. The isles shall wait upon me, and on mine arm shall they trust.

Lift up your eyes to the heavens, and look upon the earth beneath; for the heavens shall vanish away like smoke, and the earth shall wax old like a garment; and they that dwell therein shall die in like manner. But my salvation shall be forever, and my righteousness shall not be abolished.

Hearken unto me, ye that know righteousness, the people in whose heart I have written my law, fear ye not the reproach of men, neither be ye afraid of their revilings.

For the moth shall eat them up like a garment, and the worm shall eat them like wool. But my righteousness shall be forever, and my salvation from generation to generation.

Awake, awake! Put on strength, O arm of the Lord; awake as in the ancient days. Art thou not he that hath cut Rahab, and wounded the dragon?

Art thou not he who hath dried the sea, the waters of the great deep; that hath made the depths of the sea a way for the ransomed to pass over?

11 Άρα, οι λυτρωμένοι του Κυρίου θα επιστρέψουν, και θα έλθουν με τραγούδια στη Σιών. Και αιώνια χαρά θα είναι επάνω στο κεφάλι τους. Και θα αποκτήσουν χαρά και αγαλλίαση. Η λύπη και το πένθος θα φύγουν μακριά.

12 Εγώ είμαι αυτός. Μάλιστα εγώ είμαι αυτός που σας παρηγορεί. Ιδού, ποιος είσαι εσύ, για να φοβάσαι τον άνθρωπο, που θα πεθάνει, και τον υιό του ανθρώπου, που θα γίνει σαν το χορτάρι;

13 Και ξεχνάς τον Κύριο τον πλάστη σου, που έχει εκτείνει τους ουρανούς, και έθεσε τα θεμέλια της γης, και φοβόσουν συνέχεια, κάθε ημέρα, εξαιτίας της οργής του καταπιεστή σου, σαν να ήταν έτοιμος να καταστρέψει; Και πού είναι η οργή του καταπιεστή;

14 Ο εξόριστος αιχμάλωτος σπεύδει για να λυθεί, και για να μην πεθάνει μέσα στον λάκκο, ούτε να στερηθεί το ψωμί του.

15 Όμως εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σου, του οποίου τα κύματα βοούσαν. Κύριος των Δυνάμεων είναι το όνομά μου.

16 Και έβαλα τα λόγια μου στο στόμα σου, και σε σκέπασα με τη σκιά του χεριού μου, για να στερεώσω τους ουρανούς και να θεμελιώσω τη γη, και να πω στη Σιών: Ιδού, είσαι ο λαός μου.

17 Ξύπνα, ξύπνα, σήκω όρθια, ω Ιερουσαλήμ, που ήπιες από το χέρι του Κυρίου το ποτήρι της οργής Του – ήπιες τα κατακάθια του ποτηριού του τρεμάμενου στραγγίσματος –

18 Και κανένας για να την καθοδηγήσει απ' όλους τους υιούς που γέννησε. Ούτε να την πάρει από το χέρι, απ' όλους τους υιούς που ανάθρεψε.

19 Αυτοί οι δύο υιοί ήλθαν προς εσένα, ποιος θα σε λυπηθεί – την ερήμωση και την καταστροφή σου, και την πείνα και το σπαθί – και με ποιον θα σε παρηγορήσω;

20 Οι υιοί σου νεκρώθηκαν, εκτός από αυτούς τους δύο. Είναι ξαπλωμένοι στην αρχή όλων των δρόμων. Σαν άγιος ταύρος μέσα σε δίχτυ είναι γεμάτοι από την οργή του Κυρίου, την επιτίμηση του Θεού σου.

21 Γι' αυτό, άκουσε τώρα αυτό, εσύ, βασανισμένη και μεθυσμένη, αλλά όχι με κρασί:

Therefore, the redeemed of the Lord shall return, and come with singing unto Zion; and everlasting joy and holiness shall be upon their heads; and they shall obtain gladness and joy; sorrow and mourning shall flee away.

I am he; yea, I am he that comforteth you. Behold, who art thou, that thou shouldst be afraid of man, who shall die, and of the son of man, who shall be made like unto grass?

And forgettest the Lord thy maker, that hath stretched forth the heavens, and laid the foundations of the earth, and hast feared continually every day, because of the fury of the oppressor, as if he were ready to destroy? And where is the fury of the oppressor?

The captive exile hasteneth, that he may be loosed, and that he should not die in the pit, nor that his bread should fail.

But I am the Lord thy God, whose waves roared; the Lord of Hosts is my name.

And I have put my words in thy mouth, and have covered thee in the shadow of mine hand, that I may plant the heavens and lay the foundations of the earth, and say unto Zion: Behold, thou art my people.

Awake, awake, stand up, O Jerusalem, which hast drunk at the hand of the Lord the cup of his fury— thou hast drunken the dregs of the cup of trembling wrung out—

And none to guide her among all the sons she hath brought forth; neither that taketh her by the hand, of all the sons she hath brought up.

These two sons are come unto thee, who shall be sorry for thee—thy desolation and destruction, and the famine and the sword—and by whom shall I comfort thee?

Thy sons have fainted, save these two; they lie at the head of all the streets; as a wild bull in a net, they are full of the fury of the Lord, the rebuke of thy God.

Therefore hear now this, thou afflicted, and drunken, and not with wine:

- 22 Ἐτσι λέει ὁ Κύριος, ὁ Κύριος καὶ Θεός σου συνηγορεῖ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ του. Ἰδοῦ, ἐβγάλα ἀπὸ τὸ χέρι σου τὸ ποτήρι τοῦ τρεμάμενου, τὰ κατακάθια τοῦ ποτηριοῦ τῆς οργῆς μου. Δὲν πρόκειται πια νὰ το ξαναπιεῖς.
- 23 Ὅμως ἐγὼ θὰ τὸ βάλω στὸ χέρι ἐκείνων ποὺ σε βασανίζουν, οἱ οποίοι εἶπαν στὴν ψυχὴ σου: Σκύψε κάτω γιὰ νὰ περάσουμε – καὶ ἐσύ ξάπλωσες τὸ σῶμα σου σαν γη, καὶ σαν δρόμος γιὰ ἐκείνους ποὺ διάβαιναν.
- 24 Ξύπνα, ξύπνα, φόρεσε τὴ δύναμη σου, ὦ Σιών. Φόρεσε τὰ ὀμορφα ρούχα σου, ὦ Ἱερουσαλήμ, ἅγια πόλη, ἐπειδὴ ἀπὸ ἐδῶ κι ἐμπρὸς δὲν θὰ μπει πια σὲ ἐσένα ὁ ἀπερίτμητος καὶ ὁ ἀκάθαρτος.
- 25 Τίναξε ἀπὸ πάνω σου τὸ χῶμα. Σήκω, κάθισε, ὦ Ἱερουσαλήμ. Λύσε τὰ δεσμά ἀπὸ τὸν λαιμό σου, αἰχμάλωτη θυγατέρα τῆς Σιών.

Thus saith thy Lord, the Lord and thy God pleadeth the cause of his people; behold, I have taken out of thine hand the cup of trembling, the dregs of the cup of my fury; thou shalt no more drink it again.

But I will put it into the hand of them that afflict thee; who have said to thy soul: Bow down, that we may go over—and thou hast laid thy body as the ground and as the street to them that went over.

Awake, awake, put on thy strength, O Zion; put on thy beautiful garments, O Jerusalem, the holy city; for henceforth there shall no more come into thee the uncircumcised and the unclean.

Shake thyself from the dust; arise, sit down, O Jerusalem; loose thyself from the bands of thy neck, O captive daughter of Zion.

Νεφί Β' 9

- 1 Και τώρα, αγαπημένοι μου αδελφοί, διάβασα όλα αυτά ώστε να ξέρετε σχετικά με τις διαθήκες του Κυρίου που έχει συνάψει με όλο τον οίκο του Ισραήλ –
- 2 Που έχει πει στους Ιουδαίους, με το στόμα των αγίων του προφητών, δηλαδή από την αρχή έως τώρα, από γενεά σε γενεά, μέχρις ότου έλθει ο καιρός που θα αποκατασταθούν στην πραγματική εκκλησία και στο ποίμνιο του Θεού. Όταν θα συναχθούν στις χώρες της κληρονομιάς τους, και θα εγκατασταθούν σε όλες τις χώρες της επαγγελίας τους.
- 3 Ιδού, αγαπημένοι μου αδελφοί, σας τα λέω αυτά ώστε να χαρείτε, και να υψώσετε το κεφάλι σας για πάντα, χάρη στις ευλογίες που ο Κύριος ο Θεός θα απονείμει στα παιδιά σας.
- 4 Επειδή γνωρίζω ότι πολλοί από σας έχετε ερευνήσει πολύ, για να μάθετε αυτά που θα συμβούν. Επομένως γνωρίζω ότι ξέρετε πως η σάρκα μας πρέπει να φθαρεί και να πεθάνει. Όμως, θα έχουμε το σώμα μας όταν θα δούμε τον Θεό.
- 5 Μάλιστα, γνωρίζω ότι ξέρετε πως ενσαρκωμένος θα φανεί σε εκείνους που είναι στην Ιερουσαλήμ, από όπου ήλθαμε. Γιατί είναι σκόπιμο να γίνει αυτό σε αυτούς. Γιατί ο μεγάλος Δημιουργός το κρίνει σωστό να αφήσει τον εαυτό του να υποταχθεί στον άνθρωπο κατά τη σάρκα, και να πεθάνει για όλους τους ανθρώπους, ώστε όλοι οι άνθρωποι να μπορέσουν να υποταχθούν σε αυτόν.
- 6 Γιατί όπως ο θάνατος επέρχεται σε όλους τους ανθρώπους, για να εκπληρωθεί το ευσπλαχνικό σχέδιο του μεγάλου Δημιουργού, πρέπει αναγκαστικά να υπάρξει δύναμη ανάστασης, και η ανάσταση πρέπει να συμβεί στον άνθρωπο εξαιτίας της πτώσης. Και η πτώση ήλθε εξαιτίας της παράβασης. Επειδή λοιπόν ο άνθρωπος υπέστη πτώση, αποκόπηκαν από την παρουσία του Κυρίου.

2 Nephi 9

And now, my beloved brethren, I have read these things that ye might know concerning the covenants of the Lord that he has covenanted with all the house of Israel—

That he has spoken unto the Jews, by the mouth of his holy prophets, even from the beginning down, from generation to generation, until the time comes that they shall be restored to the true church and fold of God; when they shall be gathered home to the lands of their inheritance, and shall be established in all their lands of promise.

Behold, my beloved brethren, I speak unto you these things that ye may rejoice, and lift up your heads forever, because of the blessings which the Lord God shall bestow upon your children.

For I know that ye have searched much, many of you, to know of things to come; wherefore I know that ye know that our flesh must waste away and die; nevertheless, in our bodies we shall see God.

Yea, I know that ye know that in the body he shall show himself unto those at Jerusalem, from whence we came; for it is expedient that it should be among them; for it behooveth the great Creator that he suffereth himself to become subject unto man in the flesh, and die for all men, that all men might become subject unto him.

For as death hath passed upon all men, to fulfil the merciful plan of the great Creator, there must needs be a power of resurrection, and the resurrection must needs come unto man by reason of the fall; and the fall came by reason of transgression; and because man became fallen they were cut off from the presence of the Lord.

7 Επομένως, πρέπει αναγκαστικά να υπάρξει μια απέραντη εξιλέωση. Αν δεν υπάρξει απέραντη εξιλέωση, αυτή η φθαρτότητα δεν θα μπορέσει να ενδυθεί την αφθαρσία. Γι' αυτό, η πρώτη κρίση που επιβλήθηκε στον άνθρωπο θα έπρεπε να είχε παραμείνει για ατελείωτο διάστημα. Και αν γινόταν αυτό, αυτή η σάρκα θα έπρεπε να είχε αφεθεί να σαπίσει και να αποσυντεθεί στη μητέρα γη, για να μην αναστηθεί πλέον.

8 Ω η σοφία του Θεού, η ευσπλαχνία και η μεγαλοσύνη του! Γιατί ιδού, αν η σάρκα δεν επρόκειτο ποτέ πια να αναστηθεί, το πνεύμα μας θα έπρεπε να υποταχθεί σε εκείνον τον άγγελο που έπεσε από την παρουσία του Αιώνιου Θεού, και έγινε ο διάβολος, για να μην ξανασηκωθεί ποτέ πια.

9 Και το πνεύμα μας θα έπρεπε να είχε γίνει σαν κι αυτόν, και να γινόμασταν διάβολοι, άγγελοι του διαβόλου, να αποκλειστούμε από την παρουσία του Θεού μας, και να παραμείνουμε με τον πατέρα των ψεμάτων σε αθλιότητα, όπως κι αυτός ο ίδιος. Μάλιστα, αυτού του όντος που εξαπάτησε τους προπάτορές μας, που μεταμορφώνεται σαν άγγελος φωτός, και ξεσηκώνει τα τέκνα των ανθρώπων σε μυστικές συνωμοσίες δολοφονιών και κάθε είδους μυστικά έργα σκότους.

10 Ω πόσο μεγάλη η καλοσύνη του Θεού μας, που προετοίμασε τον δρόμο για τη διαφυγή μας από τον κλοιό του φοβερού αυτού τέρατος. Μάλιστα, αυτού του τέρατος του θανάτου και της κόλασης, που αποκαλώ θάνατο του σώματος και επίσης και θάνατο του πνεύματος.

11 Και χάρη του δρόμου της απελευθέρωσης του Θεού μας, του Αγίου του Ισραήλ, αυτός ο θάνατος για τον οποίο μίλησα, που είναι ο υλικός θάνατος, θα παραδώσει τους νεκρούς του, ο οποίος θάνατος είναι ο τάφος.

12 Και αυτός ο θάνατος για τον οποίο μίλησα, που είναι ο πνευματικός θάνατος, θα παραδώσει τους νεκρούς του, ο οποίος πνευματικός θάνατος είναι η κόλαση. Επομένως, ο θάνατος και η κόλαση πρέπει να παραδώσουν τους νεκρούς τους, και η κόλαση πρέπει να παραδώσει τα αιχμάλωτά της πνεύματα, και ο τάφος πρέπει να παραδώσει τα αιχμάλωτά του σώματα. Το σώμα λοιπόν και το πνεύμα του ανθρώπου θα αποκατασταθούν το ένα προς το άλλο. Και αυτό γίνεται με τη δύναμη της ανάστασης του Αγίου του Ισραήλ.

Wherefore, it must needs be an infinite atonement—save it should be an infinite atonement this corruption could not put on incorruption. Wherefore, the first judgment which came upon man must needs have remained to an endless duration. And if so, this flesh must have laid down to rot and to crumble to its mother earth, to rise no more.

O the wisdom of God, his mercy and grace! For behold, if the flesh should rise no more our spirits must become subject to that angel who fell from before the presence of the Eternal God, and became the devil, to rise no more.

And our spirits must have become like unto him, and we become devils, angels to a devil, to be shut out from the presence of our God, and to remain with the father of lies, in misery, like unto himself; yea, to that being who beguiled our first parents, who transformeth himself nigh unto an angel of light, and stirreth up the children of men unto secret combinations of murder and all manner of secret works of darkness.

O how great the goodness of our God, who prepareth a way for our escape from the grasp of this awful monster; yea, that monster, death and hell, which I call the death of the body, and also the death of the spirit.

And because of the way of deliverance of our God, the Holy One of Israel, this death, of which I have spoken, which is the temporal, shall deliver up its dead; which death is the grave.

And this death of which I have spoken, which is the spiritual death, shall deliver up its dead; which spiritual death is hell; wherefore, death and hell must deliver up their dead, and hell must deliver up its captive spirits, and the grave must deliver up its captive bodies, and the bodies and the spirits of men will be restored one to the other; and it is by the power of the resurrection of the Holy One of Israel.

- 13 Ω πόσο μεγάλο το σχέδιο του Θεού μας! Γιατί από την άλλη, ο παράδεισος του Θεού πρέπει να παραδώσει τα πνεύματα των δικαίων, και ο τάφος να παραδώσει τα σώματα των δικαίων. Και το πνεύμα και το σώμα θα αποκαθίστανται στον εαυτό τους πάλι, και όλοι οι άνθρωποι γίνονται άφθαρτοι και αθάνατοι, και θα είναι ζώσες ψυχές, έχοντας τέλεια γνώση σαν εμάς στη σάρκα, μόνο που η γνώση μας θα είναι τέλεια.
- 14 Επομένως, θα έχουμε τέλεια γνώση κάθε ένοχης μας, και του ακάθαρτου μας, και της γύμνιας μας. Και οι δίκαιοι θα έχουν τέλεια γνώση της απόλαυσής τους, και της χρηστότητάς τους, ντυμένοι με αγνότητα, μάλιστα, με τον χιτώνα της χρηστότητας.
- 15 Και θα συμβεί ώστε όταν όλοι οι άνθρωποι θα έχουν περάσει από αυτόν τον πρώτο θάνατο στη ζωή, εφόσον θα έχουν γίνει αθάνατοι, πρέπει να παρουσιαστούν εμπρός στο βήμα κρίσεως του Αγίου του Ισραήλ. Και τότε έρχεται η κρίση, και τότε πρέπει να κριθούν σύμφωνα με την αγία κρίση του Θεού.
- 16 Και βεβαίως, όπως ο Κύριος ζει, γιατί ο Κύριος ο Θεός το έχει πει, και είναι ο αιώνιος λόγος του, που δεν μπορεί να παρέλθει, ότι εκείνοι που είναι δίκαιοι θα είναι ακόμα δίκαιοι, και εκείνοι που είναι βρομεροί θα είναι ακόμα βρομεροί. Επομένως, εκείνοι που είναι βρομεροί είναι ο διάβολος και οι άγγελοι του. Και θα πάνε μακριά, σε παντοτινή φωτιά, προετοιμασμένη γι' αυτούς. Και το βάσανό τους είναι σαν λίμνη από φωτιά και θειάφι, που η φλόγα της ανεβαίνει στους αιώνες των αιώνων και δεν έχει τέλος.
- 17 Ω, η μεγαλοσύνη και η δικαιοσύνη του Θεού μας! Γιατί εκτελεί όλα του τα λόγια, και έχουν βγει από το στόμα του, και ο νόμος του πρέπει να εκπληρωθεί.
- 18 Όμως, ιδού, οι δίκαιοι, οι άγιοι του Αγίου του Ισραήλ, αυτοί που έχουν πιστέψει στον Άγιο του Ισραήλ, αυτοί που έχουν υπομείνει τους σταυρούς του κόσμου, και περιφρόνησαν το αίσχος του, θα κληρονομήσουν τη βασιλεία του Θεού, που ετοιμάστηκε για αυτούς από καταβολής κόσμου, και η αγαλλίαση τους θα είναι πλήρης για πάντα.
- 19 Ω, η μεγαλοσύνη της ευσπλαχνίας του Θεού μας, του Αγίου του Ισραήλ! Γιατί ελευθερώνει τους αγίους του από αυτό το απαίσιο τέρας τον διάβολο, και τον θάνατο, και την κόλαση, και εκείνη τη λίμνη από φωτιά και θειάφι, που είναι ατελείωτο βασανιστήριο.

O how great the plan of our God! For on the other hand, the paradise of God must deliver up the spirits of the righteous, and the grave deliver up the body of the righteous; and the spirit and the body is restored to itself again, and all men become incorruptible, and immortal, and they are living souls, having a perfect knowledge like unto us in the flesh, save it be that our knowledge shall be perfect.

Wherefore, we shall have a perfect knowledge of all our guilt, and our uncleanness, and our nakedness; and the righteous shall have a perfect knowledge of their enjoyment, and their righteousness, being clothed with purity, yea, even with the robe of righteousness.

And it shall come to pass that when all men shall have passed from this first death unto life, insomuch as they have become immortal, they must appear before the judgment-seat of the Holy One of Israel; and then cometh the judgment, and then must they be judged according to the holy judgment of God.

And assuredly, as the Lord liveth, for the Lord God hath spoken it, and it is his eternal word, which cannot pass away, that they who are righteous shall be righteous still, and they who are filthy shall be filthy still; wherefore, they who are filthy are the devil and his angels; and they shall go away into everlasting fire, prepared for them; and their torment is as a lake of fire and brimstone, whose flame ascendeth up forever and ever and has no end.

O the greatness and the justice of our God! For he executeth all his words, and they have gone forth out of his mouth, and his law must be fulfilled.

But, behold, the righteous, the saints of the Holy One of Israel, they who have believed in the Holy One of Israel, they who have endured the crosses of the world, and despised the shame of it, they shall inherit the kingdom of God, which was prepared for them from the foundation of the world, and their joy shall be full forever.

O the greatness of the mercy of our God, the Holy One of Israel! For he delivereth his saints from that awful monster the devil, and death, and hell, and that lake of fire and brimstone, which is endless torment.

20 Ω, πόσο μεγάλη η αγιότητα του Θεού μας! Γιατί γνωρίζει τα πάντα και δεν υπάρχει τίποτα που να μην το γνωρίζει.

21 Και θα έλθει στον κόσμο για να μπορέσει να σώσει όλους τους ανθρώπους αν θα εισακούσουν αυτά που τους λέει. Γιατί ιδού, υποφέρει τον πόνο όλων των ανθρώπων. Μάλιστα, τους πόνους κάθε ζωντανού όντος, και των ανδρών, και των γυναικών, και των παιδιών, που ανήκουν στην οικογένεια του Αδάμ.

22 Και τα υποφέρει αυτά ώστε η ανάσταση να έλθει σε όλους τους ανθρώπους, ώστε όλοι να μπορέσουν να σταθούν εμπρός του τη μεγάλη ημέρα της κρίσης.

23 Και προστάζει όλους τους ανθρώπους ότι πρέπει να μετανοήσουν, και να βαπτισθούν στο όνομά του, έχοντας τέλεια πίστη στον Άγιο του Ισραήλ, ειδάλλως δεν μπορούν να σωθούν στη βασιλεία του Θεού.

24 Και αν δεν μετανοήσουν και πιστέψουν στο όνομά του, και βαπτισθούν στο όνομά του, και υπομείνουν έως το τέλος, θα είναι καταραμένοι. Γιατί ο Κύριος ο Θεός, ο Άγιος του Ισραήλ, το είπε.

25 Επομένως, έδωσε νόμο. Και όπου δεν έχει δοθεί νόμος δεν υπάρχει τιμωρία. Και όπου δεν υπάρχει τιμωρία δεν υπάρχει καταδίκη. Και όπου δεν υπάρχει καταδίκη, η ευσπλαχνία του Αγίου του Ισραήλ τους διεκδικεί, χάρη στην εξιλέωση. Επειδή ελευθερώνονται με τη δύναμή του.

26 Επειδή η εξιλέωση ικανοποιεί τις απαιτήσεις της δικαιοσύνης Του για όλους εκείνους που δεν τους έχει δοθεί ο νόμος, ώστε να ελευθερωθούν από αυτό το τρομερό τέρας, τον θάνατο και την κόλαση, και τον διάβολο, και τη λίμνη από φωτιά και θειάφι, που είναι το ατελείωτο βασανιστήριο. Και αποκαθίστανται σε εκείνον τον Θεό που τους έδωσε πνοή, που είναι ο Άγιος του Ισραήλ.

27 Όμως, αλίμονο σε εκείνον που του έχει δοθεί ο νόμος, μάλιστα, που έχει όλες τις εντολές του Θεού, όπως εμείς, και τις παραβαίνει, και αφήνει να πάνε χαμένες οι ημέρες της δοκιμασίας του, επειδή τρομερή θα είναι η κατάστασή του!

O how great the holiness of our God! For he knoweth all things, and there is not anything save he knows it.

And he cometh into the world that he may save all men if they will hearken unto his voice; for behold, he suffereth the pains of all men, yea, the pains of every living creature, both men, women, and children, who belong to the family of Adam.

And he suffereth this that the resurrection might pass upon all men, that all might stand before him at the great and judgment day.

And he commandeth all men that they must repent, and be baptized in his name, having perfect faith in the Holy One of Israel, or they cannot be saved in the kingdom of God.

And if they will not repent and believe in his name, and be baptized in his name, and endure to the end, they must be damned; for the Lord God, the Holy One of Israel, has spoken it.

Wherefore, he has given a law; and where there is no law given there is no punishment; and where there is no punishment there is no condemnation; and where there is no condemnation the mercies of the Holy One of Israel have claim upon them, because of the atonement; for they are delivered by the power of him.

For the atonement satisfieth the demands of his justice upon all those who have not the law given to them, that they are delivered from that awful monster, death and hell, and the devil, and the lake of fire and brimstone, which is endless torment; and they are restored to that God who gave them breath, which is the Holy One of Israel.

But wo unto him that has the law given, yea, that has all the commandments of God, like unto us, and that transgresseth them, and that wasteth the days of his probation, for awful is his state!

28 Ω αυτό το πανούργο σχέδιο του πονηρού! Ω η ματαιότητα, και οι αδυναμίες, και η ανοησία των ανθρώπων! Όταν είναι μορφωμένοι νομίζουν ότι είναι σοφοί, και δεν εισακούν τις συμβουλές του Θεού, επειδή τις παραμερίζουν, υποθέτοντας ότι ξέρουν αφ' εαυτού τους. Επομένως, η σοφία τους είναι ανοησία και δεν τους ωφελεί καθόλου. Και θα αφανιστούν.

29 Όμως το να είναι μορφωμένοι είναι καλό, αν εισακούν τις συμβουλές του Θεού.

30 Αλλά αλίμονο στους πλούσιους, οι οποίοι είναι πλούσιοι ως προς τα του κόσμου. Διότι, επειδή είναι πλούσιοι, περιφρονούν τους φτωχούς, και καταδιώκουν τους πράους. Και η καρδιά τους είναι στους θησαυρούς τους. Επομένως, ο θησαυρός τους είναι ο θεός τους. Και ιδού, ο θησαυρός τους θα αφανιστεί μαζί τους επίσης.

31 Και αλίμονο στους κωφούς που δεν θα ακούσουν, γιατί θα αφανιστούν.

32 Αλίμονο στους τυφλούς που δεν θα δουν, γιατί και αυτοί θα αφανιστούν.

33 Αλίμονο σε αυτούς που έχουν απερίτμητη την καρδιά, γιατί η γνώση των ανομιών τους θα τους πατάξει την τελευταία ημέρα.

34 Αλίμονο στον ψεύτη, γιατί θα ριχτεί στην κόλαση.

35 Αλίμονο στον δολοφόνο που εσκεμμένως σκοτώνει, γιατί θα πεθάνει.

36 Αλίμονο σε εκείνους που διαπράττουν πορνείες, γιατί θα ριχτούν στην κόλαση.

37 Μάλιστα, αλίμονο σε εκείνους που προσκυνούν είδωλα, γιατί ο διάβολος όλων των διαβόλων ευφραίνεται μαζί τους.

38 Και, τέλος, αλίμονο σε όλους εκείνους που πεθαίνουν στις αμαρτίες τους. Επειδή θα επιστρέψουν στον Θεό τους, και θα δουν το πρόσωπό του, και θα παραμείνουν στις αμαρτίες τους.

39 Ω αγαπημένοι μου αδελφοί, να θυμάστε πόσο τρομερό είναι να παρανομούμε εναντίον αυτού του Αγίου Θεού, και επίσης πόσο τρομερό είναι να ενδίδουμε στους δελεασμούς του πονηρού. Να θυμάστε, το να σκεφτόμαστε σαρκικά είναι θάνατος, και το να σκεφτόμαστε πνευματικά είναι ζωή αιώνια.

O that cunning plan of the evil one! O the vainness, and the frailties, and the foolishness of men! When they are learned they think they are wise, and they hearken not unto the counsel of God, for they set it aside, supposing they know of themselves, wherefore, their wisdom is foolishness and it profiteth them not. And they shall perish.

But to be learned is good if they hearken unto the counsels of God.

But wo unto the rich, who are rich as to the things of the world. For because they are rich they despise the poor, and they persecute the meek, and their hearts are upon their treasures; wherefore, their treasure is their god. And behold, their treasure shall perish with them also.

And wo unto the deaf that will not hear; for they shall perish.

Wo unto the blind that will not see; for they shall perish also.

Wo unto the uncircumcised of heart, for a knowledge of their iniquities shall smite them at the last day.

Wo unto the liar, for he shall be thrust down to hell.

Wo unto the murderer who deliberately killeth, for he shall die.

Wo unto them who commit whoredoms, for they shall be thrust down to hell.

Yea, wo unto those that worship idols, for the devil of all devils delighteth in them.

And, in fine, wo unto all those who die in their sins; for they shall return to God, and behold his face, and remain in their sins.

O, my beloved brethren, remember the awfulness in transgressing against that Holy God, and also the awfulness of yielding to the enticings of that cunning one. Remember, to be carnally-minded is death, and to be spiritually-minded is life eternal.

40 Ω αγαπημένοι μου αδελφοί, προσέξτε τα λόγια μου. Θυμηθείτε τη μεγαλοσύνη του Αγίου του Ισραήλ. Μη λέτε ότι έχω πει σκληρά πράγματα εναντίον σας. Επειδή αν το πείτε, θα καθυβρίσετε την αλήθεια. Επειδή είπα τα λόγια του Πλάστη σας. Γνωρίζω ότι τα λόγια της αλήθειας είναι σκληρά εναντίον κάθε ρυπαρότητας, αλλά οι δίκαιοι δεν τα φοβούνται, επειδή αγαπούν την αλήθεια και δεν τρέμουν.

41 Ω τότε, αγαπημένοι μου αδελφοί, ελάτε προς τον Κύριο, τον Άγιο. Να θυμάστε ότι οι δρόμοι του είναι δίκαιοι. Ιδού, ο δρόμος του ανθρώπου είναι στενός, όμως απλώνεται σε ευθεία πορεία εμπρός του, και ο φύλακας της πύλης είναι ο Άγιος τού Ισραήλ. Και δεν διορίζει κανέναν υπηρέτη εκεί. Και δεν υπάρχει κανένας άλλος δρόμος παρά μόνο από την πύλη. Δεν μπορεί λοιπόν να εξαπατηθεί, αφού Κύριος ο Θεός είναι το όνομά του.

42 Και όποιος κτυπά, σε αυτόν θα ανοίξει. Και ο σοφός, και ο μορφωμένος, και εκείνοι που είναι πλούσιοι, εκείνοι που φουσκώνουν με υπερηφάνεια εξαιτίας της μόρφωσης τους, και της σοφίας τους, και του πλούτου τους – μάλιστα, αυτούς είναι που αποστρέφεται. Και αν δεν αποβάλουν όλα αυτά, και δεν θεωρήσουν τον εαυτό τους ανόητο εμπρός στον Θεό, και δεν κατέβουν στα βάθη της ταπεινοφροσύνης, δεν θα τους ανοίξει.

43 Όμως τα του σοφού και του συνετού θα τους αποκρυβούν για πάντα – μάλιστα, εκείνη η ευδαιμονία που έχει προετοιμασθεί για τους αγίους.

44 Αχ αγαπημένοι μου αδελφοί, θυμηθείτε τα λόγια μου. Ιδού, βγάξω τα ρούχα μου, και τα τινάζω εμπρός σας. Προσεύχομαι στον Θεό της σωτηρίας μου να με ερευνήσει με το μάτι του που τα πάντα έρευνα. Επομένως, θα ξέρετε κατά την τελευταία ημέρα, όταν όλοι οι άνθρωποι θα κριθούν για τις πράξεις τους, ότι ο Θεός του Ισραήλ είναι μάρτυρας, ότι τίναξα τις ανομίες σας από την ψυχή μου, και ότι στέκομαι με λαμπρότητα εμπρός του, και είμαι απαλλαγμένος από το αίμα σας.

45 Αχ αγαπημένοι μου αδελφοί, εγκαταλείψτε τις αμαρτίες σας. Αποτινάξτε τις αλυσίδες εκείνου που θέλει να σας δέσει γερά. Ελάτε προς τον Θεό εκείνον που είναι ο βράχος της σωτηρίας σας.

O, my beloved brethren, give ear to my words. Remember the greatness of the Holy One of Israel. Do not say that I have spoken hard things against you; for if ye do, ye will revile against the truth; for I have spoken the words of your Maker. I know that the words of truth are hard against all uncleanness; but the righteous fear them not, for they love the truth and are not shaken.

O then, my beloved brethren, come unto the Lord, the Holy One. Remember that his paths are righteous. Behold, the way for man is narrow, but it lieth in a straight course before him, and the keeper of the gate is the Holy One of Israel; and he employeth no servant there; and there is none other way save it be by the gate; for he cannot be deceived, for the Lord God is his name.

And whoso knocketh, to him will he open; and the wise, and the learned, and they that are rich, who are puffed up because of their learning, and their wisdom, and their riches—yea, they are they whom he despiseth; and save they shall cast these things away, and consider themselves fools before God, and come down in the depths of humility, he will not open unto them.

But the things of the wise and the prudent shall be hid from them forever—yea, that happiness which is prepared for the saints.

O, my beloved brethren, remember my words. Behold, I take off my garments, and I shake them before you; I pray the God of my salvation that he view me with his all-searching eye; wherefore, ye shall know at the last day, when all men shall be judged of their works, that the God of Israel did witness that I shook your iniquities from my soul, and that I stand with brightness before him, and am rid of your blood.

O, my beloved brethren, turn away from your sins; shake off the chains of him that would bind you fast; come unto that God who is the rock of your salvation.

46 Ετοιμάστε την ψυχή σας για εκείνη την ένδοξη ημέρα κατά την οποία η δικαιοσύνη θα απονεμηθεί στους δίκαιους, αυτήν την ημέρα κρίσεως, ώστε να μη συρρικνωθείτε από τρομερό φόβο. Όστε να μπορείτε να μη θυμάστε την τρομερή σας ενοχή στην τελειότητα, και ωθηθείτε να αναφωνήσετε: Άγιες, άγιες είναι οι κρίσεις Σου, ω Κύριε Θεέ Παντοδύναμε. Αλλά γνωρίζω την ενοχή μου. Παραβίασα τον νόμο σου και οι παραβάσεις μου είναι δικές μου. Και ο διάβολος με κέρδισε, ώστε είμαι λεία στην τρομερή αθλιότητά του.

47 Όμως, ιδού, αδελφοί μου, είναι σκόπιμο να σας ξυπνήσω στην τρομερή πραγματικότητα όλων αυτών; Θα βασάνιζα τη ψυχή σας αν ο νους σας ήταν αγνός; Θα ήμουν σαφής προς εσάς σύμφωνα με τη σαφήνεια της αλήθειας, αν είχατε ελευθερωθεί από την αμαρτία;

48 Ιδού, αν ήσασταν ιεροί, θα σας μιλούσα για ιερότητα. Όμως εφόσον δεν είστε ιεροί και με βλέπετε σαν δάσκαλο, πρέπει αναγκαστικά να σας διδάξω τις συνέπειες της αμαρτίας.

49 Ιδού, η ψυχή μου απεχθάνεται την αμαρτία και η καρδιά μου ευφραίνεται στη χρηστότητα. Και θα δοξολογώ το άγιο όνομα του Θεού μου.

50 Ελάτε, αδελφοί μου, όλοι όσοι διψάτε, ελάτε στο νερό. Και εκείνοι που δεν έχετε χρήματα, ελάτε, αγοράστε και φάτε. Μάλιστα, αγοράστε κρασί και γάλα χωρίς χρήματα και χωρίς τιμή.

51 Επομένως, μη σπαταλάτε χρήματα για εκείνο που δεν αξίζει, ούτε τον κόπο σας για εκείνο που δεν μπορεί να ικανοποιήσει. Εισακούστε με επιμελώς, και να θυμάστε τα λόγια που σας είπα. Ελάτε, λοιπόν, προς τον Άγιο του Ισραήλ, και χορτάστε με αυτό που δεν αφανίζεται, ούτε μπορεί να διαφθαρεί, και αφήστε την ψυχή σας να ευφρανθεί με το πάχος.

52 Ιδού, αγαπημένοι μου αδελφοί, να θυμάστε τα λόγια του Θεού σας. Να προσεύχεστε σε αυτόν συνεχώς την ημέρα και να δίνετε ευχαριστίες προς το άγιο όνομά του τη νύκτα. Η καρδιά σας ας αγαλλιιάζει.

Prepare your souls for that glorious day when justice shall be administered unto the righteous, even the day of judgment, that ye may not shrink with awful fear; that ye may not remember your awful guilt in perfectness, and be constrained to exclaim: Holy, holy are thy judgments, O Lord God Almighty—but I know my guilt; I transgressed thy law, and my transgressions are mine; and the devil hath obtained me, that I am a prey to his awful misery.

But behold, my brethren, is it expedient that I should awake you to an awful reality of these things? Would I harrow up your souls if your minds were pure? Would I be plain unto you according to the plainness of the truth if ye were freed from sin?

Behold, if ye were holy I would speak unto you of holiness; but as ye are not holy, and ye look upon me as a teacher, it must needs be expedient that I teach you the consequences of sin.

Behold, my soul abhorreth sin, and my heart delighteth in righteousness; and I will praise the holy name of my God.

Come, my brethren, every one that thirsteth, come ye to the waters; and he that hath no money, come buy and eat; yea, come buy wine and milk without money and without price.

Wherefore, do not spend money for that which is of no worth, nor your labor for that which cannot satisfy. Harken diligently unto me, and remember the words which I have spoken; and come unto the Holy One of Israel, and feast upon that which perisheth not, neither can be corrupted, and let your soul delight in fatness.

Behold, my beloved brethren, remember the words of your God; pray unto him continually by day, and give thanks unto his holy name by night. Let your hearts rejoice.

53 Και ιδού τι σπουδαίες οι διαθήκες του Κυρίου, και τι μεγάλες οι συγκαταβάσεις του προς τα τέκνα των ανθρώπων. Και λόγω της μεγαλοσύνης του και της χάρις και ευσπλαχνίας του, υποσχέθηκε σε μας ότι οι απόγονοί μας δεν θα καταστραφούν ολοκληρωτικά κατά τη σάρκα τους, αλλά ότι θα τους διατηρήσει. Και σε μελλοντικές γενεές θα αποτελέσουν δίκαιο κλάδο του οίκου του Ισραήλ.

54 Και τώρα, αδελφοί μου, θα σας μιλούσα περισσότερο. Όμως τα υπόλοιπα λόγια μου, την επαύριον θα σας τα πω. Αμήν.

And behold how great the covenants of the Lord, and how great his condescensions unto the children of men; and because of his greatness, and his grace and mercy, he has promised unto us that our seed shall not utterly be destroyed, according to the flesh, but that he would preserve them; and in future generations they shall become a righteous branch unto the house of Israel.

And now, my brethren, I would speak unto you more; but on the morrow I will declare unto you the remainder of my words. Amen.

Νεφί Β' 10

- 1 Και τώρα εγώ, ο Ιακώβ, σας μιλώ πάλι, αγαπημένοι μου αδελφοί, σχετικά με αυτόν τον δίκαιο κλάδο για τον οποίο σας έχω μιλήσει.
- 2 Γιατί ιδού, οι υποσχέσεις που έχουμε πάρει, είναι υποσχέσεις για μας σύμφωνα με τη σάρκα. Επομένως, καθώς μου έχει φανερωθεί, ότι πολλά από τα τέκνα μας θα αφανιστούν κατά τη σάρκα λόγω απιστίας, κι όμως, ο Θεός θα φανεί ευσπλαχνικός προς πολλούς. Και τα τέκνα μας θα αποκατασταθούν, ώστε να έλθουν σε αυτό που θα τους δώσει την πραγματική γνώση του Λυτρωτή τους.
- 3 Επομένως, όπως σας είπα, πρέπει αναγκαστικά να είναι σκόπιμο ο Χριστός—γιατί κατά την προηγούμενη νύχτα ο άγγελος μου είπε ότι αυτό θα είναι το όνομά Του—να έλθει ανάμεσα στους Ιουδαίους, ανάμεσα σε αυτούς που είναι το πιο κακό τμήμα του κόσμου. Και θα Τον σταυρώσουν—γιατί έτσι κρίνει σωστό ο Θεός μας, και δεν υπάρχει κανένα άλλο έθνος επάνω στη γη που να σταύρωνε τον Θεό του.
- 4 Διότι αν τα σπουδαία θαύματα γίνονταν σε άλλα έθνη, θα μετανοούσαν και θα γνώριζαν ότι αυτός ήταν ο Θεός τους.
- 5 Όμως εξαιτίας της ιεροκαπηλίας και των ανομιών, αυτοί στην Ιερουσαλήμ θα σκληρύνουν τον τράχηλο τους εναντίον του, ώστε αυτός να σταυρωθεί.
- 6 Επομένως, εξαιτίας των ανομιών τους, όλεθροι, λιμοί, λοιμώδεις νόσοι και αιματοχυσίες θα πέσουν επάνω τους. Και όσοι δεν εξολοθρευτούν, θα διασκορπιστούν ανάμεσα σε όλα τα έθνη.
- 7 Όμως ιδού, έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Όταν έλθει η ημέρα που θα πιστέψουν σε εμένα, ότι είμαι ο Χριστός, τότε εγώ έχω συνάψει διαθήκη με τους πατέρες τους ότι θα αποκατασταθούν κατά τη σάρκα, επάνω στη γη, στις χώρες της κληρονομιάς τους.
- 8 Και θα συμβεί ώστε θα συναχθούν εκεί από τη μακροχρόνια διασπορά τους, από τις νήσους της θάλασσας, και από τα τέσσερα άκρα της γης. Και τα έθνη των Εθνικών θα έχουν μεγάλη αξία στα μάτια μου, λέει ο Θεός, ο οποίος τους φέρνει στις χώρες της κληρονομιάς τους.

2 Nephi 10

And now I, Jacob, speak unto you again, my beloved brethren, concerning this righteous branch of which I have spoken.

For behold, the promises which we have obtained are promises unto us according to the flesh; wherefore, as it has been shown unto me that many of our children shall perish in the flesh because of unbelief, nevertheless, God will be merciful unto many; and our children shall be restored, that they may come to that which will give them the true knowledge of their Redeemer.

Wherefore, as I said unto you, it must needs be expedient that Christ—for in the last night the angel spake unto me that this should be his name—should come among the Jews, among those who are the more wicked part of the world; and they shall crucify him—for thus it behooveth our God, and there is none other nation on earth that would crucify their God.

For should the mighty miracles be wrought among other nations they would repent, and know that he be their God.

But because of priestcrafts and iniquities, they at Jerusalem will stiffen their necks against him, that he be crucified.

Wherefore, because of their iniquities, destructions, famines, pestilences, and bloodshed shall come upon them; and they who shall not be destroyed shall be scattered among all nations.

But behold, thus saith the Lord God: When the day cometh that they shall believe in me, that I am Christ, then have I covenanted with their fathers that they shall be restored in the flesh, upon the earth, unto the lands of their inheritance.

And it shall come to pass that they shall be gathered in from their long dispersion, from the isles of the sea, and from the four parts of the earth; and the nations of the Gentiles shall be great in the eyes of me, saith God, in carrying them forth to the lands of their inheritance.

- 9 Μάλιστα, οι βασιλιάδες των Εθνικών θα είναι παιδοτρόφοι τους, και οι βασιλισσες τους θα γίνουν τροφοί τους. Επομένως, οι υποσχέσεις του Κυρίου είναι σπουδαίες για τους Εθνικούς, γιατί αυτός το είπε, και ποιος μπορεί να αμφισβητήσει;
- 10 Όμως ιδού, αυτή η χώρα, είπε ο Θεός, θα είναι η χώρα της κληρονομιάς σας, και οι Εθνικοί θα είναι ευλογημένοι επάνω στη χώρα.
- 11 Και αυτή η χώρα θα είναι χώρα ελευθερίας για τους Εθνικούς, και δεν θα υπάρξουν βασιλιάδες επάνω στη χώρα, που να έχουν δύναμη στους Εθνικούς.
- 12 Και θα οχυρώσω αυτήν τη χώρα εναντίον όλων των άλλων εθνών.
- 13 Και αυτός που πολεμά εναντίον της Σιών, θα αφανιστεί, λέει ο Θεός.
- 14 Γιατί αυτός ο οποίος δημιουργεί βασιλιά εναντίον μου, θα αφανιστεί, διότι εγώ, ο Κύριος, ο βασιλιάς των ουρανών, θα είμαι ο βασιλιάς τους, και θα είμαι φως για πάντα σε αυτούς που ακούν τα λόγια μου.
- 15 Επομένως, για αυτόν τον λόγο, για να εκπληρωθούν οι διαθήκες μου, αυτές που συνήψα προς τα τέκνα των ανθρώπων, που θα κάνω γι' αυτούς ενώ θα είναι κατά τη σάρκα, πρέπει αναγκαστικά να καταστρέψω τα μυστικά έργα του σκότους, και των δολοφονιών και των βδελυγμάτων.
- 16 Επομένως, αυτός που πολεμά εναντίον της Σιών, και Ιουδαίος και Εθνικός, και δέσμιος και ελεύθερος, άρρην και θήλυ, θα αφανιστεί. Διότι αυτοί είναι εκείνοι που είναι η πόρνη όλης της γης. Γιατί όσοι δεν είναι με εμένα είναι εναντίον μου, λέει ο Θεός μας.
- 17 Διότι θα εκπληρώσω τις υποσχέσεις μου τις οποίες έδωσα προς τα τέκνα των ανθρώπων, που θα κάνω για αυτούς ενώ θα είναι κατά τη σάρκα –
- 18 Επομένως, αγαπημένοι μου αδελφοί, έτσι λέει ο Θεός μας: Θα ταλαιπωρήσω τους απογόνους σας με το χέρι των Εθνικών. Όμως, θα μαλακώσω την καρδιά των Εθνικών, ώστε να είναι σαν πατέρας για αυτούς. Γι' αυτό, οι Εθνικοί θα ευλογηθούν και θα αριθμηθούν με τον οικο του Ισραήλ.

Yea, the kings of the Gentiles shall be nursing fathers unto them, and their queens shall become nursing mothers; wherefore, the promises of the Lord are great unto the Gentiles, for he hath spoken it, and who can dispute?

But behold, this land, said God, shall be a land of thine inheritance, and the Gentiles shall be blessed upon the land.

And this land shall be a land of liberty unto the Gentiles, and there shall be no kings upon the land, who shall raise up unto the Gentiles.

And I will fortify this land against all other nations.

And he that fighteth against Zion shall perish, saith God.

For he that raiseth up a king against me shall perish, for I, the Lord, the king of heaven, will be their king, and I will be a light unto them forever, that hear my words.

Wherefore, for this cause, that my covenants may be fulfilled which I have made unto the children of men, that I will do unto them while they are in the flesh, I must needs destroy the secret works of darkness, and of murders, and of abominations.

Wherefore, he that fighteth against Zion, both Jew and Gentile, both bond and free, both male and female, shall perish; for they are they who are the whore of all the earth; for they who are not for me are against me, saith our God.

For I will fulfil my promises which I have made unto the children of men, that I will do unto them while they are in the flesh—

Wherefore, my beloved brethren, thus saith our God: I will afflict thy seed by the hand of the Gentiles; nevertheless, I will soften the hearts of the Gentiles, that they shall be like unto a father to them; wherefore, the Gentiles shall be blessed and numbered among the house of Israel.

- 19 Επομένως, θα αφιερώσω αυτή τη χώρα στους απογόνους σου, και εκείνους που θα αριθμηθούν με τους απογόνους σου, για πάντα, για τη γη της κληρονομιάς τους. Γιατί είναι εκλεκτή γη, μου λέει ο Θεός, υπεράνω κάθε άλλης γης, γι' αυτό θα έχω όλους τους ανθρώπους όσους κατοικούν σε αυτήν ώστε να με λατρεύουν, λέει ο Θεός.
- 20 Και τώρα, αγαπημένοι μου αδελφοί, δεδομένου ότι ο πολυεύσπλαχνος Θεός μας μάς έχει δώσει τόσο μεγάλη γνώση σχετικά με αυτά τα πράγματα, ας τον θυμόμαστε, και ας αφήσουμε κατά μέρος τις αμαρτίες μας, και να μην κρεμάμε κάτω το κεφάλι μας, γιατί δεν έχουμε εκδιωχθεί. Όμως, έχουμε οδηγηθεί έξω από τη χώρα της κληρονομιάς μας. Αλλά οδηγηθήκαμε σε καλύτερη χώρα, γιατί ο Κύριος έκανε τη θάλασσα μονοπάτι μας, και είμαστε επάνω σε μία νήσο της θάλασσας.
- 21 Όμως, μεγάλες είναι οι υποσχέσεις του Κυρίου προς εκείνους που είναι επάνω στις νήσους της θάλασσας. Επομένως, καθώς λέει νήσους, πρέπει αναγκαστικά να υπάρχουν περισσότερες από αυτό, και είναι και εκείνες κατοικημένες από τους αδελφούς μας.
- 22 Γιατί ιδού, ο Κύριος ο Θεός οδήγησε μακριά κατά καιρούς από τον οίκο του Ισραήλ, σύμφωνα με το θέλημα και την ευχαρίστησή του. Και τώρα, ιδού, ο Κύριος θυμάται όλους όσους αποκόπηκαν. Επομένως θυμάται και εμάς επίσης.
- 23 Γι' αυτό, ας χαρεί η καρδιά σας, και να θυμάστε ότι είστε ελεύθεροι να ενεργείτε αφ' εαυτού σας – για να επιλέξετε τον δρόμο του παντοτινού θανάτου ή τον δρόμο της αιώνιας ζωής.
- 24 Επομένως, αγαπημένοι μου αδελφοί, συμφιλιωθείτε με το θέλημα του Θεού, και όχι με το θέλημα του διαβόλου και της σάρκας. Και να θυμάστε, αφού συμφιλιωθείτε με τον Θεό, ότι είναι μόνο διά και μέσω της χάριτος του Θεού που σώζεστε.
- 25 Επομένως, είτε ο Θεός να σας αναστήσει από τον θάνατο με τη δύναμη της ανάστασης, και επίσης από παντοτινό θάνατο με τη δύναμη της εξιλέωσης, ώστε να γίνετε δεκτοί στην αιώνια βασιλεία του Θεού, ώστε να τον δοξολογείτε μέσω ουράνιας χάριτος. Αμήν.

Wherefore, I will consecrate this land unto thy seed, and them who shall be numbered among thy seed, forever, for the land of their inheritance; for it is a choice land, saith God unto me, above all other lands, wherefore I will have all men that dwell thereon that they shall worship me, saith God.

And now, my beloved brethren, seeing that our merciful God has given us so great knowledge concerning these things, let us remember him, and lay aside our sins, and not hang down our heads, for we are not cast off; nevertheless, we have been driven out of the land of our inheritance; but we have been led to a better land, for the Lord has made the sea our path, and we are upon an isle of the sea.

But great are the promises of the Lord unto them who are upon the isles of the sea; wherefore as it says isles, there must needs be more than this, and they are inhabited also by our brethren.

For behold, the Lord God has led away from time to time from the house of Israel, according to his will and pleasure. And now behold, the Lord remembereth all them who have been broken off, wherefore he remembereth us also.

Therefore, cheer up your hearts, and remember that ye are free to act for yourselves—to choose the way of everlasting death or the way of eternal life.

Wherefore, my beloved brethren, reconcile yourselves to the will of God, and not to the will of the devil and the flesh; and remember, after ye are reconciled unto God, that it is only in and through the grace of God that ye are saved.

Wherefore, may God raise you from death by the power of the resurrection, and also from everlasting death by the power of the atonement, that ye may be received into the eternal kingdom of God, that ye may praise him through grace divine. Amen.

Νεφί Β' Ι Ι

- 1 Και τώρα, ο Ιακώβ είπε πολλά περισσότερα πράγματα στον λαό μου εκείνη την εποχή. Όμως μόνο αυτά έκανα να γραφούν, διότι αυτά που έχω γράψει μου αρκούν.
- 2 Και τώρα εγώ, ο Νεφί, γράφω περισσότερα από τα λόγια του Ησαΐα, διότι η ψυχή μου τέρπεται με τα λόγια του. Διότι θα παρομοιάσω τα λόγια του προς τον λαό μου, και θα τα παρουσιάσω προς όλα μου τα τέκνα, διότι αυτός αληθινά είδε τον Λυτρωτή μου, ακριβώς όπως τον είδα και εγώ.
- 3 Και ο αδελφός μου, ο Ιακώβ, επίσης τον έχει δει όπως τον έχω δει εγώ. Επομένως, θα στείλω τα λόγια τους στα τέκνα μου, προκειμένου να αποδείξω ότι τα λόγια μου είναι αληθινά. Επομένως, με τα λόγια των τριών, είπε ο Θεός, θα εδραιώσω τον λόγο μου. Όμως, ο Θεός στέλνει περισσότερους μάρτυρες και αποδεικνύει όλα τα λόγια του.
- 4 Ιδού, η ψυχή μου τέρπεται να αποδεικνύει προς τον λαό μου ότι είναι αλήθεια πως θα έλθει ο Χριστός. Διότι, γι' αυτόν το σκοπό έχει δοθεί ο νόμος του Μωυσή. Και όλα όσα έχουν δοθεί από τον Θεό από την αρχή του κόσμου προς τον άνθρωπο, αποτελούν συμβολισμό για αυτόν.
- 5 Και τέρπεται επίσης η ψυχή μου με τις διαθήκες του Κυρίου που έχει κάνει προς τους πατέρες μας. Μάλιστα, η ψυχή μου τέρπεται με τη χάρη του, και με τη δικαιοσύνη και δύναμη και ευσπλαχνία του με το σπουδαίο και αιώνιο σχέδιο απελευθέρωσης από τον θάνατο.
- 6 Και τέρπεται η ψυχή μου να αποδεικνύει στον λαό μου ότι αν δεν έλθει ο Χριστός, όλοι οι άνθρωποι πρέπει να αφανιστούν.
- 7 Διότι αν δεν υπάρχει Χριστός, δεν υπάρχει Θεός. Και αν δεν υπάρχει Θεός, δεν υπάρχουμε εμείς, διότι δεν θα μπορούσε να υπάρξει δημιουργία. Όμως υπάρχει Θεός και είναι ο Χριστός και έρχεται στην πληρότητα του δικού του χρόνου.
- 8 Και τώρα γράφω μερικά λόγια του Ησαΐα, ώστε όσοι από τον λαό μου δουν τα λόγια αυτά να αγαλλιάσουν και να χαρούν για όλους τους ανθρώπους. Λοιπόν, αυτά είναι τα λόγια, και μπορείτε να τα παρομοιάσετε με όλους τους ανθρώπους.

2 Nephi Ι Ι

And now, Jacob spake many more things to my people at that time; nevertheless only these things have I caused to be written, for the things which I have written sufficient me.

And now I, Nephi, write more of the words of Isaiah, for my soul delighteth in his words. For I will liken his words unto my people, and I will send them forth unto all my children, for he verily saw my Redeemer, even as I have seen him.

And my brother, Jacob, also has seen him as I have seen him; wherefore, I will send their words forth unto my children to prove unto them that my words are true. Wherefore, by the words of three, God hath said, I will establish my word. Nevertheless, God sendeth more witnesses, and he proveth all his words.

Behold, my soul delighteth in proving unto my people the truth of the coming of Christ; for, for this end hath the law of Moses been given; and all things which have been given of God from the beginning of the world, unto man, are the typifying of him.

And also my soul delighteth in the covenants of the Lord which he hath made to our fathers; yea, my soul delighteth in his grace, and in his justice, and power, and mercy in the great and eternal plan of deliverance from death.

And my soul delighteth in proving unto my people that save Christ should come all men must perish.

For if there be no Christ there be no God; and if there be no God we are not, for there could have been no creation. But there is a God, and he is Christ, and he cometh in the fulness of his own time.

And now I write some of the words of Isaiah, that whoso of my people shall see these words may lift up their hearts and rejoice for all men. Now these are the words, and ye may liken them unto you and unto all men.

Νεφί Β' 12

- 1 Ο λόγος που ο Ησαΐας, ο υιός του Αμώς, είδε σχετικά με τον Ιούδα και την Ιερουσαλήμ:
- 2 Και θα συμβεί ώστε κατά τις τελευταίες ημέρες, όταν το όρος του οίκου του Κυρίου θα εδραιωθεί στην κορυφή των βουνών, και θα υπερυψωθεί επάνω από τους λόφους, και όλα τα έθνη θα συρρέουν σε αυτό.
- 3 Και πολλοί λαοί θα πάνε και θα λένε: Ελάτε και ας ανέβουμε στο όρος του Κυρίου, στον οίκο του Θεού του Ιακώβ. Και θα μας διδάξει τους δρόμους του, και θα βαδίζουμε στα μονοπάτια του. Γιατί από τη Σιών θα βγει ο νόμος και ο λόγος του Κυρίου από την Ιερουσαλήμ.
- 4 Και αυτός θα κρίνει ανάμεσα στα έθνη, και θα επιπλήξει πολλούς λαούς. Και θα σφυρηλατήσουν τα σπαθιά τους σε λεπίδες αρότρου, και τις λόγχες τους σε κλαδευτήρια – έθνος δεν θα σηκώσει σπαθί εναντίον έθνους, ούτε θα μαθαίνουν πια τον πόλεμο.
- 5 Οίκε του Ιακώβ, ελάτε και ας βαδίσουμε στο φως του Κυρίου. Μάλιστα, ελάτε, επειδή όλοι παραστράτησαν, καθένας στους κακούς δρόμους του.
- 6 Γι' αυτό, Κύριε, εγκατέλειψες τον λαό σου, τον οίκο του Ιακώβ, επειδή πληθύνονται από την ανατολή, και εισακούν τους μάντιες όπως οι Φιλισταίοι, και ευχαριστούνται με τέκνα των ξένων.
- 7 Η χώρα τους επίσης είναι γεμάτη ασήμι και χρυσάφι, κι ούτε υπάρχει τέλος των θησαυρών τους. Η χώρα τους είναι επίσης γεμάτη άλογα, κι ούτε υπάρχει τέλος στα άρματα τους.
- 8 Η χώρα τους είναι επίσης γεμάτη είδωλα. Λατρεύουν το έργο των ίδιων των χεριών τους, εκείνο που έφτιαξαν τα ίδια τους τα δάχτυλα.
- 9 Και ο κοινός άνθρωπος δεν προσκυνά και ο σπουδαίος άνθρωπος δεν ταπεινώνει τον εαυτό του, γι' αυτό, μην τον συγχωρήσεις.
- 10 Εσείς οι κακοί, μπειτέ μέσα στον βράχο, και κρυφτείτε μέσα στο χώμα, γιατί ο φόβος του Κυρίου και η δόξα του μεγαλείου του θα σας πατάξει.
- 11 Και θα συμβεί ώστε τα υπεροπτικά βλέμματα του ανθρώπου θα ταπεινωθούν και η έπαρση των ανθρώπων θα υποκύψει, και μόνος ο Κύριος θα υπερυψωθεί κατά την ημέρα εκείνη.

2 Nephi 12

The word that Isaiah, the son of Amoz, saw concerning Judah and Jerusalem:

And it shall come to pass in the last days, when the mountain of the Lord's house shall be established in the top of the mountains, and shall be exalted above the hills, and all nations shall flow unto it.

And many people shall go and say, Come ye, and let us go up to the mountain of the Lord, to the house of the God of Jacob; and he will teach us of his ways, and we will walk in his paths; for out of Zion shall go forth the law, and the word of the Lord from Jerusalem.

And he shall judge among the nations, and shall rebuke many people: and they shall beat their swords into plow-shares, and their spears into pruning-hooks— nation shall not lift up sword against nation, neither shall they learn war any more.

O house of Jacob, come ye and let us walk in the light of the Lord; yea, come, for ye have all gone astray, every one to his wicked ways.

Therefore, O Lord, thou hast forsaken thy people, the house of Jacob, because they be replenished from the east, and hearken unto soothsayers like the Philistines, and they please themselves in the children of strangers.

Their land also is full of silver and gold, neither is there any end of their treasures; their land is also full of horses, neither is there any end of their chariots.

Their land is also full of idols; they worship the work of their own hands, that which their own fingers have made.

And the mean man boweth not down, and the great man humbleth himself not, therefore, forgive him not.

O ye wicked ones, enter into the rock, and hide thee in the dust, for the fear of the Lord and the glory of his majesty shall smite thee.

And it shall come to pass that the lofty looks of man shall be humbled, and the haughtiness of men shall be bowed down, and the Lord alone shall be exalted in that day.

- 12 Επειδή η ημέρα του Κυρίου των Δυνάμεων σύντομα θα πέσει επάνω σε όλα τα έθνη. Μάλιστα, επάνω στους πάντες. Μάλιστα, επάνω στον υπερήφανο και τον υπερόπτη και επάνω σε καθέναν που είναι εξυψωμένος, και θα ταπεινωθεί.
- 13 Μάλιστα, και η ημέρα του Κυρίου θα πέσει επάνω σε όλους τους κέδρους του Λιβάνου, επειδή είναι ψηλοί και εξυψωμένοι, και επάνω σε όλες τις βελανιδιές της Βασάν.
- 14 Και επάνω σε όλα τα ψηλά βουνά, και επάνω σε όλους τους λόφους, και επάνω σε όλα τα έθνη που έχουν εξυψωθεί, και επάνω σε κάθε λαό.
- 15 Και επάνω σε κάθε ψηλό πύργο, και επάνω σε κάθε περιφραγμένο τείχος.
- 16 Και επάνω σε όλα τα πλοία της θάλασσας, και επάνω σε όλα τα πλοία της Θαρσείς, και επάνω σε κάθε απολαυστική θέαση.
- 17 Και η υπεροψία του ανθρώπου θα υποκύψει και η έπαρση των ανθρώπων θα ταπεινωθεί. Και μόνος ο Κύριος θα υπερυψωθεί κατά την ημέρα εκείνη.
- 18 Και τα είδωλα, ολότελα θα τα καταργήσει.
- 19 Και αυτοί θα μπουν μέσα στις τρύπες των βράχων, και μέσα στα σπήλαια της γης, επειδή ο φόβος του Κυρίου θα πέσει επάνω τους και η δόξα του μεγαλείου Του θα τους πατάξει, όταν σηκωθεί για να συγκλονίσει φοβερά τη γη.
- 20 Κατά την ημέρα εκείνη, ο άνθρωπος θα ρίξει στους τυφλοπόντικες και στις νυχτερίδες τα ασημένια του είδωλα και τα χρυσά του είδωλα, αυτά που είχε φτιάξει για τον εαυτό του, για να τα προσκυνά.
- 21 Για να πάνε στις σχισμές των βράχων, και στις κορφές από τις ανώμαλες πέτρες, επειδή ο φόβος του Κυρίου θα πέσει επάνω τους και το μεγαλείο της δόξας του θα τους πατάξει, όταν σηκωθεί για να συγκλονίσει φοβερά τη γη.
- 22 Παιρητηθείτε από άνθρωπο, του οποίου η πνοή είναι μέσα στα ρουθούνια του. Γιατί, σε τι είναι άξιος λόγου;

For the day of the Lord of Hosts soon cometh upon all nations, yea, upon every one; yea, upon the proud and lofty, and upon every one who is lifted up, and he shall be brought low.

Yea, and the day of the Lord shall come upon all the cedars of Lebanon, for they are high and lifted up; and upon all the oaks of Bashan;

And upon all the high mountains, and upon all the hills, and upon all the nations which are lifted up, and upon every people;

And upon every high tower, and upon every fenced wall;

And upon all the ships of the sea, and upon all the ships of Tarshish, and upon all pleasant pictures.

And the loftiness of man shall be bowed down, and the haughtiness of men shall be made low; and the Lord alone shall be exalted in that day.

And the idols he shall utterly abolish.

And they shall go into the holes of the rocks, and into the caves of the earth, for the fear of the Lord shall come upon them and the glory of his majesty shall smite them, when he ariseth to shake terribly the earth.

In that day a man shall cast his idols of silver, and his idols of gold, which he hath made for himself to worship, to the moles and to the bats;

To go into the clefts of the rocks, and into the tops of the ragged rocks, for the fear of the Lord shall come upon them and the majesty of his glory shall smite them, when he ariseth to shake terribly the earth.

Cease ye from man, whose breath is in his nostrils; for wherein is he to be accounted of?

Νεφί Β' 13

- 1 Γιατί ιδού, ο Κύριος, ο Κύριος των Δυνάμεων, θα αφαιρέσει από την Ιερουσαλήμ και από τον Ιούδα το υποστήριγμα και βοήθημα, όλο το βοήθημα του ψωμιού, και όλο το υποστήριγμα του νερού –
- 2 Τον ισχυρό, και τον πολεμιστή, τον κριτή, και τον προφήτη, τον συνετό και τον παλαιό.
- 3 Τον πεντηκόνταρχο, και τον έντιμο, και τον σύμβουλο, και τον επιδέξιο τεχνίτη, και τον εύγλωττο ρήτορα.
- 4 Και θα τους δώσω παιδιά να είναι άρχοντες τους, και μωρά θα τους εξουσιάζουν.
- 5 Και ο λαός θα καταδυναστεύεται, ο καθένας από τον άλλον, και ο καθένας από τον πλησίον του. Το παιδί θα φέρεται αλαζονικά προς τον ηλικιωμένο, και ο ποταπός προς τον έντιμο.
- 6 Όταν κανείς πιάσει τον αδελφό του από τον οίκο του πατέρα του, και του πει: Εσύ έχεις ρούχα, γίνε αρχηγός μας, και μην αφήσεις αυτόν τον αφανισμό να γίνει κάτω από το χέρι σου –
- 7 Κατά την ημέρα εκείνη θα ορκιστεί και θα πει: Δεν θα γίνω θεραπευτής, επειδή στο σπίτι μου δεν υπάρχει ούτε ψωμί ούτε ρουχισμός. Μη με κάνετε αρχηγό του λαού.
- 8 Γιατί η Ιερουσαλήμ αφανίστηκε, και ο Ιούδας έπεσε, επειδή η γλώσσα τους και τα έργα τους ήταν εναντίον του Κυρίου, για να εξοργίσουν τα μάτια της δόξας του.
- 9 Η εμφάνιση της όψης τους μαρτυρεί εναντίον τους, και κηρύττουν την αμαρτία τους να είναι σαν τα Σόδομα, και δεν μπορούν να το κρύψουν. Αλίμονο στην ψυχή τους, επειδή ανταπέδωσαν στον εαυτό τους κακό!
- 10 Πέστε στους δίκαιους ότι για αυτούς θα είναι καλά. Επειδή θα φάνε τον καρπό των έργων τους.
- 11 Αλίμονο στους κακούς, γιατί θα αφανιστούν. Γιατί η ανταμοιβή των χειρών τους θα πέσει επάνω τους!
- 12 Και τον λαό μου, παιδιά τον καταδυναστεύουν, και γυναίκες τον εξουσιάζουν. Λαέ μου, αυτοί που σε οδηγούν σε κάνουν να σφάλλεις και καταστρέφουν τον δρόμο του μονοπατιού σου.
- 13 Ο Κύριος σηκώνεται για να συνηγορήσει, και στέκεται για να κρίνει τον λαό.

2 Nephi 13

For behold, the Lord, the Lord of Hosts, doth take away from Jerusalem, and from Judah, the stay and the staff, the whole staff of bread, and the whole stay of water—

The mighty man, and the man of war, the judge, and the prophet, and the prudent, and the ancient;

The captain of fifty, and the honorable man, and the counselor, and the cunning artificer, and the eloquent orator.

And I will give children unto them to be their princes, and babes shall rule over them.

And the people shall be oppressed, every one by another, and every one by his neighbor; the child shall behave himself proudly against the ancient, and the base against the honorable.

When a man shall take hold of his brother of the house of his father, and shall say: Thou hast clothing, be thou our ruler, and let not this ruin come under thy hand—

In that day shall he swear, saying: I will not be a healer; for in my house there is neither bread nor clothing; make me not a ruler of the people.

For Jerusalem is ruined, and Judah is fallen, because their tongues and their doings have been against the Lord, to provoke the eyes of his glory.

The show of their countenance doth witness against them, and doth declare their sin to be even as Sodom, and they cannot hide it. Wo unto their souls, for they have rewarded evil unto themselves!

Say unto the righteous that it is well with them; for they shall eat the fruit of their doings.

Wo unto the wicked, for they shall perish; for the reward of their hands shall be upon them!

And my people, children are their oppressors, and women rule over them. O my people, they who lead thee cause thee to err and destroy the way of thy paths.

The Lord standeth up to plead, and standeth to judge the people.

14 Ο Κύριος θα μπει σε κρίση μαζί με τους παλαιούς του λαού του και τους άρχοντές Του. Γιατί εσείς καταφάγατε τον αμπελώνα και τα λάφυρα από τον φτωχό μέσα στα σπίτια σας.

15 Τι να πείτε; Τσακίζετε τον λαό μου και συντρίβετε τα πρόσωπα των φτωχών, λέει ο Κύριος, ο Θεός των Δυνάμεων.

16 Επιπλέον, ο Κύριος λέει: Επειδή οι θυγατέρες της Σιών είναι υπεροπτικές, και βαδίζουν με τεντωμένους λαιμούς και έκλυτα μάτια, που βαδίζουν και λικνίζονται καθώς περνούν, και παράγουν ήχους μεταλλικούς με τα πόδια τους –

17 Γι' αυτό ο Κύριος θα πατάξει με εφελκίδα την κορυφή της κεφαλής των θυγατέρων της Σιών, και ο Κύριος θα αποκαλύψει τα απόκρυφα τους μέρη.

18 Κατά την ημέρα εκείνη, ο Κύριος θα αφαιρέσει τη δόξα των στολιδιών τους που κάνουν ήχους μεταλλικούς, και τις σκέπες, και τους μηνίσκους σαν τη σελήνη.

19 Τα περιδέραια και τα βραχιόλια, και τις καλύπτρες.

20 Τα καπέλα και τα στολίδια των ποδιών, και τα κεφαλοδέματα, και τις μυροθήκες, και τα σκουλαρίκια.

21 Τα δαχτυλίδια, και τα κοσμήματα της μύτης.

22 Τα ευμετάβλητα κοστούμια ενδυμασίας, και τα περικαλύμματα, και τα πέπλα, και τους θύλακες.

23 Τους καθρέφτες, και τα λεπτά λινά, και τις καλύπτρες και τα πέπλα.

24 Και θα συμβεί ώστε, αντί για γλυκιά ευωδία, θα υπάρξει δυσωδία. Και αντί για ζώνη, σχοινί. Και αντί για ωραία κόμμωση, φαλάκρα. Και αντί για επιστομάχιο ένδυμα, περιζώμα από σακί. Ηλιόκαμα αντί για ωραιότητα.

25 Οι άνδρες σου θα πέσουν από το σπαθί, και οι ισχυροί σου στον πόλεμο.

26 Και οι πύλες της θα θρηνούν και θα πενθούν. Και αυτή θα είναι ερημωμένη και θα κάθεται επάνω στο έδαφος.

The Lord will enter into judgment with the ancients of his people and the princes thereof; for ye have eaten up the vineyard and the spoil of the poor in your houses.

What mean ye? Ye beat my people to pieces, and grind the faces of the poor, saith the Lord God of Hosts.

Moreover, the Lord saith: Because the daughters of Zion are haughty, and walk with stretched-forth necks and wanton eyes, walking and mincing as they go, and making a tinkling with their feet—

Therefore the Lord will smite with a scab the crown of the head of the daughters of Zion, and the Lord will discover their secret parts.

In that day the Lord will take away the bravery of their tinkling ornaments, and cauls, and round tires like the moon;

The chains and the bracelets, and the mufflers;

The bonnets, and the ornaments of the legs, and the headbands, and the tablets, and the ear-rings;

The rings, and nose jewels;

The changeable suits of apparel, and the mantles, and the wimples, and the crisping-pins;

The glasses, and the fine linen, and hoods, and the veils.

And it shall come to pass, instead of sweet smell there shall be stink; and instead of a girdle, a rent; and instead of well set hair, baldness; and instead of a stomacher, a girding of sackcloth; burning instead of beauty.

Thy men shall fall by the sword and thy mighty in the war.

And her gates shall lament and mourn; and she shall be desolate, and shall sit upon the ground.

Νεφί Β' 14

- 1 Και κατά την ημέρα εκείνη, επτά γυναίκες θα πιάνουν έναν άνδρα και θα λένε: Θα τρώμε το δικό μας ψωμί, και θα φοράμε τα δικά μας ρούχα. Μόνο άσε μας να αποκαλούμαστε με το όνομά σου για να αφαιρέσεις την αισχύνη μας.
- 2 Κατά την ημέρα εκείνη, ο κλάδος του Κυρίου θα είναι όμορφος και ένδοξος. Ο καρπός της γης εξαιρετικός και θελκτικός για εκείνους από τον Ισραήλ που διασώθηκαν.
- 3 Και θα συμβεί ώστε, εκείνοι που έχουν μείνει στη Σιών και παρέμειναν στην Ιερουσαλήμ, θα αποκληθούν ιεροί, όλοι όσοι είναι γραμμένοι με τους ζώντες στην Ιερουσαλήμ –
- 4 Όταν θα έχει πλύνει ο Κύριος την ακαθαρσία των θυγατέρων της Σιών, και θα έχει καθαρίσει το αίμα της Ιερουσαλήμ από μέσα της με το πνεύμα της κρίσης και με το πνεύμα της καύσης.
- 5 Και ο Κύριος θα δημιουργήσει επάνω σε κάθε κατοικήσιμο τόπο του ορούς Σιών, και επάνω στις συναθροίσεις της, ένα σύννεφο, και καπνό κατά την ημέρα, και λάμψη φλεγόμενης φωτιάς κατά τη νύχτα. Γιατί επάνω σε όλη τη δόξα της Σιών θα υπάρχει άμυνα.
- 6 Και θα υπάρχει σκηνώμα για σκιά από τον καύσωνα της ημέρας, και για τόπο καταφυγής, και σκέπη από την καταιγίδα και τη βροχή.

2 Nephi 14

And in that day, seven women shall take hold of one man, saying: We will eat our own bread, and wear our own apparel; only let us be called by thy name to take away our reproach.

In that day shall the branch of the Lord be beautiful and glorious; the fruit of the earth excellent and comely to them that are escaped of Israel.

And it shall come to pass, they that are left in Zion and remain in Jerusalem shall be called holy, every one that is written among the living in Jerusalem—

When the Lord shall have washed away the filth of the daughters of Zion, and shall have purged the blood of Jerusalem from the midst thereof by the spirit of judgment and by the spirit of burning.

And the Lord will create upon every dwelling-place of mount Zion, and upon her assemblies, a cloud and smoke by day and the shining of a flaming fire by night; for upon all the glory of Zion shall be a defence.

And there shall be a tabernacle for a shadow in the daytime from the heat, and for a place of refuge, and a covert from storm and from rain.

Νεφί Β' 15

- 1 Και μετά θα ψάλω στον αγαπημένο μου ένα τραγούδι του αγαπητού μου για τον αμπελώνα του. Ο αγαπημένος μου είχε έναν αμπελώνα επάνω σε έναν πολύ καρποφόρο λόφο.
- 2 Και τον περιέφραξε, και μάζεψε από αυτόν τις πέτρες, και τον φύτεψε με τα εκλεκτότερα κλήματα, και έχτισε έναν πύργο στο μέσον του, και έφτιαξε επίσης ένα πατητήρι μέσα σε αυτόν. Και περίμενε ότι θα κάνει σταφύλια, και έκανε αγριοστάφυλα.
- 3 Και τώρα, κάτοικοι της Ιερουσαλήμ και άνδρες του Ιούδα, να κρίνετε, σας παρακαλώ, ανάμεσα σε εμένα και τον αμπελώνα μου.
- 4 Τι περισσότερο θα μπορούσε να είχε γίνει στον αμπελώνα μου που δεν το έκανα; Επομένως, όταν περίμενα να παράγει σταφύλια αυτός παρήγγε αγριοστάφυλα.
- 5 Τώρα, λοιπόν, πηγαίνατε. Εγώ θα σας πω τι θα κάνω στον αμπελώνα μου – θα του αφαιρέσω τον φράχτη του, και θα καταφαγωθεί. Και θα γκρεμίσω τον τοίχο του, και θα καταπατηθεί.
- 6 Και θα τον κάνω έρημο. Δεν θα κλαδευτεί ούτε θα σκαφτεί. Αλλά θα φυτρώσουν τριβόλια και αγκάθια. Επίσης θα προστάξω τα σύννεφα ώστε να μη βρέξουν σε αυτόν βροχή.
- 7 Γιατί ο αμπελώνας του Κυρίου των Δυνάμεων είναι ο οίκος του Ισραήλ, και οι άνδρες του Ιούδα, το ευάρεστο φυτό του. Και αυτός πρόσμενε κρίση και, ιδού, καταδυνάστευση· χρηστότητα, αλλά, ιδού, κραυγή.
- 8 Αλίμονο σε εκείνους που ενώνουν σπίτι με σπίτι, μέχρι που να μην υπάρχει τόπος, για να κατοικούν μόνοι στη μέση της γης!
- 9 Στα αφτιά μου, λέει ο Κύριος των Δυνάμεων, πράγματι πολλά σπίτια θα ερημωθούν, και σπουδαίες και όμορφες πόλεις χωρίς κατοίκους.
- 10 Μάλιστα, δέκα στρέμματα αμπελώνα θα δίνουν ένα βαθ, και ο σπόρος ενός χομόρ θα δώσει ένα εφά.
- 11 Αλίμονο σε εκείνους που σηκώνονται νωρίς το πρωί, για να αναζητήσουν ισχυρό ποτό, οι οποίοι εξακολουθούν μέχρι το βράδυ, και το κρασί τους ανάβει!

2 Nephi 15

And then will I sing to my well-beloved a song of my beloved, touching his vineyard. My well-beloved hath a vineyard in a very fruitful hill.

And he fenced it, and gathered out the stones thereof, and planted it with the choicest vine, and built a tower in the midst of it, and also made a wine-press therein; and he looked that it should bring forth grapes, and it brought forth wild grapes.

And now, O inhabitants of Jerusalem, and men of Judah, judge, I pray you, betwixt me and my vineyard.

What could have been done more to my vineyard that I have not done in it? Wherefore, when I looked that it should bring forth grapes it brought forth wild grapes.

And now go to; I will tell you what I will do to my vineyard—I will take away the hedge thereof, and it shall be eaten up; and I will break down the wall thereof, and it shall be trodden down;

And I will lay it waste; it shall not be pruned nor digged; but there shall come up briars and thorns; I will also command the clouds that they rain no rain upon it.

For the vineyard of the Lord of Hosts is the house of Israel, and the men of Judah his pleasant plant; and he looked for judgment, and behold, oppression; for righteousness, but behold, a cry.

Wo unto them that join house to house, till there can be no place, that they may be placed alone in the midst of the earth!

In mine ears, said the Lord of Hosts, of a truth many houses shall be desolate, and great and fair cities without inhabitant.

Yea, ten acres of vineyard shall yield one bath, and the seed of a homer shall yield an ephah.

Wo unto them that rise up early in the morning, that they may follow strong drink, that continue until night, and wine inflame them!

12 Και η κιθάρα και η λύρα, το τύμπανο και ο αυλός, και το κρασί είναι στα συμπόσια τους. Αλλά δεν παρατηρούν το έργο του Κυρίου, ούτε θεωρούν την ενέργεια των χειρών του.

13 Γι' αυτό, ο λαός μου πήγε σε αιχμαλωσία, επειδή δεν έχει επίγνωση. Και οι έντιμοι τους λιμοκτονούν, και το πλήθος τους ξεράθηκε από τη δίψα.

14 Γι' αυτό, η κόλαση πλάτυνε τον εαυτό της, και άνοιξε το στόμα της υπέρμετρα· και η δόξα τους, και το πλήθος τους, και ο θόρυβός τους, και αυτός που χαίρεται υπέρμετρα, θα κατέβουν σε αυτήν.

15 Και ο κοινός άνθρωπος θα υποκύψει, και ο δυνατός θα ταπεινωθεί, και τα μάτια του υπερόπτη θα ταπεινωθούν.

16 Όμως ο Κύριος των Δυνάμεων θα υπερυψωθεί σε κρίση, και ο άγιος Θεός θα αγιαστεί σε χρηστότητα.

17 Τότε, τα αρνιά θα τραφούν κατά τη συνήθεια τους, και ξένοι θα φάνε τους έρημους τόπους των παχιών ανθρώπων.

18 Αλίμονο σε εκείνους που σέρνουν την ανομία με σχοινιά ματαιότητας, και την αμαρτία σαν με λουριά άμαξας.

19 Που λένε: Ας σπεύσει, ας επιταχύνει το έργο του, για να το δούμε. Και η συμβουλή του Αγίου του Ισραήλ ας πλησιάσει και ας έλθει για να τη μάθουμε.

20 Αλίμονο σε εκείνους που λένε το κακό καλό, και το καλό κακό, που βάζουν το σκοτάδι για φως, και το φως για σκοτάδι, που βάζουν το πικρό για γλυκό, και το γλυκό για πικρό!

21 Αλίμονο σε όσους είναι σοφοί κατά τα δικά τους μάτια και φρόνιμοι στον εαυτό τους!

22 Αλίμονο σε όσους είναι ισχυροί για να πίνουν κρασί, και δυνατοί για να ανακατέψουν ισχυρό ποτό.

23 Οι οποίοι δικαιώνουν τον κακό για ανταμοιβή, και αφαιρούν τη χρηστότητα του δίκαιου από αυτόν!

24 Γι' αυτό, όπως η φωτιά κατατρώει το καλάμι, και η φλόγα αφανίζει το άχυρο, η ρίζα τους θα είναι σαπίλα, και τα άνθη τους θα ανέβουν σαν σκόνη· επειδή απέρριψαν τον νόμο του Κυρίου των Δυνάμεων, και περιφρόνησαν τον λόγο του Αγίου του Ισραήλ.

And the harp, and the viol, the tabret, and pipe, and wine are in their feasts; but they regard not the work of the Lord, neither consider the operation of his hands.

Therefore, my people are gone into captivity, because they have no knowledge; and their honorable men are famished, and their multitude dried up with thirst.

Therefore, hell hath enlarged herself, and opened her mouth without measure; and their glory, and their multitude, and their pomp, and he that rejoiceth, shall descend into it.

And the mean man shall be brought down, and the mighty man shall be humbled, and the eyes of the lofty shall be humbled.

But the Lord of Hosts shall be exalted in judgment, and God that is holy shall be sanctified in righteousness.

Then shall the lambs feed after their manner, and the waste places of the fat ones shall strangers eat.

Wo unto them that draw iniquity with cords of vanity, and sin as it were with a cart rope;

That say: Let him make speed, hasten his work, that we may see it; and let the counsel of the Holy One of Israel draw nigh and come, that we may know it.

Wo unto them that call evil good, and good evil, that put darkness for light, and light for darkness, that put bitter for sweet, and sweet for bitter!

Wo unto the wise in their own eyes and prudent in their own sight!

Wo unto the mighty to drink wine, and men of strength to mingle strong drink;

Who justify the wicked for reward, and take away the righteousness of the righteous from him!

Therefore, as the fire devoureth the stubble, and the flame consumeth the chaff, their root shall be rottenness, and their blossoms shall go up as dust; because they have cast away the law of the Lord of Hosts, and despised the word of the Holy One of Israel.

- 25 Πι' αυτό, ο θυμός του Κυρίου άναψε ενάντια στον λαό Του, και απλώνοντας το χέρι Του εναντίον τους, τους πάταξε· και τα βουνά έτρεμαν, και τα πτώματά τους έγιναν σαν κοπριά στο μέσον των δρόμων. Για όλα αυτά ο θυμός του δεν εξαλείφθηκε, αλλά το χέρι Του είναι ακόμα απλωμένο.
- 26 Και θα υψώσει σημαία στα έθνη από μακριά, και θα συρίζει προς αυτά από την άκρη της γης. Και ιδού, θα έλθουν με ταχύτητα γρήγορα. Κανένας δεν θα αποκάμει ούτε θα παραπατήσει ανάμεσα τους.
- 27 Κανένας δεν θα νυστάξει ούτε θα κοιμηθεί· ούτε θα λυθεί η ζώνη της οσφύς τους, ούτε θα κοπεί το λουρί των υποδημάτων τους·
- 28 των οποίων τα βέλη θα είναι κοφτερά, και όλα τα τόξα τεντωμένα, και οι οπλές των αλόγων τους θα λογαριάζονται σαν τσακμακόπετρα, και οι τροχοί τους σαν ανεμοστρόβιλος, οι βρυχηθμοί τους σαν λιονταριού.
- 29 Θα βρυχώνται σαν σκύμνοι λιονταριού. Μάλιστα, θα βρυχώνται, και θα αρπάζουν τη λεία, και θα τη μεταφέρουν ασφαλή, και κανένας δεν θα την ελευθερώνει.
- 30 Και κατά την ημέρα εκείνη, θα βοήσουν εναντίον τους σαν βοή θάλασσας. Και αν κοιτάζουν προς τη γη, ιδού, σκότος και λύπη, και το φως σκοτείνιασε στους ουρανούς της.

Therefore, is the anger of the Lord kindled against his people, and he hath stretched forth his hand against them, and hath smitten them; and the hills did tremble, and their carcasses were torn in the midst of the streets. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.

And he will lift up an ensign to the nations from far, and will hiss unto them from the end of the earth; and behold, they shall come with speed swiftly; none shall be weary nor stumble among them.

None shall slumber nor sleep; neither shall the girdle of their loins be loosed, nor the latchet of their shoes be broken;

Whose arrows shall be sharp, and all their bows bent, and their horses' hoofs shall be counted like flint, and their wheels like a whirlwind, their roaring like a lion.

They shall roar like young lions; yea, they shall roar, and lay hold of the prey, and shall carry away safe, and none shall deliver.

And in that day they shall roar against them like the roaring of the sea; and if they look unto the land, behold, darkness and sorrow, and the light is darkened in the heavens thereof.

Νεφί Β' 16

- 1 Κατά το έτος που πέθανε ο βασιλέας Οζζίας, είδα επίσης τον Κύριο να κάθεται επάνω σε έναν θρόνο, υψηλό και υπερυψωμένο, και η ουρά του μανδύα του γέμιζε τον ναό.
- 2 Από πάνω του στέκονταν τα σεραφείμ. Καθένα τους είχε έξι φτερούγες. Με τις δύο σκέπαζε το πρόσωπο του, και με τις δύο σκέπαζε τα πόδια του, και με τις δύο πετούσε.
- 3 Και το ένα φώναζε στο άλλο, και έλεγε: Άγιος, άγιος, άγιος, είναι ο Κύριος των Δυνάμεων. Όλη η γη είναι γεμάτη από τη δόξα του.
- 4 Και οι ορθοστάτες της πόρτας μετακινήθηκαν με τη φωνή εκείνου που φώναζε, και ο οίκος γέμισε καπνό.
- 5 Τότε είπα: Αλίμονο σε μένα! Επειδή καταστράφηκα. Επειδή είμαι άνθρωπος με ακάθαρτα χείλη. Και κατοικώ ανάμεσα σε λαό με ακάθαρτα χείλη. Επειδή τα μάτια μου είδαν το Βασιλέα, τον Κύριο των Δυνάμεων.
- 6 Τότε, ένα από τα σεραφείμ πέταξε προς εμένα, έχοντας αναμμένο κάρβουνο στο χέρι του, το οποίο είχε πάρει με τη λαβίδα από τον βωμό.
- 7 Και το ακούμπησε επάνω στο στόμα μου, και είπε: Να, αυτό άγγιξε τα χείλη σου. Και η ανομία σου εξαλείφθηκε, και η αμαρτία σου καθαρίστηκε.
- 8 Επίσης, άκουσα τη φωνή του Κυρίου να λέει: Ποιον να στείλω, και ποιος θα πάει για μας; Τότε είπα εγώ: Εδώ είμαι εγώ· στείλε εμένα.
- 9 Και είπε: Πήγαινε και πες σε αυτόν τον λαό – Ακούτε, πράγματι, αλλά δεν κατάλαβαν. Και βλέπετε, πράγματι, αλλά δεν αντελήφθησαν.
- 10 Κάνε την καρδιά αυτού του λαού παχιά, και κάνε τα αφτιά τους βαριά, και κλείσε τα μάτια τους – μην τυχόν και δουν με τα μάτια τους, και ακούσουν με τα αφτιά τους, και καταλάβουν με την καρδιά τους, και μεταστραφούν και θεραπευθούν.
- 11 Τότε είπα: Κύριε, πόσο; Και εκείνος είπε: Μέχρι οι πόλεις να είναι ερημωμένες, χωρίς κάτοικο, και τα σπίτια χωρίς άνθρωπο, και η χώρα να είναι ολότελα ερημωμένη.
- 12 Και να έχει απομακρύνει ο Κύριος τους ανθρώπους μακριά, επειδή θα γίνει μεγάλη εγκατάλειψη στο μέσο της χώρας.

2 Nephi 16

In the year that king Uzziah died, I saw also the Lord sitting upon a throne, high and lifted up, and his train filled the temple.

Above it stood the seraphim; each one had six wings; with twain he covered his face, and with twain he covered his feet, and with twain he did fly.

And one cried unto another, and said: Holy, holy, holy, is the Lord of Hosts; the whole earth is full of his glory.

And the posts of the door moved at the voice of him that cried, and the house was filled with smoke.

Then said I: Wo is unto me! for I am undone; because I am a man of unclean lips; and I dwell in the midst of a people of unclean lips; for mine eyes have seen the King, the Lord of Hosts.

Then flew one of the seraphim unto me, having a live coal in his hand, which he had taken with the tongs from off the altar;

And he laid it upon my mouth, and said: Lo, this has touched thy lips; and thine iniquity is taken away, and thy sin purged.

Also I heard the voice of the Lord, saying: Whom shall I send, and who will go for us? Then I said: Here am I; send me.

And he said: Go and tell this people—Hear ye indeed, but they understood not; and see ye indeed, but they perceived not.

Make the heart of this people fat, and make their ears heavy, and shut their eyes—lest they see with their eyes, and hear with their ears, and understand with their heart, and be converted and be healed.

Then said I: Lord, how long? And he said: Until the cities be wasted without inhabitant, and the houses without man, and the land be utterly desolate;

And the Lord have removed men far away, for there shall be a great forsaking in the midst of the land.

13 Ὅμως ἀκόμα θα ὑπάρχει ἓνα δέκατο, καὶ θα ἐπιστρέψουν, καὶ θα φαγωθοῦν σαν τερέβινθος καὶ σαν βελανιδιά, τῶν ὁποίων ἡ οὐσία εἶναι μέσα τους, ὅταν ρίχνουν τὰ φύλλα τους. Ἐτσι τὸ ἅγιο σπέρμα θα εἶναι ἡ οὐσία τους.

But yet there shall be a tenth, and they shall return, and shall be eaten, as a teil tree, and as an oak whose substance is in them when they cast their leaves; so the holy seed shall be the substance thereof.

Νεφί Β' 17

- 1 Και συνέβη ὥστε κατὰ τις ἡμέρες τοῦ Ἀχαζ, τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἰωάθαμ, υἱοῦ τοῦ Οὐζία, βασιλέα τοῦ Ἰούδα, ὁ Ρεσίν, ὁ βασιλέας τῆς Συρίας, καὶ ὁ Φεκά, ὁ υἱὸς τοῦ Ρεμαλία, βασιλέας τοῦ Ἰσραήλ, ἀνέβηκαν πρὸς τὴν Ἱερουσαλήμ γιὰ νὰ πολεμήσουν ἐναντίον τῆς, ἀλλὰ δὲν μπόρεσαν νὰ ὑπερισχύσουν ἐναντίον τῆς.
- 2 Καὶ εἰπώθηκε στὸν οἶκο τοῦ Δαβίδ, λέγοντας: ἡ Συρία συμμάχησε με τὸν Ἐφραΐμ. Καὶ ἡ καρδιά του κλονίστηκε, καὶ ἡ καρδιά τοῦ λαοῦ τοῦ ὅπως κλονίζονται τὰ δέντρα τοῦ δάσους με τὸν ἄνεμο.
- 3 Τότε εἶπε ὁ Κύριος στὸν Ἡσαΐα: Πήγαινε τώρα νὰ συναντήσεις τὸν Ἀχαζ, ἐσύ καὶ ὁ Σεάρ-ιασοῦβ, ὁ υἱὸς σου, στὸ ἄκρο τοῦ ὑδραγωγοῦ τῆς ἀνω στέρνας στὸν μεγάλο δρόμο τοῦ ἀγροῦ τοῦ γναφέα.
- 4 Καὶ πες του: Δώσε προσοχή, καὶ ἠσύχασε. Μὴ φοβάσαι, οὔτε νὰ λιποψυχεῖς γιὰ τὶς δύο ουρὲς αὐτῶν τῶν δαυλῶν ποὺ καπνίζουν, γιὰ τὸν ἀγριο θυμὸ τοῦ Ρεσίν καὶ τῆς Συρίας, καὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ρεμαλία.
- 5 Ἐπειδὴ ἡ Συρία, ὁ Ἐφραΐμ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ρεμαλία βουλευθήκαν κακὴ βουλή ἐναντίον σου, λέγοντας:
- 6 Ἀς ἀνεβούμε ἐναντίον τοῦ Ἰούδα καὶ ἄς τὸν στενοχωρήσουμε, καὶ ἄς δημιουργήσουμε ρήξη ἐκεῖ μέσα γιὰ μας, καὶ νὰ βάλουμε ἓναν βασιλέα στὸ μέσο του, μάλιστα, τὸν υἱὸ τοῦ Ταβεήλ.
- 7 Ἔτσι λέει ὁ Κύριος ὁ Θεός: Αὐτὸ δὲν θὰ σταθεῖ, οὔτε θὰ συμβεῖ.
- 8 Πιὰ τὴ κεφαλὴ τῆς Συρίας εἶναι ἡ Δαμασκός, καὶ ἡ κεφαλὴ τῆς Δαμασκού ὁ Ρεσίν. Καὶ σὲ ἐξήντα πέντε χρόνια ὁ Ἐφραΐμ θὰ συντριβεῖ, ὥστε νὰ μὴν εἶναι λαός.
- 9 Καὶ τὸ κεφάλι τοῦ Ἐφραΐμ εἶναι ἡ Σαμάρεια, καὶ τὸ κεφάλι τῆς Σαμάρειας ὁ υἱὸς τοῦ Ρεμαλία. Ἀν δὲν πιστεῦτε, σίγουρα δὲν θὰ στερεωθεῖτε.
- 10 Επιπλέον, ὁ Κύριος μίλησε πάλι πρὸς τὸν Ἀχαζ, λέγοντας:
- 11 Ζήτησε ἀπὸ τὸν Κύριο τὸν Θεὸ σου ἓνα σημάδι. Ζήτησε τὸ εἶτε στὰ βάθη εἶτε στὰ ὕψη ἐπάνω.
- 12 Ἀλλὰ ὁ Ἀχαζ εἶπε: Δὲν θὰ ζητήσω, οὔτε θὰ βάλω σὲ πειρασμὸ τὸν Κύριο.
- 13 Καὶ εἶπε: Ἀκούστε τώρα, οἴκε Δαβίδ. Εἶναι μικρὸ πρᾶγμα γιὰ σας νὰ ταλαιπωρεῖτε τοὺς ἀνθρώπους, καὶ θὰ ταλαιπωρήσετε ἀκόμη καὶ τὸν Θεὸ μου;

2 Nephi 17

And it came to pass in the days of Ahaz the son of Jotham, the son of Uzziah, king of Judah, that Rezin, king of Syria, and Pekah the son of Remaliah, king of Israel, went up toward Jerusalem to war against it, but could not prevail against it.

And it was told the house of David, saying: Syria is confederate with Ephraim. And his heart was moved, and the heart of his people, as the trees of the wood are moved with the wind.

Then said the Lord unto Isaiah: Go forth now to meet Ahaz, thou and Shearjashub thy son, at the end of the conduit of the upper pool in the highway of the fuller's field;

And say unto him: Take heed, and be quiet; fear not, neither be faint-hearted for the two tails of these smoking firebrands, for the fierce anger of Rezin with Syria, and of the son of Remaliah.

Because Syria, Ephraim, and the son of Remaliah, have taken evil counsel against thee, saying:

Let us go up against Judah and vex it, and let us make a breach therein for us, and set a king in the midst of it, yea, the son of Tabeal.

Thus saith the Lord God: It shall not stand, neither shall it come to pass.

For the head of Syria is Damascus, and the head of Damascus, Rezin; and within threescore and five years shall Ephraim be broken that it be not a people.

And the head of Ephraim is Samaria, and the head of Samaria is Remaliah's son. If ye will not believe surely ye shall not be established.

Moreover, the Lord spake again unto Ahaz, saying:

Ask thee a sign of the Lord thy God; ask it either in the depths, or in the heights above.

But Ahaz said: I will not ask, neither will I tempt the Lord.

And he said: Hear ye now, O house of David; is it a small thing for you to weary men, but will ye weary my God also?

14 Π' αυτό, ο ίδιος ο Κύριος θα σας δώσει σημείο. Ιδού, η παρθένος θα συλλάβει, και θα γεννήσει υιό, και θα καλέσει το όνομά του Εμμανουήλ.

15 Βούτυρο και μέλι θα φάει, μέχρις ότου μάθει να αρνείται το κακό και να διαλέγει το καλό.

16 Πατί πριν μάθει το παιδί να αρνείται το κακό και να διαλέγει το καλό, η χώρα την οποία αποστρέφεται, θα εγκαταλειφθεί και από τους δύο βασιλιάδες της.

17 Ο Κύριος θα φέρει επάνω σου, και επάνω στον λαό σου, και επάνω στο σπίτι του πατέρα σου, ημέρες που δεν έχουν έλθει από την ημέρα που ο Εφραΐμ χωρίστηκε από τον Ιούδα, από τον βασιλιά της Ασσυρίας.

18 Και θα συμβεί ώστε κατά την ημέρα εκείνη ο Κύριος θα συρίζει για τη μύγα που είναι στο πιο απομακρυσμένο μέρος της Αιγύπτου, και για τη μέλισσα που είναι στη γη της Ασσυρίας.

19 Και θα έλθουν, και θα αναπαυθούν όλες στις ερημωμένες κοιλάδες, και στις τρύπες των βράχων, και επάνω σε κάθε αγκάθι, και επάνω σε κάθε θάμνο.

20 Κατά την ίδια ημέρα, θα ξυρίσει ο Κύριος με ξυράφι που είναι μισθωμένο, από εκείνους που είναι πέρα από τον ποταμό, από τον βασιλιά της Ασσυρίας, το κεφάλι, και τις τρίχες των ποδιών· θα αφαιρέσει επίσης και τη γενειάδα.

21 Και θα συμβεί ώστε κατά την ημέρα εκείνη, ο άνθρωπος θα τρέφει μία δάμαλη και δύο πρόβατα.

22 Και θα συμβεί ώστε, από την αφθονία του γάλακτος που θα δίνουν, θα τρώει βούτυρο· επειδή βούτυρο και μέλι θα τρώει καθένας που παρέμεινε στη χώρα.

23 Και θα συμβεί ώστε κατά την ημέρα εκείνη, κάθε τόπος θα είναι, εκεί που υπήρχαν χίλιοι άμπελοι για χίλια αργύρια, θα είναι για τριβόλια και αγκάθια.

24 Με βέλη και με τόξα θα έλθουν οι άνθρωποι εκεί, επειδή όλη η χώρα θα γίνει τριβόλια και αγκάθια.

25 Και κάθε λόφος που θα σκαφτεί με αξίνα, δεν θα έλθει προς τα εκεί ο φόβος για τριβόλια και αγκάθια. Αλλά θα είναι για να στέλνονται βόδια, και να καταπατείται από κατώτερα ζώα.

Therefore, the Lord himself shall give you a sign— Behold, a virgin shall conceive, and shall bear a son, and shall call his name Immanuel.

Butter and honey shall he eat, that he may know to refuse the evil and to choose the good.

For before the child shall know to refuse the evil and choose the good, the land that thou abhorrest shall be forsaken of both her kings.

The Lord shall bring upon thee, and upon thy people, and upon thy father's house, days that have not come from the day that Ephraim departed from Judah, the king of Assyria.

And it shall come to pass in that day that the Lord shall hiss for the fly that is in the uttermost part of Egypt, and for the bee that is in the land of Assyria.

And they shall come, and shall rest all of them in the desolate valleys, and in the holes of the rocks, and upon all thorns, and upon all bushes.

In the same day shall the Lord shave with a razor that is hired, by them beyond the river, by the king of Assyria, the head, and the hair of the feet; and it shall also consume the beard.

And it shall come to pass in that day, a man shall nourish a young cow and two sheep;

And it shall come to pass, for the abundance of milk they shall give he shall eat butter; for butter and honey shall every one eat that is left in the land.

And it shall come to pass in that day, every place shall be, where there were a thousand vines at a thousand silverlings, which shall be for briers and thorns.

With arrows and with bows shall men come thither, because all the land shall become briers and thorns.

And all hills that shall be digged with the mattock, there shall not come thither the fear of briers and thorns; but it shall be for the sending forth of oxen, and the treading of lesser cattle.

Νεφί Β' 18

- 1 Επιπλέον, ο λόγος του Κυρίου μου είπε: Πάρε για σένα έναν μεγάλο τόμο, και γράψε σε αυτόν με γραφίδα ανθρώπου, σχετικά με τον Μαχέρ-σαλάλ-χας-βαζ.
- 2 Και πήρα για μένα πιστούς μάρτυρες για να καταγράψουν, τον Ουρία τον ιερέα, και τον Ζαχαρία τον υιό του Ιεβερεχία.
- 3 Και ήρθα στην προφήτιδα, που συνέλαβε, και γέννησε υιό. Και ο Κύριος μου είπε: Να αποκαλέσεις το όνομά του, Μαχέρ-σαλάλ-χας-βαζ.
- 4 Γιατί ιδού, πριν μάθει το παιδί να φωνάζει: Πατέρα μου, και μητέρα μου, τα πλούτη της Δαμασκού και τα λάφυρα της Σαμάρειας θα διαρπαχθούν, ενώπιον του βασιλέα της Ασσυρίας.
- 5 Ο Κύριος μου μίλησε επίσης, λέγοντας:
- 6 Επειδή αυτός ο λαός αρνείται τα νερά του Σιλωάμ που ρέουν ήσυχα, και χαιρέται με τον Ρεσίν και τον υιό του Ρεμαλία,
- 7 Τώρα γι' αυτό, ιδού, ο Κύριος ανεβάζει εναντίον τους τα νερά του ποταμού, δυνατά και πολλά, τον βασιλέα της Ασσυρίας και όλη του τη δόξα· και θα υπερβεί όλα τα αυλάκια του, και θα πλημμυρίσει όλες τις όχθες του.
- 8 Και θα περάσει μέσα από τον Ιούδα, θα υπερχειλίσει και θα υπερβεί, θα φθάσει μέχρι τον λαιμό· και το άπλωμα των φτερούγων του θα γεμίσει το πλάτος της γης σου, ω Εμμανουήλ.
- 9 Ενωθείτε, ω λαοί και θα σπάσετε σε κομμάτια· και προσέξτε όλοι εσείς από μακρινές χώρες. Ζωστείτε και θα σπάσετε σε κομμάτια· ζωστείτε, και θα σπάσετε σε κομμάτια.
- 10 Συσκεφθείτε, και θα εκμηδενιστεί. Πέστε τον λόγο, και δεν θα σταθεί, επειδή ο Θεός είναι μαζί μας.
- 11 Γιατί ο Κύριος μίλησε έτσι σε μένα με χέρι κραταιό, και με δίδαξε να μη βαδίζω στον δρόμο αυτού του λαού, λέγοντας:
- 12 Μην πείτε: Συνωμοσία, σε όλους όσους αυτός ο λαός θα πει: Συνωμοσία. Ούτε να φοβηθείτε τον φόβο του, ούτε να τρομάξετε.
- 13 Τον Κύριο των Δυνάμεων, αυτόν να αγιάζετε, και αυτός ας είναι ο φόβος σας, και αυτός ας είναι ο τρόμος σας.

2 Nephi 18

Moreover, the word of the Lord said unto me: Take thee a great roll, and write in it with a man's pen, concerning Maher-shalal-hash-baz.

And I took unto me faithful witnesses to record, Uriah the priest, and Zechariah the son of Jeberechiah.

And I went unto the prophetess; and she conceived and bare a son. Then said the Lord to me: Call his name, Maher-shalal-hash-baz.

For behold, the child shall not have knowledge to cry, My father, and my mother, before the riches of Damascus and the spoil of Samaria shall be taken away before the king of Assyria.

The Lord spake also unto me again, saying:

Forasmuch as this people refuseth the waters of Shiloah that go softly, and rejoice in Rezin and Remaliah's son;

Now therefore, behold, the Lord bringeth up upon them the waters of the river, strong and many, even the king of Assyria and all his glory; and he shall come up over all his channels, and go over all his banks.

And he shall pass through Judah; he shall overflow and go over, he shall reach even to the neck; and the stretching out of his wings shall fill the breadth of thy land, O Immanuel.

Associate yourselves, O ye people, and ye shall be broken in pieces; and give ear all ye of far countries; gird yourselves, and ye shall be broken in pieces; gird yourselves, and ye shall be broken in pieces.

Take counsel together, and it shall come to naught; speak the word, and it shall not stand; for God is with us.

For the Lord spake thus to me with a strong hand, and instructed me that I should not walk in the way of this people, saying:

Say ye not, A confederacy, to all to whom this people shall say, A confederacy; neither fear ye their fear, nor be afraid.

Sanctify the Lord of Hosts himself, and let him be your fear, and let him be your dread.

14 Και αυτός θα είναι για αγιαστήριο. Όμως για λίθο προσκόμματος, και για πέτρα σκανδάλου σε αμφοτέρους τους οίκους του Ισραήλ, για παγίδα και για θηλιά στους κατοίκους της Ιερουσαλήμ.

15 Και πολλοί ανάμεσα τους θα προσκόψουν και θα πέσουν, και θα συντριβούν, και θα παγιδευτούν, και θα πιαστούν.

16 Δέσε τη μαρτυρία, σφράγισε τον νόμο ανάμεσα στους μαθητές μου.

17 Και εγώ θα περιμένω τον Κύριο, που κρύβει το πρόσωπο του από τον οίκο του Ιακώβ, και θα τον προσμένω.

18 Ιδού, εγώ και τα παιδιά που μου έδωσε ο Κύριος, είμαστε για σημεία και για θαύματα στον Ισραήλ από τον Κύριο των Δυνάμεων, που κατοικεί στο όρος Σιών.

19 Και όταν σας πουν: Ρωτήστε αυτούς που έχουν πνεύμα μαντείας, και τους νεκρομάντις που τιτιβίζουν και ψιθυρίζουν – τάχα δεν πρέπει κάθε λαός να ρωτήσει τον Θεό του για να ακούσουν οι ζωντανοί από τους νεκρούς;

20 Στον νόμο και στη μαρτυρία· αν δεν μιλούν σύμφωνα με αυτόν τον λόγο, είναι επειδή δεν υπάρχει φως μέσα τους.

21 Και θα περάσουν μέσα από αυτήν σκληρά καταπιεσμένοι και πεινασμένοι. Και θα συμβεί ώστε όταν πεινάσουν, θα αγανακτήσουν, και θα καταριούνται τον βασιλέα τους και τον Θεό τους, και θα κοιτούν προς τα άνω.

22 Και θα κοιτούν προς τη γη, και ιδού, ταραχή και σκοτάδι, θαμπάδα αγωνίας, και θα οδηγηθούν στο σκότος.

And he shall be for a sanctuary; but for a stone of stumbling, and for a rock of offense to both the houses of Israel, for a gin and a snare to the inhabitants of Jerusalem.

And many among them shall stumble and fall, and be broken, and be snared, and be taken.

Bind up the testimony, seal the law among my disciples.

And I will wait upon the Lord, that hideth his face from the house of Jacob, and I will look for him.

Behold, I and the children whom the Lord hath given me are for signs and for wonders in Israel from the Lord of Hosts, which dwelleth in Mount Zion.

And when they shall say unto you: Seek unto them that have familiar spirits, and unto wizards that peep and mutter—should not a people seek unto their God for the living to hear from the dead?

To the law and to the testimony; and if they speak not according to this word, it is because there is no light in them.

And they shall pass through it hardly bestead and hungry; and it shall come to pass that when they shall be hungry, they shall fret themselves, and curse their king and their God, and look upward.

And they shall look unto the earth and behold trouble, and darkness, dimness of anguish, and shall be driven to darkness.

Νεφί Β' 19

- 1 Παρόλα αυτά, η θαμπάδα δεν θα είναι σαν εκείνη που ήταν στην κατάθλιψη της, όταν αυτός στην αρχή βασάνισε ελαφρά τη γη Ζαβουλών, και τη γη Νεφθαλείμ, και ύστερα βασάνισε πιο βαριά κατά τον δρόμο της Ερυθράς Θάλασσας, πέρα από τον Ιορδάνη στη Γαλιλαία των εθνών.
- 2 Ο λαός που περπατούσε στο σκοτάδι είδε μέγα φως· σε εκείνους που κατοικούν στη γη της σκιάς θανάτου, σε αυτούς επάνω έλαμψε το φως.
- 3 Εσύ πολλαπλασίασες το έθνος, και αύξησες τη χαρά—χαίρονται ενώπιον σου κατά τη χαρά του θερισμού, και καθώς αγάλλονται οι άνθρωποι, όταν μοιράζονται τα λάφυρα.
- 4 Επειδή εσύ συνέτριψες τον ζυγό του φορτίου του, και το κοντάρι του ώμου του, τη ράβδο του τυράννου του.
- 5 Πατί κάθε μάχη πολεμιστή είναι μέσα σε σύγχυση και θόρυβο, και αιματοκυλισμένες στολές. Όμως αυτό θα είναι με καύση και υλικό φωτιάς.
- 6 Επειδή γεννήθηκε ένα παιδί σε μας, υιός δόθηκε σε μας· και η εξουσία θα είναι επάνω στον ώμο του· και το όνομά του θα αποκληθεί: Θαυμαστός, Σύμβουλος, Ισχυρός Θεός, Πατέρας του Μέλλοντα Αιώνα, Άρχοντας Ειρήνης.
- 7 Στην αύξηση της εξουσίας του και της ειρήνης δεν θα υπάρχει τέλος, επάνω στον θρόνο του Δαβίδ, κι επάνω στη βασιλεία του, για να τη διατάξει, και να τη στερεώσει, με κρίση και δικαιοσύνη, από τώρα και μέχρι τον αιώνα. Ο ζήλος του Κυρίου των δυνάμεων θα το τελέσει.
- 8 Ο Κύριος έστειλε τον λόγο Του στον Ιακώβ και φώτισε στον Ισραήλ.
- 9 Και ολόκληρος ο λαός θα το γνωρίσει, ακόμη και ο Εφραΐμ και οι κάτοικοι της Σαμάρειας, που λένε με υπερηφάνεια και έπαρση καρδιάς:
- 10 Τα τούβλα έπεσαν, αλλά εμείς θα κτίσουμε με πελεκημένες πέτρες· οι συκομουριές κόπηκαν, αλλά εμείς θα τις αλλάξουμε με κέδρους.
- 11 Γι' αυτό, ο Κύριος θα εξεγείρει τους αντίδικους του Ρεσίν εναντίον του, και θα συνενώσει τους εχθρούς του·

2 Nephi 19

Nevertheless, the dimness shall not be such as was in her vexation, when at first he lightly afflicted the land of Zebulun, and the land of Naphtali, and afterwards did more grievously afflict by the way of the Red Sea beyond Jordan in Galilee of the nations.

The people that walked in darkness have seen a great light; they that dwell in the land of the shadow of death, upon them hath the light shined.

Thou hast multiplied the nation, and increased the joy—they joy before thee according to the joy in harvest, and as men rejoice when they divide the spoil.

For thou hast broken the yoke of his burden, and the staff of his shoulder, the rod of his oppressor.

For every battle of the warrior is with confused noise, and garments rolled in blood; but this shall be with burning and fuel of fire.

For unto us a child is born, unto us a son is given; and the government shall be upon his shoulder; and his name shall be called, Wonderful, Counselor, The Mighty God, The Everlasting Father, The Prince of Peace.

Of the increase of government and peace there is no end, upon the throne of David, and upon his kingdom to order it, and to establish it with judgment and with justice from henceforth, even forever. The zeal of the Lord of Hosts will perform this.

The Lord sent his word unto Jacob and it hath lighted upon Israel.

And all the people shall know, even Ephraim and the inhabitants of Samaria, that say in the pride and stoutness of heart:

The bricks are fallen down, but we will build with hewn stones; the sycamores are cut down, but we will change them into cedars.

Therefore the Lord shall set up the adversaries of Rezin against him, and join his enemies together;

- 12 τους Συρίους από μπροστά, και τους Φιλισταίους από πίσω· και θα καταβροχθίσουν τον Ισραήλ με ανοιχτό στόμα. Για όλα αυτά ο θυμός του δεν αποστράφηκε, αλλά το χέρι του είναι ακόμα απλωμένο.
- 13 Γιατί ο λαός δεν επιστρέφει προς αυτόν που τον πατάσσει, ούτε επιζητεί τον Κύριο των Δυνάμεων.
- 14 Γι' αυτό ο Κύριος θα κόψει από τον Ισραήλ την κεφαλή και την ουρά, τον κλάδο και το βούρλο μέσα σε μια ημέρα.
- 15 Ο παλαιός, αυτός είναι η κεφαλή. Και ο προφήτης που διδάσκει ψέματα, αυτός είναι η ουρά.
- 16 Επειδή οι ηγέτες αυτού του λαού τον κάνουν να σφάλει· και όσοι οδηγούνται από αυτούς, καταστρέφονται.
- 17 Γι' αυτό, ο Κύριος δεν θα ευφρανθεί στους νεανίσκους τους ούτε θα ελεήσει τους ορφανούς και τις χήρες τους· επειδή, όλοι είναι υποκριτές και κακοποιοί, και κάθε στόμα μιλά με ασέβεια. Για όλα αυτά ο θυμός του δεν αποστράφηκε, αλλά το χέρι του είναι ακόμα απλωμένο.
- 18 Επειδή η κακία καίει σαν φωτιά. Θα καταβροχθίσει τα τριβόλια και τα αγκάθια, και θα ανάψει μέσα στις πυκνές συστάδες του δάσους, και θα ανέβουν σαν το ανέβασμα του καπνού.
- 19 Από την οργή του Κυρίου των Δυνάμεων σκοτείνιασε η χώρα, και ο λαός θα είναι σαν υλικό φωτιάς· κανένας άνθρωπος δεν θα ελεήσει τον αδελφό του.
- 20 Και θα αρπάξει στα δεξιά και θα πεινάσει· και θα φάει στα αριστερά και δεν θα ικανοποιηθούν· θα τρώει κάθε άνθρωπος τη σάρκα του βραχίονά του –
- 21 Ο Μανασσής τον Εφραΐμ, και ο Εφραΐμ τον Μανασσή· αυτοί μάλιστα θα είναι μαζί εναντίον τού Ιούδα. Για όλα αυτά ο θυμός του δεν αποστράφηκε, αλλά το χέρι του είναι ακόμα απλωμένο.

The Syrians before and the Philistines behind; and they shall devour Israel with open mouth. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.

For the people turneth not unto him that smiteth them, neither do they seek the Lord of Hosts.

Therefore will the Lord cut off from Israel head and tail, branch and rush in one day.

The ancient, he is the head; and the prophet that teacheth lies, he is the tail.

For the leaders of this people cause them to err; and they that are led of them are destroyed.

Therefore the Lord shall have no joy in their young men, neither shall have mercy on their fatherless and widows; for every one of them is a hypocrite and an evil-doer, and every mouth speaketh folly. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.

For wickedness burneth as the fire; it shall devour the briers and thorns, and shall kindle in the thickets of the forests, and they shall mount up like the lifting up of smoke.

Through the wrath of the Lord of Hosts is the land darkened, and the people shall be as the fuel of the fire; no man shall spare his brother.

And he shall snatch on the right hand and be hungry; and he shall eat on the left hand and they shall not be satisfied; they shall eat every man the flesh of his own arm—

Manasseh, Ephraim; and Ephraim, Manasseh; they together shall be against Judah. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.

Νεφί Β' 20

- 1 Αλίμονο σε εκείνους που διατάσσουν άνομες διαταγές, και γράφουν οδυνηρότητα την οποία έχουν υποδείξει.
- 2 Για να απομακρύνουν τους έχοντες ανάγκη από την κρίση, και να αφαιρούν το δικαίωμα από τους φτωχούς του λαού μου, για να είναι οι χήρες λεία τους, και για να ληστεύουν τα ορφανά!
- 3 Και τι θα κάνετε κατά την ημέρα της επίσκεψης, και κατά την ερήμωση που θα έλθει από μακριά; Σε ποιον θα προστρέξετε για βοήθεια; Και πού θα αφήσετε τη δόξα σας;
- 4 Χωρίς εμένα θα υποκύψουν από τους αιχμαλώτους, και θα πέσουν κάτω από τους φονευμένους. Για όλα αυτά ο θυμός του δεν αποστράφηκε, αλλά το χέρι του είναι ακόμα απλωμένο.
- 5 Ω Ασσύριε, η ράβδος του θυμού μου και η βέργα στο χέρι τους είναι η αγανάκτησή τους.
- 6 Θα τον στείλω εναντίον ενός υποκριτικού έθνους, και εναντίον του λαού της οργής μου θα του δώσω εγώ διαταγή να πάρει τα λάφυρα, και να πάρει τη λεία, και να τους ποδοπατήσει σαν τη λάσπη των δρόμων.
- 7 Εντούτοις, δεν εννοεί έτσι, ούτε η καρδιά του σκέφτεται έτσι· αλλά μέσα στην καρδιά του είναι να καταστρέψει και να εξολοθρέψει έθνη, όχι λίγους.
- 8 Επειδή λέει: Δεν είναι οι άρχοντές μου όλοι βασιλιάδες;
- 9 Δεν είναι η Χαλάνη σαν τη Χαρχεμής; Δεν είναι η Αιμάθ σαν την Αρφάδ; Δεν είναι η Σαμάρεια σαν τη Δαμασκό;
- 10 Όπως εδραίωσε το χέρι μου τα βασίλεια των ειδώλων, των οποίων τα γλυπτά ομοιώματα ξεπερνούσαν εκείνα της Ιερουσαλήμ και της Σαμάρειας,
- 11 δεν θα κάνω όπως έκανα στη Σαμάρεια και είδωλά της, έτσι και στην Ιερουσαλήμ και στα είδωλά της;
- 12 Επομένως, θα συμβεί ώστε όταν ο Κύριος θα έχει τελέσει όλο το έργο του επάνω στο όρος Σιών και επάνω στην Ιερουσαλήμ, θα τιμωρήσω τον καρπό της υψωμένης καρδιάς του βασιλιά της Ασσυρίας, και τη δόξα των υπεροπτικών του βλεμμάτων.

2 Nephi 20

Wo unto them that decree unrighteous decrees, and that write grievousness which they have prescribed;

To turn away the needy from judgment, and to take away the right from the poor of my people, that widows may be their prey, and that they may rob the fatherless!

And what will ye do in the day of visitation, and in the desolation which shall come from far? to whom will ye flee for help? and where will ye leave your glory?

Without me they shall bow down under the prisoners, and they shall fall under the slain. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.

O Assyrian, the rod of mine anger, and the staff in their hand is their indignation.

I will send him against a hypocritical nation, and against the people of my wrath will I give him a charge to take the spoil, and to take the prey, and to tread them down like the mire of the streets.

Howbeit he meaneth not so, neither doth his heart think so; but in his heart it is to destroy and cut off nations not a few.

For he saith: Are not my princes altogether kings?

Is not Calno as Carchemish? Is not Hamath as Arpad? Is not Samaria as Damascus?

As my hand hath founded the kingdoms of the idols, and whose graven images did excel them of Jerusalem and of Samaria;

Shall I not, as I have done unto Samaria and her idols, so do to Jerusalem and to her idols?

Wherefore it shall come to pass that when the Lord hath performed his whole work upon Mount Zion and upon Jerusalem, I will punish the fruit of the stout heart of the king of Assyria, and the glory of his high looks.

13 Επειδή λέει: Με τη δύναμη του χεριού μου και με τη σοφία μου έκανα όλα αυτά, επειδή είμαι συνετός. Και μετέφερα τα όρια του λαού, και λήστεψα τους θησαυρούς τους, και έβαλα κάτω τους κατοίκους σαν γενναίος άνδρας.

14 Και το χέρι μου βρήκε σαν φωλιά τα πλούτη του λαού· και όπως κάποιος μαζεύει αβγά που έχουν αφεθεί, εγώ μάζεψα όλη τη γη· και κανένας δεν κούνησε τη φτερούγα ή άνοιξε το στόμα ή ψιθύρισε.

15 Θα καυχηθεί η αξίνα εναντίον αυτού που κόβει με αυτήν; Θα κομπάσει το πριόνι εναντίον αυτού που το κινεί; Σαν να κινείτο η ράβδος εναντίον εκείνων που τη σηκώνουν ή σαν να υψωνόταν η ράβδος, σαν να μην ήταν ξύλο!

16 Γι' αυτό ο Κύριος, ο Κύριος των Δυνάμεων, θα στείλει στους παχείς του ισχύτητα· και κάτω από τη δόξα του θα ανάψει καύση, σαν μια καύση φωτιάς.

17 Και το φως του Ισραήλ θα είναι για φωτιά, και ο Άγιός του για φλόγα, και θα κάψει και θα καταφάει τα αγκάθια του και τους τριβόλους του σε μια μέρα.

18 Και θα αφανίσει τη δόξα του δάσους του, και του καρποφόρου αγρού του, και ψυχή και σώμα· και θα είναι σαν το σημαιοφόρο που λιποθυμάει.

19 Και το υπόλοιπο των δένδρων του δάσους του θα είναι ελάχιστο, ώστε ένα παιδί να μπορεί να το καταγράψει.

20 Και θα συμβεί ώστε κατά την ημέρα εκείνη, το υπόλειμμα του Ισραήλ, και όσοι γλίτωσαν από τον οίκο του Ιακώβ, δεν θα επιστηρίζονται πια σε εκείνον που τους πάταξε, αλλά θα στηρίζονται στον Κύριο, τον Άγιο του Ισραήλ, με αλήθεια.

21 Το υπόλειμμα θα επιστρέψει, μάλιστα, το υπόλειμμα του Ιακώβ, προς τον ισχυρό Θεό.

22 Επειδή αν και λαός σου, ο Ισραήλ, είναι σαν την άμμο της θάλασσας, ένα υπόλειμμα από αυτούς θα επιστρέψει· ο αφανισμός που έχει διαταχθεί θα ξεχειλίσει με χρηστότητα.

23 Επειδή ο Κύριος, ο Θεός των Δυνάμεων θα κάνει αφανισμό, και μάλιστα προσδιορισμένο σε όλη τη χώρα.

24 Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός των Δυνάμεων: Λαέ μου που κατοικείς στη Σιών, μη φοβάσαι τον Ασσύριο. Θα σε πατάξει με ράβδο, και θα σηκώσει τη βακτηρία του εναντίον σου, κατά τον τρόπο της Αιγύπτου.

For he saith: By the strength of my hand and by my wisdom I have done these things; for I am prudent; and I have moved the borders of the people, and have robbed their treasures, and I have put down the inhabitants like a valiant man;

And my hand hath found as a nest the riches of the people; and as one gathereth eggs that are left have I gathered all the earth; and there was none that moved the wing, or opened the mouth, or peeped.

Shall the ax boast itself against him that heweth therewith? Shall the saw magnify itself against him that shaketh it? As if the rod should shake itself against them that lift it up, or as if the staff should lift up itself as if it were no wood!

Therefore shall the Lord, the Lord of Hosts, send among his fat ones, leanness; and under his glory he shall kindle a burning like the burning of a fire.

And the light of Israel shall be for a fire, and his Holy One for a flame, and shall burn and shall devour his thorns and his briers in one day;

And shall consume the glory of his forest, and of his fruitful field, both soul and body; and they shall be as when a standard-bearer fainteth.

And the rest of the trees of his forest shall be few, that a child may write them.

And it shall come to pass in that day, that the remnant of Israel, and such as are escaped of the house of Jacob, shall no more again stay upon him that smote them, but shall stay upon the Lord, the Holy One of Israel, in truth.

The remnant shall return, yea, even the remnant of Jacob, unto the mighty God.

For though thy people Israel be as the sand of the sea, yet a remnant of them shall return; the consumption decreed shall overflow with righteousness.

For the Lord God of Hosts shall make a consumption, even determined in all the land.

Therefore, thus saith the Lord God of Hosts: O my people that dwellest in Zion, be not afraid of the Assyrian; he shall smite thee with a rod, and shall lift up his staff against thee, after the manner of Egypt.

25 Επειδή λίγο ακόμα και η αγανάκτηση θα πάψει· και ο θυμός μου στον όλεθρό τους.

26 Και ο Κύριος των Δυνάμεων θα ξεσηκώσει μάστιγα γι' αυτόν, σύμφωνα με τη σφαγή της Μαδιάμ στον βράχο Ωρήβ· και καθώς η ράβδος του υψώθηκε επάνω στη θάλασσα, έτσι θα την υψώσει κατά τον τρόπο της Αιγύπτου.

27 Και θα συμβεί ώστε κατά την ημέρα εκείνη το φορτίο του θα αφαιρεθεί από τον ώμο σου, και ο ζυγός του από τον λαιμό σου, και ο ζυγός θα συντριβεί εξαιτίας του χρίσματος.

28 Αυτός ήλθε στην Αϊάθ, πέρασε στη Μιγρών· στη Μιχμάς απέθεσε τα σκεύη του.

29 Διάβηκαν το πέρασμα· κατέλυσαν στη Γεβά· η Ραμά τρόμαξε· η Γαβαά του Σαούλ έφυγε.

30 Ύψωσε τη φωνή σου, θυγατέρα της Γαλλείμ. Κάνε την, φτωχή Αναθώθ, να ακουστεί στη Λαισά.

31 Η Μαδμηνά μετατοπίστηκε· οι κάτοικοι της Γεβείμ συναθροίζονται για να φύγουν.

32 Εντούτοις, αυτός θα μείνει στη Νωβ εκείνη την ημέρα. Θα σείσει το χέρι του εναντίον του όρους της θυγατέρας της Σιών, του λόφου της Ιερουσαλήμ.

33 Ιδού, ο Κύριος, ο Κύριος των Δυνάμεων θα κόψει τους κλώνους με τρόμο. Και οι υψωμένοι θα συντρίβουν. Και οι υπερόπτες θα ταπεινωθούν.

34 Και θα κόψει με σίδερο τις πυκνές συστάδες του δάσους, και ο Λίβανος θα πέσει από έναν ισχυρό.

For yet a very little while, and the indignation shall cease, and mine anger in their destruction.

And the Lord of Hosts shall stir up a scourge for him according to the slaughter of Midian at the rock of Oreb; and as his rod was upon the sea so shall he lift it up after the manner of Egypt.

And it shall come to pass in that day that his burden shall be taken away from off thy shoulder, and his yoke from off thy neck, and the yoke shall be destroyed because of the anointing.

He is come to Aiath, he is passed to Migron; at Michmash he hath laid up his carriages.

They are gone over the passage; they have taken up their lodging at Geba; Ramath is afraid; Gibeah of Saul is fled.

Lift up the voice, O daughter of Gallim; cause it to be heard unto Laish, O poor Anathoth.

Madmenah is removed; the inhabitants of Gebim gather themselves to flee.

As yet shall he remain at Nob that day; he shall shake his hand against the mount of the daughter of Zion, the hill of Jerusalem.

Behold, the Lord, the Lord of Hosts shall lop the bough with terror; and the high ones of stature shall be hewn down; and the haughty shall be humbled.

And he shall cut down the thickets of the forests with iron, and Lebanon shall fall by a mighty one.

Νεφί Β' 21

- 1 Και θα βγει μια ράβδος από τον κορμό του Ιεσσαί, κι ένας κλάδος θα φυτρώσει από τις ρίζες του.
- 2 Και το Πνεύμα του Κυρίου θα αναπαυθεί επάνω του, το πνεύμα σοφίας και νόησης, το πνεύμα βουλής και ισχύος, το πνεύμα γνώσης και φόβου του Κυρίου.
- 3 Και θα τον κάνει να έχει οξεία αντίληψη στον φόβο του Κυρίου. Και δεν θα κρίνει κατά την όψη των ματιών του, ούτε θα ελέγχει κατά την ακοή των αφτιών του.
- 4 Αλλά με χρηστότητα θα κρίνει τον φτωχό, και θα ελέγχει με ισότητα για τον πλάτο της γης. Και θα πατάξει τη γη με τη ράβδο του στόματος του, και με την πνοή των χειλέων του θα θανατώσει τους κακούς.
- 5 Και χρηστότητα θα είναι η ζώνη της οσφύος του, και πίστη η ζώνη των πλευρών του.
- 6 Και ο λύκος θα συγκατοικεί με το αρνί, και η λεοπάρδαλη θα αναπαύεται με το κατσικάκι, και το μοσχάρι και το νεαρό λιοντάρι και το μανάρι παρέα· και ένα μικρό παιδί θα τα οδηγεί.
- 7 Και η αγελάδα και η αρκούδα θα βόσκουν· τα μικρά τους θα αναπαύονται παρέα· και το λιοντάρι θα τρώει άχυρο όπως το βόδι.
- 8 Και το παιδί που θηλάζει θα παίζει στην τρύπα του φαρμακερού φιδιού, και το απογαλακτισμένο παιδί θα βάζει το χέρι του στη φωλιά του βασιλίσκου.
- 9 Δεν θα βλάπτουν ούτε θα καταστρέφουν σε όλο το άγιο όρος μου, επειδή η γη θα είναι γεμάτη από τη γνώση του Κυρίου, όπως τα νερά σκεπάζουν τη θάλασσα.
- 10 Και κατά την ημέρα εκείνη θα είναι μια ρίζα του Ιεσσαί, που θα σταθεί σαν σημαία του λαού. Σε αυτό θα προσβλέψουν οι Εθνικοί. Και η ανάπαυσή του θα είναι ένδοξη.
- 11 Και θα συμβεί ώστε κατά την ημέρα εκείνη, ο Κύριος θα βάλει το χέρι του πάλι για δεύτερη φορά, για να ανακτήσει το υπόλειμμα του λαού του που θα αφεθεί από την Ασσυρία, και από την Αίγυπτο, και από την Παθρώς, και από την Αιθιοπία, και από το Ελάμ, και από τη Σεναάρ, και από τη Αιμάθ, και από τα νησιά της θάλασσας.

2 Nephi 21

And there shall come forth a rod out of the stem of Jesse, and a branch shall grow out of his roots.

And the Spirit of the Lord shall rest upon him, the spirit of wisdom and understanding, the spirit of counsel and might, the spirit of knowledge and of the fear of the Lord;

And shall make him of quick understanding in the fear of the Lord; and he shall not judge after the sight of his eyes, neither reprove after the hearing of his ears.

But with righteousness shall he judge the poor, and reprove with equity for the meek of the earth; and he shall smite the earth with the rod of his mouth, and with the breath of his lips shall he slay the wicked.

And righteousness shall be the girdle of his loins, and faithfulness the girdle of his reins.

The wolf also shall dwell with the lamb, and the leopard shall lie down with the kid, and the calf and the young lion and fatling together; and a little child shall lead them.

And the cow and the bear shall feed; their young ones shall lie down together; and the lion shall eat straw like the ox.

And the sucking child shall play on the hole of the asp, and the weaned child shall put his hand on the cockatrice's den.

They shall not hurt nor destroy in all my holy mountain, for the earth shall be full of the knowledge of the Lord, as the waters cover the sea.

And in that day there shall be a root of Jesse, which shall stand for an ensign of the people; to it shall the Gentiles seek; and his rest shall be glorious.

And it shall come to pass in that day that the Lord shall set his hand again the second time to recover the remnant of his people which shall be left, from Assyria, and from Egypt, and from Pathros, and from Cush, and from Elam, and from Shinar, and from Hamath, and from the islands of the sea.

- 12 Και θα υψώσει σημαία για τα έθνη, και θα συγκεντρώσει τους απόκληρους του Ισραήλ, και θα συνάξει τους διεσπαρμένους του Ιούδα από τα τέσσερα άκρα της γης.
- 13 Ο φθόνος του Εφραΐμ θα αφαιρεθεί, και οι ενάντιοι του Ιούδα θα αποκοπούν· ο Εφραΐμ δεν θα φθονεί τον Ιούδα, και ο Ιούδας δεν θα στενοχωρεί τον Εφραΐμ.
- 14 Αλλά θα ορμήσουν κατά των ώμων των Φιλισταίων προς δυσμάς. Θα λεηλατήσουν τους της ανατολής όλους μαζί. Θα βάλουν το χέρι τους στον Εδώμ και τον Μωάβ και τα τέκνα του Αμμών θα τους υπακούν.
- 15 Και ο Κύριος θα καταστρέψει ολοκληρωτικά τη γλώσσα της αιγυπτιακής θάλασσας. Και με τον μέγα άνεμό του θα σεισει το χέρι του επάνω από τον ποταμό, και θα τον πατάξει στα επτά ρεύματα, και θα κάνει να τον διαβαίνουν οι άνθρωποι με στεγνά υποδύματα.
- 16 Και θα υπάρχει πλατύς δρόμος για το υπόλειμμα του λαού του, που θα έχει μείνει, από την Ασσυρία, όπως ήταν στον Ισραήλ κατά την ημέρα που βγήκε από τη γη της Αιγύπτου.

And he shall set up an ensign for the nations, and shall assemble the outcasts of Israel, and gather together the dispersed of Judah from the four corners of the earth.

The envy of Ephraim also shall depart, and the adversaries of Judah shall be cut off; Ephraim shall not envy Judah, and Judah shall not vex Ephraim.

But they shall fly upon the shoulders of the Philistines towards the west; they shall spoil them of the east together; they shall lay their hand upon Edom and Moab; and the children of Ammon shall obey them.

And the Lord shall utterly destroy the tongue of the Egyptian sea; and with his mighty wind he shall shake his hand over the river, and shall smite it in the seven streams, and make men go over dry shod.

And there shall be a highway for the remnant of his people which shall be left, from Assyria, like as it was to Israel in the day that he came up out of the land of Egypt.

Νεφί Β' 22

- 1 Και κατά την ημέρα εκείνη θα πεις: Κύριε, θα σε δοξολογήσω. Αν και οργίστηκες εναντίον μου, ο θυμός σου στράφηκε μακριά, και με παρηγόρησες.
- 2 Ιδού, ο Θεός είναι η σωτηρία μου· θα εμπιστευθώ, και δεν θα φοβάμαι· επειδή ο Κύριος ο ΙΕΧΩΒΑ είναι η δύναμή μου και το τραγούδι μου. Επίσης, έγινε η σωτηρία μου.
- 3 Γι' αυτό, με χαρά θα αντλήσετε νερό από τις πηγές της σωτηρίας.
- 4 Και κατά την ημέρα εκείνη θα πείτε: Δοξολογείτε τον Κύριο, επικαλεσθείτε το όνομά του, διακηρύξτε τα έργα του στους λαούς, αναφέρετε ότι το όνομά του υπερυψώθηκε.
- 5 Τραγουδήστε στον Κύριο· επειδή έχει κάνει υπέροχα πράγματα. Αυτό είναι γνωστό σε όλη τη γη.
- 6 Διαλάλησε και αναφώνησε, κάτοικε της Σιών· επειδή μέγας είναι ο Άγιος του Ισραήλ ανάμεσά σου.

2 Nephi 22

And in that day thou shalt say: O Lord, I will praise thee; though thou wast angry with me thine anger is turned away, and thou comfortedst me.

Behold, God is my salvation; I will trust, and not be afraid; for the Lord **ΙΕΧΩΒΑ** is my strength and my song; he also has become my salvation.

Therefore, with joy shall ye draw water out of the wells of salvation.

And in that day shall ye say: Praise the Lord, call upon his name, declare his doings among the people, make mention that his name is exalted.

Sing unto the Lord; for he hath done excellent things; this is known in all the earth.

Cry out and shout, thou inhabitant of Zion; for great is the Holy One of Israel in the midst of thee.

Νεφί Β' 23

- 1 Το μήνυμα χαμού της Βαβυλώνας, που είδε ο Ησαΐας, ο υιός του Αμώς.
- 2 Σηκώστε λάβαρο επάνω στο ψηλό βουνό, υψώστε τη φωνή σε αυτούς, σείστε το χέρι, για να πάνε μέσα στις πύλες των αρχόντων.
- 3 Εγώ έχω προστάξει τους αγιασμένους μου, κάλεσα επίσης τους ισχυρούς μου, επειδή ο θυμός μου δεν είναι επάνω σε αυτούς που χαίρουν στην υψηλότητά μου.
- 4 Ο θόρυβος του πλήθους στα όρη σαν από έναν μέγα λαό, ο παραχώδης ήχος των βασιλείων των εθνών συγκεντρωμένων, ο Κύριος των Δυνάμεων συγκεντρώνει για επιθεώρηση τα στρατεύματα της μάχης.
- 5 Έρχονται από μακρινή χώρα, από τα πέρατα των ουρανόων, μάλιστα, ο Κύριος, και τα όπλα της αγανάκτησής του, για να καταστρέψουν ολόκληρη τη χώρα.
- 6 Ολολύζετε, επειδή η ημέρα του Κυρίου πλησίασε. Θα έλθει σαν όλεθρος από τον Παντοδύναμο.
- 7 Γι' αυτό όλα τα χέρια θα ατονούν, κάθε καρδιά ανθρώπου θα λιώσει.
- 8 Και θα τρομάξουν· πόνοι και θλίψεις θα τους κατακυριεύσουν. Θα εκπλήσσεται ο ένας με τον άλλο. Τα πρόσωπα τους θα είναι σαν φλόγες.
- 9 Ιδού, η ημέρα του Κυρίου έρχεται, σκληρή και με οργή και άγριο θυμό, να κάνει τη γη έρημη. Και θα καταστρέψει από αυτήν τους αμαρτωλούς.
- 10 Επειδή τα αστέρια του ουρανού και οι αστερισμοί του δεν θα δίνουν το φως τους. Ο ήλιος θα σκοτεινιάσει στην ανατολή του, και η σελήνη δεν θα κάνει το φως της να φέγγει.
- 11 Και θα τιμωρήσω τον κόσμο για την κακία του, και τους κακούς για την ανομία τους. Θα κάνω την αλαζονεία του υπερήφανου να πάψει, και θα ξαπλώσω κάτω την υπεροψία του τρομερού.
- 12 Θα κάνω τον άνθρωπο πιο πολύτιμο παρά το αγνό χρυσάφι· μάλιστα τον άνθρωπο παρά τη χρυσή σφήνα του Οφείρ.
- 13 Γι' αυτό, θα σείσω τους ουρανούς, και η γη θα μεταποπιστεί από τη θέση της, κατά την οργή του Κυρίου των Δυνάμεων, και κατά την ημέρα του άγριου θυμού του.

2 Nephi 23

The burden of Babylon, which Isaiah the son of Amoz did see.

Lift ye up a banner upon the high mountain, exalt the voice unto them, shake the hand, that they may go into the gates of the nobles.

I have commanded my sanctified ones, I have also called my mighty ones, for mine anger is not upon them that rejoice in my highness.

The noise of the multitude in the mountains like as of a great people, a tumultuous noise of the kingdoms of nations gathered together, the Lord of Hosts mustereth the hosts of the battle.

They come from a far country, from the end of heaven, yea, the Lord, and the weapons of his indignation, to destroy the whole land.

Howl ye, for the day of the Lord is at hand; it shall come as a destruction from the Almighty.

Therefore shall all hands be faint, every man's heart shall melt;

And they shall be afraid; pangs and sorrows shall take hold of them; they shall be amazed one at another; their faces shall be as flames.

Behold, the day of the Lord cometh, cruel both with wrath and fierce anger, to lay the land desolate; and he shall destroy the sinners thereof out of it.

For the stars of heaven and the constellations thereof shall not give their light; the sun shall be darkened in his going forth, and the moon shall not cause her light to shine.

And I will punish the world for evil, and the wicked for their iniquity; I will cause the arrogance of the proud to cease, and will lay down the haughtiness of the terrible.

I will make a man more precious than fine gold; even a man than the golden wedge of Ophir.

Therefore, I will shake the heavens, and the earth shall remove out of her place, in the wrath of the Lord of Hosts, and in the day of his fierce anger.

- 14 Και θα είναι σαν κυνηγημένη δορκάδα, και σαν πρόβατο που κανένας δεν το περιμαζεύει. Και κάθε άνθρωπος θα στραφεί προς τον δικό του λαό, και θα φύγει ο καθένας για τη δική του χώρα.
- 15 Καθένας που είναι υπερήφανος, θα διαπεραστεί. Μάλιστα, και καθένας που είναι συγκεντρωμένος στους κακούς, θα πέσει από σπαθί.
- 16 Τα τέκνα τους θα γίνουν συντρίμια εμπρός στα μάτια τους. Τα σπίτια τους θα λεηλατηθούν και οι γυναίκες τους θα υποστούν βιασμούς.
- 17 Ιδού, θα ξεσηκώσω τους Μήδους εναντίον τους, οι οποίοι δεν θα λογαριάσουν ασήμι και χρυσάφι, ούτε θα ευφρανθούν με αυτό.
- 18 Τα τόξα τους επίσης θα κάνουν τους νέους συντρίμια. Και δεν θα λυπηθούν τον καρπό της κοιλίας. Τα μάτια τους δεν θα λυπηθούν παιδιά.
- 19 Και η Βαβυλώνα, η δόξα των βασιλείων, το ένδοξο καύχημα των Χαλδαιών, θα είναι όπως όταν ο Θεός ανέτρεψε τα Σόδομα και τα Γόμορρα.
- 20 Ποτέ δεν θα κατοικηθεί, ούτε θα κατασκηνωθεί από γενεά σε γενεά· ούτε θα στήσει ο Άραβας τη σκηνή του εκεί. Ούτε θα κάνουν οι ποιμένες τη στάνη τους εκεί.
- 21 Αλλά θηρία της ερήμου θα αναπαύονται εκεί. Και τα σπίτια τους θα είναι γεμάτα καταθλιπτικά οντά· και κουκουβάγιες θα κατοικούν εκεί, και σάτυροι θα χορεύουν εκεί.
- 22 Και τα θηρία των νήσων θα φωνάζουν μέσα στα ερημωμένα σπίτια τους, και τσακάλια στα παλάτια της απόλαυσής τους· και ο καιρός της πλησιάζει να 'ρθει, και οι ημέρες της δεν θα μακρύνουν. Επειδή θα την καταστρέψω ταχέως. Μάλιστα, επειδή θα είμαι ευσπλαχνικός με τον λαό μου, αλλά οι κακοί θα αφανιστούν.

And it shall be as the chased roe, and as a sheep that no man taketh up; and they shall every man turn to his own people, and flee every one into his own land.

Every one that is proud shall be thrust through; yea, and every one that is joined to the wicked shall fall by the sword.

Their children also shall be dashed to pieces before their eyes; their houses shall be spoiled and their wives ravished.

Behold, I will stir up the Medes against them, which shall not regard silver and gold, nor shall they delight in it.

Their bows shall also dash the young men to pieces; and they shall have no pity on the fruit of the womb; their eyes shall not spare children.

And Babylon, the glory of kingdoms, the beauty of the Chaldees' excellency, shall be as when God overthrew Sodom and Gomorrah.

It shall never be inhabited, neither shall it be dwelt in from generation to generation: neither shall the Arabian pitch tent there; neither shall the shepherds make their fold there.

But wild beasts of the desert shall lie there; and their houses shall be full of doleful creatures; and owls shall dwell there, and satyrs shall dance there.

And the wild beasts of the islands shall cry in their desolate houses, and dragons in their pleasant palaces; and her time is near to come, and her day shall not be prolonged. For I will destroy her speedily; yea, for I will be merciful unto my people, but the wicked shall perish.

Νεφί Β' 24

- 1 Επειδή ο Κύριος θα ευσπλαχνισθεί τον Ιακώβ, και θα εκλέξει πάλι τον Ισραήλ, και θα τους θέσει στη δική τους χώρα. Και οι ξένοι θα ενωθούν μαζί τους, και θα προσκολληθούν στον οίκο του Ιακώβ.
- 2 Και οι λαοί θα τους πάρουν και θα τους φέρουν στον τόπο τους. Μάλιστα, από μακριά, στα πέρατα της γης. Και θα επιστρέψουν στις χώρες της επαγγελίας τους. Και ο οίκος του Ισραήλ θα τους κατέχει, και η χώρα του Κυρίου θα είναι για δούλους και δούλες. Και θα τους πάρουν αιχμάλωτους εκείνους των οποίων ήταν αιχμάλωτοι. Και θα εξουσιάζουν τους δυνάστες τους.
- 3 Και θα συμβεί ώστε κατά την ημέρα εκείνη, ο Κύριος θα σε αναπαύσει από τη θλίψη σου και από τον φόβο σου, και από τη σκληρή υποδούλωση την οποία σε έκαναν να υποφέρεις.
- 4 Και θα συμβεί ώστε, κατά την ημέρα εκείνη, θα μεταχειριστείς αυτήν την παροιμία κατά του βασιλιά της Βαβυλώνας, και θα πεις: Πώς έπαψε ο δυνάστης, η χρυσή πόλη έπαψε!
- 5 Ο Κύριος έσπασε τη ράβδο των κακών, τα σκήπτρα των δυναστών.
- 6 Αυτός που πάταξε τον λαό σε οργή με ακατάπαυστο χτύπημα, αυτός που εξουσίασε τα έθνη με θυμό, καταδιώκεται, και κανένας δεν εμποδίζει.
- 7 Όλη η γη αναπαύεται και ησυχάζει. Ξεσπούν σε τραγούδι.
- 8 Μάλιστα, χαίρουν σε σένα και τα ελάτια, και επίσης οι κέδροι του Λιβάνου, που λένε: Αφότου εσύ κοιμήθηκες, υλοτόμος δεν ανέβηκε εναντίον μας.
- 9 Ο άδης από κάτω, κινήθηκε για σένα, για να σε προϋπαντήσει κατά τον ερχομό σου. Ξεσηκώνει τους νεκρούς για σένα, όλους αυτούς τους αρχηγούς της γης· σήκωσε από τον θρόνο τους όλους τους βασιλιάδες των εθνών.
- 10 Όλοι αυτοί θα μιλήσουν και θα σου πουν: Έγινες κι εσύ αδύναμος σαν κι εμάς; Έγινες εσύ σαν εμάς;
- 11 Ο κομπασμός σου ρίχτηκε στον τάφο. Ο θόρυβος των μουσικών σου οργάνων δεν ακούγεται. Το σκουλήκι είναι στρωμένο από κάτω σου, και τα σκουλήκια σε σκεπάζουν.

2 Nephi 24

For the Lord will have mercy on Jacob, and will yet choose Israel, and set them in their own land; and the strangers shall be joined with them, and they shall cleave to the house of Jacob.

And the people shall take them and bring them to their place; yea, from far unto the ends of the earth; and they shall return to their lands of promise. And the house of Israel shall possess them, and the land of the Lord shall be for servants and handmaids; and they shall take them captives unto whom they were captives; and they shall rule over their oppressors.

And it shall come to pass in that day that the Lord shall give thee rest, from thy sorrow, and from thy fear, and from the hard bondage wherein thou wast made to serve.

And it shall come to pass in that day, that thou shalt take up this proverb against the king of Babylon, and say: How hath the oppressor ceased, the golden city ceased!

The Lord hath broken the staff of the wicked, the scepters of the rulers.

He who smote the people in wrath with a continual stroke, he that ruled the nations in anger, is persecuted, and none hindereth.

The whole earth is at rest, and is quiet; they break forth into singing.

Yea, the fir trees rejoice at thee, and also the cedars of Lebanon, saying: Since thou art laid down no feller is come up against us.

Hell from beneath is moved for thee to meet thee at thy coming; it stirreth up the dead for thee, even all the chief ones of the earth; it hath raised up from their thrones all the kings of the nations.

All they shall speak and say unto thee: Art thou also become weak as we? Art thou become like unto us?

Thy pomp is brought down to the grave; the noise of thy viols is not heard; the worm is spread under thee, and the worms cover thee.

12 Πώς έπεσες από τους ουρανούς, Εωσφόρε, υιέ της
αυγής! Συντρίφτηκες στο έδαφος, εσύ που εξασθενούσες
τα έθνη!

13 Επειδή είπες μέσα στην καρδιά σου: Θα ανέβω στους
ουρανούς, θα υπερυψώσω τον θρόνο μου πάνω από τα
αστέρια του Θεού. Θα καθίσω επάνω στο όρος της
σύναξης, προς τα μέρη του βορρά.

14 Θα ανέβω επάνω από τα ύψη των σύννεφων· θα γίνω
σαν τον Ύψιστο.

15 Όμως θα κατέβεις στον άδη, στα πλάγια του λάκκου.

16 Αυτοί που σε βλέπουν, θα ατενίσουν σε εσένα, και θα
σε σκεφτούν και θα πουν: Αυτός είναι ο άνθρωπος που
έκανε τη γη να τρέμει, που έσειε βασιλεία;

17 Και ερήμωνε την οικουμένη, και κατέστρεψε τις
πόλεις της, και δεν άνοιξε το σπίτι των αιχμαλώτων του;

18 Όλοι οι βασιλιάδες των εθνών, μάλιστα, όλοι τους,
αναπαύονται σε δόξα, ο καθένας στο δικό του σπίτι.

19 Όμως εσύ ρίχτηκες έξω από τον τάφο σου σαν απεχθής
κλάδος, και το απομεινάρι αυτών που θανατώθηκαν, που
διαπεράστηκαν με το ξίφος, που κατεβαίνουν στις πέτρες
του λάκκου, σαν πτώμα που ποδοπατιέται.

20 Δεν θα ενωθείς μαζί τους σε ενταφιασμό, επειδή εσύ
κατέστρεψες τη γη σου και φόνευσες τον λαό σου. Οι
απόγονοι των κακοποιών ουδέποτε θα ονομαστούν.

21 Ετοιμάστε σφαγή για τα τέκνα του εξαιτίας των
ανομιών των πατέρων τους, ώστε να μη σηκωθούν, ούτε
να κατέχουν γη, ούτε να γεμίσουν το πρόσωπο της
οικουμένης με πόλεις.

22 Επειδή θα σηκωθώ εναντίον τους, λέει ο Κύριος των
Δυνάμεων, και θα αποκόψω από τη Βαβυλώνα, όνομα,
και υπόλειμμα, και υιό, και ανιψιό, λέει ο Κύριος.

23 Θα την κάνω επίσης κτήμα για τον ερωδιό, και
στέρνες υδάτων. Και θα τη σαρώσω με το σάρωτρο του
αφανισμού, λέει ο Κύριος των Δυνάμεων.

24 Ο Κύριος των Δυνάμεων ορκίστηκε, λέγοντας:
Εξάπαντος, όπως το σκέφτηκα, έτσι θα γίνει. Και όπως
το αποφάσισα, έτσι θα μείνει –

How art thou fallen from heaven, O Lucifer, son of
the morning! Art thou cut down to the ground, which
did weaken the nations!

For thou hast said in thy heart: I will ascend into
heaven, I will exalt my throne above the stars of God; I
will sit also upon the mount of the congregation, in the
sides of the north;

I will ascend above the heights of the clouds; I will be
like the Most High.

Yet thou shalt be brought down to hell, to the sides
of the pit.

They that see thee shall narrowly look upon thee,
and shall consider thee, and shall say: Is this the man
that made the earth to tremble, that did shake king-
doms?

And made the world as a wilderness, and destroyed
the cities thereof, and opened not the house of his pris-
oners?

All the kings of the nations, yea, all of them, lie in
glory, every one of them in his own house.

But thou art cast out of thy grave like an abominable
branch, and the remnant of those that are slain, thrust
through with a sword, that go down to the stones of the
pit; as a carcass trodden under feet.

Thou shalt not be joined with them in burial, be-
cause thou hast destroyed thy land and slain thy people;
the seed of evil-doers shall never be renowned.

Prepare slaughter for his children for the iniquities
of their fathers, that they do not rise, nor possess the
land, nor fill the face of the world with cities.

For I will rise up against them, saith the Lord of
Hosts, and cut off from Babylon the name, and rem-
nant, and son, and nephew, saith the Lord.

I will also make it a possession for the bittern, and
pools of water; and I will sweep it with the besom of de-
struction, saith the Lord of Hosts.

The Lord of Hosts hath sworn, saying: Surely as I
have thought, so shall it come to pass; and as I have pur-
posed, so shall it stand—

25 Να φέρω τον Ασσύριο στη χώρα μου, και επάνω στα όρη μου να τον ποδοπατήσω. Τότε ο ζυγός του θα απομακρυνθεί από αυτούς, και το βάρος του θα φύγει από τους ώμους τους.

26 Αυτός είναι ο προορισμός που έχει προοριστεί για ολόκληρη τη γη. Και αυτό είναι το χέρι που έχει απλωθεί επάνω σε όλα τα έθνη.

27 Επειδή ο Κύριος των Δυνάμεων έχει προορίσει, και ποιος θα το αναιρέσει; Και το χέρι του είναι απλωμένο, και ποιος θα το αποστρέψει;

28 Κατά τον χρόνο που πέθανε ο βασιλιάς Άχαζ έγινε αυτό το μήνυμα χαμού.

29 Μη χαίρεσαι εσύ, όλη η Παλαιστίνη, γιατί έσπασε η ράβδος εκείνου που σε πάταξε· γιατί από τη ρίζα του φιδιού θα βγει βασιλίσκος, και ο καρπός του θα είναι φλογερό ιπτάμενο φίδι.

30 Και οι πρωτότοκοι των φτωχών θα τραφούν, και αυτοί που έχουν ανάγκη, θα αναπαύονται με ασφάλεια· και εγώ θα σκοτώσω τη ρίζα σου με λιμό, και αυτός θα φονεύσει το υπόλειμμα σου.

31 Ολόλυξε, ω πύλη. Βόα, ω πόλη, εσύ, ολόκληρη η Παλαιστίνη, διαλύθηκες. Επειδή θα έλθει από τον βορρά καπνός, και κανένας δεν θα είναι μόνος κατά τους καθορισμένους καιρούς του.

32 Τι, λοιπόν, θα αποκριθούν οι αγγελιαφόροι των εθνών; Ότι ο Κύριος θεμελίωσε τη Σιών, και οι φτωχοί του λαού του θα ελπίζουν σε αυτήν.

That I will bring the Assyrian in my land, and upon my mountains tread him under foot; then shall his yoke depart from off them, and his burden depart from off their shoulders.

This is the purpose that is purposed upon the whole earth; and this is the hand that is stretched out upon all nations.

For the Lord of Hosts hath purposed, and who shall disannul? And his hand is stretched out, and who shall turn it back?

In the year that king Ahaz died was this burden.

Rejoice not thou, whole Palestina, because the rod of him that smote thee is broken; for out of the serpent's root shall come forth a cockatrice, and his fruit shall be a fiery flying serpent.

And the firstborn of the poor shall feed, and the needy shall lie down in safety; and I will kill thy root with famine, and he shall slay thy remnant.

Howl, O gate; cry, O city; thou, whole Palestina, art dissolved; for there shall come from the north a smoke, and none shall be alone in his appointed times.

What shall then answer the messengers of the nations? That the Lord hath founded Zion, and the poor of his people shall trust in it.

Νεφί Β' 25

- 1 Τώρα εγώ, ο Νεφί, μιλώ κάπως σχετικά με τα λόγια που έχω γράψει, τα οποία έχουν ειπωθεί από το στόμα του Ησαΐα. Επειδή ιδού, ο Ησαΐας είπε πολλά πράγματα που ήταν σκληρά για πολλούς από τον λαό μου ώστε να τα κατανοήσουν· επειδή δεν γνωρίζουν σχετικά με τον τρόπο της προφητείας ανάμεσα στους Ιουδαίους.
- 2 Επειδή, εγώ, ο Νεφί, δεν τους δίδαξα πολλά πράγματα σχετικά με τις συνήθειες των Ιουδαίων. Επειδή τα έργα τους ήταν έργα σκότους, και οι πράξεις τους ήταν πράξεις βδελυγμάτων.
- 3 Επομένως, γράφω προς τον λαό μου, προς όλους εκείνους που θα λάβουν εφεξής όλα αυτά τα οποία γράφω, ώστε να γνωρίζουν τις κρίσεις του Θεού, ότι έρχονται επάνω σε όλα τα έθνη, σύμφωνα με τα λόγια που έχει πει.
- 4 Επομένως, άκουσε προσεκτικά, λαέ μου, εσείς που είστε από τον οίκο του Ισραήλ, και δώστε ακρόαση στα λόγια μου· επειδή τα λόγια του Ησαΐα δεν είναι απλά για σας, εντούτοις είναι απλά για όλους όσοι είναι γεμάτοι με το πνεύμα της προφητείας. Όμως σας δίνω μια προφητεία, σύμφωνα με το πνεύμα που είναι μέσα μου. Επομένως, θα προφητεύσω σύμφωνα με την απλότητα η οποία βρίσκεται μέσα μου από τον καιρό που βγήκα από την Ιερουσαλήμ με τον πατέρα μου· επειδή ιδού, η ψυχή μου ευφραίνεται με την απλότητα προς τον λαό μου, ώστε να μαθαίνει.
- 5 Μάλιστα, και η ψυχή μου ευφραίνεται με τα λόγια του Ησαΐα, επειδή βγήκα από την Ιερουσαλήμ, και τα μάτια μου είδαν τα των Ιουδαίων, και ξέρω ότι οι Ιουδαίοι καταλαβαίνουν τα των προφητών, και δεν υπάρχει κανένας άλλος λαός που να καταλαβαίνει όπως αυτοί αυτά που ειπώθηκαν στους Ιουδαίους, εκτός αν έχουν διδαχτεί κατά το είδος των πραγμάτων των Ιουδαίων.
- 6 Όμως ιδού, εγώ, ο Νεφί, δεν δίδαξα τα τέκνα μου κατά το είδος των Ιουδαίων. Αλλά ιδού, εγώ ο ίδιος, έχω κατοικήσει στην Ιερουσαλήμ, επομένως ξέρω σχετικά με τις περιοχές τριγύρω. Και ανέφερα στα τέκνα μου σχετικά με τις κρίσεις του Θεού, οι οποίες έγιναν στους Ιουδαίους, προς τα τέκνα μου, σύμφωνα με όλα όσα είπε ο Ησαΐας, και δεν τα γράφω.

2 Nephi 25

Now I, Nephi, do speak somewhat concerning the words which I have written, which have been spoken by the mouth of Isaiah. For behold, Isaiah spake many things which were hard for many of my people to understand; for they know not concerning the manner of prophesying among the Jews.

For I, Nephi, have not taught them many things concerning the manner of the Jews; for their works were works of darkness, and their doings were doings of abominations.

Wherefore, I write unto my people, unto all those that shall receive hereafter these things which I write, that they may know the judgments of God, that they come upon all nations, according to the word which he hath spoken.

Wherefore, hearken, O my people, which are of the house of Israel, and give ear unto my words; for because the words of Isaiah are not plain unto you, nevertheless they are plain unto all those that are filled with the spirit of prophecy. But I give unto you a prophecy, according to the spirit which is in me; wherefore I shall prophesy according to the plainness which hath been with me from the time that I came out from Jerusalem with my father; for behold, my soul delighteth in plainness unto my people, that they may learn.

Yea, and my soul delighteth in the words of Isaiah, for I came out from Jerusalem, and mine eyes hath beheld the things of the Jews, and I know that the Jews do understand the things of the prophets, and there is none other people that understand the things which were spoken unto the Jews like unto them, save it be that they are taught after the manner of the things of the Jews.

But behold, I, Nephi, have not taught my children after the manner of the Jews; but behold, I, of myself, have dwelt at Jerusalem, wherefore I know concerning the regions round about; and I have made mention unto my children concerning the judgments of God, which hath come to pass among the Jews, unto my children, according to all that which Isaiah hath spoken, and I do not write them.

7 Ὅμως ἰδοῦ, προχωρῶ στη δική μου προφητεία, σύμφωνα με την απλότητα μου κατά την οποία ξέρω ὅτι κανένας ἄνθρωπος δεν μπορεῖ να κάνει λάθος. Ἐντούτοις, κατά τις ἡμέρες που θα εκπληρωθῶν οἱ προφητεῖες του Ἡσαΐα, οἱ ἄνθρωποι θα ξέρουν σίγουρα, κατά τους καιρούς που αὐτά θα συμβοῦν.

8 Ἐπομένως, εἶναι χρήσιμα για τα τέκνα των ἀνθρώπων, και αὐτός που νομίζει ὅτι δεν εἶναι, προς αὐτούς εἰδικά θα μιλήσω, και θα απευθῶν τα λόγια προς τον δικό μου λαό. Ἐπειδὴ ξέρω ὅτι θα εἶναι πολὺ χρήσιμα γι' αὐτούς κατά τις τελευταῖες ἡμέρες. Ἐπειδὴ κατά την ἡμέρα ἐκεῖνη, θα τα καταλάβουν. Για το καλὸ τους λοιπὸν τα ἔγραψα ἐγώ.

9 Και ὅπως μια γενεὰ των Ἰουδαίων καταστράφηκε ἐξαιτίας της ανομίας, ἔτσι καταστράφηκαν ἀπὸ γενεὰ σε γενεὰ σύμφωνα με τις ανομίες τους. Και ποτέ, κανένας τους, δεν καταστράφηκε παρὰ μόνον ἀφοῦ τους εἶχε προλεχθεῖ ἀπὸ τους προφῆτες του Κυρίου.

10 Ἐπομένως, τους εἶχε εἰπωθεῖ για την καταστροφή η οποία θα ἐρχόταν ἐπάνω τους, ἀμέσως μετὰ την ἀναχώρηση του πατέρα μου ἀπὸ την Ἱερουσαλήμ. Ἐντούτοις, αὐτοὶ σκληρῶν την καρδιά τους· και σύμφωνα με την προφητεία μου, ἔχουν καταστραφεῖ, ἐκτός ἀπὸ ἐκείνους που τους μετέφεραν στη Βαβυλώνα ἀιχμαλώτους.

11 Και τῶρα αὐτὸ λέω λόγῳ του πνεύματος που εἶναι μέσα μου. Και παρόλο που τους μετέφεραν, αὐτοὶ θα ἐπιστρέψουν πάλι, και θα κατέχουν τη γη της Ἱερουσαλήμ. Ἐπομένως, θα ἀποκατασταθοῦν πάλι στη γη της κληρονομίας τους.

12 Ὅμως, ἰδοῦ, θα ἔχουν πολέμους, και φήμες πολέμων. Και ὅταν θα ἔλθει η ἡμέρα που ο Μονογενὴς του Πατέρα, μάλιστα, αὐτός ο Πατέρας του οὐρανοῦ και της γης, θα φανερωθεῖ σε αὐτούς ἐνσαρκωμένος, ἰδοῦ, αὐτοὶ θα Τον ἀπορρίψουν, ἐξαιτίας των ἀνομιῶν τους, και της σκληρότητας της καρδιάς τους, και της ἀκαμψίας του τραχήλου τους.

But behold, I proceed with mine own prophecy, according to my plainness; in the which I know that no man can err; nevertheless, in the days that the prophecies of Isaiah shall be fulfilled men shall know of a surety, at the times when they shall come to pass.

Wherefore, they are of worth unto the children of men, and he that supposeth that they are not, unto them will I speak particularly, and confine the words unto mine own people; for I know that they shall be of great worth unto them in the last days; for in that day shall they understand them; wherefore, for their good have I written them.

And as one generation hath been destroyed among the Jews because of iniquity, even so have they been destroyed from generation to generation according to their iniquities; and never hath any of them been destroyed save it were foretold them by the prophets of the Lord.

Wherefore, it hath been told them concerning the destruction which should come upon them, immediately after my father left Jerusalem; nevertheless, they hardened their hearts; and according to my prophecy they have been destroyed, save it be those which are carried away captive into Babylon.

And now this I speak because of the spirit which is in me. And notwithstanding they have been carried away they shall return again, and possess the land of Jerusalem; wherefore, they shall be restored again to the land of their inheritance.

But, behold, they shall have wars, and rumors of wars; and when the day cometh that the Only Begotten of the Father, yea, even the Father of heaven and of earth, shall manifest himself unto them in the flesh, behold, they will reject him, because of their iniquities, and the hardness of their hearts, and the stiffness of their necks.

- 13 Ιδού, θα Τον σταυρώσουν. Και αφού τοποθετηθεί σε μνήμα για διάστημα τριών ημερών, θα αναστηθεί από τους νεκρούς, με ίαση στις πτέρυγες του. Και όλοι όσοι πιστέψουν στο όνομά του, θα σωθούν στη βασιλεία του Θεού. Επομένως, η ψυχή μου ευφραίνεται να προφητεύει σχετικά με αυτόν, επειδή έχω δει την ημέρα Του, και η καρδιά μου δοξάζει το άγιο όνομά Του.
- 14 Και ιδού, θα συμβεί ώστε αφού αναστηθεί ο Μεσσίας από τους νεκρούς, και φανερωθεί στον λαό του, σε όσους πιστέψουν στο όνομά του, ιδού, η Ιερουσαλήμ πάλι θα καταστραφεί. Επειδή αλίμονο σε αυτούς που πολεμούν ενάντια στον Θεό και τον λαό της εκκλησίας Του.
- 15 Επομένως, οι Ιουδαίοι θα διασκορπιστούν ανάμεσα σε όλα τα έθνη. Μάλιστα, επίσης και η Βαβυλώνα θα καταστραφεί. Λοιπόν, οι Ιουδαίοι θα διασκορπιστούν από άλλα έθνη.
- 16 Και αφού διασκορπιστούν και τους βασανίσει ο Κύριος ο Θεός με άλλα έθνη, για διάστημα πολλών γενεών, μάλιστα, έως και από γενεά σε γενεά μέχρι να πειστούν να πιστέψουν στον Χριστό, τον Υιό του Θεού, και στην εξιλέωση, η οποία είναι απέραντη για όλη την ανθρωπότητα – και όταν έλθει η ημέρα εκείνη που θα πιστέψουν στον Χριστό, και λατρέψουν τον Πατέρα στο όνομά Του, με αγνή καρδιά και καθαρά χέρια, και δεν θα προσδοκούν πια άλλον Μεσσία, τότε, κατά τον καιρό εκείνο, θα έλθει η μέρα που θα πρέπει αναγκαστικά να είναι σκόπιμο ότι πιστέψουν αυτά τα πράγματα.
- 17 Και ο Κύριος θα βάλει το χέρι Του πάλι για δεύτερη φορά, για να αποκαταστήσει τον λαό του από τη χαμένη και πεπτωκυία κατάστασή τους. Επομένως, θα προβεί στην τέλεση ενός έργου υπέροχου και θαυμαστού ανάμεσα στα τέκνα των ανθρώπων.
- 18 Επομένως, θα φέρει σε φως τα λόγια του σε αυτούς, τα οποία λόγια θα τους κρίνουν κατά την τελευταία ημέρα, επειδή θα τους δοθούν με σκοπό να τους πείσουν για τον αληθινό Μεσσία, ο οποίος απορρίφθηκε από αυτούς. Και για να τους πείσουν ότι δεν χρειάζεται να προσδοκούν πια να έλθει Μεσσίας, επειδή δεν θα έλθει κανένας, εκτός αν είναι ψευδομεσσίας που θα παραπλανήσει τον λαό· επειδή μόνο ένας Μεσσίας υπάρχει, για τον οποίο μίλησαν οι προφήτες, και αυτός ο Μεσσίας είναι εκείνος που θα τον απορρίψουν οι Ιουδαίοι.

Behold, they will crucify him; and after he is laid in a sepulchre for the space of three days he shall rise from the dead, with healing in his wings; and all those who shall believe on his name shall be saved in the kingdom of God. Wherefore, my soul delighteth to prophesy concerning him, for I have seen his day, and my heart doth magnify his holy name.

And behold it shall come to pass that after the Messiah hath risen from the dead, and hath manifested himself unto his people, unto as many as will believe on his name, behold, Jerusalem shall be destroyed again; for wo unto them that fight against God and the people of his church.

Wherefore, the Jews shall be scattered among all nations; yea, and also Babylon shall be destroyed; wherefore, the Jews shall be scattered by other nations.

And after they have been scattered, and the Lord God hath scourged them by other nations for the space of many generations, yea, even down from generation to generation until they shall be persuaded to believe in Christ, the Son of God, and the atonement, which is infinite for all mankind—and when that day shall come that they shall believe in Christ, and worship the Father in his name, with pure hearts and clean hands, and look not forward any more for another Messiah, then, at that time, the day will come that it must needs be expedient that they should believe these things.

And the Lord will set his hand again the second time to restore his people from their lost and fallen state. Wherefore, he will proceed to do a marvelous work and a wonder among the children of men.

Wherefore, he shall bring forth his words unto them, which words shall judge them at the last day, for they shall be given them for the purpose of convincing them of the true Messiah, who was rejected by them; and unto the convincing of them that they need not look forward any more for a Messiah to come, for there should not any come, save it should be a false Messiah which should deceive the people; for there is save one Messiah spoken of by the prophets, and that Messiah is he who should be rejected of the Jews.

19 Επειδή σύμφωνα με τα λόγια των προφητών, ο Μεσσίας θα έλθει σε εξακόσια χρόνια από τον καιρό που ο πατέρας μου έφυγε από την Ιερουσαλήμ. Και σύμφωνα με τα λόγια των προφητών, και επίσης με τον λόγο του αγγέλου του Θεού, το όνομά Του θα είναι Ιησούς Χριστός, ο Υιός του Θεού.

20 Και τώρα, αδελφοί μου, μίλησα απλά ώστε να μη μπορείτε να σφάλετε. Και όπως ο Κύριος ο Θεός ζει, που έβγαλε τον Ισραήλ έξω από τη γη της Αιγύπτου, και έδωσε δύναμη στον Μωυσή να θεραπεύσει τα έθνη, αφού τους είχαν δαγκώσει τα δηλητηριώδη φίδια, αν έριχναν τη ματιά τους επάνω στο φίδι που εκείνος ύψωσε ενώπιόν τους, και του έδωσε επίσης δύναμη να πατάξει την πέτρα και να βγει νερό. Μάλιστα, ιδού σας λέω, ότι όπως όλα αυτά είναι αλήθεια, και όπως ο Κύριος ο Θεός ζει, δεν υπάρχει κανένα άλλο όνομα που να έχει δοθεί κάτω από τους ουραμούς, εκτός από αυτόν τον Ιησού Χριστό, για τον οποίο μίλησα, διά του οποίου οι άνθρωποι να μπορούν να σωθούν.

21 Επομένως, γι' αυτόν τον λόγο, μου υποσχέθηκε ο Κύριος ο Θεός ότι αυτά που γράφω θα διαφυλαχθούν και θα διατηρηθούν, και θα παραδοθούν στους απογόνους μου, από γενεά σε γενεά, ώστε να εκπληρωθεί η υπόσχεση προς τον Ιωσήφ, ότι οι απόγονοί του ποτέ δεν θα αφανισθούν ενώ στέκει η γη.

22 Επομένως, αυτά θα πάνε από γενεά σε γενεά ενώ στέκει η γη. Και θα πάνε σύμφωνα με το θέλημα και την ευχαρίστηση του Θεού. Και τα έθνη που θα τα κατέχουν, θα κριθούν από αυτά σύμφωνα με τα λόγια που είναι γραμμένα.

23 Επειδή εργαζόμαστε επιμελώς για να γράψουμε, να πείσουμε τα παιδιά μας, και επίσης τους αδελφούς μας, να πιστέψουν στον Χριστό, και να συμφιλιωθούν με τον Θεό· επειδή ξέρουμε ότι με τη χάρη σωζόμαστε, ύστερα από όλα όσα μπορούμε να κάνουμε.

24 Και, παρ' όλο που πιστεύουμε στον Χριστό, τηρούμε τον νόμο του Μωυσή, και προσδοκούμε με σταθερότητα προς τον Χριστό, μέχρι να εκπληρωθεί ο νόμος.

25 Επειδή, γι' αυτόν τον σκοπό δόθηκε ο νόμος. Επομένως, ο νόμος έγινε νεκρός για μας, και εμείς γινόμαστε ζωντανοί εν Χριστώ λόγω της πίστης μας. Κι όμως, τηρούμε τον νόμο λόγω των εντολών.

For according to the words of the prophets, the Messiah cometh in six hundred years from the time that my father left Jerusalem; and according to the words of the prophets, and also the word of the angel of God, his name shall be Jesus Christ, the Son of God.

And now, my brethren, I have spoken plainly that ye cannot err. And as the Lord God liveth that brought Israel up out of the land of Egypt, and gave unto Moses power that he should heal the nations after they had been bitten by the poisonous serpents, if they would cast their eyes unto the serpent which he did raise up before them, and also gave him power that he should smite the rock and the water should come forth; yea, behold I say unto you, that as these things are true, and as the Lord God liveth, there is none other name given under heaven save it be this Jesus Christ, of which I have spoken, whereby man can be saved.

Wherefore, for this cause hath the Lord God promised unto me that these things which I write shall be kept and preserved, and handed down unto my seed, from generation to generation, that the promise may be fulfilled unto Joseph, that his seed should never perish as long as the earth should stand.

Wherefore, these things shall go from generation to generation as long as the earth shall stand; and they shall go according to the will and pleasure of God; and the nations who shall possess them shall be judged of them according to the words which are written.

For we labor diligently to write, to persuade our children, and also our brethren, to believe in Christ, and to be reconciled to God; for we know that it is by grace that we are saved, after all we can do.

And, notwithstanding we believe in Christ, we keep the law of Moses, and look forward with steadfastness unto Christ, until the law shall be fulfilled.

For, for this end was the law given; wherefore the law hath become dead unto us, and we are made alive in Christ because of our faith; yet we keep the law because of the commandments.

- 26 Και μιλούμε για τον Χριστό, χαιρόμαστε με τον Χριστό, κηρύττουμε για τον Χριστό, προφητεύουμε για τον Χριστό, και γράφουμε σύμφωνα με τις προφητείες μας, ώστε τα παιδιά μας να ξέρουν σε ποια πηγή να στραφούν για άφεση των αμαρτιών τους.
- 27 Επομένως, μιλούμε σχετικά με τον νόμο, ώστε τα παιδιά μας να ξέρουν τη νεκρότητα του νόμου. Και εκείνα, γνωρίζοντας τη νεκρότητα του νόμου, να προσδοκούν σε αυτήν τη ζωή που είναι εν Χριστώ, και να ξέρουν για ποιον σκοπό δόθηκε ο νόμος. Και αφού εκπληρωθεί ο νόμος εν Χριστώ, δεν πρέπει να σκληραίνουν την καρδιά τους εναντίον του, όταν ο νόμος θα πρέπει να καταργηθεί.
- 28 Και τώρα ιδού, λαέ μου, εσείς είστε σκληροτράχηλος λαός. Επομένως, σας μίλησα απλά, ώστε να μην μπορέσετε να παρανοήσετε. Και τα λόγια που είπα, να σταθούν σαν μαρτυρία εναντίον σας· επειδή αυτά είναι αρκετά για να διδάξουν σε οποιονδήποτε άνθρωπο τον σωστό δρόμο. Επειδή ο σωστός δρόμος είναι να πιστεύετε στον Χριστό και να μην τον αρνείστε. Επειδή αρνούμενοι εκείνον, αρνείστε επίσης τους προφήτες και τον νόμο.
- 29 Και τώρα ιδού, σας λέω ότι ο σωστός δρόμος είναι να πιστεύετε στον Χριστό, και να μην τον αρνείστε· και ο Χριστός είναι ο Άγιος του Ισραήλ. Επομένως, πρέπει να Τον προσκυνάτε, και να τον λατρεύετε με όλη σας την ισχύ, τον νου και τη δύναμη, και όλη σας την ψυχή. Και αν το κάνετε αυτό, με κανένα τρόπο δεν θα εκδιωχθείτε.
- 30 Και, εφόσον είναι σκόπιμο, πρέπει να τηρείτε τις τελετές και διατάξεις του Θεού μέχρι να εκπληρωθεί ο νόμος που δόθηκε στον Μωυσή.

And we talk of Christ, we rejoice in Christ, we preach of Christ, we prophesy of Christ, and we write according to our prophecies, that our children may know to what source they may look for a remission of their sins.

Wherefore, we speak concerning the law that our children may know the deadness of the law; and they, by knowing the deadness of the law, may look forward unto that life which is in Christ, and know for what end the law was given. And after the law is fulfilled in Christ, that they need not harden their hearts against him when the law ought to be done away.

And now behold, my people, ye are a stiffnecked people; wherefore, I have spoken plainly unto you, that ye cannot misunderstand. And the words which I have spoken shall stand as a testimony against you; for they are sufficient to teach any man the right way; for the right way is to believe in Christ and deny him not; for by denying him ye also deny the prophets and the law.

And now behold, I say unto you that the right way is to believe in Christ, and deny him not; and Christ is the Holy One of Israel; wherefore ye must bow down before him, and worship him with all your might, mind, and strength, and your whole soul; and if ye do this ye shall in nowise be cast out.

And, inasmuch as it shall be expedient, ye must keep the performances and ordinances of God until the law shall be fulfilled which was given unto Moses.

Νεφί Β' 26

- 1 Και αφού θα έχει εγερθεί ο Χριστός από τους νεκρούς, θα εμφανισθεί σε εσάς, τέκνα μου, και αγαπημένοι μου αδελφοί. Και τα λόγια που θα σας πει θα είναι ο νόμος που θα τελείτε.
- 2 Γιατί ιδού, σας λέω ότι είδα πως θα περάσουν πολλές γενεές, και θα υπάρχουν μεγάλοι πόλεμοι και διχόνοιες ανάμεσα στον λαό μου.
- 3 Και αφού έλθει ο Μεσσίας θα δοθούν σημεία στον λαό μου για τη γέννησή Του, όπως επίσης και για τον θάνατο και την ανάστασή Του· και θα είναι σημαντική και τρομερή η ημέρα εκείνη για τους κακούς, επειδή θα αφανιστούν. Και αφανίζονται, επειδή εκδιώκουν τους προφήτες, και τους αγίους, και τους λιθοβολούν και τους φονεύουν. Επομένως, η κραυγή του αίματος των αγίων θα ανεβεί ψηλά στον Θεό από το έδαφος εναντίον τους.
- 4 Επομένως, όλοι όσοι είναι υπερήφανοι, και που ενεργούν με φαυλότητα, η ημέρα που έρχεται θα τους κατακάψει, λέει ο Κύριος των Δυνάμεων, επειδή θα είναι σαν αποκαλαμίδα.
- 5 Και εκείνους που σκοτώνουν τους προφήτες, και τους αγίους, θα τους καταπιούν τα βάθη της γης, λέει ο Κύριος των Δυνάμεων. Και βουνά θα τους σκεπάσουν, και ανεμοστρόβιλοι θα τους πάρουν μακριά, και κτήρια θα πέσουν επάνω τους και θα τους συντρίψουν και θα τους κάνουν σκόνη.
- 6 Και θα τους επισκεφθεί με κεραυνούς, και αστραπές, και σεισμούς, και κάθε είδους καταστροφή, επειδή η φωτιά του θυμού του Κυρίου θα ανάψει εναντίον τους, και θα είναι σαν αποκαλαμίδα, και η ημέρα που έρχεται θα τους καταναλώσει, λέει ο Κύριος των Δυνάμεων.
- 7 Αχ ο πόνος, και η αγωνία της ψυχής μου για την απώλεια των φονευμένων του λαού μου! Επειδή εγώ, ο Νεφί, τον είδα και σχεδόν με κατανόησε ενώπιον της παρουσίας του Κυρίου. Όμως πρέπει να αναφωνήσω προς τον Θεό μου: οι δρόμοι σου είναι δίκαιοι.
- 8 Όμως, ιδού, οι δίκαιοι που υπακούν στα λόγια των προφητών, και δεν τους καταστρέφουν, αλλά προσβλέπουν στον Χριστό με σταθερότητα για τα σημεία που έχουν δοθεί, παρόλη την καταδίωξη – ιδού, αυτοί είναι εκείνοι που δεν θα αφανιστούν.

2 Nephi 26

And after Christ shall have risen from the dead he shall show himself unto you, my children, and my beloved brethren; and the words which he shall speak unto you shall be the law which ye shall do.

For behold, I say unto you that I have beheld that many generations shall pass away, and there shall be great wars and contentions among my people.

And after the Messiah shall come there shall be signs given unto my people of his birth, and also of his death and resurrection; and great and terrible shall that day be unto the wicked, for they shall perish; and they perish because they cast out the prophets, and the saints, and stone them, and slay them; wherefore the cry of the blood of the saints shall ascend up to God from the ground against them.

Wherefore, all those who are proud, and that do wickedly, the day that cometh shall burn them up, saith the Lord of Hosts, for they shall be as stubble.

And they that kill the prophets, and the saints, the depths of the earth shall swallow them up, saith the Lord of Hosts; and mountains shall cover them, and whirlwinds shall carry them away, and buildings shall fall upon them and crush them to pieces and grind them to powder.

And they shall be visited with thunderings, and lightnings, and earthquakes, and all manner of destructions, for the fire of the anger of the Lord shall be kindled against them, and they shall be as stubble, and the day that cometh shall consume them, saith the Lord of Hosts.

O the pain, and the anguish of my soul for the loss of the slain of my people! For I, Nephi, have seen it, and it well nigh consumeth me before the presence of the Lord; but I must cry unto my God: Thy ways are just.

But behold, the righteous that hearken unto the words of the prophets, and destroy them not, but look forward unto Christ with steadfastness for the signs which are given, notwithstanding all persecution—behold, they are they which shall not perish.

9 Ὅμως ο Υἱός της χρηστότητας θα εμφανισθεῖ σε αὐτούς. Καὶ θα τοὺς θεραπεύσει, καὶ θα ἔχουν εἰρήνη με αὐτόν, μέχρι ποὺ θα περάσουν τρεῖς γενεές, καὶ πολλοὶ ἀπὸ τὴν τέταρτη γενεά θα ἔχουν ἀποβιώσει με χρηστότητα.

10 Καὶ ὅταν ὅλα αὐτὰ παρέλθουν, μιὰ γρήγορη καταστροφή θα ἔλθει ἐπάνω στον λαό μου· ἐπειδὴ παρά τοὺς πόνους τῆς ψυχῆς μου, το ἔχω δεῖ. Ἐπομένως, ξέρω ὅτι θα συμβεῖ. Καὶ αὐτοὶ πουλιούνται γιὰ το τίποτα· ἐπειδὴ γιὰ τὴν ικανοποίηση τῆς υπερηφάνειάς τους καὶ τῆς ἀνοησίας τους θα θερίσουν καταστροφή· ἐπειδὴ ἐνδίδουν στον διάβολο καὶ ἐπιλέγουν ἔργα σκότους ἀντὶ φωτός, γι' αὐτὸ πρέπει νὰ πάνε κάτω στὴν κόλαση.

11 Ἐπειδὴ τὸ πνεῦμα τοῦ Κυρίου δὲν θα παραμείνει πάντα μαζί με τὸν ἄνθρωπο. Καὶ ὅταν τὸ Πνεῦμα πάψει νὰ παραμένει μαζί με τὸν ἄνθρωπο, τότε ἔρχεται γρήγορη καταστροφή, καὶ αὐτὸ θλίβει τὴν ψυχὴ μου.

12 Καὶ ὅπως μίλησα σχετικὰ με τὸ νὰ πειστοῦν οἱ Ἰουδαῖοι, ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ ἴδιος Χριστός, πρέπει ἀναγκαστικὰ νὰ πειστοῦν καὶ οἱ ἔθνικοὶ ἐπίσης ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστός, ὁ Αἰώνιος Θεός.

13 Καὶ ὅτι φανερώνεται σε ὅλους ὅσοι πιστεύουν σε αὐτόν, με τὴ δύναμη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, μάλιστα, σε κάθε ἔθνος, φυλὴ, γλῶσσα καὶ λαό, κάνοντας μεγάλα θαύματα, σημεῖα καὶ τέρατα, ἀνάμεσα στα τέκνα τῶν ἀνθρώπων, σύμφωνα με τὴν πίστη τους.

14 Ὅμως, ἰδοῦ, σας προφητεύω σχετικὰ με τὶς τελευταῖες ἡμέρες· σχετικὰ με τὶς ἡμέρες ποὺ ὁ Κύριος ὁ Θεός θα προβάλει ὅλα αὐτὰ πρὸς τὰ τέκνα τῶν ἀνθρώπων.

15 Ἀφοῦ θα ἔχουν φθίνει ἀπὸ ἀπιστία οἱ ἀπόγονοί μου καὶ οἱ ἀπόγονοι τῶν ἀδελφῶν μου, καὶ θα ἔχουν παταχθεῖ ἀπὸ τοὺς ἔθνικοὺς, μάλιστα, ἀφοῦ θα ἔχει στρατοπεδεύσει ὁ Κύριος ὁ Θεός ἐναντίον τους, ὀλόγυρα, καὶ θα ἔχει στήσει πολιορκία ἐναντίον τους, καὶ ἀφοῦ θα ἔχουν πέσει χαμηλὰ κάτω στο χῶμα, τόσο ποὺ νὰ μὴν ὑπάρχουν, κι ὅμως τὰ λόγια τῶν δικαίων θα γραφοῦν, καὶ οἱ προσευχῆς τῶν πιστῶν θα ἀκουστοῦν, καὶ ὅλοι ὅσοι ἔχουν φθίνει ἀπὸ ἀπιστία δὲν θα λησμονηθοῦν.

But the Son of Righteousness shall appear unto them; and he shall heal them, and they shall have peace with him, until three generations shall have passed away, and many of the fourth generation shall have passed away in righteousness.

And when these things have passed away a speedy destruction cometh unto my people; for, notwithstanding the pains of my soul, I have seen it; wherefore, I know that it shall come to pass; and they sell themselves for naught; for, for the reward of their pride and their foolishness they shall reap destruction; for because they yield unto the devil and choose works of darkness rather than light, therefore they must go down to hell.

For the Spirit of the Lord will not always strive with man. And when the Spirit ceaseth to strive with man then cometh speedy destruction, and this grieveth my soul.

And as I spake concerning the convincing of the Jews, that Jesus is the very Christ, it must needs be that the Gentiles be convinced also that Jesus is the Christ, the Eternal God;

And that he manifesteth himself unto all those who believe in him, by the power of the Holy Ghost; yea, unto every nation, kindred, tongue, and people, working mighty miracles, signs, and wonders, among the children of men according to their faith.

But behold, I prophesy unto you concerning the last days; concerning the days when the Lord God shall bring these things forth unto the children of men.

After my seed and the seed of my brethren shall have dwindled in unbelief, and shall have been smitten by the Gentiles; yea, after the Lord God shall have camped against them round about, and shall have laid siege against them with a mount, and raised forts against them; and after they shall have been brought down low in the dust, even that they are not, yet the words of the righteous shall be written, and the prayers of the faithful shall be heard, and all those who have dwindled in unbelief shall not be forgotten.

- 16 Επειδή αυτοί που θα αφανιστούν θα μιλήσουν σε αυτούς από το έδαφος, και η ομιλία τους θα είναι χαμηλή, από το χώμα, και η φωνή τους θα είναι σαν ενός που έχει πνεύμα μαντείας· επειδή ο Κύριος ο Θεός θα του δώσει δύναμη, ώστε να ψιθυρίσει σχετικά με αυτούς, σαν να έβγαινε από το έδαφος. Και η ομιλία τους θα ψιθυρίσει βγαίνοντας από το χώμα.
- 17 Επειδή έτσι είπε ο Κύριος ο Θεός: Θα γράψουν αυτά που θα γίνουν ανάμεσα σε αυτούς, και θα γραφούν και θα επισφραγιστούν σε βιβλίο, και όσο έχουν φθίνει από απιστία δεν θα τα έχουν, επειδή επιδιώκουν να καταστρέψουν τα του Θεού.
- 18 Επομένως, καθώς εκείνοι που έχουν καταστραφεί, έχουν καταστραφεί γρήγορα, και το πλήθος των κακών τους θα είναι σαν άχυρο που περιφέρεται – μάλιστα, έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Θα γίνει σε μια στιγμή, ξαφνικά—
- 19 Και θα συμβεί ώστε εκείνοι που έφθιναν από απιστία, θα παταχθούν από το χέρι των Εθνικών.
- 20 Και οι Εθνικοί έχουν υψωθεί με την υπερηφάνεια των ματιών τους, και σκόνησαν εξαιτίας του μεγέθους του προσκόμματός τους, ώστε δημιούργησαν πολλές εκκλησίες. Παρά ταύτα, υποβιβάζουν τη δύναμη και τα θαύματα του Θεού, και κηρύττουν στον εαυτό τους τη δική τους σοφία και τη δική τους γνώση, ώστε να έχουν κέρδος και να συντρίβουν το πρόσωπο του φτωχού.
- 21 Και υπάρχουν πολλές εκκλησίες που δημιουργήθηκαν και οι οποίες προκαλούν φθόνους, και διαμάχες, και μοχθηρία.
- 22 Και υπάρχουν επίσης μυστικές συννομώσεις, όπως και στην αρχαία εποχή, σύμφωνα με τις συννομώσεις του διαβόλου, επειδή αυτός είναι ο θεμελιωτής όλων αυτών. Μάλιστα, ο θεμελιωτής του φόνου, και των έργων του σκότους· μάλιστα, και τους σέρνει από τον λαιμό με λινό κορδόνι, μέχρι που τους δένει με τα γερά του σχοινιά για πάντα.
- 23 Επειδή ιδού, αγαπημένοι μου αδελφοί, σας λέω ότι ο Κύριος ο Θεός δεν εργάζεται στο σκοτάδι.
- 24 Δεν κάνει τίποτα παρά μόνο αν είναι προς όφελος του κόσμου· διότι αγαπά τον κόσμο, και μάλιστα τόσο ώστε θυσιάζει την ίδια του τη ζωή για να μπορέσει να τραβήξει όλους τους ανθρώπους προς αυτόν. Επομένως, δεν προστάζει κανέναν να μη συμμετέχει στη σωτηρία του.

For those who shall be destroyed shall speak unto them out of the ground, and their speech shall be low out of the dust, and their voice shall be as one that hath a familiar spirit; for the Lord God will give unto him power, that he may whisper concerning them, even as it were out of the ground; and their speech shall whisper out of the dust.

For thus saith the Lord God: They shall write the things which shall be done among them, and they shall be written and sealed up in a book, and those who have dwindled in unbelief shall not have them, for they seek to destroy the things of God.

Wherefore, as those who have been destroyed have been destroyed speedily; and the multitude of their terrible ones shall be as chaff that passeth away—yea, thus saith the Lord God: It shall be at an instant, suddenly—

And it shall come to pass, that those who have dwindled in unbelief shall be smitten by the hand of the Gentiles.

And the Gentiles are lifted up in the pride of their eyes, and have stumbled, because of the greatness of their stumbling block, that they have built up many churches; nevertheless, they put down the power and miracles of God, and preach up unto themselves their own wisdom and their own learning, that they may get gain and grind upon the face of the poor.

And there are many churches built up which cause envyings, and strifes, and malice.

And there are also secret combinations, even as in times of old, according to the combinations of the devil, for he is the founder of all these things; yea, the founder of murder, and works of darkness; yea, and he leadeth them by the neck with a flaxen cord, until he bindeth them with his strong cords forever.

For behold, my beloved brethren, I say unto you that the Lord God worketh not in darkness.

He doeth not anything save it be for the benefit of the world; for he loveth the world, even that he layeth down his own life that he may draw all men unto him. Wherefore, he commandeth none that they shall not partake of his salvation.

- 25 *Ιδού, μήπως φωνάζει σε κανέναν, λέγοντας: Φύγε από μένα; Ιδού, σας λέω, Όχι. Αλλά λέει: Ελάτε προς εμένα όλοι εσείς, άκρα της γης, αγοράστε γάλα και μέλι, χωρίς χρήματα και χωρίς τιμή.*
- 26 *Ιδού, μήπως πρόσταξε κανέναν να φύγει από τις συναγωγές, ή από τους οίκους λατρείας; Ιδού, εγώ σας λέω, Όχι.*
- 27 *Μήπως πρόσταξε κανέναν να μη μετάσχει της σωτηρίας του; Ιδού, σας λέω, Όχι. Αλλά την έδωσε δωρεάν για όλους τους ανθρώπους. Και πρόσταξε τον λαό του να πείσει όλους τους ανθρώπους προς μετάνοια.*
- 28 *Ιδού, μήπως πρόσταξε κανέναν να μη μετάσχει της καλοσύνης του; Ιδού σας λέω, Όχι. Αλλά όλοι οι άνθρωποι έχουν προνόμιο ο ένας όπως και ο άλλος και κανείς δεν αποκλείεται.*
- 29 *Πρόσταξε να μην υπάρχουν ιεροκαπηλίες. Επειδή, ιδού, οι ιεροκαπηλίες είναι για να κηρύττουν οι άνθρωποι και να θέτουν τον εαυτό τους ψηλά σαν φως για τον κόσμο, ώστε να απολαμβάνουν κέρδος και εγκώμια από τον κόσμο. Όμως δεν επιζητούν την ευημερία της Σιών.*
- 30 *Ιδού, ο Κύριος το απαγόρευσε αυτό. Επομένως, ο Κύριος ο Θεός έχει δώσει μία εντολή ότι όλοι θα πρέπει να έχουν αγνή αγάπη, η οποία αγνή αγάπη είναι αγάπη. Και αν δεν είχαν αγνή αγάπη, αυτοί δεν ήταν τίποτα. Επομένως, αν είχαν αγνή αγάπη, δεν θα άφηναν τον εργαζόμενο στη Σιών να αφανιστεί.*
- 31 *Όμως ο εργαζόμενος στη Σιών θα εργάζεται για τη Σιών. Διότι αν εργάζονται για χρήματα, θα αφανιστούν.*
- 32 *Και πάλι, ο Κύριος ο Θεός πρόσταξε οι άνθρωποι να μη δολοφονούν· να μη ψεύδονται· να μην κλέβουν· να μην παίρνουν το όνομα του Κυρίου του Θεού τους επί ματαίω· να μη ζηλοφθονούν· να μην έχουν κακία· να μη μαλώνουν ο ένας με τον άλλο· να μην πορνεύονται· και να μην πράξουν κανένα από αυτά τα πράγματα· επειδή όποιος τα πράττει θα αφανιστεί.*

Behold, doth he cry unto any, saying: Depart from me? Behold, I say unto you, Nay; but he saith: Come unto me all ye ends of the earth, buy milk and honey, without money and without price.

Behold, hath he commanded any that they should depart out of the synagogues, or out of the houses of worship? Behold, I say unto you, Nay.

Hath he commanded any that they should not partake of his salvation? Behold I say unto you, Nay; but he hath given it free for all men; and he hath commanded his people that they should persuade all men to repentance.

Behold, hath the Lord commanded any that they should not partake of his goodness? Behold I say unto you, Nay; but all men are privileged the one like unto the other, and none are forbidden.

He commandeth that there shall be no priestcrafts; for, behold, priestcrafts are that men preach and set themselves up for a light unto the world, that they may get gain and praise of the world; but they seek not the welfare of Zion.

Behold, the Lord hath forbidden this thing; wherefore, the Lord God hath given a commandment that all men should have charity, which charity is love. And except they should have charity they were nothing. Wherefore, if they should have charity they would not suffer the laborer in Zion to perish.

But the laborer in Zion shall labor for Zion; for if they labor for money they shall perish.

And again, the Lord God hath commanded that men should not murder; that they should not lie; that they should not steal; that they should not take the name of the Lord their God in vain; that they should not envy; that they should not have malice; that they should not contend one with another; that they should not commit whoredoms; and that they should do none of these things; for whoso doeth them shall perish.

Επειδή καμία από αυτές τις ανομίες δεν προέρχεται από τον Κύριο· επειδή αυτός κάνει εκείνο που είναι καλό ανάμεσα στα τέκνα των ανθρώπων. Και δεν κάνει τίποτα που να μην είναι απλό για τα τέκνα των ανθρώπων. Και τους προσκαλεί όλους να έλθουν προς αυτόν και να γευθούν την καλοσύνη του. Και δεν απαρνείται κανένα που έρχεται προς αυτόν, μαύρο και λευκό, δέσμιο και ελεύθερο, άρρενα και θήλυ. Και θυμάται τους ειδωλολάτρες. Και όλοι είναι ίδιοι για τον Θεό, τόσο οι Ιουδαίοι όσο και οι Εθνικοί.

For none of these iniquities come of the Lord; for he doeth that which is good among the children of men; and he doeth nothing save it be plain unto the children of men; and he inviteth them all to come unto him and partake of his goodness; and he denieth none that come unto him, black and white, bond and free, male and female; and he remembereth the heathen; and all are alike unto God, both Jew and Gentile.

Νεφί Β' 27

- 1 Ὅμως, ἰδοῦ, κατὰ τις τελευταῖες ἡμέρες, ἢ κατὰ τις ἡμέρες των Ἐθνικῶν—μάλιστα, ἰδοῦ, ὅλα τα ἔθνη των Ἐθνικῶν και ἐπίσης των Ἰουδαίων, τόσο αὐτοὶ που θα ἔλθουν ἐπάνω σε αὐτὴν τὴ χώρα ὅσο και ἐκεῖνοι που θα εἶναι ἐπάνω σε ἄλλες χώρες, μάλιστα, ἐπάνω σε ὅλες τις χώρες τῆς γῆς, ἰδοῦ, θα εἶναι μεθυσμένοι με τὴν ανομία και κάθε εἶδους βδελύγματα—
- 2 Και ὅταν θα ἔλθει αὐτὴ ἡ ἡμέρα, θα τοὺς ἐπισκεφθεῖ ὁ Κύριος των Δυνάμεων, με κεραυνὸ και με σεισμό, και με μεγάλο θόρυβο, και με καταιγίδα, και θύελλα, και με τὴ φλόγα φωτιάς που κατατρῶει.
- 3 Και ὅλα τα ἔθνη που πολεμοῦν ἐναντίον τῆς Σιών, και που τὴ βασανίζουν, θα εἶναι σαν ὄνειρο νυχτερινοῦ οράματος. Μάλιστα, θα γίνεῖ για αὐτοὺς, ἀκριβῶς σαν τὸν πεινασμένο που ονειρεύεται, και ἰδοῦ, τρώει ἀλλὰ ξυπνὰ και ἡ ψυχὴ του εἶναι ἀδεια ἢ σαν τὸν διψασμένο που ονειρεύεται, και ἰδοῦ, πίνει ἀλλὰ ξυπνὰ, και ἰδοῦ, ατонеὶ και ἡ ψυχὴ του λαχταρά. Μάλιστα, ἀκριβῶς ἔτσι θα εἶναι τὸ πλῆθος ὅλων των ἐθνῶν που πολεμοῦν ἐναντίον τοῦ Ὄρους Σιών.
- 4 Ἐπειδὴ ἰδοῦ, ὅλοι εσεῖς που πράττετε ανομία, σταθεῖτε και θαυμάστε, ἐπειδὴ θα ἀναφωνεῖτε και θα φωνάζετε. Μάλιστα, θα εἴστε μεθυσμένοι ἀλλὰ ὄχι με κρασί, θα παραπατάτε ἀλλὰ ὄχι με ἰσχυρὸ ποτό.
- 5 Ἐπειδὴ ἰδοῦ, ὁ Κύριος ἐξέχυσε ἐπάνω σας τὸ πνεῦμα βαθέως ὕπνου. Ἐπειδὴ ἰδοῦ, κλείσατε τα μάτια σας και ἀπορρίψατε τοὺς προφήτες· και τοὺς ἀρχόντες σας και τοὺς βλέποντες τοὺς κάλυψε ἐξαιτίας τῆς ανομίας σας.
- 6 Και θα συμβεῖ ὥστε ὁ Κύριος ὁ Θεὸς θα φέρεῖ στο φως για σας τα λόγια ἐνός βιβλίου, και θα εἶναι τα λόγια ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἀποκοιμηθεῖ.
- 7 Και ἰδοῦ, τὸ βιβλίον θα εἶναι σφραγισμένο· και μέσα στο βιβλίον θα ὑπάρχει μία ἀποκάλυψη ἀπὸ τὸν Θεό, ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τοῦ κόσμου μέχρι τὸ τέλος του.
- 8 Ἐπομένως, λόγω αὐτῶν που εἶναι σφραγισμένα, αὐτὰ που εἶναι σφραγισμένα δὲν θα παραδοθῶν κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς κακίας και των βδελυγμάτων του λαοῦ. Ἐπομένως, τὸ βιβλίον θα κρατηθεῖ ἀπὸ αὐτοὺς.
- 9 Ὅμως τὸ βιβλίον θα παραδοθεῖ σε ἕναν ἄνθρωπο, και αὐτὸς θα παραδώσει τα λόγια του βιβλίου, τα ὁποῖα εἶναι τα λόγια ἐκείνων που ἀποκοιμήθηκαν στο χῶμα, και αὐτὸς θα παραδώσει τα λόγια σε ἕναν ἄλλον.

2 Nephi 27

But, behold, in the last days, or in the days of the Gentiles—yea, behold all the nations of the Gentiles and also the Jews, both those who shall come upon this land and those who shall be upon other lands, yea, even upon all the lands of the earth, behold, they will be drunken with iniquity and all manner of abominations—

And when that day shall come they shall be visited of the Lord of Hosts, with thunder and with earthquake, and with a great noise, and with storm, and with tempest, and with the flame of devouring fire.

And all the nations that fight against Zion, and that distress her, shall be as a dream of a night vision; yea, it shall be unto them, even as unto a hungry man which dreameth, and behold he eateth but he awaketh and his soul is empty; or like unto a thirsty man which dreameth, and behold he drinketh but he awaketh and behold he is faint, and his soul hath appetite; yea, even so shall the multitude of all the nations be that fight against Mount Zion.

For behold, all ye that doeth iniquity, stay yourselves and wonder, for ye shall cry out, and cry; yea, ye shall be drunken but not with wine, ye shall stagger but not with strong drink.

For behold, the Lord hath poured out upon you the spirit of deep sleep. For behold, ye have closed your eyes, and ye have rejected the prophets; and your rulers, and the seers hath he covered because of your iniquity.

And it shall come to pass that the Lord God shall bring forth unto you the words of a book, and they shall be the words of them which have slumbered.

And behold the book shall be sealed; and in the book shall be a revelation from God, from the beginning of the world to the ending thereof.

Wherefore, because of the things which are sealed up, the things which are sealed shall not be delivered in the day of the wickedness and abominations of the people. Wherefore the book shall be kept from them.

But the book shall be delivered unto a man, and he shall deliver the words of the book, which are the words of those who have slumbered in the dust, and he shall deliver these words unto another;

10 Όμως τα λόγια που είναι σφραγισμένα δεν θα τα παραδώσει, ούτε θα παραδώσει το βιβλίο. Επειδή το βιβλίο θα είναι σφραγισμένο με τη δύναμη του Θεού, και η αποκάλυψη που ήταν σφραγισμένη θα παραμείνει στο βιβλίο μέχρι τον καιρό που θα κρίνει ο Κύριος κατάλληλο, για να έλθουν σε φως· επειδή ιδού, αποκαλύπτουν τα πάντα από καταβολής κόσμου μέχρι το τέλος του.

11 Και θα έλθει η μέρα που τα λόγια του βιβλίου τα οποία ήταν σφραγισμένα θα διαβαστούν επάνω στις στέγες των σπιτιών. Και θα διαβαστούν με τη δύναμη του Χριστού. Και τα πάντα θα αποκαλυφθούν προς τα τέκνα των ανθρώπων, οποιαδήποτε υπήρξαν ανάμεσα στα τέκνα των ανθρώπων, και οποιαδήποτε θα υπάρξουν μέχρι και το τέλος της γης.

12 Επομένως, κατά την ημέρα εκείνη που θα παραδοθεί το βιβλίο στον άνθρωπο για τον οποίο μίλησα, το βιβλίο θα αποκρυσταλλωθεί από τα μάτια του κόσμου, ώστε κανένας τα μάτια να μην το δουν, παρά μόνον τρεις μάρτυρες θα το δουν, με τη δύναμη του Θεού, εκτός από εκείνον στον οποίο θα παραδοθεί το βιβλίο. Και αυτοί θα καταθέσουν μαρτυρία για την αλήθεια του βιβλίου και για αυτά που περιέχει.

13 Και δεν υπάρχει κανένας άλλος που θα το δει, παρά μόνο μερικοί σύμφωνα με το θέλημα του Θεού, για να δώσουν μαρτυρία για τον λόγο του προς τα τέκνα των ανθρώπων· επειδή ο Κύριος ο Θεός είπε ότι τα λόγια του πιστού θα μιλήσουν σαν να ήταν από τους νεκρούς.

14 Επομένως, ο Κύριος ο Θεός, θα προβεί στο να φέρει στο φως τα λόγια του βιβλίου· και στο στόμα τώσων μαρτύρων όσων κρίνει αυτός καλό θα εδραιώσει τον λόγο του· και αλίμονο σε εκείνον που απορρίπτει τον λόγο του Θεού!

15 Όμως ιδού, θα συμβεί ώστε ο Κύριος ο Θεός θα πει σε αυτόν στον οποίο θα παραδώσει το βιβλίο: Πάρε αυτά τα λόγια που δεν είναι σφραγισμένα και παράδωσέ τα σε έναν άλλον, για να τα δείξει στον πολυμαθή, λέγοντας: Διάβασε αυτό, σε παρακαλώ. Και ο πολυμαθής θα πει: Φέρε εδώ το βιβλίο, και θα τα διαβάσω.

16 Και τώρα, λόγω της δόξας του κόσμου, και για να αποκτήσουν κέρδος, θα το πουν αυτό, και όχι για τη δόξα του Θεού.

But the words which are sealed he shall not deliver, neither shall he deliver the book. For the book shall be sealed by the power of God, and the revelation which was sealed shall be kept in the book until the own due time of the Lord, that they may come forth; for behold, they reveal all things from the foundation of the world unto the end thereof.

And the day cometh that the words of the book which were sealed shall be read upon the house tops; and they shall be read by the power of Christ; and all things shall be revealed unto the children of men which ever have been among the children of men, and which ever will be even unto the end of the earth.

Wherefore, at that day when the book shall be delivered unto the man of whom I have spoken, the book shall be hid from the eyes of the world, that the eyes of none shall behold it save it be that three witnesses shall behold it, by the power of God, besides him to whom the book shall be delivered; and they shall testify to the truth of the book and the things therein.

And there is none other which shall view it, save it be a few according to the will of God, to bear testimony of his word unto the children of men; for the Lord God hath said that the words of the faithful should speak as if it were from the dead.

Wherefore, the Lord God will proceed to bring forth the words of the book; and in the mouth of as many witnesses as seemeth him good will he establish his word; and wo be unto him that rejecteth the word of God!

But behold, it shall come to pass that the Lord God shall say unto him to whom he shall deliver the book: Take these words which are not sealed and deliver them to another, that he may show them unto the learned, saying: Read this, I pray thee. And the learned shall say: Bring hither the book, and I will read them.

And now, because of the glory of the world and to get gain will they say this, and not for the glory of God.

17 Και ο άνθρωπος θα πει: Δεν μπορώ να φέρω το βιβλίο, επειδή είναι σφραγισμένο.

18 Τότε ο πολυμαθής θα πει: Δεν μπορώ να το διαβάσω.

19 Επομένως θα συμβεί ώστε ο Κύριος ο Θεός θα παραδώσει πάλι το βιβλίο και τα λόγια του σε αυτόν που δεν είναι πολυμαθής. Και ο άνθρωπος που δεν είναι πολυμαθής θα πει: Δεν είμαι πολυμαθής.

20 Τότε ο Κύριος ο Θεός θα του πει: Οι πολυμαθείς δεν θα τα διαβάσουν, γιατί τα απέρριψαν, και εγώ είμαι εις θέσιν να εκτελέσω το δικό μου έργο. Επομένως, εσύ θα διαβάσεις τα λόγια που θα σου δώσω.

21 Μην αγγίζεις αυτά που είναι σφραγισμένα, επειδή εγώ θα τα φέρω στο φως τον καιρό που θα κρίνω κατάλληλο· επειδή θα δείξω στα τέκνα των ανθρώπων ότι εγώ είμαι εις θέσιν να εκτελέσω το δικό μου έργο.

22 Επομένως, όταν θα έχεις διαβάσει τα λόγια που σε πρόσταξα, και θα έχεις αποκτήσει τη μαρτυρία που σου υποσχέθηκα, τότε να σφραγίσεις πάλι το βιβλίο, και να το κρύψεις προς έμενα, ώστε να διαφυλάξω τα λόγια που δεν διάβασες, μέχρι να κρίνω κατάλληλο κατά τη δική μου σοφία να αποκαλύψω τα πάντα στα τέκνα των ανθρώπων.

23 Γιατί ιδού, εγώ είμαι Θεός. Και είμαι Θεός θαυμάτων. Και θα δείξω στον κόσμο ότι είμαι ο ίδιος εχθές, σήμερα και για πάντα. Και δεν ενεργώ ανάμεσα στα τέκνα των ανθρώπων παρά μόνο σύμφωνα με την πίστη τους.

24 Και πάλι θα συμβεί ώστε ο Κύριος θα πει σε αυτόν που θα διαβάσει τα λόγια που θα του παραδοθούν:

25 Εφόσον ο λαός αυτός με πλησιάζει με το στόμα του, και με τα χείλη του, με τιμά, όμως έχει απομακρύνει την καρδιά του μακριά από μένα, και ο σεβασμός του προς εμένα διδάσκεται με διδάγματα και εντολές ανθρώπων —

26 Γι' αυτό, θα προχωρήσω και θα εκτελέσω ένα έργο υπέροχο ανάμεσα σε αυτόν τον λαό, μάλιστα ένα έργο υπέροχο και θαυμαστό, επειδή η σοφία των σοφών και των πολυμαθών του θα χαθεί, και η διάνοηση των συνετών του θα κρυφτεί.

And the man shall say: I cannot bring the book, for it is sealed.

Then shall the learned say: I cannot read it.

Wherefore it shall come to pass, that the Lord God will deliver again the book and the words thereof to him that is not learned; and the man that is not learned shall say: I am not learned.

Then shall the Lord God say unto him: The learned shall not read them, for they have rejected them, and I am able to do mine own work; wherefore thou shalt read the words which I shall give unto thee.

Touch not the things which are sealed, for I will bring them forth in mine own due time; for I will show unto the children of men that I am able to do mine own work.

Wherefore, when thou hast read the words which I have commanded thee, and obtained the witnesses which I have promised unto thee, then shalt thou seal up the book again, and hide it up unto me, that I may preserve the words which thou hast not read, until I shall see fit in mine own wisdom to reveal all things unto the children of men.

For behold, I am God; and I am a God of miracles; and I will show unto the world that I am the same yesterday, today, and forever; and I work not among the children of men save it be according to their faith.

And again it shall come to pass that the Lord shall say unto him that shall read the words that shall be delivered him:

Forasmuch as this people draw near unto me with their mouth, and with their lips do honor me, but have removed their hearts far from me, and their fear towards me is taught by the precepts of men—

Therefore, I will proceed to do a marvelous work among this people, yea, a marvelous work and a wonder, for the wisdom of their wise and learned shall perish, and the understanding of their prudent shall be hid.

27 Και αλίμονο σε εκείνους που επιζητούν βαθιά να κρύψουν τη βουλή τους από τον Κύριο! Και τα έργα τους είναι στο σκότος· και λένε: Ποιος μας βλέπει και ποιος μας γνωρίζει; Και λένε επίσης: Ασφαλώς, η ανατροπή των πραγμάτων που προκαλείται θα θεωρηθεί σαν τον πηλό του κεραμέα. Όμως ιδού, θα τους δείξω, λέει ο Κύριος των Δυνάμεων, ότι γνωρίζω όλα τους τα έργα. Επειδή το έργο θα πει για εκείνον που το έκανε, δεν με έκανε; Ή θα πει το δημιουργήμα γι' αυτόν που το δημιούργησε ότι δεν είχε νόηση;

28 Όμως ιδού, λέει ο Κύριος των Δυνάμεων: Θα δείξω στα τέκνα των ανθρώπων ότι λίγο ακόμα και ο Λίβανος θα μετατραπεί σε καρποφόρο αγρό. Και ο καρποφόρος αγρός θα θεωρηθεί σαν δάσος.

29 Και κατά την ημέρα εκείνη, ο κωφός θα ακούσει τα λόγια του βιβλίου, και τα μάτια του τυφλού θα δει έξω από την ασάφεια και έξω από το σκοτάδι.

30 Και οι πράοι θα αυξηθούν επίσης, και η χαρά τους θα είναι στον Κύριο, και οι φτωχοί ανάμεσα στους ανθρώπους θα αγαλλιάσουν στον Άγιο του Ισραήλ.

31 Γιατί βεβαίως, όπως ο Κύριος ζει, θα δουν ότι ο τρομερός εκμηδενίστηκε, και ο χλευαστής εξολοθρεύθηκε, και όλοι όσοι καιροφυλακτούν για ανομία, αποκόπηκαν.

32 Και εκείνοι που κάνουν τον άνθρωπο φταίχτη για έναν λόγο, και στήνουν παγίδα για εκείνον που ελέγχει στην πύλη, και παραμερίζουν τον δίκαιο για το παραμικρό.

33 Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος, που λύτρωσε τον Αβραάμ, σχετικά με τον οίκο του Ιακώβ: ο Ιακώβ τώρα δεν θα ντραπεί, ούτε το πρόσωπο του τώρα θα ωχριάσει.

34 Όμως όταν δει τα τέκνα του, το έργο των χεριών μου, ανάμεσά του, θα αγιάσουν το όνομά μου, και θα αγιάσουν τον Άγιο του Ιακώβ, και θα φοβούνται τον Θεό του Ισραήλ.

35 Εκείνοι επίσης που πλανιούνται κατά το πνεύμα, θα έλθουν σε σύνεση, και αυτοί που γόγγυζαν, θα μάθουν διδαχή.

And wo unto them that seek deep to hide their counsel from the Lord! And their works are in the dark; and they say: Who seeth us, and who knoweth us? And they also say: Surely, your turning of things upside down shall be esteemed as the potter's clay. But behold, I will show unto them, saith the Lord of Hosts, that I know all their works. For shall the work say of him that made it, he made me not? Or shall the thing framed say of him that framed it, he had no understanding?

But behold, saith the Lord of Hosts: I will show unto the children of men that it is yet a very little while and Lebanon shall be turned into a fruitful field; and the fruitful field shall be esteemed as a forest.

And in that day shall the deaf hear the words of the book, and the eyes of the blind shall see out of obscurity and out of darkness.

And the meek also shall increase, and their joy shall be in the Lord, and the poor among men shall rejoice in the Holy One of Israel.

For assuredly as the Lord liveth they shall see that the terrible one is brought to naught, and the scorner is consumed, and all that watch for iniquity are cut off;

And they that make a man an offender for a word, and lay a snare for him that reproveth in the gate, and turn aside the just for a thing of naught.

Therefore, thus saith the Lord, who redeemed Abraham, concerning the house of Jacob: Jacob shall not now be ashamed, neither shall his face now wax pale.

But when he seeth his children, the work of my hands, in the midst of him, they shall sanctify my name, and sanctify the Holy One of Jacob, and shall fear the God of Israel.

They also that erred in spirit shall come to understanding, and they that murmured shall learn doctrine.

Νεφί Β' 28

- 1 Και τώρα, ιδού, αδελφοί μου, σας μίλησα σύμφωνα με το πώς με εξώθησε το Πνεύμα. Επομένως, ξέρω ότι αυτά εξάπαντος θα συμβούν.
- 2 Και αυτά που θα γραφούν στο βιβλίο θα έχουν μεγάλη αξία για τα τέκνα των ανθρώπων, και ειδικά για τους απογόνους μας, οι οποίοι είναι υπόλειμμα του οίκου του Ισραήλ.
- 3 Επειδή θα συμβεί ώστε κατά την ημέρα εκείνη, οι εκκλησίες που θα έχουν αναπτυχθεί, και όχι προς τον Κύριο, η μία θα λείπει στην άλλη: Ιδού, εγώ, εγώ είμαι του Κυρίου. Και οι άλλες θα λένε: Εγώ, εγώ είμαι του Κυρίου. Και έτσι θα λείπει ο καθένας που θα έχει αναπτύξει εκκλησίες, και όχι προς τον Κύριο —
- 4 Και θα φιλονικούν ο ένας με τον άλλο. Και οι ιερείς τους θα φιλονικούν ο ένας με τον άλλον, και θα διδάσκουν με τη γνώση τους, και θα αρνούνται το Άγιο Πνεύμα, που δίνει δύναμη λόγου.
- 5 Και αρνούνται τη δύναμη του Θεού, του Αγίου του Ισραήλ· και λένε στον λαό: Δώστε προσοχή σε μας, και ακουστέ το δίδαγμα μας· επειδή, ιδού, δεν υπάρχει Θεός σήμερα, επειδή ο Κύριος και ο Λυτρωτής εκτέλεσε το έργο του, και έδωσε τη δύναμη του στους ανθρώπους.
- 6 Ιδού, ακούστε προσεκτικά το δίδαγμα μου. Αν πουν ότι έγινε θαύμα από το χέρι του Κυρίου, μην το πιστέψετε· επειδή σήμερα αυτός δεν είναι Θεός θαυμάτων. Έχει τελέσει το έργο του.
- 7 Μάλιστα, και θα υπάρξουν πολλοί που θα πουν: Φάτε, πιείτε, και χαρείτε, επειδή αύριο θα πεθάνουμε. Και όλα θα πάνε καλά για μας.
- 8 Και θα υπάρξουν επίσης πολλοί που θα πουν: Φάτε, πιείτε, και χαρείτε. Παρά ταύτα να φοβάστε τον Θεό — θα δικαιώσει τη διάπραξη λίγης αμαρτίας. Μάλιστα, πες λίγα ψέματα, επωφελήσου από κάποιον εξαιτίας των λόγων του, σκάψε λάκκο για τον πλησίον σου. Δεν είναι κακό αυτό. Και κάνει όλα αυτά, επειδή αύριο θα πεθάνουμε. Και αν γίνει και είμαστε ένοχοι, ο Θεός θα μας δείρει με μερικά κτυπήματα, και στο τέλος θα σωθούμε στη βασιλεία του Θεού.

2 Nephi 28

And now, behold, my brethren, I have spoken unto you, according as the Spirit hath constrained me; wherefore, I know that they must surely come to pass.

And the things which shall be written out of the book shall be of great worth unto the children of men, and especially unto our seed, which is a remnant of the house of Israel.

For it shall come to pass in that day that the churches which are built up, and not unto the Lord, when the one shall say unto the other: Behold, I, I am the Lord's; and the others shall say: I, I am the Lord's; and thus shall every one say that hath built up churches, and not unto the Lord—

And they shall contend one with another; and their priests shall contend one with another, and they shall teach with their learning, and deny the Holy Ghost, which giveth utterance.

And they deny the power of God, the Holy One of Israel; and they say unto the people: Hearken unto us, and hear ye our precept; for behold there is no God to-day, for the Lord and the Redeemer hath done his work, and he hath given his power unto men;

Behold, hearken ye unto my precept; if they shall say there is a miracle wrought by the hand of the Lord, believe it not; for this day he is not a God of miracles; he hath done his work.

Yea, and there shall be many which shall say: Eat, drink, and be merry, for tomorrow we die; and it shall be well with us.

And there shall also be many which shall say: Eat, drink, and be merry; nevertheless, fear God—he will justify in committing a little sin; yea, lie a little, take the advantage of one because of his words, dig a pit for thy neighbor; there is no harm in this; and do all these things, for tomorrow we die; and if it so be that we are guilty, God will beat us with a few stripes, and at last we shall be saved in the kingdom of God.

- 9 Μάλιστα, και θα υπάρξουν πολλοί που θα διδάσκουν κατ' αυτόν τον τρόπο ψευδείς και μάταιες και ανόητες διδαχές, και θα φουσκώνουν από καμάρι μέσα στην καρδιά τους, και θα ψάχνουν βαθιά να κρύψουν τις συνωμοσίες τους από τον Κύριο. Και τα έργα τους θα είναι στο σκότος.
- 10 Και το αίμα των αγίων θα κραυγάζει από το έδαφος εναντίον τους.
- 11 Μάλιστα, όλοι βγήκαν από τον δρόμο· διεφθάρσαν.
- 12 Εξαιτίας της υπερηφάνειας, και εξαιτίας των ψευδών διδασκάλων και της ψευδούς διδαχής, οι εκκλησίες τους διεφθάρσαν, και οι εκκλησίες τους ανυψώθηκαν· εξαιτίας της υπερηφάνειας είναι φουσκωμένοι από καμάρι.
- 13 Ληστεύουν τους φτωχούς εξαιτίας των εκλεκτών ασύλων τους. Ληστεύουν τους φτωχούς εξαιτίας των εκλεκτών ενδυμάτων τους, και καταδιώκουν τους πράους και τους φτωχούς στην καρδιά, επειδή στην υπερηφάνειά τους είναι φουσκωμένοι από καμάρι.
- 14 Έχουν σκληρό τράχηλο και ψηλό κεφάλι. Μάλιστα, και εξαιτίας της υπερηφάνειας και της κακίας, και των βδελυγμάτων και πορνειών, όλοι παραστράτησαν εκτός από λίγους, οι οποίοι είναι οι ταπεινοί οπαδοί του Χριστού. Εντούτοις, άγονται ώστε σε πολλές περιπτώσεις σφάλλουν, επειδή διδάχθηκαν από τα διδάγματα των ανθρώπων.
- 15 Αχ οι σοφοί, και οι πολυμαθείς, και οι πλούσιοι, που φουσκώνουν από καμάρι στην υπερηφάνεια της καρδιάς τους, και όλοι εκείνοι που κηρύττουν ψευδείς διδαχές, και όλοι εκείνοι που διαπράττουν πορνείες, και διαστρέφουν τον ίσιο δρόμο του Κυρίου, αλίμονο, αλίμονο, αλίμονό τους, λέει ο Κύριος ο Παντοδύναμος, επειδή θα ριχτούν κάτω στην κόλαση!
- 16 Αλίμονο σε εκείνους που παραμερίζουν το δίκαιο για κάτι μηδαμινό, και καθυβρίζουν αυτό που είναι καλό, και λένε ότι δεν έχει αξία! Γιατί θα έλθει η ημέρα που ο Κύριος ο Θεός ταχύτατα θα επισκεφθεί τους κατοίκους της γης· και κατά την ημέρα εκείνη που αυτοί θα είναι πλήρως ώριμοι σε ανομία, θα χαθούν.
- 17 Όμως ιδού, αν οι κάτοικοι της γης μετανοήσουν από την κακία και τα βδελύγματά τους δεν θα καταστραφούν, λέει ο Κύριος των Δυνάμεων.

Yea, and there shall be many which shall teach after this manner, false and vain and foolish doctrines, and shall be puffed up in their hearts, and shall seek deep to hide their counsels from the Lord; and their works shall be in the dark.

And the blood of the saints shall cry from the ground against them.

Yea, they have all gone out of the way; they have become corrupted.

Because of pride, and because of false teachers, and false doctrine, their churches have become corrupted, and their churches are lifted up; because of pride they are puffed up.

They rob the poor because of their fine sanctuaries; they rob the poor because of their fine clothing; and they persecute the meek and the poor in heart, because in their pride they are puffed up.

They wear stiff necks and high heads; yea, and because of pride, and wickedness, and abominations, and whoredoms, they have all gone astray save it be a few, who are the humble followers of Christ; nevertheless, they are led, that in many instances they do err because they are taught by the precepts of men.

O the wise, and the learned, and the rich, that are puffed up in the pride of their hearts, and all those who preach false doctrines, and all those who commit whoredoms, and pervert the right way of the Lord, wo, wo, wo be unto them, saith the Lord God Almighty, for they shall be thrust down to hell!

Wo unto them that turn aside the just for a thing of naught and revile against that which is good, and say that it is of no worth! For the day shall come that the Lord God will speedily visit the inhabitants of the earth; and in that day that they are fully ripe in iniquity they shall perish.

But behold, if the inhabitants of the earth shall repent of their wickedness and abominations they shall not be destroyed, saith the Lord of Hosts.

18 Όμως ιδού, αυτή η μεγάλη και απεχθής εκκλησία, η πόρνη όλης της γης, πρέπει να σωριαστεί στη γη, και μεγάλη θα είναι η πτώση της.

19 Επειδή το βασίλειο του διαβόλου πρέπει να κλονιστεί, και αυτοί που ανήκουν σε αυτό πρέπει αναγκαστικά να εξεγερθούν προς μετάνοια, ειδώλλως θα τους αρπάξει ο διάβολος με τις αιώνιες αλυσίδες του, και θα εξεγερθούν σε θυμό, και θα αφανισθούν.

20 Επειδή ιδού, κατά την ημέρα εκείνη θα φρενιάζει μέσα στις καρδιές των τέκνων των ανθρώπων, και θα τους ξεσηκώνει να οργίζονται εναντίον εκείνου που είναι καλό.

21 Και άλλους θα τους γαληνεύει, και θα τους αποκοιμίζει μέσα σε σαρκική ασφάλεια, ώστε θα λένε: Όλα είναι καλά στη Σιών. Μάλιστα, η Σιών ευημερεί, όλα είναι καλά – και έτσι εξαπατά ο διάβολος την ψυχή τους, και τους παρασύρει προσεκτικά κάτω στην κόλαση.

22 Και ιδού, άλλους ξεγελά, και τους λέει ότι δεν υπάρχει κόλαση. Και τους λέει: Εγώ δεν είμαι ο διάβολος, επειδή δεν υπάρχει τέτοιο πράγμα – και έτσι ψιθυρίζει στα αφτιά τους, μέχρι που τους αρπάζει με τις απαίσιες αλυσίδες του, απ' όπου δεν υπάρχει λυτρωμός.

23 Μάλιστα, τους αρπάζει με θάνατο και κόλαση. Και ο θάνατος και η κόλαση, και ο διάβολος, και όλοι όσοι πιάστηκαν σε αυτά πρέπει να σταθούν εμπρός στον θρόνο του Θεού, και να κριθούν σύμφωνα με τα έργα τους, απ' όπου πρέπει να πάνε μέσα στον τόπο που έχει ετοιμαστεί για αυτούς, δηλαδή μία λίμνη από φωτιά και θειάφι, η οποία είναι απέραντη τυραννία.

24 Γι' αυτό, αλίμονο σε εκείνον που είναι άνετος στη Σιών!

25 Αλίμονο σε αυτόν που φωνάζει: Όλα είναι καλά!

26 Μάλιστα, αλίμονο σε αυτόν που εισακούει τα διδάγματα των ανθρώπων, και αρνείται τη δύναμη του Θεού, και τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος!

27 Μάλιστα, αλίμονο σε εκείνον που λέει: Έχουμε λάβει, και δεν χρειαζόμαστε κι άλλα!

28 Και εντέλει, αλίμονο σε όλους εκείνους που τρέμουν, και θυμώνουν λόγω της αλήθειας του Θεού! Επειδή ιδού, αυτός που έχει οικοδομηθεί επάνω στον βράχο, το δέχεται πρόσχαρα. Και αυτός που έχει οικοδομηθεί επάνω σε αμμώδες θεμέλιο, τρέμει μην τυχόν και πέσει.

But behold, that great and abominable church, the whore of all the earth, must tumble to the earth, and great must be the fall thereof.

For the kingdom of the devil must shake, and they which belong to it must needs be stirred up unto repentance, or the devil will grasp them with his everlasting chains, and they be stirred up to anger, and perish;

For behold, at that day shall he rage in the hearts of the children of men, and stir them up to anger against that which is good.

And others will he pacify, and lull them away into carnal security, that they will say: All is well in Zion; yea, Zion prospereth, all is well—and thus the devil cheateth their souls, and leadeth them away carefully down to hell.

And behold, others he flattereth away, and telleth them there is no hell; and he saith unto them: I am no devil, for there is none—and thus he whispereth in their ears, until he grasps them with his awful chains, from whence there is no deliverance.

Yea, they are grasped with death, and hell; and death, and hell, and the devil, and all that have been seized therewith must stand before the throne of God, and be judged according to their works, from whence they must go into the place prepared for them, even a lake of fire and brimstone, which is endless torment.

Therefore, wo be unto him that is at ease in Zion!

Wo be unto him that crieth: All is well!

Yea, wo be unto him that hearkeneth unto the precepts of men, and denieth the power of God, and the gift of the Holy Ghost!

Yea, wo be unto him that saith: We have received, and we need no more!

And in fine, wo unto all those who tremble, and are angry because of the truth of God! For behold, he that is built upon the rock receiveth it with gladness; and he that is built upon a sandy foundation trembleth lest he shall fall.

- 29 Αλίμονο σε αυτόν που θα πει: Λάβαμε τον λόγο του Θεού, και δεν χρειαζόμαστε κι άλλα από τον λόγο του Θεού, επειδή έχουμε αρκετά!
- 30 Γιατί ιδού, έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Θα δώσω στα τέκνα των ανθρώπων γραμμή επάνω στη γραμμή, δίδαγμα επάνω στο δίδαγμα, λίγο εδώ και λίγο εκεί. Και μακάριοι είναι εκείνοι που εισακούν τα διδάγματά μου, και δίνουν προσοχή στη συμβουλή μου, επειδή αυτοί θα αποκτήσουν σοφία· επειδή σε αυτόν που δέχεται, θα δώσω περισσότερα. Και από αυτούς που θα πουν: Έχουμε αρκετά, από αυτούς θα τους αφαιρεθεί ακόμη και εκείνο που έχουν.
- 31 Καταραμένος είναι αυτός που στηρίζει την ελπίδα του σε άνθρωπο, ή κάνει σάρκα τον βραχίονά του, ή που θα εισακούσει τα διδάγματα των ανθρώπων εκτός αν τα διδάγματά τους δοθούν από τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος.
- 32 Αλίμονο στους Εθνικούς, λέει ο Κύριος ο Θεός των Δυνάμεων! Γιατί παρόλο που θα επιμηκύνω τον βραχίονά μου προς αυτούς από μέρα σε μέρα, αυτοί θα με αρνηθούν. Εντούτοις, θα είμαι πολυεύσπλαχνος προς αυτούς, λέει ο Κύριος ο Θεός, αν μετανοήσουν και έλθουν προς εμένα· επειδή ο βραχίονάς μου επιμηκύνθηκε καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας, λέει ο Κύριος ο Θεός των Δυνάμεων.

Wo be unto him that shall say: We have received the word of God, and we need no more of the word of God, for we have enough!

For behold, thus saith the Lord God: I will give unto the children of men line upon line, precept upon precept, here a little and there a little; and blessed are those who hearken unto my precepts, and lend an ear unto my counsel, for they shall learn wisdom; for unto him that receiveth I will give more; and from them that shall say, We have enough, from them shall be taken away even that which they have.

Cursed is he that putteth his trust in man, or maketh flesh his arm, or shall hearken unto the precepts of men, save their precepts shall be given by the power of the Holy Ghost.

Wo be unto the Gentiles, saith the Lord God of Hosts! For notwithstanding I shall lengthen out mine arm unto them from day to day, they will deny me; nevertheless, I will be merciful unto them, saith the Lord God, if they will repent and come unto me; for mine arm is lengthened out all the day long, saith the Lord God of Hosts.

Νεφί Β' 29

- 1 Ὅμως ἰδοῦ, θα υπάρξουν πολλοί – κατά την ημέρα εκείνη ὅταν θα προβῶ να εκτελέσω ἔργο θαυμαστό ανάμεσά τους, για να θυμηθῶ τις διαθήκες μου που ἔχω συνάψει με τα τέκνα των ανθρώπων, ὥστε να βάλω το χέρι μου πάλι για δεύτερη φορά να ανακτήσω τον λαό μου, που εἶναι του οἴκου του Ἰσραήλ.
- 2 Καὶ ἐπίσης, για να θυμηθῶ τις υποσχέσεις που ἔδωσα προς ἐσένα, Νεφί, καὶ ἐπίσης προς τον πατέρα σου, ὅτι θα θυμώσουν τους απογόνους σας, καὶ ὅτι τα λόγια των απογόνων σας θα ἐβγαίνουν ἀπὸ το στόμα μου προς τους απογόνους σας, καὶ ὅτι τα λόγια μου θα συρίζουν ὡς τα πέρατα της γῆς, σαν σημαία προς τον λαό μου, ο ὁποῖος εἶναι του οἴκου του Ἰσραήλ,
- 3 Καὶ ἐπειδὴ τα λόγια μου θα συρίζουν – πολλοὶ ἀπὸ τους Ἐθνικούς θα πουν: Βίβλο! Βίβλο! Ἐχουμε Βίβλο, καὶ δεν μπορεῖ να υπάρξει καὶ ἄλλη Βίβλος.
- 4 Ἀλλὰ ὁμως, ἐτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Ἀχ, ἀνόητοι, θα ἔχουν Βίβλο, καὶ θα προέρχεται ἀπὸ τους Ἰουδαίους, τον ἀρχαῖο λαό της διαθήκης μου. Καὶ πῶς ευχαριστοῦν τους Ἰουδαίους για τη Βίβλο που ἔλαβαν ἀπὸ αὐτούς; Μάλιστα, τι ἐννοοῦν ο Ἐθνικοί; Θυμούνται τις οδύνες, καὶ τους μόχθους, καὶ τους πόνους των Ἰουδαίων, καὶ την ἐπιμέλειά τους προς ἐμένα, για να φέρουν σωτηρία στους Ἐθνικούς;
- 5 Ἀχ, ἐσεῖς Ἐθνικοί, θυμηθήκατε τους Ἰουδαίους, τον ἀρχαῖο λαό της διαθήκης μου; Ὁχι, ἀλλὰ τους ἔχετε καταραστεῖ, καὶ τους ἔχετε μισήσει, καὶ δεν ἔχετε ἐπιζητήσει να τους ἀνακτήσετε. Ὅμως ἰδοῦ, θα τα γυρίσω ὅλα αὐτά στο ἴδιο σας το κεφάλι, ἐπειδὴ ἐγὼ ο Κύριος δεν ἔχω λησμονήσει τον λαό μου.
- 6 Ἐσεῖς ἀνόητοι, που λέτε: Βίβλο, ἔχουμε Βίβλο, καὶ δεν χρειαζόμαστε καὶ ἄλλη Βίβλο. Θα εἴχατε ἀποκτήσει Βίβλο, ἀν δεν ἦταν μέσω των Ἰουδαίων;
- 7 Δεν ξέρετε ὅτι περισσότερα ἔθνη ἀπὸ ἓνα υπάρχουν; Δεν ξέρετε ὅτι ἐγὼ, ο Κύριος ο Θεός σας, ἔχω πλάσει ὅλους τους ἀνθρώπους, καὶ ὅτι θυμάμαι αὐτούς που βρίσκονται ἐπάνω στα νησιά της θάλασσας, καὶ ὅτι διοικῶ ψηλά στους οὐρανοὺς καὶ κάτω στη γῆ, καὶ φέρνω τα λόγια μου στα τέκνα των ἀνθρώπων, μάλιστα, σε ὅλα τα ἔθνη της γῆς;

2 Nephi 29

But behold, there shall be many—at that day when I shall proceed to do a marvelous work among them, that I may remember my covenants which I have made unto the children of men, that I may set my hand again the second time to recover my people, which are of the house of Israel;

And also, that I may remember the promises which I have made unto thee, Nephi, and also unto thy father, that I would remember your seed; and that the words of your seed should proceed forth out of my mouth unto your seed; and my words shall hiss forth unto the ends of the earth, for a standard unto my people, which are of the house of Israel;

And because my words shall hiss forth—many of the Gentiles shall say: A Bible! A Bible! We have got a Bible, and there cannot be any more Bible.

But thus saith the Lord God: O fools, they shall have a Bible; and it shall proceed forth from the Jews, mine ancient covenant people. And what thank they the Jews for the Bible which they receive from them? Yea, what do the Gentiles mean? Do they remember the travails, and the labors, and the pains of the Jews, and their diligence unto me, in bringing forth salvation unto the Gentiles?

O ye Gentiles, have ye remembered the Jews, mine ancient covenant people? Nay; but ye have cursed them, and have hated them, and have not sought to recover them. But behold, I will return all these things upon your own heads; for I the Lord have not forgotten my people.

Thou fool, that shall say: A Bible, we have got a Bible, and we need no more Bible. Have ye obtained a Bible save it were by the Jews?

Know ye not that there are more nations than one? Know ye not that I, the Lord your God, have created all men, and that I remember those who are upon the isles of the sea; and that I rule in the heavens above and in the earth beneath; and I bring forth my word unto the children of men, yea, even upon all the nations of the earth?

- 8 Επομένως παραπονιέστε, επειδή θα λάβετε περισσότερα από τον λόγο μου; Δεν ξέρετε ότι η μαρτυρία δύο εθνών αποτελεί μαρτυρία προς εσάς ότι είμαι Θεός, ότι θυμάμαι το ένα έθνος όπως και το άλλο; Γι' αυτό, λέω τα ίδια λόγια προς το έθνος όπως και στο άλλο. Και όταν τα δύο έθνη τρέξουν μαζί, και η μαρτυρία των δύο εθνών θα τρέξει μαζί.
- 9 Και αυτό το κάνω για να μπορέσω να αποδείξω σε πολλούς ότι είμαι ο ίδιος εχθές, σήμερα, και για πάντα, και ότι λέω τα λόγια μου σύμφωνα με τη δική μου ευχαρίστηση. Και επειδή είπα έναν λόγο δεν πρέπει να νομίζετε ότι δεν μπορώ να πω άλλον· διότι το έργο μου δεν τελείωσε ακόμα· ούτε θα τελειώσει ως το τέλος του ανθρώπου, ούτε από εκείνη τη στιγμή μέχρι τον αιώνα τον άπαντα.
- 10 Επομένως, επειδή έχετε Βίβλο, δεν πρέπει να υποθέτετε ότι περιέχει όλον τον λόγο μου· ούτε πρέπει να υποθέτετε ότι δεν έχω κάνει να γράψουν κι άλλα.
- 11 Επειδή προστάζω όλους τους ανθρώπους, και στην ανατολή και στη δύση, και στο βορρά και στο νότο, και στα νησιά της θάλασσας, να γράψουν τα λόγια που τους λέω· επειδή από τα βιβλία που θα γραφούν, θα κρίνω τον κόσμο, κάθε άνθρωπο σύμφωνα με τα έργα τους, σύμφωνα με αυτό που έχει γραφεί.
- 12 Επειδή, ιδού, θα μιλήσω προς τους Ιουδαίους και θα το γράψουν. Και επίσης θα μιλήσω στους Νεφίτες και θα το γράψουν. Και επίσης θα μιλήσω στις άλλες φυλές του οίκου του Ισραήλ, αυτές που έχω οδηγήσει μακριά, και θα το γράψουν. Και επίσης θα μιλήσω σε όλα τα έθνη της γης και θα το γράψουν.
- 13 Και θα συμβεί ώστε οι Ιουδαίοι θα έχουν τα λόγια των Νεφιτών, και οι Νεφίτες θα έχουν τα λόγια των Ιουδαίων. Και οι Νεφίτες και οι Ιουδαίοι θα έχουν τα λόγια των χαμένων φυλών του Ισραήλ. Και οι χαμένες φυλές του Ισραήλ θα έχουν τα λόγια των Νεφιτών και των Ιουδαίων.
- 14 Και θα συμβεί ώστε ο λαός μου, που είναι από τον οίκο του Ισραήλ, θα συγκεντρωθεί στις χώρες που κατέχει· και ο λόγος μου επίσης θα συγκεντρωθεί ως ένα. Και θα δείξω σε αυτούς που πολεμούν τον λόγο μου και τον λαό μου, που είναι από τον οίκο του Ισραήλ, ότι είμαι Θεός και ότι συνήψα διαθήκη με τον Αβραάμ ότι θα θυμόμουν τους απογόνους του για πάντα.

Wherefore murmur ye, because that ye shall receive more of my word? Know ye not that the testimony of two nations is a witness unto you that I am God, that I remember one nation like unto another? Wherefore, I speak the same words unto one nation like unto another. And when the two nations shall run together the testimony of the two nations shall run together also.

And I do this that I may prove unto many that I am the same yesterday, today, and forever; and that I speak forth my words according to mine own pleasure. And because that I have spoken one word ye need not suppose that I cannot speak another; for my work is not yet finished; neither shall it be until the end of man, neither from that time henceforth and forever.

Wherefore, because that ye have a Bible ye need not suppose that it contains all my words; neither need ye suppose that I have not caused more to be written.

For I command all men, both in the east and in the west, and in the north, and in the south, and in the islands of the sea, that they shall write the words which I speak unto them; for out of the books which shall be written I will judge the world, every man according to their works, according to that which is written.

For behold, I shall speak unto the Jews and they shall write it; and I shall also speak unto the Nephites and they shall write it; and I shall also speak unto the other tribes of the house of Israel, which I have led away, and they shall write it; and I shall also speak unto all nations of the earth and they shall write it.

And it shall come to pass that the Jews shall have the words of the Nephites, and the Nephites shall have the words of the Jews; and the Nephites and the Jews shall have the words of the lost tribes of Israel; and the lost tribes of Israel shall have the words of the Nephites and the Jews.

And it shall come to pass that my people, which are of the house of Israel, shall be gathered home unto the lands of their possessions; and my word also shall be gathered in one. And I will show unto them that fight against my word and against my people, who are of the house of Israel, that I am God, and that I covenanted with Abraham that I would remember his seed forever.

Νεφί Β' 30

- 1 Και τώρα ιδού, αγαπημένοι μου αδελφοί, θα σας μιλήσω, γιατί εγώ, ο Νεφί, δεν θα αφήσω να νομίσετε ότι είστε πιο δίκαιοι από ό,τι θα είναι οι Εθνικοί. Επειδή ιδού, όλοι σας ομοίως θα αφανιστείτε εκτός κι αν τηρείτε τις εντολές του Θεού. Και δεν πρέπει από τα λόγια που ειπώθηκαν να υποθέτετε ότι οι Εθνικοί θα καταστραφούν πέρα για πέρα.
- 2 Πατί ιδού, σας λέω ότι όσοι από τους Εθνικούς μετανοήσουν, θα είναι ο λαός της διαθήκης του Κυρίου. Και όσοι από τους Ιουδαίους δεν μετανοήσουν, θα εκδιωχθούν· επειδή ο Κύριος δεν έχει συνάψει διαθήκη με κανέναν παρά μόνο με εκείνους που μετανοούν και πιστεύουν στον Υιό του, ο οποίος είναι ο Άγιος του Ισραήλ.
- 3 Και τώρα, θα προφητεύσω κάπως περισσότερο σχετικά με τους Ιουδαίους και τους Εθνικούς. Επειδή αφού έλθει σε φως το βιβλίο για το οποίο μίλησα, και γραφεί για τους Εθνικούς, και σφραγισθεί πάλι προς τον Κύριο, θα υπάρξουν πολλοί που θα πιστέψουν τα λόγια που έχουν γραφεί· και θα τα φέρουν σε φως προς το υπόλειμμα των απογόνων μας.
- 4 Και τότε, το υπόλειμμα των απογόνων μας θα μάθει σχετικά με εμάς, το πώς ήλθαμε από την Ιερουσαλήμ, και ότι είναι απόγονοι των Ιουδαίων.
- 5 Και το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού θα διακηρυχθεί σε αυτούς. Επομένως, θα αποκατασταθούν σε γνώση για τους πατέρες τους, και επίσης γνώση για τον Ιησού Χριστό, που υπήρξε ανάμεσα στους πατέρες τους.
- 6 Και τότε θα αγαλλιάσουν, επειδή θα ξέρουν ότι αυτό αποτελεί ευλογία γι' αυτούς από το χέρι του Θεού· και τα λέπια του σκότους θα αρχίσουν να πέφτουν από τα μάτια τους· και πολλές γενεές δεν θα περάσουν από αυτούς, εκτός κι αν γίνουν αγνός και τερπνός λαός.
- 7 Και θα συμβεί ώστε οι Ιουδαίοι που είναι διασκορπισμένοι, θα αρχίσουν και αυτοί να πιστεύουν στον Χριστό. Και θα αρχίσουν να συναθροίζονται επάνω στο πρόσωπο της γης. Και όλοι όσοι πιστέψουν στον Χριστό θα γίνουν και αυτοί τερπνός λαός.

2 Nephi 30

And now behold, my beloved brethren, I would speak unto you; for I, Nephi, would not suffer that ye should suppose that ye are more righteous than the Gentiles shall be. For behold, except ye shall keep the commandments of God ye shall all likewise perish; and because of the words which have been spoken ye need not suppose that the Gentiles are utterly destroyed.

For behold, I say unto you that as many of the Gentiles as will repent are the covenant people of the Lord; and as many of the Jews as will not repent shall be cast off; for the Lord covenanteth with none save it be with them that repent and believe in his Son, who is the Holy One of Israel.

And now, I would prophesy somewhat more concerning the Jews and the Gentiles. For after the book of which I have spoken shall come forth, and be written unto the Gentiles, and sealed up again unto the Lord, there shall be many which shall believe the words which are written; and they shall carry them forth unto the remnant of our seed.

And then shall the remnant of our seed know concerning us, how that we came out from Jerusalem, and that they are descendants of the Jews.

And the gospel of Jesus Christ shall be declared among them; wherefore, they shall be restored unto the knowledge of their fathers, and also to the knowledge of Jesus Christ, which was had among their fathers.

And then shall they rejoice; for they shall know that it is a blessing unto them from the hand of God; and their scales of darkness shall begin to fall from their eyes; and many generations shall not pass away among them, save they shall be a pure and a delightsome people.

And it shall come to pass that the Jews which are scattered also shall begin to believe in Christ; and they shall begin to gather in upon the face of the land; and as many as shall believe in Christ shall also become a delightsome people.

- 8 Και θα συμβεί ώστε ο Κύριος ο Θεός θα αρχίσει το έργο του ανάμεσα σε όλα τα έθνη, τις φυλές, τις γλώσσες και τους λαούς, για να πραγματοποιήσει την αποκατάσταση του λαού του επάνω στη γη.
- 9 Και με χρηστότητα ο Κύριος ο Θεός θα κρίνει τους φτωχούς, και θα επιτιμήσει με ευθυδικία για τους πράους της γης. Και θα πατάξει τη γη με τη ράβδο του στόματός του· και με την πνοή των χειλέων του θα φονεύσει τους κακούς.
- 10 Επειδή ταχέως έρχεται ο καιρός που ο Κύριος ο Θεός θα προκαλέσει ένα μεγάλο διαχωρισμό ανάμεσα στον λαό, και τους κακούς θα τους καταστρέψει· και θα δείξει έλεος στον λαό του, μάλιστα, ακόμα κι αν γίνει να καταστρέψει τους ανόμους με φωτιά.
- 11 Και χρηστότητα θα είναι η ζώνη της οσφύς του, και πίστη η ζώνη των πλευρών του.
- 12 Και τότε ο λύκος θα συγκατοικεί με τον αμνό, και η λεοπάρδαλη θα κείται με το ερίφιο, και το μοσχάρι και το νεαρό λιοντάρι, και το μανάρι, μαζί· και ένα μικρό παιδί θα τους οδηγήσει.
- 13 Και η αγελάδα και η αρκούδα θα βόσκουν· τα μικρά τους θα κείτονται μαζί· και το λιοντάρι θα τρώει άχυρο όπως το βόδι.
- 14 Και το βρέφος που θηλάζει θα παίζει στην τρύπα του φαρμακερού φιδιού, και το απογαλακτισμένο παιδί θα βάζει το χέρι του στη φωλιά του βασιλίσκου.
- 15 Δεν θα βλάπτουν ούτε θα καταστρέφουν σε όλο το άγιο όρος μου, επειδή η γη θα είναι γεμάτη από τη γνώση του Κυρίου όπως τα νερά σκεπάζουν τη θάλασσα.
- 16 Επομένως, τα των εθνών όλων θα γίνουν γνωστά. Μάλιστα, τα πάντα θα γίνουν γνωστά προς τα τέκνα των ανθρώπων.
- 17 Δεν υπάρχει τίποτα που να είναι μυστικό και να μην αποκαλυφθεί. Δεν υπάρχει κανένα έργο σκότους που να μη φανερωθεί στο φως. Και δεν υπάρχει τίποτα που να είναι σφραγισμένο επάνω στη γη που να μη λυθεί.
- 18 Επομένως, όλα όσα έχουν αποκαλυφθεί στα τέκνα των ανθρώπων, πρόκειται κατά την ημέρα εκείνη να αποκαλυφθούν. Και ο Σατανάς δεν θα εξουσιάζει πλέον τις καρδιές των τέκνων των ανθρώπων για πολύ καιρό. Και τώρα, αγαπημένοι μου αδελφοί, τελειώνω τα λεγόμενά μου.

And it shall come to pass that the Lord God shall commence his work among all nations, kindreds, tongues, and people, to bring about the restoration of his people upon the earth.

And with righteousness shall the Lord God judge the poor, and reprove with equity for the meek of the earth. And he shall smite the earth with the rod of his mouth; and with the breath of his lips shall he slay the wicked.

For the time speedily cometh that the Lord God shall cause a great division among the people, and the wicked will he destroy; and he will spare his people, yea, even if it so be that he must destroy the wicked by fire.

And righteousness shall be the girdle of his loins, and faithfulness the girdle of his reins.

And then shall the wolf dwell with the lamb; and the leopard shall lie down with the kid, and the calf, and the young lion, and the fatling, together; and a little child shall lead them.

And the cow and the bear shall feed; their young ones shall lie down together; and the lion shall eat straw like the ox.

And the sucking child shall play on the hole of the asp, and the weaned child shall put his hand on the cockatrice's den.

They shall not hurt nor destroy in all my holy mountain; for the earth shall be full of the knowledge of the Lord as the waters cover the sea.

Wherefore, the things of all nations shall be made known; yea, all things shall be made known unto the children of men.

There is nothing which is secret save it shall be revealed; there is no work of darkness save it shall be made manifest in the light; and there is nothing which is sealed upon the earth save it shall be loosed.

Wherefore, all things which have been revealed unto the children of men shall at that day be revealed; and Satan shall have power over the hearts of the children of men no more, for a long time. And now, my beloved brethren, I make an end of my sayings.

Νεφί Β' 31

- 1 Και τώρα εγώ, ο Νεφί, τελειώνω την προφητεία μου προς εσάς, αγαπημένοι μου αδελφοί. Και δεν μπορώ να γράψω παρά μόνο λίγα από εκείνα που ξέρω ότι οπωσδήποτε θα συμβούν. Ούτε μπορώ να γράψω παρά μόνο λίγα από τα λόγια του αδελφού μου Ιακώβ.
- 2 Επομένως, αυτά που έγραψα μου ακρούν, εκτός από λίγα λόγια που πρέπει να πω σχετικά με τη διδαχή του Χριστού. Επομένως, θα σας μιλήσω απλά, σύμφωνα με την απλότητα της προφητείας μου.
- 3 Επειδή η ψυχή μου αγαλλιάζει με την απλότητα, γιατί με τέτοιον τρόπο ο Κύριος ο Θεός εκτελεί τα έργα του ανάμεσα στα τέκνα των ανθρώπων. Επειδή ο Κύριος ο Θεός φωτίζει τη νοημοσύνη, και μιλά στους ανθρώπους σύμφωνα με τη γλώσσα τους, τη νοημοσύνη τους.
- 4 Επομένως, θα ήθελα να θυμάστε ότι σας μίλησα σχετικά με εκείνον τον προφήτη τον οποίο μου έδειξε ο Κύριος, που θα βαπτίσει τον Αμνό του Θεού, ο οποίος θα αφαιρέσει τις αμαρτίες του κόσμου.
- 5 Και τώρα, αν ο Αμνός του Θεού, που είναι άγιος, θα χρειάζεται να βαπτισθεί με νερό για να εκπληρώσει κάθε χρηστότητα, ω τότε, πόσο πολύ περισσότερο χρειαζόμαστε εμείς, που δεν είμαστε άγιοι, να βαπτισθούμε, μάλιστα, με νερό!
- 6 Και τώρα, θα σας ρωτήσω, αγαπημένοι μου αδελφοί, με ποιο τρόπο ο Αμνός του Θεού εκπλήρωσε κάθε χρηστότητα βαπτιζόμενος με νερό;
- 7 Δεν ξέρετε ότι ήταν άγιος; Όμως παρ' όλο που ήταν άγιος, έδειξε στα τέκνα των ανθρώπων ότι κατά τη σάρκα ταπεινώσε τον εαυτό Του εμπρός στον Πατέρα, και κατέδειξε προς τον Πατέρα ότι θα είναι υπάκουος προς Αυτόν στην τήρηση των εντολών Του.
- 8 Επομένως, αφού βαπτίσθηκε με νερό, το Άγιο Πνεύμα κατήλθε επάνω του εν είδει περιστεράς.
- 9 Και πάλι, αυτό δείχνει στα τέκνα των ανθρώπων τη στενότητα του μονοπατιού, και πόσο στενωπός είναι η πύλη από την οποία πρέπει να εισέλθουν, αφού εκείνος έθεσε το παράδειγμα πριν από αυτούς.

2 Nephi 31

And now I, Nephi, make an end of my prophesying unto you, my beloved brethren. And I cannot write but a few things, which I know must surely come to pass; neither can I write but a few of the words of my brother Jacob.

Wherefore, the things which I have written sufficeth me, save it be a few words which I must speak concerning the doctrine of Christ; wherefore, I shall speak unto you plainly, according to the plainness of my prophesying.

For my soul delighteth in plainness; for after this manner doth the Lord God work among the children of men. For the Lord God giveth light unto the understanding; for he speaketh unto men according to their language, unto their understanding.

Wherefore, I would that ye should remember that I have spoken unto you concerning that prophet which the Lord showed unto me, that should baptize the Lamb of God, which should take away the sins of the world.

And now, if the Lamb of God, he being holy, should have need to be baptized by water, to fulfil all righteousness, O then, how much more need have we, being unholy, to be baptized, yea, even by water!

And now, I would ask of you, my beloved brethren, wherein the Lamb of God did fulfil all righteousness in being baptized by water?

Know ye not that he was holy? But notwithstanding he being holy, he showeth unto the children of men that, according to the flesh he humbleth himself before the Father, and witnesseth unto the Father that he would be obedient unto him in keeping his commandments.

Wherefore, after he was baptized with water the Holy Ghost descended upon him in the form of a dove.

And again, it showeth unto the children of men the straitness of the path, and the narrowness of the gate, by which they should enter, he having set the example before them.

- 10 Και είπτε στα τέκνα των ανθρώπων: Ακολουθήσέ με. Επομένως, αγαπημένοι μου αδελφοί, μπορούμε να ακολουθήσουμε τον Ιησού, αν δεν είμαστε πρόθυμοι να τηρούμε τις εντολές του Πατέρα;
- 11 Και ο Πατέρας είπε: Μετανοήστε, μετανοήστε, και βαπτισθείτε στο όνομα του Υιού μου του Αγαπητού.
- 12 Και επίσης, η φωνή του Υιού ήλθε προς εμένα, λέγοντας: Αυτός που θα βαπτισθεί στο όνομά μου, σε αυτόν ο Πατέρας θα δώσει το Άγιο Πνεύμα, όπως και σε μένα. Επομένως, ακολουθήστε με, και κάντε αυτά που με είδατε να κάνω.
- 13 Επομένως, αγαπημένοι μου αδελφοί, ξέρω ότι αν ακολουθήσετε τον Υιό, με πλήρη πρόθεση καρδιάς, ενεργώντας χωρίς υποκρισία και χωρίς δόλο ενώπιον του Θεού, αλλά με πραγματική πρόθεση, μετανοώντας για τις αμαρτίες σας, καταδεικνύοντας προς τον Πατέρα ότι είστε πρόθυμοι να πάρετε επάνω σας το όνομα του Χριστού με το βάπτισμά σας – μάλιστα, ακολουθώντας τον Κύριο σας και Σωτήρα σας μέσα στο νερό, σύμφωνα με τα λόγια του, ιδού, τότε θα λάβετε το Άγιο Πνεύμα, μάλιστα, τότε θα έλθει το βάπτισμα της φωτιάς και του Αγίου Πνεύματος. Και τότε θα μπορείτε να μιλάτε τη γλώσσα των αγγέλων, και να αναφωνείτε δοξολογίες προς τον Άγιο του Ισραήλ.
- 14 Όμως, ιδού, αγαπημένοι μου αδελφοί, με αυτόν τον τρόπο ήλθε η φωνή του Υιού προς εμένα, λέγοντας: Αφού μετανοήσατε από τις αμαρτίες σας, και καταδείξατε προς τον Πατέρα ότι είστε πρόθυμοι να τηρείτε τις εντολές μου, με το βάπτισμα του νερού, και αφού λάβατε το βάπτισμα της φωτιάς και του Αγίου Πνεύματος, και μπορείτε να μιλάτε με νέα γλώσσα, μάλιστα, με αυτήν τη γλώσσα των αγγέλων, και ύστερα από αυτά με αρνηθείτε, θα ήταν καλύτερα για σας να μη με είχατε γνωρίσει.
- 15 Και άκουσα φωνή από τον Πατέρα, που έλεγε: Μάλιστα, τα λόγια του Αγαπητού μου είναι αληθινά και γεμάτα πίστη. Αυτός που υπομένει μέχρι τέλους, αυτός θα σωθεί.
- 16 Και τώρα, αγαπημένοι μου αδελφοί, από αυτό γνωρίζω ότι αν δεν υπομένει κανείς μέχρι τέλους, στο να ακολουθεί το παράδειγμα του Υιού του ζώντος Θεού, δεν μπορεί να σωθεί.

And he said unto the children of men: Follow thou me. Wherefore, my beloved brethren, can we follow Jesus save we shall be willing to keep the commandments of the Father?

And the Father said: Repent ye, repent ye, and be baptized in the name of my Beloved Son.

And also, the voice of the Son came unto me, saying: He that is baptized in my name, to him will the Father give the Holy Ghost, like unto me; wherefore, follow me, and do the things which ye have seen me do.

Wherefore, my beloved brethren, I know that if ye shall follow the Son, with full purpose of heart, acting no hypocrisy and no deception before God, but with real intent, repenting of your sins, witnessing unto the Father that ye are willing to take upon you the name of Christ, by baptism—yea, by following your Lord and your Savior down into the water, according to his word, behold, then shall ye receive the Holy Ghost; yea, then cometh the baptism of fire and of the Holy Ghost; and then can ye speak with the tongue of angels, and shout praises unto the Holy One of Israel.

But, behold, my beloved brethren, thus came the voice of the Son unto me, saying: After ye have repented of your sins, and witnessed unto the Father that ye are willing to keep my commandments, by the baptism of water, and have received the baptism of fire and of the Holy Ghost, and can speak with a new tongue, yea, even with the tongue of angels, and after this should deny me, it would have been better for you that ye had not known me.

And I heard a voice from the Father, saying: Yea, the words of my Beloved are true and faithful. He that endureth to the end, the same shall be saved.

And now, my beloved brethren, I know by this that unless a man shall endure to the end, in following the example of the Son of the living God, he cannot be saved.

- 17 Επομένως, κάνετε αυτά που σας έχω πει ότι έχω δει πως ο Κύριος και Λυτρωτής σας θα κάνει. Γι' αυτόν τον λόγο μου φανερώθηκαν, ώστε να μπορείτε να ξέρετε την πύλη από την οποία θα πρέπει να εισέλθετε. Επειδή η πύλη από την οποία θα πρέπει να εισέλθετε είναι μετάνοια και βάπτισμα με νερό. Και ύστερα έρχεται η άφεση των αμαρτιών σας με φωτιά και με το Άγιο Πνεύμα.
- 18 Και τότε βρίσκεστε στο στενό και στενόχωρο μονοπάτι που οδηγεί στην αιώνια ζωή. Μάλιστα, έχετε εισέλθει από την πύλη. Έχετε ενεργήσει σύμφωνα με τις εντολές του Πατέρα και του Υιού, και έχετε λάβει το Άγιο Πνεύμα, το οποίο μαρτυρεί για τον Πατέρα και τον Υιό, ως εκπλήρωση της υπόσχεσης που έχει δώσει, ότι αν εισέλθετε από την οδό, θα το λάβετε.
- 19 Και τώρα, αγαπημένοι μου αδελφοί, αφού μπήκατε μέσα σε αυτό το στενό και στενόχωρο μονοπάτι, θα σας ρωτήσω αν έχουν τελειώσει όλα; Ιδού, εγώ σας λέω, Όχι. Επειδή δεν θα ερχόσασταν ως εδώ, αν δεν ήταν με τον λόγο του Χριστού, με ακλόνητη πίστη προς αυτόν, βασιζόμενοι απόλυτα στην αξία εκείνου που είναι ισχυρός στο να σώζει.
- 20 Επομένως, πρέπει να βαδίζετε εμπρός με σταθερότητα στον Χριστό, έχοντας απόλυτη λαμπρότητα ελπίδας, και αγάπη προς τον Θεό και προς όλους τους ανθρώπους. Αν λοιπόν βαδίζετε εμπρός και χορτάσετε με τα λόγια του Χριστού, και υπομείνετε μέχρι τέλους, ιδού, έτσι λέει ο Πατέρας: Θα έχετε ζωή αιώνια.
- 21 Και τώρα ιδού, αγαπημένοι μου αδελφοί, αυτή είναι η οδός· και δεν υπάρχει καμία άλλη οδός ούτε όνομα που να έχει δοθεί από τους ουρανοί διά του οποίου ο άνθρωπος να μπορεί να σωθεί στη βασιλεία του Θεού. Και τώρα, ιδού, αυτή είναι η διδαχή του Χριστού και η μόνη και αληθινή διδαχή του Πατέρα, και του Υιού, και του Αγίου Πνεύματος, που είναι ένας Θεός, χωρίς τέλος. Αμήν.

Wherefore, do the things which I have told you I have seen that your Lord and your Redeemer should do; for, for this cause have they been shown unto me, that ye might know the gate by which ye should enter. For the gate by which ye should enter is repentance and baptism by water; and then cometh a remission of your sins by fire and by the Holy Ghost.

And then are ye in this strait and narrow path which leads to eternal life; yea, ye have entered in by the gate; ye have done according to the commandments of the Father and the Son; and ye have received the Holy Ghost, which witnesses of the Father and the Son, unto the fulfilling of the promise which he hath made, that if ye entered in by the way ye should receive.

And now, my beloved brethren, after ye have gotten into this strait and narrow path, I would ask if all is done? Behold, I say unto you, Nay; for ye have not come thus far save it were by the word of Christ with unshaken faith in him, relying wholly upon the merits of him who is mighty to save.

Wherefore, ye must press forward with a steadfastness in Christ, having a perfect brightness of hope, and a love of God and of all men. Wherefore, if ye shall press forward, feasting upon the word of Christ, and endure to the end, behold, thus saith the Father: Ye shall have eternal life.

And now, behold, my beloved brethren, this is the way; and there is none other way nor name given under heaven whereby man can be saved in the kingdom of God. And now, behold, this is the doctrine of Christ, and the only and true doctrine of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost, which is one God, without end. Amen.

Νεφί Β' 32

- 1 Και τώρα, ιδού, αγαπημένοι μου αδελφοί, υποθέτω ότι συλλογίζεστε κάπως μέσα στην καρδιά σας τι πρέπει να κάνετε, αφού εισέλθετε από την οδό. Όμως, ιδού, γιατί τα συλλογίζεστε αυτά μέσα στην καρδιά σας;
- 2 Δεν θυμάστε ότι σας είπα ότι αφού λάβετε το Άγιο Πνεύμα, θα μπορείτε να μιλάτε με τη γλώσσα των αγγέλων; Τώρα, λοιπόν, πώς θα μπορούσατε να μιλάτε με τη γλώσσα των αγγέλων, αν δεν ήταν μέσω του Αγίου Πνεύματος;
- 3 Οι άγγελοι μιλούν με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος. Γι' αυτό, μιλούν τα λόγια του Χριστού. Επομένως, σας είπα, χορτάστε με τα λόγια του Χριστού. Επειδή, ιδού, τα λόγια του Χριστού θα σας πουν τα πάντα που θα πρέπει να κάνετε.
- 4 Επομένως, τώρα αφού σας είπα αυτά τα λόγια, αν δεν μπορείτε να τα καταλάβετε, θα είναι επειδή δεν ζητείτε, ούτε κτυπάτε. Γι' αυτό, δεν έχετε έλθει στο φως, αλλά πρέπει να αφανιστείτε στο σκότος.
- 5 Επειδή, ιδού, πάλι σας λέω ότι αν εισέλθετε μέσω της οδού, και λάβετε το Άγιο Πνεύμα, αυτό θα σας δείξει τα πάντα που θα πρέπει να κάνετε.
- 6 Ιδού, αυτή είναι η διδαχή του Χριστού, και δεν θα δοθεί πλέον άλλη διδαχή μέχρις ότου φανερωθεί σε σας ενσαρκωμένος. Όταν λοιπόν φανερωθεί σε σας ενσαρκωμένος, να προσπαθήσετε να κάνετε αυτά που θα σας πει.
- 7 Και τώρα εγώ, ο Νεφί, δεν μπορώ να πω περισσότερα. Το Πνεύμα σταματά την ομιλία μου, και μου μένει να θρηνώ εξαιτίας της απιστίας, και της κακίας, και της άγνοιας, και του ότι ήταν σκληροτράχηλοι οι άνθρωποι. επειδή δεν αναζητούν τη γνώση, ούτε καταλαβαίνουν τη μεγάλη γνώση, όταν τους δίνεται με απλότητα, δηλαδή τόσο απλά όσο μπορούν ποτέ να είναι τα λόγια.
- 8 Και τώρα, αγαπημένοι μου αδελφοί, αντιλαμβάνομαι ότι συλλογίζεστε ακόμη στην καρδιά σας, και με θλίβει που πρέπει να μιλήσω σχετικά με αυτό. Επειδή αν εισακούατε το Πνεύμα που διδάσκει τον άνθρωπο να προσεύχεται, θα γνωρίζατε ότι πρέπει να προσεύχεστε, διότι το πονηρό πνεύμα δεν διδάσκει τον άνθρωπο να προσεύχεται, αλλά τον διδάσκει ότι δεν πρέπει να προσεύχεται.

2 Nephi 32

And now, behold, my beloved brethren, I suppose that ye ponder somewhat in your hearts concerning that which ye should do after ye have entered in by the way. But, behold, why do ye ponder these things in your hearts?

Do ye not remember that I said unto you that after ye had received the Holy Ghost ye could speak with the tongue of angels? And now, how could ye speak with the tongue of angels save it were by the Holy Ghost?

Angels speak by the power of the Holy Ghost; wherefore, they speak the words of Christ. Wherefore, I said unto you, feast upon the words of Christ; for behold, the words of Christ will tell you all things what ye should do.

Wherefore, now after I have spoken these words, if ye cannot understand them it will be because ye ask not, neither do ye knock; wherefore, ye are not brought into the light, but must perish in the dark.

For behold, again I say unto you that if ye will enter in by the way, and receive the Holy Ghost, it will show unto you all things what ye should do.

Behold, this is the doctrine of Christ, and there will be no more doctrine given until after he shall manifest himself unto you in the flesh. And when he shall manifest himself unto you in the flesh, the things which he shall say unto you shall ye observe to do.

And now I, Nephi, cannot say more; the Spirit stoppeth mine utterance, and I am left to mourn because of the unbelief, and the wickedness, and the ignorance, and the stiffneckedness of men; for they will not search knowledge, nor understand great knowledge, when it is given unto them in plainness, even as plain as word can be.

And now, my beloved brethren, I perceive that ye ponder still in your hearts; and it grieveth me that I must speak concerning this thing. For if ye would hearken unto the Spirit which teacheth a man to pray, ye would know that ye must pray; for the evil spirit teacheth not a man to pray, but teacheth him that he must not pray.

9 Όμως ιδού, σας λέω ότι πρέπει να προσεύχεστε πάντα, και να μη λιποψυχείτε, ώστε να μην τελείτε τίποτα προς τον Κύριο χωρίς να προσευχηθείτε πρώτα στον Πατέρα στο όνομα του Χριστού, για να καθαγιάζει την επιτέλεση του έργου σας για σας, ώστε η επιτέλεση του έργου σας να είναι προς όφελος της ψυχής σας.

But behold, I say unto you that ye must pray always, and not faint; that ye must not perform any thing unto the Lord save in the first place ye shall pray unto the Father in the name of Christ, that he will consecrate thy performance unto thee, that thy performance may be for the welfare of thy soul.

Νεφί Β' 33

- 1 Και τώρα εγώ, ο Νεφί, δεν μπορώ να γράψω όλα όσα διδάχτηκε ο λαός μου. Ούτε είμαι σπουδαίος στο γράψιμο, όπως στην ομιλία· επειδή όταν ο άνθρωπος μιλά με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος, η δύναμη του Αγίου Πνεύματος το μεταφέρει στην καρδιά των τέκνων των ανθρώπων.
- 2 Όμως, ιδού, υπάρχουν πολλοί που σκληραίνουν την καρδιά τους κατά του Αγίου Πνεύματος, ούτως ώστε αυτό δεν έχει θέση μέσα τους. Επομένως, απορρίπτουν πολλά που είναι γραμμένα και τα θεωρούν σαν να μην έχουν καμία αξία.
- 3 Όμως εγώ, ο Νεφί, έγραψα αυτά που έγραψα, και τα θεωρώ μεγάλης αξίας, και ειδικά προς τον λαό μου. Επειδή προσεύχομαι διαρκώς γι' αυτούς κατά την ημέρα, και τα μάτια μου ποτίζουν το προσκέφαλό μου κατά τη νύχτα, εξαιτίας των· και κραυγάζω προς τον Θεό μου με πίστη, και ξέρω ότι θα ακούσει την κραυγή μου.
- 4 Και ξέρω ότι ο Κύριος ο Θεός θα καθαγιάσει τις προσευχές μου προς όφελος του λαού μου. Και οι λέξεις που έχω γράψει με αδυναμία θα γίνουν δυνατές γι' αυτούς. Επειδή αυτό τους πείθει να κάνουν το καλό· τους κάνει γνωστά τα των πατέρων τους· και μιλά για τον Ιησού, και τους πείθει να πιστεύουν σε αυτόν, και να υπομείνουν μέχρι τέλους, πράγμα το οποίο είναι ζωή αιώνια.
- 5 Και μιλά με τραχύτητα κατά της αμαρτίας, σύμφωνα με την απλότητα της αλήθειας. Επομένως, κανένας άνθρωπος δεν θα θυμώσει με τα λόγια που έχω γράψει παρά μόνον εκείνος που είναι του πνεύματος του διαβόλου.
- 6 Αγάλλομαι στην απλότητα. Αγάλλομαι στην αλήθεια. Αγάλλομαι στον Ιησού μου, επειδή έχει λυτρώσει την ψυχή μου από την κόλαση.
- 7 Έχω αγνή αγάπη για τον λαό μου, και μεγάλη πίστη στον Χριστό ότι θα συναντήσω πολλές ψυχές ακηλίδωτες στο βήμα κρίσεώς του.
- 8 Έχω αγνή αγάπη για τον Ιουδαίο – λέω Ιουδαίο, επειδή εννοώ εκείνους από τους οποίους προέρχομαι.

2 Nephi 33

And now I, Nephi, cannot write all the things which were taught among my people; neither am I mighty in writing, like unto speaking; for when a man speaketh by the power of the Holy Ghost the power of the Holy Ghost carrieth it unto the hearts of the children of men.

But behold, there are many that harden their hearts against the Holy Spirit, that it hath no place in them; wherefore, they cast many things away which are written and esteem them as things of naught.

But I, Nephi, have written what I have written, and I esteem it as of great worth, and especially unto my people. For I pray continually for them by day, and mine eyes water my pillow by night, because of them; and I cry unto my God in faith, and I know that he will hear my cry.

And I know that the Lord God will consecrate my prayers for the gain of my people. And the words which I have written in weakness will be made strong unto them; for it persuadeth them to do good; it maketh known unto them of their fathers; and it speaketh of Jesus, and persuadeth them to believe in him, and to endure to the end, which is life eternal.

And it speaketh harshly against sin, according to the plainness of the truth; wherefore, no man will be angry at the words which I have written save he shall be of the spirit of the devil.

I glory in plainness; I glory in truth; I glory in my Jesus, for he hath redeemed my soul from hell.

I have charity for my people, and great faith in Christ that I shall meet many souls spotless at his judgment-seat.

I have charity for the Jew—I say Jew, because I mean them from whence I came.

- 9 Επίσης έχω αγνή αγάπη για τους Εθνικούς. Όμως ιδού, για κανέναν από αυτούς δεν μπορώ να ελπίζω εκτός αν συμφιλιωθούν προς τον Χριστό, και εισέλθουν μέσα στη στενή πύλη, και βαδίσουν μέσα στο στενωπό μονοπάτι που οδηγεί στη ζωή, και συνεχίσουν στο μονοπάτι μέχρι το τέλος της ημέρας της δοκιμασίας.
- 10 Και τώρα, αγαπημένοι μου αδελφοί, και επίσης Ιουδαίοι, και όλες οι άκρες της γης, ακούστε προσεκτικά αυτά τα λόγια και πιστέψτε στον Χριστό, και αν δεν πιστέψετε σε αυτά τα λόγια, πιστέψτε στον Χριστό. Και αν πιστέψετε στον Χριστό θα πιστέψετε σε αυτά τα λόγια, επειδή είναι τα λόγια του Χριστού, και εκείνος μου τα έχει δώσει. Και διδάσκουν όλους τους ανθρώπους ότι θα πρέπει να κάνουν το καλό.
- 11 Και αν δεν είναι τα λόγια του Χριστού, εσείς κρίνετε — επειδή ο Χριστός θα σας δείξει, με δύναμη και μεγάλη δόξα, ότι είναι τα λόγια του, κατά την τελευταία ημέρα. Και εσείς και εγώ θα σταθούμε πρόσωπο με πρόσωπο εμπρός στο βήμα του. Και θα ξέρετε ότι έχω προσταχθεί από εκείνον να τα γράψω αυτά, παρόλη την αδυναμία μου.
- 12 Και παρακαλώ τον Πατέρα στο όνομα του Χριστού, πολλοί από εμάς, αν όχι όλοι, να μπορέσουμε να σωθούμε στη βασιλεία του εκείνη τη μεγάλη και τελευταία ημέρα.
- 13 Και τώρα, αγαπημένοι μου αδελφοί, όλοι εκείνοι που είναι από τον οίκο του Ισραήλ, και όλα εσείς τα άκρα της γης, μιλώ σε σας ως η φωνή ενός που φωνάζει από το χώμα: Σας αποχαιρετώ μέχρι να έλθει εκείνη η μεγάλη ημέρα.
- 14 Και εσείς που δεν θα μετέχετε της καλοσύνης του Θεού, και δεν θα σεβαστείτε τα λόγια των Ιουδαίων, και επίσης τα δικά μου λόγια, και τα λόγια που θα βγουν από το στόμα του Αμνού του Θεού, ιδού, σας αποχαιρετώ για πάντα, επειδή τα λόγια αυτά θα σας καταδικάσουν κατά την τελευταία ημέρα.
- 15 Επειδή ό,τι σφραγίζω επάνω στη γη, θα τεθεί εναντίον σας στο βήμα κρίσεως· επειδή έτσι με πρόσταξε ο Κύριος, και πρέπει να υπακούσω. Αμήν.

I also have charity for the Gentiles. But behold, for none of these can I hope except they shall be reconciled unto Christ, and enter into the narrow gate, and walk in the strait path which leads to life, and continue in the path until the end of the day of probation.

And now, my beloved brethren, and also Jew, and all ye ends of the earth, hearken unto these words and believe in Christ; and if ye believe not in these words believe in Christ. And if ye shall believe in Christ ye will believe in these words, for they are the words of Christ, and he hath given them unto me; and they teach all men that they should do good.

And if they are not the words of Christ, judge ye— for Christ will show unto you, with power and great glory, that they are his words, at the last day; and you and I shall stand face to face before his bar; and ye shall know that I have been commanded of him to write these things, notwithstanding my weakness.

And I pray the Father in the name of Christ that many of us, if not all, may be saved in his kingdom at that great and last day.

And now, my beloved brethren, all those who are of the house of Israel, and all ye ends of the earth, I speak unto you as the voice of one crying from the dust: Farewell until that great day shall come.

And you that will not partake of the goodness of God, and respect the words of the Jews, and also my words, and the words which shall proceed forth out of the mouth of the Lamb of God, behold, I bid you an everlasting farewell, for these words shall condemn you at the last day.

For what I seal on earth, shall be brought against you at the judgment bar; for thus hath the Lord commanded me, and I must obey. Amen.

Το Βιβλίο του Ιακώβ

αδελφού του Νεφί

Τα λόγια του κηρύγματός του προς τους αδελφούς του. Ταπεινώνει έναν άνθρωπο που επιδιώκει να ανατρέψει τη διδαχή του Χριστού. Λίγα λόγια σχετικά με την ιστορία του λαού του Νεφί.

Ιακώβ 1

- 1 Επειδή ιδού, συνέβη ώστε πέρασαν πενήντα και πέντε χρόνια από τον καιρό που ο Λεχί έφυγε από την Ιερουσαλήμ. Επομένως, ο Νεφί έδωσε σε μένα, τον Ιακώβ, μία εντολή σχετικά με τις μικρές πλάκες, επάνω στις οποίες είναι εγχαραγμένα αυτά.
- 2 Και έδωσε σε μένα, τον Ιακώβ, μία εντολή να γράψω επάνω σε αυτές τις πλάκες μερικά από αυτά που θα θεωρούσα πιο πολύτιμα· ότι θα έπρεπε να μη θίξω, εκτός ελαφρότατα, σχετικά με την ιστορία αυτού του λαού που ονομάζεται λαός του Νεφί.
- 3 Επειδή είπε ότι η ιστορία του λαού του θα πρέπει να εγχαραχθεί επάνω στις άλλες πλάκες του, και ότι εγώ θα πρέπει να διατηρήσω αυτές τις πλάκες και να τις μεταβιβάσω στους απογόνους μου, από γενεά σε γενεά.
- 4 Και αν υπήρχε κήρυγμα το οποίο ήταν ιερό, ή αποκάλυψη η οποία ήταν σπουδαία, ή προφητεία, θα έπρεπε να εγχαραξω τα κυριότερα από αυτά επάνω σε αυτές τις πλάκες, και να τα θίξω όσο γινόταν περισσότερο, για χάρη του Χριστού και για χάρη του λαού μας.
- 5 Επειδή λόγω της πίστης και της μεγάλης ανησυχίας, πραγματικά μας φανερώθηκε σχετικά με τον λαό μας τι επρόκειτο να τους συμβεί.
- 6 Και είχαμε επίσης πολλές αποκαλύψεις, και πνεύμα πολλής προφητείας. Επομένως, ξέραμε για τον Χριστό και τη βασιλεία Του, η οποία θα ερχόταν.

The Book of Jacob

the Brother of Nephi

The words of his preaching unto his brethren. He confoundeth a man who seeketh to overthrow the doctrine of Christ. A few words concerning the history of the people of Nephi.

Jacob 1

For behold, it came to pass that fifty and five years had passed away from the time that Lehi left Jerusalem; wherefore, Nephi gave me, Jacob, a commandment concerning the small plates, upon which these things are engraven.

And he gave me, Jacob, a commandment that I should write upon these plates a few of the things which I considered to be most precious; that I should not touch, save it were lightly, concerning the history of this people which are called the people of Nephi.

For he said that the history of his people should be engraven upon his other plates, and that I should preserve these plates and hand them down unto my seed, from generation to generation.

And if there were preaching which was sacred, or revelation which was great, or prophesying, that I should engraven the heads of them upon these plates, and touch upon them as much as it were possible, for Christ's sake, and for the sake of our people.

For because of faith and great anxiety, it truly had been made manifest unto us concerning our people, what things should happen unto them.

And we also had many revelations, and the spirit of much prophecy; wherefore, we knew of Christ and his kingdom, which should come.

- 7 Επομένως, κοπιάζαμε επιμελώς ανάμεσα στον λαό μας, ώστε να μπορέσουμε να τους πείσουμε να έλθουν προς τον Χριστό, και να μετάσχουν της καλοσύνης του Θεού, ώστε να εισέλθουν στην ανάπαυσή Του, μην τυχόν και ορκιστεί στην οργή του να μην εισέλθουν, όπως κατά την ανταρσία κατά τις ημέρες του πειρασμού, ενώ τα τέκνα του Ισραήλ ήταν στην έρημο.
- 8 Επομένως, μακάρι να μπορούσαμε να πείσουμε όλους τους ανθρώπους να μην εξεγείρονται εναντίον του Θεού, και να τον προκαλούν, αλλά όλοι οι άνθρωποι να πιστέψουν στον Χριστό, και να κοιτάζουν τον θάνατό του, και να υποφέρουν τον σταυρό του και να υποστούν την ντροπή του κόσμου. Πι' αυτό, εγώ, ο Ιακώβ, αναλαμβάνω να εκπληρώσω την εντολή του αδελφού μου του Νεφί.
- 9 Λοιπόν ο Νεφί άρχισε να γερνά, και είδε ότι θα πέθαινε σύντομα. Επομένως, έχρισε κάποιον να είναι βασιλιάς και κυβερνήτης του λαού του τώρα, σύμφωνα με τις βασιλείες των βασιλιάδων.
- 10 Ο λαός, έχοντας αγαπήσει τον Νεφί υπερβολικά, αυτόν που υπήρξε μέγας προστάτης για αυτούς, έχοντας χειριστεί το σπαθί του Λάβαν προς άμυνά τους, και έχοντας κοπιάσει όλες τις ημέρες του για την ευημερία τους –
- 11 Πι' αυτό, ο λαός επιθυμούσε να διατηρήσει σε ανάμνηση το όνομά του. Και οποιοσδήποτε βασιλεύε στη θέση του να ονομαζόταν από τον λαό δεύτερος Νεφί, τρίτος Νεφί, και ούτω καθεξής, σύμφωνα με τις βασιλείες των βασιλιάδων. Και έτσι ονομάζονταν από τον λαό, ας είχαν οποιοδήποτε όνομα ήθελαν.
- 12 Και συνέβη ώστε ο Νεφί πέθανε.
- 13 Λοιπόν ο λαός που δεν ήταν Λαμανίτες ήταν Νεφίτες. Εντούτοις, ονομάζονταν Νεφίτες, Ιακωβίτες, Ιωσηφίτες, Ζωραμίτες, Λαμανίτες, Λεμουηλίτες και Ισμαηλίτες.
- 14 Όμως εγώ, ο Ιακώβ, εφεξής δεν θα τους διακρίνω από αυτά τα ονόματα, αλλά θα ονομάζω Λαμανίτες αυτούς που επιδιώκουν να καταστρέψουν τον λαό του Νεφί, και αυτούς που πρόσκεινται φιλικά προς τον Νεφί θα τους ονομάζω Νεφίτες ή λαό του Νεφί, σύμφωνα με τις βασιλείες των βασιλιάδων.

Wherefore we labored diligently among our people, that we might persuade them to come unto Christ, and partake of the goodness of God, that they might enter into his rest, lest by any means he should swear in his wrath they should not enter in, as in the provocation in the days of temptation while the children of Israel were in the wilderness.

Wherefore, we would to God that we could persuade all men not to rebel against God, to provoke him to anger, but that all men would believe in Christ, and view his death, and suffer his cross and bear the shame of the world; wherefore, I, Jacob, take it upon me to fulfil the commandment of my brother Nephi.

Now Nephi began to be old, and he saw that he must soon die; wherefore, he anointed a man to be a king and a ruler over his people now, according to the reigns of the kings.

The people having loved Nephi exceedingly, he having been a great protector for them, having wielded the sword of Laban in their defence, and having labored in all his days for their welfare—

Wherefore, the people were desirous to retain in remembrance his name. And whoso should reign in his stead were called by the people, second Nephi, third Nephi, and so forth, according to the reigns of the kings; and thus they were called by the people, let them be of whatever name they would.

And it came to pass that Nephi died.

Now the people which were not Lamanites were Nephites; nevertheless, they were called Nephites, Jacobites, Josephites, Zoramites, Lamanites, Lemuelites, and Ishmaelites.

But I, Jacob, shall not hereafter distinguish them by these names, but I shall call them Lamanites that seek to destroy the people of Nephi, and those who are friendly to Nephi I shall call Nephites, or the people of Nephi, according to the reigns of the kings.

- 15 Και τώρα συνέβη ώστε ο λαός του Νεφί, υπό τη βασιλεία του δεύτερου βασιλιά, άρχισε να γίνεται σκληρός στην καρδιά, και να ενδίδει κάπως σε κακές συνήθειες, τέτοιες όπως είχε ο Δαβίδ της αρχαίας εποχής στην επιθυμία πολλών συζύγων και παλλακίδων, όπως επίσης και ο Σολομώντας, ο υιός του.
- 16 Μάλιστα, και άρχισε επίσης να ψάχνει για πολύ χρυσάφι και ασήμι, και άρχισε να υψώνεται κάπως σε υπερηφάνεια.
- 17 Επομένως εγώ, ο Ιακώβ, του έδωσα αυτά τα λόγια καθώς τον δίδασκα μέσα στον ναό, αφού προηγουμένως μου είχε ανατεθεί η αποστολή μου από τον Κύριο.
- 18 Επειδή εγώ, ο Ιακώβ, και ο αδελφός μου ο Ιωσήφ, είχαμε χειροτονηθεί ιερείς και δάσκαλοι αυτού του λαού από το χέρι του Νεφί.
- 19 Και μεγαλύναμε τη θέση μας προς τον Κύριο, αναλαμβάνοντας την ευθύνη, παίρνοντας τις αμαρτίες του λαού επάνω στα δικά μας κεφάλια, αν δεν τους διδάσκαμε τον λόγο του Θεού με κάθε επιμέλεια. Γι' αυτό, μοχθούσαμε με όλη μας τη δύναμη ώστε το αίμα τους να μην έλθει επάνω στα ενδύματά μας. Αλλιώς, το αίμα τους θα ερχόταν επάνω στα ενδύματά μας, και δεν θα ήμασταν ακηλίδωτοι κατά την τελευταία ημέρα.

And now it came to pass that the people of Nephi, under the reign of the second king, began to grow hard in their hearts, and indulge themselves somewhat in wicked practices, such as like unto David of old desiring many wives and concubines, and also Solomon, his son.

Yea, and they also began to search much gold and silver, and began to be lifted up somewhat in pride.

Wherefore I, Jacob, gave unto them these words as I taught them in the temple, having first obtained mine errand from the Lord.

For I, Jacob, and my brother Joseph had been consecrated priests and teachers of this people, by the hand of Nephi.

And we did magnify our office unto the Lord, taking upon us the responsibility, answering the sins of the people upon our own heads if we did not teach them the word of God with all diligence; wherefore, by laboring with our might their blood might not come upon our garments; otherwise their blood would come upon our garments, and we would not be found spotless at the last day.

Ιακώβ 2

- 1 Τα λόγια που είπε ο Ιακώβ, ο αδελφός του Νεφί, προς τον λαό του Νεφί, μετά τον θάνατο του Νεφί:
- 2 Λοιπόν, αγαπημένοι μου αδελφοί, εγώ, ο Ιακώβ, σύμφωνα με την ευθύνη την οποία φέρω έναντι του Θεού, να μεγαλύνω τη θέση μου με σωφροσύνη και για να απαλλάξω τα ενδύματά μου από τις αμαρτίες σας, έρχομαι μέσα στον ναό αυτήν την ημέρα για να μπορέσω να σας διακηρύξω τον λόγο του Θεού.
- 3 Και εσείς οι ίδιοι ξέρετε ότι ως τώρα υπήρξα επιμελής στη θέση της κλήσης μου, αλλά εγώ, αυτήν την ημέρα βαραίνομαι με πολύ περισσότερη επιθυμία και ανησυχία για την ευημερία της ψυχής σας από όση είχα ως τώρα.
- 4 Επειδή ιδού, μέχρι στιγμής, υπήρξατε υπάκουοι στον λόγο του Κυρίου, που σας έχω δώσει.
- 5 Όμως ιδού, ακούστε με, και μάθετε ότι με τη βοήθεια του παντοδύναμου Δημιουργού των ουρανών και της γης μπορώ να σας πω σχετικά με τις σκέψεις σας, πώς αρχίζετε να διαπράττετε αμαρτία, η οποία αμαρτία μου φαίνεται πολύ απεχθής, μάλιστα, και απεχθής στον Θεό.
- 6 Μάλιστα, θλίβει την ψυχή μου και με κάνει να ζαρώνω από ντροπή ενώπιον της παρουσίας του Δημιουργού μου, το ότι πρέπει να καταθέσω μαρτυρία σε σας σχετικά με την κακία της καρδιάς σας.
- 7 Και με θλίβει επίσης το ότι πρέπει να χρησιμοποίησω τόσο πολύ τόλμη λόγου σχετικά με σας, εμπρός στις γυναίκες σας και τα παιδιά σας, πολλών από των οποίων τα αισθήματα είναι υπερβολικά τρυφερά και ηθικά και ευαίσθητα ενώπιον του Θεού, πράγμα το οποίο είναι ευάρεστο στον Θεό.
- 8 Και υποθέτω ότι ανέβηκαν προς τα εδώ για να ακούσουν τον ευάρεστο λόγο του Θεού, μάλιστα, τον λόγο που θεραπεύει την πληγωμένη ψυχή.
- 9 Γι' αυτό, βαραίνει την ψυχή μου το να είμαι εξαναγκασμένος, εξαιτίας της αυστηρής εντολής που έχω λάβει από τον Θεό, να σας νουθετήσω σύμφωνα με τα εγκλήματα σας, να διευρύνω τις πληγές εκείνων που είναι ήδη πληγωμένοι, αντί να παρηγορήσω και να θεραπεύσω τις πληγές τους. Και αυτοί που δεν έχουν πληγωθεί, αντί να χορτάσουν με τον ευάρεστο λόγο του Θεού, να έχουν στιλέτα μπηγμένα να τρυπούν την ψυχή τους και να πληγώνουν τον ευαίσθητο νου τους.

Jacob 2

The words which Jacob, the brother of Nephi, spake unto the people of Nephi, after the death of Nephi:

Now, my beloved brethren, I, Jacob, according to the responsibility which I am under to God, to magnify mine office with soberness, and that I might rid my garments of your sins, I come up into the temple this day that I might declare unto you the word of God.

And ye yourselves know that I have hitherto been diligent in the office of my calling; but I this day am weighed down with much more desire and anxiety for the welfare of your souls than I have hitherto been.

For behold, as yet, ye have been obedient unto the word of the Lord, which I have given unto you.

But behold, hearken ye unto me, and know that by the help of the all-powerful Creator of heaven and earth I can tell you concerning your thoughts, how that ye are beginning to labor in sin, which sin appeareth very abominable unto me, yea, and abominable unto God.

Yea, it grieveth my soul and causeth me to shrink with shame before the presence of my Maker, that I must testify unto you concerning the wickedness of your hearts.

And also it grieveth me that I must use so much boldness of speech concerning you, before your wives and your children, many of whose feelings are exceedingly tender and chaste and delicate before God, which thing is pleasing unto God;

And it supposeth me that they have come up hither to hear the pleasing word of God, yea, the word which healeth the wounded soul.

Wherefore, it burdeneth my soul that I should be constrained, because of the strict commandment which I have received from God, to admonish you according to your crimes, to enlarge the wounds of those who are already wounded, instead of consoling and healing their wounds; and those who have not been wounded, instead of feasting upon the pleasing word of God have daggers placed to pierce their souls and wound their delicate minds.

- 10 Όμως, παρά τη δυσκολία του έργου, πρέπει να πράξω σύμφωνα με τις αυστηρές διαταγές του Θεού και να σας μιλήσω σχετικά με την κακία και τα βδελύγματά σας, στην παρουσία αυτών που είναι αγνοί στην καρδιά, και που έχουν συντετριμμένη καρδιά, και κάτω από το βλέμμα του διαπεραστικού οφθαλμού του Παντοδύναμου Θεού.
- 11 Επομένως, πρέπει να σας πω την αλήθεια σύμφωνα με την απλότητα του λόγου του Θεού. Επειδή ιδού, καθώς ρώτησα τον Κύριο, έτσι ήλθε ο λόγος σε μένα, λέγοντας: Ιακώβ, πήγαινε στον ναό την επαύριον, και διακήρυξε σε αυτόν τον λαό τα λόγια που θα σου πω.
- 12 Και τώρα ιδού, αδελφοί μου, αυτός είναι ο λόγος που διακηρύττω σε σας, ότι πολλοί από εσάς άρχισαν να ψάχνουν για χρυσάφι και για ασήμι, και για κάθε είδους πολύτιμο μέταλλευμα, κατά τα οποία αυτή η γη, η οποία είναι γη επαγγελίας για σας και τους απογόνους σας, αφθονεί σε μεγάλη περίσσεια.
- 13 Και το χέρι της θείας πρόνοιας σας χαμογέλασε με μεγάλη ευμένεια, ώστε αποκτήσατε πολλά πλούτη. Και επειδή μερικοί από εσάς αποκτήσατε αφθονότερα από ό,τι οι αδελφοί σας, υψώνεστε από την υπερηφάνεια της καρδιάς σας, και έχετε σκληρό τράχηλο και ψηλό κεφάλι, επειδή είναι πολυδάπανες οι ενδυμασίες σας, και καταδιώκετε τους αδελφούς σας, επειδή νομίζετε ότι είστε καλύτεροι από εκείνους.
- 14 Και τώρα, αδελφοί μου, υποθέτετε ότι ο Θεός σας δικαιώνει σε αυτό το πράγμα; Ιδού, εγώ σας λέω, Όχι. Αλλά σας καταδικάζει, και αν επιμένετε σε αυτά τα πράγματα, οι κρίσεις του ταχύτατα θα έλθουν επάνω σας.
- 15 Αχ και να μπορούσε να σας δείξει ότι μπορεί να σας διατρυπήσει, και ότι με ένα βλέμμα του ματιού του μπορεί να σας πατάξει στο χώμα!
- 16 Αχ και να σας απάλασσε από αυτήν την ανομία και αυτό το βδέλυγμα. Και, αχ και να ακούγατε τον λόγο των διαταγών του, και να μην αφήνετε αυτήν την υπερηφάνεια της καρδιάς σας να καταστρέψει την ψυχή σας!
- 17 Να σκέφτεστε τους αδελφούς σας σαν τον εαυτό σας, και να είστε πολύ φιλικόι με όλους και ανοιχτοχέρηδες με τα υπάρχοντά σας, ώστε αυτοί να είναι πλούσιοι σαν εσάς.

But, notwithstanding the greatness of the task, I must do according to the strict commands of God, and tell you concerning your wickedness and abominations, in the presence of the pure in heart, and the broken heart, and under the glance of the piercing eye of the Almighty God.

Wherefore, I must tell you the truth according to the plainness of the word of God. For behold, as I inquired of the Lord, thus came the word unto me, saying: Jacob, get thou up into the temple on the morrow, and declare the word which I shall give thee unto this people.

And now behold, my brethren, this is the word which I declare unto you, that many of you have begun to search for gold, and for silver, and for all manner of precious ores, in the which this land, which is a land of promise unto you and to your seed, doth abound most plentifully.

And the hand of providence hath smiled upon you most pleasingly, that you have obtained many riches; and because some of you have obtained more abundantly than that of your brethren ye are lifted up in the pride of your hearts, and wear stiff necks and high heads because of the costliness of your apparel, and persecute your brethren because ye suppose that ye are better than they.

And now, my brethren, do ye suppose that God justifieth you in this thing? Behold, I say unto you, Nay. But he condemneth you, and if ye persist in these things his judgments must speedily come unto you.

O that he would show you that he can pierce you, and with one glance of his eye he can smite you to the dust!

O that he would rid you from this iniquity and abomination. And, O that ye would listen unto the word of his commands, and let not this pride of your hearts destroy your souls!

Think of your brethren like unto yourselves, and be familiar with all and free with your substance, that they may be rich like unto you.

- 18 Όμως προτού να επιζητείτε πλούτη, να επιζητείτε τη βασιλεία του Θεού.
- 19 Και αφού αποκτήσετε ελπίδα στον Χριστό, θα αποκτήσετε πλούτη αν τα επιζητείτε. Και θα τα επιζητείτε με πρόθεση να κάνετε καλό – να ντύσετε τους γυμνούς, να ταΐσετε τους πεινασμένους, και να ελευθερώσετε τους αιχμαλώτους, και να χορηγήσετε αρωγή στους ασθενείς και βασανισμένους.
- 20 Τώρα λοιπόν, αδελφοί μου, σας μίλησα σχετικά με την υπερηφάνεια. Και όσοι από εσάς έχετε ταλαιπωρήσει τον πλησίον σας, και τον καταδιώξατε, επειδή ήσασταν υπερήφανοι στην καρδιά σας, για τα πράγματα που ο Θεός σας έχει δώσει, τι λέτε γι' αυτό;
- 21 Υποθέτετε ότι τέτοια πράγματα είναι απεχθή για εκείνον ο οποίος δημιούργησε κάθε σάρκα; Και το κάθε ον είναι τόσο πολύτιμο στα μάτια του όσο το άλλο. Και κάθε σάρκα είναι από το χώμα. Και για τον ίδιο σκοπό τα δημιούργησε, ώστε να τηρούν τις εντολές του και να τον δοξάζουν για πάντα.
- 22 Και τώρα τελειώνω την ομιλία μου προς εσάς σχετικά με αυτήν την υπερηφάνεια. Και αν δεν επρόκειτο να σας μιλήσω για ένα χειρότερο έγκλημα, η καρδιά μου θα αγαλλίαζε υπερβολικά για σας.
- 23 Όμως ο λόγος του Θεού με βαρύνει εξαιτίας των χειρότερων εγκλημάτων σας. Επειδή ιδού, έτσι λέει ο Κύριος: Αυτός ο λαός αρχίζει να αυξάνει σε ανομία. Δεν καταλαβαίνουν τις γραφές, διότι επιζητούν να δικαιολογούν τον εαυτό τους για τη διάπραξη πορνείας, λόγω αυτών που έχουν γραφεί σχετικά με τον Δαβίδ, και τον Σολομώντα τον υιό του.
- 24 Ιδού, ο Δαβίδ και ο Σολομώντας πράγματι είχαν πολλές συζύγους και παλλακίδες, πράγμα το οποίο ήταν απεχθές ενώπιον μου, λέει ο Κύριος.
- 25 Επομένως, έτσι λέει ο Κύριος, έχω οδηγήσει αυτόν τον λαό έξω από τη γη της Ιερουσαλήμ, με τη δύναμη του βραχιονά μου, για να μπορέσω να ετοιμάσω για μένα έναν δίκαιο κλάδο από τον καρπό της οσφύς του Ιωσήφ.
- 26 Επομένως, εγώ, ο Κύριος ο Θεός, δεν θα αφήσω αυτόν τον λαό να κάνει όπως και εκείνοι της αρχαίας εποχής.
- 27 Επομένως, αδελφοί μου, ακούστε με, και δώστε προσοχή στον λόγο του Κυρίου: Γιατί κανένας άνθρωπος από εσάς δεν πρέπει να έχει παρά μόνο μία σύζυγο· και παλλακίδες δεν θα έχει καμία.

But before ye seek for riches, seek ye for the kingdom of God.

And after ye have obtained a hope in Christ ye shall obtain riches, if ye seek them; and ye will seek them for the intent to do good—to clothe the naked, and to feed the hungry, and to liberate the captive, and administer relief to the sick and the afflicted.

And now, my brethren, I have spoken unto you concerning pride; and those of you which have afflicted your neighbor, and persecuted him because ye were proud in your hearts, of the things which God hath given you, what say ye of it?

Do ye not suppose that such things are abominable unto him who created all flesh? And the one being is as precious in his sight as the other. And all flesh is of the dust; and for the selfsame end hath he created them, that they should keep his commandments and glorify him forever.

And now I make an end of speaking unto you concerning this pride. And were it not that I must speak unto you concerning a grosser crime, my heart would rejoice exceedingly because of you.

But the word of God burdens me because of your grosser crimes. For behold, thus saith the Lord: This people begin to wax in iniquity; they understand not the scriptures, for they seek to excuse themselves in committing whoredoms, because of the things which were written concerning David, and Solomon his son.

Behold, David and Solomon truly had many wives and concubines, which thing was abominable before me, saith the Lord.

Wherefore, thus saith the Lord, I have led this people forth out of the land of Jerusalem, by the power of mine arm, that I might raise up unto me a righteous branch from the fruit of the loins of Joseph.

Wherefore, I the Lord God will not suffer that this people shall do like unto them of old.

Wherefore, my brethren, hear me, and hearken to the word of the Lord: For there shall not any man among you have save it be one wife; and concubines he shall have none;

- 28 Επειδή εγώ, ο Κύριος ο Θεός, τέρπομαι με την αγνότητα των γυναικών. Και οι πορνείες αποτελούν βδέλυγμα ενώπιόν μου. Έτσι λέει ο Κύριος των Δυνάμεων.
- 29 Επομένως, αυτός ο λαός θα τηρεί τις εντολές μου, λέει ο Κύριος των Δυνάμεων, ειδάλλως, καταραμένη να είναι η χώρα για χάρη τους.
- 30 Επειδή αν θελήσω, λέει ο Κύριος των Δυνάμεων, να εγείρω απογόνους για μένα, θα προστάξω τον λαό μου. Ειδάλλως, να υπακούσουν σε αυτά.
- 31 Επειδή ιδού, εγώ, ο Κύριος, είδα τη θλίψη και άκουσα τον θρήνο των θυγατέρων του λαού μου στη χώρα της Ιερουσαλήμ, μάλιστα, και σε όλες τις χώρες του λαού μου, εξαιτίας της κακίας και των βδελυγμάτων των συζύγων τους.
- 32 Και δεν θα αφήσω, λέει ο Κύριος των Δυνάμεων, ώστε οι κραυγές των όμορφων θυγατέρων αυτού του λαού, τον οποίο οδήγησα έξω από τη γη της Ιερουσαλήμ, να ανεβαίνουν προς εμένα εναντίον των ανδρών του λαού μου, λέει ο Κύριος των Δυνάμεων.
- 33 Επειδή δεν θα αφήσω να πάρουν αυτοί αιχμάλωτες τις θυγατέρες του λαού μου λόγω της τρυφερότητάς τους, αλλιώς θα τους επισκεφθώ με οδυνηρή κατάρα, ακόμα και μέχρι καταστροφής· επειδή δεν θα πρέπει να διαπράττουν πορνείες, όπως εκείνοι της αρχαίας εποχής, λέει ο Κύριος των Δυνάμεων.
- 34 Και τώρα ιδού, αδελφοί μου, ξέρετε ότι αυτές οι εντολές δόθηκαν στον πατέρα μας, τον Λεχί. Επομένως, τις ξέρετε από πριν. Και φθάσατε σε μεγάλη καταδίκη· διότι πράξατε αυτά που δεν έπρεπε να είχατε πράξει.
- 35 Ιδού, έχετε διαπράξει μεγαλύτερες ανομίες από τους Λαμανίτες, τους αδελφούς μας. Έχετε συντρίψει τις καρδιές των τρυφερών σας γυναικών, και χάσατε την εμπιστοσύνη των παιδιών σας, εξαιτίας του κακού σας παραδείγματος ενώπιόν τους. Και οι λυγμοί της καρδιάς τους ανεβαίνουν επάνω στον Θεό εναντίον σας. Και λόγω της αυστηρότητας του λόγου του Θεού, ο οποίος έρχεται εναντίον σας, πολλές καρδιές πέθαναν, διατρυπημένες με βαθείς πληγές.

For I, the Lord God, delight in the chastity of women. And whoredoms are an abomination before me; thus saith the Lord of Hosts.

Wherefore, this people shall keep my commandments, saith the Lord of Hosts, or cursed be the land for their sakes.

For if I will, saith the Lord of Hosts, raise up seed unto me, I will command my people; otherwise they shall hearken unto these things.

For behold, I, the Lord, have seen the sorrow, and heard the mourning of the daughters of my people in the land of Jerusalem, yea, and in all the lands of my people, because of the wickedness and abominations of their husbands.

And I will not suffer, saith the Lord of Hosts, that the cries of the fair daughters of this people, which I have led out of the land of Jerusalem, shall come up unto me against the men of my people, saith the Lord of Hosts.

For they shall not lead away captive the daughters of my people because of their tenderness, save I shall visit them with a sore curse, even unto destruction; for they shall not commit whoredoms, like unto them of old, saith the Lord of Hosts.

And now behold, my brethren, ye know that these commandments were given to our father, Lehi; wherefore, ye have known them before; and ye have come unto great condemnation; for ye have done these things which ye ought not to have done.

Behold, ye have done greater iniquities than the Lamanites, our brethren. Ye have broken the hearts of your tender wives, and lost the confidence of your children, because of your bad examples before them; and the sobbings of their hearts ascend up to God against you. And because of the strictness of the word of God, which cometh down against you, many hearts died, pierced with deep wounds.

Ιακώβ 3

- 1 Ὅμως ἰδοὺ, ἐγώ, ὁ Ιακώβ, θα ἤθελα νὰ μιλήσω σὲ σὰς ποὺ εἶστε ἀγνοοὶ στὴν καρδιά. Νὰ προσβλέπετε στὸν Θεό με σταθερότητα νου, καὶ νὰ προσεύχεστε σὲ αὐτὸν με ὑπέριμετρη πίστη, καὶ αὐτὸς θα σὰς παρηγορήσει στὰ βάσανά σὰς, καὶ θα υπερασπιστεῖ τὴν ὑπόθεσή σὰς, καὶ θα στείλει κάτω δικαιοσύνη πρὸς ἐκείνους ποὺ ἐπιδιώκουν τὴν καταστροφή σὰς.
- 2 Ὅλοι ἐσεῖς ποὺ εἶστε ἀγνοοὶ στὴν καρδιά, σηκώστε τὸ κεφάλι σὰς καὶ δεχτεῖτε τὸν εὐάρεστο λόγο τοῦ Θεοῦ, καὶ χορτάστε με τὴν ἀγάπη τοῦ, ἐπειδὴ μπορεῖτε, ἀν ὁ νους σὰς εἶναι σταθερὸς γιὰ πάντα.
- 3 Ὅμως, ἀλίμονο, ἀλίμονο, σὲ σὰς ποὺ δὲν εἶστε ἀγνοοὶ στὴν καρδιά, ποὺ εἶστε ρυπαροὶ αὐτὴν τὴν ἡμέρα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· ἐπειδὴ ἡ χώρα εἶναι καταραμένη γιὰ χάρη σὰς ἐκτὸς ἀν μετανοήσετε. Καὶ οἱ Λαμανῖτες, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶναι τόσο ρυπαροὶ ὅσο ἐσεῖς, ἐντούτοις εἶναι καταραμένοι με ὀδυνηρὴ κατάρρα, θα σὰς μαστίζουν μέχρι καταστροφῆς.
- 4 Καὶ ὁ καιρὸς θα ἔλθει ταχύτατα, ποὺ αὐτοὶ θα κατέχουν τὴ γῆ τῆς κληρονομιάς σὰς ἐκτὸς ἀν μετανοήσετε, καὶ ὁ Κύριος ὁ Θεὸς θα ὠδηγήσει μακριὰ ἀπὸ ἐσὰς τοὺς δίκαιους.
- 5 Ἰδοὺ, οἱ Λαμανῖτες οἱ ἀδελφοὶ σὰς, τοὺς ὁποῖους μισεῖτε ἐξαιτίας τῆς ρυπαρότητάς τοὺς καὶ τῆς κατάρρας ποὺ ἔπεσε ἐπάνω στὸ δέρμα τοὺς, εἶναι πιο δίκαιοι ἀπὸ ἐσὰς· γιὰτὶ δὲν ἔχουν ξεχάσει τὴν ἐντολὴ τοῦ Κυρίου, ἡ ὁποία δόθηκε πρὸς τὸν πατέρα μας – ὅτι θα πρέπει νὰ ἔχουν μόνον μίαν σύζυγο, καὶ παλλακίδες νὰ μὴ ἔχουν καμία, καὶ νὰ μὴ διαπράττονται πορνείες ἀνάμεσά τοὺς.
- 6 Καὶ τώρα, αὐτὴν τὴν ἐντολὴ προσπαθοῦν νὰ τηροῦν. Ἐπομένως, λόγῳ αὐτῆς τῆς προσπάθειας νὰ τηροῦν αὐτὴν τὴν ἐντολὴ, ὁ Κύριος ὁ Θεὸς δὲν θα τοὺς καταστρέψει, ἀλλὰ θα εἶναι πολυεύσπλαχνος πρὸς αὐτούς· καὶ κάποια ἡμέρα θα γίνουν εὐλογημένος λαός.
- 7 Ἰδοὺ, οἱ ἄνδρες τοὺς ἀγαποῦν τὶς γυναῖκες τοὺς, καὶ οἱ γυναῖκες τοὺς ἀγαποῦν τοὺς ἄνδρες τοὺς, καὶ οἱ ἄνδρες τοὺς καὶ οἱ γυναῖκες τοὺς ἀγαποῦν τὰ παιδιά τοὺς, καὶ ἡ ἀπιστία τοὺς καὶ τὸ μῖσος τοὺς ἐναντίον σὰς εἶναι ἐξαιτίας τῆς ἀνομίας τῶν πατέρων τοὺς. Ἐπομένως, πόσο καλύτεροί εἶστε ἐσεῖς ἀπὸ αὐτούς, στὰ μάτια τοῦ μεγάλου Δημιουργοῦ σὰς;

Jacob 3

But behold, I, Jacob, would speak unto you that are pure in heart. Look unto God with firmness of mind, and pray unto him with exceeding faith, and he will console you in your afflictions, and he will plead your cause, and send down justice upon those who seek your destruction.

O all ye that are pure in heart, lift up your heads and receive the pleasing word of God, and feast upon his love; for ye may, if your minds are firm, forever.

But, wo, wo, unto you that are not pure in heart, that are filthy this day before God; for except ye repent the land is cursed for your sakes; and the Lamanites, which are not filthy like unto you, nevertheless they are cursed with a sore cursing, shall scourge you even unto destruction.

And the time speedily cometh, that except ye repent they shall possess the land of your inheritance, and the Lord God will lead away the righteous out from among you.

Behold, the Lamanites your brethren, whom ye hate because of their filthiness and the cursing which hath come upon their skins, are more righteous than you; for they have not forgotten the commandment of the Lord, which was given unto our father—that they should have save it were one wife, and concubines they should have none, and there should not be whoredoms committed among them.

And now, this commandment they observe to keep; wherefore, because of this observance, in keeping this commandment, the Lord God will not destroy them, but will be merciful unto them; and one day they shall become a blessed people.

Behold, their husbands love their wives, and their wives love their husbands; and their husbands and their wives love their children; and their unbelief and their hatred towards you is because of the iniquity of their fathers; wherefore, how much better are you than they, in the sight of your great Creator?

8 Αχ, αδελφοί μου, φοβάμαι ότι αν δεν μετανοήσετε για τις αμαρτίες σας, το δέρμα τους θα είναι λευκότερο από το δικό σας, όταν θα προσαχθείτε μαζί τους ενώπιον του θρόνου του Θεού.

9 Επομένως, μία εντολή σας δίνω, η οποία είναι ο λόγος του Θεού, ότι να μην τους καθυβρίζετε πλέον εξαιτίας του σκούρου δέρματός τους. Ούτε να τους καθυβρίζετε εξαιτίας της ρυπαρότητάς τους· αλλά να θυμάστε τη δική σας ρυπαρότητα, και να θυμάστε ότι η ρυπαρότητά τους ήλθε εξαιτίας των πατέρων τους.

10 Επομένως, να θυμάστε τα παιδιά σας, πώς τους λυπήσατε την καρδιά εξαιτίας του παραδείγματος που θέσατε εμπρός τους. Και επίσης να θυμάστε ότι μπορεί, εξαιτίας της ρυπαρότητάς σας, να φέρετε τα παιδιά σας σε καταστροφή, και οι αμαρτίες τους να συσσωρευτούν επάνω στο κεφάλι σας κατά την τελευταία ημέρα.

11 Αχ, αδελφοί μου, ακούστε τα λόγια μου. Αφυπνίστε τις δυνάμεις της ψυχής σας. Τίναχτείτε για να μπορέσετε να ξυπνήσετε από τον ύπνο του θανάτου, και να απελευθερωθείτε από τους πόνους της κόλασης, ώστε να μη γίνετε άγγελοι του διαβόλου, για να ριχτείτε σε εκείνη τη λίμνη από φωτιά και θειάφι η οποία είναι ο δεύτερος θάνατος.

12 Και λοιπόν, εγώ, ο Ιακώβ, είπα πολλά περισσότερα στον λαό του Νεφί, προειδοποιώντας τον για τη μοιχεία και την ασέλγεια, και κάθε είδους αμαρτία, λέγοντας τους τις απαίσιες συνέπειές τους.

13 Και ένα εκατοστό μέρος από τις πράξεις αυτού του λαού, ο οποίος άρχισε τώρα να γίνεται υπεράριθμος, δεν μπορεί να γραφεί επάνω σε αυτές τις πλάκες. Όμως πολλές από τις πράξεις τους έχουν γραφεί επάνω στις μεγαλύτερες πλάκες, και οι πόλεμοι τους, και οι διχόνοιες τους, και οι βασιλείες των βασιλιάδων τους.

14 Αυτές οι πλάκες ονομάζονται οι πλάκες του Ιακώβ, και έγιναν από το χέρι του Νεφί. Και τελειώνω να λέω αυτά τα λόγια.

O my brethren, I fear that unless ye shall repent of your sins that their skins will be whiter than yours, when ye shall be brought with them before the throne of God.

Wherefore, a commandment I give unto you, which is the word of God, that ye revile no more against them because of the darkness of their skins; neither shall ye revile against them because of their filthiness; but ye shall remember your own filthiness, and remember that their filthiness came because of their fathers.

Wherefore, ye shall remember your children, how that ye have grieved their hearts because of the example that ye have set before them; and also, remember that ye may, because of your filthiness, bring your children unto destruction, and their sins be heaped upon your heads at the last day.

O my brethren, hearken unto my words; arouse the faculties of your souls; shake yourselves that ye may awake from the slumber of death; and loose yourselves from the pains of hell that ye may not become angels to the devil, to be cast into that lake of fire and brimstone which is the second death.

And now I, Jacob, spake many more things unto the people of Nephi, warning them against fornication and lasciviousness, and every kind of sin, telling them the awful consequences of them.

And a hundredth part of the proceedings of this people, which now began to be numerous, cannot be written upon these plates; but many of their proceedings are written upon the larger plates, and their wars, and their contentions, and the reigns of their kings.

These plates are called the plates of Jacob, and they were made by the hand of Nephi. And I make an end of speaking these words.

Ιακώβ 4

- 1 Λοιπόν ιδού, συνέβη ώστε εγώ, ο Ιακώβ, αφού δίδαξα πολλά στον λαό μου με τον λόγο, (και δεν μπορώ να γράψω παρά μόνο λίγα από τα λόγια μου εξαιτίας της δυσκολίας της εγχάραξης των λόγων μας επάνω σε πλάκες) και ξέρουμε ότι αυτά που γράφουμε επάνω στις πλάκες πρέπει να παραμείνουν.
- 2 Όμως οτιδήποτε γράψουμε σε οτιδήποτε άλλο εκτός από πλάκες πρέπει να χαθεί και να εξαφανιστεί. Όμως μπορούμε να γράψουμε λίγα λόγια επάνω σε πλάκες, τα οποία θα δώσουν στα παιδιά μας, όπως επίσης και στους αγαπημένους μας αδελφούς, έναν μικρό βαθμό γνώσης σχετικά με εμάς, δηλαδή σχετικά με τους πατέρες τους –
- 3 Λοιπόν κατά τούτο αγαλλιούμε όντως. Και μοχθούμε επιμελώς για να εγχαράξουμε αυτά τα λόγια επάνω σε πλάκες, ελπίζοντας ότι οι αγαπημένοι μας αδελφοί και τα παιδιά μας θα τα λάβουν με ευγνωμοσύνη στην καρδιά, και θα προσβλέπουν σε αυτά ώστε να μάθουν με χαρά και όχι με λύπη, ούτε με περιφρόνηση, σχετικά με τους πρώτους γονείς τους.
- 4 Επειδή, γι' αυτόν τον σκοπό τα έχουμε γράψει αυτά, ώστε να ξέρουν ότι ξέραμε για τον Χριστό, και είχαμε ελπίδα για τη δόξα του πολλές εκατοντάδες χρόνια πριν από τον ερχομό του. Και όχι μόνο εμείς οι ίδιοι είχαμε ελπίδα για τη δόξα του, αλλά όλοι επίσης οι άγιοι προφήτες οι οποίοι υπήρξαν πριν από εμάς.
- 5 Ιδού, αυτοί πίστευαν στον Χριστό και λάτρευαν τον Πατέρα στο όνομά του, και εμείς επίσης λατρεύουμε τον Πατέρα στο όνομά του. Και γι' αυτόν το σκοπό τηρούμε τον νόμο του Μωυσή, επειδή αυτός ο νόμος δείχνει τις ψυχές μας προς αυτόν· και γι' αυτόν τον σκοπό καθαγιάστηκε για μας για χρηστότητα, όπως ακριβώς υπολογίστηκε για τον Αβραάμ στην έρημο να είναι υπάκουος στις προσταγές του Θεού προσφέροντας τον υιό του, Ισαάκ, πράγμα το οποίο είναι αλληγορία του Θεού και του Μονογενούς του Υιού.
- 6 Επομένως, ερευνούμε τους προφήτες, και έχουμε πολλές αποκαλύψεις και το πνεύμα της προφητείας. Και έχοντας όλες αυτές τις μαρτυρίες αποκτούμε ελπίδα, και η πίστη μας γίνεται ακλόνητη, σε τέτοιο βαθμό που μπορούμε πράγματι να προστάξουμε στο όνομα του Ιησού και ακόμη και τα δένδρα να μας υπακούσουν ή τα κύματα της θάλασσας.

Jacob 4

Now behold, it came to pass that I, Jacob, having ministered much unto my people in word, (and I cannot write but a little of my words, because of the difficulty of engraving our words upon plates) and we know that the things which we write upon plates must remain;

But whatsoever things we write upon anything save it be upon plates must perish and vanish away; but we can write a few words upon plates, which will give our children, and also our beloved brethren, a small degree of knowledge concerning us, or concerning their fathers—

Now in this thing we do rejoice; and we labor diligently to engraven these words upon plates, hoping that our beloved brethren and our children will receive them with thankful hearts, and look upon them that they may learn with joy and not with sorrow, neither with contempt, concerning their first parents.

For, for this intent have we written these things, that they may know that we knew of Christ, and we had a hope of his glory many hundred years before his coming; and not only we ourselves had a hope of his glory, but also all the holy prophets which were before us.

Behold, they believed in Christ and worshiped the Father in his name, and also we worship the Father in his name. And for this intent we keep the law of Moses, it pointing our souls to him; and for this cause it is sanctified unto us for righteousness, even as it was accounted unto Abraham in the wilderness to be obedient unto the commands of God in offering up his son Isaac, which is a similitude of God and his Only Begotten Son.

Wherefore, we search the prophets, and we have many revelations and the spirit of prophecy; and having all these witnesses we obtain a hope, and our faith becometh unshaken, insomuch that we truly can command in the name of Jesus and the very trees obey us, or the mountains, or the waves of the sea.

- 7 Εντούτοις, ο Κύριος ο Θεός μάς δείχνει τις αδυναμίες μας ώστε να ξέρουμε ότι είναι με τη χάρη του, και τη μεγάλη συγκατάβασή του προς τα τέκνα των ανθρώπων που έχουμε δύναμη να τα κάνουμε αυτά.
- 8 Ιδού, μεγάλα και θαυμαστά είναι τα έργα του Κυρίου. Πόσο ανεξιχνίαστα είναι τα βάθη των μυστηρίων εκείνου. Και είναι αδύνατον ο άνθρωπος να ανακαλύψει όλους τους δρόμους του. Και κανένας άνθρωπος δεν γνωρίζει τους δρόμους του παρά μόνο αν αυτό του αποκαλυφτεί. Επομένως, αδελφοί, μην περιφρονείτε τις αποκαλύψεις του Θεού.
- 9 Γιατί ιδού, με τη δύναμη του λόγου του ο άνθρωπος ήλθε επάνω στο πρόσωπο της γης, η οποία γη δημιουργήθηκε με τη δύναμη του λόγου του. Επομένως, αν ο Θεός είναι εις θέσιν να μιλήσει και να γίνει ο κόσμος, και να μιλήσει και να δημιουργηθεί ο άνθρωπος, ω τότε, γιατί να μην μπορεί να προστάξει τη γη, ή το έργο των χεριών του επάνω στο πρόσωπό της, σύμφωνα με το θέλημα και την ευχαρίστησή του;
- 10 Επομένως, αδελφοί, μη επιζητείτε να συμβουλευέτε τον Κύριο, αλλά να παίρνετε συμβουλή από το χέρι του. Γιατί ιδού, εσείς οι ίδιοι ξέρετε ότι συμβουλευεί με σοφία, και με δικαιοσύνη, και με μεγάλη ευσπλαχνία, υπεράνω όλων των έργων του.
- 11 Επομένως, αγαπημένοι αδελφοί, συμφιλιωθείτε με αυτόν μέσω της εξιλέωσης του Χριστού, του Μονογενούς Υιού του, και θα μπορέσετε να αποκτήσετε ανάσταση, σύμφωνα με τη δύναμη της ανάστασης η οποία είναι εν Χριστώ, και να παρουσιασθείτε ως οι πρώτοι καρποί του Χριστού προς τον Θεό, έχοντας πίστη, και να αποκτήσετε καλή ελπίδα δόξας σε αυτόν προτού φανερωθεί ενσαρκωμένος.
- 12 Και τώρα, αγαπημένοι, μην απορείτε που σας τα λέω αυτά· επειδή πώς να μη μιλάμε για την εξιλέωση του Χριστού, και να μην κατακτούμε τέλεια γνώση γι' αυτόν, όπως αποκτούμε γνώση ανάστασης και του μελλοντικού κόσμου;

Nevertheless, the Lord God showeth us our weakness that we may know that it is by his grace, and his great condescensions unto the children of men, that we have power to do these things.

Behold, great and marvelous are the works of the Lord. How unsearchable are the depths of the mysteries of him; and it is impossible that man should find out all his ways. And no man knoweth of his ways save it be revealed unto him; wherefore, brethren, despise not the revelations of God.

For behold, by the power of his word man came upon the face of the earth, which earth was created by the power of his word. Wherefore, if God being able to speak and the world was, and to speak and man was created, O then, why not able to command the earth, or the workmanship of his hands upon the face of it, according to his will and pleasure?

Wherefore, brethren, seek not to counsel the Lord, but to take counsel from his hand. For behold, ye yourselves know that he counseleth in wisdom, and in justice, and in great mercy, over all his works.

Wherefore, beloved brethren, be reconciled unto him through the atonement of Christ, his Only Begotten Son, and ye may obtain a resurrection, according to the power of the resurrection which is in Christ, and be presented as the first-fruits of Christ unto God, having faith, and obtained a good hope of glory in him before he manifesteth himself in the flesh.

And now, beloved, marvel not that I tell you these things; for why not speak of the atonement of Christ, and attain to a perfect knowledge of him, as to attain to the knowledge of a resurrection and the world to come?

13 Ιδού, αδελφοί μου, αυτός που προφητεύει, ως προφητεύει κατά την αντίληψη των ανθρώπων· επειδή το Πνεύμα λέει την αλήθεια και δεν ψεύδεται. Επομένως, μιλά για πράγματα όπως πράγματι είναι, και για πράγματα όπως πράγματι θα είναι. Επομένως, αυτά φανερώνονται σε μας απλά, για τη σωτηρία των ψυχών μας. Όμως ιδού, δεν είμαστε μόνοι μάρτυρες γι' αυτά, επειδή ο Θεός μίλησε επίσης γι' αυτά σε προφήτες της αρχαίας εποχής.

14 Όμως ιδού, οι Ιουδαίοι ήταν σκληροτράχηλος λαός, και περιφρονούσαν τα λόγια της απλότητας και σκότωσαν τους προφήτες, και επεδίωξαν πράγματα που δεν μπορούσαν να καταλάβουν. Επομένως, εξαιτίας της τύφλωσής τους, η οποία τύφλωση επήλθε επειδή κοιτούσαν πέρα από το σημάδι, και πρέπει αναγκαστικά να πέσουν, επειδή ο Θεός αφαίρεσε από αυτούς την απλότητά του, και τους παρέδωσε πολλά τα οποία δεν μπορούν να καταλάβουν, επειδή το επιθύμησαν. Και επειδή το επιθύμησαν, ο Θεός το έκανε για να σκοντάφτουν.

15 Και τώρα εγώ, ο Ιακώβ, οδηγούμαι από το Πνεύμα να προφητεύσω. Επειδή αντιλαμβάνονται, με την επίδραση του Πνεύματος που είναι μέσα μου, ότι με το σκόνταμμα των Ιουδαίων αυτοί θα απορρίψουν την πέτρα επάνω στην οποία θα μπορούσαν να οικοδομήσουν και να έχουν ασφαλές θεμέλιο.

16 Όμως ιδού, σύμφωνα με τις γραφές, αυτή η πέτρα θα γίνει μεγάλη, και η τελευταία, και το μόνο βέβαιο θεμέλιο επάνω στο οποίο να μπορούν να οικοδομήσουν οι Ιουδαίοι.

17 Και τώρα, αγαπημένοι μου, πώς είναι δυνατόν αυτοί, αφού έχουν απορρίψει το βέβαιο θεμέλιο, να μπορέσουν ποτέ να οικοδομήσουν επάνω σε αυτό, ώστε να γίνει η κεφαλή της γωνίας τους;

18 Ιδού, αγαπημένοι μου αδελφοί, θα σας αποκαλύψω αυτό το μυστήριο· αν δεν κλονιστώ, με κάποιον τρόπο, από τη σταθερότητα μου στο Πνεύμα, και σκοντάψω λόγω της υπερβολικής αγωνίας μου για σας.

Behold, my brethren, he that prophesieth, let him prophesy to the understanding of men; for the Spirit speaketh the truth and lieth not. Wherefore, it speaketh of things as they really are, and of things as they really will be; wherefore, these things are manifested unto us plainly, for the salvation of our souls. But behold, we are not witnesses alone in these things; for God also spake them unto prophets of old.

But behold, the Jews were a stiffnecked people; and they despised the words of plainness, and killed the prophets, and sought for things that they could not understand. Wherefore, because of their blindness, which blindness came by looking beyond the mark, they must needs fall; for God hath taken away his plainness from them, and delivered unto them many things which they cannot understand, because they desired it. And because they desired it God hath done it, that they may stumble.

And now I, Jacob, am led on by the Spirit unto prophesying; for I perceive by the workings of the Spirit which is in me, that by the stumbling of the Jews they will reject the stone upon which they might build and have safe foundation.

But behold, according to the scriptures, this stone shall become the great, and the last, and the only sure foundation, upon which the Jews can build.

And now, my beloved, how is it possible that these, after having rejected the sure foundation, can ever build upon it, that it may become the head of their corner?

Behold, my beloved brethren, I will unfold this mystery unto you; if I do not, by any means, get shaken from my firmness in the Spirit, and stumble because of my over anxiety for you.

Ιακώβ 5

- 1 Ιδού, αδελφοί μου, δεν θυμάστε να έχετε διαβάσει τα λόγια του προφήτη Ζένου, τα οποία είπε προς τον οίκο του Ισραήλ, λέγοντας:
- 2 Εισάκουσε, οίκε Ισραήλ, και άκου τα λόγια τα δικά μου, του προφήτη του Κυρίου.
- 3 Γιατί ιδού, έτσι λέει ο Κύριος, θα σε παρομοιάσω, ω οίκε του Ισραήλ, σαν ένα ήμερο ελαιόδενδρο, που το πήρε ένας άνθρωπος και το καλλιέργησε μέσα στον αμπελώνα του· και αυτό μεγάλωσε και άρχισε να σαπίζει.
- 4 Και συνέβη ώστε ο κύριος του αμπελώνα πήγε και είδε ότι το ελαιόδενδρό του άρχισε να σαπίζει. Και είπε: Θα το κλαδέψω και θα σκαλίσω γύρω του, και θα το καλλιεργήσω, ώστε ίσως να πετάξει νέους και τρυφερούς κλάδους, και δεν αφανιστεί.
- 5 Και συνέβη ώστε το κλάδεψε, και σκάλισε γύρω του, και το καλλιέργησε σύμφωνα με τον λόγο του.
- 6 Και συνέβη ώστε ύστερα από πολλές ημέρες άρχισε να βγάζει κάπως λιγάκι νέους και τρυφερούς κλάδους. Όμως ιδού, η κεντρική κορφή του άρχισε να πεθαίνει.
- 7 Και συνέβη ώστε ο κύριος του αμπελώνα το είδε, και είπε στον υπηρέτη του: Με θλίβει να χάσω αυτό το δένδρο. Επομένως, να πας και να αποσπάσεις κλάδους από ένα άγριο ελαιόδενδρο, και να τους φέρεις εδώ σε μένα· και θα αποσπάσουμε αυτούς τους κεντρικούς κλάδους που άρχισαν να μαραίνονται, και θα τους ρίζουμε στη φωτιά να καούν.
- 8 Και ιδού, λέει ο Κύριος του αμπελώνα, παίρνω μακριά πολλούς από αυτούς τους νέους και τρυφερούς κλάδους, και θα τους εμβολιάσω οπουδήποτε θέλω. Και δεν πειράζει αν γίνει και πεθάνει η ρίζα αυτού του δένδρου, εγώ θα διατηρήσω τον καρπό του για μένα. Γι' αυτό θα πάρω αυτούς τους νέους και τρυφερούς κλάδους, και θα τους εμβολιάσω οπουδήποτε θέλω.
- 9 Εσύ πάρε τους κλάδους του άγριου ελαιόδενδρου και εμβολίασε τους εκεί, αντί γι' αυτούς. Και αυτούς που έχω αποσπάσει θα τους ρίζω στη φωτιά και θα τους κάψω, ώστε να μη βλάψουν το έδαφος του αμπελώνα μου.
- 10 Και συνέβη ώστε ο υπηρέτης του Κυρίου του αμπελώνα έκανε σύμφωνα με τον λόγο του Κυρίου του αμπελώνα, και εμβολίασε τους κλάδους του άγριου ελαιόδενδρου.

Jacob 5

Behold, my brethren, do ye not remember to have read the words of the prophet Zenos, which he spake unto the house of Israel, saying:

Hearken, O ye house of Israel, and hear the words of me, a prophet of the Lord.

For behold, thus saith the Lord, I will liken thee, O house of Israel, like unto a tame olive tree, which a man took and nourished in his vineyard; and it grew, and waxed old, and began to decay.

And it came to pass that the master of the vineyard went forth, and he saw that his olive tree began to decay; and he said: I will prune it, and dig about it, and nourish it, that perhaps it may shoot forth young and tender branches, and it perish not.

And it came to pass that he pruned it, and digged about it, and nourished it according to his word.

And it came to pass that after many days it began to put forth somewhat a little, young and tender branches; but behold, the main top thereof began to perish.

And it came to pass that the master of the vineyard saw it, and he said unto his servant: It grieveth me that I should lose this tree; wherefore, go and pluck the branches from a wild olive tree, and bring them hither unto me; and we will pluck off those main branches which are beginning to wither away, and we will cast them into the fire that they may be burned.

And behold, saith the Lord of the vineyard, I take away many of these young and tender branches, and I will graft them whithersoever I will; and it mattereth not that if it so be that the root of this tree will perish, I may preserve the fruit thereof unto myself; wherefore, I will take these young and tender branches, and I will graft them whithersoever I will.

Take thou the branches of the wild olive tree, and graft them in, in the stead thereof; and these which I have plucked off I will cast into the fire and burn them, that they may not cumber the ground of my vineyard.

And it came to pass that the servant of the Lord of the vineyard did according to the word of the Lord of the vineyard, and grafted in the branches of the wild olive tree.

- 11 Και ο Κύριος του αμπελώνα έκανε ώστε να σκαλιστεί τριγύρω, και να κλαδευτεί, και να καλλιεργηθεί, λέγοντας στον υπηρέτη του: Με θλίβει να χάσω αυτό το δένδρο. Επομένως, για να μπορέσω ίσως να διατηρήσω τις ρίζες του ώστε να μην πεθάνουν, για να τις διατηρήσω για μένα, το έχω κάνει αυτό.
- 12 Πήγαινε λοιπόν στον δρόμο σου. Πρόσεχε το δένδρο, και καλλιέργησέ το σύμφωνα με τα λόγια μου.
- 13 Και τούτους θα τους τοποθετήσω στο κατώτατο μέρος του αμπελώνα μου, οπουδήποτε θέλω, δεν έχει σημασία για σένα. Και το κάνω για να διατηρήσω για μένα τους φυσικούς κλάδους του δένδρου. Και επίσης, για να αποθηκεύσω τον καρπό του για την άκαρπη εποχή, για τον εαυτό μου· επειδή με θλίβει να χάσω αυτό το δένδρο και τον καρπό του.
- 14 Και συνέβη ώστε ο Κύριος του αμπελώνα πήγε στον δρόμο του, και έκρυψε τους φυσικούς κλάδους του ήμερου ελαιόδενδρου στα κατώτατα μέρη του αμπελώνα, μερικά σε ένα και μερικά σε άλλο, σύμφωνα με το θέλημα και την ευχαρίστησή του.
- 15 Και συνέβη ώστε πέρασε αρκετός καιρός, και ο Κύριος του αμπελώνα είπε στον υπηρέτη του: Έλα, ας κατέβουμε στον αμπελώνα, για να εργαστούμε μέσα στον αμπελώνα.
- 16 Και συνέβη ώστε ο Κύριος του αμπελώνα, και ο υπηρέτης επίσης, κατέβηκαν στον αμπελώνα για να εργαστούν. Και συνέβη ώστε ο υπηρέτης είπε στον κύριό του: Ιδού, κοίτα εδώ. Ιδού το δένδρο.
- 17 Και συνέβη ώστε ο Κύριος του αμπελώνα κοίταξε και είδε το δένδρο στο οποίο είχαν εμβολιαστεί οι άγριοι κλάδοι· και είχε ξεφυτρώσει και άρχισε να καρποφορεί. Και είδε ότι ήταν καλό· και ο καρπός του ήταν σαν τον φυσικό καρπό.
- 18 Και είπε στον υπηρέτη: Ιδού, οι κλάδοι του άγριου δένδρου τράβηξαν την υγρασία από τη ρίζα του, ώστε η ρίζα του παρήγε πολλή δύναμη. Και λόγω της πολλής δύναμης της ρίζας του οι άγριοι κλάδοι παρήγαν ήμερο καρπό. Λοιπόν, αν δεν είχαμε εμβολιάσει αυτούς τους κλάδους, το δένδρο του θα είχε πεθάνει. Και τώρα, ιδού, θα αποθηκεύσω πολύν καρπό, τον οποίον το δένδρο του παρήγε. Και τον καρπό του θα αποθηκεύσω για την άκαρπη εποχή, για τον ίδιο τον εαυτό μου.

And the Lord of the vineyard caused that it should be digged about, and pruned, and nourished, saying unto his servant: It grieveth me that I should lose this tree; wherefore, that perhaps I might preserve the roots thereof that they perish not, that I might preserve them unto myself, I have done this thing.

Wherefore, go thy way; watch the tree, and nourish it, according to my words.

And these will I place in the nethermost part of my vineyard, whithersoever I will, it mattereth not unto thee; and I do it that I may preserve unto myself the natural branches of the tree; and also, that I may lay up fruit thereof against the season, unto myself; for it grieveth me that I should lose this tree and the fruit thereof.

And it came to pass that the Lord of the vineyard went his way, and hid the natural branches of the tame olive tree in the nethermost parts of the vineyard, some in one and some in another, according to his will and pleasure.

And it came to pass that a long time passed away, and the Lord of the vineyard said unto his servant: Come, let us go down into the vineyard, that we may labor in the vineyard.

And it came to pass that the Lord of the vineyard, and also the servant, went down into the vineyard to labor. And it came to pass that the servant said unto his master: Behold, look here; behold the tree.

And it came to pass that the Lord of the vineyard looked and beheld the tree in the which the wild olive branches had been grafted; and it had sprung forth and begun to bear fruit. And he beheld that it was good; and the fruit thereof was like unto the natural fruit.

And he said unto the servant: Behold, the branches of the wild tree have taken hold of the moisture of the root thereof, that the root thereof hath brought forth much strength; and because of the much strength of the root thereof the wild branches have brought forth tame fruit. Now, if we had not grafted in these branches, the tree thereof would have perished. And now, behold, I shall lay up much fruit, which the tree thereof hath brought forth; and the fruit thereof I shall lay up against the season, unto mine own self.

- 19 Και συνέβη ώστε ο Κύριος του αμπελώνα είπε στον υπηρέτη: Έλα, ας πάμε στο κατώτατο μέρος του αμπελώνα, και να δούμε αν οι φυσικοί κλάδοι του δένδρου δεν έχουν παραγάγει κι αυτοί πολύ καρπό, ώστε να φέρω από τον καρπό του για την άκαρπη εποχή, για τον ίδιο τον εαυτό μου.
- 20 Και συνέβη ώστε πήγαν εκεί που ο κύριος είχε κρύψει τους φυσικούς κλάδους του δένδρου, και είπε στον υπηρέτη: Ιδού αυτοί. Και εκείνος είδε τον πρώτο ότι είχε παραγάγει πολύ καρπό· και είδε επίσης ότι ήταν καλός. Και είπε στον υπηρέτη: Πάρε από τον καρπό του, και αποθήκευσε τον για την άκαρπη εποχή, ώστε να το διατηρήσω για τον ίδιο τον εαυτό μου· επειδή, ιδού, είπε αυτός, τόσο πολύ καιρό τον καλλιεργήσα και παρήγε πολύ καρπό.
- 21 Και συνέβη ώστε ο υπηρέτης είπε στον κύριό του: Πώς ήλθες εδώ για να φυτέψεις αυτό το δένδρο, δηλαδή αυτόν τον κλάδο του δένδρου; Επειδή ιδού, αυτό ήταν το πιο άγονο σημείο σε όλη τη γη του αμπελώνα σου.
- 22 Και ο Κύριος του αμπελώνα τού είπε: Μη με συμβουλεύεις. Ήξερα ότι ήταν άγονο σημείο του εδάφους. Επομένως, σου είπα ότι το καλλιεργήσα τόσο πολύ καιρό, και είδες ότι παρήγε πολύ καρπό.
- 23 Και συνέβη ώστε ο Κύριος του αμπελώνα είπε στον υπηρέτη του: Κοίτα εδώ. Ιδού, έχω φυτέψει επίσης άλλον ένα κλάδο του δένδρου. Και ξέρεις ότι αυτό το σημείο του εδάφους ήταν πιο άγονο από το πρώτο. Όμως, ιδού το δένδρο. Το καλλιεργήσα τόσο πολύ καιρό, και παρήγε πολύ καρπό. Γι' αυτό, μάζεψέ τον, και αποθήκευσέ τον για την άκαρπη εποχή, για να το διατηρήσω για τον ίδιο τον εαυτό μου.
- 24 Και συνέβη ώστε ο Κύριος του αμπελώνα είπε πάλι στον υπηρέτη του: Κοίτα εδώ, και ιδού ένας άλλος κλάδος επίσης, τον οποίο έχω φυτέψει. Ιδού ότι τον καλλιεργήσα κι αυτόν, και παρήγε καρπό.
- 25 Και είπε στον υπηρέτη: Κοίτα εδώ και ιδού ο τελευταίος. Ιδού, αυτόν τον έχω φυτέψει σε καλό σημείο του εδάφους, και τον έχω καλλιεργήσει τόσο πολύ καιρό, και μόνο ένα τμήμα του δένδρου παρήγε ήμερο καρπό, και το άλλο τμήμα του δένδρου παρήγε άγριο καρπό. Ιδού, έχω καλλιεργήσει αυτό το δένδρο όπως και τα άλλα.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto the servant: Come, let us go to the nethermost part of the vineyard, and behold if the natural branches of the tree have not brought forth much fruit also, that I may lay up of the fruit thereof against the season, unto mine own self.

And it came to pass that they went forth whither the master had hid the natural branches of the tree, and he said unto the servant: Behold these; and he beheld the first that it had brought forth much fruit; and he beheld also that it was good. And he said unto the servant: Take of the fruit thereof, and lay it up against the season, that I may preserve it unto mine own self; for behold, said he, this long time have I nourished it, and it hath brought forth much fruit.

And it came to pass that the servant said unto his master: How comest thou hither to plant this tree, or this branch of the tree? For behold, it was the poorest spot in all the land of thy vineyard.

And the Lord of the vineyard said unto him: Counsel me not; I knew that it was a poor spot of ground; wherefore, I said unto thee, I have nourished it this long time, and thou beholdest that it hath brought forth much fruit.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto his servant: Look hither; behold I have planted another branch of the tree also; and thou knowest that this spot of ground was poorer than the first. But, behold the tree. I have nourished it this long time, and it hath brought forth much fruit; therefore, gather it, and lay it up against the season, that I may preserve it unto mine own self.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said again unto his servant: Look hither, and behold another branch also, which I have planted; behold that I have nourished it also, and it hath brought forth fruit.

And he said unto the servant: Look hither and behold the last. Behold, this have I planted in a good spot of ground; and I have nourished it this long time, and only a part of the tree hath brought forth tame fruit, and the other part of the tree hath brought forth wild fruit; behold, I have nourished this tree like unto the others.

26 Και συνέβη ώστε ο Κύριος του αμπελώνα είπε στον υπηρέτη: Να αποσπάσεις τους κλάδους που δεν έχουν παράγει καλό καρπό, και να τους ρίξεις στη φωτιά.

27 Όμως ιδού, ο υπηρέτης τού είπε: Ας το κλαδέψουμε, και ας σκαλίσουμε τριγύρω του, και ας το καλλιεργήσουμε λίγο ακόμα, ώστε ίσως και παράγει καλό καρπό για σένα, ώστε να μπορέσεις να τον αποθηκεύσεις για την άκαρπη εποχή.

28 Και συνέβη ώστε ο Κύριος του αμπελώνα και ο υπηρέτης του Κυρίου του αμπελώνα καλλιεργήσαν όλο τον καρπό του αμπελώνα.

29 Και συνέβη ώστε πέρασε πολύς καιρός, και ο Κύριος του αμπελώνα είπε στον υπηρέτη του: Έλα, ας κατέβουμε στον αμπελώνα, για να εργαστούμε ξανά μέσα στον αμπελώνα. Γιατί ιδού, ο καιρός πλησιάζει, και το τέλος σύντομα θα έλθει. Επομένως, πρέπει να αποθηκεύσω καρπό για την άκαρπη εποχή, για τον ίδιο τον εαυτό μου.

30 Και συνέβη ώστε ο Κύριος του αμπελώνα και ο υπηρέτης κατέβηκαν στον αμπελώνα. Και ήλθαν στο δένδρο του οποίου οι φυσικοί κλάδοι είχαν αποκοπεί, και στο οποίο οι άγριοι κλάδοι είχαν εμβολιαστεί. Και ιδού, κάθε είδους καρπός είχε φορτώσει το δένδρο.

31 Και συνέβη ώστε ο Κύριος του αμπελώνα γεύτηκε τον καρπό, κάθε είδους σύμφωνα με τον αριθμό του. Και ο Κύριος του αμπελώνα είπε: Ιδού, τόσον πολύ καιρό καλλιεργήσαμε αυτό το δένδρο, και αποθήκευσα για τον εαυτό μου για την άκαρπη εποχή πολύν καρπό.

32 Όμως, ιδού, αυτή τη φορά παρήγε πολύ καρπό, και κανένας από αυτόν δεν είναι καλός. Και ιδού, υπάρχει κάθε είδους κακός καρπός. Και δεν με ωφελεί σε τίποτα, παρόλο τον κόπο μας. Και τώρα με θλίβει να χάσω αυτό το δένδρο.

33 Και ο Κύριος του αμπελώνα είπε στον υπηρέτη: Τι πρέπει να κάνουμε στο δένδρο, ώστε να μπορέσω να διαφυλάξω πάλι καλό καρπό από αυτό για τον ίδιο τον εαυτό μου;

34 Και ο υπηρέτης είπε στον κύριό του: Ιδού, επειδή εμβολίασες τους κλάδους του άγριου ελαιοδένδρου, αυτοί έθρεψαν τις ρίζες, ώστε ζωντάνεψαν και δεν πέθαναν. Επομένως, βλέπεις ότι είναι ακόμα καλές.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto the servant: Pluck off the branches that have not brought forth good fruit, and cast them into the fire.

But behold, the servant said unto him: Let us prune it, and dig about it, and nourish it a little longer, that perhaps it may bring forth good fruit unto thee, that thou canst lay it up against the season.

And it came to pass that the Lord of the vineyard and the servant of the Lord of the vineyard did nourish all the fruit of the vineyard.

And it came to pass that a long time had passed away, and the Lord of the vineyard said unto his servant: Come, let us go down into the vineyard, that we may labor again in the vineyard. For behold, the time draweth near, and the end soon cometh; wherefore, I must lay up fruit against the season, unto mine own self.

And it came to pass that the Lord of the vineyard and the servant went down into the vineyard; and they came to the tree whose natural branches had been broken off, and the wild branches had been grafted in; and behold all sorts of fruit did cumber the tree.

And it came to pass that the Lord of the vineyard did taste of the fruit, every sort according to its number. And the Lord of the vineyard said: Behold, this long time have we nourished this tree, and I have laid up unto myself against the season much fruit.

But behold, this time it hath brought forth much fruit, and there is none of it which is good. And behold, there are all kinds of bad fruit; and it profiteth me nothing, notwithstanding all our labor; and now it grieveth me that I should lose this tree.

And the Lord of the vineyard said unto the servant: What shall we do unto the tree, that I may preserve again good fruit thereof unto mine own self?

And the servant said unto his master: Behold, because thou didst graft in the branches of the wild olive tree they have nourished the roots, that they are alive and they have not perished; wherefore thou beholdest that they are yet good.

35 Και συνέβη ώστε ο Κύριος του αμπελώνα είπε στον υπηρέτη του: Το δένδρο δεν με ωφελεί σε τίποτα, και οι ρίζες του δεν με ωφελούν σε τίποτα εφόσον παράγει κακό καρπό.

36 Εντούτοις, ξέρω ότι οι ρίζες είναι καλές, και για δικό μου σκοπό τις διαφύλαξα. Και λόγω της μεγάλης δύναμής τους παρήγαν μέχρι τώρα από τους άγριους κλάδους καλό καρπό.

37 Όμως, ιδού, οι άγριοι κλάδοι μεγάλωσαν και κατέκλυσαν τις ρίζες του. Και επειδή οι άγριοι κλάδοι κατέκλυσαν τις ρίζες του. Και επειδή οι άγριοι κλάδοι έχουν κατακλύσει τις ρίζες του, έχει παραγάγει πολύ κακό καρπό. Και επειδή έχει παραγάγει τόσο πολύ κακό καρπό, βλέπεις ότι άρχισε να πεθαίνει. Και σύντομα θα ωριμάσει για να ριχτεί στη φωτιά, εκτός αν του κάνουμε κάτι για να το διατηρήσουμε.

38 Και συνέβη ώστε ο Κύριος του αμπελώνα είπε στον υπηρέτη του: Ας κατέβουμε στα κατώτατα μέρη του αμπελώνα και να δούμε αν οι φυσικοί κλάδοι έχουν επίσης παραγάγει κακό καρπό.

39 Και συνέβη ώστε πήγαν κάτω στα κατώτατα μέρη του αμπελώνα. Και συνέβη ώστε είδαν ότι ο καρπός των φυσικών κλάδων είχε κι αυτός διαφθαρεί. Μάλιστα, ο πρώτος και ο δεύτερος και ο τελευταίος επίσης. Και είχαν όλοι διαφθαρεί.

40 Και ο άγριος καρπός του τελευταίου είχε κατακλύσει εκείνο το τμήμα του δένδρου το οποίο παρήγε καλό καρπό, τόσο που ο κλάδος μαράθηκε και πέθανε.

41 Και συνέβη ώστε ο Κύριος του αμπελώνα έκλαψε, και είπε στον υπηρέτη: Τι μπορούσα να είχα κάνει περισσότερο για τον αμπελώνα μου;

42 Ιδού, ήξερα ότι όλοι οι καρποί του αμπελώνα μου, εκτός από αυτούς, είχαν διαφθαρεί. Και τώρα αυτοί που κάποτε παρήγαν καλό καρπό διεφθάρησαν επίσης. Τώρα λοιπόν, όλα τα δένδρα του αμπελώνα μου δεν αξίζουν τίποτα εκτός για να κοπούν και να ριχτούν στη φωτιά.

43 Και ιδού αυτό το τελευταίο, του οποίου οι κλάδοι μαράθηκαν, το φύτεψα σε καλό σημείο του εδάφους. Μάλιστα, εκείνο που ήταν εκλεκτό για μένα υπεράνω κάθε άλλου μέρους της γης του αμπελώνα μου.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto his servant: The tree profiteth me nothing, and the roots thereof profit me nothing so long as it shall bring forth evil fruit.

Nevertheless, I know that the roots are good, and for mine own purpose I have preserved them; and because of their much strength they have hitherto brought forth, from the wild branches, good fruit.

But behold, the wild branches have grown and have overrun the roots thereof; and because that the wild branches have overcome the roots thereof it hath brought forth much evil fruit; and because that it hath brought forth so much evil fruit thou beholdest that it beginneth to perish; and it will soon become ripened, that it may be cast into the fire, except we should do something for it to preserve it.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto his servant: Let us go down into the nethermost parts of the vineyard, and behold if the natural branches have also brought forth evil fruit.

And it came to pass that they went down into the nethermost parts of the vineyard. And it came to pass that they beheld that the fruit of the natural branches had become corrupt also; yea, the first and the second and also the last; and they had all become corrupt.

And the wild fruit of the last had overcome that part of the tree which brought forth good fruit, even that the branch had withered away and died.

And it came to pass that the Lord of the vineyard wept, and said unto the servant: What could I have done more for my vineyard?

Behold, I knew that all the fruit of the vineyard, save it were these, had become corrupted. And now these which have once brought forth good fruit have also become corrupted; and now all the trees of my vineyard are good for nothing save it be to be hewn down and cast into the fire.

And behold this last, whose branch hath withered away, I did plant in a good spot of ground; yea, even that which was choice unto me above all other parts of the land of my vineyard.

44 Και βλέπεις ότι έκοψα επίσης εκείνο που βρόμιζε αυτό το σημείο του εδάφους, για να φυτέψω αυτό το δένδρο αντί για εκείνο.

45 Και βλέπεις ότι ένα τμήμα του παρήγε καλό καρπό και ένα τμήμα του παρήγε άγριο καρπό. Και επειδή δεν απόσπασα τους κλάδους του για να τους ρίξω στη φωτιά, ιδού, υπερνίκησαν τον καλό κλάδο ώστε μαράθηκε.

46 Τώρα λοιπόν, ιδού, παρόλη την περιποίηση που κάναμε στον αμπελώνα μου, τα δένδρα του διεφθάρησαν, ώστε δεν παράγουν καλό καρπό. Και αυτά ήλπιζα να τα διατηρήσω, για να αποθηκεύσω καρπό για την άκαρπη εποχή, για τον ίδιο τον εαυτό μου. Όμως, ιδού, έγιναν σαν το άγριο ελαιόδενδρο, και δεν αξίζουν παρά να πελεκηθούν και να ριχτούν στη φωτιά. Και με θλίβει να τα χάσω.

47 Τι μπορούσα να είχα κάνει περισσότερο στον αμπελώνα μου; Χαλάρωσα το χέρι μου, ώστε δεν τον καλλιέργησα; Όχι, τον καλλιέργησα και τον σκάλισα ολόγυρα, και τον κλάδεψα, και τον λίπανα. Και έχω απλώσει το χέρι μου σχεδόν όλη μέρα, και το τέλος πλησιάζει. Και με θλίβει να πελεκίσω όλα τα δένδρα του αμπελώνα μου και να τα ρίξω στη φωτιά για να καούν. Ποιος είναι που διέφθειρε τον αμπελώνα μου;

48 Και συνέβη ώστε ο υπηρέτης είπε στον κύριό του: Δεν είναι η υπεροψία του αμπελώνα σου – οι κλάδοι δεν έχουν υπερνικήσει τις ρίζες οι οποίες είναι καλές; Και επειδή οι κλάδοι έχουν υπερνικήσει τις ρίζες του, ιδού, αυτοί μεγάλωσαν γρηγορότερα από τη δύναμη των ριζών, παίρνοντας δύναμη για τον εαυτό τους. Ιδού, λέω, τάχα δεν είναι αυτός ο λόγος που τα δένδρα του αμπελώνα σου διεφθάρησαν;

49 Και συνέβη ώστε ο Κύριος του αμπελώνα είπε στον υπηρέτη: Ας πάμε κι εγώ να πελεκίσουμε τα δένδρα του αμπελώνα και να τα ρίξουμε στη φωτιά, για να μη βρομίσουν το έδαφος του αμπελώνα μου, γιατί έχω κάνει τα πάντα. Τι μπορούσα να είχα κάνει περισσότερο για τον αμπελώνα μου;

50 Όμως, ιδού, ο υπηρέτης είπε στον Κύριο του αμπελώνα: Άφησε τον λίγο περισσότερο.

And thou beheldest that I also cut down that which cumbered this spot of ground, that I might plant this tree in the stead thereof.

And thou beheldest that a part thereof brought forth good fruit, and a part thereof brought forth wild fruit; and because I plucked not the branches thereof and cast them into the fire, behold, they have overcome the good branch that it hath withered away.

And now, behold, notwithstanding all the care which we have taken of my vineyard, the trees thereof have become corrupted, that they bring forth no good fruit; and these I had hoped to preserve, to have laid up fruit thereof against the season, unto mine own self. But, behold, they have become like unto the wild olive tree, and they are of no worth but to be hewn down and cast into the fire; and it grieveth me that I should lose them.

But what could I have done more in my vineyard? Have I slackened mine hand, that I have not nourished it? Nay, I have nourished it, and I have digged about it, and I have pruned it, and I have dunged it; and I have stretched forth mine hand almost all the day long, and the end draweth nigh. And it grieveth me that I should hew down all the trees of my vineyard, and cast them into the fire that they should be burned. Who is it that has corrupted my vineyard?

And it came to pass that the servant said unto his master: Is it not the loftiness of thy vineyard—have not the branches thereof overcome the roots which are good? And because the branches have overcome the roots thereof, behold they grew faster than the strength of the roots, taking strength unto themselves. Behold, I say, is not this the cause that the trees of thy vineyard have become corrupted?

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto the servant: Let us go to and hew down the trees of the vineyard and cast them into the fire, that they shall not cumber the ground of my vineyard, for I have done all. What could I have done more for my vineyard?

But, behold, the servant said unto the Lord of the vineyard: Spare it a little longer.

51 Και ο Κύριος είπε: Μάλιστα, θα τον αφήσω λίγο
ακόμα, γιατί με θλίβει να χάσω τα δένδρα του αμπελώνα
μου.

52 Επομένως, ας πάρουμε από τους κλάδους από αυτούς
τους οποίους φύτεψα στα κατώτατα τμήματα του
αμπελώνα μου, και ας τους εμβολιάσουμε στο δένδρο από
το οποίο προήλθαν. Και ας αποσπάσουμε από το δένδρο
αυτούς τους κλάδους των οποίων ο καρπός είναι ο πιο
πικρός, και να εμβολιάσουμε τους φυσικούς κλάδους του
δένδρου στη θέση τους.

53 Και αυτό θα το κάνω ώστε να μη χαθεί το δένδρο,
ώστε, ίσως, να μπορέσω να διατηρήσω για τον εαυτό μου
τις ρίζες του για το δικό μου σκοπό.

54 Και ιδού, οι ρίζες των φυσικών κλάδων του δέντρου
που φύτεψα οπουδήποτε ήθελα είναι ακόμα ζωντανές.
Επομένως, για να μπορέσω να τις διατηρήσω και αυτές
για τον δικό μου σκοπό, θα πάρω από τους κλάδους αυτού
του δένδρου, και θα τους εμβολιάσω μέσα τους.
Μάλιστα, θα εμβολιάσω μέσα τους τους κλάδους του
μητρικού τους δένδρου, ώστε να διατηρήσω τις ρίζες του
επίσης για τον εαυτό μου, ώστε όταν θα είναι αρκετά
δυνατοί ίσως να παραγάγουν καλό καρπό για μένα, και να
μπορέσω ακόμα να έχω δόξα με τον καρπό του αμπελώνα
μου.

55 Και συνέβη ώστε πήραν από το φυσικό δένδρο, που
είχε γίνει άγριο, και εμβολίασαν τα φυσικά δένδρα, τα
οποία επίσης είχαν γίνει άγρια.

56 Και πήραν επίσης από τα φυσικά δένδρα που είχαν
γίνει άγρια, και εμβολίασαν μέσα στο μητρικό τους
δένδρο.

57 Και ο Κύριος του αμπελώνα είπε στον υπηρέτη: Μην
αποσπάσεις τους άγριους κλάδους από τα δένδρα, παρά
μόνο εκείνα που είναι τα πιο πικρά. Και σε αυτά να
εμβολιάσεις σύμφωνα με αυτά που έχω πει.

58 Και θα καλλιεργήσουμε πάλι τα δένδρα του
αμπελώνα, και θα ψαλιδίσουμε τους κλάδους του. Και θα
αποσπάσουμε από τα δένδρα τους κλάδους εκείνους που
είναι ώριμοι, για να χαθούν, και θα τους ριζούμε στη
φωτιά.

59 Και αυτό το κάνω ώστε, ίσως, να πάρουν δύναμη οι
ρίζες του λόγω του που είναι καλές· και λόγω της αλλαγής
των κλάδων, το καλό να υπερνικήσει το κακό.

And the Lord said: Yea, I will spare it a little longer,
for it grieveth me that I should lose the trees of my vine-
yard.

Wherefore, let us take of the branches of these which
I have planted in the nethermost parts of my vineyard,
and let us graft them into the tree from whence they
came; and let us pluck from the tree those branches
whose fruit is most bitter, and graft in the natural
branches of the tree in the stead thereof.

And this will I do that the tree may not perish, that,
perhaps, I may preserve unto myself the roots thereof
for mine own purpose.

And, behold, the roots of the natural branches of the
tree which I planted whithersoever I would are yet alive;
wherefore, that I may preserve them also for mine own
purpose, I will take of the branches of this tree, and I
will graft them in unto them. Yea, I will graft in unto
them the branches of their mother tree, that I may pre-
serve the roots also unto mine own self, that when they
shall be sufficiently strong perhaps they may bring
forth good fruit unto me, and I may yet have glory in
the fruit of my vineyard.

And it came to pass that they took from the natural
tree which had become wild, and grafted in unto the
natural trees, which also had become wild.

And they also took of the natural trees which had be-
come wild, and grafted into their mother tree.

And the Lord of the vineyard said unto the servant:
Pluck not the wild branches from the trees, save it be
those which are most bitter; and in them ye shall graft
according to that which I have said.

And we will nourish again the trees of the vineyard,
and we will trim up the branches thereof; and we will
pluck from the trees those branches which are ripened,
that must perish, and cast them into the fire.

And this I do that, perhaps, the roots thereof may
take strength because of their goodness; and because of
the change of the branches, that the good may over-
come the evil.

60 Και επειδή διατήρησα τους φυσικούς κλάδους και τις ρίζες τους, και εμβολίασα τους φυσικούς κλάδους πάλι μέσα στο μητρικό τους δένδρο, και διατήρησα τις ρίζες του μητρικού δένδρου, ώστε, ίσως, τα δένδρα του αμπελώνα μου να παραγάγουν πάλι καλό καρπό, ώστε να έχω χαρά πάλι με τον καρπό του αμπελώνα μου, και, ίσως, να χαρώ υπέρμετρα που διατήρησα τις ρίζες και τους κλάδους του πρώτου καρπού –

61 Επομένως, πήγαινε και κάλεσε τους υπηρέτες, ώστε να εργαστούμε επιμελώς με όλη την ισχύ μας στον αμπελώνα, ώστε να ετοιμάσουμε τον δρόμο, ώστε να μπορέσω να παραγάγω πάλι τον φυσικό καρπό, ο οποίος φυσικός καρπός είναι καλός και ο πιο πολύτιμος υπεράνω κάθε άλλου καρπού.

62 Επομένως, ας πάμε, και ας εργαστούμε με όλη την ισχύ μας αυτήν την τελευταία φορά, επειδή ιδού, το τέλος πλησιάζει, και είναι για τελευταία φορά που θα κλαδέψω τον αμπελώνα μου.

63 Εμβολιάστε τους κλάδους. Αρχίστε με τους τελευταίους ώστε να γίνουν πρώτοι, και ώστε οι πρώτοι να γίνουν τελευταίοι, και σκάψτε γύρω από τα δένδρα, και τα παλιά και τα νέα, τα πρώτα και τα τελευταία, και τα τελευταία και τα πρώτα, ώστε όλα να καλλιεργηθούν ακόμα μια φορά, για τελευταία φορά.

64 Επομένως, σκάψτε γύρω τους, και κλαδέψτε τα, και λιπάνετε τα ακόμα μια φορά, για τελευταία φορά, επειδή το τέλος πλησιάζει. Και αν συμβεί ώστε αυτοί οι τελευταίοι εμβολιασμοί φυτρώσουν και παράγουν τον φυσικό καρπό, τότε να ετοιμάσετε τον δρόμο γι' αυτούς, ώστε να μεγαλώσουν.

65 Και καθώς αρχίζουν να μεγαλώνουν, να ξεκαθαρίσετε τους κλάδους που παράγουν πικρό καρπό, σύμφωνα με τη δύναμη του καλού και το μέγεθός του. Και να μην ξεκαθαρίσετε τους κακούς τους όλους στη στιγμή, μην τυχόν και οι ρίζες τους είναι πάρα πολύ δυνατές για τον εμβολιασμό, και ο εμβολιασμός τους χαθεί, και χάσω τα δένδρα του αμπελώνα μου.

And because that I have preserved the natural branches and the roots thereof, and that I have grafted in the natural branches again into their mother tree, and have preserved the roots of their mother tree, that, perhaps, the trees of my vineyard may bring forth again good fruit; and that I may have joy again in the fruit of my vineyard, and, perhaps, that I may rejoice exceedingly that I have preserved the roots and the branches of the first fruit—

Wherefore, go to, and call servants, that we may labor diligently with our might in the vineyard, that we may prepare the way, that I may bring forth again the natural fruit, which natural fruit is good and the most precious above all other fruit.

Wherefore, let us go to and labor with our might this last time, for behold the end draweth nigh, and this is for the last time that I shall prune my vineyard.

Graft in the branches; begin at the last that they may be first, and that the first may be last, and dig about the trees, both old and young, the first and the last; and the last and the first, that all may be nourished once again for the last time.

Wherefore, dig about them, and prune them, and dung them once more, for the last time, for the end draweth nigh. And if it be so that these last grafts shall grow, and bring forth the natural fruit, then shall ye prepare the way for them, that they may grow.

And as they begin to grow ye shall clear away the branches which bring forth bitter fruit, according to the strength of the good and the size thereof; and ye shall not clear away the bad thereof all at once, lest the roots thereof should be too strong for the graft, and the graft thereof shall perish, and I lose the trees of my vineyard.

- 66 Επειδή με θλίβει να χάσω τα δένδρα του αμπελώνα μου. Επομένως να ξεκαθαρίζετε το κακό, καθώς το καλό μεγαλώνει, ώστε η ρίζα και η κορυφή να είναι ίσες σε δύναμη, μέχρι το καλό να υπερνικήσει το κακό, και το κακό να πελεκηθεί και να ριχτεί στη φωτιά, ώστε να μη βρομίσουν το έδαφος του αμπελώνα μου. Και έτσι θα σαρώσω το κακό μακριά από τον αμπελώνα μου.
- 67 Και τους κλάδους του φυσικού δένδρου θα τους εμβολιάσω πάλι μέσα στο φυσικό δένδρο.
- 68 Και τους κλάδους του φυσικού δένδρου θα τους εμβολιάσω στους φυσικούς κλάδους του δένδρου. Και έτσι θα τους ενώσω πάλι, ώστε να παράγουν τον φυσικό καρπό, και να γίνουν ένα.
- 69 Και οι κακοί θα ριχτούν μακριά, μάλιστα, έξω από όλη τη γη του αμπελώνα μου· επειδή ιδού, μόνο αυτήν τη μια φορά θα κλαδέψω τον αμπελώνα μου.
- 70 Και συνέβη ώστε ο Κύριος του αμπελώνα έστειλε τον υπηρέτη του. Και ο υπηρέτης πήγε και έκανε όπως τον είχε προστάξει ο Κύριος, και έφερε άλλους υπηρέτες. Και ήταν κάμποσοι.
- 71 Και ο Κύριος του αμπελώνα τους είπε: Πηγαίνατε, και εργαστείτε στον αμπελώνα με όλη την ισχύ σας. Επειδή ιδού, αυτή είναι η τελευταία φορά που θα καλλιεργήσω τον αμπελώνα μου· επειδή το τέλος πλησιάζει, και η εποχή γρήγορα έρχεται. Και αν εργαστείτε με την ισχύ σας μαζί μου, θα έχετε χαρά με τον καρπό που θα αποθηκεύσω για τον εαυτό μου για τον άκαρπο καιρό που σύντομα θα έλθει.
- 72 Και συνέβη ώστε οι υπηρέτες πήγαν και εργάστηκαν με όλη την ισχύ τους. Και ο Κύριος του αμπελώνα εργάστηκε κι αυτός μαζί τους. Και υπάκουαν στις εντολές του Κυρίου του αμπελώνα στα πάντα.
- 73 Και άρχισε να υπάρχει πάλι το φυσικό δένδρο στον αμπελώνα. Και οι φυσικοί κλάδοι άρχισαν να μεγαλώνουν και να ευδοκίμουν υπερβολικά. Και οι άγριοι κλάδοι άρχισαν να αποκόπτονται και να ρίχνονται μακριά. Και τηρούσαν τη ρίζα και την κορυφή ίσες, σύμφωνα με τη δύναμή τους.

For it grieveth me that I should lose the trees of my vineyard; wherefore ye shall clear away the bad according as the good shall grow, that the root and the top may be equal in strength, until the good shall overcome the bad, and the bad be hewn down and cast into the fire, that they cumber not the ground of my vineyard; and thus will I sweep away the bad out of my vineyard.

And the branches of the natural tree will I graft in again into the natural tree;

And the branches of the natural tree will I graft into the natural branches of the tree; and thus will I bring them together again, that they shall bring forth the natural fruit, and they shall be one.

And the bad shall be cast away, yea, even out of all the land of my vineyard; for behold, only this once will I prune my vineyard.

And it came to pass that the Lord of the vineyard sent his servant; and the servant went and did as the Lord had commanded him, and brought other servants; and they were few.

And the Lord of the vineyard said unto them: Go to, and labor in the vineyard, with your might. For behold, this is the last time that I shall nourish my vineyard; for the end is nigh at hand, and the season speedily cometh; and if ye labor with your might with me ye shall have joy in the fruit which I shall lay up unto myself against the time which will soon come.

And it came to pass that the servants did go and labor with their might; and the Lord of the vineyard labored also with them; and they did obey the commandments of the Lord of the vineyard in all things.

And there began to be the natural fruit again in the vineyard; and the natural branches began to grow and thrive exceedingly; and the wild branches began to be plucked off and to be cast away; and they did keep the root and the top thereof equal, according to the strength thereof.

74 Και έτσι εργάστηκαν με κάθε επιμέλεια, σύμφωνα με τις εντολές του Κυρίου του αμπελώνα, μέχρι που οι κακοί εκδιώχθηκαν από τον αμπελώνα, και ο Κύριος διατήρησε για τον εαυτό του το ότι τα δένδρα είχαν γίνει πάλι ο φυσικός καρπός. Και έγιναν σαν ένα σώμα. Και οι καρποί ήταν όμοιοι. Και ο Κύριος του αμπελώνα διατήρησε για τον εαυτό του τον φυσικό καρπό, ο οποίος ήταν πολυτιμότερος γι' αυτόν από την αρχή.

75 Και συνέβη ώστε όταν ο Κύριος του αμπελώνα είδε ότι ο καρπός του ήταν καλός, και ότι ο αμπελώνας του δεν ήταν πια διεφθαρμένος, κάλεσε τους υπηρέτες του και τους είπε: Ιδού, γι' αυτήν την τελευταία φορά καλλιεργήσαμε τον αμπελώνα μου. Και βλέπετε ότι έκανα σύμφωνα με το θέλημά μου. Και διατήρησα τον φυσικό καρπό, ώστε να είναι καλός, όπως ήταν και στην αρχή. Και ευλογημένοι είστε εσείς· επειδή ήσαστε επιμελείς στο έργο μαζί μου στον αμπελώνα μου, και τηρήσατε τις εντολές μου, και φέρατε σε μένα πάλι τον φυσικό καρπό, ώστε ο αμπελώνας μου δεν είναι πια διεφθαρμένος και το κακό εκδιώχθηκε, ιδού, εσείς θα έχετε χαρά μαζί μου λόγω του καρπού του αμπελώνα μου.

76 Επειδή ιδού, για πολύ καιρό θα αποθηκεύω από τον καρπό του αμπελώνα μου για τον εαυτό μου για την άκαρπη εποχή, η οποία σύντομα θα έλθει. Και για τελευταία φορά καλλιέργησα τον αμπελώνα μου, και τον κλάδεψα, και τον σκάλισα τριγύρω, και τον έσκαψα. Επομένως θα αποθηκεύω για τον εαυτό μου από τον καρπό, για πολύν καιρό, σύμφωνα με αυτό που έχω πει.

77 Και όταν έλθει ο καιρός που κακός καρπός θα έλθει πάλι μέσα στον αμπελώνα μου, τότε θα κάνω να μαζευτεί ο καλός και ο κακός· και τον καλό θα τον διαφυλάξω για τον εαυτό μου, και τον κακό θα τον εκδιώξω στον δικό του τόπο. Και τότε θα έλθει η εποχή και το τέλος. Και τον αμπελώνα μου θα κάνω να καεί με φωτιά.

And thus they labored, with all diligence, according to the commandments of the Lord of the vineyard, even until the bad had been cast away out of the vineyard, and the Lord had preserved unto himself that the trees had become again the natural fruit; and they became like unto one body; and the fruits were equal; and the Lord of the vineyard had preserved unto himself the natural fruit, which was most precious unto him from the beginning.

And it came to pass that when the Lord of the vineyard saw that his fruit was good, and that his vineyard was no more corrupt, he called up his servants, and said unto them: Behold, for this last time have we nourished my vineyard; and thou beholdest that I have done according to my will; and I have preserved the natural fruit, that it is good, even like as it was in the beginning. And blessed art thou; for because ye have been diligent in laboring with me in my vineyard, and have kept my commandments, and have brought unto me again the natural fruit, that my vineyard is no more corrupted, and the bad is cast away, behold ye shall have joy with me because of the fruit of my vineyard.

For behold, for a long time will I lay up of the fruit of my vineyard unto mine own self against the season, which speedily cometh; and for the last time have I nourished my vineyard, and pruned it, and dug about it, and dunged it; wherefore I will lay up unto mine own self of the fruit, for a long time, according to that which I have spoken.

And when the time cometh that evil fruit shall again come into my vineyard, then will I cause the good and the bad to be gathered; and the good will I preserve unto myself, and the bad will I cast away into its own place. And then cometh the season and the end; and my vineyard will I cause to be burned with fire.

Ιακώβ 6

- 1 Και τώρα, ιδού, αδελφοί μου, όπως σας είπα ότι θα προφήτεια, ιδού, αυτή είναι η προφητεία μου – ότι τα πράγματα που αυτός ο προφήτης ο Ζένος είπε σχετικά με τον οίκο του Ισραήλ, κατά τα οποία τον παρομοίασε με ήμερο ελαιόδενδρο, πρέπει ασφαλώς να συμβούν.
- 2 Και η ημέρα που θα θέσει το χέρι του πάλι για δεύτερη φορά για να ανακτήσει τον λαό του, είναι η ημέρα, μάλιστα, δηλαδή η τελευταία φορά που οι υπηρέτες του Κυρίου θα πάνε με τη δύναμή του για να καλλιεργήσουν και να κλαδέψουν τον αμπελώνα του. Και ύστερα από αυτό, θα έλθει σύντομα το τέλος.
- 3 Και πόσο ευλογημένοι είναι αυτοί που έχουν εργασθεί επιμελώς στον αμπελώνα του. Και πόσο καταραμένοι είναι αυτοί που θα απορριφθούν στο δικό τους τόπο! Και ο κόσμος θα καεί με φωτιά.
- 4 Και πόσο πολυεύσπλαγχνος είναι ο Θεός προς εμάς, επειδή θυμάται τον οίκο του Ισραήλ, τόσο τις ρίζες όσο και τους κλάδους. Και απλώνει τα χέρια του προς αυτούς όλη την ημέρα. Και αυτοί είναι σκληροτράχηλος και γεμάτος αντιλογία λαός. Όμως όσοι δεν σκληρύνουν την καρδιά τους, θα σωθούν στη βασιλεία του Θεού.
- 5 Επομένως, αγαπημένοι μου αδελφοί, σας ικετεύω με λόγια σωφροσύνης να μετανοήσετε, και να έλθετε με πλήρη πρόθεση καρδιάς και να προσκολληθείτε στον Θεό όπως εκείνος προσκολλάται σε σας. Και ενώ ο βραχιόνάς του της ελεημοσύνης έχει απλωθεί προς εσάς στο φως της ημέρας, μη σκληρύνετε την καρδιά σας.
- 6 Μάλιστα, σήμερα, αν ακούσετε τη φωνή του, μη σκληρύνετε την καρδιά σας. Γιατί λοιπόν να πεθάνετε;
- 7 Επειδή ιδού, αφού καλλιεργηθείτε με τον καλό λόγο του Θεού όλη την ημέρα, θα παράγετε κακό καρπό, ώστε να πρέπει να πελεκηθείτε και να ριχτείτε στη φωτιά;
- 8 Ιδού, θα απορρίψετε αυτά τα λόγια; Θα απορρίψετε τα λόγια των προφητών; Και θα απορρίψετε όλα τα λόγια που έχουν ειπωθεί σχετικά με τον Χριστό, αφού τόσο πολλοί έχουν μιλήσει σχετικά με αυτόν; Και θα αρνηθείτε τον καλό λόγο του Χριστού, και τη δύναμη του Θεού, και τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος, και θα αποτρέψετε την επιρροή του Αγίου Πνεύματος και θα χλευάζετε το μεγάλο σχέδιο απολύτρωσης, το οποίο έχει τεθεί για σας;

Jacob 6

And now, behold, my brethren, as I said unto you that I would prophesy, behold, this is my prophecy—that the things which this prophet Zenos spake, concerning the house of Israel, in the which he likened them unto a tame olive tree, must surely come to pass.

And the day that he shall set his hand again the second time to recover his people, is the day, yea, even the last time, that the servants of the Lord shall go forth in his power, to nourish and prune his vineyard; and after that the end soon cometh.

And how blessed are they who have labored diligently in his vineyard; and how cursed are they who shall be cast out into their own place! And the world shall be burned with fire.

And how merciful is our God unto us, for he remembereth the house of Israel, both roots and branches; and he stretches forth his hands unto them all the day long; and they are a stiffnecked and a gainsaying people; but as many as will not harden their hearts shall be saved in the kingdom of God.

Wherefore, my beloved brethren, I beseech of you in words of soberness that ye would repent, and come with full purpose of heart, and cleave unto God as he cleaveth unto you. And while his arm of mercy is extended towards you in the light of the day, harden not your hearts.

Yea, today, if ye will hear his voice, harden not your hearts; for why will ye die?

For behold, after ye have been nourished by the good word of God all the day long, will ye bring forth evil fruit, that ye must be hewn down and cast into the fire?

Behold, will ye reject these words? Will ye reject the words of the prophets; and will ye reject all the words which have been spoken concerning Christ, after so many have spoken concerning him; and deny the good word of Christ, and the power of God, and the gift of the Holy Ghost, and quench the Holy Spirit, and make a mock of the great plan of redemption, which hath been laid for you?

- 9 Δεν ξέρετε ότι αν κάνετε αυτά τα πράγματα, η δύναμη της απολύτρωσης και της ανάστασης, που είναι εν Χριστώ, θα σας φέρει να σταθείτε με ντροπή και απαίσια ενοχή ενώπιον του βήματος του Θεού;
- 10 Και σύμφωνα με τη δύναμη της δικαιοσύνης, επειδή τη δικαιοσύνη κανείς δεν μπορεί να την αρνηθεί, πρέπει να πάτε μακριά μέσα σε εκείνη τη λίμνη από φωτιά και θειάφι, της οποίας οι φλόγες είναι άσβεστες, και της οποίας ο καπνός ανεβαίνει ψηλά στον αιώνα του αιώνα, η οποία λίμνη από φωτιά και θειάφι είναι ατελείωτο βάσανο.
- 11 Αχ τότε, αγαπημένοι μου αδελφοί, μετανοήστε, και εισέλθετε στη στενή πύλη, και συνεχίστε στον δρόμο που είναι στενωπός, μέχρι να αποκτήσετε ζωή αιώνια.
- 12 Αχ, να είστε συνετοί. Τι άλλο περισσότερο μπορώ να πω;
- 13 Τελικώς, σας αποχαιρετώ, μέχρι να σας συναντήσω εμπρός στο ευάρεστο βήμα του Θεού, το οποίο βήμα πλήττει τους κακούς με απαίσιο φόβο και τρόμο. Αμήν.

Know ye not that if ye will do these things, that the power of the redemption and the resurrection, which is in Christ, will bring you to stand with shame and awful guilt before the bar of God?

And according to the power of justice, for justice cannot be denied, ye must go away into that lake of fire and brimstone, whose flames are unquenchable, and whose smoke ascendeth up forever and ever, which lake of fire and brimstone is endless torment.

O then, my beloved brethren, repent ye, and enter in at the strait gate, and continue in the way which is narrow, until ye shall obtain eternal life.

O be wise; what can I say more?

Finally, I bid you farewell, until I shall meet you before the pleasing bar of God, which bar striketh the wicked with awful dread and fear. Amen.

Ιακώβ 7

- 1 Και τώρα συνέβη ώστε αφού πέρασαν ορισμένα χρόνια, ήλθε ένας άνθρωπος ανάμεσα στον λαό του Νεφί, του οποίου το όνομα ήταν Σερέμ.
- 2 Και συνέβη ώστε άρχισε να κηρύττει ανάμεσα στον λαό, και να τους δηλώνει ότι δεν θα υπάρξει Χριστός. Και κήρυττε πολλά πράγματα τα οποία ήταν κολακευτικά για τον λαό. Και αυτό το έκανε για να μπορέσει να ανατρέψει τη διδαχή του Χριστού.
- 3 Και εργάσθηκε επιμελώς για να παρασύρει τις καρδιές του λαού, σε τέτοιον βαθμό ώστε πράγματι παρέσυρε πολλές καρδιές. Και αυτός γνωρίζοντας ότι εγώ, ο Ιακώβ, είχα πίστη στον Χριστό ο οποίος επρόκειτο να έλθει, έψαχνε κάθε ευκαιρία να έλθει σε μένα.
- 4 Και ήταν πολυμαθής, ώστε είχε τέλεια γνώση της γλώσσας του λαού. Επομένως, μπορούσε να χρησιμοποιεί πολλή κολακεία, και πολλή δύναμη λόγου, σύμφωνα με τη δύναμη του διαβόλου.
- 5 Και ήλπιζε να με κλονίσει από την πίστη, παρά τις πολλές αποκαλύψεις και τα πολλά πράγματα που είχα δει σχετικά με αυτά· επειδή πράγματι είχα δει αγγέλους, και αυτοί είχαν τελέσει διακονία προς έμένα. Και επίσης, είχα ακούσει τη φωνή του Κυρίου να μου μιλά με κάθε λόγο, πού και πού. Επομένως, δεν μπορούσα να κλονιστώ.
- 6 Και συνέβη ώστε ήλθε σε μένα, και με τον έξης τρόπο μου μίλησε, λέγοντας: Αδελφέ Ιακώβ, έψαχνα πολύ μια ευκαιρία να μπορέσω να σου μιλήσω· επειδή έχω ακούσει και επίσης γνωρίζω ότι πολύ πηγαίνεις και κηρύττεις αυτό που ονομάζεις Ευαγγέλιο, δηλαδή τη διδαχή του Χριστού.
- 7 Και έχεις παρασύρει πολλούς από αυτόν τον λαό, ώστε να διαστρέφουν τον σωστό δρόμο του Θεού, και να μην τηρούν τον νόμο του Μωυσή που είναι ο σωστός δρόμος. Και μετατρέπεις τον νόμο του Μωυσή στη λατρεία ενός όντος το οποίο λες ότι θα έλθει ύστερα από πολλές εκατοντάδες χρόνια. Και τώρα ιδού, εγώ, ο Σερέμ, σου δηλώνω ότι αυτό αποτελεί βλασφημία· επειδή κανείς δεν ξέρει για τέτοια πράγματα, επειδή δεν μπορεί να πει για πράγματα που πρόκειται να συμβούν. Και με αυτόν τον τρόπο μαχόταν ο Σερέμ εναντίον μου.

Jacob 7

And now it came to pass after some years had passed away, there came a man among the people of Nephi, whose name was Sherem.

And it came to pass that he began to preach among the people, and to declare unto them that there should be no Christ. And he preached many things which were flattering unto the people; and this he did that he might overthrow the doctrine of Christ.

And he labored diligently that he might lead away the hearts of the people, insomuch that he did lead away many hearts; and he knowing that I, Jacob, had faith in Christ who should come, he sought much opportunity that he might come unto me.

And he was learned, that he had a perfect knowledge of the language of the people; wherefore, he could use much flattery, and much power of speech, according to the power of the devil.

And he had hope to shake me from the faith, notwithstanding the many revelations and the many things which I had seen concerning these things; for I truly had seen angels, and they had ministered unto me. And also, I had heard the voice of the Lord speaking unto me in very word, from time to time; wherefore, I could not be shaken.

And it came to pass that he came unto me, and on this wise did he speak unto me, saying: Brother Jacob, I have sought much opportunity that I might speak unto you; for I have heard and also know that thou goest about much, preaching that which ye call the gospel, or the doctrine of Christ.

And ye have led away much of this people that they pervert the right way of God, and keep not the law of Moses which is the right way; and convert the law of Moses into the worship of a being which ye say shall come many hundred years hence. And now behold, I, Sherem, declare unto you that this is blasphemy; for no man knoweth of such things; for he cannot tell of things to come. And after this manner did Sherem contend against me.

- 8 Ὅμως ἰδοῦ, ὁ Κύριος ὁ Θεός ἐξέχεε τὸ Πνεῦμα τοῦ μέσα στὴν ψυχὴ μου, σε τέτοιο βαθμὸ που τὸν σάστισα σε ὅλα τοῦ τα λόγια.
- 9 Καὶ τοῦ εἶπα: Ἀρνεῖσαι τὸ Χριστό που θα ἔλθει; Καὶ ἐκεῖνος εἶπε: Ἄν ἐπρόκειτο νὰ υπάρξει Χριστός, δὲν θα τὸν ἠρνούμην, ἀλλὰ ξέρω ὅτι δὲν ὑπάρχει Χριστός, οὔτε ὑπήρξε, οὔτε ποτὲ θα υπάρξει.
- 10 Καὶ τοῦ εἶπα: Πιστεῦεις στὶς γραφές; Καὶ ἐκεῖνος εἶπε: Μάλιστα.
- 11 Καὶ τοῦ εἶπα: Τότε δὲν τὶς καταλαβαίνεις, ἐπειδὴ πράγματι μαρτυροῦν γιὰ τὸν Χριστό. Ἰδοῦ, σου λέω ὅτι κανεῖς ἀπὸ τοὺς προφῆτες δὲν ἔχει γράψει οὔτε προφήτευσε, ἐκτὸς ἂν ἔχουν μιλήσει σχετικὰ μὲ αὐτὸν τὸν Χριστό.
- 12 Καὶ αὐτὸ δὲν εἶναι ὅλο – μου ἔχει φανερωθεῖ, ἐπειδὴ καὶ ἀκουσα καὶ εἶδα, καὶ μου ἔχει φανερωθεῖ ἐπίσης μὲ τὴ δύναμη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἐπομένως, ξέρω ὅτι ἀν δὲν γίνεῖ ἡ ἐξιλέωση, ὅλη ἡ ἀνθρωπότητα πρέπει νὰ χαθεῖ.
- 13 Καὶ συνέβη ὥστε ἐκεῖνος μου εἶπε: Δείξε μου ἓνα σημάδι μὲ αὐτὴν τὴ δύναμη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, μὲ τὴν ὁποία ξέρεις τόσα πολλὰ.
- 14 Καὶ τοῦ εἶπα: Τὶ εἶμαι ἐγὼ που θα βάλω τὸν Θεὸ σε πειρασμό γιὰ νὰ σου δείξω ἓνα σημάδι γιὰ ἐκεῖνο που ξέρεις ὅτι εἶναι ἀλήθεια; Ἐντούτοις, ἐσύ θα τὸ ἀρνηθεῖς ἐπειδὴ εἶσαι τοῦ διαβόλου. Παρόλα αὐτά, ἀς μὴ γίνεῖ τὸ θέλημά μου· ἀλλὰ ἂν ὁ Θεὸς σε πατάξει, ἀς εἶναι αὐτὸ σημάδι γιὰ σένα ὅτι ἔχει δύναμη, τόσο στὸν οὐρανὸ ὅσο καὶ στὴ γῆ· καὶ ἐπίσης, ὅτι ὁ Χριστὸς θα ἔλθει. Καὶ ἀς γίνεῖ, Κύριε, τὸ θέλημα σου καὶ ὄχι τὸ δικό μου.
- 15 Καὶ συνέβη ὥστε ὅταν ἐγὼ, ὁ Ἰακώβ, εἶπα αὐτά τα λόγια, ἡ δύναμη τοῦ Κυρίου ἦλθε ἐπάνω μου, σε τέτοιο βαθμὸ που αὐτὸς ἔπεσε στὴ γῆ. Καὶ συνέβη ὥστε συντηρήθηκε γιὰ διάστημα πολλῶν ἡμερῶν.
- 16 Καὶ συνέβη ὥστε εἶπε στὸν λαό: Συγκεντρωθεῖτε ὅλοι τὴν ἐπαύριο, ἐπειδὴ θα πεθάνω. Ἐπομένως, ἐπιθυμῶ νὰ μιλήσω στὸν λαὸ προτοῦ πεθάνω.
- 17 Καὶ συνέβη ὥστε τὴν ἐπαύριον τὸ πλῆθος συγκεντρώθηκε· καὶ τοὺς μίλησε ἀπλὰ καὶ ἀρνήθηκε αὐτά που τοὺς εἶχε διδάξει, καὶ ὁμολόγησε τὸν Χριστό, καὶ τὴ δύναμη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ τὴ διακονία τῶν ἀγγέλων.

But behold, the Lord God poured in his Spirit into my soul, insomuch that I did confound him in all his words.

And I said unto him: Deniest thou the Christ who shall come? And he said: If there should be a Christ, I would not deny him; but I know that there is no Christ, neither has been, nor ever will be.

And I said unto him: Believest thou the scriptures? And he said, Yea.

And I said unto him: Then ye do not understand them; for they truly testify of Christ. Behold, I say unto you that none of the prophets have written, nor prophesied, save they have spoken concerning this Christ.

And this is not all—it has been made manifest unto me, for I have heard and seen; and it also has been made manifest unto me by the power of the Holy Ghost; wherefore, I know if there should be no atonement made all mankind must be lost.

And it came to pass that he said unto me: Show me a sign by this power of the Holy Ghost, in the which ye know so much.

And I said unto him: What am I that I should tempt God to show unto thee a sign in the thing which thou knowest to be true? Yet thou wilt deny it, because thou art of the devil. Nevertheless, not my will be done; but if God shall smite thee, let that be a sign unto thee that he has power, both in heaven and in earth; and also, that Christ shall come. And thy will, O Lord, be done, and not mine.

And it came to pass that when I, Jacob, had spoken these words, the power of the Lord came upon him, insomuch that he fell to the earth. And it came to pass that he was nourished for the space of many days.

And it came to pass that he said unto the people: Gather together on the morrow, for I shall die; wherefore, I desire to speak unto the people before I shall die.

And it came to pass that on the morrow the multitude were gathered together; and he spake plainly unto them and denied the things which he had taught them, and confessed the Christ, and the power of the Holy Ghost, and the ministering of angels.

18 Και μίλησε απλά σε αυτούς, ότι είχε παραπλανηθεί από τη δύναμη του διαβόλου. Και μίλησε για την κόλαση και την αιωνιότητα και την αιώνια τιμωρία.

19 Και είπε: Φοβάμαι μήπως έχω διαπράξει την ασυγχώρητη αμαρτία, επειδή είπα ψέματα στον Θεό, επειδή αρνήθηκα τον Χριστό, και είπα ότι πιστεύω τις γραφές. Και αυτές πράγματι μαρτυρούν γι' αυτόν. Και επειδή έτσι είπα ψέματα στον Θεό, πολύ φοβάμαι μήπως η περίπτωση μου είναι τρομερή. Όμως, ομολογώ στον Θεό.

20 Και συνέβη ώστε όταν είπε αυτά τα λόγια δεν μπόρεσε να πει περισσότερα, και παρέδωσε το πνεύμα.

21 Και όταν το πλήθος παρακολούθησε αυτοπροσώπως ότι είπε αυτά τα πράγματα καθώς ήταν έτοιμος να παραδώσει το πνεύμα, θαύμασε υπερβολικά, σε τέτοιο βαθμό που η δύναμη του Θεού ήλθε επάνω τους και κατακυριεύτηκαν ώστε έπεσαν στη γη.

22 Τώρα, αυτό ευχαρίστησε εμένα, τον Ιακώβ, επειδή το είχα ζητήσει από τον Πατέρα μου που ήταν στους ουραμούς· επειδή αυτός είχε ακούσει την κραυγή μου και εισάκουσε την προσευχή μου.

23 Και συνέβη ώστε η ειρήνη και η αγάπη του Θεού αποκαταστάθηκαν πάλι ανάμεσα στους ανθρώπους. Και ερευνούσαν τις γραφές, και δεν άκουγαν πια στα λόγια αυτού του κακού ανθρώπου.

24 Και συνέβη ώστε μηχανεύτηκαν πολλούς τρόπους για να ανακτήσουν και να αποκαταστήσουν τους Λαμανίτες στη γνώση της αλήθειας· αλλά όλα ήταν μάταια, επειδή τέρπονταν με πολέμους και αιματοχυσία, και είχαν αιώνιο μίσος για εμάς, τους αδελφούς τους. Και επιζητούσαν διαρκώς με τη δύναμη των όπλων τους να μας εξολοθρέψουν.

25 Επομένως, ο λαός του Νεφί οχυρώθηκε εναντίον τους με τα όπλα του, και με όλη την ισχύ του, βασιζόμενος στον Θεό και την πέτρα της σωτηρίας τους. Επομένως, εξακολούθησαν να είναι κατακτητές των έχθρων τους.

And he spake plainly unto them, that he had been deceived by the power of the devil. And he spake of hell, and of eternity, and of eternal punishment.

And he said: I fear lest I have committed the unpardonable sin, for I have lied unto God; for I denied the Christ, and said that I believed the scriptures; and they truly testify of him. And because I have thus lied unto God I greatly fear lest my case shall be awful; but I confess unto God.

And it came to pass that when he had said these words he could say no more, and he gave up the ghost.

And when the multitude had witnessed that he spake these things as he was about to give up the ghost, they were astonished exceedingly; insomuch that the power of God came down upon them, and they were overcome that they fell to the earth.

Now, this thing was pleasing unto me, Jacob, for I had requested it of my Father who was in heaven; for he had heard my cry and answered my prayer.

And it came to pass that peace and the love of God was restored again among the people; and they searched the scriptures, and hearkened no more to the words of this wicked man.

And it came to pass that many means were devised to reclaim and restore the Lamanites to the knowledge of the truth; but it all was vain, for they delighted in wars and bloodshed, and they had an eternal hatred against us, their brethren. And they sought by the power of their arms to destroy us continually.

Wherefore, the people of Nephi did fortify against them with their arms, and with all their might, trusting in the God and rock of their salvation; wherefore, they became as yet, conquerors of their enemies.

26 Και συνέβη ώστε εγώ, ο Ιακώβ, άρχισα να γερνάω. Και αφού το χρονικό αυτού του λαού τηρήθηκε στις άλλες πλάκες του Νεφί, επομένως, ολοκληρώνω αυτό το χρονικό, δηλώνοντας ότι έχω γράψει σύμφωνα με το ό,τι γνωρίζω, λέγοντας ότι ο καιρός πέρασε για μας, και οι ζωές μας επίσης πέρασαν σαν να ήταν για μας ένα όνειρο, ενώ ήμασταν μοναχικός και σοβαρός λαός, περιπλανώμενοι, εκδιωγμένοι από την Ιερουσαλήμ, γεννημένοι μέσα στα βάσανα, στην έρημο, και μισητοί από τους αδελφούς μας, πράγμα το οποίο προκάλεσε πολέμους και διχόνοιες. Γι' αυτό πενθούσαμε στις ημέρες μας.

27 Και εγώ, ο Ιακώβ, είδα ότι έπρεπε σύντομα να κατεβώ στον τάφο μου. Επομένως, είπα στον υιό μου τον Ενώς: Πάρε αυτές τις πλάκες. Και του είπα αυτά που ο αδελφός μου ο Νεφί με είχε προστάξει, και αυτός υποσχέθηκε υπακοή στις προσταγές. Και τελειώνω το γράψιμό μου επάνω σε αυτές τις πλάκες, το οποίο γράψιμο υπήρξε σύντομο. Και τον αναγνώστη τον αποχαιρετώ, ελπίζοντας ότι πολλοί από τους αδελφούς μου να διαβάσουν τα λόγια μου. Αδελφοί, αντίο.

And it came to pass that I, Jacob, began to be old; and the record of this people being kept on the other plates of Nephi, wherefore, I conclude this record, declaring that I have written according to the best of my knowledge, by saying that the time passed away with us, and also our lives passed away like as it were unto us a dream, we being a lonesome and a solemn people, wanderers, cast out from Jerusalem, born in tribulation, in a wilderness, and hated of our brethren, which caused wars and contentions; wherefore, we did mourn out our days.

And I, Jacob, saw that I must soon go down to my grave; wherefore, I said unto my son Enos: Take these plates. And I told him the things which my brother Nephi had commanded me, and he promised obedience unto the commands. And I make an end of my writing upon these plates, which writing has been small; and to the reader I bid farewell, hoping that many of my brethren may read my words. Brethren, adieu.

Το Βιβλίο του Ενώς

- 1 Ιδού, συνέβη ὡστε ἐγώ, ὁ Ενώς, γνωρίζοντας ὅτι ὁ πατέρας μου ἦταν δίκαιος ἄνθρωπος – γιατί με δίδαξε τὴ γλῶσσα του καὶ ἐπίσης κατὰ τὴν ανατροφή καὶ νοθεσία τοῦ Κυρίου – καὶ δοξασμένο νὰ εἶναι τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου μου γι' αὐτό –
- 2 Καὶ θα σὰς πω γιὰ τὴν πάλη ποὺ εἶχα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, προτοῦ λάβω ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν μου.
- 3 Ἰδού, πήγα νὰ κυνηγήσω ζῶα στὸ δάσος. Καὶ τὰ λόγια ποὺ εἶχα συχνά ἀκούσει ἀπὸ τὸν πατέρα μου νὰ λέει σχετικὰ με τὴν αἰώνια ζωὴ καὶ τὴν ἀγαλλίαση τῶν ἁγίων, βυθίστηκαν βαθιά μέσα στὴν καρδιά μου.
- 4 Καὶ ἡ ψυχὴ μου πεινούσε. Καὶ γονάτισα ἐμπρός στον Πλάστη μου καὶ ἀναφώνησα πρὸς αὐτὸν με ἐνθερμὴ προσευχὴ καὶ ἱκεσία γιὰ τὴν ψυχὴ μου· καὶ κατὰ τὴ διάρκεια ὅλης τῆς ἡμέρας ἀναφωνούσα πρὸς αὐτόν. Μάλιστα, καὶ ὅταν ἦλθε ἡ νύχτα, ἀκόμη ὑψῶνα τὴ φωνὴ μου ψηλά, ὡστε ἔφτασε στους οὐρανοὺς.
- 5 Καὶ ἦλθε μιὰ φωνὴ πρὸς ἐμένα, λέγοντας: Ενώς, οἱ ἁμαρτίες σου σοῦ συγχωροῦνται, καὶ θα εἶσαι εὐλογημένος.
- 6 Καὶ ἐγώ, ὁ Ενώς, ἤξερα ὅτι ὁ Θεός δεν μποροῦσε νὰ πει ψέματα. Ἐπομένως, ἡ ἐνοχὴ μου ἀποσαρώθηκε.
- 7 Καὶ εἶπα: Κύριε, πῶς γίνεται αὐτό;
- 8 Καὶ ἐκεῖνος μου εἶπε: Χάρη στὴν πίστη σου στον Χριστό, τὸν ὁποῖον ποτέ πρὶν δεν ἔχεις ἀκούσει οὔτε δεῖ. Καὶ πολλὰ χρόνια θα περάσουν προτοῦ νὰ φανερωθεῖ ἐνσαρκωμένος. Ἐπομένως, πήγαινε, ἡ πίστη σου σε ἔσωσε.
- 9 Λοιπὸν, συνέβη ὡστε ὅταν ἀκουσα αὐτὰ τὰ λόγια, ἄρχισα νὰ αἰσθάνομαι τὴν ἐπιθυμία γιὰ τὴν ευημερία τῶν ἀδελφῶν μου τῶν Νεφιτῶν. Ἐπομένως, ξεχείλισα ὅλη μου τὴν ψυχὴ πρὸς τὸν Θεὸ γιὰ αὐτούς.
- 10 Καὶ ἐνῶ ἀγωνιζόμουν ἔτσι κατὰ τὸ πνεῦμα, ἰδού, ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου ἦλθε πάλι στον νοῦ μου, λέγοντας: Θα ἐπισκεφθῶ τοὺς ἀδελφούς σου σύμφωνα με τὴν ἐπιμέλειά τους νὰ τηροῦν τὶς ἐντολές μου. Τοὺς ἔχω δώσει αὐτὴν τὴ γῆ, καὶ εἶναι ἁγία γῆ· καὶ δεν τὴν καταρῶμαι ἐκτός ἀν εἶναι ἐξαιτίας ἀνομίας. Ἐπομένως θα ἐπισκεφθῶ τοὺς ἀδελφούς σου ὅπως τὸ ἔχω πει· καὶ τὶς παραβάσεις τους θα ρίξω με θλίψη ἐπάνω στα ἴδια τὰ κεφάλια τους.

The Book of Enos

Behold, it came to pass that I, Enos, knowing my father that he was a just man—for he taught me in his language, and also in the nurture and admonition of the Lord—and blessed be the name of my God for it—

And I will tell you of the wrestle which I had before God, before I received a remission of my sins.

Behold, I went to hunt beasts in the forests; and the words which I had often heard my father speak concerning eternal life, and the joy of the saints, sunk deep into my heart.

And my soul hungered; and I kneeled down before my Maker, and I cried unto him in mighty prayer and supplication for mine own soul; and all the day long did I cry unto him; yea, and when the night came I did still raise my voice high that it reached the heavens.

And there came a voice unto me, saying: Enos, thy sins are forgiven thee, and thou shalt be blessed.

And I, Enos, knew that God could not lie; wherefore, my guilt was swept away.

And I said: Lord, how is it done?

And he said unto me: Because of thy faith in Christ, whom thou hast never before heard nor seen. And many years pass away before he shall manifest himself in the flesh; wherefore, go to, thy faith hath made thee whole.

Now, it came to pass that when I had heard these words I began to feel a desire for the welfare of my brethren, the Nephites; wherefore, I did pour out my whole soul unto God for them.

And while I was thus struggling in the spirit, behold, the voice of the Lord came into my mind again, saying: I will visit thy brethren according to their diligence in keeping my commandments. I have given unto them this land, and it is a holy land; and I curse it not save it be for the cause of iniquity; wherefore, I will visit thy brethren according as I have said; and their transgressions will I bring down with sorrow upon their own heads.

- 11 Και αφού εγώ, ο Ενώς, άκουσα τα λόγια αυτά, η πίστη μου προς τον Κύριο άρχισε να γίνεται ακλόνητη. Και προσευχήθηκα προς αυτόν με πολλούς αγώνες για τους αδελφούς μου, τους Λαμανίτες.
- 12 Και συνέβη ώστε αφού προσευχήθηκα και μόχθησα με κάθε επιμέλεια, ο Κύριος μού είπε: Θα σου δώσω σύμφωνα με τις επιθυμίες σου, χάρη στην πίστη σου.
- 13 Και τώρα ιδού, αυτή ήταν η επιθυμία μου την οποία του ζήτησα —ότι αν συμβεί και ο λαός μου, οι Νεφίτες, πέσουν σε παράβαση, και καταστραφούν με οποιονδήποτε τρόπο, και οι Λαμανίτες δεν καταστραφούν, να διατηρήσει ο Κύριος ο Θεός ένα χρονικό του λαού μου, των Νεφιτών. Και ακόμη, με τη δύναμη του αγίου βραχιονά του, να μπορέσει αυτό να φανερωθεί κάποια μελλοντική μέρα στους Λαμανίτες, μήπως μπορέσουν να οδηγηθούν προς τη σωτηρία—
- 14 Γιατί προς το παρόν, οι αγώνες μας για να τους αποκαταστήσουμε στην πραγματική πίστη ήταν μάταιοι. Και ορκίστηκαν στον θυμό τους ότι αν ήταν δυνατόν, θα κατέστρεφαν το χρονικό μας και εμάς, και επίσης όλες τις παραδόσεις των πατέρων μας.
- 15 Επομένως, εγώ, γνωρίζοντας ότι ο Κύριος ο Θεός μπόρεσε να διατηρήσει τα χρονικά μας, αναφώνουσα προς αυτόν διαρκώς, επειδή μου είχε πει: Οτιδήποτε ζητήσεις με πίστη, πιστεύοντας ότι θα το λάβεις στο όνομα του Χριστού, θα το λάβεις.
- 16 Και είχα πίστη, και πράγματι αναφώνουσα προς τον Θεό για να διατηρήσει τα χρονικά. Και συνήψε διαθήκη μαζί μου ότι θα τα φανέρωνε στους Λαμανίτες εν ευθέτω χρόνω του.
- 17 Και εγώ, ο Ενώς, ήξερα ότι θα γινόταν σύμφωνα με τη διαθήκη την οποία είχε κάνει. Επομένως η ψυχή μου ησύχασε.
- 18 Και ο Κύριος μού είπε: Οι πατέρες σου μου ζήτησαν κι εκείνοι το ίδιο πράγμα. Και θα γίνει σε αυτούς σύμφωνα με την πίστη τους, επειδή η πίστη τους ήταν σαν τη δική σου.
- 19 Και τώρα συνέβη ώστε εγώ, ο Ενώς, πήγα ανάμεσα στον λαό του Νεφί, προφητεύοντας για πράγματα που επρόκειτο να συμβούν, και καταθέτοντας μαρτυρία γι' αυτά που είχα δει και ακούσει.

And after I, Enos, had heard these words, my faith began to be unshaken in the Lord; and I prayed unto him with many long strugglings for my brethren, the Lamanites.

And it came to pass that after I had prayed and labored with all diligence, the Lord said unto me: I will grant unto thee according to thy desires, because of thy faith.

And now behold, this was the desire which I desired of him—that if it should so be, that my people, the Nephites, should fall into transgression, and by any means be destroyed, and the Lamanites should not be destroyed, that the Lord God would preserve a record of my people, the Nephites; even if it so be by the power of his holy arm, that it might be brought forth at some future day unto the Lamanites, that, perhaps, they might be brought unto salvation—

For at the present our strugglings were vain in restoring them to the true faith. And they swore in their wrath that, if it were possible, they would destroy our records and us, and also all the traditions of our fathers.

Wherefore, I knowing that the Lord God was able to preserve our records, I cried unto him continually, for he had said unto me: Whatsoever thing ye shall ask in faith, believing that ye shall receive in the name of Christ, ye shall receive it.

And I had faith, and I did cry unto God that he would preserve the records; and he covenanted with me that he would bring them forth unto the Lamanites in his own due time.

And I, Enos, knew it would be according to the covenant which he had made; wherefore my soul did rest.

And the Lord said unto me: Thy fathers have also required of me this thing; and it shall be done unto them according to their faith; for their faith was like unto thine.

And now it came to pass that I, Enos, went about among the people of Nephi, prophesying of things to come, and testifying of the things which I had heard and seen.

20 Και καταθέτω μαρτυρία ότι ο λαός του Νεφί πράγματι επεδίωκε επιμελώς να αποκαταστήσει τους Λαμανίτες στην αληθινή πίστη στον Θεό. Όμως οι κόποι μας ήταν μάταιοι. Το μίσος τους ήταν αμετακίνητο, και οδηγήθηκαν από την πονηρή τους φύση, ώστε έγιναν άγριοι, και θηριώδεις, και αιμοδιψείς λαός, γεμάτοι ειδωλολατρία και ρυπαρότητα, τρεφόμενοι με ζώα αρπακτικά, ζώντας σε σκηνές, και περιπλανώμενοι μέσα στην έρημο με ένα κοντό δέρμα ζωσμένο γύρω από την οσφύ τους και τα κεφάλια τους ξυρισμένα. Και η επιδειξιότητά τους όταν στο τόξο, και στο γιαταγάνι και στο τσεκούρι. Και πολλοί από αυτούς δεν έτρωγαν τίποτα άλλο εκτός από ωμό κρέας. Και επεδίωκαν διαρκώς να μας καταστρέψουν.

21 Και συνέβη ώστε ο λαός του Νεφί όργωνε τη γη, και παρήγε κάθε είδους σπόρο και καρπό, και κοπάδια και αγέλες κάθε λογής ζώων, όλων των ειδών, και αίγες, και αίγαγρους, και επίσης πολλά άλογα.

22 Και υπήρχαν πάρα πολλοί προφήτες ανάμεσά μας. Και ο λαός ήταν σκληροτράχηλος λαός, δυσνόητος.

23 Και δεν υπήρχε τίποτα άλλο παρά μόνο υπερβολική τραχύτητα, κηρύγματα και προφητείες για πολέμους και διχόνοιες, και καταστροφές, και συνεχώς να τους υπενθυμίζουν τον θάνατο και τη διάρκεια της αιωνιότητας, και τις κρίσεις και τη δύναμη του Θεού, και όλα αυτά – ερεθίζοντάς τους διαρκώς για να τους διατηρούν στον φόβο του Κυρίου. Σας λέω, τίποτα από όλα αυτά ούτε και η υπερβολικά μεγάλη απλότητα λόγου, δεν μπορούσαν να τους συγκρατήσουν από τον κατήφορο που τους έφερνε με μεγάλη ταχύτητα στον όλεθρο. Με αυτόν τον τρόπο λοιπόν γράφω γι' αυτούς.

24 Και είδα πολέμους μεταξύ των Νεφιτών και των Λαμανιτών κατά την πορεία των ημερών μου.

25 Και συνέβη ώστε άρχισα να γερνώ, και πέρασαν εκατό και εβδομήντα και εννέα χρόνια από τότε που ο πατέρας μας Λεχί έφυγε από την Ιερουσαλήμ.

And I bear record that the people of Nephi did seek diligently to restore the Lamanites unto the true faith in God. But our labors were vain; their hatred was fixed, and they were led by their evil nature that they became wild, and ferocious, and a blood-thirsty people, full of idolatry and filthiness; feeding upon beasts of prey; dwelling in tents, and wandering about in the wilderness with a short skin girdle about their loins and their heads shaven; and their skill was in the bow, and in the cimeter, and the ax. And many of them did eat nothing save it was raw meat; and they were continually seeking to destroy us.

And it came to pass that the people of Nephi did till the land, and raise all manner of grain, and of fruit, and flocks of herds, and flocks of all manner of cattle of every kind, and goats, and wild goats, and also many horses.

And there were exceedingly many prophets among us. And the people were a stiffnecked people, hard to understand.

And there was nothing save it was exceeding harshness, preaching and prophesying of wars, and contentions, and destructions, and continually reminding them of death, and the duration of eternity, and the judgments and the power of God, and all these things — stirring them up continually to keep them in the fear of the Lord. I say there was nothing short of these things, and exceedingly great plainness of speech, would keep them from going down speedily to destruction. And after this manner do I write concerning them.

And I saw wars between the Nephites and Lamanites in the course of my days.

And it came to pass that I began to be old, and an hundred and seventy and nine years had passed away from the time that our father Lehi left Jerusalem.

26 Και είδα ότι σύντομα έπρεπε να κατέβω στον τάφο μου, ενώ με είχε κατεργαστεί η δύναμη του Θεού έτσι ώστε να κηρύττω και να προφητεύω προς αυτόν τον λαό, και να του διακηρύττω τον λόγο σύμφωνα με την αλήθεια που είναι εν Χριστώ. Και τον έχω διακηρύξει όλες τις ημέρες της ζωής μου, και έχω αγαλλιάσει με αυτό περισσότερο από τα εγκόσμια.

27 Και σύντομα θα πάω στον τόπο της ανάπαυσής μου, ο οποίος είναι με τον Λυτρωτή μου· επειδή ξέρω ότι σε εκείνον θα αναπαυθώ. Και αγαλλιάζω υπέρμετρα για την ημέρα όπου το θνητό μου θα φορέσει την αθανασία, και θα σταθώ εμπρός του. Τότε θα δω το πρόσωπό του με ευχαρίστηση και θα μου πει: Έλα σε μένα, ευλογημένε, υπάρχει τόπος προετοιμασμένος για σένα στα οικήματα του Πατέρα μου. Αμήν.

And I saw that I must soon go down to my grave, having been wrought upon by the power of God that I must preach and prophesy unto this people, and declare the word according to the truth which is in Christ. And I have declared it in all my days, and have rejoiced in it above that of the world.

And I soon go to the place of my rest, which is with my Redeemer; for I know that in him I shall rest. And I rejoice in the day when my mortal shall put on immortality, and shall stand before him; then shall I see his face with pleasure, and he will say unto me: Come unto me, ye blessed, there is a place prepared for you in the mansions of my Father. Amen.

Το Βιβλίο του Ιαρώμ

- 1 Τώρα ιδού, εγώ, ο Ιαρώμ, γράφω μερικά λόγια σύμφωνα με την εντολή του πατέρα μου, του Ενώς, ώστε να διατηρηθεί η γενεαλογία μας.
- 2 Και καθώς αυτές οι πλάκες είναι μικρές, και καθώς αυτά γράφονται με σκοπό να ωφελήσουν τους αδελφούς μας τους Λαμανίτες, επομένως, πρέπει αναγκαστικά να γράψω λίγα. Όμως δεν θα γράψω τα πράγματα της προφητείας μου ούτε των αποκαλύψεών μου. Γιατί τι θα μπορούσα να γράψω περισσότερο απ' ό,τι έγραψαν οι πατέρες μας; Δεν αποκάλυψαν εκείνοι το σχέδιο σωτηρίας; Σας λέω, μάλιστα. Και αυτό μου αρκεί.
- 3 Ιδού, είναι σκόπιμο να γίνουν πολλά σε αυτόν τον λαό, εξαιτίας της σκληρότητας της καρδιάς τους, και της κώφωσης των αφτιών τους, και της τυφλότητας του νου τους, και της τραχύτητας του τραχήλου τους. Εντούτοις, ο Θεός είναι υπερβολικά πολυεύσπλαχνος προς αυτούς, και δεν τους αποσάρωσε ακόμα από το πρόσωπο της γης.
- 4 Και υπάρχουν πολλοί ανάμεσα μας που έχουν πολλές αποκαλύψεις, επειδή δεν είναι όλοι σκληροτράχηλοι. Και όσοι δεν είναι σκληροτράχηλοι και έχουν πίστη, έχουν επικοινωνία με το Άγιο Πνεύμα, το οποίο φανερώνει στα τέκνα των ανθρώπων, ανάλογα με την πίστη τους.
- 5 Και τώρα, ιδού, είχαν περάσει διακόσια χρόνια, και ο λαός του Νεφί είχε γίνει δυνατός στη χώρα. Πρόσεχαν να τηρούν τον νόμο του Μωυσή και την Ημέρα του Κυρίου προς τον Κύριο. Και δεν βεβήλωναν ούτε βλασφημούσαν. Και οι νόμοι της χώρας ήταν υπερβολικά αυστηροί.
- 6 Και ήταν διασκορπισμένοι κατά πολύ επάνω στο πρόσωπο της χώρας, και οι Λαμανίτες επίσης. Και ήταν πάρα πολύ πιο πολυάριθμοι εκείνοι απ' ό,τι ήταν εκείνοι των Νεφιτών. Και αγαπούσαν τον φόνο και έπιναν το αίμα των ζώων.
- 7 Και συνέβη ώστε ήλθαν πολλές φορές ενάντια σε μας, τους Νεφίτες, σε μάχη. Όμως οι βασιλείς μας και οι ηγέτες μας ήταν πανίσχυροι άνδρες στην πίστη του Κυρίου. Και δίδασκαν στον λαό τους δρόμους του Κυρίου. Επομένως, αντικρούσαμε τους Λαμανίτες και τους αποσάρωσαμε έξω από τα εδάφη μας, και αρχίσαμε να οχυρώνουμε τις πόλεις μας, δηλαδή οποιονδήποτε τόπο της κληρονομιάς μας.

The Book of Jarom

Now behold, I, Jarom, write a few words according to the commandment of my father, Enos, that our genealogy may be kept.

And as these plates are small, and as these things are written for the intent of the benefit of our brethren the Lamanites, wherefore, it must needs be that I write a little; but I shall not write the things of my prophesying, nor of my revelations. For what could I write more than my fathers have written? For have not they revealed the plan of salvation? I say unto you, Yea; and this sufficeth me.

Behold, it is expedient that much should be done among this people, because of the hardness of their hearts, and the deafness of their ears, and the blindness of their minds, and the stiffness of their necks; nevertheless, God is exceedingly merciful unto them, and has not as yet swept them off from the face of the land.

And there are many among us who have many revelations, for they are not all stiffnecked. And as many as are not stiffnecked and have faith, have communion with the Holy Spirit, which maketh manifest unto the children of men, according to their faith.

And now, behold, two hundred years had passed away, and the people of Nephi had waxed strong in the land. They observed to keep the law of Moses and the sabbath day holy unto the Lord. And they profaned not; neither did they blaspheme. And the laws of the land were exceedingly strict.

And they were scattered upon much of the face of the land, and the Lamanites also. And they were exceedingly more numerous than were they of the Nephites; and they loved murder and would drink the blood of beasts.

And it came to pass that they came many times against us, the Nephites, to battle. But our kings and our leaders were mighty men in the faith of the Lord; and they taught the people the ways of the Lord; wherefore, we withstood the Lamanites and swept them away out of our lands, and began to fortify our cities, or whatsoever place of our inheritance.

- 8 Και πληθύνουμε υπερβολικά, και εξαπλωθήκαμε επάνω στο πρόσωπο της χώρας, και γίναμε πάρα πολύ πλούσιοι σε χρυσάφι και σε ασήμι, και σε πολύτιμα αντικείμενα, και σε εξάισια καλλιτεχνία του ξύλου, σε κτήρια και σε μηχανήματα, και επίσης σε σίδηρο και χαλκό, και ορείχαλκο και χάλυβα, φτιάχνοντας όλων των ειδών τα εργαλεία από κάθε είδος για να οργάνουμε τη γη, και πολεμικά όπλα – μάλιστα, το μυτερό τόξο και τη φαρέτρα, και το βέλος και το ακόντιο, και όλες τις προετοιμασίες για πόλεμο.
- 9 Και αφού ήμασταν έτσι προετοιμασμένοι να αντιμετωπίσουμε τους Λαμανίτες, εκείνοι δεν κατόρθωσαν να ευημερήσουν εναντίον μας. Όμως ο λόγος του Κυρίου επαληθεύτηκε, αυτός που είχε πει στους πατέρες μας, λέγοντας ότι: Εφόσον θα τηρείτε τις εντολές μου, θα ευημερείτε στη χώρα.
- 10 Και συνέβη ώστε οι προφήτες του Κυρίου απειλούσαν τον λαό του Νεφί, σύμφωνα με τον λόγο του Θεού, ότι αν δεν τηρούσαν τις εντολές, αλλά υπέπιπταν σε παράβαση, θα εξολοθρευόνταν από το πρόσωπο της χώρας.
- 11 Επομένως, οι προφήτες, και οι ιερείς, και οι διδάσκαλοι, μοχλούσαν επιμελώς, προτρέποντας με κάθε μακροθυμία τον λαό σε επιμέλεια· διδάσκοντας τον νόμο του Μωυσή, και τον σκοπό για τον οποίο δόθηκε· πειθοντάς τους να προσμένουν τον Μεσσία, και να πιστεύουν σε αυτόν ότι θα έλθει σαν να είχε ήδη υπάρξει. Και κατ' αυτόν τον τρόπο τους δίδασκαν.
- 12 Και συνέβη ώστε κάνοντας έτσι τους κρατούσαν από το να εξολοθρευτούν από το πρόσωπο της χώρας· επειδή όντως κέντριζαν την καρδιά τους με τον λόγο, διαρκώς παρακινώντας τους προς μετάνοια.
- 13 Και συνέβη ώστε πέρασαν διακόσια και τριάντα και οκτώ χρόνια – με πολέμους και διχόνοιες, και αντιφωνίες, κατά το μεγαλύτερο διάστημα του χρόνου.
- 14 Και εγώ, ο Ιαρώμ, δεν γράφω άλλα, επειδή οι πλάκες είναι μικρές. Όμως ιδού, αδελφοί μου, μπορείτε να πάτε στις άλλες πλάκες του Νεφί. Γιατί ιδού, επάνω σε εκείνες είναι εγχαραγμένα τα χρονικά των πολέμων μας, σύμφωνα με τα γραπτά των βασιλιάδων ή εκείνων τα οποία έκαναν να γραφούν.

And we multiplied exceedingly, and spread upon the face of the land, and became exceedingly rich in gold, and in silver, and in precious things, and in fine workmanship of wood, in buildings, and in machinery, and also in iron and copper, and brass and steel, making all manner of tools of every kind to till the ground, and weapons of war—yea, the sharp pointed arrow, and the quiver, and the dart, and the javelin, and all preparations for war.

And thus being prepared to meet the Lamanites, they did not prosper against us. But the word of the Lord was verified, which he spake unto our fathers, saying that: Inasmuch as ye will keep my commandments ye shall prosper in the land.

And it came to pass that the prophets of the Lord did threaten the people of Nephi, according to the word of God, that if they did not keep the commandments, but should fall into transgression, they should be destroyed from off the face of the land.

Wherefore, the prophets, and the priests, and the teachers, did labor diligently, exhorting with all long-suffering the people to diligence; teaching the law of Moses, and the intent for which it was given; persuading them to look forward unto the Messiah, and believe in him to come as though he already was. And after this manner did they teach them.

And it came to pass that by so doing they kept them from being destroyed upon the face of the land; for they did prick their hearts with the word, continually stirring them up unto repentance.

And it came to pass that two hundred and thirty and eight years had passed away—after the manner of wars, and contentions, and dissensions, for the space of much of the time.

And I, Jarom, do not write more, for the plates are small. But behold, my brethren, ye can go to the other plates of Nephi; for behold, upon them the records of our wars are engraven, according to the writings of the kings, or those which they caused to be written.

15 Και παραδίδω αυτές τις πλάκες στα χέρια του υιού μου
Όμνι, ώστε να διατηρηθούν σύμφωνα με τις εντολές των
πατέρων μας.

And I deliver these plates into the hands of my son
Omni, that they may be kept according to the com-
mandments of my fathers.

Το Βιβλίο του Όμνι

- 1 Ιδού, συνέβη ώστε εγώ, ο Όμνι, που με είχε προστάξει ο πατέρας μου, ο Ιαρώμ, να γράψω σε κάποιο βαθμό επάνω στις πλάκες αυτές, για να διατηρήσουμε τη γενεαλογία μας –
- 2 Επομένως, κατά τις ημέρες μου, θα ήθελα να ξέρετε ότι πολέμησα πολύ με το σπαθί για να διαφυλάξω τον λαό μου, τους Νεφίτες, από το να πέσουν στα χέρια των εχθρών τους, τους Λαμανίτες. Όμως ιδού, εγώ ο ίδιος είμαι κακός άνθρωπος, και δεν έχω τηρήσει τους θεσμούς και τις εντολές του Κυρίου όπως θα έπρεπε να είχα κάνει.
- 3 Και συνέβη ώστε πέρασαν διακόσια και εβδομήντα και έξι χρόνια, και είχαμε πολλές περιόδους ειρήνης. Και είχαμε πολλές περιόδους σοβαρών πολέμων και αιματοχυσίας. Μάλιστα, και εντέλει, διακόσια και ογδόντα και δύο χρόνια πέρασαν, και τήρησα αυτές τις πλάκες σύμφωνα με τις εντολές των πατέρων μου. Και τις παρέδωσα στον υιό μου τον Αμάρων. Και δίνω τέλος.
- 4 Και τώρα εγώ, ο Αμάρων, γράφω αυτά που γράφω, τα οποία είναι λίγα, στο βιβλίο του πατέρα μου.
- 5 Ιδού, συνέβη ώστε πέρασαν τριακόσια και είκοσι χρόνια, και το πιο κακό μέρος των Νεφιτών καταστράφηκε.
- 6 Επειδή ο Κύριος δεν θα επέτρεπε, αφού τους οδήγησε έξω από τη γη της Ιερουσαλήμ και τους φύλαξε και διατήρησε από το να πέσουν στα χέρια των εχθρών τους, μάλιστα, δεν θα επέτρεπε να μην επαληθευτούν τα λόγια, αυτά που είπε στους πατέρες μας, λέγοντας ότι: Εφόσον δεν τηρείτε τις εντολές μου δεν θα ευημερήσετε στη χώρα.
- 7 Επομένως, ο Κύριος τους επισκέφθηκε με μεγάλη κρίση. Παρά ταύτα, έδειξε έλεος στους δίκαιους να μην αφανιστούν, αλλά τους ελευθέρωσε από τα χέρια των εχθρών τους.
- 8 Και συνέβη ώστε εγώ παρέδωσα τις πλάκες στον αδελφό μου Χεμίς.

The Book of Omni

Behold, it came to pass that I, Omni, being commanded by my father, Jarom, that I should write somewhat upon these plates, to preserve our genealogy—

Wherefore, in my days, I would that ye should know that I fought much with the sword to preserve my people, the Nephites, from falling into the hands of their enemies, the Lamanites. But behold, I of myself am a wicked man, and I have not kept the statutes and the commandments of the Lord as I ought to have done.

And it came to pass that two hundred and seventy and six years had passed away, and we had many seasons of peace; and we had many seasons of serious war and bloodshed. Yea, and in fine, two hundred and eighty and two years had passed away, and I had kept these plates according to the commandments of my fathers; and I conferred them upon my son Amaron. And I make an end.

And now I, Amaron, write the things whatsoever I write, which are few, in the book of my father.

Behold, it came to pass that three hundred and twenty years had passed away, and the more wicked part of the Nephites were destroyed.

For the Lord would not suffer, after he had led them out of the land of Jerusalem and kept and preserved them from falling into the hands of their enemies, yea, he would not suffer that the words should not be verified, which he spake unto our fathers, saying that: Inasmuch as ye will not keep my commandments ye shall not prosper in the land.

Wherefore, the Lord did visit them in great judgment; nevertheless, he did spare the righteous that they should not perish, but did deliver them out of the hands of their enemies.

And it came to pass that I did deliver the plates unto my brother Chemish.

- 9 Τώρα εγώ, ο Χεμίς, γράφω αυτά τα λίγα που γράφω, στο ίδιο βιβλίο με τον αδελφό μου· επειδή ιδού, είδα το τελευταίο που έγραψε, ότι το έγραψε με τα ίδια του τα χέρια· και το έγραψε την ημέρα που μου τα παρέδωσε. Και με αυτόν τον τρόπο τηρούμε τα χρονικά, γιατί είναι σύμφωνα με τις εντολές των πατέρων μας. Και δίνω τέλος.
- 10 Ιδού, εγώ, ο Αβιναδώμ, είμαι ο υιός του Χεμίς. Ιδού, συνέβη ώστε είδα πολλούς πολέμους και διχόνοιες ανάμεσα στον λαό μου τους Νεφίτες και τους Λαμανίτες. Και εγώ, με το ίδιο το σπαθί μου, έχω πάρει τη ζωή πολλών Λαμανιτών αμυνόμενος τους αδελφούς μου.
- 11 Και ιδού, το χρονικό αυτού του λαού έχει εγχαραχθεί επάνω σε πλάκες τις οποίες είχαν οι βασιλείς, σύμφωνα με τις γενεές. Και δεν ξέρω καμία αποκάλυψη εκτός από αυτήν που έχει γραφεί, ούτε προφητεία. Επομένως, αυτό που είναι αρκετό έχει γραφεί. Και δίνω τέλος.
- 12 Ιδού, είμαι ο Αμαλήκι, ο υιός του Αβιναδώμ. Ιδού, θα σας μιλήσω κάπως σχετικά με τον Μωσία, ο οποίος έγινε βασιλιάς στη γη του Ζαραχέμλα· επειδή ιδού, αυτός αφού προειδοποιήθηκε από τον Κύριο να φύγει μακριά από τη γη του Νεφί, και όλοι όσοι ήθελαν να εισακούσουν τη φωνή του Κυρίου θα έπρεπε επίσης να αναχωρήσουν από τη χώρα μαζί του, μέσα στην έρημο –
- 13 Και συνέβη ώστε έκανε σύμφωνα με το όπως τον είχε προστάξει ο Κύριος. Και αναχώρησαν από τη χώρα στην έρημο, τόσο όσοι ήθελαν να εισακούσουν τη φωνή του Κυρίου. Και καθοδηγούντο από πολλά κηρύγματα και προφητείες. Και νουθετούνταν συνεχώς από τον λόγο του Θεού· και καθοδηγούνταν από τη δύναμη του βραχίονά του, μέσα στην έρημο, έως ότου κατέβηκαν στη χώρα που λέγεται γη του Ζαραχέμλα.
- 14 Και ανακάλυψαν έναν λαό που ονομαζόταν ο λαός του Ζαραχέμλα. Τώρα, υπήρξε μεγάλη αγαλλίαση ανάμεσα στον λαό του Ζαραχέμλα· και ο Ζαραχέμλα επίσης χάρηκε υπερβολικά, επειδή ο Κύριος είχε στείλει τον λαό του Μωσία με τις πλάκες από ορείχαλκο οι οποίες περιείχαν το χρονικό των Ιουδαίων.
- 15 Ιδού, συνέβη ώστε ο Μωσίας ανακάλυψε ότι ο λαός του Ζαραχέμλα βγήκε από την Ιερουσαλήμ τον καιρό που ο Σεδεκίας, ο βασιλιάς του Ιούδα, μεταφέρθηκε αιχμάλωτος στη Βαβυλώνα.

Now I, Chemish, write what few things I write, in the same book with my brother; for behold, I saw the last which he wrote, that he wrote it with his own hand; and he wrote it in the day that he delivered them unto me. And after this manner we keep the records, for it is according to the commandments of our fathers. And I make an end.

Behold, I, Abinadom, am the son of Chemish. Behold, it came to pass that I saw much war and contention between my people, the Nephites, and the Lamanites; and I, with my own sword, have taken the lives of many of the Lamanites in the defence of my brethren.

And behold, the record of this people is engraven upon plates which is had by the kings, according to the generations; and I know of no revelation save that which has been written, neither prophecy; wherefore, that which is sufficient is written. And I make an end.

Behold, I am Amaleki, the son of Abinadom. Behold, I will speak unto you somewhat concerning Mosiah, who was made king over the land of Zarahemla; for behold, he being warned of the Lord that he should flee out of the land of Nephi, and as many as would hearken unto the voice of the Lord should also depart out of the land with him, into the wilderness—

And it came to pass that he did according as the Lord had commanded him. And they departed out of the land into the wilderness, as many as would hearken unto the voice of the Lord; and they were led by many preachings and prophesyings. And they were admonished continually by the word of God; and they were led by the power of his arm, through the wilderness until they came down into the land which is called the land of Zarahemla.

And they discovered a people, who were called the people of Zarahemla. Now, there was great rejoicing among the people of Zarahemla; and also Zarahemla did rejoice exceedingly, because the Lord had sent the people of Mosiah with the plates of brass which contained the record of the Jews.

Behold, it came to pass that Mosiah discovered that the people of Zarahemla came out from Jerusalem at the time that Zedekiah, king of Judah, was carried away captive into Babylon.

- 16 Και ταξίδευαν στην έρημο, και τους έφερε το χέρι του Κυρίου πέρα από τον ωκεανό, στη χώρα όπου τους ανακάλυψε ο Μωσίας. Και ζούσαν εκεί από εκείνο τον καιρό και πέρα.
- 17 Και τον καιρό που τους ανακάλυψε ο Μωσίας, είχαν γίνει υπερβολικά πολυάριθμοι. Παρά ταύτα, είχαν πολλούς πολέμους και σοβαρές διχόνοιες, και έπεφταν από το σπαθί από καιρό σε καιρό. Και η γλώσσα τους είχε διαφθαρεί. Και δεν είχαν φέρι μαζί τους χρονικά. Και αρνούνταν την ύπαρξη του Δημιουργού τους. Και ούτε ο Μωσίας ούτε ο λαός του Μωσία δεν μπορούσε να τους καταλάβει.
- 18 Όμως συνέβη ώστε ο Μωσίας έκανε να διδαχθούν στη γλώσσα του. Και συνέβη ώστε αφού διδάχθηκαν στη γλώσσα του Μωσία, ο Ζαραχέμλα έδωσε τη γενεαλογία των πατέρων του, σύμφωνα με τη μνήμη του. Και έχουν γραφεί αυτά, αλλά όχι σε αυτές τις πλάκες.
- 19 Και συνέβη ώστε ο λαός του Ζαραχέμλα και του Μωσία ενώθηκαν. Και ο Μωσίας ορίστηκε να είναι ο βασιλιάς τους.
- 20 Και συνέβη ώστε κατά τις ημέρες του Μωσία, του έφεραν μια μεγάλη πέτρα με χαραγμάτα επάνω της. Και αυτός ερμήνευσε τα χαραγμάτα με το χάρισμα και τη δύναμη του Θεού.
- 21 Και αφηγήθηκαν για κάποιον Κοριάντουμουρ και τη σφαγή του λαού του. Και ο Κοριάντουμουρ ανακαλύφθηκε από τον λαό του Ζαραχέμλα. Και έζησε μαζί τους για διάστημα εννέα φεγγαριών.
- 22 Έλεγε επίσης μερικά λόγια σχετικά με τους πατέρες τους. Και οι πρώτοι του γονείς βγήκαν από τον πύργο τον καιρό που ο Κύριος σύγχυσε τη γλώσσα του λαού. Και η αυστηρότητα του Κυρίου έπεσε επάνω τους σύμφωνα με τις κρίσεις του, οι οποίες είναι δίκαιες. Και τα οστά τους κείτονται διασκορπισμένα στη γη προς τον βορρά.
- 23 Ιδού, εγώ, ο Αμαλήκι, γεννήθηκα κατά τις ημέρες του Μωσία· και ζούσα και είδα τον θάνατό του· και ο Βενιαμίν, ο υιός του, βασίλευσε στη θέση του.

And they journeyed in the wilderness, and were brought by the hand of the Lord across the great waters, into the land where Mosiah discovered them; and they had dwelt there from that time forth.

And at the time that Mosiah discovered them, they had become exceedingly numerous. Nevertheless, they had had many wars and serious contentions, and had fallen by the sword from time to time; and their language had become corrupted; and they had brought no records with them; and they denied the being of their Creator; and Mosiah, nor the people of Mosiah, could understand them.

But it came to pass that Mosiah caused that they should be taught in his language. And it came to pass that after they were taught in the language of Mosiah, Zarahemla gave a genealogy of his fathers, according to his memory; and they are written, but not in these plates.

And it came to pass that the people of Zarahemla, and of Mosiah, did unite together; and Mosiah was appointed to be their king.

And it came to pass in the days of Mosiah, there was a large stone brought unto him with engravings on it; and he did interpret the engravings by the gift and power of God.

And they gave an account of one Coriantumr, and the slain of his people. And Coriantumr was discovered by the people of Zarahemla; and he dwelt with them for the space of nine moons.

It also spake a few words concerning his fathers. And his first parents came out from the tower, at the time the Lord confounded the language of the people; and the severity of the Lord fell upon them according to his judgments, which are just; and their bones lay scattered in the land northward.

Behold, I, Amaleki, was born in the days of Mosiah; and I have lived to see his death; and Benjamin, his son, reigneth in his stead.

24 Και ιδού, είδα, στις ημέρες του βασιλιά Βενιαμίν, έναν σφοδρό πόλεμο και πολλή αιματοχυσία μεταξύ των Νεφιτών και των Λαμανιτών. Όμως ιδού, οι Νεφίτες απέκτησαν μεγάλη υπεροχή επ' αυτών. Μάλιστα, σε τέτοιον βαθμό που ο βασιλιάς Βενιαμίν τους έδιωξε έξω από τη γη του Ζαραχέμλα.

25 Και συνέβη ώστε εγώ άρχισα να γερνάω. Και αφού δεν είχα απογόνους, και γνωρίζοντας ότι ο βασιλιάς Βενιαμίν ήταν δίκαιος άνθρωπος ενώπιον του Κυρίου, επομένως, θα παραδώσω αυτές τις πλάκες σε αυτόν, παροτρύνοντας όλους τους ανθρώπους να έλθουν προς τον Θεό, τον Άγιο του Ισραήλ, και να πιστέψουν στις προφητείες, και στις αποκαλύψεις, και στη διακονία των αγγέλων, και στο χάρισμα να μιλούν με γλώσσες, και στο χάρισμα διερμηνείας γλωσσών, και σε όλα όσα είναι καλά· επειδή δεν υπάρχει τίποτα που να είναι καλό και να μην προέρχεται από τον Κύριο: και αυτό που είναι κακό προέρχεται από τον διάβολο.

26 Και τώρα αγαπημένοι μου αδελφοί, θα ήθελα να έλθετε στον Χριστό, ο οποίος είναι ο Άγιος του Ισραήλ, και να γίνετε κοινωνοί της σωτηρίας του και της δύναμης τής λύτρωσής του. Μάλιστα, ελάτε σε αυτόν, και προσφέρετε όλη σας την ψυχή σαν προσφορά προς αυτόν, και συνεχίστε με νηστεία και προσευχή, και υπομείνετε μέχρι τέλους. Και όπως ο Κύριος ζει, θα σωθείτε.

27 Και τώρα θα μιλήσω κάπως σχετικά με ορισμένους που πήγαν στην έρημο για να επιστρέψουν στη γη του Νεφί· επειδή υπήρχε ένας μεγάλος αριθμός οι οποίοι επιθυμούσαν να αποκτήσουν τη γη της κληρονομιάς τους.

28 Επομένως, πήγαν μέσα στην έρημο. Και ο ηγέτης τους, ων δυνατός και κραταιός άνδρας, και σκληροτράχηλος άνδρας, γι' αυτό προκάλεσε διχόνοια ανάμεσά τους. Και όλοι φονεύθηκαν, εκτός από πενήντα, μέσα στην έρημο, και επέστρεψαν πάλι στη γη του Ζαραχέμλα.

29 Και συνέβη ώστε πήραν επίσης και αρκετούς άλλους, και ξεκίνησαν το ταξίδι τους μέσα στην έρημο.

30 Και εγώ, ο Αμαλήκι, είχα έναν αδελφό ο οποίος επίσης πήγε μαζί τους. Και από τότε δεν έμαθα τίποτα σχετικά με αυτούς. Και είμαι έτοιμος να πλαγιάσω μέσα στον τάφο μου· και αυτές οι πλάκες είναι γεμάτες. Και δίνω τέλος στα λόγια μου.

And behold, I have seen, in the days of king Benjamin, a serious war and much bloodshed between the Nephites and the Lamanites. But behold, the Nephites did obtain much advantage over them; yea, in-somuch that king Benjamin did drive them out of the land of Zarahemla.

And it came to pass that I began to be old; and, having no seed, and knowing king Benjamin to be a just man before the Lord, wherefore, I shall deliver up these plates unto him, exhorting all men to come unto God, the Holy One of Israel, and believe in prophesying, and in revelations, and in the ministering of angels, and in the gift of speaking with tongues, and in the gift of interpreting languages, and in all things which are good; for there is nothing which is good save it comes from the Lord: and that which is evil cometh from the devil.

And now, my beloved brethren, I would that ye should come unto Christ, who is the Holy One of Israel, and partake of his salvation, and the power of his redemption. Yea, come unto him, and offer your whole souls as an offering unto him, and continue in fasting and praying, and endure to the end; and as the Lord liveth ye will be saved.

And now I would speak somewhat concerning a certain number who went up into the wilderness to return to the land of Nephi; for there was a large number who were desirous to possess the land of their inheritance.

Wherefore, they went up into the wilderness. And their leader being a strong and mighty man, and a stiff-necked man, wherefore he caused a contention among them; and they were all slain, save fifty, in the wilderness, and they returned again to the land of Zarahemla.

And it came to pass that they also took others to a considerable number, and took their journey again into the wilderness.

And I, Amaleki, had a brother, who also went with them; and I have not since known concerning them. And I am about to lie down in my grave; and these plates are full. And I make an end of my speaking.

Τα λόγια του Μόρμον

- 1 Και τώρα εγώ, ο Μόρμον, όντας έτοιμος να παραδώσω το χρονικό το οποίο φτιάχνω στα χέρια του υιού μου, Μορόνι, ιδού, υπήρξα μάρτυρας όλης σχεδόν της καταστροφής του λαού μου, των Νεφιτών.
- 2 Και είναι πολλές εκατοντάδες χρόνια μετά τον ερχομό του Χριστού που παραδίδω αυτά τα χρονικά στα χέρια του υιού μου. Και υποθέτω ότι αυτός θα είναι μάρτυρας ολόκληρης της καταστροφής του λαού μου. Όμως είτε ο Θεός να δώσει να επιζήσει αυτών, ώστε να γράψει λίγα σχετικά με αυτούς, και λίγα σχετικά με τον Χριστό, ώστε ίσως κάποια μέρα αυτό να τους ωφελήσει.
- 3 Και τώρα, μιλώ λίγο σχετικά με αυτά που έχω γράψει· επειδή αφού έφτιαξα μια σύντμηση από τις πλάκες του Νεφί μέχρι τη βασιλεία αυτού του βασιλιά Βενιαμίν, για τον οποίον μίλησε ο Αμαλήκι, έψαξα μέσα στα χρονικά που είχαν παραδοθεί στα χέρια μου, και βρήκα αυτές τις πλάκες, οι οποίες περιείχαν αυτήν τη μικρή αφήγηση των προφητών, από τον Ιακώβ μέχρι τη βασιλεία αυτού του βασιλιά Βενιαμίν, και επίσης πολλά από τα λόγια του Νεφί.
- 4 Και αυτά που είναι επάνω σε τούτες τις πλάκες αφού με ευαρεστούσαν, λόγω των προφητειών του ερχομού του Χριστού, και αφού οι πατέρες μου ήξεραν ότι πολλά από αυτά είχαν εκπληρωθεί, μάλιστα, και εγώ επίσης γνωρίζω ότι όλα όσα έχουν προφητευτεί σχετικά με μας μέχρι αυτήν την ημέρα έχουν εκπληρωθεί, και όσα πηγαίνουν πέρα από τούτη την ημέρα πρέπει εξάπαντος να συμβούν –
- 5 Επομένως, επέλεξα αυτά, για να τελειώσω το χρονικό μου με αυτά, και το υπόλοιπο του χρονικού μου θα πάρω από τις πλάκες του Νεφί. Και δεν μπορώ να γράψω ούτε το εκατοστό μέρος από τα περί του λαού μου.
- 6 Όμως ιδού, θα πάρω αυτές τις πλάκες, οι οποίες περιέχουν αυτές τις προφητείες και αποκαλύψεις, και θα τις βάλω μαζί με το υπόλοιπο του χρονικού μου, γιατί είναι εκλεκτές για μένα· και ξέρω ότι θα είναι εκλεκτές στους αδελφούς μου.

The Words of Mormon

And now I, Mormon, being about to deliver up the record which I have been making into the hands of my son Moroni, behold I have witnessed almost all the destruction of my people, the Nephites.

And it is many hundred years after the coming of Christ that I deliver these records into the hands of my son; and it supposeth me that he will witness the entire destruction of my people. But may God grant that he may survive them, that he may write somewhat concerning them, and somewhat concerning Christ, that perhaps some day it may profit them.

And now, I speak somewhat concerning that which I have written; for after I had made an abridgment from the plates of Nephi, down to the reign of this king Benjamin, of whom Amaleki spake, I searched among the records which had been delivered into my hands, and I found these plates, which contained this small account of the prophets, from Jacob down to the reign of this king Benjamin, and also many of the words of Nephi.

And the things which are upon these plates pleasing me, because of the prophecies of the coming of Christ; and my fathers knowing that many of them have been fulfilled; yea, and I also know that as many things as have been prophesied concerning us down to this day have been fulfilled, and as many as go beyond this day must surely come to pass—

Wherefore, I chose these things, to finish my record upon them, which remainder of my record I shall take from the plates of Nephi; and I cannot write the hundredth part of the things of my people.

But behold, I shall take these plates, which contain these prophesyings and revelations, and put them with the remainder of my record, for they are choice unto me; and I know they will be choice unto my brethren.

7 Και το κάνω αυτό για έναν σοφό σκοπό· επειδή έτσι μου ψιθυρίζεται, σύμφωνα με τις ενέργειες του Πνεύματος του Κυρίου που είναι μέσα μου. Και τώρα, δεν γνωρίζω τα πάντα. Όμως ο Κύριος γνωρίζει τα πάντα όσα πρόκειται να συμβούν. Επομένως ενεργεί μέσα μου, για να πράξω σύμφωνα με το θέλημά του.

8 Και η προσευχή μου στον Θεό αφορά στους αδελφούς μου, ώστε να μπορέσουν ακόμα μια φορά να μάθουν για τον Θεό, μάλιστα, για τη λύτρωση του Χριστού, ώστε να μπορέσουν ακόμα μια φορά να είναι ένας ευάρεστος λαός.

9 Και τώρα εγώ, ο Μόρμον, συνεχίζω για να τελειώσω το χρονικό μου, το οποίο παίρνω από τις πλάκες του Νεφί. Και το κάνω σύμφωνα με τη γνώση και την κατανόηση που μου έχει δώσει ο Θεός.

10 Επομένως, συνέβη ώστε όταν ο Αμαλήκι παρέδωσε αυτές τις πλάκες στα χέρια του βασιλιά Βενιαμίν, αυτός τις πήρε και τις έβαλε με τις άλλες πλάκες, οι οποίες περιείχαν χρονικά τα οποία παραδόθηκαν από τους βασιλείς, από γενεά σε γενεά μέχρι τις ημέρες του βασιλιά Βενιαμίν.

11 Και παραδόθηκαν από τον βασιλιά Βενιαμίν, από γενεά σε γενεά, μέχρι που έπεσαν στα χέρια μου. Και εγώ, ο Μόρμον, προσεύχομαι στον Θεό να διατηρηθούν από εδώ κι εμπρός. Και ξέρω ότι θα διατηρηθούν, επειδή επάνω σε αυτές έχουν γραφεί σπουδαία πράγματα, από τα οποία θα κριθούν ο λαός μου και οι αδελφοί τους κατά τη μεγάλη και τελευταία ημέρα, σύμφωνα με τον λόγο του Θεού που είναι γραμμένος.

12 Και τώρα, σχετικά με αυτόν το βασιλιά Βενιαμίν – είχε κάποιες διχόνοιες ανάμεσα στον δικό του λαό.

13 Και συνέβη επίσης ώστε οι στρατιές των Λαμανιτών ήλθαν από τη γη του Νεφί, για να πολεμήσουν εναντίον του λαού του. Όμως ιδού, ο βασιλιάς Βενιαμίν συγκέντρωσε τα στρατεύματά του, και αντιστάθηκε σε αυτούς, και πολέμησε με τη δύναμη του δικού του βραχίονα, με το σπαθί του Λάβαν.

14 Και με τη δύναμη του Κυρίου πολέμησαν εναντίον των εχθρών τους, μέχρι που φόνευσαν πολλές χιλιάδες Λαμανιτών. Και συνέβη ώστε μάχονταν εναντίον των Λαμανιτών μέχρι που τους έδιωξαν από όλες τις χώρες της κληρονομιάς τους.

And I do this for a wise purpose; for thus it whispereth me, according to the workings of the Spirit of the Lord which is in me. And now, I do not know all things; but the Lord knoweth all things which are to come; wherefore, he worketh in me to do according to his will.

And my prayer to God is concerning my brethren, that they may once again come to the knowledge of God, yea, the redemption of Christ; that they may once again be a delightsome people.

And now I, Mormon, proceed to finish out my record, which I take from the plates of Nephi; and I make it according to the knowledge and the understanding which God has given me.

Wherefore, it came to pass that after Amaleki had delivered up these plates into the hands of king Benjamin, he took them and put them with the other plates, which contained records which had been handed down by the kings, from generation to generation until the days of king Benjamin.

And they were handed down from king Benjamin, from generation to generation until they have fallen into my hands. And I, Mormon, pray to God that they may be preserved from this time henceforth. And I know that they will be preserved; for there are great things written upon them, out of which my people and their brethren shall be judged at the great and last day, according to the word of God which is written.

And now, concerning this king Benjamin—he had somewhat of contentions among his own people.

And it came to pass also that the armies of the Lamanites came down out of the land of Nephi, to battle against his people. But behold, king Benjamin gathered together his armies, and he did stand against them; and he did fight with the strength of his own arm, with the sword of Laban.

And in the strength of the Lord they did contend against their enemies, until they had slain many thousands of the Lamanites. And it came to pass that they did contend against the Lamanites until they had driven them out of all the lands of their inheritance.

- 15 Και συνέβη ώστε αφού υπήρξαν ψευδείς Χριστοί, και τα στόματα τους κλείστηκαν, και τιμωρήθηκαν ανάλογα με τα εγκλήματά τους.
- 16 Και αφού υπήρξαν ψευδείς προφήτες, και ψευδείς κήρυκες και δάσκαλοι ανάμεσα στον λαό, και αφού όλοι αυτοί τιμωρήθηκαν σύμφωνα με τα εγκλήματά τους· και αφού υπήρξε πολλή διχόνοια και πολλές αντιφωνίες για τους Λαμανίτες, ιδού, συνέβη ώστε ο βασιλιάς Βενιαμίν, με τη βοήθεια των αγίων προφητών που υπήρχαν ανάμεσα στον λαό του –
- 17 Επειδή ιδού, ο βασιλιάς Βενιαμίν ήταν άγιος άνθρωπος, και βασίλευε επί του λαού του με χρηστότητα, και υπήρχαν πολλοί άγιοι άνθρωποι στη χώρα, και έλεγαν τον λόγο του Θεού με δύναμη και με εξουσία, και χρησιμοποιούσαν πολλή αυστηρότητα εξαιτίας του ότι ήταν σκληροτράχηλος λαός –
- 18 Επομένως, με τη βοήθεια όλων αυτών, ο βασιλιάς Βενιαμίν, κοπιάζοντας με όλη την ισχύ του σώματός του και τη δύναμη ολόκληρης της ψυχής του, και οι προφύτες επίσης, εδραίωσαν ακόμα μια φορά την ειρήνη στη χώρα.

And it came to pass that after there had been false Christs, and their mouths had been shut, and they punished according to their crimes;

And after there had been false prophets, and false preachers and teachers among the people, and all these having been punished according to their crimes; and after there having been much contention and many dissensions away unto the Lamanites, behold, it came to pass that king Benjamin, with the assistance of the holy prophets who were among his people—

For behold, king Benjamin was a holy man, and he did reign over his people in righteousness; and there were many holy men in the land, and they did speak the word of God with power and with authority; and they did use much sharpness because of the stiffneckedness of the people—

Wherefore, with the help of these, king Benjamin, by laboring with all the might of his body and the faculty of his whole soul, and also the prophets, did once more establish peace in the land.

Το Βιβλίο του Μωσία

Μωσία Ι

- 1 Και τώρα δεν υπήρχαν πια διχόνοιες σε όλη τη γη του Ζαραχέμλα, ανάμεσα σε όλο τον λαό που ανήκε στον βασιλιά Βενιαμίν, ούτως ώστε ο βασιλιάς Βενιαμίν είχε διαρκή ειρήνη όλες τις υπόλοιπες ημέρες του.
- 2 Και συνέβη ώστε είχε τρεις υιούς. Και τους ονόμαζε Μωσία και Ελοράμ και Ήλαμαν. Και έκανε ώστε να διδαχθούν σε όλα τη γλώσσα των πατέρων του, ώστε δι' αυτού να γίνουν άνδρες με νόηση. Και για να μάθουν σχετικά με τις προφητείες οι οποίες είχαν ειπωθεί από το στόμα των πατέρων τους, οι οποίες τους είχαν διαβιβασθεί από το χέρι του Κυρίου.
- 3 Και τους δίδαξε επίσης σχετικά με τα χρονικά που ήταν εγχαραγμένα επάνω στις πλάκες από ορείχαλκο, λέγοντας: Υιοί μου, θα ήθελα να θυμάστε ότι αν δεν ήταν αυτές οι πλάκες, οι οποίες περιέχουν αυτά τα χρονικά και αυτές τις εντολές, θα υποφέραμε μέσα σε άγνοια, ακόμα και τούτη την παρούσα στιγμή, μη γνωρίζοντας τα μυστήρια του Θεού.
- 4 Γιατί δεν ήταν δυνατόν ο πατέρας μας, ο Λεχί, να τα θυμόταν όλα αυτά, για να τα διδάξει στα παιδιά του, αν δεν υπήρχε η βοήθεια αυτών των πλακών· επειδή αφού αυτός είχε διδαχθεί στη γλώσσα των Αιγυπτίων μπορούσε γι' αυτό να διαβάζει αυτά τα χαράγματα, και να τα διδάσκει στα παιδιά του, ώστε έτσι αυτά να τα διδάσκουν στα δικά τους παιδιά, εκπληρώνοντας έτσι τις εντολές του Θεού, ακόμη και μέχρι αυτήν την παρούσα εποχή.
- 5 Σας λέω, υιοί μου, αν δεν ήταν αυτά, που έχουν τηρηθεί και διαφυλαχθεί από το χέρι του Θεού, ώστε να μπορούμε να διαβάζουμε και να καταλαβαίνουμε τα μυστήριά του, και να έχουμε τις εντολές του πάντα εμπρός στα μάτια μας, ακόμα και οι πατέρες μας θα είχαν φθίνει από απιστία, και θα ήμασταν σαν τους αδελφούς μας, τους Λαμανίτες, οι οποίοι δεν ξέρουν τίποτα σχετικά με αυτά τα πράγματα ή δεν τα πιστεύουν όταν τους διδάσκονται, εξαιτίας των παραδόσεων των πατέρων τους, οι οποίες δεν είναι σωστές.

The Book of Mosiah

Mosiah I

And now there was no more contention in all the land of Zarahemla, among all the people who belonged to king Benjamin, so that king Benjamin had continual peace all the remainder of his days.

And it came to pass that he had three sons; and he called their names Mosiah, and Helorum, and Helaman. And he caused that they should be taught in all the language of his fathers, that thereby they might become men of understanding; and that they might know concerning the prophecies which had been spoken by the mouths of their fathers, which were delivered them by the hand of the Lord.

And he also taught them concerning the records which were engraven on the plates of brass, saying: My sons, I would that ye should remember that were it not for these plates, which contain these records and these commandments, we must have suffered in ignorance, even at this present time, not knowing the mysteries of God.

For it were not possible that our father, Lehi, could have remembered all these things, to have taught them to his children, except it were for the help of these plates; for he having been taught in the language of the Egyptians therefore he could read these engravings, and teach them to his children, that thereby they could teach them to their children, and so fulfilling the commandments of God, even down to this present time.

I say unto you, my sons, were it not for these things, which have been kept and preserved by the hand of God, that we might read and understand of his mysteries, and have his commandments always before our eyes, that even our fathers would have dwindled in unbelief, and we should have been like unto our brethren, the Lamanites, who know nothing concerning these things, or even do not believe them when they are taught them, because of the traditions of their fathers, which are not correct.

6 Αχ υιοί μου, θα ήθελα να θυμάστε ότι αυτά τα λόγια είναι αληθινά, και επίσης ότι αυτά τα χρονικά είναι αληθινά. Και ιδού, επίσης οι πλάκες του Νεφί, οι οποίες περιέχουν τα χρονικά και τα λόγια των πατέρων μας από τον καιρό που έφυγαν από την Ιερουσαλήμ μέχρι τώρα, και αυτές είναι αληθινές. Και μπορούμε να ξέρουμε ότι όλα αυτά είναι πραγματικά, επειδή τα έχουμε εμπρός στα μάτια μας.

7 Και τώρα, υιοί μου, θα ήθελα να θυμάστε να τα ερευνάτε επιμελώς, για να επωφεληθείτε απ' αυτά. Και θα ήθελα να τηρείτε τις εντολές του Θεού, ώστε να ευημερείτε στη χώρα σύμφωνα με τις υποσχέσεις που έδωσε ο Κύριος στους πατέρες μας.

8 Και πολλά άλλα δίδαξε ο βασιλιάς Βενιαμίν στους υιούς του, τα οποία δεν είναι γραμμένα σε αυτό το βιβλίο.

9 Και συνέβη ώστε αφού τελείωσε ο βασιλιάς Βενιαμίν να διδάσκει τους υιούς του, γέρασε, και είδε ότι έπρεπε πολύ σύντομα να πεθάνει. Γι' αυτό, το θεώρησε σκόπιμο να εκχωρήσει τη βασιλεία σε έναν από τους υιούς του.

10 Γι' αυτό, έστειλε και έφεραν τον Μωσία εμπρός του, και αυτά είναι τα λόγια που του είπε, λέγοντας: Υιέ μου, θα ήθελα να κάνεις μια προκήρυξη σε όλη αυτή τη χώρα, σε όλον αυτόν τον λαό, δηλαδή τον λαό του Ζαραχέμλα και τον λαό του Μωσία που κατοικούν στη χώρα, ώστε με αυτήν να συναθροιστούν· επειδή την επαύριον θα διακηρύξω σε αυτούς, στον λαό μου, με το ίδιο μου το στόμα ότι εσύ είσαι βασιλιάς και κυβερνήτης του λαού μου, αυτού που ο Κύριος ο Θεός μας έχει δώσει.

11 Και επιπλέον, θα δώσω σε αυτόν τον λαό ένα όνομα, ώστε με αυτό να ξεχωρίζουν υπεράνω όλων των λαών που ο Κύριος ο Θεός έφερε έξω από τη γη της Ιερουσαλήμ. Και αυτό το κάνω επειδή αυτός υπήρξε επιμελής λαός στην τήρηση των εντολών του Κυρίου.

12 Και τους δίνω ένα όνομα που ποτέ δεν θα σβηστεί, παρά μόνο αν γίνει μέσω παράβασης.

O my sons, I would that ye should remember that these sayings are true, and also that these records are true. And behold, also the plates of Nephi, which contain the records and the sayings of our fathers from the time they left Jerusalem until now, and they are true; and we can know of their surety because we have them before our eyes.

And now, my sons, I would that ye should remember to search them diligently, that ye may profit thereby; and I would that ye should keep the commandments of God, that ye may prosper in the land according to the promises which the Lord made unto our fathers.

And many more things did king Benjamin teach his sons, which are not written in this book.

And it came to pass that after king Benjamin had made an end of teaching his sons, that he waxed old, and he saw that he must very soon go the way of all the earth; therefore, he thought it expedient that he should confer the kingdom upon one of his sons.

Therefore, he had Mosiah brought before him; and these are the words which he spake unto him, saying: My son, I would that ye should make a proclamation throughout all this land among all this people, or the people of Zarahemla, and the people of Mosiah who dwell in the land, that thereby they may be gathered together; for on the morrow I shall proclaim unto this my people out of mine own mouth that thou art a king and a ruler over this people, whom the Lord our God hath given us.

And moreover, I shall give this people a name, that thereby they may be distinguished above all the people which the Lord God hath brought out of the land of Jerusalem; and this I do because they have been a diligent people in keeping the commandments of the Lord.

And I give unto them a name that never shall be blotted out, except it be through transgression.

- 13 Μάλιστα, και επιπλέον σας λέω, ότι αν αυτός ο άκρως ευνοημένος λαός του Κυρίου πέσει σε παράβαση, και γίνει κακός και μοιχός λαός, ο Κύριος θα τους παραδώσει, ώστε δι' αυτού να γίνουν αδύναμοι σαν τους αδελφούς τους. Και δεν θα τους διαφυλάττει πια με την απaráμιλλη και υπέροχη δύναμή του, όπως διαφύλαξε μέχρι τούδε τους πατέρες μας.
- 14 Γιατί σας λέω, ότι αν δεν είχε απλώσει τον βραχιονά του για τη διαφύλαξη των πατέρων μας, θα έπρεπε να είχαν πέσει στα χέρια των Λαμανιτών, και να είχαν γίνει θύματα του μίσους τους.
- 15 Και συνέβη ώστε αφού τελείωσε ο βασιλιάς Βενιαμίν αυτά τα λόγια προς τον υιό του, τον κατέστησε υπεύθυνο για όλες τις υποθέσεις του βασιλείου.
- 16 Και επιπλέον, τον κατέστησε επίσης υπεύθυνο για τα χρονικά που ήταν εγχαραγμένα επάνω στις πλάκες από ορείχαλκο, και επίσης για τις πλάκες του Νεφί, και επίσης για το σπαθί του Λάβαν και τη σφαίρα, δηλαδή τον κατευθυντήρα, που οδήγησε τους πατέρες μας μέσα στην έρημο, η οποία είχε προετοιμασθεί από το χέρι του Κυρίου ώστε με αυτήν να οδηγηθούν, ο καθένας ανάλογα με την προσοχή και την επιμέλεια την οποία έδινε σε εκείνον.
- 17 Γι' αυτό, καθώς ήταν άπιστοι, δεν ευημερούσαν ούτε προόδευαν στο ταξίδι τους, αλλά οδηγούνταν πίσω, και επιβαρύνονταν με τη δυσαρέσκεια του Θεού προς αυτούς. Και γι' αυτό πατάσσονταν με λιμό και οδυνηρά βάσανα, για να τους διεγείρει στη θύμηση του καθήκοντός τους.
- 18 Και τώρα, συνέβη ώστε ο Μωσίας πήγε και έκανε όπως τον είχε προστάξει ο πατέρας του, και προκήρυξε σε όλον τον λαό που ήταν στη γη του Ζαραχέμλα ώστε να συναθροιστούν, για να ανεβούν στον ναό να ακούσουν τα λόγια που θα τους έλεγε ο πατέρας του.

Yea, and moreover I say unto you, that if this highly favored people of the Lord should fall into transgression, and become a wicked and an adulterous people, that the Lord will deliver them up, that thereby they become weak like unto their brethren; and he will no more preserve them by his matchless and marvelous power, as he has hitherto preserved our fathers.

For I say unto you, that if he had not extended his arm in the preservation of our fathers they must have fallen into the hands of the Lamanites, and become victims to their hatred.

And it came to pass that after king Benjamin had made an end of these sayings to his son, that he gave him charge concerning all the affairs of the kingdom.

And moreover, he also gave him charge concerning the records which were engraven on the plates of brass; and also the plates of Nephi; and also, the sword of Laban, and the ball or director, which led our fathers through the wilderness, which was prepared by the hand of the Lord that thereby they might be led, every one according to the heed and diligence which they gave unto him.

Therefore, as they were unfaithful they did not prosper nor progress in their journey, but were driven back, and incurred the displeasure of God upon them; and therefore they were smitten with famine and sore afflictions, to stir them up in remembrance of their duty.

And now, it came to pass that Mosiah went and did as his father had commanded him, and proclaimed unto all the people who were in the land of Zarahemla that thereby they might gather themselves together, to go up to the temple to hear the words which his father should speak unto them.

Μωσία 2

- 1 Και συνέβη ώστε αφού ο Μωσίας εκτέλεσε όπως τον είχε προστάξει ο πατέρας του, και έστειλε προκήρυξη σε όλη τη χώρα, ο λαός συγκεντρώθηκε από όλη τη χώρα για να πάει στον ναό να ακούσει τα λόγια που θα τους έλεγε ο βασιλιάς Βενιαμίν.
- 2 Και ήταν πολλοί, μάλιστα τόσο πολλοί που δεν τους καταμέτρησαν, επειδή είχαν πολλαπλασιαστεί υπερβολικά και είχαν γίνει ισχυροί στη χώρα.
- 3 Και πήραν επίσης τα πρωτογέννητα από τα κοπάδια τους, για να προσφέρουν θυσία και ολοκαυτώματα σύμφωνα με τον νόμο του Μωυσή.
- 4 Και για να προσφέρουν επίσης ευχαριστίες προς τον Κύριο τον Θεό τους, ο οποίος τους είχε βγάλει από τη γη της Ιερουσαλήμ, και ο οποίος τους είχε ελευθερώσει από τα χέρια των εχθρών τους, και είχε διορίσει δικαίους άνδρες να είναι δάσκαλοί τους, και επίσης δίκαιο άνθρωπο να είναι βασιλιάς τους, ο οποίος είχε εδραιώσει ειρήνη στη γη του Ζαραχέμλα, και ο οποίος τους είχε διδάξει να τηρούν τις εντολές του Θεού, ώστε να αγαλλιάζονται και να είναι γεμάτοι με αγάπη προς τον Θεό και για όλους τους ανθρώπους.
- 5 Και συνέβη ώστε όταν ανέβηκαν στον ναό, έστησαν τις σκηνές τους γύρω, κάθε άνθρωπος σύμφωνα με την οικογένειά του, αποτελούμενη από τη γυναίκα του και τους υιούς του και τις θυγατέρες του και τους υιούς τους και τις θυγατέρες τους από τον μεγαλύτερο έως τον μικρότερο, κάθε οικογένεια ξεχωριστά από την άλλη.
- 6 Και έστησαν τις σκηνές τους γύρω από τον ναό, έχοντας καθένας τη σκηνή του με την πόρτα της προς τον ναό, έτσι ώστε να μπορέσουν να παραμείνουν στις σκηνές τους και να ακούν τα λόγια που ο βασιλιάς Βενιαμίν θα τους έλεγε.
- 7 Και αφού ήταν το πλήθος τόσο μεγάλο που ο βασιλιάς Βενιαμίν δεν μπορούσε να τους διδάξει μέσα στους τοίχους του ναού, γι' αυτό έβαλε να ανεγερθεί ένας πύργος, ώστε έτσι να μπορεί ο λαός του να ακούει τα λόγια τα οποία θα τους έλεγε.

Mosiah 2

And it came to pass that after Mosiah had done as his father had commanded him, and had made a proclamation throughout all the land, that the people gathered themselves together throughout all the land, that they might go up to the temple to hear the words which king Benjamin should speak unto them.

And there were a great number, even so many that they did not number them; for they had multiplied exceedingly and waxed great in the land.

And they also took of the firstlings of their flocks, that they might offer sacrifice and burnt offerings according to the law of Moses;

And also that they might give thanks to the Lord their God, who had brought them out of the land of Jerusalem, and who had delivered them out of the hands of their enemies, and had appointed just men to be their teachers, and also a just man to be their king, who had established peace in the land of Zarahemla, and who had taught them to keep the commandments of God, that they might rejoice and be filled with love towards God and all men.

And it came to pass that when they came up to the temple, they pitched their tents round about, every man according to his family, consisting of his wife, and his sons, and his daughters, and their sons, and their daughters, from the eldest down to the youngest, every family being separate one from another.

And they pitched their tents round about the temple, every man having his tent with the door thereof towards the temple, that thereby they might remain in their tents and hear the words which king Benjamin should speak unto them;

For the multitude being so great that king Benjamin could not teach them all within the walls of the temple, therefore he caused a tower to be erected, that thereby his people might hear the words which he should speak unto them.

8 Και συνέβη ώστε άρχισε να μιλά στον λαό του από τον πύργο. Και δεν μπορούσαν όλοι να ακούσουν τα λόγια του λόγω του αριθμού του πλήθους. Γι' αυτό, έβαλε τα λόγια που έλεγε να γράφονται και να αποστέλλονται ανάμεσα σε εκείνους που δεν βρίσκονταν υπό τον ήχο της φωνής του, έτσι ώστε να μπορέσουν επίσης κι εκείνοι να ακούσουν τον λόγο του.

9 Αυτά λοιπόν είναι τα λόγια που είπε και έβαλε να γραφούν, λέγοντας: Αδελφοί μου, όλοι εσείς που συγκεντρωθήκατε μαζί, εσείς που μπορείτε να ακούτε τα λόγια μου, τα οποία θα σας πω σήμερα· επειδή δεν σας έχω προστάξει να ανεβείτε εδώ για να αντιμετωπίσετε επιτόλεια τα λόγια που θα σας πω, αλλά για να με εισακούσετε, και να ανοίξετε τα αφτιά σας για να ακούσετε, και την καρδιά σας για να καταλάβετε, και το μυαλό σας ώστε τα μυστήρια του Θεού να ξεδιπλωθούν εμπρός στα μάτια σας.

10 Δεν σας έχω προστάξει να έλθετε εδώ για να με φοβηθείτε ή για να νομίζετε ότι εγώ ο ίδιος είμαι περισσότερο από θνητός άνθρωπος.

11 Όμως είμαι όπως εσείς οι ίδιοι, υποκείμενος σε κάθε είδους αδυναμία του σώματος και του νου. Ωστόσο έχω εκλεγεί από αυτόν τον λαό, και έχω αφιερωθεί από τον πατέρα μου, και μου επετράπη από το χέρι του Κυρίου να γίνω αρχηγός και βασιλιάς αυτού του λαού· και έχω διαφυλαχθεί και διατηρηθεί υπό την απαράμιλλη δύναμή του, για να σας υπηρετήσω με όλη τη δύναμη, τον νου και την ισχύ που μου έχει δώσει ο Κύριος.

12 Σας λέω ότι όπως μου επετράπη να περάσω τις ημέρες μου στην υπηρεσία σας, μέχρι αυτήν τη στιγμή, και δεν επεδίωξα χρυσό ούτε ασήμι ούτε κανένα είδος πλούτου από εσάς.

13 Ούτε άφησα να εγκλειστείτε εσείς σε υπόγειες φυλακές ούτε να κάνετε σκλάβους ο ένας τον άλλον ούτε να δολοφονείτε ή να λεηλατείτε ή να κλέβετε ή να διαπράττετε μοιχεία· ούτε ακόμη άφησα να διαπράττετε οποιουδήποτε είδους κακίας και σας έχω διδάξει να τηρείτε τις εντολές του Κυρίου, σε όλα όσα σας έχει προστάξει —

And it came to pass that he began to speak to his people from the tower; and they could not all hear his words because of the greatness of the multitude; therefore he caused that the words which he spake should be written and sent forth among those that were not under the sound of his voice, that they might also receive his words.

And these are the words which he spake and caused to be written, saying: My brethren, all ye that have assembled yourselves together, you that can hear my words which I shall speak unto you this day; for I have not commanded you to come up hither to trifle with the words which I shall speak, but that you should hearken unto me, and open your ears that ye may hear, and your hearts that ye may understand, and your minds that the mysteries of God may be unfolded to your view.

I have not commanded you to come up hither that ye should fear me, or that ye should think that I of myself am more than a mortal man.

But I am like as yourselves, subject to all manner of infirmities in body and mind; yet I have been chosen by this people, and consecrated by my father, and was suffered by the hand of the Lord that I should be a ruler and a king over this people; and have been kept and preserved by his matchless power, to serve you with all the might, mind and strength which the Lord hath granted unto me.

I say unto you that as I have been suffered to spend my days in your service, even up to this time, and have not sought gold nor silver nor any manner of riches of you;

Neither have I suffered that ye should be confined in dungeons, nor that ye should make slaves one of another, nor that ye should murder, or plunder, or steal, or commit adultery; nor even have I suffered that ye should commit any manner of wickedness, and have taught you that ye should keep the commandments of the Lord, in all things which he hath commanded you—

- 14 Και ακόμη εγώ ο ίδιος εργάσθηκα με τα ίδια μου τα χέρια ώστε να μπορώ να σας υπηρετώ, και να μην επιβαρύνεστε με φόρους, και για να μην πέσει επάνω σας τίποτα που να είναι επαχθές να το σηκώσετε – και για όλα αυτά που έχω πει, εσείς οι ίδιοι είστε μάρτυρες σήμερα.
- 15 Ωστόσο, αδελφοί μου, δεν τα έχω κάνει αυτά για να καυχώμαι, ούτε τα λέω όλα αυτά για να σας κατηγορήσω· αλλά σας τα λέω αυτά για να ξέρετε ότι μπορώ να απαντήσω με καθαρή συνείδηση ενώπιον του Θεού σήμερα.
- 16 Ιδού, σας λέω ότι επειδή σας είπα ότι πέρασα τις ημέρες μου στην υπηρεσία σας, δεν επιθυμώ να καυχηθώ, επειδή ήμουν απλώς στην υπηρεσία του Θεού.
- 17 Και ιδού, σας λέω αυτά τα πράγματα για να μάθετε σοφία· για να μάθετε ότι όταν είστε στην υπηρεσία των συνανθρώπων σας είστε απλώς στην υπηρεσία του Θεού σας.
- 18 Ιδού, με έχετε αποκαλέσει βασιλιά σας. Και αν λοιπόν εγώ, που με αποκαλείτε βασιλιά σας, κοπιάζω για να σας υπηρετώ, τότε δεν θα έπρεπε εσείς να κοπιάζετε για να υπηρετείτε ο ένας τον άλλον;
- 19 Και ιδού επίσης, αν εγώ, αυτός που αποκαλείτε βασιλιά σας, που πέρασε τις ημέρες του στην υπηρεσία σας, και ωστόσο ήταν στην υπηρεσία του Θεού, αξίζω ευχαριστίες από εσάς, ω πόσο θα πρέπει να ευχαριστείτε τον επουράνιο Βασιλιά σας!
- 20 Σας λέω, αδελφοί μου, ότι αν προσφέρατε όλες τις ευχαριστίες και δοξολογίες που ολόκληρη η ψυχή σας έχει δύναμη να κατέχει, προς αυτόν τον Θεό που σας έχει πλάσει, και σας έχει φυλάξει και διατηρήσει, και έκανε ώστε να αγαλλιείτε, και σας χάρισε το να ζείτε με γαλήνη ο ένας με τον άλλο –
- 21 Σας λέω ότι αν υπηρετούσατε αυτόν που σας έπλασε από την αρχή, και που σας διατηρεί από ημέρα σε ημέρα, δανείζοντάς σας πνοή, για να μπορείτε να ζείτε και να κινείστε και να ενεργείτε σύμφωνα με τη δική σας θέληση, και ακόμη υποστηρίζοντάς σας από τη μια στιγμή στην άλλη – σας λέω, αν τον υπηρετούσατε με όλη σας την ψυχή πάλι θα ήσασταν ασύμφοροι υπηρέτες.

And even I, myself, have labored with mine own hands that I might serve you, and that ye should not be laden with taxes, and that there should nothing come upon you which was grievous to be borne—and of all these things which I have spoken, ye yourselves are witnesses this day.

Yet, my brethren, I have not done these things that I might boast, neither do I tell these things that thereby I might accuse you; but I tell you these things that ye may know that I can answer a clear conscience before God this day.

Behold, I say unto you that because I said unto you that I had spent my days in your service, I do not desire to boast, for I have only been in the service of God.

And behold, I tell you these things that ye may learn wisdom; that ye may learn that when ye are in the service of your fellow beings ye are only in the service of your God.

Behold, ye have called me your king; and if I, whom ye call your king, do labor to serve you, then ought not ye to labor to serve one another?

And behold also, if I, whom ye call your king, who has spent his days in your service, and yet has been in the service of God, do merit any thanks from you, O how you ought to thank your heavenly King!

I say unto you, my brethren, that if you should render all the thanks and praise which your whole soul has power to possess, to that God who has created you, and has kept and preserved you, and has caused that ye should rejoice, and has granted that ye should live in peace one with another—

I say unto you that if ye should serve him who has created you from the beginning, and is preserving you from day to day, by lending you breath, that ye may live and move and do according to your own will, and even supporting you from one moment to another—I say, if ye should serve him with all your whole souls yet ye would be unprofitable servants.

- 22 Και ιδού, το μόνο που ζητεί από εσάς είναι να τηρείτε τις εντολές του. Και σας έχει υποσχεθεί ότι αν τηρείτε τις εντολές του, θα ευημερείτε στη χώρα. Και ποτέ δεν αλλάζει από εκείνο που έχει πει. Γι' αυτό, αν τηρείτε τις εντολές του, θα σας ευλογεί και θα ευημερείτε.
- 23 Και τώρα, κατά πρώτο, σας έχει πλάσει, και σας έδωσε τη ζωή σας, για την οποία τού είστε υπόχρεοι.
- 24 Και δεύτερον, απαιτεί να ενεργείτε όπως σας έχει προστάξει, το οποίο αν κάνετε, αμέσως σας ευλογεί και επομένως σας έχει ανταμείψει. Και τού είστε ακόμη υπόχρεοι, και είστε, και θα είστε, στον αιώνα του αιώνα. Γι' αυτό, για ποιο πράγμα πρέπει να καυχάστε;
- 25 Τώρα λοιπόν ρωτώ: Έχετε κάτι να πείτε; Σας απαντώ: Όχι. Δεν μπορείτε να πείτε ότι είστε ούτε καν σαν το χώμα της γης. Ωστόσο δημιουργηθήκατε από το χώμα της γης. Όμως ιδού, ανήκει σε εκείνον που σας έπλασε.
- 26 Και εγώ, ακόμη και εγώ, που με αποκαλείτε βασιλιά σας, δεν είμαι καλύτερος από ό,τι είστε εσείς οι ίδιοι. Γιατί κι εγώ επίσης είμαι από χώμα. Και βλέπετε ότι είμαι γέρος, και κοντεύω να παραδώσω τούτο το θνητό σώμα στη μητέρα του γη.
- 27 Γι' αυτό, όπως σας είπα ότι σας υπηρέτησα, βαδίζοντας με καθαρή συνείδηση ενώπιον του Θεού, έτσι ακριβώς εγώ αυτήν τη στιγμή έκανα να συγκεντρωθείτε, ώστε να βρεθώ άμεμπτος, και ώστε το αίμα σας να μην πέσει επάνω μου, όταν θα σταθώ να κριθώ από τον Θεό για τα πράγματα που με έχει προστάξει σχετικά με σας.
- 28 Σας λέω ότι έκανα να συγκεντρωθείτε, ώστε να απαλλάξω τα ενδύματά μου από το αίμα σας, κατά την εποχή αυτή που πρόκειται να κατεβώ στον τάφο μου, ώστε να κατεβώ εν ειρήνη, και το αθάνατό μου πνεύμα να μπορεί να ενωθεί με τις χορωδίες ψηλά, σε ύμνους δοξολογιών προς τον δίκαιο Θεό.
- 29 Και επιπλέον, σας λέω ότι έκανα να συγκεντρωθείτε, ώστε να σας δηλώσω ότι δεν μπορώ πια να είμαι ο δάσκαλός σας ούτε ο βασιλιάς σας.

And behold, all that he requires of you is to keep his commandments; and he has promised you that if ye would keep his commandments ye should prosper in the land; and he never doth vary from that which he hath said; therefore, if ye do keep his commandments he doth bless you and prosper you.

And now, in the first place, he hath created you, and granted unto you your lives, for which ye are indebted unto him.

And secondly, he doth require that ye should do as he hath commanded you; for which if ye do, he doth immediately bless you; and therefore he hath paid you. And ye are still indebted unto him, and are, and will be, forever and ever; therefore, of what have ye to boast?

And now I ask, can ye say aught of yourselves? I answer you, Nay. Ye cannot say that ye are even as much as the dust of the earth; yet ye were created of the dust of the earth; but behold, it belongeth to him who created you.

And I, even I, whom ye call your king, am no better than ye yourselves are; for I am also of the dust. And ye behold that I am old, and am about to yield up this mortal frame to its mother earth.

Therefore, as I said unto you that I had served you, walking with a clear conscience before God, even so I at this time have caused that ye should assemble yourselves together, that I might be found blameless, and that your blood should not come upon me, when I shall stand to be judged of God of the things whereof he hath commanded me concerning you.

I say unto you that I have caused that ye should assemble yourselves together that I might rid my garments of your blood, at this period of time when I am about to go down to my grave, that I might go down in peace, and my immortal spirit may join the choirs above in singing the praises of a just God.

And moreover, I say unto you that I have caused that ye should assemble yourselves together, that I might declare unto you that I can no longer be your teacher, nor your king;

30 Πατί ακόμη και αυτήν τη στιγμή, όλο μου το σώμα τρέμει υπερβολικά, ενώ επιχειρώ να σας μιλήσω· αλλά ο Κύριος ο Θεός με υποστηρίζει, και μου έχει επιτρέψει να σας μιλήσω, και με έχει προστάξει να σας δηλώσω σήμερα, ότι ο υιός μου Μωσίας είναι ο βασιλιάς και ο κυβερνήτης σας.

31 Και τώρα, αδελφοί μου, θα ήθελα να ενεργείτε όπως έχετε ενεργήσει μέχρι τούδε. Όπως έχετε τηρήσει τις εντολές μου, και επίσης τις εντολές του πατέρα μου, και έχετε ευημερήσει, και έχετε αποτραπεί από το να πέσετε στα χέρια των εχθρών σας, έτσι αν τηρείτε τις εντολές του υιού μου ή τις εντολές του Θεού που θα σας δίνονται από εκείνον, θα ευημερείτε στη χώρα, και οι εχθροί σας δεν θα έχουν δύναμη επάνω σας.

32 Όμως, λαέ μου, προσέξτε μήπως ανακύψουν μεταξύ σας διχόνοιες, και επιλέξετε να υπακούτε στο πονηρό πνεύμα, για το οποίο μίλησε ο πατέρας μου, Μωσίας.

33 Πατί, ιδού, υπάρχει κατάρρα σε εκείνον που επιλέγει να υπακούει σε εκείνο το πνεύμα, επειδή αν επιλέγει να το υπακούει, και παραμένει και πεθάνει με τις αμαρτίες του, ποτίζει με καταδίκη την ίδια του την ψυχή· επειδή λαμβάνει ως μισθό του παντοτινή τιμωρία, έχοντας παραβεί τον νόμο του Θεού ενάντια στην ίδια του τη γνώση.

34 Σας λέω, ότι δεν υπάρχει κανένας ανάμεσά σας, εκτός από τα μικρά παιδιά σας που να μην έχει διδαχθεί σχετικά με αυτά τα πράγματα, και που δεν ξέρει ότι είστε αιωνίως υπόχρεοι στον επουράνιο Πατέρα σας, για να του αποδώσετε όλα όσα έχετε και είστε. Και επίσης έχετε διδαχθεί σχετικά με τα χρονικά που περιέχουν τις προφητείες για τις οποίες έχουν μιλήσει άγιοι προφύτες, ακόμη από τον καιρό που ο πατέρας μας, Λεχί, έφυγε από την Ιερουσαλήμ.

35 Και επίσης, όλα όσα έχουν λεχθεί από τους πατέρες μας έως σήμερα. Και ιδού, είπαν επίσης αυτά που τους πρόσταξε ο Κύριος. Γι' αυτό είναι δίκαια και αληθινά.

For even at this time, my whole frame doth tremble exceedingly while attempting to speak unto you; but the Lord God doth support me, and hath suffered me that I should speak unto you, and hath commanded me that I should declare unto you this day, that my son Mosiah is a king and a ruler over you.

And now, my brethren, I would that ye should do as ye have hitherto done. As ye have kept my commandments, and also the commandments of my father, and have prospered, and have been kept from falling into the hands of your enemies, even so if ye shall keep the commandments of my son, or the commandments of God which shall be delivered unto you by him, ye shall prosper in the land, and your enemies shall have no power over you.

But, O my people, beware lest there shall arise contentions among you, and ye list to obey the evil spirit, which was spoken of by my father Mosiah.

For behold, there is a wo pronounced upon him who listeth to obey that spirit; for if he listeth to obey him, and remaineth and dieth in his sins, the same drinketh damnation to his own soul; for he receiveth for his wages an everlasting punishment, having transgressed the law of God contrary to his own knowledge.

I say unto you, that there are not any among you, except it be your little children that have not been taught concerning these things, but what knoweth that ye are eternally indebted to your heavenly Father, to render to him all that you have and are; and also have been taught concerning the records which contain the prophecies which have been spoken by the holy prophets, even down to the time our father, Lehi, left Jerusalem;

And also, all that has been spoken by our fathers until now. And behold, also, they spake that which was commanded them of the Lord; therefore, they are just and true.

36 Και τώρα σας λέω, αδελφοί μου, ότι αφού διδαχθήκατε και μάθατε όλα αυτά, αν παραβείτε και πάτε ενάντια σε εκείνα που έχουν ειπωθεί, αποσύρεστε από το Πνεύμα του Κυρίου, ώστε δεν έχει θέση μέσα σας για να σας καθοδηγεί σε μονοπάτια σοφίας ώστε να ευλογηθείτε, να ευημερείτε και να προστατευθείτε –

37 Σας λέω ότι ο άνθρωπος που το κάνει αυτό έρχεται σε φανερή ανταρσία εναντίον του Θεού. Γι' αυτό, επιλέγει να υπακούει στο πονηρό πνεύμα και γίνεται εχθρός κάθε χρηστότητας. Γι' αυτό ο Κύριος δεν έχει θέση μέσα του, επειδή αυτός δεν κατοικεί σε ανόσιους ναούς.

38 Γι' αυτό, αν αυτός ο άνθρωπος δεν μετανοήσει, και παραμένει και πεθάνει ως εχθρός του Θεού, οι απαιτήσεις της θείας δίκης αφυπνίζουν στην αθάνατη ψυχή του μια ζωντανή αίσθηση της ενοχής του, πράγμα που τον κάνει να αποσυρθεί από την παρουσία του Κυρίου, και γεμίζει το στήθος του με ενοχή και πόνο και αγωνία, που είναι σαν άσβεστη φωτιά, της οποίας η φλόγα ανεβαίνει στους αιώνες των αιώνων.

39 Και τώρα σας λέω ότι η ευσπλαχνία δεν έχει αξίωση σε αυτόν τον άνθρωπο. Γι' αυτό, η τελική καταδίκη του είναι να υποφέρει ατέλειωτη τυραννία.

40 Αχ, εσείς όλοι οι γέροι, και επίσης οι νέοι, και εσείς μικρά παιδιά που μπορείτε να καταλάβετε τα λόγια μου, επειδή σας μίλησα απλά ώστε να καταλάβετε, προσεύχομαι για σας να ξυπνήσει μέσα σας η θύμηση της απαίσιης κατάστασης εκείνων που έχουν πέσει σε παράβαση.

41 Και επιπλέον, θα επιθυμούσα να συλλογιστείτε την ευλογημένη και ευτυχημένη κατάσταση εκείνων που τηρούν τις εντολές του Θεού. Επειδή ιδού, είναι ευλογημένοι στα πάντα, τόσο στα εγκόσμια όσο και στα πνευματικά. Και αν παραμένουν πιστοί μέχρι τέλους, γίνονται δεκτοί στους ουραμούς, ώστε έτσι να κατοικήσουν με τον Θεό σε μία κατάσταση ατελείωτης ευδαιμονίας. Αχ να θυμάστε, να θυμάστε ότι αυτά είναι αληθινά· επειδή το έχει πει ο Κύριος ο Θεός.

And now, I say unto you, my brethren, that after ye have known and have been taught all these things, if ye should transgress and go contrary to that which has been spoken, that ye do withdraw yourselves from the Spirit of the Lord, that it may have no place in you to guide you in wisdom's paths that ye may be blessed, prospered, and preserved—

I say unto you, that the man that doeth this, the same cometh out in open rebellion against God; therefore he listeth to obey the evil spirit, and becometh an enemy to all righteousness; therefore, the Lord has no place in him, for he dwelleth not in unholy temples.

Therefore if that man repenteth not, and remaineth and dieth an enemy to God, the demands of divine justice do awaken his immortal soul to a lively sense of his own guilt, which doth cause him to shrink from the presence of the Lord, and doth fill his breast with guilt, and pain, and anguish, which is like an unquenchable fire, whose flame ascendeth up forever and ever.

And now I say unto you, that mercy hath no claim on that man; therefore his final doom is to endure a never-ending torment.

O, all ye old men, and also ye young men, and you little children who can understand my words, for I have spoken plainly unto you that ye might understand, I pray that ye should awake to a remembrance of the awful situation of those that have fallen into transgression.

And moreover, I would desire that ye should consider on the blessed and happy state of those that keep the commandments of God. For behold, they are blessed in all things, both temporal and spiritual; and if they hold out faithful to the end they are received into heaven, that thereby they may dwell with God in a state of never-ending happiness. O remember, remember that these things are true; for the Lord God hath spoken it.

Μωσία 3

- 1 Και πάλι, αδελφοί μου, θα επιστήσω την προσοχή σας, επειδή έχω για κάτι ακόμη να σας πω· διότι ιδού, έχω να σας πω γι' αυτά που θα συμβούν.
- 2 Και αυτά που θα σας πω μου έγιναν γνωστά από έναν άγγελο του Θεού. Και μου είπε: Ξύπνα. Και ξύπνησα, και ιδού, στεκόταν εμπρός μου.
- 3 Και μου είπε: Ξύπνα και άκου τα λόγια που θα σου πω· επειδή, ιδού, ήλθα για να σας αναγγείλω τα χαρμόσυνα νέα μεγάλης αγαλλίασης.
- 4 Γιατί ο Κύριος έχει ακούσει τις προσευχές σου, και έχει κρίνει τη χρηστότητά σου, και με έχει στείλει να σου αναγγείλω ότι μπορείς να αγαλλιιάσεις· και ότι μπορείς να αναγγείλεις στον λαό σου ότι κι εκείνοι μπορούν να είναι γεμάτοι αγαλλίαση.
- 5 Γιατί, ιδού, έρχεται ο καιρός, και δεν απέχει πολύ, που με δύναμη, ο Κύριος ο Παντοδύναμος που βασιλεύει, που υπήρχε, και υπάρχει από όλη την αιωνιότητα έως όλη την αιωνιότητα, θα κατεβεί από τους ουρανούς ανάμεσα στα τέκνα των ανθρώπων, και θα κατοικήσει σε σκήνωμα πηλού, και θα φανερωθεί ανάμεσα στους ανθρώπους, κάνοντας σπουδαία θαύματα, όπως το να θεραπεύει τους αρρώστους, να ανασταίνει τους νεκρούς, να κάνει τους χωλούς να περπατούν, τους τυφλούς να αποκτούν το φως τους, και τους κωφούς να ακούν, και να θεραπεύει κάθε είδους ασθένεια.
- 6 Και θα εκβάλλει δαιμόνια, δηλαδή τα πονηρά πνεύματα που κατοικούν στις καρδιές των τέκνων των ανθρώπων.
- 7 Και να, θα υποστεί πειρασμούς, και σωματικό πόνο, πείνα, και δίψα, και κόπωση, περισσότερο απ' ό,τι άνθρωπος μπορεί να υπομείνει, χωρίς να φθάσει στον θάνατο· επειδή, ιδού, αίμα θα βγαίνει από κάθε του πόρο, τόση μεγάλη θα είναι η αγωνία του για την κακία και τα βδελύγματα του λαού του.
- 8 Και θα ονομαστεί Ιησούς Χριστός, ο Υιός του Θεού, ο Πατέρας των ουρανών και της γης, ο Δημιουργός των πάντων από την αρχή· και η μητέρα του θα λέγεται Μαρία.

Mosiah 3

And again my brethren, I would call your attention, for I have somewhat more to speak unto you; for behold, I have things to tell you concerning that which is to come.

And the things which I shall tell you are made known unto me by an angel from God. And he said unto me: Awake; and I awoke, and behold he stood before me.

And he said unto me: Awake, and hear the words which I shall tell thee; for behold, I am come to declare unto you the glad tidings of great joy.

For the Lord hath heard thy prayers, and hath judged of thy righteousness, and hath sent me to declare unto thee that thou mayest rejoice; and that thou mayest declare unto thy people, that they may also be filled with joy.

For behold, the time cometh, and is not far distant, that with power, the Lord Omnipotent who reigneth, who was, and is from all eternity to all eternity, shall come down from heaven among the children of men, and shall dwell in a tabernacle of clay, and shall go forth amongst men, working mighty miracles, such as healing the sick, raising the dead, causing the lame to walk, the blind to receive their sight, and the deaf to hear, and curing all manner of diseases.

And he shall cast out devils, or the evil spirits which dwell in the hearts of the children of men.

And lo, he shall suffer temptations, and pain of body, hunger, thirst, and fatigue, even more than man can suffer, except it be unto death; for behold, blood cometh from every pore, so great shall be his anguish for the wickedness and the abominations of his people.

And he shall be called Jesus Christ, the Son of God, the Father of heaven and earth, the Creator of all things from the beginning; and his mother shall be called Mary.

- 9 Και να, έρχεται προς τους δικούς του για να επέλθει σωτηρία στα τέκνα των ανθρώπων μέσω της πίστης προς το όνομά του. Και ακόμα κι ύστερα από όλα αυτά θα τον θεωρούν άνθρωπο, και θα λένε ότι έχει δαιμόνιο, και θα τον μαστιγώσουν, και θα τον σταυρώσουν.
- 10 Και θα εγερθεί την τρίτη ημέρα από τους νεκρούς. Και ιδού, στέκεται για να κρίνει τον κόσμο. Και ιδού, όλα αυτά γίνονται για να επέλθει δίκαιη κρίση στα τέκνα των ανθρώπων.
- 11 Γιατί, ιδού, και το αίμα του επίσης εξιλεώνεται για τις αμαρτίες εκείνων που έπεσαν με την παράβαση του Αδάμ, οι οποίοι πέθαναν χωρίς να ξέρουν το θέλημα του Θεού γι' αυτούς ή που αμάρτησαν από άγνοια.
- 12 Όμως αλίμονο, αλίμονο σε εκείνον που ξέρει ότι εξεγείρεται εναντίον του Θεού! Γιατί σωτηρία δεν έρχεται σε κανέναν παρά μόνον αν γίνει μέσω της μετάνοιας και της πίστης προς τον Κύριο Ιησού Χριστό.
- 13 Και ο Κύριος ο Θεός έχει στείλει τους αγίους του προφήτες ανάμεσα σε όλα τα τέκνα των ανθρώπων, για να αναγγείλουν όλα αυτά σε κάθε φυλή, έθνος και γλώσσα, έτσι ώστε όποιοι πιστέψουν ότι θα έλθει ο Χριστός, αυτοί να λάβουν άφεση αμαρτιών, και να αγαλλιάσουν υπερβολικά, σαν να έχει κιόλας έλθει ανάμεσά τους.
- 14 Όμως ο Κύριος ο Θεός είδε ότι ο λαός του ήταν σκληροτράχηλος λαός, και τους καθόρισε έναν νόμο, δηλαδή τον νόμο του Μωυσή.
- 15 Και πολλά σημεία και τέρατα, και τύπους και σκιές, τους έδειξε σχετικά με τον ερχομό του. Και επίσης άγιοι προφήτες τους μίλησαν για τον ερχομό του. Και όμως σκλήρυναν την καρδιά τους, και δεν καταλάβαιναν ότι ο νόμος του Μωυσή δεν ωφελεί παρά μόνο μέσω της εξιλέωσης του αίματός του.
- 16 Και ακόμα αν ήταν δυνατόν τα μικρά παιδιά να αμαρτήσουν, δεν θα μπορούσαν να σωθούν, αλλά σας λέω ότι είναι ευλογημένα. επειδή ιδού, όπως κατά τον Αδάμ, δηλαδή κατά τη φύση, υπόκεινται στην πτώση, κατά τον ίδιο τρόπο το αίμα του Χριστού εξιλεώνει για τις αμαρτίες τους.

And lo, he cometh unto his own, that salvation might come unto the children of men even through faith on his name; and even after all this they shall consider him a man, and say that he hath a devil, and shall scourge him, and shall crucify him.

And he shall rise the third day from the dead; and behold, he standeth to judge the world; and behold, all these things are done that a righteous judgment might come upon the children of men.

For behold, and also his blood atoneth for the sins of those who have fallen by the transgression of Adam, who have died not knowing the will of God concerning them, or who have ignorantly sinned.

But wo, wo unto him who knoweth that he rebelleth against God! For salvation cometh to none such except it be through repentance and faith on the Lord Jesus Christ.

And the Lord God hath sent his holy prophets among all the children of men, to declare these things to every kindred, nation, and tongue, that thereby whosoever should believe that Christ should come, the same might receive remission of their sins, and rejoice with exceedingly great joy, even as though he had already come among them.

Yet the Lord God saw that his people were a stiff-necked people, and he appointed unto them a law, even the law of Moses.

And many signs, and wonders, and types, and shadows showed he unto them, concerning his coming; and also holy prophets spake unto them concerning his coming; and yet they hardened their hearts, and understood not that the law of Moses availeth nothing except it were through the atonement of his blood.

And even if it were possible that little children could sin they could not be saved; but I say unto you they are blessed; for behold, as in Adam, or by nature, they fall, even so the blood of Christ atoneth for their sins.

- 17 Και ακόμη, σας λέω, ότι δεν θα υπάρξει άλλο όνομα που να δοθεί ούτε άλλη οδός ούτε τρόπος με τα οποία να μπορέσει να επέλθει σωτηρία προς τα τέκνα των ανθρώπων, παρά μόνο διά και μέσω του ονόματος του Χριστού, του Κυρίου, του Παντοκράτορα.
- 18 Γιατί ιδού, αυτός κρίνει, και η κρίση του είναι δίκαιη, και το βρέφος που πεθαίνει στη βρεφική του ηλικία δεν χάνεται. Όμως οι άνθρωποι ποτίζουν με καταδίκη την ίδια την ψυχή τους, εκτός αν ταπεινωθούν και γίνουν σαν μικρά παιδιά, και πιστέψουν ότι η σωτηρία ήταν και είναι και θα έλθει διά και μέσω του εξιλεωτικού αίματος του Χριστού, του Κυρίου του Παντοκράτορα.
- 19 Επειδή ο φυσικός άνθρωπος είναι εχθρός του Θεού, και ήταν από την πτώση του Αδάμ, και θα είναι, στους αιώνες των αιώνων, εκτός αν ενδίδει στις προτροπές του Αγίου Πνεύματος, και απεκδυθεί τον φυσικό άνθρωπο και γίνει άγιος μέσω της εξιλέωσης του Χριστού του Κυρίου, και γίνει σαν παιδί, ενδοτικός, πράος, ταπεινός, υπομονετικός, γεμάτος αγάπη, πρόθυμος να υποταχθεί σε όλα όσα ο Κύριος κρίνει ότι ταιριάζει να του επιβάλλει, ακριβώς όπως ένα παιδί υποτάσσεται στον πατέρα του.
- 20 Και ακόμα, σας λέω, ότι θα έλθει καιρός που η γνώση για τον Σωτήρα θα εξαπλωθεί ανάμεσα σε κάθε έθνος, φυλή, γλώσσα και λαό.
- 21 Και ιδού, όταν έλθει αυτός ο καιρός, κανένας δεν θα βρεθεί άμεμπτος ενώπιον του Θεού, εκτός από τα μικρά παιδιά, παρά μόνο μέσω μετάνοιας και πίστης στο όνομα του Κυρίου, του Θεού του Παντοδύναμου.
- 22 Και ακόμη κατά τον καιρό αυτόν, όταν θα έχεις διδάξει τον λαό σου εκείνα που ο Κύριος ο Θεός σου σε έχει προστάξει, ακόμη τότε δεν θα βρίσκονται πια άμεμπτοι στο βλέμμα του Θεού, παρά μόνο σύμφωνα με τα λόγια που σου είπα.
- 23 Και τώρα είπα τα λόγια που ο Κύριος ο Θεός με πρόσταξε.
- 24 Και έτσι λέει ο Κύριος: Θα σταθούν σαν φωτεινή μαρτυρία εναντίον αυτού του λαού την ημέρα της κρίσεως. Από αυτά θα κριθούν. Κάθε άνθρωπος ανάλογα με τις πράξεις του, είτε είναι καλές είτε είναι πονηρές.

And moreover, I say unto you, that there shall be no other name given nor any other way nor means whereby salvation can come unto the children of men, only in and through the name of Christ, the Lord Omnipotent.

For behold he judgeth, and his judgment is just; and the infant perisheth not that dieth in his infancy; but men drink damnation to their own souls except they humble themselves and become as little children, and believe that salvation was, and is, and is to come, in and through the atoning blood of Christ, the Lord Omnipotent.

For the natural man is an enemy to God, and has been from the fall of Adam, and will be, forever and ever, unless he yields to the enticings of the Holy Spirit, and putteth off the natural man and becometh a saint through the atonement of Christ the Lord, and becometh as a child, submissive, meek, humble, patient, full of love, willing to submit to all things which the Lord seeth fit to inflict upon him, even as a child doth submit to his father.

And moreover, I say unto you, that the time shall come when the knowledge of a Savior shall spread throughout every nation, kindred, tongue, and people.

And behold, when that time cometh, none shall be found blameless before God, except it be little children, only through repentance and faith on the name of the Lord God Omnipotent.

And even at this time, when thou shalt have taught thy people the things which the Lord thy God hath commanded thee, even then are they found no more blameless in the sight of God, only according to the words which I have spoken unto thee.

And now I have spoken the words which the Lord God hath commanded me.

And thus saith the Lord: They shall stand as a bright testimony against this people, at the judgment day; whereof they shall be judged, every man according to his works, whether they be good, or whether they be evil.

25 Και αν είναι πονηρές παραδίδονται στην τρομερή θέα της ίδιας τους της ένοχης και των βδελυγμάτων, που τους κάνουν να αποσύρονται από την παρουσία του Κυρίου σε μία κατάσταση αθλιότητας και ατελείωτης τυραννίας, από όπου δεν μπορούν πια να επιστρέψουν. Γι' αυτό, πότισαν με καταδίκη την ίδια τους την ψυχή.

26 Γι' αυτό, έχουν πει από το ποτήρι της οργής του Θεού, το οποίο η δικαιοσύνη δεν μπορούσε πια να τους αρνηθεί όπως δεν μπορούσε να αρνηθεί ότι ο Αδάμ έπρεπε να πέσει, επειδή γεύθηκε τον απαγορευμένο καρπό. Γι' αυτό η ευσπλαχνία δεν μπορούσε να έχει αξιώσεις σε αυτούς ποτέ πια στον αιώνα.

27 Και η τυραννία τους είναι σαν λίμνη από φωτιά και θειάφι, της οποίας οι φλόγες είναι άσβεστες, και της οποίας ο καπνός ανεβαίνει ψηλά στους αιώνες των αιώνων. Έτσι με έχει προστάξει ο Κύριος. Αμήν.

And if they be evil they are consigned to an awful view of their own guilt and abominations, which doth cause them to shrink from the presence of the Lord into a state of misery and endless torment, from whence they can no more return; therefore they have drunk damnation to their own souls.

Therefore, they have drunk out of the cup of the wrath of God, which justice could no more deny unto them than it could deny that Adam should fall because of his partaking of the forbidden fruit; therefore, mercy could have claim on them no more forever.

And their torment is as a lake of fire and brimstone, whose flames are unquenchable, and whose smoke ascendeth up forever and ever. Thus hath the Lord commanded me. Amen.

Μωσία 4

- 1 Και τώρα συνέβη ώστε όταν ο βασιλιάς Βενιαμίν σταμάτησε να λέει τα λόγια που του είχαν διαβιβασθεί από άγγελο Κυρίου, έριξε το βλέμμα του τριγύρω στο πλήθος και είδε ότι είχαν πέσει κάτω στη γη, γιατί φόβος Κυρίου τους είχε καταλάβει.
- 2 Και θεωρούσαν τον εαυτό τους, στη σαρκική τους κατάσταση, κατώτερους ακόμη και από το χώμα της γης. Και όλοι φώναξαν δυνατά με μια φωνή, λέγοντας: Αχ, έχε έλεος και χρησιμοποίησε το εξιλεωτικό αίμα του Χριστού, ώστε να μπορέσουμε να λάβουμε άφεση των αμαρτιών μας, και η καρδιά μας να εξαγνισθεί· επειδή πιστεύουμε στον Ιησού Χριστό, τον Υιό του Θεού, ο οποίος δημιούργησε τον ουρανό και τη γη, και τα πάντα· ο οποίος θα κατεβεί ανάμεσα στα τέκνα των ανθρώπων.
- 3 Και συνέβη ώστε αφού είπαν αυτά τα λόγια, το Πνεύμα του Κυρίου τους κατέλαβε, και γέμισαν χαρά, έχοντας λάβει άφεση των αμαρτιών τους, και έχοντας ήρεμη συνείδηση χάρη στην υπερβολική πίστη που είχαν στον Ιησού Χριστό που θα ερχόταν, σύμφωνα με τα λόγια που τους είχε πει ο βασιλιάς Βενιαμίν.
- 4 Και ο βασιλιάς Βενιαμίν άνοιξε το στόμα του πάλι και άρχισε να τους μιλά, λέγοντας: Φίλοι μου και αδελφοί μου, συγγενείς μου και λαέ μου, πάλι θα επιστήσω την προσοχή, ώστε να ακούσετε και να καταλάβετε τα υπόλοιπα από τα λόγια μου που θα σας πω.
- 5 Γιατί ιδού, αν η γνώση της καλοσύνης του Θεού αυτήν τη στιγμή σας αφύπνισε το αίσθημα της μηδαμινότητας, και της ανάξιας κατάστασης σας και της πτώσης σας –
- 6 Σας λέω, αν έχετε επίγνωση της καλοσύνης του Θεού, και της απaráμιλλης δύναμής του, και της σοφίας του, και της υπομονής του, και της μακροθυμίας του προς τα τέκνα των ανθρώπων, και επίσης της εξιλέωσης που έχει προετοιμαστεί από καταβολής κόσμου, ώστε με αυτή να μπορέσει να έλθει η σωτηρία σε εκείνον που θα θέσει την εμπιστοσύνη του στον Κύριο, και θα είναι επιμελής στην τήρηση των εντολών του, και θα συνεχίσει με πίστη μέχρι το τέλος της ζωής του, εννώ τη ζωή του θνητού σώματος –

Mosiah 4

And now, it came to pass that when king Benjamin had made an end of speaking the words which had been delivered unto him by the angel of the Lord, that he cast his eyes round about on the multitude, and behold they had fallen to the earth, for the fear of the Lord had come upon them.

And they had viewed themselves in their own carnal state, even less than the dust of the earth. And they all cried aloud with one voice, saying: O have mercy, and apply the atoning blood of Christ that we may receive forgiveness of our sins, and our hearts may be purified; for we believe in Jesus Christ, the Son of God, who created heaven and earth, and all things; who shall come down among the children of men.

And it came to pass that after they had spoken these words the Spirit of the Lord came upon them, and they were filled with joy, having received a remission of their sins, and having peace of conscience, because of the exceeding faith which they had in Jesus Christ who should come, according to the words which king Benjamin had spoken unto them.

And king Benjamin again opened his mouth and began to speak unto them, saying: My friends and my brethren, my kindred and my people, I would again call your attention, that ye may hear and understand the remainder of my words which I shall speak unto you.

For behold, if the knowledge of the goodness of God at this time has awakened you to a sense of your nothingness, and your worthless and fallen state—

I say unto you, if ye have come to a knowledge of the goodness of God, and his matchless power, and his wisdom, and his patience, and his long-suffering towards the children of men; and also, the atonement which has been prepared from the foundation of the world, that thereby salvation might come to him that should put his trust in the Lord, and should be diligent in keeping his commandments, and continue in the faith even unto the end of his life, I mean the life of the mortal body—

- 7 Λέω, ότι αυτός είναι ο άνθρωπος που λαμβάνει σωτηρία μέσω της εξιλέωσης η οποία προετοιμάσθηκε από καταβολής κόσμου για όλη την ανθρωπότητα, γι' αυτούς που υπήρξαν από την πτώση του Αδάμ ή που υπάρχουν ή που θα υπάρξουν, ακόμη και μέχρι το τέλος του κόσμου.
- 8 Και αυτό είναι το μέσο διά του οποίου η σωτηρία επέρχεται. Και δεν υπάρχει καμία άλλη σωτηρία παρά μόνο αυτή για την οποία έγινε λόγος· ούτε υπάρχουν τίποτε συνθήκες με τις οποίες ο άνθρωπος να μπορεί να σωθεί εκτός από τις συνθήκες που σας έχω πει.
- 9 Να πιστεύετε στον Θεό. Να πιστεύετε ότι υπάρχει και ότι δημιούργησε τα πάντα στους ουραμούς και στη γη. Να πιστεύετε ότι έχει κάθε σοφία και κάθε δύναμη στους ουραμούς και στη γη. Να πιστεύετε ότι ο άνθρωπος δεν κατανοεί όλα όσα ο Κύριος μπορεί να κατανοεί.
- 10 Και πάλι να πιστεύετε ότι πρέπει να μετανοήσετε για τις αμαρτίες σας και να τις εγκαταλείψετε, και να ταπεινωθείτε εμπρός στον Θεό· και να ζητήσετε με ειλικρίνεια καρδιάς να σας συγχωρήσει. Και τώρα, αν τα πιστεύετε όλα αυτά, φροντίστε να τα τελείτε.
- 11 Και πάλι σας λέω όπως σας είπα και πριν, ότι όπως έχετε επίγνωση της δόξας του Θεού, δηλαδή αν γνωρίσατε την καλοσύνη του και δοκιμάσατε την αγάπη του, και λάβατε άφεση των αμαρτιών σας, πράγμα το οποίο προκαλεί τόσο υπερβολικά μεγάλη αγαλλίαση στην ψυχή σας, ακριβώς έτσι θα ήθελα να θυμάστε, και πάντα να διατηρείτε στη θύμησή σας τη μεγαλοσύνη του Θεού, και τη δική σας μηδαμινότητα, και την καλοσύνη και μακροθυμία του προς εσάς, ανάξια όντα, και να ταπεινώνεστε μέχρι βάθους ταπεινοφροσύνης, επικαλούμενοι το όνομα του Κυρίου καθημερινά, και μένοντας σταθεροί στην πίστη αυτού που πρόκειται να έλθει, το οποίο ελέχθη από το στόμα του αγγέλου.
- 12 Και ιδού, σας λέω ότι αν το κάνετε αυτό θα αγαλλιείτε πάντα, και θα είστε γεμάτοι από την αγάπη του Θεού, και πάντα θα διατηρείτε άφεση των αμαρτιών σας. Και θα προοδεύετε στη γνώση της δόξας εκείνου που σας έπλασε, δηλαδή στη γνώση αυτού που είναι δίκαιο και αληθινό.
- 13 Και δεν θα έχετε στον νου σας να τραυματίζετε ο ένας τον άλλον, αλλά να ζείτε ειρηνικά, και να αποδίδετε σε κάθε άνθρωπο σύμφωνα με εκείνο που του πρέπει.

I say, that this is the man who receiveth salvation, through the atonement which was prepared from the foundation of the world for all mankind, which ever were since the fall of Adam, or who are, or who ever shall be, even unto the end of the world.

And this is the means whereby salvation cometh. And there is none other salvation save this which hath been spoken of; neither are there any conditions whereby man can be saved except the conditions which I have told you.

Believe in God; believe that he is, and that he created all things, both in heaven and in earth; believe that he has all wisdom, and all power, both in heaven and in earth; believe that man doth not comprehend all the things which the Lord can comprehend.

And again, believe that ye must repent of your sins and forsake them, and humble yourselves before God; and ask in sincerity of heart that he would forgive you; and now, if you believe all these things see that ye do them.

And again I say unto you as I have said before, that as ye have come to the knowledge of the glory of God, or if ye have known of his goodness and have tasted of his love, and have received a remission of your sins, which causeth such exceedingly great joy in your souls, even so I would that ye should remember, and always retain in remembrance, the greatness of God, and your own nothingness, and his goodness and long-suffering towards you, unworthy creatures, and humble yourselves even in the depths of humility, calling on the name of the Lord daily, and standing steadfastly in the faith of that which is to come, which was spoken by the mouth of the angel.

And behold, I say unto you that if ye do this ye shall always rejoice, and be filled with the love of God, and always retain a remission of your sins; and ye shall grow in the knowledge of the glory of him that created you, or in the knowledge of that which is just and true.

And ye will not have a mind to injure one another, but to live peaceably, and to render to every man according to that which is his due.

- 14 Και δεν θα επιτρέψετε στα παιδιά σας να είναι πεινασμένα η γυμνά. Ούτε θα τους επιτρέψετε να παραβιάζουν τους νόμους του Θεού, και να μαλώνουν και να διαπληκτίζονται το ένα με το άλλο, και να υπηρετούν τον διάβολο, που είναι ο κύριος της αμαρτίας, που είναι δηλαδή το πονηρό πνεύμα για το οποίο μίλησαν οι πατέρες μας, αυτόν που είναι ο εχθρός κάθε χρηστότητας.
- 15 Όμως θα τα διδάξετε να βαδίζουν στις οδούς της αλήθειας και της σωφροσύνης. Θα τα διδάξετε να αγαπούν το ένα το άλλο και να υπηρετούν το ένα το άλλο.
- 16 Και επίσης εσείς οι ίδιοι θα συμπαρίστασθε σε εκείνους που έχουν ανάγκη της συμπαραστάσής σας. Θα χορηγείτε από τα υπάρχοντά σας σε εκείνον που έχει ανάγκη. Και δεν θα επιτρέψετε ο ζητιάνος να σας ζητεί αδίκως, και να τον αποβάλετε για να αφανιστεί.
- 17 Ίσως πεις: Αυτός προκάλεσε μόνος του τη δυστυχία του. Γι' αυτό θα συγκρατήσω το χέρι μου και δεν θα του δώσω από τα τρόφιμά μου, ούτε θα του παραχωρήσω από τα υπάρχοντά μου για να μην υποφέρει, γιατί δικαίως τιμωρείται –
- 18 Όμως σου λέω, άνθρωπε, οποιοσδήποτε το κάνει αυτό, αυτός έχει σπουδαίο λόγο να μετανοήσει. Και αν δεν μετανοήσει γι' αυτό που έκανε θα αφανισθεί για πάντα, και δεν θα έχει μερίδιο στο βασίλειο του Θεού.
- 19 Γιατί, ιδού, δεν είμαστε όλοι ζητιάνοι; Δεν εξαρτώμεθα όλοι από το ίδιο Όν, δηλαδή τον Θεό, για όλα τα υπάρχοντα τα οποία έχουμε και για την τροφή και για τον ρουχισμό, και για το χρυσάφι και για το ασήμι, και για όλα τα πλούτη όλων των ειδών που έχουμε;
- 20 Και ιδού, ακόμη και αυτήν τη στιγμή, επικαλείστε το όνομά του, ζητιανεύοντας άφεση αμαρτιών. Σας άφησε λοιπόν να ζητιανεύετε ματαιώς; Όχι. Εξέχυσε το Πνεύμα Του επάνω σας, και έκανε την καρδιά σας να γεμίσει με χαρά, και έκανε το στόμα σας να σταματήσει ώστε να μην μπορείτε να αρθρώσετε λέξη. Τόσο υπερβολικά μεγάλη ήταν η αγαλλίασή σας.
- 21 Και τώρα, αν ο Θεός που σας έχει πλάσει, στον οποίο βασίζεστε για τη ζωή σας και για όλα όσα έχετε και για ό,τι είστε, σας χαρίζει οτιδήποτε του ζητήσετε με πίστη, που να είναι σωστό, πιστεύοντας ότι θα το λάβετε, τότε, πόσο μάλλον θα πρέπει να παραχωρείτε από τα υπάρχοντά σας ο ένας προς τον άλλον.

And ye will not suffer your children that they go hungry, or naked; neither will ye suffer that they transgress the laws of God, and fight and quarrel one with another, and serve the devil, who is the master of sin, or who is the evil spirit which hath been spoken of by our fathers, he being an enemy to all righteousness.

But ye will teach them to walk in the ways of truth and soberness; ye will teach them to love one another, and to serve one another.

And also, ye yourselves will succor those that stand in need of your succor; ye will administer of your substance unto him that standeth in need; and ye will not suffer that the beggar putteth up his petition to you in vain, and turn him out to perish.

Perhaps thou shalt say: The man has brought upon himself his misery; therefore I will stay my hand, and will not give unto him of my food, nor impart unto him of my substance that he may not suffer, for his punishments are just—

But I say unto you, O man, whosoever doeth this the same hath great cause to repent; and except he repenteth of that which he hath done he perisheth forever, and hath no interest in the kingdom of God.

For behold, are we not all beggars? Do we not all depend upon the same Being, even God, for all the substance which we have, for both food and raiment, and for gold, and for silver, and for all the riches which we have of every kind?

And behold, even at this time, ye have been calling on his name, and begging for a remission of your sins. And has he suffered that ye have begged in vain? Nay; he has poured out his Spirit upon you, and has caused that your hearts should be filled with joy, and has caused that your mouths should be stopped that ye could not find utterance, so exceedingly great was your joy.

And now, if God, who has created you, on whom you are dependent for your lives and for all that ye have and are, doth grant unto you whatsoever ye ask that is right, in faith, believing that ye shall receive, O then, how ye ought to impart of the substance that ye have one to another.

- 22 Και αν κρίνετε τον άνθρωπο που σας ζητεί να του δώσετε από τα υπάρχοντά σας για να μην αφανιστεί, και τον καταδικάζετε, πόσο πιο δίκαιη θα είναι η δική σας καταδίκη που κατακρατείτε τα υπάρχοντά σας, που δεν ανήκουν σε εσάς αλλά στον Θεό, στον οποίο ανήκει ακόμα και η ζωή σας· και όμως, δεν ικετεύετε ούτε μετανοείτε γι' αυτό που έχετε κάνει.
- 23 Σας λέω, αλίμονο στον άνθρωπο εκείνον, γιατί τα υπάρχοντά του θα αφανιστούν μαζί του· και τώρα, τα λέω αυτά για εκείνους που είναι πλούσιοι όσον αφορά στα εγκόσμια.
- 24 Και πάλι, λέω στους φτωχούς, εσείς που δεν έχετε και όμως έχετε αρκετά για να επιζήσετε από μέρα σε μέρα, εννώ όλους εσάς που αρνείστε τον ζητιάνο, επειδή δεν έχετε, θα ήθελα να πείτε με την καρδιά σας: Δεν δίνω γιατί δεν έχω, αλλά αν είχα θα έδινα.
- 25 Και τώρα, αν το λέτε αυτό με την καρδιά σας παραμένετε αθώοι, διαφορετικά είστε καταδικασμένοι· και η καταδίκη σας θα είναι δίκαιη γιατί εποφθαλμιάτε αυτό που δεν έχετε λάβει.
- 26 Και τώρα, για χάρη όλων αυτών τα οποία σας έχω πει—δηλαδή για να διατηρείτε άφεση αμαρτιών από μέρα σε μέρα, για να βαδίζετε αθώοι εμπρός στον Θεό— θα ήθελα να δίνετε από τα υπάρχοντά σας στους φτωχούς, κάθε άνθρωπος ανάλογα με αυτό που έχει, δηλαδή να δίνετε τροφή στους πεινασμένους, να ντύνετε τους γυμνούς, να επισκέπτεστε τους ασθενείς και να τελείτε διακονία για την αρωγή τους, τόσο πνευματικά όσο και υλικά, σύμφωνα με τις ελλείψεις τους.
- 27 Και φροντίστε όλα αυτά να γίνονται με σοφία και τάξη, επειδή δεν απαιτείται να τρέχει κανείς γρηγορότερα από ό,τι έχει δύναμη. Και πάλι, είναι σκόπιμο να είναι επιμελής, ότι με αυτόν τον τρόπο να μπορεί να κερδίσει το βραβείο. Γι' αυτό, τα πάντα πρέπει να γίνονται με τάξη.
- 28 Και θα ήθελα να θυμάστε ότι οποιοσδήποτε ανάμεσα σας δανείζεται από τον πλησίον του θα πρέπει να επιστρέφει αυτό που δανείζεται, ανάλογα με το πώς συμφωνεί, ειδάλλως θα διαπράξεις αμαρτία, και ίσως να προκαλέσεις και τον πλησίον σου να διαπράξει αμαρτία.

And if ye judge the man who putteth up his petition to you for your substance that he perish not, and condemn him, how much more just will be your condemnation for withholding your substance, which doth not belong to you but to God, to whom also your life belongeth; and yet ye put up no petition, nor repent of the thing which thou hast done.

I say unto you, wo be unto that man, for his substance shall perish with him; and now, I say these things unto those who are rich as pertaining to the things of this world.

And again, I say unto the poor, ye who have not and yet have sufficient, that ye remain from day to day; I mean all you who deny the beggar, because ye have not; I would that ye say in your hearts that: I give not because I have not, but if I had I would give.

And now, if ye say this in your hearts ye remain guiltless, otherwise ye are condemned; and your condemnation is just for ye covet that which ye have not received.

And now, for the sake of these things which I have spoken unto you—that is, for the sake of retaining a remission of your sins from day to day, that ye may walk guiltless before God—I would that ye should impart of your substance to the poor, every man according to that which he hath, such as feeding the hungry, clothing the naked, visiting the sick and administering to their relief, both spiritually and temporally, according to their wants.

And see that all these things are done in wisdom and order; for it is not requisite that a man should run faster than he has strength. And again, it is expedient that he should be diligent, that thereby he might win the prize; therefore, all things must be done in order.

And I would that ye should remember, that whosoever among you borroweth of his neighbor should return the thing that he borroweth, according as he doth agree, or else thou shalt commit sin; and perhaps thou shalt cause thy neighbor to commit sin also.

29 Και τελικώς, δεν μπορώ να σας αναφέρω όλους τους τρόπους με τους οποίους μπορείτε να διαπράξετε αμαρτία, επειδή υπάρχουν διάφοροι τρόποι και μέσα, ακριβώς τόσα πολλά που δεν μπορώ να τα απαριθμήσω.

30 Όμως μπορώ να σας πω αυτό, ότι αν δεν προσέχετε τον εαυτό σας και τις σκέψεις σας και τα λόγια σας και τις πράξεις σας, και δεν τηρείτε τις εντολές του Θεού, και δεν συνεχίσετε να πιστεύετε αυτά που έχετε ακούσει σχετικά με τον ερχομό του Κυρίου μας έως το τέλος της ζωής σας, πρέπει να αφανιστείτε. Και τώρα, άνθρωπε, να θυμάσαι, και να μην αφανιστείς.

And finally, I cannot tell you all the things whereby ye may commit sin; for there are divers ways and means, even so many that I cannot number them.

But this much I can tell you, that if ye do not watch yourselves, and your thoughts, and your words, and your deeds, and observe the commandments of God, and continue in the faith of what ye have heard concerning the coming of our Lord, even unto the end of your lives, ye must perish. And now, O man, remember, and perish not.

Μωσία 5

- 1 Και τώρα, συνέβη ώστε όταν ο βασιλιάς Βενιαμίν μίλησε κατ' αυτόν τον τρόπο στον λαό του, έστειλε ανάμεσά τους, επιθυμώντας να μάθει αν ο λαός του πίστευε τα λόγια που τους είχε πει.
- 2 Και όλοι φώναξαν με μια φωνή, λέγοντας: Ναι, πιστεύουμε όλα τα λόγια που μας είπες. Και επίσης ξέρουμε ότι είναι σωστά και αληθινά, χάρη στο Πνεύμα του Κυρίου του Παντοδύναμου το οποίο κατηργάσθη μεγάλη αλλαγή μέσα μας, δηλαδή στην καρδιά μας, ώστε δεν έχουμε πια τάση να κάνουμε τίποτα πονηρό, αλλά να κάνουμε το καλό συνεχώς.
- 3 Και εμείς οι ίδιοι, επίσης, μέσω της απέραντης καλοσύνης του Θεού και των εκδηλώσεων του Πνεύματός του, βλέπουμε καθαρά εκείνα που πρόκειται να συμβούν. Και αν χρειαζόταν θα μπορούσαμε να προφητεύουμε για τα πάντα.
- 4 Και είναι η πίστη την οποία έχουμε γι' αυτά που μας μίλησε ο βασιλιάς μας, η οποία μας έφερε σε αυτήν τη μεγάλη γνώση, με την οποία αγαλλιούμε με τόσο υπερβολικά μεγάλη χαρά.
- 5 Και είμαστε πρόθυμοι να συνάψουμε διαθήκη με τον Θεό μας για να κάνουμε το θέλημά του και να είμαστε υπάκουοι στις εντολές του για όλα όσα θα μας προστάξει, σε όλες τις υπόλοιπες ημέρες μας, ώστε να μην επιφέρουμε επάνω μας ατελείωτη τυραννία, όπως είχε ειπωθεί από τον άγγελο, ώστε να μην πιούμε από το ποτήρι της οργής του Θεού.
- 6 Και τώρα, αυτά είναι τα λόγια που ο βασιλιάς Βενιαμίν επιθυμούσε από αυτούς, και γι' αυτό τους είπε: Έχετε πει τα λόγια που επιθυμούσα. Και η διαθήκη που έχετε συνάψει είναι ενάρετη διαθήκη.
- 7 Τώρα λοιπόν, εξαιτίας της διαθήκης την οποία έχετε συνάψει, θα ονομάζεστε τέκνα του Χριστού, υιοί του και θυγατέρες του. Επειδή, ιδού, αυτήν την ημέρα σάς αναγέννησε πνευματικά· επειδή λέτε ότι η καρδιά σας άλλαξε μέσω της πίστης σας προς το όνομά του. Γι' αυτό, γεννηθήκατε από αυτόν και έχετε γίνει υιοί του και θυγατέρες του.

Mosiah 5

And now, it came to pass that when king Benjamin had thus spoken to his people, he sent among them, desiring to know of his people if they believed the words which he had spoken unto them.

And they all cried with one voice, saying: Yea, we believe all the words which thou hast spoken unto us; and also, we know of their surety and truth, because of the Spirit of the Lord Omnipotent, which has wrought a mighty change in us, or in our hearts, that we have no more disposition to do evil, but to do good continually.

And we, ourselves, also, through the infinite goodness of God, and the manifestations of his Spirit, have great views of that which is to come; and were it expedient, we could prophesy of all things.

And it is the faith which we have had on the things which our king has spoken unto us that has brought us to this great knowledge, whereby we do rejoice with such exceedingly great joy.

And we are willing to enter into a covenant with our God to do his will, and to be obedient to his commandments in all things that he shall command us, all the remainder of our days, that we may not bring upon ourselves a never-ending torment, as has been spoken by the angel, that we may not drink out of the cup of the wrath of God.

And now, these are the words which king Benjamin desired of them; and therefore he said unto them: Ye have spoken the words that I desired; and the covenant which ye have made is a righteous covenant.

And now, because of the covenant which ye have made ye shall be called the children of Christ, his sons, and his daughters; for behold, this day he hath spiritually begotten you; for ye say that your hearts are changed through faith on his name; therefore, ye are born of him and have become his sons and his daughters.

- 8 Και υπό αυτήν την κεφαλή γίνεστε ελεύθεροι, και δεν υπάρχει καμία άλλη κεφαλή με την οποία να μπορέσετε να γίνετε ελεύθεροι. Δεν υπάρχει κανένα άλλο όνομα που να έχει δοθεί, με το οποίο να επέλθει σωτηρία. Γι' αυτό, θα ήθελα να πάρετε επάνω σας το όνομα του Χριστού, όλοι εσείς που έχετε συνάψει διαθήκη με τον Θεό ότι θα είστε υπάκουοι έως το τέλος της ζωής σας.
- 9 Και θα συμβεί ώστε οποιοσδήποτε το κάνει αυτό, θα βρεθεί στο δεξί χέρι του Θεού, γιατί θα ξέρει το όνομα με το οποίο ονομάζεται· γιατί θα ονομάζεται με το όνομα του Χριστού.
- 10 Και τώρα, θα συμβεί ώστε οποιοσδήποτε δεν πάρει επάνω του το όνομα του Χριστού πρέπει να ονομάζεται με κάποιο άλλο όνομα. Γι' αυτό βρίσκει τον εαυτό του στο αριστερό χέρι του Θεού.
- 11 Θα ήθελα λοιπόν να θυμάστε επίσης ότι αυτό είναι το όνομα που είπα ότι θα σας δώσω, που δεν θα εξαλειφθεί ποτέ, εκτός αν είναι από παράβαση. Γι' αυτό, προσέξτε να μην κάνετε παράβαση, ώστε να μην εξαλειφθεί το όνομα από την καρδιά σας.
- 12 Σας λέω, θα ήθελα να θυμάστε να συγκρατήσετε το όνομα γραμμένο πάντα στην καρδιά σας, για να μη βρεθείτε στο αριστερό χέρι του Θεού, αλλά να ακούτε και να γνωρίζετε τη φωνή από την οποία θα κληθείτε, και επίσης το όνομα με το οποίο θα σας καλέσει.
- 13 Γιατί πώς γνωρίζει ένας άνθρωπος τον κύριο τον οποίο δεν έχει υπηρετήσει, και ο οποίος του είναι άγνωστος, και απέχει πολύ από τις σκέψεις και τις προθέσεις της καρδιάς του;
- 14 Και πάλι, παίρνει ένας άνθρωπος τον όνο που ανήκει στον γείτονά του, και τον κρατά; Σας λέω, Όχι. Ούτε καν θα τον αφήσει να βοσκήσει με το κοπάδι του, αλλά θα τον απομακρύνει και θα τον διώξει. Σας λέω ότι έτσι ακριβώς θα συμβεί και με σας, αν δεν ξέρετε το όνομα με το οποίο ονομάζεστε.
- 15 Γι' αυτό, θα ήθελα να είστε σταθεροί και αμετακίνητοι, πάντα σε αφθονία καλών έργων, ώστε ο Χριστός, ο Κύριος ο Θεός ο Παντοδύναμος, να σας σφραγίσει δικούς του, ώστε να σας φέρουν στους ουραμούς, για να έχετε παντοτινή σωτηρία και αιώνια ζωή, μέσω της σοφίας και της δύναμης, και της δικαιοσύνης και της ευσπλαχνίας εκείνου που έπλασε τα πάντα στον ουρανό και στη γη, ο οποίος είναι Θεός υπεράνω όλων. Αμήν.

And under this head ye are made free, and there is no other head whereby ye can be made free. There is no other name given whereby salvation cometh; therefore, I would that ye should take upon you the name of Christ, all you that have entered into the covenant with God that ye should be obedient unto the end of your lives.

And it shall come to pass that whosoever doeth this shall be found at the right hand of God, for he shall know the name by which he is called; for he shall be called by the name of Christ.

And now it shall come to pass, that whosoever shall not take upon him the name of Christ must be called by some other name; therefore, he findeth himself on the left hand of God.

And I would that ye should remember also, that this is the name that I said I should give unto you that never should be blotted out, except it be through transgression; therefore, take heed that ye do not transgress, that the name be not blotted out of your hearts.

I say unto you, I would that ye should remember to retain the name written always in your hearts, that ye are not found on the left hand of God, but that ye hear and know the voice by which ye shall be called, and also, the name by which he shall call you.

For how knoweth a man the master whom he has not served, and who is a stranger unto him, and is far from the thoughts and intents of his heart?

And again, doth a man take an ass which belongeth to his neighbor, and keep him? I say unto you, Nay; he will not even suffer that he shall feed among his flocks, but will drive him away, and cast him out. I say unto you, that even so shall it be among you if ye know not the name by which ye are called.

Therefore, I would that ye should be steadfast and immovable, always abounding in good works, that Christ, the Lord God Omnipotent, may seal you his, that you may be brought to heaven, that ye may have everlasting salvation and eternal life, through the wisdom, and power, and justice, and mercy of him who created all things, in heaven and in earth, who is God above all. Amen.

Μωσία 6

- 1 Και τώρα, ο βασιλιάς Βενιαμίν θεώρησε ότι ήταν σκόπιμο, αφού τελείωσε την ομιλία του προς τον λαό, να πάρει τα ονόματα όλων εκείνων που είχαν συνάψει διαθήκη με τον Θεό να τηρούν τις εντολές του.
- 2 Και συνέβη ώστε δεν υπήρχε ούτε μια ψυχή, εκτός από τα μικρά παιδιά, που να μην είχαν συνάψει διαθήκη και είχαν πάρει επάνω τους το όνομα του Χριστού.
- 3 Και πάλι, συνέβη ώστε όταν ο βασιλιάς Βενιαμίν τελείωσε όλα αυτά, και διόρισε τον υιό του τον Μωσία να είναι κυβερνήτης και βασιλιάς του λαού του, και του έδωσε όλες τις ευθύνες σχετικά με το βασίλειο, και όρισε επίσης ιερείς για να διδάξουν τον λαό, ώστε έτσι να μπορούν να ακούν και να μαθαίνουν τις εντολές του Θεού, και να τους ξεσηκώνουν σε ανάμνηση του όρκου που είχαν κάνει, επέτρεψε να διαλυθεί το πλήθος, και αυτοί επέστρεψαν, ο καθένας, σύμφωνα με την οικογένεια του, στα σπίτια τους.
- 4 Και ο Μωσίας άρχισε να βασιλεύει αντί για τον πατέρα του. Και άρχισε να βασιλεύει στο τριακοστό έτος της ηλικίας του, έχοντας συνολικά περίπου τετρακόσια και εβδομήντα έξι χρόνια από τον καιρό που ο Λεχί έφυγε από την Ιερουσαλήμ.
- 5 Και ο βασιλιάς Βενιαμίν έζησε τρία χρόνια και πέθανε.
- 6 Και συνέβη ώστε ο βασιλιάς Μωσίας βιάδιζε τον δρόμο του Κυρίου, και τηρούσε τις κρίσεις του και τους θεσμούς του, και τηρούσε τις εντολές του στα πάντα, οτιδήποτε τον πρόσταζε.
- 7 Και έκανε ο βασιλιάς Μωσίας ώστε ο λαός του να οργώνει τη γη. Και αυτός ο ίδιος επίσης όργωνε τη γη, ώστε με αυτό να μη γίνεται βάρος στον λαό του, ώστε να πράττει σύμφωνα με αυτά που είχε πράξει ο πατέρας του στα πάντα. Και δεν υπήρχαν διχόνοιες ανάμεσα σε όλο τον λαό του για διάστημα τριών ετών.

Mosiah 6

And now, king Benjamin thought it was expedient, after having finished speaking to the people, that he should take the names of all those who had entered into a covenant with God to keep his commandments.

And it came to pass that there was not one soul, except it were little children, but who had entered into the covenant and had taken upon them the name of Christ.

And again, it came to pass that when king Benjamin had made an end of all these things, and had consecrated his son Mosiah to be a ruler and a king over his people, and had given him all the charges concerning the kingdom, and also had appointed priests to teach the people, that thereby they might hear and know the commandments of God, and to stir them up in remembrance of the oath which they had made, he dismissed the multitude, and they returned, every one, according to their families, to their own houses.

And Mosiah began to reign in his father's stead. And he began to reign in the thirtieth year of his age, making in the whole, about four hundred and seventy-six years from the time that Lehi left Jerusalem.

And king Benjamin lived three years and he died.

And it came to pass that king Mosiah did walk in the ways of the Lord, and did observe his judgments and his statutes, and did keep his commandments in all things whatsoever he commanded him.

And king Mosiah did cause his people that they should till the earth. And he also, himself, did till the earth, that thereby he might not become burdensome to his people, that he might do according to that which his father had done in all things. And there was no contention among all his people for the space of three years.

Μωσία 7

- 1 Και τώρα, συνέβη ώστε αφού ο βασιλιάς Μωσίας είχε συνεχή ειρήνη για διάστημα τριών ετών, επιθύμησε να μάθει σχετικά με τον λαό που πήγε να κατοικήσει στη γη του Λεχί-Νεφί, δηλαδή στην πόλη του Λεχί-Νεφί, επειδή ο λαός του δεν είχε ακούσει τίποτα από αυτούς από τον καιρό που αυτοί έφυγαν από τη γη του Ζαραχέμλα. Γι' αυτό, τον στενοχωρούσαν με τα πειράγματά τους.
- 2 Και συνέβη ώστε ο βασιλιάς Μωσίας επέτρεψε ώστε δεκαέξι από τους δυνατούς τους άνδρες να ανεβούν στη γη του Λεχί-Νεφί, για να ζητήσουν να μάθουν σχετικά με τους αδελφούς τους.
- 3 Και συνέβη ώστε την επαύριον ξεκίνησαν για να ανεβούν, έχοντας μαζί τους κάποιον Αμμών, που ήταν δυνατός και ισχυρός άνδρας και απόγονος του Ζαραχέμλα, και ήταν επίσης ο ηγέτης τους.
- 4 Και τώρα, δεν ήξεραν τι πορεία να ακολουθήσουν στο ταξίδι τους μέσα στην έρημο για να ανεβούν στη γη του Λεχί-Νεφί. Γι' αυτό περιπλανήθηκαν πολλές ημέρες μέσα στην έρημο, δηλαδή σαράντα ημέρες περιπλανήθηκαν.
- 5 Και αφού είχαν περιπλανηθεί σαράντα ημέρες, πήγαν σε έναν λόφο, ο οποίος βρίσκεται βόρεια από τη γη του Σιλώμ, και εκεί έστησαν τις σικηνές τους.
- 6 Και ο Αμμών πήρε τρεις από τους αδελφούς του, και τα ονόματά τους ήταν Αμαλήκι, Ελέμ και Χεμ, και κατέβηκαν στη γη του Νεφί.
- 7 Και ιδού, συνάντησαν τον βασιλιά του λαού που ήταν στη γη του Νεφί, και στη γη του Σιλώμ. Και τους περικύκλωσε η φρουρά του βασιλιά, και τους έπιασαν, και τους έδεσαν και τους έκλεισαν στη φυλακή.
- 8 Και συνέβη ώστε αφού ήταν στη φυλακή δύο ημέρες, τους έφεραν πάλι εμπρός στον βασιλιά και τους έλυσαν τα δεσμά τους. Και στάθηκαν εμπρός στον βασιλιά, και τους επετράπη ή μάλλον προστάχθηκαν να απαντήσουν στις ερωτήσεις που αυτός θα τους έκανε.
- 9 Και τους είπε: Ιδού, εγώ είμαι ο Λίμχι, ο υιός του Νώε, που ήταν ο υιός του Ζένιφ, ο οποίος ήλθε εδώ από τη γη του Ζαραχέμλα για να κληρονομήσει αυτήν τη γη η οποία ήταν η γη των πατέρων τους, ο οποίος έγινε βασιλιάς με την ψήφο του λαού.

Mosiah 7

And now, it came to pass that after king Mosiah had had continual peace for the space of three years, he was desirous to know concerning the people who went up to dwell in the land of Lehi-Nephi, or in the city of Lehi-Nephi; for his people had heard nothing from them from the time they left the land of Zarahemla; therefore, they wearied him with their teasings.

And it came to pass that king Mosiah granted that sixteen of their strong men might go up to the land of Lehi-Nephi, to inquire concerning their brethren.

And it came to pass that on the morrow they started to go up, having with them one Ammon, he being a strong and mighty man, and a descendant of Zarahemla; and he was also their leader.

And now, they knew not the course they should travel in the wilderness to go up to the land of Lehi-Nephi; therefore they wandered many days in the wilderness, even forty days did they wander.

And when they had wandered forty days they came to a hill, which is north of the land of Shilom, and there they pitched their tents.

And Ammon took three of his brethren, and their names were Amaleki, Helem, and Hem, and they went down into the land of Nephi.

And behold, they met the king of the people who were in the land of Nephi, and in the land of Shilom; and they were surrounded by the king's guard, and were taken, and were bound, and were committed to prison.

And it came to pass when they had been in prison two days they were again brought before the king, and their bands were loosed; and they stood before the king, and were permitted, or rather commanded, that they should answer the questions which he should ask them.

And he said unto them: Behold, I am Limhi, the son of Noah, who was the son of Zeniff, who came up out of the land of Zarahemla to inherit this land, which was the land of their fathers, who was made a king by the voice of the people.

10 Και τώρα, επιθυμώ να μάθω τον λόγο που ήσαστε τόσο τολμηροί, ώστε να έλθετε κοντά στα τείχη της πόλης, όταν εγώ, ο ίδιος, ήμουν μαζί με τους φρουρούς μου έξω από την πύλη;

11 Και τώρα, γι' αυτόν τον λόγο επέτρεψα ώστε να διατηρηθείτε στη ζωή, ώστε να μάθω για εσάς, διαφορετικά θα είχα κάνει ώστε οι φρουροί μου να σας είχαν θανατώσει. Σας επιτρέπεται να μιλήσετε.

12 Και τώρα, όταν ο Αμμών είδε ότι του επιτράπη να μιλήσει, προχώρησε και υποκλίθηκε εμπρός στον βασιλιά. Και όταν σηκώθηκε είπε: Ω βασιλιά, είμαι πολύ ευγνώμων ενώπιον του Θεού αυτήν την ημέρα που είμαι ακόμα ζωντανός, και που μου επιτρέπεται να μιλήσω. Και θα προσπαθήσω να μιλήσω με τόλμη.

13 Γιατί είμαι βέβαιος ότι αν με είχατε γνωρίσει, δεν θα επιτρέπατε να φορώ αυτά τα δεσμά. Γιατί είμαι ο Αμμών, και είμαι απόγονος του Ζαραχέμλα, και ήλθα εδώ από τη γη του Ζαραχέμλα για να ζητήσω να μάθω σχετικά με τους αδελφούς μας, τους οποίους ο Ζένιφ έφερε εδώ από εκείνη τη χώρα.

14 Και τώρα, συνέβη ώστε αφού άκουσε ο Λίμχι τα λόγια του Αμμών, χάρηκε υπερβολικά, και είπε: Τώρα, ξέρω μετά βεβαιότητας ότι οι αδελφοί μου που ήταν στη γη του Ζαραχέμλα είναι ακόμα ζωντανοί. Και τώρα θα αγαλλιάσω. Και την επαύριον θα κάνω ώστε και ο λαός μου να αγαλλιάσει.

15 Γιατί ιδού, είμαστε στην υποδούλωση στους Λαμανίτες, και φορολογούμαστε με φόρο που είναι οδυνηρός να τον αντέχουμε. Και τώρα, ιδού, οι αδελφοί μας θα μας ελευθερώσουν από τα δεσμά μας, δηλαδή από τα χέρια των Λαμανιτών, και θα γίνουμε σκλάβοι τους· γιατί είναι καλύτερα να είμαστε σκλάβοι στους Νεφίτες παρά να πληρώνουμε φόρο υποτέλειας στον βασιλιά των Λαμανιτών.

16 Και τώρα, ο βασιλιάς Λίμχι πρόσταξε τους φρουρούς του να μην έχουν πια δέσμιο τον Αμμών ούτε τους αδελφούς του, αλλά έκανε ώστε να πάνε στον λόφο ο οποίος ήταν βόρεια από το Σιλώμ, και να φέρουν τους αδελφούς τους στην πόλη, ώστε να φάνε και να πιούνε, και να αναπαυθούν από τον κόπο του ταξιδιού τους· επειδή είχαν υποφέρει πολλά. Είχαν υποφέρει πείνα, δίψα και κόπωση.

And now, I desire to know the cause whereby ye were so bold as to come near the walls of the city, when I, myself, was with my guards without the gate?

And now, for this cause have I suffered that ye should be preserved, that I might inquire of you, or else I should have caused that my guards should have put you to death. Ye are permitted to speak.

And now, when Ammon saw that he was permitted to speak, he went forth and bowed himself before the king; and rising again he said: O king, I am very thankful before God this day that I am yet alive, and am permitted to speak; and I will endeavor to speak with boldness;

For I am assured that if ye had known me ye would not have suffered that I should have worn these bands. For I am Ammon, and am a descendant of Zarahemla, and have come up out of the land of Zarahemla to inquire concerning our brethren, whom Zeniff brought up out of that land.

And now, it came to pass that after Limhi had heard the words of Ammon, he was exceedingly glad, and said: Now, I know of a surety that my brethren who were in the land of Zarahemla are yet alive. And now, I will rejoice; and on the morrow I will cause that my people shall rejoice also.

For behold, we are in bondage to the Lamanites, and are taxed with a tax which is grievous to be borne. And now, behold, our brethren will deliver us out of our bondage, or out of the hands of the Lamanites, and we will be their slaves; for it is better that we be slaves to the Nephites than to pay tribute to the king of the Lamanites.

And now, king Limhi commanded his guards that they should no more bind Ammon nor his brethren, but caused that they should go to the hill which was north of Shilom, and bring their brethren into the city, that thereby they might eat, and drink, and rest themselves from the labors of their journey; for they had suffered many things; they had suffered hunger, thirst, and fatigue.

- 17 Και τώρα, συνέβη ώστε την επαύριον ο βασιλιάς Λίμχι έστειλε προκήρυξη σε όλον τον λαό του, να συναθροιστούν όλοι μαζί στον ναό για να ακούσουν τα λόγια που θα τους έλεγε.
- 18 Και συνέβη ώστε όταν συναθροίστηκαν τους μίλησε με τον έξης τρόπο, λέγοντας: Ω εσύ, λαέ μου, ύψωσε το κεφάλι σου και παρηγορήσου, επειδή ο καιρός πλησίασε, δηλαδή δεν απέχει πολύ, που δεν θα είμαστε πια υποτελείς των εχθρών μας, παρά τους τόσους αγώνες μας, οι οποίοι έγιναν ματαιώς. Κι όμως πιστεύω ότι απέμενε ένας αποτελεσματικός αγώνας να γίνει.
- 19 Π' αυτό, ύψωσε το κεφάλι σας, και αγαλλίασε, και βασίσου στον Θεό, σε αυτόν τον Θεό που ήταν ο Θεός του Αβραάμ, και του Ισαάκ, και του Ιακώβ. Και επίσης, αυτόν τον Θεό που έβγαλε τα τέκνα του Ισραήλ από τη γη της Αιγύπτου, και έκανε ώστε να περπατήσουν μέσα από την Ερυθρά Θάλασσα επάνω σε ξηρά, και τους έθρεψε με μάννα για να μην αφανιστούν μέσα στην έρημο· και πολλά αλλά έκανε γι' αυτούς.
- 20 Και πάλι, αυτός ο ίδιος ο Θεός έχει φέρει τους πατέρες μας έξω από την Ιερουσαλήμ, και έχει φυλάξει και διατηρήσει τον λαό του μέχρι τώρα. Και ιδού, είναι εξαιτίας των ανομιών και των βδελυγμάτων μας που μας οδήγησε σε υποδούλωση.
- 21 Και είστε όλοι σας σήμερα μάρτυρες ότι ο Ζένιφ, ο οποίος έγινε βασιλιάς αυτού του λαού, επειδή ήταν υπερενθουσιώδης για να κληρονομήσει τη γη των πατέρων του, γι' αυτό αφού εξαπατήθηκε από την πανουργία και πονηριά του βασιλιά Λάμαν, ο οποίος αφού συνήψε συνθήκη με τον βασιλιά Ζένιφ, και αφού παραχώρησε στα χέρια του την κυριαρχία ενός μέρους της χώρας, και μάλιστα την πόλη του Λεχί-Νεφί, και την πόλη του Σιλώμ, και τη χώρα ολόγυρα –
- 22 Και όλα αυτά τα έκανε με μόνο σκοπό να φέρει αυτόν τον λαό σε υποδούλωση δηλαδή σε αιχμαλωσία. Και ιδού, εμείς αυτήν τη στιγμή πληρώνουμε φόρο υποτέλειας στον βασιλιά των Λαμανιτών, στο ποσό του μισού από τον αραβόσιτό μας και από το κριθάρι μας, και όλα τα σιτηρά κάθε είδους, και τα μισά από την αύξηση των ποιμνίων μας και των κοπαδιών μας· και ακόμη και τα μισά από ό,τι έχουμε ή κατέχουμε, ο βασιλιάς των Λαμανιτών αποσπά από εμάς, δηλαδή από τη ζωή μας.

And now, it came to pass on the morrow that king Limhi sent a proclamation among all his people, that thereby they might gather themselves together to the temple, to hear the words which he should speak unto them.

And it came to pass that when they had gathered themselves together that he spake unto them in this wise, saying: O ye, my people, lift up your heads and be comforted; for behold, the time is at hand, or is not far distant, when we shall no longer be in subjection to our enemies, notwithstanding our many strugglings, which have been in vain; yet I trust there remaineth an effectual struggle to be made.

Therefore, lift up your heads, and rejoice, and put your trust in God, in that God who was the God of Abraham, and Isaac, and Jacob; and also, that God who brought the children of Israel out of the land of Egypt, and caused that they should walk through the Red Sea on dry ground, and fed them with manna that they might not perish in the wilderness; and many more things did he do for them.

And again, that same God has brought our fathers out of the land of Jerusalem, and has kept and preserved his people even until now; and behold, it is because of our iniquities and abominations that he has brought us into bondage.

And ye all are witnesses this day, that Zeniff, who was made king over this people, he being over-zealous to inherit the land of his fathers, therefore being deceived by the cunning and craftiness of king Laman, who having entered into a treaty with king Zeniff, and having yielded up into his hands the possessions of a part of the land, or even the city of Lehi-Nephi, and the city of Shilom; and the land round about—

And all this he did, for the sole purpose of bringing this people into subjection or into bondage. And behold, we at this time do pay tribute to the king of the Lamanites, to the amount of one half of our corn, and our barley, and even all our grain of every kind, and one half of the increase of our flocks and our herds; and even one half of all we have or possess the king of the Lamanites doth exact of us, or our lives.

23 Και τώρα, δεν είναι αυτό οδυνηρό να το αντέχει κανείς; Και δεν είναι αυτό, το βάσανο μας, μεγάλο; Τώρα ιδού πόσο μεγάλη αιτία έχουμε για να πενθούμε.

24 Μάλιστα, σας λέω, μεγάλες είναι οι αιτίες που έχουμε για να πενθούμε, επειδή ιδού πόσοι από τους αδελφούς μας έχουν φονευθεί, και το αίμα τους έχει χυθεί άδικα, και όλα εξαιτίας της ανομίας.

25 Γιατί αν αυτός ο λαός δεν είχε πέσει σε παράπτωμα, ο Κύριος δεν θα επέτρεπε αυτό το μεγάλο κακό να πέσει επάνω τους. Όμως ιδού, δεν εισάκουαν τα λόγια του, αλλά ξεσηκώθηκαν διχόνοιες ανάμεσά τους, τόσο πολύ που έχυσαν αίμα μεταξύ τους.

26 Και έναν προφήτη του Κυρίου φόνευσαν. Μάλιστα, έναν εκλεκτό άνθρωπο του Θεού, ο οποίος τους μίλησε για την κακία και τα βδελύγματά τους, και προφήτευσε για πολλά πράγματα που πρόκειται να συμβούν, μάλιστα, για τον ερχομό του Χριστού.

27 Και επειδή τους είπε ότι ο Χριστός ήταν ο Θεός, ο Πατέρας των πάντων, και είπε ότι θα έπαιρνε την εικόνα ανθρώπου, και θα ήταν η εικόνα κατά την οποία είχε δημιουργηθεί ο άνθρωπος στην αρχή. Δηλαδή με άλλα λόγια, είπε ότι ο άνθρωπος είχε δημιουργηθεί κατά την εικόνα του Θεού, και ότι ο Θεός θα κατέβαινε ανάμεσα στα τέκνα των ανθρώπων, και θα έπαιρνε επάνω του σάρκα και αίμα, και θα βιάδιζε επάνω στο πρόσωπο της γης –

28 Και τώρα, επειδή το είπε αυτό, τον θανάτωσαν. Και πολλά άλλα πράγματα έκαναν τα οποία έριξαν επάνω τους την οργή του Θεού. Γι' αυτό, ποιος απορεί που βρίσκονται σε υποδούλωση, και που έχουν παταχθεί με οδυνηρά βάσανα;

29 Γιατί ιδού, ο Κύριος έχει πει: Δεν θα συμπαρασταθώ στον λαό μου κατά την ημέρα της παράβασής τους, αλλά θα φράξω τους δρόμους τους ώστε να μην ευημερήσουν· και οι πράξεις τους θα είναι σαν πρόσκομμα εμπρός τους.

30 Και πάλι, έχει πει: Αν ο λαός μου σπείρει ρυπαρότητα, θα θερίσει το άχυρό της στον ανεμοστρόβιλο· και η επενέργειά της είναι δηλητήριο.

31 Και πάλι έχει πει: Αν ο λαός μου σπείρει ρυπαρότητα, θα θερίσει τον ανατολικό άνεμο, ο οποίος φέρνει άμεσο όλεθρο.

And now, is not this grievous to be borne? And is not this, our affliction, great? Now behold, how great reason we have to mourn.

Yea, I say unto you, great are the reasons which we have to mourn; for behold how many of our brethren have been slain, and their blood has been spilt in vain, and all because of iniquity.

For if this people had not fallen into transgression the Lord would not have suffered that this great evil should come upon them. But behold, they would not hearken unto his words; but there arose contentions among them, even so much that they did shed blood among themselves.

And a prophet of the Lord have they slain; yea, a chosen man of God, who told them of their wickedness and abominations, and prophesied of many things which are to come, yea, even the coming of Christ.

And because he said unto them that Christ was the God, the Father of all things, and said that he should take upon him the image of man, and it should be the image after which man was created in the beginning; or in other words, he said that man was created after the image of God, and that God should come down among the children of men, and take upon him flesh and blood, and go forth upon the face of the earth—

And now, because he said this, they did put him to death; and many more things did they do which brought down the wrath of God upon them. Therefore, who wondereth that they are in bondage, and that they are smitten with sore afflictions?

For behold, the Lord hath said: I will not succor my people in the day of their transgression; but I will hedge up their ways that they prosper not; and their doings shall be as a stumbling block before them.

And again, he saith: If my people shall sow filthiness they shall reap the chaff thereof in the whirlwind; and the effect thereof is poison.

And again he saith: If my people shall sow filthiness they shall reap the east wind, which bringeth immediate destruction.

32 Και τώρα, ιδού, η υπόσχεση του Κυρίου
εκπληρώνεται, και πατάσσετε και βασανίζεστε.

33 Όμως αν στραφείτε προς τον Κύριο με πλήρη πρόθεση
καρδιάς, και βασιστείτε σε αυτόν, και τον υπηρετείτε με
όλη την επιμέλεια του νου, αν το κάνετε αυτό, εκείνος,
σύμφωνα με το δικό του θέλημα και τη δική του
ευαρέσκεια, θα σας ελευθερώσει από την υποδούλωση.

And now, behold, the promise of the Lord is fulfilled, and ye are smitten and afflicted.

But if ye will turn to the Lord with full purpose of heart, and put your trust in him, and serve him with all diligence of mind, if ye do this, he will, according to his own will and pleasure, deliver you out of bondage.

Μωσία 8

- 1 Και συνέβη ώστε αφού ο βασιλιάς Λίμχι τελείωσε να μιλά στον λαό του, γιατί τους είπε πολλά πράγματα και μόνο μερικά από αυτά έχω γράψει σε αυτό το βιβλίο, είπε στον λαό του όλα τα σχετικά με τους αδελφούς τους που ήταν στη γη του Ζαραχέμλα.
- 2 Και έκανε ώστε να σταθεί ο Αμμών εμπρός στο πλήθος, και να τους διηγηθεί όλα όσα είχαν συμβεί στους αδελφούς τους από τον καιρό που ο Ζένιφ βγήκε έξω από τη χώρα μέχρι και τον καιρό που αυτός ο ίδιος βγήκε έξω από τη χώρα.
- 3 Και τους διηγήθηκε επίσης τα τελευταία λόγια που τους είχε διδάξει ο βασιλιάς Βενιαμίν, και τα εξήγησε στον λαό του βασιλιά Λίμχι, έτσι ώστε να καταλάβουν όλα αυτά τα λόγια που είπε.
- 4 Και συνέβη ώστε αφού τελείωσε όλα αυτά, ο βασιλιάς Λίμχι επέτρεψε να διαλυθεί το πλήθος, και έκανε ώστε να επιστρέψουν ο καθένας στο σπίτι του.
- 5 Και συνέβη ώστε έκανε να φέρουν εμπρός στον Αμμών τις πλάκες που περιείχαν το χρονικό του λαού του από τον καιρό που έφυγαν από τη γη του Ζαραχέμλα, ώστε να τις διαβάσει.
- 6 Τώρα, μόλις διάβασε ο Αμμών το χρονικό, ο βασιλιάς ζήτησε να μάθει αν μπορούσε να ερμηνεύει γλώσσες, και ο Αμμών του είπε ότι δεν μπορούσε.
- 7 Και του είπε ο βασιλιάς: Επειδή ήμουν τεθλιμμένος για τα βάσανα του λαού μου, έκανα ώστε να ξεκινήσουν για ταξίδι μέσα στην έρημο σαράντα και τρεις από τον λαό μου, ώστε έτσι να μπορέσουν να βρουν τη γη του Ζαραχέμλα, ώστε να κάνουμε έκκληση προς τους αδελφούς μας να μας ελευθερώσουν από την υποδούλωση.
- 8 Και αυτοί χάθηκαν μέσα στην έρημο για διάστημα πολλών ημερών, κι όμως ήταν επιμελείς, και δεν βρήκαν τη γη του Ζαραχέμλα, αλλά επέστρεψαν σε αυτήν τη χώρα, έχοντας ταξιδέψει σε μια χώρα μέσα σε πολλά ύδατα, έχοντας ανακαλύψει μια χώρα η οποία ήταν σκεπασμένη με οστά ανθρώπων και ζώων, και ήταν επίσης σκεπασμένη με ερείπια κτηρίων κάθε είδους, έχοντας ανακαλύψει μια χώρα η οποία είχε κατοικηθεί από ανθρώπους που ήταν τόσο πολυάριθμοι όσο οι δυνάμεις του Ισραήλ.

Mosiah 8

And it came to pass that after king Limhi had made an end of speaking to his people, for he spake many things unto them and only a few of them have I written in this book, he told his people all the things concerning their brethren who were in the land of Zarahemla.

And he caused that Ammon should stand up before the multitude, and rehearse unto them all that had happened unto their brethren from the time that Zeniff went up out of the land even until the time that he himself came up out of the land.

And he also rehearsed unto them the last words which king Benjamin had taught them, and explained them to the people of king Limhi, so that they might understand all the words which he spake.

And it came to pass that after he had done all this, that king Limhi dismissed the multitude, and caused that they should return every one unto his own house.

And it came to pass that he caused that the plates which contained the record of his people from the time that they left the land of Zarahemla, should be brought before Ammon, that he might read them.

Now, as soon as Ammon had read the record, the king inquired of him to know if he could interpret languages, and Ammon told him that he could not.

And the king said unto him: Being grieved for the afflictions of my people, I caused that forty and three of my people should take a journey into the wilderness, that thereby they might find the land of Zarahemla, that we might appeal unto our brethren to deliver us out of bondage.

And they were lost in the wilderness for the space of many days, yet they were diligent, and found not the land of Zarahemla but returned to this land, having traveled in a land among many waters, having discovered a land which was covered with bones of men, and of beasts, and was also covered with ruins of buildings of every kind, having discovered a land which had been peopled with a people who were as numerous as the hosts of Israel.

9 Και για τη μαρτυρία ότι όσα είχαν πει είναι αληθινά, έφεραν είκοσι τέσσερις πλάκες οι οποίες είναι γεμάτες χαράγματα, και είναι από καθαρό χρυσό.

10 Και ιδού, επίσης, έφεραν θώρακες οι οποίοι είναι μεγάλοι, και είναι από ορείχαλκο και από χαλκό, και είναι απόλυτα γεροί.

11 Και πάλι, έφεραν σπαθιά, που οι λαβές τους έχουν αφανιστεί, και οι λεπίδες τους έχουν φαγωθεί από τη σκουριά. Και δεν υπάρχει κανένας στη χώρα που να μπορεί να ερμηνεύσει τη γλώσσα δηλαδή τα χαράγματα που είναι επάνω στις πλάκες. Γι' αυτό σου είπα: Μπορείς να μεταφράσεις;

12 Και σου λέω πάλι: Ξέρεις κανέναν που να μπορεί να μεταφράζει; Επειδή επιθυμώ να μεταφραστούν αυτά τα χρονικά στη γλώσσα μας. Επειδή, ίσως, μας δώσουν γνώση για ένα υπόλειμμα του λαού που έχει καταστραφεί, από τον οποίο προέρχονται αυτά τα χρονικά· ή ίσως, μας δώσουν γνώση γι' αυτόν τον ίδιο τον λαό που έχει καταστραφεί· και επιθυμώ να μάθω την αιτία της καταστροφής τους.

13 Τώρα ο Αμμών του είπε: Μπορώ μετά βεβαιότητας να σου πω, βασιλιά, για κάποιον που μπορεί να μεταφράσει τα χρονικά· επειδή έχει αυτά με τα οποία μπορεί να κοιτάξει, και να μεταφράσει όλα τα χρονικά που είναι αρχαίας εποχής. Και αυτό είναι χάρισμα από τον Θεό. Και αυτά λέγονται διερμηνείς, και κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να κοιτάξει μέσα σε αυτά εκτός αν έχει προσταχθεί, μην τυχόν και κοιτάξει για εκείνο που δεν πρέπει οπότε αυτός θα αφανιστεί. Και όποιος έχει προσταχθεί να κοιτάξει μέσα σε αυτά, αυτός λέγεται βλέπων.

14 Και ιδού, ο βασιλιάς του λαού που είναι στη γη του Ζαραχέμλα είναι ο άνθρωπος που έχει προσταχθεί να εκτελεί αυτά τα πράγματα, και ο οποίος έχει αυτό το υψηλό χάρισμα από τον Θεό.

15 Και ο βασιλιάς είπε ότι ο βλέπων είναι ανώτερος από προφήτη.

And for a testimony that the things that they had said are true they have brought twenty-four plates which are filled with engravings, and they are of pure gold.

And behold, also, they have brought breastplates, which are large, and they are of brass and of copper, and are perfectly sound.

And again, they have brought swords, the hilts thereof have perished, and the blades thereof were cankered with rust; and there is no one in the land that is able to interpret the language or the engravings that are on the plates. Therefore I said unto thee: Canst thou translate?

And I say unto thee again: Knowest thou of any one that can translate? For I am desirous that these records should be translated into our language; for, perhaps, they will give us a knowledge of a remnant of the people who have been destroyed, from whence these records came; or, perhaps, they will give us a knowledge of this very people who have been destroyed; and I am desirous to know the cause of their destruction.

Now Ammon said unto him: I can assuredly tell thee, O king, of a man that can translate the records; for he has wherewith that he can look, and translate all records that are of ancient date; and it is a gift from God. And the things are called interpreters, and no man can look in them except he be commanded, lest he should look for that he ought not and he should perish. And whosoever is commanded to look in them, the same is called seer.

And behold, the king of the people who are in the land of Zarahemla is the man that is commanded to do these things, and who has this high gift from God.

And the king said that a seer is greater than a prophet.

- 16 Και ο Αμμών είπεν ότι ο βλέπων είναι αποκαλυπτής και προφήτης επίσης. Και ένα χάρισμα το οποίο είναι ανώτερο δεν μπορεί κανένας άνθρωπος να το έχει, εκτός αν κατέχει τη δύναμη του Θεού, που κανένας άνθρωπος δεν μπορεί. Κι όμως ένας άνθρωπος μπορεί να έχει μεγάλη δύναμη δοσμένη από τον Θεό.
- 17 Όμως ο βλέπων μπορεί να ξέρει για πράγματα παρελθόντα, και επίσης για πράγματα που πρόκειται να συμβούν, και με αυτούς θα αποκαλυφθούν τα πάντα, δηλαδή, μάλλον, μυστικά πράγματα θα φανερωθούν, και κρυμμένα πράγματα θα έλθουν στο φως, και πράγματα που δεν είναι γνωστά θα γίνουν γνωστά με αυτούς, και επίσης θα γίνουν γνωστά με αυτούς πράγματα τα οποία δεν θα μπορούσαν να γίνουν γνωστά αλλιώς.
- 18 Έτσι παρέιχε ο Θεός ένα μέσο ώστε ο άνθρωπος, μέσω της πίστης, να μπορεί να κάνει μεγάλα θαύματα. Γι' αυτό, αυτός γίνεται μεγάλο όφελος στους συνανθρώπους του.
- 19 Και τώρα, όταν ο Αμμών σταμάτησε να λέει αυτά τα λόγια, ο βασιλιάς αγαλλίασε υπερβολικά, και ευχαρίστησε τον Θεό, λέγοντας: Αναμφίβολα ένα μεγάλο μυστήριο περιέχεται σε αυτές τις πλάκες, και αυτοί οι διερμηνείς ήταν αναμφίβολα προετοιμασμένοι για τον σκοπό να αποκαλύψουν όλα αυτά τα μυστήρια στα τέκνα των ανθρώπων.
- 20 Ω πόσο θαυμάσια είναι τα έργα του Κυρίου, και πόσο ακόμα θα ανέχεται τον λαό του. Μάλιστα, και πόσο τυφλές και αδιαπέραστες είναι οι διανοήσεις των τέκνων των ανθρώπων· επειδή δεν επιζητούν σοφία, ούτε επιθυμούν αυτή να τους εξουσιάζει!
- 21 Μάλιστα, είναι σαν ένα άγριο κοπάδι που ξεφεύγει από τον βοσκό, και διασκορπίζεται, και άγεται, και καταβροχθίζεται από τα θηρία του δάσους.

And Ammon said that a seer is a revelator and a prophet also; and a gift which is greater can no man have, except he should possess the power of God, which no man can; yet a man may have great power given him from God.

But a seer can know of things which are past, and also of things which are to come, and by them shall all things be revealed, or, rather, shall secret things be made manifest, and hidden things shall come to light, and things which are not known shall be made known by them, and also things shall be made known by them which otherwise could not be known.

Thus God has provided a means that man, through faith, might work mighty miracles; therefore he becometh a great benefit to his fellow beings.

And now, when Ammon had made an end of speaking these words the king rejoiced exceedingly, and gave thanks to God, saying: Doubtless a great mystery is contained within these plates, and these interpreters were doubtless prepared for the purpose of unfolding all such mysteries to the children of men.

O how marvelous are the works of the Lord, and how long doth he suffer with his people; yea, and how blind and impenetrable are the understandings of the children of men; for they will not seek wisdom, neither do they desire that she should rule over them!

Yea, they are as a wild flock which fleeth from the shepherd, and scattereth, and are driven, and are devoured by the beasts of the forest.

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΟΥ ΖΕΝΙΦ – Ένα χρονικό του λαού του, από τον καιρό που έφυγαν από τη γη του Ζαραχέμλα μέχρι τον καιρό που απελευθερώθηκαν από τα χέρια των Λαμανιτών.

Μωσία 9

- 1 Εγώ, ο Ζένιφ, έχοντας διδαχτεί στα πάντα τη γλώσσα των Νεφιτών, και έχοντας γνώση για τη γη του Νεφί, δηλαδή τη γη της πρώτης κληρονομιάς των πατέρων μας, έχοντας αποσταλεί ως κατάσκοπος ανάμεσα στους Λαμανίτες ώστε να μπορέσω να κατασκοπεύσω τις δυνάμεις τους, ώστε να επιτεθεί ο στρατός μας εναντίον τους και να τους αφανίσει – αλλά όταν είδα αυτό που ήταν καλό ανάμεσα τους επιθύμησα να μην αφανιστούν.
- 2 Πι' αυτό, φιλονίκησα με τους αδελφούς μου στην έρημο, γιατί ήθελα ο κυβερνήτης μας να κάνει συνθηκολόγηση με εκείνους, αλλά αυτός που ήταν αυστηρός και αιμοδιψής άνθρωπος πρόσταξε να με φονεύσουν. Όμως διασώθηκα με μεγάλο χύσιμο αίματος, επειδή πατέρας πολεμούσε εναντίον πατέρα, και αδελφός εναντίον αδελφού, μέχρι που ο μεγαλύτερος αριθμός του στρατού μας καταστράφηκε στην έρημο. Και όσοι από μας γλίτωσαν, επιστρέψαμε στη γη του Ζαραχέμλα, για να διηγηθούμε αυτήν την ιστορία στις γυναίκες τους και στα παιδιά τους.
- 3 Και όμως, εγώ που ήμουν υπερενθουσιώδης για να κληρονομήσουμε τη γη των πατέρων μας, συνέλεξα όσους επιθυμούσαν να πάνε και να κατακτήσουν τη χώρα και ξεκινήσαμε πάλι το ταξίδι μας μέσα στην έρημο για να πάμε στη χώρα. Όμως μας έπληξε μεγάλη πείνα και οδυνηρά βάσανα, επειδή ήμασταν αργοί στο να θυμόμαστε τον Κύριο τον Θεό μας.
- 4 Παρά ταύτα, αφού περιπλανηθήκαμε πολλές ημέρες στην έρημο, στήσαμε τις σκηνές μας στον τόπο όπου οι αδελφοί μας είχαν φονευθεί, που ήταν κοντά στη γη των πατέρων μας.
- 5 Και συνέβη ώστε πήγα πάλι με τέσσερεις από τους άνδρες μου μέσα στην πόλη, στον βασιλιά, για να μάθω τη διάθεση του βασιλιά, και για να μάθω αν θα μπορούσα να πάω με τον λαό μου να αποκτήσουμε τη γη ειρηνικά.

THE RECORD OF ZENIFF—An account of his people, from the time they left the land of Zarahemla until the time that they were delivered out of the hands of the Lamanites.

Mosiah 9

I, Zeniff, having been taught in all the language of the Nephites, and having had a knowledge of the land of Nephi, or of the land of our fathers' first inheritance, and having been sent as a spy among the Lamanites that I might spy out their forces, that our army might come upon them and destroy them—but when I saw that which was good among them I was desirous that they should not be destroyed.

Therefore, I contended with my brethren in the wilderness, for I would that our ruler should make a treaty with them; but he being an austere and a bloodthirsty man commanded that I should be slain; but I was rescued by the shedding of much blood; for father fought against father, and brother against brother, until the greater number of our army was destroyed in the wilderness; and we returned, those of us that were spared, to the land of Zarahemla, to relate that tale to their wives and their children.

And yet, I being over-zealous to inherit the land of our fathers, collected as many as were desirous to go up to possess the land, and started again on our journey into the wilderness to go up to the land; but we were smitten with famine and sore afflictions; for we were slow to remember the Lord our God.

Nevertheless, after many days' wandering in the wilderness we pitched our tents in the place where our brethren were slain, which was near to the land of our fathers.

And it came to pass that I went again with four of my men into the city, in unto the king, that I might know of the disposition of the king, and that I might know if I might go in with my people and possess the land in peace.

6 Και πήγα στον βασιλιά, και εκείνος έκανε συνθήκη μαζί μου ότι μπορούσα να αποκτήσω τη γη του Λεχί-Νεφί και τη γη του Σιλώμ.

7 Και πρόσταξε επίσης να αναχωρήσει ο λαός του από τη χώρα, και εγώ με τον λαό μου πήγαμε μέσα στη χώρα για να την αποκτήσουμε.

8 Και αρχίσαμε να χτίζουμε κτήρια, και να επισκευάζουμε τα τείχη της πόλης, μάλιστα, τα τείχη της πόλης του Λεχί-Νεφί και της πόλης του Σιλώμ.

9 Και αρχίσαμε να καλλιεργούμε τη γη, μάλιστα, με κάθε είδος σπόρων, με σπόρους από αραβόσιτο, και από σιτάρι, και από κριθάρι, και με νήας, και με σεούμ, και με σπόρους από κάθε είδος καρπών. Και αρχίσαμε να πληθαίνουμε και να ευημερούμε στη χώρα.

10 Τώρα ήταν η πονηριά και η πανουργία του βασιλιά Λάμαν για να φέρει τον λαό μου σε υποδούλωση που παραχώρησε τη χώρα ώστε να την αποκτήσουμε.

11 Γι' αυτό, συνέβη ώστε αφού κατοικήσαμε στη χώρα για διάστημα δώδεκα χρόνων, ο βασιλιάς Λάμαν άρχισε να ανησυχεί, μην τυχόν κατά κάποιον τρόπο γίνει ισχυρός στη χώρα ο λαός μου, και μήπως δεν μπορέσουν να τους υπερνικήσουν και τους υποδουλώσουν.

12 Τώρα αυτοί ήταν ένας σκνηρός και ειδωλολατρικός λαός. Γι' αυτό επιθυμούσαν να μας υποδουλώσουν, ώστε να μπορούν να ζουν σε υπερβολική χλιδή με τον κόπο των χεριών μας. Μάλιστα, για να μπορούν να ευωχούνται με τα κοπάδια των αγρών μας.

13 Γι' αυτό συνέβη ώστε ο βασιλιάς Λάμαν άρχισε να ξεσηκώνει τον λαό του για να φιλονικούν με τον λαό μου. Γι' αυτό άρχισαν να υπάρχουν πόλεμοι και διχόνοιες στη χώρα.

14 Γιατί, κατά τον δέκατο τρίτο χρόνο της βασιλείας μου στη χώρα του Νεφί, μακριά στα νότια της γης του Σιλώμ, όταν ο λαός μου πότιζε και τάιζε τα ποίμνια τους, και καλλιεργούσαν τη γη τους, ένας μεγάλος αριθμός δυνάμεων των Λαμανιτών τους επιτέθηκε και άρχισαν να τους φονεύουν, και να παίρνουν τα ποίμνια τους και τον αραβόσιτο των αγρών τους.

15 Μάλιστα, και συνέβη ώστε αυτοί ετράπησαν σε φυγή, όλοι όσοι δεν τους είχαν προφτάσει, στην πόλη του Νεφί, και επικαλέστηκαν εμένα για προστασία.

And I went in unto the king, and he covenanted with me that I might possess the land of Lehi-Nephi, and the land of Shilom.

And he also commanded that his people should depart out of the land, and I and my people went into the land that we might possess it.

And we began to build buildings, and to repair the walls of the city, yea, even the walls of the city of Lehi-Nephi, and the city of Shilom.

And we began to till the ground, yea, even with all manner of seeds, with seeds of corn, and of wheat, and of barley, and with neas, and with sheum, and with seeds of all manner of fruits; and we did begin to multiply and prosper in the land.

Now it was the cunning and the craftiness of king Laman, to bring my people into bondage, that he yielded up the land that we might possess it.

Therefore it came to pass, that after we had dwelt in the land for the space of twelve years that king Laman began to grow uneasy, lest by any means my people should wax strong in the land, and that they could not overpower them and bring them into bondage.

Now they were a lazy and an idolatrous people; therefore they were desirous to bring us into bondage, that they might glut themselves with the labors of our hands; yea, that they might feast themselves upon the flocks of our fields.

Therefore it came to pass that king Laman began to stir up his people that they should contend with my people; therefore there began to be wars and contentions in the land.

For, in the thirteenth year of my reign in the land of Nephi, away on the south of the land of Shilom, when my people were watering and feeding their flocks, and tilling their lands, a numerous host of Lamanites came upon them and began to slay them, and to take off their flocks, and the corn of their fields.

Yea, and it came to pass that they fled, all that were not overtaken, even into the city of Nephi, and did call upon me for protection.

16 Και συνέβη ώστε τους όπλισα με τόξα και με βέλη, με σπαθιά και με γιαταγάνια, και με ρόπαλα, και με σφενδόνες, και με κάθε είδους όπλα που μπορούσαμε να επινοήσουμε, και εγώ με τον λαό μου προελάσαμε σε μάχη κατά των Λαμανιτών.

17 Μάλιστα, με τη δύναμη του Κυρίου προελάσαμε σε μάχη κατά των Λαμανιτών, επειδή εγώ και ο λαός μου επικαλεστήκαμε ένθερμα τον Κύριο για να μας ελευθερώσει από τα χέρια των εχθρών μας, επειδή αφυπνιστήκαμε σε θύμηση της απελευθέρωσης των πατέρων μας.

18 Και άκουσε ο Θεός τις κραυγές μας και εισάκουσε τις προσευχές μας. Και προχωρήσαμε με την ισχύ του. Μάλιστα, προχωρήσαμε εναντίον των Λαμανιτών, και σε μία ημέρα και μία νύχτα φονεύσαμε τρεις χιλιάδες και σαράντα τρεις. Τους φονεύαμε μέχρι που τους διώξαμε από τη χώρα μας.

19 Και εγώ ο ίδιος, με τα ίδια μου τα χέρια, βοήθησα να θάψουμε τους νεκρούς τους. Και ιδού, προς μεγάλη μας λύπη και θρήνο, διακόσιοι και εβδομήντα εννέα από τους αδελφούς μας είχαν φονευθεί.

And it came to pass that I did arm them with bows, and with arrows, with swords, and with cimeters, and with clubs, and with slings, and with all manner of weapons which we could invent, and I and my people did go forth against the Lamanites to battle.

Yea, in the strength of the Lord did we go forth to battle against the Lamanites; for I and my people did cry mightily to the Lord that he would deliver us out of the hands of our enemies, for we were awakened to a remembrance of the deliverance of our fathers.

And God did hear our cries and did answer our prayers; and we did go forth in his might; yea, we did go forth against the Lamanites, and in one day and a night we did slay three thousand and forty-three; we did slay them even until we had driven them out of our land.

And I, myself, with mine own hands, did help to bury their dead. And behold, to our great sorrow and lamentation, two hundred and seventy-nine of our brethren were slain.

Μωσία 10

- 1 Και συνέβη ώστε εμείς πάλι αρχίσαμε να εδραιώνουμε το βασίλειο και πάλι αρχίσαμε να κατέχουμε τη χώρα εν ειρήνη. Και εγώ έκανα ώστε να κατασκευαστούν κάθε είδους πολεμικά όπλα, ώστε κατ' αυτόν τον τρόπο να έχω όπλα για τον λαό μου σε περίπτωση που θα έρχονταν πάλι οι Λαμανίτες σε πόλεμο εναντίον του λαού μου.
- 2 Και έβαλα φρουρούς γύρω από τη χώρα, ώστε να μην έλθουν πάλι αιφνιδιαστικά οι Λαμανίτες εναντίον μας και μας καταστρέψουν. Και έτσι διαφύλαξα τον λαό μου και τα ποιμνία μου, και τους διατήρησα από το να πέσουν στα χέρια των εχθρών μας.
- 3 Και συνέβη ώστε κληρονομήσαμε τη γη των πατέρων μας για πολλά χρόνια, μάλιστα, για διάστημα είκοσι και δύο χρόνων.
- 4 Και έκανα ώστε οι άνδρες να καλλιεργούν τη γη, και να παράγουν κάθε είδους δημητριακό και κάθε είδους καρπό όλων των ειδών.
- 5 Και έκανα ώστε οι γυναίκες να γνέθουν, και να μοχθούν, και να εργάζονται, και να κατεργάζονται κάθε είδους λεπτό λινό, μάλιστα, και υφάσματα όλων των ειδών, για να ντύνουμε τη γύμνια μας. Και έτσι ευημερούσαμε στη χώρα – έτσι είχαμε συνεχή ειρήνη στη χώρα για διάστημα είκοσι και δύο χρόνων.
- 6 Και συνέβη ώστε πέθανε ο βασιλιάς Λάμαν, και άρχισε να βασιλεύει στη θέση του ο υιός του. Και αυτός άρχισε να ξεσηκώνει τον λαό του σε ανταρσία εναντίον του λαού μου. Γι' αυτό, άρχισαν να ετοιμάζονται για πόλεμο, και να προελάσουν για μάχη εναντίον του λαού μου.
- 7 Όμως είχα στείλει τους κατασκόπους μου γύρω από τη γη του Σέμλον, για να ανακαλύψω τις προετοιμασίες τους, ώστε να τους προφυλάξω εναντίον τους, ώστε να μην επιτεθούν στον λαό μου και τον καταστρέψουν.
- 8 Και συνέβη ώστε προήλασαν προς τα βόρεια της γης του Σιλώμ, με τις πολυάριθμες δυνάμεις τους, άνδρες οπλισμένους με τόξα και με βέλη, και με σπαθιά, και με γιαταγάνια, και με πέτρες, και με σφενδόνες. Και είχαν τα κεφάλια τους ξυρισμένα ώστε ήταν γυμνά. Και ήταν ζωσμένοι με μία δερμάτινη ζώνη γύρω από την οσφύ τους.

Mosiah 10

And it came to pass that we again began to establish the kingdom and we again began to possess the land in peace. And I caused that there should be weapons of war made of every kind, that thereby I might have weapons for my people against the time the Lamanites should come up again to war against my people.

And I set guards round about the land, that the Lamanites might not come upon us again unawares and destroy us; and thus I did guard my people and my flocks, and keep them from falling into the hands of our enemies.

And it came to pass that we did inherit the land of our fathers for many years, yea, for the space of twenty and two years.

And I did cause that the men should till the ground, and raise all manner of grain and all manner of fruit of every kind.

And I did cause that the women should spin, and toil, and work, and work all manner of fine linen, yea, and cloth of every kind, that we might clothe our nakedness; and thus we did prosper in the land—thus we did have continual peace in the land for the space of twenty and two years.

And it came to pass that king Laman died, and his son began to reign in his stead. And he began to stir his people up in rebellion against my people; therefore they began to prepare for war, and to come up to battle against my people.

But I had sent my spies out round about the land of Shemlon, that I might discover their preparations, that I might guard against them, that they might not come upon my people and destroy them.

And it came to pass that they came up upon the north of the land of Shilom, with their numerous hosts, men armed with bows, and with arrows, and with swords, and with cimeters, and with stones, and with slings; and they had their heads shaved that they were naked; and they were girded with a leathern girdle about their loins.

- 9 Και συνέβη ώστε εγώ έκανα ώστε οι γυναίκες και τα παιδιά του λαού μου να κρυφτούν μέσα στην έρημο. Και έκανα επίσης ώστε όλοι οι γέροι άνδρες μου που μπορούσαν να φέρουν όπλα, και επίσης όλοι οι νέοι άνδρες μου που ήταν εις θέσιν να φέρουν όπλα, να συναθροιστούν για να πάνε σε μάχη εναντίον των Λαμανιτών. Και τους τοποθέτησα στους βαθμούς τους, καθέναν σύμφωνα με την ηλικία του.
- 10 Και συνέβη ώστε πήγαμε σε μάχη εναντίον των Λαμανιτών. Και εγώ, ακόμη και εγώ, στη γεροντική μου ηλικία, πήγα σε μάχη εναντίον των Λαμανιτών. Και συνέβη ώστε πήγαμε με τη δύναμη του Κυρίου σε μάχη.
- 11 Τώρα, οι Λαμανίτες δεν ήξεραν τίποτα για τον Κύριο, ούτε για τη δύναμη του Κυρίου, γι' αυτό βασιζόνταν στη δική τους δύναμη. Εντούτοις ήταν δυνατός λαός, ως προς τη δύναμη των ανθρώπων.
- 12 Ήταν άγριος και θηριώδης και αιμοδιψής λαός, που πίστευε στην παράδοση των πατέρων τους, η οποία είναι η έξηση – Να πιστεύουν ότι οδηγήθηκαν έξω από τη γη της Ιερουσαλήμ εξαιτίας των ανομιών των πατέρων τους και ότι αδικήθηκαν στην έρημο από τους αδελφούς τους, και αδικήθηκαν επίσης ενώ διέσχιζαν τη θάλασσα.
- 13 Και πάλι, ότι αδικήθηκαν ενώ βρίσκονταν στη γη της πρώτης κληρονομιάς τους, αφού είχαν διασχίσει τη θάλασσα, και ότι όλα αυτά έγιναν επειδή ο Νεφί ήταν πιο πιστός στην τήρηση των εντολών του Κυρίου – γι' αυτό ευνοήθηκε από τον Κύριο, επειδή ο Κύριος εισάκουσε τις προσευχές του, και αυτός πήρε την αρχηγία του ταξιδιού τους στην έρημο.
- 14 Και οι αδελφοί του ήταν οργισμένοι μαζί του επειδή δεν καταλάβαιναν τους τρόπους του Κυρίου. Ήταν επίσης οργισμένοι μαζί του επάνω στη θάλασσα, επειδή σκλήρυναν την καρδιά τους εναντίον του Κυρίου.
- 15 Και πάλι ήταν οργισμένοι μαζί του, όταν έφθασαν στη γη της επαγγελίας, επειδή έλεγαν ότι είχε πάρει τη διακυβέρνηση του λαού από τα χέρια τους. Και επεδίωκαν να τον σκοτώσουν.
- 16 Και πάλι, ήταν οργισμένοι μαζί του, επειδή αυτός έφυγε στην έρημο όπως τον είχε προστάξει ο Κύριος, και πήρε τα χρονικά που ήταν χαραγμένα επάνω στις πλάκες από ορείχαλκο, επειδή έλεγαν ότι τους λήστεψε.

And it came to pass that I caused that the women and children of my people should be hid in the wilderness; and I also caused that all my old men that could bear arms, and also all my young men that were able to bear arms, should gather themselves together to go to battle against the Lamanites; and I did place them in their ranks, every man according to his age.

And it came to pass that we did go up to battle against the Lamanites; and I, even I, in my old age, did go up to battle against the Lamanites. And it came to pass that we did go up in the strength of the Lord to battle.

Now, the Lamanites knew nothing concerning the Lord, nor the strength of the Lord, therefore they depended upon their own strength. Yet they were a strong people, as to the strength of men.

They were a wild, and ferocious, and a blood-thirsty people, believing in the tradition of their fathers, which is this—Believing that they were driven out of the land of Jerusalem because of the iniquities of their fathers, and that they were wronged in the wilderness by their brethren, and they were also wronged while crossing the sea;

And again, that they were wronged while in the land of their first inheritance, after they had crossed the sea, and all this because that Nephi was more faithful in keeping the commandments of the Lord—therefore he was favored of the Lord, for the Lord heard his prayers and answered them, and he took the lead of their journey in the wilderness.

And his brethren were wroth with him because they understood not the dealings of the Lord; they were also wroth with him upon the waters because they hardened their hearts against the Lord.

And again, they were wroth with him when they had arrived in the promised land, because they said that he had taken the ruling of the people out of their hands; and they sought to kill him.

And again, they were wroth with him because he departed into the wilderness as the Lord had commanded him, and took the records which were engraven on the plates of brass, for they said that he robbed them.

- 17 Και έτσι έχουν διδάξει τα τέκνα τους ότι έπρεπε να τους μισούν, και ότι έπρεπε να τους δολοφονούν, και ότι έπρεπε να τους ληστεύουν και να τους λεηλατούν, και να κάνουν ό,τι μπορούν για να τους καταστρέψουν. Γι' αυτό έχουν αιώνιο μίσος προς τα τέκνα του Νεφί.
- 18 Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο με εξαπάτησε ο βασιλιάς Λάμαν με την πανουργία και τη γεμάτη ψέματα πονηρία του, και τις όμορφες υποσχέσεις του, ώστε έφερα αυτόν τον λαό μου στη χώρα αυτή, για να τους καταστρέψουν. Μάλιστα, και έχουμε υποφέρει τόσα πολλά χρόνια στη χώρα.
- 19 Και τώρα εγώ, ο Ζένιφ, αφού είπα όλα αυτά στον λαό μου σχετικά με τους Λαμανίτες, τους υποκίνησα να προβούν σε μάχη με όλη τους τη δύναμη, βασιζόμενοι στον Κύριο. Γι' αυτό μαχόμεσταν μαζί τους, πρόσωπο με πρόσωπο.
- 20 Και συνέβη ώστε τους διώξαμε πάλι από τη γη μας· και τους φονεύσαμε με μεγάλη σφαγή, και μάλιστα τόσους πολλούς που δεν τους μετρήσαμε.
- 21 Και συνέβη ώστε επιστρέψαμε πάλι στη δική μας γη, και άρχισε πάλι ο λαός μου να βόσκει τα ποίμνια του και να καλλιεργεί τη γη του.
- 22 Και τώρα εγώ, που είμαι μεγάλος στην ηλικία, απένειμα τη βασιλεία σε έναν από τους υιούς μου. Γι' αυτό, δεν λέω άλλα. Και είθε ο Κύριος να ευλογήσει τον λαό μου. Αμήν.

And thus they have taught their children that they should hate them, and that they should murder them, and that they should rob and plunder them, and do all they could to destroy them; therefore they have an eternal hatred towards the children of Nephi.

For this very cause has king Laman, by his cunning, and lying craftiness, and his fair promises, deceived me, that I have brought this my people up into this land, that they may destroy them; yea, and we have suffered these many years in the land.

And now I, Zeniff, after having told all these things unto my people concerning the Lamanites, I did stimulate them to go to battle with their might, putting their trust in the Lord; therefore, we did contend with them, face to face.

And it came to pass that we did drive them again out of our land; and we slew them with a great slaughter, even so many that we did not number them.

And it came to pass that we returned again to our own land, and my people again began to tend their flocks, and to till their ground.

And now I, being old, did confer the kingdom upon one of my sons; therefore, I say no more. And may the Lord bless my people. Amen.

Μωσία Ι Ι

- 1 Και τώρα συνέβη ώστε ο Ζένιφ απένειμε το βασίλειο στον Νώε, έναν από τους υιούς του. Γι' αυτό, άρχισε να βασιλεύει στη θέση του ο Νώε, και δεν βάδιζε στον δρόμο του πατέρα του.
- 2 Γιατί ιδού, δεν τηρούσε τις εντολές του Θεού, αλλά βάδιζε σύμφωνα με τις επιθυμίες της δικής του καρδιάς. Και είχε πολλές γυναίκες και παλλακίδες. Και έκανε τον λαό του να διαπράττει αμαρτία, και να κάνει εκείνο που ήταν απεχθές στα μάτια του Κυρίου. Μάλιστα, και διέπρατταν πορνείες και κάθε είδος κακίας.
- 3 Και έθεσε φόρο το ένα πέμπτο τμήμα από όλα όσα κατείχαν, ένα πέμπτο τμήμα από τον χρυσό τους και το ασήμι τους, και ένα πέμπτο τμήμα από το ζιφ τους, και από τον χαλκό, και από τον ορείχαλκο και τον σίδηρό τους· και ένα πέμπτο από τα θρεφτάρια τους και επίσης ένα πέμπτο μέρος από τα δημητριακά τους.
- 4 Και όλα αυτά τα έπαιρνε για να συντηρεί τον εαυτό του, και τις γυναίκες του και τις παλλακίδες του, όπως επίσης και τους ιερείς του με τις γυναίκες τους και τις παλλακίδες τους. Κατ' αυτόν τον τρόπο είχε αλλάξει τις υποθέσεις του βασιλείου.
- 5 Γιατί απομάκρυνε από τη θέση τους όλους τους ιερείς που είχε χρίσει ο πατέρας του, και έχρισε καινούργιους στη θέση τους, αυτούς που υψώνονταν στην υπερηφάνεια της καρδιάς τους.
- 6 Μάλιστα, και έτσι συντηρούνταν στην οκηρία τους, και στην ειδωλολατρία τους, και στις πορνείες τους, από τους φόρους που είχε επιβάλει ο βασιλιάς Νώε στον λαό του. Έτσι ο λαός κοπίαζε υπερβολικά για να συντηρεί την ανομία.
- 7 Μάλιστα, και έγιναν επίσης ειδωλόατρες, επειδή παραπλανήθηκαν από τα μάταια και κολακευτικά λόγια του βασιλιά και των ιερέων, επειδή αυτοί τους έλεγαν κολακευτικά πράγματα.
- 8 Και συνέβη ώστε ο βασιλιάς Νώε έχτισε πολλά κομψά και ευρύχωρα κτήρια. Και τα διακόσμησε με εξάισια ξυλοτεχνία, και με κάθε είδους πολύτιμα αντικείμενα από χρυσάφι, και από ασήμι, και από σίδηρο, και από ορείχαλκο, και από ζιφ, και από χαλκό.

Mosiah I I

And now it came to pass that Zeniff conferred the kingdom upon Noah, one of his sons; therefore Noah began to reign in his stead; and he did not walk in the ways of his father.

For behold, he did not keep the commandments of God, but he did walk after the desires of his own heart. And he had many wives and concubines. And he did cause his people to commit sin, and do that which was abominable in the sight of the Lord. Yea, and they did commit whoredoms and all manner of wickedness.

And he laid a tax of one fifth part of all they possessed, a fifth part of their gold and of their silver, and a fifth part of their ziff, and of their copper, and of their brass and their iron; and a fifth part of their fatlings; and also a fifth part of all their grain.

And all this did he take to support himself, and his wives and his concubines; and also his priests, and their wives and their concubines; thus he had changed the affairs of the kingdom.

For he put down all the priests that had been consecrated by his father, and consecrated new ones in their stead, such as were lifted up in the pride of their hearts.

Yea, and thus they were supported in their laziness, and in their idolatry, and in their whoredoms, by the taxes which king Noah had put upon his people; thus did the people labor exceedingly to support iniquity.

Yea, and they also became idolatrous, because they were deceived by the vain and flattering words of the king and priests; for they did speak flattering things unto them.

And it came to pass that king Noah built many elegant and spacious buildings; and he ornamented them with fine work of wood, and of all manner of precious things, of gold, and of silver, and of iron, and of brass, and of ziff, and of copper;

- 9 Και έκτισε επίσης για τον εαυτό του ένα ευρύχωρο ανάκτορο, και έναν θρόνο στο μέσον του, που ήταν όλο από εξάισιο ξύλο και ήταν διακοσμημένο με χρυσάφι και ασήμι και με πολύτιμα αντικείμενα.
- 10 Και έκανε επίσης ώστε οι εργάτες του να εργαστούν κάθε είδος εργασίας καλής τέχνης μέσα στο εσωτερικό του ναού, από εξάισιο ξύλο, και από χαλκό, και από ορείχαλκο.
- 11 Και τα καθίσματα που είχαν ξεχωριστεί για τους αρχιερείς, τα οποία ήταν υπεράνω όλων των άλλων καθισμάτων, τα στόλισε με καθαρό χρυσάφι. Και έκανε να χτιστεί ένα επιστήθιο εμπρός τους, ώστε να αναπαύουν το σώμα τους και τους βραχίονές τους επάνω του, όταν θα μιλούσαν λέγοντας ψέματα και μάταια λόγια στον λαό του.
- 12 Και συνέβη ώστε έχτισε έναν πύργο κοντά στον ναό. Μάλιστα, έναν πολύ ψηλό πύργο, τόσο ψηλό που μπορούσε να στέκεται στην κορυφή του και να βλέπει τη γη του Σιλώμ, και επίσης τη γη του Σέμλον που την κατείχαν οι Λαμανίτες. Και μπορούσε επίσης να βλέπει όλη τη χώρα ολόγυρα.
- 13 Και συνέβη ώστε έκανε να κτιστούν πολλά κτήρια στη γη του Σιλώμ. Και έκανε να κτιστεί ένας μεγάλος πύργος επάνω στον λόφο βόρεια της γης Σιλώμ, που υπήρξε καταφύγιο για τα τέκνα του Νεφί τον καιρό που έφυγαν από τη χώρα. Και έτσι έκανε με τα πλούτη που απέκτησε με τη φορολογία του λαού του.
- 14 Και συνέβη ώστε έβαλε την καρδιά του στα πλούτη του, και περνούσε τον καιρό του με αχαλίνωτη ζωή με τις γυναίκες του και τις παλλακίδες του. Και το ίδιο και οι ιερείς του, περνούσαν τον καιρό τους με πόρνες.
- 15 Και συνέβη ώστε φύτεψε αμπελώνες γύρω από τη χώρα. Και έκτισε πατητήρια, και έφτειαχνε αφθονότατο κρασί. Και γι' αυτό έγινε κρασοπότης, και ο λαός του επίσης.
- 16 Και συνέβη ώστε οι Λαμανίτες άρχισαν να επιτίθενται στον λαό του, σε λίγους, και να τους φονεύουν μέσα στους αγρούς τους, και ενώ έβοσκαν τα ποίμνιά τους.

And he also built him a spacious palace, and a throne in the midst thereof, all of which was of fine wood and was ornamented with gold and silver and with precious things.

And he also caused that his workmen should work all manner of fine work within the walls of the temple, of fine wood, and of copper, and of brass.

And the seats which were set apart for the high priests, which were above all the other seats, he did ornament with pure gold; and he caused a breastwork to be built before them, that they might rest their bodies and their arms upon while they should speak lying and vain words to his people.

And it came to pass that he built a tower near the temple; yea, a very high tower, even so high that he could stand upon the top thereof and overlook the land of Shilom, and also the land of Shemlon, which was possessed by the Lamanites; and he could even look over all the land round about.

And it came to pass that he caused many buildings to be built in the land Shilom; and he caused a great tower to be built on the hill north of the land Shilom, which had been a resort for the children of Nephi at the time they fled out of the land; and thus he did do with the riches which he obtained by the taxation of his people.

And it came to pass that he placed his heart upon his riches, and he spent his time in riotous living with his wives and his concubines; and so did also his priests spend their time with harlots.

And it came to pass that he planted vineyards round about in the land; and he built wine-presses, and made wine in abundance; and therefore he became a wine-bibber, and also his people.

And it came to pass that the Lamanites began to come in upon his people, upon small numbers, and to slay them in their fields, and while they were tending their flocks.

- 17 Και ο βασιλιάς Νώε έστειλε φρουρούς γύρω από τη χώρα για να τους κρατήσει μακριά, αλλά δεν έστειλε αρκετούς, και τους επιτέθηκαν οι Λαμανίτες και τους σκότωσαν και οδήγησαν έξω από τη χώρα πολλά από τα ποίμνια τους. Έτσι οι Λαμανίτες άρχισαν να τους καταστρέφουν και να ασκούν το μίσος τους επάνω τους.
- 18 Και συνέβη ώστε ο βασιλιάς Νώε έστειλε τα στρατεύματά του εναντίον τους, και αυτοί οπισθοχώρησαν, δηλαδή τους έκαναν να οπισθοχωρήσουν για ένα διάστημα. Γι' αυτό, επέστρεψαν αγαλλιιάζοντας για τα λάφυρά τους.
- 19 Και τώρα, λόγω αυτής της μεγάλης νίκης ανυψώθηκαν στην υπερηφάνεια της καρδιάς τους. Κόμπαζαν για τη δική τους δύναμη, λέγοντας ότι οι πενήντα τους μπορούσαν να σταθούν ενάντια σε χιλιάδες Λαμανίτες. Και έτσι κόμπαζαν, και τέρπονταν με το αίμα, και με το χύσιμο αίματος των αδελφών τους, και αυτό εξαιτίας της κακίας του βασιλιά τους και των ιερέων τους.
- 20 Και συνέβη ώστε υπήρχε κάποιος ανάμεσά τους του οποίου το όνομα ήταν Αβιναδί. Και πήγε ανάμεσά τους και άρχισε να προφητεύει, λέγοντας: Ιδού, έτσι λέει ο Κύριος, και έτσι με έχει προστάξει, λέγοντας: Πήγαινε, και πες σε αυτόν τον λαό, έτσι λέει ο Κύριος – Αλίμονο σε αυτόν τον λαό, επειδή έχω δει τα βδελύγματά τους, και την κακία τους, και τις πορνείες τους, και αν δεν μετανοήσουν θα τους επισκεφθώ στον θυμό μου.
- 21 Και αν δεν μετανοήσουν και στραφούν προς τον Κύριο τον Θεό τους, ιδού, θα τους παραδώσω στα χέρια των εχθρών τους. Μάλιστα, και θα οδηγηθούν σε υποδούλωση, και θα βασανιστούν από το χέρι των εχθρών τους.
- 22 Και θα συμβεί ώστε θα μάθουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός τους, και είμαι Θεός ζηλότυπος, επισκεπτόμενος τις ανομίες του λαού μου.
- 23 Και θα συμβεί ώστε αν δεν μετανοήσει ο λαός αυτός και στραφεί προς τον Κύριο τον Θεό τους, θα οδηγηθούν σε υποδούλωση. Και κανένας δεν θα τους ελευθερώσει, παρά μόνον αν είναι ο Κύριος ο Παντοδύναμος Θεός.

And king Noah sent guards round about the land to keep them off; but he did not send a sufficient number, and the Lamanites came upon them and killed them, and drove many of their flocks out of the land; thus the Lamanites began to destroy them, and to exercise their hatred upon them.

And it came to pass that king Noah sent his armies against them, and they were driven back, or they drove them back for a time; therefore, they returned rejoicing in their spoil.

And now, because of this great victory they were lifted up in the pride of their hearts; they did boast in their own strength, saying that their fifty could stand against thousands of the Lamanites; and thus they did boast, and did delight in blood, and the shedding of the blood of their brethren, and this because of the wickedness of their king and priests.

And it came to pass that there was a man among them whose name was Abinadi; and he went forth among them, and began to prophesy, saying: Behold, thus saith the Lord, and thus hath he commanded me, saying, Go forth, and say unto this people, thus saith the Lord—Wo be unto this people, for I have seen their abominations, and their wickedness, and their whoredoms; and except they repent I will visit them in mine anger.

And except they repent and turn to the Lord their God, behold, I will deliver them into the hands of their enemies; yea, and they shall be brought into bondage; and they shall be afflicted by the hand of their enemies.

And it shall come to pass that they shall know that I am the Lord their God, and am a jealous God, visiting the iniquities of my people.

And it shall come to pass that except this people repent and turn unto the Lord their God, they shall be brought into bondage; and none shall deliver them, except it be the Lord the Almighty God.

- 24 Μάλιστα, και θα συμβεί ώστε όταν θα κραυγάζουν προς έμενα θα αργώ να ακούω τις κραυγές τους. Μάλιστα, και θα τους αφήσω να παταχθούν από τους εχθρούς τους.
- 25 Και αν δεν μετανοήσουν με σάκο και στάχτες, και κραυγάζουν με μεγάλη δύναμη προς τον Κύριο τον Θεό τους, δεν θα ακούσω τις προσευχές τους, ούτε θα τους απελευθερώσω από τα βάσανά τους. Και έτσι λείει ο Κύριος, και έτσι με έχει προστάξει.
- 26 Τώρα συνέβη ώστε όταν τους είπε ο Αβιναδί αυτά τα λόγια οργίστηκαν μαζί του, και επιζητούσαν να του αφαιρέσουν τη ζωή, όμως ο Κύριος τον απελευθέρωσε από τα χέρια τους.
- 27 Τώρα όταν άκουσε ο βασιλιάς Νώε για τα λόγια που είπε ο Αβιναδί στον λαό, οργίστηκε κι αυτός, και είπε: Ποιος είναι ο Αβιναδί, που εγώ και ο λαός μου θα πρέπει να κριθούμε από αυτόν, ή ποιος είναι ο Κύριος, που θα επιφέρει στον λαό μου τέτοια μεγάλη δυστυχία;
- 28 Σας προστάζω να φέρετε εδώ τον Αβιναδί για να τον φονεύσω, επειδή είπε αυτά τα πράγματα για να ξεσηκώσει τον λαό μου σε θυμό, τον έναν εναντίον του άλλου, και για να φέρει διχόνοιες ανάμεσα στον λαό μου. Γι' αυτό θα τον φονεύσω.
- 29 Τώρα, τα μάτια του λαού είχαν τυφλωθεί. Γι' αυτό σκλήρυναν την καρδιά τους ενάντια στα λόγια του Αβιναδί, και επεδίωκαν από εκείνη τη στιγμή κι εμπρός να τον πιάσουν. Και ο βασιλιάς Νώε σκλήρυνε την καρδιά του ενάντια στον λόγο του Κυρίου, και δεν μετανόησε για τις πονηρές του πράξεις.

Yea, and it shall come to pass that when they shall cry unto me I will be slow to hear their cries; yea, and I will suffer them that they be smitten by their enemies.

And except they repent in sackcloth and ashes, and cry mightily to the Lord their God, I will not hear their prayers, neither will I deliver them out of their afflictions; and thus saith the Lord, and thus hath he commanded me.

Now it came to pass that when Abinadi had spoken these words unto them they were wroth with him, and sought to take away his life; but the Lord delivered him out of their hands.

Now when king Noah had heard of the words which Abinadi had spoken unto the people, he was also wroth; and he said: Who is Abinadi, that I and my people should be judged of him, or who is the Lord, that shall bring upon my people such great affliction?

I command you to bring Abinadi hither, that I may slay him, for he has said these things that he might stir up my people to anger one with another, and to raise contentions among my people; therefore I will slay him.

Now the eyes of the people were blinded; therefore they hardened their hearts against the words of Abinadi, and they sought from that time forward to take him. And king Noah hardened his heart against the word of the Lord, and he did not repent of his evil doings.

Μωσία 12

- 1 Και συνέβη ώστε μετά από διάστημα δύο χρόνων ο Αβιναδί ήλθε ανάμεσά τους μεταμφιεσμένος, ώστε δεν τον γνώρισαν, και άρχισε να προφητεύει σε αυτούς, λέγοντας: Έτσι με έχει προστάξει ο Κύριος, λέγοντας – Αβιναδί, πήγαινε και προφήτευσε σε αυτόν τον λαό μου, γιατί σκλήρυναν την καρδιά τους ενάντια στα λόγια μου. Δεν έχουν μετανοήσει για τις πονηρές τους πράξεις. Γι' αυτό θα τους επισκεφτώ στον θυμό μου, μάλιστα, στον άγριο θυμό μου θα τους επισκεφτώ κατά τις ανομίες τους και βδελύγματά τους.
- 2 Μάλιστα, αλίμονο σε αυτήν τη γενεά! Και μου είπε ο Κύριος: Τέντωσε εμπρός το χέρι σου και προφήτευσε, λέγοντας: Έτσι λέει ο Κύριος, θα συμβεί ώστε αυτή η γενεά, εξαιτίας των ανομιών τους, θα υποδουλωθούν και θα ραπιστούν στο μάγουλο. Μάλιστα, και θα οδηγηθούν από ανθρώπους, και θα φονευθούν. Και τα όρνεα του ουρανού, και τα σκυλιά, μάλιστα, και τα άγρια θηρία θα καταβροχθίσουν τη σάρκα τους.
- 3 Και θα συμβεί ώστε η ζωή του βασιλιά Νώε θα υπολογιστεί σαν ρούχο σε καυτό κλίβανο· επειδή θα μάθει ότι εγώ είμαι ο Κύριος.
- 4 Και θα συμβεί ώστε θα πατάξω αυτόν τον λαό μου με οδυνηρά βάσανα, μάλιστα, με πείνα και λοιμώδεις νόσους. Και θα κάνω ώστε να ουρλιάζουν όλη μέρα.
- 5 Μάλιστα, και θα κάνω ώστε να έχουν φορτία να μαστιγώνονται επάνω στις πλάτες τους, και θα τους σέρνουν εμπρός σαν υποζύγιο άφωνο.
- 6 Και θα συμβεί ώστε θα στείλω χαλάζι, και θα τους πλήξει. Και θα πληγούν επίσης με τον ανατολικό άνεμο. Και έντομα επίσης θα λυμαίνονται τη χώρα τους, και θα καταβροχθίσουν τα σιτηρά τους.
- 7 Και θα πληγούν με μεγάλη λοιμώδη νόσο – και όλα αυτά θα τα προκαλέσω εξαιτίας των ανομιών τους και των βδελυγμάτων τους.
- 8 Και θα συμβεί ώστε αν δεν μετανοήσουν, θα τους εξολοθρεύσω τελείως από το πρόσωπο της γης. Όμως θα αφήσουν πίσω τους ένα χρονικό, και θα τα διαφυλάξω για άλλα έθνη που θα κατέχουν τη χώρα. Μάλιστα, αυτό θα κάνω για να αποκαλύψω τα βδελύγματά αυτού του λαού σε άλλα έθνη. Και πολλά προφήτευσε ο Αβιναδί εναντίον αυτού του λαού.

Mosiah 12

And it came to pass that after the space of two years that Abinadi came among them in disguise, that they knew him not, and began to prophesy among them, saying: Thus has the Lord commanded me, saying—Abinadi, go and prophesy unto this my people, for they have hardened their hearts against my words; they have repented not of their evil doings; therefore, I will visit them in my anger, yea, in my fierce anger will I visit them in their iniquities and abominations.

Yea, wo be unto this generation! And the Lord said unto me: Stretch forth thy hand and prophesy, saying: Thus saith the Lord, it shall come to pass that this generation, because of their iniquities, shall be brought into bondage, and shall be smitten on the cheek; yea, and shall be driven by men, and shall be slain; and the vultures of the air, and the dogs, yea, and the wild beasts, shall devour their flesh.

And it shall come to pass that the life of king Noah shall be valued even as a garment in a hot furnace; for he shall know that I am the Lord.

And it shall come to pass that I will smite this my people with sore afflictions, yea, with famine and with pestilence; and I will cause that they shall howl all the day long.

Yea, and I will cause that they shall have burdens lashed upon their backs; and they shall be driven before like a dumb ass.

And it shall come to pass that I will send forth hail among them, and it shall smite them; and they shall also be smitten with the east wind; and insects shall pester their land also, and devour their grain.

And they shall be smitten with a great pestilence— and all this will I do because of their iniquities and abominations.

And it shall come to pass that except they repent I will utterly destroy them from off the face of the earth; yet they shall leave a record behind them, and I will preserve them for other nations which shall possess the land; yea, even this will I do that I may discover the abominations of this people to other nations. And many things did Abinadi prophesy against this people.

- 9 Και συνέβη ώστε αυτοί θύμωσαν μαζί του· και τον πήραν και τον έφεραν δέσμιο εμπρός στον βασιλιά, και είπαν στον βασιλιά: Ιδού, φέραμε εμπρός σου έναν άνδρα ο οποίος έχει προφητεύσει κακό σχετικά με τον λαό σου, και λέει ότι ο Θεός θα τους καταστρέψει.
- 10 Και προφήτευσε επίσης κακό σχετικά με τη ζωή σου, και λέει ότι η ζωή σου θα είναι σαν ρούχο σε κλίβανο φωτιάς.
- 11 Και πάλι, λέει ότι θα γίνεις σαν άχυρο, μάλιστα σαν ξερό άχυρο του αγρού, που το πατούν τα κτήνη και το ποδοπατούν.
- 12 Και πάλι, λέει ότι εσύ θα γίνεις σαν το άνθος του γαϊδουράγκαθου, το οποίο όταν είναι απόλυτα ώριμο, αν φυσήξει ο άνεμος, σκορπίζεται επάνω στο πρόσωπο της χώρας. Και προσποιείται ότι το είπε ο Κύριος. Και λέει ότι όλα αυτά θα πέσουν επάνω σου εκτός κι αν μετανοήσεις, και αυτό εξαιτίας των ανομιών σου.
- 13 Και τώρα, ω βασιλιά, ποιο είναι το μεγάλο κακό που έκανες, ή ποιες είναι οι μεγάλες αμαρτίες που διέπραξε ο λαός σου, ώστε να πρέπει να καταδικαστούμε από τον Θεό ή να κριθούμε από αυτόν τον άνθρωπο;
- 14 Και τώρα, ω βασιλιά, ιδού, εμείς είμαστε αθώοι, και εσύ, ω βασιλιά, δεν έχεις αμαρτήσει καθόλου. Γι' αυτό, αυτός ο άνθρωπος έχει πει ψέματα για σένα, και έχει προφητεύσει μάταια.
- 15 Και ιδού, εμείς είμαστε δυνατοί, δεν θα υποδουλωθούμε, δηλαδή να μας πάρουν αιχμαλώτους οι εχθροί μας. Μάλιστα, και εσύ ευημέρησες στη χώρα, και επίσης πρόκειται να ευημερείς.
- 16 Ιδού, ορίστε ο άνθρωπος, τον παραδίδουμε στα χέρια σου. Μπορείς να τον κάνεις ό,τι νομίζεις καλό.
- 17 Και συνέβη ώστε ο βασιλιάς Νώε έκανε ώστε να ριχτεί στη φυλακή ο Αβιναδί. Και πρόσταξε να συγκεντρωθούν οι ιερείς ώστε να συσκεφθεί μαζί τους για το τι να τον κάνει.
- 18 Και συνέβη ώστε αυτοί είπαν στο βασιλιά: Φέρε τον εδώ για να τον ανακρίνουμε. Και πρόσταξε ο βασιλιάς να τον φέρουν ενώπιον τους.

And it came to pass that they were angry with him; and they took him and carried him bound before the king, and said unto the king: Behold, we have brought a man before thee who has prophesied evil concerning thy people, and saith that God will destroy them.

And he also prophesieth evil concerning thy life, and saith that thy life shall be as a garment in a furnace of fire.

And again, he saith that thou shalt be as a stalk, even as a dry stalk of the field, which is run over by the beasts and trodden under foot.

And again, he saith thou shalt be as the blossoms of a thistle, which, when it is fully ripe, if the wind bloweth, it is driven forth upon the face of the land. And he pretendeth the Lord hath spoken it. And he saith all this shall come upon thee except thou repent, and this because of thine iniquities.

And now, O king, what great evil hast thou done, or what great sins have thy people committed, that we should be condemned of God or judged of this man?

And now, O king, behold, we are guiltless, and thou, O king, hast not sinned; therefore, this man has lied concerning you, and he has prophesied in vain.

And behold, we are strong, we shall not come into bondage, or be taken captive by our enemies; yea, and thou hast prospered in the land, and thou shalt also prosper.

Behold, here is the man, we deliver him into thy hands; thou mayest do with him as seemeth thee good.

And it came to pass that king Noah caused that Abinadi should be cast into prison; and he commanded that the priests should gather themselves together that he might hold a council with them what he should do with him.

And it came to pass that they said unto the king: Bring him hither that we may question him; and the king commanded that he should be brought before them.

19 Και άρχισαν να τον ανακρίνουν, για να τον πιάσουν να αντιφάσκει, ώστε έτσι να έχουν κάτι να τον κατηγορήσουν. Όμως εκείνος τους απάντησε τολμηρά, και υπέμεινε όλες τις ερωτήσεις τους, μάλιστα, προς μεγάλη τους έκπληξη· επειδή τους αντιμετώπισε σε όλες τους τις ερωτήσεις, και τους κατατρόπωσε σε όλα τους τα λόγια.

20 Και συνέβη ώστε ένας από αυτούς του είπε: Τι σημαίνουν τα λόγια αυτά που έχουν γραφεί, και αυτά που μας έχουν διδάξει οι πατέρες μας, που λένε:

21 Πόσο ωραία είναι επάνω στα βουνά τα πόδια εκείνου που φέρνει καλά νέα, που κηρύττει ειρήνη, που φέρνει καλά νέα για αγαθά, που κηρύττει σωτηρία, που λέει στη Σιών, ο Θεός σου βασιλεύει.

22 Ο φύλακας σου θα υψώσει τη φωνή. Με τη φωνή όλοι μαζί θα ψάλλουν. Γιατί θα δουν με τα μάτια τους όταν ο Κύριος θα επαναφέρει τη Σιών.

23 Ξεσπάστε σε χαρά. Ψάλτε όλοι μαζί, σεις ερημωμένοι τόποι της Ιερουσαλήμ. Γιατί ο Κύριος παρηγόρησε τον λαό του, λύτρωσε την Ιερουσαλήμ.

24 Ο Κύριος γύμνωσε τον άγιο βραχίονά του στα μάτια όλων των εθνών, και όλα τα πέρατα της γης θα δουν τη σωτηρία του Θεού μας;

25 Και τότε ο Αβιναδί τους είπε: Είστε ιερείς, και διατείνεστε ότι διδάσκετε αυτόν τον λαό, και ότι καταλαβαίνετε το πνεύμα της προφητείας, και όμως επιθυμείτε να μάθετε από εμένα τι σημαίνουν αυτά;

26 Σας λέω, αλίμονο σε σας επειδή διαστρέφετε τους δρόμους του Κυρίου! Γιατί αν και τα καταλαβαίνετε αυτά δεν τα διδάξατε. Γι' αυτό, διαστρέψατε τους δρόμους του Κυρίου.

27 Δεν έχετε προσηλώσει την καρδιά σας στην κατανόηση. Γι' αυτό δεν υπήρξατε συνετοί. Γι' αυτό, τι διδάσκετε σε αυτόν τον λαό;

28 Και εκείνοι είπαν: Διδάσκουμε τον νόμο του Μωυσή.

29 Και πάλι τους είπε: Εφόσον διδάσκετε τον νόμο του Μωυσή, γιατί δεν τον τηρείτε; Γιατί προσηλώνετε την καρδιά σας στα πλούτη; Γιατί διαπράττετε πορνείες και σπαταλάτε τη δύναμή σας σε πόρνες, μάλιστα, και κάνετε αυτόν τον λαό να διαπράττει αμαρτία, ώστε να έχει αιτία ο Κύριος να στείλει εμένα να προφητεύσω εναντίον αυτού του λαού, μάλιστα, ένα μεγάλο κακό εναντίον αυτού του λαού;

And they began to question him, that they might cross him, that thereby they might have wherewith to accuse him; but he answered them boldly, and withstood all their questions, yea, to their astonishment; for he did withstand them in all their questions, and did confound them in all their words.

And it came to pass that one of them said unto him: What meaneth the words which are written, and which have been taught by our fathers, saying:

How beautiful upon the mountains are the feet of him that bringeth good tidings; that publisheth peace; that bringeth good tidings of good; that publisheth salvation; that saith unto Zion, Thy God reigneth;

Thy watchmen shall lift up the voice; with the voice together shall they sing; for they shall see eye to eye when the Lord shall bring again Zion;

Break forth into joy; sing together ye waste places of Jerusalem; for the Lord hath comforted his people, he hath redeemed Jerusalem;

The Lord hath made bare his holy arm in the eyes of all the nations, and all the ends of the earth shall see the salvation of our God?

And now Abinadi said unto them: Are you priests, and pretend to teach this people, and to understand the spirit of prophesying, and yet desire to know of me what these things mean?

I say unto you, wo be unto you for perverting the ways of the Lord! For if ye understand these things ye have not taught them; therefore, ye have perverted the ways of the Lord.

Ye have not applied your hearts to understanding; therefore, ye have not been wise. Therefore, what teach ye this people?

And they said: We teach the law of Moses.

And again he said unto them: If ye teach the law of Moses why do ye not keep it? Why do ye set your hearts upon riches? Why do ye commit whoredoms and spend your strength with harlots, yea, and cause this people to commit sin, that the Lord has cause to send me to prophesy against this people, yea, even a great evil against this people?

- 30 Δεν ξέρετε ότι λέω την αλήθεια; Μάλιστα, το ξέρετε ότι λέω την αλήθεια. Και θα έπρεπε να τρέμετε ενώπιον του Θεού.
- 31 Και θα συμβεί ώστε θα παταχθείτε για τις ανομίες σας, επειδή είπατε ότι διδάσκετε τον νόμο του Μωυσή. Και τι γνωρίζετε σχετικά με τον νόμο του Μωυσή; Έρχεται πράγματι η σωτηρία με τον νόμο του Μωυσή; Τι λέτε εσείς;
- 32 Και εκείνοι απάντησαν και είπαν ότι πράγματι η σωτηρία έρχεται με τον νόμο του Μωυσή.
- 33 Όμως, τώρα, ο Αβιναδί τους είπε: Ξέρω ότι αν τηρείτε τις εντολές του Θεού θα σωθείτε. Μάλιστα, αν τηρείτε τις εντολές αυτές που ο Κύριος παρέδωσε στον Μωυσή στο όρος Σινά, λέγοντας:
- 34 Εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σου, που σε έβγαλα από τη γη της Αιγύπτου, από τον οίκο υποδούλωσης.
- 35 Μην έχεις άλλο Θεό εκτός από εμένα.
- 36 Μην κάνεις για σένα είδωλο, ούτε οποιουδήποτε ομοίωμα, από όσα είναι στους ουρανούς επάνω ή όσα είναι στη γη κάτω.
- 37 Τώρα ο Αβιναδί τους είπε: Τα έχετε κάνει όλα αυτά; Εγώ σας λέω: Όχι, δεν τα έχετε κάνει. Και έχετε διδάξει αυτόν τον λαό ότι πρέπει να κάνουν όλα αυτά; Εγώ σας λέω: Όχι, δεν τα έχετε κάνει.

Know ye not that I speak the truth? Yea, ye know that I speak the truth; and you ought to tremble before God.

And it shall come to pass that ye shall be smitten for your iniquities, for ye have said that ye teach the law of Moses. And what know ye concerning the law of Moses? Doth salvation come by the law of Moses? What say ye?

And they answered and said that salvation did come by the law of Moses.

But now Abinadi said unto them: I know if ye keep the commandments of God ye shall be saved; yea, if ye keep the commandments which the Lord delivered unto Moses in the mount of Sinai, saying:

I am the Lord thy God, who hath brought thee out of the land of Egypt, out of the house of bondage.

Thou shalt have no other God before me.

Thou shalt not make unto thee any graven image, or any likeness of any thing in heaven above, or things which are in the earth beneath.

Now Abinadi said unto them, Have ye done all this? I say unto you, Nay, ye have not. And have ye taught this people that they should do all these things? I say unto you, Nay, ye have not.

Μωσία 13

- 1 Και τώρα, όταν άκουσε ο βασιλιάς αυτά τα λόγια, είπε στους ιερείς του: Πάρτε αυτόν τον τύπο από 'δώ, και φονεύστε τον. Γιατί τι δουλειά έχουμε εμείς μ' αυτόν, αφού αυτός είναι τρελός.
- 2 Και στάθηκαν εμπρός και επεχείρησαν να απλώσουν τα χέρια τους επάνω του. Όμως εκείνος τους αντιστάθηκε, και τους είπε:
- 3 Μη με αγγίξετε, επειδή ο Θεός θα σας πατάξει αν απλώσετε τα χέρια σας επάνω μου, γιατί δεν παρέδωσα το μήνυμα αυτό που ο Κύριος με έστειλε να δώσω. Ούτε σας είπα αυτά που μου ζήτησε να σας πω. Γι' αυτό, ο Θεός δεν θα επιτρέψει να καταστραφώ αυτήν τη στιγμή.
- 4 Όμως πρέπει να εκπληρώσω τις εντολές τις οποίες με πρόσταξε ο Θεός. Και επειδή σας έχω πει την αλήθεια θυμώνετε μαζί μου. Και πάλι, επειδή έχω πει τον λόγο του Θεού, με έχετε κρίνει ότι είμαι τρελός.
- 5 Λοιπόν συνέβη ώστε όταν είπε ο Αβιναδί αυτά τα λόγια, ο λαός του βασιλιά Νώε δεν τόλμησε να απλώσει τα χέρια του επάνω του, επειδή το Πνεύμα του Κυρίου ήταν επάνω του. Και το πρόσωπο του έλαμπε με υπερβολική λάμψη, όπως ο Μωυσής όταν ήταν στο όρος Σινά, καθώς μιλούσε με τον Κύριο.
- 6 Και μίλησε με δύναμη και εξουσία από τον Θεό. Και συνέχισε τα λόγια του, λέγοντας:
- 7 Βλέπετε ότι δεν έχετε δύναμη να με φονεύσετε, Γι' αυτό τελειώνω το μήνυμά μου. Μάλιστα, και υποθέτω ότι σας κόβει στην καρδιά σας, επειδή σας λέω την αλήθεια σχετικά με τις ανομίες σας.
- 8 Μάλιστα, και τα λόγια μου σας γεμίζουν με απορία και θαυμασμό, και με θυμό.
- 9 Όμως τελειώνω το μήνυμά μου. Και κατόπιν δεν έχει σημασία που θα πάω, αν γίνει και σωθώ.
- 10 Όμως αυτά μόνο σας λέω, τι θα με κάνετε, ύστερα από αυτό, θα είναι σαν πρότυπο και σκιά αυτών που πρόκειται να συμβούν.

Mosiah 13

And now when the king had heard these words, he said unto his priests: Away with this fellow, and slay him; for what have we to do with him, for he is mad.

And they stood forth and attempted to lay their hands on him; but he withstood them, and said unto them:

Touch me not, for God shall smite you if ye lay your hands upon me, for I have not delivered the message which the Lord sent me to deliver; neither have I told you that which ye requested that I should tell; therefore, God will not suffer that I shall be destroyed at this time.

But I must fulfil the commandments wherewith God has commanded me; and because I have told you the truth ye are angry with me. And again, because I have spoken the word of God ye have judged me that I am mad.

Now it came to pass after Abinadi had spoken these words that the people of king Noah durst not lay their hands on him, for the Spirit of the Lord was upon him; and his face shone with exceeding luster, even as Moses' did while in the mount of Sinai, while speaking with the Lord.

And he spake with power and authority from God; and he continued his words, saying:

Ye see that ye have not power to slay me, therefore I finish my message. Yea, and I perceive that it cuts you to your hearts because I tell you the truth concerning your iniquities.

Yea, and my words fill you with wonder and amazement, and with anger.

But I finish my message; and then it matters not whither I go, if it so be that I am saved.

But this much I tell you, what you do with me, after this, shall be as a type and a shadow of things which are to come.

11 Και τώρα σας διαβάζω τις υπόλοιπες από τις εντολές του Θεού, επειδή αντιλαμβάνομαι ότι δεν είναι γραμμένες στην καρδιά σας. Αντιλαμβάνομαι ότι έχετε μελετήσει και διδάξει ανομία κατά το μεγαλύτερο μέρος της ζωής σας.

12 Και τώρα, θυμάστε ότι σας είπα: Μην κάνεις για σένα είδωλο, ούτε οποιουδήποτε ομοίωμα, από όσα είναι στους ουρανούς επάνω ή όσα είναι στη γη κάτω ή όσα είναι στο νερό κάτω από τη γη.

13 Και πάλι: Μην προσκυνήσεις αυτά, ούτε να τα υπηρετήσεις· γιατί εγώ, ο Κύριος ο Θεός σου, είμαι Θεός ζηλότυπος, που ανταποδίδω τις ανομίες των πατέρων προς τα τέκνα, έως την τρίτη και τέταρτη γενεά εκείνων που με μισούν.

14 Και που δείχνω ευσπλαχνία σε χιλιάδες από εκείνους που με αγαπούν και τηρούν τις εντολές μου.

15 Μη λάβεις το όνομα του Κυρίου του Θεού σου επί ματαιώ· γιατί δεν θα αθωώσει ο Κύριος αυτόν που λαμβάνει το όνομά του επί ματαιώ.

16 Να θυμάσαι την Ημέρα του Κυρίου για να την αγιάζεις.

17 Έξι ημέρες να εργάζεσαι και να κάνεις όλα τα έργα σου.

18 Την ημέρα όμως την εβδόμη που είναι η Ημέρα του Κυρίου του Θεού σου, να μην κάνεις κανένα έργο, ούτε εσύ, ούτε ο υιός σου, ούτε η θυγατέρα σου, ούτε ο δούλος σου, ούτε η δούλη σου, ούτε το κτήνος σου, ούτε ο ξένος που βρίσκεται μέσα στις πύλες σου.

19 Επειδή σε έξι ημέρες δημιούργησε ο Κύριος τον ουρανό και τη γη, τη θάλασσα και όλα όσα βρίσκονται μέσα τους· επομένως ευλόγησε ο Κύριος την ημέρα Του, και την αγίασε.

20 Τίμα τον πατέρα σου και την μητέρα σου, για να γίνεις μακροχρόνιος επάνω στη γη, την οποία σου δίνει ο Κύριος ο Θεός σου.

21 Μη φονεύσεις.

22 Μη μοιχεύσεις. Μη κλέψεις.

23 Μη ψευδομαρτυρήσεις εναντίον του πλησίον σου ψεύτικη μαρτυρία.

And now I read unto you the remainder of the commandments of God, for I perceive that they are not written in your hearts; I perceive that ye have studied and taught iniquity the most part of your lives.

And now, ye remember that I said unto you: Thou shalt not make unto thee any graven image, or any likeness of things which are in heaven above, or which are in the earth beneath, or which are in the water under the earth.

And again: Thou shalt not bow down thyself unto them, nor serve them; for I the Lord thy God am a jealous God, visiting the iniquities of the fathers upon the children, unto the third and fourth generations of them that hate me;

And showing mercy unto thousands of them that love me and keep my commandments.

Thou shalt not take the name of the Lord thy God in vain; for the Lord will not hold him guiltless that taketh his name in vain.

Remember the sabbath day, to keep it holy.

Six days shalt thou labor, and do all thy work;

But the seventh day, the sabbath of the Lord thy God, thou shalt not do any work, thou, nor thy son, nor thy daughter, thy man-servant, nor thy maid-servant, nor thy cattle, nor thy stranger that is within thy gates;

For in six days the Lord made heaven and earth, and the sea, and all that in them is; wherefore the Lord blessed the sabbath day, and hallowed it.

Honor thy father and thy mother, that thy days may be long upon the land which the Lord thy God giveth thee.

Thou shalt not kill.

Thou shalt not commit adultery. Thou shalt not steal.

Thou shalt not bear false witness against thy neighbor.

- 24 Μη επιθυμήσεις το σπίτι του πλησίον σου, μη επιθυμήσεις τη γυναίκα του πλησίον σου, ούτε τον δούλο του, ούτε τη δούλη του, ούτε το βόδι του, ούτε το υποζύγιό του, ούτε οτιδήποτε είναι του πλησίον σου.
- 25 Και συνέβη ώστε όταν τελείωσε ο Αβιναδί αυτά τα λόγια, τους είπε: Έχετε διδάξει αυτόν τον λαό ότι πρέπει να προσέχουν να κάνουν όλα αυτά για να τηρούν αυτές τις εντολές;
- 26 Εγώ σας λέω, Όχι. Γιατί αν είχατε, ο Κύριος δεν θα με είχε κάνει να έλθω και να προφητεύσω κακό σχετικά με αυτόν τον λαό.
- 27 Και τώρα έχετε πει ότι η σωτηρία έρχεται με τον νόμο του Μωυσή. Εγώ σας λέω ότι είναι σκόπιμο να τηρείτε ακόμα τον νόμο του Μωυσή. Όμως σας λέω, ότι θα έλθει ο καιρός που δεν θα είναι πια αναγκαίο να τηρείτε τον νόμο του Μωυσή.
- 28 Και επιπλέον, σας λέω, ότι η σωτηρία δεν έρχεται με τον νόμο μόνο. Και αν δεν ήταν η εξιλέωση, την οποία θα κάνει ο ίδιος ο Θεός για τις αμαρτίες και τις ανομίες του λαού του, θα αφανίζονταν αναπόφευκτα, παρά τον νόμο του Μωυσή.
- 29 Και τώρα σας λέω ότι ήταν σκόπιμο να δοθεί ένας νόμος προς τα τέκνα του Ισραήλ, μάλιστα, δηλαδή ένας πολύ αυστηρός νόμος, επειδή ήταν σκληροτράχηλος λαός, γρήγορος στο να κάνει ανομία και αργός στο να θυμάται τον Κύριο τον Θεό του.
- 30 Γι' αυτό τους δόθηκε ένας νόμος, μάλιστα, ένας νόμος τελέσεων και διατάξεων, ένας νόμος που έπρεπε να τηρούν αυστηρά από μέρα σε μέρα, για να τους διατηρεί στη θύμηση του Θεού και του καθήκοντός τους προς αυτόν.
- 31 Όμως ιδού, σας λέω, όλα αυτά ήταν σύμβολα αυτών που θα συμβούν.
- 32 Και τώρα, αυτοί κατάλαβαν τον νόμο; Εγώ σας λέω, Όχι, δεν κατάλαβαν όλοι τον νόμο. Και αυτό εξαιτίας την σκληρότητας της καρδιάς τους, επειδή δεν κατάλαβαν ότι κανένας άνθρωπος δεν θα μπορούσε να σωθεί παρά μόνο αν ήταν μέσω της λύτρωσης του Θεού.

Thou shalt not covet thy neighbor's house, thou shalt not covet thy neighbor's wife, nor his manservant, nor his maid-servant, nor his ox, nor his ass, nor anything that is thy neighbor's.

And it came to pass that after Abinadi had made an end of these sayings that he said unto them: Have ye taught this people that they should observe to do all these things for to keep these commandments?

I say unto you, Nay; for if ye had, the Lord would not have caused me to come forth and to prophesy evil concerning this people.

And now ye have said that salvation cometh by the law of Moses. I say unto you that it is expedient that ye should keep the law of Moses as yet; but I say unto you, that the time shall come when it shall no more be expedient to keep the law of Moses.

And moreover, I say unto you, that salvation doth not come by the law alone; and were it not for the atonement, which God himself shall make for the sins and iniquities of his people, that they must unavoidably perish, notwithstanding the law of Moses.

And now I say unto you that it was expedient that there should be a law given to the children of Israel, yea, even a very strict law; for they were a stiffnecked people, quick to do iniquity, and slow to remember the Lord their God;

Therefore there was a law given them, yea, a law of performances and of ordinances, a law which they were to observe strictly from day to day, to keep them in remembrance of God and their duty towards him.

But behold, I say unto you, that all these things were types of things to come.

And now, did they understand the law? I say unto you, Nay, they did not all understand the law; and this because of the hardness of their hearts; for they understood not that there could not any man be saved except it were through the redemption of God.

33 Γιατί ιδού, δεν προφήτευσε ο Μωυσής σε αυτούς σχετικά με τον ερχομό του Μεσσία, και ότι θα λύτρωνε ο Θεός τον λαό του; Μάλιστα, και όλοι οι προφήτες που προφήτευσαν από καταβολής κόσμου – δεν έχουν μιλήσει άλλος λίγο άλλος πολύ σχετικά με αυτά τα πράγματα;

34 Δεν έχουν πει ότι ο Θεός ο ίδιος πρόκειται να κατεβεί ανάμεσα στα τέκνα των ανθρώπων, και να πάρει επάνω του τη μορφή ανθρώπου, και να έλθει με πανίσχυρη δύναμη επάνω στο πρόσωπο της γης;

35 Μάλιστα, και δεν έχουν πει επίσης ότι πρόκειται να πραγματοποιήσει την ανάσταση των νεκρών, και ότι αυτός ο ίδιος πρόκειται να καταπιεστεί και να βασανιστεί;

For behold, did not Moses prophesy unto them concerning the coming of the Messiah, and that God should redeem his people? Yea, and even all the prophets who have prophesied ever since the world began—have they not spoken more or less concerning these things?

Have they not said that God himself should come down among the children of men, and take upon him the form of man, and go forth in mighty power upon the face of the earth?

Yea, and have they not said also that he should bring to pass the resurrection of the dead, and that he, himself, should be oppressed and afflicted?

Μωσία 14

- 1 Μάλιστα, και δεν είπε ο Ησαΐας: Ποιος έχει πιστέψει την αναφορά μας, και ο βραχίονας του Κυρίου σε ποιον αποκαλύφθηκε;
- 2 Γιατί θα μεγαλώσει ενώπιόν του σαν τρυφερό φυτό, και σαν ρίζα από ξερή γη. Δεν έχει είδος ούτε κάλλος. Και όταν θα τον δούμε δεν υπάρχει ωραιότητα ώστε να τον επιθυμήσουμε.
- 3 Καταφρονημένος και απορριμμένος από τους ανθρώπους· άνθρωπος θλίψεων και γνώριμος με τη λύπη. Και σαν να κρύψαμε το πρόσωπο από αυτόν. Καταφρονήθηκε, και δεν τον εκτιμήσαμε.
- 4 Ασφαλώς αυτός βάσταξε τις λύπες μας, και επιφορτίσθηκε τις θλίψεις μας. Κι όμως εμείς τον θεωρήσαμε χτυπημένο, και πληγωμένο από τον Θεό, και ταλαιπωρημένο.
- 5 Όμως αυτός τραυματίστηκε για τις παραβάσεις μας, μωλωπίσθηκε για τις ανομίες μας. Η τιμωρία η οποία έφερε την ειρήνη μας ήταν επάνω του, και με τα μαστιγώματά του εμείς ιαθήκαμε.
- 6 Όλοι εμείς, σαν πρόβατα, έχουμε πλανηθεί. Έχουμε στραφεί ο καθένας στον δικό του δρόμο. Και ο Κύριος έχει θέσει επάνω σε αυτόν τις ανομίες όλων μας.
- 7 Αυτός καταπίεστηκε και βασανίστηκε, κι όμως δεν άνοιξε το στόμα του. Τον έφεραν σαν αρνί στη σφαγή, και όπως το πρόβατο εμπρός στους κουρείς του είναι άφωνο έτσι κι αυτός δεν άνοιξε το στόμα του.
- 8 Τον πήραν από φυλακή και από κρίση. Και ποιος θα διηγηθεί τη γενεά του; Γιατί αποκόπηκε από τη χώρα των ζώντων. Για τις παραβάσεις του λαού μου χτυπήθηκε.
- 9 Και έκανε τον τάφο του με τους κακούς, και με τον πλούσιο στον θάνατό του· διότι δεν είχε κάνει τίποτα κακό, ούτε υπήρξε δόλος στο στόμα του.
- 10 Όμως ευαρέστησε τον Κύριο να τον μωλωπίσει· τον έβαλε σε θλίψη. Όταν κάνεις την ψυχή του προσφορά για αμαρτία, θα δει τους απογόνους του, θα παρατείνει τις ημέρες του και η ευαρέσκεια του Κυρίου θα ευοδωθεί στο χέρι του.
- 11 Θα δει τις ωδίνες της ψυχής του, και θα ικανοποιηθεί. Με τη γνώση του ο δίκαιος δούλος μου θα δικαιώσει πολλούς· γιατί αυτός θα βαστήξει τις ανομίες τους.

Mosiah 14

Yea, even doth not Isaiah say: Who hath believed our report, and to whom is the arm of the Lord revealed?

For he shall grow up before him as a tender plant, and as a root out of dry ground; he hath no form nor comeliness; and when we shall see him there is no beauty that we should desire him.

He is despised and rejected of men; a man of sorrows, and acquainted with grief; and we hid as it were our faces from him; he was despised, and we esteemed him not.

Surely he has borne our griefs, and carried our sorrows; yet we did esteem him stricken, smitten of God, and afflicted.

But he was wounded for our transgressions, he was bruised for our iniquities; the chastisement of our peace was upon him; and with his stripes we are healed.

All we, like sheep, have gone astray; we have turned every one to his own way; and the Lord hath laid on him the iniquities of us all.

He was oppressed, and he was afflicted, yet he opened not his mouth; he is brought as a lamb to the slaughter, and as a sheep before her shearers is dumb so he opened not his mouth.

He was taken from prison and from judgment; and who shall declare his generation? For he was cut off out of the land of the living; for the transgressions of my people was he stricken.

And he made his grave with the wicked, and with the rich in his death; because he had done no evil, neither was any deceit in his mouth.

Yet it pleased the Lord to bruise him; he hath put him to grief; when thou shalt make his soul an offering for sin he shall see his seed, he shall prolong his days, and the pleasure of the Lord shall prosper in his hand.

He shall see the travail of his soul, and shall be satisfied; by his knowledge shall my righteous servant justify many; for he shall bear their iniquities.

12 Π' αυτό θα του δώσω μερίδα με τους μεγάλους, και
αυτός θα μοιραστεί τα λάφυρα με τους ισχυρούς· επειδή
παρέδωσε την ψυχή του προς θάνατο, και με τους
ανόμους καταριθμήθηκε· και αυτός βάστηξε τις αμαρτίες
πολλών, και μεσολάβησε για τους παραβάτες.

Therefore will I divide him a portion with the great,
and he shall divide the spoil with the strong; because he
hath poured out his soul unto death; and he was num-
bered with the transgressors; and he bore the sins of
many, and made intercession for the transgressors.

Μωσία 15

- 1 Και τώρα ο Αβιναδί τους είπε: Θα ήθελα να καταλάβετε ότι ο ίδιος ο Θεός θα κατεβεί ανάμεσα στα τέκνα των ανθρώπων, και θα λυτρώσει τον λαό του.
- 2 Και επειδή κατοικεί ενσαρκωμένος, θα ονομαστεί ο Υιός του Θεού, και έχοντας υποτάξει τη σάρκα στο θέλημα του Πατέρα, ενώ είναι Πατέρας και Υιός –
- 3 Πατέρας, επειδή η μητέρα του συνέλαβε από τη δύναμη του Θεού, και Υιός λόγω της σάρκας, κι έτσι γίνεται Πατέρας και Υιός –
- 4 Και είναι ένας Θεός, μάλιστα, ο Αιώνιος Πατέρας των ουρανών και της γης.
- 5 Και έτσι η σάρκα υποτάσσεται στο Πνεύμα, δηλαδή ο Υιός στον Πατέρα, που είναι ένας Θεός, υφίσταται πειρασμό, και δεν υποκύπτει στον πειρασμό, αλλά αφήνει να χλευαστεί, και να μαστιγωθεί, και να εκδιωχθεί, και να αποκηρυχθεί από τον λαό του.
- 6 Και ύστερα από όλα αυτά, έχοντας κάνει τόσα σπουδαία θαύματα ανάμεσα στα τέκνα των ανθρώπων, θα οδηγηθεί, μάλιστα ακριβώς όπως είπε ο Ησαΐας, όπως το πρόβατο εμπρός στον κουρέα είναι άφωνο, έτσι κι αυτός δεν άνοιξε το στόμα του.
- 7 Μάλιστα, ακριβώς έτσι θα οδηγηθεί, θα σταυρωθεί και θα φονευθεί, αφού η σάρκα θα υποταχθεί ακόμη και μέχρι θανάτου, ενώ το θέλημα του Υιού θα καταπιωθεί στο θέλημα του Πατέρα.
- 8 Και έτσι ο Θεός σπάει τα δεσμά του θανάτου, έχοντας κερδίσει τη νίκη επί του θανάτου, δίνοντας δύναμη στον Υιό να μεσολαβήσει για τα τέκνα των ανθρώπων –
- 9 Έχοντας αναληφθεί στους ουρανούς, έχοντας τα σπλάχνα του ελέους, ων γεμάτος συμπόνια για τα τέκνα των ανθρώπων, ιστάμενος μεταξύ αυτών και της δικαιοσύνης, έχοντας σπάσει τα δεσμά του θανάτου, έχοντας πάρει επάνω του την ανομία τους και τις παραβάσεις τους, έχοντάς τους λυτρώσει και ικανοποιήσει τις απαιτήσεις της δικαιοσύνης.
- 10 Και τώρα σας λέω, ποιος θα διηγηθεί τη γενεά του; Ιδού, εγώ σας λέω ότι όταν η ψυχή του θα έχει γίνει προσφορά για αμαρτία αυτός θα δει τους απογόνους του. Και τώρα τι λέτε εσείς; Και ποιοι θα είναι οι απόγονοί του;

Mosiah 15

And now Abinadi said unto them: I would that ye should understand that God himself shall come down among the children of men, and shall redeem his people.

And because he dwelleth in flesh he shall be called the Son of God, and having subjected the flesh to the will of the Father, being the Father and the Son—

The Father, because he was conceived by the power of God; and the Son, because of the flesh; thus becoming the Father and Son—

And they are one God, yea, the very Eternal Father of heaven and of earth.

And thus the flesh becoming subject to the Spirit, or the Son to the Father, being one God, suffereth temptation, and yieldeth not to the temptation, but suffereth himself to be mocked, and scourged, and cast out, and disowned by his people.

And after all this, after working many mighty miracles among the children of men, he shall be led, yea, even as Isaiah said, as a sheep before the shearer is dumb, so he opened not his mouth.

Yea, even so he shall be led, crucified, and slain, the flesh becoming subject even unto death, the will of the Son being swallowed up in the will of the Father.

And thus God breaketh the bands of death, having gained the victory over death; giving the Son power to make intercession for the children of men—

Having ascended into heaven, having the bowels of mercy; being filled with compassion towards the children of men; standing betwixt them and justice; having broken the bands of death, taken upon himself their iniquity and their transgressions, having redeemed them, and satisfied the demands of justice.

And now I say unto you, who shall declare his generation? Behold, I say unto you, that when his soul has been made an offering for sin he shall see his seed. And now what say ye? And who shall be his seed?

- 11 *Ιδού, σας λέω ότι όποιος έχει ακούσει τα λόγια των προφητών, μάλιστα, όλων των αγίων προφητών που έχουν προφητεύσει σχετικά με τον ερχομό του Κυρίου – σας λέω ότι όλοι αυτοί που έχουν εισακούσει τα λόγια τους, και πίστεψαν ότι ο Κύριος θα λύτρωνε τον λαό του, και προσμένουν αυτήν τη μέρα για λύτρωση των αμαρτιών τους, σας λέω, ότι αυτοί είναι οι απόγονοί του, δηλαδή αυτοί είναι οι κληρονόμοι της βασιλείας του Θεού.*
- 12 *Επειδή αυτοί είναι εκείνοι των οποίων τις αμαρτίες έχει βαστήξει. Αυτοί είναι εκείνοι για τους οποίους έχει πεθάνει, για να τους λυτρώσει από τα παραπτώματα τους. Τώρα λοιπόν, δεν είναι αυτοί οι απόγονοί του;*
- 13 *Μάλιστα, και δεν είναι οι προφήτες, ο καθένας που έχει ανοίξει το στόμα του για να προφητεύσει, που δεν έχει πέσει σε παράπτωμα, και εννοώ όλους τους αγίους προφήτες από καταβολής κόσμου; Εγώ σας λέω ότι αυτοί είναι οι απόγονοί του.*
- 14 *Και αυτοί είναι εκείνοι που έχουν κηρύξει ειρήνη, που έχουν φέρει καλά νέα για αγαθά, που έχουν κηρύξει σωτηρία, και είπαν στη Σιών: ο Θεός σου βασιλεύει!*
- 15 *Και ω πόσο ωραία ήταν επάνω στα βουνά τα πόδια τους!*
- 16 *Και πάλι, πόσο ωραία είναι επάνω στα βουνά τα πόδια εκείνων που ακόμη κηρύττουν ειρήνη!*
- 17 *Και πάλι, πόσο ωραία θα είναι επάνω στα βουνά τα πόδια εκείνων που θα κηρύξουν ειρήνη εφεξής, μάλιστα, από εδώ κι εμπρός και για πάντα!*
- 18 *Και ιδού, εγώ σας λέω, αυτό δεν είναι όλο. Γιατί ω πόσο ωραία είναι επάνω στα βουνά τα πόδια εκείνου που φέρνει καλά νέα, που είναι ο θεμελιωτής της ειρήνης, μάλιστα, αυτός ο Κύριος, που έχει λυτρώσει τον λαό του. Μάλιστα, αυτός που έχει χαρίσει σωτηρία στον λαό του.*
- 19 *Επειδή αν δεν ήταν για τη λύτρωση που έκανε για τον λαό του, η οποία προετοιμάστηκε από τη θεμελίωση του κόσμου, σας λέω, αν δεν ήταν γι' αυτό, όλη η ανθρωπότητα έπρεπε να έχει αφανιστεί.*
- 20 *Όμως ιδού, τα δεσμά του θανάτου θα σπάσουν, και ο Υιός βασιλεύει, και έχει δύναμη επάνω στους νεκρούς. Γι' αυτό, αυτός πραγματοποιεί την ανάσταση των νεκρών.*

Behold I say unto you, that whosoever has heard the words of the prophets, yea, all the holy prophets who have prophesied concerning the coming of the Lord—I say unto you, that all those who have hearkened unto their words, and believed that the Lord would redeem his people, and have looked forward to that day for a remission of their sins, I say unto you, that these are his seed, or they are the heirs of the kingdom of God.

For these are they whose sins he has borne; these are they for whom he has died, to redeem them from their transgressions. And now, are they not his seed?

Yea, and are not the prophets, every one that has opened his mouth to prophesy, that has not fallen into transgression, I mean all the holy prophets ever since the world began? I say unto you that they are his seed.

And these are they who have published peace, who have brought good tidings of good, who have published salvation; and said unto Zion: Thy God reigneth!

And O how beautiful upon the mountains were their feet!

And again, how beautiful upon the mountains are the feet of those that are still publishing peace!

And again, how beautiful upon the mountains are the feet of those who shall hereafter publish peace, yea, from this time henceforth and forever!

And behold, I say unto you, this is not all. For O how beautiful upon the mountains are the feet of him that bringeth good tidings, that is the founder of peace, yea, even the Lord, who has redeemed his people; yea, him who has granted salvation unto his people;

For were it not for the redemption which he hath made for his people, which was prepared from the foundation of the world, I say unto you, were it not for this, all mankind must have perished.

But behold, the bands of death shall be broken, and the Son reigneth, and hath power over the dead; therefore, he bringeth to pass the resurrection of the dead.

- 21 Και επέρχεται ανάσταση, η πρώτη ανάσταση.
Μάλιστα, ανάσταση εκείνων που υπήρξαν, και που υπάρχουν, και που θα υπάρξουν, μέχρι την ανάσταση του Χριστού – γιατί έτσι θα ονομάζεται.
- 22 Και τώρα, η ανάσταση όλων των προφητών, και όλων εκείνων που πίστεψαν στα λόγια τους, δηλαδή όλοι εκείνοι που τήρησαν τις εντολές του Θεού, θα βγουν κατά την πρώτη ανάσταση. Γι' αυτό, αυτοί είναι η πρώτη ανάσταση.
- 23 Ανασταίνονται για να κατοικήσουν με τον Θεό που τους έχει λυτρώσει. Έτσι, αυτοί έχουν ζωή αιώνια μέσω του Χριστού, ο οποίος έχει σπάσει τα δεσμά του θανάτου.
- 24 Και αυτοί είναι εκείνοι που έχουν λάβει μέρος στην πρώτη ανάσταση. Και αυτοί είναι εκείνοι που έχουν πεθάνει προτού έλθει ο Χριστός, στην άγνοιά τους, χωρίς να τους έχει κηρυχθεί η σωτηρία. Και έτσι ο Κύριος πραγματοποιεί την αποκατάστασή τους. Και αυτοί λαμβάνουν μέρος στην πρώτη ανάσταση, δηλαδή έχουν ζωή αιώνια, έχοντας λυτρωθεί από τον Κύριο.
- 25 Και τα μικρά παιδιά επίσης έχουν ζωή αιώνια.
- 26 Όμως ιδού, και φοβηθείτε και τρέμετε ενώπιον του Θεού, γιατί θα πρέπει να τρέμετε. Γιατί ο Κύριος δεν λυτρώνει κανέναν από αυτούς που εξεγείρονται εναντίον του και πεθαίνουν στις αμαρτίες τους. Μάλιστα, όλοι όσοι αφανίστηκαν στις αμαρτίες τους από καταβολής κόσμου, που εκ προθέσεως εξεγέρθηκαν εναντίον του Θεού, που έμαθαν τις εντολές του Θεού και δεν ήθελαν να τις τηρούν. Αυτοί είναι εκείνοι που δεν έχουν θέση στην πρώτη ανάσταση.
- 27 Γι' αυτό, δεν θα έπρεπε να τρέμετε; Γιατί η σωτηρία δεν έρχεται σε κανέναν τέτοιον· γιατί ο Κύριος δεν έχει λυτρώσει κανέναν τέτοιον. Μάλιστα, ούτε μπορεί ο Κύριος να λυτρώσει τέτοιους, γιατί δεν μπορεί να αρνηθεί τον εαυτό του, γιατί δεν μπορεί να αρνηθεί τη δικαιοσύνη όταν έχει την απαίτησή της.
- 28 Και τώρα σας λέω ότι θα έλθει καιρός που η σωτηρία του Κυρίου θα διακηρυχθεί σε κάθε έθνος, φυλή, γλώσσα και λαό.
- 29 Μάλιστα, Κύριε, οι φύλακές σου θα υψώσουν τη φωνή τους. Με τη φωνή όλοι μαζί θα τραγουδούν, επειδή θα δουν με τα μάτια τους, όταν ο Κύριος θα επαναφέρει τη Σιών.

And there cometh a resurrection, even a first resurrection; yea, even a resurrection of those that have been, and who are, and who shall be, even until the resurrection of Christ—for so shall he be called.

And now, the resurrection of all the prophets, and all those that have believed in their words, or all those that have kept the commandments of God, shall come forth in the first resurrection; therefore, they are the first resurrection.

They are raised to dwell with God who has redeemed them; thus they have eternal life through Christ, who has broken the bands of death.

And these are those who have part in the first resurrection; and these are they that have died before Christ came, in their ignorance, not having salvation declared unto them. And thus the Lord bringeth about the restoration of these; and they have a part in the first resurrection, or have eternal life, being redeemed by the Lord.

And little children also have eternal life.

But behold, and fear, and tremble before God, for ye ought to tremble; for the Lord redeemeth none such that rebel against him and die in their sins; yea, even all those that have perished in their sins ever since the world began, that have wilfully rebelled against God, that have known the commandments of God, and would not keep them; these are they that have no part in the first resurrection.

Therefore ought ye not to tremble? For salvation cometh to none such; for the Lord hath redeemed none such; yea, neither can the Lord redeem such; for he cannot deny himself; for he cannot deny justice when it has its claim.

And now I say unto you that the time shall come that the salvation of the Lord shall be declared to every nation, kindred, tongue, and people.

Yea, Lord, thy watchmen shall lift up their voice; with the voice together shall they sing; for they shall see eye to eye, when the Lord shall bring again Zion.

30 Ξεσπάστε σε χαρά, ψάλτε μαζί, εσείς, ερημωμένοι τόποι της Ιερουσαλήμ· διότι ο Κύριος έχει παρηγορήσει τον λαό του, έχει λυτρώσει την Ιερουσαλήμ.

31 Ο Κύριος έχει γυμνώσει τον άγιο βραχίονά του στα μάτια όλων των εθνών· και όλα τα πέρατα της γης θα δουν τη σωτηρία του Θεού μας.

Break forth into joy, sing together, ye waste places of Jerusalem; for the Lord hath comforted his people, he hath redeemed Jerusalem.

The Lord hath made bare his holy arm in the eyes of all the nations; and all the ends of the earth shall see the salvation of our God.

Μωσία 16

- 1 Και τώρα, συνέβη ώστε όταν είπε αυτά τα λόγια ο Αβιναδί, άπλωσε εμπρός το χέρι του και είπε: Θα έλθει ο καιρός που όλοι θα δουν τη σωτηρία του Κυρίου. Όταν κάθε έθνος, φυλή, γλώσσα και λαός θα δουν με τα μάτια τους και θα ομολογήσουν ενώπιον του Θεού ότι οι κρίσεις του είναι δίκαιες.
- 2 Και τότε θα εκδιωχθούν οι κακοί, και θα έχουν αιτία να ουρλιάζουν, και να κλαίνε, και να ολοφύρονται, και να τρίζουν τα δόντια τους. Και αυτό επειδή δεν ήθελαν να εισακούσουν τη φωνή του Κυρίου. Γι' αυτό ο Κύριος δεν τους λυτρώνει.
- 3 Γιατί είναι σαρκικοί και διαβολικοί, και ο διάβολος έχει δύναμη επάνω τους. Μάλιστα, αυτό το παλαιό φίδι που εξαπάτησε τους προπάτορές μας, που ήταν η αιτία της πτώσης τους, που ήταν η αιτία που όλη η ανθρωπότητα έγινε σαρκική, αισθησιακή, διαβολική, που γνώρισαν το κακό από το καλό, υποτάσσοντας τον εαυτό τους στον διάβολο.
- 4 Έτσι όλη η ανθρωπότητα ήταν χαμένη. Και ιδού, θα ήταν χαμένοι διαρκώς αν δεν είχε λυτρώσει ο Θεός τον λαό του από την κατάσταση τους του χαμού και της πτώσης.
- 5 Όμως θυμηθείτε ότι όποιος επιμένει στη σαρκική του φύση, και συνεχίζει στους δρόμους της αμαρτίας και ανταρσίας εναντίον του Θεού, παραμένει στην κατάσταση του της πτώσης και ο διάβολος έχει κάθε εξουσία επάνω του. Γι' αυτό, αυτός είναι σαν να μην είχε γίνει η λύτρωση, αφού είναι εχθρός του Θεού. Και ο διάβολος επίσης είναι εχθρός του Θεού.
- 6 Τώρα, αν ο Χριστός δεν είχε έλθει στον κόσμο, και μιλάμε για πράγματα που πρόκειται να συμβούν σαν να είχαν ήδη συμβεί, δεν θα μπορούσε να υπάρξει η λύτρωση.
- 7 Και αν ο Χριστός δεν εγείρετο από τους νεκρούς, κι αν δεν είχε σπάσει τα δεσμά του θανάτου ώστε ο τάφος να μην έχει νίκη, και ώστε ο θάνατος να μην έχει κεντρί, δεν θα μπορούσε να υπάρξει η ανάσταση.
- 8 Όμως υπάρχει ανάσταση, γι' αυτό ο τάφος δεν έχει νίκη, και το κεντρί του θανάτου καταπιώθηκε με τον Χριστό.

Mosiah 16

And now, it came to pass that after Abinadi had spoken these words he stretched forth his hand and said: The time shall come when all shall see the salvation of the Lord; when every nation, kindred, tongue, and people shall see eye to eye and shall confess before God that his judgments are just.

And then shall the wicked be cast out, and they shall have cause to howl, and weep, and wail, and gnash their teeth; and this because they would not hearken unto the voice of the Lord; therefore the Lord redeemeth them not.

For they are carnal and devilish, and the devil has power over them; yea, even that old serpent that did beguile our first parents, which was the cause of their fall; which was the cause of all mankind becoming carnal, sensual, devilish, knowing evil from good, subjecting themselves to the devil.

Thus all mankind were lost; and behold, they would have been endlessly lost were it not that God redeemed his people from their lost and fallen state.

But remember that he that persists in his own carnal nature, and goes on in the ways of sin and rebellion against God, remaineth in his fallen state and the devil hath all power over him. Therefore he is as though there was no redemption made, being an enemy to God; and also is the devil an enemy to God.

And now if Christ had not come into the world, speaking of things to come as though they had already come, there could have been no redemption.

And if Christ had not risen from the dead, or have broken the bands of death that the grave should have no victory, and that death should have no sting, there could have been no resurrection.

But there is a resurrection, therefore the grave hath no victory, and the sting of death is swallowed up in Christ.

- 9 Αυτός είναι το φως και η ζωή του κόσμου. Μάλιστα, φως που είναι ατελείωτο, που δεν μπορεί ποτέ να σκοτεινιάσει. Μάλιστα, και επίσης ζωή που είναι ατελείωτη, ώστε να μην μπορεί να υπάρξει πια θάνατος.
- 10 Ακόμα και αυτό το θνητό θα φορέσει την αθανασία, και αυτό το φθαρτό θα φορέσει την αφθαρσία, και θα προσαχθούν να σταθούν ενώπιον του βήματος του Θεού, για να κριθούν από εκείνον σύμφωνα με τα έργα τους αν είναι αγαθά η αν είναι πονηρά –
- 11 Αν είναι αγαθά, σε ανάσταση ατελείωτης ζωής και ευτυχίας. Και αν είναι πονηρά, σε ανάσταση ατελείωτης καταδίκης, και παραδίδονται στον διάβολο που τους καθυπόταξε, πράγμα που αποτελεί καταδίκη –
- 12 Έχοντας βαδίσει σύμφωνα με τα δικά τους σαρκικά θελήματα και τις επιθυμίες, χωρίς να έχουν ποτέ επικαλεστεί τον Κύριο ενώ οι βραχίονες της ευσπλαχνίας είχαν εκταθεί προς αυτούς. Γιατί οι βραχίονες της ευσπλαχνίας είχαν εκταθεί προς αυτούς, και εκείνοι δεν θέλησαν. Αφού είχαν προειδοποιηθεί για τις ανομίες τους και όμως δεν θέλησαν να απομακρυνθούν από αυτές. Και είχαν προσταχθεί να μετανοήσουν και όμως δεν θέλησαν να μετανοήσουν.
- 13 Και τώρα, δεν θα έπρεπε να τρέμετε και να μετανοήσετε για τις αμαρτίες σας, και να θυμηθείτε ότι μόνο διά και μέσω του Χριστού μπορείτε να σωθείτε;
- 14 Γι' αυτό, αν διδάσκετε τον νόμο του Μωυσή, διδάξτε επίσης ότι είναι σκιά εκείνων των πραγμάτων που πρόκειται να συμβούν –
- 15 Διδάξτε τους ότι η λύτρωση έρχεται μέσω του Χριστού του Κυρίου, ο οποίος είναι ο ίδιος ο Αιώνιος Πατέρας. Αμήν.

He is the light and the life of the world; yea, a light that is endless, that can never be darkened; yea, and also a life which is endless, that there can be no more death.

Even this mortal shall put on immortality, and this corruption shall put on incorruption, and shall be brought to stand before the bar of God, to be judged of him according to their works whether they be good or whether they be evil—

If they be good, to the resurrection of endless life and happiness; and if they be evil, to the resurrection of endless damnation, being delivered up to the devil, who hath subjected them, which is damnation—

Having gone according to their own carnal wills and desires; having never called upon the Lord while the arms of mercy were extended towards them; for the arms of mercy were extended towards them, and they would not; they being warned of their iniquities and yet they would not depart from them; and they were commanded to repent and yet they would not repent.

And now, ought ye not to tremble and repent of your sins, and remember that only in and through Christ ye can be saved?

Therefore, if ye teach the law of Moses, also teach that it is a shadow of those things which are to come—

Teach them that redemption cometh through Christ the Lord, who is the very Eternal Father. Amen.

Μωσία 17

- 1 Και τώρα συνέβη ώστε όταν ο Αβιναδί τελείωσε αυτά που έλεγε, ο βασιλιάς πρόσταξε να τον πάρουν οι ιερείς και να κάνουν ώστε να θανατωθεί.
- 2 Όμως ήταν κάποιος ανάμεσά τους, του οποίου το όνομα ήταν Άλμα, ων επίσης απόγονος του Νεφί. Και ήταν νέος άνδρας και πίστεψε τα λόγια που είχε πει ο Αβιναδί, γιατί ήξερε σχετικά με την ανομία για την οποία ο Αβιναδί είχε επιμαρτυρήσει εναντίον τους. Γι' αυτό άρχισε να παρακαλεί τον βασιλιά να μην είναι θυμωμένος με τον Αβιναδί, αλλά να τον αφήσει να φύγει εν ειρήνη.
- 3 Όμως ο βασιλιάς οργίστηκε περισσότερο, και διέταξε να διώξουν τον Άλμα από ανάμεσα τους, και έστειλε τους υπηρέτες του ξοπίσω του για να τον φονεύσουν.
- 4 Όμως εκείνος έφυγε γρήγορα από εμπρός τους και κρύφτηκε ώστε δεν μπόρεσαν να τον βρουν. Και εκείνος, ων κρυμμένος για πολλές ημέρες, έγραψε όλα τα λόγια που είχε πει ο Αβιναδί.
- 5 Και συνέβη ώστε ο βασιλιάς έβαλε τους φρουρούς του να περικυκλώσουν τον Αβιναδί και να τον πιάσουν. Και τον έδεσαν και τον έριξαν στη φυλακή.
- 6 Και ύστερα από τρεις ημέρες, έχοντας συσκεφθεί με τους ιερείς του, έβαλε να τον φέρουν πάλι εμπρός του.
- 7 Και του είπε: Αβιναδί, έχουμε κατηγορία εναντίον σου, και είσαι άξιος θανάτου.
- 8 Επειδή είπες ότι ο ίδιος ο Θεός θα κατεβεί ανάμεσα στα τέκνα των ανθρώπων· και τώρα, γι' αυτόν τον λόγο θα θανατωθείς εκτός αν ανακαλέσεις όλα τα λόγια που είπες εναντίον μου και εναντίον του λαού μου.
- 9 Τώρα ο Αβιναδί του είπε: Σας λέω, δεν θα ανακαλέσω τα λόγια που σας είπα σχετικά με αυτόν τον λαό, γιατί είναι αληθινά. Και για να ξέρετε ότι είναι σωστά, επέτρεψα στον εαυτό μου να πέσω στα χέρια σας.

Mosiah 17

And now it came to pass that when Abinadi had finished these sayings, that the king commanded that the priests should take him and cause that he should be put to death.

But there was one among them whose name was Alma, he also being a descendant of Nephi. And he was a young man, and he believed the words which Abinadi had spoken, for he knew concerning the iniquity which Abinadi had testified against them; therefore he began to plead with the king that he would not be angry with Abinadi, but suffer that he might depart in peace.

But the king was more wroth, and caused that Alma should be cast out from among them, and sent his servants after him that they might slay him.

But he fled from before them and hid himself that they found him not. And he being concealed for many days did write all the words which Abinadi had spoken.

And it came to pass that the king caused that his guards should surround Abinadi and take him; and they bound him and cast him into prison.

And after three days, having counseled with his priests, he caused that he should again be brought before him.

And he said unto him: Abinadi, we have found an accusation against thee, and thou art worthy of death.

For thou hast said that God himself should come down among the children of men; and now, for this cause thou shalt be put to death unless thou wilt recall all the words which thou hast spoken evil concerning me and my people.

Now Abinadi said unto him: I say unto you, I will not recall the words which I have spoken unto you concerning this people, for they are true; and that ye may know of their surety I have suffered myself that I have fallen into your hands.

10 Μάλιστα, και θα υποφέρω μέχρι και θάνατο ακόμα, και δεν θα ανακαλέσω τα λόγια μου, και αυτά θα σταθούν ως μαρτυρία εναντίον σας. Και αν με φονεύσετε, θα χύσετε αθώο αίμα, και αυτό επίσης θα σταθεί ως μαρτυρία εναντίον σας κατά την τελευταία ημέρα.

11 Και τότε ο βασιλιάς Νώε ήταν έτοιμος να τον απελευθερώσει, γιατί φοβήθηκε τα λόγια του, γιατί φοβήθηκε ότι οι κρίσεις του Θεού θα έπεφταν επάνω του.

12 Όμως οι ιερείς ύψωσαν τη φωνή τους εναντίον του, και άρχισαν να τον κατηγορούν λέγοντας: Έχει καθυβρίσει τον βασιλιά. Γι' αυτό, ερεθίστηκε με θυμό πάλι ο βασιλιάς εναντίον του, και τον παρέδωσε για να φονευθεί.

13 Και συνέβη ώστε τον πήραν και τον έδεσαν, και μαστίγωσαν το δέρμα του με δεσμίδες ράβδων, μάλιστα, μέχρι θανάτου.

14 Και τώρα όταν οι φλόγες άρχισαν να τον καίνε, τους φώναξε, λέγοντας:

15 Ιδού, ακριβώς όπως έχετε κάνει σε εμένα, έτσι θα συμβεί ώστε οι απόγονοί σου θα κάνουν πολλούς να υποφέρουν τους πόνους που εγώ υποφέρω, δηλαδή τους πόνους του θανάτου από φωτιά. Και αυτό επειδή θα πιστεύουν στη σωτηρία του Κυρίου του Θεού τους.

16 Και θα συμβεί ώστε εσείς θα βασανιστείτε με όλων των ειδών τις ασθένειες εξαιτίας των ανομιών σας.

17 Μάλιστα, και θα παταχθείτε από κάθε μεριά, και θα σας πάνε και θα σας σκορπίσουν πέρα-δώθε, ακριβώς όπως ένα άγριο κοπάδι που το κυνηγούν άγρια και σαρκοβόρα θηρία.

18 Και εκείνη την ημέρα θα σας κυνηγήσουν, και θα πιαστείτε από το χέρι των εχθρών σας, και τότε θα υποφέρετε, όπως εγώ υποφέρω, τους πόνους του θανάτου από φωτιά.

19 Έτσι εκτελεί ο Θεός εκδίκηση σε αυτούς που καταστρέφουν τον λαό του. Ω Θεέ, δέξου την ψυχή μου.

20 Και τώρα, όταν ο Αβιναδί είπε αυτά τα λόγια, έπεσε, έχοντας υποστεί θάνατο από φωτιά. Μάλιστα, έχοντας θανατωθεί, επειδή δεν ήθελε να αρνηθεί τις εντολές του Θεού, έχοντας σφραγίσει την αλήθεια των λόγων του με τον θάνατό του.

Yea, and I will suffer even until death, and I will not recall my words, and they shall stand as a testimony against you. And if ye slay me ye will shed innocent blood, and this shall also stand as a testimony against you at the last day.

And now king Noah was about to release him, for he feared his word; for he feared that the judgments of God would come upon him.

But the priests lifted up their voices against him, and began to accuse him, saying: He has reviled the king. Therefore the king was stirred up in anger against him, and he delivered him up that he might be slain.

And it came to pass that they took him and bound him, and scourged his skin with faggots, yea, even unto death.

And now when the flames began to scorch him, he cried unto them, saying:

Behold, even as ye have done unto me, so shall it come to pass that thy seed shall cause that many shall suffer the pains that I do suffer, even the pains of death by fire; and this because they believe in the salvation of the Lord their God.

And it will come to pass that ye shall be afflicted with all manner of diseases because of your iniquities.

Yea, and ye shall be smitten on every hand, and shall be driven and scattered to and fro, even as a wild flock is driven by wild and ferocious beasts.

And in that day ye shall be hunted, and ye shall be taken by the hand of your enemies, and then ye shall suffer, as I suffer, the pains of death by fire.

Thus God executeth vengeance upon those that destroy his people. O God, receive my soul.

And now, when Abinadi had said these words, he fell, having suffered death by fire; yea, having been put to death because he would not deny the commandments of God, having sealed the truth of his words by his death.

Μωσία 18

- 1 Και τώρα συνέβη ώστε ο Άλμα, που είχε ξεφύγει από τους υπηρέτες του βασιλιά Νώε, μετάνιωσε για τις αμαρτίες και τις ανομίες του, και περιφερόταν ιδιωτικά ανάμεσα στον λαό, και άρχισε να διδάσκει τα λόγια του Αβιναδί –
- 2 Μάλιστα, σχετικά με αυτό που επρόκειτο να συμβεί, και επίσης σχετικά με την ανάσταση των νεκρών και τη λύτρωση των ανθρώπων, η οποία θα συνέβαινε μέσω της δύναμης, και των παθών, και του θανάτου του Χριστού, και της ανάστασης και της ανάληψής του στους ουρανούς.
- 3 Και όσοι ήθελαν να ακούσουν τα λόγια του τους δίδασκε. Και τους δίδασκε ιδιωτικά, για να μην το μάθει ο βασιλιάς. Και πολλοί πίστεψαν τα λόγια του.
- 4 Και συνέβη ώστε όσοι τον πίστεψαν πήγαν σε έναν τόπο που τον έλεγαν Μόρμον, έχοντας πάρει το όνομά του από τον βασιλιά, όντας στα όρια της χώρας που τη λυμαίνονταν, κατά καιρούς δηλαδή κατά εποχές, τα άγρια θηρία.
- 5 Τώρα, στον Μόρμον υπήρχε μια πηγή από καθαρό νερό, και ο Άλμα πήγε προς τα εκεί, όπου υπήρχε κοντά στο νερό μία πυκνή συστάδα από μικρά δέντρα, όπου κρυβόταν κατά την ημέρα από τις αναζητήσεις του βασιλιά.
- 6 Και συνέβη ώστε όσοι πίστευαν σε αυτόν πήγαιναν προς τα εκεί για να ακούσουν τα λόγια του.
- 7 Και συνέβη ώστε ύστερα από πολλές ημέρες, ένας μεγάλος αριθμός είχε μαζευτεί στον τόπο του Μόρμον για να ακούσει τα λόγια του Άλμα. Μάλιστα, όλοι όσοι πίστευαν τα λόγια του είχαν συγκεντρωθεί, για να τον ακούσουν. Και τους δίδαξε, και τους κήρυξε μετάνοια, και λύτρωση, και πίστη στον Κύριο.
- 8 Και συνέβη ώστε τους είπε: Ιδού, εδώ είναι τα νερά του Μόρμον (γιατί έτσι λέγονταν), και τώρα, καθώς επιθυμείτε να έλθετε στο ποίμνιο του Θεού, και να αποκαλείστε λαός του, και είστε πρόθυμοι να σηκώνετε ο ένας του άλλου τα βάρη, για να γίνονται ελαφριά.

Mosiah 18

And now, it came to pass that Alma, who had fled from the servants of king Noah, repented of his sins and iniquities, and went about privately among the people, and began to teach the words of Abinadi—

Yea, concerning that which was to come, and also concerning the resurrection of the dead, and the redemption of the people, which was to be brought to pass through the power, and sufferings, and death of Christ, and his resurrection and ascension into heaven.

And as many as would hear his word he did teach. And he taught them privately, that it might not come to the knowledge of the king. And many did believe his words.

And it came to pass that as many as did believe him did go forth to a place which was called Mormon, having received its name from the king, being in the borders of the land having been infested, by times or at seasons, by wild beasts.

Now, there was in Mormon a fountain of pure water, and Alma resorted thither, there being near the water a thicket of small trees, where he did hide himself in the daytime from the searches of the king.

And it came to pass that as many as believed him went thither to hear his words.

And it came to pass after many days there were a goodly number gathered together at the place of Mormon, to hear the words of Alma. Yea, all were gathered together that believed on his word, to hear him. And he did teach them, and did preach unto them repentance, and redemption, and faith on the Lord.

And it came to pass that he said unto them: Behold, here are the waters of Mormon (for thus were they called) and now, as ye are desirous to come into the fold of God, and to be called his people, and are willing to bear one another's burdens, that they may be light;

9 Μάλιστα, και είστε πρόθυμοι να πενθείτε με εκείνους που πενθούν, μάλιστα, και να ανακουφίζετε εκείνους που έχουν ανάγκη ανακούφισης, και να σταθείτε ως μάρτυρες του Θεού σε όλες τις στιγμές και στα πάντα, και σε όλους τους τόπους που μπορεί να βρεθείτε, ακόμη και μέχρι θανάτου, ώστε να λυτρωθείτε από τον Θεό, και να συμπεριληφθείτε με αυτούς της πρώτης ανάστασης, ώστε να έχετε αιώνια ζωή –

10 Λοιπόν, σας λέω, αν αυτό είναι η επιθυμία της καρδιάς σας, τι σας εμποδίζει να βαπτισθείτε στο όνομα του Κυρίου, ως μαρτυρία ενώπιόν του ότι συνήψατε διαθήκη μαζί του, ότι θα τον υπηρετείτε και θα τηρείτε τις εντολές του, ώστε να εκχύσει το Πνεύμα του αφθονότερα επάνω σας;

11 Και τώρα, όταν ο λαός άκουσε αυτά τα λόγια, χειροκρότησαν από χαρά και αναφώνησαν: Αυτή είναι η επιθυμία της καρδιάς μας.

12 Και τώρα συνέβη ώστε ο Άλμα πήρε τον Ήλαμ, ων ένας από τους πρώτους, και πήγε και στάθηκε μέσα στο νερό και αναφώνησε λέγοντας: Ω Κύριε, έκχυσε το Πνεύμα σου επάνω στον δούλο σου, ώστε να μπορεί να εκτελεί αυτό το έργο με αγιότητα καρδιάς.

13 Και μόλις είπε αυτά τα λόγια, το Πνεύμα του Κυρίου ήταν επάνω του, και είπε: Ήλαμ, σε βαπτίζω, έχοντας εξουσία από τον Παντοδύναμο Θεό, ως μαρτυρία ότι συνήψες διαθήκη να τον υπηρετείς ώσπου να πεθάνεις κατά το θνητό σώμα. Και είθε το Πνεύμα του Κυρίου να εκχυθεί επάνω σου. Και είθε ο Κύριος να σου χαρίσει ζωή αιώνια, μέσω της λύτρωσης του Χριστού, τον οποίο έχει προετοιμάσει από καταβολής κόσμου.

14 Και αφού ο Άλμα είπε αυτά τα λόγια, και ο Άλμα και ο Ήλαμ βυθίστηκαν μέσα στο νερό· και εγέρθηκαν και βγήκαν από το νερό αγαλλιάζοντας, όντες γεμάτοι με το Πνεύμα.

15 Και πάλι, ο Άλμα πήρε έναν άλλον, και προχώρησε για δεύτερη φορά μέσα στο νερό και τον βάπτισε ανάλογα με τον πρώτο, μόνο που ο ίδιος δεν βυθίστηκε πάλι μέσα στο νερό.

Yea, and are willing to mourn with those that mourn; yea, and comfort those that stand in need of comfort, and to stand as witnesses of God at all times and in all things, and in all places that ye may be in, even until death, that ye may be redeemed of God, and be numbered with those of the first resurrection, that ye may have eternal life—

Now I say unto you, if this be the desire of your hearts, what have you against being baptized in the name of the Lord, as a witness before him that ye have entered into a covenant with him, that ye will serve him and keep his commandments, that he may pour out his Spirit more abundantly upon you?

And now when the people had heard these words, they clapped their hands for joy, and exclaimed: This is the desire of our hearts.

And now it came to pass that Alma took Helam, he being one of the first, and went and stood forth in the water, and cried, saying: O Lord, pour out thy Spirit upon thy servant, that he may do this work with holiness of heart.

And when he had said these words, the Spirit of the Lord was upon him, and he said: Helam, I baptize thee, having authority from the Almighty God, as a testimony that ye have entered into a covenant to serve him until you are dead as to the mortal body; and may the Spirit of the Lord be poured out upon you; and may he grant unto you eternal life, through the redemption of Christ, whom he has prepared from the foundation of the world.

And after Alma had said these words, both Alma and Helam were buried in the water; and they arose and came forth out of the water rejoicing, being filled with the Spirit.

And again, Alma took another, and went forth a second time into the water, and baptized him according to the first, only he did not bury himself again in the water.

- 16 Και με αυτόν τον τρόπο βάπτισε καθέναν που ερχόταν στην τοποθεσία του Μόρμον. Και ήταν όλοι τους περίπου διακόσιες τέσσερις ψυχές. Μάλιστα, και βαπτίσθηκαν στα νερά του Μόρμον, και ήταν γεμάτοι με τη χάρη του Θεού.
- 17 Και ονομάζονταν η εκκλησία του Θεού, δηλαδή η εκκλησία του Χριστού από τότε κι ύστερα. Και συνέβη ώστε οποιοσδήποτε βαπτιζόταν με τη δύναμη και την εξουσία του Θεού προσετίθετο στην εκκλησία του.
- 18 Και συνέβη ώστε ο Άλμα, έχοντας εξουσία από τον Θεό, χειροτόνησε ιερείς. Έναν ιερέα για κάθε πενήντα άτομα χειροτόνησε να κηρύττουν προς αυτούς, και να τους διδάσκουν σχετικά με όσα αφορούν στη βασιλεία του Θεού.
- 19 Και τους πρόσταξε να μη διδάσκουν τίποτα άλλο παρά μόνο αυτά που τους είχε διδάξει, και που είχαν ειπωθεί από το στόμα των αγίων προφητών.
- 20 Μάλιστα, ακόμη τους πρόσταξε να μην κηρύττουν τίποτα άλλο παρά μόνο μετάνοια και πίστη στον Κύριο, που είχε λυτρώσει τον λαό του.
- 21 Και τους πρόσταξε να μην έχουν διχόνοιες ο ένας με τον άλλον, αλλά να κοιτούν εμπρός με ένα μάτι, έχοντας μια πίστη και ένα βάπτισμα, έχοντας τις καρδιές τους συνυφασμένες με ενότητα και με αγάπη ο ένας προς τον άλλον.
- 22 Και έτσι τους πρόσταξε να κηρύττουν. Και έτσι έγιναν τέκνα του Θεού.
- 23 Και τους πρόσταξε να τηρούν την Ημέρα του Κυρίου, και να την αγιάζουν, και επίσης κάθε ημέρα να δίνουν ευχαριστίες στον Κύριο τον Θεό τους.
- 24 Και επίσης τους πρόσταξε οι ιερείς, τους οποίους είχε χειροτονήσει, να εργάζονται με τα ίδια τους τα χέρια για τη συντήρησή τους.
- 25 Και υπήρχε μια ημέρα σε κάθε εβδομάδα η οποία είχε ξεχωριστεί για να συγκεντρώνονται ώστε να διδάσκουν τον λαό και να λατρεύουν τον Κύριο τον Θεό τους, και επίσης, όσο συχνά μπορούσαν και ήταν στη δύναμή τους να συναθροίζονται μεταξύ τους.

And after this manner he did baptize every one that went forth to the place of Mormon; and they were in number about two hundred and four souls; yea, and they were baptized in the waters of Mormon, and were filled with the grace of God.

And they were called the church of God, or the church of Christ, from that time forward. And it came to pass that whosoever was baptized by the power and authority of God was added to his church.

And it came to pass that Alma, having authority from God, ordained priests; even one priest to every fifty of their number did he ordain to preach unto them, and to teach them concerning the things pertaining to the kingdom of God.

And he commanded them that they should teach nothing save it were the things which he had taught, and which had been spoken by the mouth of the holy prophets.

Yea, even he commanded them that they should preach nothing save it were repentance and faith on the Lord, who had redeemed his people.

And he commanded them that there should be no contention one with another, but that they should look forward with one eye, having one faith and one baptism, having their hearts knit together in unity and in love one towards another.

And thus he commanded them to preach. And thus they became the children of God.

And he commanded them that they should observe the sabbath day, and keep it holy, and also every day they should give thanks to the Lord their God.

And he also commanded them that the priests whom he had ordained should labor with their own hands for their support.

And there was one day in every week that was set apart that they should gather themselves together to teach the people, and to worship the Lord their God, and also, as often as it was in their power, to assemble themselves together.

- 26 Και οι ιερείς δεν έπρεπε να βασίζονται στον λαό για τη συντήρησή τους, αλλά για τον κόπο τους θα ελάμβαναν τη χάρη του Θεού, ώστε να γίνονται ισχυροί κατά το Πνεύμα, έχοντας τη γνώση του Θεού, ώστε να διδάσκουν με δύναμη και εξουσία από τον Θεό.
- 27 Και πάλι ο Άλμα πρόσταξε ο λαός της εκκλησίας να δίνει από τα υπάρχοντά του, καθένας ανάλογα με αυτό που είχε. Αν είχε πιο άφθονα, να δίνει πιο άφθονα. Και από εκείνον που είχε μόνο λίγα, μόνο λίγα θα έπρεπε να απαιτούνται. Και σε εκείνον που δεν είχε θα έπρεπε να δίνεται.
- 28 Και έτσι θα έπρεπε να δίνουν από τα υπάρχοντά τους από δική τους θέληση και από αγαθές επιθυμίες προς τον Θεό, και σε εκείνους τους ιερείς που είχαν ανάγκη, μάλιστα, και σε καθέναν έχοντα ανάγκη, σε κάθε γυμνή ψυχή.
- 29 Και αυτό τους το είπε έχοντας προσταχθεί από τον Θεό. Και πράγματι βράδιζαν ορθώς ενώπιον του Θεού, δίνοντας ο ένας στον άλλον και υλικά και πνευματικά, σύμφωνα με τις ανάγκες τους και τις ελλείψεις τους.
- 30 Και τώρα συνέβη ώστε όλα αυτά γίνονταν στον Μόρμον, μάλιστα, δίπλα στα νερά του Μόρμον, στο δάσος που ήταν κοντά στα νερά του Μόρμον. Μάλιστα, ο τόπος του Μόρμον, τα νερά του Μόρμον, το δάσος του Μόρμον, πόσο όμορφα είναι αυτά στα μάτια εκείνων που εκεί έμαθαν για τον Λυτρωτή τους. Μάλιστα, και πόσο ευλογημένοι είναι εκείνοι, γιατί θα ψάλλουν εξυμνώντας τον για πάντα.
- 31 Και αυτά όλα έγιναν στα όρια της χώρας, ώστε να μη γίνουν γνωστά στον βασιλιά.
- 32 Όμως, ιδού, συνέβη ώστε ο βασιλιάς, έχοντας ανακαλύψει κάποια κίνηση ανάμεσα στον λαό, έστειλε τους υπηρέτες του να τους παρακολουθήσουν. Γι' αυτό την ημέρα που συναθροίζονταν μεταξύ τους για να ακούσουν τον λόγο του Κυρίου, ανακαλύφθηκαν από τον βασιλιά.
- 33 Και τώρα ο βασιλιάς είπε ότι ο Άλμα ξεσήκωνε τον λαό να επαναστατήσει εναντίον του. Γι' αυτό έστειλε τον στρατό του να τους εξολοθρεύσει.

And the priests were not to depend upon the people for their support; but for their labor they were to receive the grace of God, that they might wax strong in the Spirit, having the knowledge of God, that they might teach with power and authority from God.

And again Alma commanded that the people of the church should impart of their substance, every one according to that which he had; if he have more abundantly he should impart more abundantly; and of him that had but little, but little should be required; and to him that had not should be given.

And thus they should impart of their substance of their own free will and good desires towards God, and to those priests that stood in need, yea, and to every needy, naked soul.

And this he said unto them, having been commanded of God; and they did walk uprightly before God, imparting to one another both temporally and spiritually according to their needs and their wants.

And now it came to pass that all this was done in Mormon, yea, by the waters of Mormon, in the forest that was near the waters of Mormon; yea, the place of Mormon, the waters of Mormon, the forest of Mormon, how beautiful are they to the eyes of them who there came to the knowledge of their Redeemer; yea, and how blessed are they, for they shall sing to his praise forever.

And these things were done in the borders of the land, that they might not come to the knowledge of the king.

But behold, it came to pass that the king, having discovered a movement among the people, sent his servants to watch them. Therefore on the day that they were assembling themselves together to hear the word of the Lord they were discovered unto the king.

And now the king said that Alma was stirring up the people to rebellion against him; therefore he sent his army to destroy them.

34 Και συνέβη ώστε ο Άλμα και ο λαός του Κυρίου
ειδοποιήθηκαν για τον ερχομό του στρατού του βασιλιά.
Γι' αυτό πήραν τις σκηνές τους και τις οικογένειες τους
και έφυγαν στην έρημο.

35 Και ήταν κατά τον αριθμό περίπου τετρακόσιες
πενήντα ψυχές.

And it came to pass that Alma and the people of the
Lord were apprised of the coming of the king's army;
therefore they took their tents and their families and de-
parted into the wilderness.

And they were in number about four hundred and
fifty souls.

Μωσία 19

- 1 Και συνέβη ώστε επέστρεψε ο στρατός του βασιλιά, έχοντας ψάξει μάταια για τον λαό του Κυρίου.
- 2 Και τώρα ιδού, οι στρατιωτικές δυνάμεις του βασιλιά ήταν μικρές, έχοντας μειωθεί, και άρχισε να δημιουργείται διάσπαση ανάμεσα στο υπόλοιπο του λαού.
- 3 Και το μικρότερο τμήμα άρχισε να πνέει απειλές εναντίον του βασιλιά, και άρχισε να υπάρχει μια μεγάλη διχόνοια ανάμεσά τους.
- 4 Και τώρα ήταν ανάμεσά τους ένας άνθρωπος του οποίου το όνομα ήταν Γεδεών, και ων δυνατός άνδρας και εχθρός του βασιλιά, γι' αυτό τράβηξε το σπαθί του, και ορκίστηκε στην οργή του ότι θα φόνευε τον βασιλιά.
- 5 Και συνέβη ώστε αυτός πολέμησε με τον βασιλιά. Και όταν είδε ο βασιλιάς ότι κόντευε να τον υπερικήσει, ετράπη σε φυγή και έτρεξε και πήγε επάνω στον πύργο που ήταν δίπλα στον ναό.
- 6 Και ο Γεδεών τον κυνήγησε και κόντευε να ανεβεί επάνω στον πύργο για να φονεύσει τον βασιλιά, και ο βασιλιάς έριξε τα μάτια του ολόγυρα προς τη γη του Σέμλον, και ιδού, ο στρατός των Λαμανιτών βρισκόταν μέσα στα σύνορα της χώρας.
- 7 Και τώρα φώναξε ο βασιλιάς μέσα στην αγωνία της ψυχής του και είπε: Γεδεών, άσε με να ζήσω, επειδή οι Λαμανίτες έρχονται καταπάνω μας, και θα μας εξολοθρεύσουν. Μάλιστα, θα εξολοθρεύσουν τον λαό μου.
- 8 Και τώρα ο βασιλιάς δεν ανησυχούσε τόσο για τον λαό του παρά για την ίδια του τη ζωή. Κι όμως, ο Γεδεών του χάρισε τη ζωή.
- 9 Και πρόσταξε ο βασιλιάς τον λαό να τραπή σε φυγή μακριά από τους Λαμανίτες, και εκείνος ο ίδιος έφυγε από κοντά τους, και ξέφυγαν μέσα στην έρημο, με τις γυναίκες τους και τα παιδιά τους.
- 10 Και συνέβη ώστε οι Λαμανίτες τους καταδίωξαν, και τους πρόφθασαν, και άρχισαν να τους φονεύουν.
- 11 Λοιπόν συνέβη ώστε ο βασιλιάς τους πρόσταξε να αφήσουν όλοι οι άνδρες τις γυναίκες τους και τα παιδιά τους, και να τραπούν σε φυγή μακριά από τους Λαμανίτες.

Mosiah 19

And it came to pass that the army of the king returned, having searched in vain for the people of the Lord.

And now behold, the forces of the king were small, having been reduced, and there began to be a division among the remainder of the people.

And the lesser part began to breathe out threatenings against the king, and there began to be a great contention among them.

And now there was a man among them whose name was Gideon, and he being a strong man and an enemy to the king, therefore he drew his sword, and swore in his wrath that he would slay the king.

And it came to pass that he fought with the king; and when the king saw that he was about to overpower him, he fled and ran and got upon the tower which was near the temple.

And Gideon pursued after him and was about to get upon the tower to slay the king, and the king cast his eyes round about towards the land of Shemlon, and behold, the army of the Lamanites were within the borders of the land.

And now the king cried out in the anguish of his soul, saying: Gideon, spare me, for the Lamanites are upon us, and they will destroy us; yea, they will destroy my people.

And now the king was not so much concerned about his people as he was about his own life; nevertheless, Gideon did spare his life.

And the king commanded the people that they should flee before the Lamanites, and he himself did go before them, and they did flee into the wilderness, with their women and their children.

And it came to pass that the Lamanites did pursue them, and did overtake them, and began to slay them.

Now it came to pass that the king commanded them that all the men should leave their wives and their children, and flee before the Lamanites.

- 12 Λοιπόν υπήρχαν πολλοί που δεν ήθελαν να τους αφήσουν, αλλά πρότιμούσαν να μείνουν και να αφανιστούν μαζί τους. Και οι υπόλοιποι άφησαν τις γυναίκες τους και τα παιδιά τους και ετράπησαν σε φυγή.
- 13 Και συνέβη ώστε εκείνοι που παρέμειναν με τις γυναίκες τους και τα παιδιά τους έκαναν ώστε οι όμορφες κόρες τους να σταθούν εμπρός και να παρακαλέσουν τους Λαμανίτες ώστε να μην τους φονεύσουν.
- 14 Και συνέβη ώστε οι Λαμανίτες έδειξαν συμπόνια γι' αυτούς, επειδή γοητεύτηκαν από την ομορφιά των γυναικών τους.
- 15 Γι' αυτό οι Λαμανίτες τους χάρισαν τη ζωή, και τους πήραν αιχμαλώτους και τους έφεραν πίσω στη χώρα του Νεφί, και τους παραχώρησαν το να κατέχουν τη χώρα, υπό τους όρους ότι θα παρέδιδαν τον βασιλιά Νάε στα χέρια των Λαμανιτών, και θα παρέδιδαν την περιουσία τους, μέχρι το μισό από όλα όσα κατείχαν, το μισό από το χρυσάφι τους και το ασήμι τους και όλα τα πολύτιμα αντικείμενά τους, και έτσι θα πλήρωναν φόρο υποτέλειας στον βασιλιά των Λαμανιτών από χρόνο σε χρόνο.
- 16 Και τώρα υπήρχε ένας από τους υιούς του βασιλιά ανάμεσα σε αυτούς που είχαν αιχμαλωτιστεί, του οποίου το όνομα ήταν Λίμχι.
- 17 Και τώρα ο Λίμχι επιθυμούσε ο πατέρας του να μην αφανιστεί. Κι όμως ο Λίμχι δεν αγνοούσε τις ανομίες του πατέρα του, αφού αυτός ο ίδιος ήταν δίκαιος άνθρωπος.
- 18 Και συνέβη ώστε ο Γεδεών έστειλε άνδρες μέσα στην έρημο κρυφά, για να ψάξουν για τον βασιλιά και αυτούς που ήταν μαζί του. Και συνέβη ώστε συνάντησαν τον λαό στην έρημο, όλους εκτός από τον βασιλιά και τους ιερείς του.
- 19 Λοιπόν αυτοί είχαν ορκιστεί στην καρδιά τους ότι θα επέστρεφαν στη γη του Νεφί, και αν είχαν φονευθεί οι γυναίκες τους και τα παιδιά τους, και εκείνοι επίσης που είχαν παραμείνει μαζί τους, θα ζητούσαν εκδίκηση, και επίσης θα αφανίζονταν μαζί τους.
- 20 Και ο βασιλιάς τους πρόσταξε να μην επιστρέψουν. Και θύμωσαν με τον βασιλιά, και έκαναν ώστε να υποφέρει, ακόμη και μέχρι θανάτου από φωτιά.
- 21 Και ήταν έτοιμοι να πάρουν τους ιερείς επίσης και να τους φονεύσουν, και αυτοί ετράπησαν σε φυγή από εμπρός τους.

Now there were many that would not leave them, but had rather stay and perish with them. And the rest left their wives and their children and fled.

And it came to pass that those who tarried with their wives and their children caused that their fair daughters should stand forth and plead with the Lamanites that they would not slay them.

And it came to pass that the Lamanites had compassion on them, for they were charmed with the beauty of their women.

Therefore the Lamanites did spare their lives, and took them captives and carried them back to the land of Nephi, and granted unto them that they might possess the land, under the conditions that they would deliver up king Noah into the hands of the Lamanites, and deliver up their property, even one half of all they possessed, one half of their gold, and their silver, and all their precious things, and thus they should pay tribute to the king of the Lamanites from year to year.

And now there was one of the sons of the king among those that were taken captive, whose name was Limhi.

And now Limhi was desirous that his father should not be destroyed; nevertheless, Limhi was not ignorant of the iniquities of his father, he himself being a just man.

And it came to pass that Gideon sent men into the wilderness secretly, to search for the king and those that were with him. And it came to pass that they met the people in the wilderness, all save the king and his priests.

Now they had sworn in their hearts that they would return to the land of Nephi, and if their wives and their children were slain, and also those that had tarried with them, that they would seek revenge, and also perish with them.

And the king commanded them that they should not return; and they were angry with the king, and caused that he should suffer, even unto death by fire.

And they were about to take the priests also and put them to death, and they fled before them.

- 22 Και συνέβη ώστε ήταν έτοιμοι να επιστρέψουν στη γη του Νεφί, και συνάντησαν τους ανθρώπους του Γεδεών. Και οι άνθρωποι του Γεδεών τους είπαν όλα όσα είχαν συμβεί στις γυναίκες τους και στα παιδιά τους, και ότι οι Λαμανίτες τους παραχώρησαν το να κατέχουν τη χώρα πληρώνοντας φόρο υποτέλειας στους Λαμανίτες το μισό από όλα όσα κατείχαν.
- 23 Και ο λαός είπε στους ανθρώπους του Γεδεών ότι είχαν φονεύσει τον βασιλιά, και οι ιερείς του είχαν τραπεί σε φυγή από αυτούς, πιο μακριά μέσα στην έρημο.
- 24 Και συνέβη ώστε όταν τελείωσαν τη διαδικασία, επέστρεψαν στη γη του Νεφί αγαλλιάζοντας, επειδή οι γυναίκες τους και τα παιδιά τους δεν είχαν φονευθεί. Και είπαν στον Γεδεών τι είχαν κάνει στον βασιλιά.
- 25 Και συνέβη ώστε ο βασιλιάς των Λαμανιτών τους έδωσε όρκο, ότι ο λαός του δεν θα τους φόνευε.
- 26 Και ο Λίμχι επίσης, ων ο υιός του βασιλιά, που του είχε επικυρωθεί το βασίλειο επάνω του από τον λαό, έδωσε όρκο στον βασιλιά των Λαμανιτών ότι θα πλήρωνε ο λαός του φόρο υποτέλειας προς αυτόν, και μάλιστα το μισό από όλα όσα κατείχαν.
- 27 Και συνέβη ώστε άρχισε ο Λίμχι να εδραιώνει το βασίλειο και να εδραιώνει ειρήνη ανάμεσα στον λαό του.
- 28 Και έβαλε ο βασιλιάς των Λαμανιτών φρουρούς ολόγυρα στη χώρα ώστε να κρατήσει τον λαό του Λίμχι μέσα στη χώρα, ώστε να μη φύγει για την έρημο. Και συντηρούσε τους φρουρούς του από το φόρο υποτέλειας που ελάμβανε από τους Νεφίτες.
- 29 Και τώρα ο βασιλιάς Λίμχι είχε διαρκή ειρήνη στο βασίλειό του για διάστημα δύο χρόνων, που οι Λαμανίτες δεν τους ενόχλησαν ούτε επεδίωκαν να τους εξολοθρεύσουν.

And it came to pass that they were about to return to the land of Nephi, and they met the men of Gideon. And the men of Gideon told them of all that had happened to their wives and their children; and that the Lamanites had granted unto them that they might possess the land by paying a tribute to the Lamanites of one half of all they possessed.

And the people told the men of Gideon that they had slain the king, and his priests had fled from them farther into the wilderness.

And it came to pass that after they had ended the ceremony, that they returned to the land of Nephi, rejoicing, because their wives and their children were not slain; and they told Gideon what they had done to the king.

And it came to pass that the king of the Lamanites made an oath unto them, that his people should not slay them.

And also Limhi, being the son of the king, having the kingdom conferred upon him by the people, made oath unto the king of the Lamanites that his people should pay tribute unto him, even one half of all they possessed.

And it came to pass that Limhi began to establish the kingdom and to establish peace among his people.

And the king of the Lamanites set guards round about the land, that he might keep the people of Limhi in the land, that they might not depart into the wilderness; and he did support his guards out of the tribute which he did receive from the Nephites.

And now king Limhi did have continual peace in his kingdom for the space of two years, that the Lamanites did not molest them nor seek to destroy them.

Μωσία 20

- 1 Λοιπόν ήταν ένα μέρος στο Σέμλον όπου μαζεύονταν οι θυγατέρες των Λαμανιτών για να τραγουδούν και να χορεύουν και για να διασκεδάζουν.
- 2 Και συνέβη ώστε κάποια ημέρα μαζεύτηκαν λίγες από αυτές για να τραγουδήσουν και να χορέψουν.
- 3 Και λοιπόν, οι ιερείς του βασιλιά Νώε, επειδή ντρέπονταν να επιστρέψουν στην πόλη του Νεφί, μάλιστα, και επειδή επίσης φοβούνταν ότι ο λαός θα τους φόνευε, γι' αυτό δεν τολμούσαν να επιστρέψουν στις γυναίκες τους και στα παιδιά τους.
- 4 Και έχοντας παραμείνει στην έρημο, και έχοντας ανακαλύψει τις θυγατέρες των Λαμανιτών, στάθηκαν και τις παρακολούθουσαν.
- 5 Και όταν ήταν μόνο λίγες απ' αυτές μαζεμένες για να χορέψουν, βγήκαν έξω από τους κρυψώνες τους και τις πήραν και τις έφεραν στην έρημο. Μάλιστα, είκοσι και τέσσερεις από τις θυγατέρες των Λαμανιτών τις έφεραν στην έρημο.
- 6 Και συνέβη ώστε όταν ανακάλυψαν οι Λαμανίτες ότι έλειπαν οι θυγατέρες τους, θύμωσαν με τον λαό του Λίμχι, επειδή νόμισαν ότι ήταν ο λαός του Λίμχι.
- 7 Άρα έστειλαν τον στρατό τους. Μάλιστα, ακόμη και ο ίδιος ο βασιλιάς πήγαινε μπροστά από τον λαό του. Και πήγαν στη γη του Νεφί για να καταστρέψουν τον λαό του Λίμχι.
- 8 Και τώρα, ο Λίμχι τους είχε ανακαλύψει από τον πύργο, ακόμη και όλες τις προετοιμασίες τους για πόλεμο τις είχε ανακαλύψει. Γι' αυτό συγκέντρωσε τον λαό του, και έστησε καρτέρι γι' αυτούς στους αγρούς και στα δάση.
- 9 Και συνέβη ώστε όταν οι Λαμανίτες έφθασαν, ο λαός του Λίμχι άρχισε να πέφτει επάνω τους από τα καρτέρια τους, και άρχισαν να τους φονεύουν.
- 10 Και συνέβη ώστε η μάχη έγινε υπερβολικά σφοδρή, επειδή πολεμούσαν σαν λιοντάρια για τη λεία τους.

Mosiah 20

Now there was a place in Shemlon where the daughters of the Lamanites did gather themselves together to sing, and to dance, and to make themselves merry.

And it came to pass that there was one day a small number of them gathered together to sing and to dance.

And now the priests of king Noah, being ashamed to return to the city of Nephi, yea, and also fearing that the people would slay them, therefore they durst not return to their wives and their children.

And having tarried in the wilderness, and having discovered the daughters of the Lamanites, they laid and watched them;

And when there were but few of them gathered together to dance, they came forth out of their secret places and took them and carried them into the wilderness; yea, twenty and four of the daughters of the Lamanites they carried into the wilderness.

And it came to pass that when the Lamanites found that their daughters had been missing, they were angry with the people of Limhi, for they thought it was the people of Limhi.

Therefore they sent their armies forth; yea, even the king himself went before his people; and they went up to the land of Nephi to destroy the people of Limhi.

And now Limhi had discovered them from the tower, even all their preparations for war did he discover; therefore he gathered his people together, and laid wait for them in the fields and in the forests.

And it came to pass that when the Lamanites had come up, that the people of Limhi began to fall upon them from their waiting places, and began to slay them.

And it came to pass that the battle became exceedingly sore, for they fought like lions for their prey.

- 11 Και συνέβη ώστε ο λαός του Λίμχι άρχισε να διώχνει τους Λαμανίτες από εμπρός τους. Κι όμως δεν ήταν ούτε οι μισοί από τους Λαμανίτες κατά τον αριθμό. Όμως πολεμούσαν για τη ζωή τους, και για τις γυναίκες τους, και για τα παιδιά τους. Γι' αυτό κατέβαλλαν μεγάλη προσπάθεια και πολεμούσαν σαν δράκοι.
- 12 Και συνέβη ώστε βρήκαν τον βασιλιά των Λαμανιτών ανάμεσα στον αριθμό των νεκρών. Όμως δεν ήταν νεκρός, έχοντας τραυματιστεί και αφεθεί επάνω στο έδαφος, τόσο γρήγορη ήταν η φυγή του λαού του.
- 13 Και τον πήραν και έδεσαν τις πληγές του, και τον έφεραν ενώπιον του Λίμχι, και είπαν: Ιδού, ορίστε ο βασιλιάς των Λαμανιτών, αυτός που έχει πληγωθεί έπεσε ανάμεσα στους νεκρούς τους, και τον εγκατέλειψαν. Και ιδού, τον φέραμε ενώπιόν σου· και τώρα ας τον φονεύσουμε.
- 14 Όμως ο Λίμχι τους είπε: Δεν θα τον φονεύσετε, αλλά φέρτε τον προς τα εδώ ώστε να μπορώ να τον δω. Και τον έφεραν. Και ο Λίμχι τους είπε: Τι αιτία έχετε να κηρύξετε πόλεμο εναντίον του λαού μου; Ιδού, ο λαός μου δεν έχει παραβεί τον όρκο που σου έκανα. Γι' αυτό, γιατί να παραβείτε τον όρκο που έχετε κάνει προς τον λαό μου;
- 15 Και τώρα ο βασιλιάς είπε: Έχω παραβεί τον όρκο επειδή ο λαός σου άρπαξε τις θυγατέρες του λαού μου. Γι' αυτό, μέσα στον θυμό μου, έκανα τον λαό μου να κηρύξει πόλεμο εναντίον του λαού σου.
- 16 Και τώρα, ο Λίμχι δεν είχε ακούσει τίποτα σχετικά με αυτό το θέμα. Γι' αυτό είπε: Θα ερευνήσω ανάμεσα στον λαό και οποιοσδήποτε έχει κάνει αυτό πράξη θα αφανιστεί. Γι' αυτό, φρόντισε να γίνει μια έρευνα ανάμεσα στον λαό του.
- 17 Όταν λοιπόν άκουσε ο Γεδεών αυτά, που ήταν ο στρατιωτικός διοικητής του βασιλιά, πήγε μπροστά και είπε στον βασιλιά: Σου ζητώ, πρόγονέ μου, μην ερευνήσεις αυτόν τον λαό, και μην τους βαρύνεις με αυτήν την κατηγορία.
- 18 Πατί δεν θυμάσαι τους ιερείς του πατέρα σου, τους οποίους αυτός ο λαός επεδίωκε να καταστρέψει; Και δεν βρίσκονται στην έρημο; Και δεν είναι αυτοί που έχουν κλέψει τις θυγατέρες των Λαμανιτών;

And it came to pass that the people of Limhi began to drive the Lamanites before them; yet they were not half so numerous as the Lamanites. But they fought for their lives, and for their wives, and for their children; therefore they exerted themselves and like dragons did they fight.

And it came to pass that they found the king of the Lamanites among the number of their dead; yet he was not dead, having been wounded and left upon the ground, so speedy was the flight of his people.

And they took him and bound up his wounds, and brought him before Limhi, and said: Behold, here is the king of the Lamanites; he having received a wound has fallen among their dead, and they have left him; and behold, we have brought him before you; and now let us slay him.

But Limhi said unto them: Ye shall not slay him, but bring him hither that I may see him. And they brought him. And Limhi said unto him: What cause have ye to come up to war against my people? Behold, my people have not broken the oath that I made unto you; therefore, why should ye break the oath which ye made unto my people?

And now the king said: I have broken the oath because thy people did carry away the daughters of my people; therefore, in my anger I did cause my people to come up to war against thy people.

And now Limhi had heard nothing concerning this matter; therefore he said: I will search among my people and whosoever has done this thing shall perish. Therefore he caused a search to be made among his people.

Now when Gideon had heard these things, he being the king's captain, he went forth and said unto the king: I pray thee forbear, and do not search this people, and lay not this thing to their charge.

For do ye not remember the priests of thy father, whom this people sought to destroy? And are they not in the wilderness? And are not they the ones who have stolen the daughters of the Lamanites?

- 19 Και τώρα, ιδού, και πες τα αυτά στον βασιλιά, για να τα πει στον λαό του, ώστε να κατευναστούν απέναντί μας. Επειδή ιδού, ήδη προετοιμάζονται να μας επιτεθούν. Και ιδού επίσης ότι εμείς δεν είμαστε παρά μόνο λίγοι.
- 20 Και ιδού, αυτοί έρχονται με τις πολυάριθμες στρατιές τους· και θα αφανιστούμε, εκτός αν τους κατευνάσει απέναντί μας ο βασιλιάς τους.
- 21 Γιατί δεν εκπληρώνονται τα λόγια του Αβιναδί, αυτά που προφήτευσε εναντίον μας – και όλα αυτά επειδή δεν θέλαμε να εισακούσουμε τα λόγια του Κυρίου, και να αποστραφούμε τις ανομίες μας;
- 22 Και τώρα ας κατευνάσουμε τον βασιλιά, και εκπληρώνουμε τον όρκο που του έχουμε δώσει, επειδή είναι καλύτερα να είμαστε υπόδουλοι παρά να χάσουμε τη ζωή μας. Γι' αυτό, ας θέσουμε λοιπόν τέλος στο τόσο πολύ χύσιμο αίματος.
- 23 Και τώρα, ο Λίμχι είπε στον βασιλιά όλα τα σχετικά με τον πατέρα του, και τους ιερείς που είχαν φύγει στην έρημο, και απέδωσε την απαγωγή των θυγατέρων τους σε αυτούς.
- 24 Και συνέβη ώστε κατευνάστηκε ο βασιλιάς απέναντι στον λαό του. Και τους είπε: Ας πάμε εμπρός για να συναντήσουμε τον λαό μου χωρίς όπλα. Και σας ορκίζομαι με όρκο ότι ο λαός μου δεν θα φονεύσει τον λαό σας.
- 25 Και συνέβη ώστε ακολούθησαν τον βασιλιά, και πήγαν εμπρός για να συναντήσουν τους Λαμανίτες χωρίς όπλα. Και συνέβη ώστε όντως συνάντησαν τους Λαμανίτες. Και ο βασιλιάς των Λαμανιτών υποκλίθηκε μπροστά τους, και παρακάλεσε εκ μέρους του λαού του Λίμχι.
- 26 Και όταν είδαν οι Λαμανίτες τον λαό του Λίμχι, ότι ήταν άοπλοι, τους συμπόνεσαν και κατευνάστηκαν απέναντί τους, και επέστρεψαν μαζί με τον βασιλιά τους στη χώρα τους.

And now, behold, and tell the king of these things, that he may tell his people that they may be pacified towards us; for behold they are already preparing to come against us; and behold also there are but few of us.

And behold, they come with their numerous hosts; and except the king doth pacify them towards us we must perish.

For are not the words of Abinadi fulfilled, which he prophesied against us—and all this because we would not hearken unto the words of the Lord, and turn from our iniquities?

And now let us pacify the king, and we fulfil the oath which we have made unto him; for it is better that we should be in bondage than that we should lose our lives; therefore, let us put a stop to the shedding of so much blood.

And now Limhi told the king all the things concerning his father, and the priests that had fled into the wilderness, and attributed the carrying away of their daughters to them.

And it came to pass that the king was pacified towards his people; and he said unto them: Let us go forth to meet my people, without arms; and I swear unto you with an oath that my people shall not slay thy people.

And it came to pass that they followed the king, and went forth without arms to meet the Lamanites. And it came to pass that they did meet the Lamanites; and the king of the Lamanites did bow himself down before them, and did plead in behalf of the people of Limhi.

And when the Lamanites saw the people of Limhi, that they were without arms, they had compassion on them and were pacified towards them, and returned with their king in peace to their own land.

Μωσία 21

- 1 Και συνέβη ώστε ο Λίμχι και ο λαός του επέστρεψαν στην πόλη του Νεφί, και άρχισαν πάλι να κατοικούν στη χώρα εν ειρήνη.
- 2 Και συνέβη ώστε ύστερα από πολλές ημέρες οι Λαμανίτες άρχισαν πάλι να ξεσηκώνονται σε θυμό εναντίον των Νεφιτών, και άρχισαν να έρχονται στα σύνορα της χώρας ολόγυρα.
- 3 Τώρα, δεν τολμούσαν να τους φονεύσουν, λόγω του όρκου που είχε κάνει ο βασιλιάς τους προς τον Λίμχι. Όμως τους ράπιζαν, και ασκούσαν εξουσία επάνω τους. Και άρχισαν να βάζουν μεγάλα βάρη επάνω στην πλάτη τους, και να τους οδηγούν όπως θα οδηγούσαν έναν βωβό υποζύγιο –
- 4 Μάλιστα, όλα αυτά γίνονταν για να εκπληρωθεί ο λόγος του Κυρίου.
- 5 Και τώρα τα βάσανα των Νεφιτών ήταν μεγάλα, και δεν υπήρχε τρόπος να ελευθερωθούν από τα χέρια τους, γιατί οι Λαμανίτες τους είχαν περικυκλώσει από κάθε πλευρά.
- 6 Και συνέβη ώστε άρχισε ο λαός να παραπονιέται με τον βασιλιά εξαιτίας των βασάνων τους. Και άρχισαν να επιθυμούν να πάνε σε μάχη εναντίον τους. Και ταλαιπωρούσαν πάρα πολύ τον βασιλιά τους με τα παράπονά τους. Γι' αυτό τους επέτρεψε να κάνουν σύμφωνα με τις επιθυμίες τους.
- 7 Και συγκεντρώθηκαν πάλι, και φόρεσαν την πανοπλία τους, και προήλασαν εναντίον των Λαμανιτών για να τους διώξουν από τη χώρα τους.
- 8 Και συνέβη ώστε οι Λαμανίτες τους νίκησαν, και τους έκαναν να οπισθοχωρήσουν, και φόνευσαν πολλούς από αυτούς.
- 9 Και τώρα υπήρχε μεγάλο πένθος και θρήνος ανάμεσα στον λαό του Λίμχι, η χήρα να θρηνεί για τον άνδρα της, ο υιός και η θυγατέρα να θρηνούν για τον πατέρα τους, και οι αδελφοί για τους αδελφούς τους.
- 10 Λοιπόν υπήρχαν πάρα πολλές χήρες στη χώρα, και θρηνούσαν γοερά από μέρα σε μέρα, γιατί τους είχε κυριεύσει μεγάλος φόβος για τους Λαμανίτες.

Mosiah 21

And it came to pass that Limhi and his people returned to the city of Nephi, and began to dwell in the land again in peace.

And it came to pass that after many days the Lamanites began again to be stirred up in anger against the Nephites, and they began to come into the borders of the land round about.

Now they durst not slay them, because of the oath which their king had made unto Limhi; but they would smite them on their cheeks, and exercise authority over them; and began to put heavy burdens upon their backs, and drive them as they would a dumb ass—

Yea, all this was done that the word of the Lord might be fulfilled.

And now the afflictions of the Nephites were great, and there was no way that they could deliver themselves out of their hands, for the Lamanites had surrounded them on every side.

And it came to pass that the people began to murmur with the king because of their afflictions; and they began to be desirous to go against them to battle. And they did afflict the king sorely with their complaints; therefore he granted unto them that they should do according to their desires.

And they gathered themselves together again, and put on their armor, and went forth against the Lamanites to drive them out of their land.

And it came to pass that the Lamanites did beat them, and drove them back, and slew many of them.

And now there was a great mourning and lamentation among the people of Limhi, the widow mourning for her husband, the son and the daughter mourning for their father, and the brothers for their brethren.

Now there were a great many widows in the land, and they did cry mightily from day to day, for a great fear of the Lamanites had come upon them.

- 11 Και συνέβη ώστε οι συνεχείς κραυγές τους ξεσήκωσαν τους υπόλοιπους από τον λαό του Λίμχι σε θυμό εναντίον των Λαμανιτών, και προέβησαν πάλι σε μάχη, αλλά αναγκάστηκαν πάλι να υποχωρήσουν, υφιστάμενοι μεγάλες απώλειες.
- 12 Μάλιστα, προέβησαν πάλι και για τρίτη φορά, και υπέφεραν κατά τον ίδιο τρόπο· και όσοι δεν φονεύθηκαν επέστρεψαν πάλι στην πόλη του Νεφί.
- 13 Και ταπείνωσαν τον εαυτό τους μέχρι το χώμα, υποδοιλωμένοι από τον ζυγό της υποδούλωσης, υποτασσόμενοι στο να πατάσσονται, και να σέρνονται πέρα-δώθε, και να επιβαρύνονται, σύμφωνα με τις επιθυμίες των εχθρών τους.
- 14 Και όντως ταπείνωσαν τον εαυτό τους μέχρι τα βάθη της ταπεινότητας. Και κραύγαζαν δυνατά προς τον Θεό. Μάλιστα, όλη την ημέρα κραύγαζαν προς τον Θεό τους να τους ελευθερώσει από τα βάσανά τους.
- 15 Και τώρα ο Κύριος αργούσε να ακούσει τις κραυγές τους εξαιτίας των ανομιών τους. Παρ' όλα αυτά, ο Κύριος όντως άκουσε τις κραυγές τους, και άρχισε να μαλακώνει την καρδιά των Λαμανιτών, ώστε άρχισαν να ελαφρώνουν τα βάσανα τους. Όμως ο Κύριος δεν το έκρινε ορθό να τους ελευθερώσει από την υποδούλωση.
- 16 Και συνέβη ώστε άρχισαν να ευημερούν βαθμιαία στη χώρα, και άρχισαν να παράγουν δημητριακά σε μεγαλύτερη αφθονία, και ποίμνια, και αγέλες, ώστε δεν υπέφεραν από πείνα.
- 17 Τώρα, υπήρχε ένας μεγάλος αριθμός γυναικών, περισσότερο απ' ό,τι άνδρες. Γι' αυτό ο βασιλιάς Λίμχι πρόσταξε κάθε άνδρα να παραχωρεί προς συντήρηση των χήρων και των παιδιών τους, ώστε να μην αφανιστούν από την πείνα· και αυτό το έκαναν λόγω του μεγάλου αριθμού εκείνων που είχαν φονευθεί.
- 18 Λοιπόν ο λαός του Λίμχι έμενε ενωμένος σε ένα σώμα, όσο ήταν δυνατόν, και ασφάλιζε τα σιτηρά του και τα ποίμνά του.
- 19 Και ο ίδιος ο βασιλιάς δεν εμπιστευόταν το άτομό του έξω από τα τείχη της πόλης, παρά μόνο αν έπαιρνε τους φρουρούς του μαζί του, φοβούμενος μήπως κατά κάποιον τρόπο έπεφτε στα χέρια των Λαμανιτών.

And it came to pass that their continual cries did stir up the remainder of the people of Limhi to anger against the Lamanites; and they went again to battle, but they were driven back again, suffering much loss.

Yea, they went again even the third time, and suffered in the like manner; and those that were not slain returned again to the city of Nephi.

And they did humble themselves even to the dust, subjecting themselves to the yoke of bondage, submitting themselves to be smitten, and to be driven to and fro, and burdened, according to the desires of their enemies.

And they did humble themselves even in the depths of humility; and they did cry mightily to God; yea, even all the day long did they cry unto their God that he would deliver them out of their afflictions.

And now the Lord was slow to hear their cry because of their iniquities; nevertheless the Lord did hear their cries, and began to soften the hearts of the Lamanites that they began to ease their burdens; yet the Lord did not see fit to deliver them out of bondage.

And it came to pass that they began to prosper by degrees in the land, and began to raise grain more abundantly, and flocks, and herds, that they did not suffer with hunger.

Now there was a great number of women, more than there was of men; therefore king Limhi commanded that every man should impart to the support of the widows and their children, that they might not perish with hunger; and this they did because of the greatness of their number that had been slain.

Now the people of Limhi kept together in a body as much as it was possible, and secured their grain and their flocks;

And the king himself did not trust his person without the walls of the city, unless he took his guards with him, fearing that he might by some means fall into the hands of the Lamanites.

- 20 Και φρόντισε ώστε να φυλάσσει ο λαός του τη χώρα ολόγυρα, ώστε να μπορέσουν με κάποιον τρόπο να πιάσουν εκείνους τους ιερείς που είχαν ξεφύγει στην έρημο, οι οποίοι είχαν κλέψει τις θυγατέρες των Λαμανιτών, και που είχαν προκαλέσει τόσο μεγάλη καταστροφή να πέσει επάνω τους.
- 21 Επειδή επιθυμούσαν να τους πιάσουν για να τους τιμωρήσουν. Επειδή είχαν έλθει μέσα στη χώρα του Νεφί τη νύχτα, και πήραν τα σιτηρά τους και πολλά από τα πολύτιμα αντικείμενά τους. Γι' αυτό τους έστησαν καρτέρι.
- 22 Και συνέβη ώστε δεν υπήρξε καμία διαταραχή ανάμεσα στους Λαμανίτες και τον λαό του Λίμχι, ακόμη και μέχρι τον καιρό που ο Αμμών και οι αδελφοί του ήλθαν στη χώρα.
- 23 Και ο βασιλιάς, ων έξω από τις πύλες της πόλης με τη φρουρά του, ανεκάλυψε τον Αμμών και τους αδελφούς του. Και υποθέτοντας ότι αυτοί ήταν ιερείς του Νώε, γι' αυτό έκανε να τους πιάσουν, και να τους δέσουν, και να τους ρίξουν στη φυλακή. Και αν ήταν οι ιερείς του Νώε, θα ενεργούσε ώστε να θανατωθούν.
- 24 Όμως, όταν ανεκάλυψε ότι δεν ήταν, αλλά ότι ήταν οι αδελφοί του, και είχαν έλθει από τη γη του Ζαραχέμλα, γέμισε από υπερβολικά μεγάλη χαρά.
- 25 Τώρα ο βασιλιάς Λίμχι είχε στείλει, πριν από τον ερχομό του Αμμών, έναν μικρό αριθμό ανδρών για να ψάξουν για τη γη του Ζαραχέμλα. Όμως δεν μπόρεσαν να τη βρουν, και χάθηκαν στην έρημο.
- 26 Παρά ταύτα, βρήκαν μία χώρα η οποία είχε εποικισθεί. Μάλιστα, μία χώρα η οποία ήταν σκεπασμένη με ξηρά οστά. Μάλιστα, μία χώρα που είχε εποικισθεί και η οποία είχε καταστραφεί. Και εκείνοι, υποθέτοντας ότι ήταν η χώρα του Ζαραχέμλα, επέστρεψαν στη χώρα του Νεφί, έχοντας φθάσει στα όρια της χώρας, όχι πολλές ημέρες πριν από τον ερχομό του Αμμών.
- 27 Και έφεραν μαζί τους ένα χρονικό, ένα χρονικό του λαού του οποίου τα οστά είχαν βρει. Και ήταν εγχαραγμένο σε πλάκες από μετάλλευμα.

And he caused that his people should watch the land round about, that by some means they might take those priests that fled into the wilderness, who had stolen the daughters of the Lamanites, and that had caused such a great destruction to come upon them.

For they were desirous to take them that they might punish them; for they had come into the land of Nephi by night, and carried off their grain and many of their precious things; therefore they laid wait for them.

And it came to pass that there was no more disturbance between the Lamanites and the people of Limhi, even until the time that Ammon and his brethren came into the land.

And the king having been without the gates of the city with his guard, discovered Ammon and his brethren; and supposing them to be priests of Noah therefore he caused that they should be taken, and bound, and cast into prison. And had they been the priests of Noah he would have caused that they should be put to death.

But when he found that they were not, but that they were his brethren, and had come from the land of Zarahemla, he was filled with exceedingly great joy.

Now king Limhi had sent, previous to the coming of Ammon, a small number of men to search for the land of Zarahemla; but they could not find it, and they were lost in the wilderness.

Nevertheless, they did find a land which had been peopled; yea, a land which was covered with dry bones; yea, a land which had been peopled and which had been destroyed; and they, having supposed it to be the land of Zarahemla, returned to the land of Nephi, having arrived in the borders of the land not many days before the coming of Ammon.

And they brought a record with them, even a record of the people whose bones they had found; and it was engraven on plates of ore.

28 Και τώρα, ο Λίμχι, πάλι γέμισε χαρά καθώς έμαθε από το στόμα του Αμμών ότι ο βασιλιάς Μωσίας είχε ένα χάρισμα από τον Θεό, με το οποίο μπορούσε να ερμηνεύσει τέτοια εγχαράγματα. Μάλιστα, και ο Αμμών επίσης αγαλλίασε.

29 Εντούτοις ο Αμμών και οι αδελφοί του γέμισαν λύπη, επειδή τόσοι πολλοί από τους αδελφούς τους είχαν φονευθεί.

30 Και επίσης που ο βασιλιάς Νώε και οι ιερείς του είχαν προκαλέσει να διαπράξει ο λαός τόσες πολλές αμαρτίες και ανομίες εναντίον του Θεού. Και επίσης θρηνούσαν για τον θάνατο του Αβιναδί. Και επίσης για την αποχώρηση του Άλμα και των ανθρώπων που πήγαν μαζί του, οι οποίοι είχαν σχηματίσει μία εκκλησία του Θεού μέσω της δύναμης και της εξουσίας του Θεού, και της πίστης στα λόγια τα οποία είχαν λεχθεί από τον Αβιναδί.

31 Μάλιστα, θρηνούσαν για την αποχώρησή τους, επειδή δεν ήξεραν προς τα πού είχαν φύγει. Τώρα, ευχαρίστως θα είχαν ενωθεί μαζί τους, γιατί αυτοί οι ίδιοι είχαν συνάψει διαθήκη με τον Θεό να τον υπηρετούν και να τηρούν τις εντολές του.

32 Και τώρα, από τον ερχομό του Αμμών, ο βασιλιάς Λίμχι, συνήψε κι αυτός διαθήκη με τον Θεό, και επίσης πολλοί από τον λαό του, να τον υπηρετούν και να τηρούν τις εντολές του.

33 Και συνέβη ώστε ο βασιλιάς Λίμχι και πολλοί από τον λαό του επιθυμούσαν να βαπτισθούν. Όμως δεν ήταν κανείς στη χώρα που να είχε εξουσία από τον Θεό. Και ο Αμμών αρνήθηκε να το κάνει αυτό, θεωρώντας τον εαυτό του ανάξιο δούλο.

34 Γι' αυτό, εκείνη την εποχή, δεν σχημάτισαν εκκλησία, περιμένοντας το Πνεύμα του Κυρίου. Τώρα επιθυμούσαν να γίνουν σαν τον Άλμα και τους αδελφούς του που είχαν φύγει στην έρημο.

35 Επιθυμούσαν να βαπτισθούν ως μαρτυρία και ομολογία ότι ήταν πρόθυμοι να υπηρετούν τον Θεό με όλη τους την καρδιά. Παρά ταύτα παρέτειναν τον καιρό. Και η αφήγηση του βαπτίσματός τους θα δοθεί στο μέλλον.

And now Limhi was again filled with joy on learning from the mouth of Ammon that king Mosiah had a gift from God, whereby he could interpret such engravings; yea, and Ammon also did rejoice.

Yet Ammon and his brethren were filled with sorrow because so many of their brethren had been slain;

And also that king Noah and his priests had caused the people to commit so many sins and iniquities against God; and they also did mourn for the death of Abinadi; and also for the departure of Alma and the people that went with him, who had formed a church of God through the strength and power of God, and faith on the words which had been spoken by Abinadi.

Yea, they did mourn for their departure, for they knew not whither they had fled. Now they would have gladly joined with them, for they themselves had entered into a covenant with God to serve him and keep his commandments.

And now since the coming of Ammon, king Limhi had also entered into a covenant with God, and also many of his people, to serve him and keep his commandments.

And it came to pass that king Limhi and many of his people were desirous to be baptized; but there was none in the land that had authority from God. And Ammon declined doing this thing, considering himself an unworthy servant.

Therefore they did not at that time form themselves into a church, waiting upon the Spirit of the Lord. Now they were desirous to become even as Alma and his brethren, who had fled into the wilderness.

They were desirous to be baptized as a witness and a testimony that they were willing to serve God with all their hearts; nevertheless they did prolong the time; and an account of their baptism shall be given hereafter.

36 Και τώρα όλη η σπουδή του Αμμών και του λαού του,
και του βασιλιά Λίμχι και του λαού του, ήταν να
ελευθερωθούν από τα χέρια των Λαμανιτών και από την
υποδούλωση.

And now all the study of Ammon and his people,
and king Limhi and his people, was to deliver them-
selves out of the hands of the Lamanites and from
bondage.

Μωσία 22

- 1 Και τώρα συνέβη ώστε ο Αμμών και ο βασιλιάς Λίμχι άρχισαν να συσκέπτονται με τον λαό πώς να ελευθερωθούν από την υποδούλωση. Και ακόμη έκαναν ώστε να συγκεντρωθεί όλος ο λαός. Και αυτό το έκαναν για να έχουν την ψήφο του λαού σχετικά με το θέμα.
- 2 Και συνέβη ώστε δεν μπορούσαν να βρουν κανέναν τρόπο για να ελευθερωθούν από την υποδούλωση, εκτός αν ήταν να πάρουν τις γυναίκες τους και τα παιδιά τους, και τα ποιμνιά τους, και τις αγέλες τους, και τις σκηνές τους και να αναχωρήσουν στην έρημο· επειδή, όντες οι Λαμανίτες τόσο πολυάριθμοι, ήταν αδύνατον για τον λαό του Λίμχι να πολεμήσει μαζί τους, σκεπτόμενοι να ελευθερωθούν από την υποδούλωση με το σπαθί.
- 3 Λοιπόν συνέβη ώστε ήλθε ο Γεδεών και στάθηκε εμπρός στον βασιλιά, και του είπε: Τώρα, βασιλιά, εσύ έχεις ακούσει εδώ τα λόγια μου πολλές φορές, όταν πολεμούσαμε τους αδελφούς μας, τους Λαμανίτες.
- 4 Και τώρα, βασιλιά, αν δεν με έχεις για άχρηστο υπηρέτη ή αν έχεις εισακούσει τα λόγια μου σε οποιοδήποτε βαθμό, και υπήρξαν χρήσιμα για σένα, έτσι ακριβώς επιθυμώ να ακούσεις τα λόγια μου αυτήν τη φορά, και θα είμαι υπηρέτης σου και θα ελευθερώσω αυτόν τον λαό από την υποδούλωση.
- 5 Και ο βασιλιάς τού παρεχώρησε το να μιλήσει. Και ο Γεδεών τού είπε:
- 6 Ιδού το οπίσθιο πέρασμα, μέσω του οπίσθιου τοίχου, στο οπίσθιο μέρος της πόλης. Οι Λαμανίτες, δηλαδή οι φρουροί των Λαμανιτών, τη νύχτα είναι μεθυσμένοι. Γι' αυτό ας στείλουμε προκήρυξη σε όλον αυτόν τον λαό να συγκεντρώσει τα ποιμνία και τις αγέλες του, ώστε να τα οδηγήσουν στην έρημο κατά τη νύχτα.
- 7 Και εγώ θα πάω σύμφωνα με την προσταγή σου και θα πληρώσω τον τελευταίο φόρο υποτέλειας από κρασί στους Λαμανίτες, κι αυτοί θα μεθύσουν. Και εμείς θα περάσουμε μέσα από το κρυφό πέρασμα στα αριστερά του στρατοπέδου τους, όταν είναι μεθυσμένοι και αποκοιμισμένοι.

Mosiah 22

And now it came to pass that Ammon and king Limhi began to consult with the people how they should deliver themselves out of bondage; and even they did cause that all the people should gather themselves together; and this they did that they might have the voice of the people concerning the matter.

And it came to pass that they could find no way to deliver themselves out of bondage, except it were to take their women and children, and their flocks, and their herds, and their tents, and depart into the wilderness; for the Lamanites being so numerous, it was impossible for the people of Limhi to contend with them, thinking to deliver themselves out of bondage by the sword.

Now it came to pass that Gideon went forth and stood before the king, and said unto him: Now O king, thou hast hitherto hearkened unto my words many times when we have been contending with our brethren, the Lamanites.

And now O king, if thou hast not found me to be an unprofitable servant, or if thou hast hitherto listened to my words in any degree, and they have been of service to thee, even so I desire that thou wouldst listen to my words at this time, and I will be thy servant and deliver this people out of bondage.

And the king granted unto him that he might speak. And Gideon said unto him:

Behold the back pass, through the back wall, on the back side of the city. The Lamanites, or the guards of the Lamanites, by night are drunken; therefore let us send a proclamation among all this people that they gather together their flocks and herds, that they may drive them into the wilderness by night.

And I will go according to thy command and pay the last tribute of wine to the Lamanites, and they will be drunken; and we will pass through the secret pass on the left of their camp when they are drunken and asleep.

- 8 Κατ' αυτόν τον τρόπο θα αποχωρήσουμε με τις γυναίκες μας και τα παιδιά μας, τα ποίμνιά μας και τις αγέλες μας στην έρημο. Και θα ταξιδεύσουμε γύρω από τη χώρα του Σιλώμ.
- 9 Και συνέβη ώστε ο βασιλιάς εισάκουσε τα λόγια του Γεδεών.
- 10 Και ο βασιλιάς Λίμχι έκανε ώστε να συγκεντρώσει ο λαός του τα ποίμνια του. Και έστειλε τον φόρο υποτέλειας από κρασί στους Λαμανίτες. Και έστειλε επίσης περισσότερο κρασί, ως δώρο γι' αυτούς. Και αυτοί ήπιαν ελεύθερα από το κρασί που τους έστειλε ο βασιλιάς Λίμχι.
- 11 Και συνέβη ώστε ο λαός του Λίμχι αποχώρησε τη νύχτα προς την έρημο με τα ποίμνιά του και τις αγέλες του, και πήγε γύρω από τη γη του Σιλώμ μέσα στην έρημο, και στράφηκε προς τη γη του Ζαραχέμλα, οδηγούμενοι από τον Αμμών και τους αδελφούς του.
- 12 Και είχαν πάρει όλο το χρυσάφι τους, και το ασήμι τους, και τα πολύτιμα αντικείμενά τους, αυτά που μπορούσαν να μεταφέρουν, και τις προμήθειές τους επίσης μαζί τους, στην έρημο· και συνέχισαν το ταξίδι τους.
- 13 Και αφού ήταν πολλές ημέρες στην έρημο, έφθασαν στη γη του Ζαραχέμλα και ενώθηκαν με τον λαό του Μωσία και έγιναν υπήκοοί του.
- 14 Και συνέβη ώστε ο Μωσίας τους υποδέχθηκε με χαρά. Και έλαβε επίσης τα χρονικά τους, και επίσης τα χρονικά αυτά που είχαν βρεθεί από τον λαό του Λίμχι.
- 15 Και τώρα συνέβη ώστε όταν ανεκάλυψαν οι Λαμανίτες ότι ο λαός του Λίμχι είχε αναχωρήσει τη νύχτα από τη χώρα, έστειλαν στρατό στην έρημο για να τους καταδιώξουν.
- 16 Και αφού τους είχαν καταδιώξει δύο ημέρες, δεν μπορούσαν πλέον να ακολουθήσουν τα ίχνη τους. Γι' αυτό, χάθηκαν στην έρημο.

Thus we will depart with our women and our children, our flocks, and our herds into the wilderness; and we will travel around the land of Shilom.

And it came to pass that the king hearkened unto the words of Gideon.

And king Limhi caused that his people should gather their flocks together; and he sent the tribute of wine to the Lamanites; and he also sent more wine, as a present unto them; and they did drink freely of the wine which king Limhi did send unto them.

And it came to pass that the people of king Limhi did depart by night into the wilderness with their flocks and their herds, and they went round about the land of Shilom in the wilderness, and bent their course towards the land of Zarahemla, being led by Ammon and his brethren.

And they had taken all their gold, and silver, and their precious things, which they could carry, and also their provisions with them, into the wilderness; and they pursued their journey.

And after being many days in the wilderness they arrived in the land of Zarahemla, and joined Mosiah's people, and became his subjects.

And it came to pass that Mosiah received them with joy; and he also received their records, and also the records which had been found by the people of Limhi.

And now it came to pass when the Lamanites had found that the people of Limhi had departed out of the land by night, that they sent an army into the wilderness to pursue them;

And after they had pursued them two days, they could no longer follow their tracks; therefore they were lost in the wilderness.

Χρονικό του Άλμα και του λαού του Κυρίου, που είχαν εκδιωχθεί στην έρημο από τον λαό του Βασιλιά Νώε.

Μωσία 23

- 1 Τώρα ο Άλμα, έχοντας προειδοποιηθεί από τον Κύριο ότι τα στρατεύματα του βασιλιά Νώε θα τους επετίθεντο, και έχοντάς το γνωστοποιήσει στον λαό του, γι' αυτό συγκέντρωσαν τα ποίμνιά τους, και πήραν από τα σιτηρά τους, και αναχώρησαν στην έρημο, εμπρός στα στρατεύματα του βασιλιά Νώε.
- 2 Και ο Κύριος τους ενδυνάμωσε, ώστε οι άνθρωποι του βασιλιά Νώε δεν μπορούσαν να τους προσπεράσουν για να τους αφανίσουν.
- 3 Και έφευγαν ταξιδεύοντας επί οκτώ ημέρες στην έρημο.
- 4 Και έφθασαν σε μία χώρα, μάλιστα, μία πολύ όμορφη και ευχάριστη χώρα, μία χώρα με καθαρό νερό.
- 5 Και έστησαν τις σκηνές τους, και άρχισαν να οργάνουν το έδαφος, και άρχισαν να κτίζουν κτήρια. Μάλιστα, ήταν εργατικοί, και εργάζονταν υπερβολικά.
- 6 Και ο λαός επιθυμούσε να γίνει ο Άλμα βασιλιάς τους, επειδή ήταν πολύ αγαπητός στον λαό του.
- 7 Όμως εκείνος τους είπε: Ιδού, δεν είναι σκόπιμο να έχουμε βασιλιά· επειδή έτσι λέει ο Κύριος: Δεν πρέπει να θεωρείτε μία σάρκα υπεράνω μίας άλλης, δηλαδή ένας άνθρωπος δεν πρέπει να θεωρεί τον εαυτό του υπεράνω ενός άλλου. Γι' αυτό, σας λέω, δεν είναι κατάλληλο να έχετε βασιλιά.
- 8 Παρά ταύτα, αν ήταν δυνατόν να μπορείτε πάντα να έχετε δίκαιους ανθρώπους να είναι βασιλείς σας, θα ήταν καλό να έχετε βασιλιά.
- 9 Όμως θυμηθείτε την ανομία του βασιλιά Νώε και των ιερέων του. Και εγώ ο ίδιος πιάστηκα σε παγίδα, και έκανα πολλά πράγματα που ήταν απεχθή στα μάτια του Κυρίου, τα οποία μου προκάλεσαν οδυνηρή μετάνοια.
- 10 Παρά ταύτα, ύστερα από πολλά βάσανα, ο Κύριος άκουσε τις κραυγές μου, και απήντησε στις προσευχές μου, και με έχει κάνει όργανο στα χέρια του για να έλθουν τόσοι πολλοί από εσάς στη γνώση της αλήθειας του.
- 11 Παρά ταύτα, δεν καυχώμαι για αυτό, επειδή είμαι ανάξιος να καυχώμαι για τον εαυτό μου.

An account of Alma and the people of the Lord, who were driven into the wilderness by the people of King Noah.

Mosiah 23

Now Alma, having been warned of the Lord that the armies of king Noah would come upon them, and having made it known to his people, therefore they gathered together their flocks, and took of their grain, and departed into the wilderness before the armies of king Noah.

And the Lord did strengthen them, that the people of king Noah could not overtake them to destroy them.

And they fled eight days' journey into the wilderness.

And they came to a land, yea, even a very beautiful and pleasant land, a land of pure water.

And they pitched their tents, and began to till the ground, and began to build buildings; yea, they were industrious, and did labor exceedingly.

And the people were desirous that Alma should be their king, for he was beloved by his people.

But he said unto them: Behold, it is not expedient that we should have a king; for thus saith the Lord: Ye shall not esteem one flesh above another, or one man shall not think himself above another; therefore I say unto you it is not expedient that ye should have a king.

Nevertheless, if it were possible that ye could always have just men to be your kings it would be well for you to have a king.

But remember the iniquity of king Noah and his priests; and I myself was caught in a snare, and did many things which were abominable in the sight of the Lord, which caused me sore repentance;

Nevertheless, after much tribulation, the Lord did hear my cries, and did answer my prayers, and has made me an instrument in his hands in bringing so many of you to a knowledge of his truth.

Nevertheless, in this I do not glory, for I am unworthy to glory of myself.

- 12 Και τώρα σας λέω, έχετε καταπιεστεί από τον βασιλιά Νώε, και υπήρξατε σε υποδούλωση από αυτόν και τους ιερείς του, και έχετε φθάσει σε ανομία από αυτούς. Γι' αυτό, ήσαστε δεμένοι με τα δεσμά της ανομίας.
- 13 Και τώρα, όπως έχετε ελευθερωθεί με τη δύναμη του Θεού από αυτά τα δεσμά, μάλιστα, από τα χέρια του βασιλιά Νώε και των ανθρώπων του, και επίσης από τα δεσμά της ανομίας, έτσι επιθυμώ να σταθείτε σταθεροί στην ελευθερία αυτήν με την οποία έχετε καταστεί ελεύθεροι, και να μην εμπιστεύεστε κανέναν να γίνει βασιλιάς σας.
- 14 Και επίσης μην εμπιστεύεστε κανέναν να γίνει ο δάσκαλός σας ούτε ο ιεροκήρυκάς σας, παρά μόνο αν είναι άνθρωπος του Θεού, που βαδίζει στην οδό του και τηρεί τις εντολές του.
- 15 Έτσι δίδαξε ο Άλμα τον λαό του, ώστε κάθε άνθρωπος να αγαπά τον πλησίον του όπως τον εαυτό του, ώστε να μην υπάρχει διχόνοια ανάμεσά τους.
- 16 Και τώρα, ο Άλμα ήταν ο αρχιερέας τους, επειδή αυτός ήταν ο ιδρυτής της εκκλησίας τους.
- 17 Και συνέβη ώστε κανένας δεν έλαβε εξουσία να κηρύττει ή να διδάσκει παρά μόνο αν ήταν μέσω αυτού από τον Θεό. Γι' αυτό αφιέρωσε όλους τους ιερείς τους και όλους τους δασκάλους τους. Και κανένας τους δεν αφιερωνόταν παρά μόνο αν ήταν δίκαιοι άνθρωποι.
- 18 Γι' αυτό φρόντιζαν τον λαό τους, και τους γαλουχούσαν με θέματα που αφορούν στη χρηστότητα.
- 19 Και συνέβη ώστε άρχισαν να ευημερούν υπερβολικά στη χώρα. Και ονόμασαν τη χώρα Ήλαμ.
- 20 Και συνέβη ώστε πληθύνονταν και ευημερούσαν υπερβολικά στη χώρα του Ήλαμ. Και έκτισαν μία πόλη, την οποία ονόμασαν πόλη του Ήλαμ.
- 21 Παρά ταύτα ο Κύριος το κρίνει σωστό να επιπλήττει τον λαό του. Μάλιστα, δοκιμάζει την υπομονή τους και την πίστη τους.
- 22 Παρά ταύτα – όποιος βασιζέται σε εκείνον αυτός θα υψωθεί κατά την τελευταία ημέρα. Μάλιστα, και έτσι ήταν με αυτόν τον λαό.
- 23 Γιατί ιδού, θα σας δείξω ότι κατέληξαν σε υποδούλωση, και κανένας δεν μπορούσε να τους ελευθερώσει παρά μόνον ο Κύριος ο Θεός τους, μάλιστα, ο Θεός του Αβραάμ και του Ισαάκ και του Ιακώβ.

And now I say unto you, ye have been oppressed by king Noah, and have been in bondage to him and his priests, and have been brought into iniquity by them; therefore ye were bound with the bands of iniquity.

And now as ye have been delivered by the power of God out of these bonds; yea, even out of the hands of king Noah and his people, and also from the bonds of iniquity, even so I desire that ye should stand fast in this liberty wherewith ye have been made free, and that ye trust no man to be a king over you.

And also trust no one to be your teacher nor your minister, except he be a man of God, walking in his ways and keeping his commandments.

Thus did Alma teach his people, that every man should love his neighbor as himself, that there should be no contention among them.

And now, Alma was their high priest, he being the founder of their church.

And it came to pass that none received authority to preach or to teach except it were by him from God. Therefore he consecrated all their priests and all their teachers; and none were consecrated except they were just men.

Therefore they did watch over their people, and did nourish them with things pertaining to righteousness.

And it came to pass that they began to prosper exceedingly in the land; and they called the land Helam.

And it came to pass that they did multiply and prosper exceedingly in the land of Helam; and they built a city, which they called the city of Helam.

Nevertheless the Lord seeth fit to chasten his people; yea, he trieth their patience and their faith.

Nevertheless—whosoever putteth his trust in him the same shall be lifted up at the last day. Yea, and thus it was with this people.

For behold, I will show unto you that they were brought into bondage, and none could deliver them but the Lord their God, yea, even the God of Abraham and Isaac and of Jacob.

24 Και συνέβη ὥστε ὄντως τους ελευθέρωσε, και τους ἔδειξε τη μεγάλη δύναμή του, και μεγάλη ἦταν η ἀγαλλίασή τους.

25 Γιατί ἰδοῦ, συνέβη ὥστε ἐνῶ αυτοί ἦταν στη γη του Ἑλαμ, μάλιστα στην πόλη του Ἑλαμ, ἐνῶ ὀργωναν τη γη ολόγυρα, ἰδοῦ, ἓνας στρατός των Λαμανιτῶν ἦταν στα σύνορα της χώρας.

26 Συνέβη λοιπόν ὥστε οἱ ἀδελφοί του Ἄλμα τράπηκαν σε φυγή ἀπό τους ἀγρούς τους, και συγκεντρώθηκαν στην πόλη του Ἑλαμ. Και ἦταν πολὺ φοβισμένοι ἐξαιτίας της παρουσίας των Λαμανιτῶν.

27 Ὅμως ο Ἄλμα προχώρησε και στάθηκε ἀνάμεσά τους, και τους ἐνεθάρρυνε να μὴ φοβούνται, ἀλλὰ να θυμηθοῦν τον Κύριο τον Θεό τους και αὐτός θα τους ελευθέρωνε.

28 Π' αὐτό καθυσύχασαν τους φόβους τους, και ἀρχισαν να επικαλοῦνται τον Κύριο ὥστε να μαλάκωνε την καρδιά των Λαμανιτῶν, ὥστε να τους ἀφήναν να ζήσουν, και τις γυναῖκες τους και τα παιδιά τους.

29 Και συνέβη ὥστε ο Κύριος ὄντως μαλάκωσε την καρδιά των Λαμανιτῶν. Και ο Ἄλμα και οἱ ἀδελφοί του πήγαν και παραδόθηκαν στα χέρια τους. Και οἱ Λαμανίτες κατέλαβαν τη γη του Ἑλαμ.

30 Τώρα τα στρατεύματα των Λαμανιτῶν, τα οποία ἀκολουθοῦσαν τον λαό του βασιλιά Λίμχι, εἶχαν χαθεῖ στην ἐρημο για πολλές ἡμέρες.

31 Και ἰδοῦ, εἶχαν βρεῖ ἐκείνους τους ἱερεῖς του βασιλιά Νῶε, σε ἓνα μέρος που το ονόμαζαν Ἀμουλῶν. Και εἶχαν ἀρχίσει να κατέχουν τη γη του Ἀμουλῶν και εἶχαν ἀρχίσει να οργώνουν το ἔδαφος.

32 Λοιπόν το ὄνομα του ἡγέτη ἐκείνων των ἱερέων ἦταν Ἀμουλῶν.

33 Και συνέβη ὥστε ο Ἀμουλῶν ἐκλιπαροῦσε τους Λαμανίτες. Και ἔστειλε ἐπίσης τις γυναῖκες τους, οἱ ὁποῖες ἦταν οἱ θυγατέρες των Λαμανιτῶν, να ἐκλιπαρήσουν τους ἀδελφούς τους, για να μὴ ἀφανίσουν τους ἀνδρες τους.

34 Και οἱ Λαμανίτες εἶχαν συμπόνια για τον Ἀμουλῶν και τους ἀδελφούς του, και δὲν τους ἀφάνισαν, λόγω των γυναικῶν τους.

And it came to pass that he did deliver them, and he did show forth his mighty power unto them, and great were their rejoicings.

For behold, it came to pass that while they were in the land of Helam, yea, in the city of Helam, while tilling the land round about, behold an army of the Lamanites was in the borders of the land.

Now it came to pass that the brethren of Alma fled from their fields, and gathered themselves together in the city of Helam; and they were much frightened because of the appearance of the Lamanites.

But Alma went forth and stood among them, and exhorted them that they should not be frightened, but that they should remember the Lord their God and he would deliver them.

Therefore they hushed their fears, and began to cry unto the Lord that he would soften the hearts of the Lamanites, that they would spare them, and their wives, and their children.

And it came to pass that the Lord did soften the hearts of the Lamanites. And Alma and his brethren went forth and delivered themselves up into their hands; and the Lamanites took possession of the land of Helam.

Now the armies of the Lamanites, which had followed after the people of king Limhi, had been lost in the wilderness for many days.

And behold, they had found those priests of king Noah, in a place which they called Amulon; and they had begun to possess the land of Amulon and had begun to till the ground.

Now the name of the leader of those priests was Amulon.

And it came to pass that Amulon did plead with the Lamanites; and he also sent forth their wives, who were the daughters of the Lamanites, to plead with their brethren, that they should not destroy their husbands.

And the Lamanites had compassion on Amulon and his brethren, and did not destroy them, because of their wives.

35 Και ο Αμουλών και οι αδελφοί του ενώθησαν με τους Λαμανίτες, και ταξίδευαν στην έρημο ψάχνοντας για τη γη του Νεφί, όταν ανακάλυψαν τη γη του Ήλαμ, την οποία κατείχαν ο Άλμα και οι αδελφοί του.

36 Και συνέβη ώστε οι Λαμανίτες υποσχέθηκαν στον Άλμα και στους αδελφούς του ότι αν τους έδειχναν τον δρόμο που οδηγούσε στη γη του Νεφί, θα τους χάριζαν τη ζωή τους και την ελευθερία τους.

37 Όμως αφού τους είχε δείξει ο Άλμα τον δρόμο που οδηγούσε στη γη του Νεφί, οι Λαμανίτες δεν τήρησαν την υπόσχεσή τους, αλλά έβαλαν φρουρούς ολόγυρα στη γη του Ήλαμ, για τον Άλμα και τους αδελφούς του.

38 Και οι υπόλοιποι από αυτούς πήγαν στη γη του Νεφί. Και ένα τμήμα από αυτούς επέστρεψε στη γη του Ήλαμ, και έφεραν επίσης μαζί τους τις γυναίκες και τα παιδιά των φρουρών οι οποίοι είχαν εγκαταλειφθεί στη χώρα.

39 Και ο βασιλιάς των Λαμανιτών είχε παραχωρήσει στον Αμουλών να είναι βασιλιάς και κυβερνήτης του λαού του, που ήταν στη γη του Ήλαμ. Όμως δεν θα είχε εξουσία να κάνει οτιδήποτε ενάντιο στο θέλημα του βασιλιά των Λαμανιτών.

And Amulon and his brethren did join the Lamanites, and they were traveling in the wilderness in search of the land of Nephi when they discovered the land of Helam, which was possessed by Alma and his brethren.

And it came to pass that the Lamanites promised unto Alma and his brethren, that if they would show them the way which led to the land of Nephi that they would grant unto them their lives and their liberty.

But after Alma had shown them the way that led to the land of Nephi the Lamanites would not keep their promise; but they set guards round about the land of Helam, over Alma and his brethren.

And the remainder of them went to the land of Nephi; and a part of them returned to the land of Helam, and also brought with them the wives and the children of the guards who had been left in the land.

And the king of the Lamanites had granted unto Amulon that he should be a king and a ruler over his people, who were in the land of Helam; nevertheless he should have no power to do anything contrary to the will of the king of the Lamanites.

Μωσία 24

- 1 Και συνέβη ώστε ο Αμουλών βρήκε εύνοια στα μάτια του βασιλιά των Λαμανιτών. Γι' αυτό ο βασιλιάς των Λαμανιτών επέτρεψε σε αυτόν και στους αδελφούς του να διοριστούν διδάσκαλοι του λαού του, μάλιστα, του λαού που βρισκόταν στη γη του Σεμλών, και στη γη του Σιλώμ, και στη γη του Αμουλών.
- 2 Γιατί οι Λαμανίτες είχαν κυριεύσει όλες αυτές τις χώρες. Γι' αυτό, ο βασιλιάς των Λαμανιτών είχε διορίσει βασιλιάδες σε όλες αυτές τις χώρες.
- 3 Και τώρα, το όνομα του βασιλιά των Λαμανιτών ήταν Λάμαν, ονομαζόμενος κατά το όνομα του πατέρα του, και γι' αυτό ονομαζόταν βασιλιάς Λάμαν. Και ήταν βασιλιάς σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων.
- 4 Και διόρισε δασκάλους από τους αδελφούς του Αμουλών, σε κάθε χώρα που κατεχόταν από τον λαό του. Και έτσι η γλώσσα του Νεφί άρχισε να διδάσκεται σε όλο τον λαό των Λαμανιτών.
- 5 Και ήταν λαός που φέρονταν φιλικά ο ένας στον άλλον. Όμως δεν γνώριζαν τον Θεό· ούτε τους δίδαξαν οι αδελφοί του Αμουλών οτιδήποτε σχετικό με τον Κύριο τον Θεό τους, ούτε τον νόμο του Μωυσή, ούτε τους δίδαξαν τα λόγια του Αβιναδί.
- 6 Όμως τους δίδαξαν ότι έπρεπε να τηρούν το χρονικό τους, και ότι θα μπορούσαν να γράφουν ο ένας στον άλλον.
- 7 Και έτσι άρχισαν οι Λαμανίτες να αυξάνονται σε πλούτη, και να συναλλάσσονται ο ένας με τον άλλο και έγιναν σπουδαίοι, και άρχισαν να είναι πανούργος και σοφός λαός, ως προς τη σοφία του κόσμου, μάλιστα, πολύ πανούργος λαός, που ετέρπετο με κάθε είδους κακία και λεηλασία, εκτός αν ήταν ανάμεσα στους δικούς τους αδελφούς.
- 8 Και τώρα συνέβη ώστε άρχισε ο Αμουλών να ασκεί εξουσία στον Άλμα και τους αδελφούς του, και άρχισε να τον καταδιώκει, και έκανε ώστε τα παιδιά του να καταδιώκουν τα παιδιά τους.

Mosiah 24

And it came to pass that Amulon did gain favor in the eyes of the king of the Lamanites; therefore, the king of the Lamanites granted unto him and his brethren that they should be appointed teachers over his people, yea, even over the people who were in the land of Shemlon, and in the land of Shilom, and in the land of Amulon.

For the Lamanites had taken possession of all these lands; therefore, the king of the Lamanites had appointed kings over all these lands.

And now the name of the king of the Lamanites was Laman, being called after the name of his father; and therefore he was called king Laman. And he was king over a numerous people.

And he appointed teachers of the brethren of Amulon in every land which was possessed by his people; and thus the language of Nephi began to be taught among all the people of the Lamanites.

And they were a people friendly one with another; nevertheless they knew not God; neither did the brethren of Amulon teach them anything concerning the Lord their God, neither the law of Moses; nor did they teach them the words of Abinadi;

But they taught them that they should keep their record, and that they might write one to another.

And thus the Lamanites began to increase in riches, and began to trade one with another and wax great, and began to be a cunning and a wise people, as to the wisdom of the world, yea, a very cunning people, delighting in all manner of wickedness and plunder, except it were among their own brethren.

And now it came to pass that Amulon began to exercise authority over Alma and his brethren, and began to persecute him, and cause that his children should persecute their children.

- 9 Πατί ο Αμουλών γνώριζε ότι ο Άλμα υπήρξε ένας από τους ιερείς του βασιλιά, και ότι ήταν αυτός που πίστεψε τα λόγια του Αβιναδί και εξεδιώχθη μακριά από τον βασιλιά, και γι' αυτό ήταν οργισμένος μαζί του. Επειδή είχε υποταχθεί στον βασιλιά Λάμαν, όμως ασκούσε εξουσία επάνω σε αυτούς, και τους έβαζε εργασίες, και έβαλε επιστάτες εργασιών σε αυτούς.
- 10 Και συνέβη ώστε τόσο μεγάλα ήταν τα βάσανά τους, ώστε άρχισαν να επικαλούνται ένθερμα τον Θεό.
- 11 Και ο Αμουλών τους πρόσταξε να σταματήσουν τις επικλήσεις τους. Και έβαλε φρουρούς να τους προσέχουν, ώστε οποιον έβρισκαν να επικαλείται τον Θεό, να τον θανάτωναν.
- 12 Και ο Άλμα και ο λαός του δεν ύψωναν τη φωνή τους προς τον Κύριο τον Θεό τους, αλλά εξέχυναν την καρδιά τους προς αυτόν, και εκείνος ήξερε τις σκέψεις της καρδιάς τους.
- 13 Και συνέβη ώστε ήλθε η φωνή του Κυρίου προς αυτούς στα βάσανά τους, λέγοντας: Σηκώστε το κεφάλι σας και ανακουφιστείτε, γιατί εγώ γνωρίζω τη διαθήκη που συνήψατε προς έμενα. Και εγώ θα συνάψω διαθήκη με τον λαό μου και θα τους ελευθερώσω από την υποδούλωση.
- 14 Και θα ελαφρύνω επίσης τα βάρη που έχουν τεθεί επάνω στους ώμους σας, ώστε ούτε εσείς να μην τα αισθάνεστε επάνω στην πλάτη σας, ακόμη κι όταν είστε στην υποδούλωση. Και αυτό θα πράξω ώστε να σταθείτε ως μάρτυρες για μένα εφεξής, και για να γνωρίζετε σίγουρα ότι εγώ, ο Κύριος ο Θεός, επισκέπτομαι τον λαό μου στα βάσανά τους.
- 15 Και τώρα συνέβη ώστε τα βάρη που είχαν πέσει επάνω στον Άλμα και τους αδελφούς του ελάφρωσαν. Μάλιστα, ο Κύριος όντως τους ενδυνάμωσε ώστε να μπορούσαν να σηκώνουν τα βάρη τους με ευκολία, και υπάκουαν πρόσχαρα και με υπομονή σε κάθε θέλημα του Κυρίου.
- 16 Και συνέβη ώστε τόσο μεγάλη ήταν η πίστη τους και η υπομονή τους, που η φωνή του Κυρίου ήλθε πάλι προς αυτούς, λέγοντας: Ανακουφιστείτε, γιατί την επαύριον θα σας ελευθερώσω από την υποδούλωση.
- 17 Και είπε στον Άλμα: Να πας εμπρός από αυτόν τον λαό και εγώ θα πάω μαζί σου και θα ελευθερώσω αυτόν τον λαό από την υποδούλωση.

For Amulon knew Alma, that he had been one of the king's priests, and that it was he that believed the words of Abinadi and was driven out before the king, and therefore he was wroth with him; for he was subject to king Laman, yet he exercised authority over them, and put tasks upon them, and put task-masters over them.

And it came to pass that so great were their afflictions that they began to cry mightily to God.

And Amulon commanded them that they should stop their cries; and he put guards over them to watch them, that whosoever should be found calling upon God should be put to death.

And Alma and his people did not raise their voices to the Lord their God, but did pour out their hearts to him; and he did know the thoughts of their hearts.

And it came to pass that the voice of the Lord came to them in their afflictions, saying: Lift up your heads and be of good comfort, for I know of the covenant which ye have made unto me; and I will covenant with my people and deliver them out of bondage.

And I will also ease the burdens which are put upon your shoulders, that even you cannot feel them upon your backs, even while you are in bondage; and this will I do that ye may stand as witnesses for me hereafter, and that ye may know of a surety that I, the Lord God, do visit my people in their afflictions.

And now it came to pass that the burdens which were laid upon Alma and his brethren were made light; yea, the Lord did strengthen them that they could bear up their burdens with ease, and they did submit cheerfully and with patience to all the will of the Lord.

And it came to pass that so great was their faith and their patience that the voice of the Lord came unto them again, saying: Be of good comfort, for on the morrow I will deliver you out of bondage.

And he said unto Alma: Thou shalt go before this people, and I will go with thee and deliver this people out of bondage.

- 18 Συνέβη λοιπόν ώστε ο Άλμα και ο λαός του καθ' όλη τη νύχτα συγκέντρωσαν τα ποίμνιά τους και επίσης τα σιτηρά τους. Μάλιστα, καθ' όλη τη νύχτα συγκέντρωναν τα ποίμνιά τους.
- 19 Και το πρωί ο Κύριος έκανε να πέσει βαθύς ύπνος στους Λαμανίτες, μάλιστα, και όλοι οι επιστάτες εργασιών έπεσαν σε βαθύτατο ύπνο.
- 20 Και ο Άλμα και ο λαός του αποχώρησαν στην έρημο. Και αφού είχαν ταξιδέψει ολόκληρη μέρα, έστησαν τις σκηνές τους σε μία κοιλάδα, και ονόμασαν την κοιλάδα Άλμα, επειδή αυτός οδηγούσε τον δρόμο τους στην έρημο.
- 21 Μάλιστα, και στην κοιλάδα του Άλμα εξέφρασαν άφθονα τις ευχαριστίες τους προς τον Θεό, επειδή υπήρξε πολυεύσπλαχνος προς αυτούς, και ελάφρυνε τα βάρη τους, και τους είχε ελευθερώσει από τη σκλαβιά· επειδή βρισκόνταν σε υποδούλωση, και κανένας δεν μπορούσε να τους ελευθερώσει παρεκτός αν ήταν ο Κύριος ο Θεός τους.
- 22 Και ευχαρίστησαν τον Θεό, μάλιστα, όλοι οι άνδρες τους και όλες οι γυναίκες τους και όλα τα παιδιά τους που μπορούσαν να μιλήσουν ύψωσαν τη φωνή τους στις δοξολογίες του Θεού τους.
- 23 Και τώρα ο Κύριος είπε στον Άλμα: Βιάσου και βγες και συ και αυτός ο λαός έξω από αυτήν τη χώρα, γιατί έχουν ξυπνήσει οι Λαμανίτες και σε κυνηγούν. Γι' αυτό, φύγε έξω από αυτήν τη χώρα, και εγώ θα σταματήσω τους Λαμανίτες σε αυτήν την κοιλάδα, ώστε να μην έλθουν πιο πέρα κυνηγώντας αυτόν τον λαό.
- 24 Και συνέβη ώστε αναχώρησαν έξω από την κοιλάδα, και ξεκίνησαν το ταξίδι τους στην έρημο.
- 25 Και αφού βρισκόνταν στην έρημο δώδεκα ημέρες, έφθασαν στη γη του Ζαραχέμλα. Και ο βασιλιάς Μωσία τους υποδέχθηκε επίσης με χαρά.

Now it came to pass that Alma and his people in the night-time gathered their flocks together, and also of their grain; yea, even all the night-time were they gathering their flocks together.

And in the morning the Lord caused a deep sleep to come upon the Lamanites, yea, and all their task-masters were in a profound sleep.

And Alma and his people departed into the wilderness; and when they had traveled all day they pitched their tents in a valley, and they called the valley Alma, because he led their way in the wilderness.

Yea, and in the valley of Alma they poured out their thanks to God because he had been merciful unto them, and eased their burdens, and had delivered them out of bondage; for they were in bondage, and none could deliver them except it were the Lord their God.

And they gave thanks to God, yea, all their men and all their women and all their children that could speak lifted their voices in the praises of their God.

And now the Lord said unto Alma: Haste thee and get thou and this people out of this land, for the Lamanites have awakened and do pursue thee; therefore get thee out of this land, and I will stop the Lamanites in this valley that they come no further in pursuit of this people.

And it came to pass that they departed out of the valley, and took their journey into the wilderness.

And after they had been in the wilderness twelve days they arrived in the land of Zarahemla; and king Mosiah did also receive them with joy.

Μωσία 25

- 1 Και τώρα ο βασιλιάς Μωσίας έκανε ώστε να συγκεντρωθεί όλος ο λαός.
- 2 Λοιπόν δεν ήταν τόσοι πολλοί από τα τέκνα του Νεφί, δηλαδή τόσοι πολλοί από εκείνους που ήταν απόγονοι του Νεφί, όσο ήταν από τον λαό του Ζαραχέμλα, που ήταν απόγονος του Μουλέκ, και εκείνοι που ήλθαν μαζί του στην έρημο.
- 3 Και δεν ήταν τόσοι πολλοί από τον λαό του Νεφί και τον λαό του Ζαραχέμλα όσοι ήταν από τους Λαμανίτες. Μάλιστα, δεν ήταν ούτε οι μισοί από όσοι ήταν εκείνοι.
- 4 Και λοιπόν, όλος ο λαός του Νεφί είχε συγκεντρωθεί, και επίσης όλος ο λαός του Ζαραχέμλα, και είχαν συγκεντρωθεί σε δύο σώματα.
- 5 Και συνέβη ώστε ο Μωσίας διάβασε, και έβαλε να διαβαστούν τα χρονικά του Ζένιφ στον λαό του. Μάλιστα, διάβασε τα χρονικά του λαού του Ζένιφ, από τον καιρό που έφυγαν από τη γη του Ζαραχέμλα μέχρι που επέστρεψαν ξανά.
- 6 Και διάβασε επίσης το χρονικό του Άλμα και των αδελφών του, και όλα τα βάσανά τους, από τον καιρό που έφυγαν από τη γη του Ζαραχέμλα μέχρι τον καιρό που επέστρεψαν ξανά.
- 7 Και τώρα, όταν ο Μωσίας τελείωσε να διαβάζει τα χρονικά, ο λαός του που είχε παραμείνει στη χώρα, έμεινε ενεδός από έκπληξη και θαυμασμό.
- 8 Γιατί δεν γνώριζαν τι να σκεφθούν· γιατί όταν είδαν αυτούς που είχαν ελευθερωθεί από την υποδούλωση γέμισαν από υπερβολικά μεγάλη χαρά.
- 9 Και πάλι, όταν σκέφτονταν τους αδελφούς τους που είχαν φονευθεί από τους Λαμανίτες, γέμισαν με θλίψη, και μάλιστα έχυσαν πολλά δάκρυα θλίψης.
- 10 Και πάλι, όταν σκέφτονταν την άμεση καλοσύνη του Θεού, και τη δύναμή του να ελευθερώσει τον Άλμα και τους αδελφούς του από τα χέρια των Λαμανιτών και από την υποδούλωση, ύψωναν τη φωνή τους και ευχαριστούσαν τον Θεό.
- 11 Και πάλι, όταν σκέφτονταν τους Λαμανίτες, οι οποίοι ήταν αδελφοί τους, την αμαρτωλή και μολυσμένη τους κατάσταση, γέμιζαν με πόνο και αγωνία για την ευημερία της ψυχής τους.

Mosiah 25

And now king Mosiah caused that all the people should be gathered together.

Now there were not so many of the children of Nephi, or so many of those who were descendants of Nephi, as there were of the people of Zarahemla, who was a descendant of Mulek, and those who came with him into the wilderness.

And there were not so many of the people of Nephi and of the people of Zarahemla as there were of the Lamanites; yea, they were not half so numerous.

And now all the people of Nephi were assembled together, and also all the people of Zarahemla, and they were gathered together in two bodies.

And it came to pass that Mosiah did read, and caused to be read, the records of Zeniff to his people; yea, he read the records of the people of Zeniff, from the time they left the land of Zarahemla until they returned again.

And he also read the account of Alma and his brethren, and all their afflictions, from the time they left the land of Zarahemla until the time they returned again.

And now, when Mosiah had made an end of reading the records, his people who tarried in the land were struck with wonder and amazement.

For they knew not what to think; for when they beheld those that had been delivered out of bondage they were filled with exceedingly great joy.

And again, when they thought of their brethren who had been slain by the Lamanites they were filled with sorrow, and even shed many tears of sorrow.

And again, when they thought of the immediate goodness of God, and his power in delivering Alma and his brethren out of the hands of the Lamanites and of bondage, they did raise their voices and give thanks to God.

And again, when they thought upon the Lamanites, who were their brethren, of their sinful and polluted state, they were filled with pain and anguish for the welfare of their souls.

- 12 Και συνέβη ώστε εκείνοι που ήταν τα τέκνα του Αμουλών και των αδελφών του, που είχαν πάρει για γυναίκες τους τις θυγατέρες των Λαμανιτών, ήταν δυσαρεστημένοι με τη συμπεριφορά των πατέρων τους, και δεν ήθελαν πια να αποκαλούνται με το όνομα των πατέρων τους, γι' αυτό πήραν επάνω τους το όνομα του Νεφί, ώστε να αποκαλούνται τέκνα του Νεφί και να συγκαταλέγονται ανάμεσα σε αυτούς που ονομάζονταν Νεφίτες.
- 13 Και τώρα, όλος ο λαός του Ζαραχέμλα συγκαταλέγετο με τους Νεφίτες, και αυτό επειδή η βασιλεία δεν απενέμετο σε κανέναν παρά μόνο σε εκείνους που ήταν απόγονοι του Νεφί.
- 14 Και τώρα συνέβη ώστε όταν ο Μωσίας τελείωσε να μιλά και να διαβάζει στον λαό, επιθυμούσε να μιλήσει και ο Άλμα στον λαό.
- 15 Και ο Άλμα τους μίλησε, όταν ήταν συγκεντρωμένοι σε μεγάλα σώματα, και πήγε από το ένα σώμα στο άλλο, κηρύττοντας στον λαό μετάνοια και πίστη στον Κύριο.
- 16 Και παρότρυνε τον λαό του Λίμχι και των αδελφών του, όλους όσους είχαν ελευθερωθεί από την υποδούλωση, να θυμούνται ότι ήταν ο Κύριος που τους ελευθέρωσε.
- 17 Και συνέβη ώστε αφού δίδαξε ο Άλμα τον λαό πολλά πράγματα, και έπαψε να τους μιλά, ο βασιλιάς Λίμχι επιθυμούσε να βαπτισθεί. Και όλος ο λαός του επιθυμούσε να βαπτισθεί.
- 18 Γι' αυτό, ο Άλμα μπήκε μέσα στο νερό και τους βάπτισε. Μάλιστα, τους βάπτισε κατά τον τρόπο που βάπτισε τους αδελφούς του στα νερά του Μόρμον. Μάλιστα, και όλοι όσους βάπτισε ανήκαν στην εκκλησία του Θεού· και αυτό λόγω του πιστεύω τους στα λόγια του Άλμα.
- 19 Και συνέβη ώστε ο βασιλιάς Μωσίας επέτρεψε στον Άλμα να εδραιώσει εκκλησίες σε όλη τη γη του Ζαραχέμλα. Και του έδωσε εξουσία να χειροτονήσει ιερείς και διδασκάλους σε κάθε εκκλησία.
- 20 Τώρα, αυτό έγινε επειδή ήταν τόσος πολύς κόσμος που δεν μπορούσαν όλοι να κυβερνώνται από έναν διδάσκαλο· ούτε μπορούσαν όλοι να ακούν τον λόγο του Θεού σε μία συνάθροιση.

And it came to pass that those who were the children of Amulon and his brethren, who had taken to wife the daughters of the Lamanites, were displeased with the conduct of their fathers, and they would no longer be called by the names of their fathers, therefore they took upon themselves the name of Nephi, that they might be called the children of Nephi and be numbered among those who were called Nephites.

And now all the people of Zarahemla were numbered with the Nephites, and this because the kingdom had been conferred upon none but those who were descendants of Nephi.

And now it came to pass that when Mosiah had made an end of speaking and reading to the people, he desired that Alma should also speak to the people.

And Alma did speak unto them, when they were assembled together in large bodies, and he went from one body to another, preaching unto the people repentance and faith on the Lord.

And he did exhort the people of Limhi and his brethren, all those that had been delivered out of bondage, that they should remember that it was the Lord that did deliver them.

And it came to pass that after Alma had taught the people many things, and had made an end of speaking to them, that king Limhi was desirous that he might be baptized; and all his people were desirous that they might be baptized also.

Therefore, Alma did go forth into the water and did baptize them; yea, he did baptize them after the manner he did his brethren in the waters of Mormon; yea, and as many as he did baptize did belong to the church of God; and this because of their belief on the words of Alma.

And it came to pass that king Mosiah granted unto Alma that he might establish churches throughout all the land of Zarahemla; and gave him power to ordain priests and teachers over every church.

Now this was done because there were so many people that they could not all be governed by one teacher; neither could they all hear the word of God in one assembly;

21 Πι' αυτό συναθροίζονταν σε διάφορα σώματα, τα οποία ονομάζονταν εκκλησίες. Κάθε εκκλησία είχε τους ιερείς της και τους διδασκάλους της, και κάθε ιερέας κήρυττε τον λόγο ανάλογα με το πώς δινόταν σε αυτόν από το στόμα του Άλμα.

22 Και έτσι, παρ' όλο που υπήρχαν πολλές εκκλησίες, ήταν όλες τους μία εκκλησία, μάλιστα, η εκκλησία του Θεού· γιατί δεν κηρύττετο σε όλες τις εκκλησίες τίποτα άλλο παρά μετάνοια και πίστη στον Θεό.

23 Και τώρα, υπήρχαν επτά εκκλησίες στη γη της Ζαραχέμλα. Και συνέβη ώστε όποιοι επιθυμούσαν να πάρουν επάνω τους το όνομα του Χριστού, δηλαδή του Θεού, προσχωρούσαν στις εκκλησίες του Θεού.

24 Και ονομάζονταν λαός του Θεού. Και ο Κύριος εξέχεε επάνω τους το Πνεύμα Του, και αυτοί ήταν ευλογημένοι, και ευημερούσαν στη χώρα.

Therefore they did assemble themselves together in different bodies, being called churches; every church having their priests and their teachers, and every priest preaching the word according as it was delivered to him by the mouth of Alma.

And thus, notwithstanding there being many churches they were all one church, yea, even the church of God; for there was nothing preached in all the churches except it were repentance and faith in God.

And now there were seven churches in the land of Zarahemla. And it came to pass that whosoever were desirous to take upon them the name of Christ, or of God, they did join the churches of God;

And they were called the people of God. And the Lord did pour out his Spirit upon them, and they were blessed, and prospered in the land.

Μωσία 26

- 1 Λοιπόν συνέβη ώστε υπήρχαν πολλοί από την ανερχόμενη γενεά που δεν μπορούσαν να καταλάβουν τα λόγια του βασιλιά Βενιαμίν, επειδή ήταν μικρά παιδιά τον καιρό που μίλησε στον λαό του· και δεν πίστευαν στην παράδοση των πατέρων τους.
- 2 Δεν πίστευαν αυτά που είχαν ειπωθεί σχετικά με την ανάσταση των νεκρών, ούτε πίστευαν σχετικά με τον ερχομό του Χριστού.
- 3 Και λοιπόν, εξαιτίας της δυσπιστίας τους, δεν μπορούσαν να καταλάβουν τον λόγο του Θεού. Και οι καρδιές τους σκλήρυναν.
- 4 Και δεν βαπτίζονταν, ούτε προσχωρούσαν στην εκκλησία. Και αποτελούσαν χωριστό λαό όσον αφορά στην πίστη τους, και παρέμειναν έτσι εφεξής, δηλαδή στη σαρκική και αμαρτωλή τους κατάσταση· διότι δεν επικαλούνταν τον Κύριο τον Θεό τους.
- 5 Και λοιπόν, κατά τη βασιλεία του Μωσία, δεν ήταν ούτε οι μισοί κατά τον αριθμό απ' ό,τι ο λαός του Θεού. Όμως εξαιτίας των διαφωνιών μεταξύ των αδελφών έγιναν πιο πολυάριθμοι.
- 6 Επειδή συνέβη ώστε εξαπάτησαν με τα κολακευτικά τους λόγια πολλούς που ήταν στην εκκλησία, και τους έκαναν να διαπράττουν πολλές αμαρτίες. Γι' αυτό έγινε σκόπιμο αυτοί που διέπραξαν αμαρτία, που ήταν στην εκκλησία, να νουθετηθούν από την εκκλησία.
- 7 Και συνέβη ώστε προσήχθησαν ενώπιον των ιερέων, και παραδόθηκαν στους ιερείς από τους διδασκάλους. Και οι ιερείς τους έφεραν ενώπιον του Άλμα, ο οποίος ήταν ο αρχιερέας.
- 8 Λοιπόν ο βασιλιάς Μωσίας είχε δώσει στον Άλμα την εξουσία επί της εκκλησίας.
- 9 Και συνέβη ώστε ο Άλμα δεν ήξερε σχετικά με αυτούς, αλλά υπήρχαν πολλοί μάρτυρες εναντίον τους. Μάλιστα, ο λαός στάθηκε και κατέθεσε μαρτυρία για την ανομία τους σε μεγάλο βαθμό.
- 10 Λοιπόν δεν είχε συμβεί κάτι παρόμοιο προηγουμένως στην εκκλησία. Γι' αυτό ο Άλμα ταραχτήκε κατά το πνεύμα του, και φρόντισε ώστε αυτοί να προσαχθούν ενώπιον του βασιλιά.

Mosiah 26

Now it came to pass that there were many of the rising generation that could not understand the words of king Benjamin, being little children at the time he spake unto his people; and they did not believe the tradition of their fathers.

They did not believe what had been said concerning the resurrection of the dead, neither did they believe concerning the coming of Christ.

And now because of their unbelief they could not understand the word of God; and their hearts were hardened.

And they would not be baptized; neither would they join the church. And they were a separate people as to their faith, and remained so ever after, even in their carnal and sinful state; for they would not call upon the Lord their God.

And now in the reign of Mosiah they were not half so numerous as the people of God; but because of the dissensions among the brethren they became more numerous.

For it came to pass that they did deceive many with their flattering words, who were in the church, and did cause them to commit many sins; therefore it became expedient that those who committed sin, that were in the church, should be admonished by the church.

And it came to pass that they were brought before the priests, and delivered up unto the priests by the teachers; and the priests brought them before Alma, who was the high priest.

Now king Mosiah had given Alma the authority over the church.

And it came to pass that Alma did not know concerning them; but there were many witnesses against them; yea, the people stood and testified of their iniquity in abundance.

Now there had not any such thing happened before in the church; therefore Alma was troubled in his spirit, and he caused that they should be brought before the king.

11 Και είπε στον βασιλιά: Ιδού, εδώ είναι αρκετοί που τους φέραμε ενώπιόν σου, οι οποίοι κατηγορούνται από τους αδελφούς τους. Μάλιστα, και πιάστηκαν σε διάφορες ανομίες. Και δεν μετανοούν για τις ανομίες τους. Γι' αυτό τους έχουμε φέρει ενώπιόν σου, για να τους κρίνεις ανάλογα με τα εγκλήματά τους.

12 Όμως ο βασιλιάς Μωσίας είπε στον Άλμα: Ιδού, δεν τους κρίνω. Γι' αυτό τους παραδίδω στα δικά σου χέρια για να κριθούν.

13 Και τώρα, το πνεύμα του Άλμα ταραχτήκε πάλι. Και πήγε και ζήτησε να μάθει από τον Κύριο τι να κάνει σχετικά με αυτό το θέμα, γιατί φοβόταν ότι θα έκανε λάθος στα μάτια του Θεού.

14 Και συνέβη ώστε αφού εξέχυσε ολόκληρη την ψυχή του στον Θεό, η φωνή του Κυρίου ήλθε προς αυτόν, λέγοντας:

15 Ευλογημένος είσαι συ, Άλμα, και ευλογημένοι είναι εκείνοι που βαπτίστηκαν στα νερά του Μόρμον. Είσαι ευλογημένος λόγω της υπέρμετρης πίστης σου στα λόγια μόνο του δούλου μου Αβιναδί.

16 Και ευλογημένοι είναι αυτοί λόγω της υπέρμετρης πίστης τους στα λόγια μόνο αυτά που εσύ τους έχεις πει.

17 Και ευλογημένος είσαι εσύ επειδή έχεις εδραιώσει μία εκκλησία ανάμεσα σε αυτόν τον λαό. Και θα εδραιωθούν, και θα είναι ο λαός μου.

18 Μάλιστα, ευλογημένος είναι ο λαός αυτός που είναι πρόθυμος να φέρει το όνομά μου. επειδή με το όνομά μου θα ονομαστούν, και είναι δικοί μου.

19 Και επειδή έχεις ζητήσει να μάθεις από εμένα σχετικά με τον παραβάτη, είσαι ευλογημένος.

20 Εσύ είσαι δούλος μου. Και συνάπτω διαθήκη μαζί σου να έχεις αιώνια ζωή. Και θα με υπηρετείς και θα προχωρείς στο όνομά μου, και θα συναθροίζεις τα πρόβατά μου.

21 Και αυτός που θα υπακούσει στη φωνή μου θα είναι πρόβατό μου. Και αυτόν θα τον δεχθείς στην εκκλησία, και αυτόν θα τον δεχθώ κι εγώ.

22 Γιατί ιδού, αυτή είναι η εκκλησία μου. Οποιοσδήποτε βαπτισθεί θα βαπτισθεί προς μετάνοια. Και οποιονδήποτε δεχθείτε, θα πιστεύει στο όνομά μου. Και αυτόν εγώ γενναιόδωρα θα συγχωρήσω.

And he said unto the king: Behold, here are many whom we have brought before thee, who are accused of their brethren; yea, and they have been taken in divers iniquities. And they do not repent of their iniquities; therefore we have brought them before thee, that thou mayest judge them according to their crimes.

But king Mosiah said unto Alma: Behold, I judge them not; therefore I deliver them into thy hands to be judged.

And now the spirit of Alma was again troubled; and he went and inquired of the Lord what he should do concerning this matter, for he feared that he should do wrong in the sight of God.

And it came to pass that after he had poured out his whole soul to God, the voice of the Lord came to him, saying:

Blessed art thou, Alma, and blessed are they who were baptized in the waters of Mormon. Thou art blessed because of thy exceeding faith in the words alone of my servant Abinadi.

And blessed are they because of their exceeding faith in the words alone which thou hast spoken unto them.

And blessed art thou because thou hast established a church among this people; and they shall be established, and they shall be my people.

Yea, blessed is this people who are willing to bear my name; for in my name shall they be called; and they are mine.

And because thou hast inquired of me concerning the transgressor, thou art blessed.

Thou art my servant; and I covenant with thee that thou shalt have eternal life; and thou shalt serve me and go forth in my name, and shalt gather together my sheep.

And he that will hear my voice shall be my sheep; and him shall ye receive into the church, and him will I also receive.

For behold, this is my church; whosoever is baptized shall be baptized unto repentance. And whomsoever ye receive shall believe in my name; and him will I freely forgive.

23 Γιατί είμαι εγώ που παίρνω επάνω μου τις αμαρτίες του κόσμου· γιατί είμαι εγώ που τους δημιούργησα. Και είμαι εγώ που χαρίζω σε αυτόν που πιστεύει μέχρι τέλους θέση στα δεξιά μου.

24 Γιατί ιδού, με το όνομά μου ονομάζονται. Και αν γνωρίζουν εμένα, θα βγουν, και θα έχουν θέση αιωνίως στα δεξιά μου.

25 Και θα συμβεί ώστε όταν θα ηχήσει η δεύτερη σάλπιγγα, τότε εκείνοι που ποτέ δεν με γνώριζαν θα βγουν και θα σταθούν εμπρός μου.

26 Και τότε θα γνωρίζουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός τους, ότι εγώ είμαι ο Λυτρωτής τους, αλλά αυτοί δεν ήθελαν να λυτρωθούν.

27 Και τότε θα ομολογήσω σε αυτούς ότι ποτέ δεν τους γνώριζα. Και θα αποχωρήσουν μέσα σε παντοτινή φωτιά, προετοιμασμένη για τον διάβολο και τους αγγέλους του.

28 Γι' αυτό, σου λέω, ότι αυτός που δεν θα ακούσει τη φωνή μου, τον ίδιο να μην τον δεχθείτε στην εκκλησία μου, γιατί αυτόν δεν θα τον δεχτώ κατά την τελευταία ημέρα.

29 Γι' αυτό σου λέω, Πήγαινε. Και όποιος αμαρτάνει εναντίον μου, αυτόν να κρίνετε ανάλογα με τις αμαρτίες που έχει διαπράξει. Και αν εξομολογηθεί τις αμαρτίες του ενώπιόν σου και ενώπιόν μου, και μετανοήσει με όλη την ειλικρίνεια της καρδιάς του, αυτόν να τον συγχωρήσετε, και θα τον συγχωρήσω και εγώ.

30 Μάλιστα, και όσες φορές μετανοήσει ο λαός μου, εγώ θα τους συγχωρήσω τα παραπτώματά τους εναντίον μου.

31 Και να συγχωρείτε επίσης ο ένας του άλλου τα παραπτώματα. Επειδή, αληθώς σας λέω, αυτός που δεν συγχωρεί τα παραπτώματα του πλησίον του, όταν εκείνος λέει ότι μετανοεί, ο ίδιος έχει φέρει τον εαυτό του σε καταδίκη.

32 Λοιπόν σου λέω, Πήγαινε. Και όποιος δεν μετανοήσει για τις αμαρτίες του, ο ίδιος δεν πρέπει να συγκαταλέγεται με τον λαό μου. Και αυτό να τηρείται εφεξής.

33 Και συνέβη ώστε όταν άκουσε ο Άλμα αυτά τα λόγια, τα έγραψε για να τα έχει, και για να κρίνει τον λαό εκείνης της εκκλησίας σύμφωνα με τις εντολές του Θεού.

For it is I that taketh upon me the sins of the world; for it is I that hath created them; and it is I that granteth unto him that believeth unto the end a place at my right hand.

For behold, in my name are they called; and if they know me they shall come forth, and shall have a place eternally at my right hand.

And it shall come to pass that when the second trump shall sound then shall they that never knew me come forth and shall stand before me.

And then shall they know that I am the Lord their God, that I am their Redeemer; but they would not be redeemed.

And then I will confess unto them that I never knew them; and they shall depart into everlasting fire prepared for the devil and his angels.

Therefore I say unto you, that he that will not hear my voice, the same shall ye not receive into my church, for him I will not receive at the last day.

Therefore I say unto you, Go; and whosoever transgresseth against me, him shall ye judge according to the sins which he has committed; and if he confess his sins before thee and me, and repenteth in the sincerity of his heart, him shall ye forgive, and I will forgive him also.

Yea, and as often as my people repent will I forgive them their trespasses against me.

And ye shall also forgive one another your trespasses; for verily I say unto you, he that forgiveth not his neighbor's trespasses when he says that he repents, the same hath brought himself under condemnation.

Now I say unto you, Go; and whosoever will not repent of his sins the same shall not be numbered among my people; and this shall be observed from this time forward.

And it came to pass when Alma had heard these words he wrote them down that he might have them, and that he might judge the people of that church according to the commandments of God.

34 Και συνέβη ώστε πήγε ο Άλμα και έκρινε εκείνους που είχαν πιαστεί σε ανομία, σύμφωνα με τον λόγο του Κυρίου.

35 Και όσους μετανόησαν για τις αμαρτίες τους και τις εξομολογούνταν, αυτούς τους απαριθμούσε μαζί με τον λαό της εκκλησίας.

36 Και εκείνοι που δεν εξομολογούνταν τις αμαρτίες τους και δεν μετανοούσαν για την ανομία τους, αυτοί δεν συγκαταλέγονταν ανάμεσα στον λαό της εκκλησίας, και τα ονόματα τους σβήνονταν.

37 Και συνέβη ώστε ο Άλμα ρύθμιζε όλες τις υποθέσεις της εκκλησίας. Και άρχισαν πάλι να έχουν ειρήνη και να ευημερούν υπερβολικά στις υποθέσεις της εκκλησίας, βαδίζοντας προσεκτικά ενώπιον του Θεού, δεχόμενοι πολλούς, και βαπτίζοντας πολλούς.

38 Και λοιπόν, όλα αυτά έκανε ο Άλμα και οι συνεργάτες του που ηγούντο της εκκλησίας, βαδίζοντας με κάθε επιμέλεια, διδάσκοντας τον λόγο του Θεού στα πάντα, υποφέροντας κάθε είδους βάσανα, καταδιωκόμενοι από όλους εκείνους που δεν ανήκαν στην εκκλησία του Θεού.

39 Και όντως νουθετούσαν τους αδελφούς τους. Και αυτοί νουθετούνταν επίσης, καθέννας με τον λόγο του Θεού, ανάλογα με τις αμαρτίες του, δηλαδή με τις αμαρτίες που είχε διαπράξει, προσταζόμενος από τον Θεό να προσεύχεται ακατάπαυστα, και να δοξολογεί για τα πάντα.

And it came to pass that Alma went and judged those that had been taken in iniquity, according to the word of the Lord.

And whosoever repented of their sins and did confess them, them he did number among the people of the church;

And those that would not confess their sins and repent of their iniquity, the same were not numbered among the people of the church, and their names were blotted out.

And it came to pass that Alma did regulate all the affairs of the church; and they began again to have peace and to prosper exceedingly in the affairs of the church, walking circumspectly before God, receiving many, and baptizing many.

And now all these things did Alma and his fellow laborers do who were over the church, walking in all diligence, teaching the word of God in all things, suffering all manner of afflictions, being persecuted by all those who did not belong to the church of God.

And they did admonish their brethren; and they were also admonished, every one by the word of God, according to his sins, or to the sins which he had committed, being commanded of God to pray without ceasing, and to give thanks in all things.

Μωσία 27

- 1 Και τώρα συνέβη ώστε οι διωγμοί που ασκούσαν στην εκκλησία από τους άπιστους έγιναν τόσο μεγάλοι, που τα μέλη της εκκλησίας άρχισαν να παραπονιούνται και να διαμαρτύρονται προς τους ηγέτες τους σχετικά με το θέμα αυτό. Και διαμαρτυρήθηκαν στον Άλμα. Και ο Άλμα παρουσίασε το ζήτημα ενώπιον του βασιλιά τους, του Μωσία. Και ο Μωσίας διενήργησε συμβούλιο με τους ιερείς του.
- 2 Και συνέβη ώστε έστειλε ο βασιλιάς Μωσίας μια προκήρυξη σε όλη τη χώρα ολόγυρα ότι δεν έπρεπε κανένας άπιστος να καταδιώκει κανέναν από αυτούς που ανήκαν στην εκκλησία του Θεού.
- 3 Και ήταν αυστηρή διαταγή παντού σε όλες τις εκκλησίες να μη γίνονται διωγμοί ανάμεσά τους, και ότι θα έπρεπε να υπάρχει ισότητα μεταξύ όλων των ανθρώπων.
- 4 Ότι δεν θα έπρεπε να αφήνουν ούτε την υπερηφάνεια ούτε την υπεροψία να διαταράσσει την ειρήνη τους· ότι κάθε άνθρωπος θα έπρεπε να θεωρεί τον πλησίον του σαν τον εαυτό του, εργαζόμενοι με τα ίδια τους τα χέρια για τη συντήρησή τους.
- 5 Μάλιστα, και όλοι οι ιερείς και οι διδάσκαλοί τους θα έπρεπε να εργάζονται με τα ίδια τους τα χέρια για τη συντήρησή τους, σε όλες τις περιπτώσεις εκτός από ασθένεια ή από μεγάλη ανέχεια. Και κάνοντας όλα αυτά, αφθονούσαν με τη χάρη του Θεού.
- 6 Και άρχισε να υπάρχει μεγάλη ειρήνη πάλι στη χώρα. Και ο λαός άρχισε να είναι πολυάριθμος, και άρχισε να διασκορπίζεται μακριά επάνω στο πρόσωπο της γης, μάλιστα, στον βορρά και στον νότο, στην ανατολή και στη δύση, οικοδομώντας μεγάλες πόλεις και χωριά σε όλα τα πέρατα της χώρας.
- 7 Και τους επισκεπτόταν ο Κύριος και τους τα έφερνε δεξιά, και έγιναν μεγάλος και πλούσιος λαός.
- 8 Και τώρα, οι υιοί του Μωσία συγκαταλέγονταν ανάμεσα στους άπιστους, όπως επίσης και ένας από τους υιούς του Άλμα συγκαταλέγετο μεταξύ τους, που ονομαζόταν Άλμα, όπως ο πατέρας του. Παρά ταύτα, αυτός έγινε πολύ κακός άνθρωπος και ειδωλολάτρης. Και ήταν άνθρωπος με πολλά λόγια, και έλεγε πολλές κολακείες στον λαό. Έτσι λοιπόν παρέσυρε πολλούς από τον λαό να πράττουν κατά το είδος των ανομιών του.

Mosiah 27

And now it came to pass that the persecutions which were inflicted on the church by the unbelievers became so great that the church began to murmur, and complain to their leaders concerning the matter; and they did complain to Alma. And Alma laid the case before their king, Mosiah. And Mosiah consulted with his priests.

And it came to pass that king Mosiah sent a proclamation throughout the land round about that there should not any unbeliever persecute any of those who belonged to the church of God.

And there was a strict command throughout all the churches that there should be no persecutions among them, that there should be an equality among all men;

That they should let no pride nor haughtiness disturb their peace; that every man should esteem his neighbor as himself, laboring with their own hands for their support.

Yea, and all their priests and teachers should labor with their own hands for their support, in all cases save it were in sickness, or in much want; and doing these things, they did abound in the grace of God.

And there began to be much peace again in the land; and the people began to be very numerous, and began to scatter abroad upon the face of the earth, yea, on the north and on the south, on the east and on the west, building large cities and villages in all quarters of the land.

And the Lord did visit them and prosper them, and they became a large and wealthy people.

Now the sons of Mosiah were numbered among the unbelievers; and also one of the sons of Alma was numbered among them, he being called Alma, after his father; nevertheless, he became a very wicked and an idolatrous man. And he was a man of many words, and did speak much flattery to the people; therefore he led many of the people to do after the manner of his iniquities.

- 9 Και έγινε μεγάλο εμπόδιο για την ευημερία της εκκλησίας του Θεού, κλέπτοντας τις καρδιές του λαού, προκαλώντας μεγάλη διχογνωμία ανάμεσα στον λαό, δίνοντας ευκαιρία στον εχθρό του Θεού να ασκεί εξουσία επάνω τους.
- 10 Και τώρα συνέβη ώστε καθώς πήγαινε για να καταστρέψει την εκκλησία του Θεού, γιατί πήγαινε στα κρυφά με τους υιούς του Μωσία επιδιώκοντας να καταστρέψουν την εκκλησία και να παρασύρουν τον λαό του Κυρίου, ενάντια στις εντολές του Θεού, η ακόμα και του βασιλιά –
- 11 Και όπως σας είπα, καθώς πήγαιναν επαναστατώντας εναντίον του Θεού, ιδού, ο άγγελος του Κυρίου εμφανίστηκε σε αυτούς. Και κατέβηκε σαν μέσα σε σύννεφο. Και μίλησε σαν με φωνή κεραυνού, που έκανε τη γη να τρέμει επάνω στην οποία στέκονταν.
- 12 Και τόσο μεγάλη ήταν η έκπληξή τους, ώστε έπεσαν στη γη, και δεν κατάλαβαν τα λόγια που τους είπε.
- 13 Όμως εκείνος φώναξε πάλι, λέγοντας: Άλμα, σήκω και στάσου εμπρός, διότι για ποιο λόγο καταδιώκεις την εκκλησία του Θεού; Γιατί ο Κύριος έχει πει: Αυτή είναι η εκκλησία μου, και εγώ θα την εδραιώσω, και τίποτα δεν θα την ανατρέψει, παρεκτός αν είναι η παράβαση του λαού μου.
- 14 Και πάλι, ο άγγελος είπε: Ιδού, ο Κύριος έχει ακούσει τις προσευχές του λαού του, και επίσης τις προσευχές του δούλου του, του Άλμα, ο οποίος είναι ο πατέρας σου. Γιατί αυτός έχει προσευχηθεί με πολλή πίστη σχετικά με σένα, για να μπορέσεις να αποκτήσεις γνώση της αλήθειας. Λοιπόν, γι' αυτόν τον λόγο, ήλθα εγώ για να σε πείσω για τη δύναμη και την εξουσία του Θεού, ώστε οι προσευχές των δούλων του να εισακουσθούν σύμφωνα με την πίστη τους.
- 15 Και τώρα ιδού, μπορείς να αμφισβητείς τη δύναμη του Θεού; Γιατί ιδού, η φωνή μου δεν σείει τη γη; Και δεν μπορείς επίσης να με βλέπεις εμπρός σου; Και εγώ είμαι απεσταλμένος από τον Θεό.

And he became a great hinderment to the prosperity of the church of God; stealing away the hearts of the people; causing much dissension among the people; giving a chance for the enemy of God to exercise his power over them.

And now it came to pass that while he was going about to destroy the church of God, for he did go about secretly with the sons of Mosiah seeking to destroy the church, and to lead astray the people of the Lord, contrary to the commandments of God, or even the king—

And as I said unto you, as they were going about rebelling against God, behold, the angel of the Lord appeared unto them; and he descended as it were in a cloud; and he spake as it were with a voice of thunder, which caused the earth to shake upon which they stood;

And so great was their astonishment, that they fell to the earth, and understood not the words which he spake unto them.

Nevertheless he cried again, saying: Alma, arise and stand forth, for why persecutest thou the church of God? For the Lord hath said: This is my church, and I will establish it; and nothing shall overthrow it, save it is the transgression of my people.

And again, the angel said: Behold, the Lord hath heard the prayers of his people, and also the prayers of his servant, Alma, who is thy father; for he has prayed with much faith concerning thee that thou mightest be brought to the knowledge of the truth; therefore, for this purpose have I come to convince thee of the power and authority of God, that the prayers of his servants might be answered according to their faith.

And now behold, can ye dispute the power of God? For behold, doth not my voice shake the earth? And can ye not also behold me before you? And I am sent from God.

16 Λοιπόν σου λέω: Πήγαινε, και θυμήσου την αιχμαλωσία των πατέρων σου στη γη του Ήλαμ, και στη γη του Νεφί. Και θυμήσου τι σπουδαία πράγματα εκείνος έχει κάνει γι' αυτούς. Γιατί αυτοί ήταν στην υποδούλωση, και εκείνος τους ελευθέρωσε. Και τώρα σου λέω: Άλμα, πήγαινε στον δρόμο σου, και μην επιδιώκεις πια να καταστρέψεις την εκκλησία, ώστε οι προσευχές τους να εκπληρωθούν, και αυτό έστω κι αν εσύ θέλεις από μόνος σου να αποβληθείς.

17 Και τώρα συνέβη ώστε αυτά ήταν τα τελευταία λόγια που είπε ο άγγελος στον Άλμα, και αναχώρησε.

18 Και λοιπόν, ο Άλμα και εκείνοι που ήταν μαζί του έπεσαν πάλι στη γη, γιατί ήταν μεγάλη η έκπληξή τους· διότι με τα ίδια τους τα μάτια είχαν δει έναν άγγελο Κυρίου, και η φωνή του ήταν σαν κεραυνός που έσεισε τη γη. Και ήξεραν ότι δεν ήταν τίποτα άλλο παρά μόνο η δύναμη του Θεού που θα μπορούσε να σεισει τη γη και να την κάνει να τρέμει σαν να επρόκειτο να χωριστεί στα δύο.

19 Και λοιπόν, η έκπληξη του Άλμα ήταν τόσο μεγάλη που βουβάθηκε, ώστε δεν μπορούσε να ανοίξει το στόμα του. Μάλιστα, και εξασθένησε τόσο που δεν μπορούσε να κουνήσει τα χέρια του. Γι' αυτό μεταφέρθηκε από αυτούς που ήταν μαζί του, και τον μετέφεραν, ανήμπορο, μέχρι που τον ξάπλωσαν εμπρός στον πατέρα του.

20 Και διηγήθηκαν στον πατέρα του όλα όσα τους είχαν συμβεί. Και ο πατέρας του αγαλλίασε, επειδή γνώριζε ότι ήταν η δύναμη του Θεού.

21 Και έκανε να συγκεντρωθεί ένα πλήθος για να είναι μάρτυρες αυτού που είχε κάνει ο Κύριος για τον υιό του, και επίσης για εκείνους που ήταν μαζί του.

22 Και έκανε να συγκεντρωθούν οι ιερείς. Και άρχισαν να νηστεύουν, και να προσεύχονται στον Κύριο τον Θεό τους για να ανοίξει το στόμα του Άλμα, για να μπορέσει να μιλήσει, και επίσης για να πάρουν τη δύναμη τους τα μέλη του — ώστε να ανοιχθούν τα μάτια του λαού για να δουν και να ξέρουν για την καλοσύνη και τη δόξα του Θεού.

Now I say unto thee: Go, and remember the captivity of thy fathers in the land of Helam, and in the land of Nephi; and remember how great things he has done for them; for they were in bondage, and he has delivered them. And now I say unto thee, Alma, go thy way, and seek to destroy the church no more, that their prayers may be answered, and this even if thou wilt of thyself be cast off.

And now it came to pass that these were the last words which the angel spake unto Alma, and he departed.

And now Alma and those that were with him fell again to the earth, for great was their astonishment; for with their own eyes they had beheld an angel of the Lord; and his voice was as thunder, which shook the earth; and they knew that there was nothing save the power of God that could shake the earth and cause it to tremble as though it would part asunder.

And now the astonishment of Alma was so great that he became dumb, that he could not open his mouth; yea, and he became weak, even that he could not move his hands; therefore he was taken by those that were with him, and carried helpless, even until he was laid before his father.

And they rehearsed unto his father all that had happened unto them; and his father rejoiced, for he knew that it was the power of God.

And he caused that a multitude should be gathered together that they might witness what the Lord had done for his son, and also for those that were with him.

And he caused that the priests should assemble themselves together; and they began to fast, and to pray to the Lord their God that he would open the mouth of Alma, that he might speak, and also that his limbs might receive their strength—that the eyes of the people might be opened to see and know of the goodness and glory of God.

23 Και συνέβη ὥστε ἀφοῦ νήστεψαν καὶ προσευχήθηκαν ἐπὶ δύο ἡμέρες καὶ δύο νύχτες, ἀνέκτησαν τὴ δύναμή τους τὰ μέλη τοῦ Ἄλμα, καὶ στάθηκε ὀρθὸς καὶ ἀρχισε νὰ τους μιλά, λέγοντάς τους νὰ παρηγορηθοῦν:

24 Γιατί, εἶπε αὐτός, ἔχω μετανοήσῃ για τις ἀμαρτίες μου, καὶ ἔχω λυτρωθεῖ ἀπὸ τὸν Κύριο. Ἰδοῦ, εἶμαι γεννημένος ἀπὸ τὸ Πνεῦμα.

25 Καὶ ὁ Κύριος μου εἶπε: Μὴν ἀπορεῖς καὶ ἐξίστασαι πὺ ὅλη ἡ ἀνθρωπότητα, μάλιστα, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, ὅλα τὰ ἔθνη, οἱ φυλές, οἱ γλώσσες καὶ οἱ λαοί, πρέπει νὰ ἀναγεννηθοῦν. μάλιστα, νὰ γεννηθοῦν ἀπὸ τὸν Θεό, νὰ ἀλλάξουν ἀπὸ τὴ σαρκικὴ καὶ πεπτωκυῖα κατάστασή τους, σε κατάστασῃ χρηστότητας, λυτρωμένοι ἀπὸ τὸν Θεό, καὶ γινόμενοι υἱοὶ καὶ θυγατέρες του.

26 Καὶ ἔτσι γίνονται νέα ὄντα. Καὶ ἀν δὲν τὸ κάνουν αὐτό, δὲν μποροῦν καθόλου νὰ κληρονομήσουν τὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

27 Σας λέω, ἀν δὲν εἶναι αὐτὴ ἡ περίπτωσῃ, πρέπει νὰ ἐκδιωχθοῦν. Καὶ αὐτὸ τὸ ξέρω, ἐπειδὴ ἐγὼ ἤμουν ἔτοιμος νὰ ἐκδιωχθῶ.

28 Παρὰ ταῦτα, ἀφοῦ πέρασα ἀπὸ πολλές ταλαιπωρίες, μετανοώντας κοντὰ στὸν θάνατο, ὁ Κύριος, με εὐσπλαχνία, θεώρησε σωστό νὰ με διαρπάξει ἀπὸ παντοτινὴ καύσῃ, καὶ εἶμαι γεννημένος ἀπὸ τὸν Θεό.

29 Ἡ ψυχὴ μου ἔχει λυτρωθεῖ ἀπὸ τὴ χολὴ τῆς πικρίας καὶ τὰ δεσμά τῆς ἀνομίας. Βρισκόμουν στὴν πιο σκοτεινὴ ἄβυσσος, ἀλλὰ τῶρα βλέπω τὸ θαυμαστὸ φῶς τοῦ Θεοῦ. Ἡ ψυχὴ μου βασανιζόταν με αἰώνια τυραννία, ἀλλὰ διαρπάχτηκα, καὶ ἡ ψυχὴ μου δὲν πονά πλέον.

30 Ἀπέρριψα τὸν Λυτρωτὴ μου, καὶ ἀρνήθηκα αὐτὸ πὺ εἶχε εἰπωθεῖ ἀπὸ τὸς πατέρες μας. Ὅμως τῶρα, γὰ νὰ μπορέσουν νὰ προειδοῦν ὅτι θὰ ἔλθει, καὶ ὅτι αὐτός θυμάται κάθε πλάσμα τῆς δημιουργίας του, θὰ φανερωθεῖ σε ὅλους.

And it came to pass after they had fasted and prayed for the space of two days and two nights, the limbs of Alma received their strength, and he stood up and began to speak unto them, bidding them to be of good comfort:

For, said he, I have repented of my sins, and have been redeemed of the Lord; behold I am born of the Spirit.

And the Lord said unto me: Marvel not that all mankind, yea, men and women, all nations, kindreds, tongues and people, must be born again; yea, born of God, changed from their carnal and fallen state, to a state of righteousness, being redeemed of God, becoming his sons and daughters;

And thus they become new creatures; and unless they do this, they can in nowise inherit the kingdom of God.

I say unto you, unless this be the case, they must be cast off; and this I know, because I was like to be cast off.

Nevertheless, after wading through much tribulation, repenting nigh unto death, the Lord in mercy hath seen fit to snatch me out of an everlasting burning, and I am born of God.

My soul hath been redeemed from the gall of bitterness and bonds of iniquity. I was in the darkest abyss; but now I behold the marvelous light of God. My soul was racked with eternal torment; but I am snatched, and my soul is pained no more.

I rejected my Redeemer, and denied that which had been spoken of by our fathers; but now that they may foresee that he will come, and that he remembereth every creature of his creating, he will make himself manifest unto all.

31 Μάλιστα, κάθε γόνατο θα κλίνει, και κάθε γλώσσα θα ομολογήσει ενώπιόν του. Μάλιστα, κατά την τελευταία ημέρα, όταν όλοι οι άνθρωποι θα σταθούν για να κριθούν από αυτόν, τότε θα ομολογήσουν ότι αυτός είναι Θεός. Τότε θα ομολογήσουν, αυτοί που ζουν χωρίς Θεό στον κόσμο, ότι η κρίση αιώνιας τιμωρίας είναι δίκαιη επάνω τους· και θα σεισθούν, και θα τρέμουν, και θα ζαρώσουν κάτω από το βλέμμα του οφθαλμού του που ερευνά τα πάντα.

32 Και τώρα συνέβη ώστε ο Άλμα άρχισε από τότε κι ύστερα να διδάσκει τον λαό, και εκείνοι που ήταν με τον Άλμα τη στιγμή που εμφανίστηκε ο άγγελος σε αυτούς, ταξιδεύοντας ολόγυρα σε όλη τη χώρα, διαλαλώντας σε όλον τον λαό αυτά που είχαν ακούσει και δει, και κηρύττοντας τον λόγο του Θεού με μεγάλες ταλαιπωρίες, έχοντας υποστεί μεγάλο διωγμό από τους άπιστους, αφού είχαν υποστεί πλήγματα από πολλούς από αυτούς.

33 Όμως, παρόλα αυτά, παρείχαν μεγάλη παρηγοριά στα μέλη της εκκλησίας, επιβεβαιώνοντας την πίστη τους, και παρακινώντας τους με μακροθυμία και πολλή επώδυνη προσπάθεια να τηρούν τις εντολές του Θεού.

34 Και οι τέσσερεις από αυτούς ήταν οι υιοί του Μωσία. Και τα ονόματά τους ήταν Αμμών, και Ααρών, και Όμνερ, και Ίμνι. Αυτά ήταν τα ονόματα των υιών του Μωσία.

35 Και ταξίδεψαν σε ολόκληρη τη γη του Ζαραχέμλα, και ανάμεσα σε όλον τον λαό που ήταν υπό τη βασιλεία του βασιλιά Μωσία, πασχίζοντας με ζήλο να επανορθώσουν όλες τις ζημιές που είχαν προκαλέσει στην εκκλησία, εξομολογούμενοι όλες τις αμαρτίες τους, και διαλαλώντας όλα όσα είχαν δει, και εξηγώντας τις προφητείες και τις γραφές σε όλους όσους επιθυμούσαν να τους ακούσουν.

36 Και έτσι αποτελούσαν όργανα στα χέρια του Θεού στο να φέρνουν πολλούς στη γνώση της αλήθειας, μάλιστα, στη γνώση του Λυτρωτή τους.

37 Και πόσο ευλογημένοι είναι αυτοί! Γιατί όντως διαλαλούσαν ειρήνη, διαλαλούσαν καλά νέα για αγαθά, και όντως διακήρυτταν στον λαό ότι ο Κύριος βασιλεύει.

Yea, every knee shall bow, and every tongue confess before him. Yea, even at the last day, when all men shall stand to be judged of him, then shall they confess that he is God; then shall they confess, who live without God in the world, that the judgment of an everlasting punishment is just upon them; and they shall quake, and tremble, and shrink beneath the glance of his all-searching eye.

And now it came to pass that Alma began from this time forward to teach the people, and those who were with Alma at the time the angel appeared unto them, traveling round about through all the land, publishing to all the people the things which they had heard and seen, and preaching the word of God in much tribulation, being greatly persecuted by those who were unbelievers, being smitten by many of them.

But notwithstanding all this, they did impart much consolation to the church, confirming their faith, and exhorting them with long-suffering and much travail to keep the commandments of God.

And four of them were the sons of Mosiah; and their names were Ammon, and Aaron, and Omner, and Himni; these were the names of the sons of Mosiah.

And they traveled throughout all the land of Zarahemla, and among all the people who were under the reign of king Mosiah, zealously striving to repair all the injuries which they had done to the church, confessing all their sins, and publishing all the things which they had seen, and explaining the prophecies and the scriptures to all who desired to hear them.

And thus they were instruments in the hands of God in bringing many to the knowledge of the truth, yea, to the knowledge of their Redeemer.

And how blessed are they! For they did publish peace; they did publish good tidings of good; and they did declare unto the people that the Lord reigneth.

Μωσία 28

- 1 Λοιπόν συνέβη ώστε αφού έκαναν όλα αυτά οι υιοί του Μωσία, πήραν έναν μικρό αριθμό μαζί τους και επέστρεψαν στον πατέρα τους, τον βασιλιά, και επιθυμούσαν από αυτόν να τους δώσει άδεια να πάνε, μαζί με αυτούς που είχαν επιλέξει, στη γη του Νεφί για να κηρύξουν αυτά που είχαν ακούσει, και για να γνωστοποιήσουν τον λόγο του Θεού στους αδελφούς τους, τους Λαμανίτες –
- 2 Ὡστε ίσως να μπορέσουν να τους φέρουν στη γνώση του Κυρίου του Θεού τους, και να τους πείσουν για την ανομία των πατέρων τους. Και ώστε ίσως να μπορέσουν να τους θεραπεύσουν από το μίσος τους προς τους Νεφίτες, ώστε και αυτοί να φθάσουν στο σημείο να αγαλλιάζουν με τον Κύριο τον Θεό τους, ώστε να έχουν φιλικές διαθέσεις ο ένας προς τον άλλον, και να μην υφίστανται πια διχόνοιες σε όλη τη χώρα, αυτήν που τους είχε δώσει ο Κύριος ο Θεός τους.
- 3 Λοιπόν επιθυμούσαν να διακηρυχθεί η σωτηρία σε κάθε πλάσμα, γιατί δεν μπορούσαν να αντέχουν να αφανιστεί οποιαδήποτε ανθρώπινη ψυχή. Μάλιστα, ακόμη και οι απλές σκέψεις ότι οποιαδήποτε ψυχή θα υπέφερε ατελείωτη τυραννία τους έκανε να σείονται και να τρέμουν.
- 4 Και έτσι επέδρασε επάνω τους το Πνεύμα του Κυρίου, γιατί αυτοί ήταν οι πιο αχρείοι από τους αμαρτωλούς. Και θεώρησε ο Κύριος σκόπιμο στην απέραντη ευσπλαχνία του να τους σώσει. Παρά ταύτα υπέφεραν μεγάλη αγωνία εξαιτίας των ανομιών τους, υποφέροντας πολύ και φοβούμενοι ότι θα εκδιωχθούν για πάντα.
- 5 Και συνέβη ώστε ικέτευσαν τον πατέρα τους επί πολλές ημέρες για να μπορέσουν να ανέβουν στη γη του Νεφί.
- 6 Και πήγε ο βασιλιάς Μωσίας και ρώτησε τον Κύριο αν έπρεπε να αφήσει τους υιούς του να ανέβουν ανάμεσα τους Λαμανίτες για να κηρύξουν τον λόγο.
- 7 Και ο Κύριος είπε στον Μωσία: Ας ανέβουν, γιατί πολλοί θα πιστέψουν στα λόγια τους, και θα έχουν αιώνια ζωή. Και εγώ θα ελευθερώσω τους υιούς σου από τα χέρια των Λαμανιτών.
- 8 Και συνέβη ώστε τους επέτρεψε να πάνε και να κάνουν σύμφωνα με το αίτημά τους.

Mosiah 28

Now it came to pass that after the sons of Mosiah had done all these things, they took a small number with them and returned to their father, the king, and desired of him that he would grant unto them that they might, with these whom they had selected, go up to the land of Nephi that they might preach the things which they had heard, and that they might impart the word of God to their brethren, the Lamanites—

That perhaps they might bring them to the knowledge of the Lord their God, and convince them of the iniquity of their fathers; and that perhaps they might cure them of their hatred towards the Nephites, that they might also be brought to rejoice in the Lord their God, that they might become friendly to one another, and that there should be no more contentions in all the land which the Lord their God had given them.

Now they were desirous that salvation should be declared to every creature, for they could not bear that any human soul should perish; yea, even the very thoughts that any soul should endure endless torment did cause them to quake and tremble.

And thus did the Spirit of the Lord work upon them, for they were the very vilest of sinners. And the Lord saw fit in his infinite mercy to spare them; nevertheless they suffered much anguish of soul because of their iniquities, suffering much and fearing that they should be cast off forever.

And it came to pass that they did plead with their father many days that they might go up to the land of Nephi.

And king Mosiah went and inquired of the Lord if he should let his sons go up among the Lamanites to preach the word.

And the Lord said unto Mosiah: Let them go up, for many shall believe on their words, and they shall have eternal life; and I will deliver thy sons out of the hands of the Lamanites.

And it came to pass that Mosiah granted that they might go and do according to their request.

- 9 Και ξεκίνησαν για το ταξίδι τους μέσα στην έρημο, για να ανέβουν και να κηρύξουν τον λόγο ανάμεσα στους Λαμανίτες. Και θα διηγηθώ τα τεκταινόμενά τους στο μέλλον.
- 10 Λοιπόν, ο βασιλιάς Μωσίας δεν είχε κανέναν για να του αποδώσει το βασίλειο, γιατί δεν υπήρχε ούτε ένας από τους υιούς του που να δεχόταν το βασίλειο.
- 11 Γι' αυτό, πήρε τα χρονικά που ήταν εγχαραγμένα στις πλάκες από ορείχαλκο, και επίσης τις πλάκες του Νεφί, και όλα όσα είχε κρατήσει και διαφυλάξει σύμφωνα με τις εντολές του Θεού, αφού είχε μεταφράσει και βάλει να γράφουν τα χρονικά που ήταν στις πλάκες από χρυσό, οι οποίες είχαν βρεθεί από τον λαό του Λίμχι, οι οποίες του είχαν παραδοθεί από το χέρι του Λίμχι.
- 12 Και αυτό το έκανε λόγω της μεγάλης αγωνίας του λαού του. Γιατί αυτοί επιθυμούσαν σε πολύ μεγάλο βαθμό να μάθουν σχετικά με εκείνον τον λαό που είχε καταστραφεί.
- 13 Και λοιπόν τις μετέφρασε με αυτές τις δύο πέτρες που ήταν δεμένες στα δύο άκρα ενός τόξου.
- 14 Τώρα αυτά τα αντικείμενα είχαν προετοιμασθεί από την αρχή, και είχαν μεταβιβασθεί από γενεά σε γενεά, με σκοπό τη διερμηνεία γλωσσών.
- 15 Και έχουν κρατηθεί και διαφυλαχθεί από το χέρι του Κυρίου, για να αποκαλύψει σε κάθε πλάσμα που θα κατείχε τη χώρα τις ανομίες και τα βδελύγματα του λαού του.
- 16 Και όποιος έχει αυτά τα αντικείμενα καλείται βλέπων, κατά τον τρόπο των αρχαίων καιρών.
- 17 Λοιπόν, αφού τελείωσε ο Μωσίας να μεταφράζει αυτά τα χρονικά, ιδού, αυτό διηγείτο για τον λαό που καταστράφηκε, από τον καιρό που καταστράφηκαν και πίσω, μέχρι το κτίσιμο του μεγάλου πύργου, τον καιρό που ο Κύριος σύγχυσε τη γλώσσα του λαού και αυτοί διασκορπίστηκαν μακριά επάνω στο πρόσωπο όλης της γης, μάλιστα, και ακόμα από εκείνη την εποχή και πίσω, μέχρι τη δημιουργία του Αδάμ.
- 18 Λοιπόν, αυτή η αφήγηση έκανε τον λαό του Μωσία να θρηνήσει υπερβολικά. Μάλιστα, γέμισαν θλίψη. Όμως τους έδωσε πολλή γνώση, για την οποία αγαλλίασαν.

And they took their journey into the wilderness to go up to preach the word among the Lamanites; and I shall give an account of their proceedings hereafter.

Now king Mosiah had no one to confer the kingdom upon, for there was not any of his sons who would accept of the kingdom.

Therefore he took the records which were engraven on the plates of brass, and also the plates of Nephi, and all the things which he had kept and preserved according to the commandments of God, after having translated and caused to be written the records which were on the plates of gold which had been found by the people of Limhi, which were delivered to him by the hand of Limhi;

And this he did because of the great anxiety of his people; for they were desirous beyond measure to know concerning those people who had been destroyed.

And now he translated them by the means of those two stones which were fastened into the two rims of a bow.

Now these things were prepared from the beginning, and were handed down from generation to generation, for the purpose of interpreting languages;

And they have been kept and preserved by the hand of the Lord, that he should discover to every creature who should possess the land the iniquities and abominations of his people;

And whosoever has these things is called seer, after the manner of old times.

Now after Mosiah had finished translating these records, behold, it gave an account of the people who were destroyed, from the time that they were destroyed back to the building of the great tower, at the time the Lord confounded the language of the people and they were scattered abroad upon the face of all the earth, yea, and even from that time back until the creation of Adam.

Now this account did cause the people of Mosiah to mourn exceedingly, yea, they were filled with sorrow; nevertheless it gave them much knowledge, in the which they did rejoice.

19 Και αυτή η αφήγηση θα γραφεί μελλοντικά· γιατί ιδού, είναι σκόπιμο όλοι οι λαοί να γνωρίσουν αυτά που έχουν γραφεί σε αυτήν την αφήγηση.

20 Και τώρα, όπως σας είπα, αφού έκανε όλα αυτά ο βασιλιάς Μωσίας, πήρε τις πλάκες από ορείχαλκο, και όλα τα αντικείμενα που είχε κρατήσει, και τα απένειμε στον Άλμα, που ήταν ο υιός του Άλμα. Μάλιστα, όλα τα χρονικά, και επίσης τους διερμηνείς, και τα απένειμε σε αυτόν, και τον πρόσταξε να τα κρατήσει και να τα διαφυλάξει, και επίσης να τηρεί χρονικό του λαού, μεταβιβάζοντάς τα από τη μία γενεά στην άλλη, ακριβώς όπως είχαν μεταβιβασθεί από την εποχή που ο Λεχί έφυγε από την Ιερουσαλήμ.

And this account shall be written hereafter; for behold, it is expedient that all people should know the things which are written in this account.

And now, as I said unto you, that after king Mosiah had done these things, he took the plates of brass, and all the things which he had kept, and conferred them upon Alma, who was the son of Alma; yea, all the records, and also the interpreters, and conferred them upon him, and commanded him that he should keep and preserve them, and also keep a record of the people, handing them down from one generation to another, even as they had been handed down from the time that Lehi left Jerusalem.

Μωσία 29

- 1 Τώρα όταν έκανε αυτό ο Μωσίας, έστειλε γύρω σε όλη τη χώρα, ανάμεσα σε όλον τον λαό, επιθυμώντας να μάθει το θέλημά τους σχετικά με το ποιος να είναι βασιλιάς τους.
- 2 Και συνέβη ώστε η ψήφος του λαού ήλθε, λέγοντας: Επιθυμούμε να είναι βασιλιάς μας και κυβερνήτης μας ο υιός σου ο Ααρών.
- 3 Τώρα ο Ααρών είχε πάει στη γη του Νεφί, γι' αυτό ο βασιλιάς δεν μπορούσε να του απονείμει το βασίλειο, ούτε ο Ααρών θα αναλάμβανε το βασίλειο, ούτε ήταν πρόθυμοι κανείς από τους υιούς του Μωσία να αναλάβει το βασίλειο.
- 4 Γι' αυτό ο βασιλιάς Μωσίας έστειλε πάλι ανάμεσα στον λαό. Μάλιστα έστειλε γραπτό λόγο ανάμεσα στον λαό. Και αυτά είναι τα λόγια που είχαν γραφεί, και έλεγαν:
- 5 Ιδού, ω εσείς, λαέ μου, δηλαδή αδελφοί μου, γιατί έτσι σας θεωρώ, επιθυμώ να συλλογισθείτε το θέμα το οποίο καλείστε να συλλογισθείτε – γιατί επιθυμείτε να έχετε βασιλιά.
- 6 Λοιπόν σας δηλώνω ότι εκείνος στον οποίο δικαιωματικά ανήκει το βασίλειο, έχει αρνηθεί, και δεν θέλει να αναλάβει το βασίλειο.
- 7 Και τώρα, αν οριζόταν άλλος αντ' αυτού, ιδού, φοβάμαι θα εγερθούν έριδες ανάμεσά σας. Και ποιος ξέρει αν ο υιός μου, στον οποίο ανήκει το βασίλειο, θύμωσε, και παρέσυρε μέρος αυτού του λαού με το μέρος του, πράγμα το οποίο θα προκαλούσε πολέμους και έριδες ανάμεσά σας, πράγμα το οποίο θα ήταν η αιτία να χυθεί πολύ αίμα και να διαστρέψει την οδό του Κυρίου, μάλιστα, και να καταστρέψει τις ψυχές πολλών ανθρώπων.
- 8 Λοιπόν, σας λέω, ας είμαστε συνετοί και ας τα συλλογισθούμε αυτά, γιατί δεν έχουμε κανένα δικαίωμα να καταστρέψουμε τον υιό μου, ούτε πρέπει να έχουμε κανένα δικαίωμα να καταστρέψουμε κάποιον άλλον, αν οριζόταν αντ' αυτού.
- 9 Και αν ο υιός μου στραφεί πάλι στην υπερηφάνειά του και στα μάταια πράγματα, θα θυμόταν αυτά που είχε πει, και θα διεκδικούσε το δικαίωμά του στο βασίλειο, πράγμα το οποίο θα έκανε τον ίδιο και επίσης αυτόν τον λαό να διαπράξουν πολλή αμαρτία.

Mosiah 29

Now when Mosiah had done this he sent out throughout all the land, among all the people, desiring to know their will concerning who should be their king.

And it came to pass that the voice of the people came, saying: We are desirous that Aaron thy son should be our king and our ruler.

Now Aaron had gone up to the land of Nephi, therefore the king could not confer the kingdom upon him; neither would Aaron take upon him the kingdom; neither were any of the sons of Mosiah willing to take upon them the kingdom.

Therefore king Mosiah sent again among the people; yea, even a written word sent he among the people. And these were the words that were written, saying:

Behold, O ye my people, or my brethren, for I esteem you as such, I desire that ye should consider the cause which ye are called to consider—for ye are desirous to have a king.

Now I declare unto you that he to whom the kingdom doth rightly belong has declined, and will not take upon him the kingdom.

And now if there should be another appointed in his stead, behold I fear there would rise contentions among you. And who knoweth but what my son, to whom the kingdom doth belong, should turn to be angry and draw away a part of this people after him, which would cause wars and contentions among you, which would be the cause of shedding much blood and perverting the way of the Lord, yea, and destroy the souls of many people.

Now I say unto you let us be wise and consider these things, for we have no right to destroy my son, neither should we have any right to destroy another if he should be appointed in his stead.

And if my son should turn again to his pride and vain things he would recall the things which he had said, and claim his right to the kingdom, which would cause him and also this people to commit much sin.

10 Και τώρα, ας είμαστε σοφοί, και ας προσδοκούμε αυτά τα πράγματα, και ας κάνουμε εκείνο που θα διασφαλίσει την ειρήνη αυτού του λαού.

11 Γι' αυτό, εγώ θα είμαι ο βασιλιάς σας τις υπόλοιπες των ημερών μου. Παρά ταύτα, ας ορίσουμε δικαστές, να κρίνουν τον λαό αυτόν σύμφωνα με τον νόμο μας. Και θα τακτοποιήσουμε κατά νέο τρόπο τις υποθέσεις αυτού του λαού, γιατί θα ορίσουμε σοφούς να είναι δικαστές, που να κρίνουν αυτόν τον λαό σύμφωνα με τις εντολές του Θεού.

12 Λοιπόν είναι καλύτερα ο άνθρωπος να κρίνεται από τον Θεό παρά από άνθρωπο, γιατί οι κρίσεις του Θεού είναι πάντα δίκαιες, αλλά οι κρίσεις του ανθρώπου δεν είναι πάντα δίκαιες.

13 Γι' αυτό, αν ήταν δυνατόν να μπορείτε να έχετε δίκαιους ανθρώπους για να είναι βασιλείς σας, οι οποίοι να καθιέρωναν τους νόμους του Θεού, και να έκριναν αυτόν τον λαό σύμφωνα με τις εντολές του, μάλιστα, αν μπορούσατε να έχετε άνδρες για βασιλείς σας που να έκαναν όπως έκανε ο πατέρας μου ο Βενιαμίν για αυτόν τον λαό – σας λέω, αν θα μπορούσε πάντα να είναι τέτοια η περίπτωση, τότε θα ήταν σκόπιμο να έχετε πάντα βασιλείς να σας εξουσιάζουν.

14 Και ακόμη κι εγώ ο ίδιος μόχθησα με όλη τη δύναμη και ικανότητα που διέθετα, για να σας διδάξω τις εντολές του Θεού, και για να εδραιώσω ειρήνη σε ολόκληρη τη χώρα, ώστε να μην υπάρχουν ούτε πόλεμοι ούτε διαμάχες, ούτε κλεψιά, ούτε λεηλασία, ούτε δολοφονία, ούτε κανένα είδος ανομίας.

15 Και όποιος έχει διαπράξει ανομία, αυτόν τον έχω τιμωρήσει ανάλογα με το έγκλημα που έχει διαπράξει, σύμφωνα με τον νόμο αυτόν που μας έχει δοθεί από τους πατέρες μας.

16 Λοιπόν σας λέω, ότι επειδή δεν είναι όλοι οι άνθρωποι δίκαιοι, δεν είναι σκόπιμο να έχετε βασιλιά ή βασιλείς να σας εξουσιάζουν.

17 Γιατί ιδού, πόση ανομία προκαλεί ένας άνομος βασιλιάς να διαπράττεται, μάλιστα, και τι μεγάλη καταστροφή!

18 Μάλιστα, θυμηθείτε τον βασιλιά Νώε, την κακία του και τα βδελύγματά του, και επίσης την κακία και τα βδελύγματα του λαού του. Ιδού τι μεγάλη καταστροφή έπεσε επάνω τους. Και επίσης εξαιτίας των ανομιών υποδουλώθηκαν.

And now let us be wise and look forward to these things, and do that which will make for the peace of this people.

Therefore I will be your king the remainder of my days; nevertheless, let us appoint judges, to judge this people according to our law; and we will newly arrange the affairs of this people, for we will appoint wise men to be judges, that will judge this people according to the commandments of God.

Now it is better that a man should be judged of God than of man, for the judgments of God are always just, but the judgments of man are not always just.

Therefore, if it were possible that you could have just men to be your kings, who would establish the laws of God, and judge this people according to his commandments, yea, if ye could have men for your kings who would do even as my father Benjamin did for this people—I say unto you, if this could always be the case then it would be expedient that ye should always have kings to rule over you.

And even I myself have labored with all the power and faculties which I have possessed, to teach you the commandments of God, and to establish peace throughout the land, that there should be no wars nor contentions, no stealing, nor plundering, nor murdering, nor any manner of iniquity;

And whosoever has committed iniquity, him have I punished according to the crime which he has committed, according to the law which has been given to us by our fathers.

Now I say unto you, that because all men are not just it is not expedient that ye should have a king or kings to rule over you.

For behold, how much iniquity doth one wicked king cause to be committed, yea, and what great destruction!

Yea, remember king Noah, his wickedness and his abominations, and also the wickedness and abominations of his people. Behold what great destruction did come upon them; and also because of their iniquities they were brought into bondage.

- 19 Και αν δεν ήταν η παρέμβαση του πάνσοφου Δημιουργού τους, και αυτό λόγω της ειλικρινούς μετάνοιάς τους, θα έπρεπε αναπόφευκτα να παραμείνουν στην υποδούλωση μέχρι τώρα.
- 20 Όμως ιδού, τους ελευθέρωσε, επειδή ταπεινώσαν τον εαυτό τους ενώπιόν του. Και επειδή αναφώνησαν ένθερμα προς αυτόν, τους απελευθέρωσε από την υποδούλωση. Και έτσι ενεργεί ο Κύριος με τη δύναμή του σε όλες τις περιπτώσεις ανάμεσα στα τέκνα των ανθρώπων, εκτεινώντας τον βραχίονα της ευσπλαχνίας προς εκείνους που βασιζονται σε αυτόν.
- 21 Και ιδού, τώρα σας λέω, δεν μπορείτε να εκθρονίσετε έναν αχρείο βασιλιά παρά μόνο με πολλές διαμάχες, και με πολύ χύσιμο αίματος.
- 22 Γιατί ιδού, αυτός έχει τους φίλους του στην ανομία, και κρατά τους φρουρούς του γύρω του. Και κουρελιάζει τους νόμους εκείνων που έχουν βασιλεύσει με χρηστότητα πριν από αυτόν. Και ποδοπατά τις εντολές του Θεού.
- 23 Και θεσπίζει νόμους, και τους αποστέλλει στον λαό του, μάλιστα, νόμους κατά το είδος της δικής του κακίας. Και όποιος δεν υπακούει στους νόμους του, προκαλεί την καταστροφή του. Και όποιος επαναστατεί εναντίον του, θα στείλει τα στρατεύματά του εναντίον τους σε πόλεμο, και αν μπορεί θα τους καταστρέψει. Και έτσι ένας άνομος βασιλιάς διαστρέφει την οδό κάθε χρηστότητας.
- 24 Και τώρα, ιδού σας λέω, δεν είναι σκόπιμο να πέσουν επάνω σας τέτοια βδελύγματα.
- 25 Γι' αυτό, εκλέξτε για σας με την ψήφο αυτού του λαού, δικαστές, ώστε να κρίνεστε σύμφωνα με τους νόμους οι οποίοι σας έχουν δοθεί από τους πατέρες σας, οι οποίοι είναι σωστοί, και οι οποίοι τους δόθηκαν από το χέρι του Κυρίου.
- 26 Λοιπόν δεν είναι σύνηθες η ψήφος του λαού να ζητεί κάτι αντίθετο από αυτό που είναι σωστό· αλλά είναι σύνηθες για το μικρότερο τμήμα του λαού να ζητεί αυτό που δεν είναι σωστό. Γι' αυτό να τηρείτε και να κάνετε νόμο αυτόν – να διαχειρίζεστε τα θέματά σας με την ψήφο του λαού.

And were it not for the interposition of their all-wise Creator, and this because of their sincere repentance, they must unavoidably remain in bondage until now.

But behold, he did deliver them because they did humble themselves before him; and because they cried mightily unto him he did deliver them out of bondage; and thus doth the Lord work with his power in all cases among the children of men, extending the arm of mercy towards them that put their trust in him.

And behold, now I say unto you, ye cannot dethrone an iniquitous king save it be through much contention, and the shedding of much blood.

For behold, he has his friends in iniquity, and he keepeth his guards about him; and he tearth up the laws of those who have reigned in righteousness before him; and he trampleth under his feet the commandments of God;

And he enacteth laws, and sendeth them forth among his people, yea, laws after the manner of his own wickedness; and whosoever doth not obey his laws he causeth to be destroyed; and whosoever doth rebel against him he will send his armies against them to war, and if he can he will destroy them; and thus an unrighteous king doth pervert the ways of all righteousness.

And now behold I say unto you, it is not expedient that such abominations should come upon you.

Therefore, choose you by the voice of this people, judges, that ye may be judged according to the laws which have been given you by our fathers, which are correct, and which were given them by the hand of the Lord.

Now it is not common that the voice of the people desireth anything contrary to that which is right; but it is common for the lesser part of the people to desire that which is not right; therefore this shall ye observe and make it your law—to do your business by the voice of the people.

- 27 Και αν έλθει ο καιρός που η ψήφος του λαού θα εκλέξει ανομία, τότε είναι ο καιρός που οι κρίσεις του Θεού θα πέσουν επάνω σας. Μάλιστα, τότε είναι ο καιρός που θα σας επισκεφθεί με μεγάλο όλεθρο, ακριβώς όπως μέχρι τώρα επισκέφθηκε αυτήν τη χώρα.
- 28 Και τώρα αν έχετε δικαστές, και δεν σας κρίνουν σύμφωνα με τον νόμο που έχει δοθεί, μπορείτε να κάνετε ώστε αυτοί να κριθούν από ανώτερο δικαστή.
- 29 Αν οι ανώτεροι δικαστές σας δεν κρίνουν δίκαιες κρίσεις, να κάνετε ώστε ένας μικρός αριθμός από τους κατώτερους δικαστές σας να συγκεντρωθεί, και να κρίνουν τους ανώτερους δικαστές σας σύμφωνα με την ψήφο του λαού.
- 30 Και σας προστάζω να τα εκτελέσετε αυτά με το φόβο Κυρίου. Και σας προστάζω να τα κάνετε αυτά, και να μην έχετε βασιλιά, ώστε αν αυτός ο λαός διαπράξει αμαρτίες και ανομίες, θα επιβαρυνθούν με την ευθύνη στα δικά τους κεφάλια.
- 31 Πατί ιδού, σας λέω, οι αμαρτίες πολλών ανθρώπων έχουν προκληθεί από τις ανομίες των βασιλέων τους. Γι' αυτό οι ανομίες τους επιβαρύνονται επάνω στα κεφάλια των βασιλέων τους.
- 32 Και τώρα επιθυμώ αυτή η ανισότητα να μην υπάρχει πια σε αυτήν τη χώρα, ειδικά ανάμεσα σε αυτόν τον δικό μου λαό, αλλά επιθυμώ αυτή η χώρα να είναι χώρα ελευθερίας, και κάθε άνθρωπος να απολαμβάνει τα δικαιώματα και προνόμιά του εξίσου, ενόσω ο Κύριος το κρίνει σωστό να ζήσουμε και να κληρονομήσουμε τη χώρα, μάλιστα, και ακόμη έστω και αν ένας από τους απογόνους μας παραμένει επάνω στο πρόσωπο της γης.
- 33 Και άλλα πολλά περισσότερα τους έγραψε ο βασιλιάς Μωσίας, ξεδιπλώνοντάς τους όλες τις δοκιμασίες και τα βάσανα του δίκαιου βασιλιά, μάλιστα, όλες τις ωδίνες της ψυχής τους για τον λαό τους, και επίσης όλα τα παράπονα του λαού προς τον βασιλιά τους. Και τους τα εξήγησε όλα.
- 34 Και τους είπε ότι αυτά δεν πρέπει να υφίστανται, αλλά το βάρος θα πρέπει να πέφτει σε όλους τους ανθρώπους, ώστε κάθε άνθρωπος να σηκώνει το δικό του μερίδιο.
- 35 Και τους γνωστοποίησε επίσης όλα τα μειονεκτήματα που θα υφίσταντο, με το να έχουν έναν άνομο βασιλιά να τους εξουσιάζει.

And if the time comes that the voice of the people doth choose iniquity, then is the time that the judgments of God will come upon you; yea, then is the time he will visit you with great destruction even as he has hitherto visited this land.

And now if ye have judges, and they do not judge you according to the law which has been given, ye can cause that they may be judged of a higher judge.

If your higher judges do not judge righteous judgments, ye shall cause that a small number of your lower judges should be gathered together, and they shall judge your higher judges, according to the voice of the people.

And I command you to do these things in the fear of the Lord; and I command you to do these things, and that ye have no king; that if these people commit sins and iniquities they shall be answered upon their own heads.

For behold I say unto you, the sins of many people have been caused by the iniquities of their kings; therefore their iniquities are answered upon the heads of their kings.

And now I desire that this inequality should be no more in this land, especially among this my people; but I desire that this land be a land of liberty, and every man may enjoy his rights and privileges alike, so long as the Lord sees fit that we may live and inherit the land, yea, even as long as any of our posterity remains upon the face of the land.

And many more things did king Mosiah write unto them, unfolding unto them all the trials and troubles of a righteous king, yea, all the travails of soul for their people, and also all the murmurings of the people to their king; and he explained it all unto them.

And he told them that these things ought not to be; but that the burden should come upon all the people, that every man might bear his part.

And he also unfolded unto them all the disadvantages they labored under, by having an unrighteous king to rule over them;

- 36 Μάλιστα, όλες τις ανομίες του και τα βδελύγματά του, και όλους τους πολέμους, και τις διχόνοιες, και τις αιματοχυσίες, και τις κλοπές, και τις λεηλασίες, και τη διάπραξη πορνειών, και όλων των ειδών τις ανομίες που δεν μπορούν να απαριθμηθούν – λέγοντάς τους ότι αυτά δεν έπρεπε να υπάρχουν, ότι ήταν ρητώς απεχθή στις εντολές του Θεού.
- 37 Και τώρα συνέβη ώστε, αφού ο βασιλιάς Μωσίας έστειλε αυτά τα λόγια σε όλον τον λαό του, εκείνοι πείσθηκαν για την αλήθεια των λόγων του.
- 38 Γι' αυτό εγκατέλειψαν τις επιθυμίες τους για βασιλιά, και ανυπομονούσαν υπερβολικά κάθε άνθρωπος να έχει ίση ευκαιρία σε όλη τη χώρα. Μάλιστα, και κάθε άνθρωπος εξέφρασε προθυμία να δίδει λογαριασμό για τις δικές του αμαρτίες.
- 39 Γι' αυτό, συνέβη ώστε συναθροίσθηκαν κατά σώματα σε όλη τη χώρα, για να ρίξουν την ψήφο τους σχετικά με το ποιοι να γίνονταν δικαστές τους, να τους κρίνουν σύμφωνα με τον νόμο που τους είχε δοθεί. Και ήταν υπερβολικά χαρούμενοι για την ελευθερία που τους είχε δοθεί.
- 40 Και μεγάλωσε πολύ η αγάπη τους για τον Μωσία. Μάλιστα, τον εκτιμούσαν περισσότερο από κάθε άλλον άνθρωπο, επειδή δεν τον έβλεπαν σαν τύραννο που επεδίωκε το κέρδος, μάλιστα, αυτήν την αισχροκέρδεια που διαφθείρει την ψυχή· επειδή αυτός δεν απέσπασε πλούτη από αυτούς, ούτε ετέρπετο με το χύσιμο αίματος. Όμως είχε εδραιώσει την ειρήνη στη χώρα, και είχε επιτρέψει στον λαό του να ελευθερωθούν από κάθε είδους υποδούλωση. Γι' αυτό τον εκτιμούσαν, μάλιστα, πάρα πολύ, υπέρμετρα.
- 41 Και συνέβη ώστε όρισαν δικαστές να τους εξουσιάζουν, δηλαδή να τους κρίνουν σύμφωνα με τον νόμο. Και αυτό το έκαναν σε ολόκληρη τη χώρα.
- 42 Και συνέβη ώστε ο Άλμα ορίστηκε να είναι ο πρώτος αρχιδικαστής, ων ο ίδιος επίσης και ο αρχιερέας, αφού ο πατέρας του είχε απονεμίσει τη θέση του σε αυτόν, και τον είχε καταστήσει υπεύθυνο σχετικά με όλες τις υποθέσεις της εκκλησίας.
- 43 Και τώρα συνέβη ώστε ο Άλμα πράγματι βάδισε στις οδούς του Κυρίου, και πράγματι τηρούσε τις εντολές του, και πράγματι έκρινε δίκαιες κρίσεις. Και υπήρχε συνεχής ειρήνη σε ολόκληρη τη χώρα.

Yea, all his iniquities and abominations, and all the wars, and contentions, and bloodshed, and the stealing, and the plundering, and the committing of whoredoms, and all manner of iniquities which cannot be enumerated—telling them that these things ought not to be, that they were expressly repugnant to the commandments of God.

And now it came to pass, after king Mosiah had sent these things forth among the people they were convinced of the truth of his words.

Therefore they relinquished their desires for a king, and became exceedingly anxious that every man should have an equal chance throughout all the land; yea, and every man expressed a willingness to answer for his own sins.

Therefore, it came to pass that they assembled themselves together in bodies throughout the land, to cast in their voices concerning who should be their judges, to judge them according to the law which had been given them; and they were exceedingly rejoiced because of the liberty which had been granted unto them.

And they did wax strong in love towards Mosiah; yea, they did esteem him more than any other man; for they did not look upon him as a tyrant who was seeking for gain, yea, for that lucre which doth corrupt the soul; for he had not exacted riches of them, neither had he delighted in the shedding of blood; but he had established peace in the land, and he had granted unto his people that they should be delivered from all manner of bondage; therefore they did esteem him, yea, exceedingly, beyond measure.

And it came to pass that they did appoint judges to rule over them, or to judge them according to the law; and this they did throughout all the land.

And it came to pass that Alma was appointed to be the first chief judge, he being also the high priest, his father having conferred the office upon him, and having given him the charge concerning all the affairs of the church.

And now it came to pass that Alma did walk in the ways of the Lord, and he did keep his commandments, and he did judge righteous judgments; and there was continual peace through the land.

44 Και έτσι άρχισε η βασιλεία των δικαστών σε ολόκληρη τη γη του Ζαραχέμλα, ανάμεσα σε όλον τον λαό που ονομαζόταν Νεφίτες. Και ο Άλμα ήταν ο πρώτος αρχιδικαστής.

45 Και τώρα συνέβη ώστε ο πατέρας του πέθανε, όντας ογδόντα και δύο ετών, έχοντας ζήσει για να εκπληρώσει τις εντολές του Θεού.

46 Και συνέβη ώστε και ο Μωσίας πέθανε επίσης, κατά τον τριακοστό και τρίτο χρόνο της βασιλείας του, όντας εξήντα και τριών ετών, έχοντας συνολικά πεντακόσια και εννέα χρόνια από τον καιρό που ο Λεχί έφυγε από την Ιερουσαλήμ.

47 Και έτσι τελείωσε η βασιλεία των βασιλέων επί του λαού του Νεφί. Και έτσι τελείωσαν οι ημέρες του Άλμα, ο οποίος ήταν ο ιδρυτής της εκκλησίας τους.

And thus commenced the reign of the judges throughout all the land of Zarahemla, among all the people who were called the Nephites; and Alma was the first and chief judge.

And now it came to pass that his father died, being eighty and two years old, having lived to fulfil the commandments of God.

And it came to pass that Mosiah died also, in the thirty and third year of his reign, being sixty and three years old; making in the whole, five hundred and nine years from the time Lehi left Jerusalem.

And thus ended the reign of the kings over the people of Nephi; and thus ended the days of Alma, who was the founder of their church.

Το Βιβλίο του Άλμα

του υιού του Άλμα

Το χρονικό του Άλμα, που ήταν ο υιός του Άλμα, ο πρώτος αρχιδικαστής επί του λαού του Νεφί, και επίσης ο αρχιερέας επί της Εκκλησίας. Χρονικό της βασιλείας των δικαστών, και των πολέμων και διχονοιών ανάμεσα στον λαό. Και επίσης, χρονικό πολέμου μεταξύ των Νεφιτών και των Λαμανιτών, σύμφωνα με το χρονικό του Άλμα, του πρώτου αρχιδικαστή.

Άλμα Ι

- 1 Λοιπόν συνέβη ώστε κατά τον πρώτο χρόνο της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί, από τότε κι ύστερα, έχοντας ο βασιλιάς Μωσίας πάει τον δρόμο ολόκληρης της γης, έχοντας πολεμήσει καλή μάχη, έχοντας βαδίσει σωστά ενώπιον του Θεού, μη αφήνοντας κανέναν να βασιλεύσει αντ' αυτού. Παρά ταύτα είχε θεσπίσει νόμους, και αυτοί είχαν αναγνωρισθεί από τον λαό. Γι' αυτό, ήταν υποχρεωμένοι να τηρούν τους νόμους που αυτός είχε κάνει.
- 2 Και συνέβη ώστε κατά τον πρώτο χρόνο της βασιλείας του Άλμα στη δικαστική έδρα, έφεραν έναν άνθρωπο ενώπιόν του για να δικαστεί, έναν άνθρωπο που ήταν μεγάλοςσωμος και διακρινόταν για την πολλή του δύναμη.
- 3 Και αυτός περιφερόταν ανάμεσα στον λαό, κηρύττοντάς τους αυτό που εκείνος ισχυριζόταν ότι ήταν ο λόγος του Θεού, καταθέτοντας μαρτυρία εναντίον της εκκλησίας, δηλώνοντας στον λαό ότι κάθε ιερέας και διδάσκαλος όφειλε να γινόταν δημοφιλής, και δεν όφειλαν να εργάζονται με τα χέρια τους, αλλά όφειλαν να συντηρούνται από τον λαό.

The Book of Alma

the Son of Alma

The account of Alma, who was the son of Alma, the first and chief judge over the people of Nephi, and also the high priest over the Church. An account of the reign of the judges, and the wars and contentions among the people. And also an account of a war between the Nephites and the Lamanites, according to the record of Alma, the first and chief judge.

Alma I

Now it came to pass that in the first year of the reign of the judges over the people of Nephi, from this time forward, king Mosiah having gone the way of all the earth, having warred a good warfare, walking uprightly before God, leaving none to reign in his stead; nevertheless he had established laws, and they were acknowledged by the people; therefore they were obliged to abide by the laws which he had made.

And it came to pass that in the first year of the reign of Alma in the judgment-seat, there was a man brought before him to be judged, a man who was large, and was noted for his much strength.

And he had gone about among the people, preaching to them that which he termed to be the word of God, bearing down against the church; declaring unto the people that every priest and teacher ought to become popular; and they ought not to labor with their hands, but that they ought to be supported by the people.

4 Και κατέθεσε επίσης μαρτυρία στον λαό ότι ολόκληρη η ανθρωπότητα θα σωζόταν κατά την τελευταία ημέρα, και δεν χρειάζεται να φοβούνται ούτε να τρέμουν, αλλά ότι θα μπορούσαν να υψώσουν το κεφάλι τους και να αγαλλιάσουν· επειδή ο Κύριος είχε δημιουργήσει όλους τους ανθρώπους, και είχε επίσης σώσει όλους τους ανθρώπους. Και στο τέλος, όλοι οι άνθρωποι θα είχαν αιώνια ζωή.

5 Και συνέβη ώστε δίδασκε αυτά τα πράγματα τόσο πολύ, που πολλοί πίστεψαν στα λόγια του, μάλιστα τόσοι πολλοί που άρχισαν να τον συντηρούν και να του δίνουν χρήματα.

6 Και άρχισε να εξυψώνεται στην υπερηφάνεια της καρδιάς του, και να φορά πολύ ακριβές ενδυμασίες, μάλιστα, και ακόμα άρχισε να ιδρύει εκκλησία κατά το είδος του κηρύγματός του.

7 Και συνέβη ώστε καθώς πήγαινε να κηρύξει σε εκείνους που πίστευαν στα λόγια του, συνάντησε έναν άνθρωπο που ανήκε στην εκκλησία του Θεού, μάλιστα, έναν από τους διδασκάλους τους. Και άρχισε να φιλονικεί μαζί του έντονα, για να παρασύρει τον λαό της εκκλησίας. Όμως ο άνθρωπος τον αντέκρουσε, νουθετώντας τον με τα λόγια του Θεού.

8 Λοιπόν το όνομα του ανθρώπου ήταν Γεδεών, και ήταν αυτός που υπήρξε όργανο στα χέρια του Θεού στο να ελευθερώσει τον λαό του Λίμχι από την υποδούλωση.

9 Λοιπόν, επειδή τον αντέκρουσε ο Γεδεών με τα λόγια του Θεού, οργίστηκε με τον Γεδεών, και τράβηξε το σπαθί του και άρχισε να τον κτυπά. Τώρα ο Γεδεών, που είχε γεράσει δεν ήταν σε θέση να αντικρούσει τα κτυπήματά του, γι' αυτό φονεύθηκε από το σπαθί.

10 Και τον άνθρωπο που τον φόνευσε τον πήρε ο λαός της εκκλησίας, και τον έφεραν εμπρός στον Άλμα, για να κριθεί ανάλογα με τα εγκλήματα που είχε διαπράξει.

11 Και συνέβη ώστε αυτός στάθηκε εμπρός στον Άλμα και εκλιπαρούσε για τον εαυτό του με πολλή τόλμη.

12 Όμως ο Άλμα του είπε: Ιδού, αυτή είναι η πρώτη φορά που παρουσιάστηκε η ιεροκαπηλία ανάμεσα σε αυτόν τον λαό. Και ιδού, όχι μόνο είσαι ένοχος ιεροκαπηλίας, αλλά έχεις επιδιώξει να την επιβάλεις με το σπαθί. Και αν ήταν να επιβληθεί η ιεροκαπηλία ανάμεσα σε αυτόν τον λαό, θα επέφερε οπωσδήποτε την απόλυτη καταστροφή τους.

And he also testified unto the people that all mankind should be saved at the last day, and that they need not fear nor tremble, but that they might lift up their heads and rejoice; for the Lord had created all men, and had also redeemed all men; and, in the end, all men should have eternal life.

And it came to pass that he did teach these things so much that many did believe on his words, even so many that they began to support him and give him money.

And he began to be lifted up in the pride of his heart, and to wear very costly apparel, yea, and even began to establish a church after the manner of his preaching.

And it came to pass as he was going, to preach to those who believed on his word, he met a man who belonged to the church of God, yea, even one of their teachers; and he began to contend with him sharply, that he might lead away the people of the church; but the man withstood him, admonishing him with the words of God.

Now the name of the man was Gideon; and it was he who was an instrument in the hands of God in delivering the people of Limhi out of bondage.

Now, because Gideon withstood him with the words of God he was wroth with Gideon, and drew his sword and began to smite him. Now Gideon being stricken with many years, therefore he was not able to withstand his blows, therefore he was slain by the sword.

And the man who slew him was taken by the people of the church, and was brought before Alma, to be judged according to the crimes which he had committed.

And it came to pass that he stood before Alma and pled for himself with much boldness.

But Alma said unto him: Behold, this is the first time that priestcraft has been introduced among this people. And behold, thou art not only guilty of priestcraft, but hast endeavored to enforce it by the sword; and were priestcraft to be enforced among this people it would prove their entire destruction.

- 13 Και έχεις χύσει το αίμα ενός δίκαιου ανθρώπου, μάλιστα, ενός ανθρώπου που έκανε μεγάλο καλό σε αυτόν τον λαό. Και αν σε αφήναμε να ζήσεις, το αίμα του θα έπεφτε επάνω μας για εκδίκηση.
- 14 Γι' αυτό καταδικάζεις να πεθάνεις, σύμφωνα με τον νόμο που μας έχει δοθεί από τον Μωσία, τον τελευταίο βασιλιά μας. Και αυτός ο νόμος έχει αναγνωριστεί από αυτόν τον λαό. Γι' αυτό, αυτός ο λαός πρέπει να τηρεί τον νόμο.
- 15 Και συνέβη ώστε τον πήραν, και το όνομά του ήταν Νεχώρ, και τον έφεραν στην κορυφή του λόφου Μαντάι, και εκεί τον έκαναν, ή μάλλον ανεγνώρισε, μεταξύ του ουρανού και της γης, ότι όσα δίδαξε στον λαό ήταν ενάντια στον λόγο του Θεού. Και εκεί υπέστη ατιμωτικό θάνατο.
- 16 Παρά ταύτα, αυτό δεν έφερε τέλος στη διάδοση της ιεροκαπηλίας σε όλη τη χώρα, διότι υπήρχαν πολλοί που αγαπούσαν τα μάταια του κόσμου, και περιφέρονταν κηρύττοντας ψευδείς διδασχές. Και αυτό το έκαναν για πλούτη και τιμές.
- 17 Παρά ταύτα, δεν τολμούσαν να πουν ψέματα, αν γινόταν γνωστό, από φόβο προς τον νόμο, διότι οι ψεύτες τιμωρούνταν. Γι' αυτό, προφασίζονταν ότι κήρυτταν σύμφωνα με το πιστεύω τους. Και τώρα ο νόμος δεν είχε εξουσία επί κανενός ανθρώπου για το πιστεύω του.
- 18 Και δεν τολμούσαν να κλέψουν, από φόβο προς τον νόμο, διότι κάτι τέτοιοι τιμωρούνταν. Ούτε τολμούσαν να ληστέψουν, ούτε να δολοφονήσουν, διότι όποιος δολοφονούσε τιμωρείτο μέχρι θανάτου.
- 19 Όμως συνέβη ώστε όσοι δεν ανήκαν στην εκκλησία του Θεού άρχισαν να καταδιώκουν εκείνους που ανήκαν στην εκκλησία του Θεού, και είχαν πάρει επάνω τους το όνομα του Χριστού.
- 20 Μάλιστα, τους καταδίωκαν, και τους βασάνιζαν με κάθε είδους λόγια, και αυτό λόγω της ταπεινοφροσύνης τους, διότι δεν ήταν υπερήφανοι στα δικά τους μάτια, και διότι έκαναν γνωστό τον λόγο του Θεού, ο ένας στον άλλον, χωρίς χρήματα και χωρίς αντίτιμο.

And thou hast shed the blood of a righteous man, yea, a man who has done much good among this people; and were we to spare thee his blood would come upon us for vengeance.

Therefore thou art condemned to die, according to the law which has been given us by Mosiah, our last king; and it has been acknowledged by this people; therefore this people must abide by the law.

And it came to pass that they took him; and his name was Nehor; and they carried him upon the top of the hill Manti, and there he was caused, or rather did acknowledge, between the heavens and the earth, that what he had taught to the people was contrary to the word of God; and there he suffered an ignominious death.

Nevertheless, this did not put an end to the spreading of priestcraft through the land; for there were many who loved the vain things of the world, and they went forth preaching false doctrines; and this they did for the sake of riches and honor.

Nevertheless, they durst not lie, if it were known, for fear of the law, for liars were punished; therefore they pretended to preach according to their belief; and now the law could have no power on any man for his belief.

And they durst not steal, for fear of the law, for such were punished; neither durst they rob, nor murder, for he that murdered was punished unto death.

But it came to pass that whosoever did not belong to the church of God began to persecute those that did belong to the church of God, and had taken upon them the name of Christ.

Yea, they did persecute them, and afflict them with all manner of words, and this because of their humility; because they were not proud in their own eyes, and because they did impart the word of God, one with another, without money and without price.

- 21 Λοιπόν υπήρχε ένας αυστηρός νόμος ανάμεσα στον λαό της εκκλησίας, ότι δεν έπρεπε κανένας άνθρωπος, που ανήκε στην εκκλησία, να σηκωθεί και να καταδιώκει εκείνους που δεν ανήκαν στην εκκλησία, και ότι δεν έπρεπε να υφίσταται κανένας διωγμός ανάμεσά τους.
- 22 Παρά ταύτα, υπήρχαν πολλοί ανάμεσά τους που άρχισαν να υπερηφανεύονται, και άρχισαν να φιλονικούν έντονα με τους αντιπάλους τους, μέχρι κτυπήματα. Μάλιστα, κτυπούσαν ο ένας τον άλλον με τις γροθιές τους.
- 23 Τώρα αυτό ήταν κατά τον δεύτερο χρόνο της βασιλείας του Άλμα, και αποτελούσε αιτία πολλής δυστυχίας για την εκκλησία. Μάλιστα, ήταν η αιτία μεγάλης δοκιμασίας για την εκκλησία.
- 24 Γιατί οι καρδιές πολλών σκλήρυναν, και τα ονόματά τους σβήστηκαν, ώστε δεν μνημονεύονταν πια ανάμεσα στον λαό του Θεού. Και πολλοί επίσης αποσύρθηκαν από μόνοι τους από ανάμεσά τους.
- 25 Λοιπόν αυτό αποτελούσε μεγάλη δοκιμασία για εκείνους που στάθηκαν σταθεροί στην πίστη. Όμως, ήταν σταθεροί και ακλόνητοι στην τήρηση των εντολών του Θεού, και ανέχονταν με υπομονή την καταδίωξη που συσσωρευόταν επάνω τους.
- 26 Και όταν οι ιερείς άφηναν την εργασία τους για να αποκαλύψουν τον λόγο του Θεού στον λαό, ο λαός επίσης άφηνε την εργασία του για να ακούσει τον λόγο του Θεού. Και όταν ο ιερέας είχε αποκαλύψει σε αυτούς τον λόγο του Θεού, τότε όλοι επέστρεφαν επιμελώς στις εργασίες τους. Και ο ιερέας δεν θεωρούσε τον εαυτό του ανώτερο από τους ακροατές του, γιατί ο κήρυκας δεν ήταν καλύτερος από τον ακροατή, ούτε ήταν ο δάσκαλος καλύτερος από τον μαθητευόμενο. Και έτσι ήταν όλοι ίσοι, και όλοι εργάζονταν, κάθε άνθρωπος σύμφωνα με τη δύναμή του.
- 27 Και παραχωρούσαν από τα υπάρχοντά τους, κάθε άνθρωπος ανάλογα με αυτό που είχε, στους φτωχούς, και στους έχοντες ανάγκη, και στους ασθενείς, και στους βασανισμένους. Και δεν φορούσαν ακριβά ενδύματα, όμως ήταν ευπρεπείς και κόσμιοι.
- 28 Και έτσι καθιέρωναν τις υποθέσεις της εκκλησίας. Και έτσι άρχισαν να έχουν συνεχή ειρήνη πάλι, παρά τους διωγμούς τους.

Now there was a strict law among the people of the church, that there should not any man, belonging to the church, arise and persecute those that did not belong to the church, and that there should be no persecution among themselves.

Nevertheless, there were many among them who began to be proud, and began to contend warmly with their adversaries, even unto blows; yea, they would smite one another with their fists.

Now this was in the second year of the reign of Alma, and it was a cause of much affliction to the church; yea, it was the cause of much trial with the church.

For the hearts of many were hardened, and their names were blotted out, that they were remembered no more among the people of God. And also many withdrew themselves from among them.

Now this was a great trial to those that did stand fast in the faith; nevertheless, they were steadfast and immovable in keeping the commandments of God, and they bore with patience the persecution which was heaped upon them.

And when the priests left their labor to impart the word of God unto the people, the people also left their labors to hear the word of God. And when the priest had imparted unto them the word of God they all returned again diligently unto their labors; and the priest, not esteeming himself above his hearers, for the preacher was no better than the hearer, neither was the teacher any better than the learner; and thus they were all equal, and they did all labor, every man according to his strength.

And they did impart of their substance, every man according to that which he had, to the poor, and the needy, and the sick, and the afflicted; and they did not wear costly apparel, yet they were neat and comely.

And thus they did establish the affairs of the church; and thus they began to have continual peace again, notwithstanding all their persecutions.

29 Και τώρα, λόγω της σταθερότητας της εκκλησίας άρχισαν να γίνονται υπερβολικά πλούσιοι, έχοντας αφθονία σε όλα, σιδηρήποτε χρειάζονταν – αφθονία από ποίμνια και αγέλες και θρεφτάρια κάθε είδους, και αφθονία επίσης από σιτηρά, και από χρυσάφι, και από ασήμι και από πολύτιμα αντικείμενα, και αφθονία από μετάξι και λινό κεντητής εργασίας, και κάθε είδους καλό, απλό ύφασμα.

30 Και έτσι, στις συνθήκες τους της ευημερίας, δεν απέπεμπαν κανέναν που να ήταν γυμνός ή που να ήταν πεινασμένος ή που να ήταν διψασμένος ή που να ήταν ασθενής ή που να μην είχε διατραφεί. Και δεν είχαν την καρδιά τους επάνω στα πλούτη. Κι γι' αυτό ήταν γενναιόδωροι προς όλους, τόσο στους ηλικιωμένους όσο και στους νέους, τόσο στους δέσμμιους όσο και στους ελεύθερους, τόσο στους άρρενες όσο και στις θήλειες, είτε εκτός εκκλησίας είτε εντός εκκλησίας, χωρίς διάκριση σε αυτούς που είχαν ανάγκη.

31 Και έτσι ευημερούσαν και έγιναν πολύ πιο πλούσιοι από εκείνους που δεν ανήκαν στην εκκλησία τους.

32 Γιατί εκείνοι που δεν ανήκαν στην εκκλησία τους ενέδιδαν σε μαγείες, και σε ειδωλολατρία ή σκηνηρία, και σε μωρολογίες, και σε ζηλοφθονίες και ανταγωνισμό, φορώντας ακριβά ενδύματα, υψωμένοι στην υπερηφάνεια των δικών τους ματιών, καταδιώκοντας, ψευδόμενοι, κλέβοντας, ληστεύοντας, διαπράττοντας πορνείες, και δολοφονίες, και κάθε είδους κακία. Παρά ταύτα ο νόμος ετέθη σε ισχύ για όλους όσοι τον παρέβαιναν, καθόσον ήταν δυνατό.

33 Και συνέβη ώστε με το να ασκείται έτσι ο νόμος επάνω τους, κάθε άνθρωπος να υποφέρει ανάλογα με αυτό που είχε κάνει, ησύχασαν, και δεν τολμούσαν να διαπράξουν καμιά κακία αν γινόταν γνωστή. Γι' αυτό, υπήρχε μεγάλη ειρήνη ανάμεσα στον λαό του Νεφί μέχρι τον πέμπτο χρόνο της βασιλείας των δικαστών.

And now, because of the steadiness of the church they began to be exceedingly rich, having abundance of all things whatsoever they stood in need—an abundance of flocks and herds, and fatlings of every kind, and also abundance of grain, and of gold, and of silver, and of precious things, and abundance of silk and fine-twined linen, and all manner of good homely cloth.

And thus, in their prosperous circumstances, they did not send away any who were naked, or that were hungry, or that were athirst, or that were sick, or that had not been nourished; and they did not set their hearts upon riches; therefore they were liberal to all, both old and young, both bond and free, both male and female, whether out of the church or in the church, having no respect to persons as to those who stood in need.

And thus they did prosper and become far more wealthy than those who did not belong to their church.

For those who did not belong to their church did indulge themselves in sorceries, and in idolatry or idleness, and in babblings, and in envyings and strife; wearing costly apparel; being lifted up in the pride of their own eyes; persecuting, lying, thieving, robbing, committing whoredoms, and murdering, and all manner of wickedness; nevertheless, the law was put in force upon all those who did transgress it, inasmuch as it was possible.

And it came to pass that by thus exercising the law upon them, every man suffering according to that which he had done, they became more still, and durst not commit any wickedness if it were known; therefore, there was much peace among the people of Nephi until the fifth year of the reign of the judges.

Άλμα 2

- 1 Και συνέβη ώστε κατά την αρχή του πέμπτου χρόνου της βασιλείας τους άρχισε να υπάρχει διχόνοια ανάμεσα στον λαό, επειδή κάποιος άνδρας, που λεγόταν Αμλίσι, που ήταν πολύ πανούργος άνθρωπος, μάλιστα, σοφός άνθρωπος ως προς τη σοφία του κόσμου, που ανήκε σε αυτούς που θανάτωσαν τον Γεδεών με το σπαθί, που είχε εκτελεστεί σύμφωνα με τον νόμο —
- 2 Λοιπόν, αυτός ο Αμλίσι είχε με την πανουργία του παρασύρει πολλούς ανθρώπους με το μέρος του, και μάλιστα τόσους πολλούς που άρχισαν να γίνονται πολύ ισχυροί. Και άρχισαν να επιδιώκουν να καθιερώσουν τον Αμλίσι να γίνει βασιλιάς επί του λαού.
- 3 Λοιπόν αυτό ήταν ανησυχητικό για τον λαό της εκκλησίας, και επίσης για όλους εκείνους που δεν είχαν παρασυρθεί από τα πειστικά λόγια του Αμλίσι· διότι γνώριζαν ότι σύμφωνα με τον νόμο τους τέτοια θέματα έπρεπε να αποφασισθούν με την ψήφο του λαού.
- 4 Π' αυτό, αν ήταν δυνατό ο Αμλίσι να κερδίσει την ψήφο του λαού, αυτός, ως κακός άνθρωπος, θα τους στερούσε τα δικαιώματά τους και τα προνόμια της εκκλησίας· διότι ήταν πρόθεσή του να καταστρέψει την εκκλησία του Θεού.
- 5 Και συνέβη ώστε συναθροίστηκε ο λαός σε ολόκληρη τη χώρα, κάθε άνθρωπος σύμφωνα με τη γνώμη του, είτε ήταν υπέρ είτε κατά του Αμλίσι, σε ξεχωριστά σώματα, έχοντας μεγάλη διχογνωμία και έντονες φιλονικίες ο ένας με τον άλλον.
- 6 Και έτσι συναθροίστηκαν για να ρίξουν την ψήφο τους σχετικά με το θέμα· και ετέθησαν εμπρός στους δικαστές.
- 7 Και συνέβη ώστε η ψήφος του λαού ήταν κατά του Αμλίσι, ώστε δεν έγινε βασιλιάς του λαού.
- 8 Τώρα αυτό προκάλεσε πολλή χαρά στις καρδιές εκείνων που ήταν εναντίον του, αλλά ο Αμλίσι ξεσήκωσε εκείνους που ήταν υπέρ αυτού σε θυμό εναντίον εκείνων που δεν ήταν υπέρ αυτού.
- 9 Και συνέβη ώστε συγκεντρώθηκαν όλοι και διόρισαν τον Αμλίσι να είναι βασιλιάς τους.

Alma 2

And it came to pass in the commencement of the fifth year of their reign there began to be a contention among the people; for a certain man, being called Amlici, he being a very cunning man, yea, a wise man as to the wisdom of the world, he being after the order of the man that slew Gideon by the sword, who was executed according to the law—

Now this Amlici had, by his cunning, drawn away much people after him; even so much that they began to be very powerful; and they began to endeavor to establish Amlici to be a king over the people.

Now this was alarming to the people of the church, and also to all those who had not been drawn away after the persuasions of Amlici; for they knew that according to their law that such things must be established by the voice of the people.

Therefore, if it were possible that Amlici should gain the voice of the people, he, being a wicked man, would deprive them of their rights and privileges of the church; for it was his intent to destroy the church of God.

And it came to pass that the people assembled themselves together throughout all the land, every man according to his mind, whether it were for or against Amlici, in separate bodies, having much dispute and wonderful contentions one with another.

And thus they did assemble themselves together to cast in their voices concerning the matter; and they were laid before the judges.

And it came to pass that the voice of the people came against Amlici, that he was not made king over the people.

Now this did cause much joy in the hearts of those who were against him; but Amlici did stir up those who were in his favor to anger against those who were not in his favor.

And it came to pass that they gathered themselves together, and did consecrate Amlici to be their king.

10 Τώρα, όταν ο Αμλίσι έγινε βασιλιάς τους τους πρόσταξε να σηκώσουν τα όπλα εναντίον των αδελφών τους. Και αυτό το έκανε για να μπορέσει να τους υποτάξει σε αυτόν.

11 Τώρα ο λαός του Αμλίσι διακρινόταν με το όνομα του Αμλίσι, ονομαζόμενοι Αμλισίτες. Και οι υπόλοιποι ονομάζονταν Νεφίτες, δηλαδή ο λαός του Θεού.

12 Γι' αυτό, ο λαός των Νεφιτών ήταν ενήμερος για την πρόθεση των Αμλισιτών, και γι' αυτό ετοιμάσθηκαν να τους αντιμετωπίσουν. Μάλιστα, οπλίσθηκαν με σπαθιά και με γαταγάνια, και με τόξα, και με βέλη, και με πέτρες, και με σφενδόνες, και με κάθε λογής πολεμικά όπλα, κάθε είδους.

13 Και έτσι ετοιμάσθηκαν να συναντήσουν τους Αμλισίτες την ώρα του ερχομού τους. Και είχαν ορισθεί αξιωματικοί, και ανώτεροι αξιωματικοί, και διοικητές, ανάλογα με τους αριθμούς τους.

14 Και συνέβη ώστε ο Αμλίσι όπλισε τους άνδρες του με κάθε λογής πολεμικά όπλα κάθε είδους. Και όρισε επίσης κυβερνήτες και ηγέτες του λαού του να τους οδηγήσουν σε πόλεμο εναντίον των αδελφών τους.

15 Και συνέβη ώστε οι Αμλισίτες ανέβηκαν στον λόφο Αμνίχου, που ήταν ανατολικά του ποταμού Σιδώνα που διέσχισε τη γη του Ζαραχέμλα, και εκεί άρχισαν τον πόλεμο με τους Νεφίτες.

16 Τώρα ο Άλμα, ων ο αρχιδικαστής και ο κυβερνήτης του λαού του Νεφί, γι' αυτό πήγε μαζί με τον λαό του, μάλιστα, με τους αξιωματικούς του, και τους αρχιαξιωματικούς, μάλιστα, επικεφαλής των στρατευμάτων του, εναντίον των Αμλισιτών σε μάχη.

17 Και άρχισαν να θανατώνουν τους Αμλισίτες επάνω στον λόφο ανατολικά του Σιδώνα. Και οι Αμλισίτες μάχονταν με τους Νεφίτες με μεγάλη δύναμη, τόσο που πολλοί από τους Νεφίτες έπεσαν εμπρός στους Αμλισίτες.

18 Παρά ταύτα ο Κύριος δυνάμωσε το χέρι των Νεφιτών, ώστε θανάτωναν τους Αμλισίτες και τους κατέσφαζαν, ώστε άρχισαν να τρέπονται σε φυγή εμπρός τους.

Now when Amlici was made king over them he commanded them that they should take up arms against their brethren; and this he did that he might subject them to him.

Now the people of Amlici were distinguished by the name of Amlici, being called Amlicites; and the remainder were called Nephites, or the people of God.

Therefore the people of the Nephites were aware of the intent of the Amlicites, and therefore they did prepare to meet them; yea, they did arm themselves with swords, and with cimeters, and with bows, and with arrows, and with stones, and with slings, and with all manner of weapons of war, of every kind.

And thus they were prepared to meet the Amlicites at the time of their coming. And there were appointed captains, and higher captains, and chief captains, according to their numbers.

And it came to pass that Amlici did arm his men with all manner of weapons of war of every kind; and he also appointed rulers and leaders over his people, to lead them to war against their brethren.

And it came to pass that the Amlicites came upon the hill Amnihu, which was east of the river Sidon, which ran by the land of Zarahemla, and there they began to make war with the Nephites.

Now Alma, being the chief judge and the governor of the people of Nephi, therefore he went up with his people, yea, with his captains, and chief captains, yea, at the head of his armies, against the Amlicites to battle.

And they began to slay the Amlicites upon the hill east of Sidon. And the Amlicites did contend with the Nephites with great strength, insomuch that many of the Nephites did fall before the Amlicites.

Nevertheless the Lord did strengthen the hand of the Nephites, that they slew the Amlicites with great slaughter, that they began to flee before them.

- 19 Και συνέβη ώστε οι Νεφίτες κυνηγούσαν τους Αμλισίτες όλη εκείνη την ημέρα, και τους θανάτωναν με μεγάλο θανατικό, τόσο που θανατώθηκαν από τους Αμλισίτες δώδεκα χιλιάδες πεντακόσιες τριάντα και δύο ψυχές. Και θανατώθηκαν από τους Νεφίτες έξι χιλιάδες πεντακόσιες εξήντα και δύο ψυχές.
- 20 Και συνέβη ώστε όταν ο Άλμα δεν μπορούσε πλέον να κυνηγήσει τους Αμλισίτες, ενήργησε ώστε να στήσει ο λαός του τις σκηνές τους στην κοιλάδα του Γεδεών, την κοιλάδα που είχε πάρει το όνομα τού Γεδεών, εκείνου που είχε θανατωθεί από το χέρι του Νεχώρ με το σπαθί. Και σε αυτήν την κοιλάδα έστησαν οι Νεφίτες τις σκηνές τους για τη νύχτα.
- 21 Και έστειλε ο Άλμα κατασκόπους να ακολουθήσουν το υπόλειμμα των Αμλισιτών, για να μάθει τα σχέδιά τους και τις σκευωρίες τους, ώστε να φυλαχτεί εναντίον τους, ώστε να διαφυλάξει τον λαό του να μην αφανιστεί.
- 22 Τώρα, αυτοί τους οποίους είχε στείλει να παραφυλάξουν το στρατόπεδο των Αμλισιτών, ονομάζονταν Ζέραμ, και Αμνώρ, και Μαντάι, και Λίμχερ. Αυτοί ήταν εκείνοι που πήγαν με τους άνδρες τους να παραφυλάξουν το στρατόπεδο των Αμλισιτών.
- 23 Και συνέβη ώστε την επαύριον επέστρεψαν στο στρατόπεδο των Νεφιτών με μεγάλη βιασύνη, γιατί είχαν εκπλαγεί σε μεγάλο βαθμό, και είχαν κυριευθεί από μεγάλο φόβο, λέγοντας:
- 24 Ιδού, ακολουθήσαμε το στρατόπεδο των Αμλισιτών, και προς μεγάλη μας κατάπληξη, στη γη του Μίνων, επάνω από τη γη του Ζαραχέμλα, προς τη γη του Νεφί, είδαμε μια πολυάριθμη στρατιά των Λαμανιτών. Και ιδού, οι Αμλισίτες ενώθηκαν μαζί τους.
- 25 Και επιτίθενται στους αδελφούς μας σε εκείνη τη χώρα. Και τρέπονται σε φυγή εμπρός τους με τα ποίμνιά τους και τις γυναίκες τους και τα παιδιά τους, προς την πόλη μας. Και αν δεν βιαστούμε, θα καταλάβουν την πόλη μας, και οι πατέρες μας και οι γυναίκες μας και τα παιδιά μας θα θανατωθούν.
- 26 Και συνέβη ώστε πήρε ο λαός του Νεφί τις σκηνές τους και αναχώρησαν από την κοιλάδα του Γεδεών προς την πόλη τους, η οποία ήταν η πόλη του Ζαραχέμλα.

And it came to pass that the Nephites did pursue the Amlicites all that day, and did slay them with much slaughter, insomuch that there were slain of the Amlicites twelve thousand five hundred thirty and two souls; and there were slain of the Nephites six thousand five hundred sixty and two souls.

And it came to pass that when Alma could pursue the Amlicites no longer he caused that his people should pitch their tents in the valley of Gideon, the valley being called after that Gideon who was slain by the hand of Nehor with the sword; and in this valley the Nephites did pitch their tents for the night.

And Alma sent spies to follow the remnant of the Amlicites, that he might know of their plans and their plots, whereby he might guard himself against them, that he might preserve his people from being destroyed.

Now those whom he had sent out to watch the camp of the Amlicites were called Zeram, and Amnor, and Manti, and Limher; these were they who went out with their men to watch the camp of the Amlicites.

And it came to pass that on the morrow they returned into the camp of the Nephites in great haste, being greatly astonished, and struck with much fear, saying:

Behold, we followed the camp of the Amlicites, and to our great astonishment, in the land of Minon, above the land of Zarahemla, in the course of the land of Nephi, we saw a numerous host of the Lamanites; and behold, the Amlicites have joined them;

And they are upon our brethren in that land; and they are fleeing before them with their flocks, and their wives, and their children, towards our city; and except we make haste they obtain possession of our city, and our fathers, and our wives, and our children be slain.

And it came to pass that the people of Nephi took their tents, and departed out of the valley of Gideon towards their city, which was the city of Zarahemla.

27 Και ιδού, καθώς διέσχιζαν τον ποταμό Σιδώνα, οι Λαμανίτες και οι Αμλισίτες, που ήταν πολυάριθμοι σχεδόν, όπως ήταν, σαν την άμμο της θάλασσας, έπεσαν επάνω τους για να τους αφανίσουν.

28 Παρά ταύτα, οι Νεφίτες αφού ενδυναμώθηκαν από το χέρι του Κυρίου, και αφού είχαν προσευχηθεί σε αυτόν ένθερμα να τους ελευθερώσει από τα χέρια των εχθρών τους, γι' αυτό ο Κύριος άκουσε τις κραυγές τους, και τους ενδυνάμωσε, και οι Λαμανίτες και οι Αμλισίτες έπεφταν εμπρός τους.

29 Και συνέβη ώστε ο Άλμα πάλεψε με τον Αμλίσι, με το σπαθί, πρόσωπο με πρόσωπο. Και μάχονταν σκληρά, ο ένας με τον άλλον.

30 Και συνέβη ώστε ο Άλμα, ων άνθρωπος του Θεού, που είχε ασκηθεί με μεγάλη πίστη, φώναξε, και είπε: Ω Κύριε, δείξε έλεος και σώσε μου τη ζωή, για να γίνω όργανο στα χέρια σου να σώσω και να διαφυλάξω αυτόν τον λαό.

31 Λοιπόν, όταν ο Άλμα είπε αυτά τα λόγια, πάλεψε πάλι με τον Αμλίσι. Και είχε δυναμώσει τόσο που θανάτωσε τον Αμλίσι με το σπαθί.

32 Και πάλεψε επίσης και με τον βασιλιά των Λαμανιτών, αλλά ο βασιλιάς των Λαμανιτών τράπηκε σε φυγή εμπρός από τον Άλμα και έστειλε τους φρουρούς του να παλέψουν με τον Άλμα.

33 Όμως, ο Άλμα με τους φρουρούς του, πάλεψε με τους φρουρούς του βασιλιά των Λαμανιτών μέχρι που τους θανάτωσε και τους έκανε να οπισθοχωρήσουν.

34 Και έτσι καθάρισε το έδαφος ή μάλλον την όχθη, που ήταν στα δυτικά του ποταμού Σιδώνα, ρίχνοντας τα πτώματα των Λαμανιτών που είχαν σκοτωθεί μέσα στα νερά του Σιδώνα, ώστε έτσι ο λαός του να έχει χώρο να διασχίσει και να παλέψει με τους Λαμανίτες και τους Αμλισίτες στη δυτική πλευρά του ποταμού Σιδώνα.

35 Και συνέβη ώστε όταν είχαν περάσει όλοι τον ποταμό Σιδώνα, οι Λαμανίτες και οι Αμλισίτες άρχισαν να τρέπονται σε φυγή από εμπρός τους, παρ' όλο που ήταν τόσο πολυάριθμοι που δεν μπορούσαν να αριθμηθούν.

36 Και τράπηκαν σε φυγή εμπρός από τους Νεφίτες προς την έρημο που ήταν δυτικά και βόρεια, μακριά πέρα από τα σύνορα της χώρας. Και τους κυνηγούσαν οι Νεφίτες με όλη τους τη δύναμη, και τους θανάτωναν.

And behold, as they were crossing the river Sidon, the Lamanites and the Amlicites, being as numerous almost, as it were, as the sands of the sea, came upon them to destroy them.

Nevertheless, the Nephites being strengthened by the hand of the Lord, having prayed mightily to him that he would deliver them out of the hands of their enemies, therefore the Lord did hear their cries, and did strengthen them, and the Lamanites and the Amlicites did fall before them.

And it came to pass that Alma fought with Amlici with the sword, face to face; and they did contend mightily, one with another.

And it came to pass that Alma, being a man of God, being exercised with much faith, cried, saying: O Lord, have mercy and spare my life, that I may be an instrument in thy hands to save and preserve this people.

Now when Alma had said these words he contended again with Amlici; and he was strengthened, insomuch that he slew Amlici with the sword.

And he also contended with the king of the Lamanites; but the king of the Lamanites fled back from before Alma and sent his guards to contend with Alma.

But Alma, with his guards, contended with the guards of the king of the Lamanites until he slew and drove them back.

And thus he cleared the ground, or rather the bank, which was on the west of the river Sidon, throwing the bodies of the Lamanites who had been slain into the waters of Sidon, that thereby his people might have room to cross and contend with the Lamanites and the Amlicites on the west side of the river Sidon.

And it came to pass that when they had all crossed the river Sidon that the Lamanites and the Amlicites began to flee before them, notwithstanding they were so numerous that they could not be numbered.

And they fled before the Nephites towards the wilderness which was west and north, away beyond the borders of the land; and the Nephites did pursue them with their might, and did slay them.

37 Μάλιστα, τους συναντούσαν σε κάθε πλευρά, και
θανατώνονταν και κυνηγιόνταν, μέχρι που
διασκορπίσθηκαν στη δύση και στο βορρά, μέχρι που
έφτασαν στην έρημο, η οποία ονομαζόταν Χερμούντς.
Και ήταν εκείνο το τμήμα της ερήμου που το
λυμαίνονταν άγρια και αδηφάγα θηρία.

38 Και συνέβη ώστε πολλοί πέθαναν μέσα στην έρημο
από τις πληγές τους, και καταβροχθίσθηκαν από εκείνα
τα θηρία και επίσης από τα όρνεα του ουρανού. Και τα
οστά τους έχουν βρεθεί και έχουν συσσωρευτεί επάνω στη
γη.

Yea, they were met on every hand, and slain and
driven, until they were scattered on the west, and on the
north, until they had reached the wilderness, which was
called Hermounts; and it was that part of the wilder-
ness which was infested by wild and ravenous beasts.

And it came to pass that many died in the wilderness
of their wounds, and were devoured by those beasts and
also the vultures of the air; and their bones have been
found, and have been heaped up on the earth.

Άλμα 3

- 1 Και συνέβη ώστε οι Νεφίτες που δεν είχαν θανατωθεί από τα πολεμικά όπλα, αφού έθαψαν εκείνους που είχαν θανατωθεί—τόρα ο αριθμός των σκοτωμένων δεν είχε αριθμηθεί, λόγω του μεγάλου αριθμού—αφού τελείωσαν το θάψιμο των νεκρών τους, επέστρεψαν όλοι στις χώρες τους και στα σπίτια τους και στις γυναίκες τους και στα παιδιά τους.
- 2 Τώρα πολλά γυναικόπαιδα είχαν θανατωθεί με το σπαθί, και επίσης πολλά από τα ποιμνιά τους και τα κοπάδια τους, και επίσης πολλοί από τους αγρούς τους των σιτηρών είχαν καταστραφεί, γιατί ποδοπατήθηκαν από τις ανθρώπινες στρατιές.
- 3 Και τώρα, όσοι από τους Λαμανίτες και τους Αμλισίτες είχαν σκοτωθεί επάνω στην όχθη του ποταμού Σιδώνα ρίχτηκαν μέσα στα νερά του Σιδώνα. Και ιδού, τα οστά τους είναι στα βάθη της θάλασσας, και είναι πολλά.
- 4 Και οι Αμλισίτες διακρίνονταν από τους Νεφίτες, διότι είχαν σημαδευτεί με κόκκινο στο μέτωπο τους, κατά τον τρόπο των Λαμανιτών. Παρά ταύτα, δεν είχαν κουρέψει το κεφάλι τους όπως οι Λαμανίτες.
- 5 Τώρα, τα κεφάλια των Λαμανιτών ήταν κουρεμένα. Και αυτοί ήταν γυμνοί, εκτός από το δέρμα που ήταν ζωσμένο γύρω από την οσφύ τους, και επίσης η πανοπλία τους, που ήταν ζωσμένη γύρω τους, και τα τόξα τους και τα βέλη τους, και τις πέτρες τους και τις σφενδόνες τους και τα λοιπά.
- 6 Και το δέρμα των Λαμανιτών ήταν σκούρο, σύμφωνα με το σημάδι που είχε τεθεί επάνω στους πατέρες τους, που ήταν κατάρα επάνω τους εξαιτίας της παράβασής τους και της ανταρσίας τους εναντίον των αδελφών τους, που αποτελούντο από τον Νεφί, τον Ιακώβ, τον Ιωσήφ και τον Σαμ, οι οποίοι ήταν δίκαιοι και άγιοι άνθρωποι.
- 7 Και οι αδελφοί τους επεδίωκαν να τους αφανίσουν, γι' αυτό πήραν κατάρα. Και ο Κύριος ο Θεός έθεσε ένα σημάδι επάνω τους, μάλιστα, επάνω στον Λάμαν και στον Λεμουήλ, και επίσης στους υιούς του Ισμαήλ και στις Ισμαηλίτισσες.

Alma 3

And it came to pass that the Nephites who were not slain by the weapons of war, after having buried those who had been slain—now the number of the slain were not numbered, because of the greatness of their number—after they had finished burying their dead they all returned to their lands, and to their houses, and their wives, and their children.

Now many women and children had been slain with the sword, and also many of their flocks and their herds; and also many of their fields of grain were destroyed, for they were trodden down by the hosts of men.

And now as many of the Lamanites and the Amlicites who had been slain upon the bank of the river Sidon were cast into the waters of Sidon; and behold their bones are in the depths of the sea, and they are many.

And the Amlicites were distinguished from the Nephites, for they had marked themselves with red in their foreheads after the manner of the Lamanites; nevertheless they had not shorn their heads like unto the Lamanites.

Now the heads of the Lamanites were shorn; and they were naked, save it were skin which was girded about their loins, and also their armor, which was girded about them, and their bows, and their arrows, and their stones, and their slings, and so forth.

And the skins of the Lamanites were dark, according to the mark which was set upon their fathers, which was a curse upon them because of their transgression and their rebellion against their brethren, who consisted of Nephi, Jacob, and Joseph, and Sam, who were just and holy men.

And their brethren sought to destroy them, therefore they were cursed; and the Lord God set a mark upon them, yea, upon Laman and Lemuel, and also the sons of Ishmael, and Ishmaelitish women.

- 8 Και αυτό συνέβη ώστε να διακρίνονται οι απόγονοί τους από τους απογόνους των αδελφών τους, ώστε έτσι ο Κύριος ο Θεός να μπορέσει να διαφυλάξει τον λαό του, ώστε να μην αναμειχθούν και πιστέψουν σε λανθασμένες παραδόσεις οι οποίες θα επαλήθευαν τον αφανισμό τους.
- 9 Και συνέβη ώστε όποιος ανακάτευε τους απογόνους του με τους απογόνους των Λαμανιτών έφερνε την ίδια κατάρα επάνω στους απογόνους του.
- 10 Π' αυτό, όποιος επέτρεπε στον εαυτό του να παρασυρθεί από τους Λαμανίτες, αποκαλείτο έτσι και ετίθετο ένα σημάδι επάνω του.
- 11 Και συνέβη ώστε όσοι δεν πίστευαν στην παράδοση των Λαμανιτών, αλλά πίστευαν εκείνα τα χρονικά που είχαν έλθει από τη γη της Ιερουσαλήμ, και επίσης στην παράδοση των πατέρων τους, που ήταν σωστά, που πίστευαν στις εντολές του Θεού και τις τηρούσαν, ονομάζονταν Νεφίτες ή ο λαός του Νεφί, από εκείνο τον καιρό κι ύστερα –
- 12 Και είναι εκείνοι που έχουν τηρήσει τα χρονικά, του λαού τους, και επίσης του λαού των Λαμανιτών, τα οποία είναι αληθινά.
- 13 Τώρα θα επιστρέψουμε πάλι στους Αμλισίτες, διότι και εκείνοι είχαν ένα σημάδι που είχε τεθεί επάνω τους. Μάλιστα, αυτοί έθεσαν το σημάδι επάνω τους, μάλιστα, ένα κόκκινο σημάδι επάνω στο μέτωπό τους.
- 14 Έτσι ο λόγος του Θεού εκπληρώθηκε, διότι αυτά είναι τα λόγια που είπε στον Νεφί: Ιδού, τους Λαμανίτες τους έχω καταραστεί, και θα θέσω ένα σημάδι επάνω τους ώστε αυτοί και οι απόγονοί τους να διαχωριστούν από σένα και τους απογόνους σου, από αυτόν τον καιρό και στο έξης και για πάντα, εκτός αν μετανοήσουν για την κακία τους και στραφούν σε μένα για να τους δείξω έλεος.
- 15 Και πάλι: Θα θέσω ένα σημάδι επάνω σε εκείνον που θα αναμειξει τους απογόνους του με τους αδελφούς σου, ώστε να είναι κι αυτοί καταραμένοι.
- 16 Και πάλι: Θα θέσω ένα σημάδι επάνω σε εκείνον που πολεμά εναντίον σου και των απογόνων σου.
- 17 Και πάλι, λέω, ότι αυτός που θα αποχωρήσει από σένα δεν θα λέγεται πια απόγονός σου. Και θα ευλογήσω εσένα και οποιονδήποτε ονομαστεί απόγονός σου, εφεξής και για πάντα. Και αυτές ήταν οι υποσχέσεις του Κυρίου προς τον Νεφί και τους απογόνους του.

And this was done that their seed might be distinguished from the seed of their brethren, that thereby the Lord God might preserve his people, that they might not mix and believe in incorrect traditions which would prove their destruction.

And it came to pass that whosoever did mingle his seed with that of the Lamanites did bring the same curse upon his seed.

Therefore, whosoever suffered himself to be led away by the Lamanites was called under that head, and there was a mark set upon him.

And it came to pass that whosoever would not believe in the tradition of the Lamanites, but believed those records which were brought out of the land of Jerusalem, and also in the tradition of their fathers, which were correct, who believed in the commandments of God and kept them, were called the Nephites, or the people of Nephi, from that time forth—

And it is they who have kept the records which are true of their people, and also of the people of the Lamanites.

Now we will return again to the Amlicites, for they also had a mark set upon them; yea, they set the mark upon themselves, yea, even a mark of red upon their foreheads.

Thus the word of God is fulfilled, for these are the words which he said to Nephi: Behold, the Lamanites have I cursed, and I will set a mark on them that they and their seed may be separated from thee and thy seed, from this time henceforth and forever, except they repent of their wickedness and turn to me that I may have mercy upon them.

And again: I will set a mark upon him that mingleth his seed with thy brethren, that they may be cursed also.

And again: I will set a mark upon him that fighteth against thee and thy seed.

And again, I say he that departeth from thee shall no more be called thy seed; and I will bless thee, and whosoever shall be called thy seed, henceforth and forever; and these were the promises of the Lord unto Nephi and to his seed.

- 18 Λοιπόν οι Αμλισίτες δεν ήξεραν ότι εκπλήρωναν τα λόγια του Θεού, όταν άρχισαν να σημαδεύονται στα μέτωπα τους. Παρά ταύτα είχαν έλθει σε φανερή ανταρσία εναντίον του Θεού. Γι' αυτό, ήταν σκόπιμο να πέσει επάνω τους η κατάρα.
- 19 Λοιπόν θα ήθελα να δείτε ότι αυτοί έφεραν επάνω τους την κατάρα. Και ακριβώς έτσι κάνει κάθε άνθρωπος που είναι καταραμένος, φέρνει επάνω στον εαυτό του την ίδια του την καταδίκη.
- 20 Λοιπόν συνέβη ώστε όχι πολλές μέρες μετά τη μάχη που διεξήχθη στη γη του Ζαραχέμλα, από τους Λαμανίτες και τους Αμλισίτες, ένας άλλος στρατός των Λαμανιτών ήλθε καταπάνω στον λαό του Νεφί, στο ίδιο μέρος που ο πρώτος στρατός συνάντησε τους Αμλισίτες.
- 21 Και συνέβη ώστε εστάλη ένα στράτευμα να τους διώξει από τη χώρα τους.
- 22 Τώρα, ο ίδιος ο Άλμα, που υπέφερε από ένα τραύμα, δεν πήγε να πολεμήσει αυτήν τη φορά εναντίον των Λαμανιτών.
- 23 Όμως έστειλε έναν πολυάριθμο στρατό εναντίον τους. Και πήγαν και σκότωσαν πολλούς από τους Λαμανίτες, και έδιωξαν τους υπόλοιπους από αυτούς έξω από τα σύνορα της χώρας τους.
- 24 Και τότε επέστρεψαν πάλι και άρχισαν να εδραιώνουν ειρήνη στη χώρα, χωρίς να ενοχληθούν πια για ένα διάστημα από τους εχθρούς τους.
- 25 Λοιπόν όλα αυτά έγιναν, μάλιστα, όλοι αυτοί οι πόλεμοι και οι διαμάχες άρχισαν και τελείωσαν κατά τον πέμπτο χρόνο της βασιλείας των δικαστών.
- 26 Και μέσα σε έναν χρόνο, χιλιάδες και δεκάδες χιλιάδων ψυχών εστάλησαν στον αιώνιο κόσμο, για να δρέψουν τις αμοιβές τους σύμφωνα με τα έργα τους, είτε ήταν καλά είτε ήταν πονηρά, για να δρέψουν αιώνια ευδαιμονία ή αιώνια δυστυχία, σύμφωνα με το πνεύμα στο οποίο επιθύμησαν να υπακούσουν, είτε ήταν καλό πνεύμα είτε πονηρό.
- 27 Γιατί κάθε άνθρωπος λαμβάνει μισθό από εκείνον τον οποίο επιθυμεί να υπακούει, και αυτό σύμφωνα με τα λόγια του πνεύματος της προφητείας. Γι' αυτό, ας γίνει σύμφωνα με την αλήθεια. Και έτσι τελειώνει ο πέμπτος χρόνος της βασιλείας των δικαστών.

Now the Amlicites knew not that they were fulfilling the words of God when they began to mark themselves in their foreheads; nevertheless they had come out in open rebellion against God; therefore it was expedient that the curse should fall upon them.

Now I would that ye should see that they brought upon themselves the curse; and even so doth every man that is cursed bring upon himself his own condemnation.

Now it came to pass that not many days after the battle which was fought in the land of Zarahemla, by the Lamanites and the Amlicites, that there was another army of the Lamanites came in upon the people of Nephi, in the same place where the first army met the Amlicites.

And it came to pass that there was an army sent to drive them out of their land.

Now Alma himself being afflicted with a wound did not go up to battle at this time against the Lamanites;

But he sent up a numerous army against them; and they went up and slew many of the Lamanites, and drove the remainder of them out of the borders of their land.

And then they returned again and began to establish peace in the land, being troubled no more for a time with their enemies.

Now all these things were done, yea, all these wars and contentions were commenced and ended in the fifth year of the reign of the judges.

And in one year were thousands and tens of thousands of souls sent to the eternal world, that they might reap their rewards according to their works, whether they were good or whether they were bad, to reap eternal happiness or eternal misery, according to the spirit which they listed to obey, whether it be a good spirit or a bad one.

For every man receiveth wages of him whom he listeth to obey, and this according to the words of the spirit of prophecy; therefore let it be according to the truth. And thus endeth the fifth year of the reign of the judges.

Άλμα 4

- 1 Λοιπόν συνέβη ώστε κατά τον έκτο χρόνο της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί, δεν υπήρχαν διχόνοιες ούτε πόλεμοι στη γη του Ζαραχέμλα.
- 2 Όμως ο λαός βασανιζόταν, μάλιστα, βασανιζόταν πολύ για την απώλεια των αδελφών τους, και επίσης για την απώλεια των ποιμνίων και των κοπαδιών τους, και επίσης για την απώλεια των αγρών τους με τα σιτηρά, οι οποίοι ποδοπατήθηκαν και καταστράφηκαν από τους Λαμανίτες.
- 3 Και τόσο μεγάλη ήταν τα βάσανά τους, που κάθε ψυχή είχε λόγο να θρηνεί. Και πίστευαν ότι ήταν οι κρίσεις του Θεού που είχαν σταλεί επάνω τους εξαιτίας της κακίας τους και των βδελυγμάτων τους. Γι' αυτό, αφυπνίστηκαν στη θύμηση του καθήκοντός τους.
- 4 Και άρχισαν να εδραιώνουν την εκκλησία πληρέστερα. Μάλιστα, και πολλοί βαπτίστηκαν στα νερά του Σιδώνα και προσεχώρησαν στην εκκλησία του Θεού. Και βαπτίστηκαν από το χέρι του Άλμα, ο οποίος είχε χρισθεί ως ο αρχιερέας επί του λαού της εκκλησίας, από το χέρι του Άλμα, του πατέρα του.
- 5 Και συνέβη ώστε κατά τον έβδομο χρόνο της βασιλείας των δικαστών υπήρξαν περίπου τρεις χιλιάδες πεντακόσιες ψυχές που προσεχώρησαν στην εκκλησία του Θεού και βαπτίστηκαν. Και έτσι τελείωσε ο έβδομος χρόνος της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί. Και υπήρχε διαρκής ειρήνη όλον αυτόν τον καιρό.
- 6 Και συνέβη ώστε κατά τον όγδοο χρόνο της βασιλείας των δικαστών, ο λαός της εκκλησίας άρχισε να γίνεται υπερήφανος εξαιτίας του υπερβολικού πλούτου τους, και των λεπτών μεταξωτών τους και των λεπτοϋφασμένων λινών τους, και εξαιτίας των πολλών ποιμνίων τους και των κοπαδιών τους, και του χρυσού και του ασημιού τους, και κάθε είδους πολύτιμων αντικειμένων, τα οποία είχαν αποκτήσει με την εργατικότητά τους. Και με όλα αυτά τα πράγματα υψώθηκαν στην υπερηφάνεια των ματιών τους, γιατί άρχισαν να φορούν πολύ ακριβά ενδύματα.

Alma 4

Now it came to pass in the sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi, there were no contentions nor wars in the land of Zarahemla;

But the people were afflicted, yea, greatly afflicted for the loss of their brethren, and also for the loss of their flocks and herds, and also for the loss of their fields of grain, which were trodden under foot and destroyed by the Lamanites.

And so great were their afflictions that every soul had cause to mourn; and they believed that it was the judgments of God sent upon them because of their wickedness and their abominations; therefore they were awakened to a remembrance of their duty.

And they began to establish the church more fully; yea, and many were baptized in the waters of Sidon and were joined to the church of God; yea, they were baptized by the hand of Alma, who had been consecrated the high priest over the people of the church, by the hand of his father Alma.

And it came to pass in the seventh year of the reign of the judges there were about three thousand five hundred souls that united themselves to the church of God and were baptized. And thus ended the seventh year of the reign of the judges over the people of Nephi; and there was continual peace in all that time.

And it came to pass in the eighth year of the reign of the judges, that the people of the church began to wax proud, because of their exceeding riches, and their fine silks, and their fine-twined linen, and because of their many flocks and herds, and their gold and their silver, and all manner of precious things, which they had obtained by their industry; and in all these things were they lifted up in the pride of their eyes, for they began to wear very costly apparel.

7 Τώρα αυτό ήταν η αιτία πολλής δυστυχίας για τον Άλμα, μάλιστα, και για πολλούς από τους ανθρώπους που ο Άλμα είχε χρίσει να είναι διδάσκαλοι και ιερείς, και πρεσβύτεροι της εκκλησίας. Μάλιστα, πολλοί από αυτούς ήταν βαριά θλιμμένοι για την κακία που έβλεπαν ότι είχε αρχίσει να υφίσταται ανάμεσα στον λαό τους.

8 Γιατί παρατήρησαν και είδαν με μεγάλη λύπη ότι ο λαός της εκκλησίας άρχισε να υψώνεται στην υπερηφάνεια των ματιών του, και να έχουν την καρδιά τους στα πλούτη και στα μάταια πράγματα του κόσμου, ώστε άρχισαν να είναι περιφρονητικοί ο ένας προς τον άλλον, και άρχισαν να καταδιώκουν εκείνους που δεν πίστευαν σύμφωνα με τη δική τους θέληση και ευχαρίστηση.

9 Και έτσι, σε αυτόν τον όγδοο χρόνο της βασιλείας των δικαστών, άρχισαν να υπάρχουν μεγάλες διχόνοιες ανάμεσα στον λαό της εκκλησίας. Μάλιστα, υπήρχαν ζηλοφθονίες, και ανταγωνισμός, και κακεντρέχεια, και διωγμοί, και υπερηφάνεια, ακόμα και σε βαθμό που να υπερβαίνει την υπερηφάνεια εκείνων που δεν ανήκαν στην εκκλησία του Θεού.

10 Και έτσι τελείωσε ο όγδοος χρόνος της βασιλείας των δικαστών. Και η κακία της εκκλησίας αποτελούσε ένα μεγάλο πρόσκομμα για εκείνους που δεν ανήκαν στην εκκλησία. Και έτσι η εκκλησία άρχισε να αποτυγχάνει στην πρόοδό της.

11 Και συνέβη ώστε κατά την έναρξη του ενάτου χρόνου, ο Άλμα είδε την κακία της εκκλησίας, και είδε επίσης ότι το παράδειγμα της εκκλησίας άρχισε να οδηγεί εκείνους που ήταν άπιστοι από τη μια ανομία στην άλλη, φέρνοντας έτσι τον αφανισμό του λαού.

12 Μάλιστα, έβλεπε μεγάλη ανισότητα ανάμεσα στον λαό, μερικοί να υψώνουν τον εαυτό τους με την υπερηφάνειά τους, να περιφρονούν τους άλλους, να γυρίζουν την πλάτη τους στους έχοντας ανάγκη και στους γυμνούς και σε εκείνους που πεινούσαν, και σε αυτούς που διψούσαν, και σε εκείνους που ήταν ασθενείς και βασανισμένοι.

Now this was the cause of much affliction to Alma, yea, and to many of the people whom Alma had consecrated to be teachers, and priests, and elders over the church; yea, many of them were sorely grieved for the wickedness which they saw had begun to be among their people.

For they saw and beheld with great sorrow that the people of the church began to be lifted up in the pride of their eyes, and to set their hearts upon riches and upon the vain things of the world, that they began to be scornful, one towards another, and they began to persecute those that did not believe according to their own will and pleasure.

And thus, in this eighth year of the reign of the judges, there began to be great contentions among the people of the church; yea, there were envyings, and strife, and malice, and persecutions, and pride, even to exceed the pride of those who did not belong to the church of God.

And thus ended the eighth year of the reign of the judges; and the wickedness of the church was a great stumbling-block to those who did not belong to the church; and thus the church began to fail in its progress.

And it came to pass in the commencement of the ninth year, Alma saw the wickedness of the church, and he saw also that the example of the church began to lead those who were unbelievers on from one piece of iniquity to another, thus bringing on the destruction of the people.

Yea, he saw great inequality among the people, some lifting themselves up with their pride, despising others, turning their backs upon the needy and the naked and those who were hungry, and those who were athirst, and those who were sick and afflicted.

13 Τώρα αυτό ήταν κύρια αιτία για θρήνο ανάμεσα στον λαό, ενώ άλλοι ταπεινώναν τον εαυτό τους, με το να συμπαρίστανται σε αυτούς που είχαν ανάγκη της συμπαράστασής τους, όπως το να παραχωρούν από τα υπάρχοντά τους στους φτωχούς και τους έχοντας ανάγκη, να δίνουν τροφή στους πεινασμένους, και να υποφέρουν κάθε είδους βάσανα για χάρη του Χριστού, ο οποίος επρόκειτο να έλθει σύμφωνα με το πνεύμα της προφητείας.

14 Προσμένοντας την ημέρα εκείνη, διατηρώντας έτσι την άφεση των αμαρτιών τους, ενώ γέμιζαν με μεγάλη χαρά λόγω της ανάστασης των νεκρών, σύμφωνα με το θέλημα και τη δύναμη και τη λύτρωση του Ιησού Χριστού από τα δεσμά του θανάτου.

15 Και τώρα συνέβη ώστε ο Άλμα, έχοντας δει τα βάσανα των ταπεινών οπαδών του Θεού, και τους διωγμούς που συσσωρεύονταν επάνω τους από τους υπόλοιπους του λαού του, και βλέποντας όλη την ανισότητά τους, άρχισε να είναι πολύ λυπημένος. Παρά ταύτα το Πνεύμα του Κυρίου δεν τον εγκατέλειψε.

16 Και επέλεξε έναν σοφό άνδρα ο οποίος ήταν ανάμεσα στους πρεσβυτέρους της εκκλησίας, και του έδωσε εξουσία, σύμφωνα με την ψήφο του λαού, να έχει τη δύναμη να εφαρμόζει τους νόμους σύμφωνα με τους νόμους που είχαν δοθεί, και να τους θέτει σε ισχύ σύμφωνα με την κακία και τα εγκλήματα του λαού.

17 Λοιπόν το όνομα αυτού του ανθρώπου ήταν Νεφίχα, και είχε διοριστεί αρχιδικαστής. Και κάθισε στη δικαστική έδρα για να κρίνει και να κυβερνά τον λαό.

18 Τώρα ο Άλμα δεν του παραχώρησε τη θέση του αρχιερέα της εκκλησίας, αλλά κράτησε τη θέση του αρχιερέα για τον εαυτό του. Όμως παρέδωσε τη δικαστική έδρα στον Νεφίχα.

19 Και αυτό το έκανε ώστε να πηγαίνει αυτός ο ίδιος στον λαό του, δηλαδή στον λαό του Νεφί, για να τους κηρύττει τον λόγο του Θεού, για να τους ξεσηκώσει να θυμηθούν το καθήκον τους, και για να καταρρίψει, με τον λόγο του Θεού, όλη την υπερηφάνεια και την πανουργία και όλες τις διχόνοιες που υπήρχαν ανάμεσα στον λαό του, μη βλέποντας κανέναν τρόπο που να μπορούσε να τους επαναφέρει παρά μόνο να καταθέτει με απλή μαρτυρία εναντίον τους.

Now this was a great cause for lamentations among the people, while others were abasing themselves, succoring those who stood in need of their succor, such as imparting their substance to the poor and the needy, feeding the hungry, and suffering all manner of afflictions, for Christ's sake, who should come according to the spirit of prophecy;

Looking forward to that day, thus retaining a remission of their sins; being filled with great joy because of the resurrection of the dead, according to the will and power and deliverance of Jesus Christ from the bands of death.

And now it came to pass that Alma, having seen the afflictions of the humble followers of God, and the persecutions which were heaped upon them by the remainder of his people, and seeing all their inequality, began to be very sorrowful; nevertheless the Spirit of the Lord did not fail him.

And he selected a wise man who was among the elders of the church, and gave him power according to the voice of the people, that he might have power to enact laws according to the laws which had been given, and to put them in force according to the wickedness and the crimes of the people.

Now this man's name was Nephiah, and he was appointed chief judge; and he sat in the judgment-seat to judge and to govern the people.

Now Alma did not grant unto him the office of being high priest over the church, but he retained the office of high priest unto himself; but he delivered the judgment-seat unto Nephiah.

And this he did that he himself might go forth among his people, or among the people of Nephi, that he might preach the word of God unto them, to stir them up in remembrance of their duty, and that he might pull down, by the word of God, all the pride and craftiness and all the contentions which were among his people, seeing no way that he might reclaim them save it were in bearing down in pure testimony against them.

20 Και έτσι, στην αρχή του ένατου χρόνου της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί, ο Άλμα παρέδωσε τη δικαστική έδρα στον Νεφίχα, και περιορίστηκε εντελώς στην αρχιεροσύνη της αγίας τάξεως του Θεού, στη μαρτυρία του λόγου, σύμφωνα με το πνεύμα της αποκάλυψης και της προφητείας.

And thus in the commencement of the ninth year of the reign of the judges over the people of Nephi, Alma delivered up the judgment-seat to Nephiah, and confined himself wholly to the high priesthood of the holy order of God, to the testimony of the word, according to the spirit of revelation and prophecy.

Τα λόγια τα οποία ο Άλμα, ο Αρχιερέας κατά την αγία τάξη του Θεού, είπε προς τον λαό στις πόλεις τους και στα χωριά τους σε όλη τη χώρα.

Άλμα 5

- 1 Τώρα συνέβη ώστε ο Άλμα άρχισε να παραδίδει τον λόγο του Θεού προς τον λαό, πρώτα στη γη του Ζαραχέμλα, και από εκεί σε όλη τη χώρα.
- 2 Και αυτά είναι τα λόγια τα οποία είπε στον λαό της εκκλησίας που είχε εδραιωθεί στην πόλη Ζαραχέμλα, σύμφωνα με δικό του χρονικό, λέγοντας:
- 3 Εγώ, ο Άλμα, έχοντας χειροτονηθεί από τον πατέρα μου, τον Άλμα, για να είμαι αρχιερέας στην εκκλησία του Θεού, επειδή εκείνος είχε τη δύναμη και την εξουσία από τον Θεό να εκτελεί όλα αυτά, ιδού, σας λέω ότι άρχισε να εδραιώνει την εκκλησία στη χώρα που ήταν στα όρια του Νεφί. Μάλιστα, τη χώρα που λεγόταν η χώρα του Μόρμον. Μάλιστα, και βάπτιζε τους αδελφούς του στα νερά του Μόρμον.
- 4 Ιδού, λοιπόν, σας λέω, απελευθερώθηκαν εκ των χειρών των ανθρώπων του βασιλιά Νώε, με την ευσπλαχνία και τη δύναμη του Θεού.
- 5 Και ιδού, ύστερα από αυτό, υποδουλώθηκαν υπό των χειρών των Λαμανιτών στην έρημο. Μάλιστα, σας λέω, ήταν σε αιχμαλωσία, και πάλι ο Κύριος τους απελευθέρωσε από τη δουλεία με τη δύναμη του λόγου Του. Και οδηγηθήκαμε σε αυτήν τη χώρα, και εδώ αρχίσαμε να εδραιώνουμε την εκκλησία του Θεού σε όλη αυτήν τη χώρα.
- 6 Και τώρα ιδού, σας λέω, αδελφοί μου, εσείς που ανήκετε σε αυτήν την εκκλησία, έχετε διατηρήσει αρκετά στη θύμησή σας την αιχμαλωσία των πατέρων σας; Μάλιστα, και έχετε διατηρήσει αρκετά στη θύμησή σας την ευσπλαχνία Του και τη μακροθυμία Του προς αυτούς; Και επιπλέον, έχετε διατηρήσει αρκετά στη θύμησή σας ότι έχει ελευθερώσει την ψυχή τους από την κόλαση;

The words which Alma, the High Priest according to the holy order of God, delivered to the people in their cities and villages throughout the land.

Alma 5

Now it came to pass that Alma began to deliver the word of God unto the people, first in the land of Zarahemla, and from thence throughout all the land.

And these are the words which he spake to the people in the church which was established in the city of Zarahemla, according to his own record, saying:

I, Alma, having been consecrated by my father, Alma, to be a high priest over the church of God, he having power and authority from God to do these things, behold, I say unto you that he began to establish a church in the land which was in the borders of Nephi; yea, the land which was called the land of Mormon; yea, and he did baptize his brethren in the waters of Mormon.

And behold, I say unto you, they were delivered out of the hands of the people of king Noah, by the mercy and power of God.

And behold, after that, they were brought into bondage by the hands of the Lamanites in the wilderness; yea, I say unto you, they were in captivity, and again the Lord did deliver them out of bondage by the power of his word; and we were brought into this land, and here we began to establish the church of God throughout this land also.

And now behold, I say unto you, my brethren, you that belong to this church, have you sufficiently retained in remembrance the captivity of your fathers? Yea, and have you sufficiently retained in remembrance his mercy and long-suffering towards them? And moreover, have ye sufficiently retained in remembrance that he has delivered their souls from hell?

- 7 *Ιδού, μετέβαλε την καρδιά τους. Μάλιστα, τους ξύπνησε από βαθύ ύπνο, και ξύπνησαν προς τον Θεό. Ιδού, ήταν μέσα στο σκοτάδι. Παρά ταύτα, οι ψυχές τους φωτίστηκαν με το φως του παντοτινού λόγου. Μάλιστα, είχαν περιβληθεί με τα δεσμά του θανάτου, και τις αλυσίδες της κόλασης, και τους περίμενε παντοτινός αφανισμός.*
- 8 *Και τώρα σας ρωτώ, αδελφοί μου, αφανίστηκαν; Ιδού, σας λέω: Όχι, δεν αφανίστηκαν.*
- 9 *Και πάλι σας ρωτώ, έσπασαν τα δεσμά του θανάτου, και λύθηκαν οι αλυσίδες της κόλασης που τους περιέβαλλαν; Σας λέω: Μάλιστα, λύθηκαν, και οι ψυχές τους διευρύνθηκαν, και έψαλαν λυτρωτική αγάπη. Και σας λέω ότι έχουν σωθεί.*
- 10 *Και τώρα σας ρωτώ με τι όρους σώθηκαν; Μάλιστα, τι βάσεις είχαν να ελπίζουν για σωτηρία; Ποια είναι η αιτία που λύθηκαν από τα δεσμά του θανάτου, μάλιστα, και επίσης από τις αλυσίδες της κόλασης;*
- 11 *Ιδού, εγώ μπορώ να σας πω. Ο πατέρας μου ο Άλμα δεν πίστεψε στα λόγια που είχαν ειπωθεί από το στόμα του Αβιναδί; Και αυτός δεν ήταν άγιος προφήτης; Αυτός δεν έλεγε τα λόγια του Θεού, και ο πατέρας μου ο Άλμα τα πίστεψε;*
- 12 *Και σύμφωνα με την πίστη του μία μεγάλη αλλαγή επήλθε στην καρδιά του. Ιδού, σας λέω ότι όλα αυτά είναι αληθινά.*
- 13 *Και ιδού, κήρυξε τον λόγο στους πατέρες σας, και μία μεγάλη αλλαγή επήλθε και στη δική τους καρδιά, και ταπεινώθηκαν και έθεσαν την εμπιστοσύνη τους στον αληθινό και ζώντα Θεό. Και ιδού, ήταν πιστοί μέχρι τέλους. Γι' αυτό, σώθηκαν.*
- 14 *Και τώρα, ιδού, σας ρωτώ, αδελφοί μου της εκκλησίας, έχετε γεννηθεί πνευματικά από τον Θεό; Έχετε λάβει την εικόνα Του στην όψη σας; Έχετε βιώσει αυτήν τη μεγάλη αλλαγή στην καρδιά σας;*
- 15 *Ασκείτε πίστη στην απολύτρωση εκείνου που σας έπλασε; Προσδοκάτε με μάτι γεμάτο πίστη, και μπορείτε να δείτε αυτό το θνητό σώμα να εγείρεται σε αθανασία, και αυτό το φθαρτό να εγείρεται σε αφθαρσία, για να σταθείτε εμπρός στον Θεό να κριθείτε σύμφωνα με τις πράξεις που έχουν γίνει στο θνητό σας σώμα;*

Behold, he changed their hearts; yea, he awakened them out of a deep sleep, and they awoke unto God. Behold, they were in the midst of darkness; nevertheless, their souls were illuminated by the light of the everlasting word; yea, they were encircled about by the bands of death, and the chains of hell, and an everlasting destruction did await them.

And now I ask of you, my brethren, were they destroyed? Behold, I say unto you, Nay, they were not.

And again I ask, were the bands of death broken, and the chains of hell which encircled them about, were they loosed? I say unto you, Yea, they were loosed, and their souls did expand, and they did sing redeeming love. And I say unto you that they are saved.

And now I ask of you on what conditions are they saved? Yea, what grounds had they to hope for salvation? What is the cause of their being loosed from the bands of death, yea, and also the chains of hell?

Behold, I can tell you—did not my father Alma believe in the words which were delivered by the mouth of Abinadi? And was he not a holy prophet? Did he not speak the words of God, and my father Alma believe them?

And according to his faith there was a mighty change wrought in his heart. Behold I say unto you that this is all true.

And behold, he preached the word unto your fathers, and a mighty change was also wrought in their hearts, and they humbled themselves and put their trust in the true and living God. And behold, they were faithful until the end; therefore they were saved.

And now behold, I ask of you, my brethren of the church, have ye spiritually been born of God? Have ye received his image in your countenances? Have ye experienced this mighty change in your hearts?

Do ye exercise faith in the redemption of him who created you? Do you look forward with an eye of faith, and view this mortal body raised in immortality, and this corruption raised in incorruption, to stand before God to be judged according to the deeds which have been done in the mortal body?

- 16 Σας λέω, μπορείτε να φαντασθείτε μέσα σας ότι ακούτε τη φωνή του Κυρίου να σας λέει την ημέρα εκείνη: Ελάτε προς εμένα, ευλογημένοι, επειδή ιδού, τα έργα σας ήταν έργα χρηστότητας επάνω στο πρόσωπο της γης;
- 17 Ή φαντάζεστε μέσα σας ότι μπορείτε να πείτε ψέματα στον Κύριο την ημέρα εκείνη, και να πείτε—Κύριε, τα έργα μας ήταν δίκαια έργα επάνω στο πρόσωπο της γης—και ότι θα σας σώσει;
- 18 Ή, δηλαδή, μπορείτε να φαντασθείτε τον εαυτό σας να προσαχθεί ενώπιον του δικαστηρίου του Θεού με την ψυχή σας γεμάτη ενοχή και τύψεις, έχοντας θύμηση όλης της ενοχής σας, μάλιστα τέλεια θύμηση όλης της κακίας σας, μάλιστα, θύμηση ότι αψηφήσατε τις εντολές του Θεού;
- 19 Σας λέω, μπορείτε να κοιτάξετε ψηλά προς τον Θεό εκείνη την ημέρα με αγνή καρδιά και καθαρά χέρια; Σας λέω, μπορείτε να κοιτάξετε ψηλά, έχοντας την εικόνα του Θεού εγχαραγμένη επάνω στην όψη σας;
- 20 Σας λέω, μπορείτε να σκεφτείτε ότι θα σωθείτε αφού αφήσατε τον εαυτό σας να υποταχθεί στον διάβολο;
- 21 Σας λέω, εκείνη την ημέρα θα γνωρίζετε ότι δεν μπορείτε να σωθείτε· διότι κανένας δεν μπορεί να σωθεί παρά μόνο αν τα ενδύματά του πλυθούν και λευκανθούν. Μάλιστα, τα ενδύματά του πρέπει να εξαγνιστούν μέχρι να καθαριστούν από κάθε κηλίδα, μέσω του αίματος εκείνου για τον οποίο έχουν μιλήσει οι πατέρες μας, ο οποίος θα έλθει να λυτρώσει τον λαό Του από τις αμαρτίες τους.
- 22 Και τώρα σας ρωτώ, αδελφοί μου, πώς θα αισθανθείτε, οποιοσδήποτε από εσάς, αν σταθείτε εμπρός στο βήμα του Θεού, έχοντας τα ενδύματά σας κηλιδωμένα με αίμα και κάθε είδους ρυπαρότητα; Ιδού, τι θα καταθέσουν μαρτυρία όλα αυτά εναντίον σας;
- 23 Ιδού, δεν θα καταθέσουν μαρτυρία ότι είστε δολοφόνοι, μάλιστα, και επίσης ότι είστε ένοχοι για όλων των ειδών την κακία;
- 24 Ιδού, αδελφοί μου, υποθέτετε ότι ένας τέτοιος άνθρωπος μπορεί να έχει θέση να καθίσει στο βασίλειο του Θεού, με τον Αβραάμ, με τον Ισαάκ και τον Ιακώβ, όπως και με όλους τους αγίους προφήτες, των οποίων τα ενδύματά έχουν καθαριστεί και είναι άσπιλα, αγνά και λευκά;

I say unto you, can you imagine to yourselves that ye hear the voice of the Lord, saying unto you, in that day: Come unto me ye blessed, for behold, your works have been the works of righteousness upon the face of the earth?

Or do ye imagine to yourselves that ye can lie unto the Lord in that day, and say—Lord, our works have been righteous works upon the face of the earth—and that he will save you?

Or otherwise, can ye imagine yourselves brought before the tribunal of God with your souls filled with guilt and remorse, having a remembrance of all your guilt, yea, a perfect remembrance of all your wickedness, yea, a remembrance that ye have set at defiance the commandments of God?

I say unto you, can ye look up to God at that day with a pure heart and clean hands? I say unto you, can you look up, having the image of God engraven upon your countenances?

I say unto you, can ye think of being saved when you have yielded yourselves to become subjects to the devil?

I say unto you, ye will know at that day that ye cannot be saved; for there can no man be saved except his garments are washed white; yea, his garments must be purified until they are cleansed from all stain, through the blood of him of whom it has been spoken by our fathers, who should come to redeem his people from their sins.

And now I ask of you, my brethren, how will any of you feel, if ye shall stand before the bar of God, having your garments stained with blood and all manner of filthiness? Behold, what will these things testify against you?

Behold will they not testify that ye are murderers, yea, and also that ye are guilty of all manner of wickedness?

Behold, my brethren, do ye suppose that such an one can have a place to sit down in the kingdom of God, with Abraham, with Isaac, and with Jacob, and also all the holy prophets, whose garments are cleansed and are spotless, pure and white?

- 25 Σας λέω: Όχι. Εκτός αν κάνετε τον Πλάστη μας ψεύτη από την αρχή, δηλαδή αν υποθέσετε ότι είναι ψεύτης από την αρχή. Δεν μπορείτε να υποθέσετε ότι τέτοιοι άνθρωποι μπορούν να έχουν θέση στο βασίλειο των ουρανών, αλλά θα απορριφθούν, γιατί είναι τα τέκνα του βασιλείου του διαβόλου.
- 26 Και τώρα ιδού, σας λέω, αδελφοί μου, αν έχετε βιώσει μία αλλαγή στην καρδιά σας, και αν έχετε νιώσει ότι θέλατε να ψάλλετε το τραγούδι της λυτρωτικής αγάπης, θα σας ρωτήσω, μπορείτε να νιώσετε το ίδιο τώρα;
- 27 Έχετε βαδίσει τηρώντας τον εαυτό σας άμεμπτο ενώπιον του Θεού; Θα μπορούσατε να πείτε, αν εκαλείσθε να πεθάνετε αυτή τη στιγμή, στον εαυτό σας, ότι ήσαστε αρκετά ταπεινοί; Ότι τα ενδύματά σας έχουν καθαρισθεί και λευκανθεί μέσω του αίματος του Χριστού, ο οποίος θα έλθει να λυτρώσει τον λαό του από τις αμαρτίες του;
- 28 Ιδού, έχετε απεκδυθεί τελείως την υπερηφάνεια; Σας λέω, αν δεν έχετε απεκδυθεί την υπερηφάνεια, δεν είστε προετοιμασμένοι να συναντήσετε τον Θεό. Ιδού, πρέπει να προετοιμαστείτε γρήγορα, διότι η βασιλεία των ουρανών σύντομα φθάνει, και ένας τέτοιος άνθρωπος δεν έχει ζωή αιώνια.
- 29 Ιδού, λέω, είναι κανείς ανάμεσά σας που να μην έχει απεκδυθεί τη ζηλοφθονία; Σας λέω ότι ένας τέτοιος άνθρωπος δεν είναι προετοιμασμένος. Και θα ήθελα να προετοιμασθεί γρήγορα, διότι η ώρα πλησιάζει σύντομα, και δεν ξέρει πότε θα έλθει ο καιρός, διότι ένας τέτοιος άνθρωπος δεν θα βρεθεί αθώος.
- 30 Και πάλι σας λέω, είναι κανείς ανάμεσά σας που να κοροϊδεύει τον αδελφό του ή που να τον κατατρέχει;
- 31 Αλίμονο σε έναν τέτοιο άνθρωπο, διότι δεν είναι προετοιμασμένος και ο καιρός έφτασε που πρέπει να μετανοήσει, ειδάλλως δεν μπορεί να σωθεί!
- 32 Μάλιστα, ακόμη αλίμονο σε όλους εσάς που επεξεργάζεστε ανομία. Μετανοήστε, μετανοήστε, γιατί ο Κύριος ο Θεός το είπε!
- 33 Ιδού, στέλνει πρόσκληση σε όλους τους ανθρώπους, διότι οι βραχίονες της ευσπλαχνίας απλώνονται προς αυτούς, και λέει: Μετανοήστε, και θα σας δεχθώ.

I say unto you, Nay; except ye make our Creator a liar from the beginning, or suppose that he is a liar from the beginning, ye cannot suppose that such can have place in the kingdom of heaven; but they shall be cast out for they are the children of the kingdom of the devil.

And now behold, I say unto you, my brethren, if ye have experienced a change of heart, and if ye have felt to sing the song of redeeming love, I would ask, can ye feel so now?

Have ye walked, keeping yourselves blameless before God? Could ye say, if ye were called to die at this time, within yourselves, that ye have been sufficiently humble? That your garments have been cleansed and made white through the blood of Christ, who will come to redeem his people from their sins?

Behold, are ye stripped of pride? I say unto you, if ye are not ye are not prepared to meet God. Behold ye must prepare quickly; for the kingdom of heaven is soon at hand, and such an one hath not eternal life.

Behold, I say, is there one among you who is not stripped of envy? I say unto you that such an one is not prepared; and I would that he should prepare quickly, for the hour is close at hand, and he knoweth not when the time shall come; for such an one is not found guiltless.

And again I say unto you, is there one among you that doth make a mock of his brother, or that heapeth upon him persecutions?

Wo unto such an one, for he is not prepared, and the time is at hand that he must repent or he cannot be saved!

Yea, even wo unto all ye workers of iniquity; repent, repent, for the Lord God hath spoken it!

Behold, he sendeth an invitation unto all men, for the arms of mercy are extended towards them, and he saith: Repent, and I will receive you.

- 34 Μάλιστα, λέει: Ελάτε προς εμένα και θα γευθείτε τον καρπό του δένδρου της ζωής. Μάλιστα, θα φάτε και θα πείτε από το ψωμί και τα νερά της ζωής ελεύθερα.
- 35 Μάλιστα, ελάτε σε εμένα και παράγετε έργα χρηστότητας, και δεν θα πελεκηθείτε ούτε θα ριχτείτε στη φωτιά –
- 36 Γιατί ιδού, ο καιρός έφτασε που όποιος δεν παράγει καλούς καρπούς, δηλαδή όποιος δεν εκτελεί έργα χρηστότητας, ο ίδιος έχει αιτία να πενθεί και να θρηνεί.
- 37 Αχ, εσείς εργάτες της ανομίας, εσείς που είστε φουσκωμένοι από υπερηφάνεια για τα μάταια πράγματα του κόσμου, εσείς που έχετε ισχυρισθεί ότι γνωρίζετε τους δρόμους της χρηστότητας, παρά ταύτα έχετε παραστρατήσει σαν πρόβατα που δεν έχουν ποιμένα, μολονότι ο ποιμένας σας έχει καλέσει και ακόμη σας καλεί, αλλά εσείς δεν εισακούτε τη φωνή του!
- 38 Ιδού, σας λέω, ότι ο καλός ποιμένας σας καλεί. Μάλιστα, και στο ίδιο του το όνομα σας καλεί, το οποίο είναι το όνομα του Χριστού· και αν δεν εισακούτε τη φωνή του καλού ποιμένα, στο όνομα με το οποίο καλείστε, ιδού, δεν είστε τα πρόβατα του καλού ποιμένα.
- 39 Και τώρα, αν δεν είστε τα πρόβατα του καλού ποιμένα, από ποιο ποίμνιο είστε; Ιδού, σας λέω, ότι ο διάβολος είναι ο ποιμένας σας, και εσείς είστε από το ποίμνιό του. Και τώρα ποιος μπορεί να το αρνηθεί αυτό; Ιδού, σας λέω, όποιος το αρνηθεί αυτό είναι ψεύτης και τέκνο του διαβόλου.
- 40 Επειδή σας λέω ότι οτιδήποτε είναι καλό προέρχεται από τον Θεό, και οτιδήποτε είναι κακό προέρχεται από τον διάβολο.
- 41 Γι' αυτό, αν ένας άνθρωπος παράγει καλά έργα, ακούει τη φωνή του καλού ποιμένα και τον ακολουθεί. Όμως όποιος παράγει έργα πονηρά, ο ίδιος γίνεται τέκνο του διαβόλου, επειδή ακούει εκείνου τη φωνή και τον ακολουθεί.
- 42 Και όποιος το κάνει αυτό πρέπει να λάβει τον μισθό του από εκείνον. Γι' αυτό, ως μισθό του λαμβάνει θάνατο, ως προς εκείνα που αφορούν στη χρηστότητα, ων νεκρός ως προς όλα τα αγαθά έργα.

Yea, he saith: Come unto me and ye shall partake of the fruit of the tree of life; yea, ye shall eat and drink of the bread and the waters of life freely;

Yea, come unto me and bring forth works of righteousness, and ye shall not be hewn down and cast into the fire—

For behold, the time is at hand that whosoever bringeth forth not good fruit, or whosoever doeth not the works of righteousness, the same have cause to wail and mourn.

O ye workers of iniquity; ye that are puffed up in the vain things of the world, ye that have professed to have known the ways of righteousness nevertheless have gone astray, as sheep having no shepherd, notwithstanding a shepherd hath called after you and is still calling after you, but ye will not hearken unto his voice!

Behold, I say unto you, that the good shepherd doth call you; yea, and in his own name he doth call you, which is the name of Christ; and if ye will not hearken unto the voice of the good shepherd, to the name by which ye are called, behold, ye are not the sheep of the good shepherd.

And now if ye are not the sheep of the good shepherd, of what fold are ye? Behold, I say unto you, that the devil is your shepherd, and ye are of his fold; and now, who can deny this? Behold, I say unto you, whosoever denieth this is a liar and a child of the devil.

For I say unto you that whatsoever is good cometh from God, and whatsoever is evil cometh from the devil.

Therefore, if a man bringeth forth good works he hearkeneth unto the voice of the good shepherd, and he doth follow him; but whosoever bringeth forth evil works, the same becometh a child of the devil, for he hearkeneth unto his voice, and doth follow him.

And whosoever doeth this must receive his wages of him; therefore, for his wages he receiveth death, as to things pertaining unto righteousness, being dead unto all good works.

43 Και τώρα, αδελφοί μου, θα ήθελα να με ακούσετε, γιατί μιλώ με τη δύναμη της ψυχής μου, επειδή, ιδού, σας έχω μιλήσει απλά ώστε να μην μπορείτε να σφάλετε, δηλαδή έχω μιλήσει σύμφωνα με τις εντολές του Θεού.

44 Επειδή έχω κληθεί να μιλήσω με αυτόν τον τρόπο, σύμφωνα με την αγία τάξη του Θεού που βρίσκεται εν Χριστώ Ιησού. Μάλιστα, έχω προσταχθεί να σταθώ και να καταθέσω μαρτυρία σε αυτόν τον λαό για αυτά που έχουν ειπωθεί από τους πατέρες μας σχετικά με εκείνα που πρόκειται να συμβούν.

45 Και δεν είναι μόνο αυτό. Δεν υποθέτετε ότι τα γνωρίζω αυτά εγώ ο ίδιος; Ιδού, σας καταθέτω μαρτυρία ότι γνωρίζω ότι αυτά για τα οποία σας έχω μιλήσει είναι αληθινά. Και πώς υποθέτετε ότι γνωρίζω για τη βεβαιότητά τους;

46 Ιδού, σας λέω, αυτά έγιναν γνωστά σε εμένα από το Άγιο Πνεύμα του Θεού. Ιδού, έχω νηστέψει και προσευχηθεί πολλές ημέρες, ώστε να γνωρίζω αυτά αφ' εαυτού μου. Και τώρα γνωρίζω αφ' εαυτού μου ότι είναι αληθινά, διότι ο Κύριος ο Θεός μού τα φανέρωσε με το Άγιο Πνεύμα Του, και αυτό είναι το πνεύμα της αποκαλύψεως το οποίο είναι μέσα μου.

47 Και συν τοις άλλοις, σας λέω ότι έτσι μου έχει αποκαλυφθεί, ότι τα λόγια που έχουν ειπωθεί από τους πατέρες μας είναι αληθινά, έτσι ακριβώς, σύμφωνα με το πνεύμα της προφητείας το οποίο είναι μέσα μου, το οποίο είναι επίσης μέσω της φανέρωσης του Πνεύματος του Θεού.

48 Σας λέω, ότι γνωρίζω αφ' εαυτού μου ότι οτιδήποτε σας πω, σχετικά με το τι θα συμβεί, είναι αληθινό. Και σας λέω ότι γνωρίζω πως ο Ιησούς Χριστός θα έλθει, μάλιστα, ο Υιός, ο Μονογενής του Πατέρα, γεμάτος χάρη και ευσπλαχνία και αλήθεια. Και ιδού, αυτός είναι που θα έλθει να αφαιρέσει τις αμαρτίες του κόσμου, μάλιστα, τις αμαρτίες κάθε ανθρώπου που σταθερά πιστεύει στο όνομά Του.

49 Και τώρα σας λέω ότι αυτή είναι η τάξη με την οποία έχω κληθεί, μάλιστα, για να κηρύξω στους αγαπημένους μου αδελφούς, μάλιστα, και σε όλους όσοι κατοικούν στη χώρα, μάλιστα, να κηρύξω σε όλους, και γέρους και νέους, και σκλάβους και ελεύθερους, μάλιστα, λέω σε σας τους ηλικιωμένους, και επίσης στους μεσήλικες, και στην ανερχόμενη γενεά, μάλιστα, για να κραυγάσω προς αυτούς που πρέπει να μετανοήσουν και να αναγεννηθούν.

And now, my brethren, I would that ye should hear me, for I speak in the energy of my soul; for behold, I have spoken unto you plainly that ye cannot err, or have spoken according to the commandments of God.

For I am called to speak after this manner, according to the holy order of God, which is in Christ Jesus; yea, I am commanded to stand and testify unto this people the things which have been spoken by our fathers concerning the things which are to come.

And this is not all. Do ye not suppose that I know of these things myself? Behold, I testify unto you that I do know that these things whereof I have spoken are true. And how do ye suppose that I know of their surety?

Behold, I say unto you they are made known unto me by the Holy Spirit of God. Behold, I have fasted and prayed many days that I might know these things of myself. And now I do know of myself that they are true; for the Lord God hath made them manifest unto me by his Holy Spirit; and this is the spirit of revelation which is in me.

And moreover, I say unto you that it has thus been revealed unto me, that the words which have been spoken by our fathers are true, even so according to the spirit of prophecy which is in me, which is also by the manifestation of the Spirit of God.

I say unto you, that I know of myself that whatsoever I shall say unto you, concerning that which is to come, is true; and I say unto you, that I know that Jesus Christ shall come, yea, the Son, the Only Begotten of the Father, full of grace, and mercy, and truth. And behold, it is he that cometh to take away the sins of the world, yea, the sins of every man who steadfastly believeth on his name.

And now I say unto you that this is the order after which I am called, yea, to preach unto my beloved brethren, yea, and every one that dwelleth in the land; yea, to preach unto all, both old and young, both bond and free; yea, I say unto you the aged, and also the middle aged, and the rising generation; yea, to cry unto them that they must repent and be born again.

- 50 Μάλιστα, έτσι λέει το Πνεύμα: Μετανοήστε, όλα εσείς τα πέρατα της γης, διότι η βασιλεία των ουρανών σύντομα φτάνει. Μάλιστα, ο Υιός του Θεού έρχεται με τη δόξα του, με την ισχύ, τη μεγαλειότητα, τη δύναμη και την κυριαρχία του. Μάλιστα, αγαπημένοι μου αδελφοί, σας λέω ότι το Πνεύμα λέει: Ιδού, η δόξα του Βασιλιά όλης της γης, και επίσης του Βασιλιά των ουρανών, πολύ σύντομα θα λάμψει ανάμεσα σε όλα τα τέκνα των ανθρώπων.
- 51 Και επίσης το Πνεύμα μου είπε, μάλιστα, μου φώναξε με φωνή ισχυρή, λέγοντας: Πήγαινε και πες στον λαό αυτό – Μετανοήστε, γιατί δεν μπορείτε με κανέναν τρόπο να κληρονομήσετε τη βασιλεία των ουρανών, εκτός κι αν μετανοήσετε.
- 52 Και πάλι σας λέω, το Πνεύμα είπε: Ιδού, ο πέλεκυς έχει τεθεί στη ρίζα του δένδρου. Γι' αυτό, κάθε δένδρο που δεν παράγει καλό καρπό θα πελεκηθεί και θα ριχτεί στη φωτιά, μάλιστα, φωτιά που δεν σώνεται, φωτιά που δεν μπορεί να σβηστεί, δηλαδή άσβεστη φωτιά. Ιδού, και να θυμάστε, ο Άγιος το έχει πει.
- 53 Και τώρα αγαπημένοι μου αδελφοί, σας λέω, μπορείτε να αντικρούσετε αυτά τα λόγια; Μάλιστα, μπορείτε να παραμερίσετε όλα αυτά και να ποδοπατήσετε τον Άγιο κάτω από τα πόδια σας; Μάλιστα, μπορείτε να φουσκώνετε από την υπερηφάνεια της καρδιάς σας; Μάλιστα, θα επιμένετε ακόμη να φοράτε ακριβές ενδυμασίες και να προσηλώνετε την καρδιά σας στα μάταια του κόσμου, στα πλούτη σας;
- 54 Μάλιστα, θα επιμένετε να υποθέτετε ότι είστε καλύτερος ο ένας από τον άλλον; Μάλιστα, θα επιμένετε στον διωγμό των αδελφών σας, οι οποίοι ταπεινώνουν τον εαυτό τους και βαδίζουν κατά την αγία τάξη του Θεού, με την οποία ήλθαν σε αυτήν την εκκλησία, έχοντας καθαγιασθεί με το Άγιο Πνεύμα, και τελούν έργα τα οποία είναι άξια της μετάνοιας;
- 55 Μάλιστα, θα επιμένετε λοιπόν στο να γυρίζετε την πλάτη σας στους φτωχούς, και στους έχοντας ανάγκη, και να κατακρατείτε τα υπάρχοντά σας από αυτούς;
- 56 Και τελικά, όλοι εσείς που επιμένετε στην κακία σας, σας λέω ότι τέτοιοι είναι αυτοί που θα πελεκηθούν και θα ριχτούν στη φωτιά εκτός αν μετανοήσουν ταχέως.

Yea, thus saith the Spirit: Repent, all ye ends of the earth, for the kingdom of heaven is soon at hand; yea, the Son of God cometh in his glory, in his might, majesty, power, and dominion. Yea, my beloved brethren, I say unto you, that the Spirit saith: Behold the glory of the King of all the earth; and also the King of heaven shall very soon shine forth among all the children of men.

And also the Spirit saith unto me, yea, crieth unto me with a mighty voice, saying: Go forth and say unto this people—Repent, for except ye repent ye can in nowise inherit the kingdom of heaven.

And again I say unto you, the Spirit saith: Behold, the ax is laid at the root of the tree; therefore every tree that bringeth not forth good fruit shall be hewn down and cast into the fire, yea, a fire which cannot be consumed, even an unquenchable fire. Behold, and remember, the Holy One hath spoken it.

And now my beloved brethren, I say unto you, can ye withstand these sayings; yea, can ye lay aside these things, and trample the Holy One under your feet; yea, can ye be puffed up in the pride of your hearts; yea, will ye still persist in the wearing of costly apparel and setting your hearts upon the vain things of the world, upon your riches?

Yea, will ye persist in supposing that ye are better one than another; yea, will ye persist in the persecution of your brethren, who humble themselves and do walk after the holy order of God, wherewith they have been brought into this church, having been sanctified by the Holy Spirit, and they do bring forth works which are meet for repentance—

Yea, and will you persist in turning your backs upon the poor, and the needy, and in withholding your substance from them?

And finally, all ye that will persist in your wickedness, I say unto you that these are they who shall be hewn down and cast into the fire except they speedily repent.

57 Και τώρα σας λέω, όλοι εσείς που επιθυμείτε να ακολουθήσετε τη φωνή του καλού ποιμένα, απομακρυνθείτε από τους κακούς, σταθείτε χώρια, και μην αγγίζετε τα ακάθαρτά τους. Και ιδού, τα ονόματά τους θα σβηστούν, ώστε τα ονόματα των ανόμων να μην συγκαταλεγούν με τα ονόματα των δικαίων, ώστε να εκπληρωθεί ο λόγος του Θεού, που είπε: Τα ονόματα των ανόμων δεν θα αναμιχθούν με τα ονόματα του λαού Μου.

58 Διότι τα ονόματα των δικαίων θα γραφούν στο βιβλίο της ζωής, και σε αυτούς θα παραχωρήσω κληρονομιά στα δεξιά μου. Και τώρα, αδελφοί μου, τι έχετε να πείτε εναντίον αυτού; Σας λέω, αν μιλήσετε εναντίον αυτού, δεν έχει σημασία, διότι ο λόγος του Θεού πρέπει να εκπληρωθεί.

59 Διότι ποιος ποιμένας από εσάς, έχοντας πολλά πρόβατα, δεν τα προσέχει, για να μην μπουν οι λύκοι και καταβροχθίσουν το ποίμνιό του; Και ιδού, αν ένας λύκος μπει στο ποίμνιο δεν θα τον διώξει; Μάλιστα, και τέλος, αν μπορεί, θα τον καταστρέψει.

60 Και τώρα σας λέω ότι ο καλός ποιμένας σας καλεί. Και αν ακούτε τη φωνή Του θα σας φέρει στη στάνη Του, και εσείς είστε τα πρόβατά Του. Και σας προστάζει να μην αφήσετε κανέναν αρπακτικό λύκο να εισχωρήσει ανάμεσα σας, ώστε να μην καταστραφείτε.

61 Και τώρα εγώ, ο Άλμα, σας προστάζω με τη γλώσσα εκείνου που με έχει προστάξει, να προσέχετε να τελείτε τα λόγια τα οποία σας έχω πει.

62 Τα λέω ως είδος εντολής προς εσάς που ανήκετε στην εκκλησία. Και προς εκείνους που δεν ανήκουν στην εκκλησία μιλώ ως είδος πρόσκλησης, λέγοντας: Ελάτε και βαπτισθείτε προς μετάνοια, ώστε και εσείς να γίνετε κοινωνοί του καρπού του δένδρου της ζωής.

And now I say unto you, all you that are desirous to follow the voice of the good shepherd, come ye out from the wicked, and be ye separate, and touch not their unclean things; and behold, their names shall be blotted out, that the names of the wicked shall not be numbered among the names of the righteous, that the word of God may be fulfilled, which saith: The names of the wicked shall not be mingled with the names of my people;

For the names of the righteous shall be written in the book of life, and unto them will I grant an inheritance at my right hand. And now, my brethren, what have ye to say against this? I say unto you, if ye speak against it, it matters not, for the word of God must be fulfilled.

For what shepherd is there among you having many sheep doth not watch over them, that the wolves enter not and devour his flock? And behold, if a wolf enter his flock doth he not drive him out? Yea, and at the last, if he can, he will destroy him.

And now I say unto you that the good shepherd doth call after you; and if you will hearken unto his voice he will bring you into his fold, and ye are his sheep; and he commandeth you that ye suffer no ravenous wolf to enter among you, that ye may not be destroyed.

And now I, Alma, do command you in the language of him who hath commanded me, that ye observe to do the words which I have spoken unto you.

I speak by way of command unto you that belong to the church; and unto those who do not belong to the church I speak by way of invitation, saying: Come and be baptized unto repentance, that ye also may be partakers of the fruit of the tree of life.

Άλμα 6

- 1 Και τώρα συνέβη ώστε αφού έπαψε να μιλά ο Άλμα προς τον λαό της εκκλησίας, η οποία εδραιώθηκε στην πόλη του Ζαραχέμλα, χειροτόνησε ιερείς και πρεσβυτέρους, θέτοντας τα χέρια του σύμφωνα με την τάξη του Θεού, για να προεδρεύουν της Εκκλησίας και να την φροντίζουν.
- 2 Και συνέβη ώστε όσοι δεν ανήκαν στην εκκλησία, οι οποίοι μετανόησαν για τις αμαρτίες τους, βαπτίσθηκαν προς μεάνοια, και έγιναν δεκτοί στην εκκλησία.
- 3 Και επίσης συνέβη ώστε όσοι ανήκαν στην εκκλησία που δεν μετανόησαν για την κακία τους και δεν ταπεινώσαν τον εαυτό τους ενώπιον του Θεού—εννοώ εκείνους που είχαν υψωθεί στην υπερηφάνεια της καρδιάς τους— αυτοί απερρίφθησαν, και τα ονόματά τους σβήστηκαν, ώστε τα ονόματά τους δεν αριθμούνταν ανάμεσα σε αυτούς των δικαίων.
- 4 Και έτσι άρχισαν να εδραιώνουν την τάξη της εκκλησίας στην πόλη του Ζαραχέμλα.
- 5 Τώρα θα ήθελα να καταλάβετε ότι ο λόγος του Θεού ήταν ελεύθερος για όλους, ότι κανένας δεν στερήθηκε το προνόμιο να συγκεντρώνονται για να ακούν τον λόγο του Θεού.
- 6 Παρά ταύτα τα τέκνα του Θεού είχαν προσταχθεί να συγκεντρώνονται συχνά, και να ενώνονται σε νηστεία και ένθερμη προσευχή για χάρη της ευημερίας των ψυχών εκείνων που δεν γνώριζαν τον Θεό.
- 7 Και τώρα συνέβη ώστε όταν ο Άλμα θέσπισε αυτούς τους κανονισμούς αναχώρησε από κοντά τους, μάλιστα, από την εκκλησία που ήταν στην πόλη του Ζαραχέμλα, και πήγε πέρα, προς τα ανατολικά του ποταμού Σιδώνα, στην κοιλάδα του Γεδεών, που είχε χτιστεί εκεί μια πόλη, η οποία λεγόταν η πόλη του Γεδεών, που ήταν μέσα στην κοιλάδα που ονομαζόταν Γεδεών, που είχε ονομαστεί κατά τον άνδρα που φονεύθηκε από το χέρι του Νεχώρ με το σπαθί.

Alma 6

And now it came to pass that after Alma had made an end of speaking unto the people of the church, which was established in the city of Zarahemla, he ordained priests and elders, by laying on his hands according to the order of God, to preside and watch over the church.

And it came to pass that whosoever did not belong to the church who repented of their sins were baptized unto repentance, and were received into the church.

And it also came to pass that whosoever did belong to the church that did not repent of their wickedness and humble themselves before God—I mean those who were lifted up in the pride of their hearts—the same were rejected, and their names were blotted out, that their names were not numbered among those of the righteous.

And thus they began to establish the order of the church in the city of Zarahemla.

Now I would that ye should understand that the word of God was liberal unto all, that none were deprived of the privilege of assembling themselves together to hear the word of God.

Nevertheless the children of God were commanded that they should gather themselves together oft, and join in fasting and mighty prayer in behalf of the welfare of the souls of those who knew not God.

And now it came to pass that when Alma had made these regulations he departed from them, yea, from the church which was in the city of Zarahemla, and went over upon the east of the river Sidon, into the valley of Gideon, there having been a city built, which was called the city of Gideon, which was in the valley that was called Gideon, being called after the man who was slain by the hand of Nehor with the sword.

8 Και πήγε ο Άλμα και άρχισε να κηρύττει τον λόγο του Θεού προς την εκκλησία που είχε εδραιωθεί στην κοιλάδα του Γεδεών, σύμφωνα με την αποκάλυψη της αλήθειας του λόγου που είχε ειπωθεί από τους πατέρες του, και σύμφωνα με το πνεύμα της προφητείας που ήταν μέσα του, σύμφωνα με τη μαρτυρία για τον Ιησού Χριστό, τον Υιό του Θεού, που θα ερχόταν να λυτρώσει τον λαό Του από τις αμαρτίες του, και την αγία τάξη με την οποία αυτός είχε κληθεί. Και έτσι έχει γραφεί. Αμήν.

And Alma went and began to declare the word of God unto the church which was established in the valley of Gideon, according to the revelation of the truth of the word which had been spoken by his fathers, and according to the spirit of prophecy which was in him, according to the testimony of Jesus Christ, the Son of God, who should come to redeem his people from their sins, and the holy order by which he was called. And thus it is written. Amen.

Τα λόγια του Άλμα, αυτά που είπε στον λαό στο Γεδεών, σύμφωνα με το ίδιο του το χρονικό.

Άλμα 7

- 1 *Ιδού αγαπημένοι μου αδελφοί, βλέποντας ότι μου έχει επιτραπεί να έλθω σε σας, γι' αυτό επιχειρώ να απευθυνθώ προς εσάς στη γλώσσα μου. Μάλιστα, με το ίδιο μου το στόμα, βλέποντας ότι είναι η πρώτη φορά που σας έχω μιλήσει με τα λόγια του στόματός μου, αφού είχα ολοκληρωτικά περιορισθεί στη δικαστική έδρα, αφού είχα πολλή εργασία ώστε δεν μπορούσα να έλθω σε σας.*
- 2 *Και ούτε τώρα αυτή τη στιγμή δεν θα μπορούσα να έλθω αν δεν είχε δοθεί η δικαστική έδρα σε κάποιον άλλον, να διοικεί στη θέση μου. Και ο Κύριος με μεγάλη ευσπλαχνία μου έχει επιτρέψει να έλθω σε σας.*
- 3 *Και ιδού, έχω έλθει έχοντας μεγάλες ελπίδες και πολλή επιθυμία ότι θα έβρισκα πως έχετε ταπεινώσει τον εαυτό σας ενώπιον του Θεού, και ότι συνεχίσατε να ικετεύετε για τη χάρη του, ότι θα έβρισκα ότι είστε αθώοι ενώπιόν Του, ότι θα έβρισκα πως δεν ήσαστε στο απαίσιο δίλημμα στο οποίο βρίσκονταν οι αδελφοί μας στη Ζαραχέμλα.*
- 4 *Όμως ας είναι ευλογημένο το όνομα του Θεού, που μου έχει δώσει το να ξέρω, μάλιστα, μου έχει δώσει την υπερβολικά μεγάλη χαρά να ξέρω ότι εκείνοι εδραιώθηκαν πάλι στον δρόμο της χρηστότητάς Του.*
- 5 *Και ελπίζω, σύμφωνα με το Πνεύμα του Θεού που είναι μέσα μου, ότι θα έχω επίσης χαρά και για σας. Παρά ταύτα δεν επιθυμώ χαρά μου για σας να έλθει ως αποτέλεσμα τόσων πολλών βασάνων και λύπης που είχα για τους αδελφούς στη Ζαραχέμλα, γιατί ιδού, η χαρά μου έρχεται γι' αυτούς αφού πέρασα πάρα πολλά βάσανα και λύπες.*
- 6 *Όμως ιδού, ελπίζω ότι εσείς δεν είστε σε κατάσταση τόσο μεγάλης απιστίας όσο ήταν οι αδελφοί σας. Ελπίζω ότι δεν είστε υψωμένοι στην υπερηφάνεια της καρδιάς σας· μάλιστα, ελπίζω ότι δεν έχετε θέσει την καρδιά σας στα πλούτη και τα μάταια του κόσμου. Μάλιστα, ελπίζω ότι δεν λατρεύετε είδωλα, αλλά ότι λατρεύετε τον αληθινό και τον ζώντα Θεό, και ότι προσδοκάτε την άφεση των αμαρτιών σας, με αιώνια πίστη, που πρόκειται να έλθει.*

The words of Alma which he delivered to the people in Gideon, according to his own record.

Alma 7

Behold my beloved brethren, seeing that I have been permitted to come unto you, therefore I attempt to address you in my language; yea, by my own mouth, seeing that it is the first time that I have spoken unto you by the words of my mouth, I having been wholly confined to the judgment-seat, having had much business that I could not come unto you.

And even I could not have come now at this time were it not that the judgment-seat hath been given to another, to reign in my stead; and the Lord in much mercy hath granted that I should come unto you.

And behold, I have come having great hopes and much desire that I should find that ye had humbled yourselves before God, and that ye had continued in the supplicating of his grace, that I should find that ye were blameless before him, that I should find that ye were not in the awful dilemma that our brethren were in at Zarahemla.

But blessed be the name of God, that he hath given me to know, yea, hath given unto me the exceedingly great joy of knowing that they are established again in the way of his righteousness.

And I trust, according to the Spirit of God which is in me, that I shall also have joy over you; nevertheless I do not desire that my joy over you should come by the cause of so much afflictions and sorrow which I have had for the brethren at Zarahemla, for behold, my joy cometh over them after wading through much affliction and sorrow.

But behold, I trust that ye are not in a state of so much unbelief as were your brethren; I trust that ye are not lifted up in the pride of your hearts; yea, I trust that ye have not set your hearts upon riches and the vain things of the world; yea, I trust that you do not worship idols, but that ye do worship the true and the living God, and that ye look forward for the remission of your sins, with an everlasting faith, which is to come.

- 7 Γιατί ιδού, σας λέω, πολλά πράγματα πρόκειται να συμβούν. Και ιδού, είναι ένα από αυτά που είναι πιο σημαντικό από όλα τα άλλα – γιατί ιδού, δεν απέχει πολύ ο καιρός που ο Λυτρωτής ζει και έρχεται ανάμεσα στον λαό Του.
- 8 Ιδού, δεν λέω ότι θα έλθει ανάμεσά μας τον καιρό που θα κατοικεί στο θνητό σκήνωμά του. Γιατί ιδού, το Πνεύμα δεν μου έχει πει ότι αυτή θα είναι η περίπτωση. Τώρα όσον αφορά σε αυτό, δεν ξέρω, όμως αυτό ξέρω, ότι ο Κύριος ο Θεός έχει τη δύναμη να πράξει τα πάντα όσα είναι σύμφωνα με τον λόγο του.
- 9 Όμως ιδού, το Πνεύμα μου έχει πει μόνο τόσα, λέγοντας: Διαλάλησε σε αυτόν τον λαό, λέγοντας – Μετανοήστε και ετοιμάστε τον δρόμο του Κυρίου, και βαδίστε στα μονοπάτια του, που είναι ίσια. Γιατί ιδού, η βασιλεία των ουρανών έφθασε, και ο Υιός του Θεού έρχεται επάνω στο πρόσωπο της γης.
- 10 Και ιδού, θα γεννηθεί από τη Μαρία στην Ιερουσαλήμ, που είναι η γη των προπατόρων μας, που αυτή θα είναι παρθένος, ένα πολύτιμο και εκλεκτό σκεύος. Η δύναμη του Αγίου Πνεύματος θα την επισκιάσει και θα συλλάβει, και θα γεννήσει ένα υιό, μάλιστα, τον Υιό του Θεού.
- 11 Και αυτός θα έλθει, υποφέροντας πόνους και βάσανα και πειρασμούς κάθε είδους. Και αυτό ώστε να εκπληρωθεί ο λόγος που είπε ότι θα πάρει επάνω του τους πόνους και τις ασθένειες του λαού του.
- 12 Και θα πάρει επάνω του τον θάνατο, ώστε να λύσει τα δεσμά του θανάτου τα οποία δένουν τον λαό του. Και θα πάρει επάνω του τις αδυναμίες τους, ώστε τα σπλάχνα του να γεμίσουν με έλεος, σύμφωνα με τη σάρκα, ώστε να μάθει σύμφωνα με τη σάρκα πώς να συμπαρίσταται στον λαό του σύμφωνα με τις αδυναμίες τους.
- 13 Λοιπόν το Πνεύμα γνωρίζει τα πάντα. Παρά ταύτα ο Υιός του Θεού υποφέρει σύμφωνα με τη σάρκα, ώστε να μπορέσει να πάρει επάνω του τις αμαρτίες του λαού του, ώστε να μπορέσει να σβήσει τις παραβάσεις τους σύμφωνα με τη δύναμη της ελευθέρωσής του. Και τώρα ιδού, αυτή είναι η μαρτυρία που είναι μέσα μου.

For behold, I say unto you there be many things to come; and behold, there is one thing which is of more importance than they all—for behold, the time is not far distant that the Redeemer liveth and cometh among his people.

Behold, I do not say that he will come among us at the time of his dwelling in his mortal tabernacle; for behold, the Spirit hath not said unto me that this should be the case. Now as to this thing I do not know; but this much I do know, that the Lord God hath power to do all things which are according to his word.

But behold, the Spirit hath said this much unto me, saying: Cry unto this people, saying—Repent ye, and prepare the way of the Lord, and walk in his paths, which are straight; for behold, the kingdom of heaven is at hand, and the Son of God cometh upon the face of the earth.

And behold, he shall be born of Mary, at Jerusalem which is the land of our forefathers, she being a virgin, a precious and chosen vessel, who shall be overshadowed and conceive by the power of the Holy Ghost, and bring forth a son, yea, even the Son of God.

And he shall go forth, suffering pains and afflictions and temptations of every kind; and this that the word might be fulfilled which saith he will take upon him the pains and the sicknesses of his people.

And he will take upon him death, that he may loose the bands of death which bind his people; and he will take upon him their infirmities, that his bowels may be filled with mercy, according to the flesh, that he may know according to the flesh how to succor his people according to their infirmities.

Now the Spirit knoweth all things; nevertheless the Son of God suffereth according to the flesh that he might take upon him the sins of his people, that he might blot out their transgressions according to the power of his deliverance; and now behold, this is the testimony which is in me.

- 14 Λοιπόν σας λέω ότι πρέπει να μετανοήσετε, και να αναγεννηθείτε. Γιατί το Πνεύμα είπε ότι αν δεν αναγεννηθείτε δεν μπορείτε να κληρονομήσετε τη βασιλεία των ουρανών. Γι' αυτό, ελάτε και βαπτισθείτε προς μετάνοια, ώστε να πλυθείτε από τις αμαρτίες σας, ώστε να έχετε πίστη στον Αμνό του Θεού, ο οποίος αφαιρεί τις αμαρτίες του κόσμου, ο οποίος είναι ισχυρός για τη σωτηρία και τον αποκαθαρισμό από κάθε φαυλότητα.
- 15 Μάλιστα, σας λέω, ελάτε και μη φοβάστε, και αφήστε στην άκρη κάθε αμαρτία, η οποία εύκολα σας τυραννά, η οποία σας δένει κάτω στον όλεθρο, μάλιστα, ελάτε και προχωρήστε, και δείξτε στον Θεό σας ότι είστε πρόθυμοι να μετανοήσετε για τις αμαρτίες σας και να συνάψετε διαθήκη μαζί του να τηρείτε τις εντολές του, και να το βεβαιώσετε σε αυτόν σήμερα πηγαίνοντας μέσα στα νερά του βαπτίσματος.
- 16 Και όποιος το πράξει αυτό και τηρεί τις εντολές του Θεού από τότε, αυτός θα θυμάται ότι του λέω, μάλιστα, θα θυμάται ότι του έχω πει, ότι θα έχει ζωή αιώνια, σύμφωνα με τη μαρτυρία του Αγίου Πνεύματος, το οποίο επιμαρτυρεί μέσα μου.
- 17 Και τώρα αγαπημένοι μου αδελφοί, τα πιστεύετε αυτά; Ιδού, σας λέω, μάλιστα, το ξέρω ότι τα πιστεύετε. Και ο τρόπος που το ξέρω ότι τα πιστεύετε είναι με την εκδήλωση του Πνεύματος που είναι μέσα μου. Και τώρα επειδή η πίστη σας είναι δυνατή σχετικά με αυτό, μάλιστα, σχετικά με αυτά που έχω πει, μεγάλη είναι η χαρά μου.
- 18 Γιατί όπως σας είπα από την αρχή, ότι είχα μεγάλη επιθυμία να μην ήσαστε σε κατάσταση διλήμματος όπως οι αδελφοί σας, έτσι βρήκα ότι οι επιθυμίες μου ικανοποιήθηκαν.
- 19 Γιατί διαβλέπω ότι βρίσκεστε στα μονοπάτια της χρηστότητας. Διαβλέπω ότι βρίσκεστε στο μονοπάτι που οδηγεί στο βασίλειο του Θεού. Μάλιστα, διαβλέπω ότι κάνετε ίσια τα μονοπάτια του.

Now I say unto you that ye must repent, and be born again; for the Spirit saith if ye are not born again ye cannot inherit the kingdom of heaven; therefore come and be baptized unto repentance, that ye may be washed from your sins, that ye may have faith on the Lamb of God, who taketh away the sins of the world, who is mighty to save and to cleanse from all unrighteousness.

Yea, I say unto you come and fear not, and lay aside every sin, which easily doth beset you, which doth bind you down to destruction, yea, come and go forth, and show unto your God that ye are willing to repent of your sins and enter into a covenant with him to keep his commandments, and witness it unto him this day by going into the waters of baptism.

And whosoever doeth this, and keepeth the commandments of God from thenceforth, the same will remember that I say unto him, yea, he will remember that I have said unto him, he shall have eternal life, according to the testimony of the Holy Spirit, which testifieth in me.

And now my beloved brethren, do you believe these things? Behold, I say unto you, yea, I know that ye believe them; and the way that I know that ye believe them is by the manifestation of the Spirit which is in me. And now because your faith is strong concerning that, yea, concerning the things which I have spoken, great is my joy.

For as I said unto you from the beginning, that I had much desire that ye were not in the state of dilemma like your brethren, even so I have found that my desires have been gratified.

For I perceive that ye are in the paths of righteousness; I perceive that ye are in the path which leads to the kingdom of God; yea, I perceive that ye are making his paths straight.

20 Διαβλέπω ότι σας έχει γίνει γνωστό, με τη μαρτυρία του λόγου του, ότι αυτός δεν μπορεί να βαδίζει σε στραβά μονοπάτια. Ούτε αλλάζει εκείνο που έχει πει. Ούτε έχει σκιά να στρέφεται από το δεξί στο αριστερό ή από αυτό που είναι σωστό σε εκείνο που είναι λάθος. Άρα λοιπόν, η πορεία του είναι ένας αιώνιος κύκλος.

21 Και αυτός δεν κατοικεί σε ανόσιους ναούς. Ούτε μπορεί η ρυπαρότητα ή οτιδήποτε ακάθαρτο να γίνει δεκτό στο βασίλειο του Θεού. Γι' αυτό σας λέω θα έλθει ο καιρός, μάλιστα, και θα είναι κατά την τελευταία ημέρα, που αυτός που είναι ρυπαρός θα παραμείνει μέσα στη ρυπαρότητά του.

22 Και τώρα, αγαπημένοι μου αδελφοί, σας έχω πει αυτά τα πράγματα για να σας ξυπνήσω το αίσθημα του καθήκοντός σας προς τον Θεό, ώστε να βαδίζετε άμεμπτοι ενώπιόν του, ώστε να βαδίζετε κατά την άγια τάξη του Θεού, αυτήν κατά την οποία έχετε γίνει δεκτοί.

23 Και τώρα θα ήθελα να είστε ταπεινόφρονες, και να είστε ενδοτικοί και ήπιοι, εύκολα να ανταποκρίνεστε σε ικεσίες, γεμάτοι υπομονή και μακροθυμία, εγκρατείς στα πάντα, επιμελείς στην τήρηση των εντολών του Θεού σε όλες τις στιγμές, παρακαλώντας για οσαδήποτε έχετε ανάγκη, τόσο τα πνευματικά όσο και τα υλικά, πάντοτε ανταποδίδοντας ευχαριστίες στον Θεό για οτιδήποτε λαμβάνετε.

24 Και να κοιτάτε να έχετε πίστη, ελπίδα και αγνή αγάπη, και τότε θα βρίθετε καλών έργων.

25 Και είτε να σας ευλογεί ο Θεός, και να διατηρεί τα ενδύματά σας ακηλίδωτα, για να μπορέσετε στο τέλος να προσαχθείτε να καθίσετε μαζί με τον Αβραάμ, τον Ισαάκ και τον Ιακώβ, και τους αγίους προφήτες οι οποίοι υπήρξαν από καταβολής κόσμου, έχοντας τα ενδύματά σας ακηλίδωτα, ακριβώς όπως και εκείνων τα ενδύματα είναι ακηλίδωτα, στο βασίλειο των ουρανών για να μην ξαναβγείτε πια.

26 Και τώρα, αγαπημένοι μου αδελφοί, σας έχω πει αυτά τα λόγια σύμφωνα με το Πνεύμα που επιμαρτυρεί μέσα μου. Και η ψυχή μου αγαλλιάζει υπερβολικά, λόγω της υπερβολικής επιμέλειας και προσοχής που έχετε δώσει στα λόγια μου.

I perceive that it has been made known unto you, by the testimony of his word, that he cannot walk in crooked paths; neither doth he vary from that which he hath said; neither hath he a shadow of turning from the right to the left, or from that which is right to that which is wrong; therefore, his course is one eternal round.

And he doth not dwell in unholy temples; neither can filthiness or anything which is unclean be received into the kingdom of God; therefore I say unto you the time shall come, yea, and it shall be at the last day, that he who is filthy shall remain in his filthiness.

And now my beloved brethren, I have said these things unto you that I might awaken you to a sense of your duty to God, that ye may walk blameless before him, that ye may walk after the holy order of God, after which ye have been received.

And now I would that ye should be humble, and be submissive and gentle; easy to be entreated; full of patience and long-suffering; being temperate in all things; being diligent in keeping the commandments of God at all times; asking for whatsoever things ye stand in need, both spiritual and temporal; always returning thanks unto God for whatsoever things ye do receive.

And see that ye have faith, hope, and charity, and then ye will always abound in good works.

And may the Lord bless you, and keep your garments spotless, that ye may at last be brought to sit down with Abraham, Isaac, and Jacob, and the holy prophets who have been ever since the world began, having your garments spotless even as their garments are spotless, in the kingdom of heaven to go no more out.

And now my beloved brethren, I have spoken these words unto you according to the Spirit which testifieth in me; and my soul doth exceedingly rejoice, because of the exceeding diligence and heed which ye have given unto my word.

27 Και τώρα, είτε η ειρήνη του Θεού να πέσει επάνω σας και επάνω στα σπίτια σας και στη γη σας, και επάνω στα ποίμνιά σας και στις αγέλες σας και σε όλα όσα κατέχετε, στις γυναίκες σας και στα παιδιά σας, ανάλογα με την πίστη σας και τα καλά σας έργα, από εδώ κι εμπρός και για πάντα. Και έτσι έχω μιλήσει. Αμήν.

And now, may the peace of God rest upon you, and upon your houses and lands, and upon your flocks and herds, and all that you possess, your women and your children, according to your faith and good works, from this time forth and forever. And thus I have spoken. Amen.

Άλμα 8

- 1 Και τώρα συνέβη ώστε επέστρεψε ο Άλμα από τη γη του Γεδεών, αφού δίδαξε στον λαό του Γεδεών πολλά πράγματα τα οποία δεν μπορούν να γραφούν, έχοντας εδραιώσει την τάξη της εκκλησίας, σύμφωνα με το όπως είχε κάνει πριν στη γη του Ζαραχέμλα, μάλιστα, επέστρεψε στο σπίτι του στη Ζαραχέμλα για να αναπαυθεί από τα έργα που είχε τελέσει.
- 2 Και έτσι τελείωσε ο ένατος χρόνος της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί.
- 3 Και συνέβη ώστε κατά την έναρξη του δεκάτου χρόνου της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί, ο Άλμα αναχώρησε από εκεί και ξεκίνησε για το ταξίδι του στη χώρα του Μελέκ, στα δυτικά του ποταμού Σιδώνα, δυτικά κοντά στα όρια της ερήμου.
- 4 Και άρχισε να διδάσκει τον λαό στη γη του Μελέκ σύμφωνα με την αγία τάξη του Θεού, με την οποία είχε κληθεί. Και άρχισε να διδάσκει τον λαό σε όλη την έκταση της χώρας του Μελέκ.
- 5 Και συνέβη ώστε ήλθε προς αυτόν ο λαός από όλες τις άκρες της χώρας που ήταν δίπλα στην έρημο. Και βαπτίσθηκαν από όλη τη χώρα.
- 6 Έτσι ώστε όταν τελείωσε το έργο του στο Μελέκ αναχώρησε από εκεί, και ταξίδεψε τρεις ημέρες προς τα βόρεια της χώρας του Μελέκ. Και έφθασε σε μια πόλη που ονομαζόταν Αμμωνίχα.
- 7 Λοιπόν ήταν έθιμο του λαού του Νεφί να ονομάζουν τις χώρες τους, και τις πόλεις τους, και τα χωριά τους, μάλιστα, ακόμη και όλα τα μικρά χωριά τους, με το όνομα εκείνου που πρώτος τα κατείχε. Και έτσι ήταν και με τη χώρα της Αμμωνίχα.
- 8 Και συνέβη ώστε όταν ήλθε στην πόλη της Αμμωνίχα, ο Άλμα άρχισε να τους κηρύττει τον λόγο του Θεού.
- 9 Τώρα ο Σατανάς είχε κατακυριεύσει τις καρδιές του λαού της πόλης της Αμμωνίχα. Γι' αυτό δεν ήθελαν να ακούσουν τα λόγια του Άλμα.

Alma 8

And now it came to pass that Alma returned from the land of Gideon, after having taught the people of Gideon many things which cannot be written, having established the order of the church, according as he had before done in the land of Zarahemla, yea, he returned to his own house at Zarahemla to rest himself from the labors which he had performed.

And thus ended the ninth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And it came to pass in the commencement of the tenth year of the reign of the judges over the people of Nephi, that Alma departed from thence and took his journey over into the land of Melek, on the west of the river Sidon, on the west by the borders of the wilderness.

And he began to teach the people in the land of Melek according to the holy order of God, by which he had been called; and he began to teach the people throughout all the land of Melek.

And it came to pass that the people came to him throughout all the borders of the land which was by the wilderness side. And they were baptized throughout all the land;

So that when he had finished his work at Melek he departed thence, and traveled three days' journey on the north of the land of Melek; and he came to a city which was called Ammonihah.

Now it was the custom of the people of Nephi to call their lands, and their cities, and their villages, yea, even all their small villages, after the name of him who first possessed them; and thus it was with the land of Ammonihah.

And it came to pass that when Alma had come to the city of Ammonihah he began to preach the word of God unto them.

Now Satan had gotten great hold upon the hearts of the people of the city of Ammonihah; therefore they would not hearken unto the words of Alma.

- 10 Παρά ταύτα ο Άλμα κοπίαζε πολύ κατά το πνεύμα, αγωνιζόμενος με τον Θεό σε ένθερμη προσευχή, για να εκχύσει το Πνεύμα Του επάνω στον λαό που ήταν στην πόλη, και για να τον αξίωνε να τους βαπτίσει προς μετάνοια.
- 11 Παρά ταύτα, αυτοί σκλήρυναν την καρδιά τους, λέγοντάς του: Ιδού, ξέρουμε ότι είσαι ο Άλμα, και ξέρουμε ότι είσαι αρχιερέας επί της εκκλησίας την οποία ίδρυσε σε πολλά μέρη της χώρας, σύμφωνα με την παράδοσή σου. Και δεν είμαστε εμείς της εκκλησίας σου, και δεν πιστεύουμε σε τέτοιες ανόητες παραδόσεις.
- 12 Και ξέρουμε λοιπόν ότι επειδή δεν είμαστε της εκκλησίας σου, ξέρουμε ότι δεν έχεις εξουσία επάνω μας. Και έχεις παραδώσει τη δικαστική έδρα στον Νεφίχα. Γι' αυτό δεν είσαι ο αρχιδικαστής μας.
- 13 Λοιπόν όταν είπε αυτό ο λαός, και αντιστάθηκε σε όλα του τα λόγια, και τον καθύβρισε, και τον έφτυσε, και έκανε ώστε να εκδιωχθεί έξω από την πόλη τους, αυτός αναχώρησε και ξεκίνησε για το ταξίδι του προς την πόλη που ονομαζόταν Ααρών.
- 14 Και συνέβη ώστε καθώς απομακρυνόταν από εκεί, βεβαρυμμένος με λύπη, περνώντας από πολλά βάσανα και άγχος ψυχής, εξαιτίας της κακίας του λαού που ήταν στην πόλη του Αμμωνίχα, συνέβη ώστε καθώς ο Άλμα ήταν έτσι βεβαρυμμένος με λύπη, ιδού, εμφανίσθηκε μπροστά του ένας άγγελος Κυρίου και του είπε:
- 15 Ευλογημένος είσαι συ, Άλμα. Γι' αυτό, σήκωσε το κεφάλι σου και αγαλλίασε, γιατί έχεις σοβαρό λόγο να χαρείς. Γιατί υπήρξες πιστός στο να τηρείς τις εντολές του Θεού από τον καιρό που έλαβες το πρώτο μήνυμά σου από αυτόν. Ιδού, εγώ είμαι αυτός που σου το έδωσα.
- 16 Και ιδού, στάλθηκα για να σε προστάξω να επιστρέψεις στην πόλη του Αμμωνίχα, και να κηρύξεις πάλι στον λαό της πόλης, μάλιστα, να κηρύξεις σε αυτούς. Μάλιστα, πες τους, αν δεν μετανοήσουν ο Κύριος ο Θεός θα τους καταστρέψει.

Nevertheless Alma labored much in the spirit, wrestling with God in mighty prayer, that he would pour out his Spirit upon the people who were in the city; that he would also grant that he might baptize them unto repentance.

Nevertheless, they hardened their hearts, saying unto him: Behold, we know that thou art Alma; and we know that thou art high priest over the church which thou hast established in many parts of the land, according to your tradition; and we are not of thy church, and we do not believe in such foolish traditions.

And now we know that because we are not of thy church we know that thou hast no power over us; and thou hast delivered up the judgment-seat unto Nephihah; therefore thou art not the chief judge over us.

Now when the people had said this, and withstood all his words, and reviled him, and spit upon him, and caused that he should be cast out of their city, he departed thence and took his journey towards the city which was called Aaron.

And it came to pass that while he was journeying thither, being weighed down with sorrow, wading through much tribulation and anguish of soul, because of the wickedness of the people who were in the city of Ammonihah, it came to pass while Alma was thus weighed down with sorrow, behold an angel of the Lord appeared unto him, saying:

Blessed art thou, Alma; therefore, lift up thy head and rejoice, for thou hast great cause to rejoice; for thou hast been faithful in keeping the commandments of God from the time which thou receivedst thy first message from him. Behold, I am he that delivered it unto you.

And behold, I am sent to command thee that thou return to the city of Ammonihah, and preach again unto the people of the city; yea, preach unto them. Yea, say unto them, except they repent the Lord God will destroy them.

- 17 Πατί ιδού, μελετούν αυτήν τη στιγμή να καταστρέψουν την ελευθερία του λαού σου, (γιατί έτσι λέει ο Κύριος) πράγμα το οποίο είναι ενάντιο στους θεσμούς, και τις κρίσεις και τις εντολές που έχει δώσει στον λαό του.
- 18 Συνέβη λοιπόν ώστε όταν έλαβε αυτό το μήνυμα από τον άγγελο του Κυρίου, ο Άλμα επέστρεψε ταχέως στη γη του Αμμωνίχα. Και μπήκε μέσα στην πόλη από έναν άλλον δρόμο, μάλιστα, από τον δρόμο που είναι στα νότια της πόλης του Αμμωνίχα.
- 19 Και καθώς μπήκε στην πόλη πείνασε, και είπε σε έναν άνθρωπο: Θα δώσετε σε έναν ταπεινό δούλο του Θεού κάτι να φάει;
- 20 Και ο άνθρωπος του είπε: Είμαι Νεφίτης, και ξέρω ότι εσύ είσαι ένας άγιος προφήτης του Θεού, γιατί είσαι ο άνθρωπος για τον οποίον ένας άγγελος είπε σε όραμα: Θα τον δεχτείς. Γι' αυτό, πήγαινε μαζί μου στο σπίτι μου και θα παραχωρήσω σε σένα από το φαγητό μου. Και ξέρω ότι εσύ θα αποτελέσεις ευλογία για μένα και το σπίτι μου.
- 21 Και συνέβη ώστε ο άνθρωπος τον δέχτηκε μέσα στο σπίτι του. Και ο άνθρωπος ονομαζόταν Αμουλέκ. Και έφερε ψωμί και κρέας και τα έθεσε εμπρός στον Άλμα.
- 22 Και συνέβη ώστε έφαγε ο Άλμα ψωμί και χόρτασε· και ευλόγησε τον Αμουλέκ και το σπίτι του, και προσέφερε ευχαριστίες στον Θεό.
- 23 Και αφού έφαγε και χόρτασε είπε στον Αμουλέκ: Εγώ είμαι ο Άλμα, και είμαι ο αρχιερέας επί της εκκλησίας του Θεού σε όλη τη χώρα.
- 24 Και ιδού, έχω κληθεί να κηρύξω τον λόγο του Θεού ανάμεσα σε αυτόν τον λαό, σύμφωνα με το πνεύμα της αποκάλυψης και της προφητείας. Και ήμουν σε αυτήν τη χώρα και δεν με δέχθηκαν, αλλά με έδιωξαν και ήμουν έτοιμος να γυρίσω την πλάτη μου σε αυτήν τη χώρα για πάντα.
- 25 Όμως ιδού, έχω προσταχθεί να επιστρέψω και να προφητεύσω σε αυτόν τον λαό, μάλιστα, και να δώσω μαρτυρία εναντίον τους σχετικά με τις ανομίες τους.
- 26 Και τώρα, Αμουλέκ, επειδή μου έδωσες να φάω και με πήρες μέσα, είσαι ευλογημένος· γιατί πεινούσα, γιατί νήστευα πολλές ημέρες.
- 27 Και παρέμεινε ο Άλμα πολλές ημέρες με τον Αμουλέκ προτού να αρχίσει να κηρύττει στους ανθρώπους.

For behold, they do study at this time that they may destroy the liberty of thy people, (for thus saith the Lord) which is contrary to the statutes, and judgments, and commandments which he has given unto his people.

Now it came to pass that after Alma had received his message from the angel of the Lord he returned speedily to the land of Ammonihah. And he entered the city by another way, yea, by the way which is on the south of the city of Ammonihah.

And as he entered the city he was an hungered, and he said to a man: Will ye give to an humble servant of God something to eat?

And the man said unto him: I am a Nephite, and I know that thou art a holy prophet of God, for thou art the man whom an angel said in a vision: Thou shalt receive. Therefore, go with me into my house and I will impart unto thee of my food; and I know that thou wilt be a blessing unto me and my house.

And it came to pass that the man received him into his house; and the man was called Amulek; and he brought forth bread and meat and set before Alma.

And it came to pass that Alma ate bread and was filled; and he blessed Amulek and his house, and he gave thanks unto God.

And after he had eaten and was filled he said unto Amulek: I am Alma, and am the high priest over the church of God throughout the land.

And behold, I have been called to preach the word of God among all this people, according to the spirit of revelation and prophecy; and I was in this land and they would not receive me, but they cast me out and I was about to set my back towards this land forever.

But behold, I have been commanded that I should turn again and prophesy unto this people, yea, and to testify against them concerning their iniquities.

And now, Amulek, because thou hast fed me and taken me in, thou art blessed; for I was an hungered, for I had fasted many days.

And Alma tarried many days with Amulek before he began to preach unto the people.

- 28 Και συνέβη ώστε οι άνθρωποι έγιναν χειρότεροι στις ανομίες τους.
- 29 Και ήλθε ο λόγος στον Άλμα, λέγοντας: Πήγαινε, και πες επίσης στον δούλο μου τον Αμουλέκ, πήγαινε και προφήτευσε σε αυτόν τον λαό, λέγοντας – Μετανοήστε, γιατί έτσι λέει ο Κύριος, αν δεν μετανοήσετε θα επισκεφθώ αυτόν τον λαό στον θυμό μου. Μάλιστα, και δεν θα στρέψω μακριά τον μανιώδη θυμό μου.
- 30 Και πήγε ο Άλμα, και ο Αμουλέκ επίσης, ανάμεσα στον λαό, για να κηρύξουν σε αυτούς τα λόγια του Θεού. Και ήταν πλήρεις του Αγίου Πνεύματος.
- 31 Και τους είχε δοθεί δύναμη, τόσο πολύ που δεν μπορούσαν να τους ρίξουν στα μπουντρούμια. Ούτε ήταν δυνατόν σε κανέναν να τους θανατώσει. Παρά ταύτα δεν άσκησαν τη δύναμή τους μέχρι που τους έδεσαν με δεσμά και τους έριξαν στη φυλακή. Λοιπόν, αυτό έγινε για να μπορέσει ο Κύριος να επιδείξει σε αυτούς τη δύναμή του.
- 32 Και συνέβη ώστε βγήκαν και άρχισαν να κηρύττουν και να προφητεύουν στον λαό, σύμφωνα με το πνεύμα και τη δύναμη που τους είχε δώσει ο Κύριος.

And it came to pass that the people did wax more gross in their iniquities.

And the word came to Alma, saying: Go; and also say unto my servant Amulek, go forth and prophesy unto this people, saying—Repent ye, for thus saith the Lord, except ye repent I will visit this people in mine anger; yea, and I will not turn my fierce anger away.

And Alma went forth, and also Amulek, among the people, to declare the words of God unto them; and they were filled with the Holy Ghost.

And they had power given unto them, insomuch that they could not be confined in dungeons; neither was it possible that any man could slay them; nevertheless they did not exercise their power until they were bound in bands and cast into prison. Now, this was done that the Lord might show forth his power in them.

And it came to pass that they went forth and began to preach and to prophesy unto the people, according to the spirit and power which the Lord had given them.

Τα λόγια του Άλμα, και επίσης τα λόγια του Αμουλέκ, τα οποία διακηρύχτηκαν στον λαό που ήταν στη γη του Αμμωνίχα. Και επίσης τους ρίχνουν στη φυλακή, και τους ελευθερώνει η θαυματουργή δύναμη του Θεού που ήταν μέσα τους, σύμφωνα με το χρονικό του Άλμα.

Άλμα 9

- 1 Και πάλι, εγώ, ο Άλμα, έχοντας προσταχθεί από τον Θεό να πάρω τον Αμουλέκ και να πάω και να κηρύξω πάλι σε αυτόν τον λαό, δηλαδή τους ανθρώπους που βρίσκονταν στην πόλη του Αμμωνίχα, συνέβη ώστε καθώς άρχισα να τους κηρύττω, άρχισαν να φιλονικούν μαζί μου, λέγοντας:
- 2 Ποιος είσαι εσύ; Νομίζετε ότι θα πιστέψουμε τη μαρτυρία ενός ανθρώπου, παρόλο που μας κηρύττει ότι η γη πρόκειται να παρέλθει;
- 3 Τώρα αυτοί δεν καταλάβαιναν τα λόγια που έλεγαν· επειδή δεν ήξεραν ότι η γη πρόκειται να παρέλθει.
- 4 Και έλεγαν επίσης: Δεν θα πιστέψουμε τα λόγια σου कि αν ακόμα προφήτευες ότι αυτή η σπουδαία πόλη πρόκειται να καταστραφεί σε μία ημέρα.
- 5 Τώρα αυτοί δεν ήξεραν ότι ο Θεός μπορούσε να κάνει τέτοια θαυμαστά έργα, γιατί αυτοί ήταν σκληρόκαρδος και σκληροτράχηλος λαός.
- 6 Και είπαν: Ποιος είναι ο Θεός, που δεν στέλνει περισσότερη εξουσία παρά μόνο έναν άνθρωπο ανάμεσα σε αυτόν τον λαό, να τους διακηρύξει την αλήθεια τόσο σπουδαίων και θαυμαστών πραγμάτων;
- 7 Και προχώρησαν για να απλώσουν τα χέρια τους επάνω μου. Όμως ιδού, δεν τα άπλωσαν. Και εγώ στάθηκα με τόλμη για να δηλώσω σε αυτούς, μάλιστα, με τόλμη κατέθεσα τη μαρτυρία μου σε αυτούς, λέγοντας:
- 8 Ιδού, ω εσείς κακή και διεστραμμένη γενεά, πώς έχετε ξεχάσει την παράδοση των πατέρων σας. Μάλιστα, πόσο γρήγορα έχετε ξεχάσει τις εντολές του Θεού.
- 9 Δεν θυμάστε ότι ο πατέρας μας, ο Λεχί, έφυγε από την Ιερουσαλήμ και ήλθε εδώ από το χέρι του Θεού; Δεν θυμάστε ότι από εκείνον οδηγήθηκαν όλοι όταν ήταν μέσα στην έρημο;

The words of Alma, and also the words of Amulek, which were declared unto the people who were in the land of Ammonihah. And also they are cast into prison, and delivered by the miraculous power of God which was in them, according to the record of Alma.

Alma 9

And again, I, Alma, having been commanded of God that I should take Amulek and go forth and preach again unto this people, or the people who were in the city of Ammonihah, it came to pass as I began to preach unto them, they began to contend with me, saying:

Who art thou? Suppose ye that we shall believe the testimony of one man, although he should preach unto us that the earth should pass away?

Now they understood not the words which they spake; for they knew not that the earth should pass away.

And they said also: We will not believe thy words if thou shouldst prophesy that this great city should be destroyed in one day.

Now they knew not that God could do such marvelous works, for they were a hard-hearted and a stiff-necked people.

And they said: Who is God, that sendeth no more authority than one man among this people, to declare unto them the truth of such great and marvelous things?

And they stood forth to lay their hands on me; but behold, they did not. And I stood with boldness to declare unto them, yea, I did boldly testify unto them, saying:

Behold, O ye wicked and perverse generation, how have ye forgotten the tradition of your fathers; yea, how soon ye have forgotten the commandments of God.

Do ye not remember that our father, Lehi, was brought out of Jerusalem by the hand of God? Do ye not remember that they were all led by him through the wilderness?

- 10 Και έχετε ξεχάσει τόσο γρήγορα πόσες φορές εκείνος ελευθέρωσε τους πατέρες μας από τα χέρια των εχθρών τους, και τους διαφύλαξε από την καταστροφή, ακόμη και από τα χέρια των ίδιων των αδελφών τους;
- 11 Μάλιστα, και αν δεν ήταν η απaráμιλλη δύναμή του, και η ευσπλαχνία του, και η μακροθυμία του απέναντί μας, θα είχαμε αναπόφευκτα αποκοπεί από το πρόσωπο της γης, πολύ πριν από αυτήν τη χρονική περίοδο, και ίσως να είχαμε παραδοθεί σε κατάσταση ατελείωτης δυστυχίας και συμφοράς.
- 12 Ιδού, τώρα εγώ σας λέω ότι σας προστάζει να μετανοήσετε. Και αν δεν μετανοήσετε, δεν μπορείτε με κανέναν τρόπο να κληρονομήσετε τη βασιλεία του Θεού. Όμως ιδού, αυτό δεν είναι όλο – σας έχει προστάξει να μετανοήσετε, ειδήλλως θα σας αφανίσει εντελώς από το πρόσωπο της γης. Μάλιστα, θα σας επισκεφθεί στον θυμό του, και στον άγριο θυμό του δεν θα στραφεί άλλου.
- 13 Ιδού, δεν θυμάστε τα λόγια που είπε στον Λεχί, όταν είπε ότι: Καθόσον θα τηρείτε τις εντολές μου, θα ευημερείτε στη χώρα; Και πάλι έχει ειπωθεί ότι: Καθόσον δεν τηρείτε τις εντολές μου, θα αποκοπείτε από την παρουσία του Κυρίου.
- 14 Λοιπόν θα ήθελα να θυμηθείτε ότι καθόσον οι Λαμανίτες δεν έχουν τηρήσει τις εντολές του Θεού, έχουν αποκοπεί από την παρουσία του Κυρίου. Τώρα βλέπουμε ότι ο λόγος του Κυρίου έχει επαληθευθεί σε αυτό, και οι Λαμανίτες έχουν αποκοπεί από την παρουσία του, από την αρχή των παραβάσεών τους στη χώρα.
- 15 Παρά ταύτα σας λέω ότι θα είναι πιο ανεκτό για εκείνους κατά την ημέρα της κρίσεως παρά για εσάς, αν παραμείνετε στις αμαρτίες σας, μάλιστα, και ακόμη πιο ανεκτό για εκείνους σε αυτήν τη ζωή παρά για εσάς, εκτός αν μετανοήσετε.
- 16 Γιατί υπάρχουν πολλές υποσχέσεις που διατίθενται στους Λαμανίτες, επειδή είναι εξαιτίας των παραδόσεων των πατέρων τους που τους έκαναν να παραμείνουν στην κατάσταση τους της άγνοιας. Γι' αυτό ο Κύριος θα είναι πολυεύσπλαχνος προς αυτούς και θα παρατείνει την ύπαρξή τους στη χώρα.

And have ye forgotten so soon how many times he delivered our fathers out of the hands of their enemies, and preserved them from being destroyed, even by the hands of their own brethren?

Yea, and if it had not been for his matchless power, and his mercy, and his long-suffering towards us, we should unavoidably have been cut off from the face of the earth long before this period of time, and perhaps been consigned to a state of endless misery and woe.

Behold, now I say unto you that he commandeth you to repent; and except ye repent, ye can in nowise inherit the kingdom of God. But behold, this is not all—he has commanded you to repent, or he will utterly destroy you from off the face of the earth; yea, he will visit you in his anger, and in his fierce anger he will not turn away.

Behold, do ye not remember the words which he spake unto Lehi, saying that: Inasmuch as ye shall keep my commandments, ye shall prosper in the land? And again it is said that: Inasmuch as ye will not keep my commandments ye shall be cut off from the presence of the Lord.

Now I would that ye should remember, that inasmuch as the Lamanites have not kept the commandments of God, they have been cut off from the presence of the Lord. Now we see that the word of the Lord has been verified in this thing, and the Lamanites have been cut off from his presence, from the beginning of their transgressions in the land.

Nevertheless I say unto you, that it shall be more tolerable for them in the day of judgment than for you, if ye remain in your sins, yea, and even more tolerable for them in this life than for you, except ye repent.

For there are many promises which are extended to the Lamanites; for it is because of the traditions of their fathers that caused them to remain in their state of ignorance; therefore the Lord will be merciful unto them and prolong their existence in the land.

- 17 Και σε κάποια χρονική περίοδο θα φθάσουν να πιστέψουν στον λόγο του, και να μάθουν για την ανακρίβεια των παραδόσεων των πατέρων τους. Και πολλοί από αυτούς θα σωθούν, επειδή ο Κύριος θα είναι πολυεύσπλαχνος προς όλους όσοι επικαλούνται το όνομά του.
- 18 Όμως ιδού, σας λέω ότι αν επιμένετε στην ανομία σας, οι ημέρες σας δεν θα παραταθούν στη χώρα, επειδή οι Λαμανίτες θα σταλούν κατεπάνω σας. Και αν δεν μετανοήσετε, θα έλθουν τον καιρό που δεν θα ξέρετε, και θα υποστείτε ολοκληρωτικό αφανισμό. Και θα συμβεί σύμφωνα με τον άγριο θυμό του Κυρίου.
- 19 Γιατί δεν θα σας επιτρέψει να ζείτε στις ανομίες σας, για να καταστρέψετε τον λαό του. Σας λέω, Όχι. Θα πρότιμήσει να επιτρέψει να καταστρέψουν οι Λαμανίτες όλον τον λαό του που ονομάζεται ο λαός του Νεφί, αν ήταν δυνατό να μπορέσουν να πέσουν σε αμαρτίες και παραβάσεις, αφού είχαν αποκτήσει τόσο πολύ φως και τόση πολλή γνώση που τους είχε δοθεί από τον Κύριο τον Θεό τους.
- 20 Μάλιστα, ενώ υπήρξαν ένας τόσο πολύ ευνοημένος λαός του Κυρίου. Μάλιστα, ενώ είχαν ευνοηθεί υπεράνω κάθε έθνους, φυλής, γλώσσας ή λαού, ενώ τους είχαν γίνει γνωστά τα πάντα, σύμφωνα με τις επιθυμίες τους, και την πίστη τους, και τις προσευχές τους, από εκείνα που υπήρξαν, και που υπάρχουν, και που θα υπάρξουν.
- 21 Ενώ τους είχε επισκεφτεί το Πνεύμα του Θεού, ενώ είχαν συνομιλήσει με αγγέλους, κι ενώ τους είχε μιλήσει η φωνή του Κυρίου, κι ενώ είχαν το πνεύμα της προφητείας, και το πνεύμα της αποκάλυψης, και επίσης πολλά χαρίσματα, το χάρισμα της ομιλίας ξένων γλωσσών, και το χάρισμα της κήρυξης, και τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος, και το χάρισμα της μετάφρασης.
- 22 Μάλιστα, και ενώ είχαν ελευθερωθεί μέσω του Θεού από τη γη της Ιερουσαλήμ, με το χέρι του Κυρίου, ενώ τους είχε σώσει από λιμό, και από ασθένεια, και κάθε λογής νόσημα όλων των ειδών, και ενώ είχαν γίνει δυνατοί στη μάχη, ώστε να μην καταστραφούν, ενώ είχαν ελευθερωθεί από τη υποδούλωση κατ' επανάληψη, και είχαν διαφυλαχθεί και διατηρηθεί ως τώρα, και έχουν ευημερήσει τόσο που έχουν σε αφθονία κάθε είδους αντικείμενο —

And at some period of time they will be brought to believe in his word, and to know of the incorrectness of the traditions of their fathers; and many of them will be saved, for the Lord will be merciful unto all who call on his name.

But behold, I say unto you that if ye persist in your wickedness that your days shall not be prolonged in the land, for the Lamanites shall be sent upon you; and if ye repent not they shall come in a time when you know not, and ye shall be visited with utter destruction; and it shall be according to the fierce anger of the Lord.

For he will not suffer you that ye shall live in your iniquities, to destroy his people. I say unto you, Nay; he would rather suffer that the Lamanites might destroy all his people who are called the people of Nephi, if it were possible that they could fall into sins and transgressions, after having had so much light and so much knowledge given unto them of the Lord their God;

Yea, after having been such a highly favored people of the Lord; yea, after having been favored above every other nation, kindred, tongue, or people; after having had all things made known unto them, according to their desires, and their faith, and prayers, of that which has been, and which is, and which is to come;

Having been visited by the Spirit of God; having conversed with angels, and having been spoken unto by the voice of the Lord; and having the spirit of prophecy, and the spirit of revelation, and also many gifts, the gift of speaking with tongues, and the gift of preaching, and the gift of the Holy Ghost, and the gift of translation;

Yea, and after having been delivered of God out of the land of Jerusalem, by the hand of the Lord; having been saved from famine, and from sickness, and all manner of diseases of every kind; and they having waxed strong in battle, that they might not be destroyed; having been brought out of bondage time after time, and having been kept and preserved until now; and they have been prospered until they are rich in all manner of things—

- 23 Και τώρα ιδού, σας λέω ότι αν αυτός ο λαός, που έχει λάβει τόσες πολλές ευλογίες από το χέρι του Κυρίου, αμαρτάνει ενάντια στο φως και τη γνώση που έχουν, σας λέω ότι αν είναι αυτή η περίπτωση, αν πέσουν σε παράβαση, θα είναι κατά πολύ πιο ανεκτό για τους Λαμανίτες παρά γι' αυτούς.
- 24 Γιατί ιδού, οι υποσχέσεις του Κυρίου διατίθενται προς τους Λαμανίτες, αλλά δεν διατίθενται για σας αν αμαρτάνετε. Γιατί δεν έχει υποσχεθεί σαφώς ο Κύριος και ακλόνητα διατάζει ότι αν επαναστατήσετε εναντίον του θα αφανιστείτε εντελώς από το πρόσωπο της γης;
- 25 Και τώρα γι' αυτόν τον λόγο, για να μην αφανιστείτε, ο Κύριος έχει στείλει τον άγγελό του να επισκεφθεί πολλούς από τον λαό του, δηλώνοντάς τους ότι πρέπει να πάνε και να φωνάξουν σθεναρά σε αυτόν τον λαό, λέγοντας: Μετανοήστε, γιατί η βασιλεία των ουρανών είναι κοντά.
- 26 Και σε όχι πολλές ημέρες από σήμερα, ο Υιός του Θεού θα έλθει στη δόξα του. Και η δόξα του θα είναι η δόξα του Μονογενούς του Πατέρα, γεμάτος από χάρη, ευθυδικία, και αλήθεια, γεμάτος υπομονή, ευσπλαχνία και μακροθυμία, γρήγορος στο να ακούει τις επικλήσεις του λαού του και να εισακούει τις προσευχές τους.
- 27 Και ιδού, έρχεται για να λυτρώσει εκείνους που θα βαπτισθούν προς μετάνοια, μέσω πίστεως στο όνομά του.
- 28 Γι' αυτό, ετοιμάστε την οδό του Κυρίου, γιατί ο καιρός έφτασε που όλοι οι άνθρωποι θα δρέψουν ανταμοιβή των έργων τους, σύμφωνα με το τι ήταν – αν ήταν δίκαια, θα δρέψουν σωτηρία της ψυχής τους, σύμφωνα με τη δύναμη και ελευθέρωση του Ιησού Χριστού. Και αν υπήρξαν πονηρά, θα δρέψουν την καταδίκη της ψυχής τους, σύμφωνα με τη δύναμη και την υποδούλωση του διαβόλου.
- 29 Λοιπόν ιδού, αυτή είναι η φωνή του αγγέλου που φωνάζει προς τους ανθρώπους.
- 30 Και τώρα, αγαπημένοι μου αδελφοί, γιατί εσείς είστε αδελφοί μου, και πρέπει να είστε οι αγαπημένοι, και πρέπει να παράγετε έργα τα οποία είναι αρμόζοντα για μετάνοια, βλέποντας ότι η καρδιά σας έχει υπερβολικά σκληρύνει εναντίον του λόγου του Θεού, και βλέποντας ότι είστε λαός χαμένος και πεπτωκός.

And now behold I say unto you, that if this people, who have received so many blessings from the hand of the Lord, should transgress contrary to the light and knowledge which they do have, I say unto you that if this be the case, that if they should fall into transgression, it would be far more tolerable for the Lamanites than for them.

For behold, the promises of the Lord are extended to the Lamanites, but they are not unto you if ye transgress; for has not the Lord expressly promised and firmly decreed, that if ye will rebel against him that ye shall utterly be destroyed from off the face of the earth?

And now for this cause, that ye may not be destroyed, the Lord has sent his angel to visit many of his people, declaring unto them that they must go forth and cry mightily unto this people, saying: Repent ye, for the kingdom of heaven is nigh at hand;

And not many days hence the Son of God shall come in his glory; and his glory shall be the glory of the Only Begotten of the Father, full of grace, equity, and truth, full of patience, mercy, and long-suffering, quick to hear the cries of his people and to answer their prayers.

And behold, he cometh to redeem those who will be baptized unto repentance, through faith on his name.

Therefore, prepare ye the way of the Lord, for the time is at hand that all men shall reap a reward of their works, according to that which they have been—if they have been righteous they shall reap the salvation of their souls, according to the power and deliverance of Jesus Christ; and if they have been evil they shall reap the damnation of their souls, according to the power and captivation of the devil.

Now behold, this is the voice of the angel, crying unto the people.

And now, my beloved brethren, for ye are my brethren, and ye ought to be beloved, and ye ought to bring forth works which are meet for repentance, seeing that your hearts have been grossly hardened against the word of God, and seeing that ye are a lost and a fallen people.

31 Λοιπόν συνέβη ώστε όταν εγώ, ο Άλμα, είπα αυτά τα λόγια, ιδού, ο λαός εξαγριώθηκε μαζί μου, γιατί τους είπα ότι ήταν σκληρόκαρδος και σκληροτράχηλος λαός.

32 Και επίσης, επειδή τους είπα ότι ήταν λαός χαμένος και πεπτωκός, θύμωσαν μαζί μου και επεδίωκαν να απλώσουν τα χέρια τους επάνω μου για να με ρίξουν στη φυλακή.

33 Όμως συνέβη ώστε δεν τους άφησε ο Κύριος να με πάρουν εκείνη τη στιγμή και να με ρίξουν στη φυλακή.

34 Και συνέβη ώστε ο Αμουλέκ πήγε και στάθηκε εμπρός, και άρχισε επίσης να τους κηρύττει. Και τώρα τα λόγια του Αμουλέκ δεν έχουν γραφεί όλα, όμως ένα μέρος από τα λόγια του έχουν γραφεί σε αυτό το βιβλίο.

Now it came to pass that when I, Alma, had spoken these words, behold, the people were wroth with me because I said unto them that they were a hard-hearted and a stiffnecked people.

And also because I said unto them that they were a lost and a fallen people they were angry with me, and sought to lay their hands upon me, that they might cast me into prison.

But it came to pass that the Lord did not suffer them that they should take me at that time and cast me into prison.

And it came to pass that Amulek went and stood forth, and began to preach unto them also. And now the words of Amulek are not all written, nevertheless a part of his words are written in this book.

Άλμα 10

- 1 Λοιπόν αυτά είναι τα λόγια που κήρυξε ο Αμουλέκ προς τον λαό που ήταν στη γη του Αμμωνίχα, λέγοντας:
- 2 Εγώ είμαι ο Αμουλέκ. Είμαι ο υιός του Γιδδόνα, που ήταν υιός του Ισμαήλ, που ήταν απόγονος του Αμιναδί. Και ήταν αυτός ο ίδιος ο Αμιναδί που ερμήνευσε το γράψιμο που ήταν επάνω στον τοίχο του ναού, που είχε γραφεί από το δάκτυλο του Θεού.
- 3 Και ο Αμιναδί ήταν απόγονος του Νεφί, ο οποίος ήταν υιός του Λεχί, ο οποίος ήλθε από τη γη της Ιερουσαλήμ, ο οποίος ήταν απόγονος του Μανασσή, ο οποίος ήταν υιός του Ιωσήφ που πωλήθηκε στην Αίγυπτο από τα χέρια των αδελφών του.
- 4 Και ιδού, είμαι επίσης άνθρωπος με όχι και μικρή υπόληψη ανάμεσα σε όσους με γνωρίζουν. Μάλιστα, και ιδού, έχω πολλούς συγγενείς και φίλους, και έχω επίσης αποκτήσει πολλά πλούτη από το χέρι της εργατικότητάς μου.
- 5 Παρά ταύτα, ύστερα από όλα αυτά, ποτέ δεν είχα μάθει πολλά από τις οδούς του Κυρίου, και τα μυστήρια και τη θαυμάσια δύναμή του. Είπα ότι ποτέ δεν είχα μάθει πολλά από αυτά τα πράγματα. Όμως, ιδού, κάνω λάθος, γιατί έχω δει πολλά από τα μυστήρια και τη θαυμάσια δύναμή του. Μάλιστα, ακόμη και μέχρι τη διαφύλαξη της ζωής αυτού του λαού.
- 6 Όμως, πράγματι σκλήρυνα την καρδιά μου, γιατί εκλήθην πολλές φορές και δεν ήθελα ακούσω. Γι' αυτό, ήξερα σχετικά με όλα αυτά, όμως δεν ήθελα να ξέρω. Γι' αυτό συνέχισα να επαναστατώ εναντίον του Θεού, μέσα στην κακία της καρδιάς μου, ακόμη και μέχρι την τέταρτη μέρα αυτού του έβδομου μηνός, που είναι στον τέταρτο χρόνο της βασιλείας των δικαστών.

Alma 10

Now these are the words which Amulek preached unto the people who were in the land of Ammonihah, saying:

I am Amulek; I am the son of Giddonah, who was the son of Ishmael, who was a descendant of Aminadi; and it was that same Aminadi who interpreted the writing which was upon the wall of the temple, which was written by the finger of God.

And Aminadi was a descendant of Nephi, who was the son of Lehi, who came out of the land of Jerusalem, who was a descendant of Manasseh, who was the son of Joseph who was sold into Egypt by the hands of his brethren.

And behold, I am also a man of no small reputation among all those who know me; yea, and behold, I have many kindreds and friends, and I have also acquired much riches by the hand of my industry.

Nevertheless, after all this, I never have known much of the ways of the Lord, and his mysteries and marvelous power. I said I never had known much of these things; but behold, I mistake, for I have seen much of his mysteries and his marvelous power; yea, even in the preservation of the lives of this people.

Nevertheless, I did harden my heart, for I was called many times and I would not hear; therefore I knew concerning these things, yet I would not know; therefore I went on rebelling against God, in the wickedness of my heart, even until the fourth day of this seventh month, which is in the tenth year of the reign of the judges.

7 Καθώς ταξίδευα για να δω έναν πολύ στενό συγγενή, ιδού, ένας άγγελος Κυρίου εμφανίσθηκε σε εμένα και είπε: Αμουλέκ, να επιστρέψεις στο σπίτι σου, γιατί θα δώσεις τροφή σε έναν προφήτη του Κυρίου· μάλιστα, έναν άγιο άνθρωπο, ο οποίος είναι εκλεκτός άνθρωπος του Θεού· επειδή νήστεψε πολλές ημέρες λόγω των αμαρτιών αυτού του λαού, και είναι πεινασμένος, και εσύ να τον δεχθείς στο σπίτι σου και να του δώσεις να φάει, και εκείνος θα ευλογήσει εσένα και το σπίτι σου, και η ευλογία του Κυρίου θα πέσει επάνω σε εσένα και το σπίτι σου.

8 Και συνέβη ώστε υπάκουσα στη φωνή του αγγέλου, και επέστρεψα στο σπίτι μου. Και καθώς πήγαινα προς τα εκεί βρήκα τον άνθρωπο για τον οποίο μου είπε ο άγγελος: Να τον δεχθείς στο σπίτι σου – και ιδού, ήταν αυτός ο ίδιος άνθρωπος που σας μίλησε σχετικά με τα του Θεού.

9 Και ο άγγελος μου είπε ότι αυτός είναι άγιος άνθρωπος. Επομένως, ξέρω ότι είναι άγιος άνθρωπος, γιατί ειπώθηκε από άγγελο του Θεού.

10 Και πάλι, ξέρω ότι αυτά για τα οποία έδωσε μαρτυρία είναι αληθινά. Γιατί ιδού, σας λέω ότι όπως ο Κύριος ζει, έτσι ακριβώς έχει στείλει τον άγγελό του για να μου φανερώσει αυτά τα πράγματα. Και αυτό το έκανε ενώ αυτός ο Άλμα κατοικούσε στο σπίτι μου.

11 Γιατί ιδού, έχει ευλογήσει το σπίτι μου, έχει ευλογήσει εμένα, και τις γυναίκες μου, και τα παιδιά μου, και τον πατέρα μου και τους συγγενείς μου. Μάλιστα, όλους μου τους συγγενείς τους έχει ευλογήσει, και η ευλογία του Κυρίου έχει απλωθεί επάνω μας σύμφωνα με τα λόγια που αυτός είπε.

12 Και τώρα, όταν είπε ο Αμουλέκ αυτά τα λόγια, ο λαός άρχισε να εκπλήσσεται, βλέποντας ότι υπήρχαν περισσότεροι από ένας μάρτυρες που κατέθεσαν μαρτυρία για εκείνα για τα οποία είχαν κατηγορηθεί, και επίσης για εκείνα που επρόκειτο να συμβούν, σύμφωνα με το πνεύμα της προφητείας το οποίο ήταν μέσα τους.

As I was journeying to see a very near kindred, behold an angel of the Lord appeared unto me and said: Amulek, return to thine own house, for thou shalt feed a prophet of the Lord; yea, a holy man, who is a chosen man of God; for he has fasted many days because of the sins of this people, and he is an hungered, and thou shalt receive him into thy house and feed him, and he shall bless thee and thy house; and the blessing of the Lord shall rest upon thee and thy house.

And it came to pass that I obeyed the voice of the angel, and returned towards my house. And as I was going thither I found the man whom the angel said unto me: Thou shalt receive into thy house—and behold it was this same man who has been speaking unto you concerning the things of God.

And the angel said unto me he is a holy man; wherefore I know he is a holy man because it was said by an angel of God.

And again, I know that the things whereof he hath testified are true; for behold I say unto you, that as the Lord liveth, even so has he sent his angel to make these things manifest unto me; and this he has done while this Alma hath dwelt at my house.

For behold, he hath blessed mine house, he hath blessed me, and my women, and my children, and my father and my kinsfolk; yea, even all my kindred hath he blessed, and the blessing of the Lord hath rested upon us according to the words which he spake.

And now, when Amulek had spoken these words the people began to be astonished, seeing there was more than one witness who testified of the things whereof they were accused, and also of the things which were to come, according to the spirit of prophecy which was in them.

- 13 Παρά ταύτα, υπήρχαν μερικοί ανάμεσά τους που σκέφτηκαν να τους θέσουν ερωτήματα, ώστε με τις πανούργες επινοήσεις τους να μπορέσουν να τους παγιδέψουν στα λόγια τους, ώστε να μπορέσουν να βρουν αποδείξεις εναντίον τους, ώστε να μπορέσουν να τους παραδώσουν στους δικαστές τους για να τους κρίνουν σύμφωνα με τον νόμο, και για να τους θανατώσουν ή να τους ρίξουν στη φυλακή, ανάλογα με το έγκλημα που θα μπορούσαν να κάνουν να εμφανισθεί, δηλαδή να επιμαρτυρήσουν εναντίον τους.
- 14 Τώρα, ήταν εκείνοι οι άνθρωποι που επεδίωκαν να τους καταστρέψουν, που ήταν δικηγόροι, που είχαν προσληφθεί, δηλαδή ορισθεί από τον λαό για να εφαρμόζουν τον νόμο σε καιρούς που θα δικάζονταν, δηλαδή όταν θα δικάζονταν τα εγκλήματα του λαού ενώπιον των δικαστών.
- 15 Λοιπόν αυτοί οι δικηγόροι ήταν γνώστες όλων των πονηριών και σκευωριών του λαού. Και αυτό για να τους κάνει να μπορούν να είναι επιδέξιοι στο επάγγελμά τους.
- 16 Και συνέβη ώστε άρχισαν να θέτουν ερωτήματα στον Αμουλέκ, ώστε έτσι να μπορέσουν να τον κάνουν να μπερδέψει τα λόγια του, δηλαδή να αντιφάσκει τα λόγια που θα έλεγε.
- 17 Λοιπόν δεν ήξεραν ότι ο Αμουλέκ μπορούσε να ξέρει για τα σχέδιά τους. Όμως συνέβη ώστε καθώς άρχισαν να τον ρωτούν, αυτός αντελήφθη τις σκέψεις τους, και τους είπε: Ω εσείς, κακή και διαστρεμμένη γενεά, εσείς δικηγόροι και υποκριτές, γιατί θέτετε τα θεμέλια του διαβόλου· διότι βάζετε παγίδες και δόκανα για να πιάσετε τους αγίους του Θεού.
- 18 Εσείς καταστρώνετε σχέδια για να διαστρέψετε τις οδούς των δικαίων, και για να ρίξετε την οργή του Θεού επάνω στα κεφάλια σας, ακόμη και τον ολοκληρωτικό όλεθρο του λαού αυτού.
- 19 Μάλιστα, καλά είπε ο Μωσία, που ήταν ο τελευταίος μας βασιλιάς, όταν επρόκειτο να παραδώσει το βασίλειο, αφού δεν είχε κανέναν για να τον διαδεχθεί, που έκανε ώστε να κυβερνάται αυτός ο λαός από την ίδια του την ψήφο – μάλιστα, καλά είπε ότι αν έλθει ο καιρός που η ψήφος του λαού αυτού θα διάλεγε ανομία, δηλαδή αν ερχόταν ο καιρός που αυτός ο λαός θα έπεφτε σε παράβαση, θα ήταν ώριμοι για όλεθρο.

Nevertheless, there were some among them who thought to question them, that by their cunning devices they might catch them in their words, that they might find witness against them, that they might deliver them to their judges that they might be judged according to the law, and that they might be slain or cast into prison, according to the crime which they could make appear or witness against them.

Now it was those men who sought to destroy them, who were lawyers, who were hired or appointed by the people to administer the law at their times of trials, or at the trials of the crimes of the people before the judges.

Now these lawyers were learned in all the arts and cunning of the people; and this was to enable them that they might be skilful in their profession.

And it came to pass that they began to question Amulek, that thereby they might make him cross his words, or contradict the words which he should speak.

Now they knew not that Amulek could know of their designs. But it came to pass as they began to question him, he perceived their thoughts, and he said unto them: O ye wicked and perverse generation, ye lawyers and hypocrites, for ye are laying the foundations of the devil; for ye are laying traps and snares to catch the holy ones of God.

Ye are laying plans to pervert the ways of the righteous, and to bring down the wrath of God upon your heads, even to the utter destruction of this people.

Yea, well did Mosiah say, who was our last king, when he was about to deliver up the kingdom, having no one to confer it upon, causing that this people should be governed by their own voices—yea, well did he say that if the time should come that the voice of this people should choose iniquity, that is, if the time should come that this people should fall into transgression, they would be ripe for destruction.

- 20 Και τώρα σας λέω ότι καλά κάνει και κρίνει ο Κύριος τη φαυλότητά σας, καλά κάνει και φωνάζει σε αυτόν τον λαό με τη φωνή των αγγέλων του: Μετανοήστε, μετανοήστε, γιατί η βασιλεία των ουρανών πλησιάζει.
- 21 Μάλιστα, καλά κάνει και φωνάζει με τη φωνή των αγγέλων του ότι: Θα κατεβώ προς τον λαό μου, με ευθυδικία και δικαιοσύνη στα χέρια μου.
- 22 Μάλιστα, και σας λέω ότι αν δεν ήταν οι προσευχές των δικαίων, οι οποίοι είναι τώρα μέσα στη χώρα, θα είχατε υποστεί ακόμα και τώρα επίσκεψη με ολοκληρωτικό όλεθρο. Ωστόσο, δεν θα ήταν με πλημμύρα, όπως ήταν ο λαός κατά τις ημέρες του Νώε, αλλά θα ήταν με λιμό, και με λοιμώδη νόσο, και με το σπαθί.
- 23 Όμως είναι με τις προσευχές των δικαίων που γλιτώνετε. Γι' αυτό λοιπόν, αν εκδιώξετε από ανάμεσά σας τους δίκαιους, τότε ο Κύριος δεν θα συγκρατήσει το χέρι του· αλλά στον άγριο θυμό του θα έλθει εναντίον σας. Τότε θα παταχθείτε με λιμό, και με λοιμώδη νόσο, και με το σπαθί. Και η ώρα αυτή σύντομα φθάνει εκτός αν μετανοήσετε.
- 24 Και τώρα συνέβη ώστε ο λαός θύμωσε περισσότερο με τον Αμουλέκ, και φώναξε δυνατά, λέγοντας: Αυτός ο άνθρωπος καθυβρίζει τους νόμους μας που είναι δίκαιοι, και τους σοφούς δικηγόρους μας τους οποίους έχουμε εμείς επιλέξει.
- 25 Όμως ο Αμουλέκ άπλωσε εμπρός το χέρι του, και φώναξε ακόμη πιο δυνατά σε αυτούς, λέγοντας: Ω εσείς, κακή και διεστραμμένη γενεά, γιατί έχει τόσο πολύ κυριεύσει την καρδιά σας ο Σατανάς; Γιατί παραχωρείτε τον εαυτό σας σε αυτόν ώστε να σας εξουσιάζει, να τυφλώνει τα μάτια σας, για να μην καταλαβαίνετε τα λόγια τα οποία ειπώθηκαν, σύμφωνα με την αλήθεια τους;
- 26 Γιατί ιδού, κατέθεσα εγώ μαρτυρία εναντίον του νόμου σας; Δεν καταλαβαίνετε. Λέτε ότι σας έχω μιλήσει εναντίον του νόμου σας, όμως δεν σας έχω μιλήσει εναντίον του νόμου σας, αλλά έχω μιλήσει υπέρ του νόμου σας, προς καταδίκη σας.
- 27 Και τώρα ιδού, σας λέω ότι το θεμέλιο του αφανισμού αυτού του λαού αρχίζει να τίθεται με τη φαυλότητα των δικηγόρων σας και των δικαστών σας.

And now I say unto you that well doth the Lord judge of your iniquities; well doth he cry unto this people, by the voice of his angels: Repent ye, repent, for the kingdom of heaven is at hand.

Yea, well doth he cry, by the voice of his angels that: I will come down among my people, with equity and justice in my hands.

Yea, and I say unto you that if it were not for the prayers of the righteous, who are now in the land, that ye would even now be visited with utter destruction; yet it would not be by flood, as were the people in the days of Noah, but it would be by famine, and by pestilence, and the sword.

But it is by the prayers of the righteous that ye are spared; now therefore, if ye will cast out the righteous from among you then will not the Lord stay his hand; but in his fierce anger he will come out against you; then ye shall be smitten by famine, and by pestilence, and by the sword; and the time is soon at hand except ye repent.

And now it came to pass that the people were more angry with Amulek, and they cried out, saying: This man doth revile against our laws which are just, and our wise lawyers whom we have selected.

But Amulek stretched forth his hand, and cried the mightier unto them, saying: O ye wicked and perverse generation, why hath Satan got such great hold upon your hearts? Why will ye yield yourselves unto him that he may have power over you, to blind your eyes, that ye will not understand the words which are spoken, according to their truth?

For behold, have I testified against your law? Ye do not understand; ye say that I have spoken against your law; but I have not, but I have spoken in favor of your law, to your condemnation.

And now behold, I say unto you, that the foundation of the destruction of this people is beginning to be laid by the unrighteousness of your lawyers and your judges.

28 Και τώρα συνέβη ώστε όταν είπε αυτά τα λόγια ο Αμουλέκ, ο λαός φώναξε δυνατά εναντίον του, λέγοντας: Τώρα ξέρουμε ότι αυτός ο άνθρωπος είναι τέκνο του διαβόλου, γιατί μας είπε ψέματα, γιατί μίλησε εναντίον του νόμου μας. Και τώρα λέει ότι δεν έχει μιλήσει εναντίον του.

29 Και πάλι, καθύβρισε τους δικηγόρους μας και τους δικαστές μας.

30 Και συνέβη ώστε οι δικηγόροι το έβαλαν μέσα στην καρδιά τους να τα θυμούνται όλα αυτά εναντίον του.

31 Και ήταν κάποιος ανάμεσά τους του οποίου το όνομα ήταν Ζηεζρώμ. Λοιπόν αυτός ήταν εκείνος που περισσότερο από όλους κατηγορούσε τον Αμουλέκ και τον Άλμα, που ήταν ο πιο ειδικός από όλους αυτούς, έχοντας πολλές συναλλαγές ανάμεσα στον λαό.

32 Λοιπόν ο αντικειμενικός σκοπός αυτών των δικηγόρων ήταν να αποκτήσουν κέρδος, και αποκτούσαν κέρδος ανάλογα με την παροχή της εργασίας τους.

And now it came to pass that when Amulek had spoken these words the people cried out against him, saying: Now we know that this man is a child of the devil, for he hath lied unto us; for he hath spoken against our law. And now he says that he has not spoken against it.

And again, he has reviled against our lawyers, and our judges.

And it came to pass that the lawyers put it into their hearts that they should remember these things against him.

And there was one among them whose name was Zeezrom. Now he was the foremost to accuse Amulek and Alma, he being one of the most expert among them, having much business to do among the people.

Now the object of these lawyers was to get gain; and they got gain according to their employ.

Άλμα Ι Ι

- 1 Λοιπόν, υπήρχε μέσα στον νόμο του Μωσία ότι κάθε άνθρωπος που ήταν δικαστής του νόμου, δηλαδή εκείνοι που είχαν διοριστεί δικαστές, έπρεπε να παίρνουν αμοιβή σύμφωνα με τον χρόνο που διέθεταν για να δικάσουν εκείνους που προσήγοντο ενώπιον τους για να δικάσουν.
- 2 Λοιπόν, αν ένας άνθρωπος όφειλε σε κάποιον άλλον, και δεν του πλήρωνε αυτά που όφειλε, γινόταν διαμαρτυρία εναντίον του στον δικαστή, και ο δικαστής ασκούσε την εξουσία του και έστελνε τους αξιωματούχους για να προσαχθεί ο άνθρωπος αυτός ενώπιον του. Και δικάζε τον άνθρωπο αυτό σύμφωνα με τον νόμο και τα στοιχεία που παρουσιάζονταν εναντίον του, και έτσι ο άνθρωπος εξαναγκαζόταν να πληρώσει αυτά που όφειλε ή να του αφαιρεθούν τα πάντα ή να αποβληθεί μακριά από τον λαό ως κλέφτης και ληστής.
- 3 Και ο δικαστής ελάμβανε αμοιβή ανάλογα με τον χρόνο που διέθετε — ένα χρυσό σενίν την ημέρα ή ένα ασημένιο σενάμ, το οποίο είναι ίσο με ένα χρυσό σενίν. Και αυτό είναι σύμφωνα με τον νόμο που δόθηκε.
- 4 Λοιπόν, αυτές είναι οι ονομασίες των διαφόρων χρυσών και ασημένιων νομισμάτων τους, σύμφωνα με την αξία τους. Και οι ονομασίες δόθηκαν από τους Νεφίτες, γιατί δεν υπολόγιζαν κατά τον τρόπο των Ιουδαίων που ήταν στην Ιερουσαλήμ ούτε μετρούσαν κατά τον τρόπο των Ιουδαίων, αλλά μετέτρεψαν τους υπολογισμούς τους και το μέτρημά τους σύμφωνα με τις περιστάσεις και τη γνώμη του λαού, σε κάθε γενεά, μέχρι τη βασιλεία των δικαστών, που είχαν καθιερωθεί από τον βασιλιά Μωσία.
- 5 Λοιπόν οι υπολογισμοί τους ήταν ως εξής — ένα χρυσό σενίν, ένα χρυσό σεόν, ένα χρυσό σουμ και ένα χρυσό λίμνα.
- 6 Ένα ασημένιο σενάμ, ένα ασημένιο άμνορ, ένα ασημένιο εζρώμ και ένα ασημένιο οντί.
- 7 Ένα ασημένιο σενάμ ήταν ίσο με ένα χρυσό σενίν και με ένα μέτρο κριθάρι ή με ένα μέτρο οποιοδήποτε σιτηρού.
- 8 Λοιπόν το ποσό ενός χρυσού σεόν ήταν διπλό από την αξία ενός σενίν.
- 9 Και ένα χρυσό σουμ ήταν διπλό από την αξία ενός σεόν.

Alma Ι Ι

Now it was in the law of Mosiah that every man who was a judge of the law, or those who were appointed to be judges, should receive wages according to the time which they labored to judge those who were brought before them to be judged.

Now if a man owed another, and he would not pay that which he did owe, he was complained of to the judge; and the judge executed authority, and sent forth officers that the man should be brought before him; and he judged the man according to the law and the evidences which were brought against him, and thus the man was compelled to pay that which he owed, or be stripped, or be cast out from among the people as a thief and a robber.

And the judge received for his wages according to his time—a senine of gold for a day, or a senum of silver, which is equal to a senine of gold; and this is according to the law which was given.

Now these are the names of the different pieces of their gold, and of their silver, according to their value. And the names are given by the Nephites, for they did not reckon after the manner of the Jews who were at Jerusalem; neither did they measure after the manner of the Jews; but they altered their reckoning and their measure, according to the minds and the circumstances of the people, in every generation, until the reign of the judges, they having been established by king Mosiah.

Now the reckoning is thus—a senine of gold, a seon of gold, a shum of gold, and a limnah of gold.

A senum of silver, an amnor of silver, an ezrom of silver, and an onti of silver.

A senum of silver was equal to a senine of gold, and either for a measure of barley, and also for a measure of every kind of grain.

Now the amount of a seon of gold was twice the value of a senine.

And a shum of gold was twice the value of a seon.

10 Και ένα χρυσό λίμνα ήταν η αξία όλων αυτών.
11 Και ένα ασημένιο άμνορ ήταν όσο δύο σενάμ.
12 Και ένα ασημένιο εζρώμ ήταν όσο τέσσερα σενάμ.
13 Και ένα οντί ήταν όσο όλα αυτά μαζί.
14 Και τώρα αυτή είναι η αξία των μικρότερων αριθμών του υπολογισμού τους –
15 Ένα σίβλον είναι το μισό του σενάμ, άρα, ένα σίβλον για μισό μέτρο κριθάρι.
16 Και ένα σίβλουμ είναι το μισό του σίβλον.
17 Και ένα λέα είναι το μισό του σίβλουμ.
18 Λοιπόν αυτή είναι η αξία τους, σύμφωνα με τον υπολογισμό τους.
19 Λοιπόν ένα χρυσό άντιον είναι ίσο με τρία σίβλον.
20 Τώρα, ο μόνος σκοπός τους ήταν το κέρδος τους, επειδή έπαιρναν αμοιβή σύμφωνα με την απασχόλησή τους, γι' αυτό ξεσήκωναν τον λαό για φασαρίες και κάθε είδους ανωμαλίες και κακία, ώστε να έχουν περισσότερη απασχόληση, ώστε να εισπράττουν χρήματα ανάλογα με τις αγωγές που τους έφερναν. Γι' αυτό ξεσήκωναν τον λαό εναντίον του Άλμα και του Αμουλέκ.
21 Και αυτός ο Ζηεζρώμ άρχισε να ρωτά τον Αμουλέκ, λέγοντας: Θα μου απαντήσετε σε μερικές ερωτήσεις που θα σου κάνω; Τώρα ο Ζηεζρώμ ήταν άνθρωπος που ήταν ειδικός στις επινοήσεις του διαβόλου, για να καταστρέψει ό,τι ήταν καλό. Γι' αυτό είπε στον Αμουλέκ: Θα απαντήσετε στις ερωτήσεις που θα σας θέσω;
22 Και ο Αμουλέκ τού είπε: Μάλιστα, αν είναι σύμφωνα με το Πνεύμα του Κυρίου, που είναι μέσα μου· επειδή δεν πρόκειται να πω τίποτα που να είναι αντίθετο με το Πνεύμα του Κυρίου. Και ο Ζηεζρώμ τού είπε: Ιδού, να έξι ασημένια οντί και όλα αυτά θα σου τα δώσω, αν αρνηθείς ότι υπάρχει Υπέρτατο Ον.
23 Τότε ο Αμουλέκ είπε: Ω, εσύ, τέκνο της κόλασης, γιατί με βάζεις σε πειρασμό; Ξέρεις ότι οι δίκαιοι δεν υποχωρούν σε κανέναν τέτοιου είδους πειρασμό;
24 Πιστεύεις ότι δεν υπάρχει Θεός; Εγώ σου λέω, Όχι, το ξέρεις ότι υπάρχει Θεός, αλλά αγαπάς την αισχροκέρδεια περισσότερο από εκείνον.

And a limnah of gold was the value of them all.
And an amnor of silver was as great as two senums.
And an ezrom of silver was as great as four senums.
And an onti was as great as them all.
Now this is the value of the lesser numbers of their reckoning—
A shiblon is half of a senum; therefore, a shiblon for half a measure of barley.
And a shiblum is a half of a shiblon.
And a leah is the half of a shiblum.
Now this is their number, according to their reckoning.
Now an antion of gold is equal to three shiblons.
Now, it was for the sole purpose to get gain, because they received their wages according to their employ, therefore, they did stir up the people to riotings, and all manner of disturbances and wickedness, that they might have more employ, that they might get money according to the suits which were brought before them; therefore they did stir up the people against Alma and Amulek.
And this Zeezrom began to question Amulek, saying: Will ye answer me a few questions which I shall ask you? Now Zeezrom was a man who was expert in the devices of the devil, that he might destroy that which was good; therefore, he said unto Amulek: Will ye answer the questions which I shall put unto you?
And Amulek said unto him: Yea, if it be according to the Spirit of the Lord, which is in me; for I shall say nothing which is contrary to the Spirit of the Lord.
And Zeezrom said unto him: Behold, here are six onties of silver, and all these will I give thee if thou wilt deny the existence of a Supreme Being.
Now Amulek said: O thou child of hell, why tempt ye me? Knowest thou that the righteous yieldeth to no such temptations?
Believest thou that there is no God? I say unto you, Nay, thou knowest that there is a God, but thou lovest that lucre more than him.

25 Και τώρα μου έχεις πει ψέματα ενώπιον του Θεού.
Μου είπες –ιδού αυτά τα έξι οντί, τα οποία είναι μεγάλης αξίας, θα σου τα δώσω– ενώ μέσα στην καρδιά σου σκόπευες να μου τα κρατήσεις. Και ήταν μόνο η επιθυμία σου να αρνηθώ τον πραγματικό και ζώντα Θεό, ώστε να έχεις αιτία να με καταστρέψεις. Και τώρα, ιδού, γι' αυτήν τη φοβερή πονηριά θα λάβεις την αμοιβή σου.

26 Και ο Ζηεζρώμ τού είπε: Λες ότι υπάρχει αληθινός και ζων Θεός;

27 Και ο Αμουλέκ είπε: Μάλιστα υπάρχει αληθινός και ζων Θεός.

28 Τότε ο Ζηεζρώμ είπε: Υπάρχουν περισσότεροι από ένας Θεός;

29 Και απάντησε: Όχι.

30 Τότε ο Ζηεζρώμ του είπε πάλι: Πώς τα ξέρεις αυτά;

31 Και είπε: Ένας άγγελος μου τα έχει κάνει γνωστά.

32 Και πάλι ο Ζηεζρώμ είπε: Ποιος είναι αυτός που θα έλθει; Είναι ο Υιός του Θεού;

33 Και του είπε: Μάλιστα.

34 Και πάλι ο Ζηεζρώμ είπε: Πρόκειται να σώσει τον λαό του στις αμαρτίες του; Και ο Αμουλέκ απάντησε και του είπε: Σου λέω, δεν πρόκειται, επειδή του είναι αδύνατον να αρνηθεί τον λόγο του.

35 Τότε ο Ζηεζρώμ είπε στον λαό: Κοιτάξτε να τα θυμάστε αυτά, επειδή είπε ότι υπάρχει μόνον ένας Θεός. Και όμως είπε ότι ο Υιός του Θεού θα έλθει, αλλά δεν θα σώσει τον λαό του – σαν να είχε εξουσία να προστάζει τον Θεό.

36 Τότε ο Αμουλέκ του είπε πάλι: Ιδού, έχεις πει ψέματα, επειδή λες ότι μίλησα σαν να είχα εξουσία να προστάξω τον Θεό, επειδή είπα ότι δεν θα σώσει τον λαό Του μέσα στις αμαρτίες τους.

37 Και σου λέω πάλι ότι δεν μπορεί να τους σώσει μέσα στις αμαρτίες τους· διότι δεν μπορώ να αρνηθώ τον λόγο του, αφού έχει πει ότι τίποτα ακάθαρτο δεν μπορεί να κληρονομήσει τη βασιλεία των ουρανών. Άρα, πώς μπορείτε να σωθείτε, αν δεν κληρονομήσετε τη βασιλεία των ουρανών; Γι' αυτό, δεν μπορείτε να σωθείτε ενώ βρίσκεστε μέσα στις αμαρτίες σας.

38 Τότε ο Ζηεζρώμ του είπε πάλι: Είναι ο Υιός του Θεού αυτός ο ίδιος ο Αιώνιος Πατέρας;

And now thou hast lied before God unto me. Thou saidst unto me—Behold these six onties, which are of great worth, I will give unto thee—when thou hadst it in thy heart to retain them from me; and it was only thy desire that I should deny the true and living God, that thou mightest have cause to destroy me. And now behold, for this great evil thou shalt have thy reward.

And Zeezrom said unto him: Thou sayest there is a true and living God?

And Amulek said: Yea, there is a true and living God.

Now Zeezrom said: Is there more than one God?

And he answered, No.

Now Zeezrom said unto him again: How knowest thou these things?

And he said: An angel hath made them known unto me.

And Zeezrom said again: Who is he that shall come? Is it the Son of God?

And he said unto him, Yea.

And Zeezrom said again: Shall he save his people in their sins? And Amulek answered and said unto him: I say unto you he shall not, for it is impossible for him to deny his word.

Now Zeezrom said unto the people: See that ye remember these things; for he said there is but one God; yet he saith that the Son of God shall come, but he shall not save his people—as though he had authority to command God.

Now Amulek saith again unto him: Behold thou hast lied, for thou sayest that I spake as though I had authority to command God because I said he shall not save his people in their sins.

And I say unto you again that he cannot save them in their sins; for I cannot deny his word, and he hath said that no unclean thing can inherit the kingdom of heaven; therefore, how can ye be saved, except ye inherit the kingdom of heaven? Therefore, ye cannot be saved in your sins.

Now Zeezrom saith again unto him: Is the Son of God the very Eternal Father?

- 39 Και ο Αμουλέκ του είπε: Μάλιστα, είναι ο Αιώνιος Πατέρας των ουρανών και της γης και όλων όσων υπάρχουν σε αυτά. Αυτός είναι η αρχή και το τέλος, ο πρώτος και ο τελευταίος.
- 40 Και θα έλθει στον κόσμο για να λυτρώσει τον λαό του. Και θα πάρει επάνω του τις παραβάσεις εκείνων που πιστεύουν στο όνομά του. Και αυτοί είναι εκείνοι που θα έχουν ζωή αιώνια, και σωτηρία δεν έρχεται σε κανέναν άλλον.
- 41 Γι' αυτό, οι κακοί παραμένουν σαν να μην είχε γίνει λύτρωση, εκτός από το λύσιμο των δεσμών του θανάτου. Γιατί ιδού, η ημέρα θα έλθει που όλοι θα εγερθούν από τους νεκρούς και θα σταθούν ενώπιον του Θεού, και θα δικαστούν σύμφωνα με τα έργα τους.
- 42 Λοιπόν, υπάρχει θάνατος ο οποίος ονομάζεται υλικός θάνατος, και ο θάνατος του Χριστού θα λύσει τα δεσμά αυτού του υλικού θανάτου, ώστε όλοι θα εγερθούν από αυτόν τον υλικό θάνατο.
- 43 Το πνεύμα και το σώμα θα ενωθούν πάλι στην τέλεια μορφή τους. Και το μέλος και η άρθρωση θα αποκατασταθούν στο κανονικό τους πλαίσιο, ακριβώς όπως είμαστε τώρα αυτήν τη στιγμή. Και θα προσαχθούμε να σταθούμε ενώπιον του Θεού, γνωρίζοντας ακριβώς όπως γνωρίζουμε τώρα, και θα έχουμε σαφή ανάμνηση όλης μας της ενοχής.
- 44 Λοιπόν, αυτή η αποκατάσταση θα έλθει σε όλους, και γέρους και νέους, και ελεύθερους και σκλάβους, και άρρενες και θήλειες, και στους κακούς και στους δίκαιους. Και μάλιστα ούτε μια τρίχα της κεφαλής τους δεν θα χαθεί, αλλά το καθετί θα αποκατασταθεί στο τέλειό του πλαίσιο όπως είναι τώρα, δηλαδή κατά το σώμα, και θα προσαχθούν και θα παραπεμφθούν με κατηγορία εμπρός στο βήμα του Χριστού του Υιού, και του Θεού Πατέρα, και του Αγίου Πνεύματος, που είναι ένας Αιώνιος Θεός, για να κριθούν σύμφωνα με τα έργα τους, είτε είναι αγαθά είτε είναι πονηρά.

And Amulek said unto him: Yea, he is the very Eternal Father of heaven and of earth, and all things which in them are; he is the beginning and the end, the first and the last;

And he shall come into the world to redeem his people; and he shall take upon him the transgressions of those who believe on his name; and these are they that shall have eternal life, and salvation cometh to none else.

Therefore the wicked remain as though there had been no redemption made, except it be the loosing of the bands of death; for behold, the day cometh that all shall rise from the dead and stand before God, and be judged according to their works.

Now, there is a death which is called a temporal death; and the death of Christ shall loose the bands of this temporal death, that all shall be raised from this temporal death.

The spirit and the body shall be reunited again in its perfect form; both limb and joint shall be restored to its proper frame, even as we now are at this time; and we shall be brought to stand before God, knowing even as we know now, and have a bright recollection of all our guilt.

Now, this restoration shall come to all, both old and young, both bond and free, both male and female, both the wicked and the righteous; and even there shall not so much as a hair of their heads be lost; but every thing shall be restored to its perfect frame, as it is now, or in the body, and shall be brought and be arraigned before the bar of Christ the Son, and God the Father, and the Holy Spirit, which is one Eternal God, to be judged according to their works, whether they be good or whether they be evil.

45 Λοιπόν ιδού, σας έχω μιλήσει σχετικά με τον θάνατο του θνητού σώματος, και επίσης σχετικά με την ανάσταση του θνητού σώματος. Σας λέω ότι αυτό το θνητό σώμα θα εγερθεί σε αθάνατο σώμα, δηλαδή από τον θάνατο, δηλαδή από τον πρώτο θάνατο στη ζωή, ώστε δεν θα μπορούν πια να πεθάνουν, αφού το πνεύμα τους θα ενωθεί με το σώμα τους, για να μη χωριστούν ποτέ πια. Έτσι, το όλο θα γίνει πνευματικό και αθάνατο, ώστε δεν θα μπορούν πια να δουν φθορά.

46 Τώρα, όταν ο Αμουλέκ τελείωσε αυτά τα λόγια, ο κόσμος άρχισε πάλι να καταπλήσσεται, και επίσης ο Ζηεζρώμ άρχισε να τρέμει. Και έτσι τελείωσαν τα λόγια του Αμουλέκ, δηλαδή αυτά είναι όλα όσα έχω γράψει.

Now, behold, I have spoken unto you concerning the death of the mortal body, and also concerning the resurrection of the mortal body. I say unto you that this mortal body is raised to an immortal body, that is from death, even from the first death unto life, that they can die no more; their spirits uniting with their bodies, never to be divided; thus the whole becoming spiritual and immortal, that they can no more see corruption.

Now, when Amulek had finished these words the people began again to be astonished, and also Zeezrom began to tremble. And thus ended the words of Amulek, or this is all that I have written.

Άλμα 12

- 1 Τότε ο Άλμα, βλέποντας ότι τα λόγια του Αμουλέκ είχαν αποστομώσει τον Ζηζζρόμ, επειδή είδε ότι ο Αμουλέκ τον έπιασε να ψεύδεται και να εξαπατά για να τον καταστρέψει, και βλέποντας ότι άρχισε να τρέμει από τη συναίσθηση της ενοχής του, άνοιξε το στόμα του και άρχισε να του μιλά, και να επαληθεύει τα λόγια του Αμουλέκ, και να εξηγεί εκτενώς, δηλαδή να αναπτύσσει τις γραφές περισσότερο από ό,τι είχε κάνει ο Αμουλέκ.
- 2 Τα λόγια λοιπόν που είπε ο Άλμα προς τον Ζηζζρόμ τα άκουγε ο λαός τριγύρω, γιατί το πλήθος ήταν μεγάλο, και μίλησε με τον εξής τρόπο:
- 3 Λοιπόν, Ζηζζρόμ, βλέποντας ότι πιάστηκες στην ψευτιά και στην πανουργία σου, αφού δεν έχεις πει ψέματα μόνο προς τους ανθρώπους αλλά έχεις πει ψέματα προς τον Θεό, γιατί ιδού, εκείνος γνωρίζει όλες σου τις σκέψεις, και βλέπεις ότι οι σκέψεις σου μας έγιναν γνωστές από το Πνεύμα του.
- 4 Και βλέπεις ότι ξέρουμε ότι το σχέδιό σου ήταν πολύ πανούργο σχέδιο, σαν την πανουργία του διαβόλου, λέγοντας ψέματα και εξαπατώντας αυτόν τον λαό για να μπορέσεις να τους θέσεις εναντίον μας, για να μας καθυβρίσουν και να μας εκβάλουν –
- 5 Τώρα αυτό ήταν σχέδιο του εναντίου σου, και αυτός έχει ασκήσει τη δύναμή του μέσω εσού. Θέλω λοιπόν να θυμάστε ότι ό,τι λέω σε σένα τα λέω σε όλους.
- 6 Και ιδού, λέω σε όλους εσάς ότι αυτό ήταν παγίδα του εναντίου, που την έστησε για να πιάσει αυτόν τον λαό, για να σας έχει υπό την κυριαρχία του για να σας περιβάλλει με τις αλυσίδες του, για να σας σύρει αλυσοδεμένους σε παντοτινό όλεθρο, σύμφωνα με τη δύναμη της αιχμαλωσίας του.
- 7 Λοιπόν, όταν ο Άλμα είπε αυτά τα λόγια, ο Ζηζζρόμ άρχισε να τρέμει πολύ περισσότερο, διότι πείσθηκε ακόμη πιο πολύ για τη δύναμη του Θεού. Και επίσης πείσθηκε ότι ο Άλμα και ο Αμουλέκ τον είχαν καταλάβει, γιατί είχε πεισθεί ότι ήξεραν τις σκέψεις και τις προθέσεις της καρδιάς του, αφού τους είχε δοθεί δύναμη να μπορούν να γνωρίζουν αυτά κατά το πνεύμα της προφητείας.

Alma 12

Now Alma, seeing that the words of Amulek had silenced Zeezrom, for he beheld that Amulek had caught him in his lying and deceiving to destroy him, and seeing that he began to tremble under a consciousness of his guilt, he opened his mouth and began to speak unto him, and to establish the words of Amulek, and to explain things beyond, or to unfold the scriptures beyond that which Amulek had done.

Now the words that Alma spake unto Zeezrom were heard by the people round about; for the multitude was great, and he spake on this wise:

Now Zeezrom, seeing that thou hast been taken in thy lying and craftiness, for thou hast not lied unto men only but thou hast lied unto God; for behold, he knows all thy thoughts, and thou seest that thy thoughts are made known unto us by his Spirit;

And thou seest that we know that thy plan was a very subtle plan, as to the subtlety of the devil, for to lie and to deceive this people that thou mightest set them against us, to revile us and to cast us out—

Now this was a plan of thine adversary, and he hath exercised his power in thee. Now I would that ye should remember that what I say unto thee I say unto all.

And behold I say unto you all that this was a snare of the adversary, which he has laid to catch this people, that he might bring you into subjection unto him, that he might encircle you about with his chains, that he might chain you down to everlasting destruction, according to the power of his captivity.

Now when Alma had spoken these words, Zeezrom began to tremble more exceedingly, for he was convinced more and more of the power of God; and he was also convinced that Alma and Amulek had a knowledge of him, for he was convinced that they knew the thoughts and intents of his heart; for power was given unto them that they might know of these things according to the spirit of prophecy.

- 8 Και ο Ζηεζρώμ άρχισε να τους ρωτά με επιμέλεια, για να μπορέσει να μάθει περισσότερα σχετικά με τη βασιλεία του Θεού. Και είπε στον Άλμα: Τι σημαίνει αυτό που είπε ο Αμουλέκ για την ανάσταση των νεκρών, ότι όλοι θα εγερθούν από τους νεκρούς, και οι δίκαιοι και οι άδικοι, και θα προσαχθούν να σταθούν εμπρός στον Θεό για να κριθούν σύμφωνα με τα έργα τους;
- 9 Και τότε ο Άλμα άρχισε να του αναπτύσσει όλα αυτά λέγοντας: Έχει δοθεί σε πολλούς να ξέρουν τα μυστήρια του Θεού. Παρά ταύτα, τίθενται υπό αυστηρή εντολή ότι δεν πρέπει να τα αποκαλύπτουν παρά μόνο κατά το τμήμα εκείνο του λόγου του το οποίο έχει δώσει στα τέκνα των ανθρώπων, ανάλογα με την προσοχή και την επιμέλεια που του δείχνουν.
- 10 Και γι' αυτό, αυτός που θα σκληρύνει την καρδιά του, αυτός λαμβάνει το μικρότερο τμήμα του λόγου. Και εκείνος που δεν θα σκληρύνει την καρδιά του, σε εκείνον θα δοθεί το μεγαλύτερο μέρος του λόγου, μέχρις ότου του δοθεί να ξέρει τα μυστήρια του Θεού, μέχρις ότου να τα μάθει όλα πλήρως.
- 11 Και αυτοί που θα σκληρύνουν την καρδιά τους, σε αυτούς δίνεται το μικρότερο τμήμα του λόγου μέχρις ότου δεν ξέρουν τίποτα σχετικά με τα μυστήρια. Και τότε σύρονται αιχμάλωτοι από τον διάβολο, και οδηγούνται κατά το θέλημά του στην καταστροφή. Λοιπόν αυτό είναι εκείνο που υπονοούν οι αλυσίδες της κόλασης.
- 12 Και ο Αμουλέκ έχει μιλήσει απλά σχετικά με τον θάνατο, και για την ανάσταση από τη θνητότητα αυτήν σε κατάσταση αθανασίας, και προσαγωγή εμπρός στο βήμα του Θεού, για να κριθούμε σύμφωνα με τα έργα μας.
- 13 Τότε, αν οι καρδιές μας έχουν σκληρύνει, μάλιστα, αν έχουμε σκληρύνει τις καρδιές μας ενάντια στον λόγο, τόσο που να μην υπάρχει μέσα μας, τότε η κατάστασή μας θα είναι απαίσια, επειδή τότε θα καταδικαστούμε.
- 14 Επειδή τα λόγια μας θα μας καταδικάσουν, μάλιστα, όλα τα έργα μας θα μας καταδικάσουν. Δεν θα βρεθούμε ακηλίδωτοι, και οι σκέψεις μας κι αυτές θα μας καταδικάσουν. Και σε αυτήν την απαίσια κατάσταση δεν θα τολμούμε να κοιτάξουμε ψηλά προς τον Θεό μας, και πολύ θα επιθυμούσαμε να μπορούσαμε να προστάζαμε τις πέτρες και τα βουνά να πέσουν επάνω μας, να μας κρύψουν από την παρουσία του.

And Zeezrom began to inquire of them diligently, that he might know more concerning the kingdom of God. And he said unto Alma: What does this mean which Amulek hath spoken concerning the resurrection of the dead, that all shall rise from the dead, both the just and the unjust, and are brought to stand before God to be judged according to their works?

And now Alma began to expound these things unto him, saying: It is given unto many to know the mysteries of God; nevertheless they are laid under a strict command that they shall not impart only according to the portion of his word which he doth grant unto the children of men, according to the heed and diligence which they give unto him.

And therefore, he that will harden his heart, the same receiveth the lesser portion of the word; and he that will not harden his heart, to him is given the greater portion of the word, until it is given unto him to know the mysteries of God until he know them in full.

And they that will harden their hearts, to them is given the lesser portion of the word until they know nothing concerning his mysteries; and then they are taken captive by the devil, and led by his will down to destruction. Now this is what is meant by the chains of hell.

And Amulek hath spoken plainly concerning death, and being raised from this mortality to a state of immortality, and being brought before the bar of God, to be judged according to our works.

Then if our hearts have been hardened, yea, if we have hardened our hearts against the word, insomuch that it has not been found in us, then will our state be awful, for then we shall be condemned.

For our words will condemn us, yea, all our works will condemn us; we shall not be found spotless; and our thoughts will also condemn us; and in this awful state we shall not dare to look up to our God; and we would fain be glad if we could command the rocks and the mountains to fall upon us to hide us from his presence.

15 Όμως αυτό δεν γίνεται. Πρέπει να έλθουμε και να σταθούμε εμπρός του στη δόξα του και στη δύναμή του, και στην ισχύ του, στη μεγαλοσύνη του και στην κυριαρχία του, και να αναγνωρίσουμε προς παντοτινή ντροπή μας ότι όλες οι κρίσεις του είναι δίκαιες, ότι είναι δίκαιος σε όλα του τα έργα, και ότι είναι πολυεύσπλαχνος προς όλα τα τέκνα των ανθρώπων, και ότι έχει κάθε δύναμη να σώσει κάθε άνθρωπο που πιστεύει στο όνομά του και παράγει καρπό αρμόζοντα προς μετάνοια.

16 Και τώρα ιδού, σας λέω, ύστερα έρχεται θάνατος, μάλιστα ο δεύτερος θάνατος που είναι πνευματικός θάνατος. Τότε είναι ο καιρός που όποιος πεθάνει μέσα στις αμαρτίες του, κατά τον υλικό θάνατο, θα υποστεί επίσης πνευματικό θάνατο. Μάλιστα, θα πεθάνει ως προς εκείνα που ανήκουν στη χρηστότητα.

17 Τότε είναι ο καιρός που τα βασανιστήρια τους θα είναι σαν λίμνη από φωτιά και θειάφι, της οποίας η φλόγα ανεβαίνει στους αιώνες των αιώνων. Και τότε είναι ο καιρός που θα συρθούν αλυσοδεμένοι σε παντοτινή καταστροφή, σύμφωνα με τη δύναμη και την αιχμαλωσία του Σατανά, αφού θα τους έχει υποτάξει σύμφωνα με το θέλημά του.

18 Τότε, σας λέω, αυτοί θα είναι σαν να μην έχει γίνει λύτρωση, επειδή δεν μπορούν να λυτρωθούν κατά τη δικαιοσύνη του Θεού. Και δεν μπορούν να πεθάνουν, αφού δεν θα υπάρχει πια διαφθορά.

19 Λοιπόν συνέβη ώστε όταν ο Άλμα σταμάτησε να λέει αυτά τα λόγια, η έκπληξη του λαού άρχισε να είναι μεγαλύτερη.

20 Όμως ήταν κάποιος Αντιόνα, που ήταν ένας από τους κυριότερους άρχοντες ανάμεσά τους, ο οποίος προχώρησε εμπρός και του είπε: Τι είναι αυτό που είπες, ότι οι άνθρωποι θα εγερθούν από τους νεκρούς και θα αλλάξουν από αυτήν τη θνητή σε αθάνατη κατάσταση, ώστε η ψυχή να μην μπορεί ποτέ να πεθάνει;

21 Τι εννοεί η αγία γραφή που λέει ότι ο Θεός έθεσε χερουβείμ και φλόγινη ρομφαία ανατολικά του κήπου της Εδέμ, μήπως οι προπάτορές μας εισέλθουν και φάνε από τον καρπό του δένδρου της ζωής, και ζήσουν αιωνίως; Έτσι λοιπόν βλέπουμε ότι δεν υπήρχε καμία πιθανότητα να ζήσουν για πάντα.

But this cannot be; we must come forth and stand before him in his glory, and in his power, and in his might, majesty, and dominion, and acknowledge to our everlasting shame that all his judgments are just; that he is just in all his works, and that he is merciful unto the children of men, and that he has all power to save every man that believeth on his name and bringeth forth fruit meet for repentance.

And now behold, I say unto you then cometh a death, even a second death, which is a spiritual death; then is a time that whosoever dieth in his sins, as to a temporal death, shall also die a spiritual death; yea, he shall die as to things pertaining unto righteousness.

Then is the time when their torments shall be as a lake of fire and brimstone, whose flame ascendeth up forever and ever; and then is the time that they shall be chained down to an everlasting destruction, according to the power and captivity of Satan, he having subjected them according to his will.

Then, I say unto you, they shall be as though there had been no redemption made; for they cannot be redeemed according to God's justice; and they cannot die, seeing there is no more corruption.

Now it came to pass that when Alma had made an end of speaking these words, the people began to be more astonished;

But there was one Antionah, who was a chief ruler among them, came forth and said unto him: What is this that thou hast said, that man should rise from the dead and be changed from this mortal to an immortal state, that the soul can never die?

What does the scripture mean, which saith that God placed cherubim and a flaming sword on the east of the garden of Eden, lest our first parents should enter and partake of the fruit of the tree of life, and live forever? And thus we see that there was no possible chance that they should live forever.

- 22 Τότε ο Άλμα του είπε: Αυτό ακριβώς είναι που ετοιμαζόμουν να εξηγήσω. Λοιπόν βλέπουμε ότι ο Αδάμ έπεσε τρώγοντας τον απαγορευμένο καρπό, σύμφωνα με τον λόγο του Θεού. Και έτσι βλέπουμε ότι με την πτώση του, όλη η ανθρωπότητα είχε υποστεί πτώση και ήταν χαμένη.
- 23 Και τώρα ιδού, σας λέω ότι αν ήταν δυνατόν να φάει ο Αδάμ από τον καρπό του δένδρου της ζωής εκείνη τη στιγμή, δεν θα είχε υπάρξει θάνατος, και ο λόγος θα είχε ακυρωθεί, κάνοντας τον Θεό ψεύτη, διότι είπε: Αν φας, εξάπαντος θα πεθάνεις.
- 24 Και βλέπουμε ότι ο θάνατος έρχεται στην ανθρωπότητα, μάλιστα, ο θάνατος για τον οποίο έχει μιλήσει ο Αμουλέκ, που είναι ο υλικός θάνατος. Παρά ταύτα δόθηκε στον άνθρωπο ένα χρονικό διάστημα κατά το οποίο να μπορεί να μετανοήσει. Γι' αυτό αυτή η ζωή έγινε κατάσταση δοκιμασίας. Μία περίοδος για να προετοιμασθεί να συναντήσει τον Θεό· μία περίοδος για να προετοιμασθεί για εκείνη την ατελείωτη κατάσταση, για την οποία μιλήσαμε, η οποία είναι μετά την ανάσταση των νεκρών.
- 25 Λοιπόν, αν δεν ήταν το σχέδιο της απολύτρωσης, το οποίο τέθηκε από καταβολής κόσμου, δεν θα μπορούσε να υπάρξει ανάσταση των νεκρών. Όμως, τέθηκε σχέδιο απολύτρωσης, το οποίο θα πραγματοποιήσει την ανάσταση των νεκρών, για την οποία έχει γίνει λόγος.
- 26 Και τώρα ιδού, αν ήταν δυνατόν οι προπάτορές μας να μπορούσαν να είχαν προχωρήσει και να είχαν φάει από το δένδρο της ζωής, θα ήταν για πάντα δυστυχείς, χωρίς να έχουν δοκιμαστική κατάσταση. Έτσι λοιπόν, το σχέδιο απολύτρωσης θα είχε ματαιωθεί και ο λόγος του Θεού θα είχε ακυρωθεί, χωρίς καμία ισχύ.
- 27 Όμως ιδού, δεν ήταν έτσι, αλλά καθορίστηκε οι άνθρωποι να πρέπει να πεθάνουν, και μετά τον θάνατο να πρέπει να έλθουν προς κρίση, αυτήν την ίδια κρίση για την οποία έχουμε μιλήσει, που είναι το τέλος.
- 28 Και αφού ο Θεός καθόρισε αυτά όλα να συμβούν στους ανθρώπους, ιδού, τότε είδε ότι ήταν σκόπιμο να ξέρουν οι άνθρωποι αυτά όλα τα οποία τους είχε καθορίσει.
- 29 Γι' αυτό έστειλε αγγέλους να συνομιλήσουν μαζί τους, οι οποίοι έκαναν τους ανθρώπους να δουν τη δόξα του.

Now Alma said unto him: This is the thing which I was about to explain. Now we see that Adam did fall by the partaking of the forbidden fruit, according to the word of God; and thus we see, that by his fall, all mankind became a lost and fallen people.

And now behold, I say unto you that if it had been possible for Adam to have partaken of the fruit of the tree of life at that time, there would have been no death, and the word would have been void, making God a liar, for he said: If thou eat thou shalt surely die.

And we see that death comes upon mankind, yea, the death which has been spoken of by Amulek, which is the temporal death; nevertheless there was a space granted unto man in which he might repent; therefore this life became a probationary state; a time to prepare to meet God; a time to prepare for that endless state which has been spoken of by us, which is after the resurrection of the dead.

Now, if it had not been for the plan of redemption, which was laid from the foundation of the world, there could have been no resurrection of the dead; but there was a plan of redemption laid, which shall bring to pass the resurrection of the dead, of which has been spoken.

And now behold, if it were possible that our first parents could have gone forth and partaken of the tree of life they would have been forever miserable, having no preparatory state; and thus the plan of redemption would have been frustrated, and the word of God would have been void, taking none effect.

But behold, it was not so; but it was appointed unto men that they must die; and after death, they must come to judgment, even that same judgment of which we have spoken, which is the end.

And after God had appointed that these things should come unto man, behold, then he saw that it was expedient that man should know concerning the things whereof he had appointed unto them;

Therefore he sent angels to converse with them, who caused men to behold of his glory.

30 Και άρχισαν από εκείνη τη στιγμή να επικαλούνται το όνομά του. Γι' αυτό ο Θεός συνομίλησε με τους ανθρώπους και τους έκανε γνωστό το σχέδιο της απολύτρωσης, το οποίο είχε προετοιμασθεί από καταβολής κόσμου. Και τους το έκανε γνωστό ανάλογα με την πίστη και τη μετάνοιά τους και τα άγια έργα τους.

31 Επομένως, έδωσε εντολές στους ανθρώπους, αφού αυτοί είχαν πρώτα παραβεί τις πρώτες εντολές κατά τα όσα ήταν εγκόσμια, και αφού έγιναν σαν θεοί, γνωρίζοντας το καλό από το κακό, θέτοντας τον εαυτό τους σε κατάσταση να ενεργούν, δηλαδή αφού τέθηκαν σε κατάσταση να ενεργούν σύμφωνα με τη θέλησή τους και την επιθυμία τους, για να κάνουν είτε κακό είτε καλό —

32 Γι' αυτό ο Θεός τους έδωσε εντολές, αφού τους είχε κάνει γνωστό το σχέδιο απολύτρωσης, ότι δεν έπρεπε να κάνουν κακό, αφού η ποινή τους θα ήταν δεύτερος θάνατος, που ήταν παντοτινός θάνατος ως προς εκείνα που αφορούν στη χρηστότητα. Γιατί σαν αυτούς το σχέδιο απολύτρωσης δεν θα είχε ισχύ, επειδή τα έργα δικαιοσύνης δεν μπορούσαν να καταστραφούν, σύμφωνα με την υπέρτατη καλοσύνη του Θεού.

33 Όμως ο Θεός κάλεσε τους ανθρώπους, στο όνομα του Υιού του, (αφού αυτό ήταν το σχέδιο απολύτρωσης που είχε θεθεί) λέγοντας: Αν μετανοήσετε και δεν σκληρύνετε την καρδιά σας, τότε θα έχω ευσπλαχνία για εσάς, μέσω του Μονογενούς μου Υιού.

34 Γι' αυτό, όποιος μετανοήσει και δεν σκληρύνει την καρδιά του, θα διεκδικήσει ευσπλαχνία μέσω του Μονογενούς μου Υιού, προς άφεση των αμαρτιών του, και αυτοί θα εισέλθουν στην ανάπαυσή μου.

35 Και όποιος σκληρύνει την καρδιά του και κάνει ανομία, ιδού, ορκίζομαι στην οργή μου ότι δεν θα εισέλθει στην ανάπαυσή μου.

36 Και τώρα, αδελφοί μου, ιδού, σας λέω ότι αν σκληρύνετε την καρδιά σας δεν θα εισέλθετε στην ανάπαυση του Κυρίου. Γι' αυτό, η ανομία σας αποτελεί πρόκληση προς αυτόν για να στείλει την οργή του επάνω σας όπως κατά την πρώτη πρόκληση, μάλιστα, σύμφωνα με τον λόγο του κατά την τελευταία πρόκληση, όπως και την πρώτη, προς την παντοτινή καταστροφή της ψυχής σας. Επομένως, σύμφωνα με τον λόγο του, προς τον τελευταίο θάνατο, όπως και τον πρώτο.

And they began from that time forth to call on his name; therefore God conversed with men, and made known unto them the plan of redemption, which had been prepared from the foundation of the world; and this he made known unto them according to their faith and repentance and their holy works.

Wherefore, he gave commandments unto men, they having first transgressed the first commandments as to things which were temporal, and becoming as gods, knowing good from evil, placing themselves in a state to act, or being placed in a state to act according to their wills and pleasures, whether to do evil or to do good—

Therefore God gave unto them commandments, after having made known unto them the plan of redemption, that they should not do evil, the penalty thereof being a second death, which was an everlasting death as to things pertaining unto righteousness; for on such the plan of redemption could have no power, for the works of justice could not be destroyed, according to the supreme goodness of God.

But God did call on men, in the name of his Son, (this being the plan of redemption which was laid) saying: If ye will repent, and harden not your hearts, then will I have mercy upon you, through mine Only Begotten Son;

Therefore, whosoever repenteth, and hardeneth not his heart, he shall have claim on mercy through mine Only Begotten Son, unto a remission of his sins; and these shall enter into my rest.

And whosoever will harden his heart and will do iniquity, behold, I swear in my wrath that he shall not enter into my rest.

And now, my brethren, behold I say unto you, that if ye will harden your hearts ye shall not enter into the rest of the Lord; therefore your iniquity provoketh him that he sendeth down his wrath upon you as in the first provocation, yea, according to his word in the last provocation as well as the first, to the everlasting destruction of your souls; therefore, according to his word, unto the last death, as well as the first.

37 Και τώρα, αδελφοί μου, βλέποντας ότι τα ξέρουμε αυτά, και είναι αλήθεια, ας μετανοήσουμε, και να μην σκληρύνουμε την καρδιά μας, για να μην προκαλέσουμε τον Κύριο τον Θεό μας να ρίξει την οργή του προς εμάς κατά τις δεύτερες αυτές εντολές τις οποίες μας έχει δώσει. Όμως ας εισέλθουμε στην ανάπαυση του Θεού, η οποία έχει προετοιμασθεί σύμφωνα με τον λόγο του.

And now, my brethren, seeing we know these things, and they are true, let us repent, and harden not our hearts, that we provoke not the Lord our God to pull down his wrath upon us in these his second commandments which he has given unto us; but let us enter into the rest of God, which is prepared according to his word.

Άλμα 13

- 1 Και πάλι, αδελφοί μου, θα ήθελα να φέρω στον νου σας τον καιρό που ο Κύριος ο Θεός έδωσε στα τέκνα του αυτές τις εντολές. Και θα ήθελα να θυμηθείτε ότι ο Κύριος ο Θεός χειροτόνησε ιερείς κατά την ιερή τάξη του, η οποία ήταν κατά την τάξη του Υιού του, για να διδάξει αυτά τα θέματα στον λαό.
- 2 Και εκείνοι οι ιερείς χειροτονήθηκαν κατά την τάξη του Υιού του, κατά έναν τρόπο ώστε με αυτόν να ξέρει ο λαός με ποιον τρόπο να αποβλέπει προς τον Υιό του για λύτρωση.
- 3 Και αυτός είναι ο τρόπος κατά τον οποίο χειροτονήθηκαν – αφού είχαν κληθεί και προετοιμασθεί από καταβολής κόσμου σύμφωνα με την πρόγνωση του Θεού, χάρη της υπερβολικής πίστης τους και των καλών τους έργων, αφού αφέθηκαν καταρχάς να διαλέξουν το καλό ή το κακό, άρα, αφού διάλεξαν το καλό και άσκησαν υπερβολικά μεγάλη πίστη, κλήθηκαν με αγία κλήση, μάλιστα, με εκείνη την αγία κλήση η οποία είχε προετοιμασθεί και ήταν σύμφωνη με προπαρασκευαστική λύτρωση για παρόμοιους.
- 4 Και έτσι έχουν κληθεί σε αυτήν την αγία κλήση λόγω της πίστης τους, ενώ άλλοι απέριπταν το Πνεύμα του Θεού λόγω της σκληρότητας της καρδιάς τους και της τύφλωσης του νου τους, ενώ, αν δεν ήταν αυτό, θα μπορούσαν να είχαν τόσο μεγάλο προνόμιο όσο και οι αδελφοί τους.
- 5 Ή, εντέλει, κατ' αρχάς αυτοί ήταν στην ίδια κατάσταση με τους αδελφούς τους. Έτσι, αυτή η αγία κλήση που είχε προετοιμασθεί από καταβολής κόσμου για όσους δεν θα σκλήρυναν την καρδιά τους, που ήταν κατά την εξιλέωση και μέσω αυτής του Μονογενούς Υιού, ο οποίος είχε προετοιμασθεί –
- 6 Και έτσι αφού είχαν κληθεί με αυτήν την αγία κλήση, και είχαν χειροτονηθεί στην αρχιεροσύνη της αγίας τάξης του Θεού, για να διδάξουν τις εντολές του στα τέκνα των ανθρώπων, ώστε να εισέλθουν και εκείνα στην ανάπαυσή του –

Alma 13

And again, my brethren, I would cite your minds forward to the time when the Lord God gave these commandments unto his children; and I would that ye should remember that the Lord God ordained priests, after his holy order, which was after the order of his Son, to teach these things unto the people.

And those priests were ordained after the order of his Son, in a manner that thereby the people might know in what manner to look forward to his Son for redemption.

And this is the manner after which they were ordained—being called and prepared from the foundation of the world according to the foreknowledge of God, on account of their exceeding faith and good works; in the first place being left to choose good or evil; therefore they having chosen good, and exercising exceedingly great faith, are called with a holy calling, yea, with that holy calling which was prepared with, and according to, a preparatory redemption for such.

And thus they have been called to this holy calling on account of their faith, while others would reject the Spirit of God on account of the hardness of their hearts and blindness of their minds, while, if it had not been for this they might have had as great privilege as their brethren.

Or in fine, in the first place they were on the same standing with their brethren; thus this holy calling being prepared from the foundation of the world for such as would not harden their hearts, being in and through the atonement of the Only Begotten Son, who was prepared—

And thus being called by this holy calling, and ordained unto the high priesthood of the holy order of God, to teach his commandments unto the children of men, that they also might enter into his rest—

- 7 Αυτή η αρχιεροσύνη που ήταν κατά την τάξη του Υιού του, η οποία τάξη ήταν από καταβολής κόσμου, δηλαδή, με άλλα λόγια, που ήταν χωρίς αρχή ημερών ούτε τέλος ετών, που είχε προετοιμασθεί από αιωνιότητα έως όλη την αιωνιότητα, σύμφωνα με την πρόγνωσή του για τα πάντα –
- 8 Λοιπόν αυτοί χειροτονήθηκαν κατά τον τρόπο αυτόν –αφού είχαν κληθεί με αγία κλήση, και χειροτονηθεί με αγία διάταξη, και παίρνοντας επάνω τους την αρχιεροσύνη της αγίας τάξης, η οποία κλήση, και διάταξη, και αρχιεροσύνη, είναι χωρίς αρχή ούτε τέλος–
- 9 Έτσι αυτοί γίνονται αρχιερείς για πάντα, κατά την τάξη του Υιού, του Μονογενούς του Πατέρα, ο οποίος είναι χωρίς αρχή ημερών ούτε τέλος ετών, ο οποίος είναι γεμάτος χάρη, ευθυδικία και αλήθεια. Και έτσι είναι. Αμήν.
- 10 Λοιπόν, όπως είπα σχετικά με την αγία τάξη, δηλαδή την αρχιεροσύνη αυτή, υπήρχαν πολλοί που χειροτονήθηκαν και έγιναν αρχιερείς του Θεού. Και αυτό έγινε λόγω της υπερβολικής τους πίστεως και μετάνοιας, και της χρηστότητάς τους ενώπιον του Θεού, επειδή διάλεξαν να μετανοήσουν και να ενεργούν με χρηστότητα παρά να αφανιστούν.
- 11 Γι' αυτό κλήθηκαν κατά την αγία αυτή κλήση, και καθαγιάστηκαν, και τα ενδύματά τους πλύθηκαν και λευκάνθηκαν μέσω του αίματος του Αμνού.
- 12 Λοιπόν αυτοί αφού είχαν εξαγιστεί με το Άγιο Πνεύμα, αφού είχαν τα ενδύματά τους λευκανθεί, και αφού ήταν αγνοί και ακηλίδωτοι ενώπιον του Θεού, δεν μπορούσαν να αντικρίσουν την αμαρτία παρά μόνο με απέχθεια. Και υπήρχαν πολλοί, υπερβολικά πολλοί, που είχαν γίνει αγνοί και εισήλθαν στην ανάπαυση του Κυρίου του Θεού τους.
- 13 Και τώρα, αδελφοί μου, θα ήθελα να ταπεινώσετε τον εαυτό σας ενώπιον του Θεού, και να παραγάγετε καρπό αρμόζοντα στη μετάνοια, ώστε και εσείς να μπορέσετε να εισέλθετε σε εκείνη την ανάπαυση.
- 14 Μάλιστα, ταπεινώστε τον εαυτό σας σαν τον λαό κατά τις ημέρες του Μελχισεδέκ, ο οποίος ήταν κι αυτός αρχιερέας κατά την ίδια τάξη για την οποία έχω μιλήσει, ο οποίος επίσης πήρε επάνω του την αρχιεροσύνη για πάντα.

This high priesthood being after the order of his Son, which order was from the foundation of the world; or in other words, being without beginning of days or end of years, being prepared from eternity to all eternity, according to his foreknowledge of all things—

Now they were ordained after this manner—being called with a holy calling, and ordained with a holy ordinance, and taking upon them the high priesthood of the holy order, which calling, and ordinance, and high priesthood, is without beginning or end—

Thus they become high priests forever, after the order of the Son, the Only Begotten of the Father, who is without beginning of days or end of years, who is full of grace, equity, and truth. And thus it is. Amen.

Now, as I said concerning the holy order, or this high priesthood, there were many who were ordained and became high priests of God; and it was on account of their exceeding faith and repentance, and their righteousness before God, they choosing to repent and work righteousness rather than to perish;

Therefore they were called after this holy order, and were sanctified, and their garments were washed white through the blood of the Lamb.

Now they, after being sanctified by the Holy Ghost, having their garments made white, being pure and spotless before God, could not look upon sin save it were with abhorrence; and there were many, exceedingly great many, who were made pure and entered into the rest of the Lord their God.

And now, my brethren, I would that ye should humble yourselves before God, and bring forth fruit meet for repentance, that ye may also enter into that rest.

Yea, humble yourselves even as the people in the days of Melchizedek, who was also a high priest after this same order which I have spoken, who also took upon him the high priesthood forever.

- 15 Και ήταν αυτός ο ίδιος ο Μελχισεδέκ στον οποίον ο Αβραάμ πλήρωσε δέκατα. Μάλιστα, ακόμα και ο πατέρας μας ο Αβραάμ πλήρωσε δέκατα, το ένα δέκατο τμήμα από ό,τι είχε αποκτήσει.
- 16 Λοιπόν αυτές οι διατάξεις τελούνταν κατά τον τρόπο αυτόν, ώστε έτσι ο λαός να προσβλέπει στον Υιό του Θεού, ενώ αυτό ήταν σύμβολο της τάξης του, δηλαδή αυτή ήταν η τάξη του, και αυτό ώστε να προσβλέπουν σε αυτόν για άφεση των αμαρτιών τους, ώστε να εισέλθουν στην ανάπαυση του Κυρίου.
- 17 Λοιπόν αυτός ο Μελχισεδέκ ήταν βασιλιάς επί της γης Σαλήμ. Και ο λαός του είχε γίνει ισχυρός σε ανομία και βδέλυγμα. Μάλιστα, είχαν όλοι τους παραστρατήσει. Ήταν όλοι γεμάτοι από κάθε είδος κακία.
- 18 Όμως ο Μελχισεδέκ έχοντας ασκήσει ισχυρή πίστη, και έλαβε τη θέση της αρχιεροσύνης σύμφωνα με την αγία τάξη του Θεού, κήρυττε μετάνοια στον λαό του. Και ιδού, αυτοί πράγματι μετανόησαν. Και εδραίωσε την ειρήνη στη χώρα ο Μελχισεδέκ κατά τις ημέρες του. Γι' αυτό ονομάστηκε άρχοντας ειρήνης, διότι ήταν ο βασιλιάς της Σαλήμ. Και βασιλεύσε υπό τον πατέρα του.
- 19 Λοιπόν, υπήρξαν πολλοί πριν από αυτόν, και υπήρξαν πολλοί ύστερα από αυτόν, αλλά κανένας δεν ήταν ανώτερος. Γι' αυτό, αναφέρουν ειδικότερα αυτόν.
- 20 Λοιπόν δεν χρειάζεται να επαναλάβω το θέμα. ό,τι έχω πει ως αρκούν. Ιδού, οι γραφές είναι ενώπιόν σας. Αν τις διαστρεβλώνετε, θα αποβεί στον δικό σας όλεθρο.
- 21 Και τώρα συνέβη ώστε όταν τους είπε αυτά τα λόγια ο Άλμα, άπλωσε εμπρός το χέρι του προς αυτούς και φώναξε με δυνατή φωνή, λέγοντας: Τώρα είναι ο καιρός να μετανοήσετε, διότι η ημέρα της σωτηρίας πλησιάζει.
- 22 Μάλιστα, και η φωνή του Κυρίου, με το στόμα των αγγέλων, το διαλαλεί προς όλα τα έθνη. Μάλιστα, το διαλαλεί, ώστε να έχουν χαράς ευαγγέλια μεγάλης αγαλλίασης. Μάλιστα, και αυτά τα χαράς ευαγγέλια αυτός τα κάνει να ηχούν σε όλο τον λαό του, μάλιστα, ακόμα και σε εκείνους που είναι διασκορπισμένοι μακριά επάνω στο πρόσωπο της γης. Επομένως έχουν έλθει σε εμάς.

And it was this same Melchizedek to whom Abraham paid tithes; yea, even our father Abraham paid tithes of one-tenth part of all he possessed.

Now these ordinances were given after this manner, that thereby the people might look forward on the Son of God, it being a type of his order, or it being his order, and this that they might look forward to him for a remission of their sins, that they might enter into the rest of the Lord.

Now this Melchizedek was a king over the land of Salem; and his people had waxed strong in iniquity and abomination; yea, they had all gone astray; they were full of all manner of wickedness;

But Melchizedek having exercised mighty faith, and received the office of the high priesthood according to the holy order of God, did preach repentance unto his people. And behold, they did repent; and Melchizedek did establish peace in the land in his days; therefore he was called the prince of peace, for he was the king of Salem; and he did reign under his father.

Now, there were many before him, and also there were many afterwards, but none were greater; therefore, of him they have more particularly made mention.

Now I need not rehearse the matter; what I have said may suffice. Behold, the scriptures are before you; if ye will wrest them it shall be to your own destruction.

And now it came to pass that when Alma had said these words unto them, he stretched forth his hand unto them and cried with a mighty voice, saying: Now is the time to repent, for the day of salvation draweth nigh;

Yea, and the voice of the Lord, by the mouth of angels, doth declare it unto all nations; yea, doth declare it, that they may have glad tidings of great joy; yea, and he doth sound these glad tidings among all his people, yea, even to them that are scattered abroad upon the face of the earth; wherefore they have come unto us.

- 23 Και γίνονται γνωστά σε εμάς με απλούς όρους, ώστε να καταλάβουμε, ώστε να μην μπορούμε να κάνουμε λάθος. Και αυτό επειδή είμαστε περιπλανώμενοι σε ξένη χώρα. Γι' αυτό, έχουμε έτσι άκρως ευνοηθεί, διότι μας έχουν διαλαληθεί αυτά τα χαράς ευαγγέλια σε όλα τα μέρη του αμπελώνα μας.
- 24 Γιατί ιδού, οι άγγελοι τα διαλαλούν σε πολλούς αυτήν τη στιγμή στη χώρα μας. Και αυτό με σκοπό να προετοιμάσουν την καρδιά των τέκνων των ανθρώπων για να δεχθεί τον λόγο του κατά την ώρα του ερχομού του στη δόξα του.
- 25 Και τώρα περιμένουμε μόνο να ακούσουμε τα χαρούμενα νέα να ανακοινώνονται σε εμάς από το στόμα των αγγέλων, για τον ερχομό του· διότι ο καιρός έρχεται, πόσο σύντομα δεν ξέρουμε. Μακάρι με το θέλημα του Θεού να ήταν κατά τις ημέρες μου, αλλά ας είναι συντομότερα η αργότερα, με αυτό εγώ θα αγαλλιάσω.
- 26 Και θα γίνει γνωστό σε δίκαιους και αγίους ανθρώπους, από το στόμα αγγέλων, κατά τον καιρό του ερχομού του, ώστε τα λόγια των πατέρων μας να εκπληρωθούν σύμφωνα με εκείνα που έχουν πει σχετικά με αυτόν, που ήταν σύμφωνα με το πνεύμα της προφητείας που ήταν μέσα τους.
- 27 Και τώρα, αδελφοί μου, εύχομαι από τα βάθη της καρδιάς μου, μάλιστα, με μεγάλη αγωνία μέχρι και πόνου, να ακούσετε τα λόγια μου, και να αποτινάξετε τις αμαρτίες σας, και να μην αναβάλλετε την ημέρα της μετάνοιάς σας.
- 28 Όμως είτε να ταπεινώσετε τον εαυτό σας ενώπιον του Κυρίου, και να επικαλείστε το άγιο όνομά του, και να προσέχετε και να προσεύχεστε διαρκώς, για να μην μπείτε σε πειρασμό ανώτερο από ό,τι μπορείτε να αντέξετε, και έτσι να οδηγηθείτε από το Άγιο Πνεύμα, γινόμενοι ταπεινόφρονες, πράοι, ενδοτικοί, υπομονετικοί, γεμάτοι αγάπη και κάθε μακροθυμία.
- 29 Έχοντας πίστη στον Κύριο. Έχοντας ελπίδα ότι θα λάβετε αιώνια ζωή. Έχοντας την αγάπη του Θεού πάντα μέσα στην καρδιά σας, ώστε να υψωθείτε κατά την τελευταία ημέρα και να εισέλθετε στην ανάπαυσή του.
- 30 Και είτε ο Κύριος να σας χαρίσει μετάνοια, ώστε να μη ρίξει επάνω σας την οργή του, ώστε να μην δεθείτε με τις αλυσίδες της κόλασης, ώστε να μην υποστείτε τον δεύτερο θάνατο.

And they are made known unto us in plain terms, that we may understand, that we cannot err; and this because of our being wanderers in a strange land; therefore, we are thus highly favored, for we have these glad tidings declared unto us in all parts of our vineyard.

For behold, angels are declaring it unto many at this time in our land; and this is for the purpose of preparing the hearts of the children of men to receive his word at the time of his coming in his glory.

And now we only wait to hear the joyful news declared unto us by the mouth of angels, of his coming; for the time cometh, we know not how soon. Would to God that it might be in my day; but let it be sooner or later, in it I will rejoice.

And it shall be made known unto just and holy men, by the mouth of angels, at the time of his coming, that the words of our fathers may be fulfilled, according to that which they have spoken concerning him, which was according to the spirit of prophecy which was in them.

And now, my brethren, I wish from the inmost part of my heart, yea, with great anxiety even unto pain, that ye would hearken unto my words, and cast off your sins, and not procrastinate the day of your repentance;

But that ye would humble yourselves before the Lord, and call on his holy name, and watch and pray continually, that ye may not be tempted above that which ye can bear, and thus be led by the Holy Spirit, becoming humble, meek, submissive, patient, full of love and all long-suffering;

Having faith on the Lord; having a hope that ye shall receive eternal life; having the love of God always in your hearts, that ye may be lifted up at the last day and enter into his rest.

And may the Lord grant unto you repentance, that ye may not bring down his wrath upon you, that ye may not be bound down by the chains of hell, that ye may not suffer the second death.

31 Και είπε ο Άλμα προς τον λαό και πολλά περισσότερα
λόγια, τα οποία δεν έχουν γραφεί σε αυτό το βιβλίο.

And Alma spake many more words unto the people,
which are not written in this book.

Άλμα 14

- 1 Και συνέβη ώστε όταν έπαψε να μιλά στον λαό, πολλοί από αυτούς πίστεψαν στα λόγια του, και άρχισαν να μετανοούν, και να ερευνούν τις γραφές.
- 2 Όμως το μεγαλύτερο μέρος από αυτούς επιθυμούσαν να αφανίσουν τον Άλμα και τον Αμουλέκ, επειδή είχαν θυμώσει με τον Άλμα εξαιτίας της απλότητας των λόγων του προς τον Ζηζρώμ. Και είπαν επίσης ότι ο Αμουλέκ τους είχε πει ψέματα, και είχε στηλιτεύσει τον νόμο τους και επίσης τους δικηγόρους και τους δικαστές τους.
- 3 Και είχαν επίσης θυμώσει με τον Άλμα και τον Αμουλέκ. Και επειδή είχαν καταθέσει μαρτυρία τόσο απλά εναντίον της κακίας τους, επεδίωκαν να τους σκοτώσουν μυστικώς.
- 4 Όμως συνέβη ώστε δεν το έκαναν, αλλά τους πήραν και τους έδεσαν με γερά σχοινιά, και τους πήγαν εμπρός στον αρχιδικαστή της χώρας.
- 5 Και ο λαός πήγε και κατέθεσε εναντίον τους – καταθέτοντας μαρτυρία ότι είχαν στηλιτεύσει τον νόμο και τους δικηγόρους και τους δικαστές της χώρας, και επίσης όλου του λαού που ήταν μέσα στη χώρα. Και κατέθεσαν επίσης μαρτυρία ότι δεν υπήρχε παρά μόνον ένας Θεός, και θα έστελνε τον Υιό του στον λαό, αλλά δεν θα τους έσωζε. Και πολλά παρόμοια κατέθεσε ως μαρτυρία ο λαός εναντίον του Άλμα και του Αμουλέκ. Λοιπόν αυτό έγινε ενώπιον του αρχιδικαστή της χώρας.
- 6 Και συνέβη ώστε ο Ζηζρώμ κατεπλάγη με τα λόγια που είχαν ειπωθεί. Και ήξερε επίσης για την τύφλωση του νου, την οποία είχε προκαλέσει στον λαό με τα ψευδή λόγια του. Και η ψυχή του άρχισε να βασανίζεται με τη συνείδηση της ενοχής του. Μάλιστα, άρχισε να περιβάλλεται από τους πόνους της κόλασης.

Alma 14

And it came to pass after he had made an end of speaking unto the people many of them did believe on his words, and began to repent, and to search the scriptures.

But the more part of them were desirous that they might destroy Alma and Amulek; for they were angry with Alma, because of the plainness of his words unto Zeezrom; and they also said that Amulek had lied unto them, and had reviled against their law and also against their lawyers and judges.

And they were also angry with Alma and Amulek; and because they had testified so plainly against their wickedness, they sought to put them away privily.

But it came to pass that they did not; but they took them and bound them with strong cords, and took them before the chief judge of the land.

And the people went forth and witnessed against them—testifying that they had reviled against the law, and their lawyers and judges of the land, and also of all the people that were in the land; and also testified that there was but one God, and that he should send his Son among the people, but he should not save them; and many such things did the people testify against Alma and Amulek. Now this was done before the chief judge of the land.

And it came to pass that Zeezrom was astonished at the words which had been spoken; and he also knew concerning the blindness of the minds, which he had caused among the people by his lying words; and his soul began to be harrowed up under a consciousness of his own guilt; yea, he began to be encircled about by the pains of hell.

7 Και συνέβη ώστε άρχισε να φωνάζει προς τον λαό, λέγοντας: Ιδού, είμαι ένοχος, και αυτοί οι άνθρωποι είναι ακηλίδωτοι ενώπιον του Θεού. Και άρχισε να ικετεύει γι' αυτούς από εκείνη τη στιγμή κι εμπρός. Όμως εκείνοι τον καθύβριζαν, λέγοντας: Σε έχει κι εσένα κατακυριεύσει ο διάβολος; Και τον έφτυσαν, και τον έδιωξαν από ανάμεσά τους, και επίσης όλους όσους πίστεψαν στα λόγια που είχαν ειπωθεί από τον Άλμα και τον Αμουλέκ. Και τους έδιωξαν, και έστειλαν ανθρώπους να τους λιθοβολήσουν.

8 Και έφεραν τις γυναίκες τους και τα παιδιά τους μαζί, και όσους πίστευαν ή είχαν διδαχτεί να πιστεύουν στον λόγο του Θεού φρόντισαν να τους ρίξουν στη φωτιά. Και έφεραν επίσης τα χρονικά τους τα οποία περιείχαν τις αγίες γραφές, και τα έριξαν κι αυτά στη φωτιά, για να καούν και να καταστραφούν από τη φωτιά.

9 Και συνέβη ώστε πήραν τον Άλμα και τον Αμουλέκ, και τους έφεραν στον τόπο του μαρτυρίου, για να παραστούν αυτόπτες μάρτυρες στον αφανισμό εκείνων που καίγονταν στη φωτιά.

10 Και όταν είδε ο Αμουλέκ τους πόνους των γυναικών και των παιδιών που καίγονταν μέσα στη φωτιά, πόνεσε κι αυτός ο ίδιος, και είπε στον Άλμα: Πώς μπορούμε να είμαστε μάρτυρες αυτής της απαίσιης σκηνης; Άρα ας απλώσουμε τα χέρια μας εμπρός, και ας ασκήσουμε τη δύναμη του Θεού που είναι μέσα μας, και ας τους σώσουμε από τις φλόγες.

11 Όμως ο Άλμα του είπε: Το Πνεύμα με πιέζει ότι δεν πρέπει να απλώσω εμπρός το χέρι μου· διότι ιδού, ο Κύριος τους δέχεται ψηλά στον εαυτό του, μέσα σε δόξα. Και επιτρέπει να γίνει αυτό το πράγμα, δηλαδή ο λαός να κάνει αυτό το πράγμα σε αυτούς, σύμφωνα με τη σκληρότητα της καρδιάς τους, ώστε οι κρίσεις που θα εφαρμόσει επάνω τους στην οργή του να είναι δίκαιες. Και το αίμα των αθώων θα σταθεί ως μαρτυρία εναντίον τους, μάλιστα, και θα κραυγάζει με μεγάλη δύναμη εναντίον τους κατά την τελευταία ημέρα.

12 Τώρα ο Αμουλέκ είπε στον Άλμα: Ιδού, ίσως να μας κάψουν κι εμάς.

13 Και ο Άλμα είπε: Ας γίνει σύμφωνα με το θέλημα του Κυρίου. Όμως, ιδού, το έργο μας δεν τελείωσε· γι' αυτό δεν μας καίνε.

And it came to pass that he began to cry unto the people, saying: Behold, I am guilty, and these men are spotless before God. And he began to plead for them from that time forth; but they reviled him, saying: Art thou also possessed with the devil? And they spit upon him, and cast him out from among them, and also all those who believed in the words which had been spoken by Alma and Amulek; and they cast them out, and sent men to cast stones at them.

And they brought their wives and children together, and whosoever believed or had been taught to believe in the word of God they caused that they should be cast into the fire; and they also brought forth their records which contained the holy scriptures, and cast them into the fire also, that they might be burned and destroyed by fire.

And it came to pass that they took Alma and Amulek, and carried them forth to the place of martyrdom, that they might witness the destruction of those who were consumed by fire.

And when Amulek saw the pains of the women and children who were consuming in the fire, he also was pained; and he said unto Alma: How can we witness this awful scene? Therefore let us stretch forth our hands, and exercise the power of God which is in us, and save them from the flames.

But Alma said unto him: The Spirit constraineth me that I must not stretch forth mine hand; for behold the Lord receiveth them up unto himself, in glory; and he doth suffer that they may do this thing, or that the people may do this thing unto them, according to the hardness of their hearts, that the judgments which he shall exercise upon them in his wrath may be just; and the blood of the innocent shall stand as a witness against them, yea, and cry mightily against them at the last day.

Now Amulek said unto Alma: Behold, perhaps they will burn us also.

And Alma said: Be it according to the will of the Lord. But, behold, our work is not finished; therefore they burn us not.

- 14 Λοιπόν συνέβη ώστε όταν αφανίσθηκαν τα σώματα εκείνων που είχαν ριχτεί στη φωτιά, και επίσης τα χρονικά που είχαν ριχτεί μέσα μαζί τους, ο αρχιδικαστής της χώρας ήλθε και στάθηκε εμπρός στον Άλμα και τον Αμουλέκ, καθώς ήταν δεμένοι, και τους χαστούκισε με το χέρι του στα μάγουλά τους, και τους είπε: Ύστερα από αυτά που έχετε δει, θα κηρύξετε πάλι προς αυτόν τον λαό, ώστε να τους ρίξουν σε λίμνη φωτιάς και θείου;
- 15 Ιδού, βλέπετε ότι δεν έχετε δύναμη να σώσετε εκείνους που ρίχτηκαν στη φωτιά ούτε ο Θεός τους έσωσε επειδή ήταν της δικής σας πίστης. Και τους ράπισε πάλι ο δικαστής στα μάγουλά τους, και ρώτησε: Τι λέτε για τον εαυτό σας;
- 16 Τώρα αυτός ο δικαστής ήταν κατά την τάξη και πίστη του Νεχώρ, που φόνευσε τον Γεδεών.
- 17 Και συνέβη ώστε ο Άλμα και ο Αμουλέκ δεν του απάντησαν τίποτα. Και τους ράπισε ξανά, και τους παρέδωσε στους αξιωματικούς για να τους ρίξουν στη φυλακή.
- 18 Και όταν είχαν ριχτεί στη φυλακή επί τρεις ημέρες, ήλθαν πολλοί δικηγόροι, και δικαστές, και ιερείς, και διδάσκαλοι, οι οποίοι ήταν της ομολογίας του Νεχώρ. Και ήλθαν μέσα στη φυλακή για να τους δουν, και τους επερωτούσαν για πολλά που είχαν λεχθεί, αλλά εκείνοι δεν τους απάντησαν τίποτα.
- 19 Και συνέβη ώστε στάθηκε εμπρός τους ο δικαστής και είπε: Γιατί δεν απαντάτε στα λόγια αυτού του λαού; Δεν ξέρετε ότι έχω εξουσία να σας παραδώσω στις φλόγες; Και τους πρόσταξε να μιλήσουν, όμως εκείνοι δεν απάντησαν τίποτα.
- 20 Και συνέβη ώστε αναχώρησαν και πήγαν στις δουλειές τους, αλλά ήλθαν πάλι την επαύριον. Και πάλι τους ράπισε ο δικαστής στα μάγουλά τους. Και πολλοί επίσης προχώρησαν και τους ράπισαν, λέγοντας: Θα σταθείτε πάλι και θα κρίνετε αυτόν τον λαό, και θα καταδικάσετε τον νόμο μας; Αν έχετε τέτοια μεγάλη δύναμη γιατί δεν ελευθερώνεστε;
- 21 Και πολλά τέτοια τους έλεγαν, τρίζοντας τα δόντια τους επάνω τους, και φτύνοντάς τους, και λέγοντας: Πώς θα φαινόμαστε όταν θα είμαστε καταραμένοι;

Now it came to pass that when the bodies of those who had been cast into the fire were consumed, and also the records which were cast in with them, the chief judge of the land came and stood before Alma and Amulek, as they were bound; and he smote them with his hand upon their cheeks, and said unto them: After what ye have seen, will ye preach again unto this people, that they shall be cast into a lake of fire and brimstone?

Behold, ye see that ye had not power to save those who had been cast into the fire; neither has God saved them because they were of thy faith. And the judge smote them again upon their cheeks, and asked: What say ye for yourselves?

Now this judge was after the order and faith of Nehor, who slew Gideon.

And it came to pass that Alma and Amulek answered him nothing; and he smote them again, and delivered them to the officers to be cast into prison.

And when they had been cast into prison three days, there came many lawyers, and judges, and priests, and teachers, who were of the profession of Nehor; and they came in unto the prison to see them, and they questioned them about many words; but they answered them nothing.

And it came to pass that the judge stood before them, and said: Why do ye not answer the words of this people? Know ye not that I have power to deliver you up unto the flames? And he commanded them to speak; but they answered nothing.

And it came to pass that they departed and went their ways, but came again on the morrow; and the judge also smote them again on their cheeks. And many came forth also, and smote them, saying: Will ye stand again and judge this people, and condemn our law? If ye have such great power why do ye not deliver yourselves?

And many such things did they say unto them, gnashing their teeth upon them, and spitting upon them, and saying: How shall we look when we are damned?

22 Και πολλά τέτοια, μάλιστα, όλων των ειδών τέτοια πράγματα τους έλεγαν. Και έτσι τους χλεύαζαν επί πολλές ημέρες. Και τους στερούσαν το φαγητό ώστε να πεινούν, και νερό ώστε να διψούν. Και τους αφαίρεσαν τα ρούχα τους ώστε ήταν γυμνοί. Και έτσι ήταν δεμένοι με γερά σχοινιά και κλεισμένοι στη φυλακή.

23 Και συνέβη ώστε αφού υπέφεραν έτσι για πολλές ημέρες, (και ήταν κατά τη δωδέκατη μέρα, κατά τον δέκατο μήνα, κατά το δέκατο χρόνο της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί) που ο αρχιδικαστής επί της χώρας του Αμμωνιχά και πολλοί από τους δασκάλους τους και τους δικηγόρους τους πήγαν στη φυλακή όπου ο Άλμα και ο Αμουλέκ ήταν δεμένοι με σχοινιά.

24 Και ο αρχιδικαστής στάθηκε εμπρός τους, και τους χτύπησε πάλι, και τους είπε: Αν έχετε τη δύναμη του Θεού, ελευθερωθείτε από αυτά τα δεσμά και ύστερα θα πιστέψουμε ότι ο Κύριος θα καταστρέψει αυτόν τον λαό σύμφωνα με τα λόγια σας.

25 Και συνέβη ώστε όλοι προχώρησαν και τους ράπισαν, λέγοντας τα ίδια λόγια, μέχρι και ο τελευταίος. Και όταν τους μίλησε και ο τελευταίος, η δύναμη του Θεού ήταν επάνω στον Άλμα και τον Αμουλέκ, και σηκώθηκαν και στάθηκαν στα πόδια τους.

26 Και φώναξε ο Άλμα και είπε: Για πόσο ακόμα θα υποφέρουμε αυτά τα βάσανα, ω Κύριε; Ω Κύριε, δώσε μας δύναμη ανάλογα με την πίστη μας την οποία έχουμε προς τον Χριστό, ακόμα και έως την απελευθέρωση. Και έσπασαν τα σχοινιά με τα οποία ήταν δεμένοι. Και όταν το είδαν αυτό οι άνθρωποι, άρχισαν να τρέπονται σε φυγή, επειδή ο φόβος του ολέθρου είχε πέσει επάνω τους.

27 Και συνέβη ώστε τόσο μεγάλος ήταν ο φόβος τους, ώστε έπεσαν στη γη, και δεν πρόφτασαν την εξώπορτα της φυλακής. Και η γη σείσθηκε ισχυρότατα, και οι τοίχοι της φυλακής σχίστηκαν στα δύο, έτσι ώστε έπεσαν στη γη. Και ο αρχιδικαστής και οι δικηγόροι και οι ιερείς και οι διδάσκαλοι, οι οποίοι χτύπησαν τον Άλμα και τον Αμουλέκ, σκοτώθηκαν από την πτώση τους.

And many such things, yea, all manner of such things did they say unto them; and thus they did mock them for many days. And they did withhold food from them that they might hunger, and water that they might thirst; and they also did take from them their clothes that they were naked; and thus they were bound with strong cords, and confined in prison.

And it came to pass after they had thus suffered for many days, (and it was on the twelfth day, in the tenth month, in the tenth year of the reign of the judges over the people of Nephi) that the chief judge over the land of Ammonihah and many of their teachers and their lawyers went in unto the prison where Alma and Amulek were bound with cords.

And the chief judge stood before them, and smote them again, and said unto them: If ye have the power of God deliver yourselves from these bands, and then we will believe that the Lord will destroy this people according to your words.

And it came to pass that they all went forth and smote them, saying the same words, even until the last; and when the last had spoken unto them the power of God was upon Alma and Amulek, and they rose and stood upon their feet.

And Alma cried, saying: How long shall we suffer these great afflictions, O Lord? O Lord, give us strength according to our faith which is in Christ, even unto deliverance. And they broke the cords with which they were bound; and when the people saw this, they began to flee, for the fear of destruction had come upon them.

And it came to pass that so great was their fear that they fell to the earth, and did not obtain the outer door of the prison; and the earth shook mightily, and the walls of the prison were rent in twain, so that they fell to the earth; and the chief judge, and the lawyers, and priests, and teachers, who smote upon Alma and Amulek, were slain by the fall thereof.

28 Και ο Άλμα με τον Αμουλέκ βγήκαν από τη φυλακή, και δεν είχαν τραυματιστεί, διότι ο Κύριος τους είχε χαρίσει δύναμη, σύμφωνα με την πίστη τους που ήταν προς τον Χριστό. Και ήλθαν αμέσως έξω από τη φυλακή και τα δεσμά τους λύθηκαν, και η φυλακή είχε καταρρεύσει στη γη, και κάθε ψυχή μέσα στους τοίχους της, εκτός από τον Άλμα και τον Αμουλέκ, είχε σκοτωθεί. Και ήλθαν αμέσως μέσα στην πόλη.

29 Τώρα οι άνθρωποι, έχοντας ακούσει ένα μεγάλο θόρυβο, ήλθαν τρέχοντας ανά πλήθη για να μάθουν την αιτία του. Και όταν είδαν τον Άλμα και τον Αμουλέκ να βγαίνουν από τη φυλακή, και οι τοίχοι της είχαν καταρρεύσει στο έδαφος, τους κατέλαβε μεγάλος φόβος, και τράπηκαν σε φυγή από την παρουσία του Άλμα και του Αμουλέκ όπως μία αίγα με το μικρό της τρέπεται σε φυγή από δύο λιοντάρια. Και έτσι έφευγαν από την παρουσία του Άλμα και του Αμουλέκ.

And Alma and Amulek came forth out of the prison, and they were not hurt; for the Lord had granted unto them power, according to their faith which was in Christ. And they straightway came forth out of the prison; and they were loosed from their bands; and the prison had fallen to the earth, and every soul within the walls thereof, save it were Alma and Amulek, was slain; and they straightway came forth into the city.

Now the people having heard a great noise came running together by multitudes to know the cause of it; and when they saw Alma and Amulek coming forth out of the prison, and the walls thereof had fallen to the earth, they were struck with great fear, and fled from the presence of Alma and Amulek even as a goat fleeth with her young from two lions; and thus they did flee from the presence of Alma and Amulek.

Άλμα 15

- 1 Και συνέβη ώστε ο Άλμα και ο Αμουλέκ προστάχθηκαν να αναχωρήσουν από εκείνη την πόλη. Και αναχώρησαν, και ήλθαν μέχρι μέσα στη χώρα της Σιδώμ. Και ιδού, εκεί βρήκαν όλους τους ανθρώπους που είχαν αναχωρήσει από τη χώρα του Αμμωνιχά, που τους είχαν εκδιώξει και λιθοβολήσει, επειδή πίστεψαν στα λόγια του Άλμα.
- 2 Και τους διηγήθηκαν όλα όσα είχαν συμβεί στις γυναίκες τους και στα παιδιά τους, και επίσης σχετικά με τον εαυτό τους, και τη δύναμή τους για απελευθέρωση.
- 3 Και επίσης ο Ζηζρώμ εκείτο άρρωστος στη Σιδώμ, με υψηλό πυρετό, ο οποίος προκλήθηκε από τα μεγάλα βάσανα του νου του λόγω της κακίας του, διότι υπέθεσε ότι δεν υπήρχαν πλέον ο Άλμα και ο Αμουλέκ. Και υπέθεσε ότι είχαν φονευθεί εξαιτίας της ανομίας του. Και αυτή η μεγάλη αμαρτία, και οι πολλές άλλες αμαρτίες του, τυραννούσαν όντως τον νου του έως ότου έγινε υπερβολικά βασανιστικό, μη έχοντας απελευθέρωση. Γι' αυτό άρχισε να καψαλίζεται από φλεγόμενη ζέστη.
- 4 Τώρα, όταν άκουσε ότι ο Άλμα και ο Αμουλέκ ήταν στη χώρα της Σιδώμ, άρχισε να παίρνει θάρρος η καρδιά του, και τους έστειλε αμέσως μήνυμα, επιθυμώντας να έλθουν προς αυτόν.
- 5 Και συνέβη ώστε εκείνοι πήγαν αμέσως, υπακούοντας στο μήνυμα που τους είχε στείλει. Και πήγαν μέσα στο σπίτι στον Ζηζρώμ. Και τον βρήκαν επάνω στο κρεβάτι του, άρρωστο, εξαντλημένο, με υψηλό πυρετό. Και ο νους του επίσης ήταν υπερβολικά βασανισμένος εξαιτίας των ανομιών του. Και όταν τους είδε, άπλωσε εμπρός το χέρι του και τους ικέτευσε για να τον θεραπεύσουν.
- 6 Και συνέβη ώστε ο Άλμα του είπε, πιάνοντάς τον από το χέρι: Πιστεύεις στη δύναμη του Χριστού προς σωτηρία;
- 7 Και εκείνος απάντησε και είπε: Μάλιστα, πιστεύω όλα τα λόγια που εσύ έχεις διδάξει.
- 8 Και ο Άλμα είπε: Αν πιστεύεις στη λύτρωση του Χριστού, μπορείς να θεραπευθείς.
- 9 Και εκείνος είπε: Μάλιστα, πιστεύω σύμφωνα με τα λόγια σου.

Alma 15

And it came to pass that Alma and Amulek were commanded to depart out of that city; and they departed, and came out even into the land of Sidom; and behold, there they found all the people who had departed out of the land of Ammonihah, who had been cast out and stoned, because they believed in the words of Alma.

And they related unto them all that had happened unto their wives and children, and also concerning themselves, and of their power of deliverance.

And also Zeezrom lay sick at Sidom, with a burning fever, which was caused by the great tribulations of his mind on account of his wickedness, for he supposed that Alma and Amulek were no more; and he supposed that they had been slain because of his iniquity. And this great sin, and his many other sins, did harrow up his mind until it did become exceedingly sore, having no deliverance; therefore he began to be scorched with a burning heat.

Now, when he heard that Alma and Amulek were in the land of Sidom, his heart began to take courage; and he sent a message immediately unto them, desiring them to come unto him.

And it came to pass that they went immediately, obeying the message which he had sent unto them; and they went in unto the house unto Zeezrom; and they found him upon his bed, sick, being very low with a burning fever; and his mind also was exceedingly sore because of his iniquities; and when he saw them he stretched forth his hand, and besought them that they would heal him.

And it came to pass that Alma said unto him, taking him by the hand: Believest thou in the power of Christ unto salvation?

And he answered and said: Yea, I believe all the words that thou hast taught.

And Alma said: If thou believest in the redemption of Christ thou canst be healed.

And he said: Yea, I believe according to thy words.

- 10 Και τότε ο Άλμα επικαλέστηκε τον Κύριο, λέγοντας: Ω Κύριε, Θεέ μας, ευσπλαχνίσου αυτόν τον άνθρωπο, και θεράπευσέ τον σύμφωνα με την πίστη του που έχει στον Χριστό.
- 11 Και όταν είπε ο Άλμα αυτά τα λόγια, ο Ζηεζρώμ πήδηξε όρθιος στα πόδια του, και άρχισε να περπατά. Και αυτό έγινε προς μεγάλη έκπληξη όλου του λαού. Και η γνώση αυτού διαδόθηκε σε όλη τη χώρα της Σιδώμ.
- 12 Και βάπτισε ο Άλμα τον Ζηεζρώμ προς τον Κύριο. Και εκείνος άρχισε από τη στιγμή εκείνη και πέρα να κηρύττει στον λαό.
- 13 Και ίδρυσε ο Άλμα εκκλησία στη χώρα της Σιδώμ, και διόρισε ιερείς και διδασκάλους στη χώρα, για να βαπτίζουν προς τον Κύριο όσους επιθυμούσαν να βαπτισθούν.
- 14 Και συνέβη ώστε αυτοί ήταν πολλοί, διότι συνέρρεαν από όλες τις περιοχές γύρω στη Σιδώμ και βαπτίζονταν.
- 15 Όμως, όσο για τους ανθρώπους που βρίσκονταν στη χώρα του Αμμωνιχά, αυτοί παρέμεναν ακόμη ένας σκληρόκαρδος και σκληροτράχηλος λαός. Και δεν μετανοούσαν για τις αμαρτίες τους, αποδίδοντας όλη τη δύναμη του Άλμα και του Αμουλέκ στον διάβολο· διότι ήταν από την ομολογία του Νεχώρ, και δεν πίστευαν στη μετάνοια για τις αμαρτίες τους.
- 16 Και συνέβη ώστε ο Άλμα και ο Αμουλέκ, έχοντας ο Αμουλέκ εγκαταλείψει όλο το χρυσάφι του και το ασήμι και τα πολύτιμα αντικείμενά του, τα οποία βρίσκονταν στη χώρα του Αμμωνιχά, για τον λόγο του Θεού, ενώ τον είχαν απορρίψει εκείνοι που κάποτε ήταν φίλοι του και επίσης ο πατέρας του και οι συγγενείς του.
- 17 Γι' αυτό, αφού εδραίωσε την εκκλησία στη Σιδώμ ο Άλμα, βλέποντας μια μεγάλη αλλαγή, μάλιστα, βλέποντας ότι ο λαός συγκρατείτο ως προς την υπερηφάνεια της καρδιάς του, και άρχισε να ταπεινώνεται ενώπιον του Θεού, και άρχισε να συγκεντρώνεται στα ιερά του για να λατρεύει τον Θεό εμπρός στον βωμό, προσέχοντας και προσευχόμενος συνεχώς, για να ελευθερωθεί από τον Σατανά, και από τον θάνατο και από τον όλεθρο —

And then Alma cried unto the Lord, saying: O Lord our God, have mercy on this man, and heal him according to his faith which is in Christ.

And when Alma had said these words, Zeezrom leaped upon his feet, and began to walk; and this was done to the great astonishment of all the people; and the knowledge of this went forth throughout all the land of Sidom.

And Alma baptized Zeezrom unto the Lord; and he began from that time forth to preach unto the people.

And Alma established a church in the land of Sidom, and consecrated priests and teachers in the land, to baptize unto the Lord whosoever were desirous to be baptized.

And it came to pass that they were many; for they did flock in from all the region round about Sidom, and were baptized.

But as to the people that were in the land of Ammonihah, they yet remained a hard-hearted and a stiffnecked people; and they repented not of their sins, ascribing all the power of Alma and Amulek to the devil; for they were of the profession of Nehor, and did not believe in the repentance of their sins.

And it came to pass that Alma and Amulek, Amulek having forsaken all his gold, and silver, and his precious things, which were in the land of Ammonihah, for the word of God, he being rejected by those who were once his friends and also by his father and his kindred;

Therefore, after Alma having established the church at Sidom, seeing a great check, yea, seeing that the people were checked as to the pride of their hearts, and began to humble themselves before God, and began to assemble themselves together at their sanctuaries to worship God before the altar, watching and praying continually, that they might be delivered from Satan, and from death, and from destruction—

18 Λοιπόν, όπως είπα, ο Άλμα αφού είχε δει όλα αυτά, γι' αυτό πήρε τον Αμουλέκ και ήλθε στη γη του Ζαραχέμλα, και τον πήρε στο σπίτι του, και του παραστάθηκε στα βάσανά του, και τον ενδυνάμωσε στον Κύριο.

19 Και έτσι τελείωσε ο δέκατος χρόνος της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί.

Now as I said, Alma having seen all these things, therefore he took Amulek and came over to the land of Zarahemla, and took him to his own house, and did administer unto him in his tribulations, and strengthened him in the Lord.

And thus ended the tenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Άλμα 16

- 1 Και συνέβη ὥστε κατὰ τον ενδέκατο χρόνο της βασιλείας των δικαστῶν ἐπὶ του λαοῦ του Νεφί, κατὰ την πέμπτην ἡμέραν του δευτέρου μηνός, ἀφοῦ υπήρχε μεγάλη εἰρήνη ἐν τῇ γῆ του Ζαραχέμλα, ἀφοῦ δὲν υπήρχαν οὔτε πόλεμοι οὔτε διαμάχες γιὰ ὀρισμένον ἀριθμὸν ἐτῶν, ἀκόμα καὶ μέχρι τῆς πέμπτης ἡμέρας του δευτέρου μηνός κατὰ τον ενδέκατον χρόνον, ἀκούσθη κραυγὴ πολέμου ἐν ὅλῃ τῇ χώρᾳ.
- 2 Γιατὶ ἰδοὺ, τὰ στρατεύματα των Λαμανιτῶν εἶχαν ἔλθει ἐν τῇ πλευρᾷ τῆς ἐρήμου, ἐν τοῖς ὅροις τῆς χώρας, ἀκόμα καὶ μέσα ἐν τῇ πόλει του Ἀμμωνιχά, καὶ ἀρχισαν νὰ σκοτώνουν τον λαόν καὶ νὰ καταστρέφουν τὴν πόλιν.
- 3 Καὶ τώρα συνέβη ὥστε, προτοῦ μπορέσουν οἱ Νεφίτες νὰ συγκεντρώσουν ἀρκετὸ στρατό γιὰ νὰ τοὺς ἐκδιώξουν ἀπὸ τὴν χώραν, αὐτοὶ εἶχαν καταστρέψει τον λαόν που ἦταν ἐν τῇ πόλει του Ἀμμωνιχά, καὶ ἐπίσης μερικὸς γύρω ἐν τοῖς ὅροις του Νάε, καὶ ἄλλους εἶχαν πάρει αἰχμαλώτους ἐν τῇ ἐρήμῳ.
- 4 Λοιπὸν συνέβη ὥστε οἱ Νεφίτες ἐπιθυμοῦσαν νὰ ἀποκτήσουν αὐτοὺς που εἶχαν μεταφερθεῖ ὡς αἰχμάλωτοι ἐν τῇ ἐρήμῳ.
- 5 Πῖ' αὐτό, αὐτὸς που εἶχε ὀριστεῖ ἀρχηγὸς των στρατευμάτων των Νεφιτῶν, (καὶ τὸ ὄνομά του ἦταν Ζώραμ, καὶ εἶχε δύο υἱοὺς, τον Λεχί καὶ τον Ἄχα) — λοιπὸν ὁ Ζώραμ καὶ οἱ δύο του υἱοί, ξέροντας ὅτι ὁ Ἄλμα ἦταν ἀρχιερεὺς ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας, καὶ ἔχοντας ἀκούσει ὅτι εἶχε τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας, γι' αὐτὸ πῆγαν ἐν αὐτόν καὶ του ζήτησαν νὰ μάθουν ἀν ὁ Κύριος ἠθέλε νὰ πάνε μέσα ἐν τῇ ἐρήμῳ νὰ ψάξουν τοὺς ἀδελφούς τους, οἱ ὁποῖοι εἶχαν πιαστῆ αἰχμάλωτοι ἀπὸ τοὺς Λαμανίτες.
- 6 Καὶ συνέβη ὥστε ὁ Ἄλμα ρώτησε τον Κύριον σχετικὰ με αὐτὸ τὸ θέμα. Καὶ ὁ Ἄλμα ἐπέστρεψε καὶ τοὺς εἶπε: Ἰδοὺ, οἱ Λαμανίτες θὰ διασχίσουν τον ποταμὸν Σιδῶνα ἐν τῇ νότιᾳ τῆς ἐρήμου, μακριὰ πέρα ἀπὸ τὰ ὅρια τῆς γῆς του Μαντάι. Καὶ ἰδοὺ, ἐκεῖ θὰ τοὺς συναντήσετε, ἐν τῇ ἀνατολικῇ τῇ ποταμοῦ Σιδῶνα, καὶ ἐκεῖ ὁ Κύριος θὰ παραδώσει ἐν σὰς τοὺς ἀδελφούς σας που τοὺς ἔχουν πιάσει αἰχμάλωτους οἱ Λαμανίτες.

Alma 16

And it came to pass in the eleventh year of the reign of the judges over the people of Nephi, on the fifth day of the second month, there having been much peace in the land of Zarahemla, there having been no wars nor contentions for a certain number of years, even until the fifth day of the second month in the eleventh year, there was a cry of war heard throughout the land.

For behold, the armies of the Lamanites had come in upon the wilderness side, into the borders of the land, even into the city of Ammonihah, and began to slay the people and destroy the city.

And now it came to pass, before the Nephites could raise a sufficient army to drive them out of the land, they had destroyed the people who were in the city of Ammonihah, and also some around the borders of Noah, and taken others captive into the wilderness.

Now it came to pass that the Nephites were desirous to obtain those who had been carried away captive into the wilderness.

Therefore, he that had been appointed chief captain over the armies of the Nephites, (and his name was Zoram, and he had two sons, Lehi and Aha)—now Zoram and his two sons, knowing that Alma was high priest over the church, and having heard that he had the spirit of prophecy, therefore they went unto him and desired of him to know whither the Lord would that they should go into the wilderness in search of their brethren, who had been taken captive by the Lamanites.

And it came to pass that Alma inquired of the Lord concerning the matter. And Alma returned and said unto them: Behold, the Lamanites will cross the river Sidon in the south wilderness, away up beyond the borders of the land of Manti. And behold there shall ye meet them, on the east of the river Sidon, and there the Lord will deliver unto thee thy brethren who have been taken captive by the Lamanites.

- 7 Και συνέβη ώστε ο Ζώραμ και οι υιοί του διέσχισαν τον ποταμό Σιδώνα με τα στρατεύματά τους, και προήλασαν μακριά, πέρα από τα σύνορα του Μαντάι μέσα στη νότια έρημο, η οποία ήταν στην ανατολική πλευρά του ποταμού Σιδώνα.
- 8 Και έπεσαν καταπάνω στα στρατεύματα των Λαμανιτών, και οι Λαμανίτες διασκορπίστηκαν και ωθήθηκαν στην έρημο. Και πήραν τους αδελφούς τους που είχαν πιαστεί αιχμάλωτοι από τους Λαμανίτες, και ούτε μια ψυχή από αυτούς που είχαν πιαστεί αιχμάλωτοι δεν είχε χαθεί. Και μεταφέρθηκαν από τους αδελφούς τους για να κατέχουν τα δικά τους εδάφη.
- 9 Και έτσι τελείωσε ο ενδέκατος χρόνος των δικαστών, αφού οι Λαμανίτες εξεδιώχθησαν από τη χώρα, και ο λαός του Αμμωνιχά καταστράφηκε. Μάλιστα, κάθε ζώσα ψυχή των Αμμωνιχιτών καταστράφηκε, και η μεγάλη πόλη τους επίσης, την οποία έλεγαν ότι δεν μπορούσε να καταστρέψει ο Θεός λόγω της μεγαλοσύνης της.
- 10 Όμως ιδού, σε μία ημέρα ερημώθηκε, και τα κουφάρια κατασπαράσσονταν από σκυλιά και άγρια ζώα της ερήμου.
- 11 Παρά ταύτα, ύστερα από πολλές ημέρες τα νεκρά σώματά τους συσσωρεύτηκαν επάνω στο πρόσωπο της γης, και καλύφθηκαν από μία λεπτή επικάλυψη. Και τώρα τόσο έντονη ήταν η μυρωδιά αυτών, που ο λαός δεν πήγε να κατέχει τη χώρα του Αμμωνιχά για πολλά χρόνια. Και αποκαλείτο Ερήμωση των Νεχώρ, διότι ήταν με την ομολογία του Νεχώρ, οι οποίοι φονεύθηκαν, και η γη τους παρέμεινε έρημη.
- 12 Και δεν ήλθαν ξανά οι Λαμανίτες να πολεμήσουν εναντίον των Νεφιτών μέχρι τον δέκατο τέταρτο χρόνο της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί. Και έτσι, επί τρία χρόνια ο λαός του Νεφί είχε συνεχή ειρήνη σε όλη τη χώρα.
- 13 Και ο Άλμα με τον Αμουλέκ πήγαιναν και κήρυτταν μετάνοια στον λαό, στους ναούς τους και στα ιερά τους, και επίσης στις συναγωγές τους, οι οποίες είχαν κτισθεί κατά τον τρόπο των Ιουδαίων.
- 14 Και όσοι άκουγαν τα λόγια τους, σε αυτούς απεκάλυπταν τον λόγο του Θεού, χωρίς καμιά ατομική διάκριση, διαρκώς.

And it came to pass that Zoram and his sons crossed over the river Sidon, with their armies, and marched away beyond the borders of Manti into the south wilderness, which was on the east side of the river Sidon.

And they came upon the armies of the Lamanites, and the Lamanites were scattered and driven into the wilderness; and they took their brethren who had been taken captive by the Lamanites, and there was not one soul of them had been lost that were taken captive. And they were brought by their brethren to possess their own lands.

And thus ended the eleventh year of the judges, the Lamanites having been driven out of the land, and the people of Ammonihah were destroyed; yea, every living soul of the Ammonihahites was destroyed, and also their great city, which they said God could not destroy, because of its greatness.

But behold, in one day it was left desolate; and the carcasses were mangled by dogs and wild beasts of the wilderness.

Nevertheless, after many days their dead bodies were heaped up upon the face of the earth, and they were covered with a shallow covering. And now so great was the scent thereof that the people did not go in to possess the land of Ammonihah for many years. And it was called Desolation of Nehors; for they were of the profession of Nehor, who were slain; and their lands remained desolate.

And the Lamanites did not come again to war against the Nephites until the fourteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi. And thus for three years did the people of Nephi have continual peace in all the land.

And Alma and Amulek went forth preaching repentance to the people in their temples, and in their sanctuaries, and also in their synagogues, which were built after the manner of the Jews.

And as many as would hear their words, unto them they did impart the word of God, without any respect of persons, continually.

15 Και έτσι ο Άλμα και ο Αμουλέκ προχωρούσαν, όπως και πολλοί περισσότεροι που είχαν εκλεγεί για το έργο, να κηρύττουν τον λόγο σε όλη τη χώρα. Και η εδραίωση της εκκλησίας έγινε γενική σε όλη τη χώρα, σε όλη την περιοχή ολόγυρα, ανάμεσα σε όλο τον λαό των Νεφιτών.

16 Και δεν υπήρχε ανισότητα ανάμεσά τους. Ο Κύριος εξέχεε το Πνεύμα Του σε όλο το πρόσωπο της χώρας για να προετοιμάσει τον νου των τέκνων των ανθρώπων, δηλαδή να προετοιμάσει τις καρδιές τους για να δεχθούν τον λόγο που έπρεπε να διδαχθεί σε αυτούς κατά τη στιγμή του ερχομού Του –

17 Όστε να μη σκληρυνθούν ενάντια στον λόγο, ώστε να μην είναι άπιστοι και προχωρήσουν προς τον όλεθρο, αλλά να δεχθούν τον λόγο με χαρά, και σαν κλάδος να εμβολιαστούν μέσα στο αληθινό κλήμα, ώστε να μπορέσουν να εισέλθουν στην ανάπαυση του Κυρίου του Θεού τους.

18 Τώρα εκείνοι οι ιερείς που πήγαιναν προς τον λαό, κήρυτταν εναντίον κάθε ψέματος και παραπλάνησης και ζηλοφθονίας και διαπάλης και κακοβουλίας και βρισίματος και κλοπής, ληστείας, λεηλασίας, φόνου, διάπραξης μοιχείας και κάθε είδους ασέλγειας, φωνάζοντας ότι όλα αυτά δεν έπρεπε να υπάρχουν –

19 Προβάλλοντας αυτά που οπωσδήποτε προσεχώς θα συμβούν. Μάλιστα, προβάλλοντας τον ερχομό του Υιού του Θεού, τα Πάθη και τον θάνατό του, και επίσης την ανάσταση των νεκρών.

20 Και πολλοί από τους ανθρώπους ζήτησαν να μάθουν σχετικά με το μέρος όπου θα ερχόταν ο Υιός του Θεού. Και διδάχθηκαν ότι θα εμφανιζόταν σε αυτούς μετά την ανάστασή του. Και αυτό το άκουσε ο λαός με μεγάλη χαρά και ευχαρίστηση.

21 Και τώρα, αφού εδραιώθηκε η εκκλησία σε όλη τη χώρα –έχοντας τη νίκη κατά του διαβόλου, και αφού κηρύχθηκε ο λόγος του Θεού ανόθευτος σε όλη τη χώρα, και αφού εξέχυνε ο Κύριος τις ευλογίες του επάνω στον λαό– έτσι τελείωσε ο δέκατος τέταρτος χρόνος της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί.

And thus did Alma and Amulek go forth, and also many more who had been chosen for the work, to preach the word throughout all the land. And the establishment of the church became general throughout the land, in all the region round about, among all the people of the Nephites.

And there was no inequality among them; the Lord did pour out his Spirit on all the face of the land to prepare the minds of the children of men, or to prepare their hearts to receive the word which should be taught among them at the time of his coming—

That they might not be hardened against the word, that they might not be unbelieving, and go on to destruction, but that they might receive the word with joy, and as a branch be grafted into the true vine, that they might enter into the rest of the Lord their God.

Now those priests who did go forth among the people did preach against all lyings, and deceivings, and envyings, and strifes, and malice, and revilings, and stealing, robbing, plundering, murdering, committing adultery, and all manner of lasciviousness, crying that these things ought not so to be—

Holding forth things which must shortly come; yea, holding forth the coming of the Son of God, his sufferings and death, and also the resurrection of the dead.

And many of the people did inquire concerning the place where the Son of God should come; and they were taught that he would appear unto them after his resurrection; and this the people did hear with great joy and gladness.

And now after the church had been established throughout all the land—having got the victory over the devil, and the word of God being preached in its purity in all the land, and the Lord pouring out his blessings upon the people—thus ended the fourteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Χρονικό των υιών του Μωσία, οι οποίοι απαρνήθηκαν τα δικαιώματα τους επί της βασιλείας για τον λόγο του Θεού, και ανέβηκαν στη γη του Νεφί για να κηρύξουν στους Λαμανίτες. Τα βάσανα και η απελευθέρωσή τους – σύμφωνα με το χρονικό του Άλμα.

Άλμα 17

- 1 Και τώρα συνέβη ώστε καθώς ο Άλμα ταξίδευε από τη γη του Γεδεών νότια, μακριά στη γη του Μαντάι, ιδού, προς έκπληξή του, συναντήθηκε με τους υιούς του Μωσία που πορεύονταν προς τη γη του Ζαραχέμλα.
- 2 Λοιπόν αυτοί οι υιοί του Μωσία ήταν μαζί με τον Άλμα κατά τη στιγμή που εμφανίσθηκε για πρώτη φορά σε αυτόν ο άγγελος. Γι' αυτό ο Άλμα αγαλλίασε υπερβολικά που είδε τους αδελφούς του. Και εκείνο που προσέθεσε στη χαρά του ήταν ότι ήταν ακόμη αδελφοί του κατά τον Κύριο. Μάλιστα, και είχαν γίνει ισχυροί στη γνώση της αλήθειας, γιατί ήταν άνθρωποι με ορθή κατανόηση και είχαν ερευνήσει τις γραφές επιμελώς, ώστε να μπορέσουν να γνωρίζουν τον λόγο του Θεού.
- 3 Όμως αυτό δεν είναι όλο. Είχαν αφοσιωθεί πολύ στην προσευχή και στη νηστεία. Γι' αυτό είχαν το πνεύμα της προφητείας, και το πνεύμα της αποκάλυψης, και όταν δίδασκαν, δίδασκαν με δύναμη και εξουσία Θεού.
- 4 Και δίδασκαν τον λόγο του Θεού για διάστημα δεκατεσσάρων ετών ανάμεσα στους Λαμανίτες, έχοντας πολλή επιτυχία στο να φέρνουν πολλούς στη γνώση της αλήθειας. Μάλιστα, με τη δύναμη των λόγων τους, πολλοί ήλθαν εμπρός στον βωμό του Θεού να επικαλεσθούν το όνομά του και να εξομολογηθούν τις αμαρτίες τους ενώπιόν του.
- 5 Λοιπόν αυτές είναι οι συνθήκες που υπήρχαν στα ταξίδια τους, διότι είχαν πολλά βάσανα. Υπέφεραν πολλά, και κατά το σώμα και κατά τον νου, όπως πείνα, δίψα, κόπωση, όπως και πολύ κόπο κατά το πνεύμα.

An account of the sons of Mosiah, who rejected their rights to the kingdom for the word of God, and went up to the land of Nephi to preach to the Lamanites; their sufferings and deliverance—according to the record of Alma.

Alma 17

And now it came to pass that as Alma was journeying from the land of Gideon southward, away to the land of Manti, behold, to his astonishment, he met with the sons of Mosiah journeying towards the land of Zarahemla.

Now these sons of Mosiah were with Alma at the time the angel first appeared unto him; therefore Alma did rejoice exceedingly to see his brethren; and what added more to his joy, they were still his brethren in the Lord; yea, and they had waxed strong in the knowledge of the truth; for they were men of a sound understanding and they had searched the scriptures diligently, that they might know the word of God.

But this is not all; they had given themselves to much prayer, and fasting; therefore they had the spirit of prophecy, and the spirit of revelation, and when they taught, they taught with power and authority of God.

And they had been teaching the word of God for the space of fourteen years among the Lamanites, having had much success in bringing many to the knowledge of the truth; yea, by the power of their words many were brought before the altar of God, to call on his name and confess their sins before him.

Now these are the circumstances which attended them in their journeyings, for they had many afflictions; they did suffer much, both in body and in mind, such as hunger, thirst and fatigue, and also much labor in the spirit.

6 Λοιπόν αυτά ήταν τα ταξίδια τους: Έχοντας αναχωρήσει από τον πατέρα τους, τον Μωσία, κατά τον πρώτο χρόνο των δικαστών, έχοντας αρνηθεί τη βασιλεία την οποία ο πατέρας τους επιθυμούσε να τους απονείμει, και αυτό ήταν επίσης η σκέψη του λαού.

7 Παρά ταύτα αναχώρησαν από τη γη του Ζαραχέμλα, και πήραν τα σπαθιά τους και τις λόγχες τους και τα τόξα τους και τα βέλη τους και τις σφενδόνες τους, και αυτό το έκαναν για να προμηθεύονται τροφή ενώ θα βρισκόνταν στην έρημο.

8 Και έτσι αναχώρησαν για την έρημο με τις ομάδες των ατόμων που είχαν επιλέξει, για να ανέβουν στη γη του Νεφί, να κηρύξουν τον λόγο του Θεού στους Λαμανίτες.

9 Και συνέβη ώστε ταξίδεψαν πολλές ημέρες μέσα στην έρημο, και νήστευαν πολύ και προσεύχονταν πολύ, ώστε να παράσχει ο Κύριος ένα τμήμα του Πνεύματός του να πάει μαζί τους, και να παραμείνει μαζί τους, ώστε να μπορέσουν να αποτελούν όργανο στα χέρια του Θεού για να φέρουν, αν ήταν δυνατό, τους αδελφούς τους, τους Λαμανίτες, στη γνώση της αλήθειας, στη γνώση της αναξιοτήτας των παραδόσεων των πατέρων τους, οι οποίες δεν ήταν σωστές.

10 Και συνέβη ώστε ο Κύριος τους επισκέφθηκε με το Πνεύμα του, και τους είπε: Παρηγορηθείτε. Και αυτοί παρηγορήθηκαν.

11 Και ο Κύριος τους είπε επίσης: Πηγαίνετε ανάμεσα στους Λαμανίτες, τους αδελφούς σας, και εδραιώστε τον λόγο μου. Όμως να είστε υπομονετικοί στη μακροθυμία και στα βάσανα, ώστε να δείξετε σε αυτούς καλά παραδείγματα για εμένα, και εγώ θα σας κάνω όργανο στα χέρια μου για τη σωτηρία πολλών ψυχών.

12 Και συνέβη ώστε οι καρδιές των υιών του Μωσία, όπως και εκείνων που ήταν μαζί τους, πήραν θάρρος για να πάνε στους Λαμανίτες, να διακηρύξουν σε αυτούς τον λόγο του Θεού.

13 Και συνέβη ώστε όταν έφθασαν στα σύνορα της γης των Λαμανιτών, αποχωρίστηκαν ο ένας από τον άλλον και αναχώρησαν, εμπιστευόμενοι τον Κύριο ότι θα ξανασυναντιόνταν στο τέλος της συγκομιδής τους· επειδή θεωρούσαν ότι ήταν μέγα το έργο που είχαν αναλάβει.

Now these were their journeyings: Having taken leave of their father, Mosiah, in the first year of the judges; having refused the kingdom which their father was desirous to confer upon them, and also this was the minds of the people;

Nevertheless they departed out of the land of Zarahemla, and took their swords, and their spears, and their bows, and their arrows, and their slings; and this they did that they might provide food for themselves while in the wilderness.

And thus they departed into the wilderness with their numbers which they had selected, to go up to the land of Nephi, to preach the word of God unto the Lamanites.

And it came to pass that they journeyed many days in the wilderness, and they fasted much and prayed much that the Lord would grant unto them a portion of his Spirit to go with them, and abide with them, that they might be an instrument in the hands of God to bring, if it were possible, their brethren, the Lamanites, to the knowledge of the truth, to the knowledge of the baseness of the traditions of their fathers, which were not correct.

And it came to pass that the Lord did visit them with his Spirit, and said unto them: Be comforted. And they were comforted.

And the Lord said unto them also: Go forth among the Lamanites, thy brethren, and establish my word; yet ye shall be patient in long-suffering and afflictions, that ye may show forth good examples unto them in me, and I will make an instrument of thee in my hands unto the salvation of many souls.

And it came to pass that the hearts of the sons of Mosiah, and also those who were with them, took courage to go forth unto the Lamanites to declare unto them the word of God.

And it came to pass when they had arrived in the borders of the land of the Lamanites, that they separated themselves and departed one from another, trusting in the Lord that they should meet again at the close of their harvest; for they supposed that great was the work which they had undertaken.

- 14 Και ασφαλώς ήταν μέγα, επειδή είχαν αναλάβει να κηρύξουν τον λόγο του Θεού σε έναν άγριο και σκληρό και θηριώδη λαό. Έναν λαό που ευχαριστιόταν να δολοφονεί τους Νεφίτες, και να τους ληστεύει και να τους λεηλατεί. Και η καρδιά τους ήταν προσκολλημένη στα πλούτη, δηλαδή στο χρυσάφι και στο ασήμι και σε πολύτιμους λίθους. Όμως επεδίωκαν να τα αποκτήσουν αυτά με τη δολοφονία και τη λεηλασία, ώστε να μην εργασθούν γι' αυτά με τα χέρια τους.
- 15 Έτσι ήταν ένας πολύ νωθρός λαός, και πολλοί από αυτούς λάτρευαν είδωλα, και η κατάρα του Θεού είχε πέσει επάνω τους εξαιτίας των παραδόσεων των πατέρων τους. Εντούτοις, οι υποσχέσεις του Κυρίου προσφέρονταν σε αυτούς υπό τους όρους της μετάνοιας.
- 16 Γι' αυτό, αυτός ήταν ο σκοπός για τον οποίο είχαν αναλάβει οι υιοί του Μωσία το έργο, ώστε ίσως να μπορέσουν να τους φέρουν στη μετάνοια, ώστε ίσως να μπορέσουν να τους φέρουν να μάθουν σχετικά με το σχέδιο της λύτρωσης.
- 17 Γι' αυτό χωρίστηκαν ο ένας τον άλλον, και πήγαν σε εκείνους, κάθε άνδρας μόνος του, σύμφωνα με τον λόγο και τη δύναμη του Θεού που του είχε δοθεί.
- 18 Τώρα ο Αμμών που ήταν ο αρχηγός ανάμεσά τους, ή μάλλον αυτός παραστεκόταν σε αυτούς, και αυτός αποχωρίστηκε αυτούς, αφού τους ευλόγησε σύμφωνα με τις διάφορες θέσεις τους, αφού τους παρέδωσε τον λόγο του Θεού, δηλαδή τους χορήγησε πριν από την αναχώρησή του. Και έτσι πήραν τους διάφορους δρόμους τους σε όλη τη χώρα.
- 19 Και ο Αμμών πήγε στη χώρα του Ισμαήλ, που η χώρα ονομαζόταν έτσι για τους υιούς του Ισμαήλ, οι οποίοι είχαν γίνει κι αυτοί Λαμανίτες.
- 20 Και καθώς εισήλθε ο Αμμών στη χώρα του Ισμαήλ, τον έπιασαν οι Λαμανίτες και τον έδεσαν, καθώς ήταν το έθιμό τους να δένουν όλους τους Νεφίτες οι οποίοι έπεφταν στα χέρια τους, και να τους μεταφέρουν μπροστά στον βασιλιά. Και έτσι εναπόκειτο στην ευχαρίστηση του βασιλιά να τους σκοτώσει ή να τους διατηρήσει σε αιχμαλωσία ή να τους ρίξει στη φυλακή ή να τους διώξει έξω από τη χώρα του, σύμφωνα με και το θέλημα και την ευχαρίστησή του.

And assuredly it was great, for they had undertaken to preach the word of God to a wild and a hardened and a ferocious people; a people who delighted in murdering the Nephites, and robbing and plundering them; and their hearts were set upon riches, or upon gold and silver, and precious stones; yet they sought to obtain these things by murdering and plundering, that they might not labor for them with their own hands.

Thus they were a very indolent people, many of whom did worship idols, and the curse of God had fallen upon them because of the traditions of their fathers; notwithstanding the promises of the Lord were extended unto them on the conditions of repentance.

Therefore, this was the cause for which the sons of Mosiah had undertaken the work, that perhaps they might bring them unto repentance; that perhaps they might bring them to know of the plan of redemption.

Therefore they separated themselves one from another, and went forth among them, every man alone, according to the word and power of God which was given unto him.

Now Ammon being the chief among them, or rather he did administer unto them, and he departed from them, after having blessed them according to their several stations, having imparted the word of God unto them, or administered unto them before his departure; and thus they took their several journeys throughout the land.

And Ammon went to the land of Ishmael, the land being called after the sons of Ishmael, who also became Lamanites.

And as Ammon entered the land of Ishmael, the Lamanites took him and bound him, as was their custom to bind all the Nephites who fell into their hands, and carry them before the king; and thus it was left to the pleasure of the king to slay them, or to retain them in captivity, or to cast them into prison, or to cast them out of his land, according to his will and pleasure.

21 Και έτσι μεταφέρθηκε ο Αμμών ενώπιον του βασιλιά ο οποίος βασιλεύε επί της χώρας του Ισμαήλ. Και το όνομά του ήταν Λαμόνι, και ήταν απόγονος του Ισμαήλ.

22 Και ο βασιλιάς ρώτησε τον Αμμών αν επιθυμούσε να κατοικήσει στη χώρα ανάμεσα στους Λαμανίτες ή ανάμεσα στον λαό του.

23 Και ο Αμμών του είπε: Μάλιστα, επιθυμώ να κατοικήσω ανάμεσα σε αυτόν τον λαό για ένα διάστημα. Μάλιστα, και ίσως μέχρι την ημέρα που θα πεθάνω.

24 Και συνέβη ώστε ο βασιλιάς Λαμόνι ευχαριστήθηκε πολύ με τον Αμμών, και φρόντισε να λυθούν τα δεσμά του. Και ήθελε να πάρει ο Αμμών μια από τις θυγατέρες του για γυναίκα του.

25 Όμως ο Αμμών του είπε: Όχι, αλλά θα είμαι υπηρέτης σου. Γι' αυτό, ο Αμμών έγινε υπηρέτης του βασιλιά Λαμόνι. Και συνέβη ώστε διορίστηκε ανάμεσα σε άλλους υπηρέτες να προσέχει τα ποίμνια του Λαμόνι, σύμφωνα με το έθιμο των Λαμανιτών.

26 Και αφού ήταν στην υπηρεσία του βασιλιά τρεις ημέρες, καθώς πήγαινε με τους υπηρέτες των Λαμανιτών με τα ποίμιά τους στον τόπο του νερού, που λεγόταν ύδωρ του Σεμπούς, και όλοι οι Λαμανίτες οδηγούν εκεί τα ποίμιά τους, για να πιούν νερό –

27 Γι' αυτό, καθώς οδηγούσαν τα ποίμνια τους, ο Αμμών και οι υπηρέτες του βασιλιά σε αυτόν τον τόπο του νερού, ιδού, ένας ορισμένος αριθμός Λαμανιτών, που είχαν πάει με τα ποίμιά τους για να τα ποτίσουν, στάθηκαν και σκόρπισαν τα ποίμνια του Αμμών και των υπηρέτων του βασιλιά, και τα σκόρπισαν τόσο πολύ που τράπηκαν σε φυγή σε πολλές κατευθύνσεις.

28 Λοιπόν οι υπηρέτες του βασιλιά άρχισαν να παραπονιούνται, λέγοντας: Τώρα ο βασιλιάς θα μας σκοτώσει, όπως σκότωσε τους αδελφούς μας, επειδή τα ποίμιά τους σκορπίστηκαν από την κακία αυτών των ανθρώπων. Και άρχισαν να κλαίνε υπερβολικά, και να λένε: Ιδού, τα ποίμιά μας ήδη σκορπίστηκαν.

And thus Ammon was carried before the king who was over the land of Ishmael; and his name was Lamoni; and he was a descendant of Ishmael.

And the king inquired of Ammon if it were his desire to dwell in the land among the Lamanites, or among his people.

And Ammon said unto him: Yea, I desire to dwell among this people for a time; yea, and perhaps until the day I die.

And it came to pass that king Lamoni was much pleased with Ammon, and caused that his bands should be loosed; and he would that Ammon should take one of his daughters to wife.

But Ammon said unto him: Nay, but I will be thy servant. Therefore Ammon became a servant to king Lamoni. And it came to pass that he was set among other servants to watch the flocks of Lamoni, according to the custom of the Lamanites.

And after he had been in the service of the king three days, as he was with the Lamanitish servants going forth with their flocks to the place of water, which was called the water of Sebus, and all the Lamanites drive their flocks hither, that they may have water—

Therefore, as Ammon and the servants of the king were driving forth their flocks to this place of water, behold, a certain number of the Lamanites, who had been with their flocks to water, stood and scattered the flocks of Ammon and the servants of the king, and they scattered them insomuch that they fled many ways.

Now the servants of the king began to murmur, saying: Now the king will slay us, as he has our brethren because their flocks were scattered by the wickedness of these men. And they began to weep exceedingly, saying: Behold, our flocks are scattered already.

- 29 Λοιπόν έκλαιγαν από φόβο ότι θα θανατώνονταν. Λοιπόν όταν το είδε αυτό ο Αμμών, η καρδιά του μέσα του φούσκωσε από χαρά, διότι, είπε: Θα επιδείξω τη δύναμή μου σε αυτούς τους συνυπηρέτες μου, δηλαδή τη δύναμη που είναι μέσα μου, στο να επαναφέρω αυτά τα ποίμνια στον βασιλιά, ώστε να κερδίσω την καρδιά αυτών των συνυπηρέτων μου, ώστε να τους οδηγήσω στο να πιστέψουν στα λόγια μου.
- 30 Και τώρα, αυτές ήταν οι σκέψεις του Αμμών, όταν είδε τα βάσανα εκείνων που τους θεωρούσε ότι ήταν αδελφοί του.
- 31 Και συνέβη ώστε τους κολάκευσε με τα λόγια του, λέγοντας: Αδελφοί μου, έχετε θάρρος και ας πάμε να ψάξουμε τα ποίμνια, και θα τα συγκεντρώσουμε και θα τα φέρουμε πίσω στον τόπο του νερού. Και έτσι θα διατηρήσουμε τα ποίμνια για τον βασιλιά και δεν θα μας θανατώσει.
- 32 Και συνέβη ώστε πήγαν να ψάξουν τα ποίμνια, και ακολούθησαν τον Αμμών και όρμησαν εμπρός με μεγάλη ταχύτητα και έπιασαν τα ποίμνια του βασιλιά και τα συγκέντρωσαν πάλι στον τόπο του νερού.
- 33 Και εκείνοι οι άνθρωποι στάθηκαν πάλι για να σκορπίσουν τα ποίμνιά τους. Όμως ο Αμμών είπε στους αδελφούς του: Περικυκλώστε τα ποίμνια ολόγυρα για να μην τραπούν σε φυγή. Και εγώ θα πάω και θα αγωνιστώ με αυτούς τους ανθρώπους που σκορπίζουν τα ποίμνιά μας.
- 34 Γι' αυτό, αυτοί έκαναν όπως τους πρόσταξε ο Αμμών, και εκείνος προχώρησε και στάθηκε για να αγωνιστεί με αυτούς που στέκονταν δίπλα στα ύδατα του Σεμπούς. Και κατά τον αριθμό δεν ήταν λίγοι.
- 35 Γι' αυτό δεν φοβήθηκαν τον Αμμών, γιατί υπέθεσαν ότι ένας από τους ανθρώπους τους θα μπορούσε να τον σκοτώσει ανάλογα με την ευχαρίστησή τους, γιατί δεν ήξεραν ότι ο Κύριος είχε υποσχεθεί στον Μωσία ότι θα ελευθέρωνε τους υιούς του από τα χέρια τους. Ούτε ήξεραν τίποτα σχετικά με τον Κύριο. Γι' αυτό ευχαριστούνταν με τον αφανισμό των αδελφών τους. Και γι' αυτόν τον λόγο στάθηκαν για να σκορπίσουν τα ποίμνια του βασιλιά.

Now they wept because of the fear of being slain. Now when Ammon saw this his heart was swollen within him with joy; for, said he, I will show forth my power unto these my fellow-servants, or the power which is in me, in restoring these flocks unto the king, that I may win the hearts of these my fellow-servants, that I may lead them to believe in my words.

And now, these were the thoughts of Ammon, when he saw the afflictions of those whom he termed to be his brethren.

And it came to pass that he flattered them by his words, saying: My brethren, be of good cheer and let us go in search of the flocks, and we will gather them together and bring them back unto the place of water; and thus we will preserve the flocks unto the king and he will not slay us.

And it came to pass that they went in search of the flocks, and they did follow Ammon, and they rushed forth with much swiftness and did head the flocks of the king, and did gather them together again to the place of water.

And those men again stood to scatter their flocks; but Ammon said unto his brethren: Encircle the flocks round about that they flee not; and I go and contend with these men who do scatter our flocks.

Therefore, they did as Ammon commanded them, and he went forth and stood to contend with those who stood by the waters of Sebus; and they were in number not a few.

Therefore they did not fear Ammon, for they supposed that one of their men could slay him according to their pleasure, for they knew not that the Lord had promised Mosiah that he would deliver his sons out of their hands; neither did they know anything concerning the Lord; therefore they delighted in the destruction of their brethren; and for this cause they stood to scatter the flocks of the king.

36 Όμως ο Αμμών στάθηκε μπροστά και άρχισε να ρίχνει πέτρες σε αυτούς με τη σφενδόνη του. Μάλιστα, με πολύ μεγάλη δύναμη εκσφενδόνιζε πέτρες ανάμεσά τους. Και έτσι σκότωσε έναν ορισμένο αριθμό από αυτούς, τόσο που αυτοί άρχισαν να εκπλήσσονται με τη δύναμή του. Πάντως ήταν θυμωμένοι εξαιτίας της θανάτωσης των αδελφών τους, και ήταν αποφασισμένοι ότι αυτός έπρεπε να πέσει. Γι' αυτό, βλέποντας ότι δεν μπορούσαν να τον χτυπήσουν με τις πέτρες τους, προχώρησαν για να τον σκοτώσουν με ρόπαλα.

37 Όμως ιδού, όλοι όσοι σήκωναν το ρόπαλό τους για να χτυπήσουν τον Αμμών, εκείνος τους έκοβε τους βραχιόνες με το σπαθί του, και αντιστεκόταν στα χτυπήματά τους κόβοντας τους βραχιόνές τους με την άκρη του σπαθιού του, τόσο πολύ που εκείνοι άρχισαν να εκπλήσσονται, και άρχισαν να τρέπονται σε φυγή από εμπρός του. Μάλιστα, και δεν ήταν λίγοι κατά τον αριθμό. Και τους έκανε να τρέπονται σε φυγή με τη δύναμη του χεριού του.

38 Λοιπόν έξι από αυτούς είχαν πέσει από τη σφενδόνη, όμως δεν σκότωσε κανέναν με το σπαθί του παρά μόνο αυτόν που ήταν ο αρχηγός τους. Και έκοψε όσους βραχιόνες υψώθηκαν εναντίον του, και δεν ήταν λίγοι.

39 Και όταν τους έδιωξε μακριά, επέστρεψε και πότισαν τα ποίμνιά τους και τα επέστρεψαν στα βοσκοτόπια του βασιλιά, και ύστερα πήγαν μέσα στον βασιλιά, φέρνοντας τους βραχιόνες που είχαν κοπεί από το σπαθί του Αμμών, εκείνων που επιδίωξαν να τον σκοτώσουν. Και τους έφεραν μέσα προς τον βασιλιά σαν μαρτυρία των όσων είχαν πράξει.

But Ammon stood forth and began to cast stones at them with his sling; yea, with mighty power he did sling stones amongst them; and thus he slew a certain number of them insomuch that they began to be astonished at his power; nevertheless they were angry because of the slain of their brethren, and they were determined that he should fall; therefore, seeing that they could not hit him with their stones, they came forth with clubs to slay him.

But behold, every man that lifted his club to smite Ammon, he smote off their arms with his sword; for he did withstand their blows by smiting their arms with the edge of his sword, insomuch that they began to be astonished, and began to flee before him; yea, and they were not few in number; and he caused them to flee by the strength of his arm.

Now six of them had fallen by the sling, but he slew none save it were their leader with his sword; and he smote off as many of their arms as were lifted against him, and they were not a few.

And when he had driven them afar off, he returned and they watered their flocks and returned them to the pasture of the king, and then went in unto the king, bearing the arms which had been smitten off by the sword of Ammon, of those who sought to slay him; and they were carried in unto the king for a testimony of the things which they had done.

Άλμα 18

- 1 Και συνέβη ώστε ο βασιλιάς Λαμόνι έκανε ώστε να σταθούν εμπρός οι υπηρέτες του και να καταθέσουν μαρτυρία για όλα όσα είχαν δει σχετικά με το θέμα.
- 2 Και όταν όλοι κατέθεσαν μαρτυρία γι' αυτά που είχαν δει, και έμαθε για την πίστη του Αμμών να διαφυλάξει τα ποίμνιά του, και επίσης για τη μεγάλη του δύναμη που επέδειξε μαχόμενος εναντίον εκείνων που επεδίωκαν να τον σκοτώσουν, εξεπλάγη υπερβολικά, και είπε: Ασφαλώς, αυτός είναι περισσότερο από άνδρας. Ιδού, δεν είναι αυτός το Μέγα Πνεύμα που στέλνει τέτοιες μεγάλες τιμωρίες σε αυτόν τον λαό, εξαιτίας των δολοφονιών του;
- 3 Και αυτοί απάντησαν στον βασιλιά, και είπαν: Αν αυτός είναι το Μέγα Πνεύμα ή άνθρωπος, δεν ξέρουμε. Όμως αυτό ξέρουμε, ότι δεν μπορεί να σκοτωθεί από τους εχθρούς του βασιλιά. Ούτε μπορούν να σκορπίσουν τα ποίμνια του βασιλιά όταν αυτός είναι μαζί μας, λόγω της επιδεξιότητάς του και της μεγάλης του δύναμης. Γι' αυτό, ξέρουμε ότι είναι φίλος του βασιλιά. Και τώρα, ω βασιλιά, δεν πιστεύουμε ότι ένας άνθρωπος έχει τόσο μεγάλη δύναμη, επειδή ξέρουμε ότι δεν μπορεί να θανατωθεί.
- 4 Και τότε, όταν άκουσε ο βασιλιάς αυτά τα λόγια, τους είπε: Τώρα ξέρω ότι είναι το Μέγα Πνεύμα. Και κατέβηκε αυτήν την στιγμή για να διαφυλάξει τη ζωή σας, ώστε να μη σας θανατώσω όπως θανάτωσα τους αδελφούς σας. Λοιπόν αυτός είναι το Μέγα Πνεύμα για το οποίο μίλησαν οι πατέρες μας.
- 5 Λοιπόν αυτή ήταν η παράδοση του Λαμόνι, την οποία είχε λάβει από τον πατέρα του, ότι υπήρχε ένα Μέγα Πνεύμα. Παρ' όλο που πίστευαν σε ένα Μέγα Πνεύμα, υπέθεταν ότι οτιδήποτε κι αν έκαναν ήταν σωστό. Παρά ταύτα, ο Λαμόνι άρχισε να φοβάται υπερβολικά, από φόβο μήπως είχε κάνει λάθος που θανάτωσε τους υπηρέτες του.
- 6 Γιατί είχε θανατώσει πολλούς από αυτούς, επειδή οι αδελφοί τους είχαν σκορπίσει τα ποίμνιά τους στον τόπο του νερού. Και έτσι, επειδή τους σκορπίστηκαν τα ποίμνιά τους, θανατώθηκαν.

Alma 18

And it came to pass that king Lamoni caused that his servants should stand forth and testify to all the things which they had seen concerning the matter.

And when they had all testified to the things which they had seen, and he had learned of the faithfulness of Ammon in preserving his flocks, and also of his great power in contending against those who sought to slay him, he was astonished exceedingly, and said: Surely, this is more than a man. Behold, is not this the Great Spirit who doth send such great punishments upon this people, because of their murders?

And they answered the king, and said: Whether he be the Great Spirit or a man, we know not; but this much we do know, that he cannot be slain by the enemies of the king; neither can they scatter the king's flocks when he is with us, because of his expertness and great strength; therefore, we know that he is a friend to the king. And now, O king, we do not believe that a man has such great power, for we know he cannot be slain.

And now, when the king heard these words, he said unto them: Now I know that it is the Great Spirit; and he has come down at this time to preserve your lives, that I might not slay you as I did your brethren. Now this is the Great Spirit of whom our fathers have spoken.

Now this was the tradition of Lamoni, which he had received from his father, that there was a Great Spirit. Notwithstanding they believed in a Great Spirit, they supposed that whatsoever they did was right; nevertheless, Lamoni began to fear exceedingly, with fear lest he had done wrong in slaying his servants;

For he had slain many of them because their brethren had scattered their flocks at the place of water; and thus, because they had had their flocks scattered they were slain.

- 7 Λοιπόν ήταν συνήθεια αυτών των Λαμανιτών να στέκονται κοντά στο ύδωρ του Σεμπούς για να σκορπίζουν τα ποίμνια του λαού, ώστε έτσι να απομακρύνουν πολλά από αυτά που είχαν σκορπιστεί μέσα στη δική τους χώρα, πράγμα που ήταν συνήθεια λεηλασίας ανάμεσά τους.
- 8 Και συνέβη ώστε ρώτησε ο βασιλιάς Λαμόνι τους υπηρέτες του, λέγοντας: Πού είναι αυτός ο άνθρωπος που έχει τόσο μεγάλη δύναμη;
- 9 Και του είπαν: Ιδού, ταΐζει τα άλογά σου. Λοιπόν ο βασιλιάς είχε προστάξει τους υπηρέτες του, πριν από την ώρα του ποτίσματος των ποιμνίων του, να του ετοιμάσουν τα άλογα και τα άρματά του, και να τον οδηγήσουν στη γη του Νεφί, επειδή είχε οριστεί μια μεγάλη ευωχία στη γη του Νεφί, από τον πατέρα του Λαμόνι, ο οποίος ήταν βασιλιάς σε όλη τη χώρα.
- 10 Λοιπόν όταν άκουσε ο βασιλιάς Λαμόνι ότι ο Αμμών ετοιμάζε τα άλογά του και τα άρματά του έμεινε ακόμη πιο κατάπληκτος, λόγω της πίστης του Αμμών, λέγοντας: Ασφαλώς δεν υπήρξε κανένας υπηρέτης ανάμεσα σε όλους μου τους υπηρέτες που να ήταν τόσο πιστός όσο αυτός ο άνθρωπος, διότι θυμάται όλες τις εντολές μου να τις εκτελεί.
- 11 Λοιπόν ασφαλώς ξέρω ότι είναι το Μέγα Πνεύμα, και θα επιθυμούσα να έλθει μέσα προς εμένα, αλλά δεν τολμώ.
- 12 Και συνέβη ώστε όταν ετοιμάσε ο Αμμών τα άλογα και τα άρματα για τον βασιλιά και τους υπηρέτες του, πήγε μέσα προς τον βασιλιά, και είδε ότι η όψη του βασιλιά είχε αλλάξει. Γι' αυτό ήταν έτοιμος να φύγει από την παρουσία του και να επιστρέψει.
- 13 Και ένας από τους υπηρέτες του βασιλιά, τού είπε, Ραββανά, το οποίο είναι, μεθερμηνευόμενο, παντοδύναμη ή μέγα βασιλιά, αφού θεωρούσαν τους βασιλιάδες τους ότι ήταν παντοδύναμοι. Και έτσι του είπε: Ραββανά, ο βασιλιάς επιθυμεί να παραμείνεις.
- 14 Γι' αυτό ο Αμμών στράφηκε προς τον βασιλιά και του είπε: Τι επιθυμείς να κάνω για σένα, ω βασιλιά; Και ο βασιλιάς δεν του απήντησε για διάστημα μίας ώρας, σύμφωνα με την ώρα τους, επειδή δεν ήξερε τι να του πει.

Now it was the practice of these Lamanites to stand by the waters of Sebus to scatter the flocks of the people, that thereby they might drive away many that were scattered unto their own land, it being a practice of plunder among them.

And it came to pass that king Lamoni inquired of his servants, saying: Where is this man that has such great power?

And they said unto him: Behold, he is feeding thy horses. Now the king had commanded his servants, previous to the time of the watering of their flocks, that they should prepare his horses and chariots, and conduct him forth to the land of Nephi; for there had been a great feast appointed at the land of Nephi, by the father of Lamoni, who was king over all the land.

Now when king Lamoni heard that Ammon was preparing his horses and his chariots he was more astonished, because of the faithfulness of Ammon, saying: Surely there has not been any servant among all my servants that has been so faithful as this man; for even he doth remember all my commandments to execute them.

Now I surely know that this is the Great Spirit, and I would desire him that he come in unto me, but I durst not.

And it came to pass that when Ammon had made ready the horses and the chariots for the king and his servants, he went in unto the king, and he saw that the countenance of the king was changed; therefore he was about to return out of his presence.

And one of the king's servants said unto him, Rabbanah, which is, being interpreted, powerful or great king, considering their kings to be powerful; and thus he said unto him: Rabbanah, the king desireth thee to stay.

Therefore Ammon turned himself unto the king, and said unto him: What wilt thou that I should do for thee, O king? And the king answered him not for the space of an hour, according to their time, for he knew not what he should say unto him.

15 Και συνέβη ὥστε ὁ Ἀμμὼν τοῦ εἶπε πάλι: Τί ἐπιθυμῆς ἀπὸ ἐμένα; Ὁμῶς ὁ βασιλιάς δὲν τοῦ ἀπήντησε.

16 Και συνέβη ὥστε ὁ Ἀμμὼν, ὠν γεμάτος με τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, γι' αὐτὸ ἀντελήφθη τὶς σκέψεις τοῦ βασιλιά. Και τοῦ εἶπε: Εἶναι ἐπειδὴ ἔχεις ἀκούσει ὅτι ὑπερασπίσθηκα τοὺς ὑπηρέτες σου καὶ τὰ ποιμνιά σου, καὶ σκότωσα ἐπτὰ ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς τοὺς με τῆ σφενδόνῃ καὶ με τὸ σπαθί, καὶ ἔκοψα τοὺς βραχίονες ἄλλων, γιὰ νὰ ὑπερασπισθῶ τὰ ποιμνιά σου καὶ τοὺς ὑπηρέτες σου, ἰδοῦ, αὐτὸ εἶναι ποὺ προξενεῖ τὸν θαυμασμό σου;

17 Σου λέω, τί εἶναι, ποὺ οἱ θαυμασμοί σου εἶναι τόσο μεγάλοι; Ἰδοῦ, ἐγὼ εἶμαι ἄνθρωπος, καὶ εἶμαι ὑπηρέτης σου. Γι' αὐτὸ, οτιδήποτε ἐπιθυμῆς ποὺ νὰ εἶναι σωστό, αὐτὸ θὰ κάνω.

18 Λοιπὸν ὅταν ἀκούσε ὁ βασιλιάς αὐτὰ τὰ λόγια, θαύμασε πάλι, γιὰτί εἶδε ὅτι ὁ Ἀμμὼν μποροῦσε νὰ διακρίνει τὶς σκέψεις τοῦ. Ὁμῶς μολοντούτο, ὁ βασιλιάς Λαμόνι ἀνοῖξε τὸ στόμα τοῦ, καὶ τοῦ εἶπε: Ποῖος εἶσαι; Εἶσαι τὸ Μέγα Πνεῦμα, ποὺ γνωρίζει τὰ πάντα;

19 Ὁ Ἀμμὼν ἀπήντησε καὶ τοῦ εἶπε: Δὲν εἶμαι.

20 Και ὁ βασιλιάς εἶπε: Πῶς γνωρίζεις τὶς σκέψεις τῆς καρδιάς μου; Μπορεῖς νὰ μιλήσεις ἐλεύθερα, καὶ νὰ μου πεις σχετικὰ με αὐτά. Και νὰ μου πεις ἐπίσης με ποια δύναμη σκοτώσατε καὶ κόψατε τοὺς βραχίονες τῶν ἀδελφῶν μου ποὺ σκόρπισαν τὰ ποιμνιά μου —

21 Και τώρα, ἀν μου πεις σχετικὰ με αὐτά, οτιδήποτε ἐπιθυμῆς θὰ σου δώσω. Και ἀν χρειάζοταν, θὰ σε φύλαγα με τὰ στρατεύματά μου, ἀλλὰ ξέρω ὅτι ἐσύ εἶσαι πιὸ ἰσχυρὸς ἀπὸ ὅλους αὐτούς. Παρὰ τὰύτα, οτιδήποτε μου ζητήσεις θὰ σου το χορηγήσω.

22 Λοιπὸν ὁ Ἀμμὼν, ὠν συνετός, κι ὠστόσο ἀκίνδυνος, εἶπε στὸν Λαμόνι: Θα ἀκούσεις τὰ λόγια μου, ἀν σου πῶ με ποια δύναμη κάνω ὅλα αὐτά; Και αὐτὸ εἶναι αὐτὸ ποὺ ἐπιθυμῶ ἀπὸ σένα.

23 Και ὁ βασιλιάς τοῦ ἀπήντησε, καὶ εἶπε: Μάλιστα, θὰ πιστέψω ὅλα σου τὰ λόγια. Και ἐτσι πιάστηκε με δόλο.

24 Και ἀρχισε νὰ μιλά σε αὐτὸν ὁ Ἀμμὼν με τόλμη, καὶ τοῦ εἶπε: Πιστεύεις ὅτι ὑπάρχει Θεός;

And it came to pass that Ammon said unto him again: What desirest thou of me? But the king answered him not.

And it came to pass that Ammon, being filled with the Spirit of God, therefore he perceived the thoughts of the king. And he said unto him: Is it because thou hast heard that I defended thy servants and thy flocks, and slew seven of their brethren with the sling and with the sword, and smote off the arms of others, in order to defend thy flocks and thy servants; behold, is it this that causeth thy marvelings?

I say unto you, what is it, that thy marvelings are so great? Behold, I am a man, and am thy servant; therefore, whatsoever thou desirest which is right, that will I do.

Now when the king had heard these words, he marvelled again, for he beheld that Ammon could discern his thoughts; but notwithstanding this, king Lamoni did open his mouth, and said unto him: Who art thou? Art thou that Great Spirit, who knows all things?

Ammon answered and said unto him: I am not.

And the king said: How knowest thou the thoughts of my heart? Thou mayest speak boldly, and tell me concerning these things; and also tell me by what power ye slew and smote off the arms of my brethren that scattered my flocks—

And now, if thou wilt tell me concerning these things, whatsoever thou desirest I will give unto thee; and if it were needed, I would guard thee with my armies; but I know that thou art more powerful than all they; nevertheless, whatsoever thou desirest of me I will grant it unto thee.

Now Ammon being wise, yet harmless, he said unto Lamoni: Wilt thou hearken unto my words, if I tell thee by what power I do these things? And this is the thing that I desire of thee.

And the king answered him, and said: Yea, I will believe all thy words. And thus he was caught with guile.

And Ammon began to speak unto him with boldness, and said unto him: Believest thou that there is a God?

25 Και αυτός απήντησε, και του είπε: Δεν ξέρω τι σημαίνει αυτό.

26 Και τότε ο Αμμών είπε: Πιστεύεις ότι υπάρχει ένα Μέγα Πνεύμα;

27 Και εκείνος είπε: Μάλιστα.

28 Και ο Αμμών είπε: Αυτό είναι Θεός. Και ο Αμμών του είπε πάλι: Πιστεύεις ότι αυτό το Μέγα Πνεύμα, που είναι Θεός, δημιούργησε τα πάντα όσα είναι στους ουρανούς και στη γη;

29 Και εκείνος είπε: Μάλιστα, πιστεύω ότι δημιούργησε τα πάντα που είναι στη γη, αλλά δεν γνωρίζω τους ουρανούς.

30 Και ο Αμμών του είπε: Οι ουρανοί είναι ένας τόπος όπου κατοικεί ο Θεός και όλοι οι άγιοι άγγελοί του.

31 Και ο βασιλιάς Λαμόνι είπε: Είναι επάνω από τη γη;

32 Και ο Αμμών είπε: Μάλιστα, και κοιτάζει κάτω όλα τα τέκνα των ανθρώπων, και ξέρει όλες τις σκέψεις και προθέσεις της καρδιάς, επειδή από το χέρι του όλοι τους έχουν δημιουργηθεί από την αρχή.

33 Και ο βασιλιάς Λαμόνι είπε: Πιστεύω όλα αυτά που έχεις πει. Έχεις σταλεί από τον Θεό;

34 Ο Αμμών του είπε: Εγώ είμαι άνθρωπος. Και ο άνθρωπος στην αρχή δημιουργήθηκε κατά την εικόνα του Θεού, και έχω κληθεί από το Άγιο Πνεύμα του να τα διδάξω αυτά στον λαό του, ώστε να έλθουν στη γνώση εκείνου που είναι δίκαιο και αληθινό.

35 Και ένα τμήμα από εκείνο το Πνεύμα κατοικεί μέσα μου, το οποίο μου δίνει γνώση, και επίσης δύναμη σύμφωνα με την πίστη και τις επιθυμίες μου που είναι στον Θεό.

36 Λοιπόν όταν είπε αυτά τα λόγια ο Αμμών, άρχισε από τη δημιουργία του κόσμου, και επίσης τη δημιουργία του Αδάμ, και του είπε όλα τα σχετικά με την πτώση του ανθρώπου, και εξήγησε και έθεσε εμπρός του τα χρονικά και τις άγιες γραφές του λαού, τα οποία είχαν ειπωθεί από τους προφήτες, ακόμη και μέχρι την εποχή που ο πατέρας τους, ο Λεχί, έφυγε από την Ιερουσαλήμ.

37 Και επίσης τους εξήγησε (επειδή ήταν προς τον βασιλιά και τους υπηρέτες του) όλα τα ταξίδια των πατέρων τους στην έρημο, και όλα όσα υπέφεραν από πείνα και δίψα, και τις οδύνες τους, και λοιπά.

And he answered, and said unto him: I do not know what that meaneth.

And then Ammon said: Believest thou that there is a Great Spirit?

And he said, Yea.

And Ammon said: This is God. And Ammon said unto him again: Believest thou that this Great Spirit, who is God, created all things which are in heaven and in the earth?

And he said: Yea, I believe that he created all things which are in the earth; but I do not know the heavens.

And Ammon said unto him: The heavens is a place where God dwells and all his holy angels.

And king Lamoni said: Is it above the earth?

And Ammon said: Yea, and he looketh down upon all the children of men; and he knows all the thoughts and intents of the heart; for by his hand were they all created from the beginning.

And king Lamoni said: I believe all these things which thou hast spoken. Art thou sent from God?

Ammon said unto him: I am a man; and man in the beginning was created after the image of God, and I am called by his Holy Spirit to teach these things unto this people, that they may be brought to a knowledge of that which is just and true;

And a portion of that Spirit dwelleth in me, which giveth me knowledge, and also power according to my faith and desires which are in God.

Now when Ammon had said these words, he began at the creation of the world, and also the creation of Adam, and told him all the things concerning the fall of man, and rehearsed and laid before him the records and the holy scriptures of the people, which had been spoken by the prophets, even down to the time that their father, Lehi, left Jerusalem.

And he also rehearsed unto them (for it was unto the king and to his servants) all the journeyings of their fathers in the wilderness, and all their sufferings with hunger and thirst, and their travail, and so forth.

38 Και επίσης τους εξήγησε σχετικά με την ανταρσία του Λάμαν και του Λεμουήλ και τους υιούς του Ισμαήλ, μάλιστα, όλες τις ανταρσίες τους τους διηγήθηκε. Και τους ανέπτυξε όλα τα χρονικά και τις γραφές από τον καιρό που έφυγε ο Λεχί από την Ιερουσαλήμ μέχρι τον παρόντα καιρό.

39 Όμως αυτό δεν είναι όλο, διότι τους ανέπτυξε το σχέδιο της λύτρωσης, το οποίο είχε προετοιμασθεί από καταβολής κόσμου. Και έκανε επίσης γνωστό σε αυτούς για τον ερχομό του Χριστού, και όλα τα έργα του Κυρίου τους τα έκανε γνωστά.

40 Και συνέβη ώστε όταν είπε όλα αυτά και τα ανέπτυξε στον βασιλιά, ο βασιλιάς πίστεψε όλα του τα λόγια.

41 Και άρχισε να επικαλείται τον Κύριο, λέγοντας: Ω Κύριε, ευσπλαχνίσου σύμφωνα με την άφθονη ευσπλαχνία σου που είχες προς τον λαό του Νεφί, έχε προς έμενα και τον λαό μου.

42 Και τώρα, αφού το είπε αυτό, έπεσε στη γη σαν να ήταν νεκρός.

43 Και συνέβη ώστε τον πήραν οι υπηρέτες του και τον μετέφεραν μέσα προς τη γυναίκα του και τον ξάπλωσαν επάνω σε ένα κρεβάτι. Και εκείνος εκείτο σαν να ήταν νεκρός για δύο ημέρες και δύο νύχτες. Και η γυναίκα του, και οι υιοί του, και οι θυγατέρες του πενθούσαν γι' αυτόν, κατά τη συνήθεια των Λαμανιτών, θρηνώντας έντονα τον χαμό του.

And he also rehearsed unto them concerning the rebellions of Laman and Lemuel, and the sons of Ishmael, yea, all their rebellions did he relate unto them; and he expounded unto them all the records and scriptures from the time that Lehi left Jerusalem down to the present time.

But this is not all; for he expounded unto them the plan of redemption, which was prepared from the foundation of the world; and he also made known unto them concerning the coming of Christ, and all the works of the Lord did he make known unto them.

And it came to pass that after he had said all these things, and expounded them to the king, that the king believed all his words.

And he began to cry unto the Lord, saying: O Lord, have mercy; according to thy abundant mercy which thou hast had upon the people of Nephi, have upon me, and my people.

And now, when he had said this, he fell unto the earth, as if he were dead.

And it came to pass that his servants took him and carried him in unto his wife, and laid him upon a bed; and he lay as if he were dead for the space of two days and two nights; and his wife, and his sons, and his daughters mourned over him, after the manner of the Lamanites, greatly lamenting his loss.

Άλμα 19

- 1 Και συνέβη ώστε ύστερα από δύο ημέρες και δύο νύχτες ετοιμάζονταν να πάρουν το σώμα του και να το βάλουν σε ένα μνήμα, το οποίο είχαν κατασκευάσει με σκοπό να θάβουν τους νεκρούς τους.
- 2 Και τώρα η βασίλισσα που είχε ακούσει τη φήμη του Αμμών, γι' αυτό έστειλε και ζήτησε να έλθει προς αυτήν.
- 3 Και συνέβη ώστε ο Αμμών έκανε όπως προστάχθηκε και πήγε στη βασίλισσα και ζήτησε να μάθει τι ήθελε από αυτόν να κάνει.
- 4 Και εκείνη του είπε: Οι υπηρέτες του άνδρα μου μού έκαναν γνωστό ότι είσαι προφήτης αγίου Θεού, και ότι έχεις δύναμη να εκτελείς πολλά θαυμαστά έργα στο όνομά του.
- 5 Γι' αυτό, αν αυτή είναι η περίπτωση, θα ήθελα να πάτε μέσα και να δείτε τον άνδρα μου, διότι κείται στο κρεβάτι του επί δύο ημέρες και δύο νύχτες. Και μερικοί λένε ότι δεν είναι νεκρός, αλλά άλλοι λένε ότι είναι νεκρός και ότι μυρίζει, και ότι πρέπει να τοποθετηθεί στο μνήμα. Όμως κατ' εμέ δεν μυρίζει.
- 6 Τώρα, αυτό ήταν εκείνο που επιθυμούσε ο Αμμών, διότι ήξερε ότι ο βασιλιάς Λαμόνι ήταν υπό τη δύναμη του Θεού. Ήξερε ότι ο σκοτεινός πέπλος της απιστίας ριχνόταν έξω από τον νου του, και το φως που φώτισε τον νου του, το οποίο ήταν το φως της δόξας του Θεού, το οποίο ήταν ένα θαυμάσιο φως της καλοσύνης του – μάλιστα, αυτό το φως είχε ενσταλάξει τόση χαρά μέσα στην ψυχή του, αφού είχε διαλυθεί το σύννεφο του σκότους, και ότι το φως της παντοτινής ζωής είχε ανάψει μέσα στην καρδιά του, μάλιστα, ήξερε ότι αυτό είχε υπερνικήσει το φυσικό του σώμα, και είχε αποσπαστεί στον Θεό –
- 7 Γι' αυτό, αυτό που του ζητούσε η βασίλισσα ήταν η μόνη του επιθυμία. Γι' αυτό, πήγε μέσα για να δει τον βασιλιά σύμφωνα με αυτό που του ζήτησε η βασίλισσα. Και είδε τον βασιλιά, και ήξερε ότι δεν ήταν νεκρός.
- 8 Και είπε στη βασίλισσα: Δεν είναι νεκρός, αλλά κοιμάται εν Θεώ, και την επαύριον θα εγερθεί πάλι. Γι' αυτό να μην τον θάψετε.

Alma 19

And it came to pass that after two days and two nights they were about to take his body and lay it in a sepulchre, which they had made for the purpose of burying their dead.

Now the queen having heard of the fame of Ammon, therefore she sent and desired that he should come in unto her.

And it came to pass that Ammon did as he was commanded, and went in unto the queen, and desired to know what she would that he should do.

And she said unto him: The servants of my husband have made it known unto me that thou art a prophet of a holy God, and that thou hast power to do many mighty works in his name;

Therefore, if this is the case, I would that ye should go in and see my husband, for he has been laid upon his bed for the space of two days and two nights; and some say that he is not dead, but others say that he is dead and that he stinketh, and that he ought to be placed in the sepulchre; but as for myself, to me he doth not stink.

Now, this was what Ammon desired, for he knew that king Lamoni was under the power of God; he knew that the dark veil of unbelief was being cast away from his mind, and the light which did light up his mind, which was the light of the glory of God, which was a marvelous light of his goodness—yea, this light had infused such joy into his soul, the cloud of darkness having been dispelled, and that the light of everlasting life was lit up in his soul, yea, he knew that this had overcome his natural frame, and he was carried away in God—

Therefore, what the queen desired of him was his only desire. Therefore, he went in to see the king according as the queen had desired him; and he saw the king, and he knew that he was not dead.

And he said unto the queen: He is not dead, but he sleepeth in God, and on the morrow he shall rise again; therefore bury him not.

- 9 Και ο Αμμών της είπε: Εσύ το πιστεύεις αυτό; Και εκείνη του είπε: Δεν έχω μάρτυρα παρά μόνο τον λόγο σου, και τον λόγο των υπηρετών μας. Παρά ταύτα πιστεύω ότι θα γίνει σύμφωνα με το όπως έχεις πει.
- 10 Και ο Αμμών της είπε: Ευλογημένη είσαι εσύ λόγω της υπερβολικής σου πίστης. Σου λέω, γυναίκα, δεν έχει υπάρξει τόσο μεγάλη πίστη ανάμεσα σε όλο τον λαό των Νεφιτών.
- 11 Και συνέβη ώστε αυτή αγρύπνησε επάνω από το κρεβάτι του άνδρα της, από εκείνη τη στιγμή μέχρι την επαύριον κατά την οποία ο Αμμών είχε ορίσει ότι αυτός θα εγείρετο.
- 12 Και συνέβη ώστε αυτός ηγέρθη, σύμφωνα με τα λόγια του Αμμών. Και καθώς ηγέρθη, άπλωσε εμπρός το χέρι του προς τη γυναίκα, και είπε: Ευλογημένο να είναι το όνομα του Θεού, και ευλογημένη να είσαι εσύ.
- 13 Διότι όσο βέβαιο είναι ότι ζεις, ιδού, εγώ έχω δει τον Λυτρωτή μου. Και θα έλθει, και θα γεννηθεί από μία γυναίκα, και θα λυτρώσει όλη την ανθρωπότητα που πιστεύει στο όνομά του. Λοιπόν, όταν είπε αυτά τα λόγια, η καρδιά του φούσκωσε μέσα του και έπεσε ξανά με χαρά· και η βασίλισσα έπεσε επίσης, ούσα κατακυριευμένη από το Πνεύμα.
- 14 Τώρα ο Αμμών βλέποντας το Πνεύμα του Κυρίου σύμφωνα με τις προσευχές του να εκχέεται προς τους Λαμανίτες, τους αδελφούς του, οι οποίοι υπήρξαν η αιτία τόσο μεγάλου πένθους ανάμεσα στους Νεφίτες, δηλαδή ανάμεσα σε όλον τον λαό του Θεού εξαιτίας των ανομιών τους και των παραδόσεων τους, έπεσε στα γόνατα και άρχισε να ανοίγει την ψυχή του με προσευχή και ευχαριστίες προς τον Θεό γι' αυτό που εκείνος είχε κάνει για τους αδελφούς του. Και αυτός επίσης κατακυριεύθηκε από μεγάλη χαρά. Και έτσι και οι τρεις τους είχαν πέσει στη γη.
- 15 Λοιπόν, όταν είδαν οι υπηρέτες του βασιλιά ότι εκείνοι είχαν πέσει, και αυτοί επίσης άρχισαν να επικαλούνται τον Κύριο, επειδή ο φόβος του Κυρίου είχε πέσει επάνω και σε αυτούς, επειδή ήταν αυτοί που είχαν σταθεί εμπρός στον βασιλιά και είχαν καταθέσει μαρτυρία σε εκείνον σχετικά με τη μεγάλη δύναμη του Αμμών.

And Ammon said unto her: Believest thou this? And she said unto him: I have had no witness save thy word, and the word of our servants; nevertheless I believe that it shall be according as thou hast said.

And Ammon said unto her: Blessed art thou because of thy exceeding faith; I say unto thee, woman, there has not been such great faith among all the people of the Nephites.

And it came to pass that she watched over the bed of her husband, from that time even until that time on the morrow which Ammon had appointed that he should rise.

And it came to pass that he arose, according to the words of Ammon; and as he arose, he stretched forth his hand unto the woman, and said: Blessed be the name of God, and blessed art thou.

For as sure as thou livest, behold, I have seen my Redeemer; and he shall come forth, and be born of a woman, and he shall redeem all mankind who believe on his name. Now, when he had said these words, his heart was swollen within him, and he sunk again with joy; and the queen also sunk down, being overpowered by the Spirit.

Now Ammon seeing the Spirit of the Lord poured out according to his prayers upon the Lamanites, his brethren, who had been the cause of so much mourning among the Nephites, or among all the people of God because of their iniquities and their traditions, he fell upon his knees, and began to pour out his soul in prayer and thanksgiving to God for what he had done for his brethren; and he was also overpowered with joy; and thus they all three had sunk to the earth.

Now, when the servants of the king had seen that they had fallen, they also began to cry unto God, for the fear of the Lord had come upon them also, for it was they who had stood before the king and testified unto him concerning the great power of Ammon.

16 Και συνέβη ώστε επικαλούνταν το όνομα του Κυρίου, με όλη τους τη δύναμη, μέχρι που έπεσαν όλοι στη γη, εκτός από μία από τις Λαμανίτισσες, της οποίας το όνομα ήταν Αμπίς, η οποία είχε μεταστραφεί προς τον Κύριο πριν από πολλά χρόνια, λόγω ενός αξιοσημείωτου οράματος του πατέρα της –

17 Έτσι, έχοντας μεταστραφεί προς τον Κύριο, και ποτέ δεν το είχε κάνει γνωστό, γι' αυτό, όταν είδε ότι όλοι οι υπηρέτες του Λαμόνι είχαν πέσει στη γη, και επίσης η κυρία της, η βασίλισσα, και ο βασιλιάς και ο Αμμών κείτονταν μπρούμυτα επάνω στη γη, ήξερε ότι ήταν η δύναμη του Θεού. Και υποθέτοντας ότι αυτή η ευκαιρία, με το να κάνει γνωστό προς τον λαό τι είχε συμβεί σε εκείνους, ότι το να δουν αυτήν τη σκηνή θα τους έκανε να πιστέψουν στη δύναμη του Θεού, γι' αυτό έτρεξε από σπίτι σε σπίτι, κάνοντάς το γνωστό στους ανθρώπους.

18 Και αυτοί άρχισαν να συναθροίζονται στον οίκο του βασιλιά. Και εκεί ήλθε ένα πλήθος, και προς μεγάλη τους κατάπληξη είδαν τον βασιλιά και τη βασίλισσα και τους υπηρέτες τους μπρούμυτα επάνω στη γη, και όλοι τους κείτονταν εκεί σαν να ήταν νεκροί. Και είδαν επίσης τον Αμμών, και ιδού, αυτός ήταν Νεφίτης.

19 Και τότε οι άνθρωποι άρχισαν να παραπονιούνται μεταξύ τους, μερικοί λέγοντας ότι ήταν κάποιο μεγάλο κακό που είχε πέσει επάνω τους, δηλαδή επάνω στον βασιλιά και στον οίκο του, επειδή άφησε να παραμείνει ο Νεφίτης στη χώρα.

20 Όμως άλλοι τους επέπληξαν, λέγοντας: Ο βασιλιάς έχει φέρει το κακό αυτό στον οίκο του, επειδή θανάτωσε τους υπηρέτες του που τους σκόρπισαν τα ποίμνια στα ύδατα του Σεμπούς.

21 Και αυτοί επίσης επιπλήχθηκαν από εκείνους τους άνδρες που είχαν σταθεί στα ύδατα του Σεμπούς και σκόρπισαν τα ποίμνια που ανήκαν στον βασιλιά, διότι είχαν θυμώσει με τον Αμμών εξαιτίας του αριθμού εκείνων από τους αδελφούς τους που είχε σκοτώσει στα ύδατα του Σεμπούς, ενώ υπερασπιζόταν τα ποίμνια του βασιλιά.

And it came to pass that they did call on the name of the Lord, in their might, even until they had all fallen to the earth, save it were one of the Lamanitish women, whose name was Abish, she having been converted unto the Lord for many years, on account of a remarkable vision of her father—

Thus, having been converted to the Lord, and never having made it known, therefore, when she saw that all the servants of Lamoni had fallen to the earth, and also her mistress, the queen, and the king, and Ammon lay prostrate upon the earth, she knew that it was the power of God; and supposing that this opportunity, by making known unto the people what had happened among them, that by beholding this scene it would cause them to believe in the power of God, therefore she ran forth from house to house, making it known unto the people.

And they began to assemble themselves together unto the house of the king. And there came a multitude, and to their astonishment, they beheld the king, and the queen, and their servants prostrate upon the earth, and they all lay there as though they were dead; and they also saw Ammon, and behold, he was a Nephite.

And now the people began to murmur among themselves; some saying that it was a great evil that had come upon them, or upon the king and his house, because he had suffered that the Nephite should remain in the land.

But others rebuked them, saying: The king hath brought this evil upon his house, because he slew his servants who had had their flocks scattered at the waters of Sebus.

And they were also rebuked by those men who had stood at the waters of Sebus and scattered the flocks which belonged to the king, for they were angry with Ammon because of the number which he had slain of their brethren at the waters of Sebus, while defending the flocks of the king.

22 Λοιπόν, ένας από αυτούς, του οποίου ο αδελφός είχε θανατωθεί από το σπαθί του Αμμών, που ήταν υπερβολικά θυμωμένος με τον Αμμών, τράβηξε το σπαθί του και προχώρησε για να μπορέσει να το αφήσει να πέσει επάνω στον Αμμών, για να τον σκοτώσει. Και καθώς σήκωσε το σπαθί για να τον χτυπήσει, ιδού, έπεσε νεκρός.

23 Λοιπόν βλέπουμε ότι ο Αμμών δεν μπορούσε να θανατωθεί, διότι ο Κύριος είχε πει στον Μωσία, τον πατέρα του: Θα τον αφήσω να ζήσει, και θα γίνει σε αυτόν σύμφωνα με την πίστη σου – γι' αυτό, ο Μωσίας τον εμπιστεύθηκε στον Κύριο.

24 Και συνέβη ώστε όταν είδε το πλήθος ότι ο άνθρωπος έπεσε νεκρός, ο οποίος σήκωσε το σπαθί για να σκοτώσει τον Αμμών, έπεσε φόβος επάνω σε όλους τους, και δεν τόλμησαν να απλώσουν το χέρι τους να τον αγγίξουν ή οποιονδήποτε από εκείνους που είχαν πέσει. Και άρχισαν να θαυμάζουν πάλι μεταξύ τους σαν τι μπορούσε να ήταν η αιτία αυτής της μεγάλης δύναμης, δηλαδή τι μπορούσε να σημαίνουν όλα αυτά.

25 Και συνέβη ώστε υπήρχαν πολλοί ανάμεσά τους που είπαν ότι ο Αμμών ήταν το Μέγα Πνεύμα, και άλλοι είπαν ότι είχε σταλεί από το Μέγα Πνεύμα.

26 Όμως άλλοι τους επέπληξαν όλους, λέγοντας ότι ήταν ένα τέρας που είχε σταλεί από τους Νεφίτες για να τους βασανίσει.

27 Και υπήρχαν μερικοί που είπαν ότι ο Αμμών είχε σταλεί από το Μέγα Πνεύμα να τους τυραννίσει εξαιτίας των ανομιών τους. Και ότι ήταν το Μέγα Πνεύμα που είχε πάντα φροντίσει τους Νεφίτες, που τους είχε πάντα ελευθερώσει από τα χέρια τους. Και είπαν ότι ήταν αυτό το Μέγα Πνεύμα που είχε καταστρέψει τόσους πολλούς από τους αδελφούς τους, τους Λαμανίτες.

28 Και έτσι η φιλονικία άρχισε να γίνεται υπερβολικά έντονη ανάμεσά τους. Και καθώς διαπληκτιζόνταν έτσι, ήλθε η υπηρέτρια που είχε κάνει το πλήθος να συγκεντρωθεί, και όταν είδε τη φιλονικία που υπήρχε ανάμεσα στο πλήθος στενοχωρήθηκε πάρα πολύ, και μάλιστα μέχρι δακρύων.

Now, one of them, whose brother had been slain with the sword of Ammon, being exceedingly angry with Ammon, drew his sword and went forth that he might let it fall upon Ammon, to slay him; and as he lifted the sword to smite him, behold, he fell dead.

Now we see that Ammon could not be slain, for the Lord had said unto Mosiah, his father: I will spare him, and it shall be unto him according to thy faith—therefore, Mosiah trusted him unto the Lord.

And it came to pass that when the multitude beheld that the man had fallen dead, who lifted the sword to slay Ammon, fear came upon them all, and they durst not put forth their hands to touch him or any of those who had fallen; and they began to marvel again among themselves what could be the cause of this great power, or what all these things could mean.

And it came to pass that there were many among them who said that Ammon was the Great Spirit, and others said he was sent by the Great Spirit;

But others rebuked them all, saying that he was a monster, who had been sent from the Nephites to torment them.

And there were some who said that Ammon was sent by the Great Spirit to afflict them because of their iniquities; and that it was the Great Spirit that had always attended the Nephites, who had ever delivered them out of their hands; and they said that it was this Great Spirit who had destroyed so many of their brethren, the Lamanites.

And thus the contention began to be exceedingly sharp among them. And while they were thus contending, the woman servant who had caused the multitude to be gathered together came, and when she saw the contention which was among the multitude she was exceedingly sorrowful, even unto tears.

- 29 Και συνέβη ώστε πήγε και έπιασε τη βασίλισσα από το χέρι, μήπως και μπορέσει να τη σηκώσει από το έδαφος. Και αμέσως μόλις άγγιξε το χέρι της εκείνη σηκώθηκε και στάθηκε στα πόδια της, και φώναξε με δυνατή φωνή, λέγοντας: Ω, ευλογημένη Ιησού, που με έσωσες από μια απαίσια κόλαση! Ω ευλογημένη Θεέ, ευσπλαχνίσου αυτόν τον λαό!
- 30 Και όταν το είπε αυτό, χτύπησε τα χέρια της γεμάτη χαρά, λέγοντας πολλά λόγια που δεν έγιναν κατανοητά. Και όταν το έκανε αυτό, πήρε τον βασιλιά, τον Λαμόνι, από το χέρι, και ιδού, εκείνος σηκώθηκε και στάθηκε στα πόδια του.
- 31 Και αυτός, αμέσως, βλέποντας τη φιλονικία ανάμεσα στον λαό του, προχώρησε και άρχισε να τους επιπλήττει, και να τους διδάσκει τα λόγια τα οποία είχε ακούσει από το στόμα του Αμμών. Και όσοι άκουσαν τα λόγια του πίστεψαν, και μεταστράφηκαν προς τον Κύριο.
- 32 Όμως υπήρχαν πολλοί ανάμεσά τους που δεν ήθελαν να ακούσουν τα λόγια του. Γι' αυτό πήραν τον δρόμο τους.
- 33 Και συνέβη ώστε όταν σηκώθηκε ο Αμμών και αυτός έδωσε βοήθεια προς αυτούς, και επίσης όλοι οι υπηρέτες του Λαμόνι. Και όλοι δήλωσαν στον λαό ακριβώς το ίδιο πράγμα – ότι η καρδιά τους άλλαξε, ότι δεν είχαν πια επιθυμία να κάνουν κακό.
- 34 Και ιδού, πολλοί δήλωσαν στον λαό ότι είχαν δει αγγέλους και είχαν συνομιλήσει με αυτούς. Και έτσι τους είχαν πει τα του Θεού και της χρηστότητάς του.
- 35 Και συνέβη ώστε υπήρχαν πολλοί που πίστεψαν στα λόγια τους. Και όσοι πίστεψαν βαπτίσθηκαν. Και έγιναν δίκαιος λαός, και ίδρυσαν εκκλησία ανάμεσά τους.
- 36 Και έτσι άρχισε το έργο του Κυρίου ανάμεσα στους Λαμανίτες. Έτσι άρχισε ο Κύριος να εκχέει το Πνεύμα του επάνω τους. Και βλέπουμε ότι ο βραχίονάς του εκτείνεται σε όλους τους ανθρώπους που θα μετανοήσουν και θα πιστέψουν στο όνομά του.

And it came to pass that she went and took the queen by the hand, that perhaps she might raise her from the ground; and as soon as she touched her hand she arose and stood upon her feet, and cried with a loud voice, saying: O blessed Jesus, who has saved me from an awful hell! O blessed God, have mercy on this people!

And when she had said this, she clasped her hands, being filled with joy, speaking many words which were not understood; and when she had done this, she took the king, Lamoni, by the hand, and behold he arose and stood upon his feet.

And he, immediately, seeing the contention among his people, went forth and began to rebuke them, and to teach them the words which he had heard from the mouth of Ammon; and as many as heard his words believed, and were converted unto the Lord.

But there were many among them who would not hear his words; therefore they went their way.

And it came to pass that when Ammon arose he also administered unto them, and also did all the servants of Lamoni; and they did all declare unto the people the selfsame thing—that their hearts had been changed; that they had no more desire to do evil.

And behold, many did declare unto the people that they had seen angels and had conversed with them; and thus they had told them things of God, and of his righteousness.

And it came to pass that there were many that did believe in their words; and as many as did believe were baptized; and they became a righteous people, and they did establish a church among them.

And thus the work of the Lord did commence among the Lamanites; thus the Lord did begin to pour out his Spirit upon them; and we see that his arm is extended to all people who will repent and believe on his name.

Άλμα 20

- 1 Και συνέβη ώστε όταν ίδρυσαν εκκλησία σε εκείνη τη χώρα, ο βασιλιάς Λαμόνι επιθυμούσε να πάει ο Αμμών μαζί του στη γη του Νεφί, για να τον δείξει στον πατέρα του.
- 2 Και ήλθε η φωνή του Κυρίου προς τον Αμμών, λέγοντας: Να μην ανεβείς στη γη του Νεφί, επειδή ιδού, ο βασιλιάς θα επιζητήσει τη ζωή σου, αλλά να πας στη γη του Μιδδόνι· επειδή ιδού, ο αδελφός σου ο Ααρών, και επίσης ο Μουλόκι και ο Αμμά είναι στη φυλακή.
- 3 Λοιπόν συνέβη ώστε όταν το άκουσε αυτό ο Αμμών, είπε στον Λαμόνι: Ιδού, ο αδελφός μου και οι αδελφοί μου είναι στη φυλακή στο Μιδδόνι, και πηγαίνω για να μπορέσω να τους ελευθερώσω.
- 4 Τότε ο Λαμόνι είπε στον Αμμών: Ξέρω, με τη δύναμη του Κυρίου μπορείς να κάνεις τα πάντα. Όμως ιδού, εγώ θα πάω μαζί σου στη γη του Μιδδόνι, επειδή ο βασιλιάς της γης του Μιδδόνι, του οποίου το όνομα είναι Αντιόμνο, είναι φίλος μου. Γι' αυτό πηγαίνω στη χώρα του Μιδδόνι, για να καλοπιιάσω τον βασιλιά της χώρας, και θα βγάλει τους αδελφούς σου από τη φυλακή. Λοιπόν ο Λαμόνι του είπε: Ποιος σου είπε ότι οι αδελφοί σου ήταν στη φυλακή;
- 5 Και ο Αμμών του είπε: Κανένας δεν μου το έχει πει, παρά μόνον ο Θεός, και μου είπε – Πήγαινε και ελευθέρωσε τους αδελφούς σου, διότι είναι στη φυλακή στη γη του Μιδδόνι.
- 6 Λοιπόν, όταν το άκουσε αυτό ο Λαμόνι, φρόντισε να ετοιμάσουν οι υπηρέτες του τα άλογά του και τα άρματά του.
- 7 Και είπε στον Αμμών: Έλα, θα κατεβώ μαζί σου στη χώρα του Μιδδόνι, και εκεί θα ικετεύσω τον βασιλιά να βγάλει τους αδελφούς σου από τη φυλακή.
- 8 Και συνέβη ώστε καθώς ταξίδευαν προς τα εκεί ο Αμμών και ο Λαμόνι, συνάντησαν τον πατέρα του Λαμόνι, ο οποίος ήταν βασιλιάς επί όλης της χώρας.
- 9 Και ιδού, ο πατέρας του Λαμόνι του είπε: Γιατί δεν ήλθατε στην ευωχία εκείνη τη μεγάλη ημέρα, όταν έκανα ευωχία για τους υιούς μου και για τον λαό μου;
- 10 Και είπε επίσης: Προς τα πού πηγαίνεις με αυτόν τον Νεφίτη, ο οποίος είναι ένας από τα τέκνα ενός ψεύτη;

Alma 20

And it came to pass that when they had established a church in that land, that king Lamoni desired that Ammon should go with him to the land of Nephi, that he might show him unto his father.

And the voice of the Lord came to Ammon, saying: Thou shalt not go up to the land of Nephi, for behold, the king will seek thy life; but thou shalt go to the land of Middoni; for behold, thy brother Aaron, and also Muloki and Ammah are in prison.

Now it came to pass that when Ammon had heard this, he said unto Lamoni: Behold, my brother and brethren are in prison at Middoni, and I go that I may deliver them.

Now Lamoni said unto Ammon: I know, in the strength of the Lord thou canst do all things. But behold, I will go with thee to the land of Middoni; for the king of the land of Middoni, whose name is Antiomno, is a friend unto me; therefore I go to the land of Middoni, that I may flatter the king of the land, and he will cast thy brethren out of prison. Now Lamoni said unto him: Who told thee that thy brethren were in prison?

And Ammon said unto him: No one hath told me, save it be God; and he said unto me—Go and deliver thy brethren, for they are in prison in the land of Middoni.

Now when Lamoni had heard this he caused that his servants should make ready his horses and his chariots.

And he said unto Ammon: Come, I will go with thee down to the land of Middoni, and there I will plead with the king that he will cast thy brethren out of prison.

And it came to pass that as Ammon and Lamoni were journeying thither, they met the father of Lamoni, who was king over all the land.

And behold, the father of Lamoni said unto him: Why did ye not come to the feast on that great day when I made a feast unto my sons, and unto my people?

And he also said: Whither art thou going with this Nephite, who is one of the children of a liar?

11 Και συνέβη ώστε ο Λαμόνι του εξιστόρησε το πού πήγαινε, διότι φοβόταν να μην τον προσβάλει.

12 Και του είπε επίσης κάθε αιτία για την παραμονή του στο βασιλείο του, που δεν πήγε στον πατέρα του στην ευωχία που είχε προετοιμάσει.

13 Και τώρα, όταν ο Λαμόνι του εξιστόρησε όλα αυτά, ιδού, προς κατάπληξή του, ο πατέρας του θύμωσε μαζί του, και είπε: Λαμόνι, θα παραδώσεις αυτούς τους Νεφίτες που είναι υιοί ενός ψεύτη. Ιδού, αυτός λήστεψε τους πατέρες μας. Και τώρα, τα τέκνα του επίσης έρχονται ανάμεσά μας για να μπορέσουν με τις πανουργίες τους και τις ψευτιές τους να μας παραπλανήσουν, ώστε πάλι να μας ληστέψουν την περιουσία μας.

14 Λοιπόν ο πατέρας του Λαμόνι τον πρόσταξε να σκοτώσει τον Αμμών με το σπαθί. Και τον πρόσταξε επίσης να μην πάει στη γη του Μιδδόνι, αλλά να επιστρέψει μαζί του στη γη του Ισμαήλ.

15 Όμως ο Λαμόνι του είπε: Δεν θα σκοτώσω τον Αμμών, ούτε θα επιστρέψω στη γη του Ισμαήλ, αλλά πηγαίνω στη γη του Μιδδόνι για να μπορέσω να ελευθερώσω τους αδελφούς του Αμμών, επειδή ξέρω ότι είναι δίκαιοι άνθρωποι και άγιοι προφήτες του αληθινού Θεού.

16 Τώρα όταν ο πατέρας του άκουσε αυτά τα λόγια, θύμωσε μαζί του και τράβηξε το σπαθί του για να τον χτυπήσει και να τον ρίξει στη γη.

17 Όμως ο Αμμών σηκώθηκε μπροστά και του είπε: Ιδού, μην σκοτώσεις τον υιό σου. Παρά ταύτα, θα ήταν καλύτερα να πέσει αυτός παρά εσύ, γιατί ιδού, αυτός έχει μετανοήσει για τις αμαρτίες του. Όμως αν εσύ πέσεις αυτήν τη στιγμή, μέσα στον θυμό σου, η ψυχή σου δεν θα μπορέσει να σωθεί.

18 Και πάλι, είναι σκόπιμο να συγκρατηθείς, διότι αν σκότωνες τον υιό σου, ενώ αυτός είναι αθώος άνθρωπος, το αίμα του θα φώναζε από το έδαφος προς τον Κύριο τον Θεό του, για να πέσει επάνω σου εκδίκηση. Και ίσως να έχανες την ψυχή σου.

19 Τώρα όταν του είπε ο Αμμών αυτά τα λόγια, του απήντησε, λέγοντας: Ξέρω ότι αν σκοτώσω τον υιό μου, θα χύσω αθώο αίμα, επειδή εσύ είσαι αυτός που επεδίωξε να τον καταστρέψει.

And it came to pass that Lamoni rehearsed unto him whither he was going, for he feared to offend him.

And he also told him all the cause of his tarrying in his own kingdom, that he did not go unto his father to the feast which he had prepared.

And now when Lamoni had rehearsed unto him all these things, behold, to his astonishment, his father was angry with him, and said: Lamoni, thou art going to deliver these Nephites, who are sons of a liar. Behold, he robbed our fathers; and now his children are also come amongst us that they may, by their cunning and their lyings, deceive us, that they again may rob us of our property.

Now the father of Lamoni commanded him that he should slay Ammon with the sword. And he also commanded him that he should not go to the land of Middoni, but that he should return with him to the land of Ishmael.

But Lamoni said unto him: I will not slay Ammon, neither will I return to the land of Ishmael, but I go to the land of Middoni that I may release the brethren of Ammon, for I know that they are just men and holy prophets of the true God.

Now when his father had heard these words, he was angry with him, and he drew his sword that he might smite him to the earth.

But Ammon stood forth and said unto him: Behold, thou shalt not slay thy son; nevertheless, it were better that he should fall than thee, for behold, he has repented of his sins; but if thou shouldst fall at this time, in thine anger, thy soul could not be saved.

And again, it is expedient that thou shouldst forbear; for if thou shouldst slay thy son, he being an innocent man, his blood would cry from the ground to the Lord his God, for vengeance to come upon thee; and perhaps thou wouldst lose thy soul.

Now when Ammon had said these words unto him, he answered him, saying: I know that if I should slay my son, that I should shed innocent blood; for it is thou that hast sought to destroy him.

20 Και άπλωσε το χέρι του εμπρός για να σκοτώσει τον Αμμών. Όμως ο Αμμών αντέκρουσε τα χτυπήματά του, και επίσης του χτύπησε το χέρι, ώστε δεν μπορούσε να το χρησιμοποιήσει.

21 Τώρα όταν είδε ο βασιλιάς ότι ο Αμμών μπορούσε να τον σκοτώσει, άρχισε να ικετεύει τον Αμμών να του χαρίσει τη ζωή.

22 Όμως ο Αμμών σήκωσε το σπαθί του, και του είπε: Ιδού, θα σε χτυπήσω εκτός αν μου επιτρέψεις να βγουν από τη φυλακή οι αδελφοί μου.

23 Λοιπόν ο βασιλιάς, φοβούμενος ότι θα χάσει τη ζωή του, είπε: Αν με αφήσεις να ζήσω, θα σου παραχωρήσω οτιδήποτε ζητήσεις, ακόμα και το μισό από το βασίλειο.

24 Τώρα όταν είδε ο Αμμών ότι είχε ασκήσει επιρροή επάνω στον γηραιό βασιλιά σύμφωνα με την επιθυμία του, του είπε: Αν επιτρέψεις να βγουν οι αδελφοί μου από τη φυλακή, και επίσης να διατηρήσει ο Λαμόνι το βασίλειό του, και ότι δεν θα είσαι δυσαρεστημένος μαζί του, αλλά θα παραχωρήσεις το να εκτελεί σύμφωνα με τις δικές του επιθυμίες σε οτιδήποτε νομίζει, τότε θα σε αφήσω να ζήσεις. Αλλιώς, θα σε χτυπήσω και θα σε ρίξω στη γη.

25 Λοιπόν όταν είπε ο Αμμών αυτά τα λόγια, ο βασιλιάς άρχισε να χαίρεται για τη ζωή του.

26 Και όταν είδε ότι ο Αμμών δεν επιθυμούσε να τον καταστρέψει, και όταν είδε επίσης τη μεγάλη αγάπη που είχε για τον υιό του τον Λαμόνι, εξεπλάγη υπερβολικά, και είπε: Επειδή αυτά είναι όλα όσα επιθυμούσες, να ελευθερώσω τους αδελφούς σου, και να αφήσω τον υιό μου τον Λαμόνι να διατηρήσει το βασίλειό του, ιδού, θα σου επιτρέψω να διατηρήσει ο υιός μου το βασίλειό του από αυτήν τη στιγμή και για πάντα, και δεν θα τον κυβερνώ πια –

27 Και θα σου επιτρέψω επίσης να βγουν οι αδελφοί σου από τη φυλακή, και εσύ και οι αδελφοί σου να έλθετε σε εμένα, στο βασίλειό μου, επειδή θα επιθυμώ πολύ να σε δω. Επειδή ο βασιλιάς ήταν πολύ κατάπληκτος με τα λόγια που αυτός είχε πει, και με τα λόγια επίσης που είχαν ειπωθεί από τον υιό του Λαμόνι, γι' αυτό επιθυμούσε να τα μάθει.

And he stretched forth his hand to slay Ammon. But Ammon withstood his blows, and also smote his arm that he could not use it.

Now when the king saw that Ammon could slay him, he began to plead with Ammon that he would spare his life.

But Ammon raised his sword, and said unto him: Behold, I will smite thee except thou wilt grant unto me that my brethren may be cast out of prison.

Now the king, fearing he should lose his life, said: If thou wilt spare me I will grant unto thee whatsoever thou wilt ask, even to half of the kingdom.

Now when Ammon saw that he had wrought upon the old king according to his desire, he said unto him: If thou wilt grant that my brethren may be cast out of prison, and also that Lamoni may retain his kingdom, and that ye be not displeased with him, but grant that he may do according to his own desires in whatsoever thing he thinketh, then will I spare thee; otherwise I will smite thee to the earth.

Now when Ammon had said these words, the king began to rejoice because of his life.

And when he saw that Ammon had no desire to destroy him, and when he also saw the great love he had for his son Lamoni, he was astonished exceedingly, and said: Because this is all that thou hast desired, that I would release thy brethren, and suffer that my son Lamoni should retain his kingdom, behold, I will grant unto you that my son may retain his kingdom from this time and forever; and I will govern him no more—

And I will also grant unto thee that thy brethren may be cast out of prison, and thou and thy brethren may come unto me, in my kingdom; for I shall greatly desire to see thee. For the king was greatly astonished at the words which he had spoken, and also at the words which had been spoken by his son Lamoni, therefore he was desirous to learn them.

28 Και συνέβη ώστε ο Αμμών και ο Λαμόνι συνέχισαν το ταξίδι τους προς τη χώρα του Μιδδόνη. Και βρήκε ο Λαμόνι εύνοια στα μάτια του βασιλιά της χώρας. Γι' αυτό βγήκαν από τη φυλακή οι αδελφοί του Αμμών.

29 Και όταν τους συνάντησε ο Αμμών στενοχωρήθηκε υπερβολικά, επειδή, ιδού, ήταν γυμνοί, και το δέρμα τους είχε φθαρεί υπερβολικά επειδή ήταν δεμένοι με γερά σχοινιά. Και επίσης υπέφεραν από πείνα, δίψα και κάθε είδους βάσανα. Κι όμως ήταν υπομονετικοί σε όλα όσα υπέφεραν.

30 Και, όπως συνέβη, ήταν η τύχη τους να πέσουν στα χέρια ενός πιο σκληρού και πιο σκληροτράχηλου λαού. Γι' αυτό, δεν άκουγαν τα λόγια τους και τους είχαν πετάξει έξω, και τους είχαν χτυπήσει, και τους έκαναν να πηγαίνουν από σπίτι σε σπίτι, και από τόπο σε τόπο, μέχρι που έφθασαν στη γη του Μιδδόνη. Και εκεί τους έπιασαν και τους έριξαν στη φυλακή, και τους έδεσαν με γερά σχοινιά, και τους κράτησαν στη φυλακή πολλές ημέρες, και ελευθερώθηκαν από τον Λαμόνι και τον Αμμών.

And it came to pass that Ammon and Lamoni proceeded on their journey towards the land of Middoni. And Lamoni found favor in the eyes of the king of the land; therefore the brethren of Ammon were brought forth out of prison.

And when Ammon did meet them he was exceedingly sorrowful, for behold they were naked, and their skins were worn exceedingly because of being bound with strong cords. And they also had suffered hunger, thirst, and all kinds of afflictions; nevertheless they were patient in all their sufferings.

And, as it happened, it was their lot to have fallen into the hands of a more hardened and a more stiff-necked people; therefore they would not hearken unto their words, and they had cast them out, and had smitten them, and had driven them from house to house, and from place to place, even until they had arrived in the land of Middoni; and there they were taken and cast into prison, and bound with strong cords, and kept in prison for many days, and were delivered by Lamoni and Ammon.

Αφήγηση του κηρύγματος του Ααρών και του Μουλόκι και των αδελφών τους, προς τους Λαμανίτες.

Άλμα 21

- 1 Λοιπόν, όταν ο Αμμών και οι αδελφοί του χωρίστηκαν στα σύνορα της γης των Λαμανιτών, ιδού, ο Ααρών ξεκίνησε για το ταξίδι του προς τη γη που ονομαζόταν από τους Λαμανίτες Ιερουσαλήμ, ονομάζοντάς την κατά τη γενέτειρα γη των πατέρων τους. Και ήταν μακριά, συνδεδεμένη με τα σύνορα του Μόρμον.
- 2 Λοιπόν οι Λαμανίτες και οι Αμαληκίτες και ο λαός του Αμουλών είχαν χτίσει μια σπουδαία πόλη, η οποία ονομαζόταν Ιερουσαλήμ.
- 3 Τώρα οι Λαμανίτες απ' εαυτού τους είχαν αρκετά σκληρύνει, όμως οι Αμαληκίτες και οι Αμουλωνίτες ήταν ακόμη πιο σκληροί. Γι' αυτό προκάλεσαν τους Λαμανίτες να σκληρύνουν την καρδιά τους, για να γίνουν ισχυροί στην κακία και στα βδελύγματά τους.
- 4 Και συνέβη ώστε ήλθε ο Ααρών στην πόλη της Ιερουσαλήμ, και πρώτα άρχισε να κηρύττει στους Αμαληκίτες. Και άρχισε να τους κηρύττει στις συναγωγές τους, επειδή είχαν χτίσει συναγωγές κατά την τάξη των Νεχώρ, επειδή πολλοί από τους Αμαληκίτες και τους Αμουλωνίτες ήταν κατά την τάξη των Νεχώρ.
- 5 Γι' αυτό, καθώς μπήκε ο Ααρών σε μία από τις συναγωγές τους για να κηρύξει στον λαό, και καθώς τους μιλούσε, ιδού, σηκώθηκε ένας Αμαληκίτης και άρχισε να φιλονικεί μαζί του, λέγοντας: Τι είναι αυτό που έχεις καταθέσει μαρτυρία; Έχεις δει άγγελο; Γιατί δεν παρουσιάζονται άγγελοι σε μας; Ιδού, δεν είναι αυτός ο λαός τόσο καλός όσο ο λαός σου;
- 6 Λες επίσης, αν δεν μετανοήσουμε, θα χαθούμε. Πώς ξέρεις εσύ τη σκέψη και την πρόθεση της καρδιάς μας; Πώς ξέρεις εσύ ότι έχουμε λόγο να μετανοήσουμε; Πώς ξέρεις εσύ ότι δεν είμαστε δίκαιος λαός; Ιδού, έχουμε χτίσει ιερούς χώρους και συναθροιζόμαστε για να λατρεύουμε τον Θεό. Πιστεύουμε ότι ο Θεός θα σώσει όλους τους ανθρώπους.
- 7 Τότε ο Ααρών του είπε: Πιστεύεις ότι ο Υιός του Θεού θα έλθει να λυτρώσει την ανθρωπότητα από τις αμαρτίες της;

An account of the preaching of Aaron, and Muloki, and their brethren, to the Lamanites.

Alma 21

Now when Ammon and his brethren separated themselves in the borders of the land of the Lamanites, behold Aaron took his journey towards the land which was called by the Lamanites, Jerusalem, calling it after the land of their fathers' nativity; and it was away joining the borders of Mormon.

Now the Lamanites and the Amalekites and the people of Amulon had built a great city, which was called Jerusalem.

Now the Lamanites of themselves were sufficiently hardened, but the Amalekites and the Amulonites were still harder; therefore they did cause the Lamanites that they should harden their hearts, that they should wax strong in wickedness and their abominations.

And it came to pass that Aaron came to the city of Jerusalem, and first began to preach to the Amalekites. And he began to preach to them in their synagogues, for they had built synagogues after the order of the Nehors; for many of the Amalekites and the Amulonites were after the order of the Nehors.

Therefore, as Aaron entered into one of their synagogues to preach unto the people, and as he was speaking unto them, behold there arose an Amalekite and began to contend with him, saying: What is that thou hast testified? Hast thou seen an angel? Why do not angels appear unto us? Behold are not this people as good as thy people?

Thou also sayest, except we repent we shall perish. How knowest thou the thought and intent of our hearts? How knowest thou that we have cause to repent? How knowest thou that we are not a righteous people? Behold, we have built sanctuaries, and we do assemble ourselves together to worship God. We do believe that God will save all men.

Now Aaron said unto him: Believest thou that the Son of God shall come to redeem mankind from their sins?

- 8 Και ο άνθρωπος του είπε: Δεν πιστεύουμε ότι εσύ ξέρεις κάτι τέτοιο. Δεν πιστεύουμε σε αυτές τις ανόητες παραδόσεις. Δεν πιστεύουμε ότι ξέρεις για πράγματα μελλοντικά, ούτε πιστεύουμε ότι οι πατέρες σου και επίσης ότι οι πατέρες μας ήξεραν σχετικά με αυτά που έλεγαν, για αυτό που πρόκειται να συμβεί.
- 9 Λοιπόν ο Ααρών άρχισε να τους γνωρίζει τις γραφές σχετικά με τον ερχομό του Χριστού και επίσης σχετικά με την ανάσταση των νεκρών και ότι δεν μπορούσε να υπάρξει λύτρωση για την ανθρωπότητα παρά μόνον μέσω του θανάτου και των Παθών του Χριστού, και της εξιλέωσης του αίματός του.
- 10 Και συνέβη ώστε καθώς άρχισε να τους τα εξηγεί αυτά, εκείνοι θύμωσαν μαζί του και άρχισαν να τον περιγελούν· και δεν άκουγαν τα λόγια που έλεγε.
- 11 Γι' αυτό, όταν είδε ότι δεν άκουγαν τα λόγια του, αναχώρησε από τη συναγωγή τους και ήλθε σε ένα χωριό που λεγόταν Άνι-Άντι και εκεί βρήκε τον Μουλόκι που τους κήρυττε τον λόγο του Θεού, και επίσης τον Αμμά και τους αδελφούς του. Και συζητούσαν με πολλούς σχετικά με τον λόγο.
- 12 Και συνέβη ώστε είδαν ότι ο λαός θα σκληρύνει την καρδιά του, γι' αυτό αναχώρησαν και ήλθαν μέσα στη χώρα του Μιδδόνη. Και κήρυξαν τον λόγο του Θεού σε πολλούς, και λίγοι πίστεψαν στα λόγια που δίδαν.
- 13 Παρά ταύτα, ο Ααρών και μερικοί από τους αδελφούς του συνελήφθησαν και ρίχτηκαν στη φυλακή και οι υπόλοιποι απ' αυτούς έφυγαν έξω από τη χώρα του Μιδδόνη στις περιοχές τριγύρω.
- 14 Και εκείνοι που φυλακίστηκαν υπέφεραν πολλά, και ελευθερώθηκαν από το χέρι του Λαμόνη και του Αμμών, και τους έδωσαν να φάνε και τους έντυσαν.
- 15 Και προχώρησαν πάλι για να κηρύξουν τον λόγο, και έτσι απελευθερώθηκαν για πρώτη φορά έξω από τη φυλακή. Και έτσι είχαν υποφέρει.
- 16 Και πήγαιναν οπουδήποτε τους οδηγούσε το Πνεύμα του Κυρίου, κηρύττοντας τον λόγο του Θεού σε κάθε συναγωγή των Αμαληκιτών ή σε κάθε συνάθροιση των Λαμανιτών, όπου μπορούσαν να γίνουν δεκτοί.

And the man said unto him: We do not believe that thou knowest any such thing. We do not believe in these foolish traditions. We do not believe that thou knowest of things to come, neither do we believe that thy fathers and also that our fathers did know concerning the things which they spake, of that which is to come.

Now Aaron began to open the scriptures unto them concerning the coming of Christ, and also concerning the resurrection of the dead, and that there could be no redemption for mankind save it were through the death and sufferings of Christ, and the atonement of his blood.

And it came to pass as he began to expound these things unto them they were angry with him, and began to mock him; and they would not hear the words which he spake.

Therefore, when he saw that they would not hear his words, he departed out of their synagogue, and came over to a village which was called Ani-Anti, and there he found Muloki preaching the word unto them; and also Ammah and his brethren. And they contended with many about the word.

And it came to pass that they saw that the people would harden their hearts, therefore they departed and came over into the land of Middoni. And they did preach the word unto many, and few believed on the words which they taught.

Nevertheless, Aaron and a certain number of his brethren were taken and cast into prison, and the remainder of them fled out of the land of Middoni unto the regions round about.

And those who were cast into prison suffered many things, and they were delivered by the hand of Lamoni and Ammon, and they were fed and clothed.

And they went forth again to declare the word, and thus they were delivered for the first time out of prison; and thus they had suffered.

And they went forth whithersoever they were led by the Spirit of the Lord, preaching the word of God in every synagogue of the Amalekites, or in every assembly of the Lamanites where they could be admitted.

- 17 Και συνέβη ώστε ο Κύριος άρχισε να τους ευλογεί, τόσο που έφεραν πολλούς στη γνώση της αλήθειας. Μάλιστα, έπεισαν πολλούς για τις αμαρτίες τους και για τις παραδόσεις των πατέρων τους, οι οποίες δεν ήταν σωστές.
- 18 Και συνέβη ώστε ο Αμμών και ο Λαμόνι επέστρεψαν από τη γη του Μιδδόνι στη γη του Ισμαήλ, η οποία ήταν η γη της κληρονομιάς τους.
- 19 Και ο βασιλιάς Λαμόνι δεν άφησε τον Αμμών να τον υπηρετεί, δηλαδή να είναι υπηρέτης του.
- 20 Όμως φρόντισε να χτιστούν συναγωγές στη χώρα του Ισμαήλ. Και φρόντισε ώστε ο λαός του, δηλαδή ο λαός που βρισκόταν υπό τη βασιλεία του, να συναθροίζεται.
- 21 Και αγαλλιούσε γι' αυτούς και τους δίδασκε πολλά. Και τους δήλωσε επίσης ότι ήταν λαός που ήταν υπό την εξουσία του και ότι ήταν ελεύθερος λαός, ότι ήταν ελεύθεροι από τις καταπιέσεις του βασιλιά, του πατέρα του, και ότι ο πατέρας του τού είχε παραχωρήσει το να βασιλεύει επί του λαού που ήταν στη γη του Ισμαήλ και σε όλη τη χώρα τριγύρω.
- 22 Και τους δήλωσε επίσης ότι μπορούσαν να έχουν την ελευθερία να λατρεύουν τον Κύριο τον Θεό τους σύμφωνα με την επιθυμία τους, σε οποιοδήποτε μέρος βρίσκονταν, αν ήταν μέσα στη χώρα που ήταν υπό τη βασιλεία του βασιλιά Λαμόνι.
- 23 Και ο Αμμών κήρυττε στον λαό του βασιλιά Λαμόνι. Και συνέβη ώστε τους δίδαξε όλα τα πράγματα τα σχετικά με εκείνα που αφορούν στη χρηστότητα. Και τους παρότρυνε καθημερινά, με κάθε επιμέλεια. Και εκείνοι έδωσαν προσοχή στα λόγια του και είχαν ζήλο για την τήρηση των εντολών του Θεού.

And it came to pass that the Lord began to bless them, insomuch that they brought many to the knowledge of the truth; yea, they did convince many of their sins, and of the traditions of their fathers, which were not correct.

And it came to pass that Ammon and Lamoni returned from the land of Middoni to the land of Ishmael, which was the land of their inheritance.

And king Lamoni would not suffer that Ammon should serve him, or be his servant.

But he caused that there should be synagogues built in the land of Ishmael; and he caused that his people, or the people who were under his reign, should assemble themselves together.

And he did rejoice over them, and he did teach them many things. And he did also declare unto them that they were a people who were under him, and that they were a free people, that they were free from the oppressions of the king, his father; for that his father had granted unto him that he might reign over the people who were in the land of Ishmael, and in all the land round about.

And he also declared unto them that they might have the liberty of worshiping the Lord their God according to their desires, in whatsoever place they were in, if it were in the land which was under the reign of king Lamoni.

And Ammon did preach unto the people of king Lamoni; and it came to pass that he did teach them all things concerning things pertaining to righteousness. And he did exhort them daily, with all diligence; and they gave heed unto his word, and they were zealous for keeping the commandments of God.

Άλμα 22

- 1 Λοιπόν, καθώς δίδασκε έτσι ο Αμμών τον λαό του Λαμόνι συνέχεια, θα επιστρέψουμε στην αφήγηση του Ααρών και των αδελφών του. Επειδή αφού αναχώρησε από τη χώρα του Μιδδόνι, οδηγήθηκε από το Πνεύμα στη γη του Νεφί, μάλιστα στο σπίτι του βασιλιά που ηγείτο όλης της χώρας εκτός από τη χώρα του Ισμαήλ. Και αυτός ήταν ο πατέρας του Λαμόνι.
- 2 Και συνέβη ώστε πήγε μέσα προς αυτόν, μέσα στο ανάκτορο του βασιλιά, με τους αδελφούς του, και υποκλίθηκε εμπρός στον βασιλιά και του είπε: Ιδού, ω βασιλιά, είμαστε οι αδελφοί του Αμμών, αυτοί που εσύ ελευθέρωσες από τη φυλακή.
- 3 Και τώρα, ω βασιλιά, αν θέλεις να μας χαρίσεις τη ζωή μας, θα είμαστε υπηρέτες σου. Και ο βασιλιάς τους είπε: Σηκωθείτε, επειδή θα σας χαρίσω τη ζωή σας και δεν θα αφήσω να γίνετε υπηρέτες μου, αλλά θα επιμείνω να μου τελέσετε διακονία, επειδή έχει κάπως σαστίσει ο νους μου εξαιτίας της γενναιοδωρίας και της μεγαλοσύνης των λόγων του αδελφού σου Αμμών. Και επιθυμώ να μάθω τον λόγο που δεν ήλθε από το Μιδδόνι μαζί σου.
- 4 Και ο Ααρών είπε στον βασιλιά: Ιδού, το Πνεύμα του Κυρίου τον κάλεσε σε άλλη κατεύθυνση. Πήγε στη γη του Ισμαήλ, για να διδάξει τον λαό του Λαμόνι.
- 5 Τότε ο βασιλιάς τους είπε: Τι είναι αυτό που είπες σχετικά με το Πνεύμα του Κυρίου; Ιδού, αυτό είναι εκείνο που με απασχολεί.
- 6 Και επίσης, τι είναι αυτό που είπε ο Αμμών – Αν μετανοήσετε, θα σωθείτε, και αν δεν μετανοήσετε, θα απορριφθείτε κατά την τελευταία ημέρα;
- 7 Και του απήντησε ο Ααρών και του είπε: Πιστεύεις ότι υπάρχει Θεός; Και ο βασιλιάς είπε: Ξέρω ότι οι Αμαληκίτες λένε ότι υπάρχει Θεός, και τους επέτρεψα να χτίζουν ιερούς χώρους, για να συναθροίζονται να τον λατρεύουν. Και αν τώρα εσύ λες ότι υπάρχει Θεός, ιδού, θα πιστέψω.
- 8 Και τώρα, όταν το άκουσε αυτό ο Ααρών, η καρδιά του άρχισε να αγαλλιάει, και είπε: Ιδού, βεβαιότατα όπως εσύ ζεις, ω βασιλιά, υπάρχει Θεός.

Alma 22

Now, as Ammon was thus teaching the people of Lamoni continually, we will return to the account of Aaron and his brethren; for after he departed from the land of Middoni he was led by the Spirit to the land of Nephi, even to the house of the king which was over all the land save it were the land of Ishmael; and he was the father of Lamoni.

And it came to pass that he went in unto him into the king's palace, with his brethren, and bowed himself before the king, and said unto him: Behold, O king, we are the brethren of Ammon, whom thou hast delivered out of prison.

And now, O king, if thou wilt spare our lives, we will be thy servants. And the king said unto them: Arise, for I will grant unto you your lives, and I will not suffer that ye shall be my servants; but I will insist that ye shall administer unto me; for I have been somewhat troubled in mind because of the generosity and the greatness of the words of thy brother Ammon; and I desire to know the cause why he has not come up out of Middoni with thee.

And Aaron said unto the king: Behold, the Spirit of the Lord has called him another way; he has gone to the land of Ishmael, to teach the people of Lamoni.

Now the king said unto them: What is this that ye have said concerning the Spirit of the Lord? Behold, this is the thing which doth trouble me.

And also, what is this that Ammon said—If ye will repent ye shall be saved, and if ye will not repent, ye shall be cast off at the last day?

And Aaron answered him and said unto him: Believest thou that there is a God? And the king said: I know that the Amalekites say that there is a God, and I have granted unto them that they should build sanctuaries, that they may assemble themselves together to worship him. And if now thou sayest there is a God, behold I will believe.

And now when Aaron heard this, his heart began to rejoice, and he said: Behold, assuredly as thou livest, O king, there is a God.

- 9 Και είπε ο βασιλιάς: Είναι ο Θεός εκείνο το Μέγα Πνεύμα που έφερε τους πατέρες μας από τη γη της Ιερουσαλήμ;
- 10 Και του είπε ο Ααρών: Μάλιστα, αυτός είναι εκείνο το Μέγα Πνεύμα, και δημιούργησε τα πάντα τόσο στους ουραμούς όσο και στη γη. Το πιστεύεις αυτό;
- 11 Και εκείνος είπε: Μάλιστα, πιστεύω ότι το Μέγα Πνεύμα δημιούργησε τα πάντα, και επιθυμώ να μου πεις σχετικά με όλα αυτά, και εγώ θα πιστέψω τα λόγια σου.
- 12 Και συνέβη ώστε όταν είδε ο Ααρών ότι ο βασιλιάς θα πίστευε τα λόγια του, άρχισε από τη δημιουργία του Αδάμ, διαβάζοντας τις γραφές στον βασιλιά – πώς δημιούργησε ο Θεός τον άνθρωπο κατά την εικόνα του, και ότι ο Θεός του έδωσε εντολές, και ότι εξαιτίας της παράβασης, ο άνθρωπος υπέστη πτώση.
- 13 Και ανέπτυξε ο Ααρών σε αυτόν τις γραφές από τη δημιουργία του Αδάμ, εκθέτοντας την πτώση του ανθρώπου ενώπιόν του, και τη σαρκική τους κατάσταση και επίσης το σχέδιο απολύτρωσης, το οποίο είχε προετοιμασθεί από καταβολής κόσμου, μέσω του Χριστού, για όλους όσοι θα πίστευαν στο όνομά του.
- 14 Και εφόσον ο άνθρωπος είχε εκπέσει, δεν μπορούσε να αξίζει τίποτα αφ' εαυτού του. Όμως τα Πάθη και ο θάνατος του Χριστού εξιλεώνουν για τις αμαρτίες τους, μέσω της πίστης και της μετάνοιας, και λοιπά. Και ότι αυτός σπάει τα δεσμά του θανάτου, ώστε ο τάφος να μην έχει νίκη, και ώστε το κεντρί του θανάτου να υπερνικηθεί στις ελπίδες δόξας. Και ανέπτυξε ο Ααρών όλα αυτά στον βασιλιά.
- 15 Και συνέβη ώστε όταν ανέπτυξε ο Ααρών όλα αυτά στον βασιλιά, αυτός είπε: Τι πρέπει να κάνω για να μπορέσω να έχω αυτήν την αιώνια ζωή για την οποία έχεις μιλήσει; Μάλιστα, τι να κάνω για να γεννηθώ από τον Θεό, να ξεριζωθώ από το στήθος μου αυτό το κακό πνεύμα, και να λάβω το Πνεύμα του, ώστε να μπορέσω να είμαι γεμάτος αγαλλίαση, ώστε να μην αποβληθώ κατά την τελευταία ημέρα; Ιδού, είπε εκείνος, θα αφήσω όλα όσα κατέχω, μάλιστα, θα εγκαταλείψω το βασίλειό μου για να λάβω αυτήν τη μεγάλη αγαλλίαση.

And the king said: Is God that Great Spirit that brought our fathers out of the land of Jerusalem?

And Aaron said unto him: Yea, he is that Great Spirit, and he created all things both in heaven and in earth. Believest thou this?

And he said: Yea, I believe that the Great Spirit created all things, and I desire that ye should tell me concerning all these things, and I will believe thy words.

And it came to pass that when Aaron saw that the king would believe his words, he began from the creation of Adam, reading the scriptures unto the king—how God created man after his own image, and that God gave him commandments, and that because of transgression, man had fallen.

And Aaron did expound unto him the scriptures from the creation of Adam, laying the fall of man before him, and their carnal state and also the plan of redemption, which was prepared from the foundation of the world, through Christ, for all whosoever would believe on his name.

And since man had fallen he could not merit anything of himself; but the sufferings and death of Christ atone for their sins, through faith and repentance, and so forth; and that he breaketh the bands of death, that the grave shall have no victory, and that the sting of death should be swallowed up in the hopes of glory; and Aaron did expound all these things unto the king.

And it came to pass that after Aaron had expounded these things unto him, the king said: What shall I do that I may have this eternal life of which thou hast spoken? Yea, what shall I do that I may be born of God, having this wicked spirit rooted out of my breast, and receive his Spirit, that I may be filled with joy, that I may not be cast off at the last day? Behold, said he, I will give up all that I possess, yea, I will forsake my kingdom, that I may receive this great joy.

16 Όμως ο Ααρών του είπε: Αν το επιθυμείς αυτό το πράγμα, αν προσκυνήσεις εμπρός του Θεού, μάλιστα, αν μετανοήσεις για όλες τις αμαρτίες σου, και προσκυνάς τον Θεό, και επικαλείσαι το όνομά του με πίστη, πιστεύοντας ότι θα λάβεις, τότε θα λάβεις την ελπίδα που επιθυμείς.

17 Και συνέβη ώστε όταν είπε ο Ααρών αυτά τα λόγια, ο βασιλιάς προσκύνησε τον Κύριο, στα γόνατα. Μάλιστα, και έπεσε μπρούμυτα κάτω στη γη, και φώναξε δυνατά, λέγοντας:

18 Ω Θεέ, ο Ααρών μου είπε ότι υπάρχει Θεός. Και αν υπάρχει Θεός, και αν εσύ είσαι Θεός, αν θέλεις κάνε τον εαυτό σου γνωστό σε εμένα, και θα εγκαταλείψω όλες τις αμαρτίες μου για να σε γνωρίσω, και για να μπορέσω να αναστηθώ από τους νεκρούς, και να σωθώ κατά την τελευταία ημέρα. Και τότε, όταν είπε ο βασιλιάς αυτά τα λόγια, χτυπήθηκε σαν να ήταν νεκρός.

19 Και συνέβη ώστε οι υπηρέτες του έτρεξαν και είπαν στη βασίλισσα όλα όσα είχαν συμβεί στον βασιλιά. Και εκείνη ήλθε μέσα προς τον βασιλιά, και όταν τον είδε να κείτεται σαν να ήταν νεκρός, και επίσης τον Ααρών και τους αδελφούς του να στέκονται σαν να ήταν αυτοί η αίτια της πτώσης του, θύμωσε μαζί τους, και πρόσταξε τους υπηρέτες της, δηλαδή τους υπηρέτες του βασιλιά, να τους πάρουν και να τους σκοτώσουν.

20 Τώρα οι υπηρέτες είχαν δει την αιτία της πτώσης του βασιλιά, γι' αυτό δεν τόλμησαν να απλώσουν τα χέρια τους επάνω στον Ααρών και τους αδελφούς του, και ικέτευσαν τη βασίλισσα λέγοντας: Γιατί προστάξεις να σκοτώσουμε αυτούς τους ανθρώπους, αφού, ιδού, ένας από αυτούς είναι ισχυρότερος από όλους εμάς; Γι' αυτό, εμπρός τους εμείς θα πέσουμε.

21 Λοιπόν όταν είδε η βασίλισσα τον φόβο των υπηρέτων άρχισε κι αυτή να φοβάται υπερβολικά, μην τυχόν και πέσει επάνω της κανένα κακό. Και πρόσταξε τους υπηρέτες της να πάνε και να φωνάξουν τον λαό, ώστε να σκοτώσουν εκείνοι τον Ααρών και τους αδελφούς του.

But Aaron said unto him: If thou desirest this thing, if thou wilt bow down before God, yea, if thou wilt repent of all thy sins, and will bow down before God, and call on his name in faith, believing that ye shall receive, then shalt thou receive the hope which thou desirest.

And it came to pass that when Aaron had said these words, the king did bow down before the Lord, upon his knees; yea, even he did prostrate himself upon the earth, and cried mightily, saying:

O God, Aaron hath told me that there is a God; and if there is a God, and if thou art God, wilt thou make thyself known unto me, and I will give away all my sins to know thee, and that I may be raised from the dead, and be saved at the last day. And now when the king had said these words, he was struck as if he were dead.

And it came to pass that his servants ran and told the queen all that had happened unto the king. And she came in unto the king; and when she saw him lay as if he were dead, and also Aaron and his brethren standing as though they had been the cause of his fall, she was angry with them, and commanded that her servants, or the servants of the king, should take them and slay them.

Now the servants had seen the cause of the king's fall, therefore they durst not lay their hands on Aaron and his brethren; and they pled with the queen saying: Why commandest thou that we should slay these men, when behold one of them is mightier than us all? Therefore we shall fall before them.

Now when the queen saw the fear of the servants she also began to fear exceedingly, lest there should some evil come upon her. And she commanded her servants that they should go and call the people, that they might slay Aaron and his brethren.

- 22 Λοιπόν όταν ο Ααρών είδε την αποφασιστικότητα της βασίλισσας, γνωρίζοντας επίσης τη σκληρότητα της καρδιάς του λαού, φοβήθηκε μήπως συναθροίζοταν πλήθος και γινόταν μεγάλη διαμάχη και αναταραχή μεταξύ τους. Γι' αυτόν τον λόγο άπλωσε το χέρι του και σήκωσε τον βασιλιά από τη γη, και του είπε: Σήκω. Και εκείνος σηκώθηκε στα πόδια του, παίρνοντας τη δύναμή του.
- 23 Λοιπόν αυτό έγινε παρουσία της βασίλισσας και πολλών από τους υπηρέτες. Και όταν το είδαν θαύμασαν πάρα πολύ, και άρχισαν να φοβούνται. Και ο βασιλιάς στάθηκε εμπρός και άρχισε να τους διδάσκει. Και τους δίδαξε τόσο πολύ που ολόκληρος ο οίκος του μεταστράφηκε προς τον Κύριο.
- 24 Τώρα υπήρχε ένα πλήθος συναθροισμένο εξαιτίας της εντολής της βασίλισσας, και άρχισαν πολλά παράπονα ανάμεσά τους εξαιτίας του Ααρών και των αδελφών του.
- 25 Όμως ο βασιλιάς στάθηκε ανάμεσά τους και τους δίδαξε. Και αυτοί γαλήνεψαν προς τον Ααρών και αυτούς που ήταν μαζί του.
- 26 Και συνέβη ώστε όταν είδε ο βασιλιάς ότι ο λαός γαλήνεψε, έκανε ώστε να σταθούν ο Ααρών και οι αδελφοί του στο μέσο του πλήθους και να κηρύξουν σε αυτούς τον λόγο.
- 27 Και συνέβη ώστε έστειλε ο βασιλιάς μια διακήρυξη σε όλη τη χώρα, σε όλο τον λαό του που ήταν σε όλη τη χώρα του, που ήταν σε όλες τις περιοχές ολόγυρα, που συνόρευε ακόμη μέχρι τη θάλασσα, στα ανατολικά και στα δυτικά, και που χωριζόταν από τη γη του Ζαραχέμλα από μία στενή λωρίδα ερήμου, που επεκτεινόταν από τη θάλασσα ανατολικά μέχρι τη θάλασσα δυτικά, και ολόγυρα στα όρια της ακτής, και τα όρια της ερήμου που βρισκόταν στο βορρά κοντά στη γη του Ζαραχέμλα, μέσα στα σύνορα του Μαντάι, δίπλα στο κεφαλάρι του ποταμού Σιδώνα, ο οποίος ρέει από την ανατολή προς τη δύση – και έτσι χωριζόνταν οι Λαμανίτες από τους Νεφίτες.

Now when Aaron saw the determination of the queen, he, also knowing the hardness of the hearts of the people, feared lest that a multitude should assemble themselves together, and there should be a great contention and a disturbance among them; therefore he put forth his hand and raised the king from the earth, and said unto him: Stand. And he stood upon his feet, receiving his strength.

Now this was done in the presence of the queen and many of the servants. And when they saw it they greatly marveled, and began to fear. And the king stood forth, and began to minister unto them. And he did minister unto them, insomuch that his whole household were converted unto the Lord.

Now there was a multitude gathered together because of the commandment of the queen, and there began to be great murmurings among them because of Aaron and his brethren.

But the king stood forth among them and administered unto them. And they were pacified towards Aaron and those who were with him.

And it came to pass that when the king saw that the people were pacified, he caused that Aaron and his brethren should stand forth in the midst of the multitude, and that they should preach the word unto them.

And it came to pass that the king sent a proclamation throughout all the land, amongst all his people who were in all his land, who were in all the regions round about, which was bordering even to the sea, on the east and on the west, and which was divided from the land of Zarahemla by a narrow strip of wilderness, which ran from the sea east even to the sea west, and round about on the borders of the seashore, and the borders of the wilderness which was on the north by the land of Zarahemla, through the borders of Manti, by the head of the river Sidon, running from the east towards the west—and thus were the Lamanites and the Nephites divided.

28 Λοιπόν, οι πιο νωθροί από τους Λαμανίτες ζούσαν μέσα στην έρημο και κατοικούσαν σε σκηνές, και ήταν διασκορπισμένοι μέσα στην έρημο στη δύση, στη γη του Νεφί. Μάλιστα, και επίσης στα δυτικά της γης του Ζαραχέμλα, στα όρια προς την ακτή, και στα δυτικά, στη χώρα του Νεφί, στον τόπο της πρώτης κληρονομιάς των πατέρων τους, και έτσι συνόρευαν κατά μήκος προς την ακτή.

29 Και υπήρχαν επίσης πολλοί Λαμανίτες στα ανατολικά προς την ακτή όπου τους είχαν εξωθήσει οι Νεφίτες. Και έτσι οι Νεφίτες ήταν σχεδόν περιτριγυρισμένοι από τους Λαμανίτες. Παρά ταύτα οι Νεφίτες κατείχαν όλα τα βόρεια τμήματα της χώρας που συνόρευε με την έρημο, στο κεφαλάρι του ποταμού Σιδώνα, από την ανατολή μέχρι τη δύση, ολόγυρα στην πλευρά της ερήμου, στα βόρεια, μέχρι που έφθασαν στη χώρα που ονόμαζαν Αφθονία.

30 Και συνόρευε με τη χώρα που ονόμαζαν Ερήμωση, η οποία ήταν τόσο μακριά προς τον βορρά, ώστε ερχόταν μέσα στη χώρα η οποία είχε κατοικηθεί και είχε καταστραφεί, για των οποίων τα οστά έχουμε μιλήσει, που ανακαλύφθηκε από τον λαό του Ζαραχέμλα, αυτή που ήταν ο τόπος της πρώτης τους αποβίβασης.

31 Και ήλθαν από εκεί στη νότια έρημο. Έτσι η χώρα προς τα βόρεια ονομαζόταν Ερήμωση, και η χώρα προς τα νότια ονομαζόταν Αφθονία, αυτή που είναι η έρημος η οποία είναι γεμάτη με κάθε λογής άγρια ζώα όλων των ειδών, μέρος των οποίων είχε έλθει από τη χώρα προς τα βόρεια για τροφή.

32 Και λοιπόν, ήταν απόσταση μόνο μίας ημέρας και μισής ταξιδιού για έναν Νεφίτη, στη γραμμή Αφθονία και τη χώρα Ερήμωση, από την ανατολική μέχρι τη δυτική θάλασσα. Και έτσι η γη του Νεφί και η γη του Ζαραχέμλα ήταν σχεδόν περιτριγυρισμένες από νερό, ενώ ήταν ένας μικρός λαιμός γης ανάμεσα στη γη προς τα βόρεια και τη γη προς τα νότια.

33 Και συνέβη ώστε οι Νεφίτες είχαν κατοικήσει τη γη Αφθονία, από την ανατολική μέχρι τη δυτική θάλασσα, και έτσι οι Νεφίτες με τη σύνεσή τους, με τους φρουρούς τους και τα στρατεύματά τους, είχαν εγκλωβίσει τους Λαμανίτες στον νότο ώστε έτσι να μην κατέχουν πια τον βορρά, ώστε να μην καταπατούν τη γη προς τα βόρεια.

Now, the more idle part of the Lamanites lived in the wilderness, and dwelt in tents; and they were spread through the wilderness on the west, in the land of Nephi; yea, and also on the west of the land of Zarahemla, in the borders by the seashore, and on the west in the land of Nephi, in the place of their fathers' first inheritance, and thus bordering along by the seashore.

And also there were many Lamanites on the east by the seashore, whither the Nephites had driven them. And thus the Nephites were nearly surrounded by the Lamanites; nevertheless the Nephites had taken possession of all the northern parts of the land bordering on the wilderness, at the head of the river Sidon, from the east to the west, round about on the wilderness side; on the north, even until they came to the land which they called Bountiful.

And it bordered upon the land which they called Desolation, it being so far northward that it came into the land which had been peopled and been destroyed, of whose bones we have spoken, which was discovered by the people of Zarahemla, it being the place of their first landing.

And they came from there up into the south wilderness. Thus the land on the northward was called Desolation, and the land on the southward was called Bountiful, it being the wilderness which is filled with all manner of wild animals of every kind, a part of which had come from the land northward for food.

And now, it was only the distance of a day and a half's journey for a Nephite, on the line Bountiful and the land Desolation, from the east to the west sea; and thus the land of Nephi and the land of Zarahemla were nearly surrounded by water, there being a small neck of land between the land northward and the land southward.

And it came to pass that the Nephites had inhabited the land Bountiful, even from the east unto the west sea, and thus the Nephites in their wisdom, with their guards and their armies, had hemmed in the Lamanites on the south, that thereby they should have no more possession on the north, that they might not overrun the land northward.

- 34 Πι' αυτό, οι Λαμανίτες δεν μπορούσαν να κατέχουν άλλα παρά μόνο στη γη του Νεφί, και στην έρημο τριγύρω. Τώρα αυτό ήταν σοφία των Νεφιτών – καθώς οι Λαμανίτες ήταν εχθρός τους, δεν θα υπέφεραν τις τυραννίες τους από κάθε πλευρά, και επίσης για να έχουν μία χώρα προς την οποία να μπορούν να καταφύγουν, σύμφωνα με τις επιθυμίες τους.
- 35 Και τώρα εγώ, αφού είπα αυτά, επανέρχομαι πάλι στην αφήγηση του Αμμών και του Ααρών, του Όμνερ και του Ίμνι, και των αδελφών τους.

Therefore the Lamanites could have no more possessions only in the land of Nephi, and the wilderness round about. Now this was wisdom in the Nephites— as the Lamanites were an enemy to them, they would not suffer their afflictions on every hand, and also that they might have a country whither they might flee, according to their desires.

And now I, after having said this, return again to the account of Ammon and Aaron, Omner and Himni, and their brethren.

Άλμα 23

- 1 **Ι**δού, τώρα συνέβη ώστε ο βασιλιάς των Λαμανιτών έστειλε μια προκήρυξη σε όλον τον λαό του, να μην ακουμπήσουν τα χέρια τους επάνω στον Αμμών ή τον Ααρών ή τον Όμνερ ή τον Ίμνι ούτε κανέναν από τους αδελφούς τους που θα πήγαιναν να κηρύξουν τον λόγο του Θεού, σε οποιοδήποτε τόπο κι αν βρίσκονταν, σε οποιοδήποτε τμήμα της χώρας τους.
- 2 **Μ**άλιστα, έστειλε ένα διάταγμα σε αυτούς, να μην ακουμπήσουν τα χέρια τους επάνω τους για να τους δέσουν ή να τους ρίξουν στη φυλακή· ούτε να τους φτύσουν, ούτε να τους χτυπήσουν, ούτε να τους πετάξουν έξω από τις συναγωγές τους, ούτε να τους μαστιγώσουν· ούτε να τους λιθοβολήσουν, αλλά να έχουν ελεύθερη πρόσβαση στα σπίτια τους, και επίσης στους ναούς τους και στους ιερούς χώρους τους.
- 3 **Κ**αι έτσι να μπορούν να προχωρούν και να κηρύττουν τον λόγο του Θεού σύμφωνα με τις επιθυμίες τους, επειδή ο βασιλιάς είχε μεταστραφεί προς τον Κύριο, και όλος ο οίκος του. Γι' αυτό έστειλε την προκήρυξή του σε όλη τη χώρα προς τον λαό του, ώστε ο λόγος του Θεού να μην έχει εμπόδια, αλλά να προχωρήσει σε όλη τη χώρα, ώστε ο λαός του να μπορέσει να πειστεί σχετικά με τις κακές παραδόσεις των πατέρων τους, και για να πειστούν ότι ήταν όλοι αδελφοί, και ότι δεν έπρεπε να δολοφονούν, ούτε να λεηλατούν, ούτε να κλέβουν, ούτε να διαπράττουν μοιχεία, ούτε να διαπράττουν κανένα είδος κακίας.
- 4 **Κ**αι τώρα συνέβη ώστε όταν ο βασιλιάς έστειλε την προκήρυξη αυτή, ο Ααρών και οι αδελφοί του πήγαν από πόλη σε πόλη και από τον ένα οίκο λατρείας στον άλλον, ιδρύοντας εκκλησίες, και χειροτονώντας ιερείς και διδασκάλους από τους Λαμανίτες σε όλη τη χώρα, για να κηρύττουν και να διδάσκουν τον λόγο του Θεού ανάμεσά τους. Και έτσι άρχισαν να έχουν μεγάλη επιτυχία.
- 5 **Κ**αι χιλιάδες οδηγήθηκαν στη γνώση του Κυρίου, μάλιστα, χιλιάδες οδηγήθηκαν να πιστέψουν στις παραδόσεις των Νεφιτών, και διδάχθηκαν τα χρονικά και τις προφητείες που είχαν μεταβιβασθεί από γενεά σε γενεά μέχρι την παρούσα εποχή.

Alma 23

Behold, now it came to pass that the king of the Lamanites sent a proclamation among all his people, that they should not lay their hands on Ammon, or Aaron, or Omner, or Himni, nor either of their brethren who should go forth preaching the word of God, in whatsoever place they should be, in any part of their land.

Yea, he sent a decree among them, that they should not lay their hands on them to bind them, or to cast them into prison; neither should they spit upon them, nor smite them, nor cast them out of their synagogues, nor scourge them; neither should they cast stones at them, but that they should have free access to their houses, and also their temples, and their sanctuaries.

And thus they might go forth and preach the word according to their desires, for the king had been converted unto the Lord, and all his household; therefore he sent his proclamation throughout the land unto his people, that the word of God might have no obstruction, but that it might go forth throughout all the land, that his people might be convinced concerning the wicked traditions of their fathers, and that they might be convinced that they were all brethren, and that they ought not to murder, nor to plunder, nor to steal, nor to commit adultery, nor to commit any manner of wickedness.

And now it came to pass that when the king had sent forth this proclamation, that Aaron and his brethren went forth from city to city, and from one house of worship to another, establishing churches, and consecrating priests and teachers throughout the land among the Lamanites, to preach and to teach the word of God among them; and thus they began to have great success.

And thousands were brought to the knowledge of the Lord, yea, thousands were brought to believe in the traditions of the Nephites; and they were taught the records and prophecies which were handed down even to the present time.

- 6 Και όπως σίγουρα ο Κύριος ζει, έτσι σίγουρα όσοι πίστεψαν, δηλαδή όσοι οδηγήθηκαν στη γνώση της αλήθειας, μέσω του κηρύγματος του Αμμών και των αδελφών του, σύμφωνα με το πνεύμα της αποκάλυψης και της προφητείας, και τη δύναμη του Θεού που έκανε θαύματα σε αυτούς – μάλιστα, σας λέω, όπως ο Κύριος ζει, όσοι από τους Λαμανίτες πίστεψαν στο κήρυμά τους, και μεταστράφηκαν προς τον Κύριο, ποτέ δεν αποστάτησαν.
- 7 Γιατί έγιναν δίκαιος λαός. Κατέθεσαν τα όπλα της ανταρσίας τους, ώστε δεν μάχονταν πια εναντίον του Θεού, ούτε εναντίον οποιουδήποτε από τους αδελφούς τους.
- 8 Λοιπόν, αυτοί είναι εκείνοι που μεταστράφηκαν προς τον Κύριο:
- 9 Ο λαός των Λαμανιτών που βρισκόταν στη γη του Ισμαήλ.
- 10 Και επίσης από τον λαό των Λαμανιτών που βρίσκονταν στη γη του Μιδδόνη.
- 11 Και επίσης από τον λαό των Λαμανιτών που βρίσκονταν στην πόλη του Νεφί.
- 12 Και επίσης από τον λαό των Λαμανιτών που βρίσκονταν στη γη του Σιλώμ, και που βρίσκονταν στη γη του Σεμλών, και στην πόλη του Λεμουήλ, και στην πόλη του Σιμνιλώμ.
- 13 Και αυτά είναι τα ονόματα των πόλεων των Λαμανιτών που μεταστράφηκαν προς τον Κύριο, και αυτοί είναι εκείνοι που κατέθεσαν τα όπλα της ανταρσίας τους, μάλιστα, όλα τα πολεμικά όπλα τους, και ήταν όλοι Λαμανίτες.
- 14 Και οι Αμαληκίτες δεν μεταστράφηκαν προς τον Κύριο, εκτός από έναν. Ούτε κανένας από τους Αμουλωνίτες. Όμως σκλήρυναν την καρδιά τους και επίσης την καρδιά των Λαμανιτών σε εκείνο το μέρος της χώρας οπουδήποτε κατοικούσαν, μάλιστα, και όλα τα χωριά τους και όλες τις πόλεις τους.
- 15 Γι' αυτό, έχουμε ονομάσει όλες τις πόλεις των Λαμανιτών στις οποίες μετανόησαν και γνώρισαν την αλήθεια, και μεταστράφηκαν.

And as sure as the Lord liveth, so sure as many as believed, or as many as were brought to the knowledge of the truth, through the preaching of Ammon and his brethren, according to the spirit of revelation and of prophecy, and the power of God working miracles in them—yea, I say unto you, as the Lord liveth, as many of the Lamanites as believed in their preaching, and were converted unto the Lord, never did fall away.

For they became a righteous people; they did lay down the weapons of their rebellion, that they did not fight against God any more, neither against any of their brethren.

Now, these are they who were converted unto the Lord:

The people of the Lamanites who were in the land of Ishmael;

And also of the people of the Lamanites who were in the land of Middoni;

And also of the people of the Lamanites who were in the city of Nephi;

And also of the people of the Lamanites who were in the land of Shilom, and who were in the land of Shemlon, and in the city of Lemuel, and in the city of Shimnilom.

And these are the names of the cities of the Lamanites which were converted unto the Lord; and these are they that laid down the weapons of their rebellion, yea, all their weapons of war; and they were all Lamanites.

And the Amalekites were not converted, save only one; neither were any of the Amulonites; but they did harden their hearts, and also the hearts of the Lamanites in that part of the land wheresoever they dwelt, yea, and all their villages and all their cities.

Therefore, we have named all the cities of the Lamanites in which they did repent and come to the knowledge of the truth, and were converted.

16 Και τώρα συνέβη ώστε ο βασιλιάς και όσοι μεταστράφηκαν επιθυμούσαν να έχουν ένα όνομα, ώστε έτσι να διακρίνονται από τους αδελφούς τους. Γι' αυτό ο βασιλιάς συσκέφθηκε με τον Ααρών και πολλούς από τους ιερείς τους, σχετικά με το όνομα που έπρεπε να πάρουν επάνω τους, ώστε να διακρίνονται.

17 Και συνέβη ώστε κάλεσαν τα ονόματά τους Αντί-Νεφί-Λεχίτες. Και αποκαλούνταν με αυτό το όνομα και δεν αποκαλούνταν πια Λαμανίτες.

18 Και άρχισαν να είναι ένας πολύ εργατικός λαός. Μάλιστα, και ήταν φιλικά διατεθειμένοι προς τους Νεφίτες. Γι' αυτό άνοιξαν επικοινωνία μαζί τους, και η κατάρα του Θεού δεν τους ακολουθούσε πια.

And now it came to pass that the king and those who were converted were desirous that they might have a name, that thereby they might be distinguished from their brethren; therefore the king consulted with Aaron and many of their priests, concerning the name that they should take upon them, that they might be distinguished.

And it came to pass that they called their names Anti-Nephi-Lehies; and they were called by this name and were no more called Lamanites.

And they began to be a very industrious people; yea, and they were friendly with the Nephites; therefore, they did open a correspondence with them, and the curse of God did no more follow them.

Άλμα 24

- 1 Και συνέβη ώστε οι Αμαληκίτες και οι Αμουλωνίτες και οι Λαμανίτες που ήταν στη γη του Αμουλών, και επίσης στη γη του Ήλαμ, και που ήταν στη γη της Ιερουσαλήμ, και τελικά, σε όλη τη χώρα τριγύρω, που δεν είχαν μεταστραφεί προς τον Κύριο και δεν είχαν πάρει επάνω τους το όνομα των Αντί-Νεφί-Λεχί, ξεσηκώθηκαν από τους Αμαληκίτες και από τους Αμουλωνίτες με θυμό εναντίον των αδελφών τους.
- 2 Και το μίσος τους έγινε πολύ ισχυρό εναντίον τους, τόσο πολύ που άρχισαν να επαναστατούν εναντίον του βασιλιά τους, τόσο πολύ που δεν ήθελαν να είναι αυτός ο βασιλιάς τους. Γι' αυτό σήκωσαν τα όπλα εναντίον του λαού των Αντί-Νεφί-Λεχί.
- 3 Λοιπόν ο βασιλιάς παρέδωσε το βασίλειο στον υιό του, και τον ονόμασε Αντί-Νεφί-Λεχί.
- 4 Και πέθανε ο βασιλιάς αυτόν τον ίδιο χρόνο που οι Λαμανίτες άρχισαν να κάνουν προετοιμασίες για πόλεμο εναντίον του λαού του Θεού.
- 5 Λοιπόν όταν ο Αμμών και οι αδελφοί του και όλοι εκείνοι που είχαν έλθει μαζί του είδαν τις προετοιμασίες των Λαμανιτών για να καταστρέψουν τους αδελφούς τους, ήλθαν στη γη της Μαδιάμ, και εκεί ο Αμμών συνάντησε όλους τους αδελφούς του. Και από εκεί ήλθαν στη γη του Ισμαήλ για να κάνουν συμβούλιο με τον Λαμόνι και με τον αδελφό του τον Αντί-Νεφί-Λεχί, τι να κάνουν για να αμυνθούν έναντι των Λαμανιτών.
- 6 Λοιπόν δεν υπήρχε ούτε μια ψυχή ανάμεσα σε όλους τους ανθρώπους οι οποίοι είχαν μεταστραφεί στον Κύριο που θα έπαιρναν τα όπλα εναντίον των αδελφών τους. Όχι, ούτε καν έκαναν καμιά προπαρασκευή για πόλεμο. Μάλιστα, ακόμα και ο βασιλιάς τους τους πρόσταξε να μην κάνουν κάτι τέτοιο.
- 7 Λοιπόν, αυτά είναι τα λόγια τα οποία είπε στον λαό σχετικά με το θέμα αυτό: Ευχαριστώ τον Θεό μου, αγαπημένε μου λαέ, που ο μέγας Θεός μας με καλοσύνη μας έστειλε αυτούς τους αδελφούς μας, τους Νεφίτες, να μας κηρύξουν, και να μας πείσουν για τις παραδόσεις των κακών πατέρων μας.
- 8 Και ιδού, ευχαριστώ τον μέγα Θεό μου που μας έχει δώσει ένα τμήμα του Πνεύματός του να μαλακώσει την καρδιά μας, ώστε έχουμε ανοίξει επικοινωνία με αυτούς τους αδελφούς, τους Νεφίτες.

Alma 24

And it came to pass that the Amalekites and the Amulonites and the Lamanites who were in the land of Amulon, and also in the land of Helam, and who were in the land of Jerusalem, and in fine, in all the land round about, who had not been converted and had not taken upon them the name of Anti-Nephi-Lehi, were stirred up by the Amalekites and by the Amulonites to anger against their brethren.

And their hatred became exceedingly sore against them, even insomuch that they began to rebel against their king, insomuch that they would not that he should be their king; therefore, they took up arms against the people of Anti-Nephi-Lehi.

Now the king conferred the kingdom upon his son, and he called his name Anti-Nephi-Lehi.

And the king died in that selfsame year that the Lamanites began to make preparations for war against the people of God.

Now when Ammon and his brethren and all those who had come up with him saw the preparations of the Lamanites to destroy their brethren, they came forth to the land of Midian, and there Ammon met all his brethren; and from thence they came to the land of Ishmael that they might hold a council with Lamoni and also with his brother Anti-Nephi-Lehi, what they should do to defend themselves against the Lamanites.

Now there was not one soul among all the people who had been converted unto the Lord that would take up arms against their brethren; nay, they would not even make any preparations for war; yea, and also their king commanded them that they should not.

Now, these are the words which he said unto the people concerning the matter: I thank my God, my beloved people, that our great God has in goodness sent these our brethren, the Nephites, unto us to preach unto us, and to convince us of the traditions of our wicked fathers.

And behold, I thank my great God that he has given us a portion of his Spirit to soften our hearts, that we have opened a correspondence with these brethren, the Nephites.

- 9 Και ιδού, ευχαριστώ επίσης τον Θεό μου, που ανοίγοντας αυτήν την επικοινωνία έχουμε πεισθεί για τις αμαρτίες μας και για τις πολλές δολοφονίες που έχουμε διαπράξει.
- 10 Και ευχαριστώ επίσης τον Θεό μου, μάλιστα, τον μέγα Θεό μου, που μας δώρισε το να μπορέσουμε να μετανοήσουμε γι' αυτά, και επίσης που μας έχει συγχωρήσει για τις τόσες αμαρτίες και δολοφονίες που έχουμε διαπράξει, και έχει αφαιρέσει από την καρδιά μας την ενοχή, μέσω των αρετών του Υιού του.
- 11 Και τώρα ιδού, αδελφοί μου, αφού αυτό ήταν ό,τι μπορούσαμε να κάνουμε, (καθώς ήμασταν οι πιο χαμένοι από όλη την ανθρωπότητα) να μετανοήσουμε για όλες τις αμαρτίες μας και τις τόσες δολοφονίες που έχουμε διαπράξει, και να έχουμε τον Θεό να τις αφαιρέσει από την καρδιά μας, γιατί αυτό ήταν ό,τι μπορούσαμε να κάνουμε για να μετανοήσουμε επαρκώς ενώπιον του Θεού ώστε να αφαιρέσει την κηλίδα μας –
- 12 Τώρα, πολυαγαπημένοι μου αδελφοί, αφού ο Θεός αφαίρεσε τις κηλίδες μας, και τα σπαθιά μας έχουν γίνει λαμπερά, τότε ας μην κηλιδώσουμε πια τα σπαθιά μας με το αίμα των αδελφών μας.
- 13 Ιδού, σας λέω, Όχι, ας διατηρήσουμε τα σπαθιά μας ώστε να μην κηλιδωθούν με το αίμα των αδελφών μας, γιατί ίσως, αν κηλιδώσουμε τα σπαθιά μας πάλι να μην μπορέσουν πια να ξεπλυθούν και να γίνουν λαμπερά με το αίμα του Υιού του μεγάλου Θεού μας, το οποίο θα χυθεί για την εξιλέωση των αμαρτιών μας.
- 14 Και ο μέγας Θεός μάς ευσπλαχνίστηκε, και μας έκανε γνωστά όλα αυτά για να μη χαθούμε. Μάλιστα, και μας έχει κάνει γνωστά όλα αυτά προκαταβολικά, επειδή αγαπά τις ψυχές μας καθώς επίσης αγαπά τα παιδιά μας. Γι' αυτό, κατά την ευσπλαχνία του μας επισκέπτεται με τους αγγέλους του, ώστε το σχέδιο σωτηρίας να γίνει γνωστό τόσο σε εμάς καθώς και στις μελλοντικές γενεές.

And behold, I also thank my God, that by opening this correspondence we have been convinced of our sins, and of the many murders which we have committed.

And I also thank my God, yea, my great God, that he hath granted unto us that we might repent of these things, and also that he hath forgiven us of those our many sins and murders which we have committed, and taken away the guilt from our hearts, through the merits of his Son.

And now behold, my brethren, since it has been all that we could do (as we were the most lost of all mankind) to repent of all our sins and the many murders which we have committed, and to get God to take them away from our hearts, for it was all we could do to repent sufficiently before God that he would take away our stain—

Now, my best beloved brethren, since God hath taken away our stains, and our swords have become bright, then let us stain our swords no more with the blood of our brethren.

Behold, I say unto you, Nay, let us retain our swords that they be not stained with the blood of our brethren; for perhaps, if we should stain our swords again they can no more be washed bright through the blood of the Son of our great God, which shall be shed for the atonement of our sins.

And the great God has had mercy on us, and made these things known unto us that we might not perish; yea, and he has made these things known unto us beforehand, because he loveth our souls as well as he loveth our children; therefore, in his mercy he doth visit us by his angels, that the plan of salvation might be made known unto us as well as unto future generations.

15 Αχ, πόσο πολυεύσπλαχνος είναι ο Θεός μας! Και τώρα ιδού, αφού αυτό ήταν όλο όσο μπορούσαμε να κάνουμε για να μπορέσουν να αφαιρεθούν από εμάς οι κηλίδες μας, και τα σπαθιά μας έγιναν λαμπερά, ας τα κρύψουμε για να διατηρηθούν λαμπερά, ως μαρτυρία προς τον Θεό μας κατά την τελευταία ημέρα, δηλαδή κατά την ημέρα που θα προσαχθούμε να σταθούμε ενώπιόν του για να κριθούμε, ότι δεν έχουμε κηλιδώσει τα σπαθιά μας με το αίμα των αδελφών μας από τότε που μας έστειλε τον λόγο του και με αυτόν μας κατέστησε καθαρούς.

16 Και τώρα, αδελφοί μου, αν οι αδελφοί μας επιζητούν να μας καταστρέψουν, ιδού, θα κρύψουμε τα σπαθιά μας, μάλιστα, θα τα θάψουμε βαθιά μέσα στη γη, ώστε να διατηρηθούν λαμπερά, ως μαρτυρία κατά την τελευταία ημέρα ότι ποτέ δεν τα χρησιμοποιήσαμε. Και αν οι αδελφοί μας μάς καταστρέψουν, ιδού, θα πάμε στον Θεό μας και θα σωθούμε.

17 Και τώρα συνέβη ώστε όταν τελείωσε ο βασιλιάς αυτά τα λεγόμενα, και όλοι οι άνθρωποι ήταν συναθροισμένοι, πήραν τα σπαθιά τους, και όλα τα όπλα που χρησιμοποιούνταν για χύσιμο ανθρώπινου αίματος, και τα έθαψαν βαθιά μέσα στη γη.

18 Και αυτό το έκαναν, επειδή αυτό κατά την άποψή τους αποτελούσε μαρτυρία προς τον Θεό, και προς τους ανθρώπους επίσης, ότι ποτέ δεν θα ξαναχρησιμοποιούσαν όπλα για το χύσιμο ανθρώπινου αίματος. Και αυτό το έκαναν, εγγυώμενοι και συνάπτοντας διαθήκη με τον Θεό, ότι αντί να χύσουν το αίμα των αδελφών τους, θα έδιναν τη δική τους ζωή. Και αντί να αφαιρέσουν από αδελφό, θα του έδιναν. Και αντί να σπαταλούν τις ημέρες τους σε νωθρότητα, θα κοπίαζαν σκληρά με τα χέρια τους.

19 Και έτσι βλέπουμε ότι, όταν αυτοί οι Λαμανίτες έφθασαν να πιστεύουν και να γνωρίζουν την αλήθεια, ήταν σταθεροί, και προτιμούσαν να υποφέρουν μέχρι και θάνατο παρά να διαπράξουν αμαρτία. Και έτσι βλέπουμε ότι έθαψαν τα όπλα τους της ειρήνης, δηλαδή έθαψαν τα όπλα του πολέμου, για την ειρήνη.

20 Και συνέβη ώστε οι αδελφοί τους οι Λαμανίτες, έκαναν προετοιμασίες για πόλεμο, και ήλθαν επάνω στη γη του Νεφί με σκοπό να καταστρέψουν τον βασιλιά, και να βάλουν άλλον στη θέση του, και επίσης να καταστρέψουν τον λαό του Αντί-Νεφί-Λεχί έξω από τη χώρα.

Oh, how merciful is our God! And now behold, since it has been as much as we could do to get our stains taken away from us, and our swords are made bright, let us hide them away that they may be kept bright, as a testimony to our God at the last day, or at the day that we shall be brought to stand before him to be judged, that we have not stained our swords in the blood of our brethren since he imparted his word unto us and has made us clean thereby.

And now, my brethren, if our brethren seek to destroy us, behold, we will hide away our swords, yea, even we will bury them deep in the earth, that they may be kept bright, as a testimony that we have never used them, at the last day; and if our brethren destroy us, behold, we shall go to our God and shall be saved.

And now it came to pass that when the king had made an end of these sayings, and all the people were assembled together, they took their swords, and all the weapons which were used for the shedding of man's blood, and they did bury them up deep in the earth.

And this they did, it being in their view a testimony to God, and also to men, that they never would use weapons again for the shedding of man's blood; and this they did, vouching and covenanting with God, that rather than shed the blood of their brethren they would give up their own lives; and rather than take away from a brother they would give unto him; and rather than spend their days in idleness they would labor abundantly with their hands.

And thus we see that, when these Lamanites were brought to believe and to know the truth, they were firm, and would suffer even unto death rather than commit sin; and thus we see that they buried their weapons of peace, or they buried the weapons of war, for peace.

And it came to pass that their brethren, the Lamanites, made preparations for war, and came up to the land of Nephi for the purpose of destroying the king, and to place another in his stead, and also of destroying the people of Anti-Nephi-Lehi out of the land.

- 21 Λοιπόν όταν ο λαός είδε ότι έρχονταν εναντίον τους, βγήκαν να τους προϋπαντήσουν, και έπεσαν πρηγείς κάτω στη γη εμπρός τους, και άρχισαν να επικαλούνται το όνομα του Κυρίου. Και έτσι βρίσκονταν σε αυτήν τη στάση όταν άρχισαν να πέφτουν επάνω τους οι Λαμανίτες, και άρχισαν να τους φονεύουν με το σπαθί.
- 22 Και έτσι, χωρίς να συναντήσουν καμία αντίσταση, φόνευσαν χίλιους και πέντε από αυτούς. Και εμείς ξέρουμε ότι αυτοί είναι ευλογημένοι, επειδή έχουν πάει να κατοικήσουν με τον Θεό τους.
- 23 Και όταν οι Λαμανίτες είδαν ότι οι αδελφοί τους δεν τρέπονταν σε φυγή από το σπαθί, ούτε στρέφονταν πλάι προς τα δεξιά ή προς τα αριστερά, αλλά ότι έμεναν ξαπλωμένοι κάτω και αφανίζονταν, και δοξολογούσαν τον Θεό ακόμα και τη στιγμή του αφανισμού από το σπαθί –
- 24 Λοιπόν όταν το είδαν αυτό οι Λαμανίτες απέφευγαν να τους σκοτώνουν. Και υπήρξαν πολλοί των οποίων η καρδιά διογκώθηκε μέσα τους για εκείνους από τους αδελφούς τους που είχαν πέσει από το σπαθί, γιατί μετανόησαν γι' αυτά που είχαν πράξει.
- 25 Και συνέβη ώστε πέταξαν κάτω τα πολεμικά τους όπλα, και δεν τα ξανάπαιρναν, διότι είχαν πληγωθεί για τους φόνους που είχαν διαπράξει. Και έπεσαν κάτω όπως και οι αδελφοί τους, βασιζόμενοι στα ελέη αυτών, των οποίων οι βραχίονες υψώνονταν για να τους σκοτώσουν.
- 26 Και συνέβη ώστε στον λαό του Θεού προστέθηκαν εκείνη την ημέρα περισσότεροι από τον αριθμό εκείνων που είχαν φονευθεί. Και αυτοί που είχαν φονευθεί ήταν δίκαιοι άνθρωποι, γι' αυτό, δεν έχουμε λόγο να αμφιβάλουμε για το ότι σώθηκαν.
- 27 Και δεν υπήρχε ούτε ένας κακός άνθρωπος που να φονεύθηκε ανάμεσά τους. Όμως περισσότεροι από χίλιοι ήλθαν στη γνώση της αλήθειας. Έτσι, βλέπουμε ότι ο Κύριος ενεργεί με πολλούς τρόπους για τη σωτηρία του λαού του.
- 28 Λοιπόν ο μεγαλύτερος αριθμός από εκείνους τους Λαμανίτες που θανάτωσαν τόσους πολλούς από τους αδελφούς τους ήταν Αμαληκίτες και Αμουλωνίτες, ο μεγαλύτερος αριθμός των οποίων ήταν κατά την τάξη των Νεχώρ.

Now when the people saw that they were coming against them they went out to meet them, and prostrated themselves before them to the earth, and began to call on the name of the Lord; and thus they were in this attitude when the Lamanites began to fall upon them, and began to slay them with the sword.

And thus without meeting any resistance, they did slay a thousand and five of them; and we know that they are blessed, for they have gone to dwell with their God.

Now when the Lamanites saw that their brethren would not flee from the sword, neither would they turn aside to the right hand or to the left, but that they would lie down and perish, and praised God even in the very act of perishing under the sword—

Now when the Lamanites saw this they did forbear from slaying them; and there were many whose hearts had swollen in them for those of their brethren who had fallen under the sword, for they repented of the things which they had done.

And it came to pass that they threw down their weapons of war, and they would not take them again, for they were stung for the murders which they had committed; and they came down even as their brethren, relying upon the mercies of those whose arms were lifted to slay them.

And it came to pass that the people of God were joined that day by more than the number who had been slain; and those who had been slain were righteous people, therefore we have no reason to doubt but what they were saved.

And there was not a wicked man slain among them; but there were more than a thousand brought to the knowledge of the truth; thus we see that the Lord worketh in many ways to the salvation of his people.

Now the greatest number of those of the Lamanites who slew so many of their brethren were Amalekites and Amulonites, the greatest number of whom were after the order of the Nehors.

29 Λοιπόν, ανάμεσα σε αυτούς που ενώθηκαν με τον λαό του Κυρίου, δεν υπήρχε κανένας που να ήταν Αμαληκίτης ή Αμουλωνίτης, δηλαδή που ήταν από την τάξη του Νεχώρ, αλλά ήταν πραγματικοί απόγονοι του Λάμαν και του Λεμουήλ.

30 Και έτσι μπορούμε σαφώς να διακρίνουμε ότι ένας λαός αφού μια φορά φωτιστεί από το Πνεύμα τού Θεού, και είχε μεγάλη γνώση για πράγματα που αφορούν στη χρηστότητα, και ύστερα παραστρατήσει στην αμαρτία και την παράβαση, γίνεται πιο σκληρός, και έτσι η κατάστασή του γίνεται χειρότερη παρά αν δεν είχε ποτέ γνωρίσει όλα αυτά.

Now, among those who joined the people of the Lord, there were none who were Amalekites or Amulonites, or who were of the order of Nehor, but they were actual descendants of Laman and Lemuel.

And thus we can plainly discern, that after a people have been once enlightened by the Spirit of God, and have had great knowledge of things pertaining to righteousness, and then have fallen away into sin and transgression, they become more hardened, and thus their state becomes worse than though they had never known these things.

Άλμα 25

- 1 Και ιδού, τώρα συνέβη ώστε αυτοί οι Λαμανίτες ήταν πιο θυμωμένοι επειδή είχαν σκοτώσει τους αδελφούς τους. Γι' αυτό ορκίστηκαν εκδίκηση κατά των Νεφιτών, και δεν επιχειρούσαν πια να σκοτώνουν τον λαό των Αντί-Νεφί-Λεχί προς το παρόν.
- 2 Όμως πήραν τα στρατεύματά τους και πήγαν στα σύνορα της γης του Ζαραχέμλα, και έπεσαν καταπάνω στον λαό που ήταν στη γη του Αμμωνιχά και τους κατέστρεψαν.
- 3 Και ύστερα από αυτό, είχαν πολλές μάχες με τους Νεφίτες, στις οποίες εξεδιώχθησαν και θανατώθηκαν.
- 4 Και ανάμεσα στους Λαμανίτες που θανατώθηκαν ήταν σχεδόν όλοι οι απόγονοι του Αμουλών και των αδελφών του, που ήταν οι ιερείς του Νώε, και θανατώθηκαν από τα χέρια των Νεφιτών.
- 5 Και οι υπόλοιποι, έχοντας τραπήει σε φυγή μέσα στην ανατολική έρημο, και έχοντας σφετεριστεί τη δύναμη και την εξουσία επί των Λαμανιτών, έκαναν ώστε πολλοί από τους Λαμανίτες να αφανιστούν με φωτιά εξαιτίας του πιστεύω τους –
- 6 Επειδή πολλοί από αυτούς, αφού υπέστησαν μεγάλες απώλειες και τόσα πολλά βάσανα, άρχισαν να διεγείρονται στην ανάμνηση των λόγων τους οποίους τους είχαν κηρύξει ο Ααρών και οι αδελφοί του στη χώρα. Γι' αυτό άρχισαν να μην πιστεύουν στις παραδόσεις των πατέρων τους, και να πιστεύουν στον Κύριο, και ότι εκείνος είχε δώσει μεγάλη δύναμη στους Νεφίτες. Και έτσι πολλοί υπήρξαν από αυτούς που μεταστράφηκαν στην έρημο.
- 7 Και συνέβη ώστε αυτοί οι κυβερνήτες που ήταν το υπόλειμμα των τέκνων του Αμουλών έκαναν ώστε να θανατωθούν, μάλιστα, όλοι όσοι πίστευαν σε αυτά τα πράγματα.
- 8 Λοιπόν αυτό το μαρτύριο έκανε ώστε πολλοί από τους αδελφούς τους να διεγερθούν σε θυμό, και άρχισαν να υπάρχουν διχόνοιες στην έρημο. Και οι Λαμανίτες άρχισαν να κυνηγούν τους απογόνους του Αμουλών και των αδελφών του και άρχισαν να τους φονεύουν, και αυτοί τράπηκαν σε φυγή στην ανατολική έρημο.

Alma 25

And behold, now it came to pass that those Lamanites were more angry because they had slain their brethren; therefore they swore vengeance upon the Nephites; and they did no more attempt to slay the people of Anti-Nephi-Lehi at that time.

But they took their armies and went over into the borders of the land of Zarahemla, and fell upon the people who were in the land of Ammonihah and destroyed them.

And after that, they had many battles with the Nephites, in the which they were driven and slain.

And among the Lamanites who were slain were almost all the seed of Amulon and his brethren, who were the priests of Noah, and they were slain by the hands of the Nephites;

And the remainder, having fled into the east wilderness, and having usurped the power and authority over the Lamanites, caused that many of the Lamanites should perish by fire because of their belief—

For many of them, after having suffered much loss and so many afflictions, began to be stirred up in remembrance of the words which Aaron and his brethren had preached to them in their land; therefore they began to disbelieve the traditions of their fathers, and to believe in the Lord, and that he gave great power unto the Nephites; and thus there were many of them converted in the wilderness.

And it came to pass that those rulers who were the remnant of the children of Amulon caused that they should be put to death, yea, all those that believed in these things.

Now this martyrdom caused that many of their brethren should be stirred up to anger; and there began to be contention in the wilderness; and the Lamanites began to hunt the seed of Amulon and his brethren and began to slay them; and they fled into the east wilderness.

- 9 Και ιδού, τους κυνηγούν σήμερα οι Λαμανίτες. Έτσι τα λόγια του Αβιναδί πραγματοποιήθηκαν, τα οποία είπε σχετικά με τους απογόνους των ιερέων που έκαναν να υποστεί θάνατο από φωτιά.
- 10 Γιατί τους είπε: Το τι θα κάνετε σε μένα θα γίνει τυπικό δείγμα γι' αυτά που θα συμβούν.
- 11 Και τώρα ο Αβιναδί ήταν ο πρώτος που υπέστη θάνατο από φωτιά εξαιτίας του ότι πίστευε στον Θεό. Λοιπόν αυτό ήταν εκείνο που εννοούσε, ότι πολλοί θα υποστούν θάνατο από φωτιά, σύμφωνα με το όπως είχε υποφέρει αυτός.
- 12 Και είπε στους ιερείς του Νώε ότι οι απόγονοί τους θα έκαναν πολλούς να θανατωθούν, με παρόμοιο τρόπο όπως θανατώθηκε αυτός, και ότι θα σκορπίζονταν μακριά και θα θανατώνονταν, όπως ένα πρόβατο που δεν έχει ποιμένα διώχεται και θανατώνεται από τα άγρια θηρία. Και τώρα, ιδού, αυτά τα λόγια επαληθεύτηκαν, επειδή αυτοί εξεδιώχθησαν από τους Λαμανίτες, και κυνηγήθηκαν, και πατάχθηκαν.
- 13 Και συνέβη ώστε όταν είδαν οι Λαμανίτες ότι δεν μπορούσαν να υπερισχύσουν των Νεφιτών επέστρεψαν πάλι στην πατρίδα τους. Και πολλοί από αυτούς ήλθαν να κατοικήσουν στη γη του Ισμαήλ και στη γη του Νεφί, και ενώθηκαν με τον λαό του Θεού, που ήταν ο λαός των Αντί-Νεφί-Λεχί.
- 14 Και έθαψαν κι αυτοί τα πολεμικά τους όπλα, σύμφωνα με το όπως είχαν κάνει οι αδελφοί τους, και άρχισαν να είναι δίκαιος λαός, και βάδιζαν στην οδό του Κυρίου, και πρόσεχαν να τηρούν τις εντολές του και τα θεσπίσματά του.
- 15 Μάλιστα, και όντως τηρούσαν τον νόμο του Μωυσή, διότι ήταν σκόπιμο να τηρούν τον νόμο του Μωυσή ακόμη και τώρα, διότι δεν είχε εκπληρωθεί όλος. Όμως παρά τον νόμο του Μωυσή, προσδοκούσαν τον ερχομό του Χριστού, θεωρώντας ότι ο νόμος του Μωυσή ήταν σύμβολο του ερχομού Του και πιστεύοντας ότι πρέπει να τηρούν αυτές τις εξωτερικές τελέσεις έως τον καιρό που θα τους αποκαλυπτόταν.

And behold they are hunted at this day by the Lamanites. Thus the words of Abinadi were brought to pass, which he said concerning the seed of the priests who caused that he should suffer death by fire.

For he said unto them: What ye shall do unto me shall be a type of things to come.

And now Abinadi was the first that suffered death by fire because of his belief in God; now this is what he meant, that many should suffer death by fire, according as he had suffered.

And he said unto the priests of Noah that their seed should cause many to be put to death, in the like manner as he was, and that they should be scattered abroad and slain, even as a sheep having no shepherd is driven and slain by wild beasts; and now behold, these words were verified, for they were driven by the Lamanites, and they were hunted, and they were smitten.

And it came to pass that when the Lamanites saw that they could not overpower the Nephites they returned again to their own land; and many of them came over to dwell in the land of Ishmael and the land of Nephi, and did join themselves to the people of God, who were the people of Anti-Nephi-Lehi.

And they did also bury their weapons of war, according as their brethren had, and they began to be a righteous people; and they did walk in the ways of the Lord, and did observe to keep his commandments and his statutes.

Yea, and they did keep the law of Moses; for it was expedient that they should keep the law of Moses as yet, for it was not all fulfilled. But notwithstanding the law of Moses, they did look forward to the coming of Christ, considering that the law of Moses was a type of his coming, and believing that they must keep those outward performances until the time that he should be revealed unto them.

16 Λοιπόν δεν υπέθεταν ότι η σωτηρία ερχόταν με τον νόμο του Μωυσή, αλλά ο νόμος του Μωυσή εξυπηρετούσε στο να ενδυναμώνει την πίστη τους στον Χριστό. Και έτσι διατηρούσαν ελπίδα μέσω της πίστης για αιώνια σωτηρία, βασιζόμενοι στο πνεύμα της προφητείας, το οποίο μιλούσε γι' αυτά που επρόκειτο να συμβούν.

17 Και τώρα ιδού, ο Αμμών και ο Ααρών και ο Όμνερ και ο Ίμνι και οι αδελφοί τους, αγαλλίαζαν υπερβολικά για την επιτυχία που είχαν ανάμεσα στους Λαμανίτες, βλέποντας ότι ο Κύριος τους είχε χαρίσει σύμφωνα με τις προσευχές τους, και ότι είχε επαληθεύσει επίσης τον λόγο του προς αυτούς σε κάθε λεπτομέρεια.

Now they did not suppose that salvation came by the law of Moses; but the law of Moses did serve to strengthen their faith in Christ; and thus they did retain a hope through faith, unto eternal salvation, relying upon the spirit of prophecy, which spake of those things to come.

And now behold, Ammon, and Aaron, and Omner, and Himni, and their brethren did rejoice exceedingly, for the success which they had had among the Lamanites, seeing that the Lord had granted unto them according to their prayers, and that he had also verified his word unto them in every particular.

Άλμα 26

- 1 Και τώρα, αυτά είναι τα λόγια του Αμμών προς τους αδελφούς του, τα οποία λένε ως εξής: Αδελφοί μου και ομοεθνείς μου, ιδού, σας λέω, πόσο σπουδαίο λόγο έχουμε να αγαλλιάζουμε, αφού μπορούσαμε να υποθέσουμε, όταν ξεκινήσαμε από τη γη του Ζαραχέμλα, ότι ο Θεός θα μας χάριζε τέτοιες μεγάλες ευλογίες;
- 2 Και τώρα, ρωτώ, τι μεγάλες ευλογίες μάς έχει απονείμει; Μπορείτε να πείτε;
- 3 Ιδού, απαντώ για εσάς: διότι οι αδελφοί μας, οι Λαμανίτες, βρίσκονταν στο σκοτάδι, μάλιστα, στη σκοτεινότερη άβυσσο, αλλά ιδού, πόσοι από αυτούς οδηγήθηκαν στο να δουν το θαυμάσιο φως του Θεού! Και αυτή είναι η ευλογία που μας έχει απονεμηθεί, ότι έχουμε γίνει όργανα στα χέρια του Θεού για να πραγματοποιήσει αυτό το μέγα έργο.
- 4 Ιδού, χιλιάδες από αυτούς αγαλλιάζουν, και έχουν οδηγηθεί στο ποίμνιο του Θεού.
- 5 Ιδού, ο αγρός ήταν ώριμος, και μακάριοι είστε εσείς, επειδή τραβήξατε το δρεπάνι και θερίσατε με τη δύναμή σας, μάλιστα, κατά τη διάρκεια όλης της ημέρας κοπιάζατε, και ιδού ο αριθμός των δεματιών! Και θα συναχθούν στις σιταποθήκες, για να μην πάνε χαμένοι.
- 6 Μάλιστα, δεν θα χτυπηθούν από τη θύελλα κατά την τελευταία ημέρα. Μάλιστα, ούτε θα καταρρακωθούν από τους ανεμοστρόβιλους, αλλά όταν έλθει η θύελλα θα συναχθούν στον τόπο τους, ώστε η θύελλα να μην μπορέσει να εισχωρήσει σε αυτούς. Μάλιστα, ούτε θα τους παρασύρουν οι άγριοι άνεμοι όπου κι αν έχει επιλέξει να τους φέρει ο εχθρός.
- 7 Όμως ιδού, βρίσκονται στα χέρια του Κυρίου της συγκομιδής, και είναι δικοί του. Και αυτός θα τους αναστήσει κατά την τελευταία ημέρα.
- 8 Ευλογημένο να είναι το όνομα του Θεού μας. Ας τραγουδήσουμε προς δοξολογία του, μάλιστα, ας δώσουμε ευχαριστίες στο άγιο όνομά του, επειδή εκτελεί χρηστότητα αιώνια.
- 9 Επειδή αν δεν είχαμε βγει από τη γη του Ζαραχέμλα, αυτοί οι πολυαγαπημένοι μας αδελφοί που μας έχουν τόσο πολύ αγαπήσει, θα βασανίζονταν ακόμη από το μίσος εναντίον μας, μάλιστα, και θα ήταν επίσης ξένοι προς τον Θεό.

Alma 26

And now, these are the words of Ammon to his brethren, which say thus: My brothers and my brethren, behold I say unto you, how great reason have we to rejoice; for could we have supposed when we started from the land of Zarahemla that God would have granted unto us such great blessings?

And now, I ask, what great blessings has he bestowed upon us? Can ye tell?

Behold, I answer for you; for our brethren, the Lamanites, were in darkness, yea, even in the darkest abyss, but behold, how many of them are brought to behold the marvelous light of God! And this is the blessing which hath been bestowed upon us, that we have been made instruments in the hands of God to bring about this great work.

Behold, thousands of them do rejoice, and have been brought into the fold of God.

Behold, the field was ripe, and blessed are ye, for ye did thrust in the sickle, and did reap with your might, yea, all the day long did ye labor; and behold the number of your sheaves! And they shall be gathered into the garners, that they are not wasted.

Yea, they shall not be beaten down by the storm at the last day; yea, neither shall they be harrowed up by the whirlwinds; but when the storm cometh they shall be gathered together in their place, that the storm cannot penetrate to them; yea, neither shall they be driven with fierce winds whithersoever the enemy listeth to carry them.

But behold, they are in the hands of the Lord of the harvest, and they are his; and he will raise them up at the last day.

Blessed be the name of our God; let us sing to his praise, yea, let us give thanks to his holy name, for he doth work righteousness forever.

For if we had not come up out of the land of Zarahemla, these our dearly beloved brethren, who have so dearly beloved us, would still have been racked with hatred against us, yea, and they would also have been strangers to God.

- 10 Και συνέβη ώστε όταν είπε αυτά τα λόγια ο Αμμών, τον επετίμησε ο αδελφός του ο Ααρών, λέγοντας: Αμμών, φοβάμαι ότι η χαρά σου σε παρασύρει σε καυχησιολογία.
- 11 Όμως ο Αμμών του είπε: Δεν καυχώμαι για τη δική μου δύναμη, ούτε για τη δική μου σοφία, όμως ιδού, η αγαλλιάσή μου είναι πλήρης, μάλιστα, η καρδιά μου ξεχειλίζει από χαρά, και θα αγαλλιάσω με τον Θεό μου.
- 12 Μάλιστα, ξέρω ότι είμαι ένα τίποτα, κατά τη δύναμή μου είμαι αδύναμος. Γι' αυτό δεν θα καυχηθώ για τον εαυτό μου, αλλά θα καυχηθώ για τον Θεό μου, διότι με τη δική του δύναμη μπορώ να κάνω τα πάντα. Μάλιστα, ιδού, πολλά ισχυρά θαύματα έχουμε πραγματοποιήσει σε αυτήν τη χώρα, για τα οποία θα δοξάζουμε το όνομά του για πάντα.
- 13 Ιδού, πόσες χιλιάδες από τους αδελφούς μας έχει απελευθερώσει από τους πόνους της κόλασης, και φθάνουν στο σημείο να τραγουδούν λυτρωτική αγάπη, και αυτό λόγω της δύναμης του λόγου του που είναι μέσα μας, γι' αυτό, δεν έχουμε σπουδαίο λόγο να αγαλλιάσουμε;
- 14 Μάλιστα, έχουμε λόγο να τον δοξολογούμε αιώνια, γιατί είναι ο Ύψιστος Θεός, και έλυσε τους αδελφούς μας από τις αλυσίδες της κόλασης.
- 15 Μάλιστα, ήταν περικυκλωμένοι με αιώνιο σκοτάδι και αφανισμό. Όμως ιδού, εκείνος τους έχει φέρει στο αιώνιο φως του, μάλιστα, σε αιώνια σωτηρία, και αυτοί είναι περικυκλωμένοι με την απαράμιλλη απλοχεριά της αγάπης του. Μάλιστα, και εμείς υπήρξαμε όργανα στα χέρια του για να γίνει αυτό το σπουδαίο και θαυμάσιο έργο.
- 16 Γι' αυτό, ας θριαμβολογούμε, μάλιστα, θα θριαμβολογούμε για τον Κύριο. Μάλιστα, θα αγαλλιάζουμε, γιατί η αγαλλιάσή μας είναι πλήρης. Μάλιστα, θα δοξάζουμε τον Θεό μας αιώνια. Ιδού, ποιος μπορεί να θριαμβολογεί πάρα πολύ για τον Κύριο; Μάλιστα, ποιος μπορεί να πει αρκετά για τη μεγάλη δύναμή του και για την ευσπλαχνία του και την μακροθυμία του προς τα τέκνα των ανθρώπων; Ιδού, σας λέω, δεν μπορώ να πω ούτε το πιο ελάχιστο από αυτό που αισθάνομαι.
- 17 Ποιος θα μπορούσε να φανταστεί ότι θα ήταν ο Θεός μας τόσο πολυεύσπλαχνος, ώστε να μας αποσπάσει από τη φοβερή, αμαρτωλή και μολυσμένη κατάσταση μας;

And it came to pass that when Ammon had said these words, his brother Aaron rebuked him, saying: Ammon, I fear that thy joy doth carry thee away unto boasting.

But Ammon said unto him: I do not boast in my own strength, nor in my own wisdom; but behold, my joy is full, yea, my heart is brim with joy, and I will rejoice in my God.

Yea, I know that I am nothing; as to my strength I am weak; therefore I will not boast of myself, but I will boast of my God, for in his strength I can do all things; yea, behold, many mighty miracles we have wrought in this land, for which we will praise his name forever.

Behold, how many thousands of our brethren has he loosed from the pains of hell; and they are brought to sing redeeming love, and this because of the power of his word which is in us, therefore have we not great reason to rejoice?

Yea, we have reason to praise him forever, for he is the Most High God, and has loosed our brethren from the chains of hell.

Yea, they were encircled about with everlasting darkness and destruction; but behold, he has brought them into his everlasting light, yea, into everlasting salvation; and they are encircled about with the matchless bounty of his love; yea, and we have been instruments in his hands of doing this great and marvelous work.

Therefore, let us glory, yea, we will glory in the Lord; yea, we will rejoice, for our joy is full; yea, we will praise our God forever. Behold, who can glory too much in the Lord? Yea, who can say too much of his great power, and of his mercy, and of his long-suffering towards the children of men? Behold, I say unto you, I cannot say the smallest part which I feel.

Who could have supposed that our God would have been so merciful as to have snatched us from our awful, sinful, and polluted state?

- 18 *Ιδού, πηγαίναμε ακόμη και με οργή, με τρομερές απειλές για να καταστρέψουμε την εκκλησία του.*
- 19 *Ω, τότε, γιατί δεν μας παρέδωσε σε φοβερό όλεθρο, μάλιστα, γιατί δεν άφησε το σπαθί της δικαιοσύνης του να πέσει επάνω μας, και να μας καταδικάσει σε αιώνια απελπισία;*
- 20 *Αχ, η ψυχή μου, σχεδόν σαν να ήταν, τρέπεται σε φυγή στη σκέψη αυτή. Ιδού, δεν άσκησε τη δικαιοσύνη του επάνω μας, αλλά με τη μεγάλη ευσπλαχνία του μας έφερε πάνω από αυτόν τον αιώνιο κόλπο του θανάτου και της δυστυχίας, μέχρι τη σωτηρία των ψυχών μας.*
- 21 *Και τώρα ιδού, αδελφοί μου, ποιος φυσικός άνθρωπος υπάρχει που να γνωρίζει αυτά τα πράγματα; Σας λέω, δεν υπάρχει κανένας που να τα γνωρίζει, παρά μόνο ο μεταμελημένος.*
- 22 *Μάλιστα, αυτός που μετανοεί και ασκεί πίστη, και παράγει έργα αγαθά, και προσεύχεται διαρκώς χωρίς παύση – σε αυτούς δίνεται το να γνωρίζουν τα μυστήρια του Θεού. Μάλιστα, σε αυτούς θα δοθεί το να αποκαλύψουν αυτά που ποτέ ως τώρα δεν έχουν αποκαλυφθεί. Μάλιστα, και θα δοθεί σε αυτούς το να φέρουν χιλιάδες ψυχών σε μετάνοια, ακριβώς όπως έχει δοθεί σε μας το να φέρουμε αυτούς τους αδελφούς μας σε μετάνοια.*
- 23 *Τώρα θυμάστε, αδελφοί μου, ότι είπαμε στους αδελφούς μας στη γη του Ζαραχέμλα, πηγαίνουμε στη γη του Νεφί να κηρύξουμε στους αδελφούς μας τους Λαμανίτες, και μας περιγελούσαν;*
- 24 *Γιατί μας είπαν: Υποθέτετε ότι μπορείτε να φέρετε τους Λαμανίτες στη γνώση της αλήθειας; Υποθέτετε ότι μπορείτε να πείσετε τους Λαμανίτες για το λανθασμένο των παραδόσεων των πατέρων τους, αυτούς που είναι τόσο σκληροτράχηλος λαός, που η καρδιά τους τέρπεται με την αιματοχυσία, που οι ημέρες τους αναλίσκονται με την πιο ειδική ανομία, που οι οδοί τους υπήρξαν οι οδοί ενός παραβάτη από την αρχή; Λοιπόν, αδελφοί μου, θυμάστε ότι αυτή ήταν η γλώσσα τους.*
- 25 *Και επιπλέον έλεγαν: Ας πάρουμε τα όπλα εναντίον τους, ώστε να αφανίσουμε αυτούς και την ανομία τους έξω από τη χώρα, μην τυχόν και μας υπερνικήσουν και μας αφανίσουν.*

Behold, we went forth even in wrath, with mighty threatenings to destroy his church.

Oh then, why did he not consign us to an awful destruction, yea, why did he not let the sword of his justice fall upon us, and doom us to eternal despair?

Oh, my soul, almost as it were, fleeth at the thought. Behold, he did not exercise his justice upon us, but in his great mercy hath brought us over that everlasting gulf of death and misery, even to the salvation of our souls.

And now behold, my brethren, what natural man is there that knoweth these things? I say unto you, there is none that knoweth these things, save it be the penitent.

Yea, he that repenteth and exerciseth faith, and bringeth forth good works, and prayeth continually without ceasing—unto such it is given to know the mysteries of God; yea, unto such it shall be given to reveal things which never have been revealed; yea, and it shall be given unto such to bring thousands of souls to repentance, even as it has been given unto us to bring these our brethren to repentance.

Now do ye remember, my brethren, that we said unto our brethren in the land of Zarahemla, we go up to the land of Nephi, to preach unto our brethren, the Lamanites, and they laughed us to scorn?

For they said unto us: Do ye suppose that ye can bring the Lamanites to the knowledge of the truth? Do ye suppose that ye can convince the Lamanites of the incorrectness of the traditions of their fathers, as stiff-necked a people as they are; whose hearts delight in the shedding of blood; whose days have been spent in the grossest iniquity; whose ways have been the ways of a transgressor from the beginning? Now my brethren, ye remember that this was their language.

And moreover they did say: Let us take up arms against them, that we destroy them and their iniquity out of the land, lest they overrun us and destroy us.

- 26 Όμως ιδού, αγαπημένοι μου αδελφοί, ήλθαμε στην έρημο με πρόθεση όχι να αφανίσουμε τους αδελφούς μας, αλλά με πρόθεση ότι ίσως να μπορέσουμε να σώσουμε μερικές ψυχές από αυτούς.
- 27 Λοιπόν όταν η καρδιά μας ήταν θλιμμένη, και ήμασταν έτοιμοι να γυρίσουμε πίσω, ιδού, ο Κύριος μάς παρηγόρησε, και είπε: Πηγαίνατε ανάμεσα στους αδελφούς σας, τους Λαμανίτες, και ανεχθείτε με υπομονή τα βάσανά σας, και εγώ θα σας δώσω επιτυχία.
- 28 Και τώρα ιδού, ήλθαμε, και μείναμε ανάμεσά τους, και υπήρξαμε υπομονετικοί στα δεινά μας, και έχουμε υποστεί κάθε στέρηση. Μάλιστα, πηγαίναμε από σπίτι σε σπίτι, βασιζόμενοι στα ελέη του κόσμου – όχι μόνο στα ελέη του κόσμου μόνο αλλά και στα ελέη του Θεού.
- 29 Και εισήλθαμε στα σπίτια τους και τους διδάξαμε, και τους έχουμε διδάξει στους δρόμους τους. Μάλιστα, και τους έχουμε διδάξει στους λόφους τους, και εισήλθαμε επίσης και στους ναούς τους και στις συναγωγές τους και τους διδάξαμε. Και έχουμε εκδιωχθεί και χλευαστεί, και μας έφτυσαν, και μας ράπισαν, και μας λιθοβόλησαν και μας έπιασαν και μας έδεσαν με γερά σχοινιά και μας έριξαν στη φυλακή. Και με τη δύναμη και σοφία του Θεού έχουμε ελευθερωθεί ξανά.
- 30 Και έχουμε υποφέρει κάθε είδους βάσανα, και όλα αυτά, ώστε ίσως να μπορέσουμε να γίνουμε το μέσο για να σωθούν μερικές ψυχές. Και υποθέταμε ότι η αγαλλίασή μας θα ήταν πλήρης αν ίσως γινόμασταν το μέσο για να σωθούν μερικοί.
- 31 Λοιπόν ιδού, μπορούμε να κοιτάξουμε εμπρός και να δούμε τους καρπούς των κόπων μας. Και είναι λίγοι; Σας λέω, όχι, είναι πολλοί. Μάλιστα, και είμαστε αυτόπτες μάρτυρες της ειλικρίνειάς τους, λόγω της αγάπης τους προς τους αδελφούς τους όπως και προς εμάς.
- 32 Γιατί ιδού, προτίμησαν να θυσιάσουν τη ζωή τους παρά να αφαιρέσουν τη ζωή του εχθρού τους. Και έχουν θάψει τα πολεμικά τους όπλα βαθιά μέσα στη γη, λόγω της αγάπης τους προς τους αδελφούς τους.
- 33 Και τώρα ιδού, σας λέω, υπήρξε ποτέ τόσο μεγάλη αγάπη σε όλη τη χώρα; Ιδού, σας λέω, όχι, δεν υπήρξε, ακόμα και ανάμεσα στους Νεφίτες.

But behold, my beloved brethren, we came into the wilderness not with the intent to destroy our brethren, but with the intent that perhaps we might save some few of their souls.

Now when our hearts were depressed, and we were about to turn back, behold, the Lord comforted us, and said: Go amongst thy brethren, the Lamanites, and bear with patience thine afflictions, and I will give unto you success.

And now behold, we have come, and been forth amongst them; and we have been patient in our sufferings, and we have suffered every privation; yea, we have traveled from house to house, relying upon the mercies of the world—not upon the mercies of the world alone but upon the mercies of God.

And we have entered into their houses and taught them, and we have taught them in their streets; yea, and we have taught them upon their hills; and we have also entered into their temples and their synagogues and taught them; and we have been cast out, and mocked, and spit upon, and smote upon our cheeks; and we have been stoned, and taken and bound with strong cords, and cast into prison; and through the power and wisdom of God we have been delivered again.

And we have suffered all manner of afflictions, and all this, that perhaps we might be the means of saving some soul; and we supposed that our joy would be full if perhaps we could be the means of saving some.

Now behold, we can look forth and see the fruits of our labors; and are they few? I say unto you, Nay, they are many; yea, and we can witness of their sincerity, because of their love towards their brethren and also towards us.

For behold, they had rather sacrifice their lives than even to take the life of their enemy; and they have buried their weapons of war deep in the earth, because of their love towards their brethren.

And now behold I say unto you, has there been so great love in all the land? Behold, I say unto you, Nay, there has not, even among the Nephites.

34 Επειδή ιδού, εκείνοι σήκωναν τα όπλα εναντίον των αδελφών τους. Δεν επέτρεπαν στον εαυτό τους να θανατωθεί. Όμως ιδού πόσοι από αυτούς έχουν προσφέρει τη ζωή τους. Και ξέρουμε ότι έχουν πάει στον Θεό τους, λόγω της αγάπης τους και του μίσους τους προς την αμαρτία.

35 Λοιπόν, δεν έχουν λόγο να αγαλλιούμε; Μάλιστα, σας λέω, ποτέ δεν υπήρξαν άνθρωποι που να είχαν τόσο σπουδαίο λόγο να αγαλλιούν όπως εμείς, από καταβολής κόσμου. Μάλιστα, και η αγαλλίασή μου υπερβαίνει τα όρια, μέχρι που να καυχώμαι για τον Θεό μου, επειδή έχει κάθε δύναμη, κάθε σοφία και κάθε διανόηση. Κατανοεί τα πάντα και είναι ένα πολυεύσπλαχνο Όν, ακόμα και μέχρι σωτηρία, προς εκείνους που θα μετανοήσουν και θα πιστέψουν στο όνομά του.

36 Λοιπόν αν αυτό είναι καυχησιολογία, έτσι εγώ θα καυχώμαι. Γιατί αυτή είναι η ζωή μου και το φως μου, η χαρά μου και η σωτηρία μου και η λύτρωσή μου από αιώνια συμφορά. Μάλιστα, ευλογημένο είναι το όνομα του Θεού μου, που νοιάζεται αυτόν τον λαό, που είναι κλάδος του δένδρου του Ισραήλ, και έχει χαθεί από το σώμα του σε μια ξένη χώρα. Μάλιστα, λέω, ευλογημένο να είναι το όνομα του Θεού μου, που νοιάζεται εμάς, τους περιπλανώμενους σε μια ξένη χώρα.

37 Λοιπόν, αδελφοί μου, βλέπουμε ότι ο Θεός νοιάζεται για όλους τους λαούς σε οποιαδήποτε χώρα κι αν βρίσκονται. Μάλιστα, αριθμεί τον λαό του, και τα σπλάχνα του τού ελέους είναι επάνω σε όλη τη γη. Λοιπόν αυτή είναι η χαρά μου, και η μεγάλη μου ευγνωμοσύνη. Μάλιστα, και θα δίνω ευχαριστίες προς τον Θεό μου αιώνια. Αμήν.

For behold, they would take up arms against their brethren; they would not suffer themselves to be slain. But behold how many of these have laid down their lives; and we know that they have gone to their God, because of their love and of their hatred to sin.

Now have we not reason to rejoice? Yea, I say unto you, there never were men that had so great reason to rejoice as we, since the world began; yea, and my joy is carried away, even unto boasting in my God; for he has all power, all wisdom, and all understanding; he comprehendeth all things, and he is a merciful Being, even unto salvation, to those who will repent and believe on his name.

Now if this is boasting, even so will I boast; for this is my life and my light, my joy and my salvation, and my redemption from everlasting wo. Yea, blessed is the name of my God, who has been mindful of this people, who are a branch of the tree of Israel, and has been lost from its body in a strange land; yea, I say, blessed be the name of my God, who has been mindful of us, wanderers in a strange land.

Now my brethren, we see that God is mindful of every people, whatsoever land they may be in; yea, he numbereth his people, and his bowels of mercy are over all the earth. Now this is my joy, and my great thanksgiving; yea, and I will give thanks unto my God forever. Amen.

Άλμα 27

- 1 Λοιπόν συνέβη ώστε όταν εκείνοι οι Λαμανίτες που είχαν κάνει πόλεμο εναντίον των Νεφιτών ανακάλυψαν, ύστερα από πολλές προσπάθειες για να τους καταστρέψουν, ότι ήταν μάταιο να επιδιώκουν τον αφανισμό τους, επέστρεψαν πάλι στη γη του Νεφί.
- 2 Και συνέβη ώστε οι Αμαληκίτες, εξαιτίας της ήττας τους, ήταν υπερβολικά θυμωμένοι. Και όταν είδαν ότι δεν μπορούσαν να επιζητούν εκδίκηση από τους Νεφίτες, άρχισαν να ξεσηκώνουν τον λαό σε θυμό εναντίον των αδελφών τους, του λαού των Αντί-Νεφί-Λεχί. Γι' αυτό, άρχισαν πάλι να τους αφανίζουν.
- 3 Λοιπόν αυτός ο λαός πάλι ηρνείτο να πάρει τα όπλα του, και αφήνονταν να θανατώνονται σύμφωνα με τις επιθυμίες των εχθρών τους.
- 4 Λοιπόν όταν ο Αμμών και οι αδελφοί του είδαν αυτό το έργο του αφανισμού εκείνων που τόσο πολύ αυτοί αγαπούσαν, και εκείνων που τόσο πολύ τους αγαπούσαν – γιατί τους φέρθηκαν σαν να ήταν άγγελοι σταλμένοι από τον Θεό για να τους σώσουν από αιώνιο όλεθρο – γι' αυτό, όταν ο Αμμών και οι αδελφοί του είδαν αυτό το μέγα έργο του αφανισμού, συγκινήθηκαν από συμπόνια, και είπαν στον βασιλιά:
- 5 Ας συγκεντρώσουμε αυτόν τον λαό του Κυρίου, και ας κατέβουμε στη γη του Ζαραχέμλα στους αδελφούς μας τους Νεφίτες, και να ξεφύγουμε από τα χέρια των εχθρών μας, ώστε να μην αφανιστούμε.
- 6 Όμως ο βασιλιάς τους είπε: Ιδού, οι Νεφίτες θα μας αφανίσουν εξαιτίας των πολλών φόνων και των αμαρτιών που έχουμε διαπράξει εναντίον τους.
- 7 Και ο Αμμών είπε: Θα πάω και θα ρωτήσω τον Κύριο, και αν μας πει, κατεβείτε προς τους αδελφούς σας, θα πάτε;
- 8 Και ο βασιλιάς τού είπε: Μάλιστα, αν μας πει ο Κύριος πηγαίνετε, θα πάμε προς τους αδελφούς μας, και θα γίνουμε σκλάβοι τους μέχρι να επανορθώσουμε σε αυτούς τους πολλούς φόνους και τις αμαρτίες που διαπράξαμε εναντίον τους.
- 9 Όμως ο Αμμών τού είπε: Είναι εναντίον του νόμου των αδελφών μας, ο οποίος θεσπίστηκε από τον πατέρα μου, να υπάρχουν σκλάβοι ανάμεσά τους. Γι' αυτό, ας πάμε και ας βασισταύμε στα ελέη των αδελφών μας.

Alma 27

Now it came to pass that when those Lamanites who had gone to war against the Nephites had found, after their many struggles to destroy them, that it was in vain to seek their destruction, they returned again to the land of Nephi.

And it came to pass that the Amalekites, because of their loss, were exceedingly angry. And when they saw that they could not seek revenge from the Nephites, they began to stir up the people in anger against their brethren, the people of Anti-Nephi-Lehi; therefore they began again to destroy them.

Now this people again refused to take their arms, and they suffered themselves to be slain according to the desires of their enemies.

Now when Ammon and his brethren saw this work of destruction among those whom they so dearly beloved, and among those who had so dearly beloved them—for they were treated as though they were angels sent from God to save them from everlasting destruction—therefore, when Ammon and his brethren saw this great work of destruction, they were moved with compassion, and they said unto the king:

Let us gather together this people of the Lord, and let us go down to the land of Zarahemla to our brethren the Nephites, and flee out of the hands of our enemies, that we be not destroyed.

But the king said unto them: Behold, the Nephites will destroy us, because of the many murders and sins we have committed against them.

And Ammon said: I will go and inquire of the Lord, and if he say unto us, go down unto our brethren, will ye go?

And the king said unto him: Yea, if the Lord saith unto us go, we will go down unto our brethren, and we will be their slaves until we repair unto them the many murders and sins which we have committed against them.

But Ammon said unto him: It is against the law of our brethren, which was established by my father, that there should be any slaves among them; therefore let us go down and rely upon the mercies of our brethren.

10 Όμως ο βασιλιάς τού είπε: Ρώτησε τον Κύριο, και αν
μας πει πηγαίνετε, θα πάμε. Αλλιώς, θα αφανιστούμε
μέσα στη χώρα.

11 Και συνέβη ώστε ο Αμμών πήγε και ρώτησε τον
Κύριο, και ο Κύριος τού είπε:

12 Πάρε αυτόν τον λαό έξω από αυτήν τη χώρα, για να
μην αφανιστούν, επειδή ο Σατανάς έχει κυριεύσει σε
μεγάλο βαθμό τις καρδιές των Αμαληκιτών, που
ξεσηκώνουν σε θυμό τους Λαμανίτες εναντίον των
αδελφών τους για να τους σκοτώσουν. Γι' αυτό να φύγετε
από αυτήν τη χώρα. Και μακάριοι είναι αυτοί οι άνθρωποι
σε αυτήν τη γενεά, γιατί εγώ θα τους διαφυλάξω.

13 Και τώρα συνέβη ώστε πήγε ο Αμμών και είπε στον
βασιλιά όλα τα λόγια που του είχε πει ο Κύριος.

14 Και συγκέντρωσαν όλο τον λαό, μάλιστα, όλο τον λαό
του Κυρίου, και συγκέντρωσαν όλα τα ποίμνια και τις
αγέλες τους, και αναχώρησαν από τη χώρα, και ήλθαν
στην έρημο που χωρίζει τη γη του Νεφί από τη γη του
Ζαραχέμλα, και ήλθαν εκεί κοντά στα σύνορα της χώρας.

15 Και συνέβη ώστε τους είπε ο Αμμών: Ιδού, εγώ και οι
αδελφοί μου θα προχωρήσουμε μέσα στη γη του
Ζαραχέμλα, και εσείς θα μείνετε εδώ μέχρι να
επιστρέψουμε. Και θα δοκιμάσουμε τις καρδιές των
αδελφών μας, αν θέλουν να έλθετε στη χώρα τους.

16 Και συνέβη ώστε καθώς προχωρούσε ο Αμμών μέσα
στη χώρα, αυτός και οι αδελφοί του συνάντησαν τον
Άλμα, εκεί πέρα στον τόπο για τον οποίον έχει γίνει
λόγος. Και ιδού, αυτή ήταν μια χαρούμενη συνάντηση.

17 Τώρα η χαρά του Αμμών ήταν τόσο μεγάλη μέχρι που
αυτός ήταν πλήρης. Μάλιστα, απορροφήθηκε στη χαρά
του Θεού του, μέχρι που εξαντλήθηκαν οι δυνάμεις του,
και έπεσε πάλι στη γη.

18 Λοιπόν δεν ήταν αυτή υπερβολική χαρά; Ιδού, αυτή
είναι χαρά που κανένας δεν λαμβάνει παρά μόνον ο
πραγματικά μεταμελημένος και ταπεινός αναζητητής
της ευτυχίας.

19 Λοιπόν η χαρά του Άλμα που συνάντησε τους
αδελφούς του ήταν πραγματικά μεγάλη, και επίσης η
χαρά του Ααρών, του Όμνερ και του Ίμνι. Όμως ιδού, η
χαρά τους δεν ήταν τόσο ώστε να υπερβεί τη δύναμή
τους.

But the king said unto him: Inquire of the Lord, and
if he saith unto us go, we will go; otherwise we will per-
ish in the land.

And it came to pass that Ammon went and inquired
of the Lord, and the Lord said unto him:

Get this people out of this land, that they perish not;
for Satan has great hold on the hearts of the Amalekites,
who do stir up the Lamanites to anger against their
brethren to slay them; therefore get thee out of this
land; and blessed are this people in this generation, for I
will preserve them.

And now it came to pass that Ammon went and told
the king all the words which the Lord had said unto
him.

And they gathered together all their people, yea, all
the people of the Lord, and did gather together all their
flocks and herds, and departed out of the land, and
came into the wilderness which divided the land of
Nephi from the land of Zarahemla, and came over near
the borders of the land.

And it came to pass that Ammon said unto them:
Behold, I and my brethren will go forth into the land of
Zarahemla, and ye shall remain here until we return;
and we will try the hearts of our brethren, whether they
will that ye shall come into their land.

And it came to pass that as Ammon was going forth
into the land, that he and his brethren met Alma, over
in the place of which has been spoken; and behold, this
was a joyful meeting.

Now the joy of Ammon was so great even that he was
full; yea, he was swallowed up in the joy of his God, even
to the exhausting of his strength; and he fell again to the
earth.

Now was not this exceeding joy? Behold, this is joy
which none receiveth save it be the truly penitent and
humble seeker of happiness.

Now the joy of Alma in meeting his brethren was
truly great, and also the joy of Aaron, of Omner, and
Himni; but behold their joy was not that to exceed their
strength.

- 20 Και τώρα συνέβη ώστε ο Άλμα διηύθυνε τους αδελφούς του πίσω στη γη του Ζαραχέμλα, και μάλιστα στο σπίτι του. Και πήγαν και είπαν στον αρχιδικαστή όλα όσα τους είχαν συμβεί στη γη του Νεφί, ανάμεσα στους αδελφούς τους, τους Λαμανίτες.
- 21 Και συνέβη ώστε έστειλε ο αρχιδικαστής μια προκήρυξη σε όλη τη χώρα, ζητώντας την ψήφο του λαού σχετικά με την εισδοχή των αδελφών τους, που ήταν ο λαός των Αντί-Νεφί-Λεχί.
- 22 Και συνέβη ώστε η ψήφος του λαού ήλθε, και είπε: Ιδού, θα εγκαταλείψουμε τη γη του Ιερσόν, που βρίσκεται στα ανατολικά κοντά στη θάλασσα, που ενώνει τη γη Αφθονία, που βρίσκεται στα νότια της γης Αφθονίας, και αυτή η γη Ιερσόν είναι η γη την οποία θα δώσουμε στους αδελφούς μας για κληρονομιά.
- 23 Και ιδού, θα θέσουμε τα στρατεύματά μας μεταξύ της γης Ιερσόν και της γης Νεφί, ώστε να προστατεύσουμε τους αδελφούς μας στη γη Ιερσόν. Και αυτό το κάνουμε για τους αδελφούς μας, επειδή φοβούνται να πάρουν τα όπλα εναντίον των αδελφών τους μην τυχόν και διαπράξουν αμαρτία. Και αυτός ο μεγάλος φόβος τους προήλθε λόγω της οδυνηρής μετάνοιας την οποία είχαν, εξαιτίας των πολλών φόνων τους και της απαίσιας κακίας τους.
- 24 Και τώρα ιδού, αυτό θα κάνουμε για τους αδελφούς μας ώστε να κληρονομήσουν τη γη Ιερσόν, και θα τους φυλάμε από τους εχθρούς τους με τα στρατεύματά μας, υπό τον όρο ότι θα μας δώσουν ένα τμήμα από τα υλικά αγαθά τους για να μας βοηθήσουν να μπορούμε να συντηρούμε τα στρατεύματά μας.
- 25 Λοιπόν, συνέβη ώστε όταν ο Αμμών το άκουσε αυτό, επέστρεψε στον λαό των Αντί-Νεφί-Λεχί, και ο Άλμα επίσης μαζί του, μέσα στην έρημο όπου είχαν στήσει τις σκηνές τους, και τους γνωστοποίησαν όλα αυτά. Και ο Άλμα επίσης τους διηγήθηκε τη μεταστροφή του, με τον Αμμών και τον Ααρών, και τους αδελφούς του.
- 26 Και συνέβη ώστε αυτό τους προκάλεσε πολύ μεγάλη χαρά. Και κατέβηκαν στη γη του Ιερσόν, και κατέλαβαν τη γη του Ιερσόν, και ονομάστηκαν από τους Νεφίτες λαός του Αμμών. Γι' αυτό διακρίνονταν με το όνομα αυτό από τότε κι ύστερα.

And now it came to pass that Alma conducted his brethren back to the land of Zarahemla; even to his own house. And they went and told the chief judge all the things that had happened unto them in the land of Nephi, among their brethren, the Lamanites.

And it came to pass that the chief judge sent a proclamation throughout all the land, desiring the voice of the people concerning the admitting their brethren, who were the people of Anti-Nephi-Lehi.

And it came to pass that the voice of the people came, saying: Behold, we will give up the land of Jershon, which is on the east by the sea, which joins the land Bountiful, which is on the south of the land Bountiful; and this land Jershon is the land which we will give unto our brethren for an inheritance.

And behold, we will set our armies between the land Jershon and the land Nephi, that we may protect our brethren in the land Jershon; and this we do for our brethren, on account of their fear to take up arms against their brethren lest they should commit sin; and this their great fear came because of their sore repentance which they had, on account of their many murders and their awful wickedness.

And now behold, this will we do unto our brethren, that they may inherit the land Jershon; and we will guard them from their enemies with our armies, on condition that they will give us a portion of their substance to assist us that we may maintain our armies.

Now, it came to pass that when Ammon had heard this, he returned to the people of Anti-Nephi-Lehi, and also Alma with him, into the wilderness, where they had pitched their tents, and made known unto them all these things. And Alma also related unto them his conversion, with Ammon and Aaron, and his brethren.

And it came to pass that it did cause great joy among them. And they went down into the land of Jershon, and took possession of the land of Jershon; and they were called by the Nephites the people of Ammon; therefore they were distinguished by that name ever after.

27 Και ήταν με τον λαό του Νεφί, και αριθμούσαν επίσης με τον λαό που ήταν της εκκλησίας του Θεού. Και διακρίνονταν επίσης για τον ζήλο τους προς τον Θεό και επίσης προς τους ανθρώπους, διότι ήταν τέλεια έντιμοι και σωστοί στα πάντα. Και ήταν ακλόνητοι στην πίστη του Χριστού ακόμη και μέχρι τέλους.

28 Και θεωρούσαν το χύσιμο του αίματος των αδελφών τους σαν τη μεγαλύτερη απέχθεια. Και ποτέ δεν μπορούσαν να παρασυρθούν να πάρουν τα όπλα εναντίον των αδελφών τους. Και ποτέ δεν κοίταξαν προς τον θάνατο με τον παραμικρό τρόμο, για την ελπίδα τους και τις απόψεις τους για τον Χριστό και την ανάσταση. Άρα, γι' αυτούς ο θάνατος υπερνικήθηκε από τη νίκη του Χριστού επ' αυτού.

29 Γι' αυτό, θα υπέφεραν θάνατο με τον πιο εξοργιστικό και βασανιστικό τρόπο που θα μπορούσε να τους επιβληθεί από τους αδελφούς τους, προτού να πάρουν το σπαθί ή το γιαταγάνι για να τους πατάξουν.

30 Και έτσι ήταν λαός αγαπητός και γεμάτος ζήλο, ένας άκρως ευνοημένος λαός του Κυρίου.

And they were among the people of Nephi, and also numbered among the people who were of the church of God. And they were also distinguished for their zeal towards God, and also towards men; for they were perfectly honest and upright in all things; and they were firm in the faith of Christ, even unto the end.

And they did look upon shedding the blood of their brethren with the greatest abhorrence; and they never could be prevailed upon to take up arms against their brethren; and they never did look upon death with any degree of terror, for their hope and views of Christ and the resurrection; therefore, death was swallowed up to them by the victory of Christ over it.

Therefore, they would suffer death in the most aggravating and distressing manner which could be inflicted by their brethren, before they would take the sword or cimeter to smite them.

And thus they were a zealous and beloved people, a highly favored people of the Lord.

Άλμα 28

- 1 Και τώρα συνέβη ώστε όταν εδραιώθηκε ο λαός του Αμμών στη γη του Ιερσόν, και ιδρύθηκε επίσης μια εκκλησία στη γη του Ιερσόν, και τα στρατεύματα των Νεφιτών είχαν τεθεί ολόγυρα στη γη του Ιερσόν, μάλιστα, σε όλα τα σύνορα ολόγυρα στη χώρα του Ζαραχέμλα. Ιδού, τα στρατεύματα των Λαμανιτών είχαν ακολουθήσει τους αδελφούς τους στην έρημο.
- 2 Και έτσι έγινε μια τρομερή μάχη. Μάλιστα, τέτοια μάχη που ποτέ δεν άκουσαν να είχε γίνει σε όλους τους λαούς στη χώρα από τον καιρό που ο Λεχί έφυγε από την Ιερουσαλήμ. Μάλιστα, και δεκάδες χιλιάδων από τους Λαμανίτες θανατώθηκαν και σκορπίστηκαν μακριά.
- 3 Μάλιστα, και έγινε επίσης μια φοβερή σφαγή στον λαό του Νεφί. Παρά ταύτα, έδιωξαν και σκόρπισαν τους Λαμανίτες, και ο λαός του Νεφί επέστρεψε πάλι στη χώρα του.
- 4 Και τώρα αυτή ήταν μια εποχή όπου ακουγόταν μεγάλος θρήνος και μοιρολόι σε όλη τη χώρα, σε όλο τον λαό του Νεφί –
- 5 Μάλιστα, η κραυγή από τις χήρες που θρηνούσαν για τους άνδρες τους, και επίσης των πατέρων που θρηνούσαν για τους υιούς τους, και της κόρης για τον αδελφό, μάλιστα, του αδελφού για τον πατέρα. Και έτσι η κραυγή του θρήνου ακουγόταν ανάμεσα σε όλους τους, θρήνος για τους συγγενείς τους που είχαν σκοτωθεί.
- 6 Και τώρα ασφαλώς αυτή ήταν μια ημέρα γεμάτη θλίψη. Μάλιστα, μια εποχή επισημότητας, και μια εποχή πολλής νηστείας και προσευχής.
- 7 Και έτσι τελείωσε ο δέκατος πέμπτος χρόνος της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί.
- 8 Και αυτό είναι το ιστορικό του Αμμών και των αδελφών του, τα ταξίδια τους στη γη του Νεφί, τα δεινά τους στη γη, οι λύπες τους και τα βάσανά τους και η ακατάληπτη χαρά τους, και η αποδοχή και ασφάλεια των αδελφών στη γη του Ιερσόν. Και τώρα είθε ο Κύριος, ο Λυτρωτής όλων των ανθρώπων, να ευλογεί τις ψυχές τους αιώνια.
- 9 Και αυτό είναι το ιστορικό για τους πολέμους και τις έριδες ανάμεσα στους Νεφίτες, και επίσης για τους πολέμους μεταξύ Νεφιτών και Λαμανιτών. Και τελείωσε ο δέκατος πέμπτος χρόνος της βασιλείας των δικαστών.

Alma 28

And now it came to pass that after the people of Ammon were established in the land of Jershon, and a church also established in the land of Jershon, and the armies of the Nephites were set round about the land of Jershon, yea, in all the borders round about the land of Zarahemla; behold the armies of the Lamanites had followed their brethren into the wilderness.

And thus there was a tremendous battle; yea, even such an one as never had been known among all the people in the land from the time Lehi left Jerusalem; yea, and tens of thousands of the Lamanites were slain and scattered abroad.

Yea, and also there was a tremendous slaughter among the people of Nephi; nevertheless, the Lamanites were driven and scattered, and the people of Nephi returned again to their land.

And now this was a time that there was a great mourning and lamentation heard throughout all the land, among all the people of Nephi—

Yea, the cry of widows mourning for their husbands, and also of fathers mourning for their sons, and the daughter for the brother, yea, the brother for the father; and thus the cry of mourning was heard among all of them, mourning for their kindred who had been slain.

And now surely this was a sorrowful day; yea, a time of solemnity, and a time of much fasting and prayer.

And thus endeth the fifteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi;

And this is the account of Ammon and his brethren, their journeyings in the land of Nephi, their sufferings in the land, their sorrows, and their afflictions, and their incomprehensible joy, and the reception and safety of the brethren in the land of Jershon. And now may the Lord, the Redeemer of all men, bless their souls forever.

And this is the account of the wars and contentions among the Nephites, and also the wars between the Nephites and the Lamanites; and the fifteenth year of the reign of the judges is ended.

- 10 Και από τον πρώτο χρόνο έως τον δέκατο πέμπτο πραγματοποίησε την καταστροφή πολλών χιλιάδων ζώων. Μάλιστα, πραγματοποίησε μια φοβερή σκηνή αιματοχυσίας.
- 11 Και τα σώματα πολλών χιλιάδων είναι ξαπλωμένα μέσα στη γη, ενώ τα σώματα πολλών χιλιάδων σαπίζουν σε σωρούς επάνω στο πρόσωπο της γης. Μάλιστα, και πολλές χιλιάδες πενθούν για το χαμό των συγγενών τους, επειδή έχουν λόγο να φοβούνται, σύμφωνα με τις υποσχέσεις του Κυρίου, ότι έχουν παραδοθεί σε κατάσταση ατελείωτης συμφοράς.
- 12 Ενώ πολλές χιλιάδες άλλων πραγματικά πενθούν για την απώλεια των συγγενών τους, όμως αγαλλιάζουν και εξυψώνονται με την ελπίδα, και μάλιστα γνωρίζουν, σύμφωνα με τις υποσχέσεις του Κυρίου, ότι ανασταίνονται για να κατοικήσουν στα δεξιά του Θεού, σε κατάσταση ευτυχίας που ποτέ δεν τελειώνει.
- 13 Και έτσι βλέπουμε πόσο μεγάλη είναι η ανισότητα του ανθρώπου εξαιτίας της αμαρτίας και της παράβασης και της δύναμης του διαβόλου, που έρχεται με τα πανούργα σχέδια τα οποία έχει επινοήσει για να παγιδέψει τις καρδιές των ανθρώπων.
- 14 Και έτσι βλέπουμε τη μεγάλη κλήση επιμέλειας των ανθρώπων για να κοπιάζουν στους αμπελώνες του Κυρίου. Και έτσι βλέπουμε τον μεγάλο λόγο για θλίψη, όπως και για αγαλλίαση – λύπη εξαιτίας του θανάτου και του αφανισμού ανάμεσα στους ανθρώπους, και χαρά λόγω του φωτός του Χριστού για τη ζωή.

And from the first year to the fifteenth has brought to pass the destruction of many thousand lives; yea, it has brought to pass an awful scene of bloodshed.

And the bodies of many thousands are laid low in the earth, while the bodies of many thousands are moldering in heaps upon the face of the earth; yea, and many thousands are mourning for the loss of their kindred, because they have reason to fear, according to the promises of the Lord, that they are consigned to a state of endless wo.

While many thousands of others truly mourn for the loss of their kindred, yet they rejoice and exult in the hope, and even know, according to the promises of the Lord, that they are raised to dwell at the right hand of God, in a state of never-ending happiness.

And thus we see how great the inequality of man is because of sin and transgression, and the power of the devil, which comes by the cunning plans which he hath devised to ensnare the hearts of men.

And thus we see the great call of diligence of men to labor in the vineyards of the Lord; and thus we see the great reason of sorrow, and also of rejoicing—sorrow because of death and destruction among men, and joy because of the light of Christ unto life.

Άλμα 29

- 1 Αχ, και να ήμουν άγγελος, και να μπορούσα να έχω την επιθυμία της καρδιάς μου, ώστε να πάω και να μιλήσω με τη σάλπιγγα του Θεού, με φωνή που να σειεί τη γη, και να αναφωνήσω μετάνοια σε κάθε λαό!
- 2 Μάλιστα, θα διακήρυττα σε κάθε ψυχή, σαν με τη φωνή κεραυνού, μετάνοια και το σχέδιο απολύτρωσης, ώστε να μετανοήσουν και να έλθουν προς τον Θεό μας, ώστε να μην υπάρχει πια λύπη επάνω σε όλο το πρόσωπο της γης.
- 3 Όμως ιδού, είμαι άνθρωπος, και αμαρτάνω με την επιθυμία μου, διότι θα έπρεπε να είμαι ικανοποιημένος με αυτά που ο Κύριος μου έχει κατανείμει.
- 4 Θα έπρεπε να μη βασανίζω με τις επιθυμίες μου το σταθερό διάταγμα ενός δίκαιου Θεού, επειδή ξέρω ότι χαρίζει στους ανθρώπους σύμφωνα με την επιθυμία τους, είτε είναι για θάνατο είτε για ζωή. Μάλιστα, ξέρω ότι κατανείμει στους ανθρώπους, μάλιστα, διατάζει προς αυτούς διατάγματα τα οποία είναι αναλλοίωτα, σύμφωνα με το θέλημά τους, είτε είναι προς σωτηρία είτε προς όλεθρο.
- 5 Μάλιστα, και ξέρω ότι το καλό και το κακό έχουν έλθει ενώπιον όλων των ανθρώπων. Αυτός που δεν γνωρίζει το καλό από το κακό είναι άμεμπτος. Όμως αυτός που γνωρίζει το καλό και το κακό, σε αυτόν δίνεται σύμφωνα με τις επιθυμίες του, είτε επιθυμεί το καλό είτε το κακό, ζωή ή θάνατο, χαρά ή τύψεις συνειδήσεως.
- 6 Λοιπόν, βλέποντας ότι τα ξέρω αυτά, γιατί να επιθυμώ περισσότερα από το να εκτελέσω το έργο στο οποίο έχω κληθεί;
- 7 Γιατί να επιθυμώ να ήμουν άγγελος, ώστε να μπορώ να μιλήσω προς όλα τα πέρατα της γης;
- 8 Γιατί ιδού, ο Κύριος χαρίζει σε όλα τα έθνη, από το δικό τους έθνος και τη δική τους γλώσσα, να διδάξουν τον λόγο του, μάλιστα, με σοφία, όλα όσα εκείνος κρίνει αρμόζοντα να έχουν. Γι' αυτό, βλέπουμε ότι ο Κύριος συμβουλεύει με σοφία, σύμφωνα με εκείνο που είναι δίκαιο και αληθινό.

Alma 29

O that I were an angel, and could have the wish of mine heart, that I might go forth and speak with the trump of God, with a voice to shake the earth, and cry repentance unto every people!

Yea, I would declare unto every soul, as with the voice of thunder, repentance and the plan of redemption, that they should repent and come unto our God, that there might not be more sorrow upon all the face of the earth.

But behold, I am a man, and do sin in my wish; for I ought to be content with the things which the Lord hath allotted unto me.

I ought not to harrow up in my desires the firm decree of a just God, for I know that he granteth unto men according to their desire, whether it be unto death or unto life; yea, I know that he alloteth unto men, yea, decreeth unto them decrees which are unalterable, according to their wills, whether they be unto salvation or unto destruction.

Yea, and I know that good and evil have come before all men; he that knoweth not good from evil is blameless; but he that knoweth good and evil, to him it is given according to his desires, whether he desireth good or evil, life or death, joy or remorse of conscience.

Now, seeing that I know these things, why should I desire more than to perform the work to which I have been called?

Why should I desire that I were an angel, that I could speak unto all the ends of the earth?

For behold, the Lord doth grant unto all nations, of their own nation and tongue, to teach his word, yea, in wisdom, all that he seeth fit that they should have; therefore we see that the Lord doth counsel in wisdom, according to that which is just and true.

- 9 Ξέρω αυτό που με πρόσταξε ο Κύριος, και καυχώμαι γι' αυτό. Δεν καυχώμαι για τον εαυτό μου, αλλά καυχώμαι γι' αυτό που με έχει προστάξει ο Κύριος. Μάλιστα, και αυτό είναι το καύχημά μου, ότι ίσως να γίνω όργανο στα χέρια του Θεού για να φέρω κάποια ψυχή σε μετάνοια. Και αυτή είναι η αγαλλίασή μου.
- 10 Και ιδού, όταν βλέπω πολλούς από τους αδελφούς μου πραγματικά μεταμελημένους, να έρχονται στον Κύριο τον Θεό τους, τότε η καρδιά μου γεμίζει με χαρά. Τότε θυμάμαι τι έχει κάνει ο Κύριος για μένα, μάλιστα, ακόμα και ότι εισάκουσε την προσευχή μου. Μάλιστα, τότε θυμάμαι τον ευσπλαχνικό βραχίονά του τον οποίον άπλωσε προς εμένα.
- 11 Μάλιστα, και θυμάμαι επίσης την αιχμαλωσία των πατέρων μου, διότι ασφαλώς ξέρω ότι ο Κύριος τους ελευθέρωσε από τη υποδούλωση, και με αυτό ίδρυσε την εκκλησία του. Μάλιστα, ο Κύριος ο Θεός, ο Θεός του Αβραάμ, ο Θεός του Ισαάκ και ο Θεός του Ιακώβ, τους ελευθέρωσε από τη σκλαβιά.
- 12 Μάλιστα, πάντα θυμόμουν την αιχμαλωσία των πατέρων μου. Και αυτός ο ίδιος Θεός που τους απελευθέρωσε από τα χέρια των Αιγυπτίων τους ελευθέρωσε από την υποδούλωση.
- 13 Μάλιστα, και αυτός ο ίδιος Θεός ίδρυσε την εκκλησία του ανάμεσά τους. Μάλιστα, και αυτός ο ίδιος Θεός με έχει καλέσει με μια αγία κλήση, να κηρύξω τον λόγο του σε αυτόν τον λαό, και μου έχει δώσει μεγάλη επιτυχία, με την οποία η χαρά μου είναι πλήρης.
- 14 Όμως δεν χαίρομαι μόνο με τη δική μου επιτυχία, αλλά η χαρά μου είναι πιο πλήρης λόγω της επιτυχίας των αδελφών μου, που ανέβηκαν στη γη του Νεφί.
- 15 Ιδού, έχουν κοπιάσει υπερβολικά, και έχουν αποφέρει πολύ καρπό· και πόσο μεγάλη θα είναι η ανταμοιβή τους!
- 16 Λοιπόν, όταν σκέφτομαι την επιτυχία αυτών, των αδελφών μου, η ψυχή μου μεταφέρεται μακριά, μέχρι την αποχώρησή της από το σώμα, σαν να ήταν, τόσο μεγάλη είναι η χαρά μου.

I know that which the Lord hath commanded me, and I glory in it. I do not glory of myself, but I glory in that which the Lord hath commanded me; yea, and this is my glory, that perhaps I may be an instrument in the hands of God to bring some soul to repentance; and this is my joy.

And behold, when I see many of my brethren truly penitent, and coming to the Lord their God, then is my soul filled with joy; then do I remember what the Lord has done for me, yea, even that he hath heard my prayer; yea, then do I remember his merciful arm which he extended towards me.

Yea, and I also remember the captivity of my fathers; for I surely do know that the Lord did deliver them out of bondage, and by this did establish his church; yea, the Lord God, the God of Abraham, the God of Isaac, and the God of Jacob, did deliver them out of bondage.

Yea, I have always remembered the captivity of my fathers; and that same God who delivered them out of the hands of the Egyptians did deliver them out of bondage.

Yea, and that same God did establish his church among them; yea, and that same God hath called me by a holy calling, to preach the word unto this people, and hath given me much success, in the which my joy is full.

But I do not joy in my own success alone, but my joy is more full because of the success of my brethren, who have been up to the land of Nephi.

Behold, they have labored exceedingly, and have brought forth much fruit; and how great shall be their reward!

Now, when I think of the success of these my brethren my soul is carried away, even to the separation of it from the body, as it were, so great is my joy.

17 Και τώρα, είτε ο Θεός να χαρίσει σε αυτούς, τους αδελφούς μου, το να καθίσουν στο βασίλειο του Θεού. Μάλιστα, και επίσης όλοι εκείνοι που αποτελούν τους καρπούς των κόπων τους να μη φύγουν πια, αλλά να τον δοξολογούν αιώνια. Και είτε ο Θεός να χαρίσει το να γίνει αυτό σύμφωνα με τα λόγια μου, ακριβώς όπως έχω πει. Αμήν.

And now may God grant unto these, my brethren, that they may sit down in the kingdom of God; yea, and also all those who are the fruit of their labors that they may go no more out, but that they may praise him forever. And may God grant that it may be done according to my words, even as I have spoken. Amen.

Άλμα 30

- 1 **Ιδού, τώρα συνέβη** ώστε αφού εδραιώθηκε στη γη του Ιερσόν ο λαός του Αμμών, μάλιστα, και επίσης αφού εξεδιώχθησαν από τη χώρα οι Λαμανίτες, και ετάφησαν οι νεκροί τους από τον λαό της χώρας –
- 2 **Τώρα οι νεκροί τους δεν αριθμήθηκαν** λόγω του πολυπληθέστατου αριθμού τους, ούτε αριθμήθηκαν οι νεκροί των Νεφίτων – αλλά συνέβη ώστε αφού έθαψαν τους νεκρούς τους και επίσης ύστερα από τις ημέρες της νηστείας και του πένθους και της προσευχής, (και ήταν κατά το δέκατο έκτο χρόνο της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί) άρχισε να υπάρχει διαρκής ειρήνη σε όλη τη χώρα.
- 3 **Μάλιστα, και οι άνθρωποι πρόσεχαν να τηρούν τις εντολές του Κυρίου, και ήταν αυστηροί στην τήρηση των διατάξεων του Θεού, σύμφωνα με τον νόμο του Μωυσή, επειδή είχαν διδαχθεί να τηρούν τον νόμο του Μωυσή μέχρι να εκπληρωθεί.**
- 4 **Και έτσι ο λαός δεν είχε καμία ενόχληση σε όλο τον δέκατο έκτο χρόνο της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί.**
- 5 **Και συνέβη** ώστε κατά την αρχή του δέκατου έβδομου χρόνου της βασιλείας των δικαστών, υπήρχε διαρκής ειρήνη.
- 6 **Όμως συνέβη** ώστε κατά το τέλος του δέκατου έβδομου χρόνου, ήλθε ένας άνθρωπος στη γη του Ζαραχέμλα, και ήταν Αντίχριστος, επειδή άρχισε να κηρύττει στον λαό εναντίον των προφητειών οι οποίες είχαν λεχθεί από τους προφήτες, σχετικά με τον ερχομό του Χριστού.
- 7 **Τώρα δεν υπήρχε νόμος εναντίον του πιστεύω του κάθε ανθρώπου, επειδή ήταν αυστηρώς εναντίον των προσταγών του Θεού να υπάρχει νόμος που να έφερνε τους ανθρώπους σε άνιση θέση.**
- 8 **Πατί έτσι λέει η γραφή: Διαλέξτε σήμερα ποιον θέλετε να υπηρετείτε.**
- 9 **Λοιπόν, αν κάποιος επιθυμούσε να υπηρετεί τον Θεό, ήταν προνόμιό του, ή μάλλον, αν πίστευε στον Θεό ήταν προνόμιό του να τον υπηρετεί. Όμως αν δεν πίστευε σε εκείνον, δεν υπήρχε νόμος για να τον τιμωρήσει.**

Alma 30

Behold, now it came to pass that after the people of Ammon were established in the land of Jershon, yea, and also after the Lamanites were driven out of the land, and their dead were buried by the people of the land—

Now their dead were not numbered because of the greatness of their numbers; neither were the dead of the Nephites numbered—but it came to pass after they had buried their dead, and also after the days of fasting, and mourning, and prayer, (and it was in the sixteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi) there began to be continual peace throughout all the land.

Yea, and the people did observe to keep the commandments of the Lord; and they were strict in observing the ordinances of God, according to the law of Moses; for they were taught to keep the law of Moses until it should be fulfilled.

And thus the people did have no disturbance in all the sixteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And it came to pass that in the commencement of the seventeenth year of the reign of the judges, there was continual peace.

But it came to pass in the latter end of the seventeenth year, there came a man into the land of Zarahemla, and he was Anti-Christ, for he began to preach unto the people against the prophecies which had been spoken by the prophets, concerning the coming of Christ.

Now there was no law against a man's belief; for it was strictly contrary to the commands of God that there should be a law which should bring men on to unequal grounds.

For thus saith the scripture: Choose ye this day, whom ye will serve.

Now if a man desired to serve God, it was his privilege; or rather, if he believed in God it was his privilege to serve him; but if he did not believe in him there was no law to punish him.

- 10 Όμως αν δολοφονούσε, τιμωρείτο σε θάνατο. Και αν λήστευε, επίσης τιμωρείτο. Και αν έκλεβε, επίσης τιμωρείτο. Και αν διέπραττε μοιχεία, επίσης τιμωρείτο. Μάλιστα, για όλη την κακία αυτή τιμωρούνταν.
- 11 Γιατί υπήρχε νόμος ότι οι άνθρωποι έπρεπε να κρίνονται σύμφωνα με τα αδικήματά τους. Παρά ταύτα, δεν υπήρχε νόμος εναντίον του πιστεύω ενός ανθρώπου. Γι' αυτό, τιμωρείτο κάποιος μόνο για τα αδικήματα που είχε πράξει. Γι' αυτό, όλοι οι άνθρωποι ήταν στην ίδια βάση.
- 12 Και αυτός ο Αντίχριστος, του οποίου το όνομα ήταν Κοριχόρ, (και ο νόμος δεν μπορούσε να τον ελέγξει) άρχισε να κηρύττει στον λαό ότι δεν επρόκειτο να υπάρξει Χριστός. Και κατά τον έξης τρόπο κήρυττε, λέγοντας:
- 13 Ω, εσείς που περιοριστήκατε από μια ανόητη και μάταιη ελπίδα, γιατί ζεύεστε με τόσο ανόητα πράγματα; Γιατί προσμένετε έναν Χριστό; Γιατί κανένας δεν μπορεί να ξέρει τίποτε που πρόκειται να συμβεί.
- 14 Ιδού, αυτά που αποκαλείτε προφητείες, τα οποία λέτε ότι μεταβιβάστηκαν από άγιους προφήτες, ιδού, είναι ανόητες παραδόσεις των πατέρων σας.
- 15 Και πώς γνωρίζετε για τη βεβαιότητά τους; Ιδού, δεν μπορείτε να γνωρίζετε πράγματα που δεν βλέπετε. Γι' αυτό, δεν μπορείτε να γνωρίζετε ότι θα υπάρξει Χριστός.
- 16 Προσβλέπετε και λέτε ότι βλέπετε άφεση των αμαρτιών σας. Όμως ιδού, είναι το αποτέλεσμα ενός ξέφρενου νου, και αυτή η παραφροσύνη του μυαλού σας επέρχεται εξαιτίας των παραδόσεων των πατέρων σας, που σας παρασύρουν στο να πιστεύετε πράγματα που δεν είναι έτσι.
- 17 Και πολλά άλλα τέτοια τους είπε, λέγοντάς τους ότι δεν μπορούσε να γίνει εξιλίωση για τις αμαρτίες των ανθρώπων, αλλά καθένας διάγει ετούτη τη ζωή σύμφωνα με το πώς την κατευθύνει το κάθε πλάσμα. Γι' αυτό, καθένας ευημερούσε ανάλογα με την ευφυία του, και καθένας κατέκτησε ανάλογα με τη δύναμή του, και οτιδήποτε έκανε ο καθένας δεν ήταν αδικήμα.

But if he murdered he was punished unto death; and if he robbed he was also punished; and if he stole he was also punished; and if he committed adultery he was also punished; yea, for all this wickedness they were punished.

For there was a law that men should be judged according to their crimes. Nevertheless, there was no law against a man's belief; therefore, a man was punished only for the crimes which he had done; therefore all men were on equal grounds.

And this Anti-Christ, whose name was Korihor, (and the law could have no hold upon him) began to preach unto the people that there should be no Christ. And after this manner did he preach, saying:

O ye that are bound down under a foolish and a vain hope, why do ye yoke yourselves with such foolish things? Why do ye look for a Christ? For no man can know of anything which is to come.

Behold, these things which ye call prophecies, which ye say are handed down by holy prophets, behold, they are foolish traditions of your fathers.

How do ye know of their surety? Behold, ye cannot know of things which ye do not see; therefore ye cannot know that there shall be a Christ.

Ye look forward and say that ye see a remission of your sins. But behold, it is the effect of a frenzied mind; and this derangement of your minds comes because of the traditions of your fathers, which lead you away into a belief of things which are not so.

And many more such things did he say unto them, telling them that there could be no atonement made for the sins of men, but every man fared in this life according to the management of the creature; therefore every man prospered according to his genius, and that every man conquered according to his strength; and whatsoever a man did was no crime.

- 18 Και έτσι κήρυττε σε αυτούς, παρασύροντας τις καρδιές πολλών, κάνοντάς τους να υψώνουν το κεφάλι τους με την κακία τους, μάλιστα, παρασύροντας πολλές γυναίκες, και επίσης άνδρες, να διαπράττουν πορνείες – λέγοντάς τους ότι όταν ο άνθρωπος πεθάνει, αυτό ήταν το τέλος του.
- 19 Λοιπόν, αυτός ο άνθρωπος, πήγε στη γη του Ιερσόν για να κηρύξει αυτά τα πράγματα στον λαό του Αμμών, που ήταν κάποτε ο λαός των Λαμανιτών.
- 20 Όμως ιδού, αυτοί ήταν πιο συνετοί από πολλούς Νεφίτες, διότι τον πήραν και τον έδεσαν και τον έφεραν ενώπιον του Αμμών, ο οποίος ήταν αρχιερέας επί του λαού αυτού.
- 21 Και συνέβη ώστε αυτός έκανε να τον βγάλουν έξω από τη χώρα. Και εκείνος ήλθε στη γη του Γεδεών, και άρχισε να κηρύττει και σε αυτούς. Και εδώ δεν είχε μεγάλη επιτυχία, διότι τον έπιασαν και τον έδεσαν και τον έφεραν εμπρός στον αρχιερέα και επίσης στον αρχιδικαστή της χώρας.
- 22 Και συνέβη ώστε ο αρχιερέας του είπε: Γιατί πηγαίνεις και διαστρέφεις τις οδούς του Κυρίου; Γιατί διδάσκεις σε αυτόν τον λαό ότι δεν θα υπάρξει Χριστός, για να διαταράξεις την αγαλλίασή τους; Γιατί μιλάς εναντίον όλων των προφητειών των αγίων προφητών;
- 23 Τώρα το όνομα του αρχιερέα ήταν Γιδδόνας. Και ο Κοριχόρ του είπε: Επειδή δεν διδάσκω τις ανόητες παραδόσεις των πατέρων σας, και επειδή δεν διδάσκω τον λαό αυτό να προσδεθούν κάτω από τις ανόητες διατάξεις και τελετές που έχουν προσδιοριστεί από αρχαίους ιερείς, για να σφετερισθούν δύναμη και εξουσία επ' αυτών, για να τους κρατούν σε άγνοια, ώστε να μην μπορέσουν να σηκώσουν το κεφάλι τους, αλλά να υποταχθούν σύμφωνα με τα λόγια σου.
- 24 Εσύ λες ότι αυτός ο λαός είναι ελεύθερος λαός. Ιδού, εγώ λέω είναι σε δουλεία. Εσύ λες ότι αυτοί οι αρχαίες προφητείες είναι αληθινές. Ιδού, εγώ λέω πώς δεν το ξέρεις ότι είναι αληθινές.
- 25 Εσείς λέτε ότι αυτός ο λαός είναι ένοχος πεπτωκώς λαός εξαιτίας της παράβασης ενός γονέα. Ιδού, εγώ λέω ότι το παιδί δεν είναι ένοχο εξαιτίας των γονέων του.

And thus he did preach unto them, leading away the hearts of many, causing them to lift up their heads in their wickedness, yea, leading away many women, and also men, to commit whoredoms—telling them that when a man was dead, that was the end thereof.

Now this man went over to the land of Jershon also, to preach these things among the people of Ammon, who were once the people of the Lamanites.

But behold they were more wise than many of the Nephites; for they took him, and bound him, and carried him before Ammon, who was a high priest over that people.

And it came to pass that he caused that he should be carried out of the land. And he came over into the land of Gideon, and began to preach unto them also; and here he did not have much success, for he was taken and bound and carried before the high priest, and also the chief judge over the land.

And it came to pass that the high priest said unto him: Why do ye go about perverting the ways of the Lord? Why do ye teach this people that there shall be no Christ, to interrupt their rejoicings? Why do ye speak against all the prophecies of the holy prophets?

Now the high priest's name was Giddonah. And Korihor said unto him: Because I do not teach the foolish traditions of your fathers, and because I do not teach this people to bind themselves down under the foolish ordinances and performances which are laid down by ancient priests, to usurp power and authority over them, to keep them in ignorance, that they may not lift up their heads, but be brought down according to thy words.

Ye say that this people is a free people. Behold, I say they are in bondage. Ye say that those ancient prophecies are true. Behold, I say that ye do not know that they are true.

Ye say that this people is a guilty and a fallen people, because of the transgression of a parent. Behold, I say that a child is not guilty because of its parents.

26 Και λέτε επίσης ότι ο Χριστός θα έλθει. Όμως ιδού, εγώ λέω πως δεν ξέρετε ότι θα υπάρξει Χριστός. Και λέτε επίσης ότι θα θανατωθεί για τις αμαρτίες του κόσμου –

27 Και έτσι παρασύρετε αυτόν τον λαό κατά τις ανόητες παραδόσεις των πατέρων σας, και σύμφωνα με τις δικές σας επιθυμίες. Και τους κρατάτε υπό, ακριβώς σαν να ήταν στην υποδούλωση, για να μπορείτε να υπερχορταίνετε εσείς με τον μόχθο των χεριών τους, για να μην τολμούν να κοιτάζουν ψηλά με θάρρος, και για να μην τολμούν να απολαμβάνουν τα δικαιώματα και τα προνόμιά τους.

28 Μάλιστα, δεν τολμούν να χρησιμοποιήσουν αυτό που είναι δικό τους μήπως και προσβάλουν τους ιερείς τους, που τους ζεύουν σύμφωνα με τις επιθυμίες τους, και τους έκαναν να πιστέψουν, με τις παραδόσεις τους και τα όνειρά τους και τα καπρίτσια τους και τα οράματά τους και τα δήθεν μυστήριά τους, ότι αν δεν πράττουν σύμφωνα με τα λόγια τους, θα προσβάλουν κάποιο άγνωστο ον, που έλεγε ότι είναι Θεός – ένα ον που κανείς ποτέ δεν έχει δει ούτε έχει γνωρίσει, που ποτέ δεν υπήρξε ούτε ποτέ θα υπάρξει.

29 Λοιπόν όταν ο αρχιερέας και ο αρχιδικαστής είδαν τη σκληρότητα της καρδιάς του, μάλιστα, όταν είδαν ότι καθύβριζε ακόμη και τον Θεό, δεν έδωσαν καμία απάντηση στα λόγια του, αλλά φρόντισαν να δεθεί, και τον παρέδωσαν στα χέρια των αξιωματούχων, και τον έστειλαν στη γη του Ζαραχέμλα, για να προσαχθεί ενώπιον του Άλμα και του αρχιδικαστή που ήταν κυβερνήτης όλης της χώρας.

30 Και συνέβη ώστε όταν προσήχθη εμπρός στον Άλμα και τον αρχιδικαστή, αυτός συνέχισε κατά τον ίδιο τρόπο όπως και στη γη του Γεδεών. Μάλιστα, προχώρησε σε βλασφημία.

31 Και σηκώθηκε επάνω με μεγάλα φουσκωμένα λόγια ενώπιον του Άλμα και καθύβριζε τους ιερείς και τους διδασκάλους, κατηγορώντας τους ότι παρέσυραν τον λαό κατά τις ανόητες παραδόσεις των πατέρων τους, με σκοπό να υπερχορταίνουν από τους μόχθους του λαού.

And ye also say that Christ shall come. But behold, I say that ye do not know that there shall be a Christ. And ye say also that he shall be slain for the sins of the world—

And thus ye lead away this people after the foolish traditions of your fathers, and according to your own desires; and ye keep them down, even as it were in bondage, that ye may glut yourselves with the labors of their hands, that they durst not look up with boldness, and that they durst not enjoy their rights and privileges.

Yea, they durst not make use of that which is their own lest they should offend their priests, who do yoke them according to their desires, and have brought them to believe, by their traditions and their dreams and their whims and their visions and their pretended mysteries, that they should, if they did not do according to their words, offend some unknown being, who they say is God—a being who never has been seen or known, who never was nor ever will be.

Now when the high priest and the chief judge saw the hardness of his heart, yea, when they saw that he would revile even against God, they would not make any reply to his words; but they caused that he should be bound; and they delivered him up into the hands of the officers, and sent him to the land of Zarahemla, that he might be brought before Alma, and the chief judge who was governor over all the land.

And it came to pass that when he was brought before Alma and the chief judge, he did go on in the same manner as he did in the land of Gideon; yea, he went on to blaspheme.

And he did rise up in great swelling words before Alma, and did revile against the priests and teachers, accusing them of leading away the people after the silly traditions of their fathers, for the sake of glutting on the labors of the people.

32 Λοιπόν ο Άλμα του είπε: Ξέρεις ότι δεν υπερχορταίνουμε από τους μόχθους αυτού του λαού, διότι ιδού, εγώ εργάζομαι και μάλιστα από την αρχή της βασιλείας των δικαστών μέχρι τώρα, με τα ίδια μου τα χέρια για τη συντήρησή μου, παρά τα πολλά ταξίδια μου τριγύρω στη χώρα για να διακηρύξω τον λόγο του Θεού προς τον λαό μου.

33 Και παρά τις τόσες εργασίες που έχω τελέσει στην εκκλησία, ποτέ δεν έλαβα ούτε καν ένα σενίν για τον κόπο μου, ούτε κανέναν από τους αδελφούς μου, παρά μόνο αν ήταν στη δικαστική έδρα, και τότε λάβαμε μόνο σύμφωνα με τον νόμο για τον χρόνο μας.

34 Και τώρα, αν δεν λαμβάνουμε τίποτα για την εργασία μας στην εκκλησία, τι μας ωφελεί να εργαζόμαστε στην εκκλησία, αν δεν ήταν να διακηρύττουμε την αλήθεια, για να αγαλλιάζουμε με την αγαλλίαση των αδελφών μας;

35 Τότε γιατί λες ότι κηρύττουμε στον λαό αυτό για να έχουμε κέρδος, όταν εσύ, αφ' εαυτού σου, ξέρεις ότι δεν λαμβάνουμε κέρδος; Τώρα λοιπόν, πιστεύεις εσύ ότι εμείς εξαπατούμε τον λαό αυτόν, ώστε προκαλεί τόση αγαλλίαση μέσα στην καρδιά τους;

36 Και ο Κοριχόρ του απάντησε: Μάλιστα.

37 Και τότε ο Άλμα του είπε: Πιστεύεις ότι υπάρχει Θεός;

38 Και εκείνος απάντησε: Όχι.

39 Τότε ο Άλμα του είπε: Θα αρνηθείς πάλι ότι υπάρχει Θεός, και επίσης θα αρνηθείς τον Χριστό; Γιατί ιδού, εγώ σας λέω, ξέρω ότι υπάρχει Θεός, και επίσης ότι ο Χριστός θα έλθει.

40 Και τώρα τι αποδεικτικό στοιχείο έχετε ότι δεν υπάρχει Θεός, ή ότι δεν θα έλθει ο Χριστός; Εγώ σας λέω ότι δεν έχετε τίποτα, εκτός μόνο από τον λόγο σας.

41 Όμως, ιδού, έχω τα πάντα σαν μαρτυρία ότι όλα αυτά είναι αληθινά. Και εσύ επίσης έχεις όλα αυτά σαν μαρτυρία προς εσένα ότι είναι αληθινά. Και θα τα αρνηθείς; Πιστεύεις ότι αυτά είναι αληθινά;

42 Ιδού, εγώ ξέρω ότι πιστεύεις, αλλά σε κατέχει ψευδόμενο πνεύμα, και παραμέρισες το Πνεύμα του Θεού ώστε να μην έχει θέση μέσα σου, αλλά ο διάβολος σε εξουσιάζει, και σε περιφέρει, ενεργώντας διάφορες επινοήσεις για να καταστρέψει τα τέκνα του Θεού.

Now Alma said unto him: Thou knowest that we do not glut ourselves upon the labors of this people; for behold I have labored even from the commencement of the reign of the judges until now, with mine own hands for my support, notwithstanding my many travels round about the land to declare the word of God unto my people.

And notwithstanding the many labors which I have performed in the church, I have never received so much as even one senine for my labor; neither has any of my brethren, save it were in the judgment-seat; and then we have received only according to law for our time.

And now, if we do not receive anything for our labors in the church, what doth it profit us to labor in the church save it were to declare the truth, that we may have rejoicings in the joy of our brethren?

Then why sayest thou that we preach unto this people to get gain, when thou, of thyself, knowest that we receive no gain? And now, believest thou that we deceive this people, that causes such joy in their hearts?

And Korihor answered him, Yea.

And then Alma said unto him: Believest thou that there is a God?

And he answered, Nay.

Now Alma said unto him: Will ye deny again that there is a God, and also deny the Christ? For behold, I say unto you, I know there is a God, and also that Christ shall come.

And now what evidence have ye that there is no God, or that Christ cometh not? I say unto you that ye have none, save it be your word only.

But, behold, I have all things as a testimony that these things are true; and ye also have all things as a testimony unto you that they are true; and will ye deny them? Believest thou that these things are true?

Behold, I know that thou believest, but thou art possessed with a lying spirit, and ye have put off the Spirit of God that it may have no place in you; but the devil has power over you, and he doth carry you about, working devices that he may destroy the children of God.

- 43 Τότε λοιπόν ο Κοριχόρ είπε στον Άλμα: Αν μου δείξεις ένα σημάδι, για να πεισθώ ότι υπάρχει Θεός, μάλιστα, δείξε μου ότι έχει δύναμη και τότε θα πεισθώ ότι τα λόγια σου είναι αληθινά.
- 44 Όμως ο Άλμα του είπε: Είχες αρκετά σημάδια. Θα βάλεις σε πειρασμό τον Θεό σου; Θα πεις: Δείξε μου ένα σημάδι, όταν έχεις τη μαρτυρία όλων αυτών των αδελφών και επίσης όλων των αγίων προφητών; Οι γραφές είναι ενώπιόν σου, μάλιστα και τα πάντα δηλούν ότι υπάρχει Θεός. Μάλιστα, ακόμη και η γη, και τα πάντα που είναι επάνω στο πρόσωπό της, μάλιστα, η κίνησή της, μάλιστα και όλοι οι πλανήτες που κινούνται στην κανονική τους μορφή επιμαρτυρούν ότι υπάρχει ο Ανώτατος Δημιουργός.
- 45 Και τώρα περιφέρεσαι εσύ, παρασύροντας τις καρδιές αυτού του λαού, καταθέτοντας μαρτυρία σε αυτούς ότι δεν υπάρχει Θεός; Και τώρα θα αρνηθείς εσύ ενάντια σε όλους αυτούς τους μάρτυρες; Και είπε: Μάλιστα, θα αρνηθώ, εκτός αν μου δείξεις ένα σημάδι.
- 46 Και τώρα συνέβη ώστε ο Άλμα του είπε: Ιδού, θλίβομαι για τη σκληρότητα της καρδιάς σου, μάλιστα, που θέλεις ακόμα να αντιστέκεσαι στο πνεύμα της αλήθειας, ώστε να καταστραφεί η ψυχή σου.
- 47 Όμως ιδού, είναι καλύτερα να χαθεί η ψυχή σου παρά να είσαι το μέσο για να φθάσουν στην καταστροφή πολλές ψυχές, με τα ψέματά σου και τα κολακευτικά σου λόγια. Γι' αυτό, αν αρνηθείς ξανά, ιδού, ο Θεός θα σε πατάξει, ώστε να βωβαθείς, ώστε να μην ανοίξεις ποτέ πια το στόμα σου, ώστε να μην εξαπατάς πια αυτόν τον λαό.
- 48 Τότε ο Κοριχόρ του είπε: Δεν αρνούμαι την ύπαρξη Θεού, αλλά δεν πιστεύω ότι υπάρχει Θεός. Και λέω επίσης πως εσύ δεν ξέρεις ότι υπάρχει Θεός. Και αν δεν μου δείξεις ένα σημάδι, δεν θα πιστέψω.
- 49 Τότε ο Άλμα του είπε: Αυτό θα σου δώσω σαν σημάδι, ότι θα βωβαθείς, σύμφωνα με τα λόγια μου. Και λέω, ότι στο όνομα του Θεού, να βωβαθείς, ώστε να μην μπορείς πια να έχεις ομιλία.
- 50 Λοιπόν όταν ο Άλμα είπε αυτά τα λόγια, ο Κοριχόρ βωβάθηκε, ώστε δεν μπορούσε να έχει ομιλία, σύμφωνα με τα λόγια του Άλμα.

And now Korihor said unto Alma: If thou wilt show me a sign, that I may be convinced that there is a God, yea, show unto me that he hath power, and then will I be convinced of the truth of thy words.

But Alma said unto him: Thou hast had signs enough; will ye tempt your God? Will ye say, Show unto me a sign, when ye have the testimony of all these thy brethren, and also all the holy prophets? The scriptures are laid before thee, yea, and all things denote there is a God; yea, even the earth, and all things that are upon the face of it, yea, and its motion, yea, and also all the planets which move in their regular form do witness that there is a Supreme Creator.

And yet do ye go about, leading away the hearts of this people, testifying unto them there is no God? And yet will ye deny against all these witnesses? And he said: Yea, I will deny, except ye shall show me a sign.

And now it came to pass that Alma said unto him: Behold, I am grieved because of the hardness of your heart, yea, that ye will still resist the spirit of the truth, that thy soul may be destroyed.

But behold, it is better that thy soul should be lost than that thou shouldst be the means of bringing many souls down to destruction, by thy lying and by thy flattering words; therefore if thou shalt deny again, behold God shall smite thee, that thou shalt become dumb, that thou shalt never open thy mouth any more, that thou shalt not deceive this people any more.

Now Korihor said unto him: I do not deny the existence of a God, but I do not believe that there is a God; and I say also, that ye do not know that there is a God; and except ye show me a sign, I will not believe.

Now Alma said unto him: This will I give unto thee for a sign, that thou shalt be struck dumb, according to my words; and I say, that in the name of God, ye shall be struck dumb, that ye shall no more have utterance.

Now when Alma had said these words, Korihor was struck dumb, that he could not have utterance, according to the words of Alma.

51 Και τότε, όταν το είδε αυτό ο αρχιδικαστής, άπλωσε το χέρι του και έγραψε προς τον Κοριχόρ, και του είπε: Πείσθηκες για τη δύναμη του Θεού; Σε ποιον επιθυμούσες να επιδείξει ο Άλμα το σημάδι του; Ήθελες να βασανίσει άλλους, για να δείξει σε σένα ένα σημάδι; Ιδού, σου έδειξε ένα σημάδι, και τώρα θα εξακολουθήσεις να φιλονικείς;

52 Και άπλωσε το χέρι του ο Κοριχόρ και έγραψε, λέγοντας: Ξέρω ότι είμαι βωβός, γιατί δεν μπορώ να μιλήσω. Και ξέρω ότι τίποτα, παρά μόνο η δύναμη του Θεού δεν μπορούσε να φέρει αυτό το πράγμα επάνω μου. Μάλιστα, και πάντα ήξερα ότι υπάρχει Θεός.

53 Όμως ιδού, ο διάβολος με έχει εξαπατήσει· διότι εμφανίστηκε σε μένα με μορφή αγγέλου, και μου είπε: Πήγαινε και να ανάκτησε αυτόν τον λαό, γιατί παραστράτησαν όλοι τους ακολουθώντας έναν άγνωστο Θεό. Και μου είπε: Δεν υπάρχει Θεός. Μάλιστα, και μου έμαθε αυτά που έπρεπε να πω. Και εγώ δίδαξα τα δικά του λόγια, και τα δίδαξα επειδή ήταν ευχάριστα προς τον σαρκικό νου. Και τα δίδαξα μέχρι που είχα μεγάλη επιτυχία, τόσο πολύ που πράγματι πίστεψα ότι ήταν αληθινά. Και γι' αυτόν τον λόγο αντιστεκόμουν στην αλήθεια, μέχρι που έφερα αυτήν τη μεγάλη κατάρα επάνω μου.

54 Λοιπόν όταν τα είπε αυτά, ικέτευσε να προσευχηθεί ο Άλμα στον Θεό, ώστε να αφαιρεθεί από πάνω του η κατάρα.

55 Όμως ο Άλμα του είπε: Αν αφαιρείτο αυτή η κατάρα από πάνω σου, θα παρέσυρες πάλι τις καρδιές αυτού του λαού. Γι' αυτό, θα γίνει σε σένα ακριβώς όπως επιθυμεί ο Κύριος.

56 Και συνέβη ώστε δεν αφαιρέθηκε από τον Κοριχόρ η κατάρα, αλλά εξεδιώχθη, και πήγαινε από σπίτι σε σπίτι ζητιανεύοντας για την τροφή του.

57 Λοιπόν η γνώση τού τι συνέβη στον Κοριχόρ, αμέσως διαδόθηκε σε όλη τη χώρα. Μάλιστα, η προκήρυξη εστάλη από τον αρχιδικαστή σε όλο τον λαό στη χώρα, διακηρύττοντας σε εκείνους που είχαν πιστέψει στα λόγια του Κοριχόρ ότι πρέπει ταχύτατα να μετανοήσουν, μην τυχόν και πέσουν απάνω τους αυτές οι ίδιες κρίσεις.

And now when the chief judge saw this, he put forth his hand and wrote unto Korihor, saying: Art thou convinced of the power of God? In whom did ye desire that Alma should show forth his sign? Would ye that he should afflict others, to show unto thee a sign? Behold, he has showed unto you a sign; and now will ye dispute more?

And Korihor put forth his hand and wrote, saying: I know that I am dumb, for I cannot speak; and I know that nothing save it were the power of God could bring this upon me; yea, and I always knew that there was a God.

But behold, the devil hath deceived me; for he appeared unto me in the form of an angel, and said unto me: Go and reclaim this people, for they have all gone astray after an unknown God. And he said unto me: There is no God; yea, and he taught me that which I should say. And I have taught his words; and I taught them because they were pleasing unto the carnal mind; and I taught them, even until I had much success, inasmuch that I verily believed that they were true; and for this cause I withstood the truth, even until I have brought this great curse upon me.

Now when he had said this, he besought that Alma should pray unto God, that the curse might be taken from him.

But Alma said unto him: If this curse should be taken from thee thou wouldst again lead away the hearts of this people; therefore, it shall be unto thee even as the Lord will.

And it came to pass that the curse was not taken off of Korihor; but he was cast out, and went about from house to house begging for his food.

Now the knowledge of what had happened unto Korihor was immediately published throughout all the land; yea, the proclamation was sent forth by the chief judge to all the people in the land, declaring unto those who had believed in the words of Korihor that they must speedily repent, lest the same judgments would come unto them.

58 Και συνέβη ώστε όλοι πείσθηκαν για την κακία του Κοριχόρ. Γι' αυτό, όλοι τους μεταστράφηκαν πάλι προς τον Κύριο. Και αυτό έβαλε τέλος στην ανομία κατά τον τρόπο του Κοριχόρ. Και ο Κοριχόρ τριγύριζε από σπίτι σε σπίτι, ζητιανεύοντας τροφή για τη συντήρησή του.

59 Και συνέβη ώστε καθώς πήγε ανάμεσα στον λαό, μάλιστα, ανάμεσα σε έναν λαό που είχαν διαχωριστεί από τους Νεφίτες και αποκαλούνταν Ζωραμίτες, οδηγούμενοι από κάποιον του οποίου το όνομα ήταν Ζώραμ – και καθώς πήγε ανάμεσα τους, ιδού, έτρεχαν επάνω του και ποδοπατήθηκε, μέχρι που πέθανε.

60 Και έτσι βλέπουμε το τέλος εκείνου που διαστρέβλωσε τις οδούς του Κυρίου. Και έτσι βλέπουμε ότι ο διάβολος δεν θα υποστηρίξει τα τέκνα του κατά την τελευταία ημέρα, αλλά ταχύτατα θα τα σύρει κάτω στην κόλαση.

And it came to pass that they were all convinced of the wickedness of Korihor; therefore they were all converted again unto the Lord; and this put an end to the iniquity after the manner of Korihor. And Korihor did go about from house to house, begging food for his support.

And it came to pass that as he went forth among the people, yea, among a people who had separated themselves from the Nephites and called themselves Zoramites, being led by a man whose name was Zoram—and as he went forth amongst them, behold, he was run upon and trodden down, even until he was dead.

And thus we see the end of him who perverteth the ways of the Lord; and thus we see that the devil will not support his children at the last day, but doth speedily drag them down to hell.

Άλμα 31

- 1 Λοιπόν συνέβη ώστε μετά το τέλος του Κοριχόρ, ο Άλμα, έχοντας λάβει ειδήσεις ότι οι Ζωραμίτες διαστρέβλωναν τις οδούς του Κυρίου, και ότι ο Ζώραμ, ο οποίος ήταν ηγέτης τους, οδηγούσε τις καρδιές του λαού να προσκυνούν βωβά είδωλα, η καρδιά του άρχισε πάλι να αρρωσταίνει εξαιτίας της ανομίας των ανθρώπων.
- 2 Γιατί ήταν αιτία μεγάλης θλίψης για τον Άλμα να ξέρει ότι υπήρχε ανομία ανάμεσα στον λαό του. Γι' αυτό η καρδιά του ήταν υπερβολικά θλιμμένη εξαιτίας του αποχωρισμού των Ζωραμιτών από τους Νεφίτες.
- 3 Λοιπόν οι Ζωραμίτες είχαν συγκεντρωθεί σε μία χώρα την οποία ονόμαζαν Αντιόνουμ, που ήταν ανατολικά της γης του Ζαραχέμλα, που βρισκόταν σχεδόν στα όρια της παραλίας, που ήταν νότια από τη γη του Ιερσόν, η οποία επίσης συνόρευε με την έρημο νότια, η οποία έρημος ήταν γεμάτη Λαμανίτες.
- 4 Λοιπόν οι Νεφίτες φοβούνταν πολύ ότι οι Ζωραμίτες θα έρχονταν σε επικοινωνία με τους Λαμανίτες, και ότι αυτό θα ήταν αιτία μεγάλης απώλειας για τους Νεφίτες.
- 5 Τότε λοιπόν, καθώς η κήρυξη του λόγου του Θεού είχε μεγάλη τάση να οδηγεί τον λαό στο να κάνει αυτό που ήταν δίκαιο — μάλιστα, είχε περισσότερο ισχυρή επίδραση στον νου του λαού παρά το σπαθί ή οτιδήποτε άλλο που τους είχε συμβεί— γι' αυτό ο Άλμα σκέφτηκε ότι ήταν σκόπιμο να δοκιμάσουν την αρετή του λόγου του Θεού.
- 6 Γι' αυτό πήρε τον Αμμών και τον Ααρών και τον Όμνερ, και άφησε τον Ίμνι στην εκκλησία στη Ζαραχέμλα, αλλά τους τρεις πρώτους τους πήρε μαζί του και επίσης τον Αμουλέκ και τον Ζηζζρώμ, που βρίσκονταν στο Μελέκ, και πήρε επίσης και δύο από τους υιούς του.
- 7 Τώρα τον μεγαλύτερο από τους υιούς του δεν τον πήρε μαζί του, και το όνομά του ήταν Ήλαμαν. Όμως τα ονόματα εκείνων που πήρε μαζί του ήταν Σιβλών και Κοριάντον. Και αυτά είναι τα ονόματα εκείνων που πήγαν μαζί του στους Ζωραμίτες, για να κηρύξουν σε αυτούς τον λόγο.
- 8 Λοιπόν οι Ζωραμίτες ήταν αντιφρονούντες από τους Νεφίτες, γι' αυτό είχε κηρυχθεί σε αυτούς ο λόγος του Θεού.

Alma 31

Now it came to pass that after the end of Korihor, Alma having received tidings that the Zoramites were perverting the ways of the Lord, and that Zoram, who was their leader, was leading the hearts of the people to bow down to dumb idols, his heart again began to sicken because of the iniquity of the people.

For it was the cause of great sorrow to Alma to know of iniquity among his people; therefore his heart was exceedingly sorrowful because of the separation of the Zoramites from the Nephites.

Now the Zoramites had gathered themselves together in a land which they called Antionum, which was east of the land of Zarahemla, which lay nearly bordering upon the seashore, which was south of the land of Jershon, which also bordered upon the wilderness south, which wilderness was full of the Lamanites.

Now the Nephites greatly feared that the Zoramites would enter into a correspondence with the Lamanites, and that it would be the means of great loss on the part of the Nephites.

And now, as the preaching of the word had a great tendency to lead the people to do that which was just—yea, it had had more powerful effect upon the minds of the people than the sword, or anything else, which had happened unto them—therefore Alma thought it was expedient that they should try the virtue of the word of God.

Therefore he took Ammon, and Aaron, and Omner; and Himni he did leave in the church in Zarahemla; but the former three he took with him, and also Amulek and Zeezrom, who were at Melek; and he also took two of his sons.

Now the eldest of his sons he took not with him, and his name was Helaman; but the names of those whom he took with him were Shiblon and Corianton; and these are the names of those who went with him among the Zoramites, to preach unto them the word.

Now the Zoramites were dissenters from the Nephites; therefore they had had the word of God preached unto them.

- 9 Όμως είχαν πέσει σε μεγάλα σφάλματα, γιατί δεν πρόσεχαν να τηρούν τις εντολές του Θεού και τα θεσπίσματά του, σύμφωνα με τον νόμο του Μωυσή.
- 10 Ούτε τηρούσαν τις τελετές της εκκλησίας, να συνεχίζουν με προσευχή και ικεσία προς τον Θεό καθημερινά, ώστε να μην μπουν σε πειρασμό.
- 11 Μάλιστα, τέλος, διαστρέβλωναν τις οδούς του Κυρίου σε πάρα πολλές περιπτώσεις. Οπότε, γι' αυτόν τον λόγο, ο Άλμα και οι αδελφοί του πήγαν στη χώρα για να κηρύξουν σε αυτούς τον λόγο.
- 12 Όταν λοιπόν έφθασαν στη χώρα, ιδού, προς έκπληξή τους βρήκαν ότι οι Ζωραμίτες είχαν κτίσει συναγωγές, και συγκεντρώνονταν εκεί μία ημέρα την εβδομάδα, και αυτήν την ημέρα την ονόμαζαν ημέρα του Κυρίου, και λάτρευαν κατά τρόπο που ο Άλμα και οι αδελφοί του δεν είχαν δει ποτέ.
- 13 Πατί είχαν κτίσει ένα μέρος στο κέντρο της συναγωγής τους, ένα μέρος για να στέκονται, το οποίο ήταν ψηλά πάνω από το κεφάλι, και η κορυφή του χωρούσε μόνο ένα άτομο.
- 14 Γι' αυτό, όποιος επιθυμούσε να λατρέψει έπρεπε να προχωρήσει και να σταθεί επάνω στην κορυφή του και να εκτείνει τα χέρια του προς τον ουρανό και να φωνάξει με δυνατή φωνή, λέγοντας:
- 15 Άγιε, άγιε Θεέ, πιστεύουμε ότι είσαι Θεός και πιστεύουμε ότι είσαι άγιος και ότι ήσουν πνεύμα και ότι είσαι πνεύμα και ότι θα είσαι πνεύμα για πάντα.
- 16 Άγιε Θεέ, πιστεύουμε ότι εσύ μας χώρισες από τους αδελφούς μας, και δεν πιστεύουμε στην παράδοση των αδελφών μας, η οποία μεταβιβάστηκε σε αυτούς από τη μωρία των πατέρων τους, αλλά πιστεύουμε ότι μας έχεις εκλέξει να είμαστε τα άγια τέκνα σου, και μας έκανες επίσης γνωστό ότι δεν πρόκειται να υπάρξει Χριστός.

But they had fallen into great errors, for they would not observe to keep the commandments of God, and his statutes, according to the law of Moses.

Neither would they observe the performances of the church, to continue in prayer and supplication to God daily, that they might not enter into temptation.

Yea, in fine, they did pervert the ways of the Lord in very many instances; therefore, for this cause, Alma and his brethren went into the land to preach the word unto them.

Now, when they had come into the land, behold, to their astonishment they found that the Zoramites had built synagogues, and that they did gather themselves together on one day of the week, which day they did call the day of the Lord; and they did worship after a manner which Alma and his brethren had never beheld;

For they had a place built up in the center of their synagogue, a place for standing, which was high above the head; and the top thereof would only admit one person.

Therefore, whosoever desired to worship must go forth and stand upon the top thereof, and stretch forth his hands towards heaven, and cry with a loud voice, saying:

Holy, holy God; we believe that thou art God, and we believe that thou art holy, and that thou wast a spirit, and that thou art a spirit, and that thou wilt be a spirit forever.

Holy God, we believe that thou hast separated us from our brethren; and we do not believe in the tradition of our brethren, which was handed down to them by the childishness of their fathers; but we believe that thou hast elected us to be thy holy children; and also thou hast made it known unto us that there shall be no Christ.

17 Όμως εσύ είσαι ο ίδιος εχθές, σήμερα και αιώνια, και έχεις εκλέξει εμάς για να σωθούμε, ενώ όλοι τριγύρω μας έχουν εκλεγεί να ριχτούν από την οργή σου κάτω στην κόλαση. Για την οποία αγιότητα, ω Θεέ, σε ευχαριστούμε, και σε ευχαριστούμε επίσης που μας έχεις εκλέξει, ώστε να μην παρασυρθούμε από τις ανόητες παραδόσεις των αδελφών μας, οι οποίες τους περιορίζουν να πιστεύουν σε Χριστό, πράγμα που οδηγεί τις καρδιές τους να περιπλανώνται μακριά από εσένα, τον Θεό μας.

18 Και πάλι σε ευχαριστούμε, ω Θεέ, που είμαστε εκλεκτός και άγιος λαός. Αμήν.

19 Λοιπόν συνέβη ώστε αφού ο Άλμα και οι αδελφοί του και οι υιοί του άκουσαν αυτές τις προσευχές, έμειναν κατάπληκτοι υπεράνω κάθε μέτρου.

20 Γιατί ιδού, κάθε άνθρωπος πήγαινε και προσέφερε αυτές τις ίδιες προσευχές.

21 Λοιπόν ο τόπος ονομαζόταν από αυτούς Ραμεύμπτον, το οποίο, ερμηνευόμενο, είναι το άγιο βήμα.

22 Λοιπόν, από αυτό το βήμα προσέφεραν, κάθε άνθρωπος, ακριβώς την ίδια προσευχή προς τον Θεό, ευχαριστώντας τον Θεό τους που είχαν εκλεγεί από αυτόν, και που δεν τους παρέσυρε στις παραδόσεις των αδελφών τους, και που οι καρδιές τους δεν είχαν κλαπεί για να πιστεύουν σε πράγματα μελλοντικά, για τα οποία δεν ήξεραν τίποτα.

23 Λοιπόν, αφού προσέφεραν όλοι οι άνθρωποι ευχαριστίες κατά τον τρόπο αυτόν, επέστρεφαν στα σπίτια τους, χωρίς ποτέ να ξαναμιλήσουν για τον Θεό μέχρι να ξανασυγκεντρωθούν στο άγιο βήμα, για να προσφέρουν ευχαριστίες κατά τον δικό τους τρόπο.

24 Λοιπόν όταν το είδε ο Άλμα αυτό, η καρδιά του γέμισε θλίψη· επειδή είδε ότι αυτοί ήταν κακός και διεστραμμένος λαός. Μάλιστα, είδε ότι οι καρδιές τους είχαν στραφεί στο χρυσάφι, και στο ασήμι, και σε κάθε είδους εξαισία αγαθά.

25 Μάλιστα, και είδε επίσης ότι η καρδιά τους είχε υψωθεί σε μεγάλη καυχησιολογία με την υπερηφάνειά τους.

26 Και ύψωσε τη φωνή του προς τον ουρανό, και φώναξε λέγοντας: Ω Κύριε, πόσο θα αφήνεις τους δούλους σου να κατοικούν εδώ κάτω ενσαρκωμένοι, για να βλέπουν τόσο απαίσια κακία ανάμεσα στα τέκνα των ανθρώπων;

But thou art the same yesterday, today, and forever; and thou hast elected us that we shall be saved, whilst all around us are elected to be cast by thy wrath down to hell; for the which holiness, O God, we thank thee; and we also thank thee that thou hast elected us, that we may not be led away after the foolish traditions of our brethren, which doth bind them down to a belief of Christ, which doth lead their hearts to wander far from thee, our God.

And again we thank thee, O God, that we are a chosen and a holy people. Amen.

Now it came to pass that after Alma and his brethren and his sons had heard these prayers, they were astonished beyond all measure.

For behold, every man did go forth and offer up these same prayers.

Now the place was called by them Rameumptom, which, being interpreted, is the holy stand.

Now, from this stand they did offer up, every man, the selfsame prayer unto God, thanking their God that they were chosen of him, and that he did not lead them away after the tradition of their brethren, and that their hearts were not stolen away to believe in things to come, which they knew nothing about.

Now, after the people had all offered up thanks after this manner, they returned to their homes, never speaking of their God again until they had assembled themselves together again to the holy stand, to offer up thanks after their manner.

Now when Alma saw this his heart was grieved; for he saw that they were a wicked and a perverse people; yea, he saw that their hearts were set upon gold, and upon silver, and upon all manner of fine goods.

Yea, and he also saw that their hearts were lifted up unto great boasting, in their pride.

And he lifted up his voice to heaven, and cried, saying: O, how long, O Lord, wilt thou suffer that thy servants shall dwell here below in the flesh, to behold such gross wickedness among the children of men?

- 27 **Ιδού, ω Θεέ, σε επικαλούνται, και όμως η καρδιά τους έχει πνιγεί μέσα στην υπερηφάνειά τους. Ιδού, ω Θεέ, σε επικαλούνται με το στόμα τους, ενώ έχουν φουσκώσει από υπερηφάνεια, μέχρι μεγαλοσύνης, για τα μάταια εγκόσμια.**
- 28 **Ιδού, ω Θεέ μου, τα ακριβά ρούχα τους, και τις μπούκλες τους, και τα βραχιόλια τους, και τα χρυσαφένια στολίδια τους, και όλα τα πολύτιμά τους με τα οποία είναι στολισμένοι, και ιδού, η καρδιά τους έχει στραφεί σε αυτά και όμως επικαλούνται εσένα και λένε – Σε ευχαριστούμε, ω Θεέ, γιατί είμαστε εκλεκτός λαός για σένα, ενώ οι άλλοι θα χαθούν.**
- 29 **Μάλιστα, και λένε ότι εσύ τους το κατέστησες γνωστό ότι δεν θα υπάρξει Χριστός.**
- 30 **Ω Κύριε Θεέ, για πόσο ακόμα θα αφήνεις να υφίσταται τόση κακία και απιστία ανάμεσα σε αυτόν τον λαό; Ω Κύριε, θα μου δώσεις δύναμη, ώστε να μπορέσω να υπομείνω τις αδυναμίες μου. Γιατί έχω αδυναμίες, και αυτή η κακία ανάμεσα σε αυτόν τον λαό πονάει την ψυχή μου.**
- 31 **Ω Κύριε, η καρδιά μου είναι υπερβολικά λυπημένη. Σε παρακαλώ, παρηγόρησε την ψυχή μου εν Χριστώ. Ω Κύριε, σε παρακαλώ, χάρισέ μου να έχω τη δύναμη, για να μπορέσω να υποφέρω με υπομονή αυτά τα βάσανα που θα πέσουν επάνω μου, εξαιτίας της ανομίας αυτού του λαού.**
- 32 **Ω Κύριε, σε παρακαλώ, παρηγόρησε την ψυχή μου, και δώσε επιτυχία σε έμένα και επίσης στους συνεργάτες μου που είναι μαζί μου – μάλιστα, τον Αμμών και τον Ααρών και τον Όμνερ και επίσης τον Αμουλέκ και τον Ζηεζρώμ, και επίσης τους δύο υιούς μου – μάλιστα, όλους αυτούς σε παρακαλώ, παρηγόρησε, ω Κύριε. Μάλιστα, σε παρακαλώ, παρηγόρησε την ψυχή τους εν Χριστώ.**
- 33 **Σε παρακαλώ, χάρισέ τους να έχουν δύναμη, ώστε να αντέχουν τα βάσανά τους που θα πέσουν επάνω τους εξαιτίας των ανομιών αυτού του λαού.**
- 34 **Ω Κύριε, σε παρακαλώ, χάρισέ μας να έχουμε επιτυχία στο να τους φέρουμε πάλι προς εσένα εν Χριστώ.**

Behold, O God, they cry unto thee, and yet their hearts are swallowed up in their pride. Behold, O God, they cry unto thee with their mouths, while they are puffed up, even to greatness, with the vain things of the world.

Behold, O my God, their costly apparel, and their ringlets, and their bracelets, and their ornaments of gold, and all their precious things which they are ornamented with; and behold, their hearts are set upon them, and yet they cry unto thee and say— We thank thee, O God, for we are a chosen people unto thee, while others shall perish.

Yea, and they say that thou hast made it known unto them that there shall be no Christ.

O Lord God, how long wilt thou suffer that such wickedness and infidelity shall be among this people? O Lord, wilt thou give me strength, that I may bear with mine infirmities. For I am infirm, and such wickedness among this people doth pain my soul.

O Lord, my heart is exceedingly sorrowful; wilt thou comfort my soul in Christ. O Lord, wilt thou grant unto me that I may have strength, that I may suffer with patience these afflictions which shall come upon me, because of the iniquity of this people.

O Lord, wilt thou comfort my soul, and give unto me success, and also my fellow laborers who are with me— yea, Ammon, and Aaron, and Omner, and also Amulek and Zeezrom, and also my two sons—yea, even all these wilt thou comfort, O Lord. Yea, wilt thou comfort their souls in Christ.

Wilt thou grant unto them that they may have strength, that they may bear their afflictions which shall come upon them because of the iniquities of this people.

O Lord, wilt thou grant unto us that we may have success in bringing them again unto thee in Christ.

- 35 Ἰδοῦ, ὦ Κύριε, οἱ ψυχές τους εἶναι πολύτιμες, καὶ πολλοὶ ἀπὸ αὐτοῦς εἶναι ἀδελφοὶ μας. Γι' αὐτό, χάρισέ μας, Κύριε, δύναμη καὶ σοφία γιὰ νὰ μπορέσουμε νὰ φέρουμε αὐτούς, τοὺς ἀδελφούς μας, πάλι πρὸς ἐσένα.
- 36 Λοιπὸν συνέβη ὥστε ὅταν εἶπε ὁ Ἄλμα αὐτὰ τὰ λόγια, ἔβαλε τὰ χέρια του ἐπάνω σὲ ὅλους ποὺ ἦταν μαζί του. Καὶ ἰδοῦ, καθὼς ἔβαλε τὰ χέρια του ἐπάνω τους, αὐτοὶ γέμισαν με τὸ Ἅγιο Πνεῦμα.
- 37 Καὶ ὕστερα ἀπὸ αὐτό, ἀποχωρίστηκαν ὁ ἕνας ἀπὸ τὸν ἄλλον, χωρὶς νὰ ἀνησυχοῦν γιὰ τὸν ἑαυτό τους, τί θὰ φάνε ἢ τί θὰ πιοῦν ἢ τί θὰ φορέσουν.
- 38 Καὶ ὁ Κύριος παρέιχε σὲ αὐτούς ὥστε νὰ μὴν πεινάσουν, οὔτε νὰ διψήσουν. Μάλιστα, καὶ τοὺς ἔδωσε ἐπίσης δύναμη, ὥστε νὰ μὴν υποστοῦν κανενὸς εἶδους βάσανο, χωρὶς νὰ πνιγεί ἀπὸ τὴν χαρὰ γιὰ τὸν Χριστό. Τώρα αὐτό ἦταν σύμφωνα με τὴν προσευχὴ τοῦ Ἄλμα. Καὶ αὐτό ἐπειδὴ προσευχήθηκε με πίστη.

Behold, O Lord, their souls are precious, and many of them are our brethren; therefore, give unto us, O Lord, power and wisdom that we may bring these, our brethren, again unto thee.

Now it came to pass that when Alma had said these words, that he clapped his hands upon all them who were with him. And behold, as he clapped his hands upon them, they were filled with the Holy Spirit.

And after that they did separate themselves one from another, taking no thought for themselves what they should eat, or what they should drink, or what they should put on.

And the Lord provided for them that they should hunger not, neither should they thirst; yea, and he also gave them strength, that they should suffer no manner of afflictions, save it were swallowed up in the joy of Christ. Now this was according to the prayer of Alma; and this because he prayed in faith.

Άλμα 32

- 1 Και συνέβη ώστε πήγαν και άρχισαν να κηρύττουν τον λόγο του Θεού προς τον λαό, εισερχόμενοι στις συναγωγές τους και στα σπίτια τους. Μάλιστα, κήρυτταν τον λόγο ακόμη και στους δρόμους τους.
- 2 Και συνέβη ώστε ύστερα από πολύ μόχθο, άρχισαν να έχουν επιτυχία στη φτωχική τάξη του λαού. Γιατί ιδού, τους είχαν εκδιώξει από τις συναγωγές επειδή οι ενδυμασίες τους ήταν φθαρμένες –
- 3 Γι' αυτό δεν τους επέτρεπαν να μπαίνουν στις συναγωγές για να λατρεύουν τον Θεό, θεωρούμενοι ως ρυπαρότητα. Γι' αυτό ήταν φτωχοί. Μάλιστα, θεωρούντο από τους αδελφούς τους ως κατακάθια. Γι' αυτό ήταν φτωχοί ως προς τα του κόσμου, και επίσης ήταν φτωχοί στην καρδιά.
- 4 Καθώς λοιπόν ο Άλμα δίδασκε και μιλούσε προς τον λαό επάνω στον λόφο Ονίδα, ήλθε προς αυτόν ένα μεγάλο πλήθος, που ήταν εκείνοι για τους οποίους μιλήσαμε, που ήταν φτωχοί στην καρδιά, εξαιτίας της φτώχιας τους ως προς τα του κόσμου.
- 5 Ήλθαν λοιπόν προς τον Άλμα, και αυτός που ήταν πρώτος ανάμεσά τους του είπε: Ιδού, τι πρέπει να κάνουν αυτοί οι αδελφοί μου, επειδή είναι περιφρονημένοι εξαιτίας της φτώχιας τους από όλους τους ανθρώπους; Μάλιστα, και ειδικότερα από τους ιερείς μας, αφού μας έδιωξαν από τις συναγωγές μας τις οποίες για να τις κτίσουμε δουλέψαμε πολύ σκληρά με τα ίδια μας τα χέρια. Και μας έδιωξαν εξαιτίας της τόσο μεγάλης φτώχιας μας. Και δεν έχουμε κανένα μέρος να λατρέψουμε τον Θεό μας. Λοιπόν, ιδού, τι θα κάνουμε;
- 6 Και λοιπόν, όταν ο Άλμα το άκουσε αυτό, τον έστρεψε με το πρόσωπό του κατευθείαν προς αυτόν, και κοίταξε με μεγάλη χαρά, επειδή είδε ότι τα βάσανά τους τους είχαν πράγματι ταπεινώσει, και ότι ήταν σε προετοιμασία να ακούσουν τον λόγο του Θεού.
- 7 Γι' αυτό δεν είπε τίποτα άλλο στο άλλο πλήθος, αλλά άπλωσε το χέρι του εμπρός, και φώναξε προς εκείνους που κοιτούσε, που ήταν πράγματι μεταμελημένοι, και τους είπε:
- 8 Βλέπω ότι είστε ταπεινοί στην καρδιά. Κι αν είναι έτσι, είστε μακάριοι.

Alma 32

And it came to pass that they did go forth, and began to preach the word of God unto the people, entering into their synagogues, and into their houses; yea, and even they did preach the word in their streets.

And it came to pass that after much labor among them, they began to have success among the poor class of people; for behold, they were cast out of the synagogues because of the coarseness of their apparel—

Therefore they were not permitted to enter into their synagogues to worship God, being esteemed as filthiness; therefore they were poor; yea, they were esteemed by their brethren as dross; therefore they were poor as to things of the world; and also they were poor in heart.

Now, as Alma was teaching and speaking unto the people upon the hill Onidah, there came a great multitude unto him, who were those of whom we have been speaking, of whom were poor in heart, because of their poverty as to the things of the world.

And they came unto Alma; and the one who was the foremost among them said unto him: Behold, what shall these my brethren do, for they are despised of all men because of their poverty, yea, and more especially by our priests; for they have cast us out of our synagogues which we have labored abundantly to build with our own hands; and they have cast us out because of our exceeding poverty; and we have no place to worship our God; and behold, what shall we do?

And now when Alma heard this, he turned him about, his face immediately towards him, and he beheld with great joy; for he beheld that their afflictions had truly humbled them, and that they were in a preparation to hear the word.

Therefore he did say no more to the other multitude; but he stretched forth his hand, and cried unto those whom he beheld, who were truly penitent, and said unto them:

I behold that ye are lowly in heart; and if so, blessed are ye.

- 9 *Ιδού, ο αδελφός σας έχει πει: Τι να κάνουμε; Μας έδιωξαν από τις συναγωγές μας, ώστε να μην μπορούμε να λατρέψουμε τον Θεό μας.*
- 10 *Ιδού σας λέω, υποθέτετε ότι δεν μπορείτε να λατρέψετε τον Θεό παρά μόνο στις συναγωγές σας;*
- 11 *Και επιπλέον, θα σας ρωτήσω, υποθέτετε ότι δεν πρέπει να λατρεύετε τον Θεό παρά μόνο μια φορά την εβδομάδα;*
- 12 *Σας λέω, είναι καλό το ότι σας έδιωξαν από τις συναγωγές σας, για να είστε ταπεινοί, και για να μάθετε σοφία· διότι είναι απαραίτητο να μάθετε σοφία· διότι εξαιτίας του ότι σας έδιωξαν, του ότι σας περιφρονούν οι αδελφοί σας εξαιτίας της μεγάλης σας φτώχειας, γι' αυτό καταλήξατε στην ταπεινότητα της καρδιάς, επειδή αναγκαστικά καταλήξατε να είστε ταπεινόφρονες.*
- 13 *Και τώρα, επειδή αναγκάζεστε να είστε ταπεινόφρονες είστε ευλογημένοι. Γιατί ο άνθρωπος, μερικές φορές, αν αναγκαστεί να ταπεινωθεί, επιζητεί τη μετάνοια. Και τώρα, βεβαίως, όποιος μετανοήσει, θα βρει ευσπλαχνία. Και εκείνος που θα βρει ευσπλαχνία και θα υπομείνει μέχρι τέλους, ο ίδιος θα σωθεί.*
- 14 *Τώρα λοιπόν, όπως σας είπα, ότι επειδή αναγκαστήκατε να είστε ταπεινόφρονες είστε ευλογημένοι, δεν υποθέτετε ότι είναι περισσότερο ευλογημένοι εκείνοι που πράγματι ταπεινώνουν τον εαυτό τους εξαιτίας του λόγου;*
- 15 *Μάλιστα, αυτός που πράγματι ταπεινώνει τον εαυτό του, και μετανοεί για τις αμαρτίες του και υπομένει μέχρι τέλους, αυτός θα είναι ευλογημένος. Μάλιστα, πολύ περισσότερο ευλογημένος παρά εκείνοι που αναγκάζονται να είναι ταπεινοί εξαιτίας της υπερβολικής φτώχειας τους.*
- 16 *Πι' αυτό, ευλογημένοι είναι εκείνοι που ταπεινώνουν τον εαυτό τους χωρίς να αναγκάζονται να είναι ταπεινοί ή μάλλον, με άλλα λόγια, ευλογημένος είναι εκείνος που πιστεύει στον λόγο του Θεού, και βαπτίζεται χωρίς ισχυρογνωμοσύνη στην καρδιά, μάλιστα, χωρίς να φθάσει στο σημείο να γνωρίζει τον λόγο, ή ακόμη να αναγκαστεί να γνωρίζει, προτού να πιστέψουν.*
- 17 *Μάλιστα, είναι πολλοί που λένε: Αν μας δείξετε ένα σημάδι από τους ουρανούς, τότε θα ξέρουμε μετά βεβαιότητας. Τότε θα πιστέψουμε.*

Behold thy brother hath said, What shall we do? — for we are cast out of our synagogues, that we cannot worship our God.

Behold I say unto you, do ye suppose that ye cannot worship God save it be in your synagogues only?

And moreover, I would ask, do ye suppose that ye must not worship God only once in a week?

I say unto you, it is well that ye are cast out of your synagogues, that ye may be humble, and that ye may learn wisdom; for it is necessary that ye should learn wisdom; for it is because that ye are cast out, that ye are despised of your brethren because of your exceeding poverty, that ye are brought to a lowliness of heart; for ye are necessarily brought to be humble.

And now, because ye are compelled to be humble blessed are ye; for a man sometimes, if he is compelled to be humble, seeketh repentance; and now surely, whosoever repenteth shall find mercy; and he that findeth mercy and endureth to the end the same shall be saved.

And now, as I said unto you, that because ye were compelled to be humble ye were blessed, do ye not suppose that they are more blessed who truly humble themselves because of the word?

Yea, he that truly humbleth himself, and repenteth of his sins, and endureth to the end, the same shall be blessed—yea, much more blessed than they who are compelled to be humble because of their exceeding poverty.

Therefore, blessed are they who humble themselves without being compelled to be humble; or rather, in other words, blessed is he that believeth in the word of God, and is baptized without stubbornness of heart, yea, without being brought to know the word, or even compelled to know, before they will believe.

Yea, there are many who do say: If thou wilt show unto us a sign from heaven, then we shall know of a surety; then we shall believe.

- 18 Τώρα σας ερωτώ, είναι αυτό πίστη; Ιδού, σας λέω, Όχι. Γιατί αν ένας άνθρωπος γνωρίζει κάτι, δεν έχει λόγο να πιστέψει, γιατί το γνωρίζει.
- 19 Και τώρα, πόσο περισσότερο καταραμένος είναι εκείνος που γνωρίζει το θέλημα του Θεού και δεν το κάνει, από εκείνον που μόνο πιστεύει ή που μόνο έχει λόγο να πιστεύει, και πέφτει σε παράβαση;
- 20 Τώρα από αυτό πρέπει να κρίνετε. Ιδού, σας λέω ότι είναι από τη μία όπως και από την άλλη. Και κάθε άνθρωπος θα λάβει ανάλογα με το έργο του.
- 21 Και τώρα, όπως σας είπα σχετικά με την πίστη – πίστη δεν είναι το να έχουμε τέλεια γνώση των πραγμάτων. Γι' αυτό, αν έχετε πίστη, ελπίζετε για εκείνα που δεν είναι ορατά, τα οποία όμως είναι αληθινά.
- 22 Και τώρα, ιδού, σας λέω, και θα ήθελα να θυμάστε ότι ο Θεός είναι πολυεύσπλαχνος προς όλους όσοι πιστεύουν στο όνομά Του. Γι' αυτό, εκείνος επιθυμεί πρώτα απ' όλα να πιστεύετε, μάλιστα, στον λόγο Του.
- 23 Και τώρα, μεταδίδει τον λόγο Του προς τους ανθρώπους μέσω αγγέλων, μάλιστα, όχι μόνο προς τους άνδρες αλλά επίσης και προς τις γυναίκες. Όμως, δεν είναι μόνον αυτό. Πολλές φορές και σε μικρά παιδιά έχουν δοθεί λόγια τα οποία ταπεινώνουν τους σοφούς και τους πολυμαθείς.
- 24 Και τώρα, αγαπημένοι μου αδελφοί, καθώς έχετε επιθυμήσει να μάθετε από εμένα τι πρέπει να κάνετε, επειδή είστε βασανισμένοι και εκδιωγμένοι –λοιπόν δεν επιθυμώ να υποθέτετε ότι έχω σκοπό να σας κρίνω μόνο σύμφωνα με αυτό που είναι αληθινό–
- 25 Διότι δεν εννοώ ότι όλοι εσείς έχετε αναγκαστεί να ταπεινώσετε τον εαυτό σας· επειδή αληθινά πιστεύω ότι υπάρχουν μερικοί από εσάς που θα ταπεινώσαν τον εαυτό τους, σε οποιοδήποτε συνθήκες κι αν βρίσκονταν.
- 26 Τώρα, όπως σας είπα σχετικά με την πίστη –ότι δεν ήταν τέλεια γνώση– ακριβώς το ίδιο είναι και με τα λόγια μου. Στην αρχή δεν μπορείτε να τα γνωρίζετε μετά βεβαιότητας, μέχρι τελειότητας, ακριβώς όπως και η πίστη δεν αποτελεί τέλεια γνώση.

Now I ask, is this faith? Behold, I say unto you, Nay; for if a man knoweth a thing he hath no cause to believe, for he knoweth it.

And now, how much more cursed is he that knoweth the will of God and doeth it not, than he that only believeth, or only hath cause to believe, and falleth into transgression?

Now of this thing ye must judge. Behold, I say unto you, that it is on the one hand even as it is on the other; and it shall be unto every man according to his work.

And now as I said concerning faith—faith is not to have a perfect knowledge of things; therefore if ye have faith ye hope for things which are not seen, which are true.

And now, behold, I say unto you, and I would that ye should remember, that God is merciful unto all who believe on his name; therefore he desireth, in the first place, that ye should believe, yea, even on his word.

And now, he imparteth his word by angels unto men, yea, not only men but women also. Now this is not all; little children do have words given unto them many times, which confound the wise and the learned.

And now, my beloved brethren, as ye have desired to know of me what ye shall do because ye are afflicted and cast out—now I do not desire that ye should suppose that I mean to judge you only according to that which is true—

For I do not mean that ye all of you have been compelled to humble yourselves; for I verily believe that there are some among you who would humble themselves, let them be in whatsoever circumstances they might.

Now, as I said concerning faith—that it was not a perfect knowledge—even so it is with my words. Ye cannot know of their surety at first, unto perfection, any more than faith is a perfect knowledge.

27 Όμως ιδού, αν θέλετε να ξυπνήσετε και να διεγείρετε τις δυνάμεις σας, έστω σαν ένα πείραμα προς τα λόγια μου, και να ασκήσετε ελάχιστη πίστη, μάλιστα, έστω κι αν δεν μπορείτε τίποτα περισσότερο από το να επιθυμείτε να πιστέψετε, αφήστε αυτήν την επιθυμία να δουλέψει μέσα σας, έστω μέχρι να πιστέψετε με τέτοιον τρόπο, ώστε να μπορέσετε να κάνετε χώρο για ένα τμήμα των λόγων μου.

28 Τώρα θα παρομοιάσουμε τον λόγο με έναν σπόρο. Λοιπόν, αν κάνετε χώρο ώστε ένας σπόρος να φυτευτεί στην καρδιά σας, ιδού, αν είναι αληθινός σπόρος, δηλαδή καλός σπόρος, αν δεν τον διώξετε με την απιστία σας, ώστε να αντισταθείτε στο Πνεύμα του Κυρίου, ιδού, θα αρχίσει να διογκώνεται μέσα στο στήθος σας. Και όταν αισθανθείτε αυτήν την διογκωτική κίνηση, θα αρχίσετε να λέτε μέσα σας – Θα πρέπει αναγκαστικά να είναι καλός σπόρος, δηλαδή ο λόγος είναι καλός, επειδή αρχίζει να διευρύνει την ψυχή μου. Μάλιστα, αρχίζει να διαφωτίζει την κατανόησή μου, μάλιστα, αρχίζει να μου είναι ευχάριστο.

29 Ιδού λοιπόν, αυτό δεν θα αύξανε την πίστη σας; Σας λέω: Μάλιστα. Παρά ταύτα, δεν έχει εξελιχτεί σε τέλεια γνώση.

30 Όμως ιδού, καθώς ο σπόρος διογκώνεται, και φυτρώνει, και αρχίζει να μεγαλώνει, τότε θα πρέπει αναγκαστικά να πείτε ότι ο σπόρος είναι καλός. Επειδή, ιδού, διογκώνεται, και φυτρώνει, και αρχίζει να μεγαλώνει. Και τώρα, ιδού, αυτό δεν θα ενδυναμώσει την πίστη σας; Μάλιστα, θα ενδυναμώσει την πίστη σας, επειδή θα πείτε: Ξέρω ότι αυτός είναι καλός σπόρος, διότι, ιδού, φυτρώνει και αρχίζει να μεγαλώνει.

31 Και τώρα, ιδού, είστε σίγουροι ότι είναι καλός σπόρος; Σας λέω: Μάλιστα. Επειδή κάθε σπόρος παράγει κατά την ομοίωσή του.

32 Π' αυτό, αν ένας σπόρος μεγαλώνει, είναι καλός. Όμως αν δεν μεγαλώνει, ιδού, δεν είναι καλός, γι' αυτό απορρίπτεται.

33 Και τώρα, ιδού, επειδή έχετε δοκιμάσει το πείραμα, και φυτέψατε τον σπόρο, και διογκώνεται και φυτρώνει, και αρχίζει να μεγαλώνει, πρέπει αναγκαστικά να ξέρετε ότι ο σπόρος είναι καλός.

But behold, if ye will awake and arouse your faculties, even to an experiment upon my words, and exercise a particle of faith, yea, even if ye can no more than desire to believe, let this desire work in you, even until ye believe in a manner that ye can give place for a portion of my words.

Now, we will compare the word unto a seed. Now, if ye give place, that a seed may be planted in your heart, behold, if it be a true seed, or a good seed, if ye do not cast it out by your unbelief, that ye will resist the Spirit of the Lord, behold, it will begin to swell within your breasts; and when you feel these swelling motions, ye will begin to say within yourselves—It must needs be that this is a good seed, or that the word is good, for it beginneth to enlarge my soul; yea, it beginneth to enlighten my understanding, yea, it beginneth to be delicious to me.

Now behold, would not this increase your faith? I say unto you, Yea; nevertheless it hath not grown up to a perfect knowledge.

But behold, as the seed swelleth, and sprouteth, and beginneth to grow, then you must needs say that the seed is good; for behold it swelleth, and sprouteth, and beginneth to grow. And now, behold, will not this strengthen your faith? Yea, it will strengthen your faith: for ye will say I know that this is a good seed; for behold it sprouteth and beginneth to grow.

And now, behold, are ye sure that this is a good seed? I say unto you, Yea; for every seed bringeth forth unto its own likeness.

Therefore, if a seed groweth it is good, but if it groweth not, behold it is not good, therefore it is cast away.

And now, behold, because ye have tried the experiment, and planted the seed, and it swelleth and sprouteth, and beginneth to grow, ye must needs know that the seed is good.

- 34 Και τώρα, ιδού, είναι η γνώση σας τέλεια; Μάλιστα, η γνώση σας είναι τέλεια σε αυτό, και η πίστη σας είναι αδρανής. Και αυτό επειδή ξέρετε, επειδή γνωρίζετε ότι ο λόγος έχει διογκώσει την ψυχή σας, και επίσης ξέρετε ότι έχει φυτρώσει, ότι η κατανόησή σας αρχίζει να διαφωτίζεται, και ο νους σας αρχίζει να επεκτείνεται.
- 35 Ω τότε, δεν είναι αυτό πραγματικό; Σας λέω: Μάλιστα, επειδή είναι φως. Και οτιδήποτε είναι φως, είναι καλό, επειδή είναι ευδιάκριτο. Γι' αυτό, πρέπει να ξέρετε ότι είναι καλό. Και τώρα ιδού, αφού έχετε γευθεί αυτό το φως είναι η γνώση σας τέλεια;
- 36 Ιδού, σας λέω: Όχι. Ούτε πρέπει να παραμερίσετε την πίστη σας, διότι έχετε ασκήσει την πίστη σας μόνο για να φυτέψετε τον σπόρο ώστε να δοκιμάσετε το πείραμα για να γνωρίσετε αν ο σπόρος ήταν καλός.
- 37 Ιδού λοιπόν, καθώς αρχίζει να μεγαλώνει το δέντρο, θα πείτε: Ας το καλλιεργήσουμε με μεγάλη φροντίδα, για να ριζώσει, για να μεγαλώσει, και να μας αποφέρει καρπό. Και τώρα ιδού, αν το καλλιεργήσετε με πολλή φροντίδα, θα ριζώσει, και θα μεγαλώσει, και θα αποφέρει καρπό.
- 38 Όμως αν παραμελήσετε το δέντρο, και δεν ενδιαφερθείτε για την καλλιέργειά του, ιδού, δεν θα ριζώσει, και όταν η ζέστη του ηλίου έλθει και το κάψει, επειδή δεν είχε ρίζες, μαραίνεται και το ξεριζώνετε και το πετάτε.
- 39 Λοιπόν, αυτό δεν είναι επειδή ο σπόρος δεν ήταν καλός, ούτε είναι επειδή ο καρπός του δεν θα ήταν επιθυμητός. Όμως είναι επειδή η γη σας είναι άγονη, και δεν θέλατε να καλλιεργήσετε το δέντρο, γι' αυτό δεν μπορείτε να έχετε τον καρπό του.
- 40 Και έτσι, αν δεν καλλιεργήσετε τον λόγο, προσδοκώντας με βλέμμα γεμάτο πίστη προς τον καρπό του, δεν μπορείτε ποτέ να πάρετε τον καρπό του δέντρου της ζωής.
- 41 Όμως αν καλλιεργήσετε τον λόγο, μάλιστα, αν καλλιεργήσετε το δέντρο καθώς αρχίζει να μεγαλώνει, με την πίστη σας, με μεγάλη επιμέλεια και με υπομονή, προσδοκώντας τον καρπό του, θα ριζώσει. Και ιδού, θα είναι ένα δέντρο που θα φυτρώσει προς ζωή αιώνια.

And now, behold, is your knowledge perfect? Yea, your knowledge is perfect in that thing, and your faith is dormant; and this because you know, for ye know that the word hath swelled your souls, and ye also know that it hath sprouted up, that your understanding doth begin to be enlightened, and your mind doth begin to expand.

O then, is not this real? I say unto you, Yea, because it is light; and whatsoever is light, is good, because it is discernible, therefore ye must know that it is good; and now behold, after ye have tasted this light is your knowledge perfect?

Behold I say unto you, Nay; neither must ye lay aside your faith, for ye have only exercised your faith to plant the seed that ye might try the experiment to know if the seed was good.

And behold, as the tree beginneth to grow, ye will say: Let us nourish it with great care, that it may get root, that it may grow up, and bring forth fruit unto us. And now behold, if ye nourish it with much care it will get root, and grow up, and bring forth fruit.

But if ye neglect the tree, and take no thought for its nourishment, behold it will not get any root; and when the heat of the sun cometh and scorseth it, because it hath no root it withers away, and ye pluck it up and cast it out.

Now, this is not because the seed was not good, neither is it because the fruit thereof would not be desirable; but it is because your ground is barren, and ye will not nourish the tree, therefore ye cannot have the fruit thereof.

And thus, if ye will not nourish the word, looking forward with an eye of faith to the fruit thereof, ye can never pluck of the fruit of the tree of life.

But if ye will nourish the word, yea, nourish the tree as it beginneth to grow, by your faith with great diligence, and with patience, looking forward to the fruit thereof, it shall take root; and behold it shall be a tree springing up unto everlasting life.

42 Και λόγω της επιμέλειάς σας και της πίστης σας και της υπομονής σας με τον λόγο στην καλλιέργειά του για να ριζώσει, ιδού, σύντομα θα κόψετε τον καρπό αυτού, ο οποίος είναι πολυτιμότατος, ο οποίος είναι γλυκός υπεράνω καθετί γλυκού, και ο οποίος είναι λευκός υπεράνω καθετί λευκού, μάλιστα, και αγνός υπεράνω καθετί αγνού, και θα φάτε από τον καρπό αυτό μέχρις ότου χορτάσετε, ώστε να μην πεινάσετε πια, ούτε να διψάσετε.

43 Τότε, αδελφοί μου, θα δρέψετε την αμοιβή της πίστης σας, και της επιμέλειάς σας, και της υπομονής σας, και της μακροθυμίας σας, που περιμένατε το δέντρο για να αποφέρει καρπό σε εσάς.

And because of your diligence and your faith and your patience with the word in nourishing it, that it may take root in you, behold, by and by ye shall pluck the fruit thereof, which is most precious, which is sweet above all that is sweet, and which is white above all that is white, yea, and pure above all that is pure; and ye shall feast upon this fruit even until ye are filled, that ye hunger not, neither shall ye thirst.

Then, my brethren, ye shall reap the rewards of your faith, and your diligence, and patience, and long-suffering, waiting for the tree to bring forth fruit unto you.

Άλμα 33

- 1 Τώρα, αφού είπε αυτά τα λόγια ο Άλμα, τον ρώτησαν επιθυμώντας να μάθουν αν έπρεπε να πιστεύουν σε έναν Θεό, για να μπορέσουν να αποκτήσουν τον καρπό για τον οποίο τους είχε μιλήσει, δηλαδή πώς να σπείρουν τον σπόρο, δηλαδή τον λόγο εκείνο για τον οποίο τους είχε μιλήσει, ο οποίος, είπε, πρέπει να φυτευτεί μέσα στην καρδιά τους. Δηλαδή με ποιον τρόπο θα έπρεπε να αρχίσουν να ασκούν την πίστη τους.
- 2 Και ο Άλμα τους είπε: Ιδού, είπατε ότι δεν μπορούσατε να λατρέψετε τον Θεό σας, επειδή εκδιωχθήκατε από τις συναγωγές σας. Όμως ιδού, εγώ σας λέω, αν νομίζετε ότι δεν μπορείτε να λατρεύετε τον Θεό, κάνετε μεγάλο λάθος, και πρέπει να ερευνήσετε τις γραφές. Αν νομίζετε ότι αυτό σας το έχουν διδάξει, δεν τις καταλαβαίνετε.
- 3 Θυμάστε να έχετε διαβάσει τι έχει πει ο Ζένος, ο προφήτης της αρχαίας εποχής, σχετικά με την προσευχή ή τη λατρεία;
- 4 Γιατί αυτός είπε: Είσαι πολυεύσπλαχνος, ω Θεέ, επειδή έχεις εισακούσει την προσευχή μου, ακόμα κι όταν ήμουν στην έρημο. Μάλιστα, ήσουν πολυεύσπλαχνος όταν προσευχήθηκα σχετικά με αυτούς που ήταν οι εχθροί μου, και εσύ τους έστρεψες σε μένα.
- 5 Μάλιστα, ω Θεέ, και ήσουν πολυεύσπλαχνος προς εμένα όταν σε επικαλέστηκα στο χωράφι μου, όταν σε επικαλέστηκα με την προσευχή μου, και με άκουσες.
- 6 Και πάλι, ω Θεέ, όταν στράφηκα στο σπίτι μου εσύ με άκουσες κατά την προσευχή μου.
- 7 Και όταν στράφηκα στον ιδιωτικό χώρο μου, ω Κύριε, και προσευχήθηκα σε σένα, με άκουσες.
- 8 Μάλιστα, είσαι πολυεύσπλαχνος προς τα τέκνα σου όταν σε επικαλούνται, για να ακουστούν από εσένα και όχι από τους ανθρώπους, και θα τους ακούσεις.
- 9 Μάλιστα, ω Θεέ, ήσουν πολυεύσπλαχνος προς έμενα, και άκουσες τις κραυγές μου ανάμεσα στα εκκλησιάσματά σου.
- 10 Μάλιστα, και με άκουσες επίσης όταν εξεδιώχθην και περιφρονήθηκα από τους εχθρούς μου, μάλιστα, άκουσες τις κραυγές μου, και θύμωσες με τους εχθρούς μου, και τους επισκέφτηκες στον θυμό Σου με ταχύτατο όλεθρο.

Alma 33

Now after Alma had spoken these words, they sent forth unto him desiring to know whether they should believe in one God, that they might obtain this fruit of which he had spoken, or how they should plant the seed, or the word of which he had spoken, which he said must be planted in their hearts; or in what manner they should begin to exercise their faith.

And Alma said unto them: Behold, ye have said that ye could not worship your God because ye are cast out of your synagogues. But behold, I say unto you, if ye suppose that ye cannot worship God, ye do greatly err, and ye ought to search the scriptures; if ye suppose that they have taught you this, ye do not understand them.

Do ye remember to have read what Zenos, the prophet of old, has said concerning prayer or worship?

For he said: Thou art merciful, O God, for thou hast heard my prayer, even when I was in the wilderness; yea, thou wast merciful when I prayed concerning those who were mine enemies, and thou didst turn them to me.

Yea, O God, and thou wast merciful unto me when I did cry unto thee in my field; when I did cry unto thee in my prayer, and thou didst hear me.

And again, O God, when I did turn to my house thou didst hear me in my prayer.

And when I did turn unto my closet, O Lord, and prayed unto thee, thou didst hear me.

Yea, thou art merciful unto thy children when they cry unto thee, to be heard of thee and not of men, and thou wilt hear them.

Yea, O God, thou hast been merciful unto me, and heard my cries in the midst of thy congregations.

Yea, and thou hast also heard me when I have been cast out and have been despised by mine enemies; yea, thou didst hear my cries, and wast angry with mine enemies, and thou didst visit them in thine anger with speedy destruction.

11 Και με άκουσες λόγω των βασάνων μου και της ειλικρίνειάς μου. Και είναι για χάρη του Υιού Σου που υπήρξες έτσι πολυεύσπλαχνος σε μένα. Γι' αυτό θα σε επικαλεστώ σε όλα τα βάσανά μου, επειδή σε σένα είναι η χαρά μου, επειδή έχεις απομακρύνει τις κρίσεις Σου από εμένα, χάρη του Υιού Σου.

12 Και τώρα ο Άλμα τους είπε: Πιστεύετε αυτές τις γραφές που έχουν γραφεί από αυτούς τους παλαιούς;

13 Ιδού, αν πιστεύετε, πρέπει να πιστέψετε αυτό που είπε ο Ζένος, επειδή ιδού, αυτός είπε: Απομάκρυνες τις κρίσεις Σου χάρη του Υιού Σου.

14 Τώρα ιδού, αδελφοί μου, θα ήθελα να σας ρωτήσω αν έχετε διαβάσει τις γραφές. Αν τις έχετε διαβάσει, πώς μπορείτε να μην πιστεύετε στον Υιό του Θεού;

15 Γιατί δεν έχει γραφεί ότι μόνο ο Ζένος μίλησε γι' αυτά τα πράγματα, αλλά και ο Ζενόκ επίσης μίλησε γι' αυτά —

16 Γιατί ιδού, είπε: Είσαι θυμωμένος, ω Κύριε, με αυτόν τον λαό, επειδή αρνούνται να καταλάβουν τα ελέη Σου, τα οποία τους έχεις απονείμει χάρη του Υιού Σου.

17 Και τώρα, αδελφοί μου, βλέπετε ότι ένας δεύτερος προφήτης της παλαιάς εποχής έχει καταθέσει μαρτυρία για τον Υιό του Θεού, και επειδή οι άνθρωποι αρνούνταν να καταλάβουν τα λόγια του τον λιθοβόλησαν μέχρι θανάτου.

18 Όμως ιδού, αυτό δεν είναι όλο. Αυτοί δεν είναι οι μόνοι που έχουν μιλήσει σχετικά με τον Υιό του Θεού.

19 Ιδού, μίλησε γι' αυτόν ο Μωυσής. Μάλιστα, και ιδού, ένα σύμβολο υψώθηκε στην έρημο, ώστε όποιος το κοίταζε μπορούσε να ζήσει. Και πολλοί κοίταξαν και έζησαν.

20 Όμως λίγοι κατάλαβαν τη σημασία αυτών των πραγμάτων, και αυτό εξαιτίας της σκληρότητας της καρδιάς τους. Όμως υπήρχαν πολλοί που είχαν σκληρύνει τόσο που δεν ήθελαν να κοιτάξουν, γι' αυτό χάθηκαν. Τώρα ο λόγος που δεν ήθελαν να κοιτάξουν είναι επειδή δεν πίστευαν ότι θα τους θεράπευε.

21 Αχ αδελφοί μου, αν μπορούσατε να θεραπευθείτε απλώς με το να ρίξετε ματιές για να θεραπευθείτε, δεν θα κοιτούσατε γρήγορα, ή θα προτιμούσατε να σκληρύνετε την καρδιά σας με απιστία, και να είστε οκνηροί, ώστε να μη θέλετε να ρίξετε γύρω ματιές, ώστε να χαθείτε;

And thou didst hear me because of mine afflictions and my sincerity; and it is because of thy Son that thou hast been thus merciful unto me, therefore I will cry unto thee in all mine afflictions, for in thee is my joy; for thou hast turned thy judgments away from me, because of thy Son.

And now Alma said unto them: Do ye believe those scriptures which have been written by them of old?

Behold, if ye do, ye must believe what Zenos said; for, behold he said: Thou hast turned away thy judgments because of thy Son.

Now behold, my brethren, I would ask if ye have read the scriptures? If ye have, how can ye disbelieve on the Son of God?

For it is not written that Zenos alone spake of these things, but Zenock also spake of these things—

For behold, he said: Thou art angry, O Lord, with this people, because they will not understand thy mercies which thou hast bestowed upon them because of thy Son.

And now, my brethren, ye see that a second prophet of old has testified of the Son of God, and because the people would not understand his words they stoned him to death.

But behold, this is not all; these are not the only ones who have spoken concerning the Son of God.

Behold, he was spoken of by Moses; yea, and behold a type was raised up in the wilderness, that whosoever would look upon it might live. And many did look and live.

But few understood the meaning of those things, and this because of the hardness of their hearts. But there were many who were so hardened that they would not look, therefore they perished. Now the reason they would not look is because they did not believe that it would heal them.

O my brethren, if ye could be healed by merely casting about your eyes that ye might be healed, would ye not behold quickly, or would ye rather harden your hearts in unbelief, and be slothful, that ye would not cast about your eyes, that ye might perish?

22 Αν είναι έτσι, μεγάλη δυστυχία θα πέσει επάνω σας. Όμως αν δεν είναι έτσι, τότε ρίξτε ματιές και αρχίστε να πιστεύετε στον Υιό του Θεού, ότι θα έλθει για να λυτρώσει τον λαό Του, και ότι θα υποφέρει και θα πεθάνει για να εξιλεωθεί για τις αμαρτίες τους. Και ότι θα εγερθεί ξανά από τους νεκρούς, πράγμα το οποίο θα πραγματοποιήσει την ανάσταση, ώστε όλοι οι άνθρωποι θα σταθούν εμπρός Του, για να κριθούν κατά την τελευταία ημέρα της κρίσεως, σύμφωνα με τα έργα τους.

23 Και τώρα, αδελφοί μου, επιθυμώ να φυτέψετε αυτόν τον λόγο στην καρδιά σας, και καθώς αρχίζει να διογκώνεται, έτσι να τον καλλιεργείτε με την πίστη σας. Και ιδού, θα γίνει δένδρο που θα φυτρώσει από μέσα σας προς ζωή αιώνια. Και τότε είτε ο Θεός να σας επιτρέψει να γίνουν τα βάρη σας ελαφριά, μέσω της χαράς του Υιού Του. Και αυτά όλα μπορείτε να τα πράξετε αν θέλετε. Αμήν.

If so, wo shall come upon you; but if not so, then cast about your eyes and begin to believe in the Son of God, that he will come to redeem his people, and that he shall suffer and die to atone for their sins; and that he shall rise again from the dead, which shall bring to pass the resurrection, that all men shall stand before him, to be judged at the last and judgment day, according to their works.

And now, my brethren, I desire that ye shall plant this word in your hearts, and as it beginneth to swell even so nourish it by your faith. And behold, it will become a tree, springing up in you unto everlasting life. And then may God grant unto you that your burdens may be light, through the joy of his Son. And even all this can ye do if ye will. Amen.

Άλμα 34

- 1 Και τώρα συνέβη ώστε αφού ο Άλμα τους είπε αυτά τα λόγια, κάθισε κάτω στο έδαφος, και ο Αμουλέκ σηκώθηκε και άρχισε να τους διδάσκει, λέγοντας:
- 2 Αδελφοί μου, νομίζω ότι είναι αδύνατον να αγνοήσετε αυτά που έχουν λεχθεί σχετικά με τον ερχομό του Χριστού, για τον οποίο διδάξαμε ότι είναι ο Υιός του Θεού. Μάλιστα, ξέρω ότι αυτά σας διδάχτηκαν πλουσιοπάροχα πριν από την αποστασία σας από εμάς.
- 3 Και καθώς ζητήσατε από τον αγαπημένο μου αδελφό να σας γνωστοποιήσει τι θα πρέπει να κάνετε, εξαιτίας των βασάνων σας, και εκείνος σας έχει μιλήσει κάπως για να σας προετοιμάσει τον νου, μάλιστα, και σας έχει προτρέψει να έχετε πίστη και υπομονή —
- 4 Μάλιστα, και ακόμα να έχετε τόση πίστη όσο έστω για να φυτέψετε τον λόγο στην καρδιά σας, για να δοκιμάσετε το πείραμα της καλοσύνης του.
- 5 Και έχουμε δει ότι το μεγάλο ερώτημα που είναι μέσα στο μυαλό σας είναι αν ο λόγος βρίσκεται στον Υιό του Θεού ή αν δεν θα υπάρξει Χριστός.
- 6 Και επίσης είδατε ότι ο αδελφός μου σας απέδειξε, σε πολλές περιπτώσεις, ότι ο λόγος είναι εν Χριστώ προς σωτηρία.
- 7 Ο αδελφός μου έχει επικαλεστεί τα λόγια του Ζένου, ότι λύτρωση επέρχεται μέσω του Υιού του Θεού και επίσης έχει επικαλεστεί τα λόγια του Ζενόκ. Και επίσης αναφέρθηκε στον Μωυσή, για να αποδείξει ότι όλα αυτά είναι αλήθεια.
- 8 Και τώρα, ιδού, θα σας καταθέσω τη μαρτυρία μου εγώ ο ίδιος, ότι αυτά είναι αληθινά. Ιδού, σας λέω, ότι ξέρω ότι ο Χριστός θα έλθει ανάμεσα στα τέκνα των ανθρώπων, για να πάρει επάνω του τις παραβάσεις του λαού του, και ότι θα εξιλεωθεί για τις αμαρτίες του κόσμου, επειδή ο Κύριος ο Θεός το έχει πει.
- 9 Γιατί είναι σκόπιμο να γίνει μια εξιλέωση, επειδή σύμφωνα με το μέγα σχέδιο του Αιώνιου Θεού πρέπει να γίνει εξιλέωση, ειδάλλως όλη η ανθρωπότητα πρέπει αναπόφευκτα να αφανιστεί. Μάλιστα, όλοι έχουν σκληρύνει. Μάλιστα, όλοι έχουν υποστεί την πτώση και έχουν χαθεί και πρέπει να αφανιστούν εκτός αν παρεμβληθεί η εξιλέωση η οποία είναι αναγκαία να γίνει.

Alma 34

And now it came to pass that after Alma had spoken these words unto them he sat down upon the ground, and Amulek arose and began to teach them, saying:

My brethren, I think that it is impossible that ye should be ignorant of the things which have been spoken concerning the coming of Christ, who is taught by us to be the Son of God; yea, I know that these things were taught unto you bountifully before your dissension from among us.

And as ye have desired of my beloved brother that he should make known unto you what ye should do, because of your afflictions; and he hath spoken somewhat unto you to prepare your minds; yea, and he hath exhorted you unto faith and to patience—

Yea, even that ye would have so much faith as even to plant the word in your hearts, that ye may try the experiment of its goodness.

And we have beheld that the great question which is in your minds is whether the word be in the Son of God, or whether there shall be no Christ.

And ye also beheld that my brother has proved unto you, in many instances, that the word is in Christ unto salvation.

My brother has called upon the words of Zenos, that redemption cometh through the Son of God, and also upon the words of Zenock; and also he has appealed unto Moses, to prove that these things are true.

And now, behold, I will testify unto you of myself that these things are true. Behold, I say unto you, that I do know that Christ shall come among the children of men, to take upon him the transgressions of his people, and that he shall atone for the sins of the world; for the Lord God hath spoken it.

For it is expedient that an atonement should be made; for according to the great plan of the Eternal God there must be an atonement made, or else all mankind must unavoidably perish; yea, all are hardened; yea, all are fallen and are lost, and must perish except it be through the atonement which it is expedient should be made.

- 10 Πατί είναι σκόπιμο να γίνει μια μεγάλη και τελευταία θυσία. Μάλιστα, όχι θυσία ανθρώπου, ούτε ζώου, ούτε κανενός είδους πτηνού, επειδή δεν θα είναι ανθρώπινη θυσία. Όμως πρέπει να είναι μια απέραντη και αιώνια θυσία.
- 11 Λοιπόν δεν υπάρχει κανένας άνθρωπος που να μπορεί να θυσιάσει το ίδιο του το αίμα το οποίο να εξιλεώσει τις αμαρτίες ενός άλλου. Λοιπόν, αν ένας άνθρωπος δολοφονήσει, ιδού, θα αφαιρέσει ο νόμος μας, που είναι δίκαιος, τη ζωή του αδελφού του; Σας λέω, Όχι.
- 12 Όμως ο νόμος απαιτεί τη ζωή εκείνου ο οποίος έχει δολοφονήσει. Γι' αυτό δεν μπορεί να υπάρξει τίποτα που να είναι λιγότερο από μία απέραντη εξιλέωση, που να επαρκέσει για τις αμαρτίες του κόσμου.
- 13 Γι' αυτό, είναι σκόπιμο να υπάρξει μία μεγάλη και τελευταία θυσία, και τότε θα υπάρξει, δηλαδή είναι αναγκαίο να υπάρξει μία παύση στο χύσιμο αίματος. Τότε ο νόμος του Μωυσή θα εκπληρωθεί. Μάλιστα, όλος θα εκπληρωθεί, κάθε γιώτα και μία κεραία, και τίποτα δεν θα καταργηθεί.
- 14 Και ιδού, αυτό είναι όλο το νόημα του νόμου. Το παραμικρό υπονοεί αυτήν τη μεγάλη και τελευταία θυσία. Και αυτή η μεγάλη και τελευταία θυσία θα είναι ο Υιός του Θεού, μάλιστα, απέραντη και αιώνια.
- 15 Και έτσι θα φέρει τη σωτηρία σε όλους όσοι θα πιστέψουν στο όνομά του, αφού αυτός είναι η πρόθεση της τελευταίας αυτής θυσίας, να εφαρμοστούν τα σπλάχνα ελέους, που υπερισχύει της δικαιοσύνης, και παρέχει τα μέσα στους ανθρώπους να μπορούν να έχουν πίστη προς μετάνοια.
- 16 Και έτσι η ευσπλαχνία μπορεί να ικανοποιεί τις απαιτήσεις της δικαιοσύνης, και τους περικλείει στην αγκάλη της ασφάλειας, ενώ εκείνος που δεν εξασκεί πίστη προς μετάνοια εκτίθεται στις απαιτήσεις ολόκληρου του νόμου της δικαιοσύνης. Γι' αυτό, μόνο προς εκείνον που έχει πίστη προς μετάνοια εφαρμόζεται το μέγα και αιώνιο σχέδιο της απολύτρωσης.
- 17 Γι' αυτό, είτε ο Θεός να σας αφήσει, αδελφοί μου, να αρχίσετε να ασκείτε την πίστη σας προς μετάνοια, ώστε να αρχίσετε να επικαλείστε το άγιο όνομά Του, ώστε να έχει ευσπλαχνία προς εσάς.
- 18 Μάλιστα, αναφωνήστε προς Αυτόν για ευσπλαχνία· διότι είναι ισχυρός στο να σώζει.

For it is expedient that there should be a great and last sacrifice; yea, not a sacrifice of man, neither of beast, neither of any manner of fowl; for it shall not be a human sacrifice; but it must be an infinite and eternal sacrifice.

Now there is not any man that can sacrifice his own blood which will atone for the sins of another. Now, if a man murdereth, behold will our law, which is just, take the life of his brother? I say unto you, Nay.

But the law requireth the life of him who hath murdered; therefore there can be nothing which is short of an infinite atonement which will suffice for the sins of the world.

Therefore, it is expedient that there should be a great and last sacrifice, and then shall there be, or it is expedient there should be, a stop to the shedding of blood; then shall the law of Moses be fulfilled; yea, it shall be all fulfilled, every jot and tittle, and none shall have passed away.

And behold, this is the whole meaning of the law, every whit pointing to that great and last sacrifice; and that great and last sacrifice will be the Son of God, yea, infinite and eternal.

And thus he shall bring salvation to all those who shall believe on his name; this being the intent of this last sacrifice, to bring about the bowels of mercy, which overpowereth justice, and bringeth about means unto men that they may have faith unto repentance.

And thus mercy can satisfy the demands of justice, and encircles them in the arms of safety, while he that exercises no faith unto repentance is exposed to the whole law of the demands of justice; therefore only unto him that has faith unto repentance is brought about the great and eternal plan of redemption.

Therefore may God grant unto you, my brethren, that ye may begin to exercise your faith unto repentance, that ye begin to call upon his holy name, that he would have mercy upon you;

Yea, cry unto him for mercy; for he is mighty to save.

- 19 Μάλιστα, δείξτε ταπεινότητα, και συνεχίστε με προσευχή προς Εκείνον.
- 20 Αναφωνήστε προς Αυτόν όταν είστε στους αγρούς, μάλιστα, για τα κοπάδια σας.
- 21 Αναφωνήστε προς Αυτόν στα σπίτια σας, μάλιστα, για όλο το σπιτικό σας, και το πρωί, και το μεσημέρι, και το βράδυ.
- 22 Μάλιστα, αναφωνήστε προς Αυτόν εναντίον της δύναμης των εχθρών σας.
- 23 Μάλιστα, αναφωνήστε προς Αυτόν εναντίον του διαβόλου, που είναι εχθρός κάθε χρηστότητας.
- 24 Αναφωνήστε προς Αυτόν για τη συγκομιδή των αγρών σας, ώστε σχετικά με αυτήν να ευημερείτε.
- 25 Αναφωνήστε για τα κοπάδια των αγρών σας, ώστε να πληθαίνουν.
- 26 Όμως αυτό δεν είναι αρκετό. Πρέπει να ξεχειλίζει η ψυχή σας προς Αυτόν στα μικρά ιδιαίτερα σας δωμάτια, και στους κρυφούς σας χώρους, και στην έρημό σας.
- 27 Μάλιστα, και όταν δεν αναφωνείτε προς τον Κύριο, αφήστε την καρδιά σας να είναι γεμάτη, ελκυσμένη διαρκώς από προσευχή προς Εκείνον, για το καλό σας, και επίσης για το καλό αυτών που είναι τριγύρω σας.
- 28 Και τώρα, ιδού, αγαπημένοι μου αδελφοί, σας λέω, μη νομίζετε ότι αυτό είναι όλο· επειδή αφού κάνετε όλα αυτά, αν διώξετε τους έχοντας ανάγκη, και τους γυμνούς, και δεν επισκέπτεστε τους ασθενείς και τους βασανισμένους, και δεν παραχωρείτε από τα υπάρχοντά σας, αν έχετε, σε εκείνους που βρίσκονται σε ανάγκη – σας λέω, αν δεν κάνετε οποιοδήποτε από αυτά, ιδού, η προσευχή σας είναι μάταιη, και δεν σας ωφελεί σε τίποτα, και είστε σαν υποκριτές που αρνούνται την πίστη.
- 29 Γι' αυτό, αν δεν θυμάστε να είστε ελεήμονες, είστε σαν σκουριά, την οποία οι μεταλλουργοί πετούν, (αφού δεν έχει καμιά αξία) και ποδοπατάται κάτω από τα πόδια των ανθρώπων.
- 30 Και τώρα, αδελφοί μου, θα ήθελα, αφού λάβατε τόσες πολλές μαρτυρίες, βλέποντας ότι οι άγιες γραφές μαρτυρούν γι' αυτά, να προχωρήσετε και να καρποφορήσετε προς μετάνοια.

Yea, humble yourselves, and continue in prayer unto him.

Cry unto him when ye are in your fields, yea, over all your flocks.

Cry unto him in your houses, yea, over all your household, both morning, mid-day, and evening.

Yea, cry unto him against the power of your enemies.

Yea, cry unto him against the devil, who is an enemy to all righteousness.

Cry unto him over the crops of your fields, that ye may prosper in them.

Cry over the flocks of your fields, that they may increase.

But this is not all; ye must pour out your souls in your closets, and your secret places, and in your wilderness.

Yea, and when you do not cry unto the Lord, let your hearts be full, drawn out in prayer unto him continually for your welfare, and also for the welfare of those who are around you.

And now behold, my beloved brethren, I say unto you, do not suppose that this is all; for after ye have done all these things, if ye turn away the needy, and the naked, and visit not the sick and afflicted, and impart of your substance, if ye have, to those who stand in need—I say unto you, if ye do not any of these things, behold, your prayer is vain, and availeth you nothing, and ye are as hypocrites who do deny the faith.

Therefore, if ye do not remember to be charitable, ye are as dross, which the refiners do cast out, (it being of no worth) and is trodden under foot of men.

And now, my brethren, I would that, after ye have received so many witnesses, seeing that the holy scriptures testify of these things, ye come forth and bring fruit unto repentance.

31 Μάλιστα, θα ήθελα να προχωρήσετε και να μη σκληρύνετε πια την καρδιά σας. Γιατί ιδού, τώρα είναι ο καιρός και η ημέρα της σωτηρίας σας. Και γι' αυτό, αν μετανοήσετε και δεν σκληρύνετε την καρδιά σας, αμέσως το μέγα σχέδιο της απολύτρωσης θα εφαρμοστεί σε σας.

32 Επειδή, ιδού, αυτή η ζωή είναι ο καιρός για να προετοιμαστούν οι άνθρωποι να συναντήσουν τον Θεό. Μάλιστα, ιδού, η ημέρα αυτής της ζωής είναι η ημέρα για να επιτελέσουν οι άνθρωποι τα έργα τους.

33 Και τώρα, όπως σας είπα πριν, αφού είχατε τόσες πολλές μαρτυρίες, γι' αυτό σας ικετεύω να μην αναβάλετε ως το τέλος την ημέρα της μετάνοιάς σας. Γιατί ύστερα από αυτήν την ημέρα της ζωής, η οποία μας δίνεται για να προετοιμαστούμε για την αιωνιότητα, ιδού, αν δεν βελτιώσουμε τον χρόνο μας ενώ είμαστε σε αυτήν τη ζωή, μετά έρχεται η νύχτα του σκότους όπου δεν μπορεί να επιτελεστεί καμία εργασία.

34 Δεν μπορείτε να πείτε, όταν βρεθείτε σε αυτήν τη φοβερή κρίσιμη στιγμή ότι θα μετανοήσω, θα επιστρέψω στον Θεό μου. Όχι, δεν μπορείτε να το πείτε αυτό, διότι το ίδιο αυτό πνεύμα που κατέχει το σώμα σας τον καιρό που φεύγετε από αυτήν τη ζωή, το ίδιο αυτό πνεύμα θα έχει τη δύναμη να κατέχει το σώμα σας σε εκείνον τον αιώνιο κόσμο.

35 Γιατί ιδού, αν έχετε αναβάλει την ημέρα της μετάνοιάς σας μέχρι τον θάνατο, ιδού, έχετε υποταχθεί στο πνεύμα του διαβόλου, και θα σας σφραγίσει δικούς του. Γι' αυτό, το Πνεύμα του Κυρίου έχει αποσυρθεί από εσάς, και δεν έχει θέση μέσα σας, και ο διάβολος έχει απόλυτη εξουσία επάνω σας. Και αυτή είναι η τελική κατάσταση των κακών.

36 Και αυτό το ξέρω γιατί ο Κύριος είπε ότι δεν κατοικεί σε ανόσιους ναούς, αλλά στις καρδιές των δίκαιων κατοικεί Εκείνος. Μάλιστα, και επίσης είπε ότι οι δίκαιοι θα καθίσουν μέσα στο βασίλειό Του, και δεν θα ξαναβγούν πια, αλλά τα ενδύματά τους θα γίνουν λευκά μέσω του αίματος του Αμνού.

37 Και τώρα, αγαπημένοι μου αδελφοί, επιθυμώ να τα θυμάστε αυτά, και να κατεργαστείτε τη σωτηρία σας με φόβο εμπρός στον Θεό, και να μην αρνείστε πλέον τον ερχομό του Χριστού.

Yea, I would that ye would come forth and harden not your hearts any longer; for behold, now is the time and the day of your salvation; and therefore, if ye will repent and harden not your hearts, immediately shall the great plan of redemption be brought about unto you.

For behold, this life is the time for men to prepare to meet God; yea, behold the day of this life is the day for men to perform their labors.

And now, as I said unto you before, as ye have had so many witnesses, therefore, I beseech of you that ye do not procrastinate the day of your repentance until the end; for after this day of life, which is given us to prepare for eternity, behold, if we do not improve our time while in this life, then cometh the night of darkness wherein there can be no labor performed.

Ye cannot say, when ye are brought to that awful crisis, that I will repent, that I will return to my God. Nay, ye cannot say this; for that same spirit which doth possess your bodies at the time that ye go out of this life, that same spirit will have power to possess your body in that eternal world.

For behold, if ye have procrastinated the day of your repentance even until death, behold, ye have become subjected to the spirit of the devil, and he doth seal you his; therefore, the Spirit of the Lord hath withdrawn from you, and hath no place in you, and the devil hath all power over you; and this is the final state of the wicked.

And this I know, because the Lord hath said he dwelleth not in unholy temples, but in the hearts of the righteous doth he dwell; yea, and he has also said that the righteous shall sit down in his kingdom, to go no more out; but their garments should be made white through the blood of the Lamb.

And now, my beloved brethren, I desire that ye should remember these things, and that ye should work out your salvation with fear before God, and that ye should no more deny the coming of Christ;

- 38 Ὡστε να μην αντιτίθεσθε πια στο Ἅγιο Πνεῦμα, αλλά να το δεχτείτε, και να πάρετε επάνω σας το όνομα του Χριστού. Να δείξετε ταπεινότητα μέχρι το χώμα, και να λατρεύετε τον Θεό, σε οποιοδήποτε μέρος κι αν είστε, κατά το πνεῦμα και κατά την αλήθεια, και να ζείτε δίνοντας ευχαριστίες καθημερινά, για τα πολλά ελέη και τις πολλές ευλογίες που σας απονέμει.
- 39 Μάλιστα, και επίσης σας παροτρύνω, αδελφοί μου, να προσέχετε να προσεύχεστε συνεχώς, για να μην οδηγηθείτε σε σφάλματα από τους πειρασμούς του διαβόλου, για να μη σας υπερνικήσει, για να μην υποταχθείτε σε αυτόν κατά την τελευταία ημέρα. Γιατί ιδού, δεν σας αμείβει με τίποτα καλό.
- 40 Και τώρα, αγαπημένοι μου αδελφοί, θα σας παροτρύνω να έχετε υπομονή, και να αντέχετε κάθε είδους βάσανα, ώστε να μη μέμφεστε εκείνους που σας έδιωξαν εξαιτίας της υπερβολικής σας φτώχειας, μην τυχόν και γίνετε αμαρτωλοί σαν κι εκείνους.
- 41 Ὅμως να έχετε υπομονή, και να υποφέρετε τα βάσανα αυτά, με σταθερή ελπίδα ότι κάποια μέρα θα αναπαυθείτε από όλα σας τα βάσανα.

That ye contend no more against the Holy Ghost, but that ye receive it, and take upon you the name of Christ; that ye humble yourselves even to the dust, and worship God, in whatsoever place ye may be in, in spirit and in truth; and that ye live in thanksgiving daily, for the many mercies and blessings which he doth bestow upon you.

Yea, and I also exhort you, my brethren, that ye be watchful unto prayer continually, that ye may not be led away by the temptations of the devil, that he may not overpower you, that ye may not become his subjects at the last day; for behold, he rewardeth you no good thing.

And now my beloved brethren, I would exhort you to have patience, and that ye bear with all manner of afflictions; that ye do not revile against those who do cast you out because of your exceeding poverty, lest ye become sinners like unto them;

But that ye have patience, and bear with those afflictions, with a firm hope that ye shall one day rest from all your afflictions.

Άλμα 35

- 1 Τώρα συνέβη ώστε αφού τελείωσε αυτά τα λόγια ο Αμουλέκ, απεσύρθησαν από το πλήθος και εισήλθαν στη χώρα του Ιερσόν.
- 2 Μάλιστα, και οι υπόλοιποι από τους αδελφούς, αφού κήρυξαν τον λόγο του Θεού στους Ζωραμίτες, εισήλθαν επίσης στη γη του Ιερσόν.
- 3 Και συνέβη ώστε αφού είχε συσκεφθεί το πιο δημοφιλές τμήμα των Ζωραμιτών σχετικά με τα λόγια που είχαν κηρυχθεί προς αυτούς, θύμωσαν εξαιτίας του λόγου του Θεού, γιατί κατέστρεψε την πανουργία τους. Γι' αυτό δεν θα εισάκουγαν τα λόγια.
- 4 Και έστειλαν και συγκέντρωσαν όλο τον λαό από όλη τη χώρα, και συσκέφθηκαν μαζί τους σχετικά με τα λόγια που είχαν ειπωθεί.
- 5 Τώρα οι κυβερνήτες τους και οι ιερείς τους και οι διδάσκαλοί τους δεν άφησαν τον λαό να μάθει σχετικά με τις επιθυμίες τους. Γι' αυτό, ανακάλυψαν κρυφά τις σκέψεις όλου του λαού.
- 6 Και συνέβη ώστε αφού ανακάλυψαν τη σκέψη όλων των ανθρώπων, αυτών που ήταν υπέρ των λόγων που είχαν ειπωθεί από τον Άλμα και τους αδελφούς του, εξεδιώχθησαν από τη χώρα. Και ήταν πολλοί. Και ήλθαν κι αυτοί στη γη του Ιερσόν.
- 7 Και συνέβη ώστε ο Άλμα και οι αδελφοί του τους τέλεσαν διακονία.
- 8 Τώρα ο λαός των Ζωραμιτών ήταν θυμωμένος με τον λαό του Αμμών που βρισκόταν στο Ιερσόν, και ο αρχικυβερνήτης των Ζωραμιτών, όντας πολύ κακός άνθρωπος, έστειλε στον λαό του Αμμών και τους ζητούσε να διώξουν από τη χώρα τους όλους εκείνους που ήλθαν από αυτούς στη χώρα τους.
- 9 Και έπνευσε πολλές απειλές εναντίον τους. Και τότε ο λαός του Αμμών δεν φοβήθηκε τα λόγια τους, γι' αυτό δεν τους έδιωξαν, αλλά δέχτηκαν όλους τους φτωχούς των Ζωραμιτών που ήλθαν σε αυτούς. Και τους έθρεψαν και τους έντυσαν και τους έδωσαν γη για κληρονομιά τους, και τους χορήγησαν ανάλογα με τις ανάγκες τους.

Alma 35

Now it came to pass that after Amulek had made an end of these words, they withdrew themselves from the multitude and came over into the land of Jershon.

Yea, and the rest of the brethren, after they had preached the word unto the Zoramites, also came over into the land of Jershon.

And it came to pass that after the more popular part of the Zoramites had consulted together concerning the words which had been preached unto them, they were angry because of the word, for it did destroy their craft; therefore they would not hearken unto the words.

And they sent and gathered together throughout all the land all the people, and consulted with them concerning the words which had been spoken.

Now their rulers and their priests and their teachers did not let the people know concerning their desires; therefore they found out privily the minds of all the people.

And it came to pass that after they had found out the minds of all the people, those who were in favor of the words which had been spoken by Alma and his brethren were cast out of the land; and they were many; and they came over also into the land of Jershon.

And it came to pass that Alma and his brethren did minister unto them.

Now the people of the Zoramites were angry with the people of Ammon who were in Jershon, and the chief ruler of the Zoramites, being a very wicked man, sent over unto the people of Ammon desiring them that they should cast out of their land all those who came over from them into their land.

And he breathed out many threatenings against them. And now the people of Ammon did not fear their words; therefore they did not cast them out, but they did receive all the poor of the Zoramites that came over unto them; and they did nourish them, and did clothe them, and did give unto them lands for their inheritance; and they did administer unto them according to their wants.

- 10 Τώρα αυτό ερέθισε τους Ζωραμίτες σε θυμό εναντίον του λαού του Αμμών, και άρχισαν να αναμιγνύονται με τους Λαμανίτες και να τους ερεθίζουν κι αυτούς σε θυμό εναντίον τους.
- 11 Και έτσι οι Ζωραμίτες και οι Λαμανίτες άρχισαν να κάνουν προετοιμασίες για πόλεμο εναντίον του λαού του Αμμών, και επίσης εναντίον των Νεφιτών.
- 12 Και έτσι τελείωσε ο δέκατος έβδομος χρόνος της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί.
- 13 Και ο λαός του Αμμών αναχώρησε από τη γη του Ιερσόν, και εισήλθε στη γη του Μελέκ, και έκανε χώρο στη γη του Ιερσόν για τα στρατεύματα των Νεφιτών, για να πολεμήσουν με τα στρατεύματα των Λαμανιτών και τα στρατεύματα των Ζωραμιτών. Και έτσι άρχισε πόλεμος μεταξύ των Λαμανιτών και των Νεφιτών, κατά τον δέκατο όγδοο χρόνο της βασιλείας των δικαστών. Και θα δοθεί η αφήγηση των πολέμων τους στο μέλλον.
- 14 Και επέστρεψαν στη γη του Ζαραχέμλα, ο Άλμα και ο Αμμών, και οι αδελφοί τους, όπως επίσης και οι δύο υιοί του Άλμα, αφού είχαν καταστεί όργανα στα χέρια του Θεού για να φέρουν πολλούς από τους Ζωραμίτες σε μετάνοια. Και όσοι οδηγήθηκαν σε μετάνοια οδηγούντο έξω από τη χώρα τους, όμως έχουν εδάφη για κληρονομία τους στη γη του Ιερσόν, και έχουν πάρει τα όπλα για να υπερασπιστούν τον εαυτό τους και τις γυναίκες τους και τα παιδιά τους και τα εδάφη τους.
- 15 Τώρα ο Άλμα, όντας θλιμμένος για την ανομία του λαού του, μάλιστα για τους πολέμους και τις αιματοχυσίες και τις διχόνοιες που υπήρχαν ανάμεσά τους, και ενώ είχε πάει να κηρύξει τον λόγο, δηλαδή είχε σταλεί να κηρύξει τον λόγο, σε όλους τους ανθρώπους σε κάθε πόλη, και βλέποντας ότι οι καρδιές των ανθρώπων άρχισαν να γίνονται σκληρές, και ότι άρχισαν να θίγονται εξαιτίας της αυστηρότητας του λόγου, η καρδιά του ήταν υπερβολικά θλιμμένη.
- 16 Γι' αυτό, έκανε ώστε να συναθροιστούν οι υιοί του για να δώσει στον καθένα τους την ευθύνη του, χωριστά, σχετικά με εκείνα που αφορούν στη χρηστότητα. Και έχουμε την αφήγηση με τις εντολές του, αυτές που τους έδωσε σύμφωνα με το χρονικό του.

Now this did stir up the Zoramites to anger against the people of Ammon, and they began to mix with the Lamanites and to stir them up also to anger against them.

And thus the Zoramites and the Lamanites began to make preparations for war against the people of Ammon, and also against the Nephites.

And thus ended the seventeenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And the people of Ammon departed out of the land of Jershon, and came over into the land of Melek, and gave place in the land of Jershon for the armies of the Nephites, that they might contend with the armies of the Lamanites and the armies of the Zoramites; and thus commenced a war betwixt the Lamanites and the Nephites, in the eighteenth year of the reign of the judges; and an account shall be given of their wars hereafter.

And Alma, and Ammon, and their brethren, and also the two sons of Alma returned to the land of Zarahemla, after having been instruments in the hands of God of bringing many of the Zoramites to repentance; and as many as were brought to repentance were driven out of their land; but they have lands for their inheritance in the land of Jershon, and they have taken up arms to defend themselves, and their wives, and children, and their lands.

Now Alma, being grieved for the iniquity of his people, yea for the wars, and the bloodsheds, and the contentions which were among them; and having been to declare the word, or sent to declare the word, among all the people in every city; and seeing that the hearts of the people began to wax hard, and that they began to be offended because of the strictness of the word, his heart was exceedingly sorrowful.

Therefore, he caused that his sons should be gathered together, that he might give unto them every one his charge, separately, concerning the things pertaining unto righteousness. And we have an account of his commandments, which he gave unto them according to his own record.

Άλμα 36

Alma 36

- 1 Υιέ μου, δώσε ακρόαση στα λόγια μου, επειδή σου ορκίζομαι ότι εφόσον τηρήσεις τις εντολές του Θεού, θα ευημερήσεις στη χώρα.
- 2 Θα ήθελα να ενεργείς όπως εγώ έχω ενεργήσει, ενθυμούμενος την αιχμαλωσία των πατέρων μας· επειδή αυτοί ήταν σε υποδούλωση, και κανένας δεν μπορούσε να τους απελευθερώσει παρά μόνον ο Θεός του Αβραάμ και ο Θεός του Ισαάκ και ο Θεός του Ιακώβ, και ασφαλώς τους απελευθέρωσε από τα βάσανά τους.
- 3 Και τώρα, ω υιέ μου Ήλαμαν, ιδού, βρίσκεσαι στα νιάτα σου, και γι' αυτό, σε εκλιπαρώ να ακούσεις τα λόγια μου και να μάθεις από μένα, διότι ξέρω ότι όσοι βασιστούν στον Θεό, θα υποστηριχθούν κατά τις δοκιμασίες τους και τα βάσανά τους και τις δυστυχίες τους, και θα υψωθούν κατά την τελευταία ημέρα.
- 4 Και δεν θα ήθελα να νομίζεις ότι ξέρω αφ' εαυτού μου – όχι για τα υλικά αλλά για τα πνευματικά, όχι για τον σαρκικό νου αλλά για τον Θεό.
- 5 Λοιπόν, ιδού, σου λέω, αν δεν είχα γεννηθεί από τον Θεό δεν θα τα ήξερα αυτά. Όμως ο Θεός, με το στόμα του αγίου αγγέλου Του, μου τα έκανε γνωστά, όχι ότι εγώ ήμουν άξιος γι' αυτά.
- 6 Γιατί μετακινούμην με τους υιούς του Μωσία, επιζητώντας να καταστρέψουμε την εκκλησία του Θεού. Όμως ιδού, ο Θεός έστειλε τον άγιο άγγελό Του να μας σταματήσει στον δρόμο.
- 7 Και ιδού, μας μίλησε, σαν να ήταν φωνή κεραυνού, και η γη ολόκληρη έτρεμε κάτω από τα πόδια μας, και πέσαμε όλοι κάτω στη γη, διότι φόβος Κυρίου έπεσε επάνω μας.
- 8 Όμως ιδού, η φωνή μου είπε: Σήκω. Και σηκώθηκα και στάθηκα όρθιος και είδα τον άγγελο.
- 9 Και μου είπε: Αν θέλεις από μόνος σου να καταστραφείς, μην επιδιώκεις πλέον να καταστρέψεις την εκκλησία του Θεού.
- 10 Και συνέβη ώστε εγώ έπεσα στη γη, και ήταν για διάστημα τριών ημερών και τριών νυκτών που δεν μπορούσα να ανοίξω το στόμα μου, ούτε μπορούσα να χρησιμοποιήσω τα μέλη μου.

My son, give ear to my words; for I swear unto you, that inasmuch as ye shall keep the commandments of God ye shall prosper in the land.

I would that ye should do as I have done, in remembering the captivity of our fathers; for they were in bondage, and none could deliver them except it was the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob; and he surely did deliver them in their afflictions.

And now, O my son Helaman, behold, thou art in thy youth, and therefore, I beseech of thee that thou wilt hear my words and learn of me; for I do know that whosoever shall put their trust in God shall be supported in their trials, and their troubles, and their afflictions, and shall be lifted up at the last day.

And I would not that ye think that I know of myself—not of the temporal but of the spiritual, not of the carnal mind but of God.

Now, behold, I say unto you, if I had not been born of God I should not have known these things; but God has, by the mouth of his holy angel, made these things known unto me, not of any worthiness of myself;

For I went about with the sons of Mosiah, seeking to destroy the church of God; but behold, God sent his holy angel to stop us by the way.

And behold, he spake unto us, as it were the voice of thunder, and the whole earth did tremble beneath our feet; and we all fell to the earth, for the fear of the Lord came upon us.

But behold, the voice said unto me: Arise. And I arose and stood up, and beheld the angel.

And he said unto me: If thou wilt of thyself be destroyed, seek no more to destroy the church of God.

And it came to pass that I fell to the earth; and it was for the space of three days and three nights that I could not open my mouth, neither had I the use of my limbs.

- 11 Και άγγελος μου είπε περισσότερα, τα οποία άκουσαν οι αδελφοί μου, αλλά εγώ δεν τα άκουσα, γιατί όταν άκουσα τις λέξεις—Αν θέλεις να καταστραφείς από μόνος σου, μην επιδιώκεις πλέον να καταστρέψεις την εκκλησία του Θεού— με έπιασε τέτοιος μεγάλος φόβος και κατάπληξη μην τυχόν και αφανίζόμουν, ώστε έπεσα στη γη και δεν άκουσα τίποτα άλλο.
- 12 Αλλά βασανίζόμουν με αιώνια τυραννία, διότι η ψυχή μου είχε καταρρακωθεί στον ανώτατο βαθμό και βασανιζόταν από όλες τις αμαρτίες μου.
- 13 Μάλιστα, θυμήθηκα όλες τις αμαρτίες και ανομίες μου, για τις οποίες τυραννιόμουν με τους πόνους της κόλασης. Μάλιστα, είδα ότι είχα επαναστατήσει εναντίον του Θεού μου, και ότι δεν είχα τηρήσει τις άγιες εντολές Του.
- 14 Μάλιστα, και είχα δολοφονήσει πολλά από τα τέκνα του, δηλαδή τα παρέσυρα στον όλεθρο. Μάλιστα, και τελικά τόσο μεγάλες ήταν οι ανομίες μου, που και μόνο η σκέψη να βρεθώ στην παρουσία του Θεού μου βασάνιζε την ψυχή μου με απερίγραπτο τρόμο.
- 15 Αχ, σκέφτηκα, ας μπορούσα να εξορισθώ και να εξαφανισθώ και κατά το σώμα και την ψυχή, ώστε να μην προσαχθώ για να σταθώ στην παρουσία του Θεού μου, για να κριθώ για τις πράξεις μου.
- 16 Και τώρα, επί τρεις ημέρες και τρεις νύχτες βασανίζόμουν με τους πόνους μιας καταραμένης ψυχής.
- 17 Και συνέβη ώστε καθώς βασανίζόμουν έτσι με τυραννία, ενώ είχα καταρρακωθεί από την ανάμνηση των πολλών αμαρτιών μου, ιδού, θυμήθηκα επίσης που είχα ακούσει τον πατέρα μου να προφητεύει προς τον λαό σχετικά με τον ερχομό κάποιου Ιησού Χριστού, του Υιού του Θεού, για να εξιλεωθεί για τις αμαρτίες του κόσμου.
- 18 Λοιπόν, καθώς πιάστηκε το μυαλό μου επάνω σε αυτήν τη σκέψη, φώναξα μέσα στην καρδιά μου: Ω Ιησού, εσύ Υιέ του Θεού, ευσπλαχνίσου με, εμένα που βρίσκομαι στη χολή της πικρίας, και είμαι περικυκλωμένος από τις αιώνιες αλυσίδες του θανάτου.
- 19 Και τότε, ιδού, όταν το σκέφθηκα αυτό, δεν μπορούσα πλέον να θυμηθώ τους πόνους μου. Μάλιστα, δεν ήμουν πλέον καταρρακωμένος από την ανάμνηση των αμαρτιών μου.

And the angel spake more things unto me, which were heard by my brethren, but I did not hear them; for when I heard the words—If thou wilt be destroyed of thyself, seek no more to destroy the church of God—I was struck with such great fear and amazement lest perhaps I should be destroyed, that I fell to the earth and I did hear no more.

But I was racked with eternal torment, for my soul was harrowed up to the greatest degree and racked with all my sins.

Yea, I did remember all my sins and iniquities, for which I was tormented with the pains of hell; yea, I saw that I had rebelled against my God, and that I had not kept his holy commandments.

Yea, and I had murdered many of his children, or rather led them away unto destruction; yea, and in fine so great had been my iniquities, that the very thought of coming into the presence of my God did rack my soul with inexpressible horror.

Oh, thought I, that I could be banished and become extinct both soul and body, that I might not be brought to stand in the presence of my God, to be judged of my deeds.

And now, for three days and for three nights was I racked, even with the pains of a damned soul.

And it came to pass that as I was thus racked with torment, while I was harrowed up by the memory of my many sins, behold, I remembered also to have heard my father prophesy unto the people concerning the coming of one Jesus Christ, a Son of God, to atone for the sins of the world.

Now, as my mind caught hold upon this thought, I cried within my heart: O Jesus, thou Son of God, have mercy on me, who am in the gall of bitterness, and am encircled about by the everlasting chains of death.

And now, behold, when I thought this, I could remember my pains no more; yea, I was harrowed up by the memory of my sins no more.

20 Και ω, τι αγαλλίαση, και τι θαυμάσιο φως είδα.
Μάλιστα, η ψυχή μου γέμισε με αγαλλίαση τόσο
υπέριμετρη όσο ήταν ο πόνος μου!

21 Μάλιστα, σου λέω, υιέ μου, ότι δεν μπορούσε να
υπάρξει τίποτα τόσο έντονο και τόσο πικρό όσο ήταν οι
πόννοι μου. Μάλιστα, και πάλι σου λέω, υιέ μου, ότι από
την άλλη, δεν μπορεί να υπάρξει τίποτα τόσο έντονο και
γλυκό όσο ήταν η αγαλλίασή μου.

22 Μάλιστα, μου φάνηκε ότι είδα, ακριβώς όπως είδε ο
πατέρας μας ο Λεχί, τον Θεό να κάθεται επάνω στον
θρόνο του, περιβεβλημένος από αναρίθμητα πλήθη
αγγέλων, σαν να υμνούσαν και να δοξολογούσαν τον Θεό
τους. Μάλιστα, και η ψυχή μου λαχταρούσε να είναι εκεί.

23 Όμως ιδού, τα μέλη μου πήραν πάλι τη δύναμή τους,
και στάθηκα όρθιος στα πόδια μου, και φανέρωσα στον
λαό ότι είχα γεννηθεί από τον Θεό.

24 Μάλιστα, και από εκείνη τη στιγμή και μέχρι τώρα,
έχω εργασθεί ακατάπαυστα για να μπορέσω να φέρω
ψυχές σε μετάνοια, ώστε να μπορούσα να τους κάνω να
γευθούν την υπέριμετρη αγαλλίαση την οποία γεύθηκα
εγώ, ώστε να μπορούσαν κι αυτοί να γεννηθούν από τον
Θεό, και να είναι πλήρεις του Αγίου Πνεύματος.

25 Μάλιστα, και τώρα ιδού, ω υιέ μου, ο Κύριος πράγματι
μου δίνει πάρα πολύ μεγάλη χαρά στον καρπό των κόπων
μου.

26 Πατί ένεκα του λόγου που μου παρεχώρησε, ιδού,
πολλοί έχουν γεννηθεί από τον Θεό, και έχουν γευθεί
όπως έχω γευθεί εγώ, και έχουν δει με τα μάτια τους όπως
έχω δει εγώ. Γι' αυτό ξέρουν όλα αυτά για τα οποία έχω
μιλήσει, όπως τα ξέρω κι εγώ. Και η γνώση που έχω είναι
από τον Θεό.

27 Και έχω υποστηριχθεί σε δοκιμασίες και όλων των
ειδών τα βάσανα, μάλιστα, και σε κάθε είδους
ταλαιπωρία. Μάλιστα, ο Θεός με έχει απελευθερώσει
από τη φυλακή και από τα δεσμά και από τον θάνατο.
Μάλιστα, και όντως βασιζομαι σε Αυτόν, και όμως θα με
απελευθερώσει.

And oh, what joy, and what marvelous light I did be-
hold; yea, my soul was filled with joy as exceeding as was
my pain!

Yea, I say unto you, my son, that there could be noth-
ing so exquisite and so bitter as were my pains. Yea, and
again I say unto you, my son, that on the other hand,
there can be nothing so exquisite and sweet as was my
joy.

Yea, methought I saw, even as our father Lehi saw,
God sitting upon his throne, surrounded with number-
less concourses of angels, in the attitude of singing and
praising their God; yea, and my soul did long to be
there.

But behold, my limbs did receive their strength
again, and I stood upon my feet, and did manifest unto
the people that I had been born of God.

Yea, and from that time even until now, I have la-
bored without ceasing, that I might bring souls unto re-
pentance; that I might bring them to taste of the ex-
ceeding joy of which I did taste; that they might also be
born of God, and be filled with the Holy Ghost.

Yea, and now behold, O my son, the Lord doth give
me exceedingly great joy in the fruit of my labors;

For because of the word which he has imparted unto
me, behold, many have been born of God, and have
tasted as I have tasted, and have seen eye to eye as I have
seen; therefore they do know of these things of which I
have spoken, as I do know; and the knowledge which I
have is of God.

And I have been supported under trials and troubles
of every kind, yea, and in all manner of afflictions; yea,
God has delivered me from prison, and from bonds,
and from death; yea, and I do put my trust in him, and
he will still deliver me.

- 28 Και ξέρω ότι θα με εγείρει κατά την τελευταία ημέρα, για να κατοικήσω μαζί του σε δόξα. Μάλιστα, και θα τον δοξολογώ αιώνια, γιατί έβγαλε τους πατέρες μας από την Αίγυπτο, και κατάπιε στην Ερυθρά Θάλασσα τους Αιγυπτίους. Και τους οδήγησε με τη δύναμή του στη γη της επαγγελίας. Μάλιστα, και τους απελευθέρωσε από την υποδούλωση και την αιχμαλωσία πού και πού.
- 29 Μάλιστα, και έχει φέρει τους πατέρες μας επίσης από τη γη της Ιερουσαλήμ. Και επίσης, με την αιώνια δύναμή του, απελευθέρωσε και αυτούς από την υποδούλωση και την αιχμαλωσία, πού και πού, ακόμα και μέχρι την παρούσα ημέρα. Και πάντα διατηρώ στη θύμησή μου την αιχμαλωσία τους. Μάλιστα, και εσύ επίσης πρέπει να διατηρείς στη θύμησή σου, όπως κι εγώ, την αιχμαλωσία τους.
- 30 Όμως ιδού, υιέ μου, αυτό δεν είναι όλο, διότι πρέπει να ξέρεις, όπως ξέρω κι εγώ, ότι εφόσον τηρείς τις εντολές του Θεού, θα ευημερείς στη χώρα. Και πρέπει να ξέρεις επίσης ότι εφόσον δεν τηρήσεις τις εντολές του Θεού, θα αποκοπείς από την παρουσία του. Λοιπόν αυτό είναι σύμφωνα με τον λόγο Του.

And I know that he will raise me up at the last day, to dwell with him in glory; yea, and I will praise him forever, for he has brought our fathers out of Egypt, and he has swallowed up the Egyptians in the Red Sea; and he led them by his power into the promised land; yea, and he has delivered them out of bondage and captivity from time to time.

Yea, and he has also brought our fathers out of the land of Jerusalem; and he has also, by his everlasting power, delivered them out of bondage and captivity, from time to time even down to the present day; and I have always retained in remembrance their captivity; yea, and ye also ought to retain in remembrance, as I have done, their captivity.

But behold, my son, this is not all; for ye ought to know as I do know, that inasmuch as ye shall keep the commandments of God ye shall prosper in the land; and ye ought to know also, that inasmuch as ye will not keep the commandments of God ye shall be cut off from his presence. Now this is according to his word.

Άλμα 37

- 1 Και τώρα, υιέ μου Ήλαμαν, σε προστάζω να πάρεις τα χρονικά που μου έχουν εμπιστευθεί.
- 2 Και σε προστάζω επίσης να κρατήσεις ένα χρονικό του λαού αυτού, σύμφωνα με το όπως έχω κάνει εγώ, επάνω στις πλάκες του Νεφί, και να τα διαφυλάξεις όλα αυτά ιερά, ακριβώς όπως τα έχω διαφυλάξει και εγώ, διότι υπάρχει ένας σοφός σκοπός που διαφυλάσσονται.
- 3 Και αυτές οι πλάκες από ορείχαλκο, οι οποίες περιέχουν αυτά τα εγχαράγματα, που έχουν τα χρονικά των αγίων γραφών επάνω τους, που έχουν τη γενεαλογία των προπατόρων μας, ακόμα και από την αρχή—
- 4 Ιδού, έχει προφητευθεί από τους πατέρες μας ότι πρέπει να διαφυλαχθούν και να μεταβιβασθούν από τη μία γενεά στην άλλη, και να διαφυλαχθούν και να διατηρηθούν από το χέρι του Κυρίου, μέχρι να παρουσιασθούν σε κάθε έθνος, φυλή, γλώσσα και λαό, ώστε να μάθουν τα μυστήρια που περιέχονται εκεί επάνω.
- 5 Και τώρα ιδού, αν διαφυλαχθούν πρέπει να διατηρήσουν τη λαμπρότητά τους. Μάλιστα, και θα διατηρήσουν τη λαμπρότητά τους. Μάλιστα, και επίσης όλες οι πλάκες που περιέχουν αυτά που αποτελούν άγιες γραφές.
- 6 Λοιπόν μπορεί να υποθέτεις ότι αυτό αποτελεί ανοησία σε μένα. Όμως ιδού, εγώ σου λέω, ότι με μικρά και απλά πράγματα πραγματοποιούνται σπουδαία πράγματα. Και τα μικρά μέσα σε πολλές περιπτώσεις ανατρέπουν τους σοφούς.
- 7 Και ο Κύριος ο Θεός εργάζεται με μέσα για να πραγματοποιήσει τους μεγάλους και αιώνιους σκοπούς του, και με πολύ μικρά μέσα ο Κύριος ανατρέπει τους σοφούς και πραγματοποιεί τη σωτηρία πολλών ψυχών.
- 8 Και τώρα, μέχρι στιγμής ήταν σοφία του Θεού να διαφυλαχθούν αυτά, γιατί ιδού, διεύρυναν τη μνήμη αυτού του λαού, μάλιστα, και έπεισαν πολλούς για το σφάλμα των μεθόδων τους, και τους έφερε στη γνώση του Θεού τους προς σωτηρία των ψυχών τους.

Alma 37

And now, my son Helaman, I command you that ye take the records which have been entrusted with me;

And I also command you that ye keep a record of this people, according as I have done, upon the plates of Nephi, and keep all these things sacred which I have kept, even as I have kept them; for it is for a wise purpose that they are kept.

And these plates of brass, which contain these engravings, which have the records of the holy scriptures upon them, which have the genealogy of our forefathers, even from the beginning—

Behold, it has been prophesied by our fathers, that they should be kept and handed down from one generation to another, and be kept and preserved by the hand of the Lord until they should go forth unto every nation, kindred, tongue, and people, that they shall know of the mysteries contained thereon.

And now behold, if they are kept they must retain their brightness; yea, and they will retain their brightness; yea, and also shall all the plates which do contain that which is holy writ.

Now ye may suppose that this is foolishness in me; but behold I say unto you, that by small and simple things are great things brought to pass; and small means in many instances doth confound the wise.

And the Lord God doth work by means to bring about his great and eternal purposes; and by very small means the Lord doth confound the wise and bringeth about the salvation of many souls.

And now, it has hitherto been wisdom in God that these things should be preserved; for behold, they have enlarged the memory of this people, yea, and convinced many of the error of their ways, and brought them to the knowledge of their God unto the salvation of their souls.

9 Μάλιστα, σου λέω, αν δεν ήταν γι' αυτά που περιέχουν αυτά τα χρονικά, τα οποία είναι σε αυτές τις πλάκες, ο Αμμών και οι αδελφοί του δεν θα είχαν μπορέσει να πείσουν τόσες πολλές χιλιάδες Λαμανιτών για την εσφαλμένη παράδοση των πατέρων τους. Μάλιστα, αυτά τα χρονικά και τα λόγια τους τους έφεραν σε μετάνοια· δηλαδή, τους έφεραν σε γνώση για τον Κύριο τον Θεό τους, και να αγαλλιόσουν για τον Ιησού Χριστό τον Λυτρωτή τους.

10 Και ποιος ξέρει ποια θα είναι τα μέσα για να φέρουν πολλές χιλιάδες από αυτούς, μάλιστα, και επίσης πολλές χιλιάδες από τους σκληροτράχηλους αδελφούς μας, τους Νεφίτες, οι οποίοι τώρα σκληραίνουν την καρδιά τους με την αμαρτία και τις ανομίες, στο να γνωρίσουν τον Λυτρωτή τους;

11 Λοιπόν αυτά τα μυστήρια δεν μου έχουν γίνει γνωστά ακόμα πλήρως, γι' αυτό θα δείξω υπομονή.

12 Και μπορεί να είναι αρκετό να πω μόνο ότι διαφυλάσσονται για σοφό σκοπό, ο οποίος σκοπός είναι γνωστός στον Θεό, διότι συμβουλεύει με σοφία για όλα τα έργα του, και οι οδοί του είναι ευθείες, και η πορεία του είναι ένας αιώνιος κύκλος.

13 Αχ, να θυμάσαι, να θυμάσαι, υιέ μου Ήλαμαν, πόσο αυστηρές είναι οι εντολές του Θεού. Και είπε: Αν τηρείτε τις εντολές, θα ευημερείτε στη χώρα – αλλά αν δεν τηρείτε τις εντολές Του, θα αποκοπείτε από την παρουσία Του.

14 Και τώρα θυμήσου, υιέ μου, ότι ο Θεός σου έχει εμπιστευθεί αυτά τα πράγματα, τα οποία είναι ιερά, τα οποία έχει διαφυλάξει ιερά, και τα οποία επίσης θα διαφυλάξει και θα διατηρήσει για έναν σοφό δικό του σκοπό, για να επιδείξει τη δύναμή του σε μελλοντικές γενεές.

15 Και τώρα ιδού, σου λέω με το πνεύμα της προφητείας, ότι αν παραβείς τις εντολές του Θεού, ιδού, αυτά τα πράγματα που είναι ιερά θα σου αφαιρεθούν με τη δύναμη του Θεού, και θα παραδοθείς στον Σατανά, για να σε κοσκινίζει σαν άχυρο εμπρός στον άνεμο.

Yea, I say unto you, were it not for these things that these records do contain, which are on these plates, Ammon and his brethren could not have convinced so many thousands of the Lamanites of the incorrect tradition of their fathers; yea, these records and their words brought them unto repentance; that is, they brought them to the knowledge of the Lord their God, and to rejoice in Jesus Christ their Redeemer.

And who knoweth but what they will be the means of bringing many thousands of them, yea, and also many thousands of our stiffnecked brethren, the Nephites, who are now hardening their hearts in sin and iniquities, to the knowledge of their Redeemer?

Now these mysteries are not yet fully made known unto me; therefore I shall forbear.

And it may suffice if I only say they are preserved for a wise purpose, which purpose is known unto God; for he doth counsel in wisdom over all his works, and his paths are straight, and his course is one eternal round.

O remember, remember, my son Helaman, how strict are the commandments of God. And he said: If ye will keep my commandments ye shall prosper in the land—but if ye keep not his commandments ye shall be cut off from his presence.

And now remember, my son, that God has entrusted you with these things, which are sacred, which he has kept sacred, and also which he will keep and preserve for a wise purpose in him, that he may show forth his power unto future generations.

And now behold, I tell you by the spirit of prophecy, that if ye transgress the commandments of God, behold, these things which are sacred shall be taken away from you by the power of God, and ye shall be delivered up unto Satan, that he may sift you as chaff before the wind.

- 16 Όμως αν τηρείς τις εντολές του Θεού, και κάνεις με αυτά τα πράγματα που είναι ιερά σύμφωνα με εκείνο που σε προστάζει ο Κύριος, (γιατί πρέπει να επικαλείσαι τον Κύριο για όλα όσα πρέπει να κάνεις με αυτά) ιδού, καμία δύναμη της γης ή της κόλασης δεν μπορεί να τα πάρει από σένα, γιατί ο Θεός είναι πανίσχυρος ως προς την εκπλήρωση όλων των λόγων του.
- 17 Γιατί θα εκπληρώσει όλες τις υποσχέσεις Του που θα σας δώσει, γιατί έχει εκπληρώσει τις υποσχέσεις που έδωσε στους πατέρες μας.
- 18 Γιατί τους υποσχέθηκε ότι θα διατηρούσε αυτά τα πράγματα για έναν σοφό δικό Του σκοπό, για να μπορέσει να επιδείξει τη δύναμή Του σε μελλοντικές γενεές.
- 19 Και τώρα ιδού, τον έναν σκοπό τον εκπλήρωσε, δηλαδή την αποκατάσταση πολλών χιλιάδων Λαμανιτών στη γνώση της αλήθειας, και επέδειξε τη δύναμή Του προς αυτούς, και θα επιδείξει ακόμα τη δύναμή Του σε αυτούς, σε μελλοντικές γενεές. Γι' αυτό θα διατηρηθούν.
- 20 Γι' αυτό, σε προστάζω, υιέ μου Ήλαμαν, να είσαι επιμελής στην εκπλήρωση όλων των λόγων μου, και να είσαι επιμελής στην τήρηση των εντολών του Θεού όπως είναι αυτές γραμμένες.
- 21 Και τώρα, θα σου μιλήσω σχετικά με αυτές τις είκοσι τέσσερις πλάκες, για να τις φυλάξεις, ώστε τα μυστήρια και τα έργα του σκότους, και τα μυστικά τους έργα, δηλαδή τα μυστικά έργα εκείνων των ανθρώπων που καταστράφηκαν, να μπορέσουν να φανερωθούν σε αυτόν τον λαό. Μάλιστα, όλοι οι φόνοι τους και οι ληστείες και οι λεηλασίες τους, και όλη η κακία και τα βδελύγματά τους, να φανερωθούν σε αυτόν τον λαό. Μάλιστα, και να διαφυλάξεις αυτούς τους ερμηνευτές.
- 22 Επειδή ιδού, ο Κύριος είδε ότι ο λαός Του άρχισε να εργάζεται στο σκοτάδι, μάλιστα, να απεργάζεται μυστικούς φόνους και μυστικά βδελύγματα. Γι' αυτό ο Κύριος είπε, αν δεν μετανοούσαν, θα πρέπει να αφανισθούν από το πρόσωπο της γης.

But if ye keep the commandments of God, and do with these things which are sacred according to that which the Lord doth command you, (for you must appeal unto the Lord for all things whatsoever ye must do with them) behold, no power of earth or hell can take them from you, for God is powerful to the fulfilling of all his words.

For he will fulfil all his promises which he shall make unto you, for he has fulfilled his promises which he has made unto our fathers.

For he promised unto them that he would preserve these things for a wise purpose in him, that he might show forth his power unto future generations.

And now behold, one purpose hath he fulfilled, even to the restoration of many thousands of the Lamanites to the knowledge of the truth; and he hath shown forth his power in them, and he will also still show forth his power in them unto future generations; therefore they shall be preserved.

Therefore I command you, my son Helaman, that ye be diligent in fulfilling all my words, and that ye be diligent in keeping the commandments of God as they are written.

And now, I will speak unto you concerning those twenty-four plates, that ye keep them, that the mysteries and the works of darkness, and their secret works, or the secret works of those people who have been destroyed, may be made manifest unto this people; yea, all their murders, and robbings, and their plunderings, and all their wickedness and abominations, may be made manifest unto this people; yea, and that ye preserve these interpreters.

For behold, the Lord saw that his people began to work in darkness, yea, work secret murders and abominations; therefore the Lord said, if they did not repent they should be destroyed from off the face of the earth.

23 Και είπε ο Κύριος: Θα προετοιμάσω για τον δούλο μου Γαζελέμ, μία πέτρα, η οποία θα φέγγει στο σκοτάδι για φως, ώστε να αποκαλύψω στον λαό μου που με υπηρετεί, ώστε να αποκαλύψω σε αυτούς τα έργα των αδελφών τους, μάλιστα, τα μυστικά τους έργα, τα έργα τους του σκότους, και την κακία και τα βδελύγματά τους.

24 Και τώρα, υιέ μου, αυτοί οι ερμηνευτές προετοιμάσθηκαν ώστε ο λόγος του Θεού να εκπληρωθεί, αυτός τον οποίο είπε, λέγοντας:

25 Θα φέρω από το σκοτάδι στο φως όλα τα μυστικά τους έργα και τα βδελύγματά τους. Και αν δεν μετανοήσουν, θα τους αφανίσω από το πρόσωπο της γης. Και θα φέρω σε φως όλα τα μυστικά τους και τα βδελύγματά τους, σε κάθε έθνος που μελλοντικά θα κατέχει τη χώρα.

26 Και τώρα, υιέ μου, βλέπουμε ότι δεν μετανόησαν, γι' αυτό αφανίστηκαν, και ως εδώ ο λόγος του Θεού έχει εκπληρωθεί. Μάλιστα, τα μυστικά βδελύγματά τους έχουν βγει από το σκοτάδι και μας έγιναν γνωστά.

27 Και τώρα, υιέ μου, σε προστάζω να συκρατήσεις στη μνήμη όλους τους όρκους τους, και τις διαθήκες τους, και τις συμφωνίες τους στα μυστικά βδελύγματά τους. Μάλιστα, και όλα τα σημάδια τους και τα θαύματά τους να τα αποκρύψετε από αυτόν τον λαό, ώστε να μην τα μάθουν, μην τυχόν κατά λάθος πέσουν κι αυτοί σε σκοτάδι και αφανιστούν.

28 Γιατί ιδού, υπάρχει κατάρρα επάνω σε όλη αυτήν τη χώρα, ότι αφανισμός θα πέσει επάνω σε όλους αυτούς τους εργάτες του σκότους, σύμφωνα με τη δύναμη του Θεού, όταν είναι πλήρως ώριμοι. Γι' αυτό, επιθυμώ αυτός ο λαός να μην αφανιστεί.

29 Γι' αυτό, να αποκρύψεις αυτά τα μυστικά σχέδια των όρκων τους και των διαθηκών τους από αυτόν τον λαό, και μόνο την κακία τους και τους φόνους τους και τα βδελύγματά τους να κάνεις γνωστά σε αυτούς. Και να τους διδάξεις να απεχθάνονται τέτοια ανομία και βδελύγματα και φόνους. Και να τους διδάξεις επίσης ότι ο λαός αυτός αφανίστηκε εξαιτίας της κακίας του και των βδελυγμάτων και των φόνων του.

And the Lord said: I will prepare unto my servant Gazelem, a stone, which shall shine forth in darkness unto light, that I may discover unto my people who serve me, that I may discover unto them the works of their brethren, yea, their secret works, their works of darkness, and their wickedness and abominations.

And now, my son, these interpreters were prepared that the word of God might be fulfilled, which he spake, saying:

I will bring forth out of darkness unto light all their secret works and their abominations; and except they repent I will destroy them from off the face of the earth; and I will bring to light all their secrets and abominations, unto every nation that shall hereafter possess the land.

And now, my son, we see that they did not repent; therefore they have been destroyed, and thus far the word of God has been fulfilled; yea, their secret abominations have been brought out of darkness and made known unto us.

And now, my son, I command you that ye retain all their oaths, and their covenants, and their agreements in their secret abominations; yea, and all their signs and their wonders ye shall keep from this people, that they know them not, lest peradventure they should fall into darkness also and be destroyed.

For behold, there is a curse upon all this land, that destruction shall come upon all those workers of darkness, according to the power of God, when they are fully ripe; therefore I desire that this people might not be destroyed.

Therefore ye shall keep these secret plans of their oaths and their covenants from this people, and only their wickedness and their murders and their abominations shall ye make known unto them; and ye shall teach them to abhor such wickedness and abominations and murders; and ye shall also teach them that these people were destroyed on account of their wickedness and abominations and their murders.

30 Πατί ιδού, δολοφόνησαν όλους τους προφήτες του Κυρίου που ήλθαν σε αυτούς για να τους διακηρύξουν σχετικά με τις ανομίες τους. Και το αίμα εκείνων που δολοφόνησαν φώναζε στον Κύριο τον Θεό τους για εκδίκηση προς αυτούς που ήταν οι δολοφόνοι τους. Και έτσι οι κρίσεις του Θεού έπεσαν επάνω σε αυτούς τους εργάτες του σκότους και των μυστικών συνωμοσιών.

31 Μάλιστα, και καταραμένη να είναι η γη στον αιώνα του αιώνα γι' αυτούς τους εργάτες του σκότους και των μυστικών συνωμοσιών, ακόμα και μέχρι αφανισμού, εκτός αν μετανοήσουν προτού να ωριμάσουν πλήρως.

32 Και τώρα, υιέ μου, να θυμάσαι τα λόγια που σου έχω πει. Μην εμπιστευθείς αυτά τα μυστικά σχέδια σε αυτόν τον λαό, αλλά δίδαξέ τους αιώνιο μίσος εναντίον της αμαρτίας και της ανομίας.

33 Κήρυξέ τους μετάνοια και πίστη στον Κύριο Ιησού Χριστό. Δίδαξέ τους να δείχνουν ταπεινοφροσύνη και να είναι πράοι και ταπεινοί στην καρδιά. Δίδαξέ τους να αντιστέκονται σε κάθε πειρασμό του διαβόλου, με την πίστη τους στον Κύριο τον Ιησού Χριστό.

34 Δίδαξέ τους να μην είναι ποτέ αποκαμωμένοι για έργα αγαθά, αλλά να είναι πράοι και ταπεινοί στην καρδιά, επειδή τέτοιοι θα βρουν ανάπαυση στην ψυχή τους.

35 Αχ, να θυμάσαι, υιέ μου, και μάθε σοφία στα νιάτα σου. Μάλιστα, μάθε στα νιάτα σου να τηρείς τις εντολές του Θεού.

36 Μάλιστα, και να επικαλείσαι τον Θεό για όλη την υποστήριξή σου. Μάλιστα, όλες σου οι ενέργειες ας είναι προς τον Κύριο, και οπουδήποτε κι αν πηγαίνεις ας είναι με τον Κύριο. Μάλιστα, όλες σου οι σκέψεις ας κατευθύνονται προς τον Κύριο. Μάλιστα, οι αφοσιώσεις της καρδιάς σου ας τίθενται στον Κύριο παντοτινά.

37 Συμβουλεύσου τον Κύριο για όλες τις ενέργειές σου, και εκείνος θα σε διευθύνει για το καλό. Μάλιστα, όταν κείτεσαι τη νύχτα, να κείτεσαι προς τον Κύριο, για να σε φυλά στον ύπνο σου, και όταν σηκώνεσαι το πρωί, η καρδιά σου ας είναι γεμάτη ευχαριστίες προς τον Θεό. Και αν τα πράττεις αυτά, θα υψωθείς κατά την τελευταία ημέρα.

38 Και τώρα, υιέ μου, έχω κάτι να πω σχετικά με αυτό το οποίο οι πατέρες μας ονομάζουν σφαίρα, η κατευθυντή — ή το ονόμαζαν οι πατέρες μας Διαχόνα, το οποίο είναι, μεθερμηνευόμενο, πυξίδα. Και το προετοίμασε ο Κύριος.

For behold, they murdered all the prophets of the Lord who came among them to declare unto them concerning their iniquities; and the blood of those whom they murdered did cry unto the Lord their God for vengeance upon those who were their murderers; and thus the judgments of God did come upon these workers of darkness and secret combinations.

Yea, and cursed be the land forever and ever unto those workers of darkness and secret combinations, even unto destruction, except they repent before they are fully ripe.

And now, my son, remember the words which I have spoken unto you; trust not those secret plans unto this people, but teach them an everlasting hatred against sin and iniquity.

Preach unto them repentance, and faith on the Lord Jesus Christ; teach them to humble themselves and to be meek and lowly in heart; teach them to withstand every temptation of the devil, with their faith on the Lord Jesus Christ.

Teach them to never be weary of good works, but to be meek and lowly in heart; for such shall find rest to their souls.

O, remember, my son, and learn wisdom in thy youth; yea, learn in thy youth to keep the commandments of God.

Yea, and cry unto God for all thy support; yea, let all thy doings be unto the Lord, and whithersoever thou goest let it be in the Lord; yea, let all thy thoughts be directed unto the Lord; yea, let the affections of thy heart be placed upon the Lord forever.

Counsel with the Lord in all thy doings, and he will direct thee for good; yea, when thou liest down at night lie down unto the Lord, that he may watch over you in your sleep; and when thou risest in the morning let thy heart be full of thanks unto God; and if ye do these things, ye shall be lifted up at the last day.

And now, my son, I have somewhat to say concerning the thing which our fathers call a ball, or director—or our fathers called it Liahona, which is, being interpreted, a compass; and the Lord prepared it.

- 39 Και ιδού, δεν μπορεί κανένας άνθρωπος να εργασθεί κατά τον τρόπο αυτό ένα χειροτέχνημα τόσο περίτεχνο. Και ιδού, προετοιμάσθηκε για να δείξει στους πατέρες μας την πορεία την οποία έπρεπε να διανύσουν στην έρημο.
- 40 Και ενεργούσε γι' αυτούς σύμφωνα με την πίστη τους στον Θεό. Γι' αυτό, αν είχαν πίστη να πιστευούν ότι ο Θεός μπορούσε να κάνει ώστε αυτές οι βελόνες να δείξουν τον δρόμο που έπρεπε να πάρουν, ιδού, γινόταν. Γι' αυτό είχαν αυτό το θαύμα, και επίσης πολλά άλλα θαύματα που γίνονταν με τη δύναμη του Θεού, μέρα με τη μέρα.
- 41 Παρά ταύτα, επειδή αυτά τα θαύματα γίνονταν με μικρά μέσα, τους έδειχνε θαυμάσια έργα. Ήταν οκνηροί και ξεχνούσαν να ασκούν την πίστη και την επιμέλειά τους και τότε αυτά τα θαυμάσια έργα έπαψαν, και δεν προόδευαν στο ταξίδι τους.
- 42 Γι' αυτό, χασομερούσαν στην έρημο, δηλαδή δεν προχωρούσαν σε ευθεία πορεία, και βασανίζονταν με πείνα και δίψα, εξαιτίας των παραβάσεών τους.
- 43 Και τώρα, υιέ μου, θα ήθελα να καταλάβεις ότι αυτά τα πράγματα δεν είναι χωρίς σκιά, διότι όπως οι πατέρες μας ήταν οκνηροί στο να δώσουν προσοχή σε αυτήν την πυξίδα (τώρα αυτά τα πράγματα ήταν εγκόσμια) αυτοί δεν ευημέρησαν. Ακριβώς το ίδιο είναι και με πράγματα που είναι πνευματικά.
- 44 Γιατί ιδού, είναι εξίσου εύκολο να δώσετε προσοχή στον λόγο του Χριστού, που θα σας δείξει μία ευθεία πορεία σε αιώνια μακαριότητα, όσο ήταν για τους πατέρες μας το να δώσουν προσοχή σε αυτήν την πυξίδα, η οποία θα τους έδειχνε μία ευθεία πορεία προς τη γη της επαγγελίας.
- 45 Και τώρα λέω, δεν υπάρχει συμβολισμός σε αυτό το πράγμα; Γιατί ακριβώς όπως σίγουρα αυτός ο κατευθυντής έφερε τους πατέρες μας, με το να ακολουθήσουν την πορεία του, στη γη της επαγγελίας, έτσι τα λόγια του Χριστού, αν ακολουθήσουμε την πορεία τους, θα μας φέρουν πέρα από αυτήν την κοιλάδα της θλίψης, σε μια κατά πολύ καλύτερη γη επαγγελίας.

And behold, there cannot any man work after the manner of so curious a workmanship. And behold, it was prepared to show unto our fathers the course which they should travel in the wilderness.

And it did work for them according to their faith in God; therefore, if they had faith to believe that God could cause that those spindles should point the way they should go, behold, it was done; therefore they had this miracle, and also many other miracles wrought by the power of God, day by day.

Nevertheless, because those miracles were worked by small means it did show unto them marvelous works. They were slothful, and forgot to exercise their faith and diligence and then those marvelous works ceased, and they did not progress in their journey;

Therefore, they tarried in the wilderness, or did not travel a direct course, and were afflicted with hunger and thirst, because of their transgressions.

And now, my son, I would that ye should understand that these things are not without a shadow; for as our fathers were slothful to give heed to this compass (now these things were temporal) they did not prosper; even so it is with things which are spiritual.

For behold, it is as easy to give heed to the word of Christ, which will point to you a straight course to eternal bliss, as it was for our fathers to give heed to this compass, which would point unto them a straight course to the promised land.

And now I say, is there not a type in this thing? For just as surely as this director did bring our fathers, by following its course, to the promised land, shall the words of Christ, if we follow their course, carry us beyond this vale of sorrow into a far better land of promise.

46 Αχ, υιέ μου, ας μην είμαστε οκνηροί εξαιτίας της ευκολίας της οδού. Γιατί έτσι ήταν και με τους πατέρες μας. Γιατί έτσι είχε προετοιμαστεί γι' αυτούς, ώστε αν κοιτάζαν, να μπορέσουν να ζήσουν. Ακριβώς έτσι είναι και με εμάς. Ο δρόμος έχει προετοιμαστεί, και αν θα κοιτάξουμε, θα ζήσουμε αιώνια.

47 Και τώρα, υιέ μου, κοίταξε να φροντίσεις αυτά τα άγια πράγματα, μάλιστα, πρόσεξε να κοιτάξεις στον Θεό και να ζήσεις. Πήγαινε σε αυτόν τον λαό και διακήρυξε τον λόγο, και να είσαι σώφρων. Υιέ μου, έχε γεια.

O my son, do not let us be slothful because of the easiness of the way; for so was it with our fathers; for so was it prepared for them, that if they would look they might live; even so it is with us. The way is prepared, and if we will look we may live forever.

And now, my son, see that ye take care of these sacred things, yea, see that ye look to God and live. Go unto this people and declare the word, and be sober. My son, farewell.

Άλμα 38

- 1 Υιέ μου, δώσε ακρόαση στα λόγια μου, διότι σου λέω, ακριβώς όπως είπα στον Ήλαμαν, ότι εφόσον τηρείτε τις εντολές του Θεού θα ευημερείτε στη χώρα, και εφόσον δεν τηρείτε τις εντολές του Θεού, θα αποκοπείτε από την παρουσία του.
- 2 Και τώρα, υιέ μου, ευελπιστώ ότι θα έχω μεγάλη χαρά χάρη σε σένα, λόγω της σταθερότητάς σου και της πίστης σου προς τον Θεό· διότι όπως άρχισες στα νιάτα σου να κοιτάς προς τον Κύριο τον Θεό σου, έτσι ελπίζω ότι θα συνεχίσεις να τηρείς τις εντολές του· διότι ευλογημένος είναι αυτός που υπομένει μέχρι τέλους.
- 3 Λέω σε σένα, υιέ μου, ότι έχω ήδη νιώσει πολύ μεγάλη χαρά χάρη σε σένα, λόγω της πίστης σου και της επιμέλειάς σου, και της υπομονής σου και της μακροθυμίας σου ανάμεσα στον λαό των Ζωραμιτών.
- 4 Διότι ξέρω ότι ήσουν σε δεσμά. Μάλιστα, και ξέρω επίσης ότι λιθοβολήθηκες για χάρη του λόγου, και τα υπέφερες όλα αυτά με υπομονή επειδή ο Κύριος ήταν μαζί σου. Και τώρα ξέρεις ότι ο Κύριος σε ελευθέρωσε.
- 5 Και τώρα υιέ μου, Σιβλών, θα ήθελα να θυμάσαι ότι όσο βασιζέσαι στον Θεό τόσο θα ελευθερώνεσαι από τις δοκιμασίες σου και τα προβλήματα σου και τα βάσανά σου, και θα υψωθείς κατά την τελευταία ημέρα.
- 6 Λοιπόν, υιέ μου, δεν θα ήθελα να νομίζεις ότι τα ξέρω αυτά αφ' εαυτού μου, όμως είναι το Πνεύμα του Θεού το οποίο είναι μέσα μου που μου κάνει γνωστά αυτά τα πράγματα· διότι αν δεν είχα γεννηθεί από τον Θεό, δεν θα τα ήξερα αυτά.
- 7 Όμως ιδού, ο Κύριος με τη μεγάλη του ευσπλαχνία έστειλε τον άγγελό Του να μου δηλώσει ότι πρέπει να σταματήσω το έργο τής καταστροφής ανάμεσα στον λαό Του. Μάλιστα, και έχω δει έναν άγγελο πρόσωπο με πρόσωπο, και μίλησε μαζί μου, και ήταν η φωνή του σαν κεραυνός, και έσεισε ολόκληρη τη γη.

Alma 38

My son, give ear to my words, for I say unto you, even as I said unto Helaman, that inasmuch as ye shall keep the commandments of God ye shall prosper in the land; and inasmuch as ye will not keep the commandments of God ye shall be cut off from his presence.

And now, my son, I trust that I shall have great joy in you, because of your steadiness and your faithfulness unto God; for as you have commenced in your youth to look to the Lord your God, even so I hope that you will continue in keeping his commandments; for blessed is he that endureth to the end.

I say unto you, my son, that I have had great joy in thee already, because of thy faithfulness and thy diligence, and thy patience and thy long-suffering among the people of the Zoramites.

For I know that thou wast in bonds; yea, and I also know that thou wast stoned for the word's sake; and thou didst bear all these things with patience because the Lord was with thee; and now thou knowest that the Lord did deliver thee.

And now my son, Shiblon, I would that ye should remember, that as much as ye shall put your trust in God even so much ye shall be delivered out of your trials, and your troubles, and your afflictions, and ye shall be lifted up at the last day.

Now, my son, I would not that ye should think that I know these things of myself, but it is the Spirit of God which is in me which maketh these things known unto me; for if I had not been born of God I should not have known these things.

But behold, the Lord in his great mercy sent his angel to declare unto me that I must stop the work of destruction among his people; yea, and I have seen an angel face to face, and he spake with me, and his voice was as thunder, and it shook the whole earth.

- 8 Και συνέβη ώστε ήμουν επί τρεις ημέρες και τρεις νύχτες στον πιο πικρό πόνο και άγχος ψυχής. Και ποτέ, μέχρι που φώναξα προς τον Κύριο τον Ιησού Χριστό για έλεος, δεν έλαβα άφεση των αμαρτιών μου. Όμως ιδού, φώναξα προς αυτόν και βρήκα γαλήνη στην ψυχή μου.
- 9 Και τώρα, υιέ μου, σου το έχω πει αυτό για να μάθεις σοφία, για να μάθεις από εμένα ότι δεν υπάρχει κανένας άλλος τρόπος ούτε μέσον διά του οποίου να μπορέσει να σωθεί ο άνθρωπος, μόνο διά και μέσω του Ιησού Χριστού. Ιδού, αυτός είναι η ζωή και το φως του κόσμου. Ιδού, είναι ο λόγος της αλήθειας και της χρηστότητας.
- 10 Και τώρα, καθώς έχεις αρχίσει να διδάσκεις τον λόγο, έτσι θα ήθελα να συνεχίσεις να διδάσκεις. Και θα ήθελα να είσαι επιμελής και εγκρατής στα πάντα.
- 11 Φρόντισε να μην υψωθείς μέσα στην υπερηφάνεια. Μάλιστα, φρόντισε να μην καυχήθεις με τη δική σου σοφία, ούτε με την πολλή σου δύναμη.
- 12 Να χρησιμοποιείς τόλμη αλλά όχι αυταρχικότητα, και φρόντισε επίσης να χαλιναγωγείς όλα σου τα πάθη, για να είσαι γεμάτος αγάπη. Φρόντισε να αποφεύγεις τη νωθρότητα.
- 13 Μην προσεύχεσαι όπως προσεύχονται οι Ζωραμίτες, διότι έχεις δει ότι προσεύχονται για να τους ακούσει ο κόσμος, και για να τους επαινέσουν για τη σοφία τους.
- 14 Μη λες: Ω Θεέ, σε ευχαριστώ που είμαστε καλύτεροι από τους αδελφούς μας. Όμως μάλλον να λες: Ω Κύριε, συγχώρησε την αναξιότητά μου, και θυμήσου τους αδελφούς μου με ευσπλαχνία – μάλιστα, να αναγνωρίζεις την αναξιότητά σου ενώπιον του Θεού κάθε στιγμή.
- 15 Και είτε ο Κύριος να ευλογήσει την ψυχή σου, και να σε δεχθεί κατά την τελευταία ημέρα στη βασιλεία του, για να καθίσεις εν γαλήνη. Τώρα πήγαινε, υιέ μου, και δίδαξε τον λόγο σε αυτόν τον λαό. Να είσαι σώφρων. Υιέ μου, έχε γεια.

And it came to pass that I was three days and three nights in the most bitter pain and anguish of soul; and never, until I did cry out unto the Lord Jesus Christ for mercy, did I receive a remission of my sins. But behold, I did cry unto him and I did find peace to my soul.

And now, my son, I have told you this that ye may learn wisdom, that ye may learn of me that there is no other way or means whereby man can be saved, only in and through Christ. Behold, he is the life and the light of the world. Behold, he is the word of truth and righteousness.

And now, as ye have begun to teach the word even so I would that ye should continue to teach; and I would that ye would be diligent and temperate in all things.

See that ye are not lifted up unto pride; yea, see that ye do not boast in your own wisdom, nor of your much strength.

Use boldness, but not overbearance; and also see that ye bridle all your passions, that ye may be filled with love; see that ye refrain from idleness.

Do not pray as the Zoramites do, for ye have seen that they pray to be heard of men, and to be praised for their wisdom.

Do not say: O God, I thank thee that we are better than our brethren; but rather say: O Lord, forgive my unworthiness, and remember my brethren in mercy— yea, acknowledge your unworthiness before God at all times.

And may the Lord bless your soul, and receive you at the last day into his kingdom, to sit down in peace. Now go, my son, and teach the word unto this people. Be sober. My son, farewell.

Οι εντολές του Άλμα προς τον υιό του τον Κοριάντον.

Άλμα 39

- 1 Και τώρα, υιέ μου, έχω να σου πω κάτι περισσότερο από ό,τι είπα στον αδελφό σου. Λοιπόν ιδού, δεν έχεις παρατηρήσει τη σταθερότητα του αδελφού σου, την πίστη του, και την επιμέλειά του στο να τηρεί τις εντολές του Θεού; Ιδού, δεν σου έχει θέσει το καλό παράδειγμα;
- 2 Εσύ όμως δεν έδωσες πολλή προσοχή στα λόγια μου όπως ο αδελφός σου, ανάμεσα στον λαό των Ζωραμιτών. Λοιπόν εναντίον σου έχω το εξής: συνέχιζες να καυχιέσαι για τη δύναμή σου και τη σοφία σου.
- 3 Και δεν είναι μόνο αυτό, υιέ μου. Έπραξες εκείνο που ήταν οδυνηρό για μένα, γιατί εγκατέλειψες τη διακονία και πήγες στη χώρα της Σιρών ανάμεσα στα σύνορα των Λαμανιτών, ακολουθώντας την πόρνη Ισαβέλλα.
- 4 Μάλιστα, αυτή έκλεψε τις καρδιές πολλών. Όμως αυτό δεν ήταν δικαιολογία για σένα, υιέ μου. Εσύ έπρεπε να είχες φροντίσει τη διακονία την οποία σου είχαν εμπιστευθεί.
- 5 Δεν ξέρεις, υιέ μου, ότι αυτά τα πράγματα αποτελούν βδελύγματα στα μάτια του Κυρίου, μάλιστα η πιο απεχθής από όλες τις αμαρτίες, αν εξαιρέσουμε το χύσιμο αθώου αίματος ή την άρνηση του Αγίου Πνεύματος;
- 6 Γιατί, ιδού, αν αρνηθείς το Άγιο Πνεύμα, όταν κάποτε είχε θέση μέσα σου, και γνωρίζεις ότι το αρνείσαι, ιδού, αυτό είναι αμαρτία η οποία είναι ασυγχώρητη. Μάλιστα, και όποιος δολοφονεί παρ' όλο το φως και τη γνώση του Θεού, δεν είναι εύκολο γι' αυτόν να λάβει συγχώρηση. Μάλιστα, σου λέω, υιέ μου, ότι δεν είναι εύκολο γι' αυτόν να λάβει συγχώρηση.
- 7 Και τώρα, υιέ μου, θα ήθελα στον Θεό να μην ήσουν ένοχος ενός τόσο μεγάλου εγκλήματος. Δεν θα κολλούσα στα εγκλήματά σου, για να βασανίζω την ψυχή σου, αν δεν ήταν για το καλό σου.
- 8 Όμως ιδού, δεν μπορείς να κρύψεις τα εγκλήματά σου από τον Θεό, και αν δεν μετανοήσεις θα σταθούν ως μαρτυρία εναντίον σου κατά την τελευταία ημέρα.

The commandments of Alma to his son Corianton.

Alma 39

And now, my son, I have somewhat more to say unto thee than what I said unto thy brother; for behold, have ye not observed the steadiness of thy brother, his faithfulness, and his diligence in keeping the commandments of God? Behold, has he not set a good example for thee?

For thou didst not give so much heed unto my words as did thy brother, among the people of the Zoramites. Now this is what I have against thee; thou didst go on unto boasting in thy strength and thy wisdom.

And this is not all, my son. Thou didst do that which was grievous unto me; for thou didst forsake the ministry, and did go over into the land of Siron among the borders of the Lamanites, after the harlot Isabel.

Yea, she did steal away the hearts of many; but this was no excuse for thee, my son. Thou shouldst have tended to the ministry wherewith thou wast entrusted.

Know ye not, my son, that these things are an abomination in the sight of the Lord; yea, most abominable above all sins save it be the shedding of innocent blood or denying the Holy Ghost?

For behold, if ye deny the Holy Ghost when it once has had place in you, and ye know that ye deny it, behold, this is a sin which is unpardonable; yea, and whosoever murdereth against the light and knowledge of God, it is not easy for him to obtain forgiveness; yea, I say unto you, my son, that it is not easy for him to obtain a forgiveness.

And now, my son, I would to God that ye had not been guilty of so great a crime. I would not dwell upon your crimes, to harrow up your soul, if it were not for your good.

But behold, ye cannot hide your crimes from God; and except ye repent they will stand as a testimony against you at the last day.

- 9 Λοιπόν, υιέ μου, θα ήθελα να μετανοήσεις και να εγκαταλείψεις τις αμαρτίες σου, και να μην κυνηγάς τους πόθους των ματιών σου, αλλά νέκρωσε τον εαυτό σου προς αυτά. Γιατί αν δεν το κάνεις αυτό δεν μπορείς με κανέναν τρόπο να κληρονομήσεις τη βασιλεία του Θεού. Αχ, θυμήσου, και επωμίσου το και νέκρωσε τον εαυτό σου προς αυτά.
- 10 Και σε προστάζω να επωμιστείς το να συμβουλευέσαι τους μεγαλύτερους αδελφούς σου στα εγχειρήματά σου. Γιατί ιδού, είσαι στα νιάτα σου, και χρειάζεσαι να γαλουχηθείς από τους αδελφούς σου. Και δώσε προσοχή στις συμβουλές τους.
- 11 Μην αφήσεις τον εαυτό σου να παρασυρθεί από οτιδήποτε μάταιο ή ανόητο. Μην αφήσεις τον διάβολο να παρασύρει ξανά την καρδιά σου προς αυτές τις κακές πόρνες. Ιδού, ω υιέ μου, πόση ανομία προκάλεσες στους Ζωραμίτες. Γιατί όταν είδαν τη συμπεριφορά σου δεν πίστευαν στα λόγια μου.
- 12 Και τώρα το Πνεύμα του Κυρίου μου λέει: Πρόσταξε τα παιδιά σου να κάνουν το καλό, για να μην παρασύρουν σε όλεθρο τις καρδιές πολλών ανθρώπων. Γι' αυτό σε προστάζω, υιέ μου, με φόβο Θεού, να απόσχεις από τις ανομίες σου.
- 13 Να επιστρέψεις στον Κύριο με όλο σου τον νου, το σθένος, και τη δύναμη, να μην παρασύρεις τις καρδιές άλλων πια να ενεργούν με κακία, αλλά μάλλον να επιστρέψεις σε αυτούς και να αναγνωρίσεις τα λάθη σου, και αυτό το σφάλμα που έχεις κάνει.
- 14 Μην αποζητείς πλούτη ούτε τα μάταια του κόσμου αυτού, γιατί ιδού, δεν μπορείς να τα πάρεις μαζί σου.
- 15 Και τώρα, υιέ μου, θα ήθελα να σου πω μερικά σχετικά με τον ερχομό του Χριστού. Ιδού, σου λέω ότι είναι αυτός που σίγουρα θα έλθει να αφαιρέσει τις αμαρτίες του κόσμου. Μάλιστα, θα έλθει να αναγγείλει χαράς ευαγγέλια σωτηρίας προς τον λαό Του.
- 16 Και τώρα, υιέ μου, αυτή ήταν η διακονία σου στην οποία κλήθηκες, να αναγγείλεις αυτά τα χαράς ευαγγέλια στον λαό αυτό, να προετοιμάσουν τον νου τους, δηλαδή να μπορέσει να επέλθει σωτηρία σε αυτούς, ώστε να μπορέσουν να προετοιμάσουν τον νου των παιδιών τους για να ακούσουν τον λόγο κατά την εποχή του ερχομού Του.

Now my son, I would that ye should repent and forsake your sins, and go no more after the lusts of your eyes, but cross yourself in all these things; for except ye do this ye can in nowise inherit the kingdom of God. Oh, remember, and take it upon you, and cross yourself in these things.

And I command you to take it upon you to counsel with your elder brothers in your undertakings; for behold, thou art in thy youth, and ye stand in need to be nourished by your brothers. And give heed to their counsel.

Suffer not yourself to be led away by any vain or foolish thing; suffer not the devil to lead away your heart again after those wicked harlots. Behold, O my son, how great iniquity ye brought upon the Zoramites; for when they saw your conduct they would not believe in my words.

And now the Spirit of the Lord doth say unto me: Command thy children to do good, lest they lead away the hearts of many people to destruction; therefore I command you, my son, in the fear of God, that ye refrain from your iniquities;

That ye turn to the Lord with all your mind, might, and strength; that ye lead away the hearts of no more to do wickedly; but rather return unto them, and acknowledge your faults and that wrong which ye have done.

Seek not after riches nor the vain things of this world; for behold, you cannot carry them with you.

And now, my son, I would say somewhat unto you concerning the coming of Christ. Behold, I say unto you, that it is he that surely shall come to take away the sins of the world; yea, he cometh to declare glad tidings of salvation unto his people.

And now, my son, this was the ministry unto which ye were called, to declare these glad tidings unto this people, to prepare their minds; or rather that salvation might come unto them, that they may prepare the minds of their children to hear the word at the time of his coming.

- 17 Και τώρα θα σου ξαλαφρώσω κάπως τον νου επάνω σε αυτό το θέμα. Ιδού, αναρωτιέσαι γιατί θα πρέπει όλα αυτά να γίνουν γνωστά τόσο πολύ εκ των προτέρων. Ιδού, σου λέω, δεν είναι για τον Θεό τόσο πολύτιμη κάθε ψυχή αυτόν τον καιρό όσο θα είναι και κάθε ψυχή κατά τον καιρό του ερχομού Του;
- 18 Δεν είναι εξίσου απαραίτητο να γίνει γνωστό το σχέδιο της απολύτρωσης σε αυτόν τον λαό όσο και στα παιδιά τους;
- 19 Δεν είναι εξίσου εύκολο για τον Κύριο να στείλει αυτόν τον καιρό τον άγγελό Του να αναγγείλει αυτά τα χαράς ευαγγέλια σε μας όσο και στα παιδιά μας, ή όσο και μετά τον καιρό του ερχομού Του;

And now I will ease your mind somewhat on this subject. Behold, you marvel why these things should be known so long beforehand. Behold, I say unto you, is not a soul at this time as precious unto God as a soul will be at the time of his coming?

Is it not as necessary that the plan of redemption should be made known unto this people as well as unto their children?

Is it not as easy at this time for the Lord to send his angel to declare these glad tidings unto us as unto our children, or as after the time of his coming?

Άλμα 40

- 1 Τώρα υιέ μου, ορίστε μερικά ακόμη που θα σου πω, επειδή μου φαίνεται ότι ο νους σου βασανίζεται σχετικά με την ανάσταση των νεκρών.
- 2 Ιδού, σου λέω ότι δεν υπάρχει ανάσταση—δηλαδή, θα έλεγα με άλλα λόγια ότι αυτό το θνητό δεν ενδύεται την αθανασία, αυτή η φθορά δεν ενδύεται την αφθαρσία—παρά μόνο μετά τον ερχομό του Χριστού.
- 3 Ιδού, εκείνος πραγματοποιεί την ανάσταση των νεκρών. Όμως ιδού, υιέ μου, η ανάσταση δεν ήλθε ακόμα. Τώρα, σου ξετυλίγω ένα μυστήριο. Παρά ταύτα, υπάρχουν πολλά μυστήρια που διατηρούνται, ώστε κανένας δεν τα ξέρει παρά μόνον ο ίδιος ο Θεός. Όμως σου δείχνω ένα πράγμα το οποίο επιμελώς έχω ζητήσει από τον Θεό να μάθω— αυτό είναι σχετικά με την ανάσταση.
- 4 Ιδού, υπάρχει στιγμή προσδιορισμένη κατά την οποία όλοι θα εγερθούν από τους νεκρούς. Τώρα πότε θα έλθει αυτή η στιγμή κανείς δεν γνωρίζει, αλλά ο Θεός γνωρίζει τη στιγμή που είναι προσδιορισμένη.
- 5 Τώρα, αν θα είναι μια στιγμή, ή δεύτερη στιγμή, ή τρίτη στιγμή που οι άνθρωποι θα εγερθούν από τους νεκρούς, δεν έχει σημασία· επειδή ο Θεός γνωρίζει τα πάντα. Και εμένα μου αρκεί να ξέρω ότι έτσι έχουν τα πράγματα— ότι υπάρχει στιγμή προσδιορισμένη που όλοι θα εγερθούν από τους νεκρούς.
- 6 Λοιπόν πρέπει αναγκαστικά να υπάρχει ένα διάστημα ανάμεσα στη στιγμή του θανάτου και στη στιγμή της ανάστασης.
- 7 Και τώρα θα ήθελα να ζητήσω να μάθω τι θα απογίνουν οι ψυχές των ανθρώπων από αυτή τη στιγμή του θανάτου ως τη στιγμή η οποία έχει προσδιορισθεί για την ανάσταση;
- 8 Λοιπόν αν υπάρχουν ή όχι περισσότερες από μία στιγμή προσδιορισμένη για να εγερθούν οι άνθρωποι δεν έχει σημασία, επειδή δεν πεθαίνουν όλοι με μιας, και αυτό δεν έχει σημασία. Για τον Θεό όλα είναι σαν μια μέρα, και ο χρόνος μετράται μόνο για τους ανθρώπους.

Alma 40

Now my son, here is somewhat more I would say unto thee; for I perceive that thy mind is worried concerning the resurrection of the dead.

Behold, I say unto you, that there is no resurrection—or, I would say, in other words, that this mortal does not put on immortality, this corruption does not put on incorruption—until after the coming of Christ.

Behold, he bringeth to pass the resurrection of the dead. But behold, my son, the resurrection is not yet. Now, I unfold unto you a mystery; nevertheless, there are many mysteries which are kept, that no one knoweth them save God himself. But I show unto you one thing which I have inquired diligently of God that I might know—that is concerning the resurrection.

Behold, there is a time appointed that all shall come forth from the dead. Now when this time cometh no one knows; but God knoweth the time which is appointed.

Now, whether there shall be one time, or a second time, or a third time, that men shall come forth from the dead, it mattereth not; for God knoweth all these things; and it sufficeth me to know that this is the case—that there is a time appointed that all shall rise from the dead.

Now there must needs be a space betwixt the time of death and the time of the resurrection.

And now I would inquire what becometh of the souls of men from this time of death to the time appointed for the resurrection?

Now whether there is more than one time appointed for men to rise it mattereth not; for all do not die at once, and this mattereth not; all is as one day with God, and time only is measured unto men.

- 9 Πι' αυτό, υπάρχει για τους ανθρώπους στιγμή προσδιορισμένη που θα εγερθούν από τους νεκρούς. Και υπάρχει ένα διάστημα ανάμεσα στη στιγμή του θανάτου και της ανάστασης. Και τώρα, σχετικά με αυτό το χρονικό διάστημα, αυτό είναι που έχω ζητήσει επιμελώς να μάθω από τον Κύριο, τι θα απογίνουν οι ψυχές των ανθρώπων. Και αυτό είναι που ξέρω.
- 10 Και όταν έλθει η στιγμή που όλοι θα εγερθούν, τότε θα ξέρουν ότι ο Θεός γνωρίζει όλες τις στιγμές που έχουν προσδιοριστεί για τον άνθρωπο.
- 11 Τώρα, σχετικά με την κατάσταση της ψυχής μεταξύ θανάτου και ανάστασης – ιδού, μου έχει γίνει γνωστό από έναν άγγελο, ότι τα πνεύματα όλων των ανθρώπων, μόλις αναχωρήσουν από αυτό το θνητό σώμα, μάλιστα, τα πνεύματα όλων των ανθρώπων, είτε είναι αγαθοί ή πονηροί, μεταφέρονται εκεί από όπου προήλθαν, σε εκείνον τον Θεό που τους έδωσε ζωή.
- 12 Και τότε θα συμβεί ώστε τα πνεύματα εκείνων που είναι δίκαιοι να γίνονται δεκτά σε μία κατάσταση ευδαιμονίας, που λέγεται παράδεισος, μία κατάσταση ανάπαυσης, μία κατάσταση γαλήνης, όπου θα αναπαυτούν από όλες τις ταλαιπωρίες και από όλες τις έννοιες και θλίψεις τους.
- 13 Και τότε θα συμβεί ώστε τα πνεύματα των κακών, μάλιστα, που είναι πονηροί –επειδή ιδού, δεν έχουν ούτε συμμετοχή ούτε μερίδιο στο Πνεύμα του Κυρίου, επειδή ιδού, επέλεξαν έργα πονηρά παρά αγαθά, γι' αυτό, το πνεύμα του διαβόλου εισήλθε σε αυτούς και κατέχει τον οίκο τους– αυτοί θα εκδιωχθούν στο απώτερο σκοτάδι. Θα υπάρχει κλάμα και θρήνος, και τρίξιμο δοντιών, και αυτό εξαιτίας της ίδιας τους της ανομίας, αφού οδηγήθηκαν αιχμάλωτοι από τη θέληση του διαβόλου.
- 14 Λοιπόν αυτή είναι η κατάσταση των ψυχών των κακών, μάλιστα, σε σκοτάδι, και σε απαίσια, τρομακτική κατάσταση, κοιτάζοντας την πύρινη αγανάκτηση τής οργής του Θεού επάνω τους. Και έτσι μένουν σε αυτήν την κατάσταση, όπως οι δίκαιοι στον παράδεισο, μέχρι τη στιγμή τής ανάστασής τους.

Therefore, there is a time appointed unto men that they shall rise from the dead; and there is a space between the time of death and the resurrection. And now, concerning this space of time, what becometh of the souls of men is the thing which I have inquired diligently of the Lord to know; and this is the thing of which I do know.

And when the time cometh when all shall rise, then shall they know that God knoweth all the times which are appointed unto man.

Now, concerning the state of the soul between death and the resurrection—Behold, it has been made known unto me by an angel, that the spirits of all men, as soon as they are departed from this mortal body, yea, the spirits of all men, whether they be good or evil, are taken home to that God who gave them life.

And then shall it come to pass, that the spirits of those who are righteous are received into a state of happiness, which is called paradise, a state of rest, a state of peace, where they shall rest from all their troubles and from all care, and sorrow.

And then shall it come to pass, that the spirits of the wicked, yea, who are evil—for behold, they have no part nor portion of the Spirit of the Lord; for behold, they chose evil works rather than good; therefore the spirit of the devil did enter into them, and take possession of their house—and these shall be cast out into outer darkness; there shall be weeping, and wailing, and gnashing of teeth, and this because of their own iniquity, being led captive by the will of the devil.

Now this is the state of the souls of the wicked, yea, in darkness, and a state of awful, fearful looking for the fiery indignation of the wrath of God upon them; thus they remain in this state, as well as the righteous in paradise, until the time of their resurrection.

- 15 Τώρα, είναι μερικοί που έχουν καταλάβει ότι αυτή η κατάσταση ευδαιμονίας και αυτή η κατάσταση αθλιότητας της ψυχής, πριν από την ανάσταση, ήταν η πρώτη ανάσταση. Μάλιστα, παραδέχομαι ότι μπορεί να αποκληθεί ανάσταση, δηλαδή ανάσταση του πνεύματος δηλαδή της ψυχής και η παράδοσή τους στην ευδαιμονία ή αθλιότητα, σύμφωνα με τα λόγια που έχουν ειπωθεί.
- 16 Ιδού λοιπόν, πάλι έχει ειπωθεί ότι υπάρχει μία πρώτη ανάσταση, μια ανάσταση όλων εκείνων που έχουν υπάρξει, ή που υπάρχουν, ή που θα υπάρξουν μέχρι την ανάσταση του Χριστού από τους νεκρούς.
- 17 Τώρα, δεν υποθέτουμε ότι αυτή η πρώτη ανάσταση, περί της οποίας γίνεται λόγος με αυτόν τον τρόπο, ότι μπορεί να είναι η ανάσταση των ψυχών και η παράδοσή τους στην ευδαιμονία ή στην αθλιότητα. Δεν μπορείτε να υποθέσετε ότι αυτό εννοεί.
- 18 Ιδού, σας λέω: Όχι. Όμως εννοεί την επανένωση της ψυχής με το σώμα, εκείνων από τις ημέρες του Αδάμ μέχρι την ανάσταση του Χριστού.
- 19 Τώρα, κατά πόσο οι ψυχές και τα σώματα εκείνων για τους οποίους ειπώθηκε αυτό πρόκειται να ενωθούν όλων μεμιάς, και των κακών και των δικαίων, δεν το λέω αυτό. Είναι αρκετό ότι λέω πως όλοι εγείρονται. Δηλαδή, με άλλα λόγια, η ανάστασή τους πραγματοποιείται πριν από την ανάσταση εκείνων που πεθαίνουν μετά την ανάσταση του Χριστού.
- 20 Λοιπόν, υιέ μου, δεν λέω ότι η ανάστασή τους γίνεται κατά την ανάσταση του Χριστού. Όμως ιδού, το δίνω ως γνώμη μου, ότι οι ψυχές και τα σώματα των δικαίων ενώνονται εκ νέου, κατά την ανάσταση του Χριστού και την ανάληψή του στους ουρανοίς.
- 21 Όμως κατά πόσο θα είναι κατά την ανάστασή του ή μετά, δεν λέω. Όμως αυτό λέω, ότι υπάρχει ένα διάστημα μεταξύ του θανάτου και της ανάστασης του σώματος, και μια κατάσταση της ψυχής σε ευδαιμονία ή σε αθλιότητα μέχρι τη στιγμή που είναι προσδιορισμένη από τον Θεό, που οι νεκροί θα εγερθούν και θα ενωθούν εκ νέου η ψυχή και το σώμα, και θα προσαχθούν να σταθούν εμπρός στον Θεό, και να δικαστούν σύμφωνα με τα έργα τους.
- 22 Μάλιστα, αυτό επιφέρει την αποκατάσταση εκείνων για τα οποία έχει γίνει λόγος από το στόμα των προφητών.

Now, there are some that have understood that this state of happiness and this state of misery of the soul, before the resurrection, was a first resurrection. Yea, I admit it may be termed a resurrection, the raising of the spirit or the soul and their consignation to happiness or misery, according to the words which have been spoken.

And behold, again it hath been spoken, that there is a first resurrection, a resurrection of all those who have been, or who are, or who shall be, down to the resurrection of Christ from the dead.

Now, we do not suppose that this first resurrection, which is spoken of in this manner, can be the resurrection of the souls and their consignation to happiness or misery. Ye cannot suppose that this is what it meaneth.

Behold, I say unto you, Nay; but it meaneth the reuniting of the soul with the body, of those from the days of Adam down to the resurrection of Christ.

Now, whether the souls and the bodies of those of whom has been spoken shall all be reunited at once, the wicked as well as the righteous, I do not say; let it suffice, that I say that they all come forth; or in other words, their resurrection cometh to pass before the resurrection of those who die after the resurrection of Christ.

Now, my son, I do not say that their resurrection cometh at the resurrection of Christ; but behold, I give it as my opinion, that the souls and the bodies are reunited, of the righteous, at the resurrection of Christ, and his ascension into heaven.

But whether it be at his resurrection or after, I do not say; but this much I say, that there is a space between death and the resurrection of the body, and a state of the soul in happiness or in misery until the time which is appointed of God that the dead shall come forth, and be reunited, both soul and body, and be brought to stand before God, and be judged according to their works.

Yea, this bringeth about the restoration of those things of which has been spoken by the mouths of the prophets.

- 23 Η ψυχή θα αποκατασταθεί στο σώμα και το σώμα στην ψυχή. Μάλιστα, και κάθε μέλος και άρθρωση θα αποκατασταθεί στο σώμα του. Μάλιστα, ούτε μια τρίχα της κεφαλής δεν θα χαθεί. Όμως τα πάντα θα αποκατασταθούν στην κανονική και τέλεια δομή τους.
- 24 Και τώρα, υιέ μου, αυτή είναι η αποκατάσταση η οποία έχει ειπωθεί από το στόμα των προφητών.
- 25 Και τότε οι δίκαιοι θα λάμψουν στη βασιλεία του Θεού.
- 26 Όμως ιδού, απαίσιος θάνατος θα βρει τους κακούς, επειδή θα πεθάνουν ως προς εκείνα που αφορούν στη χρηστότητα· επειδή είναι ακάθαρτοι, και τίποτε ακάθαρτο δεν μπορεί να κληρονομήσει τη βασιλεία του Θεού. Όμως εκδιώκονται και αποστέλλονται να γευθούν τους καρπούς των κόπων τους, δηλαδή των έργων τους, που υπήρξαν πονηρά. Και πίνουν τα κατακάθια του πικρού ποτηριού.

The soul shall be restored to the body, and the body to the soul; yea, and every limb and joint shall be restored to its body; yea, even a hair of the head shall not be lost; but all things shall be restored to their proper and perfect frame.

And now, my son, this is the restoration of which has been spoken by the mouths of the prophets—

And then shall the righteous shine forth in the kingdom of God.

But behold, an awful death cometh upon the wicked; for they die as to things pertaining to things of righteousness; for they are unclean, and no unclean thing can inherit the kingdom of God; but they are cast out, and consigned to partake of the fruits of their labors or their works, which have been evil; and they drink the dregs of a bitter cup.

Άλμα 41

- 1 Και τώρα, υιέ μου, έχω κάτι να πω σχετικά με την αποκατάσταση για την οποία έχει γίνει λόγος. Επειδή ιδού, μερικοί έχουν διαστρεβλώσει τις γραφές και έχουν απομακρυνθεί εξαιτίας αυτού του θέματος. Και αντιλαμβάνομαι ότι ο δικός σου νους επίσης έχει ανησυχήσει σχετικά με αυτό το θέμα. Όμως ιδού, θα σου το εξηγήσω.
- 2 Σου λέω, υιέ μου, ότι το σχέδιο της αποκατάστασης είναι απαιτούμενο με τη δικαιοσύνη του Θεού, επειδή είναι απαιτούμενο τα πάντα να αποκατασταθούν στην κανονική τους τάξη. Ιδού, είναι απαιτούμενο και δίκαιο, σύμφωνα με τη δύναμη και την ανάσταση του Χριστού, η ψυχή του ανθρώπου να αποκατασταθεί στο σώμα της, και κάθε μέρος του σώματος να αποκατασταθεί στον ίδιο τον εαυτό του.
- 3 Και είναι απαιτούμενο με τη δικαιοσύνη του Θεού, οι άνθρωποι να κριθούν σύμφωνα με τα έργα τους. Και αν τα έργα τους ήταν αγαθά σε αυτήν τη ζωή, και οι επιθυμίες της καρδιάς τους ήταν αγαθές, πρέπει επίσης και αυτοί, κατά την τελευταία ημέρα, να αποκατασταθούν σε αυτό που είναι αγαθό.
- 4 Και αν τα έργα τους είναι πονηρά, θα αποκατασταθούν για κακό. Γι' αυτό, τα πάντα θα αποκατασταθούν στην αρχική τους τάξη, το καθετί στη φυσική του δομή—η θνητότητα εγείρεται σε αθανασία, η φθορά σε αφθαρσία—εγείρονται σε ατελείωτη ευδαιμονία για να κληρονομήσουν τη βασιλεία του Θεού, ή σε ατελείωτη αθλιότητα για να κληρονομήσουν τη βασιλεία του διαβόλου, τη μία στη μια πλευρά, την άλλη στην άλλη.
- 5 Ο ένας εγείρεται σε ευδαιμονία σύμφωνα με τις επιθυμίες του για ευδαιμονία, δηλαδή σε καλό σύμφωνα με τις επιθυμίες του για καλό, και ο άλλος σε κακό σύμφωνα με τις επιθυμίες του για κακό. Γιατί όπως επιθύμησε να κάνει το κακό κατά τη διάρκεια όλης της ημέρας, έτσι ακριβώς θα λάβει την αμοιβή του του κακού, όταν έλθει η νύχτα.
- 6 Και έτσι είναι από την άλλη. Αν μετανόησε για τις αμαρτίες του, και επιθυμούσε χρηστότητα ως το τέλος των ημερών του, έτσι ακριβώς θα ανταμειφθεί με χρηστότητα.

Alma 41

And now, my son, I have somewhat to say concerning the restoration of which has been spoken; for behold, some have wrested the scriptures, and have gone far astray because of this thing. And I perceive that thy mind has been worried also concerning this thing. But behold, I will explain it unto thee.

I say unto thee, my son, that the plan of restoration is requisite with the justice of God; for it is requisite that all things should be restored to their proper order. Behold, it is requisite and just, according to the power and resurrection of Christ, that the soul of man should be restored to its body, and that every part of the body should be restored to itself.

And it is requisite with the justice of God that men should be judged according to their works; and if their works were good in this life, and the desires of their hearts were good, that they should also, at the last day, be restored unto that which is good.

And if their works are evil they shall be restored unto them for evil. Therefore, all things shall be restored to their proper order, every thing to its natural frame—mortality raised to immortality, corruption to incorruption—raised to endless happiness to inherit the kingdom of God, or to endless misery to inherit the kingdom of the devil, the one on one hand, the other on the other—

The one raised to happiness according to his desires of happiness, or good according to his desires of good; and the other to evil according to his desires of evil; for as he has desired to do evil all the day long even so shall he have his reward of evil when the night cometh.

And so it is on the other hand. If he hath repented of his sins, and desired righteousness until the end of his days, even so he shall be rewarded unto righteousness.

- 7 Αυτοί είναι εκείνοι που λυτρώνονται από τον Κύριο. Μάλιστα, αυτοί είναι εκείνοι που απομακρύνονται, που ελευθερώνονται από αυτήν την ατελείωτη νύχτα του σκότους. Και έτσι θα σταθούν ή θα πέσουν, διότι ιδού, είναι οι κριτές του εαυτού τους, είτε να κάνουν καλό είτε να κάνουν κακό.
- 8 Λοιπόν, τα διατάγματα του Θεού είναι αναλλοίωτα. Γι' αυτό, η οδός έχει προετοιμασθεί ώστε όσοι θέλουν, να μπορούν να βαδίσουν σε αυτήν και να σωθούν.
- 9 Και τώρα ιδού, υιέ μου, μη διακινδυνεύεις ένα ακόμη αδίκημα εναντίον του Θεού σου σε αυτά τα σημεία της διδασχής, τα οποία μέχρι τούδε έχεις διακινδυνεύσεις για να διαπράξεις αμαρτία.
- 10 Μη νομίζεις, επειδή έγινε λόγος σχετικά με την αποκατάσταση, ότι θα αποκατασταθείς από την αμαρτία στην ευδαιμονία. Ιδού, σου λέω, η κακία ποτέ δεν αποτέλεσε ευδαιμονία.
- 11 Και τώρα, υιέ μου, όλοι οι άνθρωποι που βρίσκονται στην κατάσταση της φύσης, δηλαδή θα έλεγα, σε σαρκική κατάσταση, βρίσκονται στη χολή της πικρίας και στα δεσμά της ανομίας. Αυτοί είναι χωρίς Θεό στον κόσμο, και έχουν εναντιωθεί στη φύση του Θεού. Γι' αυτό, βρίσκονται σε κατάσταση αντίθετη στη φύση της ευδαιμονίας.
- 12 Και λοιπόν, ιδού, είναι η έννοια της λέξης αποκατάσταση το να πάρεις ένα πράγμα από τη φυσική κατάσταση και να το θέσεις σε αφύσικη κατάσταση, δηλαδή να το θέσεις σε κατάσταση αντίθετη προς τη φύση του;
- 13 Αχ, υιέ μου, αυτή δεν είναι η περίπτωση. Όμως η έννοια της λέξης αποκατάσταση είναι να επαναφέρει το πονηρό στο πονηρό, ή το σαρκικό στο σαρκικό, ή το διαβολικό στο διαβολικό – το αγαθό σε αυτό που είναι αγαθό, το ενάρετο σε αυτό που είναι ενάρετο, το δίκαιο σε αυτό που είναι δίκαιο, το ευσπλαχνικό σε αυτό που είναι ευσπλαχνικό.

These are they that are redeemed of the Lord; yea, these are they that are taken out, that are delivered from that endless night of darkness; and thus they stand or fall; for behold, they are their own judges, whether to do good or do evil.

Now, the decrees of God are unalterable; therefore, the way is prepared that whosoever will may walk therein and be saved.

And now behold, my son, do not risk one more offense against your God upon those points of doctrine, which ye have hitherto risked to commit sin.

Do not suppose, because it has been spoken concerning restoration, that ye shall be restored from sin to happiness. Behold, I say unto you, wickedness never was happiness.

And now, my son, all men that are in a state of nature, or I would say, in a carnal state, are in the gall of bitterness and in the bonds of iniquity; they are without God in the world, and they have gone contrary to the nature of God; therefore, they are in a state contrary to the nature of happiness.

And now behold, is the meaning of the word restoration to take a thing of a natural state and place it in an unnatural state, or to place it in a state opposite to its nature?

O, my son, this is not the case; but the meaning of the word restoration is to bring back again evil for evil, or carnal for carnal, or devilish for devilish—good for that which is good; righteous for that which is righteous; just for that which is just; merciful for that which is merciful.

14 Πι' αυτό, υιέ μου, φρόντισε να είσαι ευσπλαχνικός προς τους αδελφούς σου. Φέρσου δίκαια, κρίνε ενάρετα και κάνε το καλό διαρκώς. Και αν κάνεις όλα αυτά, τότε θα λάβεις την αμοιβή σου. Μάλιστα, θα σου αποκατασταθεί πάλι η ευσπλαχνία, θα σου αποκατασταθεί πάλι η δικαιοσύνη, θα σου αποκατασταθεί πάλι η δίκαιη κρίση, και θα σου ανταμειφθεί πάλι το καλό.

15 Γιατί αυτό που αποστέλλεις έξω, θα επιστρέψει σε σένα πάλι και θα αποκατασταθεί. Γι' αυτό, η λέξη αποκατάσταση καταδικάζει πληρέστερα τον αμαρτωλό, και καθόλου δεν τον δικαιώνει.

Therefore, my son, see that you are merciful unto your brethren; deal justly, judge righteously, and do good continually; and if ye do all these things then shall ye receive your reward; yea, ye shall have mercy restored unto you again; ye shall have justice restored unto you again; ye shall have a righteous judgment restored unto you again; and ye shall have good rewarded unto you again.

For that which ye do send out shall return unto you again, and be restored; therefore, the word restoration more fully condemneth the sinner, and justifieth him not at all.

Άλμα 42

- 1 Και τώρα, υιέ μου, αντιλαμβάνομαι ότι υπάρχει κάτι ακόμη που βασανίζει τον νου σου, το οποίο δεν μπορείς να καταλάβεις – το οποίο είναι σχετικό με τη δικαιοσύνη του Θεού κατά την τιμωρία του αμαρτωλού· διότι επιχειρείς να υποθέτεις ότι είναι αδικία ο αμαρτωλός να πρέπει να παραδοθεί σε κατάσταση αθλιότητας.
- 2 Λοιπόν ιδού, υιέ μου, θα σου το εξηγήσω αυτό. Γιατί ιδού, αφού απέστειλε ο Κύριος ο Θεός τους προπάτορές μας από τον κήπο της Εδέμ, να καλλιεργήσουν τη γη από την οποία είχαν ληφθεί – μάλιστα, έδιωξε τον άνθρωπο, και έβαλε στο ανατολικό άκρο του κήπου της Εδέμ, χερουβείμ, και φλόγινη ρομφαία που περιστρεφόταν σε κάθε κατεύθυνση, για να φυλάξει το δένδρο της ζωής–
- 3 Λοιπόν, βλέπουμε ότι ο άνθρωπος είχε γίνει σαν Θεός, γνωρίζοντας το καλό και το κακό. Και για να μην απλώσει το χέρι του, και πάρει επίσης από το δένδρο της ζωής, και φάει και ζήσει για πάντα, ο Κύριος ο Θεός έβαλε χερουβείμ και τη φλόγινη ρομφαία, ώστε αυτός να μη φάει από τον καρπό.
- 4 Και έτσι βλέπουμε ότι παραχωρήθηκε χρόνος προς τον άνθρωπο για να μετανοήσει, μάλιστα, δοκιμαστικός χρόνος, χρόνος για να μετανοήσει και να υπηρετήσει τον Θεό.
- 5 Γιατί ιδού, αν ο Αδάμ είχε απλώσει το χέρι του αμέσως, και είχε φάει από το δένδρο της ζωής, θα είχε ζήσει για πάντα, σύμφωνα με τον λόγο του Θεού, μη έχοντας διάστημα για μετάνοια. Μάλιστα, και επίσης ο λόγος του Θεού θα είχε ακυρωθεί, και το μέγα σχέδιο σωτηρίας θα είχε ματαιωθεί.
- 6 Όμως ιδού, είχε καθοριστεί για τον άνθρωπο να πεθάνει – γι' αυτό, όπως αποκόπηκαν από το δένδρο της ζωής έπρεπε να αποκοπούν από το πρόσωπο της γης– και ο άνθρωπος έγινε για πάντα χαμένος, μάλιστα, είχαν υποστεί την πτώση.
- 7 Και τώρα, βλέπεις με αυτό ότι οι προπάτορές μας αποκόπηκαν τόσο υλικά όσο και πνευματικά από την παρουσία του Κυρίου. Και έτσι βλέπουμε ότι υπέκειντο στο να ακολουθούν την ίδια τους τη θέληση.
- 8 Λοιπόν ιδού, δεν ήταν σκόπιμο να ανακτηθεί εκ νέου ο άνθρωπος από αυτόν τον υλικό θάνατο, διότι αυτό θα κατέστρεφε το μέγα σχέδιο της ευδαιμονίας.

Alma 42

And now, my son, I perceive there is somewhat more which doth worry your mind, which ye cannot understand—which is concerning the justice of God in the punishment of the sinner; for ye do try to suppose that it is injustice that the sinner should be consigned to a state of misery.

Now behold, my son, I will explain this thing unto thee. For behold, after the Lord God sent our first parents forth from the garden of Eden, to till the ground, from whence they were taken—yea, he drew out the man, and he placed at the east end of the garden of Eden, cherubim, and a flaming sword which turned every way, to keep the tree of life—

Now, we see that the man had become as God, knowing good and evil; and lest he should put forth his hand, and take also of the tree of life, and eat and live forever, the Lord God placed cherubim and the flaming sword, that he should not partake of the fruit—

And thus we see, that there was a time granted unto man to repent, yea, a probationary time, a time to repent and serve God.

For behold, if Adam had put forth his hand immediately, and partaken of the tree of life, he would have lived forever, according to the word of God, having no space for repentance; yea, and also the word of God would have been void, and the great plan of salvation would have been frustrated.

But behold, it was appointed unto man to die—therefore, as they were cut off from the tree of life they should be cut off from the face of the earth—and man became lost forever, yea, they became fallen man.

And now, ye see by this that our first parents were cut off both temporally and spiritually from the presence of the Lord; and thus we see they became subjects to follow after their own will.

Now behold, it was not expedient that man should be reclaimed from this temporal death, for that would destroy the great plan of happiness.

- 9 Πι' αυτό, καθώς η ψυχή δεν μπορούσε ποτέ να πεθάνει, και η πτώση είχε φέρει σε όλη την ανθρωπότητα πνευματικό καθώς και υλικό θάνατο, δηλαδή, αποκόπηκαν από την παρουσία του Κυρίου, ήταν σκόπιμο η ανθρωπότητα να ανακτηθεί εκ νέου από αυτόν τον πνευματικό θάνατο.
- 10 Άρα, καθώς είχαν γίνει σαρκικοί, αισθησιακοί και διαβολικοί από τη φύση, αυτή η δοκιμαστική κατάσταση έγινε γι' αυτούς μια κατάσταση για να προετοιμαστούν. Έγινε κατάσταση προπαρασκευαστική.
- 11 Και τώρα θυμήσου, υιέ μου, αν δεν ήταν το σχέδιο της απολύτρωσης, (βάζοντάς το στην άκρη) αμέσως μόλις πέθαιναν, οι ψυχές τους ήταν δυστυχημένες, έχοντας αποκοπεί από την παρουσία του Κυρίου.
- 12 Και τώρα, δεν υπήρχε τρόπος να ανακτηθούν εκ νέου οι άνθρωποι από αυτήν την κατάσταση της πτώσης, την οποία ο άνθρωπος είχε φέρει επάνω του εξαιτίας της δικής του ανυπακοής.
- 13 Πι' αυτό, σύμφωνα με τη δικαιοσύνη, το σχέδιο της απολύτρωσης δεν μπορούσε να εκτελεστεί, παρά μόνο υπό συνθήκες μετανοίας των ανθρώπων σε αυτήν την δοκιμαστική κατάσταση, μάλιστα, αυτήν την κατάσταση προετοιμασίας. Γιατί αν δεν ήταν γι' αυτές τις συνθήκες, η ευσπλαχνία δεν θα μπορούσε να εφαρμοστεί χωρίς να καταστρέψει το έργο της δικαιοσύνης. Λοιπόν το έργο της δικαιοσύνης δεν μπορούσε να καταστραφεί. Αν γινόταν αυτό, ο Θεός θα έπαυε να είναι Θεός.
- 14 Και έτσι βλέπουμε ότι όλη η ανθρωπότητα είχε υποστεί πτώση, και βρισκόνταν στον έλεγχο της δικαιοσύνης. Μάλιστα, της δικαιοσύνης του Θεού, που τους παρέδωσε να αποκοπούν για πάντα από την παρουσία του.
- 15 Και τώρα, το σχέδιο ευσπλαχνίας δεν μπορούσε να εφαρμοστεί, εκτός αν γινόταν μια εξιλέωση. Γι' αυτό, ο ίδιος ο Θεός εξιλέωνεται για τις αμαρτίες του κόσμου, για να πραγματοποιήσει το σχέδιο της ευσπλαχνίας, να κατευνάσει τις απαιτήσεις της δικαιοσύνης, ώστε ο Θεός να είναι τέλειος, δίκαιος Θεός, και επίσης πολυεύσπλαχνος Θεός.

Therefore, as the soul could never die, and the fall had brought upon all mankind a spiritual death as well as a temporal, that is, they were cut off from the presence of the Lord, it was expedient that mankind should be reclaimed from this spiritual death.

Therefore, as they had become carnal, sensual, and devilish, by nature, this probationary state became a state for them to prepare; it became a preparatory state.

And now remember, my son, if it were not for the plan of redemption, (laying it aside) as soon as they were dead their souls were miserable, being cut off from the presence of the Lord.

And now, there was no means to reclaim men from this fallen state, which man had brought upon himself because of his own disobedience;

Therefore, according to justice, the plan of redemption could not be brought about, only on conditions of repentance of men in this probationary state, yea, this preparatory state; for except it were for these conditions, mercy could not take effect except it should destroy the work of justice. Now the work of justice could not be destroyed; if so, God would cease to be God.

And thus we see that all mankind were fallen, and they were in the grasp of justice; yea, the justice of God, which consigned them forever to be cut off from his presence.

And now, the plan of mercy could not be brought about except an atonement should be made; therefore God himself atoneth for the sins of the world, to bring about the plan of mercy, to appease the demands of justice, that God might be a perfect, just God, and a merciful God also.

- 16 Λοιπόν, μετάνοια δεν μπορούσε να επέλθει στους ανθρώπους παρά μόνο αν υπήρχε τιμωρία, η οποία επίσης ήταν αιώνια όπως πρέπει να είναι η ζωή της ψυχής, προσαρτημένη αντίθετα στο σχέδιο ευδαιμονίας, που ήταν επίσης τόσο αιώνιο όσο και η ζωή της ψυχής.
- 17 Λοιπόν, πώς μπορούσε ένας άνθρωπος να μετανοήσει, αν δεν αμάρτανε; Πώς μπορούσε να αμαρτήσει, αν δεν υπήρχε νόμος; Πώς μπορούσε να υπάρχει νόμος, αν δεν υπήρχε τιμωρία;
- 18 Λοιπόν, υπήρχε προσαρτημένη τιμωρία, και δόθηκε δίκαιος νόμος, ο οποίος έφερε τύψεις συνειδήσεως προς τον άνθρωπο.
- 19 Λοιπόν, αν δεν είχε δοθεί νόμος – αν ένας άνθρωπος δολοφονούσε, θα έπρεπε να πεθάνει – θα φοβόταν ότι θα πέθαινε, αν δολοφονούσε;
- 20 Και επίσης, αν δεν είχε δοθεί νόμος κατά της αμαρτίας, οι άνθρωποι δεν θα φοβούνταν να αμαρτήσουν.
- 21 Και αν δεν δινόταν νόμος, αν οι άνθρωποι αμάρταναν, τι θα μπορούσε να κάνει η δικαιοσύνη είτε η ευσπλαχνία, αφού δεν θα μπορούσαν να διεκδικήσουν το δημιούργημα;
- 22 Όμως, έχει δοθεί νόμος και προσαρτημένη τιμωρία, και έχει χορηγηθεί μετάνοια, την οποία μετάνοια, η ευσπλαχνία διεκδικεί. Αλλιώς, η δικαιοσύνη διεκδικεί το δημιούργημα και εκτελεί τον νόμο, και ο νόμος επιβάλλει την τιμωρία. Αν δεν ήταν έτσι, τα έργα της δικαιοσύνης θα καταστρέφονταν, και ο Θεός θα έπαυε να είναι Θεός.
- 23 Όμως ο Θεός δεν παύει να είναι Θεός, και η ευσπλαχνία διεκδικεί τον μεταμελημένο, και η ευσπλαχνία επέρχεται λόγω της εξιλέωσης. Και η εξιλέωση πραγματοποιεί την ανάσταση των νεκρών. Και η ανάσταση των νεκρών φέρνει πίσω τους ανθρώπους στην παρουσία του Θεού. Και έτσι αποκαθίστανται στην παρουσία του, για να κριθούν σύμφωνα με τα έργα τους, σύμφωνα με τον νόμο και τη δικαιοσύνη.
- 24 Γιατί ιδού, η δικαιοσύνη ασκεί όλες τις απαιτήσεις της, και επίσης η ευσπλαχνία διεκδικεί ό,τι είναι δικό της. Και έτσι, κανένας παρά μόνο οι αληθινά μεταμελημένοι σώζονται.
- 25 Τι, νομίζεις ότι η ευσπλαχνία μπορεί να ληστέψει τη δικαιοσύνη; Σου λέω: Όχι. Ούτε στο παραμικρό. Αν ήταν έτσι, ο Θεός θα έπαυε να είναι Θεός.

Now, repentance could not come unto men except there were a punishment, which also was eternal as the life of the soul should be, affixed opposite to the plan of happiness, which was as eternal also as the life of the soul.

Now, how could a man repent except he should sin? How could he sin if there was no law? How could there be a law save there was a punishment?

Now, there was a punishment affixed, and a just law given, which brought remorse of conscience unto man.

Now, if there was no law given—if a man murdered he should die—would he be afraid he would die if he should murder?

And also, if there was no law given against sin men would not be afraid to sin.

And if there was no law given, if men sinned what could justice do, or mercy either, for they would have no claim upon the creature?

But there is a law given, and a punishment affixed, and a repentance granted; which repentance, mercy claimeth; otherwise, justice claimeth the creature and executeth the law, and the law inflicteth the punishment; if not so, the works of justice would be destroyed, and God would cease to be God.

But God ceaseth not to be God, and mercy claimeth the penitent, and mercy cometh because of the atonement; and the atonement bringeth to pass the resurrection of the dead; and the resurrection of the dead bringeth back men into the presence of God; and thus they are restored into his presence, to be judged according to their works, according to the law and justice.

For behold, justice exerciseth all his demands, and also mercy claimeth all which is her own; and thus, none but the truly penitent are saved.

What, do ye suppose that mercy can rob justice? I say unto you, Nay; not one whit. If so, God would cease to be God.

- 26 Και έτσι ο Θεός πραγματοποιεί τους μεγάλους και αιώνιους σκοπούς Του, οι οποίοι προετοιμάσθηκαν από καταβολής κόσμου. Και έτσι πραγματοποιείται η σωτηρία και η λύτρωση των ανθρώπων, και επίσης η καταστροφή και η αθλιότητά τους.
- 27 Γι' αυτό, υιέ μου, οποιοσδήποτε θέλει να έλθει ας έλθει, και ας πει από τα ύδατα της ζωής ελεύθερα. Και οποιοσδήποτε δεν θέλει να έλθει, αυτός δεν είναι υποχρεωμένος να έλθει. Όμως κατά την τελευταία ημέρα θα του αποδοθεί σύμφωνα με τις πράξεις του.
- 28 Αν επιθυμούσε να κάνει κακό, και δεν έχει μετανοήσει κατά τις ημέρες του, ιδού, κακό θα πάθει, σύμφωνα με την ανταπόδοση του Θεού.
- 29 Και τώρα, υιέ μου, επιθυμώ να μην αφήνεις να σε στενοχωρούν πια αυτά τα πράγματα, και μόνο να αφήνεις να σε στενοχωρούν οι αμαρτίες σου, με εκείνη τη στενοχώρια η οποία θα σε φέρει σε μετάνοια.
- 30 Αχ υιέ μου, επιθυμώ να μην αρνείσαι πια τη δικαιοσύνη του Θεού. Μην επιχειρείς να δικαιολογηθείς ούτε στο ελάχιστο σημείο λόγω των αμαρτιών σου, αρνούμενος τη δικαιοσύνη του Θεού. Όμως άφησε τη δικαιοσύνη του Θεού, και την ευσπλαχνία του, και τη μακροθυμία του να έχουν πλήρη επιρροή στην καρδιά σου. Και άφησε την να σε φέρει κάτω ως το χώμα με ταπεινοφροσύνη.
- 31 Και τώρα, ω υιέ μου, έχεις κληθεί από τον Θεό να κηρύξεις τον λόγο σε αυτόν τον λαό. Και τώρα, υιέ μου, πήγαινε στον δρόμο σου, κήρυξε τον λόγο με αλήθεια και σύνεση, ώστε να μπορέσεις να φέρεις ψυχές σε μετάνοια, ώστε το μέγα σχέδιο της ευσπλαχνίας να μπορεί να έχει αξίωση επάνω τους. Και είτε ο Θεός να σου χαρίσει σύμφωνα με τα λόγια μου. Αμήν.

And thus God bringeth about his great and eternal purposes, which were prepared from the foundation of the world. And thus cometh about the salvation and the redemption of men, and also their destruction and misery.

Therefore, O my son, whosoever will come may come and partake of the waters of life freely; and whosoever will not come the same is not compelled to come; but in the last day it shall be restored unto him according to his deeds.

If he has desired to do evil, and has not repented in his days, behold, evil shall be done unto him, according to the restoration of God.

And now, my son, I desire that ye should let these things trouble you no more, and only let your sins trouble you, with that trouble which shall bring you down unto repentance.

O my son, I desire that ye should deny the justice of God no more. Do not endeavor to excuse yourself in the least point because of your sins, by denying the justice of God; but do you let the justice of God, and his mercy, and his long-suffering have full sway in your heart; and let it bring you down to the dust in humility.

And now, O my son, ye are called of God to preach the word unto this people. And now, my son, go thy way, declare the word with truth and soberness, that thou mayest bring souls unto repentance, that the great plan of mercy may have claim upon them. And may God grant unto you even according to my words. Amen.

Άλμα 43

- 1 Και τώρα συνέβη ώστε οι υιοί του Άλμα πήγαν ανάμεσα στον λαό, για να διακηρύξουν τον λόγο σε αυτούς. Και ο ίδιος ο Άλμα επίσης δεν μπορούσε να αναπαυθεί, και πήγε και εκείνος.
- 2 Λοιπόν δεν θα μιλήσουμε πια σχετικά με το κήρυγμά τους, εκτός ότι κήρυξαν τον λόγο και την αλήθεια, σύμφωνα με το πνεύμα της προφητείας και της αποκάλυψης. Και κήρυξαν κατά την αγία τάξη του Θεού με την οποία είχαν κληθεί.
- 3 Και τώρα επιστρέφω στην αφήγηση των πολέμων μεταξύ των Νεφιτών και των Λαμανιτών, κατά τον δέκατο όγδοο χρόνο της βασιλείας των δικαστών.
- 4 Γιατί ιδού, συνέβη ώστε οι Ζωραμίτες έγιναν Λαμανίτες. Γι' αυτό, κατά την έναρξη του δέκατου όγδοου χρόνου, ο λαός των Νεφιτών είδε ότι οι Λαμανίτες έρχονταν καταπάνω τους. Γι' αυτό έκαναν προετοιμασίες για πόλεμο. Μάλιστα, συγκέντρωσαν τα στρατεύματά τους στη γη του Ιερσόν.
- 5 Και συνέβη ώστε οι Λαμανίτες ήλθαν κατά χιλιάδες. Και ήλθαν μέσα στη χώρα του Αντιόνουμ, που είναι η χώρα των Ζωραμιτών. Και ένας άνδρας ονόματι Ζεραχέμνα ήταν ο ηγέτης τους.
- 6 Και τώρα, καθώς οι Αμαληκίτες ήταν πιο κακής και δολοφονικής ιδιοσυγκρασίας απ' ό,τι ήταν οι Λαμανίτες, αφ' εαυτού τους, γι' αυτό, ο Ζεραχέμνα διόρισε αξιωματικούς επί των Λαμανιτών, και ήταν όλοι Αμαληκίτες και Ζωραμίτες.
- 7 Λοιπόν αυτό το έκανε για να διατηρήσουν το μίσος τους προς τους Νεφίτες, για να τους κάνει υπεξούσιους προς επίτευξη των σχεδίων του.
- 8 Γιατί ιδού, τα σχέδια του ήταν να διεγείρουν τους Λαμανίτες σε θυμό εναντίον των Νεφιτών. Αυτό το έκανε για να μπορέσει να σφετεριστεί μεγάλη δύναμη επ' αυτών, και επίσης για να μπορέσει να κερδίσει δύναμη επί των Νεφιτών φέρνοντας τους σε υποδούλωση.

Alma 43

And now it came to pass that the sons of Alma did go forth among the people, to declare the word unto them. And Alma, also, himself, could not rest, and he also went forth.

Now we shall say no more concerning their preaching, except that they preached the word, and the truth, according to the spirit of prophecy and revelation; and they preached after the holy order of God by which they were called.

And now I return to an account of the wars between the Nephites and the Lamanites, in the eighteenth year of the reign of the judges.

For behold, it came to pass that the Zoramites became Lamanites; therefore, in the commencement of the eighteenth year the people of the Nephites saw that the Lamanites were coming upon them; therefore they made preparations for war; yea, they gathered together their armies in the land of Jershon.

And it came to pass that the Lamanites came with their thousands; and they came into the land of Antionum, which is the land of the Zoramites; and a man by the name of Zerahemnah was their leader.

And now, as the Amalekites were of a more wicked and murderous disposition than the Lamanites were, in and of themselves, therefore, Zerahemnah appointed chief captains over the Lamanites, and they were all Amalekites and Zoramites.

Now this he did that he might preserve their hatred towards the Nephites, that he might bring them into subjection to the accomplishment of his designs.

For behold, his designs were to stir up the Lamanites to anger against the Nephites; this he did that he might usurp great power over them, and also that he might gain power over the Nephites by bringing them into bondage.

- 9 Και τώρα, το σχέδιο των Νεφιτών ήταν να υποστηρίξουν τα εδάφη τους και τα σπίτια τους και τις γυναίκες τους και τα παιδιά τους, για να μπορέσουν να τα διαφυλάξουν από τα χέρια των εχθρών τους. Και επίσης για να διαφυλάξουν τα δικαιώματα και τα προνόμιά τους, μάλιστα, και επίσης την ελευθερία τους, ώστε να μπορούν να λατρεύουν τον Θεό σύμφωνα με τις επιθυμίες τους.
- 10 Γιατί ήξεραν ότι αν έπεφταν στα χέρια των Λαμανιτών, όσοι θα λάτρευαν τον Θεό με το πνεύμα και την αλήθεια, τον αληθινό και ζώντα Θεό, οι Λαμανίτες θα τους αφάνιζαν.
- 11 Μάλιστα, και ήξεραν επίσης το ακραίο μίσος των Λαμανιτών προς τους αδελφούς τους, που ήταν ο λαός των Αντί-Νεφί-Λεχί, οι οποίοι ονομάζονταν λαός του Αμμών—και δεν σήκωναν όπλα, μάλιστα, είχαν συνάψει διαθήκη και δεν την παρέβαιναν—γι' αυτό, αν έπεφταν στα χέρια των Λαμανιτών θα καταστρέφονταν.
- 12 Και οι Νεφίτες δεν θα τους αφήναν να καταστραφούν. Γι' αυτό τους έδωσαν εδάφη για κληρονομιά τους.
- 13 Και ο λαός του Αμμών έδινε στους Νεφίτες ένα μεγάλο μερίδιο από τις προσόδους τους για τη συντήρηση των στρατευμάτων τους. Και έτσι οι Νεφίτες ήταν αναγκασμένοι, μόνοι τους, να αντιστέκονται εναντίον των Λαμανιτών, οι οποίοι ήταν ένα μίγμα του Λάμαν και του Λεμουήλ και των υιών του Ισμαήλ και όλων εκείνων που είχαν αποσχισθεί από τους Νεφίτες, που ήταν Αμαληκίτες και Ζωραμίτες και απόγονοι των ιερέων του Νώε.
- 14 Λοιπόν αυτοί οι απόγονοι ήταν τόσο πολυάριθμοι, σχεδόν όσο ήταν οι Νεφίτες. Και έτσι οι Νεφίτες ήταν υποχρεωμένοι να διαμάχονται με τους αδελφούς τους, ακόμα και μέχρι αιματοχυσίας.
- 15 Και συνέβη ώστε καθώς είχαν συγκεντρωθεί τα στρατεύματα των Λαμανιτών στη γη του Αντιόνουμ, ιδού, τα στρατεύματα των Νεφιτών ήταν προετοιμασμένα να τους συναντήσουν στη γη του Ιερσόν.

And now the design of the Nephites was to support their lands, and their houses, and their wives, and their children, that they might preserve them from the hands of their enemies; and also that they might preserve their rights and their privileges, yea, and also their liberty, that they might worship God according to their desires.

For they knew that if they should fall into the hands of the Lamanites, that whosoever should worship God in spirit and in truth, the true and the living God, the Lamanites would destroy.

Yea, and they also knew the extreme hatred of the Lamanites towards their brethren, who were the people of Anti-Nephi-Lehi, who were called the people of Ammon—and they would not take up arms, yea, they had entered into a covenant and they would not break it—therefore, if they should fall into the hands of the Lamanites they would be destroyed.

And the Nephites would not suffer that they should be destroyed; therefore they gave them lands for their inheritance.

And the people of Ammon did give unto the Nephites a large portion of their substance to support their armies; and thus the Nephites were compelled, alone, to withstand against the Lamanites, who were a compound of Laman and Lemuel, and the sons of Ishmael, and all those who had dissented from the Nephites, who were Amalekites and Zoramites, and the descendants of the priests of Noah.

Now those descendants were as numerous, nearly, as were the Nephites; and thus the Nephites were obliged to contend with their brethren, even unto bloodshed.

And it came to pass as the armies of the Lamanites had gathered together in the land of Antionum, behold, the armies of the Nephites were prepared to meet them in the land of Jershon.

- 16 Λοιπόν, ο ηγέτης των Νεφιτών, δηλαδή ο άνδρας που είχε οριστεί να είναι ο αρχιστράτηγος των Νεφιτών—λοιπόν ο αρχιστράτηγος ήταν επικεφαλής όλων των στρατευμάτων των Νεφιτών— και το όνομά του ήταν Μορόνι.
- 17 Και πήρε ο Μορόνι όλη την αρχηγία, και τη διοίκηση των πολέμων τους. Και ήταν μόνο είκοσι και πέντε χρόνων όταν διορίστηκε αρχιστράτηγος των στρατευμάτων των Νεφιτών.
- 18 Και συνέβη ώστε συνάντησε τους Λαμανίτες στα σύνορα του Ιερσόν, και οι άνθρωποί του ήταν οπλισμένοι με σπαθιά και με γιαταγάνια, με κάθε είδους πολεμικά όπλα.
- 19 Και όταν τα στρατεύματα των Λαμανιτών είδαν ότι ο λαός του Νεφί, δηλαδή ότι ο Μορόνι, είχε προετοιμάσει τον λαό του με θώρακες και με χειρασπίδες, μάλιστα, και με ασπίδες για να προστατεύουν το κεφάλι τους, και ήταν επίσης ντυμένοι με χοντρό ρουχισμό—
- 20 Λοιπόν ο στρατός του Ζεραχέμνα δεν ήταν προετοιμασμένος με τίποτα παρόμοιο. Είχαν μόνο τα σπαθιά τους και τα γιαταγάνια τους, τα τόξα και τα βέλη τους, τις πέτρες και τις σφενδόνες τους, και ήταν γυμνοί, εκτός από ένα δέρμα που ήταν ζωσμένο γύρω από την οσφύ τους. Μάλιστα, όλοι τους ήταν γυμνοί, εκτός από τους Ζωραμίτες και τους Αμαληκίτες.
- 21 Όμως δεν ήταν οπλισμένοι με θώρακες, ούτε ασπίδες—γι' αυτό φοβούνταν υπερβολικά τα στρατεύματα των Νεφιτών εξαιτίας του οπλισμού τους, παρ' όλο που ο αριθμός τους ήταν τόσο πιο μεγάλος από τους Νεφίτες.
- 22 Ιδού, λοιπόν συνέβη ώστε δεν τόλμησαν να επιτεθούν κατά των Νεφιτών στα σύνορα του Ιερσόν. Γι' αυτό αποχώρησαν από τη γη του Αντιόνουμ στην έρημο, και ξεκίνησαν για το ταξίδι τους ολόγυρα στην έρημο, μακριά, δίπλα στο κεφαλάρι του ποταμού Σιδώνα, για να έλθουν στη χώρα του Μαντάι και να κατακτήσουν τη χώρα. Γιατί δεν υπέθεταν ότι τα στρατεύματα του Μορόνι θα ήξεραν προς τα που είχαν πάει.

Now, the leader of the Nephites, or the man who had been appointed to be the chief captain over the Nephites—now the chief captain took the command of all the armies of the Nephites—and his name was Moroni;

And Moroni took all the command, and the government of their wars. And he was only twenty and five years old when he was appointed chief captain over the armies of the Nephites.

And it came to pass that he met the Lamanites in the borders of Jershon, and his people were armed with swords, and with cimeters, and all manner of weapons of war.

And when the armies of the Lamanites saw that the people of Nephi, or that Moroni, had prepared his people with breastplates and with arm-shields, yea, and also shields to defend their heads, and also they were dressed with thick clothing—

Now the army of Zerahemnah was not prepared with any such thing; they had only their swords and their cimeters, their bows and their arrows, their stones and their slings; and they were naked, save it were a skin which was girded about their loins; yea, all were naked, save it were the Zoramites and the Amalekites;

But they were not armed with breastplates, nor shields—therefore, they were exceedingly afraid of the armies of the Nephites because of their armor, notwithstanding their number being so much greater than the Nephites.

Behold, now it came to pass that they durst not come against the Nephites in the borders of Jershon; therefore they departed out of the land of Antionum into the wilderness, and took their journey round about in the wilderness, away by the head of the river Sidon, that they might come into the land of Manti and take possession of the land; for they did not suppose that the armies of Moroni would know whither they had gone.

23 Όμως συνέβη ώστε, μόλις αποχώρησαν στην έρημο, ο Μορόνι έστειλε κατασκόπους στην έρημο να παρακολουθήσουν το στρατόπεδό τους. Και ο Μορόνι, επίσης, γνωρίζοντας τις προφητείες του Άλμα, έστειλε σε αυτόν ορισμένους ανθρώπους, επιθυμώντας από αυτόν να ζητήσει από τον Κύριο προς τα πού έπρεπε να πάνε τα στρατεύματα των Νεφιτών για να αμυνθούν εναντίον των Λαμανιτών.

24 Και συνέβη ώστε ήλθε ο λόγος του Κυρίου προς τον Άλμα, και ο Άλμα πληροφόρησε τους αγγελιαφόρους του Μορόνι, ότι τα στρατεύματα των Λαμανιτών πορεύονταν ολόγυρα στην έρημο, για να έλθουν στη χώρα του Μαντάι, για να αρχίσουν μια επίθεση στο ασθενέστερο σημείο του λαού. Και αυτοί οι αγγελιαφόροι πήγαν και μεταβίβασαν το μήνυμα στον Μορόνι.

25 Τώρα ο Μορόνι, αφήνοντας ένα τμήμα του στρατού του στη γη του Ιερσόν, μην τυχόν κατά κάποιο τρόπο τμήμα των Λαμανιτών έλθει μέσα σε αυτήν τη χώρα και κατακτήσει την πόλη, πήρε το υπόλοιπο τμήμα του στρατού του και πορεύτηκε προς τη χώρα του Μαντάι.

26 Και φρόντισε ώστε όλος ο λαός σε αυτήν την περιοχή της χώρας να συγκεντρωθεί σε μάχη κατά των Λαμανιτών, για να υπερασπιστούν τα εδάφη τους και τη χώρα τους, τα δικαιώματά τους και τις ελευθερίες τους. Γι' αυτό ήταν προετοιμασμένοι για τη στιγμή του ερχομού των Λαμανιτών.

27 Και συνέβη ώστε ο Μορόνι φρόντισε να είναι ο στρατός του κρυμμένος στην κοιλάδα που ήταν κοντά στην όχθη του ποταμού Σιδώνα, που ήταν στα δυτικά του ποταμού Σιδώνα στην έρημο.

28 Και ο Μορόνι τοποθέτησε κατασκόπους ολόγυρα, ώστε να ξέρει πότε θα έλθει ο στρατός των Λαμανιτών.

29 Και τώρα, καθώς ο Μορόνι ήξερε την πρόθεση των Λαμανιτών, ότι είχαν πρόθεση να καταστρέψουν τους αδελφούς τους, ή να τους υποδουλώσουν και να τους φέρουν σε αιχμαλωσία, ώστε να μπορέσουν να ιδρύσουν για τον εαυτό τους βασιλείο σε όλη τη χώρα.

But it came to pass, as soon as they had departed into the wilderness Moroni sent spies into the wilderness to watch their camp; and Moroni, also, knowing of the prophecies of Alma, sent certain men unto him, desiring him that he should inquire of the Lord whither the armies of the Nephites should go to defend themselves against the Lamanites.

And it came to pass that the word of the Lord came unto Alma, and Alma informed the messengers of Moroni, that the armies of the Lamanites were marching round about in the wilderness, that they might come over into the land of Manti, that they might commence an attack upon the weaker part of the people. And those messengers went and delivered the message unto Moroni.

Now Moroni, leaving a part of his army in the land of Jershon, lest by any means a part of the Lamanites should come into that land and take possession of the city, took the remaining part of his army and marched over into the land of Manti.

And he caused that all the people in that quarter of the land should gather themselves together to battle against the Lamanites, to defend their lands and their country, their rights and their liberties; therefore they were prepared against the time of the coming of the Lamanites.

And it came to pass that Moroni caused that his army should be secreted in the valley which was near the bank of the river Sidon, which was on the west of the river Sidon in the wilderness.

And Moroni placed spies round about, that he might know when the camp of the Lamanites should come.

And now, as Moroni knew the intention of the Lamanites, that it was their intention to destroy their brethren, or to subject them and bring them into bondage that they might establish a kingdom unto themselves over all the land;

30 Και γνωρίζοντας επίσης ότι η μόνη επιθυμία των Νεφιτών ήταν να διαφυλάξουν τα εδάφη τους και την ελευθερία τους και την εκκλησία τους, γι' αυτό δεν το θεωρούσε αμαρτία να τους προστατεύσει με στρατήγημα. Γι' αυτό, ανακάλυψε με τους κατασκόπους του ποια πορεία επρόκειτο να πάρουν οι Λαμανίτες.

31 Γι' αυτό, χώρισε τον στρατό του και έφερε ένα τμήμα του μέσα στην κοιλάδα και τους έκρυψε στα ανατολικά και στα νότια του λόφου Ριπλά.

32 Και τους υπόλοιπους τους έκρυψε στη δυτική κοιλάδα, στα δυτικά του ποταμού Σιδώνα, και τόσο κάτω, μέσα στα σύνορα της χώρας Μαντάι.

33 Και έτσι, έχοντας τοποθετήσει τον στρατό του σύμφωνα με την επιθυμία του, ήταν έτοιμος να τους αντιμετωπίσει.

34 Και συνέβη ώστε οι Λαμανίτες ανέβηκαν στα βόρεια του λόφου, όπου ένα τμήμα του στρατού του Μορόνι είχε κρυφτεί.

35 Και καθώς οι Λαμανίτες είχαν διαβεί τον λόφο Ριπλά και ήλθαν μέσα στην κοιλάδα και άρχισαν να διασχίζουν τον ποταμό Σιδώνα, ο στρατός που ήταν κρυμμένος στα νότια του λόφου, του οποίου ηγείτο ένας άνδρας του οποίου το όνομα ήταν Λεχί, και οδήγησε εμπρός τον στρατό του και περικύκλωσε τους Λαμανίτες στα ανατολικά από πίσω τους.

36 Και συνέβη ώστε οι Λαμανίτες, όταν είδαν τους Νεφίτες να έρχονται καταπάνω τους από πίσω, στράφηκαν πίσω και άρχισαν να μάχονται με τον στρατό του Λεχί.

37 Και άρχισε το έργο του θανάτου και στις δύο παρατάξεις, αλλά ήταν φοβερότερο στην πλευρά των Λαμανιτών, επειδή η γύμνια τους ήταν εκτεθειμένη στα βαριά χτυπήματα των Νεφιτών με τα σπαθιά τους και τα γιαταγάνια τους, που έφεραν θάνατο σχεδόν με κάθε χτύπημα.

38 Ενώ από την άλλη πλευρά, κάθε που έπεφτε ένας από τους Νεφίτες, από τα σπαθιά τους και την απώλεια αίματος, αφού αυτοί ήταν θωρακισμένοι στα πιο ζωτικά τμήματα του σώματος, δηλαδή τα πιο ζωτικά τμήματα του σώματος ήταν θωρακισμένα από τα χτυπήματα των Λαμανιτών, με τους θώρακές τους και τις χειρασπίδες τους και τις περικεφαλαίες τους, και έτσι οι Νεφίτες συνέχισαν το έργο του θανάτου προς τους Λαμανίτες.

And he also knowing that it was the only desire of the Nephites to preserve their lands, and their liberty, and their church, therefore he thought it no sin that he should defend them by stratagem; therefore, he found by his spies which course the Lamanites were to take.

Therefore, he divided his army and brought a part over into the valley, and concealed them on the east, and on the south of the hill Riplah;

And the remainder he concealed in the west valley, on the west of the river Sidon, and so down into the borders of the land Manti.

And thus having placed his army according to his desire, he was prepared to meet them.

And it came to pass that the Lamanites came up on the north of the hill, where a part of the army of Moroni was concealed.

And as the Lamanites had passed the hill Riplah, and came into the valley, and began to cross the river Sidon, the army which was concealed on the south of the hill, which was led by a man whose name was Lehi, and he led his army forth and encircled the Lamanites about on the east in their rear.

And it came to pass that the Lamanites, when they saw the Nephites coming upon them in their rear, turned them about and began to contend with the army of Lehi.

And the work of death commenced on both sides, but it was more dreadful on the part of the Lamanites, for their nakedness was exposed to the heavy blows of the Nephites with their swords and their cimeters, which brought death almost at every stroke.

While on the other hand, there was now and then a man fell among the Nephites, by their swords and the loss of blood, they being shielded from the more vital parts of the body, or the more vital parts of the body being shielded from the strokes of the Lamanites, by their breastplates, and their armshields, and their headplates; and thus the Nephites did carry on the work of death among the Lamanites.

39 Και συνέβη ώστε οι Λαμανίτες φοβήθηκαν, εξαιτίας της μεγάλης καταστροφής τους, τόσο που άρχισαν να τρέπονται σε φυγή προς τον ποταμό Σιδώνα.

40 Και τους κυνήγησαν ο Λεχί και οι άνδρες του, και τους έριξε ο Λεχί στα νερά του Σιδώνα, και διέσχισαν τα νερά του Σιδώνα. Και ο Λεχί κράτησε τα στρατεύματά του στην όχθη του ποταμού Σιδώνα για να μην τον διασχίσουν.

41 Και συνέβη ώστε ο Μορόνι και ο στρατός του συνάντησαν τους Λαμανίτες στην κοιλάδα, στην άλλη πλευρά του ποταμού Σιδώνα, και άρχισαν να πέφτουν επάνω τους και να τους σκοτώνουν.

42 Και πάλι τράπηκαν σε φυγή οι Λαμανίτες από εμπρός τους, προς τη γη του Μαντάι. Και πάλι αντιμετώπιστηκαν από τα στρατεύματα του Μορόνι.

43 Λοιπόν σε αυτήν την περίπτωση οι Λαμανίτες πολέμησαν υπερβολικά. Μάλιστα, ποτέ δεν ήταν γνωστοί οι Λαμανίτες να έχουν πολεμήσει με τόσο υπερβολικά μεγάλη δύναμη και θάρρος, όχι, ούτε καν από την αρχή.

44 Και τους ενέπνεαν οι Ζωραμίτες και οι Αμαληκίτες, που ήταν οι στρατηγοί τους και οι ηγέτες τους, και ο Ζεραχέμνα, ο οποίος ήταν ο αρχιστράτηγός τους, δηλαδή ο πρώτος ηγέτης και διοικητής τους. Μάλιστα, πολεμούσαν σαν δράκοντες, και πολλοί από τους Νεφίτες θανατώθηκαν από τα χέρια τους, μάλιστα, γιατί χώρισαν στα δύο πολλές από τις περικεφαλαίες τους και τρύπησαν πολλούς από τους θώρακες τους και έκοψαν πολλούς από τους βραχίονές τους. Και έτσι χτυπούσαν οι Λαμανίτες στον άγριο θυμό τους.

45 Όμως, οι Νεφίτες εμπνέονταν από έναν καλύτερο σκοπό, γιατί δεν πολεμούσαν για μοναρχία ούτε για δύναμη, αλλά πολεμούσαν για τα σπίτια τους και τις ελευθερίες τους, τις γυναίκες τους και τα παιδιά τους και τα όλα τους, μάλιστα για τις ιεροτελεστίες της λατρείας τους και την εκκλησία τους.

46 Και έκαναν εκείνο το οποίο αισθάνονταν ότι ήταν το καθήκον που όφειλαν στον Θεό τους, επειδή ο Κύριος είχε πει σε αυτούς και επίσης και στους πατέρες τους, ότι: Εφόσον δεν είστε ένοχοι της πρώτης επίθεσης, ούτε της δεύτερης, δεν πρέπει να αφεθείτε να θανατωθείτε από τα χέρια των εχθρών σας.

And it came to pass that the Lamanites became frightened, because of the great destruction among them, even until they began to flee towards the river Sidon.

And they were pursued by Lehi and his men; and they were driven by Lehi into the waters of Sidon, and they crossed the waters of Sidon. And Lehi retained his armies upon the bank of the river Sidon that they should not cross.

And it came to pass that Moroni and his army met the Lamanites in the valley, on the other side of the river Sidon, and began to fall upon them and to slay them.

And the Lamanites did flee again before them, towards the land of Manti; and they were met again by the armies of Moroni.

Now in this case the Lamanites did fight exceedingly; yea, never had the Lamanites been known to fight with such exceedingly great strength and courage, no, not even from the beginning.

And they were inspired by the Zoramites and the Amalekites, who were their chief captains and leaders, and by Zerahemnah, who was their chief captain, or their chief leader and commander; yea, they did fight like dragons, and many of the Nephites were slain by their hands, yea, for they did smite in two many of their head-plates, and they did pierce many of their breast-plates, and they did smite off many of their arms; and thus the Lamanites did smite in their fierce anger.

Nevertheless, the Nephites were inspired by a better cause, for they were not fighting for monarchy nor power but they were fighting for their homes and their liberties, their wives and their children, and their all, yea, for their rites of worship and their church.

And they were doing that which they felt was the duty which they owed to their God; for the Lord had said unto them, and also unto their fathers, that: Inasmuch as ye are not guilty of the first offense, neither the second, ye shall not suffer yourselves to be slain by the hands of your enemies.

47 Και πάλι, ο Κύριος είπε ότι: Να υπερασπίζεστε τις οικογένειές σας ακόμα και μέχρι αιματοχυσίας. Έτσι, γι' αυτόν τον λόγο μάχονταν οι Νεφίτες με τους Λαμανίτες, για να υπερασπιστούν τον εαυτό τους και τις οικογένειες τους και τα εδάφη τους, την πατρίδα τους και τα δικαιώματά τους και τη θρησκεία τους.

48 Και συνέβη ώστε όταν οι άνδρες του Μορόνι είδαν την αγριότητα και τον θυμό των Λαμανιτών, επρόκειτο να δειλιάσουν και να τραπούν σε φυγή από αυτούς. Και ο Μορόνι, αντιλαμβανόμενος την πρόθεσή τους, έστειλε και εμψύχωσε την καρδιά τους με αυτές τις σκέψεις – μάλιστα, τις σκέψεις για τα εδάφη τους, την ελευθερία τους, μάλιστα, την ανεξαρτησία τους από τη σκλαβιά.

49 Και συνέβη ώστε έπεσαν επάνω στους Λαμανίτες και ανέκραξαν με μια φωνή προς τον Κύριο τον Θεό τους, για την ελευθερία τους και την αποφυγή της υποδούλωσης.

50 Και άρχισαν να αντιστέκονται στους Λαμανίτες με δύναμη. Και αυτήν την ίδια ώρα που ανέκραξαν προς τον Κύριο για την ελευθερία τους, οι Λαμανίτες άρχισαν να τρέπονται σε φυγή από εμπρός τους, και έφευγαν μέχρι τα νερά του Σιδώνα.

51 Λοιπόν, οι Λαμανίτες ήταν πιο πολυάριθμοι, μάλιστα, περισσότερο από διπλοί κατά τον αριθμό από τους Νεφίτες. Παρά ταύτα, εξεδιώχθησαν τόσο ώστε συγκεντρώθηκαν σε ένα σώμα στην κοιλάδα, επάνω στην όχθη δίπλα στον ποταμό Σιδώνα.

52 Γι' αυτό, τα στρατεύματα του Μορόνι τους περικύκλωσαν, μάλιστα, και στις δυο πλευρές του ποταμού, γιατί ιδού, στα ανατολικά ήταν οι άνδρες του Λεχί.

53 Γι' αυτό, όταν είδε ο Ζεραχέμνα τους άνδρες του Λεχί στα ανατολικά του ποταμού Σιδώνα και τα στρατεύματα του Μορόνι στα δυτικά του ποταμού Σιδώνα, ότι ήταν περικυκλωμένοι από τους Νεφίτες, τους έπιασε τρόμος.

54 Τότε ο Μορόνι, όταν είδε τον τρόμο τους, διέταξε τους άνδρες του να σταματήσουν να χύνουν το αίμα τους.

And again, the Lord has said that: Ye shall defend your families even unto bloodshed. Therefore for this cause were the Nephites contending with the Lamanites, to defend themselves, and their families, and their lands, their country, and their rights, and their religion.

And it came to pass that when the men of Moroni saw the fierceness and the anger of the Lamanites, they were about to shrink and flee from them. And Moroni, perceiving their intent, sent forth and inspired their hearts with these thoughts—yea, the thoughts of their lands, their liberty, yea, their freedom from bondage.

And it came to pass that they turned upon the Lamanites, and they cried with one voice unto the Lord their God, for their liberty and their freedom from bondage.

And they began to stand against the Lamanites with power; and in that selfsame hour that they cried unto the Lord for their freedom, the Lamanites began to flee before them; and they fled even to the waters of Sidon.

Now, the Lamanites were more numerous, yea, by more than double the number of the Nephites; nevertheless, they were driven insomuch that they were gathered together in one body in the valley, upon the bank by the river Sidon.

Therefore the armies of Moroni encircled them about, yea, even on both sides of the river, for behold, on the east were the men of Lehi.

Therefore when Zerahemnah saw the men of Lehi on the east of the river Sidon, and the armies of Moroni on the west of the river Sidon, that they were encircled about by the Nephites, they were struck with terror.

Now Moroni, when he saw their terror, commanded his men that they should stop shedding their blood.

Άλμα 44

- 1 Και συνέβη ώστε σταμάτησαν και αποσύρθηκαν ένα βήμα από αυτούς. Και ο Μορόνι είπε στον Ζεραχέμνα: Ιδού, Ζεραχέμνα, ότι δεν επιθυμούμε να είμαστε άνθρωποι αίματος. Ξέρετε ότι είστε στα χέρια μας, κι όμως δεν επιθυμούμε να σας σκοτώσουμε.
- 2 Ιδού, δεν έχουμε έλθει να πολεμήσουμε εναντίον σας ώστε να χύσουμε το αίμα σας για εξουσία. Ούτε επιθυμούμε να φέρουμε κανέναν στον ζυγό της υποδούλωσης. Όμως αυτός ακριβώς είναι ο λόγος για τον οποίο εσείς μας έχετε επιτεθεί. Μάλιστα, και θυμώνετε μαζί μας λόγω της θρησκείας μας.
- 3 Όμως τώρα βλέπετε ότι ο Κύριος είναι μαζί μας. Και βλέπετε ότι σας έχει παραδώσει στα χέρια μας. Και τώρα θα ήθελα να καταλάβετε ότι αυτό γίνεται σε μας λόγω της θρησκείας μας και της πίστης μας στον Χριστό. Και τώρα βλέπετε ότι δεν μπορείτε να καταστρέψετε αυτήν την πίστη μας.
- 4 Τώρα βλέπετε ότι αυτή είναι η αληθινή πίστη του Θεού. Μάλιστα, βλέπετε ότι ο Θεός θα μας υποστηρίξει και θα μας φυλάξει και θα μας διατηρήσει, εφόσον είμαστε πιστοί σε αυτόν, και στην πίστη μας και στη θρησκεία μας. Και ποτέ δεν θα αφήσει ο Κύριος να καταστραφούμε παρά μόνο αν πέσουμε σε παράβαση και αρνηθούμε την πίστη μας.
- 5 Και τώρα, Ζεραχέμνα, σας προστάζω, στο όνομα αυτού του παντοδύναμου Θεού, που έχει ενδυναμώσει τους βραχίονές μας ώστε υπερισχύσαμε έναντι υμών, με την πίστη μας, με τη θρησκεία μας και με τις ιεροτελεστίες της λατρείας μας, και με την εκκλησία μας και με την ιερή υποστήριξη την οποία οφείλουμε στις συζύγους μας και στα παιδιά μας, με αυτήν την ελευθερία που μας δίνει στα εδάφη μας και στην πατρίδα μας. Μάλιστα, και επίσης με τη διατήρηση του ιερού λόγου του Θεού, στον οποίο οφείλουμε όλη μας την ευτυχία, και με ό,τι είναι το πιο προσφιλές για μας –
- 6 Μάλιστα, και αυτό δεν είναι όλο. Σας προστάζω με όλες τις επιθυμίες που έχετε για ζωή, να παραδώσετε τα πολεμικά σας όπλα σε μας, και εμείς δεν θα επιζητούμε το αίμα σας, αλλά θα σας χαρίσουμε τη ζωή, αν πάτε στον δρόμο σας και δεν έλθετε ξανά σε πόλεμο εναντίον μας.

Alma 44

And it came to pass that they did stop and withdrew a pace from them. And Moroni said unto Zerahemnah: Behold, Zerahemnah, that we do not desire to be men of blood. Ye know that ye are in our hands, yet we do not desire to slay you.

Behold, we have not come out to battle against you that we might shed your blood for power; neither do we desire to bring any one to the yoke of bondage. But this is the very cause for which ye have come against us; yea, and ye are angry with us because of our religion.

But now, ye behold that the Lord is with us; and ye behold that he has delivered you into our hands. And now I would that ye should understand that this is done unto us because of our religion and our faith in Christ. And now ye see that ye cannot destroy this our faith.

Now ye see that this is the true faith of God; yea, ye see that God will support, and keep, and preserve us, so long as we are faithful unto him, and unto our faith, and our religion; and never will the Lord suffer that we shall be destroyed except we should fall into transgression and deny our faith.

And now, Zerahemnah, I command you, in the name of that all-powerful God, who has strengthened our arms that we have gained power over you, by our faith, by our religion, and by our rites of worship, and by our church, and by the sacred support which we owe to our wives and our children, by that liberty which binds us to our lands and our country; yea, and also by the maintenance of the sacred word of God, to which we owe all our happiness; and by all that is most dear unto us—

Yea, and this is not all; I command you by all the desires which ye have for life, that ye deliver up your weapons of war unto us, and we will seek not your blood, but we will spare your lives, if ye will go your way and come not again to war against us.

7 Και τώρα, αν δεν το κάνετε αυτό, ιδού, είστε στα χέρια μας, και θα προστάξω τους άνδρες μου να πέσουν καταπάνω σας και να επιφέρουν τις πληγές του θανάτου στο σώμα σας, ώστε να εξοντωθείτε. Και τότε θα δούμε ποιος θα εξουσιάζει αυτόν τον λαό. Μάλιστα, θα δούμε ποιος θα υποδουλωθεί.

8 Και τώρα συνέβη ώστε όταν άκουσε αυτά τα λόγια ο Ζεραχέμνα, προχώρησε και παρέδωσε το σπαθί και το γιαταγάνι του και το τόξο του στα χέρια του Μορόνι και του είπε: Ιδού, ορίστε τα πολεμικά όπλα μας. Θα σου τα παραδώσουμε, αλλά δεν θα αφήσουμε τον εαυτό μας να σου δώσει όρκο, που ξέρουμε ότι θα τον παραβούμε όπως επίσης και τα παιδιά μας. Όμως πάρε τα πολεμικά μας όπλα και άφησέ μας να αποχωρήσουμε στην έρημο. Διαφορετικά θα διατηρήσουμε τα σπαθιά μας και θα χαθούμε ή θα νικήσουμε.

9 Ιδού, εμείς δεν είμαστε της πίστης σας. Δεν πιστεύουμε ότι είναι ο Θεός που μας έχει παραδώσει στα χέρια σας, αλλά πιστεύουμε ότι είναι η πανουργία σας που σας έχει διαφυλάξει από τα σπαθιά μας. Ιδού, είναι οι θώρακές σας και οι ασπίδες σας που σας έχουν διαφυλάξει.

10 Και τώρα, όταν τελείωσε ο Ζεραχέμνα να λέει αυτά τα λόγια, ο Μορόνι επέστρεψε το σπαθί και τα πολεμικά όπλα, που είχε λάβει, στον Ζεραχέμνα, λέγοντας: Ιδού, θα τελειώσουμε τη σύγκρουση.

11 Τώρα δεν μπορώ να ανακαλέσω τα λόγια που έχω πει, γι' αυτό, όπως ο Κύριος ζει, δεν θα αναχωρήσετε παρά μόνον αν αναχωρήσετε με όρκο ότι δεν θα επιστρέψετε εναντίον μας σε πόλεμο. Τώρα, καθώς είστε στα χέρια μας, θα χύσουμε το αίμα σας επάνω στο έδαφος ή θα υποκύψετε στους όρους που έχω προτείνει.

12 Και τώρα, όταν είπε αυτά τα λόγια ο Μορόνι, ο Ζεραχέμνα κράτησε το σπαθί του, και ήταν θυμωμένος με τον Μορόνι και έσπευσε εμπρός για να σκοτώσει τον Μορόνι. Όμως καθώς ύψωσε το σπαθί του, ιδού, ένας από τους στρατιώτες του Μορόνι το χτύπησε μέχρι που έπεσε στη γη και έσπασε κοντά στη λαβή. Και χτύπησε επίσης και τον Ζεραχέμνα ώστε του αφαίρεσε τριχωτό της κεφαλής του το οποίο έπεσε στη γη. Και ο Ζεραχέμνα αποσύρθηκε από εμπρός τους ανάμεσα στους στρατιώτες του.

And now, if ye do not this, behold, ye are in our hands, and I will command my men that they shall fall upon you, and inflict the wounds of death in your bodies, that ye may become extinct; and then we will see who shall have power over this people; yea, we will see who shall be brought into bondage.

And now it came to pass that when Zerahemnah had heard these sayings he came forth and delivered up his sword and his cimeter, and his bow into the hands of Moroni, and said unto him: Behold, here are our weapons of war; we will deliver them up unto you, but we will not suffer ourselves to take an oath unto you, which we know that we shall break, and also our children; but take our weapons of war, and suffer that we may depart into the wilderness; otherwise we will retain our swords, and we will perish or conquer.

Behold, we are not of your faith; we do not believe that it is God that has delivered us into your hands; but we believe that it is your cunning that has preserved you from our swords. Behold, it is your breastplates and your shields that have preserved you.

And now when Zerahemnah had made an end of speaking these words, Moroni returned the sword and the weapons of war, which he had received, unto Zerahemnah, saying: Behold, we will end the conflict.

Now I cannot recall the words which I have spoken, therefore as the Lord liveth, ye shall not depart except ye depart with an oath that ye will not return again against us to war. Now as ye are in our hands we will spill your blood upon the ground, or ye shall submit to the conditions which I have proposed.

And now when Moroni had said these words, Zerahemnah retained his sword, and he was angry with Moroni, and he rushed forward that he might slay Moroni; but as he raised his sword, behold, one of Moroni's soldiers smote it even to the earth, and it broke by the hilt; and he also smote Zerahemnah that he took off his scalp and it fell to the earth. And Zerahemnah withdrew from before them into the midst of his soldiers.

- 13 Και συνέβη ώστε ο στρατιώτης που στεκόταν δίπλα, αυτός που χτύπησε και έκοψε το τριχωτό δέρμα της κεφαλής του Ζεραχέμνα, σήκωσε το τριχωτό δέρμα της κεφαλής από το έδαφος από τα μαλλιά και το ακούμπησε στην αιχμή του σπαθιού του, και το έτεινε εμπρός προς αυτούς, λέγοντάς τους με δυνατή φωνή:
- 14 Ακριβώς όπως αυτό το τριχωτό δέρμα κεφαλής έπεσε στη γη, που είναι το τριχωτό δέρμα κεφαλής του αρχηγού σας, έτσι θα πέσετε κι εσείς στη γη εκτός κι αν παραδώσετε τα πολεμικά σας όπλα και αναχωρήσετε με συνθήκη ειρήνης.
- 15 Τώρα, υπήρχαν πολλοί που όταν άκουσαν αυτά τα λόγια και είδαν το τριχωτό δέρμα της κεφαλής το οποίο ήταν επάνω στο σπαθί, τους έπιασε φόβος, και πολλοί ήλθαν εμπρός και έριξαν κάτω τα πολεμικά τους όπλα στα πόδια του Μορόνι και συνήψαν συνθήκη ειρήνης. Και όσοι συνήψαν συνθήκη ειρήνης, τους άφησαν να αναχωρήσουν στην έρημο.
- 16 Τώρα συνέβη ώστε ο Ζεραχέμνα οργίστηκε υπερβολικά και ξεσήκωσε τους υπόλοιπους από τους στρατιώτες του σε θυμό, για να πολεμήσουν πιο δυναμικά εναντίον των Νεφιτών.
- 17 Και τώρα ο Μορόνι θύμωσε, εξαιτίας της ισχυρογνωμοσύνης των Λαμανιτών. Γι' αυτό πρόσταξε τον λαό του να πέσουν επάνω τους και να τους σκοτώσουν. Και συνέβη ώστε αυτοί άρχισαν να τους σκοτώνουν. Μάλιστα, και οι Λαμανίτες πολεμούσαν με τα σπαθιά τους και όλη τη δύναμή τους.
- 18 Όμως ιδού, το γυμνό τους δέρμα και τα γυμνά τους κεφάλια ήταν εκτεθειμένα στα κοφτερά σπαθιά των Νεφιτών. Μάλιστα, ιδού, τους τρυπούσαν και τους κτυπούσαν, μάλιστα, και έπεφταν υπερβολικά γρήγορα εμπρός στα σπαθιά των Νεφιτών. Και άρχισαν να σαρώνονται κάτω, ακριβώς όπως είχε προφητεύσει ο στρατιώτης του Μορόνι.
- 19 Λοιπόν ο Ζεραχέμνα, όταν είδε ότι επρόκειτο όλοι να αφανιστούν, ανέκραξε δυνατά προς τον Μορόνι, υποσχόμενος ότι θα έκανε συνθήκη όπως επίσης και ο λαός του με αυτούς, αν χάριζαν στους εναπομείναντες τη ζωή τους, ότι δεν θα έρχονταν σε πόλεμο εναντίον τους ποτέ πια.

And it came to pass that the soldier who stood by, who smote off the scalp of Zerahemnah, took up the scalp from off the ground by the hair, and laid it upon the point of his sword, and stretched it forth unto them, saying unto them with a loud voice:

Even as this scalp has fallen to the earth, which is the scalp of your chief, so shall ye fall to the earth except ye will deliver up your weapons of war and depart with a covenant of peace.

Now there were many, when they heard these words and saw the scalp which was upon the sword, that were struck with fear; and many came forth and threw down their weapons of war at the feet of Moroni, and entered into a covenant of peace. And as many as entered into a covenant they suffered to depart into the wilderness.

Now it came to pass that Zerahemnah was exceedingly wroth, and he did stir up the remainder of his soldiers to anger, to contend more powerfully against the Nephites.

And now Moroni was angry, because of the stubbornness of the Lamanites; therefore he commanded his people that they should fall upon them and slay them. And it came to pass that they began to slay them; yea, and the Lamanites did contend with their swords and their might.

But behold, their naked skins and their bare heads were exposed to the sharp swords of the Nephites; yea, behold they were pierced and smitten, yea, and did fall exceedingly fast before the swords of the Nephites; and they began to be swept down, even as the soldier of Moroni had prophesied.

Now Zerahemnah, when he saw that they were all about to be destroyed, cried mightily unto Moroni, promising that he would covenant and also his people with them, if they would spare the remainder of their lives, that they never would come to war again against them.

20 Και συνέβη ώστε ο Μορόνι έκανε πάλι να σταματήσει το έργο του θανάτου ανάμεσα στον λαό. Και πήρε από τους Λαμανίτες τα πολεμικά όπλα. Και αφού συνήψαν μαζί του συνθήκη ειρήνης, τους άφησαν να αναχωρήσουν για την έρημο.

21 Λοιπόν ο αριθμός των νεκρών τους δεν μετρήθηκε εξαιτίας του μεγάλου αριθμού. Μάλιστα, ο αριθμός των νεκρών ήταν υπερβολικά μεγάλος, τόσο των Νεφιτών όσο και των Λαμανιτών.

22 Και συνέβη ώστε έριξαν τους νεκρούς τους μέσα στα νερά του Σιδώνα, και έχουν πάει πέρα και είναι θαμμένοι μέσα στα βάθη της θάλασσας.

23 Και τα στρατεύματα των Νεφιτών, δηλαδή του Μορόνι, επέστρεψαν και ήλθαν στα σπίτια τους και στα εδάφη τους.

24 Και έτσι τελείωσε ο δέκατος όγδοος χρόνος της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί. Και έτσι τελείωσε το χρονικό του Άλμα, το οποίο εγράφη επάνω στις πλάκες του Νεφί.

And it came to pass that Moroni caused that the work of death should cease again among the people. And he took the weapons of war from the Lamanites; and after they had entered into a covenant with him of peace they were suffered to depart into the wilderness.

Now the number of their dead was not numbered because of the greatness of the number; yea, the number of their dead was exceedingly great, both on the Nephites and on the Lamanites.

And it came to pass that they did cast their dead into the waters of Sidon, and they have gone forth and are buried in the depths of the sea.

And the armies of the Nephites, or of Moroni, returned and came to their houses and their lands.

And thus ended the eighteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi. And thus ended the record of Alma, which was written upon the plates of Nephi.

Η αφήγηση για τον λαό του Νεφί και τους πολέμους τους και τις διαφωνίες τους, στις ημέρες του Ήλαμαν, σύμφωνα με το χρονικό του Ήλαμαν, το οποίο τηρούσε στις ημέρες του.

Άλμα 45

- 1 *Ιδού, τώρα συνέβη ώστε ο λαός του Νεφί χαιρόταν υπερβολικά, επειδή ο Κύριος τους είχε πάλι ελευθερώσει από τα χέρια των εχθρών τους. Γι' αυτό προσέφεραν ευχαριστίες προς τον Κύριο τον Θεό τους. Μάλιστα, και νήστευαν πολύ και προσεύχονταν πολύ, και λάτρευαν τον Θεό με εξαιρετικά μεγάλη χαρά.*
- 2 *Και συνέβη ώστε κατά τον δέκατο ένατο χρόνο της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί, ο Άλμα ήλθε προς τον υιό του, τον Ήλαμαν, και του είπε: Πιστεύεις τα λόγια που σου είπα σχετικά με αυτά τα χρονικά που έχουν τηρηθεί;*
- 3 *Και ο Ήλαμαν του είπε: Μάλιστα, πιστεύω.*
- 4 *Και είπε πάλι ο Άλμα: Πιστεύεις στον Ιησού Χριστό, ο οποίος θα έλθει;*
- 5 *Και εκείνος είπε: Μάλιστα, πιστεύω όλα τα λόγια που έχεις πει.*
- 6 *Και ο Άλμα του είπε πάλι: Θα τηρείς τις εντολές μου;*
- 7 *Και εκείνος είπε: Μάλιστα, θα τηρώ τις εντολές σου με όλη μου την καρδιά.*
- 8 *Τότε ο Άλμα του είπε: Ας είσαι ευλογημένος. Και ο Κύριος θα σε κάνει να ευημερήσεις σε αυτήν τη χώρα.*
- 9 *Όμως ιδού, έχω κάτι να σου προφητεύσω. Όμως αυτό που σου προφητεύω να μην το κάνεις γνωστό. Μάλιστα, αυτό που σου προφητεύω δεν πρέπει να γίνει γνωστό, μέχρι να εκπληρωθεί η προφητεία. Γι' αυτό, γράψε τα λόγια που θα σου πω.*
- 10 *Και αυτά είναι τα λόγια: Ιδού, αντιλαμβάνομαι ότι αυτός ο ίδιος ο λαός, οι Νεφίτες, σύμφωνα με το πνεύμα της αποκάλυψης που είναι μέσα μου, σε τετρακόσια χρόνια από τον καιρό που θα φανερωθεί σε αυτούς ο Ιησούς Χριστός, θα φθίνουν από απιστία.*
- 11 *Μάλιστα, και τότε θα δουν πολέμους και λοιμώδη νοσήματα, μάλιστα, λιμούς και αιματοχυσίες, μέχρι που ο λαός του Νεφί θα εξολοθρευθεί –*

The account of the people of Nephi, and their wars and dissensions, in the days of Helaman, according to the record of Helaman, which he kept in his days.

Alma 45

Behold, now it came to pass that the people of Nephi were exceedingly rejoiced, because the Lord had again delivered them out of the hands of their enemies; therefore they gave thanks unto the Lord their God; yea, and they did fast much and pray much, and they did worship God with exceedingly great joy.

And it came to pass in the nineteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi, that Alma came unto his son Helaman and said unto him: Believest thou the words which I spake unto thee concerning those records which have been kept?

And Helaman said unto him: Yea, I believe.

And Alma said again: Believest thou in Jesus Christ, who shall come?

And he said: Yea, I believe all the words which thou hast spoken.

And Alma said unto him again: Will ye keep my commandments?

And he said: Yea, I will keep thy commandments with all my heart.

Then Alma said unto him: Blessed art thou; and the Lord shall prosper thee in this land.

But behold, I have somewhat to prophesy unto thee; but what I prophesy unto thee ye shall not make known; yea, what I prophesy unto thee shall not be made known, even until the prophecy is fulfilled; therefore write the words which I shall say.

And these are the words: Behold, I perceive that this very people, the Nephites, according to the spirit of revelation which is in me, in four hundred years from the time that Jesus Christ shall manifest himself unto them, shall dwindle in unbelief.

Yea, and then shall they see wars and pestilences, yea, famines and bloodshed, even until the people of Nephi shall become extinct—

12 Μάλιστα, και αυτό επειδή θα φθίνουν από απιστία και θα πέσουν σε έργα σκότους και ασέλγειες και κάθε είδους ανομίες. Μάλιστα, σου λέω, ότι επειδή θα αμαρτήσουν ενάντια σε τόσο μεγάλο φως και γνώση, μάλιστα, σου λέω, ότι από εκείνη την ημέρα, η τέταρτη γενεά δεν θα παρέλθει όλη προτού να έλθει αυτή η μεγάλη ανομία.

13 Και όταν έλθει αυτή η σπουδαία ημέρα, ιδού, γρήγορα θα έλθει ο καιρός που εκείνοι που είναι τώρα, δηλαδή οι απόγονοι εκείνων που τώρα συγκαταλέγονται με τον λαό του Νεφί, δεν θα συγκαταλέγονται πια με τον λαό του Νεφί.

14 Όμως όποιος παραμένει και δεν εξολοθρευθεί κατά τη σπουδαία και τρομερή εκείνη ημέρα, θα συγκαταλεγεί με τους Λαμανίτες, και θα γίνει σαν αυτούς, όλοι, εκτός από μερικούς που θα ονομάζονται μαθητές του Κυρίου. Και αυτούς θα κυνηγήσουν οι Λαμανίτες μέχρι που θα εξολοθρευθούν. Και τώρα, εξαιτίας της ανομίας, αυτή η προφητεία θα εκπληρωθεί.

15 Και τώρα συνέβη ώστε αφού είπε ο Άλμα αυτά τα λόγια στον Ήλαμαν, τον ευλόγησε, όπως επίσης και τους άλλους υιούς του, και ευλόγησε επίσης τη γη για χάρη των δικαίων.

16 Και είπε: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός – Καταραμένη να είναι η χώρα, μάλιστα, αυτή η χώρα, για κάθε έθνος, φυλή, γλώσσα και λαό, μέχρι αφανισμού, γι' αυτούς που ενεργούν πονηρά, όταν είναι πλήρως ώριμοι. Και όπως το είπα έτσι θα γίνει. Γιατί αυτή είναι η κατάρα και η ευλογία του Θεού επάνω στη χώρα, γιατί ο Κύριος δεν μπορεί να κοιτάζει την αμαρτία με τον ελάχιστο βαθμό ανεκτικότητας.

17 Και τώρα, όταν είπε αυτά τα λόγια ο Άλμα, ευλόγησε την εκκλησία, μάλιστα, όλους εκείνους που θα στέκονταν αποφασιστικά στην πίστη από εκείνη τη στιγμή και πέρα.

18 Και όταν τελείωσε ο Άλμα, αναχώρησε από τη γη του Ζαραχέμλα, σαν για να πάει στη γη του Μελέκ. Και συνέβη ώστε ποτέ κανείς δεν άκουσε γι' αυτόν. Όσο για τον θάνατό του ή την ταφή του γνωρίζουμε τίποτα.

Yea, and this because they shall dwindle in unbelief and fall into the works of darkness, and lasciviousness, and all manner of iniquities; yea, I say unto you, that because they shall sin against so great light and knowledge, yea, I say unto you, that from that day, even the fourth generation shall not all pass away before this great iniquity shall come.

And when that great day cometh, behold, the time very soon cometh that those who are now, or the seed of those who are now numbered among the people of Nephi, shall no more be numbered among the people of Nephi.

But whosoever remaineth, and is not destroyed in that great and dreadful day, shall be numbered among the Lamanites, and shall become like unto them, all, save it be a few who shall be called the disciples of the Lord; and them shall the Lamanites pursue even until they shall become extinct. And now, because of iniquity, this prophecy shall be fulfilled.

And now it came to pass that after Alma had said these things to Helaman, he blessed him, and also his other sons; and he also blessed the earth for the righteous' sake.

And he said: Thus saith the Lord God—Cursed shall be the land, yea, this land, unto every nation, kindred, tongue, and people, unto destruction, which do wickedly, when they are fully ripe; and as I have said so shall it be; for this is the cursing and the blessing of God upon the land, for the Lord cannot look upon sin with the least degree of allowance.

And now, when Alma had said these words he blessed the church, yea, all those who should stand fast in the faith from that time henceforth.

And when Alma had done this he departed out of the land of Zarahemla, as if to go into the land of Melek. And it came to pass that he was never heard of more; as to his death or burial we know not of.

- 19 Ιδού, αυτό γνωρίζουμε, ότι ήταν δίκαιος άνθρωπος. Και διαδόθηκε πέρα για πέρα στην εκκλησία ότι αναλήφθηκε από το Πνεύμα, ή ετάφη από το χέρι του Κυρίου, ακριβώς σαν το Μωυσή. Όμως ιδού, οι γραφές λένε ότι ο Κύριος πήρε τον Μωυσή προς αυτόν, και υποθέτουμε ότι έλαβε επίσης και τον Άλμα κατά το πνεύμα, προς αυτόν. Επομένως, γι' αυτόν τον λόγο δεν γνωρίζουμε τίποτε σχετικά με τον θάνατο και την ταφή του.
- 20 Και τώρα συνέβη ώστε κατά την έναρξη του δέκατου ένατου χρόνου της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί, ο Ήλαμαν πήγε ανάμεσα στον λαό για να τους διακηρύξει τον λόγο.
- 21 Πατί ιδού, εξαιτίας των πολέμων τους με τους Λαμανίτες και τις πολλές μικρές διαφωνίες και διαταράξεις που υπήρξαν ανάμεσα στον λαό, έγινε σκόπιμο να διακηρυχθεί σε αυτούς ο λόγος του Θεού, μάλιστα, και να γίνει ένας κανονισμός σε όλη την εκκλησία.
- 22 Πι' αυτό, ο Ήλαμαν και οι αδελφοί του, πήγαν για να εδραιώσουν την εκκλησία πάλι σε όλη τη χώρα, μάλιστα, σε κάθε πόλη σε ολόκληρη τη χώρα που κατείχε ο λαός του Νεφί. Και συνέβη ώστε όρισαν ιερείς και διδασκάλους σε όλη τη χώρα, σε όλες τις εκκλησίες.
- 23 Και τώρα συνέβη ώστε αφού είχαν ορίσει ο Ήλαμαν και οι αδελφοί του ιερείς και διδασκάλους επί των εκκλησιών προέκυψε μια διαφωνία ανάμεσά τους, και δεν θα έδιναν προσοχή στα λόγια του Ήλαμαν και των αδελφών του.
- 24 Όμως έγιναν υπερήφανοι, υψωνόμενοι μέσα στην καρδιά τους, εξαιτίας του υπερβολικά μεγάλου πλούτου τους. Πι' αυτό, έγιναν πλούσιοι κατά τα δικά τους μάτια, και δεν έδιναν προσοχή στα λόγια τους, να βαδίζουν ορθώς ενώπιον του Θεού.

Behold, this we know, that he was a righteous man; and the saying went abroad in the church that he was taken up by the Spirit, or buried by the hand of the Lord, even as Moses. But behold, the scriptures saith the Lord took Moses unto himself; and we suppose that he has also received Alma in the spirit, unto himself; therefore, for this cause we know nothing concerning his death and burial.

And now it came to pass in the commencement of the nineteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi, that Helaman went forth among the people to declare the word unto them.

For behold, because of their wars with the Lamanites and the many little dissensions and disturbances which had been among the people, it became expedient that the word of God should be declared among them, yea, and that a regulation should be made throughout the church.

Therefore, Helaman and his brethren went forth to establish the church again in all the land, yea, in every city throughout all the land which was possessed by the people of Nephi. And it came to pass that they did appoint priests and teachers throughout all the land, over all the churches.

And now it came to pass that after Helaman and his brethren had appointed priests and teachers over the churches that there arose a dissension among them, and they would not give heed to the words of Helaman and his brethren;

But they grew proud, being lifted up in their hearts, because of their exceedingly great riches; therefore they grew rich in their own eyes, and would not give heed to their words, to walk uprightly before God.

Άλμα 46

- 1 Και συνέβη ώστε όσοι δεν ήθελαν να ακούσουν τα λόγια του Ήλαμαν και των αδελφών του συγκεντρώθηκαν εναντίον των αδελφών τους.
- 2 Και τώρα ιδού, ήταν υπερβολικά οργισμένοι, τόσο πολύ που ήταν αποφασισμένοι να τους σκοτώσουν.
- 3 Λοιπόν ο ηγέτης αυτών που ήταν οργισμένοι εναντίον των αδελφών τους ήταν ένας μεγαλόσωμος και δυνατός άνδρας. Και το όνομά του ήταν Αμαλικίχα.
- 4 Και επιθυμούσε ο Αμαλικίχα να γίνει βασιλιάς. Και εκείνοι οι άνθρωποι που ήταν οργισμένοι επιθυμούσαν επίσης να γίνει αυτός βασιλιάς τους. Και ήταν οι περισσότεροι από αυτούς οι κατώτεροι δικαστές της χώρας, και επεδίωκαν δύναμη.
- 5 Και είχαν οδηγηθεί από τις κολακείες του Αμαλικίχα, ότι αν τον υποστήριζαν και τον εδραίωναν ως βασιλιά τους, θα τους έκανε κυβερνήτες του λαού.
- 6 Έτσι είχαν παρασυρθεί από τον Αμαλικίχα σε διαφωνία, παρά το κήρυγμα του Ήλαμαν και των αδελφών του, μάλιστα, παρά την υπερβολικά μεγάλη φροντίδα τους για την εκκλησία, γιατί ήταν αρχιερείς επί της εκκλησίας.
- 7 Και υπήρχαν πολλοί στην εκκλησία που πίστεψαν στα κολακευτικά λόγια του Αμαλικίχα, γι' αυτό αντιτέθηκαν ακόμα και προς την εκκλησία. Και έτσι οι υποθέσεις του λαού του Νεφί ήταν υπερβολικά επισφαλείς και επικίνδυνες, παρά τη μεγάλη νίκη τους που είχαν κατά των Λαμανιτών, και τους μεγάλους πανηγυρισμούς τους που είχαν λόγω της ελευθέρωσής τους από το χέρι του Κυρίου.
- 8 Έτσι βλέπουμε πόσο γρήγορα τα τέκνα των ανθρώπων ξεχνούν τον Κύριο τον Θεό τους, μάλιστα, πόσο γρήγορα στο να κάνουν ανομία, και για να παρασυρθούν από τον πονηρό.
- 9 Μάλιστα, και βλέπουμε επίσης πόσο μεγάλη κακία μπορεί ένας πολύ άνομος άνθρωπος να κάνει να επιφέρει στα τέκνα των ανθρώπων.

Alma 46

- And it came to pass that as many as would not hearken to the words of Helaman and his brethren were gathered together against their brethren.
- And now behold, they were exceedingly wroth, inso-much that they were determined to slay them.
- Now the leader of those who were wroth against their brethren was a large and a strong man; and his name was Amalickiah.
- And Amalickiah was desirous to be a king; and those people who were wroth were also desirous that he should be their king; and they were the greater part of them the lower judges of the land, and they were seeking for power.
- And they had been led by the flatteries of Amalickiah, that if they would support him and establish him to be their king that he would make them rulers over the people.
- Thus they were led away by Amalickiah to dissensions, notwithstanding the preaching of Helaman and his brethren, yea, notwithstanding their exceedingly great care over the church, for they were high priests over the church.
- And there were many in the church who believed in the flattering words of Amalickiah, therefore they dissented even from the church; and thus were the affairs of the people of Nephi exceedingly precarious and dangerous, notwithstanding their great victory which they had had over the Lamanites, and their great rejoicings which they had had because of their deliverance by the hand of the Lord.
- Thus we see how quick the children of men do forget the Lord their God, yea, how quick to do iniquity, and to be led away by the evil one.
- Yea, and we also see the great wickedness one very wicked man can cause to take place among the children of men.

- 10 Μάλιστα, βλέπουμε ότι ο Αμαλικίχα, επειδή ήταν άνθρωπος με πανούργες επινοήσεις και άνθρωπος με πολλά κολακευτικά λόγια, παρέσυρε τις καρδιές πολλών ανθρώπων να ενεργούν με κακία. Μάλιστα, και να επιζητούν να καταστρέψουν την εκκλησία του Θεού, και να καταστρέψουν το θεμέλιο της ελευθερίας το οποίο τους είχε χαρίσει ο Θεός, δηλαδή την ευλογία που είχε στείλει ο Θεός επάνω στο πρόσωπο της χώρας για χάρη των δικαίων.
- 11 Και τώρα συνέβη ώστε όταν ο Μορόνι, ο οποίος ήταν ο αρχιδιοικητής των στρατευμάτων των Νεφιτών, άκουσε γι' αυτές τις αντιθέσεις, θύμωσε με τον Αμαλικίχα.
- 12 Και συνέβη ώστε έσχισε το πανωφόρι του, και πήρε ένα κομμάτι από αυτό και έγραψε επάνω του — Σε ανάμνηση του Θεού μας, της θρησκείας και της ελευθερίας και της ειρήνης μας, των συζύγων μας και των παιδιών μας— και το έδεσε επάνω στην άκρη ενός κονταριού.
- 13 Και φόρεσε την περικεφαλαία του και τον θώρακά του και τις ασπίδες του, και ζώστηκε την πανοπλία του γύρω από την οσφύ του, και πήρε το κοντάρι, που είχε στην άκρη του το σχισμένο πανωφόρι του, (και το ονόμασε τίτλο της ελευθερίας) και προσκύνησε κάτω στη γη και προσευχήθηκε ένθερμα προς τον Θεό του για να είναι οι ευλογίες της ελευθερίας επάνω στους αδελφούς του, όσο θα εναπομένει μία ομάδα χριστιανών για να κατέχει τη χώρα —
- 14 Επειδή έτσι ήταν όλοι οι πραγματικοί πιστοί, οι οποίοι ανήκαν στην εκκλησία του Θεού, ονομάζονταν από εκείνους που δεν ανήκαν στην εκκλησία.
- 15 Και αυτοί που ανήκαν στην εκκλησία ήταν πιστοί. Μάλιστα, όλοι αυτοί που ήταν πραγματικοί πιστοί του Χριστού πήραν επάνω τους, ευχαρίστως, το όνομα του Χριστού, δηλαδή χριστιανοί όπως ονομάζονταν, λόγω του πιστεύω τους στον Χριστό ο οποίος θα έλθει.
- 16 Και γι' αυτό, κατά τη στιγμή αυτή, ο Μορόνι προσευχήθηκε ώστε ο σκοπός των χριστιανών και η ελευθερία της χώρας να ευνοηθούν.

Yea, we see that Amalickiah, because he was a man of cunning device and a man of many flattering words, that he led away the hearts of many people to do wickedly; yea, and to seek to destroy the church of God, and to destroy the foundation of liberty which God had granted unto them, or which blessing God had sent upon the face of the land for the righteous' sake.

And now it came to pass that when Moroni, who was the chief commander of the armies of the Nephites, had heard of these dissensions, he was angry with Amalickiah.

And it came to pass that he rent his coat; and he took a piece thereof, and wrote upon it—In memory of our God, our religion, and freedom, and our peace, our wives, and our children—and he fastened it upon the end of a pole.

And he fastened on his head-plate, and his breast-plate, and his shields, and girded on his armor about his loins; and he took the pole, which had on the end thereof his rent coat, (and he called it the title of liberty) and he bowed himself to the earth, and he prayed mightily unto his God for the blessings of liberty to rest upon his brethren, so long as there should a band of Christians remain to possess the land—

For thus were all the true believers of Christ, who belonged to the church of God, called by those who did not belong to the church.

And those who did belong to the church were faithful; yea, all those who were true believers in Christ took upon them, gladly, the name of Christ, or Christians as they were called, because of their belief in Christ who should come.

And therefore, at this time, Moroni prayed that the cause of the Christians, and the freedom of the land might be favored.

- 17 Και συνέβη ώστε αφού εξέχυσε την ψυχή του στον Θεό, ονόμασε όλη τη χώρα που ήταν νότια της χώρας Ερήμωση, μάλιστα, και τέλος, όλη τη χώρα, και στα βόρεια και στα νότια – εκλεκτή γη και γη ελευθερίας.
- 18 Και είπε: Ασφαλώς ο Θεός δεν θα αφήσει εμάς, που μας περιφρονούν επειδή παίρνουμε επάνω μας το όνομα του Χριστού, να καταπατηθούμε και να καταστραφούμε, έως ότου να το φέρουμε εμείς επάνω μας με τις ίδιες μας τις παραβάσεις.
- 19 Και αφού είπε αυτά τα λόγια ο Μορόνι, πήγε ανάμεσα στον λαό, ανεμίζοντας το σχισμένο κομμάτι του ρούχου του στον αέρα, ώστε να μπορέσουν όλοι να δουν το γραπτό που είχε γράψει επάνω στο σχισμένο κομμάτι, φωνάζοντας με δυνατή φωνή, και λέγοντας:
- 20 Ιδού, όσοι θέλουν να διατηρήσουν αυτόν τον τίτλο επάνω στη χώρα, ας έλθουν με τη δύναμη του Κυρίου, και ας συνάψουν διαθήκη ότι θα διατηρήσουν τα δικαιώματά τους και τη θρησκεία τους, ώστε να τους ευλογήσει ο Κύριος ο Θεός.
- 21 Και συνέβη ώστε όταν διακήρυξε ο Μορόνι αυτά τα λόγια, ιδού, ο λαός ήλθε τρέχοντας, όλοι μαζί με την πανοπλία τους ζωσμένη γύρω από την οσφύ τους, σχίζοντας τα ρούχα τους σαν σύμβολο, δηλαδή σαν διαθήκη, ότι δεν θα εγκατέλειπαν τον Κύριο τον Θεό τους. Δηλαδή, με άλλα λόγια, αν παράβαιναν τις εντολές του Θεού, δηλαδή αν έπεφταν σε παράπτωμα και ντρέπονταν να πάρουν επάνω τους το όνομα του Χριστού, ο Κύριος να τους έσχιζε ακριβώς όπως αυτοί είχαν σχίσει τα ρούχα τους.
- 22 Λοιπόν αυτή ήταν η διαθήκη την οποία συνήψαν, και έριξαν τα ρούχα τους στα πόδια του Μορόνι, λέγοντας: Συνάπτουμε διαθήκη με τον Θεό μας, ότι να αφανιστούμε, όπως οι αδελφοί μας στη χώρα προς τα βόρεια, αν πέσουμε σε παράβαση. Μάλιστα, να μας ρίξει στα πόδια των εχθρών μας, ακριβώς όπως εμείς έχουμε ρίξει τα ρούχα μας στα δικά σου πόδια για να ποδοπατηθούν, αν πέσουμε σε παράβαση.

And it came to pass that when he had poured out his soul to God, he named all the land which was south of the land Desolation, yea, and in fine, all the land, both on the north and on the south—A chosen land, and the land of liberty.

And he said: Surely God shall not suffer that we, who are despised because we take upon us the name of Christ, shall be trodden down and destroyed, until we bring it upon us by our own transgressions.

And when Moroni had said these words, he went forth among the people, waving the rent part of his garment in the air, that all might see the writing which he had written upon the rent part, and crying with a loud voice, saying:

Behold, whosoever will maintain this title upon the land, let them come forth in the strength of the Lord, and enter into a covenant that they will maintain their rights, and their religion, that the Lord God may bless them.

And it came to pass that when Moroni had proclaimed these words, behold, the people came running together with their armor girded about their loins, rending their garments in token, or as a covenant, that they would not forsake the Lord their God; or, in other words, if they should transgress the commandments of God, or fall into transgression, and be ashamed to take upon them the name of Christ, the Lord should rend them even as they had rent their garments.

Now this was the covenant which they made, and they cast their garments at the feet of Moroni, saying: We covenant with our God, that we shall be destroyed, even as our brethren in the land northward, if we shall fall into transgression; yea, he may cast us at the feet of our enemies, even as we have cast our garments at thy feet to be trodden under foot, if we shall fall into transgression.

23 Ο Μορόνι τους είπε: Ιδού, είμαστε υπόλειμμα των απογόνων του Ιακώβ. Μάλιστα, είμαστε υπόλειμμα των απογόνων του Ιωσήφ, του οποίου το πανωφόρι έσχισαν οι αδελφοί του σε πολλά κομμάτια. Μάλιστα, και τώρα ιδού, ας θυμόμαστε να τηρούμε τις εντολές του Θεού, ειδάλλως τα ρούχα μας θα σκισθούν από τους αδελφούς μας, και εμάς θα μας ρίξουν στη φυλακή ή θα μας πουλήσουν ή θα μας θανατώσουν.

24 Μάλιστα, ας διατηρήσουμε την ελευθερία μας ως υπόλειμμα του Ιωσήφ. Μάλιστα, ας θυμηθούμε τα λόγια του Ιακώβ, πριν από τον θάνατό του, γιατί ιδού, αυτός είδε ότι ένα κομμάτι από το υπόλειμμα του πανωφοριού του Ιωσήφ είχε διατηρηθεί και δεν είχε φθαρεί. Και είπε — ακριβώς όπως αυτό το υπόλειμμα ρούχου του υιού μου διατηρήθηκε, έτσι ένα υπόλειμμα από τους απογόνους του υιού μου θα διατηρηθεί από το χέρι του Κυρίου, και θα το πάρει για τον εαυτό του, ενώ το υπόλοιπο των απογόνων του Ιωσήφ θα χαθεί, ακριβώς όπως το υπόλειμμα του ρούχου του.

25 Λοιπόν ιδού, αυτό δίνει στην ψυχή μου θλίψη. Παρά ταύτα, η ψυχή μου έχει χαρά για τον υιό μου, λόγω αυτού του τμήματος των απογόνων του που θα γίνει δεκτό προς τον Θεό.

26 Λοιπόν ιδού, αυτός ήταν ο τρόπος έκφρασης του Ιακώβ.

27 Και τώρα, ποιος ξέρει ότι δεν είναι το υπόλειμμα των απογόνων του Ιωσήφ, εκείνο που θα χαθεί σαν το ρούχο του, αυτοί που αντιτέθηκαν προς εμάς; Μάλιστα, και θα είμαστε εμείς οι ίδιοι αν δεν σταθούμε σταθεροί στην πίστη του Χριστού.

28 Και τώρα συνέβη ώστε όταν είπε αυτά τα λόγια ο Μορόνι, πήγε, και επίσης έστειλε σε όλα τα τμήματα της χώρας όπου υπήρχαν αντιθέσεις, και συγκέντρωσε όλους τους ανθρώπους που επιθυμούσαν να διατηρήσουν την ελευθερία τους, να σταθούν ενάντια στον Αμαλικίχα και σε αυτούς που είχαν αντιτεθεί, οι οποίοι ονομάζονταν Αμαλικιχίτες.

29 Και συνέβη ώστε όταν είδε ο Αμαλικίχα ότι ο λαός του Μορόνι ήταν περισσότερο πολυάριθμος από τους Αμαλικιχίτες — και είδε επίσης ότι οι δικοί του άνθρωποι ήταν διστακτικοί σχετικά με το δίκαιο του σκοπού τον οποίο είχαν αναλάβει— γι' αυτό, φοβούμενος ότι δεν θα κερδίσει τον σκοπό του, πήρε όσους από τον λαό του ήθελαν και αναχώρησαν για τη γη του Νεφί.

Moroni said unto them: Behold, we are a remnant of the seed of Jacob; yea, we are a remnant of the seed of Joseph, whose coat was rent by his brethren into many pieces; yea, and now behold, let us remember to keep the commandments of God, or our garments shall be rent by our brethren, and we be cast into prison, or be sold, or be slain.

Yea, let us preserve our liberty as a remnant of Joseph; yea, let us remember the words of Jacob, before his death, for behold, he saw that a part of the remnant of the coat of Joseph was preserved and had not decayed. And he said—Even as this remnant of garment of my son hath been preserved, so shall a remnant of the seed of my son be preserved by the hand of God, and be taken unto himself, while the remainder of the seed of Joseph shall perish, even as the remnant of his garment.

Now behold, this giveth my soul sorrow; nevertheless, my soul hath joy in my son, because of that part of his seed which shall be taken unto God.

Now behold, this was the language of Jacob.

And now who knoweth but what the remnant of the seed of Joseph, which shall perish as his garment, are those who have dissented from us? Yea, and even it shall be ourselves if we do not stand fast in the faith of Christ.

And now it came to pass that when Moroni had said these words he went forth, and also sent forth in all the parts of the land where there were dissensions, and gathered together all the people who were desirous to maintain their liberty, to stand against Amalickiah and those who had dissented, who were called Amalickiahites.

And it came to pass that when Amalickiah saw that the people of Moroni were more numerous than the Amalickiahites—and he also saw that his people were doubtful concerning the justice of the cause in which they had undertaken—therefore, fearing that he should not gain the point, he took those of his people who would and departed into the land of Nephi.

30 Τώρα ο Μορόνι σκέφτηκε ότι δεν ήταν σκόπιμο να έχουν οι Λαμανίτες περισσότερη δύναμη. Γι' αυτό σκέφτηκε να ανακόψει τον λαό του Αμαλικίχα ή να τους πάρει και να τους φέρει πίσω, και να θανατώσει τον Αμαλικίχα. Μάλιστα, γιατί ήξερε ότι αυτός θα ξεσήκωνε τους Λαμανίτες σε θυμό εναντίον τους, και θα τους έκανε να έλθουν σε μάχη εναντίον τους. Και ήξερε ότι ο Αμαλικίχα θα το έκανε αυτό για να επιτύχει τους σκοπούς του.

31 Γι' αυτό ο Μορόνι σκέφτηκε ότι ήταν σκόπιμο να πάρει τα στρατεύματά του, που είχαν συγκεντρωθεί και είχαν οπλιστεί και είχαν συνάψει διαθήκη να τηρήσουν ειρήνη – και συνέβη ώστε πήρε τον στρατό του και προήλασαν με τις σκηνές τους μέσα στην έρημο, για να ανακόψουν την πορεία του Αμαλικίχα στην έρημο.

32 Και συνέβη ώστε έπραξε σύμφωνα με τις επιθυμίες του, και προήλασε στην έρημο, και αναχαίτισε τα στρατεύματα του Αμαλικίχα.

33 Και συνέβη ώστε ο Αμαλικίχα τράπηκε σε φυγή με έναν μικρό αριθμό από τους άνδρες του, και οι υπόλοιποι παραδόθηκαν στα χέρια του Μορόνι, και τους έφεραν πίσω στη γη του Ζαραχέμλα.

34 Τώρα, ο Μορόνι, ων άνθρωπος ο οποίος διορίστηκε από τους αρχιδικαστές και την ψήφο του λαού, είχε, γι' αυτό, εξουσία ανάλογα με το θέλημά του με τα στρατεύματα των Νεφιτών, να εδραιώσει και να ασκήσει εξουσία επ' αυτών.

35 Και συνέβη ώστε όσοι από τους Αμαλικιχίτες δεν ήθελαν να συνάψουν διαθήκη ότι θα υποστήριζαν τον σκοπό της ελευθερίας, ώστε να διατηρούν ελεύθερη κυβέρνηση, έκανε να θανατωθούν. Και ήταν μόνο λίγοι που αρνήθηκαν τη διαθήκη της ελευθερίας.

36 Και συνέβη ώστε έκανε επίσης να υψωθεί ο τίτλος της ελευθερίας σε κάθε πύργο που υπήρχε σε όλη τη χώρα, την οποία κατείχαν οι Νεφίτες. Και έτσι ο Μορόνι εγκατέστησε το λάβαρο της ελευθερίας στους Νεφίτες.

37 Και άρχισαν να έχουν πάλι ειρήνη στη χώρα. Και έτσι διατήρησαν την ειρήνη στη χώρα μέχρι σχεδόν το τέλος του δέκατου ένατου χρόνου της βασιλείας των δικαστών.

Now Moroni thought it was not expedient that the Lamanites should have any more strength; therefore he thought to cut off the people of Amalickiah, or to take them and bring them back, and put Amalickiah to death; yea, for he knew that he would stir up the Lamanites to anger against them, and cause them to come to battle against them; and this he knew that Amalickiah would do that he might obtain his purposes.

Therefore Moroni thought it was expedient that he should take his armies, who had gathered themselves together, and armed themselves, and entered into a covenant to keep the peace—and it came to pass that he took his army and marched out with his tents into the wilderness, to cut off the course of Amalickiah in the wilderness.

And it came to pass that he did according to his desires, and marched forth into the wilderness, and headed the armies of Amalickiah.

And it came to pass that Amalickiah fled with a small number of his men, and the remainder were delivered up into the hands of Moroni and were taken back into the land of Zarahemla.

Now, Moroni being a man who was appointed by the chief judges and the voice of the people, therefore he had power according to his will with the armies of the Nephites, to establish and to exercise authority over them.

And it came to pass that whomsoever of the Amalickiahites that would not enter into a covenant to support the cause of freedom, that they might maintain a free government, he caused to be put to death; and there were but few who denied the covenant of freedom.

And it came to pass also, that he caused the title of liberty to be hoisted upon every tower which was in all the land, which was possessed by the Nephites; and thus Moroni planted the standard of liberty among the Nephites.

And they began to have peace again in the land; and thus they did maintain peace in the land until nearly the end of the nineteenth year of the reign of the judges.

38 Και ο Ήλαμαν με τους αρχιερείς επίσης διατήρησε τάξη στην εκκλησία, και μάλιστα για διάστημα τεσσάρων χρόνων είχαν μεγάλη ειρήνη και αγαλλίαση στην εκκλησία.

39 Και συνέβη ώστε ήταν πολλοί που πέθαναν, πιστεύοντας σταθερά ότι η ψυχή τους είχε λυτρωθεί με τον Κύριο Ιησού Χριστό. Έτσι έφυγαν από τον κόσμο χαρούμενοι.

40 Και υπήρχαν μερικοί που πέθαναν από πυρετούς, που σε ορισμένες εποχές του χρόνου ήταν πολύ συχνοί στη χώρα—όμως όχι τόσο πολύ από πυρετούς, λόγω των εξαιρετικών ιδιοτήτων πολλών φυτών και ριζών που ο Θεός είχε προετοιμάσει για να αφαιρεί την αιτία των ασθενειών, στις οποίες υπόκειντο οι άνθρωποι από τη φύση του κλίματος—

41 Όμως ήταν πολλοί που πέθαναν από γηρατειά, και εκείνοι που πέθαναν με την πίστη του Χριστού είναι ευτυχισμένοι με αυτόν, όπως πρέπει αναγκαστικά να υποθέτουμε.

And Helaman and the high priests did also maintain order in the church; yea, even for the space of four years did they have much peace and rejoicing in the church.

And it came to pass that there were many who died, firmly believing that their souls were redeemed by the Lord Jesus Christ; thus they went out of the world rejoicing.

And there were some who died with fevers, which at some seasons of the year were very frequent in the land—but not so much so with fevers, because of the excellent qualities of the many plants and roots which God had prepared to remove the cause of diseases, to which men were subject by the nature of the climate—

But there were many who died with old age; and those who died in the faith of Christ are happy in him, as we must needs suppose.

Άλμα 47

- 1 Τώρα θα επιστρέψουμε στο χρονικό μας στον Αμαλικίχα και εκείνους που τράπηκαν σε φυγή μαζί του στην έρημο. Επειδή, ιδού, είχε πάρει αυτούς που πήγαν μαζί του, και πήγε στη γη του Νεφί, στους Λαμανίτες, και ξεσήκωσε τους Λαμανίτες σε θυμό εναντίον του λαού του Νεφί, τόσο που ο βασιλιάς των Λαμανιτών έστειλε προκήρυξη σε όλη τη χώρα του, σε όλο τον λαό του, να συγκεντρωθούν μαζί πάλι, να πάνε να πολεμήσουν εναντίον των Νεφιτών.
- 2 Και συνέβη ώστε όταν έφθασε σε αυτούς η προκήρυξη φοβήθηκαν υπερβολικά. Μάλιστα, φοβήθηκαν να δυσαρεστήσουν τον βασιλιά, και επίσης φοβήθηκαν να προβούν σε μάχη εναντίον των Νεφιτών μην τυχόν και χάσουν τη ζωή τους. Και συνέβη ώστε δεν ήθελαν, δηλαδή το μεγαλύτερο μέρος από αυτούς δεν ήθελε να υπακούσει στις εντολές του βασιλιά.
- 3 Και τώρα συνέβη ώστε ο βασιλιάς οργίσθηκε εξαιτίας της ανυπακοής τους, γι' αυτό έδωσε στον Αμαλικίχα την αρχηγία του τμήματος εκείνου του στρατού του το οποίο υπάκουε στις προσταγές του, και τον πρόσταξε να πάει και να τους εξαναγκάσει στα όπλα.
- 4 Τώρα ιδού, αυτή ήταν η επιθυμία του Αμαλικίχα, διότι ων πολύ πανούργος άνθρωπος στο να κάνει το κακό, γι' αυτό κατέστρωσε το σχέδιο στην καρδιά του να εκθρονίσει τον βασιλιά των Λαμανιτών.
- 5 Και τώρα είχε την αρχηγία εκείνων των τμημάτων των Λαμανιτών που ήταν με το μέρος του βασιλιά, και επιζητούσε να αποκτήσει την εύνοια εκείνων που δεν ήταν υπάκουοι. Γι' αυτό, πήγε στον τόπο που ονομαζόταν Ονιδά, επειδή εκεί είχαν καταφύγει όλοι οι Λαμανίτες, επειδή ανακάλυψαν ότι ερχόταν ο στρατός, και, υποθέτοντας ότι ερχόταν για να τους καταστρέψει, γι' αυτό κατέφυγαν στον Ονιδά, στον τόπο των όπλων.
- 6 Και είχαν ορίσει έναν άνδρα να είναι βασιλιάς και ηγέτης τους, έχοντας βαθιά μέσα στον νου τους τη σταθερή απόφαση ότι δεν θα υποτάσσονταν για να επιτεθούν εναντίον των Νεφιτών.
- 7 Και συνέβη ώστε είχαν συγκεντρωθεί στην κορυφή του όρους που ονομαζόταν Αντίπας, προετοιμαζόμενοι για μάχη.

Alma 47

Now we will return in our record to Amalickiah and those who had fled with him into the wilderness; for, behold, he had taken those who went with him, and went up in the land of Nephi among the Lamanites, and did stir up the Lamanites to anger against the people of Nephi, insomuch that the king of the Lamanites sent a proclamation throughout all his land, among all his people, that they should gather themselves together again to go to battle against the Nephites.

And it came to pass that when the proclamation had gone forth among them they were exceedingly afraid; yea, they feared to displease the king, and they also feared to go to battle against the Nephites lest they should lose their lives. And it came to pass that they would not, or the more part of them would not, obey the commandments of the king.

And now it came to pass that the king was wroth because of their disobedience; therefore he gave Amalickiah the command of that part of his army which was obedient unto his commands, and commanded him that he should go forth and compel them to arms.

Now behold, this was the desire of Amalickiah; for he being a very subtle man to do evil therefore he laid the plan in his heart to dethrone the king of the Lamanites.

And now he had got the command of those parts of the Lamanites who were in favor of the king; and he sought to gain favor of those who were not obedient; therefore he went forward to the place which was called Onidah, for thither had all the Lamanites fled; for they discovered the army coming, and, supposing that they were coming to destroy them, therefore they fled to Onidah, to the place of arms.

And they had appointed a man to be a king and a leader over them, being fixed in their minds with a determined resolution that they would not be subjected to go against the Nephites.

And it came to pass that they had gathered themselves together upon the top of the mount which was called Antipas, in preparation to battle.

- 8 Λοιπόν δεν ήταν η πρόθεση του Αμαλικίχα να δώσει μάχη με αυτούς, σύμφωνα με τις προσταγές του βασιλιά. Όμως ιδού, η πρόθεσή του ήταν να κερδίσει την εύνοια των στρατευμάτων των Λαμανιτών, ώστε να θέσει τον εαυτό του επικεφαλής τους και να εκθρονίσει τον βασιλιά και να κατέχει αυτός το βασίλειο.
- 9 Και ιδού, συνέβη ώστε έκανε τον στρατό του να στήσει τις σκηνές του στην κοιλάδα η οποία ήταν κοντά στο όρος Αντίπας.
- 10 Και συνέβη ώστε όταν ήταν νύχτα, έστειλε μια μυστική πρεσβεία στο όρος Αντίπας, ζητώντας από τον ηγέτη αυτών που ήταν επάνω στο όρος, του οποίου το όνομα ήταν Λεχόντι, να κατεβεί στους πρόποδες του όρους, επειδή επιθυμούσε να μιλήσει μαζί του.
- 11 Και συνέβη ώστε όταν έλαβε το μήνυμα ο Λεχόντι, δεν τόλμησε να κατεβεί στους πρόποδες του όρους. Και συνέβη ώστε ο Αμαλικίχα έστειλε πάλι για δεύτερη φορά, ζητώντας του να κατεβεί. Και συνέβη ώστε ο Λεχόντι δεν ήθελε. Και έστειλε πάλι για τρίτη φορά.
- 12 Και συνέβη ώστε όταν είδε ο Αμαλικίχα ότι δεν μπορούσε να κάνει τον Λεχόντι να κατεβεί από το όρος, ανέβηκε αυτός στο όρος, κοντά στο στρατόπεδο του Λεχόντι, και έστειλε ξανά για τέταρτη φορά το μήνυμά του στον Λεχόντι, ζητώντας του να κατεβεί και να φέρει μαζί του και τους φρουρούς του.
- 13 Και συνέβη ώστε όταν κατέβηκε ο Λεχόντι με τους φρουρούς του προς τον Αμαλικίχα, ο Αμαλικίχα τού ζήτησε να κατεβεί με τον στρατό του κατά τη νύχτα, και να περικυκλώσει εκείνους τους άνδρες μέσα στα στρατόπεδά τους, αυτούς στους οποίους ο βασιλιάς τον είχε καταστήσει αρχηγό, και ότι αυτός θα τους παρέδιδε στα χέρια του Λεχόντι, αν τον έκανε (τον Αμαλικίχα) υπαρχηγό σε όλο τον στρατό.
- 14 Και συνέβη ώστε ο Λεχόντι κατέβηκε με τους άνδρες του και περικύκλωσε τους άνδρες του Αμαλικίχα, ούτως ώστε πριν ξυπνήσουν κατά την αυγή της ημέρας ήταν περικυκλωμένοι από τα στρατεύματα του Λεχόντι.
- 15 Και συνέβη ώστε όταν είδαν ότι ήταν περικυκλωμένοι, ικέτευσαν τον Αμαλικίχα να τους αφήσει να ενωθούν με τους αδελφούς τους, για να μην καταστραφούν. Αυτό λοιπόν ήταν ακριβώς εκείνο που επιθυμούσε ο Αμαλικίχα.

Now it was not Amalickiah's intention to give them battle according to the commandments of the king; but behold, it was his intention to gain favor with the armies of the Lamanites, that he might place himself at their head and dethrone the king and take possession of the kingdom.

And behold, it came to pass that he caused his army to pitch their tents in the valley which was near the mount Antipas.

And it came to pass that when it was night he sent a secret embassy into the mount Antipas, desiring that the leader of those who were upon the mount, whose name was Lehonti, that he should come down to the foot of the mount, for he desired to speak with him.

And it came to pass that when Lehonti received the message he durst not go down to the foot of the mount. And it came to pass that Amalickiah sent again the second time, desiring him to come down. And it came to pass that Lehonti would not; and he sent again the third time.

And it came to pass that when Amalickiah found that he could not get Lehonti to come down off from the mount, he went up into the mount, nearly to Lehonti's camp; and he sent again the fourth time his message unto Lehonti, desiring that he would come down, and that he would bring his guards with him.

And it came to pass that when Lehonti had come down with his guards to Amalickiah, that Amalickiah desired him to come down with his army in the nighttime, and surround those men in their camps over whom the king had given him command, and that he would deliver them up into Lehonti's hands, if he would make him (Amalickiah) a second leader over the whole army.

And it came to pass that Lehonti came down with his men and surrounded the men of Amalickiah, so that before they awoke at the dawn of day they were surrounded by the armies of Lehonti.

And it came to pass that when they saw that they were surrounded, they pled with Amalickiah that he would suffer them to fall in with their brethren, that they might not be destroyed. Now this was the very thing which Amalickiah desired.

16 Και συνέβη ώστε παρέδωσε τους άνδρες του, ενάντια στις προσταγές του βασιλιά. Λοιπόν αυτό ήταν εκείνο που επιθυμούσε ο Αμαλικίχα, ώστε να επιτύχει τα σχέδιά του για την εκθρόνιση του βασιλιά.

17 Λοιπόν ήταν το έθιμο των Λαμανιτών, αν σκοτωνόταν ο αρχηγός τους, να οριστεί ο υπαρχηγός ως αρχηγός τους.

18 Και συνέβη ώστε έβαλε ο Αμαλικίχα έναν από τους υπηρέτες του να χορηγεί δηλητήριο βαθμιαία στον Λεχόντι, ώστε να πεθάνει.

19 Λοιπόν, όταν πέθανε ο Λεχόντι, οι Λαμανίτες όρισαν τον Αμαλικίχα να είναι ηγέτης τους και αρχιστράτηγός τους.

20 Και συνέβη ώστε ο Αμαλικίχα προήλασε με τα στρατεύματά του (διότι είχε πραγματοποιήσει τις επιθυμίες του) στη γη του Νεφί, στην πόλη του Νεφί, που ήταν η κύρια πόλη.

21 Και ο βασιλιάς βγήκε να τον προϋπαντήσει με τους φρουρούς του, επειδή υπέθετε ότι ο Αμαλικίχα είχε εκπληρώσει τις προσταγές του, και ότι ο Αμαλικίχα είχε συγκεντρώσει τόσο πολύ στρατό για να επιτεθεί εναντίον των Νεφιτών.

22 Όμως ιδού, καθώς ήλθε ο βασιλιάς για να τον προϋπαντήσει, ο Αμαλικίχα έκανε ώστε να πάνε οι υπηρέτες του να προϋπαντήσουν τον βασιλιά. Και πήγαν και υποκλίθηκαν εμπρός στον βασιλιά, σαν για να εκφράσουν την ευλάβειά τους λόγω της μεγαλοσύνης του.

23 Και συνέβη ώστε ο βασιλιάς άπλωσε το χέρι του για να τους σηκώσει, όπως ήταν το έθιμο με τους Λαμανίτες, ως σύμβολο ειρήνης, έθιμο το οποίο είχαν πάρει από τους Νεφίτες.

24 Και συνέβη ώστε όταν σήκωσε τον πρώτο από το έδαφος, ιδού, αυτός μαχαίρωσε τον βασιλιά στην καρδιά, και εκείνος έπεσε στη γη.

25 Τότε οι υπηρέτες του βασιλιά τράπηκαν σε φυγή, και οι υπηρέτες του Αμαλικίχα ύψωσαν φωνή, λέγοντας:

26 Ιδού, οι υπηρέτες του βασιλιά τον μαχαίρωσαν στην καρδιά, και αυτός έπεσε και εκείνοι τράπηκαν σε φυγή. Ιδού, ελάτε να δείτε.

And it came to pass that he delivered his men, contrary to the commands of the king. Now this was the thing that Amalickiah desired, that he might accomplish his designs in dethroning the king.

Now it was the custom among the Lamanites, if their chief leader was killed, to appoint the second leader to be their chief leader.

And it came to pass that Amalickiah caused that one of his servants should administer poison by degrees to Lehonti, that he died.

Now, when Lehonti was dead, the Lamanites appointed Amalickiah to be their leader and their chief commander.

And it came to pass that Amalickiah marched with his armies (for he had gained his desires) to the land of Nephi, to the city of Nephi, which was the chief city.

And the king came out to meet him with his guards, for he supposed that Amalickiah had fulfilled his commands, and that Amalickiah had gathered together so great an army to go against the Nephites to battle.

But behold, as the king came out to meet him Amalickiah caused that his servants should go forth to meet the king. And they went and bowed themselves before the king, as if to reverence him because of his greatness.

And it came to pass that the king put forth his hand to raise them, as was the custom with the Lamanites, as a token of peace, which custom they had taken from the Nephites.

And it came to pass that when he had raised the first from the ground, behold he stabbed the king to the heart; and he fell to the earth.

Now the servants of the king fled; and the servants of Amalickiah raised a cry, saying:

Behold, the servants of the king have stabbed him to the heart, and he has fallen and they have fled; behold, come and see.

27 Και συνέβη ώστε ο Αμαλικίχα έκανε τα στρατεύματά του να προελάσουν και να δουν τι είχε συμβεί στον βασιλιά. Και όταν ήλθαν επί τόπου και βρήκαν τον βασιλιά ξαπλωμένο στο αίμα του, ο Αμαλικίχα προσποιήθηκε ότι ήταν οργισμένος και είπε: Όποιος αγαπούσε τον βασιλιά, ας πάει και ας κυνηγήσει τους υπηρέτες του, ώστε να θανατωθούν.

28 Και συνέβη ώστε όλοι όσοι αγαπούσαν τον βασιλιά, όταν άκουσαν αυτά τα λόγια, πήγαν και κυνήγησαν τους υπηρέτες του βασιλιά.

29 Λοιπόν όταν είδαν οι υπηρέτες του βασιλιά έναν στρατό να τους κυνηγά, φοβήθηκαν ξανά, και κατέφυγαν στην έρημο, και έφθασαν στη γη του Ζαραχέμλα και ενώθηκαν με τον λαό του Αμμών.

30 Και ο στρατός που τους κυνηγούσε επέστρεψε, έχοντάς τους κυνηγήσει μάταια. Και έτσι ο Αμαλικίχα, με την απάτη του, κέρδισε την καρδιά του λαού.

31 Και συνέβη ώστε την επαύριον εισήλθε στην πόλη του Νεφί με τα στρατεύματά του, και κατέλαβε την πόλη.

32 Και τώρα συνέβη ώστε η βασίλισσα, όταν άκουσε ότι είχε φονευθεί ο βασιλιάς—γιατί ο Αμαλικίχα είχε στείλει πρεσβεία στη βασίλισσα πληροφορώντας την ότι ο βασιλιάς είχε θανατωθεί από τους υπηρέτες του, ότι αυτός τους είχε κυνηγήσει με τον στρατό του, αλλά ήταν μάταιο, και είχαν επιτύχει τη δραπετεύσή τους—

33 Γι' αυτό, όταν έλαβε αυτό το μήνυμα η βασίλισσα, έστειλε στον Αμαλικίχα, ζητώντας του να σώσει τον λαό της πόλης, και επίσης του ζήτησε να έλθει μέσα σε αυτήν, και του ζήτησε επίσης να φέρει μάρτυρες μαζί του να καταθέσουν μαρτυρία σχετικά με τον θάνατο του βασιλιά.

34 Και συνέβη ώστε ο Αμαλικίχα πήρε τον ίδιο υπηρέτη που σκότωσε τον βασιλιά, και όλους όσοι ήταν μαζί του, και πήγαν μέσα στη βασίλισσα, στο μέρος όπου καθόταν. Και όλοι κατέθεσαν μαρτυρία σε αυτήν ότι ο βασιλιάς θανατώθηκε από τους ίδιους του τους υπηρέτες. Και είπαν επίσης: Έχουν τραπήει σε φυγή. Δεν μαρτυρεί αυτό εναντίον τους; Και έτσι ικανοποίησαν τη βασίλισσα σχετικά με τον θάνατο του βασιλιά.

And it came to pass that Amalickiah commanded that his armies should march forth and see what had happened to the king; and when they had come to the spot, and found the king lying in his gore, Amalickiah pretended to be wroth, and said: Whosoever loved the king, let him go forth, and pursue his servants that they may be slain.

And it came to pass that all they who loved the king, when they heard these words, came forth and pursued after the servants of the king.

Now when the servants of the king saw an army pursuing after them, they were frightened again, and fled into the wilderness, and came over into the land of Zarahemla and joined the people of Ammon.

And the army which pursued after them returned, having pursued after them in vain; and thus Amalickiah, by his fraud, gained the hearts of the people.

And it came to pass on the morrow he entered the city Nephi with his armies, and took possession of the city.

And now it came to pass that the queen, when she had heard that the king was slain—for Amalickiah had sent an embassy to the queen informing her that the king had been slain by his servants, that he had pursued them with his army, but it was in vain, and they had made their escape—

Therefore, when the queen had received this message she sent unto Amalickiah, desiring him that he would spare the people of the city; and she also desired him that he should come in unto her; and she also desired him that he should bring witnesses with him to testify concerning the death of the king.

And it came to pass that Amalickiah took the same servant that slew the king, and all them who were with him, and went in unto the queen, unto the place where she sat; and they all testified unto her that the king was slain by his own servants; and they said also: They have fled; does not this testify against them? And thus they satisfied the queen concerning the death of the king.

35 Και συνέβη ώστε ο Αμαλικία επεδίωξε την εύνοια της βασίλισσας, και την πήρε για γυναίκα του. Και έτσι με την απάτη του και με τη βοήθεια των πανούργων υπηρετών του, κέρδισε το βασίλειο. Μάλιστα, αναγνωρίστηκε βασιλιάς σε όλη τη χώρα, ανάμεσα σε όλον τον λαό των Λαμανιτών, που αποτελείτο από τους Λαμανίτες και τους Λεμουηλίτες και τους Ισμαηλίτες, και όλους τους αντιφρονούντες των Νεφιτών, από τη βασιλεία του Νεφί έως την παρούσα εποχή.

36 Λοιπόν αυτοί οι αντιφρονούντες, ενώ είχαν τις ίδιες διδασκαλίες και τις ίδιες πληροφορίες των Νεφιτών, μάλιστα, ενώ είχαν διδαχθεί την ίδια γνώση του Κυρίου, παρά ταύτα, είναι παράξενο να το αφηγηθεί κανείς, λίγο καιρό μετά τις αντιθέσεις τους, έγιναν πιο πορωμένοι και αμετανόητοι, και πιο άγριοι, άνομοι και θηριώδεις από τους Λαμανίτες – μεθώντας με τις παραδόσεις των Λαμανιτών, παραδιδόμενοι στην οκνηρία και σε κάθε είδους ασέλγεια. Μάλιστα, ξεχνώντας εντελώς τον Κύριο τον Θεό τους.

And it came to pass that Amalickiah sought the favor of the queen, and took her unto him to wife; and thus by his fraud, and by the assistance of his cunning servants, he obtained the kingdom; yea, he was acknowledged king throughout all the land, among all the people of the Lamanites, who were composed of the Lamanites and the Lemuelites and the Ishmaelites, and all the dissenters of the Nephites, from the reign of Nephi down to the present time.

Now these dissenters, having the same instruction and the same information of the Nephites, yea, having been instructed in the same knowledge of the Lord, nevertheless, it is strange to relate, not long after their dissensions they became more hardened and impenitent, and more wild, wicked and ferocious than the Lamanites—drinking in with the traditions of the Lamanites; giving way to indolence, and all manner of lasciviousness; yea, entirely forgetting the Lord their God.

Άλμα 48

- 1 Και τώρα συνέβη ώστε, μόλις απέκτησε τη βασιλεία ο Αμαλικίχα, άρχισε να εμπνέει τις καρδιές των Λαμανιτών εναντίον του λαού του Νεφί. Μάλιστα, όριζε ανθρώπους να μιλούν στους Λαμανίτες από τους πύργους τους, εναντίον των Νεφιτών.
- 2 Και έτσι ενέπνεε τις καρδιές τους εναντίον των Νεφιτών, τόσο πολύ που κατά το τέλος του δεκάτου ενάτου χρόνου της βασιλείας των δικαστών, έχοντας επιτύχει τα σχέδιά του έως εδώ, μάλιστα έχοντας γίνει βασιλιάς των Λαμανιτών, επιδίωκε επίσης να βασιλεύσει σε όλη τη χώρα, μάλιστα, και σε όλον τον λαό που ήταν στη χώρα, στους Νεφίτες και στους Λαμανίτες.
- 3 Γι' αυτό, είχε επιτύχει το σχέδιό του, γιατί είχε σκληρύνει τις καρδιές των Λαμανιτών και είχε τυφλώσει τον νου τους, και τους είχε υποκινήσει σε θυμό, τόσο πολύ που είχε συγκεντρώσει μια πολυάριθμη στρατιά για να δώσει μάχη εναντίον των Νεφιτών.
- 4 Γιατί ήταν αποφασισμένος, λόγω του μεγάλου αριθμού του λαού του, να υπερισχύσει των Νεφιτών και να τους υποδουλώσει.
- 5 Και έτσι όρισε αρχιστράτηγους από τους Ζωραμίτες, επειδή αυτοί γνώριζαν καλύτερα τη δύναμη των Νεφιτών, και τους τόπους του καταφυγίου τους και τα πιο αδύνατα σημεία των πόλεών τους. Γι' αυτό όρισε αυτούς να είναι οι αρχιστράτηγοι των στρατευμάτων του.
- 6 Και συνέβη ώστε πήραν το στρατόπεδό τους και προχώρησαν προς τη γη του Ζαραχέμλα στην έρημο.
- 7 Τώρα συνέβη ώστε ενώ ο Αμαλικίχα κέρδιζε έτσι δύναμη με την απάτη και την παραπλάνηση, ο Μορόνι, από την άλλη πλευρά, ετοίμαζε τον νου του λαού να είναι πιστοί στον Κύριο τον Θεό τους.
- 8 Μάλιστα, δυνάμωνε τα στρατεύματα των Νεφιτών, και έκτιζε μικρά οχυρά, δηλαδή τόπους καταφυγής, ρίχνοντας όχθες γης ολόγυρα για να περικλείει τα στρατεύματά του, και επίσης οικοδομώντας πέτρινα τείχη για να τους περικυκλώνει τριγύρω, ολόγυρα τις πόλεις τους και τα σύνορα των εκτάσεών τους. Μάλιστα, ολόγυρα σε όλη τη χώρα.

Alma 48

And now it came to pass that, as soon as Amalickiah had obtained the kingdom he began to inspire the hearts of the Lamanites against the people of Nephi; yea, he did appoint men to speak unto the Lamanites from their towers, against the Nephites.

And thus he did inspire their hearts against the Nephites, insomuch that in the latter end of the nineteenth year of the reign of the judges, he having accomplished his designs thus far, yea, having been made king over the Lamanites, he sought also to reign over all the land, yea, and all the people who were in the land, the Nephites as well as the Lamanites.

Therefore he had accomplished his design, for he had hardened the hearts of the Lamanites and blinded their minds, and stirred them up to anger, insomuch that he had gathered together a numerous host to go to battle against the Nephites.

For he was determined, because of the greatness of the number of his people, to overpower the Nephites and to bring them into bondage.

And thus he did appoint chief captains of the Zoramites, they being the most acquainted with the strength of the Nephites, and their places of resort, and the weakest parts of their cities; therefore he appointed them to be chief captains over his armies.

And it came to pass that they took their camp, and moved forth toward the land of Zarahemla in the wilderness.

Now it came to pass that while Amalickiah had thus been obtaining power by fraud and deceit, Moroni, on the other hand, had been preparing the minds of the people to be faithful unto the Lord their God.

Yea, he had been strengthening the armies of the Nephites, and erecting small forts, or places of resort; throwing up banks of earth round about to enclose his armies, and also building walls of stone to encircle them about, round about their cities and the borders of their lands; yea, all round about the land.

- 9 Και στις πιο αδύνατες οχυρώσεις τους τοποθέτησε τον μεγαλύτερο αριθμό ανδρών. Και έτσι οχύρωσε και ενδυνάμωσε τη χώρα που την κατείχαν οι Νεφίτες.
- 10 Και έτσι προετοιμαζόταν για να υποστηρίξει την ελευθερία τους, τις εκτάσεις τους, τις γυναίκες τους και τα παιδιά τους και την ειρήνη τους, και ώστε να μπορούν να ζουν για τον Κύριο τον Θεό τους και ώστε να μπορούν να διατηρούν εκείνο που ονομαζόταν από τους εχθρούς τους ο σκοπός των χριστιανών.
- 11 Και ο Μορόνι ήταν δυνατός και ισχυρός άνδρας. Ήταν άνδρας με τέλεια κατανόηση. Μάλιστα, ένας άνδρας που δεν ευχαριστιόταν με την αιματοχυσία. Ένας άνδρας που η ψυχή του αγαλλιαζόταν με την ελευθερία και την ανεξαρτησία της χώρας του και των αδελφών του από την υποδούλωση και την σκλαβιά.
- 12 Μάλιστα, ένας άνδρας του οποίου η καρδιά φούσκωνε από ευγνωμοσύνη προς τον Θεό του, για τα πολλά προνόμια και ευλογίες που χάρισε στον λαό του. Ένας άνδρας που κοπίαζε υπερβολικά για την ευημερία και την ασφάλεια του λαού του.
- 13 Μάλιστα, και ήταν ένας άνδρας που ήταν σταθερός στην πίστη του Χριστού, και είχε ορκιστεί με όρκο να υπερασπιστεί τον λαό του, τα δικαιώματά του και την πατρίδα του, και τη θρησκεία του, μέχρι την απώλεια του αίματός του.
- 14 Λοιπόν οι Νεφίτες διδάχθηκαν να υπερασπίζονται τον εαυτό τους από τους εχθρούς τους, μέχρι χυσίματος του αίματος, αν ήταν ανάγκη. Μάλιστα, και επίσης διδάχθηκαν ποτέ να μη δώσουν αφορμή για επίθεση, μάλιστα, και ποτέ να μην υψώσουν το σπαθί εκτός αν ήταν εναντίον εχθρού, εκτός αν ήταν για να διατηρήσουν τη ζωή τους.
- 15 Και αυτή ήταν η πίστη τους, ότι κάνοντας έτσι, ο Θεός θα τους έκανε να ευημερήσουν στη χώρα, δηλαδή με άλλα λόγια, αν ήταν πιστοί στην τήρηση των εντολών του Θεού, ότι εκείνος θα τους έκανε να ευημερήσουν στη χώρα. Μάλιστα, θα τους ειδοποιούσε να τραπούν σε φυγή ή να προετοιμαστούν για πόλεμο, σύμφωνα με τον κίνδυνό τους.

And in their weakest fortifications he did place the greater number of men; and thus he did fortify and strengthen the land which was possessed by the Nephites.

And thus he was preparing to support their liberty, their lands, their wives, and their children, and their peace, and that they might live unto the Lord their God, and that they might maintain that which was called by their enemies the cause of Christians.

And Moroni was a strong and a mighty man; he was a man of a perfect understanding; yea, a man that did not delight in bloodshed; a man whose soul did joy in the liberty and the freedom of his country, and his brethren from bondage and slavery;

Yea, a man whose heart did swell with thanksgiving to his God, for the many privileges and blessings which he bestowed upon his people; a man who did labor exceedingly for the welfare and safety of his people.

Yea, and he was a man who was firm in the faith of Christ, and he had sworn with an oath to defend his people, his rights, and his country, and his religion, even to the loss of his blood.

Now the Nephites were taught to defend themselves against their enemies, even to the shedding of blood if it were necessary; yea, and they were also taught never to give an offense, yea, and never to raise the sword except it were against an enemy, except it were to preserve their lives.

And this was their faith, that by so doing God would prosper them in the land, or in other words, if they were faithful in keeping the commandments of God that he would prosper them in the land; yea, warn them to flee, or to prepare for war, according to their danger;

16 Και επίσης, ότι ο Θεός θα τους έκανε γνωστό πού να πάνε για να υπερασπιστούν τον εαυτό τους από τους εχθρούς τους, και κάνοντας έτσι, ο Κύριος θα τους λύτρωνε. Και αυτή ήταν η πίστη του Μορόνι και η καρδιά του πανηγύριζε με αυτή· όχι με το χύσιμο του αίματος αλλά με το να κάνει καλό, με το να διατηρεί τον λαό του, μάλιστα, με την τήρηση των εντολών του Θεού, μάλιστα, και με την αντίσταση στην ανομία.

17 Μάλιστα, αληθινά, αληθινά σας λέω, αν όλοι οι άνδρες υπήρξαν και ήταν, και θα ήταν στο μέλλον σαν τον Μορόνι, ιδού, αυτές οι ίδιες οι δυνάμεις της κόλασης θα είχαν κλονιστεί για πάντα. Μάλιστα, ο διάβολος ποτέ δεν θα μπορούσε να εξουσιάζει τις καρδιές των τέκνων των ανθρώπων.

18 Ιδού, ήταν ένας άνδρας σαν τον Αμμών, τον υιό του Μωσία, μάλιστα, και τους άλλους υιούς του Μωσία, μάλιστα, και επίσης τον Άλμα και τους υιούς του, επειδή ήταν όλοι άνθρωποι του Θεού.

19 Λοιπόν ιδού, ο Ήλαμαν και οι αδελφοί του δεν ήταν λιγότερο χρήσιμοι προς τον λαό απ' τον Μορόνι. Επειδή κήρυτταν τον λόγο του Θεού και βάπτιζαν προς μετάνοια όλους τους ανθρώπους, όσοι εισάκουαν τα λόγια τους.

20 Και έτσι πήγαιναν εμπρός, και οι άνθρωποι ταπεινώσαν τον εαυτό τους εξαιτίας των λόγων τους, τόσο πολύ ώστε ευνοούνταν πάρα πολύ από τον Κύριο, και έτσι ήταν απηλλαγμένοι από πολέμους και διχόνοιες ανάμεσά τους, μάλιστα, για διάστημα τεσσάρων ετών.

21 Όμως, όπως έχω πει, κατά το τέλος του δεκάτου ενάτου χρόνου, μάλιστα, παρά την ειρήνη ανάμεσά τους, εξαναγκάστηκαν απρόθυμα να μπουν σε διαμάχη με τους αδελφούς τους, τους Λαμανίτες.

22 Μάλιστα, και τελικά, οι πόλεμοί τους με τους Λαμανίτες ποτέ δεν έπαψαν για διάστημα πολλών ετών, παρά την πολλή απροθυμία τους.

23 Λοιπόν, λυπόταν που έπαιρναν τα όπλα εναντίον των Λαμανιτών, επειδή δεν ευχαριστούνταν με το χύσιμο του αίματος. Μάλιστα, και αυτό δεν ήταν όλο – λυπόταν που ήταν αυτοί το μέσο για να σταλούν τόσοι πολλοί από τους αδελφούς τους έξω από αυτόν τον κόσμο σε έναν αιώνιο κόσμο, απροετοίμαστοι να συναντήσουν τον Θεό τους.

And also, that God would make it known unto them whither they should go to defend themselves against their enemies, and by so doing, the Lord would deliver them; and this was the faith of Moroni, and his heart did glory in it; not in the shedding of blood but in doing good, in preserving his people, yea, in keeping the commandments of God, yea, and resisting iniquity.

Yea, verily, verily I say unto you, if all men had been, and were, and ever would be, like unto Moroni, behold, the very powers of hell would have been shaken forever; yea, the devil would never have power over the hearts of the children of men.

Behold, he was a man like unto Ammon, the son of Mosiah, yea, and even the other sons of Mosiah, yea, and also Alma and his sons, for they were all men of God.

Now behold, Helaman and his brethren were no less serviceable unto the people than was Moroni; for they did preach the word of God, and they did baptize unto repentance all men whosoever would hearken unto their words.

And thus they went forth, and the people did humble themselves because of their words, insomuch that they were highly favored of the Lord, and thus they were free from wars and contentions among themselves, yea, even for the space of four years.

But, as I have said, in the latter end of the nineteenth year, yea, notwithstanding their peace amongst themselves, they were compelled reluctantly to contend with their brethren, the Lamanites.

Yea, and in fine, their wars never did cease for the space of many years with the Lamanites, notwithstanding their much reluctance.

Now, they were sorry to take up arms against the Lamanites, because they did not delight in the shedding of blood; yea, and this was not all—they were sorry to be the means of sending so many of their brethren out of this world into an eternal world, unprepared to meet their God.

24 Παρά ταύτα, δεν επέτρεπαν να θυσιάσουν τη ζωή τους, ώστε οι γυναίκες τους και τα παιδιά τους να σφαχθούν από τη βάρβαρη σκληρότητα εκείνων που ήταν κάποτε αδελφοί τους, μάλιστα, και είχαν αντιτεθεί προς την εκκλησία τους, και τους είχαν αφήσει και είχαν πάει να τους καταστρέψουν ενωθέντες με τους Λαμανίτες.

25 Μάλιστα, δεν μπορούσαν να αντέξουν που οι αδελφοί τους αγαλλιούσαν σχετικά με το αίμα των Νεφιτών, εφόσον υπήρχε κάποιος που να τηρεί τις εντολές του Θεού, επειδή η υπόσχεση του Κυρίου ήταν ότι αν τηρούσαν τις εντολές, θα ευημερούσαν στη χώρα.

Nevertheless, they could not suffer to lay down their lives, that their wives and their children should be massacred by the barbarous cruelty of those who were once their brethren, yea, and had dissented from their church, and had left them and had gone to destroy them by joining the Lamanites.

Yea, they could not bear that their brethren should rejoice over the blood of the Nephites, so long as there were any who should keep the commandments of God, for the promise of the Lord was, if they should keep his commandments they should prosper in the land.

Άλμα 49

- 1 Και τώρα συνέβη ώστε κατά τον ενδέκατο μήνα του δεκάτου ενάτου χρόνου, κατά την δέκατη ημέρα του μηνός, τα στρατεύματα των Λαμανιτών εθεάθησαν να πλησιάζουν προς τη γη του Αμμωνίχα.
- 2 Και ιδού, η πόλη είχε ανοικοδομηθεί, και ο Μορόνι είχε εγκαταστήσει στρατό στα σύνορα της πόλης, και είχαν ρίξει χώμα ολόγυρα για να τους προασπίσει από τα βέλη και τις πέτρες των Λαμανιτών· επειδή ιδού, πολεμούσαν με πέτρες και με βέλη.
- 3 Ιδού, είπα ότι η πόλη του Αμμωνίχα είχε ανοικοδομηθεί. Σας λέω, μάλιστα, ότι είχε εν μέρει ανοικοδομηθεί. Και επειδή οι Λαμανίτες την είχαν καταστρέψει μια φορά εξαιτίας της ανομίας του λαού, υπέθεταν ότι θα γινόταν πάλι εύκολη λεία γι' αυτούς.
- 4 Όμως ιδού, πόσο μεγάλη ήταν η απογοήτευσή τους, επειδή ιδού, οι Νεφίτες είχαν σκάψει ένα ύψωμα χώματος τριγύρω τους, το οποίο ήταν τόσο ψηλό, ώστε οι Λαμανίτες δεν μπορούσαν να ρίξουν τις πέτρες τους και τα βέλη τους σε αυτούς ώστε να έχουν αποτέλεσμα, ούτε μπορούσαν να έλθουν κατεπάνω τους παρεκτός από τον τόπο εισόδου.
- 5 Λοιπόν αυτήν τη στιγμή οι αρχιστράτηγοι των Λαμανιτών έμειναν υπερβολικά έκπληκτοι, λόγω της σοφίας των Νεφιτών στην προετοιμασία των τόπων ασφάλειάς τους.
- 6 Λοιπόν οι ηγέτες των Λαμανιτών νόμισαν, λόγω του μεγάλου τους αριθμού, μάλιστα, νόμισαν ότι θα είχαν το προνόμιο να καταπέσουν επάνω τους όπως είχαν κάνει μέχρι στιγμής. Μάλιστα, και είχαν επίσης προετοιμασθεί με ασπίδες και με θώρακες, και είχαν επίσης προετοιμασθεί με ενδύματα από δέρμα, μάλιστα, πολύ χοντρά ενδύματα που να καλύπτουν τη γύμνια τους.
- 7 Και έτσι προετοιμασμένοι νόμιζαν ότι θα μπορούσαν εύκολα να υπερνικήσουν και να υποτάξουν τους αδελφούς τους στον ζυγό της υποδούλωσης, ή να τους θανατώσουν και να τους σφάξουν σύμφωνα με την ευχαρίστησή τους.

Alma 49

And now it came to pass in the eleventh month of the nineteenth year, on the tenth day of the month, the armies of the Lamanites were seen approaching towards the land of Ammonihah.

And behold, the city had been rebuilt, and Moroni had stationed an army by the borders of the city, and they had cast up dirt round about to shield them from the arrows and the stones of the Lamanites; for behold, they fought with stones and with arrows.

Behold, I said that the city of Ammonihah had been rebuilt. I say unto you, yea, that it was in part rebuilt; and because the Lamanites had destroyed it once because of the iniquity of the people, they supposed that it would again become an easy prey for them.

But behold, how great was their disappointment; for behold, the Nephites had dug up a ridge of earth round about them, which was so high that the Lamanites could not cast their stones and their arrows at them that they might take effect, neither could they come upon them save it was by their place of entrance.

Now at this time the chief captains of the Lamanites were astonished exceedingly, because of the wisdom of the Nephites in preparing their places of security.

Now the leaders of the Lamanites had supposed, because of the greatness of their numbers, yea, they supposed that they should be privileged to come upon them as they had hitherto done; yea, and they had also prepared themselves with shields, and with breast-plates; and they had also prepared themselves with garments of skins, yea, very thick garments to cover their nakedness.

And being thus prepared they supposed that they should easily overpower and subject their brethren to the yoke of bondage, or slay and massacre them according to their pleasure.

- 8 Όμως ιδού, προς μεγάλη τους έκπληξη, εκείνοι ήταν προετοιμασμένοι γι' αυτούς, κατά τρόπο άγνωστο μέχρι τότε στα τέκνα του Λεχί. Λοιπόν ήταν προετοιμασμένοι για τους Λαμανίτες, να πολεμήσουν κατά το είδος των οδηγιών του Μορόνι.
- 9 Και συνέβη ώστε οι Λαμανίτες, δηλαδή οι Αμαλικιχίτες, ήταν υπερβολικά έκπληκτοι με το είδος των προετοιμασιών τους για πόλεμο.
- 10 Τώρα, αν ο βασιλιάς Αμαλικίχα είχε κατεβεί από τη γη του Νεφί, επικεφαλής του στρατού του, ίσως να είχε κάνει τους Λαμανίτες να είχαν επιτεθεί στους Νεφίτες στην πόλη του Αμμωνίχα, επειδή ιδού, δεν νοιαζόταν για το αίμα του λαού του.
- 11 Όμως ιδού, ο Αμαλικίχα δεν κατέβηκε ο ίδιος σε μάχη. Και ιδού, οι αρχιστράτηγοί του δεν τόλμησαν να επιτεθούν στους Νεφίτες στην πόλη του Αμμωνίχα, επειδή ο Μορόνι είχε μετατρέψει τη διοίκηση των υποθέσεων μεταξύ των Νεφιτών, τόσο πολύ ώστε οι Λαμανίτες απογοητεύτηκαν στους τόπους της οπισθοχώρησής τους και δεν μπορούσαν να τους επιτεθούν.
- 12 Γι' αυτό οπισθοχώρησαν στην έρημο, και πήραν το στρατόπεδό τους και βάδισαν προς τη γη του Νώε, υποθέτοντας ότι αυτό θα ήταν το επόμενο καλύτερο μέρος γι' αυτούς για να επιτεθούν στους Νεφίτες.
- 13 Επειδή δεν ήξεραν ότι ο Μορόνι είχε οχυρώσει, δηλαδή είχε χτίσει οχυρά ασφαλείας για κάθε πόλη, σε όλη τη χώρα τριγύρω. Γι' αυτό, βάδισαν εμπρός προς τη γη του Νώε με σταθερή απόφαση. Μάλιστα, οι επικεφαλής αρχιστράτηγοί τους ήλθαν και πήραν όρκο ότι θα κατέστρεφαν τον λαό αυτής της πόλης.
- 14 Όμως ιδού, προς μεγάλη τους έκπληξη, η πόλη του Νώε, που μέχρι τότε ήταν ένα ασθενές σημείο, είχε τώρα, με τα μέσα του Μορόνι, γίνει δυνατή, μάλιστα, τόσο που να υπερβαίνει σε δύναμη την πόλη του Αμμωνίχα.
- 15 Και τώρα, ιδού, αυτό ήταν σοφό εκ μέρους του Μορόνι, επειδή υπέθεσε ότι θα φοβόνταν στην πόλη του Αμμωνίχα, και καθώς η πόλη του Νώε μέχρι τώρα υπήρξε το πιο αδύνατο σημείο της χώρας, γι' αυτό θα βιάζονταν προς τα εκεί για μάχη. Και έτσι έγινε σύμφωνα με τις επιθυμίες του.

But behold, to their uttermost astonishment, they were prepared for them, in a manner which never had been known among the children of Lehi. Now they were prepared for the Lamanites, to battle after the manner of the instructions of Moroni.

And it came to pass that the Lamanites, or the Amalickiahites, were exceedingly astonished at their manner of preparation for war.

Now, if king Amalickiah had come down out of the land of Nephi, at the head of his army, perhaps he would have caused the Lamanites to have attacked the Nephites at the city of Ammonihah; for behold, he did care not for the blood of his people.

But behold, Amalickiah did not come down himself to battle. And behold, his chief captains durst not attack the Nephites at the city of Ammonihah, for Moroni had altered the management of affairs among the Nephites, insomuch that the Lamanites were disappointed in their places of retreat and they could not come upon them.

Therefore they retreated into the wilderness, and took their camp and marched towards the land of Noah, supposing that to be the next best place for them to come against the Nephites.

For they knew not that Moroni had fortified, or had built forts of security, for every city in all the land round about; therefore, they marched forward to the land of Noah with a firm determination; yea, their chief captains came forward and took an oath that they would destroy the people of that city.

But behold, to their astonishment, the city of Noah, which had hitherto been a weak place, had now, by the means of Moroni, become strong, yea, even to exceed the strength of the city Ammonihah.

And now, behold, this was wisdom in Moroni; for he had supposed that they would be frightened at the city Ammonihah; and as the city of Noah had hitherto been the weakest part of the land, therefore they would march thither to battle; and thus it was according to his desires.

- 16 Και ιδού, ο Μορόνι όρισε τον Λεχί να είναι αρχιστράτηγος των ανδρών αυτής της πόλης. Και ήταν αυτός ο ίδιος ο Λεχί που πολέμησε με τους Λαμανίτες στην κοιλάδα στα ανατολικά του ποταμού Σιδώνα.
- 17 Και τώρα ιδού, συνέβη ώστε, όταν ανακάλυψαν οι Λαμανίτες ότι ο Λεχί ήταν διοικητής της πόλης, πάλι απογοητεύτηκαν, γιατί φοβόνταν το Λεχί υπερβολικά. Μολαταύτα, οι αρχιστράτηγοί τους είχαν ορκιστεί με ιερό όρκο να επιτεθούν στην πόλη. Γι' αυτό, έφεραν κοντά τα στρατεύματά τους.
- 18 Τώρα ιδού, οι Λαμανίτες δεν μπορούσαν να μπουν μέσα στα οχυρά ασφαλείας από κανένα άλλο μέρος παρά μόνο από την είσοδο, εξαιτίας του ύψους της όχθης που είχαν σχηματίσει, και του βάθους του χαρακώματος που είχε σκαφθεί τριγύρω, παρά μόνο αν ήταν από την είσοδο.
- 19 Και έτσι ήταν προετοιμασμένοι οι Νεφίτες να καταστρέψουν όλους όσους θα επιχειρούσαν να σκαρφαλώσουν για να μπουν στο οχυρό με οποιονδήποτε άλλον τρόπο, ρίχνοντας από πάνω σε αυτούς πέτρες και βέλη.
- 20 Έτσι ήταν προετοιμασμένοι, μάλιστα, ένα σώμα από τους ισχυρότερους άνδρες τους, με τα σπαθιά τους και τις σφενδόνες τους, να κατατροπώσουν όλους όσους θα επιχειρούσαν να μπουν στον τόπο της ασφαλείας τους από το σημείο της εισόδου. Και έτσι ήταν προετοιμασμένοι να υπερασπιστούν τον εαυτό τους από τους Λαμανίτες.
- 21 Και συνέβη ώστε οι λοχαγοί των Λαμανιτών έφεραν τα στρατεύματά τους εμπρός στο σημείο εισόδου, και άρχισαν να μάχονται με τους Νεφίτες για να μπουν στον τόπο της ασφαλείας τους. Όμως ιδού, τους απέκρουαν από καιρού εις καιρόν, τόσο πολύ ώστε θανατώνονταν με τεράστια σφαγή.
- 22 Λοιπόν όταν ανακάλυψαν ότι δεν μπορούσαν να κυριαρχήσουν επί των Νεφιτών από το πέρασμα, άρχισαν να γκρεμίζουν τα αναχώματά τους, ώστε να μπορέσουν να αποκτήσουν ένα πέρασμα για τα στρατεύματά τους, ώστε να έχουν ίση ευκαιρία να πολεμήσουν. Όμως ιδού, κατά τις προσπάθειες αυτές σαρώθηκαν από τις πέτρες και τα βέλη που τους έριχναν. Και αντί να γεμίσουν τα χαρακώματά τους γκρεμίζοντας κάτω τα αναχώματα, γέμισαν μέχρι ενός σημείου με τα νεκρά και πληγωμένα σώματά τους.

And behold, Moroni had appointed Lehi to be chief captain over the men of that city; and it was that same Lehi who fought with the Lamanites in the valley on the east of the river Sidon.

And now behold it came to pass, that when the Lamanites had found that Lehi commanded the city they were again disappointed, for they feared Lehi exceedingly; nevertheless their chief captains had sworn with an oath to attack the city; therefore, they brought up their armies.

Now behold, the Lamanites could not get into their forts of security by any other way save by the entrance, because of the highness of the bank which had been thrown up, and the depth of the ditch which had been dug round about, save it were by the entrance.

And thus were the Nephites prepared to destroy all such as should attempt to climb up to enter the fort by any other way, by casting over stones and arrows at them.

Thus they were prepared, yea, a body of their strongest men, with their swords and their slings, to smite down all who should attempt to come into their place of security by the place of entrance; and thus were they prepared to defend themselves against the Lamanites.

And it came to pass that the captains of the Lamanites brought up their armies before the place of entrance, and began to contend with the Nephites, to get into their place of security; but behold, they were driven back from time to time, insomuch that they were slain with an immense slaughter.

Now when they found that they could not obtain power over the Nephites by the pass, they began to dig down their banks of earth that they might obtain a pass to their armies, that they might have an equal chance to fight; but behold, in these attempts they were swept off by the stones and arrows which were thrown at them; and instead of filling up their ditches by pulling down the banks of earth, they were filled up in a measure with their dead and wounded bodies.

- 23 Έτσι οι Νεφίτες είχαν κάθε κυριαρχία επί των εχθρών τους. Και έτσι επιχειρούσαν οι Λαμανίτες να καταστρέψουν τους Νεφίτες μέχρι που σκοτώθηκαν όλοι οι αρχιστράτηγοί τους. Μάλιστα, και περισσότεροι από χίλιοι Λαμανίτες σκοτώθηκαν, ενώ από την άλλη πλευρά, δεν υπήρχε ούτε μια ψυχή από τους Νεφίτες που να είχε σκοτωθεί.
- 24 Υπήρχαν περίπου πενήντα που είχαν πληγωθεί, που είχαν εκτεθεί στα βέλη των Λαμανιτών μέσα από το πέραςμα, όμως ήταν προασπισμένοι από τις ασπίδες τους, και από τους θώρακές τους, και τις περικεφαλαίες τους, τόσο πολύ ώστε τα τραύματά τους ήταν στα πόδια τους, πολλά από τα οποία ήταν πολύ σοβαρά.
- 25 Και συνέβη ώστε όταν είδαν οι Λαμανίτες ότι οι αρχιστράτηγοί τους είχαν όλοι σκοτωθεί, τράπηκαν σε φυγή στην έρημο. Και συνέβη ώστε επέστρεψαν στη γη του Νεφί, για να πληροφορήσουν τον βασιλιά τους, τον Αμαλικίχα, ο οποίος ήταν Νεφίτης από τη γέννησή του, σχετικά με τη μεγάλη τους απώλεια.
- 26 Και συνέβη ώστε εκείνος θύμωσε υπερβολικά με τους ανθρώπους του, επειδή δεν είχε πραγματοποιήσει την επιθυμία του επί των Νεφιτών. Δεν τους είχε υποτάξει στον ζυγό της υποδούλωσης.
- 27 Μάλιστα, ήταν υπερβολικά οργισμένος, και καταριόταν τον Θεό, και επίσης τον Μορόνι, δίνοντας όρκο ότι θα έπινε το αίμα του. Και αυτό επειδή ο Μορόνι είχε τηρήσει τις εντολές του Θεού κατά την προετοιμασία για την ασφάλεια του λαού του.
- 28 Και συνέβη ώστε, από την άλλη πλευρά, ο λαός του Νεφί ευχαριστούσε τον Κύριο τον Θεό του, λόγω της απαράμιλλης δύναμής του κατά τη λύτρωσή τους από τα χέρια των εχθρών τους.
- 29 Και έτσι τελείωσε ο δέκατος ένατος χρόνος της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί.
- 30 Μάλιστα, και υπήρχε συνεχής ειρήνη ανάμεσά τους, και υπερβολικά μεγάλη ευημερία στην εκκλησία λόγω της επιμέλειας και της μεγάλης προσοχής τους που έδιναν στον λόγο του Θεού, ο οποίος κηρύττετο σε αυτούς από τον Ήλαμαν και τον Σιβλόν και τον Κοριάντον και τον Αμμών και τους αδελφούς του, μάλιστα, και από όλους εκείνους που είχαν χειροτονηθεί κατά την αγία τάξη του Θεού, που είχαν βαπτισθεί προς μετάνοια, και είχαν σταλεί να κηρύξουν ανάμεσα στον λαό.

Thus the Nephites had all power over their enemies; and thus the Lamanites did attempt to destroy the Nephites until their chief captains were all slain; yea, and more than a thousand of the Lamanites were slain; while, on the other hand, there was not a single soul of the Nephites which was slain.

There were about fifty who were wounded, who had been exposed to the arrows of the Lamanites through the pass, but they were shielded by their shields, and their breastplates, and their head-plates, insomuch that their wounds were upon their legs, many of which were very severe.

And it came to pass, that when the Lamanites saw that their chief captains were all slain they fled into the wilderness. And it came to pass that they returned to the land of Nephi, to inform their king, Amalickiah, who was a Nephite by birth, concerning their great loss.

And it came to pass that he was exceedingly angry with his people, because he had not obtained his desire over the Nephites; he had not subjected them to the yoke of bondage.

Yea, he was exceedingly wroth, and he did curse God, and also Moroni, swearing with an oath that he would drink his blood; and this because Moroni had kept the commandments of God in preparing for the safety of his people.

And it came to pass, that on the other hand, the people of Nephi did thank the Lord their God, because of his matchless power in delivering them from the hands of their enemies.

And thus ended the nineteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Yea, and there was continual peace among them, and exceedingly great prosperity in the church because of their heed and diligence which they gave unto the word of God, which was declared unto them by Helaman, and Shiblon, and Corianton, and Ammon and his brethren, yea, and by all those who had been ordained by the holy order of God, being baptized unto repentance, and sent forth to preach among the people.

Άλμα 50

- 1 Και τώρα συνέβη ώστε ο Μορόνι δεν σταμάτησε να κάνει προετοιμασίες για πόλεμο, δηλαδή για την άμυνα του λαού του έναντι των Λαμανιτών. Γιατί έκανε ώστε τα στρατεύματά του να αρχίσουν κατά την αρχή του εικοστού χρόνου της βασιλείας των δικαστών, να αρχίσουν να σκάβουν προχώματα ολόγυρα σε όλες τις πόλεις, σε όλη τη χώρα την οποία κατείχαν οι Νεφίτες.
- 2 Και επάνω στην κορυφή αυτών των υψωμάτων χώματος, έκανε να υπάρχουν δοκάρια, μάλιστα, έργα από δοκάρια χτισμένα σε ύψος ανθρώπου, ολόγυρα στις πόλεις.
- 3 Και έκανε ώστε επάνω σε αυτά τα έργα από δοκάρια να υπάρχει ένα πλαίσιο από παλούκια χτισμένο επάνω στα δοκάρια ολόγυρα. Και ήταν ισχυρά και υψηλά.
- 4 Και έκανε να ανεγερθούν πύργοι που υπερέβαιναν αυτά τα παλούκια, και έκανε να χτιστούν τόποι ασφαλείας επάνω σε αυτούς τους πύργους, ώστε οι πέτρες και τα βέλη των Λαμανιτών να μην μπορούν να τους βλάψουν.
- 5 Και ήταν προετοιμασμένοι, ώστε να μπορούν να ρίχνουν πέτρες από την κορυφή τους, σύμφωνα με την επιθυμία τους και τη δύναμή τους, και να σκοτώνουν αυτόν που θα επιχειρούσε να πλησιάσει κοντά στα τείχη της πόλης.
- 6 Έτσι ο Μορόνι προετοίμαζε φρούρια εναντίον του ερχομού των εχθρών τους, ολόγυρα σε κάθε πόλη σε όλη τη χώρα.
- 7 Και συνέβη ώστε ο Μορόνι έκανε να πάνε τα στρατεύματά του στην ανατολική έρημο. Μάλιστα, και πήγαν και έδιωξαν όλους τους Λαμανίτες που ήταν στην ανατολική έρημο προς τα δικά τους εδάφη, τα οποία ήταν στα νότια της γης του Ζαραχέμλα.
- 8 Και η γη του Νεφί εκτεινόταν σε ίσια γραμμή από την ανατολική θάλασσα μέχρι τη δυτική.
- 9 Και συνέβη ώστε όταν έδιωξε ο Μορόνι όλους τους Λαμανίτες έξω από την ανατολική έρημο, η οποία ήταν βόρεια από τα εδάφη της δικής τους κατοχής, έκανε ώστε οι κάτοικοι που βρίσκονταν στη γη του Ζαραχέμλα και στη γη ολόγυρα, να πάνε στην ανατολική έρημο, στα σύνορα κοντά στην ακτή, και να καταλάβουν τη χώρα.

Alma 50

And now it came to pass that Moroni did not stop making preparations for war, or to defend his people against the Lamanites; for he caused that his armies should commence in the commencement of the twentieth year of the reign of the judges, that they should commence in digging up heaps of earth round about all the cities, throughout all the land which was possessed by the Nephites.

And upon the top of these ridges of earth he caused that there should be timbers, yea, works of timbers built up to the height of a man, round about the cities.

And he caused that upon those works of timbers there should be a frame of pickets built upon the timbers round about; and they were strong and high.

And he caused towers to be erected that overlooked those works of pickets, and he caused places of security to be built upon those towers, that the stones and the arrows of the Lamanites could not hurt them.

And they were prepared that they could cast stones from the top thereof, according to their pleasure and their strength, and slay him who should attempt to approach near the walls of the city.

Thus Moroni did prepare strongholds against the coming of their enemies, round about every city in all the land.

And it came to pass that Moroni caused that his armies should go forth into the east wilderness; yea, and they went forth and drove all the Lamanites who were in the east wilderness into their own lands, which were south of the land of Zarahemla.

And the land of Nephi did run in a straight course from the east sea to the west.

And it came to pass that when Moroni had driven all the Lamanites out of the east wilderness, which was north of the lands of their own possessions, he caused that the inhabitants who were in the land of Zarahemla and in the land round about should go forth into the east wilderness, even to the borders by the seashore, and possess the land.

- 10 Και τοποθέτησε επίσης στρατεύματα στα νότια, στα σύνορα των εδαφών που κατείχαν, και τους έκανε να εγείρουν οχυρώσεις, ώστε να εξασφαλίσουν τα στρατεύματά τους και τον λαό τους από τα χέρια των εχθρών τους.
- 11 Και έτσι απέκοψε όλα τα φρούρια των Λαμανιτών στην ανατολική έρημο, μάλιστα, όπως επίσης και στη δυτική, οχυρώνοντας τη γραμμή ανάμεσα στους Νεφίτες και τους Λαμανίτες, μεταξύ της γης του Ζαραχέμλα και της γης του Νεφί, από τη δυτική θάλασσα, κατά μήκος της κεφαλής του ποταμού Σιδώνα – αφού οι Νεφίτες κατείχαν όλη τη γη προς τον βορρά, μάλιστα, όλη τη γη που ήταν προς τα βόρεια της γης Αφθονίας, σύμφωνα με την ευαρέσκειά τους.
- 12 Έτσι ο Μορόνι, με τα στρατεύματά του, τα οποία αυξάνονταν καθημερινά λόγω της σιγουριάς της προστασίας την οποία το έργο του τους είχε φέρει, επιζητούσαν να αποκόψουν τη δύναμη και την ισχύ των Λαμανιτών από τα εδάφη τα οποία αυτοί κατείχαν, ώστε να μην έχουν καμία εξουσία επάνω στα εδάφη που αυτοί κατείχαν.
- 13 Και συνέβη ώστε οι Νεφίτες άρχισαν τη θεμελίωση μίας πόλης, και ονόμασαν την πόλη αυτή Μορόνι. Και ήταν κοντά στην ανατολική θάλασσα, και ήταν προς τα νότια, κοντά στη γραμμή των κτήσεων των Λαμανιτών.
- 14 Και άρχισαν επίσης τη θεμελίωση μίας πόλης μεταξύ της πόλης του Μορόνι και της πόλης του Ααρών, ενώνοντας τα σύνορα των Ααρών και Μορόνι. Και ονόμασαν την πόλη, ή τη χώρα, Νεφίχα.
- 15 Και άρχισαν επίσης τον ίδιο χρόνο να χτίζουν πολλές πόλεις στα βόρεια, μία κατά έναν ειδικό τρόπο την οποία ονόμασαν Λεχί, η οποία ήταν στο βορρά κοντά στα όρια της ακτής.
- 16 Και έτσι τελείωσε ο εικοστός χρόνος.
- 17 Και σε αυτές τις συνθήκες ευημερίας βρισκόταν ο λαός του Νεφί κατά την αρχή του εικοστού και πρώτου χρόνου της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί.
- 18 Και ευημερούσαν υπερβολικά, και έγιναν υπέρμετρα πλούσιοι. Μάλιστα, και πληθύνονταν και δυνάμωναν στη χώρα.

And he also placed armies on the south, in the borders of their possessions, and caused them to erect fortifications that they might secure their armies and their people from the hands of their enemies.

And thus he cut off all the strongholds of the Lamanites in the east wilderness, yea, and also on the west, fortifying the line between the Nephites and the Lamanites, between the land of Zarahemla and the land of Nephi, from the west sea, running by the head of the river Sidon—the Nephites possessing all the land northward, yea, even all the land which was northward of the land Bountiful, according to their pleasure.

Thus Moroni, with his armies, which did increase daily because of the assurance of protection which his works did bring forth unto them, did seek to cut off the strength and the power of the Lamanites from off the lands of their possessions, that they should have no power upon the lands of their possession.

And it came to pass that the Nephites began the foundation of a city, and they called the name of the city Moroni; and it was by the east sea; and it was on the south by the line of the possessions of the Lamanites.

And they also began a foundation for a city between the city of Moroni and the city of Aaron, joining the borders of Aaron and Moroni; and they called the name of the city, or the land, Nephihah.

And they also began in that same year to build many cities on the north, one in a particular manner which they called Lehi, which was in the north by the borders of the seashore.

And thus ended the twentieth year.

And in these prosperous circumstances were the people of Nephi in the commencement of the twenty and first year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And they did prosper exceedingly, and they became exceedingly rich; yea, and they did multiply and wax strong in the land.

19 Και έτσι βλέπουμε πόσο πολυεύσπλαχνες και δίκαιες είναι όλες οι ενέργειες του Κυρίου, προς εκπλήρωση όλων των λόγων Του προς τα τέκνα των ανθρώπων. Μάλιστα, μπορούμε να δούμε ότι τα λόγια Του επαληθεύονται, ακόμα και αυτήν τη στιγμή, αυτά τα οποία είπε στον Λεχί, λέγοντας:

20 Ευλογημένος είσαι εσύ και τα τέκνα σου. Και θα είναι ευλογημένα, εφόσον θα τηρούν τις εντολές μου, θα ευημερούν στη χώρα. Όμως να θυμάσαι, εφόσον δεν θα τηρούν τις εντολές μου, θα αποκοπούν από την παρουσία του Κυρίου.

21 Και βλέπουμε ότι αυτές οι υποσχέσεις έχουν επαληθευτεί στον λαό του Νεφί, διότι ήταν οι φιλονικίες τους και οι διχόνοιες τους, μάλιστα, οι δολοφονίες τους και οι λεηλασίες τους, η ειδωλολατρία τους, οι πορνείες τους και τα βδελύγματά τους, που ήταν ανάμεσά τους, που έφεραν επάνω τους τους πολέμους τους και τις καταστροφές τους.

22 Και όσοι ήταν πιστοί στην τήρηση των εντολών του Κυρίου, ελευθερώθηκαν σε όλες τις εποχές, ενώ χιλιάδες από τους άνομους αδελφούς τους παραδόθηκαν σε υποδούλωση ή να χαθούν από σπαθί ή να φθίνουν από απιστία και να αναμειχθούν με τους Λαμανίτες.

23 Όμως ιδού, ποτέ δεν υπήρξε ευτυχέστερη εποχή ανάμεσα στον λαό του Νεφί, από τις ημέρες του Νεφί, απ' ό,τι κατά τις ημέρες του Μορόνι, μάλιστα, ακόμη και αυτήν την εποχή, κατά τον εικοστό και πρώτο χρόνο της βασιλείας των δικαστών.

24 Και συνέβη ώστε ο εικοστός και δεύτερος χρόνος της βασιλείας των δικαστών επίσης τελείωσε με ειρήνη. Μάλιστα, και επίσης ο εικοστός και τρίτος χρόνος.

25 Και συνέβη ώστε κατά την αρχή του εικοστού και τέταρτου χρόνου της βασιλείας των δικαστών, θα υπήρχε επίσης ειρήνη ανάμεσα στον λαό του Νεφί, αν δεν υπήρχε διχόνοια η οποία έλαβε χώρα ανάμεσά τους σχετικά με τη γη του Λεχί, και τη γη του Μοριάντον, που ενώνονταν προς τα σύνορα του Λεχί, αμφότερες εκ των οποίων ήταν στα όρια κοντά στην ακτή.

And thus we see how merciful and just are all the dealings of the Lord, to the fulfilling of all his words unto the children of men; yea, we can behold that his words are verified, even at this time, which he spake unto Lehi, saying:

Blessed art thou and thy children; and they shall be blessed, inasmuch as they shall keep my commandments they shall prosper in the land. But remember, inasmuch as they will not keep my commandments they shall be cut off from the presence of the Lord.

And we see that these promises have been verified to the people of Nephi; for it has been their quarrelings and their contentions, yea, their murderings, and their plunderings, their idolatry, their whoredoms, and their abominations, which were among themselves, which brought upon them their wars and their destructions.

And those who were faithful in keeping the commandments of the Lord were delivered at all times, whilst thousands of their wicked brethren have been consigned to bondage, or to perish by the sword, or to dwindle in unbelief, and mingle with the Lamanites.

But behold there never was a happier time among the people of Nephi, since the days of Nephi, than in the days of Moroni, yea, even at this time, in the twenty and first year of the reign of the judges.

And it came to pass that the twenty and second year of the reign of the judges also ended in peace; yea, and also the twenty and third year.

And it came to pass that in the commencement of the twenty and fourth year of the reign of the judges, there would also have been peace among the people of Nephi had it not been for a contention which took place among them concerning the land of Lehi, and the land of Morianton, which joined upon the borders of Lehi; both of which were on the borders by the seashore.

26 Πατί ιδού, ο λαός που κατείχε τη γη του Μοριάντον διεκδικούσε μέρος της γης του Λεχί. Γι' αυτό άρχισε μια μεγάλη διχόνοια μεταξύ τους, τόσο πολύ που ο λαός του Μοριάντον πήρε τα όπλα εναντίον των αδελφών τους, και ήταν αποφασισμένοι με το σπαθί να τους σκοτώσουν.

27 Όμως ιδού, ο λαός που κατείχε τη γη του Λεχί τράπηκε σε φυγή προς το στρατόπεδο του Μορόνι, και προσέφυγαν σε αυτόν για βοήθεια, γιατί ιδού, δεν είχαν άδικο.

28 Και συνέβη ώστε όταν ο λαός του Μοριάντον, του οποίου ηγείτο ένας άνθρωπος που το όνομά του ήταν Μοριάντον, ανακάλυψε ότι ο λαός του Λεχί είχε καταφύγει προς το στρατόπεδο του Μορόνι, φοβήθηκαν υπερβολικά μην τυχόν και έλθει κατεπάνω τους ο στρατός του Μορόνι και τους εξολοθρεύσει.

29 Γι' αυτό, ο Μοριάντον το έβαλε στην καρδιά τους ότι θα έπρεπε να καταφύγουν στη γη που ήταν προς τα βόρεια, η οποία καλυπτόταν με μεγάλες ποσότητες νερού, και να καταλάβουν τη γη που ήταν προς τα βόρεια.

30 Και ιδού, θα πραγματοποιούσαν αυτό το σχέδιο, (το οποίο θα ήταν αιτία για να τους θρηνήσουν) όμως ιδού, ο Μοριάντον που ήταν άνθρωπος μεγάλου πάθους, και έτσι λοιπόν θύμωσε με μία δούλη του και έπεσε κατεπάνω της και την έδειρε πολύ.

31 Και συνέβη ώστε εκείνη ξέφυγε και ήλθε στο στρατόπεδο του Μορόνι και είπε στον Μορόνι όλα τα σχετικά με το ζήτημα αυτό και επίσης τα σχετικά με τις προθέσεις τους να καταφύγουν στη γη προς τα βόρεια.

32 Τώρα ιδού, ο λαός που ήταν στη γη Αφθονία, ή μάλλον ο Μορόνι, φοβήθηκε ότι αυτοί θα εισάκουαν στα λόγια του Μοριάντον και θα ενώνονταν με τον λαό του, και έτσι θα αποκτούσε κυριαρχία επί εκείνων των τμημάτων της γης, πράγμα το οποίο θα ήταν θεμέλιο για σοβαρές συνέπειες ανάμεσα στον λαό του Νεφί, μάλιστα, οι οποίες συνέπειες θα οδηγούσαν στην ανατροπή της ελευθερίας τους.

33 Γι' αυτό ο Μορόνι έστειλε έναν στρατό με το στρατόπεδό τους, να αναχαιτίσουν τον λαό του Μοριάντον, να σταματήσουν τη φυγή τους προς στη γη στα βόρεια.

For behold, the people who possessed the land of Morianton did claim a part of the land of Lehi; therefore there began to be a warm contention between them, insomuch that the people of Morianton took up arms against their brethren, and they were determined by the sword to slay them.

But behold, the people who possessed the land of Lehi fled to the camp of Moroni, and appealed unto him for assistance; for behold they were not in the wrong.

And it came to pass that when the people of Morianton, who were led by a man whose name was Morianton, found that the people of Lehi had fled to the camp of Moroni, they were exceedingly fearful lest the army of Moroni should come upon them and destroy them.

Therefore, Morianton put it into their hearts that they should flee to the land which was northward, which was covered with large bodies of water, and take possession of the land which was northward.

And behold, they would have carried this plan into effect, (which would have been a cause to have been lamented) but behold, Morianton being a man of much passion, therefore he was angry with one of his maid servants, and he fell upon her and beat her much.

And it came to pass that she fled, and came over to the camp of Moroni, and told Moroni all things concerning the matter, and also concerning their intentions to flee into the land northward.

Now behold, the people who were in the land Bountiful, or rather Moroni, feared that they would hearken to the words of Morianton and unite with his people, and thus he would obtain possession of those parts of the land, which would lay a foundation for serious consequences among the people of Nephi, yea, which consequences would lead to the overthrow of their liberty.

Therefore Moroni sent an army, with their camp, to head the people of Morianton, to stop their flight into the land northward.

- 34 Και συνέβη ώστε δεν τους αναχαίτισαν μέχρι που έφθασαν στα σύνορα της γης Ερήμωσης. Και εκεί τους αναχαίτισαν, κοντά στο στενό πέρασμα που οδηγούσε κοντά στη θάλασσα μέσα στη γη προς τα βόρεια, μάλιστα, κοντά στη θάλασσα, στα δυτικά και στα ανατολικά.
- 35 Και συνέβη ώστε ο στρατός ο οποίος είχε σταλεί από τον Μορόνι, του οποίου ηγείτο ένας άνδρας του οποίου το όνομα ήταν Τεάνκουμ, συνάντησε τους ανθρώπους του Μοριάντον. Και τόσο ισχυρογνώμονες ήταν οι άνθρωποι του Μοριάντον, (εμπνευσμένοι από την κακία του και τα κολακευτικά του λόγια) που μια μάχη άρχισε μεταξύ τους, κατά την οποία ο Τεάνκουμ σκότωσε τον Μοριάντον και κατατρόπωσε τον στρατό του, και τους πήρε αιχμαλώτους, και επέστρεψε στο στρατόπεδο του Μορόνι. Και έτσι τελείωσε το εικοστό και τέταρτο έτος της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί.
- 36 Και έτσι έφεραν τους ανθρώπους του Μοριάντον πίσω. Και μόλις συνήψαν διαθήκη ότι θα τηρούσαν την ειρήνη, αποκαταστάθηκαν στη γη του Μοριάντον, και μια ένωση έλαβε χώρα μεταξύ αυτών και του λαού του Λεχί, και αποκαταστάθηκαν επίσης στα εδάφη τους.
- 37 Και συνέβη ώστε τον ίδιο χρόνο που αποκαταστάθηκε η ειρήνη στον λαό του Νεφί, ο Νεφίχα, ο δεύτερος αρχιδικαστής, πέθανε, έχοντας καλύψει τη δικαστική έδρα με τέλεια ηθική εντιμότητα ενώπιον του Θεού.
- 38 Παρά ταύτα, είχε αρνηθεί στον Άλμα να παραλάβει εκείνα τα χρονικά και εκείνα τα αντικείμενα που θεωρούνταν από τον Άλμα και τους πατέρες τους ότι ήταν υπεράγια. Γι' αυτό ο Άλμα τα είχε παραδώσει στον υιό του, τον Ήλαμαν.
- 39 Ιδού, συνέβη ώστε ο υιός του Νεφίχα είχε οριστεί να καλύψει τη δικαστική έδρα, στη θέση του πατέρα του. Μάλιστα, είχε οριστεί αρχιδικαστής και κυβερνήτης επί του λαού, με όρκο και ιερή διάταξη να κρίνει με χρηστότητα, και να διατηρεί την ειρήνη και την ελευθερία του λαού, και να τους παράσχει τα ιερά προνόμιά τους να λατρεύουν τον Κύριο τον Θεό τους, μάλιστα, να υποστηρίζει και να διατηρεί τον σκοπό του Θεού όλες τις ημέρες του, και να φέρνει τους ανόμους στη δικαιοσύνη σύμφωνα με το έγκλημά τους.

And it came to pass that they did not head them until they had come to the borders of the land Desolation; and there they did head them, by the narrow pass which led by the sea into the land northward, yea, by the sea, on the west and on the east.

And it came to pass that the army which was sent by Moroni, which was led by a man whose name was Teancum, did meet the people of Morianton; and so stubborn were the people of Morianton, (being inspired by his wickedness and his flattering words) that a battle commenced between them, in the which Teancum did slay Morianton and defeat his army, and took them prisoners, and returned to the camp of Moroni. And thus ended the twenty and fourth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And thus were the people of Morianton brought back. And upon their covenanting to keep the peace they were restored to the land of Morianton, and a union took place between them and the people of Lehi; and they were also restored to their lands.

And it came to pass that in the same year that the people of Nephi had peace restored unto them, that Nephiah, the second chief judge, died, having filled the judgment-seat with perfect uprightness before God.

Nevertheless, he had refused Alma to take possession of those records and those things which were esteemed by Alma and his fathers to be most sacred; therefore Alma had conferred them upon his son, Helaman.

Behold, it came to pass that the son of Nephiah was appointed to fill the judgment-seat, in the stead of his father; yea, he was appointed chief judge and governor over the people, with an oath and sacred ordinance to judge righteously, and to keep the peace and the freedom of the people, and to grant unto them their sacred privileges to worship the Lord their God, yea, to support and maintain the cause of God all his days, and to bring the wicked to justice according to their crime.

40 Τώρα ιδού, το όνομά του ήταν Παχόραν. Και ο Παχόραν πήρε την έδρα του πατέρα του, και άρχισε τη βασιλεία του κατά το τέλος του εικοστού και τέταρτου χρόνου, επί του λαού του Νεφί.

Now behold, his name was Pahoran. And Pahoran did fill the seat of his father, and did commence his reign in the end of the twenty and fourth year, over the people of Nephi.

Άλμα 51

- 1 Και τώρα συνέβη ώστε κατά την αρχή του εικοστού και πέμπτου χρόνου της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί, ενώ είχαν εδραιώσει την ειρήνη στον λαό του Λεχί και τον λαό του Μοριάντον σχετικά με τα εδάφη τους, και έχοντας αρχίσει τον εικοστό και πέμπτο χρόνο με ειρήνη.
- 2 Παρά ταύτα, δεν διατήρησαν για πολύ απόλυτη ειρήνη στη χώρα, επειδή άρχισε να υπάρξει διχόνοια ανάμεσα στον λαό σχετικά με τον αρχιδικαστή Παχόραν. Επειδή ιδού, ήταν ένα μέρος του λαού που επιθυμούσε να αλλαχθούν μερικά ειδικά σημεία του νόμου.
- 3 Όμως ιδού, ο Παχόραν δεν τα άλλαζε ούτε άφηνε να αλλαχθεί ο νόμος. Γι' αυτό, δεν εισάκουγε αυτούς που είχαν στείλει τις ψήφους τους με τις αιτήσεις τους σχετικά με τη αλλαγή του νόμου.
- 4 Γι' αυτό, εκείνοι που επιθυμούσαν να αλλαχθεί ο νόμος, θύμωσαν μαζί του, και επιθυμούσαν να μην είναι πια αυτός ο αρχιδικαστής της χώρας. Γι' αυτό, ξεσηκώθηκε μια μεγάλη διαμάχη σχετικά με το θέμα, όχι όμως μέχρι αιματοχυσίας.
- 5 Και συνέβη ώστε αυτοί που επιθυμούσαν να εκθρονιστεί ο Παχόραν από τη δικαστική έδρα, λέγονταν βασιλόφρονες, επειδή επιθυμούσαν να αλλαχθεί ο νόμος κατά τρόπο ώστε να ανατρέψουν την ελεύθερη κυβέρνηση και να εγκαταστήσουν ένα βασιλιά επί της χώρας.
- 6 Και εκείνοι που επιθυμούσαν να παραμείνει ο Παχόραν αρχιδικαστής επί της χώρας, πήραν επάνω τους το όνομα ελευθερόφρονες. Και έτσι έγινε η διαίρεση ανάμεσά τους, γιατί οι ελευθερόφρονες είχαν ορκιστεί, δηλαδή είχαν συνάψει διαθήκη να διατηρήσουν τα δικαιώματά τους και τα προνόμια της θρησκείας τους με ελεύθερη κυβέρνηση.

Alma 51

And now it came to pass in the commencement of the twenty and fifth year of the reign of the judges over the people of Nephi, they having established peace between the people of Lehi and the people of Morianton concerning their lands, and having commenced the twenty and fifth year in peace;

Nevertheless, they did not long maintain an entire peace in the land, for there began to be a contention among the people concerning the chief judge Pahoran; for behold, there were a part of the people who desired that a few particular points of the law should be altered.

But behold, Pahoran would not alter nor suffer the law to be altered; therefore, he did not hearken to those who had sent in their voices with their petitions concerning the altering of the law.

Therefore, those who were desirous that the law should be altered were angry with him, and desired that he should no longer be chief judge over the land; therefore there arose a warm dispute concerning the matter, but not unto bloodshed.

And it came to pass that those who were desirous that Pahoran should be dethroned from the judgment-seat were called king-men, for they were desirous that the law should be altered in a manner to overthrow the free government and to establish a king over the land.

And those who were desirous that Pahoran should remain chief judge over the land took upon them the name of freemen; and thus was the division among them, for the freemen had sworn or covenanted to maintain their rights and the privileges of their religion by a free government.

7 Και συνέβη ώστε αυτό το ζήτημα της διχόνοιας τους τακτοποιήθηκε με την ψήφο του λαού. Και συνέβη ώστε η ψήφος του λαού ευνόησε τους ελευθερόφρονες, και ο Παχόραν διατήρησε τη δικαστική έδρα, πράγμα το οποίο προκάλεσε πολύ μεγάλη αγαλλίαση ανάμεσα στους αδελφούς του Παχόραν και επίσης σε πολλούς από τον λαό της ελευθερίας, που επίσης έκαναν τους βασιλόφρονες να σωπάσουν, ώστε δεν τολμούσαν να εναντιωθούν αλλά ήταν υποχρεωμένοι να διατηρήσουν τον σκοπό της ελευθερίας.

8 Λοιπόν εκείνοι που ήταν υπέρ των βασιλέων, ήταν οι ευγενικής καταγωγής και επεδίωκαν να γίνουν βασιλείς, και υποστηρίζονταν από εκείνους που επιζητούσαν δύναμη και εξουσία επί του λαού.

9 Όμως ιδού, αυτός ήταν κρίσιμος καιρός για τέτοιες διχόνοιες να είναι ανάμεσα στον λαό του Νεφί· επειδή ιδού, ο Αμαλικία είχε πάλι ξεσηκώσει τις καρδιές του λαού των Λαμανιτών εναντίον του λαού των Νεφιτών, και συγκέντρωνε στρατιώτες από όλα τα μέρη της χώρας του, και τους όπλιζε και προετοιμαζόταν για πόλεμο με κάθε επιμέλεια· επειδή είχε ορκιστεί να πει το αίμα του Μορόνι.

10 Όμως ιδού, θα δούμε ότι η υπόσχεσή του που είχε κάνει ήταν βιαστική. Παρά ταύτα, προετοίμαζε τον εαυτό του και τα στρατεύματά του για να κατεβεί σε μάχη εναντίον των Νεφιτών.

11 Τώρα, τα στρατεύματά του δεν ήταν και τόσο σπουδαία όπως ήταν μέχρι τώρα, εξαιτίας των τόσων χιλιάδων που είχαν σκοτωθεί από το χέρι των Νεφιτών. Όμως παρά τη μεγάλη τους απώλεια, ο Αμαλικία είχε συγκεντρώσει έναν εξόχως σπουδαίο στρατό, τόσο πολύ που δεν φοβόταν να κατεβεί στη γη του Ζαραχέμλα.

12 Μάλιστα, ακόμα και ο ίδιος ο Αμαλικία κατέβηκε, επικεφαλής των Λαμανιτών. Και ήταν κατά τον εικοστό και πέμπτο χρόνο της βασιλείας των δικαστών. Και ήταν τον ίδιο καιρό που είχαν αρχίσει να τακτοποιούν τις υποθέσεις της διχόνοιας τους σχετικά με τον αρχιδικαστή, τον Παχόραν.

And it came to pass that this matter of their contention was settled by the voice of the people. And it came to pass that the voice of the people came in favor of the freemen, and Pahoran retained the judgment-seat, which caused much rejoicing among the brethren of Pahoran and also many of the people of liberty, who also put the king-men to silence, that they durst not oppose but were obliged to maintain the cause of freedom.

Now those who were in favor of kings were those of high birth, and they sought to be kings; and they were supported by those who sought power and authority over the people.

But behold, this was a critical time for such contentions to be among the people of Nephi; for behold, Amalickiah had again stirred up the hearts of the people of the Lamanites against the people of the Nephites, and he was gathering together soldiers from all parts of his land, and arming them, and preparing for war with all diligence; for he had sworn to drink the blood of Moroni.

But behold, we shall see that his promise which he made was rash; nevertheless, he did prepare himself and his armies to come to battle against the Nephites.

Now his armies were not so great as they had hitherto been, because of the many thousands who had been slain by the hand of the Nephites; but notwithstanding their great loss, Amalickiah had gathered together a wonderfully great army, insomuch that he feared not to come down to the land of Zarahemla.

Yea, even Amalickiah did himself come down, at the head of the Lamanites. And it was in the twenty and fifth year of the reign of the judges; and it was at the same time that they had begun to settle the affairs of their contentions concerning the chief judge, Pahoran.

- 13 Και συνέβη ώστε όταν οι άνθρωποι που ονομάζονταν βασιλόφρονες άκουσαν ότι οι Λαμανίτες κατέβαιναν σε μάχη εναντίον τους, χαίρονταν μέσα στην καρδιά τους, και αρνήθηκαν να πάρουν τα όπλα, επειδή ήταν τόσο οργισμένοι με τον αρχιδικαστή, όπως επίσης και με τους ανθρώπους της ελευθερίας, ώστε δεν έπαιρναν τα όπλα για να υπερασπιστούν τη χώρα τους.
- 14 Και συνέβη ώστε όταν το είδε αυτό ο Μορόνι, και είδε επίσης ότι οι Λαμανίτες έφθναν στα σύνορα της χώρας, οργίστηκε υπερβολικά εξαιτίας της ισχυρογνωμοσύνης αυτών των ανθρώπων για τους οποίους είχε κοπιήσει με τόση επιμέλεια να τους διατηρήσει. Μάλιστα, ήταν υπερβολικά οργισμένος. Η ψυχή του ήταν γεμάτη θυμό εναντίον τους.
- 15 Και συνέβη ώστε έστειλε ένα αίτημα, με την ψήφο του λαού, προς τον κυβερνήτη της χώρας, ζητώντας να τη διαβάσει και να δώσει σε αυτόν (τον Μορόνι) εξουσία να εξαναγκάσει αυτούς τους αντιφρονούντες να υπερασπιστούν τη χώρα τους ή να τους θανατώσει.
- 16 Επειδή η πρώτη του μέριμνα ήταν να θέσει τέρμα σε παρόμοιες διχόνοιες και διχόνοιες ανάμεσα στον λαό. Επειδή ιδού, αυτό υπήρξε ως τώρα αιτία όλης της καταστροφής τους. Και συνέβη ώστε του παραχωρήθηκε σύμφωνα με την ψήφο του λαού.
- 17 Και συνέβη ώστε ο Μορόνι πρόσταξε τον στρατό του να στραφεί εναντίον αυτών των βασιλοφρόνων, για να καταρρίψει την υπερηφάνειά τους και την αριστοκρατικότητά τους, και να τους εξισώσει με τη γη ή να πάρουν τα όπλα και να υποστηρίξουν τον σκοπό της ελευθερίας.
- 18 Και συνέβη ώστε τα στρατεύματα πράγματι προήλασαν εναντίον τους, και κατέρριψαν την υπερηφάνειά τους και την αριστοκρατικότητά τους, τόσο που καθώς σήκωσαν τα πολεμικά τους όπλα για να πολεμήσουν εναντίον των ανδρών του Μορόνι, ρίχτηκαν κάτω και εξισώθηκαν με τη γη.
- 19 Και συνέβη ώστε ήταν τέσσερις χιλιάδες από αυτούς τους αντιφρονούντες που καταρρίφθηκαν από το σπαθί. Και εκείνοι από τους ηγέτες τους που δεν σκοτώθηκαν στη μάχη, συνελήφθησαν και ρίχτηκαν στη φυλακή, επειδή δεν υπήρχε καιρός για τη δίκη τους κατά την περίοδο αυτή.

And it came to pass that when the men who were called king-men had heard that the Lamanites were coming down to battle against them, they were glad in their hearts; and they refused to take up arms, for they were so wroth with the chief judge, and also with the people of liberty, that they would not take up arms to defend their country.

And it came to pass that when Moroni saw this, and also saw that the Lamanites were coming into the borders of the land, he was exceedingly wroth because of the stubbornness of those people whom he had labored with so much diligence to preserve; yea, he was exceedingly wroth; his soul was filled with anger against them.

And it came to pass that he sent a petition, with the voice of the people, unto the governor of the land, desiring that he should read it, and give him (Moroni) power to compel those dissenters to defend their country or to put them to death.

For it was his first care to put an end to such contentions and dissensions among the people; for behold, this had been hitherto a cause of all their destruction. And it came to pass that it was granted according to the voice of the people.

And it came to pass that Moroni commanded that his army should go against those king-men, to pull down their pride and their nobility and level them with the earth, or they should take up arms and support the cause of liberty.

And it came to pass that the armies did march forth against them; and they did pull down their pride and their nobility, insomuch that as they did lift their weapons of war to fight against the men of Moroni they were hewn down and leveled to the earth.

And it came to pass that there were four thousand of those dissenters who were hewn down by the sword; and those of their leaders who were not slain in battle were taken and cast into prison, for there was no time for their trials at this period.

- 20 Και οι υπόλοιποι από αυτούς τους αντιφρονούντες, προκειμένου να χτυπηθούν κάτω στη γη από το σπαθί, υποχώρησαν στο λάβαρο της ελευθερίας, και εξαναγκάστηκαν να υψώσουν τον τίτλο της ελευθερίας επάνω στους πύργους τους και στις πόλεις τους και να πάρουν τα όπλα για την άμυνα της χώρας τους.
- 21 Και έτσι ο Μορόνι έθεσε τέλος σε αυτούς τους βασιλόφρονες, ώστε δεν υπήρχε πια κανένας που να ονομάζεται βασιλόφρονας. Και έτσι έθεσε τέλος στην ισχυρογνωμοσύνη και την υπερηφάνεια αυτών των ανθρώπων που ισχυρίζονταν το αίμα της αριστοκρατίας. Όμως τους μείωσαν ώστε να ταπεινώσουν τον εαυτό τους όμοια με τους αδελφούς τους, και να πολεμήσουν γενναία για την ελευθερία από την υποδούλωση.
- 22 Ιδού, συνέβη ώστε ενώ ο Μορόνι κατανικούσε έτσι τους πολέμους και τις διχόνοιες ανάμεσα στον ίδιο του τον λαό και τους υπότασε στην ειρήνη και στον πολιτισμό, και έκανε διακανονισμούς για να προετοιμασθούν για πόλεμο εναντίον των Λαμανιτών, ιδού, οι Λαμανίτες είχαν φθάσει στη γη του Μορόνι, η οποία ήταν στα όρια κοντά στην ακτή.
- 23 Και συνέβη ώστε οι Νεφίτες δεν ήταν αρκετά ισχυροί στην πόλη του Μορόνι, γι' αυτό ο Αμαλικίχα τους κτύπησε, σκοτώνοντας πολλούς. Και συνέβη ώστε ο Αμαλικίχα κατέλαβε την πόλη, μάλιστα, κατέλαβε όλα τα οχυρώματά τους.
- 24 Και όσοι ξέφυγαν έξω από την πόλη του Μορόνι ήλθαν στην πόλη του Νεφίχα, και ο λαός της πόλης του Λεχί συγκεντρώθηκε μαζί, και έκανε προετοιμασίες και ήταν έτοιμος να δεχτεί τους Λαμανίτες σε μάχη.
- 25 Όμως συνέβη ώστε ο Αμαλικίχα δεν άφηνε τους Λαμανίτες να πάνε εναντίον της πόλης του Νεφίχα για μάχη, αλλά τους κράτησε κάτω κοντά στην ακτή, αφήνοντας άνδρες σε κάθε πόλη για να τη διατηρήσουν και να την υπερασπιστούν.
- 26 Και έτσι συνέχιζε, κατακτώντας πολλές πόλεις, την πόλη του Νεφίχα και την πόλη του Λεχί και την πόλη του Μοριάντον και την πόλη του Όμνερ και την πόλη του Γιδ και την πόλη του Μουλέκ, όλες αυτές που βρίσκονταν στα ανατολικά σύνορα κοντά στην ακτή.

And the remainder of those dissenters, rather than be smitten down to the earth by the sword, yielded to the standard of liberty, and were compelled to hoist the title of liberty upon their towers, and in their cities, and to take up arms in defence of their country.

And thus Moroni put an end to those king-men, that there were not any known by the appellation of king-men; and thus he put an end to the stubbornness and the pride of those people who professed the blood of nobility; but they were brought down to humble themselves like unto their brethren, and to fight valiantly for their freedom from bondage.

Behold, it came to pass that while Moroni was thus breaking down the wars and contentions among his own people, and subjecting them to peace and civilization, and making regulations to prepare for war against the Lamanites, behold, the Lamanites had come into the land of Moroni, which was in the borders by the seashore.

And it came to pass that the Nephites were not sufficiently strong in the city of Moroni; therefore Amalickiah did drive them, slaying many. And it came to pass that Amalickiah took possession of the city, yea, possession of all their fortifications.

And those who fled out of the city of Moroni came to the city of Nephihah; and also the people of the city of Lehi gathered themselves together, and made preparations and were ready to receive the Lamanites to battle.

But it came to pass that Amalickiah would not suffer the Lamanites to go against the city of Nephihah to battle, but kept them down by the seashore, leaving men in every city to maintain and defend it.

And thus he went on, taking possession of many cities, the city of Nephihah, and the city of Lehi, and the city of Morianton, and the city of Omner, and the city of Gid, and the city of Mulek, all of which were on the east borders by the seashore.

27 Και έτσι οι Λαμανίτες απέκτησαν, με την πανουργία του Αμαλικίχα, τόσες πολλές πόλεις, με τις αναρίθμητες στρατιές τους, οι οποίες ήταν σθεναρώς οχυρωμένες κατά το είδος της οχύρωσης του Μορόνι, οι οποίες διέθεταν όλες φρούρια για τους Λαμανίτες.

28 Και συνέβη ώστε αυτοί προήλασαν προς τα σύνορα της γης Αφθονίας, αναγκάζοντας τους Νεφίτες να φύγουν από εμπρός τους και σκοτώνοντας πολλούς.

29 Όμως συνέβη ώστε τους συνάντησε ο Τεάνκουμ, ο οποίος είχε σκοτώσει τον Μοριάντον και είχε αναχαιτίσει τον λαό του στη φυγή του.

30 Και συνέβη ώστε αναχαιτίσει και τον Αμαλικίχα, καθώς προχωρούσε εμπρός με τον πολυάριθμο στρατό του για να κατακτήσει τη γη Αφθονία, και επίσης τη γη προς τα βόρεια.

31 Όμως ιδού, απογοητεύτηκε, όταν αποκρούστηκε από τον Τεάνκουμ και τους άνδρες του, γιατί ήταν σπουδαίοι πολεμιστές· γιατί κάθε άνδρας του Τεάνκουμ ξεπερνούσε τους Λαμανίτες στην πολεμική τους δεξιότητα και δύναμη, τόσο πολύ ώστε απέκτησαν πλεονεκτική θέση επί των Λαμανιτών.

32 Και συνέβη ώστε τους προκάλεσαν βάσανα, τόσο πολύ που τους σκότωναν μέχρι που έγινε σκοτάδι. Και συνέβη ώστε ο Τεάνκουμ και οι άνδρες του έστησαν τις σκηνές τους στα σύνορα της γης Αφθονίας, και ο Αμαλικίχα έστησε τις σκηνές του στα σύνορα επάνω στην παραλία, πλάι στην ακτή, και κατ' αυτόν τον τρόπο είχαν εκδιωχθεί.

33 Και συνέβη ώστε όταν είχε έλθει η νύχτα, ο Τεάνκουμ και ο υπηρέτης του γλίστρησαν σαν κλέφτες και βγήκαν έξω τη νύχτα, και πήγαν στο στρατόπεδο του Αμαλικίχα. Και ιδού, ο ύπνος τους είχε κατακυριεύσει από τη μεγάλη τους κόπωση, που είχε προκληθεί από τους μόχθους και τη ζέστη της ημέρας.

34 Και συνέβη ώστε ο Τεάνκουμ γλίστρησε κρυφά στη σκηνή του βασιλιά, και έχωσε ένα ακόντιο στην καρδιά του, και προκάλεσε τον θάνατο του βασιλιά ακαριαία ώστε δεν ξύπνησε τους υπηρέτες του.

35 Και αυτός επέστρεψε πάλι κρυφά στο δικό του στρατόπεδο, και ιδού, οι άνδρες του κοιμόνταν, και τους ξύπνησε και τους είπε όλα όσα είχε κάνει.

And thus had the Lamanites obtained, by the cunning of Amalickiah, so many cities, by their numberless hosts, all of which were strongly fortified after the manner of the fortifications of Moroni; all of which afforded strongholds for the Lamanites.

And it came to pass that they marched to the borders of the land Bountiful, driving the Nephites before them and slaying many.

But it came to pass that they were met by Teancum, who had slain Morianton and had headed his people in his flight.

And it came to pass that he headed Amalickiah also, as he was marching forth with his numerous army that he might take possession of the land Bountiful, and also the land northward.

But behold he met with a disappointment by being repulsed by Teancum and his men, for they were great warriors; for every man of Teancum did exceed the Lamanites in their strength and in their skill of war, inasmuch that they did gain advantage over the Lamanites.

And it came to pass that they did harass them, inasmuch that they did slay them even until it was dark. And it came to pass that Teancum and his men did pitch their tents in the borders of the land Bountiful; and Amalickiah did pitch his tents in the borders on the beach by the seashore, and after this manner were they driven.

And it came to pass that when the night had come, Teancum and his servant stole forth and went out by night, and went into the camp of Amalickiah; and behold, sleep had overpowered them because of their much fatigue, which was caused by the labors and heat of the day.

And it came to pass that Teancum stole privily into the tent of the king, and put a javelin to his heart; and he did cause the death of the king immediately that he did not awake his servants.

And he returned again privily to his own camp, and behold, his men were asleep, and he awoke them and told them all the things that he had done.

36 Και έκανε ώστε τα στρατεύματά του να σταθούν σε επιφυλακή, μην τυχόν και είχαν ξυπνήσει οι Λαμανίτες και έλθουν κατεπάνω τους.

37 Και έτσι τελείωσε ο εικοστός και πέμπτος χρόνος της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί. Και έτσι τελειώνουν οι μέρες του Αμαλικίχα.

And he caused that his armies should stand in readiness, lest the Lamanites had awakened and should come upon them.

And thus endeth the twenty and fifth year of the reign of the judges over the people of Nephi; and thus endeth the days of Amalickiah.

Άλμα 52

- 1 Και τώρα, συνέβη ώστε κατά τον εικοστό και έκτο χρόνο της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί, ιδού, όταν οι Λαμανίτες ξύπνησαν το πρώτο πρωινό του πρώτου μηνός, ιδού, ανακάλυψαν ότι ο Αμαλικίχα ήταν νεκρός στην ίδια του τη σκηνή. Και είδαν επίσης ότι ο Τεάνκουμ ήταν έτοιμος να δώσει μάχη εναντίον τους εκείνη την ημέρα.
- 2 Και τώρα, όταν οι Λαμανίτες το είδαν αυτό, φοβήθηκαν. Και εγκατέλειψαν το σχέδιό τους να προελάσουν στη χώρα προς τα βόρεια, και οπισθοχώρησαν με όλον τον στρατό τους στην πόλη του Μουλέκ, και επεδίωξαν προστασία στις οχυρώσεις τους.
- 3 Και συνέβη ώστε ο αδελφός του Αμαλικίχα διορίστηκε βασιλιάς του λαού. Και το όνομά του ήταν Αμμωρών. Έτσι ο βασιλιάς Αμμωρών, ο αδελφός του βασιλιά Αμαλικίχα, διορίστηκε να βασιλεύει αντ' αυτού.
- 4 Και συνέβη ώστε διέταξε τον λαό του ότι θα πρέπει να διατηρήσει εκείνες τις πόλεις, που είχαν πάρει με χύσιμο του αίματος· επειδή δεν είχαν πάρει καμία πόλη παρά μόνο αν είχαν χύσει πολύ αίμα.
- 5 Και τώρα, ο Τεάνκουμ είδε ότι οι Λαμανίτες ήταν αποφασισμένοι να διατηρήσουν εκείνες τις πόλεις που είχαν πάρει και αυτά τα κομμάτια της γης των οποίων είχαν αποκτήσει κυριότητα. Και βλέποντας επίσης τον μεγάλο αριθμό τους, ο Τεάνκουμ σκέφθηκε ότι δεν ήταν σκόπιμο να επιχειρήσει να τους επιτεθεί στα φρούριά τους.
- 6 Όμως κράτησε τους άνδρες του γύρω του, σαν να έκανε προετοιμασίες για πόλεμο. Μάλιστα, και πραγματικά προετοιμαζόταν να υπερασπίσει τον εαυτό του εναντίον τους, υψώνοντας τείχη τριγύρω και προετοιμάζοντας τόπους καταφυγής.
- 7 Και συνέβη ώστε κράτησε έτσι προετοιμαζόμενος για πόλεμο έως ότου ο Μορόνι έστειλε έναν μεγάλο αριθμό ανδρών να ενδυναμώσει τον στρατό του.
- 8 Και ο Μορόνι έστειλε επίσης διαταγές σε εκείνον να κρατήσει όλους τους αιχμαλώτους που έπεσαν στα χέρια του, επειδή καθώς οι Λαμανίτες είχαν πάρει πολλούς αιχμαλώτους, να κρατούσε όλους τους αιχμαλώτους των Λαμανιτών σαν λύτρα για όσους οι Λαμανίτες είχαν πάρει.

Alma 52

And now, it came to pass in the twenty and sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi, behold, when the Lamanites awoke on the first morning of the first month, behold, they found Amalickiah was dead in his own tent; and they also saw that Teancum was ready to give them battle on that day.

And now, when the Lamanites saw this they were affrighted; and they abandoned their design in marching into the land northward, and retreated with all their army into the city of Mulek, and sought protection in their fortifications.

And it came to pass that the brother of Amalickiah was appointed king over the people; and his name was Ammoron; thus king Ammoron, the brother of king Amalickiah, was appointed to reign in his stead.

And it came to pass that he did command that his people should maintain those cities, which they had taken by the shedding of blood; for they had not taken any cities save they had lost much blood.

And now, Teancum saw that the Lamanites were determined to maintain those cities which they had taken, and those parts of the land which they had obtained possession of; and also seeing the enormity of their number, Teancum thought it was not expedient that he should attempt to attack them in their forts.

But he kept his men round about, as if making preparations for war; yea, and truly he was preparing to defend himself against them, by casting up walls round about and preparing places of resort.

And it came to pass that he kept thus preparing for war until Moroni had sent a large number of men to strengthen his army.

And Moroni also sent orders unto him that he should retain all the prisoners who fell into his hands; for as the Lamanites had taken many prisoners, that he should retain all the prisoners of the Lamanites as a ransom for those whom the Lamanites had taken.

9 Και έστειλε επίσης διαταγές σε αυτόν να οχυρώσει τη γη Αφθονία και να ασφαλίσει το στενό πέρασμα το οποίο οδηγούσε στη γη βόρεια, μήπως οι Λαμανίτες αποκτήσουν αυτό το σημείο και έχουν τη δύναμη να τους παρενοχλούν από κάθε πλευρά.

10 Και ο Μορόνι του έστειλε επίσης, επιθυμώντας από αυτόν να είναι πιστός στη διατήρηση εκείνου του τμήματος γης, και να επιζητεί κάθε ευκαιρία να μαστίζει τους Λαμανίτες σε εκείνο το τμήμα, όσο ήταν μέσα στις δυνάμεις του, ώστε ίσως να μπορέσει να πάρει πάλι με στρατηγική ή κάποιον άλλον τρόπο εκείνες τις πόλεις που τους είχαν πάρει από τα χέρια τους, και επίσης να οχύρωνε και να ενδυνάμωνε τις πόλεις τριγύρω, οι οποίες δεν είχαν πέσει στα χέρια των Λαμανιτών.

11 Και του είπε επίσης, θα ερχόμουν σε σένα, αλλά ιδού, οι Λαμανίτες είναι επάνω μας στα σύνορα της χώρας κατά τη δυτική θάλασσα. Και ιδού, εγώ πηγαίνω εναντίον τους, γι' αυτό δεν μπορώ να έλθω σε σένα.

12 Τώρα, ο βασιλιάς (ο Αμμωρών) είχε αναχωρήσει από τη γη του Ζαραχέμλα, και έκανε γνωστό στη βασιλίσσα σχετικά με τον θάνατο του αδελφού του, και είχε συγκεντρώσει μεγάλο αριθμό ανδρών, και προήλασε εναντίον των Νεφιτών στα σύνορα κοντά στη δυτική θάλασσα.

13 Και έτσι επιχειρούσε να παρενοχλεί τους Νεφίτες και να αποσύρει αλλού ένα τμήμα των δυνάμεών τους από εκείνο το τμήμα της χώρας, ενώ είχε προστάξει εκείνους που είχε αφήσει να κατέχουν τις πόλεις, τις οποίες είχε πάρει, να παρενοχλούν κι αυτοί τους Νεφίτες κοντά στην ανατολική θάλασσα, και να κατακτούν τα εδάφη τους όσο τους ήταν δυνατόν, ανάλογα με τη δύναμη των στρατευμάτων τους.

14 Και έτσι ήταν οι Νεφίτες σε αυτές τις επικίνδυνες συνθήκες κατά το τέλος του εικοστού και έκτου έτους της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί.

15 Όμως ιδού, συνέβη ώστε κατά το εικοστό και έβδομο έτος της βασιλείας των δικαστών, ο Τεάνκουμ, κατ' εντολή του Μορόνι—που είχε εγκαταστήσει στρατεύματα για να προστατεύουν τα νότια και τα δυτικά σύνορα της χώρας, και είχε αρχίσει την πορεία του προς τη γη Αφθονία, ώστε να βοηθήσει τον Τεάνκουμ με τους άνδρες του στην ανακατάληψη των πόλεων που είχαν χάσει—

And he also sent orders unto him that he should fortify the land Bountiful, and secure the narrow pass which led into the land northward, lest the Lamanites should obtain that point and should have power to harass them on every side.

And Moroni also sent unto him, desiring him that he would be faithful in maintaining that quarter of the land, and that he would seek every opportunity to scourge the Lamanites in that quarter, as much as was in his power, that perhaps he might take again by stratagem or some other way those cities which had been taken out of their hands; and that he also would fortify and strengthen the cities round about, which had not fallen into the hands of the Lamanites.

And he also said unto him, I would come unto you, but behold, the Lamanites are upon us in the borders of the land by the west sea; and behold, I go against them, therefore I cannot come unto you.

Now, the king (Ammoron) had departed out of the land of Zarahemla, and had made known unto the queen concerning the death of his brother, and had gathered together a large number of men, and had marched forth against the Nephites on the borders by the west sea.

And thus he was endeavoring to harass the Nephites, and to draw away a part of their forces to that part of the land, while he had commanded those whom he had left to possess the cities which he had taken, that they should also harass the Nephites on the borders by the east sea, and should take possession of their lands as much as it was in their power, according to the power of their armies.

And thus were the Nephites in those dangerous circumstances in the ending of the twenty and sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

But behold, it came to pass in the twenty and seventh year of the reign of the judges, that Teancum, by the command of Moroni—who had established armies to protect the south and the west borders of the land, and had begun his march towards the land Bountiful, that he might assist Teancum with his men in retaking the cities which they had lost—

- 16 Και συνέβη ώστε ο Τεάνκουμ είχε λάβει διαταγές να κάνει επίθεση στην πόλη του Μουλέκ και να την πάρει ξανά, αν ήταν δυνατόν.
- 17 Και συνέβη ώστε ο Τεάνκουμ έκανε προετοιμασίες για να κάνει επίθεση στην πόλη του Μουλέκ, και να πορευτεί με τον στρατό του εναντίον των Λαμανιτών. Όμως είδε ότι ήταν αδύνατον να τους υπερνικήσει ενώ ήταν μέσα στα οχυρώματά τους. Γι' αυτό εγκατέλειψε τα σχέδιά του και επέστρεψε πάλι στην πόλη Αφθονία, για να περιμένει για τον ερχομό του Μορόνι, ώστε να λάβει ενίσχυση στον στρατό του.
- 18 Και συνέβη ώστε ο Μορόνι πράγματι έφθασε με τον στρατό του στη γη Αφθονία, κατά το τέλος του εικοστού και έβδομου έτους της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί.
- 19 Και κατά την αρχή του εικοστού και όγδοου έτους, ο Μορόνι και ο Τεάνκουμ και πολλοί από τους γενικούς αρχηγούς διεξήγαγαν ένα πολεμικό συμβούλιο – τι να κάνουν για να αναγκάσουν τους Λαμανίτες να βγουν σε μάχη εναντίον τους, δηλαδή με κάποιο τρόπο να μπορέσουν να τους κολακεύσουν ώστε να βγουν από τα οχυρώματά τους, ώστε να υπερισχύσουν αυτών και να πάρουν πάλι την πόλη του Μουλέκ.
- 20 Και συνέβη ώστε έστειλαν πρεσβείες στον στρατό των Λαμανιτών, οι οποίοι προστάτευαν την πόλη του Μουλέκ, στον αρχηγό τους, του οποίου το όνομα ήταν Ιακώβ, επιθυμώντας να βγει έξω με τα στρατεύματά του για να τους συναντήσει στις πεδιάδες ανάμεσα στις δύο πόλεις. Όμως ιδού, ο Ιακώβ, ο οποίος ήταν Ζωραμίτης, δεν έβγαине με τον στρατό του για να τους συναντήσει στις πεδιάδες.
- 21 Και συνέβη ώστε ο Μορόνι, μη έχοντας ελπίδες να τους συναντήσει επί ίσοις όροις, γι' αυτό, αποφάσισε ένα σχέδιο για να παρασύρει τους Λαμανίτες έξω από τα οχυρά τους.
- 22 Γι' αυτό, έκανε ώστε ο Τεάνκουμ να πάρει έναν μικρό αριθμό ανδρών και να πορευτεί κάτω, κοντά στην ακτή. Και ο Μορόνι και ο στρατός του, τη νύκτα, πορεύτηκαν στην έρημο, στα δυτικά της πόλης Μουλέκ. Και έτσι, την επαύριον, όταν οι φύλακες των Λαμανιτών ανακάλυψαν τον Τεάνκουμ, έτρεξαν και το είπαν στον Ιακώβ, τον ηγέτη τους.

And it came to pass that Teancum had received orders to make an attack upon the city of Mulek, and re-take it if it were possible.

And it came to pass that Teancum made preparations to make an attack upon the city of Mulek, and march forth with his army against the Lamanites; but he saw that it was impossible that he could overpower them while they were in their fortifications; therefore he abandoned his designs and returned again to the city Bountiful, to wait for the coming of Moroni, that he might receive strength to his army.

And it came to pass that Moroni did arrive with his army at the land of Bountiful, in the latter end of the twenty and seventh year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And in the commencement of the twenty and eighth year, Moroni and Teancum and many of the chief captains held a council of war—what they should do to cause the Lamanites to come out against them to battle; or that they might by some means flatter them out of their strongholds, that they might gain advantage over them and take again the city of Mulek.

And it came to pass they sent embassies to the army of the Lamanites, which protected the city of Mulek, to their leader, whose name was Jacob, desiring him that he would come out with his armies to meet them upon the plains between the two cities. But behold, Jacob, who was a Zoramite, would not come out with his army to meet them upon the plains.

And it came to pass that Moroni, having no hopes of meeting them upon fair grounds, therefore, he resolved upon a plan that he might decoy the Lamanites out of their strongholds.

Therefore he caused that Teancum should take a small number of men and march down near the seashore; and Moroni and his army, by night, marched in the wilderness, on the west of the city Mulek; and thus, on the morrow, when the guards of the Lamanites had discovered Teancum, they ran and told it unto Jacob, their leader.

23 Και συνέβη ώστε τα στρατεύματα των Λαμανιτών πορεύτηκαν εναντίον του Τεάνκουμ, υποθέτοντας από τον αριθμό τους ότι θα κατανικούσαν τον Τεάνκουμ λόγω του μικρού αριθμού του. Και καθώς ο Τεάνκουμ είδε τα στρατεύματα των Λαμανιτών να βγαίνουν εναντίον του, άρχισε να υποχωρεί προς την ακτή, προς τα βόρεια.

24 Και συνέβη ώστε όταν οι Λαμανίτες είδαν ότι άρχισε να τρέπεται σε φυγή, πήραν θάρρος και τον κυνήγησαν με σθένος. Και ενώ ο Τεάνκουμ παρέσυρε έτσι τους Λαμανίτες που τους κυνηγούσαν μάταια, ιδού, ο Μορόνι πρόσταξε ένα τμήμα του στρατού του, το οποίο ήταν μαζί του, να προελάσει στην πόλη και να την καταλάβει.

25 Και έτσι έκαναν, και σκότωσαν όλους όσους είχαν μείνει για να προστατεύουν την πόλη, μάλιστα, όλους εκείνους που δεν παρέδιδαν τα πολεμικά τους όπλα.

26 Και έτσι ο Μορόνι είχε αποκτήσει κυριότητα της πόλης Μουλέκ με ένα τμήμα του στρατού του, ενώ προήλασε με το υπόλοιπο για να συναντήσει τους Λαμανίτες, όταν θα επέστρεφαν από την καταδίωξη του Τεάνκουμ.

27 Και συνέβη ώστε οι Λαμανίτες κυνήγησαν τον Τεάνκουμ έως ότου ήλθαν κοντά στην πόλη Αφθονία, και κατόπιν αντιμετώπιστηκαν από τον Λεχί και έναν μικρό στρατό, ο οποίος είχε μείνει για να προστατεύει την πόλη Αφθονία.

28 Και τώρα ιδού, όταν οι γενικοί αρχηγοί των Λαμανιτών είδαν τον Λεχί με τον στρατό του να έρχονται εναντίον τους, τράπηκαν σε φυγή με πολλή σύγχυση, μήπως και δεν καταλάβουν την πόλη Μουλέκ προτού τους προφτάσει ο Λεχί, επειδή ήταν αποκαμωμένοι εξαιτίας της πορείας τους, και οι άνδρες του Λεχί ήταν ξεκούραστοι.

29 Τώρα οι Λαμανίτες δεν ήξεραν ότι ο Μορόνι ήταν στα νώτα τους με τον στρατό του, και το μόνο που φοβούνταν ήταν τον Λεχί και τους άνδρες του.

30 Τώρα ο Λεχί δεν επιθυμούσε να τους προφτάσει έως ότου συναντήσουν τον Μορόνι και τον στρατό του.

And it came to pass that the armies of the Lamanites did march forth against Teancum, supposing by their numbers to overpower Teancum because of the smallness of his numbers. And as Teancum saw the armies of the Lamanites coming out against him he began to retreat down by the seashore, northward.

And it came to pass that when the Lamanites saw that he began to flee, they took courage and pursued them with vigor. And while Teancum was thus leading away the Lamanites who were pursuing them in vain, behold, Moroni commanded that a part of his army who were with him should march forth into the city, and take possession of it.

And thus they did, and slew all those who had been left to protect the city, yea, all those who would not yield up their weapons of war.

And thus Moroni had obtained possession of the city Mulek with a part of his army, while he marched with the remainder to meet the Lamanites when they should return from the pursuit of Teancum.

And it came to pass that the Lamanites did pursue Teancum until they came near the city Bountiful, and then they were met by Lehi and a small army, which had been left to protect the city Bountiful.

And now behold, when the chief captains of the Lamanites had beheld Lehi with his army coming against them, they fled in much confusion, lest perhaps they should not obtain the city Mulek before Lehi should overtake them; for they were wearied because of their march, and the men of Lehi were fresh.

Now the Lamanites did not know that Moroni had been in their rear with his army; and all they feared was Lehi and his men.

Now Lehi was not desirous to overtake them till they should meet Moroni and his army.

31 Και συνέβη ώστε προτού υποχωρήσουν μακριά οι Λαμανίτες, περικυκλώθηκαν από τους Νεφίτες, από τους άνδρες του Μορόνι από τη μία, και τους άνδρες του Λεχί από την άλλη, όλοι εκ των οποίων ήταν ξεκούραστοι και γεμάτοι δύναμη. Όμως οι Λαμανίτες ήταν αποκαμωμένοι λόγω της μακράς πορείας τους.

32 Και ο Μορόνι πρόσταξε τους άνδρες του να πέσουν επάνω τους έως ότου εγκαταλείψουν τα πολεμικά τους όπλα.

33 Και συνέβη ώστε ο Ιακώβ, ων ο ηγέτης τους, ων επίσης Ζωραμίτης, και έχοντας ακυρίευτο πνεύμα, οδήγησε τους Λαμανίτες σε μάχη με υπερβολική μανία εναντίον του Μορόνι.

34 Ο Μορόνι ήταν στον δρόμο της πορείας τους, γι' αυτό ο Ιακώβ ήταν αποφασισμένος να τους σκοτώσει και να ανοίξει τον δρόμο προς την πόλη του Μουλέκ. Όμως ιδού, ο Μορόνι και οι άνδρες του ήταν πιο δυνατοί. Επομένως, δεν υποχώρησαν εμπρός στους Λαμανίτες.

35 Και συνέβη ώστε πολέμησαν και στις δύο πλευρές με υπερβολική μανία. Και σκοτώθηκαν πολλοί και από τις δύο πλευρές. Μάλιστα, και ο Μορόνι πληγώθηκε και ο Ιακώβ σκοτώθηκε.

36 Και ο Λεχί έπεσε στα νώτα τους με τέτοια μανία με τους δυνατούς του άνδρες, που οι Λαμανίτες στα νώτα παρέδωσαν τα πολεμικά τους όπλα. Και το υπόλοιπο αυτών, που ήταν σε μεγάλη σύγχυση, δεν ήξερε προς τα πού να πάει ή προς τα πού να χτυπήσει.

37 Τώρα ο Μορόνι βλέποντας τη σύγχυσή τους, τους είπε: Αν φέρετε εδώ τα πολεμικά σας όπλα και τα παραδώσετε, ιδού, θα πάψουμε να χύνουμε το αίμα σας.

38 Και συνέβη ώστε όταν οι Λαμανίτες άκουσαν αυτά τα λόγια, οι γενικοί αρχηγοί τους, όλοι όσοι δεν είχαν σκοτωθεί, πρόβαλαν και πέταξαν κάτω τα πολεμικά τους όπλα στα πόδια του Μορόνι, και επίσης πρόσταξαν τους άνδρες τους να κάνουν το ίδιο.

39 Όμως ιδού, υπήρχαν πολλοί που δεν ήθελαν. Και όσοι δεν παρέδιδαν τα σπαθιά τους συλλαμβάνονταν και δένονταν, και τα πολεμικά τους όπλα τους αφαιρούντο, και εξαναγκάστηκαν να πορευτούν μαζί με τους αδελφούς τους στη γη Αφθονία.

And it came to pass that before the Lamanites had retreated far they were surrounded by the Nephites, by the men of Moroni on one hand, and the men of Lehi on the other, all of whom were fresh and full of strength; but the Lamanites were wearied because of their long march.

And Moroni commanded his men that they should fall upon them until they had given up their weapons of war.

And it came to pass that Jacob, being their leader, being also a Zoramite, and having an unconquerable spirit, he led the Lamanites forth to battle with exceeding fury against Moroni.

Moroni being in their course of march, therefore Jacob was determined to slay them and cut his way through to the city of Mulek. But behold, Moroni and his men were more powerful; therefore they did not give way before the Lamanites.

And it came to pass that they fought on both hands with exceeding fury; and there were many slain on both sides; yea, and Moroni was wounded and Jacob was killed.

And Lehi pressed upon their rear with such fury with his strong men, that the Lamanites in the rear delivered up their weapons of war; and the remainder of them, being much confused, knew not whither to go or to strike.

Now Moroni seeing their confusion, he said unto them: If ye will bring forth your weapons of war and deliver them up, behold we will forbear shedding your blood.

And it came to pass that when the Lamanites had heard these words, their chief captains, all those who were not slain, came forth and threw down their weapons of war at the feet of Moroni, and also commanded their men that they should do the same.

But behold, there were many that would not; and those who would not deliver up their swords were taken and bound, and their weapons of war were taken from them, and they were compelled to march with their brethren forth into the land Bountiful.

40 Και τώρα ο αριθμός των φυλακισμένων που είχαν
συλληφθεί υπερέβαινε τον αριθμό εκείνων που είχαν
σκοτωθεί, μάλιστα, περισσότεροι από εκείνους που είχαν
σκοτωθεί και στις δύο πλευρές.

And now the number of prisoners who were taken
exceeded more than the number of those who had been
slain, yea, more than those who had been slain on both
sides.

Άλμα 53

- 1 Και συνέβη ώστε έβαλαν φρουρούς στους αιχμαλώτους των Λαμανιτών, και τους εξανάγκασαν να πάνε και να θάψουν τους νεκρούς τους, μάλιστα, και επίσης τους νεκρούς των Νεφιτών που είχαν σκοτωθεί. Και ο Μορόνι έθεσε άνδρες σε αυτούς να τους φυλούν, ενώ θα τελούσαν τις εργασίες τους.
- 2 Και ο Μορόνι πήγε στην πόλη του Μουλέκ με τον Λεχί, και πήρε τη διοίκηση της πόλης και την έδωσε στον Λεχί. Τώρα ιδού, αυτός ο Λεχί ήταν άνδρας που ήταν με τον Μορόνι στο μεγαλύτερο μέρος των μαχών του. Και ήταν άνδρας σαν τον Μορόνι, και αγαλλιούσε ο ένας με του άλλου την ασφάλεια. Μάλιστα, αγαπούσε ο ένας τον άλλον, και επίσης τους αγαπούσε όλος ο λαός του Νεφί.
- 3 Και συνέβη ώστε αφού τελείωσαν οι Λαμανίτες να θάβουν τους νεκρούς τους και επίσης τους νεκρούς των Νεφιτών, πορεύτηκαν πίσω στη γη Αφθονία. Και ο Τεάνκουμ, υπό τις διαταγές του Μορόνι, έκανε να αρχίσουν να εργάζονται στην εκσκαφή ενός χαντακιού τριγύρω στη χώρα ή την πόλη Αφθονία.
- 4 Και έκανε ώστε να χτίσουν έναν θώρακα από δοκάρια επάνω στην έσω όχθη του χαντακιού. Και έριξαν χώμα έξω από το χαντάκι, επάνω στον θώρακα από δοκάρια. Και έτσι έκαναν τους Λαμανίτες να εργάζονται μέχρι που περιέβαλαν την πόλη Αφθονία ολόγυρα με ένα γερό τείχος από δοκάρια και χώμα, σε πάρα πολύ μεγάλο ύψος.
- 5 Και έγινε αυτή η πόλη ένα υπερβολικά δυνατό οχυρό εφεξής. Και σε αυτήν την πόλη φυλούσαν τους αιχμαλώτους Λαμανίτες. Μάλιστα, μέσα σε ένα τείχος που τους είχαν κάνει να χτίσουν με τα ίδια τους τα χέρια. Τώρα, ο Μορόνι, αναγκάστηκε να κάνει τους Λαμανίτες να εργαστούν, επειδή ήταν εύκολο να τους φρουρούν ενώ εργάζονταν. Και ήθελε όλες του τις δυνάμεις όταν θα έπρεπε να κάνει επίθεση εναντίον των Λαμανιτών.
- 6 Και συνέβη ώστε έτσι κέρδισε ο Μορόνι μια νίκη επί ενός από τα ισχυρότερα στρατεύματα των Λαμανιτών, και είχε αποκτήσει την κυριότητα της πόλης Μουλέκ, η οποία ήταν ένα από τα ισχυρότερα οχυρά των Λαμανιτών στη γη του Νεφί. Και έτσι είχε επίσης χτίσει ένα φρούριο για να διατηρήσει τους αιχμαλώτους του.

Alma 53

And it came to pass that they did set guards over the prisoners of the Lamanites, and did compel them to go forth and bury their dead, yea, and also the dead of the Nephites who were slain; and Moroni placed men over them to guard them while they should perform their labors.

And Moroni went to the city of Mulek with Lehi, and took command of the city and gave it unto Lehi. Now behold, this Lehi was a man who had been with Moroni in the more part of all his battles; and he was a man like unto Moroni, and they rejoiced in each other's safety; yea, they were beloved by each other, and also beloved by all the people of Nephi.

And it came to pass that after the Lamanites had finished burying their dead and also the dead of the Nephites, they were marched back into the land Bountiful; and Teancum, by the orders of Moroni, caused that they should commence laboring in digging a ditch round about the land, or the city, Bountiful.

And he caused that they should build a breastwork of timbers upon the inner bank of the ditch; and they cast up dirt out of the ditch against the breastwork of timbers; and thus they did cause the Lamanites to labor until they had encircled the city of Bountiful round about with a strong wall of timbers and earth, to an exceeding height.

And this city became an exceeding stronghold ever after; and in this city they did guard the prisoners of the Lamanites; yea, even within a wall which they had caused them to build with their own hands. Now Moroni was compelled to cause the Lamanites to labor, because it was easy to guard them while at their labor; and he desired all his forces when he should make an attack upon the Lamanites.

And it came to pass that Moroni had thus gained a victory over one of the greatest of the armies of the Lamanites, and had obtained possession of the city of Mulek, which was one of the strongest holds of the Lamanites in the land of Nephi; and thus he had also built a stronghold to retain his prisoners.

- 7 Και συνέβη ώστε δεν επεχείρησε πια μάχη με τους Λαμανίτες εκείνον τον χρόνο, όμως απασχολούσε τους άνδρες του στην προετοιμασία για πόλεμο, μάλιστα, και στη δημιουργία οχυρωμάτων για να προφυλαχθούν από τους Λαμανίτες, μάλιστα, και στο να απαλλάσσουν τα γυναικόπαιδά τους από πείνα και δυστυχία, και να προμηθεύουν τρόφιμα για τα στρατεύματά τους.
- 8 Και τώρα συνέβη ώστε τα στρατεύματα των Λαμανιτών, στη δυτική θάλασσα, νότια, κατά την απουσία του Μορόνι λόγω κάποιας σκευωρίας ανάμεσα στους Νεφίτες, η οποία προκάλεσε διαφωνίες ανάμεσά τους, κέρδισαν έδαφος επί των Νεφιτών, μάλιστα, τόσο πολύ που είχαν αποκτήσει κυριότητα μερικών πόλεων τους σε εκείνο το τμήμα της χώρας.
- 9 Και έτσι, εξαιτίας της ανομίας ανάμεσά τους, μάλιστα, εξαιτίας των διαφωνιών και σκευωριών ανάμεσά τους, βρέθηκαν στις πιο επικίνδυνες συνθήκες.
- 10 Και τότε ιδού, έχω κάτι να πω σχετικά με τον λαό του Αμμών, ο οποίος στην αρχή ήταν Λαμανίτες. Όμως με τον Αμμών και τους αδελφούς του, ή μάλλον με τη δύναμη και τον λόγο του Θεού, είχε μεταστραφεί προς τον Κύριο. Και τους είχαν φέρει κάτω στη γη του Ζαραχέμλα, και από τότε κι ύστερα πάντα τους προστάτευαν οι Νεφίτες.
- 11 Και λόγω του όρκου τους, εμποδίζονταν να πάρουν όπλα εναντίον των αδελφών τους, επειδή είχαν πάρει όρκο ότι ποτέ πια δεν θα έχυναν αίμα. Και σύμφωνα με τους όρκους τους θα είχαν αφανιστεί. Μάλιστα, θα άφηναν τον εαυτό τους να πέσει στα χέρια των αδελφών τους, αν δεν ήταν ο οίκτος και η υπερβολική αγάπη που είχαν γι' αυτούς ο Αμμών και οι αδελφοί του.
- 12 Και γι' αυτόν τον σκοπό, τους έφεραν κάτω στη γη του Ζαραχέμλα και πάντα τους προστάτευαν οι Νεφίτες.
- 13 Όμως συνέβη ώστε όταν είδαν τον κίνδυνο, και τα τόσα βάσανα και τις δυστυχίες που υπέφεραν οι Νεφίτες γι' αυτούς, γέμισαν συμπόνια και επιθυμούσαν να πάρουν τα όπλα προς άμυνα της χώρας τους.

And it came to pass that he did no more attempt a battle with the Lamanites in that year, but he did employ his men in preparing for war, yea, and in making fortifications to guard against the Lamanites, yea, and also delivering their women and their children from famine and affliction, and providing food for their armies.

And now it came to pass that the armies of the Lamanites, on the west sea, south, while in the absence of Moroni on account of some intrigue amongst the Nephites, which caused dissensions amongst them, had gained some ground over the Nephites, yea, insomuch that they had obtained possession of a number of their cities in that part of the land.

And thus because of iniquity amongst themselves, yea, because of dissensions and intrigue among themselves they were placed in the most dangerous circumstances.

And now behold, I have somewhat to say concerning the people of Ammon, who, in the beginning, were Lamanites; but by Ammon and his brethren, or rather by the power and word of God, they had been converted unto the Lord; and they had been brought down into the land of Zarahemla, and had ever since been protected by the Nephites.

And because of their oath they had been kept from taking up arms against their brethren; for they had taken an oath that they never would shed blood more; and according to their oath they would have perished; yea, they would have suffered themselves to have fallen into the hands of their brethren, had it not been for the pity and the exceeding love which Ammon and his brethren had had for them.

And for this cause they were brought down into the land of Zarahemla; and they ever had been protected by the Nephites.

But it came to pass that when they saw the danger, and the many afflictions and tribulations which the Nephites bore for them, they were moved with compassion and were desirous to take up arms in the defence of their country.

- 14 Όμως ιδού, καθώς επρόκειτο να πάρουν τα πολεμικά τους όπλα, υπερνικήθηκαν από την πειθώ του Ήλαμαν και των αδελφών του, επειδή επρόκειτο να παραβούν τον όρκο που είχαν πάρει.
- 15 Και ο Ήλαμαν φοβήθηκε μήπως κάνοντάς το αυτό έχαναν τις ψυχές τους. Γι' αυτό όλοι όσοι είχαν συνάψει αυτήν τη διαθήκη εξαναγκάστηκαν να βλέπουν τους αδελφούς τους να περνούν με κόπο τα βιάσανά τους, στις επικίνδυνες συνθήκες αυτήν την εποχή.
- 16 Όμως ιδού, συνέβη ώστε είχαν πολλούς υιούς, οι οποίοι δεν είχαν συνάψει διαθήκη να μην πάρουν τα πολεμικά τους όπλα για να υπερασπιστούν τον εαυτό τους εναντίον των εχθρών τους. Γι' αυτό αυτοί συγκεντρώθηκαν αυτή τη στιγμή, όσοι μπορούσαν να πάρουν όπλα, και αποκάλεσαν τον εαυτό τους Νεφίτες.
- 17 Και συνήψαν διαθήκη να πολεμήσουν για την ελευθερία των Νεφιτών, μάλιστα, να προστατεύσουν τη χώρα μέχρι θυσίας της ζωής τους. Μάλιστα, συνήψαν διαθήκη ότι ποτέ δεν θα εγκατέλειπαν την ελευθερία τους, αλλά θα πολεμούσαν σε όλες τις περιπτώσεις για να προστατεύσουν τους Νεφίτες και τον εαυτό τους από την υποδούλωση.
- 18 Τώρα ιδού, ήταν δύο χιλιάδες από εκείνους τους νεαρούς άνδρες, που συνήψαν αυτήν τη διαθήκη και πήραν τα πολεμικά τους όπλα για να υπερασπιστούν τη χώρα τους.
- 19 Και τώρα ιδού, καθώς ποτέ έως τώρα δεν υπήρξαν μειονέκτημα για τους Νεφίτες, έγιναν τώρα, αυτή τη χρονική περίοδο, επίσης μια μεγάλη υποστήριξη· επειδή πήραν τα πολεμικά τους όπλα, και ήθελαν να είναι αρχηγός τους ο Ήλαμαν.
- 20 Και ήταν όλοι νεαροί άνδρες, και ήταν υπερβολικά γενναίοι με θάρρος και επίσης με δύναμη και δραστηριότητα. Όμως ιδού, αυτό δεν ήταν όλο – ήταν άνδρες που ήταν αξιόπιστοι κάθε στιγμή σε οτιδήποτε τους εμπιστεύονταν.
- 21 Μάλιστα, ήταν άνδρες με αλήθεια και σωφροσύνη, διότι είχαν διδαχθεί να τηρούν τις εντολές του Θεού να βαδίζουν ορθώς ενώπιόν του.
- 22 Και τώρα συνέβη ώστε ο Ήλαμαν πορεύτηκε επικεφαλής αυτών των δύο χιλιάδων νεανίσκων στρατιωτών του, προς υποστήριξη του λαού στα σύνορα της χώρας στα νότια, κοντά στη δυτική θάλασσα.

But behold, as they were about to take their weapons of war, they were overpowered by the persuasions of Helaman and his brethren, for they were about to break the oath which they had made.

And Helaman feared lest by so doing they should lose their souls; therefore all those who had entered into this covenant were compelled to behold their brethren wade through their afflictions, in their dangerous circumstances at this time.

But behold, it came to pass they had many sons, who had not entered into a covenant that they would not take their weapons of war to defend themselves against their enemies; therefore they did assemble themselves together at this time, as many as were able to take up arms, and they called themselves Nephites.

And they entered into a covenant to fight for the liberty of the Nephites, yea, to protect the land unto the laying down of their lives; yea, even they covenanted that they never would give up their liberty, but they would fight in all cases to protect the Nephites and themselves from bondage.

Now behold, there were two thousand of those young men, who entered into this covenant and took their weapons of war to defend their country.

And now behold, as they never had hitherto been a disadvantage to the Nephites, they became now at this period of time also a great support; for they took their weapons of war, and they would that Helaman should be their leader.

And they were all young men, and they were exceedingly valiant for courage, and also for strength and activity; but behold, this was not all—they were men who were true at all times in whatsoever thing they were entrusted.

Yea, they were men of truth and soberness, for they had been taught to keep the commandments of God and to walk uprightly before him.

And now it came to pass that Helaman did march at the head of his two thousand stripling soldiers, to the support of the people in the borders of the land on the south by the west sea.

23 Και έτσι τελείωσε το εικοστό και όγδοο έτος της
βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί.

And thus ended the twenty and eighth year of the
reign of the judges over the people of Nephi.

Άλμα 54

- 1 Και τώρα συνέβη ώστε στην αρχή του εικοστού και ενάτου έτους των δικαστών, ο Αμμωρών έστειλε στον Μορόνι επιθυμώντας να ανταλλάξει αιχμαλώτους.
- 2 Και συνέβη ώστε ο Μορόνι ένιωσε μεγάλη χαρά με αυτήν την πρόταση, επειδή ήθελε τις προμήθειες που διετίθεντο για τη συντήρηση των Λαμανιτών αιχμαλώτων, για τη συντήρηση του δικού του λαού. Και ήθελε επίσης τους δικούς του ανθρώπους για την ενίσχυση του στρατού του.
- 3 Τώρα οι Λαμανίτες είχαν πάρει πολλά γυναικόπαιδα, και δεν υπήρχε ούτε γυναίκα ούτε παιδί ανάμεσα σε όλους τους αιχμαλώτους του Μορόνι, δηλαδή τους αιχμαλώτους που είχε πιάσει ο Μορόνι. Γι' αυτό ο Μορόνι σκέφθηκε ένα στρατήγημα για να πάρει όσο δυνατόν περισσότερους Νεφίτες αιχμαλώτους από τους Λαμανίτες.
- 4 Γι' αυτό, έγραψε μία επιστολή, και την απέστειλε με τον υπηρέτη του Αμμωρών, τον ίδιο που είχε φέρει μία επιστολή στον Μορόνι. Τώρα αυτά είναι τα λόγια τα οποία έγραψε στον Αμμωρών, λέγοντας:
- 5 Ιδού, Αμμωρών, σου έχω γράψει κάτι σχετικά με αυτόν τον πόλεμο τον οποίο έχετε διεξαγάγει εναντίον του λαού μου, ή μάλλον τον οποίον ο αδελφός σου έχει διεξαγάγει εναντίον τους και τον οποίον εσείς είστε αποφασισμένοι να συνεχίσετε μετά τον θάνατό του.
- 6 Ιδού, θα σας έλεγα κάτι σχετικά με τη δικαιοσύνη του Θεού, και το σπαθί της παντοδύναμης οργής Του, το οποίο κρέμεται από επάνω σας εκτός αν μετανοήσετε και αποσύρετε τα στρατεύματά σας στα δικά σας εδάφη, δηλαδή στη γη της κατοχής σας, η οποία είναι η χώρα του Νεφί.
- 7 Μάλιστα, θα σας τα έλεγα αυτά αν ήσαστε ικανοί να τα εισακούσετε. Μάλιστα, θα σας έλεγα σχετικά με εκείνη την απαίσια κόλαση που περιμένει να δεχθεί τέτοιους δολοφόνους όπως υπήρξε εσύ και ο αδελφός σου, εκτός αν μετανοήσετε και αποσύρετε τους δολοφονικούς σας σκοπούς και επιστρέψετε με τα στρατεύματά σας στα δικά σας εδάφη.
- 8 Όμως, όπως κάποτε τα απορρίψατε όλα αυτά, και πολεμήσατε εναντίον του λαού του Κυρίου, έτσι ακόμα περιμένω ότι θα το κάνετε ξανά.

Alma 54

And now it came to pass in the commencement of the twenty and ninth year of the judges, that Ammoron sent unto Moroni desiring that he would exchange prisoners.

And it came to pass that Moroni felt to rejoice exceedingly at this request, for he desired the provisions which were imparted for the support of the Lamanite prisoners for the support of his own people; and he also desired his own people for the strengthening of his army.

Now the Lamanites had taken many women and children, and there was not a woman nor a child among all the prisoners of Moroni, or the prisoners whom Moroni had taken; therefore Moroni resolved upon a stratagem to obtain as many prisoners of the Nephites from the Lamanites as it were possible.

Therefore he wrote an epistle, and sent it by the servant of Ammoron, the same who had brought an epistle to Moroni. Now these are the words which he wrote unto Ammoron, saying:

Behold, Ammoron, I have written unto you somewhat concerning this war which ye have waged against my people, or rather which thy brother hath waged against them, and which ye are still determined to carry on after his death.

Behold, I would tell you somewhat concerning the justice of God, and the sword of his almighty wrath, which doth hang over you except ye repent and withdraw your armies into your own lands, or the land of your possessions, which is the land of Nephi.

Yea, I would tell you these things if ye were capable of hearkening unto them; yea, I would tell you concerning that awful hell that awaits to receive such murderers as thou and thy brother have been, except ye repent and withdraw your murderous purposes, and return with your armies to your own lands.

But as ye have once rejected these things, and have fought against the people of the Lord, even so I may expect you will do it again.

- 9 Και τώρα ιδού, είμαστε προετοιμασμένοι να σας δεχθούμε. Μάλιστα, και αν δεν αποσύρετε τους σκοπούς σας, ιδού, θα επισύρετε την οργή αυτού του Θεού τον οποίον έχετε απορρίψει επάνω σας, μέχρι και ολοσχερούς καταστροφής.
- 10 Όμως, όπως ο Κύριος ζει, τα στρατεύματά μας θα έλθουν επάνω σας, εκτός αν αποσυρθείτε, και σύντομα θα έχετε επίσκεψη με τον θάνατο, επειδή θα διατηρήσουμε τις πόλεις μας και τα εδάφη μας. Μάλιστα, θα διατηρήσουμε τη θρησκεία μας και τον σκοπό του Θεού μας.
- 11 Όμως ιδού, μου φαίνεται ότι σας μιλώ σχετικά με αυτά ματαιώς, δηλαδή μου φαίνεται ότι εσύ είσαι τέκνο της κόλασης. Γι' αυτό θα κλείσω την επιστολή μου λέγοντάς σας ότι δεν θα ανταλλάξω αιχμαλώτους εκτός αν είναι υπό τους όρους ότι θα αποδώσετε έναν άνδρα και τη γυναίκα του και τα παιδιά του, για κάθε αιχμάλωτο. Αν αυτή είναι η περίπτωση ότι θα το κάνετε, θα ανταλλάξω.
- 12 Και ιδού, αν δεν το κάνετε αυτό, θα έλθω εναντίον σας με τα στρατεύματά μου. Μάλιστα, θα εξοπλίσω ακόμη και τα γυναικόπαιδά μου, και θα έλθω εναντίον σας, και θα σας ακολουθήσω ακόμη και μέσα στη δική σας χώρα, η οποία είναι η γη της πρώτης κληρονομίας μας. Μάλιστα, και θα είναι αίμα για αίμα, μάστιγα για ζωή. Και θα σας πολεμήσω μέχρι που να καταστραφείτε από το πρόσωπο της γης.
- 13 Ιδού, είμαι μέσα στον θυμό μου, και επίσης ο λαός μου. Έχετε επιδιώξει να μας δολοφονήσετε, και εμείς έχουμε επιδιώξει απλώς να αμυνθούμε. Όμως ιδού, αν επιδιώξετε να μας καταστρέψετε περισσότερο, θα επιδιώξουμε να σας καταστρέψουμε. Μάλιστα, και θα επιδιώξουμε τη γη μας, τη γη της πρώτης κληρονομίας μας.
- 14 Τώρα κλείνω την επιστολή μου. Είμαι ο Μορόνι. Είμαι ηγέτης του λαού των Νεφιτών.
- 15 Τώρα συνέβη ώστε ο Αμμωρών, όταν έλαβε αυτήν την επιστολή, θύμωσε. Και έγραψε μία άλλη επιστολή στον Μορόνι, και αυτά είναι τα λόγια που έγραψε, λέγοντας:

And now behold, we are prepared to receive you; yea, and except you withdraw your purposes, behold, ye will pull down the wrath of that God whom you have rejected upon you, even to your utter destruction.

But, as the Lord liveth, our armies shall come upon you except ye withdraw, and ye shall soon be visited with death, for we will retain our cities and our lands; yea, and we will maintain our religion and the cause of our God.

But behold, it supposeth me that I talk to you concerning these things in vain; or it supposeth me that thou art a child of hell; therefore I will close my epistle by telling you that I will not exchange prisoners, save it be on conditions that ye will deliver up a man and his wife and his children, for one prisoner; if this be the case that ye will do it, I will exchange.

And behold, if ye do not this, I will come against you with my armies; yea, even I will arm my women and my children, and I will come against you, and I will follow you even into your own land, which is the land of our first inheritance; yea, and it shall be blood for blood, yea, life for life; and I will give you battle even until you are destroyed from off the face of the earth.

Behold, I am in my anger, and also my people; ye have sought to murder us, and we have only sought to defend ourselves. But behold, if ye seek to destroy us more we will seek to destroy you; yea, and we will seek our land, the land of our first inheritance.

Now I close my epistle. I am Moroni; I am a leader of the people of the Nephites.

Now it came to pass that Ammoron, when he had received this epistle, was angry; and he wrote another epistle unto Moroni, and these are the words which he wrote, saying:

- 16 Είμαι ο Αμμωρών, βασιλιάς των Λαμανιτών. Είμαι ο αδελφός του Αμαλικίχα τον οποίον εσείς δολοφονήσατε. Ιδού, θα πάρω εκδίκηση για το αίμα του από εσάς, μάλιστα, θα έλθω κατεπάνω σας με τα στρατεύματά μου, διότι δεν φοβάμαι τις απειλές σας.
- 17 Επειδή ιδού, οι πατέρες σας αδίκησαν τους αδελφούς τους, καθόσον τους λήστεψαν από το δικαίωμά τους στην κυβέρνηση, ενόσω δικαιωματικά ανήκε σε αυτούς.
- 18 Και τώρα ιδού, αν κατεθέσετε τα όπλα σας, και υποταχθείτε να σας κυβερνούν αυτοί στους οποίους η κυβέρνηση ανήκει δικαιωματικά, τότε θα κάνω να καταθέσει τα όπλα του ο λαός μου και δεν θα είναι σε πόλεμο πια.
- 19 Ιδού, έχετε πνεύσει πολλές απειλές εναντίον μου και εναντίον του λαού μου. Όμως ιδού, δεν φοβόμαστε τις απειλές σας.
- 20 Παρά ταύτα, θα δεχθώ να ανταλλάξω αιχμαλώτους σύμφωνα με το αίτημά σας, ευχαρίστως, για να διατηρήσω τα τρόφιμά μου για τους άνδρες μου του πολέμου. Και θα διεξάγουμε πόλεμο που θα είναι αιώνιος, είτε προς υποταγή των Νεφιτών στην εξουσία μας είτε προς την αιώνια εξόντωσή τους.
- 21 Και όσο για τον Θεό τον οποίο λέτε ότι έχουμε απορρίψει, ιδού, δεν γνωρίζουμε ένα τέτοιο ον, ούτε εσείς. Όμως αν είναι και υπάρχει ένα τέτοιο ον, δεν γνωρίζουμε παρά ότι μας έφτιαξε όπως κι εσάς.
- 22 Και αν είναι και υπάρχει διάβολος και κόλαση, ιδού, δεν θα στείλει εσάς εκεί να κατοικήσετε με τον αδελφό μου τον οποίον έχετε δολοφονήσει, για τον οποίο έχετε υπαινιχθεί ότι έχει πάει σε ένα τέτοιο μέρος; Όμως ιδού, αυτά δεν έχουν σημασία.
- 23 Είμαι ο Αμμωρών, και απόγονος του Ζώραμ, τον οποίον οι πατέρες σας πίεσαν και έφεραν από την Ιερουσαλήμ.
- 24 Και ιδού τώρα, είμαι τολμηρός Λαμανίτης. Ιδού, αυτός ο πόλεμος έχει διεξαχθεί για να πάρουν εκδίκηση για τις αδικίες τους, και για να διατηρήσουν και να αποκτήσουν τα δικαιώματά τους στην κυβέρνηση. Και κλείνω την επιστολή μου προς τον Μορόνι.

I am Ammoron, the king of the Lamanites; I am the brother of Amalickiah whom ye have murdered. Behold, I will avenge his blood upon you, yea, and I will come upon you with my armies for I fear not your threatenings.

For behold, your fathers did wrong their brethren, insomuch that they did rob them of their right to the government when it rightly belonged unto them.

And now behold, if ye will lay down your arms, and subject yourselves to be governed by those to whom the government doth rightly belong, then will I cause that my people shall lay down their weapons and shall be at war no more.

Behold, ye have breathed out many threatenings against me and my people; but behold, we fear not your threatenings.

Nevertheless, I will grant to exchange prisoners according to your request, gladly, that I may preserve my food for my men of war; and we will wage a war which shall be eternal, either to the subjecting the Nephites to our authority or to their eternal extinction.

And as concerning that God whom ye say we have rejected, behold, we know not such a being; neither do ye; but if it so be that there is such a being, we know not but that he hath made us as well as you.

And if it so be that there is a devil and a hell, behold will he not send you there to dwell with my brother whom ye have murdered, whom ye have hinted that he hath gone to such a place? But behold these things matter not.

I am Ammoron, and a descendant of Zoram, whom your fathers pressed and brought out of Jerusalem.

And behold now, I am a bold Lamanite; behold, this war hath been waged to avenge their wrongs, and to maintain and to obtain their rights to the government; and I close my epistle to Moroni.

Άλμα 55

- 1 Τώρα συνέβη ώστε όταν έλαβε ο Μορόνι αυτήν την επιστολή, θύμωσε περισσότερο, επειδή ήξερε ότι ο Αμμωρών είχε απόλυτη επίγνωση της απάτης του. Μάλιστα, ήξερε ότι ο Αμμωρών γνώριζε πως δεν ήταν δίκαιος σκοπός αυτός που τον έκανε να διεξαγάγει πόλεμο εναντίον του λαού του Νεφί.
- 2 Και είπε: Ιδού, δεν θα ανταλλάξω αιχμαλώτους με τον Αμμωρών εκτός αν αποσύρει τον σκοπό του, όπως το έχω δηλώσει στην επιστολή μου· διότι δεν θα του παραχωρήσω το να έχει περισσότερη δύναμη από όση έχει.
- 3 Ιδού, ξέρω το μέρος όπου οι Λαμανίτες φυλούν τον λαό μου, αυτούς που έπιασαν αιχμαλώτους. Και καθώς ο Αμμωρών δεν μου παραχωρεί τα της επιστολής μου, ιδού, θα του δώσω σύμφωνα με τα λόγια μου. Μάλιστα, θα επιδιώξω θάνατο γι' αυτούς μέχρι που να κάνουν έκκληση για ειρήνη.
- 4 Και τώρα συνέβη ώστε όταν είπε ο Μορόνι αυτά τα λόγια, φρόντισε να γίνει μια έρευνα ανάμεσα στους άνδρες του, ώστε ίσως να έβρισκε έναν άνθρωπο που να ήταν απόγονος του Λάμαν ανάμεσά τους.
- 5 Και συνέβη ώστε βρήκαν κάποιον, του οποίου το όνομα ήταν Λάμαν. Και ήταν ένας από τους υπηρέτες του βασιλιά που δολοφονήθηκε από τον Αμαλικίχα.
- 6 Τώρα ο Μορόνι έκανε ώστε ο Λάμαν και ένας μικρός αριθμός ανδρών του να πάνε στους φύλακες που είχαν για τους Νεφίτες.
- 7 Τώρα φυλούσαν τους Νεφίτες στην πόλη του Γιδ. Γι' αυτό ο Μορόνι όρισε τον Λάμαν και έκανε ώστε ένας μικρός αριθμός ανδρών να πάει μαζί του.
- 8 Και όταν βράδιασε, ο Λάμαν πήγε στους φρουρούς που φυλούσαν τους Νεφίτες, και ιδού, αυτοί τον είδαν να έρχεται και του φώναξαν. Όμως εκείνος τους είπε: Μη φοβάστε, ιδού, εγώ είμαι Λαμανίτης. Ιδού, έχουμε δραπετεύσει από τους Νεφίτες, και κοιμούνται. Και ιδού, έχουμε πάρει από το κρασί τους και το έχουμε φέρει μαζί μας.
- 9 Λοιπόν όταν άκουσαν οι Λαμανίτες αυτά τα λόγια, τον υποδέχθηκαν με χαρά. Και του είπαν: Δώσε μας από το κρασί σας, για να πιούμε. Χαιρόμαστε που εσείς πήρατε έτσι κρασί μαζί σας, γιατί είμαστε αποκαμωμένοι.

Alma 55

Now it came to pass that when Moroni had received this epistle he was more angry, because he knew that Ammoron had a perfect knowledge of his fraud; yea, he knew that Ammoron knew that it was not a just cause that had caused him to wage a war against the people of Nephi.

And he said: Behold, I will not exchange prisoners with Ammoron save he will withdraw his purpose, as I have stated in my epistle; for I will not grant unto him that he shall have any more power than what he hath got.

Behold, I know the place where the Lamanites do guard my people whom they have taken prisoners; and as Ammoron would not grant unto me mine epistle, behold, I will give unto him according to my words; yea, I will seek death among them until they shall sue for peace.

And now it came to pass that when Moroni had said these words, he caused that a search should be made among his men, that perhaps he might find a man who was a descendant of Laman among them.

And it came to pass that they found one, whose name was Laman; and he was one of the servants of the king who was murdered by Amalickiah.

Now Moroni caused that Laman and a small number of his men should go forth unto the guards who were over the Nephites.

Now the Nephites were guarded in the city of Gid; therefore Moroni appointed Laman and caused that a small number of men should go with him.

And when it was evening Laman went to the guards who were over the Nephites, and behold, they saw him coming and they hailed him; but he saith unto them: Fear not; behold, I am a Lamanite. Behold, we have escaped from the Nephites, and they sleep; and behold we have taken of their wine and brought with us.

Now when the Lamanites heard these words they received him with joy; and they said unto him: Give us of your wine, that we may drink; we are glad that ye have thus taken wine with you for we are weary.

- 10 Ὅμως ο Λάμαν τους εἶπε: Ἀς φυλάξουμε το κρασί μας μέχρι να επιτεθούμε στους Νεφίτες σε μάχη. Ὅμως αὐτὴ ἡ κουβέντα τους ἔκανε να επιθυμούν περισσότερο να πιουν ἀπὸ το κρασί.
- 11 Γιατί, εἶπαν: Εἴμαστε ἀποκαμωμένοι, γι' αὐτό ας πιούμε κρασί, και σε λίγο θα λάβουμε κρασί με τα τρόφιμά μας, που θα μας δυναμώσει για να επιτεθούμε στους Νεφίτες.
- 12 Και τους εἶπε ο Λάμαν: Μπορείτε να κάνετε σύμφωνα με τις ἐπιθυμίες σας.
- 13 Και συνέβη ὥστε ἤπιαν κρασί ἀνεμπόδιστα. Και τους ἦταν ευχάριστο στη γεύση, γι' αὐτό ἤπιαν ἀκόμα πιο ἀνεμπόδιστα. Και ἦταν δυνατὸ, ἀφού εἶχε προπαρασκευαστεῖ στη δύναμή του.
- 14 Και συνέβη ὥστε ἤπιαν και ἤλθαν στο κέφι, και σε λίγο μέθυσαν ὅλοι τους.
- 15 Και τώρα, ὅταν ο Λάμαν και οἱ ἄνδρες του εἶδαν ὅτι ἦταν ὅλοι μεθυσμένοι και βρέθηκαν σε βαθύ ὕπνο, ἐπέστρεψαν στον Μορόνι και του εἶπαν ὅλα ὅσα εἶχαν συμβεῖ.
- 16 Και τώρα αὐτὸ ἦταν σύμφωνα με το σχέδιο του Μορόνι. Και ο Μορόνι εἶχε προετοιμάσει τους ἄνδρες του με πολεμικὰ ὅπλα. Και πήγε στην πόλη Γιδ, ἐνῶ οἱ Λαμανίτες ἦταν σε ὕπνο βαθύ και μεθυσμένοι, και ἐρίξε πολεμικὰ ὅπλα στους αἰχμαλώτους, ἔτσι ὥστε σπλίστηκαν ὅλοι τους.
- 17 Μάλιστα, ἀκόμα και στις γυναῖκες τους, και σε ὅλα τα παιδιά τους, ὅσα μπορούσαν να χρησιμοποιήσουν πολεμικὰ ὅπλα, ὅταν ο Μορόνι ὅπλισε ὅλους αὐτούς τους αἰχμαλώτους, και ὅλα αὐτὰ ἐγίναν με ἀπόλυτη ἡσυχία.
- 18 Ὅμως ἀν εἶχαν ξυπνήσει τους Λαμανίτες, ἰδοῦ, αὐτοὶ ἦταν μεθυσμένοι και οἱ Νεφίτες θα μπορούσαν να τους ἔχουν σκοτώσει.
- 19 Ὅμως ἰδοῦ, αὐτὸ δὲν ἦταν ἡ ἐπιθυμία του Μορόνι. Δὲν ἐτέρπετο με τον φόνο ἢ με την αἱματοχυσία, ἀλλὰ ἐτέρπετο να σώζει τον λαὸ του ἀπὸ την καταστροφή. Και γι' αὐτὸν τον σκοπὸ να μὴ φέρει ἐπάνω του ἀδικία, δὲν ἤθελε να πέσει ἐπάνω στους Λαμανίτες και να τους ἀφανίσει μέσα στη μέθη τους.

But Laman said unto them: Let us keep of our wine till we go against the Nephites to battle. But this saying only made them more desirous to drink of the wine;

For, said they: We are weary, therefore let us take of the wine, and by and by we shall receive wine for our rations, which will strengthen us to go against the Nephites.

And Laman said unto them: You may do according to your desires.

And it came to pass that they did take of the wine freely; and it was pleasant to their taste, therefore they took of it more freely; and it was strong, having been prepared in its strength.

And it came to pass they did drink and were merry, and by and by they were all drunken.

And now when Laman and his men saw that they were all drunken, and were in a deep sleep, they returned to Moroni and told him all the things that had happened.

And now this was according to the design of Moroni. And Moroni had prepared his men with weapons of war; and he went to the city Gid, while the Lamanites were in a deep sleep and drunken, and cast in weapons of war unto the prisoners, insomuch that they were all armed;

Yea, even to their women, and all those of their children, as many as were able to use a weapon of war, when Moroni had armed all those prisoners; and all those things were done in a profound silence.

But had they awakened the Lamanites, behold they were drunken and the Nephites could have slain them.

But behold, this was not the desire of Moroni; he did not delight in murder or bloodshed, but he delighted in the saving of his people from destruction; and for this cause he might not bring upon him injustice, he would not fall upon the Lamanites and destroy them in their drunkenness.

- 20 Όμως απέκτησε αυτό που επιθυμούσε, διότι είχε οπλίσει εκείνους τους αιχμαλώτους Νεφίτες που ήταν μέσα από τα τείχη της πόλης, και τους είχε δώσει δύναμη να κατακτήσουν τα τμήματα εκείνα που ήταν μέσα από τα τείχη.
- 21 Και τότε έκανε τους άνδρες που ήταν μαζί του να αποσυρθούν ένα βήμα από αυτούς, και να περικυκλώσουν τα στρατεύματα των Λαμανιτών.
- 22 Τώρα ιδού, αυτό έγινε τη νύχτα, έτσι ώστε όταν ξύπνησαν το πρωί οι Λαμανίτες, είδαν ότι ήταν περικυκλωμένοι από τους Νεφίτες απ' έξω, και ότι οι αιχμάλωτοι ήταν οπλισμένοι από μέσα.
- 23 Και έτσι είδαν ότι οι Νεφίτες είχαν δύναμη επ' αυτών, και υπό αυτές τις συνθήκες βρήκαν ότι δεν ήταν σκόπιμο να πολεμήσουν με τους Νεφίτες. Γι' αυτό οι γενικοί αρχηγοί τους απαίτησαν τα πολεμικά τους όπλα, και τα έφεραν και τα έριξαν στα πόδια των Νεφιτών, ικετεύοντας για ευσπλαχνία.
- 24 Τώρα ιδού, αυτή ήταν η επιθυμία του Μορόνι. Τους πήρε αιχμαλώτους πολέμου, και κατέλαβε την πόλη, και φρόντισε να ελευθερωθούν όλοι οι αιχμάλωτοι, όσοι ήταν Νεφίτες. Και ενώθηκαν με τον στρατό του Μορόνι και απετέλεσαν μεγάλη δύναμη για τον στρατό του.
- 25 Και συνέβη ώστε έκανε τους Λαμανίτες, τους οποίους είχε πάρει αιχμαλώτους, να αρχίσουν ένα έργο για την ενίσχυση των οχυρωμάτων ολόγυρα στην πόλη Γιδ.
- 26 Και συνέβη ώστε όταν οχύρωσε την πόλη Γιδ, σύμφωνα με τις επιθυμίες του, φρόντισε ώστε οι αιχμάλωτοι του να μεταφερθούν στην πόλη Αφθονία. Και φρουρούσε επίσης αυτήν την πόλη με υπερβολικά μεγάλη δύναμη.
- 27 Και συνέβη ώστε παρά τις μηχανοραφίες των Λαμανιτών, κράτησαν και προστάτευσαν όλους τους αιχμαλώτους που είχαν πιάσει, και διατήρησαν επίσης όλο το έδαφος και το πλεονέκτημα που είχαν αποκτήσει ξανά.
- 28 Και συνέβη ώστε οι Νεφίτες άρχισαν πάλι να είναι νικηφόροι και να ανακτούν τα δικαιώματά τους και τα προνόμιά τους.
- 29 Πολλές φορές οι Λαμανίτες επεχείρησαν να τους περικυκλώσουν κατά τη νύχτα, όμως κατά τις προσπάθειες αυτές έχασαν πολλούς αιχμαλώτους.

But he had obtained his desires; for he had armed those prisoners of the Nephites who were within the wall of the city, and had given them power to gain possession of those parts which were within the walls.

And then he caused the men who were with him to withdraw a pace from them, and surround the armies of the Lamanites.

Now behold this was done in the night-time, so that when the Lamanites awoke in the morning they beheld that they were surrounded by the Nephites without, and that their prisoners were armed within.

And thus they saw that the Nephites had power over them; and in these circumstances they found that it was not expedient that they should fight with the Nephites; therefore their chief captains demanded their weapons of war, and they brought them forth and cast them at the feet of the Nephites, pleading for mercy.

Now behold, this was the desire of Moroni. He took them prisoners of war, and took possession of the city, and caused that all the prisoners should be liberated, who were Nephites; and they did join the army of Moroni, and were a great strength to his army.

And it came to pass that he did cause the Lamanites, whom he had taken prisoners, that they should commence a labor in strengthening the fortifications round about the city Gid.

And it came to pass that when he had fortified the city Gid, according to his desires, he caused that his prisoners should be taken to the city Bountiful; and he also guarded that city with an exceedingly strong force.

And it came to pass that they did, notwithstanding all the intrigues of the Lamanites, keep and protect all the prisoners whom they had taken, and also maintain all the ground and the advantage which they had re-taken.

And it came to pass that the Nephites began again to be victorious, and to reclaim their rights and their privileges.

Many times did the Lamanites attempt to encircle them about by night, but in these attempts they did lose many prisoners.

- 30 Και πολλές φορές επεχείρησαν να χορηγήσουν από το κρασί τους στους Νεφίτες, για να τους καταστρέψουν με δηλητήριο ή με μέθη.
- 31 Όμως ιδού, οι Νεφίτες δεν ήταν αργοί στο να θυμούνται τον Κύριο τον Θεό τους αυτήν τη στιγμή της ταλαιπωρίας τους. Δεν μπορούσαν να πιαστούν στις παγίδες τους. Μάλιστα, δεν έπιναν από το κρασί τους, αν δεν έδιναν πρώτα σε μερικούς από τους Λαμανίτες αιχμαλώτους.
- 32 Και ήταν έτσι προσεκτικοί ώστε να μην μπορεί να χορηγηθεί σε αυτούς κανένα δηλητήριο, επειδή αν το κρασί δηλητηρίαζε έναν Λαμανίτη, θα δηλητηρίαζε επίσης και έναν Νεφίτη. Και έτσι δοκίμαζαν όλα τα ποτά τους.
- 33 Και τώρα συνέβη ώστε ήταν σκόπιμο για τον Μορόνι να κάνει προετοιμασίες να επιτεθεί στην πόλη Μοριάντον· επειδή ιδού, οι Λαμανίτες, με τα έργα τους, είχαν οχυρώσει την πόλη Μοριάντον μέχρι που είχε γίνει ένα εξαιρετικό οχυρό.
- 34 Και διαρκώς έφερναν καινούργιες δυνάμεις μέσα σε αυτήν την πόλη, όπως και καινούργιες προμήθειες εφοδίων.
- 35 Και έτσι τελείωσε το εικοστό και ένατο έτος της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί.

And many times did they attempt to administer of their wine to the Nephites, that they might destroy them with poison or with drunkenness.

But behold, the Nephites were not slow to remember the Lord their God in this their time of affliction. They could not be taken in their snares; yea, they would not partake of their wine, save they had first given to some of the Lamanite prisoners.

And they were thus cautious that no poison should be administered among them; for if their wine would poison a Lamanite it would also poison a Nephite; and thus they did try all their liquors.

And now it came to pass that it was expedient for Moroni to make preparations to attack the city Morianton; for behold, the Lamanites had, by their labors, fortified the city Morianton until it had become an exceeding stronghold.

And they were continually bringing new forces into that city, and also new supplies of provisions.

And thus ended the twenty and ninth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Άλμα 56

- 1 Και τώρα συνέβη ώστε κατά την έναρξη του τριακοστού έτους της βασιλείας των δικαστών, τη δεύτερη ημέρα κατά τον πρώτο μήνα, ο Μορόνι έλαβε μία επιστολή από τον Ήλαμαν, που ανέφερε τις υποθέσεις του λαού σε εκείνη την άκρη της χώρας.
- 2 Και αυτά είναι τα λόγια που έγραφε, λέγοντας: Πολυαγαπημένε μου αδελφέ, Μορόνι, τόσο εν Κυρίω όσο και κατά τις ταλαιπωρίες των πολέμων μας. Ιδού, αγαπημένε μου αδελφέ, έχω κάτι να σου πω σχετικά με τον πόλεμό μας σε αυτό το τμήμα της χώρας.
- 3 Ιδού, δύο χιλιάδες από τους υιούς εκείνων των ανθρώπων τους οποίους έφερε ο Αμμών από τη γη του Νεφί – λοιπόν σου είναι γνωστό ότι αυτοί ήταν απόγονοι του Λάμαν, ο οποίος ήταν ο μεγαλύτερος υιός του πατέρα μας Λεχί.
- 4 Λοιπόν δεν χρειάζεται να σου διηγηθώ σχετικά με τις παραδόσεις τους ή την απιστία τους, διότι εσύ ξέρεις σχετικά με όλα αυτά –
- 5 Γι' αυτό, μου αρκεί να σου πω ότι δύο χιλιάδες από αυτούς τους νέους άνδρες έχουν πάρει τα πολεμικά τους όπλα και ήθελαν να είμαι εγώ ο ηγέτης τους. Και έχουμε βγει για να υπερασπιστούμε την πατρίδα μας.
- 6 Και ξέρεις επίσης σχετικά με τη διαθήκη που συνήψαν οι πατέρες τους, ότι δεν θα έπαιρναν τα πολεμικά τους όπλα εναντίον των αδελφών τους για να χύσουν αίμα.
- 7 Όμως κατά το εικοστό και έκτο έτος, όταν είδαν τις ταλαιπωρίες μας και τα βάσανά μας γι' αυτούς, ήταν έτοιμοι να παραβούν τη διαθήκη που είχαν συνάψει και να πάρουν τα πολεμικά τους όπλα προς άμυνά μας.
- 8 Όμως εγώ δεν τους άφηνα να παραβούν αυτήν τη διαθήκη που είχαν συνάψει, υποθέτοντας ότι ο Θεός θα μας ενδυνάμωνε, τόσο ώστε να μην υποφέρουμε περισσότερο εξαιτίας της εκπλήρωσης του όρκου που είχαν πάρει.
- 9 Όμως ιδού, ορίστε κάτι για το οποίο μπορούμε να έχουμε μεγάλη χαρά. Γιατί ιδού, κατά το εικοστό και έκτο έτος, εγώ, ο Ήλαμαν, προήλασα επικεφαλής αυτών των δύο χιλιάδων νέων ανδρών προς την πόλη της Ιουδαίας, για να βοηθήσουμε τον Αντίπο, τον οποίο είχες ορίσει ηγέτη του λαού, αυτού του τμήματος της χώρας.

Alma 56

And now it came to pass in the commencement of the thirtieth year of the reign of the judges, on the second day in the first month, Moroni received an epistle from Helaman, stating the affairs of the people in that quarter of the land.

And these are the words which he wrote, saying: My dearly beloved brother, Moroni, as well in the Lord as in the tribulations of our warfare; behold, my beloved brother, I have somewhat to tell you concerning our warfare in this part of the land.

Behold, two thousand of the sons of those men whom Ammon brought down out of the land of Nephi—now ye have known that these were descendants of Laman, who was the eldest son of our father Lehi;

Now I need not rehearse unto you concerning their traditions or their unbelief, for thou knowest concerning all these things—

Therefore it sufficeth me that I tell you that two thousand of these young men have taken their weapons of war, and would that I should be their leader; and we have come forth to defend our country.

And now ye also know concerning the covenant which their fathers made, that they would not take up their weapons of war against their brethren to shed blood.

But in the twenty and sixth year, when they saw our afflictions and our tribulations for them, they were about to break the covenant which they had made and take up their weapons of war in our defence.

But I would not suffer them that they should break this covenant which they had made, supposing that God would strengthen us, insomuch that we should not suffer more because of the fulfilling the oath which they had taken.

But behold, here is one thing in which we may have great joy. For behold, in the twenty and sixth year, I, Helaman, did march at the head of these two thousand young men to the city of Judea, to assist Antipus, whom ye had appointed a leader over the people of that part of the land.

- 10 Και ενώθηκα με αυτούς τους δύο χιλιάδες υιούς μου, (επειδή είναι άξιοι να λέγονται υιοί) με τον στρατό του Αντίπου, για την οποία ενίσχυση ο Αντίπους αγαλλίασε υπερβολικά· διότι ιδού, ο στρατός του είχε μειωθεί από τους Λαμανίτες, γιατί οι δυνάμεις τους είχαν σκοτώσει έναν τεράστιο αριθμό ανδρών μας, πράγμα για το οποίο πρέπει να θρηνούμε.
- 11 Παρά ταύτα, μπορούμε να παρηγορηθούμε σε αυτό το σημείο, ότι έχουν πεθάνει για τον σκοπό της πατρίδας τους και του Θεού τους, μάλιστα, και είναι ευτυχισμένοι.
- 12 Και οι Λαμανίτες είχαν επίσης κρατήσει πολλούς αιχμαλώτους, όλοι εκ των οποίων είναι γενικοί αρχηγοί, επειδή κανέναν άλλον δεν άφησαν ζωντανό. Και υποθέτουμε ότι βρίσκονται τώρα, αυτήν τη στιγμή, στη γη του Νεφί. Έτσι είναι αν δεν έχουν θανατωθεί.
- 13 Και τώρα, αυτές είναι οι πόλεις τις οποίες έχουν αποκτήσει την κυριότητα οι Λαμανίτες διαμέσου χυσίματος του αίματος τόσων πολλών γενναίων ανδρών μας:
- 14 Τη γη του Μαντάι, δηλαδή την πόλη του Μαντάι, και την πόλη του Ζηζρώμ και την πόλη του Κουμενί και την πόλη του Αντίπαρα.
- 15 Και αυτές είναι οι πόλεις που κατείχαν, όταν έφθασα στην πόλη της Ιουδαίας. Και βρήκα τον Αντίπο και τους άνδρες του να αγωνίζονται με όλη τους τη δύναμη να οχυρώσουν την πόλη.
- 16 Μάλιστα, και ήταν κουρασμένοι τόσο κατά το σώμα όσο και κατά το πνεύμα, διότι είχαν πολεμήσει γενναία κατά την ημέρα και αγωνίζονταν κατά τη νύχτα για να διατηρήσουν τις πόλεις τους. Και έτσι υπέφεραν μεγάλες ταλαιπωρίες κάθε είδους.
- 17 Και τώρα ήταν αποφασισμένοι να κατακτήσουν σε αυτόν τον τόπο ή να πεθάνουν. Γι' αυτό, μπορέεις πολύ σωστά να υποθέσεις ότι αυτή η μικρή δύναμη που έφερα μαζί μου, μάλιστα, αυτοί οι υιοί μου, τους έδωσαν μεγάλες ελπίδες και πολλή χαρά.
- 18 Και τώρα συνέβη ώστε όταν είδαν οι Λαμανίτες ότι ο Αντίπους είχε λάβει μεγαλύτερη ενίσχυση στο στρατεύμα του, εξαναγκάστηκαν από τις διαταγές του Αμμωρών να μην έλθουν εναντίον της πόλης της Ιουδαίας, δηλαδή εναντίον μας, σε μάχη.

And I did join my two thousand sons, (for they are worthy to be called sons) to the army of Antipus, in which strength Antipus did rejoice exceedingly; for behold, his army had been reduced by the Lamanites because their forces had slain a vast number of our men, for which cause we have to mourn.

Nevertheless, we may console ourselves in this point, that they have died in the cause of their country and of their God, yea, and they are happy.

And the Lamanites had also retained many prisoners, all of whom are chief captains, for none other have they spared alive. And we suppose that they are now at this time in the land of Nephi; it is so if they are not slain.

And now these are the cities of which the Lamanites have obtained possession by the shedding of the blood of so many of our valiant men:

The land of Manti, or the city of Manti, and the city of Zeezrom, and the city of Cumeni, and the city of Antiparah.

And these are the cities which they possessed when I arrived at the city of Judea; and I found Antipus and his men toiling with their might to fortify the city.

Yea, and they were depressed in body as well as in spirit, for they had fought valiantly by day and toiled by night to maintain their cities; and thus they had suffered great afflictions of every kind.

And now they were determined to conquer in this place or die; therefore you may well suppose that this little force which I brought with me, yea, those sons of mine, gave them great hopes and much joy.

And now it came to pass that when the Lamanites saw that Antipus had received a greater strength to his army, they were compelled by the orders of Ammoron to not come against the city of Judea, or against us, to battle.

- 19 Και έτσι ευνοηθήκαμε από τον Κύριο, διότι αν είχαν έλθει εναντίον μας κατά την αδυναμία μας αυτή, ίσως να είχαν καταστρέψει τον μικρό μας στρατό. Όμως έτσι γλιτώσαμε.
- 20 Είχαν προσταχθεί από τον Αμμωρών να διατηρήσουν εκείνες τις πόλεις που είχαν καταλάβει. Και έτσι τελείωσε το εικοστό και έκτο έτος. Και κατά την έναρξη του εικοστού και έβδομου έτους είχαμε προετοιμάσει την πόλη μας και τον εαυτό μας για άμυνα.
- 21 Λοιπόν επιθυμούσαμε να μας επιτεθούν οι Λαμανίτες, επειδή δεν επιθυμούσαμε να κάνουμε επίθεση εναντίον τους στα οχυρά τους.
- 22 Και συνέβη ώστε διατηρούσαμε κατασκόπους ολόγυρα για να παρακολουθούν τις κινήσεις των Λαμανιτών, ώστε να μη μας προσπεράσουν τη νύχτα ή την ημέρα για να κάνουν επίθεση στις άλλες μας πόλεις που ήταν προς τα βόρεια.
- 23 Γιατί ξέραμε ότι σε εκείνες τις πόλεις δεν ήταν αρκούντως ισχυροί για να τους αντιμετωπίσουν. Γι' αυτό επιθυμούσαμε, αν μας προσπερούσαν, να πέσουμε επάνω τους στα νώτα τους και έτσι να τους φέρουμε στα νώτα την ίδια στιγμή που αντιμετωπίζονταν στα έμπροσθεν. Υποθέταμε ότι μπορούσαμε να τους υπερνικήσουμε. Όμως ιδού, απογοητευθήκαμε σε αυτή μας την επιθυμία.
- 24 Δεν τόλμησαν να μας προσπεράσουν με όλο τον στρατό τους, ούτε τόλμησαν με τμήμα του, μήπως και δεν είναι αρκούντως ισχυροί και πέσουν.
- 25 Ούτε τόλμησαν να προελάσουν εναντίον της πόλης του Ζαραχέμλα. Ούτε τόλμησαν να διασχίσουν την κεφαλή της Σιδώνα, προς την πόλη του Νεφίχα.
- 26 Και έτσι, με τις δυνάμεις τους, ήταν αποφασισμένοι να διατηρήσουν εκείνες τις πόλεις που είχαν καταλάβει.
- 27 Και τώρα συνέβη ώστε κατά τον δεύτερο μήνα αυτού του έτους, μας ήλθαν πολλές προμήθειες από τους πατέρες εκείνων των δύο χιλιάδων υιών.
- 28 Και μας απεστάλησαν επίσης δύο χιλιάδες άνδρες από τη γη του Ζαραχέμλα. Και έτσι ήμασταν προετοιμασμένοι με δέκα χιλιάδες άνδρες και προμήθειες γι' αυτούς, όπως επίσης και για τις γυναίκες τους και τα παιδιά τους.

And thus were we favored of the Lord; for had they come upon us in this our weakness they might have perhaps destroyed our little army; but thus were we preserved.

They were commanded by Ammoron to maintain those cities which they had taken. And thus ended the twenty and sixth year. And in the commencement of the twenty and seventh year we had prepared our city and ourselves for defence.

Now we were desirous that the Lamanites should come upon us; for we were not desirous to make an attack upon them in their strongholds.

And it came to pass that we kept spies out round about, to watch the movements of the Lamanites, that they might not pass us by night nor by day to make an attack upon our other cities which were on the northward.

For we knew in those cities they were not sufficiently strong to meet them; therefore we were desirous, if they should pass by us, to fall upon them in their rear, and thus bring them up in the rear at the same time they were met in the front. We supposed that we could overpower them; but behold, we were disappointed in this our desire.

They durst not pass by us with their whole army, neither durst they with a part, lest they should not be sufficiently strong and they should fall.

Neither durst they march down against the city of Zarahemla; neither durst they cross the head of Sidon, over to the city of Nephihah.

And thus, with their forces, they were determined to maintain those cities which they had taken.

And now it came to pass in the second month of this year, there was brought unto us many provisions from the fathers of those my two thousand sons.

And also there were sent two thousand men unto us from the land of Zarahemla. And thus we were prepared with ten thousand men, and provisions for them, and also for their wives and their children.

29 Και έτσι οι Λαμανίτες, βλέποντας να αυξάνονται καθημερινά οι δυνάμεις μας και να φθάνουν προμήθειες για την ενίσχυσή μας, άρχισαν να φοβούνται και άρχισαν να εξορμούν, να σταματήσουν αν ήταν δυνατόν τις προμήθειες και ενισχύσεις που λαμβάναμε.

30 Λοιπόν όταν είδαμε ότι οι Λαμανίτες άρχισαν να ταραάζονται κατ' αυτόν τον τρόπο, επιθυμούσαμε να εφαρμόσουμε ένα στρατήγημα εναντίον τους. Γι' αυτό ο Αντίπους διέταξε να προελάσω με τους μικρούς υιούς μου σε μια γειτονική πόλη, σαν να μεταφέραμε προμήθειες σε μια γειτονική πόλη.

31 Και επρόκειτο να προελάσουμε κοντά στην πόλη του Αντίπαρα, σαν να πηγαίναμε στην πέρα πόλη, στα όρια κοντά στην ακτή.

32 Και συνέβη ώστε πράγματι προελάσαμε, σαν με τις προμήθειές μας, για να πάμε σε εκείνη την πόλη.

33 Και συνέβη ώστε ο Αντίπους προήλασε με ένα τμήμα του στρατού του, αφήνοντας το υπόλοιπο να διατηρήσει την πόλη. Όμως δεν προήλασε παρά μόνο αφού είχα προχωρήσει εγώ με τον μικρό στρατό μου, και ήλθε κοντά στην πόλη Αντίπαρα.

34 Και τότε, στην πόλη Αντίπαρα, ήταν τοποθετημένος ο ισχυρότερος στρατός των Λαμανιτών. Μάλιστα, ο πολυπληθέστερος.

35 Και συνέβη ώστε όταν πληροφορήθηκαν από τους κατασκόπους τους, βγήκαν με τον στρατό τους και προήλασαν εναντίον μας.

36 Και συνέβη ώστε εμείς τραπήκαμε σε φυγή από εμπρός τους, προς τα βόρεια. Και έτσι παρασύραμε μακριά τον πιο ισχυρό στρατό των Λαμανιτών.

37 Και μάλιστα σε αξιοσημείωτη απόσταση, τόσο που όταν είδαν τον στρατό του Αντίπου να τους κυνηγά, με όλη τους τη δύναμη, δεν στράφηκαν προς τα δεξιά ούτε προς τα αριστερά, αλλά κατηύθυναν την προέλαση τους σε ευθεία πορεία, πίσω μας. Και, όπως υποθέτουμε, πρόθεσή τους ήταν να μας σκοτώσουν προτού τους κατανικήσει ο Αντίπους, και αυτό για να μη περικυκλωθούν από τους ανθρώπους μας.

38 Και τότε ο Αντίπους, βλέποντας τον κίνδυνό μας, επιτάχυνε την πορεία του στρατού του. Όμως ιδού, ήταν νύχτα. Γι' αυτό δεν μας κατανίκησαν, ούτε τους κατανίκησε ο Αντίπους. Οπότε στρατοπεδεύσαμε για τη νύχτα.

And the Lamanites, thus seeing our forces increase daily, and provisions arrive for our support, they began to be fearful, and began to sally forth, if it were possible to put an end to our receiving provisions and strength.

Now when we saw that the Lamanites began to grow uneasy on this wise, we were desirous to bring a stratagem into effect upon them; therefore Antipus ordered that I should march forth with my little sons to a neighboring city, as if we were carrying provisions to a neighboring city.

And we were to march near the city of Antiparah, as if we were going to the city beyond, in the borders by the seashore.

And it came to pass that we did march forth, as if with our provisions, to go to that city.

And it came to pass that Antipus did march forth with a part of his army, leaving the remainder to maintain the city. But he did not march forth until I had gone forth with my little army, and came near the city Antiparah.

And now, in the city Antiparah were stationed the strongest army of the Lamanites; yea, the most numerous.

And it came to pass that when they had been informed by their spies, they came forth with their army and marched against us.

And it came to pass that we did flee before them, northward. And thus we did lead away the most powerful army of the Lamanites;

Yea, even to a considerable distance, insomuch that when they saw the army of Antipus pursuing them, with their might, they did not turn to the right nor to the left, but pursued their march in a straight course after us; and, as we suppose, it was their intent to slay us before Antipus should overtake them, and this that they might not be surrounded by our people.

And now Antipus, beholding our danger, did speed the march of his army. But behold, it was night; therefore they did not overtake us, neither did Antipus overtake them; therefore we did camp for the night.

39 Και συνέβη ώστε πριν από την αυγή του πρωινού, ιδού, οι Λαμανίτες μας κυνηγούσαν. Λοιπόν εμείς δεν ήμασταν αρκούντως ισχυροί για να τους αντιμετωπίσουμε. Μάλιστα, δεν θα επέτρεπα οι μικροί υιοί μου να πέσουν στα χέρια τους. Γι' αυτό συνεχίσαμε την προέλασή μας και προελάσαμε μέσα στην έρημο.

40 Λοιπόν εκείνοι δεν τόλμησαν να στρίψουν προς τα δεξιά ούτε προς τα αριστερά μήπως και περικυκλωθούν. Ούτε εγώ έστριψα προς τα δεξιά ούτε προς τα αριστερά μήπως και με νικήσουν, και δεν μπορούσαμε να σταθούμε εναντίον τους, παρά θα σκοτωνόμασταν, και εκείνοι θα διέφευγαν. Και έτσι τρεπόμασταν σε φυγή όλη εκείνη την ημέρα μέσα στην έρημο, μέχρι που σκοτείνιασε.

41 Και συνέβη ώστε ξανά, όταν ήλθε το φως του πρωινού, είδαμε τους Λαμανίτες κατεπάνω μας και τραπήκαμε σε φυγή από εμπρός τους.

42 Όμως συνέβη ώστε δεν μας κυνήγησαν μακριά παρά σταμάτησαν. Και ήταν κατά το πρωινό της τρίτης ημέρας του εβδόμου μηνός.

43 Και τότε, αν είχαν νικηθεί από τον Αντίπο δεν ξέραμε, αλλά είπα στους άνδρες μου: Ιδού, δεν ξέρουμε αλλά μπορεί να σταμάτησαν με σκοπό να τους επιτεθούμε εμείς, ώστε να μας πιάσουν στην παγίδα τους.

44 Άρα τι λέτε, υιοί μου, θα πάτε εναντίον τους σε μάχη;

45 Τώρα λοιπόν λέω σε σένα, αγαπημένε μου αδελφέ Μορόνι, ότι ποτέ δεν είδα τόσο μεγάλο κουράγιο, όχι, ποτέ ανάμεσα σε όλους τους Νεφίτες.

46 Γιατί όπως πάντα τους αποκαλούσα υιούς μου (επειδή ήταν όλοι τους πολύ νέοι) έτσι μου είπαν: Πατέρα, ιδού ο Θεός μας είναι μαζί μας, και δεν θα επιτρέψει να νικηθούμε. Λοιπόν άσε μας να προχωρήσουμε. Δεν θα σκοτώναμε τους αδελφούς μας, αν μας άφηναν ήσυχους. Γι' αυτό, να πάμε, μήπως και υπερνικήσουν τον στρατό του Αντίπου.

47 Λοιπόν αυτοί δεν είχαν ποτέ πολεμήσει, κι όμως δεν φοβόνταν τον θάνατο. Και συλλογίζονταν περισσότερο την ελευθερία των πατέρων τους απ' ό,τι συλλογίζονταν τη ζωή τους. Μάλιστα, είχαν διδαχθεί από τις μητέρες τους, ότι αν δεν αμφέβαλλαν, ο Θεός θα τους έσωζε.

And it came to pass that before the dawn of the morning, behold, the Lamanites were pursuing us. Now we were not sufficiently strong to contend with them; yea, I would not suffer that my little sons should fall into their hands; therefore we did continue our march, and we took our march into the wilderness.

Now they durst not turn to the right nor to the left lest they should be surrounded; neither would I turn to the right nor to the left lest they should overtake me, and we could not stand against them, but be slain, and they would make their escape; and thus we did flee all that day into the wilderness, even until it was dark.

And it came to pass that again, when the light of the morning came we saw the Lamanites upon us, and we did flee before them.

But it came to pass that they did not pursue us far before they halted; and it was in the morning of the third day of the seventh month.

And now, whether they were overtaken by Antipus we knew not, but I said unto my men: Behold, we know not but they have halted for the purpose that we should come against them, that they might catch us in their snare;

Therefore what say ye, my sons, will ye go against them to battle?

And now I say unto you, my beloved brother Moroni, that never had I seen so great courage, nay, not amongst all the Nephites.

For as I had ever called them my sons (for they were all of them very young) even so they said unto me: Father, behold our God is with us, and he will not suffer that we should fall; then let us go forth; we would not slay our brethren if they would let us alone; therefore let us go, lest they should overpower the army of Antipus.

Now they never had fought, yet they did not fear death; and they did think more upon the liberty of their fathers than they did upon their lives; yea, they had been taught by their mothers, that if they did not doubt, God would deliver them.

48 Και μου επανέλαβαν τα λόγια των μητέρων τους, λέγοντας: Δεν αμφισβητούμε ότι οι μητέρες μας το ήξεραν.

49 Και συνέβη ώστε εγώ επέστρεψα με τους δύο χιλιάδες μου εναντίον αυτών των Λαμανιτών που μας κυνηγούσαν. Και τώρα ιδού, τα στρατεύματα του Αντίπου τους είχαν ξεπεράσει και μια φοβερή μάχη είχε αρχίσει.

50 Ο στρατός του Αντίπου, ων αποκαμωμένος εξαιτίας της μακράς τους πορείας σε τόσο μικρό χρονικό διάστημα, ήταν έτοιμοι να πέσουν στα χέρια των Λαμανιτών, και αν δεν είχα επιστρέψει εγώ με τους δύο χιλιάδες μου, εκείνοι θα είχαν επιτύχει τον σκοπό τους.

51 Γιατί ο Αντίπους είχε πέσει από σπαθί, και πολλοί από τους ηγέτες του, εξαιτίας του κάματού τους, ο οποίος είχε προκληθεί από την ταχύτητα της πορείας τους – γι' αυτούς οι άνδρες του Αντίπους, όντες σαστισμένοι εξαιτίας της πτώσης των ηγετών τους, άρχισαν να υποκύπτουν εμπρός στους Λαμανίτες.

52 Και συνέβη ώστε οι Λαμανίτες πήραν κουράγιο και άρχισαν να τους κυνηγούν. Και έτσι τους κυνηγούσαν οι Λαμανίτες με μεγάλο σθένος, όταν ήλθε κατεπάνω τους ο Ήλαμαν στα νώτα τους με τους δύο χιλιάδες του και άρχισε να τους σκοτώνει σε μεγάλο αριθμό, τόσο ώστε όλος ο στρατός των Λαμανιτών σταμάτησε και στράφηκε προς τον Ήλαμαν.

53 Λοιπόν όταν είδαν οι άνθρωποι του Αντίπου ότι οι Λαμανίτες είχαν στραφεί αντίθετα, συγκέντρωσαν τους άνδρες τους και έπεσαν πάλι κατεπάνω στα νώτα των Λαμανιτών.

54 Και τώρα συνέβη ώστε εμείς, ο λαός του Νεφί, ο λαός του Αντίπου και εγώ με τους δύο χιλιάδες μου, περικυκλώσαμε τους Λαμανίτες και τους σκοτώναμε. Μάλιστα, τόσο ώστε αναγκάστηκαν να παραδώσουν τα πολεμικά τους όπλα και τον εαυτό τους επίσης ως αιχμαλώτους πολέμου.

55 Και τώρα συνέβη ώστε όταν παραδόθηκαν σε μας, ιδού, μέτρησα αυτούς τους νέους άνδρες που είχαν πολεμήσει μαζί μου, φοβούμενος ότι θα ήταν πολλοί από αυτούς σκοτωμένοι.

And they rehearsed unto me the words of their mothers, saying: We do not doubt our mothers knew it.

And it came to pass that I did return with my two thousand against these Lamanites who had pursued us. And now behold, the armies of Antipus had overtaken them, and a terrible battle had commenced.

The army of Antipus being weary, because of their long march in so short a space of time, were about to fall into the hands of the Lamanites; and had I not returned with my two thousand they would have obtained their purpose.

For Antipus had fallen by the sword, and many of his leaders, because of their weariness, which was occasioned by the speed of their march—therefore the men of Antipus, being confused because of the fall of their leaders, began to give way before the Lamanites.

And it came to pass that the Lamanites took courage, and began to pursue them; and thus were the Lamanites pursuing them with great vigor when Helaman came upon their rear with his two thousand, and began to slay them exceedingly, insomuch that the whole army of the Lamanites halted and turned upon Helaman.

Now when the people of Antipus saw that the Lamanites had turned them about, they gathered together their men and came again upon the rear of the Lamanites.

And now it came to pass that we, the people of Nephi, the people of Antipus, and I with my two thousand, did surround the Lamanites, and did slay them; yea, insomuch that they were compelled to deliver up their weapons of war and also themselves as prisoners of war.

And now it came to pass that when they had surrendered themselves up unto us, behold, I numbered those young men who had fought with me, fearing lest there were many of them slain.

56 Όμως ιδού, προς μεγάλη μου χαρά, ούτε μια ψυχή από αυτούς δεν είχε πέσει στη γη. Μάλιστα, και είχαν πολεμήσει σαν με τη δύναμη του Θεού. Μάλιστα, ποτέ δεν έγινε γνωστό ότι είχαν πολεμήσει άνθρωποι με τόσο θαυμαστή δύναμη. Και έπεσαν επάνω στους Λαμανίτες με τόσο ισχυρή δύναμη, που τους τρόμαξαν, και γι' αυτόν τον λόγο οι Λαμανίτες παραδόθηκαν ως αιχμάλωτοι πολέμου.

57 Και καθώς δεν είχαμε τόπο για τους αιχμαλώτους μας, ώστε να μπορούμε να τους φρουρούμε για να τους φυλάμε από τα στρατεύματα των Λαμανιτών, γι' αυτό τους στείλαμε στη γη του Ζαραχέμλα, και ένα τμήμα από εκείνους τους άνδρες που δεν είχαν σκοτωθεί, του Αντίπου, μαζί τους. Και τους υπόλοιπους τους πήρα και τους ένωσα με τους νεανίσκους Αμμωνίτες μου, και ξεκινήσαμε την πορεία μας πίσω, προς την πόλη της Ιουδαίας.

But behold, to my great joy, there had not one soul of them fallen to the earth; yea, and they had fought as if with the strength of God; yea, never were men known to have fought with such miraculous strength; and with such mighty power did they fall upon the Lamanites, that they did frighten them; and for this cause did the Lamanites deliver themselves up as prisoners of war.

And as we had no place for our prisoners, that we could guard them to keep them from the armies of the Lamanites, therefore we sent them to the land of Zarahemla, and a part of those men who were not slain of Antipus, with them; and the remainder I took and joined them to my stripling Ammonites, and took our march back to the city of Judea.

Άλμα 57

- 1 Και τώρα συνέβη ώστε έλαβα μία επιστολή από τον Αμμωρών, τον βασιλιά, που δήλωνε ότι αν παρέδιδα αυτούς τους αιχμαλώτους πολέμου τους οποίους είχαμε πιάσει, θα μας παρέδιδε την πόλη της Αντιπάρα.
- 2 Όμως εγώ έστειλα μια επιστολή στον βασιλιά, ότι ήμασταν βέβαιοι ότι οι δυνάμεις μας ήταν αρκετές για να πάρουμε την πόλη του Αντιπάρα με τη δύναμη μας. Και παραδίδοντας τους αιχμαλώτους για αυτήν την πόλη, θα θεωρούμασταν άφρονες, και ότι θα παραδίδαμε τους αιχμαλώτους μας μόνο για ανταλλαγή.
- 3 Και ο Αμμωρών αρνήθηκε την επιστολή μου, επειδή δεν ήθελε να ανταλλάξει αιχμαλώτους. Γι' αυτό αρχίσαμε να κάνουμε προετοιμασίες για να πάμε εναντίον της πόλης του Αντιπάρα.
- 4 Όμως ο λαός του Αντιπάρα εγκατέλειψε όντως την πόλη και τράπηκαν σε φυγή στις άλλες τους πόλεις, τις οποίες κατείχαν, για να τις οχυρώσουν, και έτσι η πόλη του Αντιπάρα έπεσε στα χέρια μας.
- 5 Και έτσι τελείωσε το εικοστό και όγδοο έτος της βασιλείας των δικαστών.
- 6 Και συνέβη ώστε κατά την έναρξη του εικοστού και ενάτου έτους, λάβαμε προμήθεια εφοδίων, όπως επίσης και προσθήκη στον στρατό μας, από τη γη του Ζαραχέμλα και από τη χώρα τριγύρω, που απαριθμούσε σε έξι χιλιάδες άνδρες, επιπλέον των εξήντα υιών των Αμμωνιτών που είχαν έλθει να ενωθούν με τους αδελφούς τους, τη μικρή ομάδα μου των δύο χιλιάδων. Και τώρα, ιδού, ήμασταν ισχυροί, μάλιστα, και είχαμε πολλές προμήθειες που μας είχαν φέρει.
- 7 Και συνέβη ώστε ήταν η επιθυμία μας να διεξαγάγουμε μάχη με τον στρατό που είχε τοποθετηθεί για να προστατεύσει την πόλη Κουμενί.
- 8 Και τώρα, ιδού, θα σου δείξω ότι σύντομα εκπληρώσαμε την επιθυμία μας. Μάλιστα, με την ισχυρή μας δύναμη, ή μάλλον με ένα τμήμα της ισχυρής μας δύναμης, περικυκλώσαμε, κατά τη νύχτα, την πόλη Κουμενί, λίγο πριν λάβουν προμήθεια εφοδίων.

Alma 57

And now it came to pass that I received an epistle from Ammoron, the king, stating that if I would deliver up those prisoners of war whom we had taken that he would deliver up the city of Antiparah unto us.

But I sent an epistle unto the king, that we were sure our forces were sufficient to take the city of Antiparah by our force; and by delivering up the prisoners for that city we should suppose ourselves unwise, and that we would only deliver up our prisoners on exchange.

And Ammoron refused mine epistle, for he would not exchange prisoners; therefore we began to make preparations to go against the city of Antiparah.

But the people of Antiparah did leave the city, and fled to their other cities, which they had possession of, to fortify them; and thus the city of Antiparah fell into our hands.

And thus ended the twenty and eighth year of the reign of the judges.

And it came to pass that in the commencement of the twenty and ninth year, we received a supply of provisions, and also an addition to our army, from the land of Zarahemla, and from the land round about, to the number of six thousand men, besides sixty of the sons of the Ammonites who had come to join their brethren, my little band of two thousand. And now behold, we were strong, yea, and we had also plenty of provisions brought unto us.

And it came to pass that it was our desire to wage a battle with the army which was placed to protect the city Cumeni.

And now behold, I will show unto you that we soon accomplished our desire; yea, with our strong force, or with a part of our strong force, we did surround, by night, the city Cumeni, a little before they were to receive a supply of provisions.

- 9 Και συνέβη ώστε στρατοπεδεύσαμε γύρω από την πόλη για πολλές νύχτες. Όμως κοιμόμασταν επάνω στα σπαθιά μας, και διατηρούσαμε φρουρούς, ώστε οι Λαμανίτες να μη μπορούσαν να έλθουν κατεπάνω μας κατά τη νύχτα και μας σκοτώσουν, πράγμα το οποίο επεχείρησαν πολλές φορές. Όμως όσες φορές το επεχείρησαν αυτό, το αίμα τους χύθηκε.
- 10 Τελικά οι προμήθειές τους έφθασαν και επρόκειτο να εισέλθουν στην πόλη κατά τη νύχτα. Και εμείς, αντί να είμαστε Λαμανίτες, ήμασταν Νεφίτες. Γι' αυτό, πήραμε αυτούς και τις προμήθειές τους.
- 11 Και παρ' όλο που οι Λαμανίτες είχαν αποκοπεί από την υποστήριξή τους με αυτόν τον τρόπο, ήταν ακόμη αποφασισμένοι να κρατήσουν την πόλη. Τότε λοιπόν έγινε σκόπιμο να πάρουμε αυτές τις προμήθειες και να τις στείλουμε στην Ιουδαία, και τους αιχμαλώτους μας στη γη του Ζαραχέμλα.
- 12 Και συνέβη ώστε δεν είχαν περάσει πολλές ημέρες προτού οι Λαμανίτες άρχισαν να χάνουν όλες τις ελπίδες τους για αρωγή. Γι' αυτό, παρέδωσαν την πόλη στα χέρια μας, και έτσι είχαμε επιτύχει τα σχέδιά μας για την απόκτηση της πόλης Κουμενί.
- 13 Όμως συνέβη ώστε οι αιχμάλωτοί μας ήταν τόσο πολυάριθμοι που, παρά το μεγάλο μέγεθος του αριθμού μας, υποχρεωθήκαμε να επιστρατεύσουμε όλη μας τη δύναμη για να τους κρατήσουμε ή να τους θανατώσουμε.
- 14 Πατί ιδού, διεσπώντο σε μεγάλους αριθμούς, και πολεμούσαν με πέτρες και με ρόπαλα, ή οτιδήποτε μπορούσαν να πάρουν στα χέρια τους, τόσο πολύ ώστε θανατώσαμε περισσότερους από δύο χιλιάδες από αυτούς, αφού είχαν παραδοθεί ως αιχμάλωτοι πολέμου.
- 15 Γι' αυτό, έγινε σκόπιμο για μας, να θέσουμε τέρμα στη ζωή τους, ή να τους φρουρούμε με το σπαθί στο χέρι, μέχρι τη γη του Ζαραχέμλα. Και οι προμήθειές μας επίσης δεν ήταν παρά μόλις αρκετές για τους δικούς μας ανθρώπους, παρ' όλα όσα είχαμε πάρει από τους Λαμανίτες.

And it came to pass that we did camp round about the city for many nights; but we did sleep upon our swords, and keep guards, that the Lamanites could not come upon us by night and slay us, which they attempted many times; but as many times as they attempted this their blood was spilt.

At length their provisions did arrive, and they were about to enter the city by night. And we, instead of being Lamanites, were Nephites; therefore, we did take them and their provisions.

And notwithstanding the Lamanites being cut off from their support after this manner, they were still determined to maintain the city; therefore it became expedient that we should take those provisions and send them to Judea, and our prisoners to the land of Zarahemla.

And it came to pass that not many days had passed away before the Lamanites began to lose all hopes of succor; therefore they yielded up the city unto our hands; and thus we had accomplished our designs in obtaining the city Cumeni.

But it came to pass that our prisoners were so numerous that, notwithstanding the enormity of our numbers, we were obliged to employ all our force to keep them, or to put them to death.

For behold, they would break out in great numbers, and would fight with stones, and with clubs, or whatsoever thing they could get into their hands, insomuch that we did slay upwards of two thousand of them after they had surrendered themselves prisoners of war.

Therefore it became expedient for us, that we should put an end to their lives, or guard them, sword in hand, down to the land of Zarahemla; and also our provisions were not any more than sufficient for our own people, notwithstanding that which we had taken from the Lamanites.

- 16 Και τώρα, σε αυτές τις κρίσιμες συνθήκες, έγινε πολύ σοβαρό θέμα να αποφασίσουμε σχετικά με αυτούς τους αιχμαλώτους πολέμου. Παρά ταύτα, αποφασίσαμε να τους στείλουμε στη γη του Ζαραχέμλα. Γι' αυτό επιλέξαμε ένα τμήμα από τους άνδρες μας και τους καταστήσαμε υπεύθυνους για τους αιχμαλώτους μας, να τους πάνε στη γη του Ζαραχέμλα.
- 17 Όμως συνέβη ώστε την επαύριον επέστρεψαν. Και τώρα, ιδού, δεν τους ρωτήσαμε σχετικά με τους αιχμαλώτους, διότι, ιδού, οι Λαμανίτες ήταν κατεπάνω μας και αυτοί επέστρεψαν προτού να είναι πολύ αργά για να μας σώσουν από το να πέσουμε στα χέρια τους. Γιατί ιδού, ο Αμμωρών είχε στείλει προς υποστήριξή τους νέα προμήθεια εφοδίων, και επίσης και πολυάριθμο στρατό ανδρών.
- 18 Και συνέβη ώστε αυτοί οι άνδρες τους οποίους στείλαμε με τους αιχμαλώτους έφθασαν εγκαίρως για να τους αναχαιτίσουν, καθώς επρόκειτο να μας υπερνικήσουν.
- 19 Όμως ιδού, η μικρή μου ομάδα των δύο χιλιάδων και εξήντα πολέμησε πάρα πολύ απεγνωσμένα. Μάλιστα, ήταν σταθεροί εμπρός στους Λαμανίτες και σκόρπιζαν τον θάνατο σε όλους όσους τους αντιτίθεντο.
- 20 Και καθώς το υπόλοιπο του στρατού μας ήταν έτοιμο να ενδώσει εμπρός στους Λαμανίτες, ιδού, αυτοί οι δύο χιλιάδες και εξήντα ήταν σταθεροί και ατρόμητοι.
- 21 Μάλιστα, και υπάκουαν και πρόσεχαν να τελούν κάθε λέξη διαταγής με ακρίβεια. Μάλιστα, και σύμφωνα με την πίστη τους έτσι γινόταν σε αυτούς. Και θυμάμαι τα λόγια τα οποία μου είπαν που οι μητέρες τους τους είχαν διδάξει.
- 22 Και τώρα ιδού, αυτοί ήταν οι υιοί μου και εκείνοι οι άνδρες που είχαν επιλεγεί για να μεταφέρουν τους αιχμαλώτους, στους οποίους οφείλουμε αυτήν τη μεγάλη νίκη· διότι ήταν αυτοί που νίκησαν τους Λαμανίτες. Γι' αυτό οδηγήθηκαν πίσω στην πόλη του Μαντάι.
- 23 Και εμείς διατηρήσαμε την πόλη μας Κουμενί, και δεν αφανιστήκαμε όλοι από το σπαθί. Παρά ταύτα, υποστήκαμε μεγάλη απώλεια.
- 24 Και συνέβη ώστε αφού τράπηκαν σε φυγή οι Λαμανίτες, έδωσα αμέσως διαταγές οι άνδρες μου που είχαν τραυματιστεί να απομακρυνθούν από τους νεκρούς και έκανα ώστε να επιδεθούν τα τραύματά τους.

And now, in those critical circumstances, it became a very serious matter to determine concerning these prisoners of war; nevertheless, we did resolve to send them down to the land of Zarahemla; therefore we selected a part of our men, and gave them charge over our prisoners to go down to the land of Zarahemla.

But it came to pass that on the morrow they did return. And now behold, we did not inquire of them concerning the prisoners; for behold, the Lamanites were upon us, and they returned in season to save us from falling into their hands. For behold, Ammoron had sent to their support a new supply of provisions and also a numerous army of men.

And it came to pass that those men whom we sent with the prisoners did arrive in season to check them, as they were about to overpower us.

But behold, my little band of two thousand and sixty fought most desperately; yea, they were firm before the Lamanites, and did administer death unto all those who opposed them.

And as the remainder of our army were about to give way before the Lamanites, behold, those two thousand and sixty were firm and undaunted.

Yea, and they did obey and observe to perform every word of command with exactness; yea, and even according to their faith it was done unto them; and I did remember the words which they said unto me that their mothers had taught them.

And now behold, it was these my sons, and those men who had been selected to convey the prisoners, to whom we owe this great victory; for it was they who did beat the Lamanites; therefore they were driven back to the city of Manti.

And we retained our city Cumeni, and were not all destroyed by the sword; nevertheless, we had suffered great loss.

And it came to pass that after the Lamanites had fled, I immediately gave orders that my men who had been wounded should be taken from among the dead, and caused that their wounds should be dressed.

25 Και συνέβη ώστε ήταν διακόσιοι από τους δύο χιλιάδες και εξήντα δικούς μου, που είχαν λιποθυμήσει από απώλεια αίματος. Παρά ταύτα, σύμφωνα με την καλοσύνη του Θεού, και προς μεγάλη μας έκπληξη, και προς μεγάλη χαρά όλου του στρατού μας, δεν υπήρξε ούτε μια ψυχή από αυτούς που να χάθηκε. Μάλιστα, και ούτε υπήρξε μια ψυχή από αυτούς που να μην είχε δεχθεί πολλά τραύματα.

26 Και τώρα, η διατήρησή τους ήταν εκπληκτική προς όλο τον στρατό μας, μάλιστα, το να διαφυλαχτούν αυτοί, ενώ χίλιοι από τους αδελφούς μας είχαν θανατωθεί. Και δίκαια το αποδίδουμε στη θαυμαστή δύναμη του Θεού, λόγω της υπέρμετρης πίστης τους σε αυτό το οποίο είχαν διδαχθεί να πιστεύουν – ότι υπήρχε ένας δίκαιος Θεός, και όσοι δεν αμφέβαλλαν, ότι θα διαφυλάσσονταν από τη θαυμάσια δύναμή Του.

27 Λοιπόν αυτή ήταν η πίστη αυτών για τους οποίους έχω μιλήσει. Είναι νέοι, και ο νους τους είναι σταθερός, και βασιίζουν την εμπιστοσύνη τους στον Θεό διαρκώς.

28 Και τώρα συνέβη ώστε αφού φροντίσαμε έτσι τους τραυματίες μας και αφού θάψαμε τους νεκρούς μας όπως επίσης και τους νεκρούς των Λαμανιτών, οι οποίοι ήταν πολλοί, ιδού, ρωτήσαμε τον Γιδ σχετικά με τους αιχμαλώτους τους οποίους είχαν αρχίσει να πηγαίνουν στη χώρα του Ζαραχέμλα.

29 Λοιπόν ο Γιδ ήταν ο στρατιωτικός αρχηγός της ομάδας που είχε οριστεί να τους φρουρεί έως κάτω στη χώρα.

30 Και τώρα, αυτά είναι τα λόγια που μου είπε ο Γιδ: Ιδού, ξεκινήσαμε να πάμε κάτω στη γη του Ζαραχέμλα με τους αιχμαλώτους μας. Και συνέβη ώστε συναντήσαμε τους κατασκόπους των στρατευμάτων μας, οι οποίοι είχαν σταλεί για να παρακολουθούν το στρατόπεδο των Λαμανιτών.

31 Και μας φώναξαν, λέγοντας – Ιδού, τα στρατεύματα των Λαμανιτών προελαύνουν προς την πόλη του Κουμενί. Και ιδού, θα πέσουν επάνω τους, μάλιστα, και θα καταστρέψουν τον λαό μας.

32 Και συνέβη ώστε οι αιχμάλωτοί μας άκουσαν τις κραυγές τους, που τους έκαναν να πάρουν θάρρος, και ξεσηκώθηκαν σε ανταρσία εναντίον μας.

And it came to pass that there were two hundred, out of my two thousand and sixty, who had fainted because of the loss of blood; nevertheless, according to the goodness of God, and to our great astonishment, and also the joy of our whole army, there was not one soul of them who did perish; yea, and neither was there one soul among them who had not received many wounds.

And now, their preservation was astonishing to our whole army, yea, that they should be spared while there was a thousand of our brethren who were slain. And we do justly ascribe it to the miraculous power of God, because of their exceeding faith in that which they had been taught to believe—that there was a just God, and whosoever did not doubt, that they should be preserved by his marvelous power.

Now this was the faith of these of whom I have spoken; they are young, and their minds are firm, and they do put their trust in God continually.

And now it came to pass that after we had thus taken care of our wounded men, and had buried our dead and also the dead of the Lamanites, who were many, behold, we did inquire of Gid concerning the prisoners whom they had started to go down to the land of Zarahemla with.

Now Gid was the chief captain over the band who was appointed to guard them down to the land.

And now, these are the words which Gid said unto me: Behold, we did start to go down to the land of Zarahemla with our prisoners. And it came to pass that we did meet the spies of our armies, who had been sent out to watch the camp of the Lamanites.

And they cried unto us, saying—Behold, the armies of the Lamanites are marching towards the city of Cumeni; and behold, they will fall upon them, yea, and will destroy our people.

And it came to pass that our prisoners did hear their cries, which caused them to take courage; and they did rise up in rebellion against us.

33 Και συνέβη ώστε εξαιτίας της ανταρσίας κάναμε ώστε τα σπαθιά μας να πέσουν επάνω τους. Και συνέβη ώστε αυτοί, ως ομάδα, έτρεξαν κατεπάνω στα σπαθιά μας, κατά το οποίο, ο μεγαλύτερος αριθμός από αυτούς θανατώθηκε. Και οι υπόλοιποι από αυτούς διέσπασαν τη γραμμή και μας ξέφυγαν.

34 Και ιδού, όταν ξέφυγαν και δεν μπορούσαμε να τους προφτάσουμε, πορευτήκαμε ταχύτατα προς την πόλη Κουμενί. Και ιδού, φθάσαμε εγκαίρως για να βοηθήσουμε τους αδελφούς μας στη διατήρηση της πόλης.

35 Και ιδού, πάλι ελευθερωθήκαμε από τα χέρια των εχθρών μας. Και ευλογημένο είναι το όνομα του Θεού μας, διότι ιδού, Αυτός είναι που μας ελευθέρωσε, μάλιστα, που έκανε αυτό το σπουδαίο πράγμα για μας.

36 Τώρα συνέβη ώστε όταν εγώ, ο Ήλαμαν, άκουσα αυτά τα λόγια του Γιδ, γέμισα από υπέρμετρη χαρά λόγω της καλοσύνης του Θεού που μας διαφύλαξε, ώστε να μη χαθούμε όλοι. Μάλιστα, και ευελπιστώ ότι οι ψυχές εκείνων που έχουν σκοτωθεί έχουν εισέλθει στην ανάπαυση του Θεού τους.

And it came to pass because of their rebellion we did cause that our swords should come upon them. And it came to pass that they did in a body run upon our swords, in the which, the greater number of them were slain; and the remainder of them broke through and fled from us.

And behold, when they had fled and we could not overtake them, we took our march with speed towards the city Cumeni; and behold, we did arrive in time that we might assist our brethren in preserving the city.

And behold, we are again delivered out of the hands of our enemies. And blessed is the name of our God; for behold, it is he that has delivered us; yea, that has done this great thing for us.

Now it came to pass that when I, Helaman, had heard these words of Gid, I was filled with exceeding joy because of the goodness of God in preserving us, that we might not all perish; yea, and I trust that the souls of them who have been slain have entered into the rest of their God.

Άλμα 58

- 1 Και ιδού, τώρα συνέβη ώστε ο επόμενος σκοπός μας ήταν να αποκτήσουμε την πόλη του Μαντάι. Όμως ιδού, δεν υπήρχε τρόπος να τους οδηγήσουμε έξω από την πόλη με τις μικρές μας ομάδες. Γιατί ιδού, θυμούνταν αυτό που είχαμε μέχρι στιγμής κάνει. Γι' αυτό δεν μπορούσαμε να τους παρασύρουμε μακριά από τα οχυρά τους.
- 2 Και ήταν τόσο πιο πολυάριθμοι απ' ό,τι ήταν ο στρατός μας, ώστε δεν τολμούσαμε να πάμε και να τους επιτεθούμε στα οχυρά τους.
- 3 Μάλιστα, και έγινε σκόπιμο να απασχολούμε τους άνδρες μας στη διατήρηση εκείνων των τμημάτων της χώρας που είχαμε επαναποκτήσει στην κυριότητά μας. Άρα έγινε αναγκαίο να περιμένουμε, ώστε να λάβουμε περισσότερη δύναμη από τη γη του Ζαραχέμλα όπως επίσης και νέα προμήθεια εφοδίων.
- 4 Και συνέβη ώστε έστειλα έτσι εγώ μια πρεσβεία στον κυβερνήτη της χώρας μας, για να τον πληροφορήσω σχετικά με τις υποθέσεις του λαού μας. Και συνέβη ώστε περιμέναμε να λάβουμε προμήθειες και ενίσχυση από τη γη του Ζαραχέμλα.
- 5 Όμως ιδού, αυτό δεν μας ωφέλησε παρά μόνο λίγο, διότι οι Λαμανίτες ελάμβαναν επίσης μεγάλη ενίσχυση από μέρα σε μέρα, και επίσης πολλές προμήθειες. Και έτσι ήταν οι συνθήκες μας κατά τη χρονική αυτή περίοδο.
- 6 Και οι Λαμανίτες εξορμούσαν εναντίον μας περιστασιακά, αποφασισμένοι μέσω στρατηγήματος να μας καταστρέψουν. Παρά ταύτα, δεν μπορούσαμε να πάμε σε μάχη μαζί τους, εξαιτίας των κρυφύγετών τους και των οχυρών τους.
- 7 Και συνέβη ώστε περιμέναμε σε αυτές τις δύσκολες συνθήκες για διάστημα πολλών μηνών, μέχρι που ήμασταν έτοιμοι να χαθούμε από έλλειψη τροφής.
- 8 Όμως συνέβη ώστε λάβαμε τρόφιμα, τα οποία φρούρησαν για εμάς ένας στρατός δύο χιλιάδων ανδρών προς βοήθειά μας. Και αυτή ήταν όλη η βοήθεια που λάβαμε, για να υπερασπιστούμε τον εαυτό μας και την πατρίδα μας από το να μην πέσουμε στα χέρια των εχθρών μας, μάλιστα, για να πολεμήσουμε με έναν εχθρό που ήταν αναρίθμητος.

Alma 58

And behold, now it came to pass that our next object was to obtain the city of Manti; but behold, there was no way that we could lead them out of the city by our small bands. For behold, they remembered that which we had hitherto done; therefore we could not decoy them away from their strongholds.

And they were so much more numerous than was our army that we durst not go forth and attack them in their strongholds.

Yea, and it became expedient that we should employ our men to the maintaining those parts of the land which we had regained of our possessions; therefore it became expedient that we should wait, that we might receive more strength from the land of Zarahemla and also a new supply of provisions.

And it came to pass that I thus did send an embassy to the governor of our land, to acquaint him concerning the affairs of our people. And it came to pass that we did wait to receive provisions and strength from the land of Zarahemla.

But behold, this did profit us but little; for the Lamanites were also receiving great strength from day to day, and also many provisions; and thus were our circumstances at this period of time.

And the Lamanites were sallying forth against us from time to time, resolving by stratagem to destroy us; nevertheless we could not come to battle with them, because of their retreats and their strongholds.

And it came to pass that we did wait in these difficult circumstances for the space of many months, even until we were about to perish for the want of food.

But it came to pass that we did receive food, which was guarded to us by an army of two thousand men to our assistance; and this is all the assistance which we did receive, to defend ourselves and our country from falling into the hands of our enemies, yea, to contend with an enemy which was innumerable.

- 9 Και τώρα, την αιτία αυτών των δυσκολιών μας, δηλαδή την αιτία που δεν μας έστειλαν περισσότερη ενίσχυση, δεν την γνωρίζαμε. Γι' αυτό ήμασταν στενοχωρημένοι και επίσης γεμάτοι φόβο, μήπως κατά κάποιο τρόπο πέσουν επάνω στη χώρα μας οι κρίσεις του Θεού, προς ανατροπή μας και πλήρη αφανισμό μας.
- 10 Γι' αυτό ξεχείλισε η ψυχή μας με προσευχή προς τον Θεό, για να μας ενδυναμώσει και να μας λυτρώσει από τα χέρια των εχθρών μας, μάλιστα, και να μας δώσει επίσης δύναμη ώστε να διατηρήσουμε τις πόλεις μας, και τα εδάφη μας, και τα υπάρχοντά μας, προς υποστήριξη του λαού μας.
- 11 Μάλιστα, και συνέβη ώστε ο Κύριος ο Θεός μας μάς επισκέφθηκε με διαβεβαιώσεις ότι θα μας λύτρωνε. Μάλιστα, τόσο πολύ ώστε μιλούσε ειρήνη στην ψυχή μας, και μας παρείχε μεγάλη πίστη, και μας έκανε να ελπίζουμε σε Αυτόν για τη λύτρωσή μας.
- 12 Και πήραμε θάρρος με τη μικρή δύναμή μας, την οποία είχαμε λάβει, και ήμασταν σταθεροί στην απόφαση να κατακτήσουμε τους εχθρούς μας και να διατηρήσουμε τα εδάφη μας και τα υπάρχοντά μας και τις γυναίκες μας και τα παιδιά μας και τον σκοπό της ελευθερίας μας.
- 13 Και έτσι προχωρήσαμε με όλη τη δύναμή μας εναντίον των Λαμανιτών, οι οποίοι ήταν στην πόλη του Μαντάι. Και στήσαμε τις σκηνές μας δίπλα στην έρημο που ήταν κοντά στην πόλη.
- 14 Και συνέβη ώστε την επαύριον, όταν είδαν οι Λαμανίτες ότι ήμαστε στα σύνορα δίπλα στην έρημο που ήταν κοντά στην πόλη, έστειλαν τους κατασκόπους τους έξω, ολόγυρά μας, για να ανακαλύψουν τον αριθμό και τη δύναμη του στρατού μας.
- 15 Και συνέβη ώστε όταν είδαν ότι δεν ήμασταν ισχυροί σύμφωνα με τον αριθμό μας, και φοβούμενοι ότι θα τους αποκόπταμε από την υποστήριξή τους αν δεν έρχονταν εναντίον μας σε μάχη και να μας σκότωναν, και υποθέτοντας επίσης ότι θα μπορούσαν εύκολα να μας καταστρέψουν με τις πολυάριθμες στρατιές τους, και έτσι λοιπόν άρχισαν να κάνουν προετοιμασίες για να έλθουν σε μάχη εναντίον μας.

And now the cause of these our embarrassments, or the cause why they did not send more strength unto us, we knew not; therefore we were grieved and also filled with fear, lest by any means the judgments of God should come upon our land, to our overthrow and utter destruction.

Therefore we did pour out our souls in prayer to God, that he would strengthen us and deliver us out of the hands of our enemies, yea, and also give us strength that we might retain our cities, and our lands, and our possessions, for the support of our people.

Yea, and it came to pass that the Lord our God did visit us with assurances that he would deliver us; yea, in-
somuch that he did speak peace to our souls, and did grant unto us great faith, and did cause us that we should hope for our deliverance in him.

And we did take courage with our small force which we had received, and were fixed with a determination to conquer our enemies, and to maintain our lands, and our possessions, and our wives, and our children, and the cause of our liberty.

And thus we did go forth with all our might against the Lamanites, who were in the city of Manti; and we did pitch our tents by the wilderness side, which was near to the city.

And it came to pass that on the morrow, that when the Lamanites saw that we were in the borders by the wilderness which was near the city, that they sent out their spies round about us that they might discover the number and the strength of our army.

And it came to pass that when they saw that we were not strong, according to our numbers, and fearing that we should cut them off from their support except they should come out to battle against us and kill us, and also supposing that they could easily destroy us with their numerous hosts, therefore they began to make preparations to come out against us to battle.

- 16 Και όταν είδαμε ότι έκαναν προετοιμασίες για να έλθουν εναντίον μας, ιδού, έκανα ώστε ο Γιδ, με έναν μικρό αριθμό ανδρών, να κρυφτεί στην έρημο, και ο Τεόμνερ επίσης με έναν μικρό αριθμό ανδρών να κρυφτούν κι αυτοί στην έρημο.
- 17 Τώρα ο Γιδ και οι άνδρες του ήταν στα δεξιά και οι άλλοι στα αριστερά. Και όταν κρύφτηκαν έτσι, ιδού, εγώ παρέμεινα με το υπόλοιπο του στρατού μου, σε εκείνο το ίδιο σημείο όπου είχαμε αρχικά στήσει τις σκηές μας σε προετοιμασία για την ώρα που θα έρχονταν σε μάχη οι Λαμανίτες.
- 18 Και συνέβη ώστε οι Λαμανίτες όντως ήλθαν εναντίον μας με τον πολυάριθμο στρατό τους. Και όταν ήλθαν και ήταν έτοιμοι να πέσουν επάνω μας με το σπαθί, έκανα ώστε οι άνδρες μου, αυτοί που ήταν μαζί μου, να υποχωρήσουν στην έρημο.
- 19 Και συνέβη ώστε οι Λαμανίτες μας ακολούθησαν με μεγάλη ταχύτητα, επειδή επιθυμούσαν υπερβολικά να μας προφτάσουν για να μας σκοτώσουν. Γι' αυτό μας ακολούθησαν μέσα στην έρημο. Και εμείς προσπεράσαμε ανάμεσα στον Γιδ και τον Τεόμνερ, σε τέτοιο βαθμό ώστε δεν τους ανακάλυψαν οι Λαμανίτες.
- 20 Και συνέβη ώστε όταν είχαν προσπεράσει οι Λαμανίτες, δηλαδή όταν είχε προσπεράσει ο στρατός, ο Γιδ και ο Τεόμνερ πετάχτηκαν από τις κρυψώνες τους, και απέκοψαν τους κατασκόπους των Λαμανιτών ώστε να μην επιστρέψουν στην πόλη.
- 21 Και συνέβη ώστε όταν τους είχαν αποκόψει, έτρεξαν στην πόλη και έπεσαν επάνω στους φρουρούς που είχαν απομείνει για να φρουρούν την πόλη, τόσο ώστε τους αφάνισαν και κατέλαβαν την πόλη.
- 22 Λοιπόν αυτό έγινε επειδή οι Λαμανίτες άφησαν όλο τον στρατό τους, εκτός από λίγους μόνο φρουρούς, να παρασυρθούν στην έρημο.
- 23 Και συνέβη ώστε ο Γιδ και ο Τεόμνερ με αυτόν τον τρόπο είχαν αποκτήσει την κυριότητα των φρουριών τους. Και συνέβη ώστε εμείς πήραμε τον δρόμο μας, αφού ταξιδέψαμε πολύ μέσα στην έρημο προς τη γη του Ζαραχέμλα.

And when we saw that they were making preparations to come out against us, behold, I caused that Gid, with a small number of men, should secrete himself in the wilderness, and also that Teomner and a small number of men should secrete themselves also in the wilderness.

Now Gid and his men were on the right and the others on the left; and when they had thus secreted themselves, behold, I remained, with the remainder of my army, in that same place where we had first pitched our tents against the time that the Lamanites should come out to battle.

And it came to pass that the Lamanites did come out with their numerous army against us. And when they had come and were about to fall upon us with the sword, I caused that my men, those who were with me, should retreat into the wilderness.

And it came to pass that the Lamanites did follow after us with great speed, for they were exceedingly desirous to overtake us that they might slay us; therefore they did follow us into the wilderness; and we did pass by in the midst of Gid and Teomner, insomuch that they were not discovered by the Lamanites.

And it came to pass that when the Lamanites had passed by, or when the army had passed by, Gid and Teomner did rise up from their secret places, and did cut off the spies of the Lamanites that they should not return to the city.

And it came to pass that when they had cut them off, they ran to the city and fell upon the guards who were left to guard the city, insomuch that they did destroy them and did take possession of the city.

Now this was done because the Lamanites did suffer their whole army, save a few guards only, to be led away into the wilderness.

And it came to pass that Gid and Teomner by this means had obtained possession of their strongholds. And it came to pass that we took our course, after having traveled much in the wilderness towards the land of Zarahemla.

24 Και όταν είδαν οι Λαμανίτες ότι προήλυναν προς τη γη του Ζαραχέμλα, φοβήθηκαν υπερβολικά, μήπως είχε καταστρωθεί σχέδιο να τους παρασύρει σε όλεθρο. Γι' αυτό, άρχισαν να υποχωρούν πάλι στην έρημο, μάλιστα, ακόμη και πίσω με τον ίδιο τρόπο με τον οποίο είχαν έλθει.

25 Και ιδού, ήταν νύχτα και έστησαν τις σκηνές τους, γιατί οι γενικοί αρχηγοί των Λαμανιτών είχαν υποθέσει ότι οι Νεφίτες ήταν αποκαμωμένοι από την προέλασή τους και, υποθέτοντας ότι είχαν πάρει όλο τον στρατό τους δεν σκέφθηκαν καθόλου την πόλη του Μαντάι.

26 Λοιπόν συνέβη ώστε όταν ήταν νύχτα, εγώ έκανα ώστε οι άνδρες μου να μην κοιμηθούν, αλλά να πορευτούν από άλλο δρόμο προς τη γη του Μαντάι.

27 Και χάρη σε αυτήν την πορεία μας κατά τη νύχτα, ιδού, την επαύριον ήμαστε μπροστά από τους Λαμανίτες, τόσο που φτάσαμε πριν από αυτούς στην πόλη του Μαντάι.

28 Και έτσι συνέβη ώστε με αυτό το στρατήγημα καταλάβαμε την πόλη του Μαντάι χωρίς χύσιμο του αίματος.

29 Και συνέβη ώστε όταν έφθασαν τα στρατεύματα των Λαμανιτών κοντά στην πόλη, και είδαν ότι εμείς ήμαστε προετοιμασμένοι να τους αντιμετωπίσουμε, εξεπλάγησαν υπερβολικά και τους κατέλαβε μεγάλος φόβος, τόσο πολύ ώστε τράπηκαν σε φυγή στην έρημο.

30 Μάλιστα, και συνέβη ώστε τα στρατεύματα των Λαμανιτών τράπηκαν σε φυγή μακριά από όλο αυτό το τμήμα της χώρας. Όμως ιδού, πήραν μαζί τους έξω από τη χώρα πολλά γυναικόπαιδα.

31 Και αυτές οι πόλεις που τις είχαν πάρει οι Λαμανίτες, όλες τους κατά τη χρονική αυτή περίοδο βρίσκονται στην κατοχή μας. Και οι πατέρες μας και οι γυναίκες μας και τα παιδιά μας επιστρέφουν στα σπίτια τους, όλοι, εκτός από εκείνους που έχουν πιαστεί αιχμάλωτοι και έχουν μεταφερθεί μακριά από τους Λαμανίτες.

32 Όμως ιδού, τα στρατεύματά μας είναι μικρά για να διατηρήσουμε τόσο μεγάλο αριθμό πόλεων και τόσες μεγάλες κτήσεις.

And when the Lamanites saw that they were marching towards the land of Zarahemla, they were exceedingly afraid, lest there was a plan laid to lead them on to destruction; therefore they began to retreat into the wilderness again, yea, even back by the same way which they had come.

And behold, it was night and they did pitch their tents, for the chief captains of the Lamanites had supposed that the Nephites were weary because of their march; and supposing that they had driven their whole army therefore they took no thought concerning the city of Manti.

Now it came to pass that when it was night, I caused that my men should not sleep, but that they should march forward by another way towards the land of Manti.

And because of this our march in the night-time, behold, on the morrow we were beyond the Lamanites, insomuch that we did arrive before them at the city of Manti.

And thus it came to pass, that by this stratagem we did take possession of the city of Manti without the shedding of blood.

And it came to pass that when the armies of the Lamanites did arrive near the city, and saw that we were prepared to meet them, they were astonished exceedingly and struck with great fear, insomuch that they did flee into the wilderness.

Yea, and it came to pass that the armies of the Lamanites did flee out of all this quarter of the land. But behold, they have carried with them many women and children out of the land.

And those cities which had been taken by the Lamanites, all of them are at this period of time in our possession; and our fathers and our women and our children are returning to their homes, all save it be those who have been taken prisoners and carried off by the Lamanites.

But behold, our armies are small to maintain so great a number of cities and so great possessions.

- 33 Όμως ιδού, βασιζόμαστε στον Θεό μας που μας έχει δώσει τη νίκη σε αυτές τις χώρες, τόσο ώστε έχουμε αποκτήσει αυτές τις πόλεις και αυτά τα εδάφη, που ήταν δικά μας.
- 34 Τώρα δεν ξέρουμε την αιτία που η κυβέρνηση δεν μας δίνει περισσότερη ενίσχυση. Ούτε αυτοί οι άνδρες που ήλθαν σε μας ξέρουν γιατί δεν έχουμε λάβει μεγαλύτερη ενίσχυση.
- 35 Ιδού, υποθέτουμε ότι υπήρξατε ανεπιτυχείς, και παρασύρατε τις δυνάμεις από αυτό το τμήμα της χώρας. Αν είναι έτσι, δεν επιθυμούμε να παραπονούμαστε.
- 36 Και αν δεν είναι έτσι, ιδού, φοβόμαστε ότι υπάρχει κάποια διχόνοια στην κυβέρνηση, που δεν μας στέλλουν περισσότερους άνδρες προς βοήθειά μας, διότι γνωρίζουμε ότι είναι περισσότεροι από αυτούς που έχουν στείλει.
- 37 Όμως, ιδού, δεν έχει σημασία – ευελπιστούμε ότι ο Θεός θα μας ελευθερώσει, παρά την αδυναμία των στρατευμάτων μας, μάλιστα, και θα μας ελευθερώσει από τα χέρια των εχθρών μας.
- 38 Ιδού, αυτός είναι ο εικοστός και ένατος χρόνος, στο τέλος του, και κατέχουμε τα εδάφη μας, και οι Λαμανίτες έχουν τραπεί σε φυγή στη γη του Νεφί.
- 39 Και αυτοί οι υιοί του λαού του Αμμών, τους οποίους έχω επαινέσει τόσο πολύ, είναι μαζί μου στην πόλη του Μαντάι. Και ο Κύριος τους υποστήριξε, μάλιστα, και τους φύλαξε να μην πέσουν από σπαθί, τόσο ώστε ούτε μια ψυχή δεν έχει σκοτωθεί.
- 40 Όμως ιδού, έχουν δεχθεί πολλά τραύματα. Κι όμως στέκονται σταθεροί σε αυτήν την ελευθερία με την οποία ο Θεός τους έκανε ελεύθερους, και είναι αυστηροί στο να θυμούνται τον Κύριο τον Θεό τους από μέρα σε μέρα. Μάλιστα, προσέχουν να τηρούν τα προστάγματά Του και τις κρίσεις Του, και τις εντολές Του διαρκώς. Και η πίστη τους είναι ισχυρή στις προφητείες σχετικά με αυτό που πρόκειται να συμβεί.

But behold, we trust in our God who has given us victory over those lands, insomuch that we have obtained those cities and those lands, which were our own.

Now we do not know the cause that the government does not grant us more strength; neither do those men who came up unto us know why we have not received greater strength.

Behold, we do not know but what ye are unsuccessful, and ye have drawn away the forces into that quarter of the land; if so, we do not desire to murmur.

And if it is not so, behold, we fear that there is some faction in the government, that they do not send more men to our assistance; for we know that they are more numerous than that which they have sent.

But, behold, it mattereth not—we trust God will deliver us, notwithstanding the weakness of our armies, yea, and deliver us out of the hands of our enemies.

Behold, this is the twenty and ninth year, in the latter end, and we are in the possession of our lands; and the Lamanites have fled to the land of Nephi.

And those sons of the people of Ammon, of whom I have so highly spoken, are with me in the city of Manti; and the Lord has supported them, yea, and kept them from falling by the sword, insomuch that even one soul has not been slain.

But behold, they have received many wounds; nevertheless they stand fast in that liberty wherewith God has made them free; and they are strict to remember the Lord their God from day to day; yea, they do observe to keep his statutes, and his judgments, and his commandments continually; and their faith is strong in the prophecies concerning that which is to come.

41 Και τώρα, αγαπημένε μου αδελφέ, Μορόνι, είτε ο Κύριος ο Θεός μας, ο οποίος μας έχει λυτρώσει και μας έχει ελευθερώσει, να σε διατηρεί διαρκώς στην παρουσία Του. Μάλιστα, και είτε να ευνοήσει αυτόν τον λαό, τόσο ώστε να επιτύχετε να αποκτήσετε στην κατοχή σας όλα όσα μας έχουν πάρει οι Λαμανίτες, τα οποία ήταν για την υποστήριξή μας. Και τώρα, ιδού, κλείνω την επιστολή μου. Εγώ είμαι ο Ήλαμαν, ο υιός του Άλμα.

And now, my beloved brother, Moroni, may the Lord our God, who has redeemed us and made us free, keep you continually in his presence; yea, and may he favor this people, even that ye may have success in obtaining the possession of all that which the Lamanites have taken from us, which was for our support. And now, behold, I close mine epistle. I am Helaman, the son of Alma.

Άλμα 59

- 1 Τώρα συνέβη ώστε κατά το τριακοστό έτος της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί, αφού είχε λάβει ο Μορόνι και είχε διαβάσει την επιστολή του Ήλαμαν, αγαλλίασε υπερβολικά για την ευημερία, μάλιστα, για την εξαιρετική επιτυχία που είχε ο Ήλαμαν, στο να αποκτηθούν τα εδάφη εκείνα που χάθηκαν.
- 2 Μάλιστα, και το έκανε γνωστό σε όλο τον λαό του, σε όλη τη χώρα τριγύρω, σε αυτό το μέρος στο οποίο βρισκόταν, ώστε να αγαλλιόσουν και εκείνοι.
- 3 Και συνέβη ώστε αμέσως έστειλε μία επιστολή στον Παχόραν, επιθυμώντας να ενεργήσει εκείνος ώστε να συγκεντρωθούν άνδρες για να ενισχύσουν τον Ήλαμαν, δηλαδή τα στρατεύματα του Ήλαμαν, τόσο ώστε να μπορέσει με άνεση να διατηρήσει αυτό το τμήμα της χώρας το οποίο είχε κάνει να επιτύχει με τόσο θαυμαστό τρόπο την επαναπόκτησή του.
- 4 Και συνέβη ώστε όταν έστειλε ο Μορόνι αυτήν την επιστολή στη γη του Ζαραχέμλα, άρχισε πάλι να καταστρώνει ένα σχέδιο ώστε να μπορέσει να αποκτήσει τις υπόλοιπες από εκείνες τις κτήσεις και πόλεις που είχαν πάρει οι Λαμανίτες από αυτούς.
- 5 Και συνέβη ώστε ενώ ο Μορόνι έκανε έτσι προετοιμασίες για να πάει εναντίον των Λαμανιτών σε μάχη, ιδού, ο λαός του Νεφίχα, που είχε συγκεντρωθεί από την πόλη του Μορόνι και την πόλη του Λεχί και την πόλη του Μοριάντον, δέχθηκε επίθεση από τους Λαμανίτες.
- 6 Μάλιστα, ακόμα και εκείνοι που είχαν εξαναγκασθεί να τραπούν σε φυγή από τη γη του Μαντάι και από τη γη ολόγυρα, ήλθαν και ενώθηκαν με τους Λαμανίτες σε αυτό το τμήμα της χώρας.
- 7 Και έτσι, όντας υπερβολικά πολυάριθμοι, μάλιστα, και λαμβάνοντας ενίσχυση από μέρα σε μέρα, υπό τις διαταγές του Αμμωρών, ήλθαν εναντίον του λαού του Νεφίχα και άρχισαν να τους σφαγιάζουν με μια εξαιρετικά μεγάλη σφαγή.
- 8 Και τα στρατεύματά τους ήταν τόσο πολυάριθμα, που το υπόλοιπο του λαού του Νεφίχα υποχρεώθηκε να τραπεί σε φυγή από εμπρός τους. Και ήλθαν και ενώθηκαν με τον στρατό του Μορόνι.

Alma 59

Now it came to pass in the thirtieth year of the reign of the judges over the people of Nephi, after Moroni had received and had read Helaman's epistle, he was exceedingly rejoiced because of the welfare, yea, the exceeding success which Helaman had had, in obtaining those lands which were lost.

Yea, and he did make it known unto all his people, in all the land round about in that part where he was, that they might rejoice also.

And it came to pass that he immediately sent an epistle to Pahoran, desiring that he should cause men to be gathered together to strengthen Helaman, or the armies of Helaman, insomuch that he might with ease maintain that part of the land which he had been so miraculously prospered in regaining.

And it came to pass when Moroni had sent this epistle to the land of Zarahemla, he began again to lay a plan that he might obtain the remainder of those possessions and cities which the Lamanites had taken from them.

And it came to pass that while Moroni was thus making preparations to go against the Lamanites to battle, behold, the people of Nephiah, who were gathered together from the city of Moroni and the city of Lehi and the city of Morianton, were attacked by the Lamanites.

Yea, even those who had been compelled to flee from the land of Manti, and from the land round about, had come over and joined the Lamanites in this part of the land.

And thus being exceedingly numerous, yea, and receiving strength from day to day, by the command of Ammoron they came forth against the people of Nephiah, and they did begin to slay them with an exceedingly great slaughter.

And their armies were so numerous that the remainder of the people of Nephiah were obliged to flee before them; and they came even and joined the army of Moroni.

9 Και τότε, καθώς ο Μορόνι είχε υποθέσει ότι θα είχαν σταλεί άνδρες στην πόλη του Νεφίχα, προς βοήθεια του λαού για να διατηρήσει αυτήν την πόλη, και ξέροντας ότι ήταν ευκολότερο να φυλάξουν την πόλη από το να πέσει στα χέρια των Λαμανιτών παρά να την ξαναπάρουν από αυτούς, υπέθεσε ότι θα κρατούσαν εύκολα την πόλη.

10 Γι' αυτό κράτησε όλες τις δυνάμεις του για να διατηρήσει εκείνα τα μέρη που είχε ανακτήσει.

11 Και τώρα, όταν είδε ο Μορόνι ότι η πόλη του Νεφίχα χάθηκε, λυπήθηκε υπερβολικά και άρχισε να αμφιβάλλει, εξαιτίας της κακίας του λαού, μήπως δεν έπεφταν στα χέρια των αδελφών τους.

12 Λοιπόν αυτή ήταν η περίπτωση με όλους τους γενικούς αρχηγούς του. Αμφέβαλλαν και απορούσαν κι αυτοί εξαιτίας της κακίας του λαού, και αυτό εξαιτίας της επιτυχίας των Λαμανιτών εναντίον τους.

13 Και συνέβη ώστε ο Μορόνι θύμωσε με την κυβέρνηση, εξαιτίας της αδιαφορίας τους σχετικά με την ελευθερία της πατρίδας τους.

And now as Moroni had supposed that there should be men sent to the city of Nephihah, to the assistance of the people to maintain that city, and knowing that it was easier to keep the city from falling into the hands of the Lamanites than to retake it from them, he supposed that they would easily maintain that city.

Therefore he retained all his force to maintain those places which he had recovered.

And now, when Moroni saw that the city of Nephihah was lost he was exceedingly sorrowful, and began to doubt, because of the wickedness of the people, whether they should not fall into the hands of their brethren.

Now this was the case with all his chief captains. They doubted and marveled also because of the wickedness of the people, and this because of the success of the Lamanites over them.

And it came to pass that Moroni was angry with the government, because of their indifference concerning the freedom of their country.

Άλμα 6ο

- 1 Και συνέβη ώστε έγραψε πάλι στον κυβερνήτη της χώρας, ο οποίος ήταν ο Παχόραν, και αυτά είναι τα λόγια που έγραψε, λέγοντας: Ιδού, απευθύνω την επιστολή μου προς τον Παχόραν, στην πόλη του Ζαραχέμλα, ο οποίος είναι ο αρχιδικαστής και ο κυβερνήτης της χώρας, και επίσης προς όλους όσους έχουν εκλεγεί από αυτόν τον λαό για να κυβερνούν και να διαχειρίζονται τις υποθέσεις αυτού του πολέμου.
- 2 Γιατί ιδού, έχω κάτι να τους πω ως είδος έντονης αποδοκιμασίας. Γιατί ιδού, εσείς οι ίδιοι γνωρίζετε ότι έχετε οριστεί να συγκεντρώνετε άνδρες και να τους οπλίζετε με σπαθιά και με γιαταγάνια και όλων των ειδών τα πολεμικά όπλα, κάθε λογής και να τους στέλνετε εναντίον των Λαμανιτών, σε οποιαδήποτε τμήματα εισβάλλουν στη χώρα μας.
- 3 Και τώρα ιδού, σας λέω ότι εγώ, και επίσης οι άνδρες μου, και ο Ήλαμαν επίσης με τους άνδρες του, έχουμε υποφέρει υπερβολικά μεγάλα δεινά. Μάλιστα, ακόμη και πείνα, δίψα και κόπωση και όλων των ειδών τα βάσανα, κάθε λογής.
- 4 Όμως ιδού, αν ήταν αυτά όλα όσα υποφέραμε, δεν θα διαμαρτυρόμασταν ούτε θα παραπονιόμασταν.
- 5 Όμως ιδού, μεγάλη υπήρξε η σφαγή του λαού μας. Μάλιστα, χιλιάδες έχουν πέσει από το σπαθί, ενώ θα ήταν διαφορετικά αν εσείς είχατε παραχωρήσει στα στρατεύματά μας αρκετή δύναμη και αρωγή γι' αυτούς. Μάλιστα, μεγάλη υπήρξε η αμέλειά σας προς εμάς.
- 6 Και τώρα ιδού, επιθυμούμε να μάθουμε την αιτία αυτής της υπερβολικά μεγάλης αμέλειας. Μάλιστα, επιθυμούμε να μάθουμε την αιτία της απερίσκεπτης κατάστασής σας.
- 7 Μπορείτε, νομίζετε, να κάθεστε επάνω στους θρόνους σας σε κατάσταση απερίσκεπτης απάθειας, ενώ οι εχθροί σας σκορπούν το έργο του θανάτου τριγύρω σας; Μάλιστα, ενώ δολοφονούν χιλιάδες από τους αδελφούς σας –
- 8 Και μάλιστα αυτούς που σας υπολήπτονταν για προστασία, μάλιστα, σας έχουν θέσει σε κατάσταση που να μπορούσατε να τους συντρέξετε, μάλιστα να τους είχατε στείλει στρατεύματα, να τους είχατε ενισχύσει, και να είχατε σώσει χιλιάδες από αυτούς από το να πέσουν από σπαθί.

Alma 6ο

And it came to pass that he wrote again to the governor of the land, who was Pahoran, and these are the words which he wrote, saying: Behold, I direct mine epistle to Pahoran, in the city of Zarahemla, who is the chief judge and the governor over the land, and also to all those who have been chosen by this people to govern and manage the affairs of this war.

For behold, I have somewhat to say unto them by the way of condemnation; for behold, ye yourselves know that ye have been appointed to gather together men, and arm them with swords, and with cimeters, and all manner of weapons of war of every kind, and send forth against the Lamanites, in whatsoever parts they should come into our land.

And now behold, I say unto you that myself, and also my men, and also Helaman and his men, have suffered exceedingly great sufferings; yea, even hunger, thirst, and fatigue, and all manner of afflictions of every kind.

But behold, were this all we had suffered we would not murmur nor complain.

But behold, great has been the slaughter among our people; yea, thousands have fallen by the sword, while it might have otherwise been if ye had rendered unto our armies sufficient strength and succor for them. Yea, great has been your neglect towards us.

And now behold, we desire to know the cause of this exceedingly great neglect; yea, we desire to know the cause of your thoughtless state.

Can you think to sit upon your thrones in a state of thoughtless stupor, while your enemies are spreading the work of death around you? Yea, while they are murdering thousands of your brethren—

Yea, even they who have looked up to you for protection, yea, have placed you in a situation that ye might have succored them, yea, ye might have sent armies unto them, to have strengthened them, and have saved thousands of them from falling by the sword.

- 9 Ὅμως ἰδοῦ, αὐτό δεν εἶναι ὅλο, ἔχετε παρακρατήσῃ ἀπό αὐτούς τις προμήθειές σας, τόσο ὥστε πολλοί ἔχουν πολεμήσῃ και ἔχουν αιματοκυλῦσει τῆ ζωὴ τους ἐξαιτίας των μεγάλων ἐπιθυμιῶν που εἶχαν για τὴν ευημερία αὐτοῦ του λαοῦ. Μάλιστα, και αὐτό το ἔκαναν ὅταν ἐπρόκειτο να ἀφανιστοῦν ἀπὸ πείνα, ἐξαιτίας τῆς υπερβολικὰ μεγάλης ἀμέλειας πρὸς αὐτούς.
- 10 Και τώρα, ἀγαπημένοι μου ἀδελφοί—γιατί θα ἔπρεπε να εἰστε ἀγαπημένοι. Μάλιστα, και θα ἔπρεπε να ἔχετε ξεσηκωθεί με μεγαλύτερη ἐπιμέλεια για τὴν ευημερία και τὴν ἐλευθερία αὐτοῦ του λαοῦ. Ὅμως ἰδοῦ, τους ἔχετε παραμελήσῃ τόσο ὥστε το αἶμα χιλιάδων θα πέσει ἐπάνω στα κεφάλια σας για ἐκδίκηση. Μάλιστα, γιατί γνωστές ἦταν πρὸς τὸν Θεὸ ὅλες οἱ κραυγές τους, και ὅλα τα δεινά τους—
- 11 Ἰδοῦ, μπορεῖτε να υποθέτετε ὅτι θα μπορούσατε να κάθεστε ἐπάνω στους θρόνους σας και ἐξαιτίας τῆς υπερβολικῆς καλοσύνης του Θεοῦ θα μπορούσατε να μὴ κάνετε τίποτα και ἐκεῖνος να σας ἐσωζέ; Ἰδοῦ, ἀν το ἔχετε υποθέσει αὐτό, το ἔχετε υποθέσει μάταια.
- 12 Ὑποθέτετε ὅτι, ἐπειδὴ τόσοι πολλοὶ ἀπὸ τους ἀδελφούς σας ἔχουν σκοτωθεῖ ὅτι εἶναι ἐξαιτίας τῆς κακίας τους; Σας λέω, ἀν το ἔχετε υποθέσει αὐτό, το ἔχετε υποθέσει μάταια· διότι σας λέω, ὑπάρχουν πολλοὶ που ἔχουν πέσει ἀπὸ το σπαθί. Και ἰδοῦ, αὐτό εἶναι πρὸς καταδίκη σας.
- 13 Γιατί ὁ Κύριος ἀφήνει να θανατώνονται οἱ δίκαιοι ὥστε ἡ δικαιοσύνη του και ἡ κρίση του να πέφτουν ἐπάνω στους ἀνόμους. Γι' αὐτό, δεν πρέπει να υποθέτετε ὅτι οἱ δίκαιοι χάνονται ἐπειδὴ θανατώνονται. Ὅμως ἰδοῦ, αὐτοὶ εἰσέρχονται στην ἀνάπαυση του Κυρίου και Θεοῦ τους.
- 14 Και τώρα ἰδοῦ, σας λέω, φοβάμαι υπερβολικὰ ὅτι οἱ κρίσεις του Θεοῦ θα πέσουν ἐπάνω σε αὐτόν τον λαό, ἐξαιτίας τῆς υπερβολικῆς του σκνηρίας, μάλιστα, τῆς σκνηρίας τῆς κυβέρνησῆς μας, και τῆς υπερβολικὰ μεγάλης ἀμέλειάς τους πρὸς τους ἀδελφούς τους, μάλιστα, πρὸς αὐτούς που ἔχουν σκοτωθεῖ.
- 15 Γιατί ἀν δεν ἦταν ἡ κακία που πρῶτα ἀρχισε στὶς κεφαλές μας, θα μπορούσαμε να εἶχαμε ἀντισταθεῖ στους ἐχθρούς μας, ὥστε δεν θα μπορούσαν να ἔχουν ὑπερισχύσει ἐπάνω μας.

But behold, this is not all—ye have withheld your provisions from them, insomuch that many have fought and bled out their lives because of their great desires which they had for the welfare of this people; yea, and this they have done when they were about to perish with hunger, because of your exceedingly great neglect towards them.

And now, my beloved brethren—for ye ought to be beloved; yea, and ye ought to have stirred yourselves more diligently for the welfare and the freedom of this people; but behold, ye have neglected them insomuch that the blood of thousands shall come upon your heads for vengeance; yea, for known unto God were all their cries, and all their sufferings—

Behold, could ye suppose that ye could sit upon your thrones, and because of the exceeding goodness of God ye could do nothing and he would deliver you? Behold, if ye have supposed this ye have supposed in vain.

Do ye suppose that, because so many of your brethren have been killed it is because of their wickedness? I say unto you, if ye have supposed this ye have supposed in vain; for I say unto you, there are many who have fallen by the sword; and behold it is to your condemnation;

For the Lord suffereth the righteous to be slain that his justice and judgment may come upon the wicked; therefore ye need not suppose that the righteous are lost because they are slain; but behold, they do enter into the rest of the Lord their God.

And now behold, I say unto you, I fear exceedingly that the judgments of God will come upon this people, because of their exceeding slothfulness, yea, even the slothfulness of our government, and their exceedingly great neglect towards their brethren, yea, towards those who have been slain.

For were it not for the wickedness which first commenced at our head, we could have withstood our enemies that they could have gained no power over us.

- 16 Μάλιστα, αν δεν ήταν ο πόλεμος που ξέσπασε αναμεταξύ μας, μάλιστα, αν δεν ήταν οι βασιλόφρονες που προκάλεσαν τόση πολλή αιματοχυσία ανάμεσά μας, μάλιστα, κατά τη στιγμή που μαλώναμε αναμεταξύ μας, αν είχαμε ενώσει τη δύναμή μας όπως είχαμε μέχρι τώρα κάνει, μάλιστα, αν δεν ήταν η επιθυμία για δύναμη και εξουσία που αυτοί οι βασιλόφρονες είχαν επάνω μας, αν ήταν πιστοί στον σκοπό της ελευθερίας μας και ενωμένοι μαζί μας, και πήγαιναν εναντίον των εχθρών μας, αντί να σηκώνουν τα σπαθιά τους εναντίον μας, πράγμα το οποίο ήταν η αιτία για τόση πολλή αιματοχυσία ανάμεσά μας, μάλιστα, αν είχαμε πάει εναντίον τους με τη δύναμη του Κυρίου, θα είχαμε σκορπίσει τους εχθρούς μας, διότι θα είχε γίνει, σύμφωνα με την εκπλήρωση του λόγου Του.
- 17 Όμως ιδού, τώρα οι Λαμανίτες έρχονται κατεπάνω μας, κατακτώντας τα εδάφη μας και δολοφονούν τον λαό μας με το σπαθί, μάλιστα, τις γυναίκες μας και τα παιδιά μας, και επίσης παίρνουν τους αιχμαλώτους μακριά, προκαλώντας τους να υποφέρουν κάθε είδους δυστυχίες, και αυτό εξαιτίας της μεγάλης κακίας εκείνων που επιδιώκουν δύναμη και εξουσία, μάλιστα, αυτών των βασιλοφρόνων.
- 18 Όμως, γιατί να λέω πολλά σχετικά με αυτό το θέμα; Αφού δεν ξέρουμε παρά ότι εσείς οι ίδιοι επιζητείτε εξουσία. Δεν ξέρουμε παρά ότι είστε επίσης προδότες της πατρίδας σας.
- 19 Ή μήπως είναι το ότι μας έχετε παραμελήσει, επειδή βρίσκεστε στην καρδιά της πατρίδας μας και περιβάλλεσθε με ασφάλεια, ώστε δεν κάνετε να μας σταλούν τρόφιμα και άνδρες επίσης, για να δυναμώσουν τα στρατεύματά μας;
- 20 Έχετε ξεχάσει τις εντολές του Κυρίου του Θεού σας; Μάλιστα, έχετε ξεχάσει την αιχμαλωσία των πατέρων μας; Έχετε ξεχάσει τις πολλές φορές που έχουμε λυτρωθεί από τα χέρια των εχθρών μας;
- 21 Ή μήπως υποθέτετε ότι ο Κύριος πάλι θα μας λυτρώσει, ενώ καθόμαστε επάνω στους θρόνους μας και δεν χρησιμοποιούμε τα μέσα που ο Κύριος έχει παράσχει για μας;
- 22 Μάλιστα, θα κάθεστε σε απραξία, ενώ περιβάλλεσθε από χιλιάδες, και μάλιστα δεκάδες χιλιάδων εκείνων που επίσης κάθονται σε απραξία, ενώ υπάρχουν χιλιάδες ολόγυρα στα σύνορα της χώρας που πέφτουν από το σπαθί, μάλιστα, πληγωμένοι και αιμορραγούντες;

Yea, had it not been for the war which broke out among ourselves; yea, were it not for these king-men, who caused so much bloodshed among ourselves; yea, at the time we were contending among ourselves, if we had united our strength as we hitherto have done; yea, had it not been for the desire of power and authority which those king-men had over us; had they been true to the cause of our freedom, and united with us, and gone forth against our enemies, instead of taking up their swords against us, which was the cause of so much bloodshed among ourselves; yea, if we had gone forth against them in the strength of the Lord, we should have dispersed our enemies, for it would have been done, according to the fulfilling of his word.

But behold, now the Lamanites are coming upon us, taking possession of our lands, and they are murdering our people with the sword, yea, our women and our children, and also carrying them away captive, causing them that they should suffer all manner of afflictions, and this because of the great wickedness of those who are seeking for power and authority, yea, even those king-men.

But why should I say much concerning this matter? For we know not but what ye yourselves are seeking for authority. We know not but what ye are also traitors to your country.

Or is it that ye have neglected us because ye are in the heart of our country and ye are surrounded by security, that ye do not cause food to be sent unto us, and also men to strengthen our armies?

Have ye forgotten the commandments of the Lord your God? Yea, have ye forgotten the captivity of our fathers? Have ye forgotten the many times we have been delivered out of the hands of our enemies?

Or do ye suppose that the Lord will still deliver us, while we sit upon our thrones and do not make use of the means which the Lord has provided for us?

Yea, will ye sit in idleness while ye are surrounded with thousands of those, yea, and tens of thousands, who do also sit in idleness, while there are thousands round about in the borders of the land who are falling by the sword, yea, wounded and bleeding?

- 23 Υποθέτετε ότι ο Θεός θα σας δει ως αθώους, ενώ κάθεστε ακίνητοι και βλέπετε αυτά τα πράγματα; Ιδού, εγώ σας λέω, Όχι. Λοιπόν θα ήθελα να θυμηθείτε ότι ο Θεός είπε πως το εσωτερικό του σκεύους θα καθαριστεί πρώτα, και κατόπιν θα καθαριστεί και το εξωτερικό του σκεύους.
- 24 Και τώρα, αν δεν μετανοήσετε γι' αυτό που έχετε κάνει, και αν δεν αρχίσετε να σηκώνετε και να πράττετε και να στείλετε τρόφιμα και άνδρες σε μας και επίσης στον Ήλαμαν, ώστε να υποστηρίξει αυτά τα τμήματα της χώρας μας τα οποία ανέκτησε, και εμείς να ανακτήσουμε τις υπόλοιπες κτήσεις μας σε αυτά τα τμήματα, ιδού, θα είναι σκόπιμο να μη μαχόμαστε πια με τους Λαμανίτες ώσπου να καθαρίσουμε πρώτα το εσωτερικό του σκεύους μας, μάλιστα, τη μεγάλη κεφαλή της κυβέρνησής μας.
- 25 Και μόνον αν αποδεχθείτε την επιστολή μου, και βγείτε και δείξετε σε μένα πραγματικό πνεύμα ελευθερίας και προσπαθήσετε να ενισχύσετε και να οχυρώσετε τα στρατεύματά μας και να τους παράσχετε τρόφιμα για την υποστήριξή τους, ιδού, θα αφήσω ένα τμήμα των ελευθεροφρόνων να διατηρήσουν αυτό το τμήμα της χώρας μας και θα αφήσω τη δύναμη και τις ευλογίες του Θεού επάνω τους, ώστε καμία άλλη δύναμη να μην μπορεί να λειτουργεί εναντίον τους —
- 26 Και αυτό εξαιτίας της τόσο υπέρμετρης πίστης τους και της υπομονής τους στις ταλαιπωρίες τους —
- 27 Και θα έλθω σε σας, και αν υπάρχει κανένας ανάμεσά σας που να έχει επιθυμία για ελευθερία, μάλιστα, αν απομένει έστω μια σπίθα ελευθερίας, ιδού, θα ξεσηκώσω εξεγέρσεις ανάμεσά σας, μέχρι που αυτοί που έχουν επιθυμίες να σφετερίζονται δύναμη και εξουσία να εξοντωθούν.
- 28 Μάλιστα, ιδού, δεν φοβάμαι τη δύναμή σας ούτε την εξουσία σας, αλλά είναι ο Θεός μου αυτός που φοβάμαι. Και είναι σύμφωνα με τις εντολές Του που παίρνω το σπαθί μου για να υπερασπισθώ τον σκοπό της πατρίδας μου, και είναι εξαιτίας της ανομίας σας που έχουμε υποστεί τόσο πολλή απώλεια.
- 29 Ιδού, είναι καιρός, μάλιστα, ο καιρός τώρα έφτασε, που αν δεν σπεύσετε για την άμυνα της πατρίδας σας και των μικρών σας, το σπαθί της δικαιοσύνης κρέμεται από πάνω σας. Μάλιστα, και θα πέσει επάνω σας και θα σας επισκεφθεί μέχρι την ολοκληρωτική σας καταστροφή.

Do ye suppose that God will look upon you as guiltless while ye sit still and behold these things? Behold I say unto you, Nay. Now I would that ye should remember that God has said that the inward vessel shall be cleansed first, and then shall the outer vessel be cleansed also.

And now, except ye do repent of that which ye have done, and begin to be up and doing, and send forth food and men unto us, and also unto Helaman, that he may support those parts of our country which he has regained, and that we may also recover the remainder of our possessions in these parts, behold it will be expedient that we contend no more with the Lamanites until we have first cleansed our inward vessel, yea, even the great head of our government.

And except ye grant mine epistle, and come out and show unto me a true spirit of freedom, and strive to strengthen and fortify our armies, and grant unto them food for their support, behold I will leave a part of my freemen to maintain this part of our land, and I will leave the strength and the blessings of God upon them, that none other power can operate against them—

And this because of their exceeding faith, and their patience in their tribulations—

And I will come unto you, and if there be any among you that has a desire for freedom, yea, if there be even a spark of freedom remaining, behold I will stir up insurrections among you, even until those who have desires to usurp power and authority shall become extinct.

Yea, behold I do not fear your power nor your authority, but it is my God whom I fear; and it is according to his commandments that I do take my sword to defend the cause of my country, and it is because of your iniquity that we have suffered so much loss.

Behold it is time, yea, the time is now at hand, that except ye do bestir yourselves in the defence of your country and your little ones, the sword of justice doth hang over you; yea, and it shall fall upon you and visit you even to your utter destruction.

- 30 *Ιδού, περιμένω βοήθεια από εσάς. Και αν δεν μας παρέχετε προς ανακούφισή μας, ιδού, θα έλθω σε σας, ακόμη και στη γη του Ζαραχέμλα, και θα σας πατάξω με το σπαθί, τόσο που να μην μπορείτε πια να έχετε δύναμη να εμποδίζετε την πρόοδο αυτού του λαού στον σκοπό της ελευθερίας μας.*
- 31 *Γιατί ιδού, ο Κύριος δεν θα αφήσει να ζήσετε και να δυναμώσετε κατά τις ανομίες σας για να καταστρέψετε τον δίκαιο λαό του.*
- 32 *Ιδού, μπορείτε να υποθέσετε ότι ο Κύριος θα σας σώσει και θα έλθει σε κρίση εναντίον των Λαμανιτών, όταν είναι η παράδοση των πατέρων τους που προκάλεσε το μίσος τους, μάλιστα, και έχει διπλασιαστεί εκ νέου από εκείνους που έχουν αποστατήσει από εμάς, ενώ η δική σας ανομία είναι για τον σκοπό της αγάπης σας προς τη δόξα και τα μάταια του κόσμου;*
- 33 *Ξέρετε ότι παραβαίνετε τους νόμους του Θεού, και ξέρετε και ότι τους ποδοπατάτε. Ιδού, ο Κύριος μου είπε: Αν αυτοί τους οποίους έχετε ορίσει κυβερνήτες σας, δεν μετανοήσουν για τις αμαρτίες και τις ανομίες τους, να πάτε σε μάχη εναντίον τους.*
- 34 *Και τώρα ιδού, εγώ, ο Μορόνι, είμαι εξαναγκασμένος, σύμφωνα με τη διαθήκη την οποία έχω συνάψει να τηρώ τις εντολές του Θεού μου. Γι' αυτό θα ήθελα να συμμορφωθείτε με τον λόγο του Θεού, και να στείλετε ταχέως σε μένα από τις προμήθειές σας και από τους άνδρες σας, επίσης και στον Ήλαμαν.*
- 35 *Και ιδού, αν δεν το κάνετε αυτό, έρχομαι κατεπάνω σας ταχέως· διότι, ιδού, ο Θεός δεν θα αφήσει να χαθούμε από πείνα. Γι' αυτό θα μας δώσει από τα τρόφιμά σας, έστω κι αν είναι ανάγκη να γίνει με το σπαθί. Λοιπόν φροντίστε να εκπληρώσετε τον λόγο του Θεού.*
- 36 *Ιδού, εγώ είμαι ο Μορόνι, ο αρχιστράτηγός σας. Δεν επιδιώκω δύναμη, αλλά να την καταρρίψω. Δεν επιδιώκω τις τιμές του κόσμου, αλλά τη δόξα του Θεού μου, και την ελευθερία και ευημερία της πατρίδας μου. Και έτσι κλείνω την επιστολή μου.*

Behold, I wait for assistance from you; and, except ye do administer unto our relief, behold, I come unto you, even in the land of Zarahemla, and smite you with the sword, insomuch that ye can have no more power to impede the progress of this people in the cause of our freedom.

For behold, the Lord will not suffer that ye shall live and wax strong in your iniquities to destroy his righteous people.

Behold, can you suppose that the Lord will spare you and come out in judgment against the Lamanites, when it is the tradition of their fathers that has caused their hatred, yea, and it has been redoubled by those who have dissented from us, while your iniquity is for the cause of your love of glory and the vain things of the world?

Ye know that ye do transgress the laws of God, and ye do know that ye do trample them under your feet. Behold, the Lord saith unto me: If those whom ye have appointed your governors do not repent of their sins and iniquities, ye shall go up to battle against them.

And now behold, I, Moroni, am constrained, according to the covenant which I have made to keep the commandments of my God; therefore I would that ye should adhere to the word of God, and send speedily unto me of your provisions and of your men, and also to Helaman.

And behold, if ye will not do this I come unto you speedily; for behold, God will not suffer that we should perish with hunger; therefore he will give unto us of your food, even if it must be by the sword. Now see that ye fulfil the word of God.

Behold, I am Moroni, your chief captain. I seek not for power, but to pull it down. I seek not for honor of the world, but for the glory of my God, and the freedom and welfare of my country. And thus I close mine epistle.

Άλμα 61

- 1 Ιδού, λοιπόν συνέβη ώστε μόλις έστειλε ο Μορόνι αυτήν την επιστολή του στον αρχικυβερνήτη, έλαβε μια επιστολή από τον Παχόραν, τον αρχικυβερνήτη. Και αυτά είναι τα λόγια που έλαβε:
- 2 Εγώ, ο Παχόραν, που είμαι ο αρχικυβερνήτης αυτής της χώρας, στέλνω αυτά τα λόγια στον Μορόνι, τον αρχιστράτηγο του στρατού. Ιδού, λέω σε σένα, Μορόνι, ότι δεν χαίρομαι με τα μεγάλα σου βάσανα, μάλιστα, αυτό θλίβει την ψυχή μου.
- 3 Όμως ιδού, υπάρχουν αυτοί που χαίρονται με τα βάσανά σου, μάλιστα, τόσο ώστε έχουν εξεγερθεί σε ανταρσία εναντίον μου, και επίσης εναντίον εκείνων από τον λαό μου που είναι ελευθερόφρονες, μάλιστα, και αυτοί που έχουν εξεγερθεί είναι υπερβολικά πολυάριθμοι.
- 4 Και εκείνοι που έχουν επιδιώξει να μου αφαιρέσουν τη δικαστική έδρα, είναι αυτοί που έγιναν η αιτία αυτής της μεγάλης ανομίας, διότι έχουν χρησιμοποιήσει μεγάλη κολακεία και έχουν παρασύρει την καρδιά πολλών ανθρώπων, πράγμα το οποίο θα είναι η αιτία οδυνηρής συμφοράς ανάμεσά μας. Έχουν παρακρατήσει τις προμήθειές μας και έχουν φοβίσει τους ελευθερόφρονές μας ώστε δεν έχουν έλθει σε σας.
- 5 Και ιδού, με έχουν διώξει από εμπρός τους και έχω καταφύγει στη γη του Γεδεών, με όσους άνδρες ήταν δυνατόν να μπορέσω να πάρω.
- 6 Και ιδού, έχω στείλει μια διακήρυξη σε όλο αυτό το τμήμα της χώρας, και ιδού, συρρέουν σε μας καθημερινά, στα όπλα τους, για την άμυνα της πατρίδας τους και της ελευθερίας τους, και για να εκδικηθούν για τα άδικά μας.
- 7 Και έχουν έλθει σε εμάς, σε τέτοιο σημείο που εκείνους που έχουν ξεσηκωθεί σε εξέγερση εναντίον μας τους αψηφούν, μάλιστα, τόσο ώστε εκείνοι φοβούνται και δεν τολμούν να έλθουν σε μάχη εναντίον μας.

Alma 61

Behold, now it came to pass that soon after Moroni had sent his epistle unto the chief governor, he received an epistle from Pahoran, the chief governor. And these are the words which he received:

I, Pahoran, who am the chief governor of this land, do send these words unto Moroni, the chief captain over the army. Behold, I say unto you, Moroni, that I do not joy in your great afflictions, yea, it grieves my soul.

But behold, there are those who do joy in your afflictions, yea, insomuch that they have risen up in rebellion against me, and also those of my people who are freemen, yea, and those who have risen up are exceedingly numerous.

And it is those who have sought to take away the judgment-seat from me that have been the cause of this great iniquity; for they have used great flattery, and they have led away the hearts of many people, which will be the cause of sore affliction among us; they have withheld our provisions, and have daunted our freemen that they have not come unto you.

And behold, they have driven me out before them, and I have fled to the land of Gideon, with as many men as it were possible that I could get.

And behold, I have sent a proclamation throughout this part of the land; and behold, they are flocking to us daily, to their arms, in the defence of their country and their freedom, and to avenge our wrongs.

And they have come unto us, insomuch that those who have risen up in rebellion against us are set at defiance, yea, insomuch that they do fear us and durst not come out against us to battle.

8 Έχουν καταλάβει τη χώρα, δηλαδή την πόλη, του Ζαραχέμλα. Έχουν ορίσει έναν βασιλιά σε αυτούς, και αυτός έχει γράψει στον βασιλιά των Λαμανιτών, με τον οποίο έχει ενωθεί σε συμμαχία μαζί τους, κατά την οποία συμμαχία έχει συμφωνήσει να διατηρήσει την πόλη του Ζαραχέμλα, ή οποία διατήρηση αυτός νομίζει ότι θα δώσει τη δυνατότητα στους Λαμανίτες να κατακτήσουν την υπόλοιπη χώρα και αυτός να τεθεί βασιλιάς επάνω σε αυτόν τον λαό, όταν θα έχουν κατακτηθεί από τους Λαμανίτες.

9 Τώρα λοιπόν, στην επιστολή σου με μέμφεσαι, αλλά αυτό δεν έχει σημασία. Δεν είμαι θυμωμένος, αλλά αγαλλιάζω με το μεγαλείο της καρδιάς σου. Εγώ, ο Παχόραν, δεν επιδιώκω δύναμη, παρά μόνο για να κρατήσω τη δικαστική μου έδρα, για να μπορέσω να διατηρήσω τα δικαιώματα και την ελευθερία του λαού μου. Η ψυχή μου είναι σταθερή σε αυτήν την ελευθερία με την οποία ο Θεός μας έχει καταστήσει ελεύθερους.

10 Και τώρα, ιδού, εμείς θα αντισταθούμε στην κακία μέχρι αιματοχυσίας. Δεν θα χύναμε το αίμα των Λαμανιτών, αν παρέμεναν στη δική τους χώρα.

11 Δεν θα χύναμε το αίμα των αδελφών μας, αν δεν ξεσηκώνονταν σε ανταρσία και δεν έπαιρναν το σπαθί εναντίον μας.

12 Θα υποτασσόμασταν στον ζυγό της υποδούλωσης, αν αυτό ήταν απαιτούμενο σύμφωνα με τη δικαιοσύνη του Θεού, ή αν εκείνος μας πρόσταζε να κάνουμε αυτό.

13 Όμως ιδού, δεν μας προστάζει να υποταχθούμε στους εχθρούς μας, αλλά να θέσουμε την εμπιστοσύνη μας σε αυτόν και αυτός θα μας ελευθερώσει.

14 Γι' αυτό, αγαπημένη μου αδελφέ, Μορόνι, ας αντισταθούμε στο κακό, και σε οτιδήποτε κακό δεν μπορούμε να αντισταθούμε με τα λόγια μας, μάλιστα, όπως τις ανταρσίες και τις διαφωνίες, ας αντισταθούμε σε αυτά με τα σπαθιά μας, ώστε να διατηρήσουμε την ελευθερία μας, για να μπορούμε να αγαλλιάσουμε με το μέγα προνόμιο της εκκλησίας μας και με τον σκοπό του Λυτρωτή μας και του Θεού μας.

They have got possession of the land, or the city, of Zarahemla; they have appointed a king over them, and he hath written unto the king of the Lamanites, in the which he hath joined an alliance with him; in the which alliance he hath agreed to maintain the city of Zarahemla, which maintenance he supposeth will enable the Lamanites to conquer the remainder of the land, and he shall be placed king over this people when they shall be conquered under the Lamanites.

And now, in your epistle you have censured me, but it mattereth not; I am not angry, but do rejoice in the greatness of your heart. I, Pahoran, do not seek for power, save only to retain my judgment-seat that I may preserve the rights and the liberty of my people. My soul standeth fast in that liberty in the which God hath made us free.

And now, behold, we will resist wickedness even unto bloodshed. We would not shed the blood of the Lamanites if they would stay in their own land.

We would not shed the blood of our brethren if they would not rise up in rebellion and take the sword against us.

We would subject ourselves to the yoke of bondage if it were requisite with the justice of God, or if he should command us so to do.

But behold he doth not command us that we shall subject ourselves to our enemies, but that we should put our trust in him, and he will deliver us.

Therefore, my beloved brother, Moroni, let us resist evil, and whatsoever evil we cannot resist with our words, yea, such as rebellions and dissensions, let us resist them with our swords, that we may retain our freedom, that we may rejoice in the great privilege of our church, and in the cause of our Redeemer and our God.

- 15 Πι' αυτό, έλα προς εμένα ταχύτατα με μερικούς από τους άνδρες σου, και άφησε τους υπόλοιπους υπό τις διαταγές του Λεχί και του Τεάνκουμ. Δώσε τους εξουσία να διευθύνουν τον πόλεμο σε αυτό το τμήμα της χώρας, σύμφωνα με το Πνεύμα του Θεού, το οποίο είναι επίσης το πνεύμα της ελευθερίας που είναι μέσα τους.
- 16 Ιδού, τους έχω στείλει μερικές προμήθειες, ώστε να μη χαθούν ώσπου να μπορέσεις εσύ να έλθεις σε μένα.
- 17 Συγκέντρωσε όποια δύναμη μπορείς κατά την πορεία σου προς τα εδώ, και θα πάμε ταχύτατα εναντίον αυτών των αντιφρονούντων, με τη δύναμη του Θεού μας, σύμφωνα με την πίστη που είναι μέσα μας.
- 18 Και θα καταλάβουμε την πόλη του Ζαραχέμλα, ώστε να μπορέσουμε να αποκτήσουμε περισσότερα τρόφιμα για να στείλουμε στον Λεχί και τον Τεάνκουμ. Μάλιστα, θα πάμε εναντίον τους με τη δύναμη του Κυρίου, και θα θέσουμε τέλος σε αυτήν τη μεγάλη ανομία.
- 19 Και τώρα, Μορόνι, πράγματι χαίρομαι που έλαβα την επιστολή σου, διότι ανησυχούσα κάπως για το τι έπρεπε να κάνουμε, αν θα ήταν δίκαιο για μας να πάμε εναντίον των αδελφών μας.
- 20 Όμως εσύ είπες, αν δεν μετανόησουν, ο Κύριος σε πρόσταξε να πας εναντίον τους.
- 21 Φρόντισε να ενδυναμώσεις τον Λεχί και τον Τεάνκουμ εν Κυρίω. Πες τους να μη φοβούνται, διότι ο Θεός θα τους λυτρώσει, μάλιστα, και επίσης όλους όσους στέκουν σταθεροί στην ελευθερία εκείνη με την οποία ο Θεός τους έχει ελευθερώσει. Και τώρα κλείνω την επιστολή μου προς τον αγαπημένο μου αδελφό, τον Μορόνι.

Therefore, come unto me speedily with a few of your men, and leave the remainder in the charge of Lehi and Teancum; give unto them power to conduct the war in that part of the land, according to the Spirit of God, which is also the spirit of freedom which is in them.

Behold I have sent a few provisions unto them, that they may not perish until ye can come unto me.

Gather together whatsoever force ye can upon your march hither, and we will go speedily against those dissenters, in the strength of our God according to the faith which is in us.

And we will take possession of the city of Zarahemla, that we may obtain more food to send forth unto Lehi and Teancum; yea, we will go forth against them in the strength of the Lord, and we will put an end to this great iniquity.

And now, Moroni, I do joy in receiving your epistle, for I was somewhat worried concerning what we should do, whether it should be just in us to go against our brethren.

But ye have said, except they repent the Lord hath commanded you that ye should go against them.

See that ye strengthen Lehi and Teancum in the Lord; tell them to fear not, for God will deliver them, yea, and also all those who stand fast in that liberty wherewith God hath made them free. And now I close mine epistle to my beloved brother, Moroni.

Άλμα 62

- 1 Και τώρα συνέβη ώστε όταν έλαβε ο Μορόνι αυτήν την επιστολή, η καρδιά του πήρε θάρρος και ήταν γεμάτος με υπερβολικά μεγάλη χαρά λόγω της πίστης του Παχόραν, που δεν ήταν κι αυτός προδότης της ελευθερίας και του σκοπού της πατρίδας του.
- 2 Όμως επίσης θλιβόταν υπερβολικά εξαιτίας της ανομίας εκείνων που είχαν εκδιώξει τον Παχόραν από τη δικαστική έδρα, μάλιστα, τέλος, εξαιτίας εκείνων που είχαν επαναστατήσει εναντίον της πατρίδας τους και επίσης του Θεού τους.
- 3 Και συνέβη ώστε ο Μορόνι πήρε ένα μικρό αριθμό ανδρών, σύμφωνα με την επιθυμία του Παχόραν, και έδωσε στον Λεχί και στον Τεάνκουμ την αρχηγία για το υπόλοιπο του στρατού του, και ξεκίνησε την πορεία του προς τη γη του Γεδεών.
- 4 Και ύψωνε το λάβαρο της ελευθερίας σε οποιονδήποτε τόπο έμπαινε, και απέκτησε όση δύναμη μπορούσε σε όλη την πορεία του προς τη γη του Γεδεών.
- 5 Και συνέβη ώστε χιλιάδες συνέρρεαν στο λάβαρό του, και πήραν τα σπαθιά τους για την άμυνα της ελευθερίας τους, ώστε να μην καταλήξουν σε υποδούλωση.
- 6 Και έτσι, όταν συγκέντρωσε ο Μορόνι όσους άνδρες μπορούσε σε όλη του την πορεία, ήλθε στη γη του Γεδεών, και ενώνοντας τις δυνάμεις του με τις δυνάμεις του Παχόραν, έγιναν υπερβολικά ισχυροί, ακόμα πιο ισχυροί από τους άνδρες του Πακούς, ο οποίος ήταν ο βασιλιάς αυτών των αντιφρονούντων που είχαν εκδιώξει τους ελευθερόφρονες από τη γη του Ζαραχέμλα και είχαν κυριεύσει τη χώρα.
- 7 Και συνέβη ώστε ο Μορόνι και ο Παχόραν κατέβηκαν με τα στρατεύματά τους στη γη του Ζαραχέμλα, και προχώρησαν εναντίον της πόλης και συνάντησαν τους άνδρες του Πακούς, τόσο ώστε ήλθαν σε μάχη.
- 8 Και ιδού, ο Πακούς σκοτώθηκε και οι άνδρες του πιάστηκαν αιχμάλωτοι, και ο Παχόραν αποκαταστάθηκε στη δικαστική του έδρα.

Alma 62

And now it came to pass that when Moroni had received this epistle his heart did take courage, and was filled with exceedingly great joy because of the faithfulness of Pahoran, that he was not also a traitor to the freedom and cause of his country.

But he did also mourn exceedingly because of the iniquity of those who had driven Pahoran from the judgment-seat, yea, in fine because of those who had rebelled against their country and also their God.

And it came to pass that Moroni took a small number of men, according to the desire of Pahoran, and gave Lehi and Teancum command over the remainder of his army, and took his march towards the land of Gideon.

And he did raise the standard of liberty in whatsoever place he did enter, and gained whatsoever force he could in all his march towards the land of Gideon.

And it came to pass that thousands did flock unto his standard, and did take up their swords in the defence of their freedom, that they might not come into bondage.

And thus, when Moroni had gathered together whatsoever men he could in all his march, he came to the land of Gideon; and uniting his forces with those of Pahoran they became exceedingly strong, even stronger than the men of Pachus, who was the king of those dissenters who had driven the freemen out of the land of Zarahemla and had taken possession of the land.

And it came to pass that Moroni and Pahoran went down with their armies into the land of Zarahemla, and went forth against the city, and did meet the men of Pachus, insomuch that they did come to battle.

And behold, Pachus was slain and his men were taken prisoners, and Pahoran was restored to his judgment-seat.

- 9 Και οι άνδρες του Πακούς δικάστηκαν σύμφωνα με τον νόμο, επίσης και αυτούς τους βασιλόφρονες που είχαν πιάσει και είχαν ρίξει στη φυλακή. Και εκτελέστηκαν σύμφωνα με τον νόμο. Μάλιστα, αυτοί οι άνδρες του Πακούς και αυτοί οι βασιλόφρονες, όσοι δεν ήθελαν να πάρουν τα όπλα για την άμυνα της πατρίδας τους, αλλά μάχονταν ενάντια σε αυτό, θανατώθηκαν.
- 10 Και έτσι έγινε σκόπιμο αυτός ο νόμος να τηρηθεί αυστηρά για την ασφάλεια της χώρας τους. Μάλιστα, και όποιος βρισκόταν να αρνείται την ελευθερία τους, εκτελείτο ταχύτατα σύμφωνα με τον νόμο.
- 11 Και έτσι τελείωσε το τριακοστό έτος της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί, με τον Μορόνι και τον Παχόραν να έχουν αποκαταστήσει την ειρήνη στη γη του Ζαραχέμλα, ανάμεσα στον ίδιο τον λαό τους, έχοντας επιβάλει θάνατο σε όλους όσους δεν ήταν πιστοί στον σκοπό της ελευθερίας.
- 12 Και συνέβη ώστε κατά την έναρξη του τριακοστού και πρώτου έτους της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί, ο Μορόνι έκανε αμέσως ώστε προμήθειες να σταλούν, όπως και στρατός από έξι χιλιάδες άνδρες να σταλούν στον Ήλαμαν, για να τον βοηθήσουν στη διατήρηση εκείνου του τμήματος της χώρας.
- 13 Και έκανε επίσης ώστε ένας στρατός από έξι χιλιάδες άνδρες, με αρκετή ποσότητα τροφίμων, να σταλεί στα στρατεύματα του Λεχί και του Τεάνκουμ. Και συνέβη ώστε αυτό έγινε για να οχυρώσουν τη χώρα εναντίον των Λαμανιτών.
- 14 Και συνέβη ώστε ο Μορόνι και ο Παχόραν, αφήνοντας ένα μεγάλο σώμα ανδρών στη γη του Ζαραχέμλα, άρχισαν την πορεία τους με ένα μεγάλο σώμα ανδρών προς τη γη του Νεφίχα, όντες αποφασισμένοι να ανατρέψουν τους Λαμανίτες σε αυτήν την πόλη.
- 15 Και συνέβη ώστε καθώς προήλαυναν προς τη χώρα, έπιασαν ένα μεγάλο σώμα ανδρών από τους Λαμανίτες, και σκότωσαν πολλούς από αυτούς και πήραν τις προμήθειές τους και τα πολεμικά τους όπλα.
- 16 Και συνέβη ώστε αφού τους έπιασαν, τους έκαναν να συνάψουν διαθήκη ότι δεν θα έπαιρναν πλέον τα πολεμικά τους όπλα εναντίον των Νεφιτών.

And the men of Pachus received their trial, according to the law, and also those king-men who had been taken and cast into prison; and they were executed according to the law; yea, those men of Pachus and those king-men, whosoever would not take up arms in the defence of their country, but would fight against it, were put to death.

And thus it became expedient that this law should be strictly observed for the safety of their country; yea, and whosoever was found denying their freedom was speedily executed according to the law.

And thus ended the thirtieth year of the reign of the judges over the people of Nephi; Moroni and Pahoran having restored peace to the land of Zarahemla, among their own people, having inflicted death upon all those who were not true to the cause of freedom.

And it came to pass in the commencement of the thirty and first year of the reign of the judges over the people of Nephi, Moroni immediately caused that provisions should be sent, and also an army of six thousand men should be sent unto Helaman, to assist him in preserving that part of the land.

And he also caused that an army of six thousand men, with a sufficient quantity of food, should be sent to the armies of Lehi and Teancum. And it came to pass that this was done to fortify the land against the Lamanites.

And it came to pass that Moroni and Pahoran, leaving a large body of men in the land of Zarahemla, took their march with a large body of men towards the land of Nephiah, being determined to overthrow the Lamanites in that city.

And it came to pass that as they were marching towards the land, they took a large body of men of the Lamanites, and slew many of them, and took their provisions and their weapons of war.

And it came to pass after they had taken them, they caused them to enter into a covenant that they would no more take up their weapons of war against the Nephites.

- 17 Και όταν είχαν πια συνάψει αυτήν τη διαθήκη, τους έστειλαν να κατοικήσουν με τον λαό του Αμμών, και ήταν στον αριθμό περίπου τέσσερεις χιλιάδες αυτοί που δεν είχαν θανατωθεί.
- 18 Και συνέβη ώστε όταν τους έστειλαν αυτούς μακριά, εξακολούθησαν την πορεία τους προς τη γη του Νεφίχα. Και συνέβη ώστε όταν έφθασαν στην πόλη του Νεφίχα, έστησαν τις σκηνές τους στις πεδιάδες του Νεφίχα που είναι κοντά στην πόλη του Νεφίχα.
- 19 Λοιπόν ο Μορόνι επιθυμούσε να έλθουν εναντίον τους σε μάχη οι Λαμανίτες, στις πεδιάδες. Όμως οι Λαμανίτες, γνωρίζοντας για το τόσο μεγάλο θάρρος τους και βλέποντας τον μεγάλο τους αριθμό, γι' αυτό δεν τολμούσαν να έλθουν κατεπάνω τους. Γι' αυτό δεν ήλθαν σε μάχη την ημέρα εκείνη.
- 20 Και όταν ήλθε η νύχτα, ο Μορόνι προχώρησε μέσα στο σκοτάδι της νύχτας και ήλθε επάνω στην κορυφή του τείχους για να κατασκοπεύσει σε ποιο σημείο της πόλης στρατοπέδευαν οι Λαμανίτες με τον στρατό τους.
- 21 Και συνέβη ώστε ήταν στο ανατολικό μέρος, κοντά στην είσοδο, και όλοι τους κοιμούνταν. Και τότε ο Μορόνι επέστρεψε στον στρατό του, και φρόντισε να ετοιμάσουν γρήγορα γερά σχοινιά και σκάλες, για να κρεμαστούν από την κορυφή του τείχους προς το εσωτερικό μέρος του τείχους.
- 22 Και συνέβη ώστε ο Μορόνι έκανε τους άνδρες του να προελαύσουν και να φθάσουν στην κορυφή του τείχους, και να αφεθούν κάτω μέσα σε εκείνο το μέρος της πόλης, μάλιστα, στο δυτικό μέρος, όπου δεν στρατοπέδευαν οι Λαμανίτες με τα στρατεύματά τους.
- 23 Και συνέβη ώστε αφήθηκαν όλοι κάτω μέσα στην πόλη τη νύχτα, με τα γερά τους σχοινιά και τις σκάλες τους. Έτσι, όταν ήλθε το πρωί, ήταν όλοι τους μέσα από τα τείχη της πόλης.
- 24 Και τότε, όταν ξύπνησαν οι Λαμανίτες και είδαν ότι τα στρατεύματα του Μορόνι ήταν μέσα από τα τείχη, τρομοκρατήθηκαν υπερβολικά, τόσο ώστε τράπηκαν σε φυγή από το πέρασμα.

And when they had entered into this covenant they sent them to dwell with the people of Ammon, and they were in number about four thousand who had not been slain.

And it came to pass that when they had sent them away they pursued their march towards the land of Nephihah. And it came to pass that when they had come to the city of Nephihah, they did pitch their tents in the plains of Nephihah, which is near the city of Nephihah.

Now Moroni was desirous that the Lamanites should come out to battle against them, upon the plains; but the Lamanites, knowing of their exceedingly great courage, and beholding the greatness of their numbers, therefore they durst not come out against them; therefore they did not come to battle in that day.

And when the night came, Moroni went forth in the darkness of the night, and came upon the top of the wall to spy out in what part of the city the Lamanites did camp with their army.

And it came to pass that they were on the east, by the entrance; and they were all asleep. And now Moroni returned to his army, and caused that they should prepare in haste strong cords and ladders, to be let down from the top of the wall into the inner part of the wall.

And it came to pass that Moroni caused that his men should march forth and come upon the top of the wall, and let themselves down into that part of the city, yea, even on the west, where the Lamanites did not camp with their armies.

And it came to pass that they were all let down into the city by night, by the means of their strong cords and their ladders; thus when the morning came they were all within the walls of the city.

And now, when the Lamanites awoke and saw that the armies of Moroni were within the walls, they were affrighted exceedingly, insomuch that they did flee out by the pass.

- 25 Τότε λοιπόν, όταν είδε ο Μορόνι ότι τρέπονταν σε φυγή εμπρός του, έκανε ώστε οι άνδρες του να προελάσουν εναντίον τους, και σκότωσαν πολλούς και περικύκλωσαν άλλους πολλούς και τους έπιασαν αιχμαλώτους. Και οι υπόλοιποι από αυτούς κατέφυγαν στη γη του Μορόνι, που ήταν κοντά στα όρια προς την ακτή.
- 26 Έτσι ο Μορόνι και ο Παχόραν κατέλαβαν την πόλη του Νεφίχα χωρίς να απολεσθεί ούτε μια ψυχή. Και ήταν πολλοί από τους Λαμανίτες που σκοτώθηκαν.
- 27 Λοιπόν συνέβη ώστε πολλοί από τους Λαμανίτες που ήταν αιχμάλωτοι επιθυμούσαν να ενωθούν με τον λαό του Αμμών και να γίνουν ελεύθερος λαός.
- 28 Και συνέβη ώστε σε όσους το επιθυμούσαν δόθηκε αυτό σύμφωνα με τις επιθυμίες τους.
- 29 Γι' αυτό, όλοι οι αιχμάλωτοι των Λαμανιτών ενώθηκαν με τον λαό του Αμμών, και άρχισαν να εργάζονται υπερβολικά, να οργώνουν τη γη, να παράγουν όλων των ειδών τα σιτηρά και ποίμνια και αγέλες κάθε λογής. Και έτσι ανακουφίστηκαν οι Νεφίτες από μεγάλο βάρος. Μάλιστα, σε σημείο ώστε απαλλάχθηκαν από όλους τους αιχμαλώτους Λαμανίτες.
- 30 Λοιπόν συνέβη ώστε ο Μορόνι, αφού είχε αποκτήσει την κυριότητα της πόλης του Νεφίχα, έχοντας πιάσει πολλούς αιχμαλώτους, πράγμα το οποίο μείωσε τα στρατεύματα των Λαμανιτών υπερβολικά, και έχοντας ανακτήσει πολλούς από τους Νεφίτες που είχαν πιαστεί αιχμάλωτοι, πράγμα το οποίο ενίσχυσε τον στρατό του Μορόνι υπερβολικά, γι' αυτό πήγε ο Μορόνι από τη γη του Νεφίχα στη γη του Λεχί.
- 31 Και συνέβη ώστε όταν είδαν οι Λαμανίτες ότι ερχόταν ο Μορόνι εναντίον τους, πάλι φοβόνταν και τράπηκαν σε φυγή μπροστά στον στρατό του Μορόνι.
- 32 Και συνέβη ώστε ο Μορόνι και ο στρατός του τους κυνηγούσαν από πόλη σε πόλη, μέχρι που τους συνάντησαν ο Λεχί και ο Τεάνκουμ. Και οι Λαμανίτες τράπηκαν σε φυγή από τον Λεχί και τον Τεάνκουμ, ακόμη και μέχρι κάτω στα όρια προς την ακτή, ώσπου έφθασαν στη γη του Μορόνι.

And now when Moroni saw that they were fleeing before him, he did cause that his men should march forth against them, and slew many, and surrounded many others, and took them prisoners; and the remainder of them fled into the land of Moroni, which was in the borders by the seashore.

Thus had Moroni and Pahoran obtained the possession of the city of Nephiah without the loss of one soul; and there were many of the Lamanites who were slain.

Now it came to pass that many of the Lamanites that were prisoners were desirous to join the people of Ammon and become a free people.

And it came to pass that as many as were desirous, unto them it was granted according to their desires.

Therefore, all the prisoners of the Lamanites did join the people of Ammon, and did begin to labor exceedingly, tilling the ground, raising all manner of grain, and flocks and herds of every kind; and thus were the Nephites relieved from a great burden; yea, insomuch that they were relieved from all the prisoners of the Lamanites.

Now it came to pass that Moroni, after he had obtained possession of the city of Nephiah, having taken many prisoners, which did reduce the armies of the Lamanites exceedingly, and having regained many of the Nephites who had been taken prisoners, which did strengthen the army of Moroni exceedingly; therefore Moroni went forth from the land of Nephiah to the land of Lehi.

And it came to pass that when the Lamanites saw that Moroni was coming against them, they were again frightened and fled before the army of Moroni.

And it came to pass that Moroni and his army did pursue them from city to city, until they were met by Lehi and Teancum; and the Lamanites fled from Lehi and Teancum, even down upon the borders by the seashore, until they came to the land of Moroni.

33 Και τα στρατεύματα των Λαμανιτών ήταν όλα συγκεντρωμένα, τόσο ώστε ήταν όλοι σε ένα σώμα στη γη του Μορόνι. Λοιπόν ο Αμμωρών, ο βασιλιάς των Λαμανιτών, ήταν κι αυτός μαζί τους.

34 Και συνέβη ώστε ο Μορόνι και ο Λεχί και ο Τεάνκουμ, στρατοπέδευσαν με τα στρατεύματά τους τριγύρω στα όρια της γης του Μορόνι, τόσο ώστε οι Λαμανίτες περικυκλώθηκαν τριγύρω στα όρια δίπλα στην έρημο στον νότο και στα όρια δίπλα στην έρημο στην ανατολή.

35 Και έτσι στρατοπέδευσαν για τη νύχτα. Γιατί ιδού, οι Νεφίτες και οι Λαμανίτες επίσης ήταν αποκαμωμένοι λόγω της μεγάλης πορείας. Γι' αυτό, δεν αποφάσισαν κανένα στρατήγημα κατά τη νύχτα, παρά μόνον ο Τεάνκουμ· διότι ήταν υπερβολικά θυμωμένος με τον Αμμωρών, τόσο που θεωρούσε ότι ο Αμμωρών και ο Αμαλικίχα ο αδελφός του, ήταν η αιτία αυτού του μεγάλου και παρατεταμένου πολέμου μεταξύ αυτών και των Λαμανιτών, που ήταν η αιτία τόνων πολέμων και αιματοχυσίας, μάλιστα, και τόνου λιμού.

36 Και συνέβη ώστε ο Τεάνκουμ, στον θυμό του, πήγε μέσα στο στρατόπεδο των Λαμανιτών και κατέβηκε από τα τείχη της πόλης. Και προχώρησε με ένα σχοινί, από τόπο σε τόπο, τόσο που βρήκε τον βασιλιά, και του έριξε ένα ακόντιο, που τον τρύπησε κοντά στην καρδιά. Όμως ιδού, ο βασιλιάς ξύπνησε τους υπηρέτες του προτού πεθάνει, τόσο που εκείνοι κυνήγησαν τον Τεάνκουμ και τον σκότωσαν.

37 Λοιπόν συνέβη ώστε όταν ο Λεχί και ο Μορόνι έμαθαν ότι ο Τεάνκουμ ήταν νεκρός, λυπήθηκαν υπερβολικά, γιατί ιδού, ήταν άνθρωπος που είχε πολεμήσει γενναία για την πατρίδα του, μάλιστα, πραγματικός φίλος της ελευθερίας. Και υπέφερε πάρα πολλές οδυνηρές ταλαιπωρίες. Όμως ιδού, ήταν νεκρός και είχε πάει στον δρόμο όλης της γης.

38 Λοιπόν συνέβη ώστε ο Μορόνι προήλασε την επαύριον και έπεσε κατεπάνω στους Λαμανίτες, τόσο ώστε τους σκότωσαν με μεγάλη σφαγή. Και τους έδιωξαν από τη χώρα. Και εκείνοι τράπηκαν σε φυγή, τόσο που δεν επέστρεψαν εκείνη την εποχή κατά των Νεφιτών.

And the armies of the Lamanites were all gathered together, insomuch that they were all in one body in the land of Moroni. Now Ammoron, the king of the Lamanites, was also with them.

And it came to pass that Moroni and Lehi and Teancum did encamp with their armies round about in the borders of the land of Moroni, insomuch that the Lamanites were encircled about in the borders by the wilderness on the south, and in the borders by the wilderness on the east.

And thus they did encamp for the night. For behold, the Nephites and the Lamanites also were weary because of the greatness of the march; therefore they did not resolve upon any stratagem in the night-time, save it were Teancum; for he was exceedingly angry with Ammoron, insomuch that he considered that Ammoron, and Amalickiah his brother, had been the cause of this great and lasting war between them and the Lamanites, which had been the cause of so much war and bloodshed, yea, and so much famine.

And it came to pass that Teancum in his anger did go forth into the camp of the Lamanites, and did let himself down over the walls of the city. And he went forth with a cord, from place to place, insomuch that he did find the king; and he did cast a javelin at him, which did pierce him near the heart. But behold, the king did awaken his servants before he died, insomuch that they did pursue Teancum, and slew him.

Now it came to pass that when Lehi and Moroni knew that Teancum was dead they were exceedingly sorrowful; for behold, he had been a man who had fought valiantly for his country, yea, a true friend to liberty; and he had suffered very many exceedingly sore afflictions. But behold, he was dead, and had gone the way of all the earth.

Now it came to pass that Moroni marched forth on the morrow, and came upon the Lamanites, insomuch that they did slay them with a great slaughter; and they did drive them out of the land; and they did flee, even that they did not return at that time against the Nephites.

39 Και έτσι τελείωσε το τριακοστό και πρώτο έτος της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί. Και έτσι είχαν πολέμους και αιματοχυσίες και λιμό, και βάσανα, για διάστημα πολλών ετών.

40 Και υπήρξαν δολοφονίες και διχόνοιες και διαφωνίες και κάθε είδους ανομία ανάμεσα στον λαό του Νεφί. Παρά ταύτα, για χάρη των δικαίων, μάλιστα, λόγω των προσευχών των δικαίων, σώθηκαν.

41 Όμως ιδού, εξαιτίας της τόσο μεγάλης διάρκειας του πολέμου μεταξύ των Νεφιτών και των Λαμανιτών, πολλοί είχαν σκληρύνει εξαιτίας της τόσο μεγάλης διάρκειας του πολέμου. Και πολλοί μαλάκωσαν λόγω των βασάνων τους, τόσο που ταπείνωσαν τον εαυτό τους ενώπιον του Θεού, μέχρι βάθους ταπεινοφροσύνης.

42 Και συνέβη ώστε αφού οχύρωσε ο Μορόνι εκείνα τα τμήματα της χώρας που ήταν τα περισσότερα εκτεθειμένα στους Λαμανίτες, μέχρι που ήταν αρκετά ισχυρά, επέστρεψε στην πόλη του Ζαραχέμλα. Και ο Ήλαμαν επίσης επέστρεψε στον τόπο της κληρονομιάς του. Και εγκαθιδρύθηκε και πάλι ειρήνη στον λαό του Νεφί.

43 Και ο Μορόνι παραχώρησε την αρχηγία των στρατευμάτων του στα χέρια του υιού του, του οποίου το όνομα ήταν Μορονιχά, και αποσύρθηκε στο σπίτι του, ώστε να περάσει τις υπόλοιπες ημέρες του εν ειρήνη.

44 Και ο Παχόραν επέστρεψε στη δικαστική έδρα του. Και ο Ήλαμαν ανέλαβε πάλι την κήρυξη του λόγου του Θεού προς τον λαό, διότι εξαιτίας των τόσων πολλών πολέμων και διχονοιών, είχε γίνει σκόπιμο να γίνει πάλι κανονισμός στην εκκλησία.

45 Γι' αυτό, ο Ήλαμαν και οι αδελφοί του πήγαιναν και κήρυτταν τον λόγο του Θεού με μεγάλη δύναμη μέχρι που να πείθουν πολύ κόσμο για την κακία τους, πράγμα που τους έκανε να μετανοούν για τις αμαρτίες τους και να βαπτίζονται προς τον Κύριο τον Θεό τους.

46 Και συνέβη ώστε εδραίωσαν πάλι την εκκλησία του Θεού, σε όλη τη χώρα.

47 Μάλιστα, και έγιναν κανονισμοί σχετικά με τον νόμο. Και οι δικαστές τους και οι αρχιδικαστές τους επελέγησαν.

And thus ended the thirty and first year of the reign of the judges over the people of Nephi; and thus they had had wars, and bloodsheds, and famine, and affliction, for the space of many years.

And there had been murders, and contentions, and dissensions, and all manner of iniquity among the people of Nephi; nevertheless for the righteous' sake, yea, because of the prayers of the righteous, they were spared.

But behold, because of the exceedingly great length of the war between the Nephites and the Lamanites many had become hardened, because of the exceedingly great length of the war; and many were softened because of their afflictions, insomuch that they did humble themselves before God, even in the depth of humility.

And it came to pass that after Moroni had fortified those parts of the land which were most exposed to the Lamanites, until they were sufficiently strong, he returned to the city of Zarahemla; and also Helaman returned to the place of his inheritance; and there was once more peace established among the people of Nephi.

And Moroni yielded up the command of his armies into the hands of his son, whose name was Moronihah; and he retired to his own house that he might spend the remainder of his days in peace.

And Pahoran did return to his judgment-seat; and Helaman did take upon him again to preach unto the people the word of God; for because of so many wars and contentions it had become expedient that a regulation should be made again in the church.

Therefore, Helaman and his brethren went forth, and did declare the word of God with much power unto the convincing of many people of their wickedness, which did cause them to repent of their sins and to be baptized unto the Lord their God.

And it came to pass that they did establish again the church of God, throughout all the land.

Yea, and regulations were made concerning the law. And their judges, and their chief judges were chosen.

- 48 Και ο λαός του Νεφί άρχισε να ευημερεί πάλι στη χώρα και άρχισαν να πληθύνονται και να γίνονται υπερβολικά ισχυροί πάλι στη χώρα. Και άρχισαν να γίνονται εξαιρετικά πλούσιοι.
- 49 Όμως παρά τα πλούτη τους, ή τη δύναμή τους ή την ευημερία τους, δεν υψώνονταν στην υπερηφάνεια των ματιών τους, ούτε ήταν νωθροί στο να θυμούνται τον Κύριο τον Θεό τους, αλλά ταπειώναν τον εαυτό τους υπερβολικά ενώπιόν Του.
- 50 Μάλιστα, θυμούνταν πόσο σπουδαία πράγματα είχε κάνει γι' αυτούς ο Κύριος, ότι τους είχε λυτρώσει από τον θάνατο και από τα δεσμά και από τις φυλακές και από όλων των ειδών τα βάσανα και τους είχε λυτρώσει από τα χέρια των εχθρών τους.
- 51 Και προσεύχονταν προς τον Κύριο τον Θεό τους συνέχεια, τόσο που ο Κύριος τους ευλόγησε, σύμφωνα με τον λόγο Του, έτσι ώστε έγιναν ισχυροί και ευημερούσαν στη χώρα.
- 52 Και συνέβη ώστε όλα αυτά είχαν γίνει. Και ο Ήλαμαν πέθανε κατά το τριακοστό και πέμπτο έτος της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί.

And the people of Nephi began to prosper again in the land, and began to multiply and to wax exceedingly strong again in the land. And they began to grow exceedingly rich.

But notwithstanding their riches, or their strength, or their prosperity, they were not lifted up in the pride of their eyes; neither were they slow to remember the Lord their God; but they did humble themselves exceedingly before him.

Yea, they did remember how great things the Lord had done for them, that he had delivered them from death, and from bonds, and from prisons, and from all manner of afflictions, and he had delivered them out of the hands of their enemies.

And they did pray unto the Lord their God continually, insomuch that the Lord did bless them, according to his word, so that they did wax strong and prosper in the land.

And it came to pass that all these things were done. And Helaman died, in the thirty and fifth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Άλμα 63

- 1 Και συνέβη ώστε κατά την έναρξη του τριακοστού και έκτου έτους της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί, ο Σιβλόν απέκτησε αυτά τα ιερά πράγματα τα οποία είχαν παραδοθεί στον Ήλαμαν από τον Άλμα.
- 2 Και ήταν δίκαιος άνθρωπος, και βιάδιζε ορθώς ενώπιον του Θεού. Και πρόσεχε να κάνει διαρκώς το καλό, να τηρεί τις εντολές του Κυρίου του Θεού του. Και το ίδιο έκανε και ο αδελφός του.
- 3 Και συνέβη ώστε ο Μορόνι πέθανε επίσης. Και έτσι τελείωσε το τριακοστό και έκτο έτος της βασιλείας των δικαστών.
- 4 Και συνέβη ώστε κατά το τριακοστό και έβδομο έτος της βασιλείας των δικαστών, υπήρχε μία μεγάλη ομάδα ανθρώπων, μέχρι του αριθμού των πέντε χιλιάδων και τετρακοσίων ανδρών, με τις γυναίκες τους και τα παιδιά τους, που ανεχώρησαν από τη γη του Ζαραχέμλα προς τη γη που ήταν προς τα βόρεια.
- 5 Και συνέβη ώστε ο Αγώθ, ων ένας άνθρωπος υπερβολικά περίεργος, πήγε λοιπόν και ναυπήγησε ένα πολύ μεγάλο πλοίο, στα όρια της γης Αφθονίας, δίπλα στη γη Ερήμωση και το έριξε στη δυτική θάλασσα, δίπλα στον στενό λαιμό που οδηγούσε στη γη προς τα βόρεια.
- 6 Και ιδού, ήταν πολλοί από τους Νεφίτες που μπήκαν μέσα σε αυτό και απέπλευσαν με πολλές προμήθειες και με πολλές γυναίκες και παιδιά. Και κατευθύνθηκαν προς τα βόρεια. Και έτσι τελείωσε το τριακοστό και έβδομο έτος.
- 7 Και κατά το τριακοστό και όγδοο έτος, αυτός ο άνθρωπος ναυπήγησε άλλα πλοία. Και το πρώτο πλοίο επίσης επέστρεψε, και πολλοί περισσότεροι άνθρωποι μπήκαν σε αυτό. Και αυτοί επίσης πήραν πολλές προμήθειες και ξεκίνησαν πάλι στη γη προς τα βόρεια.
- 8 Και συνέβη ώστε κανένας δεν άκουσε πια γι' αυτούς. Και υποθέτουμε ότι πνίγηκαν στα βάθη της θάλασσας. Και συνέβη ώστε άλλο ένα πλοίο απέπλευσε επίσης. Και προς τα πού πήγε, δεν γνωρίζουμε.
- 9 Και συνέβη ώστε αυτό το έτος υπήρχαν πολλοί άνθρωποι οι οποίοι πήγαν στη γη προς τα βόρεια. Και έτσι τελείωσε το τριακοστό και όγδοο έτος.

Alma 63

And it came to pass in the commencement of the thirty and sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi, that Shiblón took possession of those sacred things which had been delivered unto Helaman by Alma.

And he was a just man, and he did walk uprightly before God; and he did observe to do good continually, to keep the commandments of the Lord his God; and also did his brother.

And it came to pass that Moroni died also. And thus ended the thirty and sixth year of the reign of the judges.

And it came to pass that in the thirty and seventh year of the reign of the judges, there was a large company of men, even to the amount of five thousand and four hundred men, with their wives and their children, departed out of the land of Zarahemla into the land which was northward.

And it came to pass that Hagoth, he being an exceedingly curious man, therefore he went forth and built him an exceedingly large ship, on the borders of the land Bountiful, by the land Desolation, and launched it forth into the west sea, by the narrow neck which led into the land northward.

And behold, there were many of the Nephites who did enter therein and did sail forth with much provisions, and also many women and children; and they took their course northward. And thus ended the thirty and seventh year.

And in the thirty and eighth year, this man built other ships. And the first ship did also return, and many more people did enter into it; and they also took much provisions, and set out again to the land northward.

And it came to pass that they were never heard of more. And we suppose that they were drowned in the depths of the sea. And it came to pass that one other ship also did sail forth; and whither she did go we know not.

And it came to pass that in this year there were many people who went forth into the land northward. And thus ended the thirty and eighth year.

- 10 Και συνέβη ώστε κατά το τριακοστό και ένατο έτος της βασιλείας των δικαστών, ο Σιβλόν πέθανε επίσης, και ο Κοριάντον είχε πάει στη γη προς τα βόρεια με ένα πλοίο, για να μεταφέρει προμήθειες στους ανθρώπους που είχαν πάει σε εκείνη τη γη.
- 11 Γι' αυτό έγινε σκόπιμο να επιδώσει ο Σιβλόν αυτά τα ιερά πράγματα, πριν από τον θάνατό του, στον υιό του Ήλαμαν, ο οποίος ονομαζόταν Ήλαμαν, έχοντας ονομαστεί με το όνομα του πατέρα του.
- 12 Λοιπόν ιδού, όλα αυτά τα εγχαραγμένα που βρίσκονταν στην κατοχή του Ήλαμαν είχαν γραφεί και αποσταλεί στα τέκνα των ανθρώπων σε όλη τη χώρα, εκτός από τα τμήματα εκείνα που είχε προστάξει ο Άλμα να μη δοθούν.
- 13 Παρά ταύτα, αυτά έπρεπε να τηρούνται ιερά, και να μεταβιβάζονται από τη μία γενεά στην άλλη. Γι' αυτό, αυτόν τον χρόνο, αποδόθηκαν στον Ήλαμαν, πριν από τον θάνατο του Σιβλόν.
- 14 Και συνέβη επίσης ώστε αυτόν το χρόνο υπήρχαν μερικοί αντιφρονούντες που είχαν πάει στους Λαμανίτες. Και αυτοί ξεσηκώθηκαν πάλι σε θυμό εναντίον των Νεφιτών.
- 15 Και επίσης αυτόν τον ίδιο χρόνο, ήλθαν με πολυάριθμο στρατό σε πόλεμο εναντίον των ανθρώπων του Μορονιχά, δηλαδή εναντίον του στρατού του Μορονιχά, από τον οποίο νικήθηκαν και εκδιώχθηκαν πάλι πίσω στα δικά τους εδάφη, αφού υπέστησαν μεγάλες απώλειες.
- 16 Και έτσι τελείωσε το τριακοστό και ένατο έτος της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί.
- 17 Και έτσι τελείωσε το χρονικό του Άλμα και του Ήλαμαν του υιού του, και επίσης του Σιβλόν, ο οποίος ήταν υιός του.

And it came to pass in the thirty and ninth year of the reign of the judges, Shiblon died also, and Corianton had gone forth to the land northward in a ship, to carry forth provisions unto the people who had gone forth into that land.

Therefore it became expedient for Shiblon to confer those sacred things, before his death, upon the son of Helaman, who was called Helaman, being called after the name of his father.

Now behold, all those engravings which were in the possession of Helaman were written and sent forth among the children of men throughout all the land, save it were those parts which had been commanded by Alma should not go forth.

Nevertheless, these things were to be kept sacred, and handed down from one generation to another; therefore, in this year, they had been conferred upon Helaman, before the death of Shiblon.

And it came to pass also in this year that there were some dissenters who had gone forth unto the Lamanites; and they were stirred up again to anger against the Nephites.

And also in this same year they came down with a numerous army to war against the people of Moronihah, or against the army of Moronihah, in the which they were beaten and driven back again to their own lands, suffering great loss.

And thus ended the thirty and ninth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And thus ended the account of Alma, and Helaman his son, and also Shiblon, who was his son.

Το Βιβλίο του Ήλαμαν

Χρονικό των Νεφιτών. Οι πόλεμοι και οι διχόνοιες τους και οι διαφωνίες τους. Όπως επίσης και οι προφητείες πολλών αγίων προφητών, πριν από τον ερχομό του Χριστού, σύμφωνα με τα χρονικά του Ήλαμαν, ο οποίος ήταν ο υιός του Ήλαμαν, όπως επίσης και σύμφωνα με τα χρονικά των υιών του, και μέχρι τον ερχομό του Χριστού. Επίσης πολλοί από τους Λαμανίτες μεταστρέφονται. Αφήγηση της μεταστροφής τους. Αφήγηση της χρηστότητας των Λαμανιτών και της κακίας και των βδελυγμάτων των Νεφιτών, σύμφωνα με το χρονικό του Ήλαμαν και των υιών του, και μέχρι τον ερχομό του Χριστού, το οποίο λέγεται το βιβλίο του Ήλαμαν και ούτω καθεξής.

Ήλαμαν 1

- 1 Και τώρα ιδού, συνέβη ώστε κατά την έναρξη του τεσσαρακοστού έτους της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί, άρχισε να υπάρχει μία σοβαρή δυσκολία ανάμεσα στον λαό των Νεφιτών.
- 2 Γιατί ιδού, ο Παχόραν είχε πεθάνει και είχε πάει στον δρόμο όλης της γης. Γι' αυτό, άρχισε μια σοβαρή διχόνοια σχετικά με το ποιος ανάμεσα στους αδελφούς, που ήταν υιοί του Παχόραν, έπρεπε να έχει τη δικαστική έδρα.
- 3 Λοιπόν αυτά είναι τα ονόματά τους των οποίων διεκδικούσαν τη δικαστική έδρα, που έκαναν επίσης τον λαό να αντιμάχεται: ο Παχόραν, ο Παάνκι και ο Πακουμενί.
- 4 Λοιπόν αυτοί δεν είναι όλοι οι υιοί του Παχόραν (διότι είχε πολλούς), όμως αυτοί είναι εκείνοι που διαμάχονταν για τη δικαστική έδρα. Γι' αυτό, προκάλεσαν τρεις διαιρέσεις ανάμεσα στον λαό.
- 5 Παρά ταύτα, συνέβη ώστε ο Παχόραν ορίστηκε με την ψήφο του λαού να είναι ο αρχιδικαστής και κυβερνήτης του λαού του Νεφί.
- 6 Και συνέβη ώστε ο Πακουμενί, όταν είδε ότι δεν μπορούσε να πάρει τη δικαστική έδρα, ενώθη με την ψήφο του λαού.

The Book of Helaman

An account of the Nephites. Their wars and contentions, and their dissensions. And also the prophecies of many holy prophets, before the coming of Christ, according to the records of Helaman, who was the son of Helaman, and also according to the records of his sons, even down to the coming of Christ. And also many of the Lamanites are converted. An account of their conversion. An account of the righteousness of the Lamanites, and the wickedness and abominations of the Nephites, according to the record of Helaman and his sons, even down to the coming of Christ, which is called the book of Helaman, and so forth.

Helaman 1

And now behold, it came to pass in the commencement of the fortieth year of the reign of the judges over the people of Nephi, there began to be a serious difficulty among the people of the Nephites.

For behold, Pahoran had died, and gone the way of all the earth; therefore there began to be a serious contention concerning who should have the judgment-seat among the brethren, who were the sons of Pahoran.

Now these are their names who did contend for the judgment-seat, who did also cause the people to contend: Pahoran, Paanchi, and Pacumeni.

Now these are not all the sons of Pahoran (for he had many), but these are they who did contend for the judgment-seat; therefore, they did cause three divisions among the people.

Nevertheless, it came to pass that Pahoran was appointed by the voice of the people to be chief judge and a governor over the people of Nephi.

And it came to pass that Pacumeni, when he saw that he could not obtain the judgment-seat, he did unite with the voice of the people.

- 7 Ὅμως ἰδοῦ, ὁ Παάνκι ὅπως καὶ ἐκεῖνο τὸ τμήμα τοῦ λαοῦ ποῦ ἐπιθυμοῦσε νὰ εἶναι αὐτός ὁ κυβερνήτης τους ἦταν υπερβολικὰ ὀργισμένος. Γι' αὐτὸ ἦταν ἑτοιμὸς νὰ κολακεύσει αὐτούς τους ἀνθρώπους γιὰ νὰ ξεσηκωθοῦν σὲ ἀνταρσία ἐναντίον των ἀδελφῶν τους.
- 8 Καὶ συνέβη ὥστε καθὼς ἐτοιμαζόταν νὰ το κάνει αὐτὸ, ἰδοῦ, συνελήφθη καὶ δικάστηκε σύμφωνα με τὴν ψήφο τοῦ λαοῦ καὶ καταδικάστηκε σὲ θάνατο· διότι εἶχε ξεσηκώσει ἀνταρσία καὶ ἐπεδίωκε νὰ καταστρέψει τὴν ἐλευθερία τοῦ λαοῦ.
- 9 Τώρα ὅταν ἐκεῖνοι οἱ ἄνθρωποι ποῦ ἐπιθυμοῦσαν νὰ γίνῃ αὐτὸς κυβερνήτης τους εἶδαν ὅτι καταδικάστηκε σὲ θάνατο, ἀρα θυμώσαν, καὶ ἰδοῦ, ἐστεῖλαν κάποιον Κισκουμέν, στὴ δικαστικὴ ἐδρα τοῦ Παχόραν, καὶ δολοφόνησε τὸν Παχόραν καθὼς καθόταν ἐπάνω στὴ δικαστικὴ ἐδρα.
- 10 Καὶ τὸν κυνήγησαν οἱ ὑπηρέτες τοῦ Παχόραν, ὁμῶς ἰδοῦ, τόσο γρήγορη ἦταν ἡ φυγὴ τοῦ Κισκουμέν, ὥστε κανένας ἀνδρὰς δὲν μπόρεσε νὰ τὸν προφτάσει.
- 11 Καὶ πῆγε σὲ αὐτούς ποῦ τὸν ἐστεῖλαν, καὶ ὅλοι τους εἰσῆλθαν σὲ μία διαθήκη, μάλιστα, ὀρκιζόμενοι στὸν αἰώνιο Δημιουργό τους, ὅτι δὲν θὰ ἔλεγαν σὲ κανέναν πῶς ὁ Κισκουμέν εἶχε δολοφονήσει τὸν Παχόραν.
- 12 Γι' αὐτὸ, ὁ λαὸς τοῦ Νεφί δὲν γινώρισε τὸν Κισκουμέν, γιὰτὶ εἶχε μεταμφιεστῆ τὴν ὥρα ποῦ δολοφόνησε τὸν Παχόραν. Καὶ ὁ Κισκουμέν καὶ ἡ συμμορία του, ποῦ εἶχαν συνάψει διαθήκη μαζί του, ἀναμίχθηκαν με τὸν λαό, κατὰ τρόπο ποῦ ὅλοι τους δὲν μπορούσαν νὰ βρεθοῦν. Ὅμως ὅσοι βρέθηκαν καταδικάστηκαν σὲ θάνατο.
- 13 Καὶ τώρα ἰδοῦ, ὁ Πακουμενί ὀρίστηκε, σύμφωνα με τὴν ψήφο τοῦ λαοῦ, νὰ γίνῃ ἀρχιδικαστὴς καὶ κυβερνήτης τοῦ λαοῦ, νὰ βασιλεύῃ στὴ θέση τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Παχόραν. Καὶ ἦταν σύμφωνα με τὸ δικαίωμά του. Καὶ ὅλα αὐτὰ ἐγίναν κατὰ τὸ τεσσαρακοστὸ ἔτος τῆς βασιλείας των δικαστῶν, καὶ τελείωσε.
- 14 Καὶ συνέβη ὥστε κατὰ τὸ τεσσαρακοστὸ καὶ πρῶτο ἔτος τῆς βασιλείας των δικαστῶν, οἱ Λαμανῖτες εἶχαν συγκεντρώσει ἓναν ἀναρίθμητο στρατὸ ἀπὸ ἀνδρες καὶ τους ὅπλισαν με σπαθιά καὶ με γιαταγάνια καὶ με τόξα καὶ με βέλη καὶ με περικεφαλαίες καὶ με θώρακες καὶ με κάθε λογῆς ἀσπίδες ὅλων των εἰδῶν.

But behold, Paanchi, and that part of the people that were desirous that he should be their governor, was exceedingly wroth; therefore, he was about to flatter away those people to rise up in rebellion against their brethren.

And it came to pass as he was about to do this, behold, he was taken, and was tried according to the voice of the people, and condemned unto death; for he had raised up in rebellion and sought to destroy the liberty of the people.

Now when those people who were desirous that he should be their governor saw that he was condemned unto death, therefore they were angry, and behold, they sent forth one Kishkumen, even to the judgment-seat of Pahoran, and murdered Pahoran as he sat upon the judgment-seat.

And he was pursued by the servants of Pahoran; but behold, so speedy was the flight of Kishkumen that no man could overtake him.

And he went unto those that sent him, and they all entered into a covenant, yea, swearing by their everlasting Maker, that they would tell no man that Kishkumen had murdered Pahoran.

Therefore, Kishkumen was not known among the people of Nephi, for he was in disguise at the time that he murdered Pahoran. And Kishkumen and his band, who had covenanted with him, did mingle themselves among the people, in a manner that they all could not be found; but as many as were found were condemned unto death.

And now behold, Pacumeni was appointed, according to the voice of the people, to be a chief judge and a governor over the people, to reign in the stead of his brother Pahoran; and it was according to his right. And all this was done in the fortieth year of the reign of the judges; and it had an end.

And it came to pass in the forty and first year of the reign of the judges, that the Lamanites had gathered together an innumerable army of men, and armed them with swords, and with cimeters and with bows, and with arrows, and with head-plates, and with breast-plates, and with all manner of shields of every kind.

- 15 Και κατέβηκαν πάλι για να στήσουν μάχη κατά των Νεφιτών. Και ηγείτο αυτών ένας άνδρας του οποίου το όνομα ήταν Κοριάντουμουρ, και ήταν απόγονος του Ζαραχέμλα, και ήταν αντιφρονών από τους Νεφίτες, και ήταν σωματώδης και ισχυρός άνδρας.
- 16 Γι' αυτό, ο βασιλιάς των Λαμανιτών, του οποίου το όνομα ήταν Τουμπάλοθ, που ήταν ο υιός του Αμμωρών, υποθέτοντας ότι ο Κοριάντουμουρ, που ήταν ισχυρός άνδρας, θα μπορούσε να σταθεί εναντίον των Νεφιτών, με τη δύναμή του και επίσης με τη μεγάλη του σοφία, τόσο ώστε στέλνοντας αυτόν θα υπερίσχυε των Νεφιτών —
- 17 Γι' αυτό τους ξεσήκωσε σε θυμό και συγκέντρωσε τα στρατεύματά του και όρισε τον Κοριάντουμουρ να είναι ηγέτης τους, και έκανε ώστε να πορευτούν προς τη γη του Ζαραχέμλα για να δώσουν μάχη κατά των Νεφιτών.
- 18 Και συνέβη ώστε εξαιτίας της πολλής διχόνοιας και της πολλής δυσκολίας στην κυβέρνηση, δεν είχαν διατηρήσει αρκετούς φρουρούς στη γη του Ζαραχέμλα, διότι είχαν υποθέσει ότι οι Λαμανίτες δεν τολμούσαν να έλθουν μέσα στην καρδιά των εδαφών τους για να επιτεθούν σε αυτήν τη σπουδαία πόλη Ζαραχέμλα.
- 19 Όμως συνέβη ώστε ο Κοριάντουμουρ προήλασε επικεφαλής της πολυάριθμης στρατιάς του, και επετέθη στους κατοίκους της πόλης, και η προέλασή τους έγινε με τόσο υπερβολικά μεγάλη ταχύτητα, ώστε δεν υπήρχε χρόνος για τους Νεφίτες να συγκεντρώσουν τα στρατεύματά τους.
- 20 Γι' αυτό, ο Κοριάντουμουρ σκότωσε τη φρουρά στην είσοδο της πόλης και προήλασε με όλο τον στρατό του μέσα στην πόλη και σκότωναν όλους όσους τους εναντιώνονταν, τόσο ώστε κατέλαβαν ολόκληρη την πόλη.
- 21 Και συνέβη ώστε ο Πακουμενί, ο οποίος ήταν ο αρχιδικαστής, τράπηκε σε φυγή εμπρός στον Κοριάντουμουρ και μέχρι τα τείχη της πόλης. Και συνέβη ώστε ο Κοριάντουμουρ τον κτύπησε στον τοίχο, τόσο ώστε πέθανε. Και έτσι τελείωσαν οι ημέρες του Πακουμενί.

And they came down again that they might pitch battle against the Nephites. And they were led by a man whose name was Coriantumr; and he was a descendant of Zarahemla; and he was a dissenter from among the Nephites; and he was a large and a mighty man.

Therefore, the king of the Lamanites, whose name was Tubaloth, who was the son of Ammoron, supposing that Coriantumr, being a mighty man, could stand against the Nephites, with his strength and also with his great wisdom, insomuch that by sending him forth he should gain power over the Nephites—

Therefore he did stir them up to anger, and he did gather together his armies, and he did appoint Coriantumr to be their leader, and did cause that they should march down to the land of Zarahemla to battle against the Nephites.

And it came to pass that because of so much contention and so much difficulty in the government, that they had not kept sufficient guards in the land of Zarahemla; for they had supposed that the Lamanites durst not come into the heart of their lands to attack that great city Zarahemla.

But it came to pass that Coriantumr did march forth at the head of his numerous host, and came upon the inhabitants of the city, and their march was with such exceedingly great speed that there was no time for the Nephites to gather together their armies.

Therefore Coriantumr did cut down the watch by the entrance of the city, and did march forth with his whole army into the city, and they did slay every one who did oppose them, insomuch that they did take possession of the whole city.

And it came to pass that Pacumeni, who was the chief judge, did flee before Coriantumr, even to the walls of the city. And it came to pass that Coriantumr did smite him against the wall, insomuch that he died. And thus ended the days of Pacumeni.

- 22 Και τότε, όταν είδε ο Κοριάντουμουρ ότι κατείχε την πόλη του Ζαραχέμλα, και είδε ότι οι Νεφίτες είχαν τραπεί σε φυγή μπροστά τους, και είχαν σκοτωθεί και είχαν πιαστεί και είχαν ριχτεί στη φυλακή, και αυτός είχε αποκτήσει την κατοχή του ισχυρότερου οχυρού σε όλη τη χώρα, η καρδιά του πήρε θάρρος, τόσο πολύ που ετοιμαζόταν να επιτεθεί σε όλη τη χώρα.
- 23 Λοιπόν δεν παρέμεινε στη γη του Ζαραχέμλα, αλλά προήλασε με πολύ στρατό ακόμη και προς την πόλη Αφθονία, επειδή το είχε πάρει απόφαση να προχωρήσει και να ανοίξει τον δρόμο του με το σπαθί του, για να κατακτήσει τα βόρεια τμήματα της χώρας.
- 24 Και, υποθέτοντας ότι η μεγαλύτερή τους δύναμη ήταν στο κέντρο της χώρας, προχώρησε, χωρίς να τους δώσει χρόνο να συγκεντρωθούν παρά μόνο σε μικρά σώματα. Και με αυτόν τον τρόπο έπεσαν επάνω τους και τους έριχναν κάτω στη γη.
- 25 Όμως ιδού, αυτή η προέλαση του Κοριάντουμουρ στο κέντρο της χώρας έδωσε στον Μορονιχά μεγάλο πλεονέκτημα επ' αυτών, παρά τον τόσο μεγάλο αριθμό των Νεφιτών που είχαν σκοτωθεί.
- 26 Γιατί ιδού, ο Μορονιχά είχε υποθέσει ότι οι Λαμανίτες δεν θα τολμούσαν να έλθουν στο κέντρο της χώρας, αλλά ότι θα επιτίθεντο στις πόλεις ολόγυρα στα σύνορα, όπως είχαν κάνει μέχρι τώρα. Γι' αυτό ο Μορονιχά είχε κάνει ώστε τα ισχυρά στρατεύματά τους να διατηρήσουν εκείνα τα τμήματα ολόγυρα στα σύνορα.
- 27 Όμως ιδού, οι Λαμανίτες δεν φοβήθηκαν σύμφωνα με την επιθυμία του, αλλά είχαν έλθει στο κέντρο της χώρας, και είχαν πάρει την πρωτεύουσα που ήταν η πόλη του Ζαραχέμλα, και πορεύονταν μέσα από τα πιο πρωτεύοντα σημεία της χώρας, κατασφάζοντας τον λαό, τόσο άνδρες, όσο γυναίκες και παιδιά, κατακτώντας πολλές πόλεις και πολλά οχυρά.
- 28 Όμως όταν ο Μορονιχά το ανακάλυψε αυτό, αμέσως έστειλε τον Λεχί με στρατό ολόγυρα, να τους προφτάσουν προτού να έλθουν στη γη Αφθονία.
- 29 Και έτσι έκανε. Και τους πρόφτασε προτού έλθουν στη γη Αφθονία και τους έδωσε μάχη, τόσο ώστε άρχισαν να υποχωρούν προς τη γη του Ζαραχέμλα.

And now when Coriantumr saw that he was in possession of the city of Zarahemla, and saw that the Nephites had fled before them, and were slain, and were taken, and were cast into prison, and that he had obtained the possession of the strongest hold in all the land, his heart took courage insomuch that he was about to go forth against all the land.

And now he did not tarry in the land of Zarahemla, but he did march forth with a large army, even towards the city of Bountiful; for it was his determination to go forth and cut his way through with the sword, that he might obtain the north parts of the land.

And, supposing that their greatest strength was in the center of the land, therefore he did march forth, giving them no time to assemble themselves together save it were in small bodies; and in this manner they did fall upon them and cut them down to the earth.

But behold, this march of Coriantumr through the center of the land gave Moronihah great advantage over them, notwithstanding the greatness of the number of the Nephites who were slain.

For behold, Moronihah had supposed that the Lamanites durst not come into the center of the land, but that they would attack the cities round about in the borders as they had hitherto done; therefore Moronihah had caused that their strong armies should maintain those parts round about by the borders.

But behold, the Lamanites were not frightened according to his desire, but they had come into the center of the land, and had taken the capital city which was the city of Zarahemla, and were marching through the most capital parts of the land, slaying the people with a great slaughter, both men, women, and children, taking possession of many cities and of many strongholds.

But when Moronihah had discovered this, he immediately sent forth Lehi with an army round about to head them before they should come to the land Bountiful.

And thus he did; and he did head them before they came to the land Bountiful, and gave unto them battle, insomuch that they began to retreat back towards the land of Zarahemla.

30 Και συνέβη ώστε ο Μορονιχά τους πρόφθασε στην οπισθοχώρησή τους και τους έδωσε μάχη, τόσο ώστε έγινε μια υπερβολικά αιματηρή μάχη. Μάλιστα, πολλοί σκοτώθηκαν, και μέσα στον αριθμό των σκοτωμένων βρέθηκε και ο Κοριάντουμουρ.

31 Και τώρα, ιδού, οι Λαμανίτες δεν μπορούσαν να υποχωρήσουν πουθενά, ούτε στα βόρεια, ούτε στα νότια, ούτε στα ανατολικά, ούτε στα δυτικά, διότι ήταν περικυκλωμένοι από κάθε πλευρά από τους Νεφίτες.

32 Και έτσι σφήνωσε ο Κοριάντουμουρ τους Λαμανίτες στο μέσο των Νεφιτών, τόσο ώστε βρέθηκαν στα χέρια των Νεφιτών, και αυτός ο ίδιος σκοτώθηκε, και οι Λαμανίτες παραδόθηκαν στα χέρια των Νεφιτών.

33 Και συνέβη ώστε ο Μορονιχά ανακατέλαβε την πόλη του Ζαραχέμλα και φρόντισε ώστε οι Λαμανίτες που είχαν πιαστεί αιχμάλωτοι να αποχωρήσουν από τη χώρα εν ειρήνη.

34 Και έτσι τελείωσε το τεσσαρακοστό και πρώτο έτος της βασιλείας των δικαστών.

And it came to pass that Moronihah did head them in their retreat, and did give unto them battle, inso-much that it became an exceedingly bloody battle; yea, many were slain, and among the number who were slain Coriantumr was also found.

And now, behold, the Lamanites could not retreat either way, neither on the north, nor on the south, nor on the east, nor on the west, for they were surrounded on every hand by the Nephites.

And thus had Coriantumr plunged the Lamanites into the midst of the Nephites, insomuch that they were in the power of the Nephites, and he himself was slain, and the Lamanites did yield themselves into the hands of the Nephites.

And it came to pass that Moronihah took possession of the city of Zarahemla again, and caused that the Lamanites who had been taken prisoners should depart out of the land in peace.

And thus ended the forty and first year of the reign of the judges.

Ἡλαμαν 2

- 1 Και συνέβη ὥστε κατὰ το τεσσαρακοστό και δεύτερο ἔτος της βασιλείας των δικαστῶν, αφού εἶχε εδραιώσει πάλι ο Μορονιχά την ειρήνη μεταξύ των Νεφιτῶν και των Λαμανιτῶν, ἰδοῦ, δεν υπήρχε κανένας για να αναλάβει τη δικαστική ἔδρα. Γι' αυτό, ἄρχισε διχόνοια ἀνάμεσα στον λαό σχετικά με το ποιος ἔπρεπε να αναλάβει τη δικαστική ἔδρα.
- 2 Και συνέβη ὥστε ο Ἡλαμαν, ο οποίος ἦταν υἱός του Ἡλαμαν, ορίστηκε για να αναλάβει τη δικαστική ἔδρα, με την ψήφο του λαοῦ.
- 3 Ὅμως ἰδοῦ, ο Κισκουμέν, ο οποίος εἶχε δολοφονήσει τον Παχόραν, ἐνέδρευε για να καταστρέψει και τον Ἡλαμαν. Και υποστηρίχθηκε ἀπὸ τη συμμορία του, αυτοὶ που εἶχαν συνάψει διαθήκη ὅτι κανένας δεν ἔπρεπε να μάθει την κακία του.
- 4 Γιατί υπήρχε κάποιος Γαδιάντον, ο οποίος ἦταν υπερβολικὰ ἐπιδέξιος στα πολλὰ λόγια, ἐπίσης και στα τεχνάσματά του, για να συνεχίσει το μυστικὸ ἔργο του φόνου και της ληστείας. Γι' αὐτὸ ἐγένε ο ηγέτης της συμμορίας του Κισκουμέν.
- 5 Γι' αὐτὸ, τους κολάκευε αυτοὺς, ἐπίσης και τον Κισκουμέν, ὅτι αν τον ἐβαζαν αὐτὸν στη δικαστικὴ ἔδρα, θα χάριζε σε αυτοὺς που ἀνήκαν στη συμμορία του ὅτι θα μπορούσαν να τοποθετηθοῦν με κύρος και ἐξουσία ἐπὶ του λαοῦ. Γι' αὐτὸ ο Κισκουμέν ἐπεδίωκε να καταστρέψει τον Ἡλαμαν.
- 6 Και συνέβη ὥστε καθὼς πῆγαινε προς τη δικαστικὴ ἔδρα για να καταστρέψει τον Ἡλαμαν, ἰδοῦ, ἓνας ἀπὸ τους υπηρέτες του Ἡλαμαν, που ἦταν ἔξω τη νύχτα και εἶχε ἀποκτήσει, με μεταμφίεση, γνώση αὐτῶν των σχεδίων που εἶχαν καταστρωθεῖ ἀπὸ αὐτὴν τη συμμορία για να καταστρέψουν τον Ἡλαμαν —
- 7 Και συνέβη ὥστε συνάντησε τον Κισκουμέν, και του ἔδωσε ἓνα σημεῖο. Γι' αὐτὸ, ο Κισκουμέν του ἔκανε γνωστὸ το ἀντικείμενο της ἐπιθυμίας του, ζητώντας του να τον οδηγήσει στη δικαστικὴ ἔδρα για να δολοφονήσει τον Ἡλαμαν.

Helaman 2

And it came to pass in the forty and second year of the reign of the judges, after Moronihah had established again peace between the Nephites and the Lamanites, behold there was no one to fill the judgment-seat; therefore there began to be a contention again among the people concerning who should fill the judgment-seat.

And it came to pass that Helaman, who was the son of Helaman, was appointed to fill the judgment-seat, by the voice of the people.

But behold, Kishkumen, who had murdered Pahoran, did lay wait to destroy Helaman also; and he was upheld by his band, who had entered into a covenant that no one should know his wickedness.

For there was one Gadianton, who was exceedingly expert in many words, and also in his craft, to carry on the secret work of murder and of robbery; therefore he became the leader of the band of Kishkumen.

Therefore he did flatter them, and also Kishkumen, that if they would place him in the judgment-seat he would grant unto those who belonged to his band that they should be placed in power and authority among the people; therefore Kishkumen sought to destroy Helaman.

And it came to pass as he went forth towards the judgment-seat to destroy Helaman, behold one of the servants of Helaman, having been out by night, and having obtained, through disguise, a knowledge of those plans which had been laid by this band to destroy Helaman—

And it came to pass that he met Kishkumen, and he gave unto him a sign; therefore Kishkumen made known unto him the object of his desire, desiring that he would conduct him to the judgment-seat that he might murder Helaman.

8 Και όταν ο υπηρέτης του Ήλαμαν είχε μάθει τα ενδόμυχα του Κισκουμέν, και το πώς ήταν αντικειμενικός του σκοπός να δολοφονήσει, και επίσης ότι ήταν ο αντικειμενικός σκοπός όλων όσων ανήκαν στη συμμορία του να δολοφονούν και να ληστεύουν και να αποκτήσουν δύναμη, (και αυτό ήταν το μυστικό τους σχέδιο και η συνωμοσία τους) ο υπηρέτης του Ήλαμαν είπε στον Κισκουμέν: Ας πάμε στη δικαστική έδρα.

9 Λοιπόν αυτό ευχαρίστησε τον Κισκουμέν υπερβολικά, επειδή νόμισε ότι θα πραγματοποιούσε το σχέδιό του. Όμως ιδού, ο υπηρέτης του Ήλαμαν, καθώς προχωρούσαν προς τη δικαστική έδρα, μαχαίρωσε τον Κισκουμέν και μάλιστα στην καρδιά, ώστε εκείνος έπεσε νεκρός χωρίς άχνα. Και έτρεξε και είπε στον Ήλαμαν όλα όσα είχε δει και ακούσει και πράξει.

10 Και συνέβη ώστε ο Ήλαμαν έστειλε να πιάσει αυτήν τη συμμορία ληστών και μυστικών δολοφόνων, για να εκτελεσθούν σύμφωνα με τον νόμο.

11 Όμως ιδού, όταν έμαθε ο Γαδιάντον ότι ο Κισκουμέν δεν επέστρεψε, φοβήθηκε μήπως καταστραφεί. Γι' αυτό φρόντισε ώστε η συμμορία του να τον ακολουθήσει. Και έφυγαν μακριά, έξω από τη χώρα, από ένα μυστικό δρόμο, μέσα στην έρημο. Και έτσι, όταν έστειλε ο Ήλαμαν για να τους πιάσουν, δεν μπόρεσαν να τους βρουν πουθενά.

12 Και θα λεχθούν περισσότερα γι' αυτόν το Γαδιάντον στο μέλλον. Και έτσι τελείωσε το τεσσαρακοστό και δεύτερο έτος της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί.

13 Και ιδού, στο τέλος αυτού του βιβλίου θα δείτε ότι αυτός ο Γαδιάντον κατέληξε στην ανατροπή, μάλιστα, σχεδόν την ολοκληρωτική καταστροφή του λαού του Νεφί.

14 Ιδού, δεν εννοώ το τέλος του βιβλίου του Ήλαμαν, αλλά εννοώ το τέλος του βιβλίου του Νεφί, από το οποίο έχω πάρει όλη την αφήγηση την οποία έχω γράψει.

And when the servant of Helaman had known all the heart of Kishkumen, and how that it was his object to murder, and also that it was the object of all those who belonged to his band to murder, and to rob, and to gain power, (and this was their secret plan, and their combination) the servant of Helaman said unto Kishkumen: Let us go forth unto the judgment-seat.

Now this did please Kishkumen exceedingly, for he did suppose that he should accomplish his design; but behold, the servant of Helaman, as they were going forth unto the judgment-seat, did stab Kishkumen even to the heart, that he fell dead without a groan. And he ran and told Helaman all the things which he had seen, and heard, and done.

And it came to pass that Helaman did send forth to take this band of robbers and secret murderers, that they might be executed according to the law.

But behold, when Gadianton had found that Kishkumen did not return he feared lest that he should be destroyed; therefore he caused that his band should follow him. And they took their flight out of the land, by a secret way, into the wilderness; and thus when Helaman sent forth to take them they could nowhere be found.

And more of this Gadianton shall be spoken hereafter. And thus ended the forty and second year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And behold, in the end of this book ye shall see that this Gadianton did prove the overthrow, yea, almost the entire destruction of the people of Nephi.

Behold I do not mean the end of the book of Helaman, but I mean the end of the book of Nephi, from which I have taken all the account which I have written.

Ἡλαμαν 3

- 1 Και τώρα συνέβη ὥστε κατὰ το τεσσαρακοστό και τρίτο ἔτος της βασιλείας των δικαστῶν, δεν υπήρχε διχόνοια ανάμεσα στον λαό του Νεφί εκτός ἀπό λίγη υπερηφάνεια που ἦταν στην εκκλησία, το οποίο προκάλεσε μικρές διαφωνίες ανάμεσα στον λαό, τα οποία θέματα τακτοποιήθηκαν κατὰ το τέλος του τεσσαρακοστού και τρίτου ἔτους.
- 2 Και δεν υπήρχε διχόνοια ανάμεσα στον λαό κατὰ το τεσσαρακοστό και τέταρτο ἔτος ούτε υπήρχε πολλή διχόνοια κατὰ το τεσσαρακοστό και πέμπτο ἔτος.
- 3 Και συνέβη ὥστε κατὰ το τεσσαρακοστό και ἕκτο ἔτος, μάλιστα, υπήρχε πολλή διχόνοια και πολλές διαφωνίες, ως ἀποτέλεσμα του ὅτι υπήρχαν πολλοί που ἀναχώρησαν ἀπό τη γη του Ζαραχέμλα, και πήγαν στη χώρα προς τα βόρεια, για να κληρονομήσουν τη χώρα.
- 4 Και ταξίδεψαν σε μια υπερβολικά μεγάλη ἀπόσταση, τόσο που ἐφθασαν σε μεγάλες ποσότητες νερού και πολλούς ποταμούς.
- 5 Μάλιστα, και διασκορπίστηκαν σε ὅλα τα μέρη της χώρας, μέσα σε ὅσα μέρη που δεν ἦταν ἐρημωμένα και χωρίς ξυλεία, ἐξαιτίας των πολλῶν κατοίκων που εἶχαν πρωτύτερα κληρονομήσει τη χώρα.
- 6 Και τώρα κανένα μέρος της χώρας δεν ἦταν ἐρημωμένο, εκτός ἀν ἐπρόκειτο για ξυλεία. Ὅμως ἐξαιτίας της τόσο μεγάλης καταστροφῆς του λαοῦ που εἶχε πρωτύτερα κατοικήσει τη χώρα, ονομάσθηκε ἐρήμωση.
- 7 Και ἐπειδὴ ἐκεῖ υπήρχε μόνον λίγη ξυλεία ἐπάνω στο πρόσωπο της γης, ἐντούτοις, οἱ ἄνθρωποι που πήγαν ἐκεῖ ἐγιναν υπερβολικά εἰδήμονες στην ἐπεξεργασία κονιάς· γι' αὐτό ἐχτιζαν σπίτια ἀπό κονία, στα οποία κατοικούσαν.
- 8 Και συνέβη ὥστε πληθύνθηκαν και ἀπλώθηκαν και προχώρησαν ἀπό τη γη προς τα νότια μέχρι τη γη προς τα βόρεια, και ἀπλώθηκαν τόσο πολύ που ἄρχισαν να καλύπτουν το πρόσωπο ὅλης της γης, ἀπό τη θάλασσα νότια μέχρι τη θάλασσα βόρεια, ἀπό τη θάλασσα δυτικά μέχρι τη θάλασσα ἀνατολικά.

Helaman 3

And now it came to pass in the forty and third year of the reign of the judges, there was no contention among the people of Nephi save it were a little pride which was in the church, which did cause some little dissensions among the people, which affairs were settled in the ending of the forty and third year.

And there was no contention among the people in the forty and fourth year; neither was there much contention in the forty and fifth year.

And it came to pass in the forty and sixth, yea, there was much contention and many dissensions; in the which there were an exceedingly great many who departed out of the land of Zarahemla, and went forth unto the land northward to inherit the land.

And they did travel to an exceedingly great distance, insomuch that they came to large bodies of water and many rivers.

Yea, and even they did spread forth into all parts of the land, into whatever parts it had not been rendered desolate and without timber, because of the many inhabitants who had before inherited the land.

And now no part of the land was desolate, save it were for timber; but because of the greatness of the destruction of the people who had before inhabited the land it was called desolate.

And there being but little timber upon the face of the land, nevertheless the people who went forth became exceedingly expert in the working of cement; therefore they did build houses of cement, in the which they did dwell.

And it came to pass that they did multiply and spread, and did go forth from the land southward to the land northward, and did spread insomuch that they began to cover the face of the whole earth, from the sea south to the sea north, from the sea west to the sea east.

9 Και οι άνθρωποι που ήταν στη χώρα προς τα βόρεια κατοικούσαν σε σκηνές, και σε σπίτια από κονία, και άφηναν οποιοδήποτε δένδρο φύτρωνε επάνω στο πρόσωπο της γης να μεγαλώσει, ώστε εν καιρώ να έχουν ξυλεία για να κτίζουν τα σπίτια τους, μάλιστα, τις πόλεις τους, και τους ναούς τους, και τις συναγωγές τους και τα αγιαστήριά τους και όλων των ειδών τα κτήριά τους.

10 Και συνέβη ώστε καθώς η ξυλεία ήταν υπερβολικά σπάνια στη χώρα προς τα βόρεια, έστελναν πολλή μέσω πλοίων.

11 Και έτσι παρείχαν τη δυνατότητα στον λαό στη χώρα προς τα βόρεια να μπορέσει να κτίσει πολλές πόλεις, και από ξύλο και από κονία.

12 Και συνέβη ώστε υπήρχαν πολλοί από τον λαό του Αμμών, που ήταν Λαμανίτες εκ γενετής, που πήγαν επίσης μέσα σε αυτήν τη χώρα.

13 Και τώρα υπάρχουν πολλά χρονικά που κρατήθηκαν για τα τεκταινόμενα του λαού αυτού, από πολλούς από αυτούς τους ανθρώπους, τα οποία είναι ειδικά και πολύ μεγάλα, σχετικά με αυτούς.

14 Όμως ιδού, ούτε ένα εκατοστό από τα τεκταινόμενα αυτού του λαού, μάλιστα, το ιστορικό των Λαμανιτών και των Νεφιτών, και τους πολέμους τους και τις διχόνοιες και τις διαφωνίες, και τα κηρύγματά τους, και τις προφητείες τους και τις ναυτολογήσεις τους και τις ναυπηγήσεις τους, και τις οικοδομήσεις των ναών τους και των συναγωγών τους και των αγιαστηρίων τους, και τη χρηστότητά τους και την κακία τους και τις δολοφονίες τους και τις ληστείες τους και τις λεηλασίες τους, και όλα τα είδη των βδελυγμάτων τους και των πορνειών τους, δεν μπορεί να συμπεριληφθεί σε αυτό το έργο.

15 Όμως ιδού, υπάρχουν πολλά βιβλία και πολλά χρονικά όλων των ειδών, και αυτά έχουν τηρηθεί κυρίως από τους Νεφίτες.

16 Και έχουν μεταβιβαστεί από γενεά σε γενεά από τους Νεφίτες, μέχρι που έχουν πέσει σε παράβαση και έχουν δολοφονηθεί, λεηλατηθεί και κυνηγηθεί και εκδιωχθεί και θανατωθεί, και διασκορπιστεί επάνω στο πρόσωπο της γης, και αναμειχθεί με τους Λαμανίτες μέχρι που δεν ονομάζονται πλέον Νεφίτες, έχοντας γίνει άνομοι και άγριοι και θηριώδεις, μάλιστα, έχοντας γίνει Λαμανίτες.

And the people who were in the land northward did dwell in tents, and in houses of cement, and they did suffer whatsoever tree should spring up upon the face of the land that it should grow up, that in time they might have timber to build their houses, yea, their cities, and their temples, and their synagogues, and their sanctuaries, and all manner of their buildings.

And it came to pass as timber was exceedingly scarce in the land northward, they did send forth much by the way of shipping.

And thus they did enable the people in the land northward that they might build many cities, both of wood and of cement.

And it came to pass that there were many of the people of Ammon, who were Lamanites by birth, did also go forth into this land.

And now there are many records kept of the proceedings of this people, by many of this people, which are particular and very large, concerning them.

But behold, a hundredth part of the proceedings of this people, yea, the account of the Lamanites and of the Nephites, and their wars, and contentions, and dissensions, and their preaching, and their prophecies, and their shipping and their building of ships, and their building of temples, and of synagogues and their sanctuaries, and their righteousness, and their wickedness, and their murders, and their robbings, and their plundering, and all manner of abominations and whoredoms, cannot be contained in this work.

But behold, there are many books and many records of every kind, and they have been kept chiefly by the Nephites.

And they have been handed down from one generation to another by the Nephites, even until they have fallen into transgression and have been murdered, plundered, and hunted, and driven forth, and slain, and scattered upon the face of the earth, and mixed with the Lamanites until they are no more called the Nephites, becoming wicked, and wild, and ferocious, yea, even becoming Lamanites.

17 Και τώρα επιστρέφω στην αφήγησή μου. Γι' αυτό, αυτά που έχω πει έγιναν αφού υπήρξαν πολλές διχόνοιες και αναταραχές και πόλεμοι και διαφωνίες ανάμεσα στον λαό του Νεφί.

18 Το τεσσαρακοστό και έκτο έτος της βασιλείας των δικαστών τελείωσε.

19 Και συνέβη ώστε υπήρχε ακόμη μεγάλη διχόνοια στη χώρα, μάλιστα, ακόμα και το τεσσαρακοστό και έβδομο έτος, επίσης και το τεσσαρακοστό και όγδοο έτος.

20 Εντούτοις, ο Ήλαμαν ανέλαβε τη δικαστική έδρα με δικαιοσύνη και ευθυδικία. Μάλιστα, πρόσεχε να τηρεί τους θεσμούς και τις κρίσεις και τις εντολές του Θεού, και έκανε αυτό που ήταν σωστό στα μάτια του Θεού συνεχώς. Και βιάδιζε κατά τις οδούς του πατέρα του, τόσο πολύ ώστε ευημερούσε στη χώρα.

21 Και συνέβη ώστε απέκτησε δύο υιούς. Έδωσε στον μεγαλύτερο το όνομα Νεφί και στον μικρότερο το όνομα Λεχί. Και άρχισαν να ωριμάζουν πνευματικώς προς τον Κύριο.

22 Και συνέβη ώστε οι πόλεμοι και οι διχόνοιες άρχισαν να σταματούν, σε ένα μικρό βαθμό, ανάμεσα στον λαό των Νεφιτών, κατά το τέλος του τεσσαρακοστού και όγδοου έτους της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί.

23 Και συνέβη ώστε κατά το τεσσαρακοστό και ένατο έτος της βασιλείας των δικαστών, υπήρχε συνεχής ειρήνη ηδραιωμένη στη χώρα όλη εκτός από τις μυστικές συνωμοσίες τις οποίες είχε καθιερώσει ο Γαδιάντον, ο ληστής, στα πιο πυκνοκατοικημένα τμήματα της χώρας, τα οποία την εποχή εκείνη δεν τα ήξεραν εκείνοι που ήταν στην κεφαλή της κυβέρνησης. Γι' αυτό δεν αφανίστηκαν έξω από τη χώρα.

24 Και συνέβη ώστε αυτό το ίδιο έτος υπήρχε υπερβολικά μεγάλη ευημερία στην εκκλησία, τόσο ώστε υπήρχαν χιλιάδες που ενώθηκαν με την εκκλησία και βαπτίσθηκαν προς μετάνοια.

25 Και τόσο μεγάλη ήταν η ευημερία της εκκλησίας, και τόσες πολλές οι ευλογίες που εξεχύθησαν επάνω στον λαό, που ακόμα και οι αρχιερείς και οι διδάσκαλοι οι ίδιοι ήταν υπέρμετρα κατάπληκτοι.

26 Και συνέβη ώστε το έργο του Κυρίου προόδευε ώστε να βαπτίζονται και να προσχωρούν στην εκκλησία του Θεού πολλές ψυχές, μάλιστα, μέχρι και δεκάδες χιλιάδες.

And now I return again to mine account; therefore, what I have spoken had passed after there had been great contentions, and disturbances, and wars, and dissensions, among the people of Nephi.

The forty and sixth year of the reign of the judges ended;

And it came to pass that there was still great contention in the land, yea, even in the forty and seventh year, and also in the forty and eighth year.

Nevertheless Helaman did fill the judgment-seat with justice and equity; yea, he did observe to keep the statutes, and the judgments, and the commandments of God; and he did do that which was right in the sight of God continually; and he did walk after the ways of his father, insomuch that he did prosper in the land.

And it came to pass that he had two sons. He gave unto the eldest the name of Nephi, and unto the youngest, the name of Lehi. And they began to grow up unto the Lord.

And it came to pass that the wars and contentions began to cease, in a small degree, among the people of the Nephites, in the latter end of the forty and eighth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And it came to pass in the forty and ninth year of the reign of the judges, there was continual peace established in the land, all save it were the secret combinations which Gadianton the robber had established in the more settled parts of the land, which at that time were not known unto those who were at the head of government; therefore they were not destroyed out of the land.

And it came to pass that in this same year there was exceedingly great prosperity in the church, insomuch that there were thousands who did join themselves unto the church and were baptized unto repentance.

And so great was the prosperity of the church, and so many the blessings which were poured out upon the people, that even the high priests and the teachers were themselves astonished beyond measure.

And it came to pass that the work of the Lord did prosper unto the baptizing and uniting to the church of God, many souls, yea, even tens of thousands.

- 27 Ἐτσι μπορούμε να δούμε ότι ο Κύριος είναι ελεήμων προς όλους που, με την ειλικρίνεια της καρδιάς τους, επικαλούνται το άγιο όνομά Του.
- 28 Μάλιστα, έτσι βλέπουμε ότι η πύλη των ουρανών είναι ανοικτή προς όλους, ακόμη και προς εκείνους που θα πιστέψουν στο όνομα του Ιησού Χριστού, ο οποίος είναι ο Υιός του Θεού.
- 29 Μάλιστα, βλέπουμε ότι όποιος θέλει, μπορεί να κρατηθεί από τον λόγο του Θεού, ο οποίος είναι ζων και ισχυρός, ο οποίος θα χωρίσει στα δύο όλη την πανουργία και τις παγίδες και πονηριές του διαβόλου, και θα οδηγήσει τον άνθρωπο του Χριστού σε στενή και στενόχωρη πορεία πέρα από αυτόν τον αιώνιο κόλπο της δυστυχίας που είναι προετοιμασμένος για να καταπιεί τους κακούς —
- 30 Και να προσγειώσουν τις ψυχές τους, μάλιστα τις αθάνατες ψυχές τους, στο δεξί χέρι του Θεού στο βασίλειο των ουρανών, για να καθίσουν με τον Αβραάμ και τον Ισαάκ και με τον Ιακώβ και με όλους τους άγιους πατέρες μας, για να μην ξαναβγούν πια.
- 31 Και αυτό το έτος υπήρχε διαρκής αγαλλίαση στη χώρα του Ζαραχέμλα και σε όλες τις περιοχές ολόγυρα, ακόμη και σε όλη τη χώρα που την κατείχαν οι Νεφίτες.
- 32 Και συνέβη ώστε υπήρχε ειρήνη και υπερβολικά μεγάλη αγαλλίαση κατά το υπόλοιπο του τεσσαρακοστού και ενάτου έτους. Μάλιστα, και επίσης υπήρχε διαρκής ειρήνη και μεγάλη αγαλλίαση και κατά το πενήτηκοστό έτος της βασιλείας των δικαστών.
- 33 Και κατά το πενήτηκοστό και πρώτο έτος της βασιλείας των δικαστών, υπήρχε επίσης ειρήνη, εκτός από την υπερηφάνεια που άρχισε να εισχωρεί στην εκκλησία —όχι στην εκκλησία του Θεού, αλλά στις καρδιές του λαού που ισχυρίζονταν ότι ανήκαν στην εκκλησία του Θεού—
- 34 Και ανυψώνονταν σε υπερηφάνεια, μέχρι και στην καταδίωξη πολλών από τους αδελφούς τους. Λοιπόν αυτό ήταν μεγάλο κακό, το οποίο έκανε το πιο ταπεινόφρονο τμήμα του λαού να υποφέρει μεγάλες διώξεις και να περνούν μεγάλα βάσανα.

Thus we may see that the Lord is merciful unto all who will, in the sincerity of their hearts, call upon his holy name.

Yea, thus we see that the gate of heaven is open unto all, even to those who will believe on the name of Jesus Christ, who is the Son of God.

Yea, we see that whosoever will may lay hold upon the word of God, which is quick and powerful, which shall divide asunder all the cunning and the snares and the wiles of the devil, and lead the man of Christ in a strait and narrow course across that everlasting gulf of misery which is prepared to engulf the wicked—

And land their souls, yea, their immortal souls, at the right hand of God in the kingdom of heaven, to sit down with Abraham, and Isaac, and with Jacob, and with all our holy fathers, to go no more out.

And in this year there was continual rejoicing in the land of Zarahemla, and in all the regions round about, even in all the land which was possessed by the Nephites.

And it came to pass that there was peace and exceedingly great joy in the remainder of the forty and ninth year; yea, and also there was continual peace and great joy in the fiftieth year of the reign of the judges.

And in the fifty and first year of the reign of the judges there was peace also, save it were the pride which began to enter into the church—not into the church of God, but into the hearts of the people who professed to belong to the church of God—

And they were lifted up in pride, even to the persecution of many of their brethren. Now this was a great evil, which did cause the more humble part of the people to suffer great persecutions, and to wade through much affliction.

35 Ωστόσο νήστευαν και προσεύχονταν συχνά, και γίνονταν ισχυρότεροι και ισχυρότεροι στην ταπεινοφροσύνη τους, και σταθερότεροι και σταθερότεροι στην πίστη του Χριστού, μέχρι που γέμιζε η καρδιά τους με αγαλλίαση και παρηγοριά, μάλιστα, μέχρι τον εξαγνισμό και την καθαγίαση της καρδιάς τους, η οποία καθαγίαση έρχεται εξαιτίας της παραχώρησης της καρδιάς τους προς τον Θεό.

36 Και συνέβη ώστε το πενήτηκοστό και δεύτερο έτος τελείωσε εν ειρήνη επίσης, εκτός από την υπερβολικά μεγάλη υπερηφάνεια που είχε εισχωρήσει μέσα στις καρδιές των ανθρώπων. Και ήταν επειδή είχαν υπερβολικά πολλά πλούτη και ευημερία στη χώρα. Και αυξανόταν σε αυτούς από μέρα σε μέρα.

37 Και συνέβη ώστε κατά το πενήτηκοστό και τρίτο έτος της βασιλείας των δικαστών, ο Ήλαμαν πέθανε, και ο μεγαλύτερος υιός του, ο Νεφί, άρχισε να βασιλεύει στη θέση του. Και συνέβη ώστε ανέλαβε τη δικαστική έδρα με δικαιοσύνη και ευθυδικία. Μάλιστα, τηρούσε τις εντολές του Θεού και βιάδιζε κατά τις οδούς του πατέρα του.

Nevertheless they did fast and pray oft, and did wax stronger and stronger in their humility, and firmer and firmer in the faith of Christ, unto the filling their souls with joy and consolation, yea, even to the purifying and the sanctification of their hearts, which sanctification cometh because of their yielding their hearts unto God.

And it came to pass that the fifty and second year ended in peace also, save it were the exceedingly great pride which had gotten into the hearts of the people; and it was because of their exceedingly great riches and their prosperity in the land; and it did grow upon them from day to day.

And it came to pass in the fifty and third year of the reign of the judges, Helaman died, and his eldest son Nephi began to reign in his stead. And it came to pass that he did fill the judgment-seat with justice and equity; yea, he did keep the commandments of God, and did walk in the ways of his father.

Ἡλαμαν 4

- 1 Και συνέβη ὥστε κατὰ το πεντηκοστό και τέταρτο ἔτος υπήρξαν πολλές διαφωνίες στην εκκλησία, και υπήρχε επίσης διχόνοια ανάμεσα στον λαό, τόσο που υπήρξε πολλή αιματοχυσία.
- 2 Και το απείθαρχο τμήμα θανατώθηκε και εκδιώχθηκε από τη χώρα και πήγε στον βασιλιά των Λαμανιτών.
- 3 Και συνέβη ὥστε προσπαθούσαν να ξεσηκώσουν τους Λαμανίτες σε πόλεμο εναντίον των Νεφιτών. Ὅμως ἰδοῦ, οἱ Λαμανίτες φοβούνταν υπερβολικά, τόσο που δεν εἰσάκουγαν τα λόγια αὐτῶν των αντιφρονούντων.
- 4 Και συνέβη ὥστε κατὰ το πεντηκοστό και ἕκτο ἔτος της βασιλείας των δικαστῶν, υπήρχαν αντιφρονούντες που πήγαν ἀπό τους Νεφίτες στους Λαμανίτες. Και ἐπέτυχαν με αὐτούς τους ἄλλους να τους ξεσηκώσουν σε θυμό εναντίον των Νεφιτών. Και ὅλον αὐτόν τον χρόνο προετοιμάζονταν για πόλεμο.
- 5 Και κατὰ το πεντηκοστό και ἑβδόμο ἔτος, κατέβηκαν εναντίον των Νεφιτῶν σε μάχη, και ἄρχισαν το ἔργο του θανάτου. Μάλιστα, τόσο ὥστε κατὰ το πεντηκοστό και ὄγδοο ἔτος της βασιλείας των δικαστῶν ἐπέτυχαν να ἀποκτήσουν στην κατοχή τους τη γη του Ζαραχέμλα. Μάλιστα, και ὅλα τα εδάφη, ἀκόμη και μέχρι τη γη που ἦταν κοντά στη γη Αφθονία.
- 6 Και οἱ Νεφίτες και τα στρατεύματα του Μορονιχά εκδιώχθηκαν ἀκόμη και μέχρι τη γη της Αφθονίας.
- 7 Και ἐκεῖ οχυρώθηκαν εναντίον των Λαμανιτῶν, ἀπό τη δυτική θάλασσα, μέχρι και την ανατολική, που ἦταν μιας μέρας ταξίδι για ἓναν Νεφίτη, στη γραμμὴ που εἶχαν οχυρώσει και τοποθετήσῃ τα στρατεύματά τους για να υπερασπιστοῦν τη βόρεια χώρα τους.
- 8 Και ἔτσι, αὐτοῖ οἱ αντιφρονούντες των Νεφιτῶν, με τη βοήθεια ἐνός πολυἀριθμοῦ στρατοῦ των Λαμανιτῶν, εἶχαν ἀποκτήσῃ ὅλη την κτήση των Νεφιτῶν ἣ ὁποία ἦταν στη χώρα προς τα νότια. Και ὅλα αὐτὰ ἐγέναν κατὰ το πεντηκοστό και ὄγδοο και ἑνάτο ἔτος της βασιλείας των δικαστῶν.

Helaman 4

And it came to pass in the fifty and fourth year there were many dissensions in the church, and there was also a contention among the people, insomuch that there was much bloodshed.

And the rebellious part were slain and driven out of the land, and they did go unto the king of the Lamanites.

And it came to pass that they did endeavor to stir up the Lamanites to war against the Nephites; but behold, the Lamanites were exceedingly afraid, insomuch that they would not hearken to the words of those dissenters.

But it came to pass in the fifty and sixth year of the reign of the judges, there were dissenters who went up from the Nephites unto the Lamanites; and they succeeded with those others in stirring them up to anger against the Nephites; and they were all that year preparing for war.

And in the fifty and seventh year they did come down against the Nephites to battle, and they did commence the work of death; yea, insomuch that in the fifty and eighth year of the reign of the judges they succeeded in obtaining possession of the land of Zarahemla; yea, and also all the lands, even unto the land which was near the land Bountiful.

And the Nephites and the armies of Moronihah were driven even into the land of Bountiful;

And there they did fortify against the Lamanites, from the west sea, even unto the east; it being a day's journey for a Nephite, on the line which they had fortified and stationed their armies to defend their north country.

And thus those dissenters of the Nephites, with the help of a numerous army of the Lamanites, had obtained all the possession of the Nephites which was in the land southward. And all this was done in the fifty and eighth and ninth years of the reign of the judges.

- 9 Και συνέβη ώστε κατά το εξηκοστό έτος της βασιλείας των δικαστών, ο Μορονιχά επέτυχε με τα στρατεύματά του να αποκτήσει πολλά τμήματα της χώρας. Μάλιστα, επανέκτησαν πολλές πόλεις οι οποίες είχαν πέσει στα χέρια των Λαμανιτών.
- 10 Και συνέβη ώστε κατά το εξηκοστό και πρώτο έτος της βασιλείας των δικαστών, επέτυχαν να επαναποκτήσουν ακόμη και τις μισές από όλες τις κτήσεις τους.
- 11 Λοιπόν αυτή η μεγάλη απώλεια των Νεφιτών και η μεγάλη σφαγή η οποία έγινε ανάμεσά τους, δεν θα είχε συμβεί αν δεν ήταν η κακία τους και τα βδελύγματά τους που ήταν ανάμεσά τους. Μάλιστα, και ήταν επίσης ανάμεσα σε εκείνους που ισχυρίζονταν ότι ανήκαν στην εκκλησία του Θεού.
- 12 Και ήταν εξαιτίας της υπερηφάνειας της καρδιάς τους, λόγω του υπέρμετρου πλούτου τους, μάλιστα, ήταν εξαιτίας της καταπίεσής τους προς τον φτωχό, παρακρατώντας τα τρόφιμά τους από τον πεινασμένο, παρακρατώντας τα ρούχα τους από τον γυμνό, και κτυπώντας τους ταπεινούς αδελφούς τους στο μάγουλο, χλευάζοντας αυτό που ήταν ιερό, αρνούμενοι το πνεύμα της προφητείας και της αποκάλυψης, δολοφονώντας, λεηλατώντας, λέγοντας ψεύδη, κλέβοντας, διαπράττοντας μοιχεία, εγειρόμενοι σε μεγάλες διαμάχες και λιποτακτώντας στη χώρα του Νεφί, ανάμεσα στους Λαμανίτες –
- 13 Και εξαιτίας αυτής της μεγάλης κακίας τους και της κομπορρημοσύνης τους για τη δική τους δύναμη, αφέθηκαν με τη δική τους δύναμη. Γι' αυτό δεν ευημερούσαν, αλλά βασανίζονταν και πλήττονταν και υποχωρούσαν εμπρός στους Λαμανίτες, μέχρι που έχασαν από την κατοχή τους σχεδόν όλα τα εδάφη τους.
- 14 Όμως ιδού, ο Μορονιχά κήρυττε πολλά στον λαό εξαιτίας της ανομίας τους, όπως και ο Νεφί και ο Λεχί, οι οποίοι ήταν οι υιοί του Ήλαμαν, κήρυτταν πολλά στον λαό, μάλιστα, και προφήτευαν πολλά σε αυτούς σχετικά με τις ανομίες τους και το τι θα πάθαιναν, αν δεν μετανοούσαν για τις αμαρτίες τους.
- 15 Και συνέβη ώστε πράγματι μετανοούσαν και καθόσον μετανοούσαν άρχιζαν να ευημερούν.

And it came to pass in the sixtieth year of the reign of the judges, Moronihah did succeed with his armies in obtaining many parts of the land; yea, they regained many cities which had fallen into the hands of the Lamanites.

And it came to pass in the sixty and first year of the reign of the judges they succeeded in regaining even the half of all their possessions.

Now this great loss of the Nephites, and the great slaughter which was among them, would not have happened had it not been for their wickedness and their abomination which was among them; yea, and it was among those also who professed to belong to the church of God.

And it was because of the pride of their hearts, because of their exceeding riches, yea, it was because of their oppression to the poor, withholding their food from the hungry, withholding their clothing from the naked, and smiting their humble brethren upon the cheek, making a mock of that which was sacred, denying the spirit of prophecy and of revelation, murdering, plundering, lying, stealing, committing adultery, rising up in great contentions, and deserting away into the land of Nephi, among the Lamanites—

And because of this their great wickedness, and their boastings in their own strength, they were left in their own strength; therefore they did not prosper, but were afflicted and smitten, and driven before the Lamanites, until they had lost possession of almost all their lands.

But behold, Moronihah did preach many things unto the people because of their iniquity, and also Nephi and Lehi, who were the sons of Helaman, did preach many things unto the people, yea, and did prophesy many things unto them concerning their iniquities, and what should come unto them if they did not repent of their sins.

And it came to pass that they did repent, and inasmuch as they did repent they did begin to prosper.

- 16 Γιατί όταν είδε ο Μορονιχά ότι μετανοούσαν, επεχειρούσε να τους οδηγεί από τόπο σε τόπο και από πόλη σε πόλη, μέχρι που ανέκτησαν το ήμισυ από την περιουσία τους και το ήμισυ από όλα τα εδάφη τους.
- 17 Και έτσι τελείωσε το εξηκοστό και πρώτο έτος της βασιλείας των δικαστών.
- 18 Και συνέβη ώστε κατά το εξηκοστό και δεύτερο έτος της βασιλείας των δικαστών, ο Μορονιχά δεν μπορούσε πια να αποκτήσει περισσότερες κτήσεις από τους Λαμανίτες.
- 19 Γι' αυτό εγκατέλειψαν το σχέδιό τους να αποκτήσουν τα υπόλοιπα εδάφη τους, γιατί τόσο πολυάριθμοι ήταν οι Λαμανίτες, που έγινε αδύνατον να υπεριχύσουν οι Νεφίτες περισσότερο επ' αυτών. Γι' αυτό, ο Μορονιχά μεταχειρίστηκε όλα του τα στρατεύματα για τη διατήρηση εκείνων των τμημάτων που είχε πάρει.
- 20 Και συνέβη ώστε, εξαιτίας του μεγάλου αριθμού των Λαμανιτών, οι Νεφίτες είχαν μεγάλο φόβο, μήπως υπερνικηθούν και καταπατηθούν και θανατωθούν και καταστραφούν.
- 21 Μάλιστα, άρχισαν να θυμούνται τις προφητείες του Άλμα και τα λόγια του Μωσία. Και είδαν ότι ήταν σκληροτράχηλος λαός και ότι είχαν αγνοήσει τις εντολές του Θεού.
- 22 Και ότι είχαν μεταβάλλει και ποδοπατήσει τους νόμους του Μωσία, δηλαδή αυτά που ο Κύριος τον πρόσταξε να δώσει στον λαό. Και είδαν ότι οι νόμοι τους είχαν διαφθαρεί, και ότι αυτοί είχαν γίνει άνομος λαός, τόσο που ήταν άνομοι ακόμα και σαν τους Λαμανίτες.
- 23 Και εξαιτίας της ανομίας τους, η εκκλησία άρχισε να φθίνει, και άρχισαν να μην πιστεύουν στο πνεύμα της προφητείας και στο πνεύμα της αποκάλυψης. Και οι κρίσεις του Θεού τους ατένιζαν κατά πρόσωπο.
- 24 Και είδαν ότι είχαν γίνει αδύνατοι, σαν τους αδελφούς τους, τους Λαμανίτες, και ότι το Πνεύμα του Κυρίου δεν τους διαφύλαττε πλέον. Μάλιστα, είχε αποσυρθεί από αυτούς, επειδή το Πνεύμα του Κυρίου δεν κατοικεί σε ανόσιους ναούς —

For when Moronihah saw that they did repent he did venture to lead them forth from place to place, and from city to city, even until they had regained the one-half of their property and the one-half of all their lands.

And thus ended the sixty and first year of the reign of the judges.

And it came to pass in the sixty and second year of the reign of the judges, that Moronihah could obtain no more possessions over the Lamanites.

Therefore they did abandon their design to obtain the remainder of their lands, for so numerous were the Lamanites that it became impossible for the Nephites to obtain more power over them; therefore Moronihah did employ all his armies in maintaining those parts which he had taken.

And it came to pass, because of the greatness of the number of the Lamanites the Nephites were in great fear, lest they should be overpowered, and trodden down, and slain, and destroyed.

Yea, they began to remember the prophecies of Alma, and also the words of Mosiah; and they saw that they had been a stiffnecked people, and that they had set at naught the commandments of God;

And that they had altered and trampled under their feet the laws of Mosiah, or that which the Lord commanded him to give unto the people; and they saw that their laws had become corrupted, and that they had become a wicked people, insomuch that they were wicked even like unto the Lamanites.

And because of their iniquity the church had begun to dwindle; and they began to disbelieve in the spirit of prophecy and in the spirit of revelation; and the judgments of God did stare them in the face.

And they saw that they had become weak, like unto their brethren, the Lamanites, and that the Spirit of the Lord did no more preserve them; yea, it had withdrawn from them because the Spirit of the Lord doth not dwell in unholy temples—

25 Πι' αυτό, έπαψε ο Κύριος να τους διαφυλάσσει με τη θαυμαστή και απaráμιλλη δύναμή του, επειδή είχαν πέσει σε κατάσταση απιστίας και τρομερής κακίας. Και είδαν ότι οι Λαμανίτες ήταν υπερβολικά πιο πολυάριθμοι από αυτούς, και αν δεν προσκολλούνταν στον Κύριο τον Θεό τους έπρεπε αναπόφευκτα να χαθούν.

26 Γιατί ιδού, είδαν ότι η δύναμη των Λαμανιτών ήταν τόσο μεγάλη όσο και η δική τους, άνδρας προς άνδρα. Και έτσι έπεσαν σε αυτήν τη μεγάλη παράβαση. Μάλιστα, έτσι έγιναν αδύναμοι, εξαιτίας της παράβασής τους, σε διάστημα όχι πολλών ετών.

Therefore the Lord did cease to preserve them by his miraculous and matchless power, for they had fallen into a state of unbelief and awful wickedness; and they saw that the Lamanites were exceedingly more numerous than they, and except they should cleave unto the Lord their God they must unavoidably perish.

For behold, they saw that the strength of the Lamanites was as great as their strength, even man for man. And thus had they fallen into this great transgression; yea, thus had they become weak, because of their transgression, in the space of not many years.

Ἡλαμαν 5

- 1 Και συνέβη ὥστε αὐτὸ τοῦτο ἴδιον ἔτος, ἰδοὺ, ὁ Νεφὶ παρέδωκε τὴν δικαστικὴν ἔδραν σὲ ἕνα ἄνδρα τοῦ οὐοῦ τοῦ ὄνομα ἦταν Σέζοραμ.
- 2 Γιατί καθὼς οἱ νόμοι τοὺς καὶ οἱ κυβερνήσεις τοὺς καθιερώνονταν ἀπὸ τὴν ψήφον τοῦ λαοῦ, καὶ αὐτοὶ ποὺ ἐπέλεγον τὸ κακὸ ἦταν περισσότεροὶ ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ ἐπέλεγον τὸ καλὸ, γι' αὐτὸ ωρίμαζαν γιὰ καταστροφή, γιὰτί οἱ νόμοι εἶχαν διαφθαρεῖ.
- 3 Μάλιστα, καὶ αὐτὸ δὲν ἦταν ὅλο. Ἦταν σκληροτράχηλος λαός, τόσο ποὺ δὲν μπορούσαν νὰ κυβερνηθοῦν ἀπὸ τὸν νόμον οὔτε ἀπὸ τὴν δικαιοσύνην, παρὰ μόνο γιὰ τὴν καταστροφήν τοὺς.
- 4 Και συνέβη ὥστε ὁ Νεφὶ κουράστηκε ἀπὸ τὴν ανομίαν τοὺς, καὶ παρέδωκε τὴν δικαστικὴν ἔδραν, καὶ ἀπεδέχθη νὰ πάρει ἐπάνω τοὺς τὴν εὐθύνην νὰ κηρύττει τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ὅλο τὸ ὑπόλοιπον τῶν ἡμερῶν τοῦ, καὶ ὁ ἀδελφός τοῦ ὁ Λεχί, κὶ ἐκεῖνος, ὅλο τὸ ὑπόλοιπον τῶν ἡμερῶν τοῦ.
- 5 Γιατί θυμῆθησαν τὰ λόγια ποὺ τοὺς εἶπε ὁ πατέρας τοὺς ὁ Ἡλαμαν. Καὶ αὐτὰ εἶναι τὰ λόγια ποὺ εἶπε:
- 6 Ἰδοὺ, υἱοὶ μου, ἐπιθυμῶ νὰ θυμάστε νὰ τηρεῖτε τὶς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ. Καὶ θὰ ἤθελα νὰ διακηρύξετε στὸν λαὸ αὐτὰ τὰ λόγια. Ἰδοὺ, σας ἔχω δώσει τὰ ὀνόματα τῶν πρώτων γονέων μας οἱ οὐοῦοὶ ἦλθαν ἀπὸ τὴν γῆ τῆς Ἱερουσαλήμ. Καὶ αὐτὸ τὸ ἔχω κάνει ὥστε ὅταν θυμάστε τὸ ὄνομά σας νὰ τοὺς θυμάστε, καὶ ὅταν θυμάστε ἐκεῖνοὺς νὰ θυμάστε τὰ ἔργα τοὺς, καὶ ὅταν θυμάστε τὰ ἔργα τοὺς νὰ ξέρετε πῶς ἔχει εἰπωθεῖ καὶ γραφεῖ ὅτι ἦταν καλοὶ.
- 7 Πι' αὐτὸ, υἱοὶ μου, θὰ ἤθελα νὰ κάνετε αὐτὸ ποὺ εἶναι καλὸ, ὥστε νὰ εἰπωθεῖ γιὰ σας καὶ νὰ γραφεῖ ἐπίσης, ὅπως ἔχει εἰπωθεῖ καὶ γραφεῖ γιὰ ἐκεῖνοὺς.
- 8 Καὶ τώρα υἱοὶ μου, ἰδοὺ, ἔχω κάτι ἀκόμα ποὺ ἐπιθυμῶ ἀπὸ ἐσάς, καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτῆ εἶναι, νὰ μὴν τὰ πράττετε αὐτὰ γιὰ νὰ καυχίστε, ἀλλὰ νὰ τὰ πράττετε αὐτὰ γιὰ νὰ ἐναποθέτετε γιὰ τὸν εαυτὸ σας θησαυρὸ στὸν οὐρανοῦς, μάλιστα, ποὺ εἶναι αἰώνιος καὶ ποὺ δὲν χάνεται. Μάλιστα, γιὰ νὰ μπορεῖτε νὰ ἔχετε αὐτὸ τὸ πολύτιμον δῶρον ζωῆς αἰώνιας, τὸ ὁποῖον ἔχομε λόγο νὰ υποθέτομε ὅτι ἔχει δοθεῖ στὸν πατέρα μας.

Helaman 5

And it came to pass that in this same year, behold, Nephi delivered up the judgment-seat to a man whose name was Cezoram.

For as their laws and their governments were established by the voice of the people, and they who chose evil were more numerous than they who chose good, therefore they were ripening for destruction, for the laws had become corrupted.

Yea, and this was not all; they were a stiffnecked people, insomuch that they could not be governed by the law nor justice, save it were to their destruction.

And it came to pass that Nephi had become weary because of their iniquity; and he yielded up the judgment-seat, and took it upon him to preach the word of God all the remainder of his days, and his brother Lehi also, all the remainder of his days;

For they remembered the words which their father Helaman spake unto them. And these are the words which he spake:

Behold, my sons, I desire that ye should remember to keep the commandments of God; and I would that ye should declare unto the people these words. Behold, I have given unto you the names of our first parents who came out of the land of Jerusalem; and this I have done that when you remember your names ye may remember them; and when ye remember them ye may remember their works; and when ye remember their works ye may know how that it is said, and also written, that they were good.

Therefore, my sons, I would that ye should do that which is good, that it may be said of you, and also written, even as it has been said and written of them.

And now my sons, behold I have somewhat more to desire of you, which desire is, that ye may not do these things that ye may boast, but that ye may do these things to lay up for yourselves a treasure in heaven, yea, which is eternal, and which fadeth not away; yea, that ye may have that precious gift of eternal life, which we have reason to suppose hath been given to our fathers.

- 9 Ω, να θυμάστε, να θυμάστε, υιοί μου, τα λόγια που είπε ο βασιλιάς Βενιαμίν στον λαό του. Μάλιστα, να θυμάστε ότι δεν υπάρχει άλλος τρόπος ούτε μέσο διά του οποίου να μπορέσει ο άνθρωπος να σωθεί, παρά μόνο μέσω του εξιλεωτικού αίματος του Ιησού Χριστού, ο οποίος θα έλθει. Μάλιστα, να θυμάστε ότι έρχεται για να λυτρώσει τον κόσμο.
- 10 Και να θυμάστε επίσης τα λόγια που είπε ο Αμουλέκ στον Ζηεζρόμ, στην πόλη του Αμμωνίχα. Γιατί του είπε ότι ο Κύριος ασφαλώς θα έλθει να λυτρώσει τον λαό Του, αλλά δεν θα έλθει να τους λυτρώσει μέσα στις αμαρτίες τους, αλλά να τους λυτρώσει από τις αμαρτίες τους.
- 11 Και έχει δύναμη που του έχει δοθεί από τον Πατέρα να τους λυτρώσει από τις αμαρτίες τους λόγω της μετάνοιας. Γι' αυτό έστειλε τους αγγέλους Του να διακηρύξουν τα νέα σχετικά με τους όρους της μετάνοιας, που φέρνει προς τη δύναμη του Λυτρωτή, προς τη σωτηρία της ψυχής τους.
- 12 Και τώρα, υιοί μου, να θυμάστε, να θυμάστε ότι επάνω στον βράχο του Λυτρωτή μας, ο οποίος είναι ο Χριστός, ο Υιός του Θεού, εκεί πρέπει να κτίσετε το θεμέλιό σας, ώστε όταν ο διάβολος στείλει τους ισχυρούς του ανέμους, μάλιστα, τα κοντάρια του στον ανεμοστρόβιλο, μάλιστα, όταν όλο το χαλάζι του και η ισχυρή τουθύελλα κτυπά επάνω σας, δεν θα σας εξουσιάσει για να σας σύρει κάτω στο χάσμα της δυστυχίας και αιώνιων δεινών, λόγω του βράχου επάνω στον οποίο έχετε οικοδομηθεί, που είναι γερό θεμέλιο, θεμέλιο επί του οποίου αν κτίσουν οι άνθρωποι δεν μπορούν να πέσουν.
- 13 Και συνέβη ώστε αυτά ήταν τα λόγια τα οποία ο Ήλαμαν δίδαξε στους υιούς του. Μάλιστα, τους δίδαξε πολλά τα οποία δεν έχουν γραφεί και πολλά επίσης τα οποία έχουν γραφεί.
- 14 Και αυτοί θυμούνταν τα λόγια του, και γι' αυτό πήγαν, τηρώντας τις εντολές του Θεού, να διδάξουν τον λόγο του Θεού σε όλο τον λαό του Νεφί, αρχίζοντας από την πόλη Αφθονία.
- 15 Και από εκεί, στην πόλη του Γιδ, και από την πόλη του Γιδ στην πόλη του Μουλέκ.
- 16 Και μάλιστα από τη μια πόλη στην άλλη, μέχρι που είχαν πάει σε όλο τον λαό του Νεφί που βρισκόταν στη χώρα προς τα νότια, και από εκεί στη γη του Ζαραχέμλα, ανάμεσα στους Λαμανίτες.

O remember, remember, my sons, the words which king Benjamin spake unto his people; yea, remember that there is no other way nor means whereby man can be saved, only through the atoning blood of Jesus Christ, who shall come; yea, remember that he cometh to redeem the world.

And remember also the words which Amulek spake unto Zeezrom, in the city of Ammonihah; for he said unto him that the Lord surely should come to redeem his people, but that he should not come to redeem them in their sins, but to redeem them from their sins.

And he hath power given unto him from the Father to redeem them from their sins because of repentance; therefore he hath sent his angels to declare the tidings of the conditions of repentance, which bringeth unto the power of the Redeemer, unto the salvation of their souls.

And now, my sons, remember, remember that it is upon the rock of our Redeemer, who is Christ, the Son of God, that ye must build your foundation; that when the devil shall send forth his mighty winds, yea, his shafts in the whirlwind, yea, when all his hail and his mighty storm shall beat upon you, it shall have no power over you to drag you down to the gulf of misery and endless wo, because of the rock upon which ye are built, which is a sure foundation, a foundation whereon if men build they cannot fall.

And it came to pass that these were the words which Helaman taught to his sons; yea, he did teach them many things which are not written, and also many things which are written.

And they did remember his words; and therefore they went forth, keeping the commandments of God, to teach the word of God among all the people of Nephi, beginning at the city Bountiful;

And from thenceforth to the city of Gid; and from the city of Gid to the city of Mulek;

And even from one city to another, until they had gone forth among all the people of Nephi who were in the land southward; and from thence into the land of Zarahemla, among the Lamanites.

- 17 Και συνέβη ώστε κήρυτταν με μεγάλη δύναμη, τόσο που ταπεινώσαν πολλούς από αυτούς τους αντιφρονούντες που είχαν πάει εκεί από τους Νεφίτες, τόσο που ήλθαν και εξομολογήθηκαν τις αμαρτίες τους και βαπτίσθηκαν προς μετάνοια, και αμέσως επέστρεψαν στους Νεφίτες για να επιχειρήσουν να επανορθώσουν σε αυτούς τα άδικα που είχαν πράξει.
- 18 Και συνέβη ώστε ο Νεφί και ο Λεχί κήρυτταν στους Λαμανίτες με τόσο μεγάλη δύναμη και εξουσία, γιατί τους είχε δοθεί δύναμη και εξουσία να μπορούν να μιλούν, και επίσης δόθηκε προς αυτούς αυτό το οποίο έπρεπε να πουν –
- 19 Γι' αυτό, μιλούσαν, προς μεγάλη κατάπληξη των Λαμανιτών, για να τους πείσουν, τόσο που οκτώ χιλιάδες Λαμανίτες στη γη του Ζαραχέμλα και τριγύρω βαπτίσθηκαν προς μετάνοια και πείστηκαν για την κακία των παραδόσεων των πατέρων τους.
- 20 Και συνέβη ώστε ο Νεφί και ο Λεχί προχώρησαν από εκεί για να πάνε στη γη του Νεφί.
- 21 Και συνέβη ώστε συνελήφθησαν από μια στρατιά Λαμανιτών και ρίχτηκαν στη φυλακή. Μάλιστα, σε αυτήν την ίδια φυλακή στην οποία ο Αμμών και οι αδελφοί του ρίχτηκαν από τους υπηρέτες του Λίμχι.
- 22 Και αφού ρίχτηκαν στη φυλακή επί πολλές ημέρες χωρίς τροφή, ιδού, πήγαν στη φυλακή να τους πάρουν ώστε να τους σκοτώσουν.
- 23 Και συνέβη ώστε ο Νεφί και ο Λεχί περικυκλώθηκαν ολόγυρα σαν από φωτιά, και μάλιστα τόσο πολύ που εκείνοι δεν τόλμησαν να απλώσουν τα χέρια τους επάνω τους από φόβο να μην καούν. Παρά ταύτα, ο Νεφί και ο Λεχί δεν κάηκαν, και ήταν σαν να στέκονταν στη μέση της φωτιάς και δεν κάηκαν.
- 24 Και όταν είδαν ότι περικυκλώθηκαν από στήλη φωτιάς, και ότι δεν τους έκαψε, η καρδιά τους πήρε θάρρος.
- 25 Γιατί είδαν ότι οι Λαμανίτες δεν τολμούσαν να απλώσουν τα χέρια τους επάνω τους, ούτε τολμούσαν να έλθουν κοντά τους, αλλά στέκονταν σαν να είχαν κεραυνοβοληθεί άφωνοι από κατάπληξη.

And it came to pass that they did preach with great power, insomuch that they did confound many of those dissenters who had gone over from the Nephites, insomuch that they came forth and did confess their sins and were baptized unto repentance, and immediately returned to the Nephites to endeavor to repair unto them the wrongs which they had done.

And it came to pass that Nephi and Lehi did preach unto the Lamanites with such great power and authority, for they had power and authority given unto them that they might speak, and they also had what they should speak given unto them—

Therefore they did speak unto the great astonishment of the Lamanites, to the convincing them, insomuch that there were eight thousand of the Lamanites who were in the land of Zarahemla and round about baptized unto repentance, and were convinced of the wickedness of the traditions of their fathers.

And it came to pass that Nephi and Lehi did proceed from thence to go to the land of Nephi.

And it came to pass that they were taken by an army of the Lamanites and cast into prison; yea, even in that same prison in which Ammon and his brethren were cast by the servants of Limhi.

And after they had been cast into prison many days without food, behold, they went forth into the prison to take them that they might slay them.

And it came to pass that Nephi and Lehi were encircled about as if by fire, even insomuch that they durst not lay their hands upon them for fear lest they should be burned. Nevertheless, Nephi and Lehi were not burned; and they were as standing in the midst of fire and were not burned.

And when they saw that they were encircled about with a pillar of fire, and that it burned them not, their hearts did take courage.

For they saw that the Lamanites durst not lay their hands upon them; neither durst they come near unto them, but stood as if they were struck dumb with amazement.

26 Και συνέβη ώστε ο Νεφί και ο Λεχί στάθηκαν εμπρός και άρχισαν να τους μιλούν, λέγοντας: Μη φοβάστε, γιατί ιδού, είναι ο Θεός που σας έχει δείξει αυτό το θαυμάσιο πράγμα, κατά το οποίο σας φανερώνεται ότι δεν μπορείτε να απλώσετε τα χέρια σας επάνω μας για να μας σφάζετε.

27 Και ιδού, όταν είπαν αυτά τα λόγια, η γη σείσθηκε υπερβολικά, και οι τοίχοι της φυλακής σείσθηκαν σαν να επρόκειτο να γκρεμιστούν στη γη. Όμως ιδού, δεν έπεσαν. Και ιδού, αυτοί που ήταν μέσα στη φυλακή ήταν Λαμανίτες και Νεφίτες που ήταν αντιφρονούντες.

28 Και συνέβη ώστε επισκιάσθηκαν από νέφος σκότους, και τους κατέλαβε ένας απαίσιος επιβλητικός φόβος.

29 Και συνέβη ώστε ήλθε μια φωνή σαν να ήταν επάνω από το νέφος σκότους, λέγοντας: Μετανοήστε, μετανοήστε, και μην επιζητείτε πλέον να αφανίσετε τους δούλους Μου αυτούς που εγώ σας έχω στείλει για να σας διακηρύξουν χαράς ευαγγέλια.

30 Και συνέβη ώστε όταν άκουσαν αυτήν τη φωνή, και είδαν ότι δεν ήταν φωνή κεραυνού, ούτε ήταν φωνή μεγάλου θυελλώδους θορύβου, αλλά ιδού, ήταν μια σιγαλή φωνή τέλειας απαλότητας, σαν να ήταν ψίθυρος, και τους διαπέρασε ακόμα και μέχρι την ψυχή –

31 Και παρά την απαλότητα της φωνής, ιδού, η γη σείσθηκε υπερβολικά και οι τοίχοι της φυλακής πάλι δονήθηκαν, σαν να ήταν έτοιμοι να γκρεμιστούν στη γη, και ιδού, το νέφος σκότους, το οποίο τους είχε επισκιάσει, δεν διαλύθηκε –

32 Και ιδού, ήλθε πάλι η φωνή, λέγοντας: Μετανοήστε, μετανοήστε, γιατί η βασιλεία των ουρανών έφθασε, και μην επιδιώκετε πλέον να καταστρέφετε τους δούλους Μου. Και συνέβη ώστε η γη πάλι σείστηκε και οι τοίχοι έτρεμαν.

33 Και πάλι ήλθε για τρίτη φορά η φωνή, και τους είπε θαυμάσια λόγια τα οποία δεν μπορεί να τα προφέρει ο άνθρωπος. Και έτρεμαν πάλι οι τοίχοι, και σείστηκε η γη σαν να επρόκειτο να χωριστεί στα δύο.

34 Και συνέβη ώστε οι Λαμανίτες δεν μπορούσαν να τραπούν σε φυγή εξαιτίας του σύννεφου σκότους το οποίο τους επισκίαζε. Μάλιστα, και ήταν επίσης ακίνητοι εξαιτίας του φόβου που τους είχε κυριεύσει.

And it came to pass that Nephi and Lehi did stand forth and began to speak unto them, saying: Fear not, for behold, it is God that has shown unto you this marvelous thing, in the which is shown unto you that ye cannot lay your hands on us to slay us.

And behold, when they had said these words, the earth shook exceedingly, and the walls of the prison did shake as if they were about to tumble to the earth; but behold, they did not fall. And behold, they that were in the prison were Lamanites and Nephites who were dissenters.

And it came to pass that they were overshadowed with a cloud of darkness, and an awful solemn fear came upon them.

And it came to pass that there came a voice as if it were above the cloud of darkness, saying: Repent ye, repent ye, and seek no more to destroy my servants whom I have sent unto you to declare good tidings.

And it came to pass when they heard this voice, and beheld that it was not a voice of thunder, neither was it a voice of a great tumultuous noise, but behold, it was a still voice of perfect mildness, as if it had been a whisper, and it did pierce even to the very soul—

And notwithstanding the mildness of the voice, behold the earth shook exceedingly, and the walls of the prison trembled again, as if it were about to tumble to the earth; and behold the cloud of darkness, which had overshadowed them, did not disperse—

And behold the voice came again, saying: Repent ye, repent ye, for the kingdom of heaven is at hand; and seek no more to destroy my servants. And it came to pass that the earth shook again, and the walls trembled.

And also again the third time the voice came, and did speak unto them marvelous words which cannot be uttered by man; and the walls did tremble again, and the earth shook as if it were about to divide asunder.

And it came to pass that the Lamanites could not flee because of the cloud of darkness which did overshadow them; yea, and also they were immovable because of the fear which did come upon them.

35 Λοιπόν ήταν κάποιος ανάμεσά τους ο οποίος ήταν Νεφίτης από γέννηση, ο οποίος κάποτε ανήκε στην εκκλησία του Θεού αλλά είχε αποστάσει από αυτούς.

36 Και συνέβη ώστε στράφηκε, και ιδού, είδε μέσα από το νέφος σκότους τα πρόσωπα του Νεφί και του Λεχί, και ιδού, έλαμπαν υπερβολικά, σαν πρόσωπα αγγέλων. Και είδε ότι ύψωναν τα μάτια τους στους ουραμούς, και ήταν σαν να μιλούσαν δηλαδή σαν να ύψωναν τη φωνή τους προς κάποιον τον οποίο έβλεπαν.

37 Και συνέβη ώστε αυτός ο άνθρωπος φώναξε προς το πλήθος να στραφούν και να κοιτάξουν. Και ιδού, τους δόθηκε δύναμη ώστε στράφηκαν και κοίταξαν, και είδαν τα πρόσωπα του Νεφί και του Λεχί.

38 Και είπαν στον άνθρωπο: Ιδού, τι σημαίνουν όλα αυτά και ποιος είναι αυτός με τον οποίο συνομιλούν αυτοί οι άνθρωποι;

39 Λοιπόν το όνομα του ανθρώπου ήταν Αμμιναδάβ. Και ο Αμμιναδάβ τους είπε: Συνομιλούν με τους αγγέλους του Θεού.

40 Και συνέβη ώστε οι Λαμανίτες του είπαν: Τι να κάνουμε, ώστε αυτό το νέφος σκότους να αφαιρεθεί από το να μας επισκιάζει;

41 Και ο Αμμιναδάβ τους είπε: Πρέπει να μετανοήσετε και να κραυγάσετε προς τη φωνή, μέχρι που να έχετε πίστη στον Χριστό, τον οποίο σας δίδαξε ο Άλμα και ο Αμουλέκ και ο Ζηζρώμ, και όταν το κάνετε αυτό, το νέφος σκότους θα αφαιρεθεί από το να σας επισκιάζει.

42 Και συνέβη ώστε όλοι τους άρχισαν να κραυγάζουν προς τη φωνή εκείνου που είχε σεισει τη γη. Μάλιστα, κραύγαζαν μέχρι που το νέφος σκότους διαλύθηκε.

43 Και συνέβη ώστε όταν έριξαν τα μάτια τους τριγύρω και είδαν ότι το νέφος σκότους διαλύθηκε από το να τους επισκιάζει, ιδού, είδαν ότι είχαν περικυκλωθεί, μάλιστα κάθε ψυχή, από στήλη φωτιάς.

44 Και ο Νεφί και ο Λεχί ήταν στο μέσον τους. Μάλιστα, ήταν περικυκλωμένοι ολόγυρα. Μάλιστα, ήταν σαν να βρίσκονταν στη μέση μιας φλεγόμενης φωτιάς, κι όμως δεν τους έβλαπτε, ούτε έπιανε τους τοίχους της φυλακής. Και ήταν γεμάτοι με την αγαλλίαση αυτή η οποία είναι ανείπωτη και γεμάτη δόξα.

Now there was one among them who was a Nephite by birth, who had once belonged to the church of God but had dissented from them.

And it came to pass that he turned him about, and behold, he saw through the cloud of darkness the faces of Nephi and Lehi; and behold, they did shine exceedingly, even as the faces of angels. And he beheld that they did lift their eyes to heaven; and they were in the attitude as if talking or lifting their voices to some being whom they beheld.

And it came to pass that this man did cry unto the multitude, that they might turn and look. And behold, there was power given unto them that they did turn and look; and they did behold the faces of Nephi and Lehi.

And they said unto the man: Behold, what do all these things mean, and who is it with whom these men do converse?

Now the man's name was Aminadab. And Aminadab said unto them: They do converse with the angels of God.

And it came to pass that the Lamanites said unto him: What shall we do, that this cloud of darkness may be removed from overshadowing us?

And Aminadab said unto them: You must repent, and cry unto the voice, even until ye shall have faith in Christ, who was taught unto you by Alma, and Amulek, and Zeezrom; and when ye shall do this, the cloud of darkness shall be removed from overshadowing you.

And it came to pass that they all did begin to cry unto the voice of him who had shaken the earth; yea, they did cry even until the cloud of darkness was dispersed.

And it came to pass that when they cast their eyes about, and saw that the cloud of darkness was dispersed from overshadowing them, behold, they saw that they were encircled about, yea every soul, by a pillar of fire.

And Nephi and Lehi were in the midst of them; yea, they were encircled about; yea, they were as if in the midst of a flaming fire, yet it did harm them not, neither did it take hold upon the walls of the prison; and they were filled with that joy which is unspeakable and full of glory.

45 Και ιδού, το Άγιο Πνεύμα του Θεού κατέβηκε από τους ουρανοί, και μπήκε μέσα στην καρδιά τους και ήταν πλήρεις σαν από φωτιά και μπορούσαν να πουν θαυμάσια λόγια.

46 Και συνέβη ώστε ήλθε μια φωνή προς αυτούς, μάλιστα, μια ευχάριστη φωνή, σαν να ήταν ψίθυρος, λέγοντας:

47 Ειρήνη, ειρήνη σε σας, λόγω της πίστης σας στον Πολύ Αγαπητό Μου, ο οποίος υπήρξε από καταβολής κόσμου.

48 Και τότε, όταν το άκουσαν αυτό, έριξαν προς τα επάνω τα μάτια τους σαν για να δουν από πού ερχόταν η φωνή. Και ιδού, είδαν τους ουρανοί ανοικτούς, και άγγελοι κατέβηκαν από τους ουρανοί και τέλεσαν διακονία προς αυτούς.

49 Και ήταν περίπου τριακόσιες ψυχές που είδαν και άκουσαν όλα αυτά, και διατάχθηκαν να προχωρήσουν και να μην απορούν, ούτε να αμφιβάλλουν.

50 Και συνέβη ώστε αυτοί πήγαν και τέλεσαν διακονία στον λαό, διακηρύττοντας σε όλες τις περιοχές ολόγυρα όλα όσα άκουσαν και είδαν, τόσο ώστε το μεγαλύτερο μέρος των Λαμανιτών πείσθηκε από αυτούς, λόγω της υπεροχής των αποδεικτικών στοιχείων τα οποία είχαν αποδεχθεί.

51 Και όσοι πείσθηκαν εγκατέλειψαν τα πολεμικά τους όπλα όπως επίσης και το μίσος τους και την παράδοση των πατέρων τους.

52 Και συνέβη ώστε παραχώρησαν στους Νεφίτες τα εδάφη της κατοχής τους.

And behold, the Holy Spirit of God did come down from heaven, and did enter into their hearts, and they were filled as if with fire, and they could speak forth marvelous words.

And it came to pass that there came a voice unto them, yea, a pleasant voice, as if it were a whisper, saying:

Peace, peace be unto you, because of your faith in my Well Beloved, who was from the foundation of the world.

And now, when they heard this they cast up their eyes as if to behold from whence the voice came; and behold, they saw the heavens open; and angels came down out of heaven and ministered unto them.

And there were about three hundred souls who saw and heard these things; and they were bidden to go forth and marvel not, neither should they doubt.

And it came to pass that they did go forth, and did minister unto the people, declaring throughout all the regions round about all the things which they had heard and seen, insomuch that the more part of the Lamanites were convinced of them, because of the greatness of the evidences which they had received.

And as many as were convinced did lay down their weapons of war, and also their hatred and the tradition of their fathers.

And it came to pass that they did yield up unto the Nephites the lands of their possession.

Ἡλαμαν 6

- 1 Και συνέβη ὥστε ὅταν τελείωσε το ἐξηκοστό και δεύτερο ἔτος της βασιλείας των δικαστῶν, εἶχαν γίνεи ὅλα αὐτά και οι Λαμανῖτες εἶχαν γίνεи, το μεγαλύτερο μέρος αὐτῶν, δίκαιος λαός, τόσο που η χρηστότητά τους υπερέβαινε ἐκεῖνη των Νεφιτῶν, λόγω της σταθερότητάς τους και της ἐπιμονῆς τους στην πίστη.
- 2 Γιατί ἰδοῦ, υπήρχαν πολλοί ἀπό τους Νεφίτες που εἶχαν γίνεи σκληροί και ἀμετανόητοι και υπερβολικά ἀνομοι, τόσο που ἀπέρριπταν τον λόγο του Θεοῦ και ὅλα τα κηρύγματα και τις προφητεῖες που γίνονταν ἀνάμεσά τους.
- 3 Παρά ταῦτα, ο λαός της ἐκκλησίας εἶχε μεγάλη χαρά λόγω της μεταστροφῆς των Λαμανιτῶν, μάλιστα, λόγω της ἐκκλησίας του Θεοῦ, η οποία εἶχε ἰδρυθεῖ ἀνάμεσά τους. Και συντρόφευαν ὁ ἕνας τον ἄλλον, και ἀγαλλιοῦσε ὁ ἕνας με τον ἄλλον, και εἶχαν μεγάλη ἀγαλλίαση.
- 4 Και συνέβη ὥστε πολλοί ἀπό τους Λαμανῖτες κατέβαιναν στη γη του Ζαραχέμλα και διακήρυτταν στον λαό των Νεφιτῶν τον τρόπο της μεταστροφῆς τους και τους παρότρυναν στην πίστη και τη μετάνοια.
- 5 Μάλιστα, και πολλοί κήρυτταν με υπερβολικά μεγάλη δύναμη και ἐξουσία, μέχρι που ἔφερναν πολλούς ἀπό αὐτούς στα βάθη της ταπεινοφροσύνης, να γίνουν οι ταπεινοί ὀπαδοί του Θεοῦ και του Ἀμνού.
- 6 Και συνέβη ὥστε πολλοί ἀπό τους Λαμανῖτες πήγαν στη γη προς τα βόρεια, και ἐπίσης ὁ Νεφί και ὁ Λεχί πήγαν στη γη προς τα βόρεια, για να κηρύξουν στον λαό. Και ἔτσι τελείωσε το ἐξηκοστό και τρίτο ἔτος.
- 7 Και ἰδοῦ, υπήρχε εἰρήνη σε ὅλη τη χώρα, τόσο που οι Νεφίτες πήγαιναν σε οποιοδήποτε τμήμα της χώρας ἤθελαν, εἴτε ἀνάμεσα στους Νεφίτες εἴτε στους Λαμανῖτες.
- 8 Και συνέβη ὥστε οι Λαμανῖτες ἐπίσης πήγαιναν οπουδήποτε ἤθελαν, εἴτε ἦταν ἀνάμεσα στους Λαμανῖτες εἴτε ἀνάμεσα στους Νεφίτες. Και ἔτσι εἶχαν ἐλεύθερη ἐπικοινωνία ὁ ἕνας με τον ἄλλο, να ἀγοράζουν και να πωλοῦν και να ἀποκτοῦν κέρδη, σύμφωνα με την ἐπιθυμία τους.

Helaman 6

And it came to pass that when the sixty and second year of the reign of the judges had ended, all these things had happened and the Lamanites had become, the more part of them, a righteous people, insomuch that their righteousness did exceed that of the Nephites, because of their firmness and their steadiness in the faith.

For behold, there were many of the Nephites who had become hardened and impenitent and grossly wicked, insomuch that they did reject the word of God and all the preaching and prophesying which did come among them.

Nevertheless, the people of the church did have great joy because of the conversion of the Lamanites, yea, because of the church of God, which had been established among them. And they did fellowship one with another, and did rejoice one with another, and did have great joy.

And it came to pass that many of the Lamanites did come down into the land of Zarahemla, and did declare unto the people of the Nephites the manner of their conversion, and did exhort them to faith and repentance.

Yea, and many did preach with exceedingly great power and authority, unto the bringing down many of them into the depths of humility, to be the humble followers of God and the Lamb.

And it came to pass that many of the Lamanites did go into the land northward; and also Nephi and Lehi went into the land northward, to preach unto the people. And thus ended the sixty and third year.

And behold, there was peace in all the land, insomuch that the Nephites did go into whatsoever part of the land they would, whether among the Nephites or the Lamanites.

And it came to pass that the Lamanites did also go whithersoever they would, whether it were among the Lamanites or among the Nephites; and thus they did have free intercourse one with another, to buy and to sell, and to get gain, according to their desire.

9 Και συνέβη ώστε έγιναν υπερβολικά πλούσιοι, τόσο οι Λαμανίτες όσο και οι Νεφίτες, και είχαν υπέρμετρα άφθονο χρυσάφι και ασήμι και κάθε είδους πολύτιμα μέταλλα, τόσο στη γη νότια όσο και στη γη βόρεια.

10 Λοιπόν η γη νότια αποκαλείτο Λεχί, και η γη βόρεια αποκαλείτο Μουλέκ, που ήταν κατά το όνομα του υιού του Σεδεκία· επειδή ο Κύριος έφερε τον Μουλέκ στη χώρα βόρεια και τον Λεχί στη χώρα νότια.

11 Και ιδού, υπήρχε όλων των ειδών χρυσάφι και στις δύο αυτές χώρες, και ασήμι και πολύτιμο μετάλλευμα κάθε λογής. Και υπήρχαν επίσης σπάνιοι τεχνίτες που επεξεργάζονταν όλων των ειδών τα μεταλλεύματα και τα εξευγένιζαν, και έτσι γίνονταν πλούσιοι.

12 Καλλιεργούσαν σιτηρά σε αφθονία, τόσο στον βορρά όσο και στον νότο. Και ήκμαζαν υπερβολικά, τόσο στον βορρά όσο και στον νότο. Και πληθύνονταν και έγιναν υπερβολικά ισχυροί στη χώρα. Και μεγάλωναν πολλά κοπάδια και αγέλες, μάλιστα, πολλά σιτευτά.

13 Ιδού, οι γυναίκες τους κοπίαζαν και έγνεθαν και έφτιαχναν όλων των ειδών τα υφάσματα, λεπτοϋφασμένου λινού και ύφασμα κάθε λογής, για να καλύψουν τη γύμνια τους. Και έτσι πέρασε το εξηκοστό και τέταρτο έτος εν ειρήνη.

14 Και κατά το εξηκοστό και πέμπτο έτος είχαν επίσης μεγάλη χαρά και ειρήνη, μάλιστα, πολλά κηρύγματα και πολλές προφητείες σχετικά με αυτό που επρόκειτο να συμβεί. Και έτσι πέρασε το εξηκοστό και πέμπτο έτος.

15 Και συνέβη ώστε κατά το εξηκοστό και έκτο έτος της βασιλείας των δικαστών, ιδού, ο Σεζώραμ δολοφονήθηκε από άγνωστο χέρι καθώς καθόταν επάνω στη δικαστική έδρα. Και συνέβη ώστε κατά το ίδιο έτος, ο υιός του, ο οποίος είχε οριστεί από τον λαό στη θέση του, δολοφονήθηκε επίσης. Και έτσι τελείωσε το εξηκοστό και έκτο έτος.

16 Και κατά την έναρξη του εξηκοστού και έβδομου έτους, οι άνθρωποι άρχισαν πάλι να γίνονται υπερβολικά άνομοι.

And it came to pass that they became exceedingly rich, both the Lamanites and the Nephites; and they did have an exceeding plenty of gold, and of silver, and of all manner of precious metals, both in the land south and in the land north.

Now the land south was called Lehi, and the land north was called Mulek, which was after the son of Zedekiah; for the Lord did bring Mulek into the land north, and Lehi into the land south.

And behold, there was all manner of gold in both these lands, and of silver, and of precious ore of every kind; and there were also curious workmen, who did work all kinds of ore and did refine it; and thus they did become rich.

They did raise grain in abundance, both in the north and in the south; and they did flourish exceedingly, both in the north and in the south. And they did multiply and wax exceedingly strong in the land. And they did raise many flocks and herds, yea, many fatlings.

Behold their women did toil and spin, and did make all manner of cloth, of fine-twined linen and cloth of every kind, to clothe their nakedness. And thus the sixty and fourth year did pass away in peace.

And in the sixty and fifth year they did also have great joy and peace, yea, much preaching and many prophecies concerning that which was to come. And thus passed away the sixty and fifth year.

And it came to pass that in the sixty and sixth year of the reign of the judges, behold, Cezoram was murdered by an unknown hand as he sat upon the judgment-seat. And it came to pass that in the same year, that his son, who had been appointed by the people in his stead, was also murdered. And thus ended the sixty and sixth year.

And in the commencement of the sixty and seventh year the people began to grow exceedingly wicked again.

17 Γιατί ιδού, ο Κύριος τους είχε ευλογήσει τόσο καιρό με τα πλούτη του κόσμου, που δεν είχαν ξεσηκωθεί σε θυμό, σε πολέμους, ούτε σε αιματοχυσία. Γι' αυτό, άρχισαν να έχουν την καρδιά τους επάνω στα πλούτη. Μάλιστα, άρχισαν να επιδιώκουν να αποκτούν κέρδος για να υψώνονται ο ένας επάνω από τον άλλο. Γι' αυτό, άρχισαν να διαπράττουν κρυφούς φόνους και να ληστεύουν και να λεηλατούν, για να αποκτήσουν κέρδος.

18 Και τώρα ιδού, αυτοί οι δολοφόνοι και οι λεηλατητές ήταν μια συμμορία που είχε σχηματιστεί από τον Κισκουμέν και τον Γαδιάντον. Και τώρα είχε συμβεί ώστε ήταν πολλοί, ακόμα και ανάμεσα στους Νεφίτες, από τη συμμορία του Γαδιάντον. Όμως ιδού, ήταν περισσότεροι ανάμεσα στο πιο άνομο τμήμα των Λαμανιτών. Και λέγονταν οι ληστές και δολοφόνοι του Γαδιάντον.

19 Και αυτοί ήταν που δολοφόνησαν τον αρχιδικαστή Σεζώραμ και τον υιό του, ενώ ήταν στη δικαστική έδρα. Και ιδού, δεν βρέθηκαν.

20 Και τώρα συνέβη ώστε όταν είδαν οι Λαμανίτες ότι ανάμεσά τους υπήρχαν ληστές, λυπήθηκαν υπερβολικά, και χρησιμοποίησαν κάθε μέσον στο χέρι τους για να τους εξολοθρεύσουν από το πρόσωπο της γης.

21 Όμως ιδού, ο Σατανάς ξεσήκωσε τις καρδιές από το μεγαλύτερο μέρος των Νεφιτών, τόσο που ενώνονταν με εκείνες τις συμμορίες των ληστών και εισχώρησαν στις διαθήκες τους και στους όρκους τους, ότι θα προστάτευαν και θα διαφυλούσαν ο ένας τον άλλο σε οποιοδήποτε δύσκολες περιστάσεις κι αν βρεθούν, ώστε να μην υποφέρουν για τους φόνους τους και τις λεηλασίες τους και τις κλοπές τους.

22 Και συνέβη ώστε είχαν τα σημεία τους, μάλιστα, τα μυστικά σημεία τους και τις μυστικές λέξεις, και αυτό για να μπορούν να διακρίνουν έναν αδελφό που είχε εισχωρήσει στις διαθήκες τους, ώστε οποιαδήποτε κακία έκανε ο αδελφός του, να μην πάθει κακό από τον αδελφό του, ούτε από εκείνους που ανήκαν στη συμμορία του, που είχαν πάρει αυτήν τη διαθήκη.

23 Και έτσι μπορούσαν να δολοφονούν και να λεηλατούν και να κλέβουν και να διαπράττουν πορνείες και κάθε είδους ανομία, ενάντια στους νόμους της πατρίδας τους και επίσης στους νόμους του Θεού τους.

For behold, the Lord had blessed them so long with the riches of the world that they had not been stirred up to anger, to wars, nor to bloodshed; therefore they began to set their hearts upon their riches; yea, they began to seek to get gain that they might be lifted up one above another; therefore they began to commit secret murders, and to rob and to plunder, that they might get gain.

And now behold, those murderers and plunderers were a band who had been formed by Kishkumen and Gadianton. And now it had come to pass that there were many, even among the Nephites, of Gadianton's band. But behold, they were more numerous among the more wicked part of the Lamanites. And they were called Gadianton's robbers and murderers.

And it was they who did murder the chief judge Cezoram, and his son, while in the judgment-seat; and behold, they were not found.

And now it came to pass that when the Lamanites found that there were robbers among them they were exceedingly sorrowful; and they did use every means in their power to destroy them off the face of the earth.

But behold, Satan did stir up the hearts of the more part of the Nephites, insomuch that they did unite with those bands of robbers, and did enter into their covenants and their oaths, that they would protect and preserve one another in whatsoever difficult circumstances they should be placed, that they should not suffer for their murders, and their plunderings, and their stealings.

And it came to pass that they did have their signs, yea, their secret signs, and their secret words; and this that they might distinguish a brother who had entered into the covenant, that whatsoever wickedness his brother should do he should not be injured by his brother, nor by those who did belong to his band, who had taken this covenant.

And thus they might murder, and plunder, and steal, and commit whoredoms and all manner of wickedness, contrary to the laws of their country and also the laws of their God.

24 Και όποιος από αυτούς που ανήκαν στη συμμορία τους αποκάλυπτε στον κόσμο την κακία τους και τα βδελύγματά τους, έπρεπε να δικαστεί, όχι σύμφωνα με τους νόμους της πατρίδας τους, αλλά σύμφωνα με τους νόμους της ανομίας τους, που είχαν δοθεί από το Γαδιάντον και τον Κισκουμέν.

25 Τώρα ιδού, είναι αυτοί οι μυστικοί όρκoi και οι διαθήκες που ο Άλμα πρόσταξε τον υιό του να μη φανερωθούν στον κόσμο, μήπως και γίνουν το μέσον για να ρίξουν τον λαό σε όλεθρο.

26 Τώρα ιδού, αυτοί οι μυστικοί όρκoi και διαθήκες δεν φανερώθηκαν στον Γαδιάντον από τα χρονικά που είχαν παραδοθεί στον Ήλαμαν, αλλά ιδού, ετέθησαν στην καρδιά του Γαδιάντον από αυτό το ίδιο ον που δέλεασε τους προπάτορές μας να φάνε από τον απαγορευμένο καρπό –

27 Μάλιστα, αυτό το ίδιο ον που συνωμότησε με τον Κάιν, ότι αν δολοφονούσε τον αδελφό του τον Άβελ δεν θα γινόταν γνωστό στον κόσμο. Και συνωμοτούσε με τον Κάιν και τους οπαδούς του από τότε κι ύστερα.

28 Και είναι επίσης αυτό το ίδιο ον που έβαλε μέσα στις καρδιές του λαού να κτίσουν έναν πύργο αρκετά υψηλό ώστε να μπορέσουν να φθάσουν στους ουρανούς. Και ήταν αυτό το ίδιο ον που οδηγούσε τον λαό που ήλθε από αυτόν τον πύργο σε αυτή τη χώρα, που διέσπειρε τα έργα του σκότους και τα βδελύγματα σε όλο το πρόσωπο της χώρας, μέχρι που έσυρε τον λαό κάτω, σε ολοκληρωτική καταστροφή και σε αιώνια κόλαση.

29 Μάλιστα, είναι αυτό το ίδιο ον που το έβαλε μέσα στην καρδιά του Γαδιάντον να συνεχίσει ακόμη το έργο του σκότους και του μυστικού φόνου, και το έχει φανερώσει από την απαρχή του ανθρώπου ακόμη και μέχρι αυτήν την εποχή.

30 Και ιδού, αυτός είναι εκείνος που είναι ο υποκινητής κάθε αμαρτίας. Και ιδού, συνεχίζει τα έργα του του σκότους και του μυστικού φόνου, και συνεχίζει διαδοχικά τις συνωμοσίες τους και τους όρκους τους και τις διαθήκες τους και τα σχέδιά τους της απαισίας κακίας, από γενεά σε γενεά σύμφωνα με το όπως μπορεί να κυριεύσει τις καρδιές των τέκνων των ανθρώπων.

And whosoever of those who belonged to their band should reveal unto the world of their wickedness and their abominations, should be tried, not according to the laws of their country, but according to the laws of their wickedness, which had been given by Gadianton and Kishkumen.

Now behold, it is these secret oaths and covenants which Alma commanded his son should not go forth unto the world, lest they should be a means of bringing down the people unto destruction.

Now behold, those secret oaths and covenants did not come forth unto Gadianton from the records which were delivered unto Helaman; but behold, they were put into the heart of Gadianton by that same being who did entice our first parents to partake of the forbidden fruit—

Yea, that same being who did plot with Cain, that if he would murder his brother Abel it should not be known unto the world. And he did plot with Cain and his followers from that time forth.

And also it is that same being who put it into the hearts of the people to build a tower sufficiently high that they might get to heaven. And it was that same being who led on the people who came from that tower into this land; who spread the works of darkness and abominations over all the face of the land, until he dragged the people down to an entire destruction, and to an everlasting hell.

Yea, it is that same being who put it into the heart of Gadianton to still carry on the work of darkness, and of secret murder; and he has brought it forth from the beginning of man even down to this time.

And behold, it is he who is the author of all sin. And behold, he doth carry on his works of darkness and secret murder, and doth hand down their plots, and their oaths, and their covenants, and their plans of awful wickedness, from generation to generation according as he can get hold upon the hearts of the children of men.

31 Και τώρα ιδού, κυρίευσε γερά τις καρδιές των Νεφιτών. Μάλιστα, τόσο πολύ ώστε είχαν γίνει υπερβολικά κακοί. Μάλιστα, οι περισσότεροι από αυτούς είχαν στραφεί έξω από την οδό της χρηστότητας και ποδοπατούσαν τις εντολές του Θεού και στράφηκαν προς τις δικές τους οδούς και ανήγειραν για τον εαυτό τους είδωλα από το χρυσάφι τους και το ασήμι τους.

32 Και συνέβη ώστε όλες αυτές οι ανομίες τους ήλθαν στο διάστημα όχι πολλών χρόνων, τόσο ώστε το μεγαλύτερο μέρος τους ήλθε κατά το εξηκοστό και έβδομο έτος της βασιλείας των δικαστών επί του λαού των Νεφιτών.

33 Και προόδευαν στις ανομίες τους κατά το εξηκοστό και όγδοο έτος επίσης, προς μεγάλη θλίψη και θρήνο των δικαίων.

34 Και έτσι βλέπουμε ότι οι Νεφίτες άρχισαν να φθίνουν από απιστία, και να προοδεύουν στην κακία και στα βδελύγματα, ενώ οι Λαμανίτες άρχισαν να προοδεύουν υπερβολικά στη γνώση του Θεού τους. Μάλιστα, άρχισαν να τηρούν τους θεσμούς και τις εντολές Του και να βαδίζουν με αλήθεια και εντιμότητα ενώπιόν Του.

35 Και έτσι βλέπουμε ότι το Πνεύμα του Κυρίου άρχισε να αποσύρεται από τους Νεφίτες, εξαιτίας της κακίας και της σκληρότητας της καρδιάς τους.

36 Και έτσι βλέπουμε ότι ο Κύριος άρχισε να εκχέει το Πνεύμα Του επάνω στους Λαμανίτες, λόγω της ευκολίας και προθυμίας τους να πιστεύουν στα λόγια Του.

37 Και συνέβη ώστε οι Λαμανίτες κνηγούσαν τη συμμορία των ληστών του Γαδιάντον, και κήρυτταν τον λόγο του Θεού ανάμεσα στο πιο άνομο τμήμα αυτών, τόσο ώστε αυτή η συμμορία των ληστών ολοκληρωτικά εξολοθρεύτηκε ανάμεσα από τους Λαμανίτες.

38 Και συνέβη ώστε από την άλλη πλευρά οι Νεφίτες τους ενίσχυαν και τους υποστήριζαν αρχίζοντας από το πιο άνομο τμήμα από αυτούς, μέχρι που είχαν καλύψει όλη τη χώρα των Νεφιτών και είχαν αποπλανήσει το περισσότερο τμήμα από τους δικαίους μέχρι που κατέληξαν να πιστεύουν στα έργα τους και να παίρνουν από τα λάφυρά τους και να ενώνονται μαζί τους στους μυστικούς φόνους και συνωμοσίες τους.

And now behold, he had got great hold upon the hearts of the Nephites; yea, insomuch that they had become exceedingly wicked; yea, the more part of them had turned out of the way of righteousness, and did trample under their feet the commandments of God, and did turn unto their own ways, and did build up unto themselves idols of their gold and their silver.

And it came to pass that all these iniquities did come unto them in the space of not many years, insomuch that a more part of it had come unto them in the sixty and seventh year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And they did grow in their iniquities in the sixty and eighth year also, to the great sorrow and lamentation of the righteous.

And thus we see that the Nephites did begin to dwindle in unbelief, and grow in wickedness and abominations, while the Lamanites began to grow exceedingly in the knowledge of their God; yea, they did begin to keep his statutes and commandments, and to walk in truth and uprightness before him.

And thus we see that the Spirit of the Lord began to withdraw from the Nephites, because of the wickedness and the hardness of their hearts.

And thus we see that the Lord began to pour out his Spirit upon the Lamanites, because of their easiness and willingness to believe in his words.

And it came to pass that the Lamanites did hunt the band of robbers of Gadianton; and they did preach the word of God among the more wicked part of them, insomuch that this band of robbers was utterly destroyed from among the Lamanites.

And it came to pass on the other hand, that the Nephites did build them up and support them, beginning at the more wicked part of them, until they had overspread all the land of the Nephites, and had seduced the more part of the righteous until they had come down to believe in their works and partake of their spoils, and to join with them in their secret murders and combinations.

39 Και έτσι απέκτησαν την αποκλειστική διαχείριση της κυβέρνησης, τόσο ώστε ποδοπάτησαν και έπληξαν και συνέτριψαν και γύρισαν την πλάτη τους στους φτωχούς και στους πράους και στους ταπεινούς οπαδούς του Θεού.

40 Και έτσι βλέπουμε ότι βρίσκονταν σε απαίσια κατάσταση και ωρίμαζαν για αιώνια καταστροφή.

41 Και συνέβη ώστε έτσι τελείωσε το εξηκοστό και όγδοο έτος της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί.

And thus they did obtain the sole management of the government, insomuch that they did trample under their feet and smite and rend and turn their backs upon the poor and the meek, and the humble followers of God.

And thus we see that they were in an awful state, and ripening for an everlasting destruction.

And it came to pass that thus ended the sixty and eighth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Η ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΟΥ ΝΕΦΙ, ΤΟΥ ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΗΛΑΜΑΝ – Ο Θεός απειλεί τον λαό του Νεφί ότι θα τους επισκεφθεί στον θυμό Του, προς ολοκληρωτική τους καταστροφή εκτός αν μετανοήσουν για την κακία τους. Ο Θεός πλήττει τον λαό του Νεφί με λοιμό. Αυτοί μετανοούν και στρέφονται προς εκείνον. Ο Σαμουήλ, ένας Λαμανίτης, προφητεύει προς τους Νεφίτες.

Ἡλαμαν 7

- 1 Ἰδοῦ, τώρα συνέβη ὥστε κατὰ το ἐξηκοστό και ἑνάτο ἔτος της βασιλείας των δικαστῶν ἐπὶ του λαοῦ των Νεφιτῶν, ὁ Νεφί, ὁ υἱὸς του Ἡλαμαν, ἐπέστρεψε στη γη του Ζαραχέμλα ἀπὸ τη γη προς τα βόρεια.
- 2 Γιατί βρισκόταν με τον λαό που ἦταν στη γη προς τα βόρεια, και τους κήρυττε τον λόγο του Θεοῦ και τους προφήτευσε πολλὰ.
- 3 Και ἐκεῖνοι ἀπέρριψαν ὅλα του τα λόγια, τόσο που δεν μπορούσε να μείνει ἀνάμεσά τους, ἀλλὰ ἐπέστρεψε πάλι στη γενέτειρά του χώρα.
- 4 Και βλέποντας τον λαό σε κατάσταση τόσο ἀπαισίας κακίας, και αὐτοὺς τους ληστές του Γαδιάντον να κατέχουν τις δικαστικές ἐδρες – ἔχοντας σφετεριστῆ τη δύναμη και την ἐξουσία της χώρας, ἀφήνοντας στην ἀκρη τις ἐντολές του Θεοῦ, χωρὶς οὔτε κατὰ το ἐλάχιστο να εἶναι σωστοὶ ἐνώπιόν Του, που δεν ἔκαναν τίποτα δίκαιο για τα τέκνα των ἀνθρώπων.
- 5 Καταδικάζοντας τους δίκαιους λόγω της χρηστότητάς τους, ἀφήνοντας τους ἐνοχους και τους ἀνομους ἀτιμώρητους ἐξαιτίας των χρημάτων τους, και ἐπιπλέον να κατέχουν θέσεις στην κεφαλή της κυβέρνησης, να κυβερνοῦν και να ἐνεργοῦν σύμφωνα με το θέλημά τους, για να ἀποκτήσουν το κέρδος και τη δόξα του κόσμου, και ἐπιπλέον, για να μποροῦν πιο εὐκόλα να διαπράττουν μοιχεία και να κλέβουν και να σκοτώνουν και να ἐνεργοῦν σύμφωνα με το δικό τους θέλημα –
- 6 Τώρα αὐτή η μεγάλη ἀνομία εἶχε πέσει ἐπάνω στους Νεφίτες, σε διάστημα ὄχι πολλῶν χρόνων, και ὅταν την εἶδε ὁ Νεφί, η καρδιά του διογκώθηκε ἀπὸ θλίψη μέσα στο στήθος του, και ἀναφώνησε μέσα στην ἀγωνία της ψυχῆς του:

THE PROPHECY OF NEPHI, THE SON OF HELAMAN—God threatens the people of Nephi that he will visit them in his anger, to their utter destruction except they repent of their wickedness. God smiteth the people of Nephi with pestilence; they repent and turn unto him. Samuel, a Lamanite, prophesies unto the Nephites.

Helaman 7

Behold, now it came to pass in the sixty and ninth year of the reign of the judges over the people of the Nephites, that Nephi, the son of Helaman, returned to the land of Zarahemla from the land northward.

For he had been forth among the people who were in the land northward, and did preach the word of God unto them, and did prophesy many things unto them;

And they did reject all his words, insomuch that he could not stay among them, but returned again unto the land of his nativity.

And seeing the people in a state of such awful wickedness, and those Gadianton robbers filling the judgment-seats—having usurped the power and authority of the land; laying aside the commandments of God, and not in the least aright before him; doing no justice unto the children of men;

Condemning the righteous because of their righteousness; letting the guilty and the wicked go unpunished because of their money; and moreover to be held in office at the head of government, to rule and do according to their wills, that they might get gain and glory of the world, and, moreover, that they might the more easily commit adultery, and steal, and kill, and do according to their own wills—

Now this great iniquity had come upon the Nephites, in the space of not many years; and when Nephi saw it, his heart was swollen with sorrow within his breast; and he did exclaim in the agony of his soul:

- 7 Αχ, να μπορούσα να είχα τις ημέρες μου κατά τις ημέρες που ο πατέρας μου ο Νεφί πρωτόηλθε από τη γη της Ιερουσαλήμ, ώστε να αγαλλιαζόμουν μαζί του στη γη της επαγγελίας. Τότε ο λαός του ήταν εύκολος να πεισθεί, σταθερός στην τήρηση των εντολών του Θεού, και αργός στο να παρασυρθεί να κάνει ανομία. Και ήταν γρήγοροι στο να εισακούν τα λόγια του Κυρίου –
- 8 Μάλιστα, αν οι ημέρες μου μπορούσαν να ήταν σε εκείνες τις ημέρες, τότε η ψυχή μου θα είχε αγαλλίαση με τη χρηστότητα των αδελφών μου.
- 9 Όμως ιδού, έχω οριστεί να είναι αυτές οι ημέρες μου, και η ψυχή μου να είναι γεμάτη λύπη εξαιτίας αυτής της κακίας των αδελφών μου.
- 10 Και ιδού, τώρα συνέβη ώστε αυτό έγινε επάνω σε έναν πύργο, ο οποίος βρισκόταν μέσα στον κήπο του Νεφί, ο οποίος ήταν δίπλα στη λεωφόρο που οδηγούσε στη κεντρική αγορά, που ήταν στην πόλη του Ζαραχέμλα. Οπότε, ο Νεφί είχε γονατίσει επάνω στον πύργο ο οποίος βρισκόταν μέσα στον κήπο του, ο οποίος πύργος ήταν επίσης κοντά στην πύλη του κήπου δίπλα στην οποία περνούσε η λεωφόρος.
- 11 Και συνέβη ώστε ήταν μερικοί άνθρωποι που περνούσαν από εκεί και είδαν τον Νεφί καθώς ξεχείλιζε την ψυχή του προς τον Θεό επάνω στον πύργο, και έτρεξαν και είπαν στον λαό αυτό που είχαν δει, και ο λαός ήλθε συγκεντρωμένος κατά πλήθη για να μάθουν τον λόγο της τόσο μεγάλης θλίψης για την κακία των ανθρώπων.
- 12 Και τώρα, όταν σηκώθηκε ο Νεφί, είδε τα πλήθη του λαού που είχαν συναθροιστεί.
- 13 Και συνέβη ώστε άνοιξε το στόμα του και τους είπε: Ιδού, γιατί συναθροιστήκατε; Για να σας πω για τις ανομίες σας;
- 14 Μάλιστα, επειδή ανέβηκα στον πύργο μου για να ξεχειλίσω την ψυχή μου στον Θεό μου, εξαιτίας της υπερβολικής λύπης της καρδιάς μου, η οποία είναι εξαιτίας των ανομιών σας!
- 15 Και εξαιτίας του πένθους και του θρήνου μου συναθροιστήκατε και απορείτε. Μάλιστα, και πρέπει να απορείτε. Μάλιστα, οφείλετε να απορείτε γιατί παραδοθήκατε ώστε ο διάβολος κυριεύσει τόσο πολύ την καρδιά σας.

Oh, that I could have had my days in the days when my father Nephi first came out of the land of Jerusalem, that I could have joyed with him in the promised land; then were his people easy to be entreated, firm to keep the commandments of God, and slow to be led to do iniquity; and they were quick to hearken unto the words of the Lord—

Yea, if my days could have been in those days, then would my soul have had joy in the righteousness of my brethren.

But behold, I am consigned that these are my days, and that my soul shall be filled with sorrow because of this the wickedness of my brethren.

And behold, now it came to pass that it was upon a tower, which was in the garden of Nephi, which was by the highway which led to the chief market, which was in the city of Zarahemla; therefore, Nephi had bowed himself upon the tower which was in his garden, which tower was also near unto the garden gate by which led the highway.

And it came to pass that there were certain men passing by and saw Nephi as he was pouring out his soul unto God upon the tower; and they ran and told the people what they had seen, and the people came together in multitudes that they might know the cause of so great mourning for the wickedness of the people.

And now, when Nephi arose he beheld the multitudes of people who had gathered together.

And it came to pass that he opened his mouth and said unto them: Behold, why have ye gathered yourselves together? That I may tell you of your iniquities?

Yea, because I have got upon my tower that I might pour out my soul unto my God, because of the exceeding sorrow of my heart, which is because of your iniquities!

And because of my mourning and lamentation ye have gathered yourselves together, and do marvel; yea, and ye have great need to marvel; yea, ye ought to marvel because ye are given away that the devil has got so great hold upon your hearts.

- 16 Μάλιστα, πως μπορέσατε να παραδοθείτε στους δελεασμούς εκείνου που επιδιώκει να ρίξει την ψυχή σας σε αιώνια δυστυχία και ατέλειωτο όλεθρο;
- 17 Αχ, μετανοήστε, μετανοήστε! Γιατί θέλετε να πεθάνετε; Στραφείτε, στραφείτε προς τον Κύριο τον Θεό σας. Γιατί σας έχει εγκαταλείψει;
- 18 Είναι επειδή έχετε σκληρύνει την καρδιά σας. Μάλιστα, δεν θέλετε να εισακούσετε τη φωνή του καλού ποιμένος. Μάλιστα, τον έχετε προκαλέσει να θυμώσει εναντίον σας.
- 19 Και ιδού, αντί να σας συναθροίσει, εκτός αν μετανοήσετε, ιδού, θα σας σκορπίσει ώστε να γίνετε τροφή για τα σκυλιά και τα άγρια θηρία.
- 20 Αχ, πως μπορέσατε να ξεχάσετε τον Θεό σας την ίδια ημέρα που σας ελευθέρωσε;
- 21 Όμως ιδού, είναι για να αποκτήσετε κέρδος, για να επαινείστε από τους ανθρώπους, μάλιστα, και για να αποκτήσετε χρυσό και σήμι. Και έχετε θέσει την καρδιά σας επάνω στα πλούτη και στα μάταια του κόσμου αυτού, πράγμα για το οποίο δολοφονείτε και λεηλατείτε και κλέβετε και δίνετε ψευδομαρτυρία εναντίον του πλησίον σας, και κάνετε κάθε είδους ανομία.
- 22 Και γι' αυτόν τον λόγο, συμφορά θα πέσει επάνω σας εκτός αν μετανοήσετε. Γιατί αν δεν μετανοήσετε, ιδού, αυτή η σπουδαία πόλη, και επίσης όλες αυτές οι πόλεις που είναι ολόγυρα, οι οποίες είναι στη γη της κατοχής μας, θα αφαιρεθούν ώστε να μην έχετε τόπο σε αυτές. Γιατί ιδού, ο Κύριος δεν θα σας δώσει δύναμη, όπως έκανε μέχρι τώρα, για να αντιστέκεστε εναντίον των εχθρών σας.
- 23 Γιατί ιδού, έτσι λέει ο Κύριος: Δεν θα δείξω στους ανόμους τη δύναμή μου, στον ένα περισσότερο από τον άλλον, εκτός από εκείνους που μετανοούν για τις αμαρτίες τους και εισακούν τα λόγια μου. Άρα λοιπόν, θα ήθελα να δείτε, αδελφοί μου, ότι θα είναι πιο καλά για τους Λαμανίτες παρά για εσάς εκτός αν μετανοήσετε.
- 24 Γιατί ιδού, αυτοί είναι πιο δίκαιοι από εσάς, γιατί δεν έχουν αμαρτήσει ενάντια σε αυτήν την υπέροχη γνώση την οποία εσείς έχετε λάβει. Γι' αυτό, ο Κύριος θα είναι πολυεύσπλαχνος προς αυτούς. Μάλιστα, θα επιμηκύνει τις ημέρες τους και θα αυξήσει τους απογόνους τους, ακόμα και όταν εσείς ολοκληρωτικά καταστραφείτε, εκτός αν μετανοήσετε.

Yea, how could you have given way to the enticing of him who is seeking to hurl away your souls down to everlasting misery and endless wo?

O repent ye, repent ye! Why will ye die? Turn ye, turn ye unto the Lord your God. Why has he forsaken you?

It is because you have hardened your hearts; yea, ye will not hearken unto the voice of the good shepherd; yea, ye have provoked him to anger against you.

And behold, instead of gathering you, except ye will repent, behold, he shall scatter you forth that ye shall become meat for dogs and wild beasts.

O, how could you have forgotten your God in the very day that he has delivered you?

But behold, it is to get gain, to be praised of men, yea, and that ye might get gold and silver. And ye have set your hearts upon the riches and the vain things of this world, for the which ye do murder, and plunder, and steal, and bear false witness against your neighbor, and do all manner of iniquity.

And for this cause wo shall come unto you except ye shall repent. For if ye will not repent, behold, this great city, and also all those great cities which are round about, which are in the land of our possession, shall be taken away that ye shall have no place in them; for behold, the Lord will not grant unto you strength, as he has hitherto done, to withstand against your enemies.

For behold, thus saith the Lord: I will not show unto the wicked of my strength, to one more than the other, save it be unto those who repent of their sins, and hearken unto my words. Now therefore, I would that ye should behold, my brethren, that it shall be better for the Lamanites than for you except ye shall repent.

For behold, they are more righteous than you, for they have not sinned against that great knowledge which ye have received; therefore the Lord will be merciful unto them; yea, he will lengthen out their days and increase their seed, even when thou shalt be utterly destroyed except thou shalt repent.

- 25 Μάλιστα, συμφορά σας πέσει επάνω σας εξαιτίας αυτού του μεγάλου βδελύγματος που έχει έλθει ανάμεσά σας. Και έχετε ενωθεί προς αυτό, μάλιστα, στη μυστική συμμορία η οποία έγινε από τον Γαδιάντον!
- 26 Μάλιστα, συμφορά θα πέσει επάνω σας εξαιτίας αυτής της υπερηφάνειας την οποία αφήσατε να εισχωρήσει στην καρδιά σας, που σας έχει υψώσει επάνω από αυτό που είναι καλό εξαιτίας του υπερβολικά μεγάλου πλούτου σας!
- 27 Μάλιστα, συμφορά σας είναι επάνω σας εξαιτίας της κακίας και των βδελυγμάτων σας!
- 28 Και αν δεν μετανοήσετε θα χαθείτε. Μάλιστα, ακόμη και τα εδάφη σας θα σας αφαιρεθούν και θα καταστραφείτε από το πρόσωπο της γης.
- 29 Ιδού λοιπόν, δεν λέω από τον εαυτό μου ότι αυτά θα γίνουν γιατί δεν είναι από τον εαυτό μου που τα γνωρίζω αυτά. Όμως ιδού, ξέρω ότι αυτά είναι αληθινά, επειδή ο Κύριος ο Θεός μου τα έχει φανερώσει. Γι' αυτό καταθέτω μαρτυρία ότι θα γίνουν.

Yea, wo be unto you because of that great abomination which has come among you; and ye have united yourselves unto it, yea, to that secret band which was established by Gadianton!

Yea, wo shall come unto you because of that pride which ye have suffered to enter your hearts, which has lifted you up beyond that which is good because of your exceedingly great riches!

Yea, wo be unto you because of your wickedness and abominations!

And except ye repent ye shall perish; yea, even your lands shall be taken from you, and ye shall be destroyed from off the face of the earth.

Behold now, I do not say that these things shall be, of myself, because it is not of myself that I know these things; but behold, I know that these things are true because the Lord God has made them known unto me, therefore I testify that they shall be.

Ἡλαμαν 8

- 1 Και τώρα συνέβη ὥστε ὅταν εἶπε ὁ Νεφί αὐτὰ τα λόγια, ἰδοῦ, ὑπῆρχαν ἄνθρωποι που ἦταν δικαστές, που ἐπίσης ἀνήκαν στη μυστική συμμορία τοῦ Γαδιάντον, και θύμωναν, και φώναζαν ἐναντίον του, λέγοντας στον λαό: Γιατί δεν τον πιάνετε αὐτόν τον ἄνθρωπο και να τον φέρετε ἐδῶ, ὥστε να καταδικαστεῖ σύμφωνα με το ἐγκλημα που ἔχει κάνει;
- 2 Γιατί τον βλέπετε αὐτόν τον ἄνθρωπο και τον ἀκούτε να καθυβρίζει τον λαό και τον νόμο μας;
- 3 Γιατί ἰδοῦ, ὁ Νεφί τους εἶχε μιλήσει για τη διαφθορά τοῦ νόμου τους. Μάλιστα, πολλά τους εἶπε ὁ Νεφί τα οποία δεν μποροῦν να γραφοῦν, και τίποτα δεν τους εἶπε που να ἦταν ἐνάντιο στις ἐντολές τοῦ Θεοῦ.
- 4 Και αὐτοὶ οἱ δικαστές θύμωσαν μαζί του, ἐπειδὴ τους μίλησε ἀνοικτὰ για τα μυστικὰ ἔργα τους τοῦ σκότους. Παρὰ ταῦτα, δεν τολμοῦσαν να ἀπλώσουν τα δικά τους χέρια ἐπάνω του, γιατί φοβοῦνταν τον λαό μην τυχόν και κραυγάζει ἐναντίον τους.
- 5 Πι' αὐτό φώναζαν στον λαό και ἔλεγαν: Γιατί τον ἀφήνετε αὐτόν τον ἄνθρωπο να μας καθυβρίζει; Γιατί ἰδοῦ, αὐτός καταδικάζει ὅλον αὐτόν τον λαό, ἕως ἀφανισμοῦ. Μάλιστα, και ἐπίσης ὅτι αὐτές οἱ σπουδαίες πόλεις μας θα ἀφαιρεθοῦν ἀπὸ ἐμᾶς, ὥστε να μην ἔχουμε θέση σε αὐτές.
- 6 Και τώρα ἐμεῖς ξέρουμε ὅτι αὐτό εἶναι ἀδύνατον, γιατί ἰδοῦ, ἐμεῖς εἴμαστε ἰσχυροὶ και οἱ πόλεις μας εἶναι μεγάλες, γι' αὐτοὶ οἱ ἐχθροὶ μας δεν μποροῦν να μας ἐξουσιάσουν.
- 7 Και συνέβη ὥστε ἔτσι ξεσήκωναν τον λαό σε θυμὸ ἐναντίον τοῦ Νεφί, και προκαλοῦσαν διχόνοιες ἀνάμεσά τους· ἐπειδὴ ὑπῆρχαν μερικοὶ που φώναζαν: Αφήστε τον ἡσυχῶ αὐτόν τον ἄνθρωπο, γιατί εἶναι καλὸς ἄνθρωπος, και αὐτὰ που λέει ἀσφαλῶς θα συμβοῦν ἐκτός ἀν μετανοήσουμε.
- 8 Μάλιστα, ἰδοῦ, ὅλες οἱ κρίσεις θα πέσουν ἐπάνω μας για τις οποίες μας ἔχει καταθέσει μαρτυρία· διότι γνωρίζουμε ὅτι σωστά μας ἔχει καταθέσει μαρτυρία σχετικὰ με τις ἀνομίες μας. Και ἰδοῦ, εἶναι πολλές, και αὐτός ξέρει τόσο καλά ὅλα ὅσα θα μας πλῆξουν ὅπως ξέρει για τις ἀνομίες μας.

Helaman 8

And now it came to pass that when Nephi had said these words, behold, there were men who were judges, who also belonged to the secret band of Gadianton, and they were angry, and they cried out against him, saying unto the people: Why do ye not seize upon this man and bring him forth, that he may be condemned according to the crime which he has done?

Why seest thou this man, and hearest him revile against this people and against our law?

For behold, Nephi had spoken unto them concerning the corruptness of their law; yea, many things did Nephi speak which cannot be written; and nothing did he speak which was contrary to the commandments of God.

And those judges were angry with him because he spake plainly unto them concerning their secret works of darkness; nevertheless, they durst not lay their own hands upon him, for they feared the people lest they should cry out against them.

Therefore they did cry unto the people, saying: Why do you suffer this man to revile against us? For behold he doth condemn all this people, even unto destruction; yea, and also that these our great cities shall be taken from us, that we shall have no place in them.

And now we know that this is impossible, for behold, we are powerful, and our cities great, therefore our enemies can have no power over us.

And it came to pass that thus they did stir up the people to anger against Nephi, and raised contentions among them; for there were some who did cry out: Let this man alone, for he is a good man, and those things which he saith will surely come to pass except we repent;

Yea, behold, all the judgments will come upon us which he has testified unto us; for we know that he has testified aright unto us concerning our iniquities. And behold they are many, and he knoweth as well all things which shall befall us as he knoweth of our iniquities;

- 9 Μάλιστα, και ιδού, αν δεν ήταν προφήτης δεν θα είχε καταθέσει μαρτυρία σχετικά με αυτά τα πράγματα.
- 10 Και συνέβη ώστε αυτοί που επεδίωκαν να καταστρέψουν τον Νεφί, αναγκάστηκαν εξαιτίας του φόβου τους, να μην απλώσουν τα χέρια τους σε αυτόν. Γι' αυτό, αυτός άρχισε πάλι να τους μιλά, βλέποντας ότι είχε κερδίσει εύνοια στα μάτια μερικών, σε σημείο που οι υπόλοιποι αυτών φοβήθηκαν.
- 11 Γι' αυτό, ωθήθηκε να τους μιλήσει περισσότερο, λέγοντας: Ιδού, αδελφοί μου, δεν έχετε διαβάσει ότι ο Θεός έδωσε δύναμη σε έναν άνδρα, δηλαδή τον Μωυσή, να χτυπήσει τα νερά της Ερυθράς Θάλασσας, και αυτά χωρίστηκαν από εδώ και από εκεί, σε σημείο που οι Ισραηλίτες, οι οποίοι ήταν οι πατέρες μας, διάβηκαν επάνω σε ξηρά, και τα νερά έκλεισαν επάνω από τα στρατεύματα των Αιγυπτίων και τους κατάπιαν;
- 12 Και τώρα ιδού, αν ο Θεός έδωσε σε αυτόν τον άνθρωπο τόση δύναμη, τότε γιατί διαφωνείτε ανάμεσά σας, και λέτε ότι δεν μου έχει δώσει δύναμη με την οποία να μπορώ να ξέρω σχετικά με τις κρίσεις που θα επέλθουν σε σας εκτός κι αν μετανόησετε;
- 13 Όμως, ιδού, εσείς όχι μόνο αρνείστε τα λόγια μου, αλλά αρνείστε επίσης όλα τα λόγια που έχουν ειπωθεί από τους πατέρες μας, και επίσης τα λόγια που ειπώθηκαν από αυτόν τον άνθρωπο, τον Μωυσή, στον οποίο είχε δοθεί τόσο μεγάλη δύναμη, μάλιστα, τα λόγια τα οποία έχει πει σχετικά με τον ερχομό του Μεσσία.
- 14 Μάλιστα, δεν έδωσε μαρτυρία ότι ο Υιός του Θεού θα έλθει; Και καθώς ύψωσε το χάλκινο φίδι στην έρημο, ακριβώς έτσι θα υψωθεί εκείνος που θα έλθει.
- 15 Και όπως όσοι θα κοιτάζαν προς το φίδι θα ζούσαν, ακριβώς έτσι όσοι θα κοιτάζουν προς τον Υιό του Θεού με πίστη, έχοντας πνεύμα μεταμελημένο, θα ζήσουν, και μάλιστα σε αυτήν τη ζωή η οποία είναι αιώνια.
- 16 Και τώρα ιδού, όχι μόνο κατέθεσε ο Μωυσής μαρτυρία γι' αυτά τα πράγματα, αλλά επίσης όλοι οι άγιοι προφύτες, από τις ημέρες του ακόμα μέχρι τις ημέρες του Αβραάμ.
- 17 Μάλιστα, και ιδού, ο Αβραάμ είδε για τον ερχομό του, και έγινε πλήρης χαράς και αγαλλίασε.

Yea, and behold, if he had not been a prophet he could not have testified concerning those things.

And it came to pass that those people who sought to destroy Nephi were compelled because of their fear, that they did not lay their hands on him; therefore he began again to speak unto them, seeing that he had gained favor in the eyes of some, insomuch that the remainder of them did fear.

Therefore he was constrained to speak more unto them saying: Behold, my brethren, have ye not read that God gave power unto one man, even Moses, to smite upon the waters of the Red Sea, and they parted hither and thither, insomuch that the Israelites, who were our fathers, came through upon dry ground, and the waters closed upon the armies of the Egyptians and swallowed them up?

And now behold, if God gave unto this man such power, then why should ye dispute among yourselves, and say that he hath given unto me no power whereby I may know concerning the judgments that shall come upon you except ye repent?

But, behold, ye not only deny my words, but ye also deny all the words which have been spoken by our fathers, and also the words which were spoken by this man, Moses, who had such great power given unto him, yea, the words which he hath spoken concerning the coming of the Messiah.

Yea, did he not bear record that the Son of God should come? And as he lifted up the brazen serpent in the wilderness, even so shall he be lifted up who should come.

And as many as should look upon that serpent should live, even so as many as should look upon the Son of God with faith, having a contrite spirit, might live, even unto that life which is eternal.

And now behold, Moses did not only testify of these things, but also all the holy prophets, from his days even to the days of Abraham.

Yea, and behold, Abraham saw of his coming, and was filled with gladness and did rejoice.

- 18 Μάλιστα, και ιδού, εγώ σας λέω, ότι όχι μόνο τα ήξερε αυτά ο Αβραάμ, αλλά υπήρχαν πολλοί πριν από τις ημέρες του Αβραάμ που κλήθηκαν κατά την τάξη του Θεού. Μάλιστα, κατά την τάξη του Υιού Του. Και αυτό για να φανερωθεί στον λαό, πολλές χιλιάδες χρόνια πριν από τον ερχομό Του, ότι ακόμα και η λύτρωση θα επερχόταν σε αυτούς.
- 19 Και τώρα θα ήθελα να ξέρετε, ότι και από τις ημέρες του Αβραάμ υπήρξαν πολλοί προφήτες που έχουν καταθέσει μαρτυρία γι' αυτά. Μάλιστα, ιδού, ο προφήτης Ζένος κατέθεσε μαρτυρία τολμηρά, πράγμα για το οποίο θανατώθηκε.
- 20 Και ιδού, επίσης ο Ζενόκ, και επίσης ο Εζίας, επίσης και ο Ησαΐας και ο Ιερεμίας, (που ο Ιερεμίας ήταν αυτός ο ίδιος προφήτης ο οποίος κατέθεσε μαρτυρία για την καταστροφή της Ιερουσαλήμ) και τώρα ξέρουμε ότι η Ιερουσαλήμ καταστράφηκε σύμφωνα με τα λόγια του Ιερεμίας. Αχ, τότε λοιπόν, πώς δεν θα έλθει ο Υιός του Θεού, σύμφωνα με την προφητεία του;
- 21 Και τώρα θα αμφισβητήσετε ότι καταστράφηκε η Ιερουσαλήμ; Θα πείτε ότι οι υιοί του Σεδεκία δεν σκοτώθηκαν, όλοι εκτός από τον Μουλέκ; Μάλιστα, και δεν βλέπετε ότι οι απόγονοι του Σεδεκία βρίσκονται μαζί μας και εξεδιώχθησαν από τη γη της Ιερουσαλήμ; Όμως ιδού, αυτό δεν είναι όλο –
- 22 Ο πατέρας μας Λεχί εξεδιώχθη από την Ιερουσαλήμ, επειδή κατέθεσε μαρτυρία γι' αυτά. Ο Νεφί επίσης κατέθεσε μαρτυρία γι' αυτά, και επίσης σχεδόν όλοι οι πατέρες μας, μέχρι και έως αυτήν την εποχή. Μάλιστα, έχουν καταθέσει μαρτυρία για τον ερχομό του Χριστού, και προσδοκούσαν, και έχουν αγαλλιάσει με την ημέρα του η οποία πρόκειται να έλθει.
- 23 Και ιδού, αυτός είναι Θεός, και βρίσκεται μαζί τους, και φανερώθηκε σε αυτούς, που ελευθερώθηκαν από αυτόν. Και Του έδωσαν δόξα, λόγω αυτού το οποίο πρόκειται να συμβεί.
- 24 Και τώρα, βλέποντας ότι τα ξέρετε αυτά και δεν μπορείτε να τα αρνηθείτε, εκτός αν πείτε ψέματα, γι' αυτό σε αυτό έχετε αμαρτήσει, γιατί τα έχετε απορρίψει όλα αυτά, παρά τις τόσες αποδείξεις που έχετε λάβει. Μάλιστα, και έχετε λάβει τα πάντα, τόσο αυτά στους ουρανούς όσο και όλα όσα είναι στη γη, σαν μαρτυρία ότι είναι αληθινά.

Yea, and behold I say unto you, that Abraham not only knew of these things, but there were many before the days of Abraham who were called by the order of God; yea, even after the order of his Son; and this that it should be shown unto the people, a great many thousand years before his coming, that even redemption should come unto them.

And now I would that ye should know, that even since the days of Abraham there have been many prophets that have testified these things; yea, behold, the prophet Zenos did testify boldly; for the which he was slain.

And behold, also Zenock, and also Ezias, and also Isaiah, and Jeremiah, (Jeremiah being that same prophet who testified of the destruction of Jerusalem) and now we know that Jerusalem was destroyed according to the words of Jeremiah. O then why not the Son of God come, according to his prophecy?

And now will you dispute that Jerusalem was destroyed? Will ye say that the sons of Zedekiah were not slain, all except it were Mulek? Yea, and do ye not behold that the seed of Zedekiah are with us, and they were driven out of the land of Jerusalem? But behold, this is not all—

Our father Lehi was driven out of Jerusalem because he testified of these things. Nephi also testified of these things, and also almost all of our fathers, even down to this time; yea, they have testified of the coming of Christ, and have looked forward, and have rejoiced in his day which is to come.

And behold, he is God, and he is with them, and he did manifest himself unto them, that they were redeemed by him; and they gave unto him glory, because of that which is to come.

And now, seeing ye know these things and cannot deny them except ye shall lie, therefore in this ye have sinned, for ye have rejected all these things, notwithstanding so many evidences which ye have received; yea, even ye have received all things, both things in heaven, and all things which are in the earth, as a witness that they are true.

25 Όμως ιδού, έχετε απορρίψει την αλήθεια, και έχετε επαναστατήσει εναντίον του άγιου Θεού σας, και ακόμα κι αυτήν τη στιγμή, αντί να θησαυρίζετε για τον εαυτό σας θησαυρούς στους ουρανούς, όπου τίποτα δεν φθείρεται, και όπου τίποτα δεν μπορεί να έλθει που είναι ακάθαρτο, συσσωρεύετε για τον εαυτό σας οργή για την ημέρα της κρίσεως.

26 Μάλιστα, ακόμα κι αυτήν τη στιγμή ωριμάζετε, εξαιτίας των δολοφονιών σας και της πορνείας σας και της κακίας σας, για αιώνιο όλεθρο. Μάλιστα, και αν δεν μετανοήσετε θα πέσει επάνω σας σύντομα.

27 Μάλιστα, ιδού, τώρα κιόλας έφθασε στην πόρτα. Μάλιστα, πηγαίνετε μέσα στη δικαστική έδρα και ψάξτε. Και ιδού, ο δικαστής σας δολοφονήθηκε και κείται μέσα στο αίμα του. Και έχει δολοφονηθεί από τον αδελφό του, ο οποίος επιζητεί να καθίσει στη δικαστική έδρα.

28 Και ιδού, και οι δύο τους ανήκουν στη μυστική σας συμμορία, της οποίας δημιουργός είναι ο Γαδιάντον και ο πονηρός που επιδιώκει να καταστρέψει τις ψυχές των ανθρώπων.

But behold, ye have rejected the truth, and rebelled against your holy God; and even at this time, instead of laying up for yourselves treasures in heaven, where nothing doth corrupt, and where nothing can come which is unclean, ye are heaping up for yourselves wrath against the day of judgment.

Yea, even at this time ye are ripening, because of your murders and your fornication and wickedness, for everlasting destruction; yea, and except ye repent it will come unto you soon.

Yea, behold it is now even at your doors; yea, go ye in unto the judgment-seat, and search; and behold, your judge is murdered, and he lieth in his blood; and he hath been murdered by his brother, who seeketh to sit in the judgment-seat.

And behold, they both belong to your secret band, whose author is Gadianton and the evil one who seeketh to destroy the souls of men.

Ἡλαμαν 9

- 1 Ἰδοῦ, τώρα συνέβη ὥστε ὅταν εἶπε αὐτά τα λόγια ὁ Νεφί, ὀρισμένοι ἄνθρωποι που ἦταν ἀνάμεσά τους ἔτρεξαν στη δικαστική ἐδρα. Μάλιστα, ἦταν πέντε αὐτοί που πήγαν, καὶ εἶπαν μεταξύ τους, καθὼς πήγαιναν:
- 2 Ἰδοῦ, τώρα θα μάθουμε σίγουρα ἀν αὐτός ὁ ἄνθρωπος εἶναι προφήτης καὶ ἀν ὁ Θεός τον ἔχει προστάξει νὰ μας προφητεύσει τέτοια θαυμαστά πράγματα. Ἰδοῦ, δὲν πιστεύουμε ὅτι τον ἔχει προστάξει. Μάλιστα, δὲν πιστεύουμε ὅτι εἶναι προφήτης. Παρὰ ταῦτα, ἀν αὐτό το πράγμα που ἔχει πει γιὰ τον ἀρχιδικαστὴ εἶναι ἀλήθεια, ὅτι εἶναι νεκρός, τότε θα πιστέψουμε ὅτι τὰ ἄλλα λόγια που ἔχει πει εἶναι ἀληθινά.
- 3 Καὶ συνέβη ὥστε ἔτρεξαν με ὅλη τους τὴ δύναμη, καὶ μπήκαν μέσα στη δικαστική ἐδρα. Καὶ ἰδοῦ, ὁ ἀρχιδικαστὴς εἶχε πέσει στὴ γῆ καὶ κειτόταν μέσα στο αἷμα του.
- 4 Καὶ τώρα ἰδοῦ, ὅταν το εἶδαν αὐτὸ ἔμειναν υπερβολικὰ ἐμβρόντητοι, τόσο που ἔπεσαν στὴ γῆ· ἐπειδὴ δὲν εἶχαν πιστέψει τὰ λόγια που τους εἶχε πει ὁ Νεφί γιὰ τον ἀρχιδικαστὴ.
- 5 Ὅμως τώρα, ὅταν εἶδαν πίστεψαν, καὶ φόβος τους κατέλαβε μήπως ὅλες οἱ κρίσεις που εἶχε πει ὁ Νεφί ἐπέρχονταν στους ἀνθρώπους. Γι' αὐτὸ σείσθηκαν καὶ ἔπεσαν κάτω στὴ γῆ.
- 6 Λοιπὸν, ἀμέσως μόλις δολοφονήθηκε ὁ δικαστὴς – που τον εἶχε μαχαιρώσει ὁ ἀδελφός του με μυστικὴ δολοπλοκία, καὶ τράπηκε σε φυγὴ, ἔτρεξαν οἱ υπηρέτες καὶ το εἶπαν στον λαό, υψώνοντας τὴν κραυγὴ του φόνου ἀνάμεσά τους.
- 7 Καὶ ἰδοῦ, ὁ λαός συναθροίστηκε στὸν τόπο τῆς δικαστικῆς ἐδρας – καὶ ἰδοῦ, πρὸς μεγάλη τους ἐκπληξὴ εἶδαν αὐτούς τους πέντε ἄνδρες που εἶχαν πέσει στὴ γῆ.
- 8 Καὶ τώρα ἰδοῦ, ὁ λαός δὲν ἤξερε τίποτα σχετικὰ με το πλῆθος που εἶχε συναθροιστεῖ στὸν κήπο του Νεφί. Γι' αὐτὸ, εἶπαν ἀναμεταξύ τους: Εκείνοι οἱ ἄνδρες εἶναι αὐτοὶ που ἔχουν δολοφονήσει τον δικαστὴ, καὶ ὁ Θεός τους ἔχει χτυπήσει ὥστε δὲν μπόρεσαν νὰ μας ξεφύγουν.

Helaman 9

Behold, now it came to pass that when Nephi had spoken these words, certain men who were among them ran to the judgment-seat; yea, even there were five who went, and they said among themselves, as they went:

Behold, now we will know of a surety whether this man be a prophet and God hath commanded him to prophesy such marvelous things unto us. Behold, we do not believe that he hath; yea, we do not believe that he is a prophet; nevertheless, if this thing which he has said concerning the chief judge be true, that he be dead, then will we believe that the other words which he has spoken are true.

And it came to pass that they ran in their might, and came in unto the judgment-seat; and behold, the chief judge had fallen to the earth, and did lie in his blood.

And now behold, when they saw this they were astonished exceedingly, insomuch that they fell to the earth; for they had not believed the words which Nephi had spoken concerning the chief judge.

But now, when they saw they believed, and fear came upon them lest all the judgments which Nephi had spoken should come upon the people; therefore they did quake, and had fallen to the earth.

Now, immediately when the judge had been murdered—he being stabbed by his brother by a garb of secrecy, and he fled, and the servants ran and told the people, raising the cry of murder among them;

And behold the people did gather themselves together unto the place of the judgment-seat—and behold, to their astonishment they saw those five men who had fallen to the earth.

And now behold, the people knew nothing concerning the multitude who had gathered together at the garden of Nephi; therefore they said among themselves: These men are they who have murdered the judge, and God has smitten them that they could not flee from us.

9 Και συνέβη ώστε τους έπιασαν, και τους έδεσαν και τους έριξαν στη φυλακή. Και εστάλη έξω μια διακήρυξη ότι ο δικαστής θανατώθηκε και ότι οι δολοφόνοι είχαν πιαστεί και είχαν ριχτεί στη φυλακή.

10 Και συνέβη ώστε την επαύριον, ο λαός συναθροίστηκε για να πενθήσει και να νηστέψει στην ταφή του μέγα αρχιδικαστή που είχε θανατωθεί.

11 Και έτσι, και εκείνοι οι δικαστές που ήταν στον κήπο του Νεφί και άκουσαν τα λόγια του, συναθροίστηκαν κι αυτοί στην ταφή.

12 Και συνέβη ώστε ζήτησαν να μάθουν από τον λαό, λέγοντας: Πού είναι οι πέντε που εστάλησαν να μάθουν σχετικά με τον αρχιδικαστή, αν ήταν νεκρός; Και απάντησαν και είπαν: Σχετικά με αυτούς τους πέντε που λέτε ότι εσείς έχετε στείλει, δεν ξέρουμε, αλλά είναι πέντε που είναι οι δολοφόνοι, τους οποίους έχουμε ρίξει στη φυλακή.

13 Και συνέβη ώστε οι δικαστές ζήτησαν να τους προσαγάγουν, και προσήχθησαν, και ιδού, ήταν οι πέντε που είχαν σταλεί. Και ιδού, οι δικαστές ζήτησαν να μάθουν από αυτούς σχετικά με το ζήτημα, και αυτοί τους είπαν όλα όσα είχαν κάνει, λέγοντας:

14 Τρέξαμε και ήλθαμε στον τόπο της δικαστικής έδρας, και όταν είδαμε τα πάντα ακριβώς όπως είχε καταθέσει μαρτυρία ο Νεφί, μείναμε εμβρόντητοι τόσο πολύ, ώστε πέσαμε κάτω στη γη. Και όταν συνήλθαμε από την κατάπληξή μας, ιδού, μας έριξαν στη φυλακή.

15 Λοιπόν, όσο για τον φόνο αυτού του ανθρώπου, δεν ξέρουμε ποιος τον έχει κάνει, και μόνο τόσα ξέρουμε, τρέξαμε και ήλθαμε σύμφωνα με το πώς εσείς επιθυμήσατε, και ιδού, αυτός ήταν νεκρός, σύμφωνα με τα λόγια του Νεφί.

16 Και τώρα συνέβη ώστε οι δικαστές εξήγησαν το ζήτημα στον λαό, και φώναζαν εναντίον του Νεφί, λέγοντας: Ιδού, ξέρουμε ότι αυτός ο Νεφί πρέπει να έχει συμφωνήσει με κάποιον να σκοτώσει τον δικαστή, και τότε θα μας το δήλωνε, ώστε να μας μεταστρέψει στην πίστη του, ώστε να υψώσει τον εαυτό του να γίνει σπουδαίος άνδρας, εκλεκτός του Θεού και προφήτης.

And it came to pass that they laid hold on them, and bound them and cast them into prison. And there was a proclamation sent abroad that the judge was slain, and that the murderers had been taken and were cast into prison.

And it came to pass that on the morrow the people did assemble themselves together to mourn and to fast, at the burial of the great chief judge who had been slain.

And thus also those judges who were at the garden of Nephi, and heard his words, were also gathered together at the burial.

And it came to pass that they inquired among the people, saying: Where are the five who were sent to inquire concerning the chief judge whether he was dead? And they answered and said: Concerning this five whom ye say ye have sent, we know not; but there are five who are the murderers, whom we have cast into prison.

And it came to pass that the judges desired that they should be brought; and they were brought, and behold they were the five who were sent; and behold the judges inquired of them to know concerning the matter, and they told them all that they had done, saying:

We ran and came to the place of the judgment-seat, and when we saw all things even as Nephi had testified, we were astonished insomuch that we fell to the earth; and when we were recovered from our astonishment, behold they cast us into prison.

Now, as for the murder of this man, we know not who has done it; and only this much we know, we ran and came according as ye desired, and behold he was dead, according to the words of Nephi.

And now it came to pass that the judges did expound the matter unto the people, and did cry out against Nephi, saying: Behold, we know that this Nephi must have agreed with some one to slay the judge, and then he might declare it unto us, that he might convert us unto his faith, that he might raise himself to be a great man, chosen of God, and a prophet.

- 17 Και τώρα ιδού, θα τον ξεσκεπάσουμε αυτόν τον άνθρωπο και θα ομολογήσει το σφάλμα του και θα μας κάνει γνωστό τον πραγματικό δολοφόνο αυτού του δικαστή.
- 18 Και συνέβη ώστε οι πέντε ελευθερώθηκαν την ημέρα της ταφής. Παρά ταύτα, επέπληξαν τους δικαστές για τα λόγια που είχαν πει εναντίον του Νεφί, και διαφώνησαν μαζί τους, έναν προς έναν, τόσο ώστε τους κατανίκησαν.
- 19 Παρά ταύτα, εκείνοι προκάλεσαν ώστε ο Νεφί να συλληφθεί και να δεθεί και να προσαχθεί ενώπιον του πλήθους, και άρχισαν να τον ανακρίνουν με ποικίλους τρόπους για να τον πιάσουν να αντιφάσκει, για να μπορέσουν να τον κατηγορήσουν για θάνατο —
- 20 Λέγοντάς του: Είσαι συνεργός. Ποιος είναι αυτός που έχει κάνει αυτήν τη δολοφονία; Λοιπόν, πες μας, και αναγνώρισε το σφάλμα σου. Λέγοντας, ιδού, να χρήματα, και θα σου χαρίσουμε τη ζωή σου, αν μας πεις και αναγνωρίσεις τη συμφωνία που έχεις κάνει μαζί του.
- 21 Όμως ο Νεφί τους είπε: Αχ, εσείς ανόητοι, εσείς οι απεριτίμητοι στην καρδιά, εσείς τυφλοί και εσείς σκληροτράχηλοι άνθρωποι, ξέρετε για πόσον καιρό θα σας αφήνει ο Κύριος ο Θεός σας να συνεχίζετε σε αυτήν την οδό σας της αμαρτίας;
- 22 Αχ, θα έπρεπε να αρχίσετε να ουρλιάζετε και να θρηνείτε, εξαιτίας του μεγάλου ολέθρου που σας περιμένει αυτήν τη στιγμή, εκτός κι αν μετανοήσετε.
- 23 Ιδού, λέτε ότι εγώ έχω συμφωνήσει με έναν άνθρωπο να δολοφονήσει το Σηζώραμ, τον αρχιδικαστή μας. Όμως ιδού, εγώ σας λέω, ότι αυτό είναι επειδή σας το έχω καταθέσει μαρτυρία, ώστε να μάθετε γι' αυτό το γεγονός. Μάλιστα, ακόμα και για μαρτυρία σε σας, ότι ήξερα για την κακία και τα βδελύγματα που υπάρχουν ανάμεσά σας.
- 24 Και επειδή το έχω κάνει αυτό, λέτε ότι έχω συμφωνήσει με έναν άνθρωπο να κάνει αυτό το πράγμα. Μάλιστα, επειδή σας έδειξα αυτό το σημείο, θυμώνετε μαζί μου και επιζητείτε να καταστρέψετε τη ζωή μου.
- 25 Και τώρα ιδού, θα σας δείξω ένα άλλο σημείο, και κοιτάξτε αν θα επιζητείτε με αυτό το πράγμα να με καταστρέψετε.

And now behold, we will detect this man, and he shall confess his fault and make known unto us the true murderer of this judge.

And it came to pass that the five were liberated on the day of the burial. Nevertheless, they did rebuke the judges in the words which they had spoken against Nephi, and did contend with them one by one, inso-much that they did confound them.

Nevertheless, they caused that Nephi should be taken and bound and brought before the multitude, and they began to question him in divers ways that they might cross him, that they might accuse him to death—

Saying unto him: Thou art confederate; who is this man that hath done this murder? Now tell us, and acknowledge thy fault; saying, Behold here is money; and also we will grant unto thee thy life if thou wilt tell us, and acknowledge the agreement which thou hast made with him.

But Nephi said unto them: O ye fools, ye uncircumcised of heart, ye blind, and ye stiffnecked people, do ye know how long the Lord your God will suffer you that ye shall go on in this your way of sin?

O ye ought to begin to howl and mourn, because of the great destruction which at this time doth await you, except ye shall repent.

Behold ye say that I have agreed with a man that he should murder Seezoram, our chief judge. But behold, I say unto you, that this is because I have testified unto you that ye might know concerning this thing; yea, even for a witness unto you, that I did know of the wickedness and abominations which are among you.

And because I have done this, ye say that I have agreed with a man that he should do this thing; yea, because I showed unto you this sign ye are angry with me, and seek to destroy my life.

And now behold, I will show unto you another sign, and see if ye will in this thing seek to destroy me.

26 Ιδού, σας λέω: Πηγαίνετε στο σπίτι του Σεάντουμ, ο οποίος είναι ο αδελφός του Σηζώραμ, και πείτε του –

27 Έχει ο Νεφί, ο προσποιητός προφήτης, που προφητεύει τόσο κακό σχετικά με αυτόν τον λαό, συμφωνήσει μαζί σου, συμφωνία κατά την οποία εσύ έχεις δολοφονήσει τον Σηζώραμ, που είναι ο αδελφός σου;

28 Και ιδού, αυτός θα σας πει, Όχι.

29 Και εσείς θα του πείτε: Έχεις δολοφονήσει τον αδελφό σου;

30 Και θα σταθεί με φόβο, και δεν θα ξέρει τι να σας πει. Και ιδού, θα αρνηθεί σε σας, και θα κάνει σαν να είναι κατάπληκτος. Πάντως, θα σας δηλώσει ότι είναι αθώος.

31 Όμως ιδού, να τον εξετάσετε, και θα βρείτε αίμα επάνω στο κάτω μέρος του επανωφοριού του.

32 Και αφού το έχετε δει αυτό, να πείτε: Από πού είναι αυτό το αίμα; Δεν ξέρουμε ότι αυτό είναι το αίμα του αδελφού σου;

33 Και τότε θα τρέμει και θα φαίνεται χλωμός, σαν να ήλθε ο θάνατος επάνω του.

34 Και τότε εσείς να πείτε: Εξαιτίας αυτού του φόβου και αυτής της χλωμάδας που έχει πέσει επάνω στο πρόσωπο σου, ιδού, ξέρουμε ότι είσαι ένοχος.

35 Και τότε θα του έλθει μεγαλύτερος φόβος, και τότε θα ομολογήσει σε σας και δεν θα αρνείται πια ότι έχει κάνει αυτόν τον φόνο.

36 Και τότε θα σας πει, ότι εγώ, ο Νεφί, δεν ξέρω τίποτα σχετικά με το θέμα αυτό παρά μόνο αυτό που μου δόθηκε με τη δύναμη του Θεού. Και τότε θα ξέρετε ότι είμαι τίμιος άνθρωπος και ότι έχω σταλεί σε σας από τον Θεό.

37 Και συνέβη ώστε πήγαν και έκαναν, ακριβώς σύμφωνα με το όπως τους είχε πει ο Νεφί. Και ιδού, τα λόγια που είχε πει ήταν αληθινά, επειδή σύμφωνα με τα λόγια, εκείνος αρνήθηκε, και επίσης, σύμφωνα με τα λόγια ομολόγησε.

38 Και οδηγήθηκε στο να αποδείξει ότι αυτός ο ίδιος ήταν ο δολοφόνος, τόσο που οι πέντε αφέθηκαν ελεύθεροι και το ίδιο και ο Νεφί.

39 Και ήταν μερικοί από τους Νεφίτες που πίστεψαν στα λόγια του Νεφί. Και ήταν μερικοί επίσης που πίστεψαν λόγω της μαρτυρίας των πέντε, γιατί είχαν μεταστραφεί, ενώ ήταν στη φυλακή.

Behold I say unto you: Go to the house of Seantum, who is the brother of Seezoram, and say unto him—

Has Nephi, the pretended prophet, who doth prophesy so much evil concerning this people, agreed with thee, in the which ye have murdered Seezoram, who is your brother?

And behold, he shall say unto you, Nay.

And ye shall say unto him: Have ye murdered your brother?

And he shall stand with fear, and wist not what to say. And behold, he shall deny unto you; and he shall make as if he were astonished; nevertheless, he shall declare unto you that he is innocent.

But behold, ye shall examine him, and ye shall find blood upon the skirts of his cloak.

And when ye have seen this, ye shall say: From whence cometh this blood? Do we not know that it is the blood of your brother?

And then shall he tremble, and shall look pale, even as if death had come upon him.

And then shall ye say: Because of this fear and this paleness which has come upon your face, behold, we know that thou art guilty.

And then shall greater fear come upon him; and then shall he confess unto you, and deny no more that he has done this murder.

And then shall he say unto you, that I, Nephi, know nothing concerning the matter save it were given unto me by the power of God. And then shall ye know that I am an honest man, and that I am sent unto you from God.

And it came to pass that they went and did, even according as Nephi had said unto them. And behold, the words which he had said were true; for according to the words he did deny; and also according to the words he did confess.

And he was brought to prove that he himself was the very murderer, insomuch that the five were set at liberty, and also was Nephi.

And there were some of the Nephites who believed on the words of Nephi; and there were some also, who believed because of the testimony of the five, for they had been converted while they were in prison.

40 Και τώρα υπήρχαν μερικοί ανάμεσα στον λαό που έλεγαν ότι ο Νεφί ήταν προφήτης.

41 Και υπήρχαν άλλοι που έλεγαν: Ιδού, είναι θεός, γιατί αν δεν ήταν θεός, δεν θα μπορούσε να ξέρει τα πάντα. Γιατί ιδού, μας έχει πει τις σκέψεις της καρδιάς μας, και μας έχει πει επίσης και πράγματα. Και ακόμα μας έκανε γνωστό τον πραγματικό δολοφόνο του αρχιδικαστή μας.

And now there were some among the people, who said that Nephi was a prophet.

And there were others who said: Behold, he is a god, for except he was a god he could not know of all things. For behold, he has told us the thoughts of our hearts, and also has told us things; and even he has brought unto our knowledge the true murderer of our chief judge.

Ἡλαμαν 10

- 1 Και συνέβη ὥστε ἀνέκυψε ἓνας διαχωρισμός στον λαό, τόσο ὥστε χωρίστηκαν προς τα εδῶ και προς τα εκεί και πήγαν στον δρόμο τους, αφήνοντας τον Νεφί μόνο, καθώς στεκόταν στη μέση αυτών.
- 2 Και συνέβη ὥστε ο Νεφί πήρε τον δρόμο του προς το δικό του σπίτι, συλλογιζόμενος αυτά που του εἶχε δείξει ο Κύριος.
- 3 Και συνέβη ὥστε καθώς συλλογιζόταν ἔτσι —αφού εἶχε τόσο παραχθεί ἐξαιτίας της κακίας του λαοῦ των Νεφιτών, τα μυστικά τους ἔργα σκότους, και τις δολοφονίες τους και τις λεηλασίες τους και κάθε εἶδος ανομίες— και συνέβη ὥστε καθώς συλλογιζόταν ἔτσι στην καρδιά του, ἰδοῦ, ἦλθε μια φωνή προς αὐτόν, λέγοντας:
- 4 Εὐλογημένος εἶσαι συ, Νεφί, γι' αὐτά που ἔχεις κάνει, διότι ἔχω δεῖ πῶς ακούραστα διακήρυξες τον λόγο, τον οποῖο σου ἔχω δώσει, προς αὐτόν τον λαό. Και δεν τους φοβήθηκες, και δεν ἐπεδίωξες τη δική σου ζωή, ἀλλὰ ἐπεδίωξες το θέλημά μου και να τηρεῖς τις ἐντολές μου.
- 5 Και τώρα, ἐπειδὴ το ἔχεις κάνει αὐτό τόσο ακούραστα, ἰδοῦ, θα σε εὐλογήσω διὰ παντός, και θα σε κάνω ἰσχυρό σε λόγια και πράξεις, στην πίστη και στα ἔργα. Μάλιστα, ὥστε ἀκόμη και τα πάντα να σου γίνονται σύμφωνα με τον λόγο σου, γιατί ἐσύ δεν θα ζητήσεις ἐκεῖνο που εἶναι ἐνάντιο στο θέλημά μου.
- 6 Ἰδοῦ, ἐσύ εἶσαι ο Νεφί, και ἐγώ εἶμαι ο Θεός. Ἰδοῦ, σου το δηλώνω στην παρουσία των ἀγγέλων μου, ὅτι ἐσύ θα ἔχεις ἐξουσία ἐπὶ του λαοῦ αὐτοῦ, και θα πατάξεις τη γη με λιμό και με λοιμώδη νόσο και ὄλεθρο, σύμφωνα με την κακία αὐτοῦ του λαοῦ.
- 7 Ἰδοῦ, σου δίνω ἐξουσία, ὅσα θα ἐπισφραγίζεις ἐπάνω στη γη να εἶναι ἐπισφραγισμένα στους ουρανοῦς, και ὅσα θα λύνεις ἐπάνω στη γη να εἶναι λυμένα στους ουρανοῦς, και ἔτσι ἐσύ θα ἔχεις δύναμη ἀνάμεσα αὐτόν τον λαό.
- 8 Και ἔτσι, αν πεις σε αὐτόν τον ναό να σχιστεῖ στα δύο, ἔτσι θα γίνει.
- 9 Και αν πεις σε αὐτό το βουνό, Να γκρεμιστεῖς και να γίνεις ομαλό, θα γίνει.
- 10 Και ἰδοῦ, αν πεις ὅτι ο Θεός θα πατάξει αὐτόν τον λαό, θα συμβεῖ.

Helaman 10

And it came to pass that there arose a division among the people, insomuch that they divided hither and thither and went their ways, leaving Nephi alone, as he was standing in the midst of them.

And it came to pass that Nephi went his way towards his own house, pondering upon the things which the Lord had shown unto him.

And it came to pass as he was thus pondering—being much cast down because of the wickedness of the people of the Nephites, their secret works of darkness, and their murderings, and their plunderings, and all manner of iniquities—and it came to pass as he was thus pondering in his heart, behold, a voice came unto him saying:

Blessed art thou, Nephi, for those things which thou hast done; for I have beheld how thou hast with unweariness declared the word, which I have given unto thee, unto this people. And thou hast not feared them, and hast not sought thine own life, but hast sought my will, and to keep my commandments.

And now, because thou hast done this with such unweariness, behold, I will bless thee forever; and I will make thee mighty in word and in deed, in faith and in works; yea, even that all things shall be done unto thee according to thy word, for thou shalt not ask that which is contrary to my will.

Behold, thou art Nephi, and I am God. Behold, I declare it unto thee in the presence of mine angels, that ye shall have power over this people, and shall smite the earth with famine, and with pestilence, and destruction, according to the wickedness of this people.

Behold, I give unto you power, that whatsoever ye shall seal on earth shall be sealed in heaven; and whatsoever ye shall loose on earth shall be loosed in heaven; and thus shall ye have power among this people.

And thus, if ye shall say unto this temple it shall be rent in twain, it shall be done.

And if ye shall say unto this mountain, Be thou cast down and become smooth, it shall be done.

And behold, if ye shall say that God shall smite this people, it shall come to pass.

- 11 Και τώρα ιδού, σε προστάζω, να πας και να διακηρύξεις σε αυτόν τον λαό, ότι έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός, ο οποίος είναι ο Παντοδύναμος: Αν δεν μετανοήσετε θα παταχθείτε, ακόμα και μέχρι αφανισμού.
- 12 Και ιδού, τότε συνέβη ώστε όταν είπε ο Κύριος αυτά τα λόγια στον Νεφί, αυτός σταμάτησε και δεν πήγε στο δικό του σπίτι, αλλά επέστρεψε στα πλήθη που ήταν διασκορπισμένα επάνω στο πρόσωπο της χώρας, και άρχισε να τους διακηρύττει τον λόγο του Κυρίου που του είχε ειπωθεί, σχετικά με τον αφανισμό τους αν δεν μετανοούσαν.
- 13 Λοιπόν ιδού, παρ'όλο αυτό το μεγάλο θαύμα που είχε κάνει ο Νεφί, να τους πει σχετικά με τον θάνατο του αρχιδικαστή, αυτοί σκλήρυναν την καρδιά τους και δεν εισάκουαν τα λόγια του Κυρίου.
- 14 Άρα ο Νεφί τους διακήρυξε τον λόγο του Κυρίου, λέγοντας: Αν δεν μετανοήσετε, έτσι λέει ο Κύριος, θα παταχθείτε, ακόμα και μέχρι αφανισμού.
- 15 Και συνέβη ώστε όταν ο Νεφί τους διακήρυξε τον λόγο, ιδού, αυτοί ακόμη σκλήρηναν την καρδιά τους και δεν εισάκουαν τα λόγια του. Γι' αυτό, τον καθύβριζαν, και επιζητούσαν να απλώσουν τα χέρια τους επάνω του για να τον ρίξουν στη φυλακή.
- 16 Όμως ιδού, η δύναμη του Θεού ήταν μαζί του, και δεν μπορούσαν να τον πιάσουν για να τον ρίξουν στη φυλακή, γιατί ελήφθη από το Πνεύμα και μεταφέρθηκε μακριά από αυτούς.
- 17 Και συνέβη ώστε έτσι προχωρούσε με το Πνεύμα, από πλήθος σε πλήθος, διακηρύττοντας τον λόγο του Θεού, μέχρι που τον είχε διακηρύξει σε όλους τους, δηλαδή τον είχε διαδώσει σε όλο τον λαό.
- 18 Και συνέβη ώστε αυτοί δεν ήθελαν να εισακούσουν τα λόγια του και άρχισαν να υπάρχουν διχόνοιες, τόσο πολύ ώστε διχάστηκαν μεταξύ τους και άρχισαν να σκοτώνουν ο ένας τον άλλον με το σπαθί.
- 19 Και έτσι τελείωσε το εβδομηκοστό και πρώτο έτος της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί.

And now behold, I command you, that ye shall go and declare unto this people, that thus saith the Lord God, who is the Almighty: Except ye repent ye shall be smitten, even unto destruction.

And behold, now it came to pass that when the Lord had spoken these words unto Nephi, he did stop and did not go unto his own house, but did return unto the multitudes who were scattered about upon the face of the land, and began to declare unto them the word of the Lord which had been spoken unto him, concerning their destruction if they did not repent.

Now behold, notwithstanding that great miracle which Nephi had done in telling them concerning the death of the chief judge, they did harden their hearts and did not hearken unto the words of the Lord.

Therefore Nephi did declare unto them the word of the Lord, saying: Except ye repent, thus saith the Lord, ye shall be smitten even unto destruction.

And it came to pass that when Nephi had declared unto them the word, behold, they did still harden their hearts and would not hearken unto his words; therefore they did revile against him, and did seek to lay their hands upon him that they might cast him into prison.

But behold, the power of God was with him, and they could not take him to cast him into prison, for he was taken by the Spirit and conveyed away out of the midst of them.

And it came to pass that thus he did go forth in the Spirit, from multitude to multitude, declaring the word of God, even until he had declared it unto them all, or sent it forth among all the people.

And it came to pass that they would not hearken unto his words; and there began to be contentions, in-somuch that they were divided against themselves and began to slay one another with the sword.

And thus ended the seventy and first year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Ἡλαμαν Ι Ι

- 1 Και τώρα συνέβη ὥστε κατὰ το εβδομηκοστό και δεύτερο ἔτος της βασιλείας των δικαστῶν, οι διαμάχες αὐξήθηκαν, τόσο πολύ ὥστε γίνονταν πόλεμοι σε ὅλη τη χώρα ἀνάμεσα σε ὅλο τον λαό του Νεφί.
- 2 Και ἦταν αὐτὴ ἡ μυστικὴ συμμορία ληστῶν που συνέχιζε αὐτὸ το ἔργο του ολέθρου και της κακίας. Και αὐτὸς ο πόλεμος διήρκεσε ὅλον ἐκεῖνο το ἔτος. Και κατὰ το εβδομηκοστό και τρίτο ἔτος διήρκεσε ἐπίσης.
- 3 Και συνέβη ὥστε αὐτὸ το ἔτος ο Νεφί ἀναφώνησε προς τον Κύριο, λέγοντας:
- 4 Ὁ Κύριε, μην ἐπιτρέψεις να καταστραφεί αὐτὸς ο λαός ἀπὸ το σπαθί, ἀλλά, ὦ Κύριε, μάλλον ας γίνει λιμός στη χώρα, για να τους παρακινήσει στην ἀνάμνηση του Κυρίου του Θεοῦ τους, και ἴσως μετανοήσουν και στραφούν προς ἐσένα.
- 5 Ἐτσι και ἐγένε, σύμφωνα με τα λόγια του Νεφί. Και υπήρξε μεγάλος λιμός ἐπάνω στη χώρα, ἀνάμεσα σε ὅλο τον λαό του Νεφί. Και ἔτσι κατὰ το εβδομηκοστό και τέταρτο ἔτος, ο λιμός ἐξακολουθοῦσε και σταμάτησε το ἔργο του ολέθρου ἀπὸ το σπαθί, ἀλλά ἐγένε οδυνηρό με τον λιμό.
- 6 Και αὐτὸ το ἔργο του ολέθρου συνεχίστηκε και κατὰ το εβδομηκοστό και πέμπτο ἔτος. Γιατί ἡ γη πατάχθηκε ὥστε ἦταν ξηρὴ και δεν ἀπέφερε σιτηρὰ στην ἐποχὴ των σιτηρῶν, και ὅλη ἡ γη εἶχε παταχθεῖ, ἀκόμα και ἀνάμεσα στους Λαμανίτες ὅπως και στους Νεφίτες, ἔτσι ὥστε εἶχαν παταχθεῖ, ὥστε χάνονταν κατὰ χιλιάδες στα πιο ἀνομα τμήματα της χώρας.
- 7 Και συνέβη ὥστε οι ἄνθρωποι εἶδαν ὅτι ἐπρόκειτο να χαθoύν ἀπὸ λιμό και ἄρχισαν να θυμoύνται τον Κύριο τον Θεό τους, και ἄρχισαν να θυμoύνται τα λόγια του Νεφί.
- 8 Και οι ἄνθρωποι ἄρχισαν να ικετεύουν τους ἀρχιδικαστές τους και τους ἡγέτες τους, για να πουν στον Νεφί: Ἰδοῦ, ξέρουμε ὅτι εἶσαι ἄνθρωπος του Θεοῦ, και γι' αὐτὸ ἀναφώνησε προς τον Κύριο τον Θεό μας να ἀπομακρύνει ἀπὸ ἐμὰς αὐτὸν τον λιμό, μήπως και ἐκπληρωθoύν ὅλα τα λόγια που ἔχεις πει σχετικὰ με τον ὀλεθρό μας.

Helaman Ι Ι

And now it came to pass in the seventy and second year of the reign of the judges that the contentions did increase, insomuch that there were wars throughout all the land among all the people of Nephi.

And it was this secret band of robbers who did carry on this work of destruction and wickedness. And this war did last all that year; and in the seventy and third year it did also last.

And it came to pass that in this year Nephi did cry unto the Lord, saying:

O Lord, do not suffer that this people shall be destroyed by the sword; but O Lord, rather let there be a famine in the land, to stir them up in remembrance of the Lord their God, and perhaps they will repent and turn unto thee.

And so it was done, according to the words of Nephi. And there was a great famine upon the land, among all the people of Nephi. And thus in the seventy and fourth year the famine did continue, and the work of destruction did cease by the sword but became sore by famine.

And this work of destruction did also continue in the seventy and fifth year. For the earth was smitten that it was dry, and did not yield forth grain in the season of grain; and the whole earth was smitten, even among the Lamanites as well as among the Nephites, so that they were smitten that they did perish by thousands in the more wicked parts of the land.

And it came to pass that the people saw that they were about to perish by famine, and they began to remember the Lord their God; and they began to remember the words of Nephi.

And the people began to plead with their chief judges and their leaders, that they would say unto Nephi: Behold, we know that thou art a man of God, and therefore cry unto the Lord our God that he turn away from us this famine, lest all the words which thou hast spoken concerning our destruction be fulfilled.

- 9 Και συνέβη ώστε οι δικαστές είπαν στον Νεφί, σύμφωνα με τα λόγια που τους είχαν ζητηθεί. Και συνέβη ώστε όταν είδε ο Νεφί ότι οι άνθρωποι είχαν μετανοήσει και ταπείνωσαν τον εαυτό τους με τρίχινο ράσο μετάνοιας, αναφώνησε προς τον Κύριο, λέγοντας:
- 10 Ω Κύριε, ιδού, αυτός ο λαός μετανοεί, και έδιωξαν μακριά τους τη συμμορία του Γαδιάντον, τόσο ώστε εξολοθρεύτηκε και τα μυστικά σχέδιά της θάφτηκαν στη γη.
- 11 Τώρα, ω Κύριε, λόγω αυτής της ταπεινοφροσύνης τους σε παρακαλώ απόστρεψε τον θυμό σου, και ο θυμός σου ας κατευνασθεί με τον όλεθρο αυτών των ανόμων τους οποίους ήδη εσύ έχεις καταστρέψει.
- 12 Ω Κύριε, απόστρεψε τον θυμό σου, μάλιστα, τον άγριο θυμό σου, και κάνε ώστε αυτός ο λιμός να πάψει σε αυτήν τη χώρα.
- 13 Ω Κύριε, εισάκουσέ με και κάνε ώστε να γίνει σύμφωνα με τα λόγια μου και στείλε βροχή επάνω στο πρόσωπο της γης, ώστε να παράγει τον καρπό της, και τα σιτηρά της στην εποχή των σιτηρών.
- 14 Ω Κύριε, εσύ εισάκουσες τα λόγια μου όταν είπα, Ας γίνει λιμός, ώστε η πληγή του σπαθιού να πάψει, και ξέρω ότι εσύ, ακόμη και αυτήν τη φορά, θα εισακούσεις τα λόγια μου, γιατί είπες: Αν αυτός ο λαός μετανοήσει, θα τον αφήσω να ζήσει.
- 15 Μάλιστα, ω Κύριε, και βλέπεις ότι έχουν μετανοήσει, εξαιτίας του λιμού και της πληγής και του ολέθρου που έχει έλθει σε αυτούς.
- 16 Και τώρα, ω Κύριε, απόστρεψε τον θυμό σου, και δοκίμασε πάλι αν θα σε υπηρετήσουν; Και αν γίνει έτσι, ω Κύριε, μπορείς να τους ευλογήσεις σύμφωνα με τα λόγια σου, αυτά που έχεις πει.
- 17 Και συνέβη ώστε κατά το εβδομηκοστό και έκτο έτος, ο Κύριος απέστρεψε τον θυμό του από τον λαό, και έκανε ώστε να πέσει βροχή επάνω στη γη, τόσο πολύ ώστε αυτή απέφερε τον καρπό της κατά την εποχή των καρπών της. Και συνέβη ώστε απέφερε τα σιτηρά της την εποχή των σιτηρών της.

And it came to pass that the judges did say unto Nephi, according to the words which had been desired. And it came to pass that when Nephi saw that the people had repented and did humble themselves in sackcloth, he cried again unto the Lord, saying:

O Lord, behold this people repenteth; and they have swept away the band of Gadianton from amongst them insomuch that they have become extinct, and they have concealed their secret plans in the earth.

Now, O Lord, because of this their humility wilt thou turn away thine anger, and let thine anger be appeased in the destruction of those wicked men whom thou hast already destroyed.

O Lord, wilt thou turn away thine anger, yea, thy fierce anger, and cause that this famine may cease in this land.

O Lord, wilt thou hearken unto me, and cause that it may be done according to my words, and send forth rain upon the face of the earth, that she may bring forth her fruit, and her grain in the season of grain.

O Lord, thou didst hearken unto my words when I said, Let there be a famine, that the pestilence of the sword might cease; and I know that thou wilt, even at this time, hearken unto my words, for thou saidst that: If this people repent I will spare them.

Yea, O Lord, and thou seest that they have repented, because of the famine and the pestilence and destruction which has come unto them.

And now, O Lord, wilt thou turn away thine anger, and try again if they will serve thee? And if so, O Lord, thou canst bless them according to thy words which thou hast said.

And it came to pass that in the seventy and sixth year the Lord did turn away his anger from the people, and caused that rain should fall upon the earth, insomuch that it did bring forth her fruit in the season of her fruit. And it came to pass that it did bring forth her grain in the season of her grain.

- 18 Και ιδού, οι άνθρωποι αγαλλίασαν και δόξασαν τον Θεό, και όλο το πρόσωπο της χώρας γέμισε με αγαλλίαση. Και δεν επεδίωκαν πια να καταστρέψουν τον Νεφί, αλλά τον θεωρούσαν μεγάλο προφήτη και άνθρωπο του Θεού, έχοντας δοθεί σε αυτόν μεγάλη δύναμη και εξουσία από τον Θεό.
- 19 Και ιδού, ο Λεχί, ο αδελφός του, δεν υστερούσε σε θέματα σχετικά με τη χρηστότητα.
- 20 Και έτσι συνέβη ώστε ο λαός του Νεφί άρχισε να ευημερεί πάλι στη χώρα, και άρχισαν να οικοδομούν τους έρημους τόπους τους, και άρχισαν να πληθύνονται και να επεκτείνονται, μέχρι που κάλυψαν ολόκληρο το πρόσωπο της χώρας, τόσο προς τα βόρεια όσο και προς τα νότια, από τη θάλασσα στη δύση ως τη θάλασσα στην ανατολή.
- 21 Και συνέβη ώστε τελείωσε το εβδομηκοστό και έκτο έτος με ειρήνη. Και άρχισε το εβδομηκοστό και έβδομο έτος με ειρήνη, και η εκκλησία εξαπλώθηκε στο πρόσωπο όλης της χώρας, και οι περισσότεροι από τους ανθρώπους, τόσο οι Νεφίτες όσο και οι Λαμανίτες, ανήκαν στην εκκλησία, και είχαν υπερβολικά μεγάλη ειρήνη στη χώρα. Και έτσι τελείωσε το εβδομηκοστό και έβδομο έτος.
- 22 Και είχαν επίσης ειρήνη κατά το εβδομηκοστό και όγδοο έτος, εκτός από μερικές διαμάχες σχετικά με τα σημεία της διδασχής που είχαν καθιερωθεί από τους προφήτες.
- 23 Και κατά το εβδομηκοστό και ένατο έτος άρχισε να υπάρχει μεγάλη διαμάχη. Όμως συνέβη ώστε ο Νεφί και ο Λεχί και πολλοί από τους αδελφούς τους, που γνώριζαν σχετικά με τα αληθινά σημεία της διδασχής, έχοντας πολλές αποκαλύψεις καθημερινά, γι' αυτό κήρυτταν στον λαό, τόσο ώστε έθεσαν τέλος στη διαμάχη τους αυτό το ίδιο έτος.
- 24 Και συνέβη ώστε κατά το ογδοηκοστό έτος της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί, υπήρχε ένας ορισμένος αριθμός αντιφρονούντων από τον λαό του Νεφί, που πριν από μερικά χρόνια είχαν πάει στους Λαμανίτες και είχαν πάρει το όνομα των Λαμανιτών επάνω τους, και επίσης ένας ορισμένος αριθμός που ήταν πραγματικοί απόγονοι των Λαμανιτών, που είχαν ξεσηκωθεί σε θυμό από αυτούς, δηλαδή από εκείνους τους αντιφρονούντες, γι' αυτό ξεκίνησαν πόλεμο με τους αδελφούς τους.

And behold, the people did rejoice and glorify God, and the whole face of the land was filled with rejoicing; and they did no more seek to destroy Nephi, but they did esteem him as a great prophet, and a man of God, having great power and authority given unto him from God.

And behold, Lehi, his brother, was not a whit behind him as to things pertaining to righteousness.

And thus it did come to pass that the people of Nephi began to prosper again in the land, and began to build up their waste places, and began to multiply and spread, even until they did cover the whole face of the land, both on the northward and on the southward, from the sea west to the sea east.

And it came to pass that the seventy and sixth year did end in peace. And the seventy and seventh year began in peace; and the church did spread throughout the face of all the land; and the more part of the people, both the Nephites and the Lamanites, did belong to the church; and they did have exceedingly great peace in the land; and thus ended the seventy and seventh year.

And also they had peace in the seventy and eighth year, save it were a few contentions concerning the points of doctrine which had been laid down by the prophets.

And in the seventy and ninth year there began to be much strife. But it came to pass that Nephi and Lehi, and many of their brethren who knew concerning the true points of doctrine, having many revelations daily, therefore they did preach unto the people, insomuch that they did put an end to their strife in that same year.

And it came to pass that in the eightieth year of the reign of the judges over the people of Nephi, there were a certain number of the dissenters from the people of Nephi, who had some years before gone over unto the Lamanites, and taken upon themselves the name of Lamanites, and also a certain number who were real descendants of the Lamanites, being stirred up to anger by them, or by those dissenters, therefore they commenced a war with their brethren.

25 Και διέπρατταν φόνο και λεηλασία, και κατόπιν αποσύρονταν πίσω στα βουνά και μέσα στην έρημο και στα κρυφύγετά τους, και κρύβονταν ώστε να μην μπορούν να ανακαλυφθούν, και δέχονταν καθημερινά προσθήκες στον αριθμό τους, εφόσον υπήρχαν αντιφρονούντες που προσέρχονταν σε αυτούς.

26 Και έτσι με τον καιρό, μάλιστα, ακόμη και σε διάστημα όχι πολλών ετών, έγιναν μια υπερβολικά μεγάλη συμμορία ληστών. Και ερεύνησαν όλα τα μυστικά σχέδια του Γαδιάντον, και έτσι έγιναν ληστές του Γαδιάντον.

27 Λοιπόν ιδού, αυτοί οι ληστές προκαλούσαν μεγάλο χάος, μάλιστα, μεγάλη καταστροφή στον λαό του Νεφί, και επίσης στον λαό των Λαμανιτών.

28 Και συνέβη ώστε ήταν σκόπιμο να σταματήσει αυτό το έργο της καταστροφής. Γι' αυτό έστειλαν στρατό από δυνατούς άνδρες στην έρημο και επάνω στα βουνά, για να ψάξουν αυτήν τη συμμορία ληστών και να τους καταστρέψουν.

29 Όμως ιδού, συνέβη ώστε κατά το ίδιο έτος αναγκάστηκαν να πάνε πίσω στα δικά τους εδάφη. Και έτσι τελείωσε το ογδοηκοστό έτος της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί.

30 Και συνέβη ώστε κατά την έναρξη του ογδοηκοστού και πρώτου έτους, πήγαν πάλι εναντίον αυτής της συμμορίας ληστών, και κατέστρεψαν πολλούς, και αυτοί επίσης επλήγησαν με μεγάλο όλεθρο.

31 Και υποχρεώθηκαν πάλι να επιστρέψουν έξω από την έρημο και έξω από τα βουνά, στις χώρες τους, εξαιτίας του εξαιρετικά μεγάλου αριθμού των ληστών εκείνων που λυμαινόνταν τα βουνά και την έρημο.

32 Και συνέβη ώστε έτσι τελείωσε αυτό το έτος. Και οι ληστές ακόμη αυξάνονταν και δυνάμωναν, τόσο πολύ ώστε αψηφούσαν όλα τα στρατεύματα των Νεφιτών, επίσης και των Λαμανιτών. Και προκάλεσαν να πέσει μεγάλος φόβος στον λαό σε όλο το πρόσωπο της χώρας.

33 Μάλιστα, γιατί επισκέπτονταν πολλά τμήματα της χώρας και τους έκαναν μεγάλη καταστροφή. Μάλιστα, σκότωναν πολλούς και άλλους έπαιρναν αιχμαλώτους στην έρημο, μάλιστα, και ειδικά τις γυναίκες τους και τα παιδιά τους.

And they did commit murder and plunder; and then they would retreat back into the mountains, and into the wilderness and secret places, hiding themselves that they could not be discovered, receiving daily an addition to their numbers, inasmuch as there were dissenters that went forth unto them.

And thus in time, yea, even in the space of not many years, they became an exceedingly great band of robbers; and they did search out all the secret plans of Gadianton; and thus they became robbers of Gadianton.

Now behold, these robbers did make great havoc, yea, even great destruction among the people of Nephi, and also among the people of the Lamanites.

And it came to pass that it was expedient that there should be a stop put to this work of destruction; therefore they sent an army of strong men into the wilderness and upon the mountains to search out this band of robbers, and to destroy them.

But behold, it came to pass that in that same year they were driven back even into their own lands. And thus ended the eightieth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And it came to pass in the commencement of the eighty and first year they did go forth again against this band of robbers, and did destroy many; and they were also visited with much destruction.

And they were again obliged to return out of the wilderness and out of the mountains unto their own lands, because of the exceeding greatness of the numbers of those robbers who infested the mountains and the wilderness.

And it came to pass that thus ended this year. And the robbers did still increase and wax strong, insomuch that they did defy the whole armies of the Nephites, and also of the Lamanites; and they did cause great fear to come unto the people upon all the face of the land.

Yea, for they did visit many parts of the land, and did do great destruction unto them; yea, did kill many, and did carry away others captive into the wilderness, yea, and more especially their women and their children.

34 Τώρα, αυτό το μεγάλο κακό που έπεσε στον λαό εξαιτίας της ανομίας τους, τους ξεσήκωσε πάλι στο να θυμηθούν τον Κύριο τον Θεό τους.

35 Και έτσι τελείωσε το ογδοηκοστό και πρώτο έτος της βασιλείας των δικαστών.

36 Και κατά το ογδοηκοστό και δεύτερο έτος, άρχισαν πάλι να ξεχνούν τον Κύριο τον Θεό τους. Και κατά το ογδοηκοστό και τρίτο έτος άρχισαν να γίνονται ισχυροί στην ανομία. Και κατά το ογδοηκοστό και τέταρτο έτος δεν διόρθωσαν τις μεθόδους τους.

37 Και συνέβη ώστε κατά το ογδοηκοστό και πέμπτο έτος, γίνονταν όλο και ισχυρότεροι στην υπερηφάνειά τους και την κακία τους, και έτσι ωρίμαζαν πάλι για όλεθρο.

38 Και έτσι τελείωσε το ογδοηκοστό και πέμπτο έτος.

Now this great evil, which came unto the people because of their iniquity, did stir them up again in remembrance of the Lord their God.

And thus ended the eighty and first year of the reign of the judges.

And in the eighty and second year they began again to forget the Lord their God. And in the eighty and third year they began to wax strong in iniquity. And in the eighty and fourth year they did not mend their ways.

And it came to pass in the eighty and fifth year they did wax stronger and stronger in their pride, and in their wickedness; and thus they were ripening again for destruction.

And thus ended the eighty and fifth year.

Ἡλαμαν 12

- 1 Και ἔτσι μπορούμε να δούμε πόσο λανθασμένη, και επίσης την αστάθεια της καρδιάς των τέκνων των ανθρώπων. Μάλιστα, μπορούμε να δούμε ότι ο Κύριος στη μεγάλη Του απέραντη καλοσύνη ευλογεί και ευημερεί εκείνους που βασιίζουν την εμπιστοσύνη τους σε Αυτόν.
- 2 Μάλιστα, και μπορούμε να δούμε κατά την ίδια ακριβώς στιγμή, όταν ευημερεί τον λαό Του, μάλιστα, στην αύξηση των αγρών τους, των ποιμνίων τους και των κοπαδιών τους, και στο χρυσάφι και στο ασήμι τους και σε όλων των ειδών τα πολύτιμα τους, κάθε λογής και τέχνης, σώζοντάς τους τη ζωή τους και ελευθερώνοντάς τους από τα χέρια των εχθρών τους, μαλακώνοντας την καρδιά των εχθρών τους, ώστε να μην κηρύττουν πολέμους εναντίον τους. Μάλιστα, και τέλος, κάνοντας τα πάντα για την ευημερία και ευτυχία του λαού Του. Μάλιστα, τότε είναι ο καιρός που εκείνοι σκληραίνουν την καρδιά τους και ξεχνούν τον Κύριο τον Θεό τους, και ποδοπατούν τον Άγιο – μάλιστα, και αυτό εξαιτίας των ανέσεών τους, και της υπερβολικά μεγάλης τους ευημερίας.
- 3 Και ἔτσι βλέπουμε ότι αν ο Κύριος δεν επιπλήξει τον λαό Του με πολλά βάσανα, μάλιστα, αν δεν τους επισκεφθεί με θάνατο και με τρόμο και με λιμό και με κάθε είδους πληγή, δεν θα Τον θυμηθούν.
- 4 Αχ, πόσο ανόητοι και πόσο μάταιοι και πόσο πονηροί και διαβολικοί και πόσο γρήγοροι στο να κάνουν ανομία και πόσο αργοί στο να κάνουν το καλό είναι τα τέκνα των ανθρώπων. Μάλιστα, πόσο γρήγοροι να εισακούσουν τα λόγια του πονηρού και να θέσουν την καρδιά τους επάνω στα μάταια του κόσμου!
- 5 Μάλιστα, πόσο γρήγοροι να εξυψωθούν σε υπερηφάνεια. Μάλιστα, πόσο γρήγοροι να καυχώνται και για να κάνουν κάθε είδος αυτού που αποτελεί ανομία. Και πόσο αργό είναι να θυμούνται τον Κύριο τον Θεό τους, και να προσέξουν τις συμβουλές Του, μάλιστα, πόσο αργό να βαδίσουν στα μονοπάτια της σύνεσης!

Helaman 12

And thus we can behold how false, and also the unsteadiness of the hearts of the children of men; yea, we can see that the Lord in his great infinite goodness doth bless and prosper those who put their trust in him.

Yea, and we may see at the very time when he doth prosper his people, yea, in the increase of their fields, their flocks and their herds, and in gold, and in silver, and in all manner of precious things of every kind and art; sparing their lives, and delivering them out of the hands of their enemies; softening the hearts of their enemies that they should not declare wars against them; yea, and in fine, doing all things for the welfare and happiness of his people; yea, then is the time that they do harden their hearts, and do forget the Lord their God, and do trample under their feet the Holy One—yea, and this because of their ease, and their exceedingly great prosperity.

And thus we see that except the Lord doth chasten his people with many afflictions, yea, except he doth visit them with death and with terror, and with famine and with all manner of pestilence, they will not remember him.

O how foolish, and how vain, and how evil, and devilish, and how quick to do iniquity, and how slow to do good, are the children of men; yea, how quick to hearken unto the words of the evil one, and to set their hearts upon the vain things of the world!

Yea, how quick to be lifted up in pride; yea, how quick to boast, and do all manner of that which is iniquity; and how slow are they to remember the Lord their God, and to give ear unto his counsels, yea, how slow to walk in wisdom's paths!

- 6 Ιδού, δεν επιθυμούν ο Κύριος ο Θεός τους, ο οποίος τους έχει δημιουργήσει, να κυβερνά και να βασιλεύει επ' αυτών. Παρ' όλη τη μεγάλη καλοσύνη Του και την ευσπλαχνία Του προς αυτούς, αγνοούν τις συμβουλές Του και δεν θέλουν να είναι αυτός ο οδηγός τους.
- 7 Αχ, πόσο μεγάλη είναι η μηδαμνότητα των τέκνων των ανθρώπων. Μάλιστα, είναι κατώτεροι από το χώμα της γης.
- 8 Γιατί ιδού, το χώμα της γης κινείται εδώ και εκεί, μέχρι που να χωρίζεται στα δύο, με την προσταγή του μεγάλου και αιώνιου Θεού.
- 9 Μάλιστα, ιδού, με τη φωνή Του οι λόφοι και τα βουνά τρέμουν και σείονται.
- 10 Και με την ισχύ της φωνής Του γκρεμίζονται και γίνονται λεία, μάλιστα, σαν πεδιάδα.
- 11 Μάλιστα, με την ισχύ της φωνής Του η γη ολόκληρη σείεται.
- 12 Μάλιστα, με την ισχύ της φωνής Του, τα θεμέλια δονούνται, και μέχρι το κέντρο.
- 13 Μάλιστα, και αν αυτός πει στη γη –Μετακινήσου– αυτή μετακινείται.
- 14 Μάλιστα, αν πει στη γη –Να οπισθοδρομήσεις, ώστε αυτό να επιμηκύνει την ημέρα για πολλές ώρες– αυτό γίνεται.
- 15 Και έτσι, σύμφωνα με τον λόγο Του, η γη οπισθοδρομεί και φαίνεται στον άνθρωπο ότι ο ήλιος στέκεται ακίνητος. Μάλιστα, και ιδού, αυτό είναι έτσι, επειδή ασφαλώς είναι η γη που κινείται και όχι ο ήλιος.
- 16 Και ιδού, επίσης, αν πει στα βαθιά νερά –Να αποξηρανθείτε– αυτό γίνεται.
- 17 Ιδού, αν πει σε αυτό το βουνό –Να υψωθείς και να έλθεις εδώ και να πέσεις επάνω σε αυτήν την πόλη, ώστε να θαφτεί– ιδού, αυτό γίνεται.
- 18 Και ιδού, αν κάποιος κρύψει έναν θησαυρό στη γη, και ο Κύριος πει –Ας είναι καταραμένος, εξαιτίας της ανομίας εκείνου που τον έκρυψε– ιδού, θα είναι καταραμένος.
- 19 Και αν ο Κύριος πει –Να είσαι καταραμένος, ώστε κανένας να μη σε βρει από αυτήν τη στιγμή και στον αιώνα του αιώνα– ιδού, κανένας δεν τον βρίσκει από αυτήν τη στιγμή και στον αιώνα του αιώνα.

Behold, they do not desire that the Lord their God, who hath created them, should rule and reign over them; notwithstanding his great goodness and his mercy towards them, they do set at naught his counsels, and they will not that he should be their guide.

O how great is the nothingness of the children of men; yea, even they are less than the dust of the earth.

For behold, the dust of the earth moveth hither and thither, to the dividing asunder, at the command of our great and everlasting God.

Yea, behold at his voice do the hills and the mountains tremble and quake.

And by the power of his voice they are broken up, and become smooth, yea, even like unto a valley.

Yea, by the power of his voice doth the whole earth shake;

Yea, by the power of his voice, do the foundations rock, even to the very center.

Yea, and if he say unto the earth—Move—it is moved.

Yea, if he say unto the earth—Thou shalt go back, that it lengthen out the day for many hours—it is done;

And thus, according to his word the earth goeth back, and it appeareth unto man that the sun standeth still; yea, and behold, this is so; for surely it is the earth that moveth and not the sun.

And behold, also, if he say unto the waters of the great deep—Be thou dried up—it is done.

Behold, if he say unto this mountain—Be thou raised up, and come over and fall upon that city, that it be buried up—behold it is done.

And behold, if a man hide up a treasure in the earth, and the Lord shall say—Let it be accursed, because of the iniquity of him who hath hid it up—behold, it shall be accursed.

And if the Lord shall say—Be thou accursed, that no man shall find thee from this time henceforth and forever—behold, no man getteth it henceforth and forever.

- 20 Και ιδού, αν ο Κύριος πει σε κάποιον –Εξαιτίας των ανομιών σου, θα είσαι καταραμένος για πάντα– αυτό θα γίνει.
- 21 Και αν ο Κύριος πει –Εξαιτίας των ανομιών σου θα αποκοπείς από την παρουσία μου– θα κάνει ώστε αυτό να γίνει έτσι.
- 22 Και αλίμονο σε εκείνον στον οποίον θα το πει αυτό, διότι θα πραγματοποιηθεί σε αυτόν που θα κάνει ανομία, και δεν μπορεί να σωθεί. Άρα, γι' αυτόν τον σκοπό, για να μπορέσουν να σωθούν οι άνθρωποι, διακηρύχθηκε η μετάνοια.
- 23 Γι' αυτό, μακάριοι είναι εκείνοι που θα μετανοήσουν και θα εισακούσουν στη φωνή του Κυρίου του Θεού τους, διότι αυτοί είναι εκείνοι που θα σωθούν.
- 24 Και είτε ο Θεός να δώσει, με τη μεγάλη Του πληρότητα, να προσαχθούν οι άνθρωποι σε μετάνοια και σε αγαθά έργα, ώστε να μπορέσουν να αποκατασταθούν σε χάρη για χάρη, σύμφωνα με τα έργα τους.
- 25 Και θα ήθελα όλοι οι άνθρωποι να σωθούν. Όμως διαβάζουμε ότι κατά τη μεγάλη και τελευταία ημέρα είναι μερικοί που θα αποβληθούν, μάλιστα, οι οποίοι θα διωχτούν από την παρουσία του Κυρίου.
- 26 Μάλιστα, οι οποίοι θα σταλούν σε κατάσταση ατελείωτης δυστυχίας, εκπληρώνοντας τα λόγια που λένε: Αυτοί που έχουν κάνει καλό θα έχουν αιώνια ζωή, και αυτοί που έχουν κάνει το πονηρό θα έχουν αιώνια καταδίκη. Και έτσι είναι. Αμήν.

And behold, if the Lord shall say unto a man— Because of thine iniquities, thou shalt be accursed forever—it shall be done.

And if the Lord shall say—Because of thine iniquities thou shalt be cut off from my presence—he will cause that it shall be so.

And wo unto him to whom he shall say this, for it shall be unto him that will do iniquity, and he cannot be saved; therefore, for this cause, that men might be saved, hath repentance been declared.

Therefore, blessed are they who will repent and hearken unto the voice of the Lord their God; for these are they that shall be saved.

And may God grant, in his great fulness, that men might be brought unto repentance and good works, that they might be restored unto grace for grace, according to their works.

And I would that all men might be saved. But we read that in the great and last day there are some who shall be cast out, yea, who shall be cast off from the presence of the Lord;

Yea, who shall be consigned to a state of endless misery, fulfilling the words which say: They that have done good shall have everlasting life; and they that have done evil shall have everlasting damnation. And thus it is. Amen.

Η προφητεία του Σαμουήλ του Λαμανίτη προς τους Νεφίτες.

Ἡλαμαν 13

- 1 Και τώρα συνέβη ὥστε το ογδοηκοστό ἕκτο ἔτος οἱ Νεφίτες ἀκόμη παρέμεναν στήν κακία τους, μάλιστα, σε μεγάλη ανομία, ἐνῶ οἱ Λαμανίτες πρόσεχαν νά τηροῦν αὐστηρά τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, σύμφωνα με τὸν νόμο τοῦ Μωσῆ.
- 2 Καὶ συνέβη ὥστε αὐτὸν τὸν χρόνο ἦταν κάποιος Λαμανίτης, ὁ Σαμουήλ, ποὺ ἦλθε στή χώρα τοῦ Ζαραχέμλα, καὶ ἄρχισε νά κηρύττει στὸν λαό. Καὶ συνέβη ὥστε κήρυξε, πολλές ἡμέρες, μετάνοια στὸν λαό, καὶ τὸν ἐδίωξαν, καὶ ἐπρόκειτο νά ἐπιστρέψει στήν πατρίδα τοῦ.
- 3 Ὅμως ἰδοῦ, ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου ἦλθε σὲ αὐτόν, ὅτι ἔπρεπε νά ἐπιστρέψει πάλι, καὶ νά προφητεύσει στὸν λαό οτιδήποτε ἔλθει μέσα στήν καρδιά τοῦ.
- 4 Καὶ συνέβη ὥστε δὲν τὸν ἀφηναν νά εἰσέλθει στήν πόλη. Γι' αὐτό, πήγε καὶ ἀνέβηκε ἐπάνω στὸ τείχος τῆς, καὶ τέντωσε ἐμπρὸς τὰ χέρια τοῦ καὶ φώναξε με δυνατὴ φωνή, καὶ προφήτευσε στὸν λαό ὅ,τι τοῦ ἐβάζε ὁ Κύριος μέσα στήν καρδιά τοῦ.
- 5 Καὶ τοὺς εἶπε: Ἰδοῦ, ἐγώ, ὁ Σαμουήλ ὁ Λαμανίτης, λέω τὰ λόγια τοῦ Κυρίου τὰ ὁποῖα ἐκεῖνος βάζει μέσα στήν καρδιά μου. Καὶ ἰδοῦ, ἔχει βάλει στήν καρδιά μου νά πω σὲ αὐτὸν τὸν λαό ὅτι τὸ σπαθὶ τῆς δικαιοσύνης κρέμεται ἐπάνω ἀπὸ αὐτὸν τὸν λαό. Καὶ πρὶν περάσουν τετρακόσια χρόνια, τὸ σπαθὶ τῆς δικαιοσύνης θά πέσει ἐπάνω σὲ αὐτὸν τὸν λαό.
- 6 Μάλιστα, βαριά καταστροφή ἀναμένει αὐτὸν τὸν λαό, καὶ ὁποσδήποτε ἔρχεται σὲ αὐτὸν τὸν λαό, καὶ τίποτα δὲν μπορεῖ νά σώσει αὐτὸν τὸν λαό, παρά μόνο ἡ μετάνοια καὶ ἡ πίστη στὸν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό, ὁ ὁποῖος ὁποσδήποτε θά ἔλθει στὸν κόσμος καὶ θά υποφέρει πολλά καὶ θά θανατωθεῖ γιὰ τὸν λαό τοῦ.
- 7 Καὶ ἰδοῦ, ἓνας ἄγγελος Κυρίου μου τὸ ἔχει δηλώσει, καὶ ἔφερε χαρὰς εὐαγγέλια στήν ψυχὴ μου. Καὶ ἰδοῦ, ἀπεστάλην πρὸς ἐσάς γιὰ νά σας τὸ κηρύξω ἐπίσης, γιὰ νά ἔχετε χαρὰς εὐαγγέλια. ὁμως ἰδοῦ, ἐσεῖς δὲν με δεχόσασταν.

The prophecy of Samuel, the Lamanite, to the Nephites.

Helaman 13

And now it came to pass in the eighty and sixth year, the Nephites did still remain in wickedness, yea, in great wickedness, while the Lamanites did observe strictly to keep the commandments of God, according to the law of Moses.

And it came to pass that in this year there was one Samuel, a Lamanite, came into the land of Zarahemla, and began to preach unto the people. And it came to pass that he did preach, many days, repentance unto the people, and they did cast him out, and he was about to return to his own land.

But behold, the voice of the Lord came unto him, that he should return again, and prophesy unto the people whatsoever things should come into his heart.

And it came to pass that they would not suffer that he should enter into the city; therefore he went and got upon the wall thereof, and stretched forth his hand and cried with a loud voice, and prophesied unto the people whatsoever things the Lord put into his heart.

And he said unto them: Behold, I, Samuel, a Lamanite, do speak the words of the Lord which he doth put into my heart; and behold he hath put it into my heart to say unto this people that the sword of justice hangeth over this people; and four hundred years pass not away save the sword of justice falleth upon this people.

Yea, heavy destruction awaiteth this people, and it surely cometh unto this people, and nothing can save this people save it be repentance and faith on the Lord Jesus Christ, who surely shall come into the world, and shall suffer many things and shall be slain for his people.

And behold, an angel of the Lord hath declared it unto me, and he did bring glad tidings to my soul. And behold, I was sent unto you to declare it unto you also, that ye might have glad tidings; but behold ye would not receive me.

- 8 Πι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος: Εξαιτίας της σκληρότητας της καρδιάς του λαού των Νεφιτών, εκτός αν μετανοήσουν, θα αφαιρέσω τον λόγο μου από αυτούς, και θα αποσύρω το Πνεύμα μου από αυτούς, και δεν θα τους ανεχτώ πια, και θα στρέψω τις καρδιές των αδελφών τους εναντίον τους.
- 9 Και προτού περάσουν τετρακόσια χρόνια θα προκαλέσω ώστε να παταχτούν. Μάλιστα, θα τους επισκεφτώ με σπαθί και με λιμό και με λοιμώδη νόσο.
- 10 Μάλιστα, θα τους επισκεφθώ με την άγρια οργή μου, και θα υπάρξουν εκείνοι από την τέταρτη γενεά των εχθρών σας που θα ζήσουν για να δουν την ολοκληρωτική καταστροφή σας. Και αυτό οπωσδήποτε θα γίνει, εκτός αν μετανοήσετε, είπε ο Κύριος. Και εκείνοι της τέταρτης γενεάς θα επιφέρουν την καταστροφή σας.
- 11 Όμως αν μετανοήσετε και επιστρέψετε προς τον Κύριο τον Θεό σας, θα αποστρέψω τον θυμό μου, είπε ο Κύριος. Μάλιστα, έτσι είπε ο Κύριος, ευλογημένοι είναι εκείνοι που θα μετανοήσουν και θα στραφούν προς εμένα, όμως αλίμονο σε εκείνον που δεν μετανοεί.
- 12 Μάλιστα, αλίμονο σε αυτήν τη μεγάλη πόλη του Ζαραχέμλα, γιατί ιδού, είναι για χάρη εκείνων που είναι δίκαιοι το ότι σώζεται. Μάλιστα, αλίμονο σε αυτήν τη μεγάλη πόλη, γιατί αντιλαμβάνομαι, είπε ο Κύριος, ότι είναι πολλοί, μάλιστα, το μεγαλύτερο μέρος αυτής της μεγάλης πόλης, που θα σκληρύνουν την καρδιά τους εναντίον μου, είπε ο Κύριος.
- 13 Όμως, ευλογημένοι είναι εκείνοι που θα μετανοήσουν, γιατί αυτούς θα σώσω. Όμως ιδού, αν δεν ήταν οι δίκαιοι που βρίσκονται σε αυτήν τη μεγάλη πόλη, ιδού, θα έκανα να πέσει φωτιά από τους ουραμούς και να την καταστρέψει.
- 14 Όμως ιδού, είναι για χάρη των δικαίων που διασώζεται. Όμως ιδού, έρχεται η ώρα, είπε ο Κύριος, που όταν θα διώξετε τους δίκαιους από ανάμεσά σας, τότε θα είστε ώριμοι για όλεθρο. Μάλιστα, αλίμονο σε αυτήν τη μεγάλη πόλη, λόγω της κακίας και των βδελυγμάτων που είναι μέσα της.
- 15 Μάλιστα, και αλίμονο στην πόλη της Γεδεών, για την κακία και τα βδελύγματα που είναι μέσα της.

Therefore, thus saith the Lord: Because of the hardness of the hearts of the people of the Nephites, except they repent I will take away my word from them, and I will withdraw my Spirit from them, and I will suffer them no longer, and I will turn the hearts of their brethren against them.

And four hundred years shall not pass away before I will cause that they shall be smitten; yea, I will visit them with the sword and with famine and with pestilence.

Yea, I will visit them in my fierce anger, and there shall be those of the fourth generation who shall live, of your enemies, to behold your utter destruction; and this shall surely come except ye repent, saith the Lord; and those of the fourth generation shall visit your destruction.

But if ye will repent and return unto the Lord your God I will turn away mine anger, saith the Lord; yea, thus saith the Lord, blessed are they who will repent and turn unto me, but wo unto him that repenteth not.

Yea, wo unto this great city of Zarahemla; for behold, it is because of those who are righteous that it is saved; yea, wo unto this great city, for I perceive, saith the Lord, that there are many, yea, even the more part of this great city, that will harden their hearts against me, saith the Lord.

But blessed are they who will repent, for them will I spare. But behold, if it were not for the righteous who are in this great city, behold, I would cause that fire should come down out of heaven and destroy it.

But behold, it is for the righteous' sake that it is spared. But behold, the time cometh, saith the Lord, that when ye shall cast out the righteous from among you, then shall ye be ripe for destruction; yea, wo be unto this great city, because of the wickedness and abominations which are in her.

Yea, and wo be unto the city of Gideon, for the wickedness and abominations which are in her.

- 16 Μάλιστα, και αλίμονο σε όλες τις πόλεις που βρίσκονται στη χώρα ολόγυρα, οι οποίες κατέχονται από τους Νεφίτες, εξαιτίας της κακίας και των βδελυγμάτων που είναι μέσα τους.
- 17 Και ιδού, κατάρα θα πέσει επάνω στη χώρα, είπε ο Κύριος των Δυνάμεων, εξαιτίας των ανθρώπων που βρίσκονται επάνω στη χώρα, μάλιστα, εξαιτίας της κακίας τους και των βδελυγμάτων τους.
- 18 Και θα συμβεί ώστε, είπε ο Κύριος των Δυνάμεων, μάλιστα, ο μεγάλος και αληθινός Θεός μας, όποιος κρύψει θησαυρούς στη γη δεν θα τους βρει πλέον, εξαιτίας της μεγάλης κατάρας της χώρας, εκτός αν είναι δίκαιος άνθρωπος και τον κρύψει προς τον Κύριο.
- 19 Γιατί θέλω, είπε ο Κύριος, να κρύβουν τους θησαυρούς τους προς εμένα. Και καταραμένοι να είναι εκείνοι που δεν κρύβουν τους θησαυρούς τους προς εμένα, επειδή κανένας δεν κρύβει τους θησαυρούς του προς εμένα, εκτός αν είναι δίκαιος. Και αυτός που δεν κρύβει τους θησαυρούς του προς εμένα είναι καταραμένος, καθώς επίσης και ο θησαυρός, και κανένας δεν θα τον ανακτήσει, εξαιτίας της κατάρας της χώρας.
- 20 Και θα έλθει η ημέρα κατά την οποία θα κρύβουν τους θησαυρούς τους, επειδή έχουν αφοσιώσει την καρδιά τους στα πλούτη. Και επειδή έχουν αφοσιώσει την καρδιά τους στα πλούτη τους, και θα κρύβουν τους θησαυρούς τους όταν θα τρέπονται σε φυγή από τους εχθρούς τους, επειδή δεν θα τους κρύβουν προς εμένα, καταραμένοι να είναι αυτοί καθώς επίσης και οι θησαυροί τους. Και εκείνη την ημέρα θα παταχθούν, είπε ο Κύριος.
- 21 Ιδού εσείς, ο λαός αυτής της μεγάλης πόλης, και εισακούστε τα λόγια μου. Μάλιστα, εισακούστε τα λόγια που ο Κύριος λέει. Επειδή ιδού, είπε ότι είστε καταραμένοι για τα πλούτη σας, και επίσης τα πλούτη σας είναι καταραμένα, επειδή έχετε αφοσιώσει σε αυτά την καρδιά σας, και δεν έχετε εισακούσει τα λόγια εκείνου που σας τα έδωσε.
- 22 Δεν θυμάστε τον Κύριο τον Θεό σας σε εκείνα που σας έχει ευλογήσει, αλλά πάντα θυμάστε τα πλούτη σας, όχι για να ευχαριστήσετε γι' αυτά τον Κύριο τον Θεό σας. Μάλιστα, η καρδιά σας δεν έλκεται προς τον Κύριο, αλλά φουσκώνει από μεγάλη υπερηφάνεια προς καύχηση, και προς μεγάλη έπαρση, φθόνους, διαμάχες, μοχθηρία, διωγμούς, και φόνους, και όλων των ειδών τις ανομίες.

Yea, and wo be unto all the cities which are in the land round about, which are possessed by the Nephites, because of the wickedness and abominations which are in them.

And behold, a curse shall come upon the land, saith the Lord of Hosts, because of the people's sake who are upon the land, yea, because of their wickedness and their abominations.

And it shall come to pass, saith the Lord of Hosts, yea, our great and true God, that whoso shall hide up treasures in the earth shall find them again no more, because of the great curse of the land, save he be a righteous man and shall hide it up unto the Lord.

For I will, saith the Lord, that they shall hide up their treasures unto me; and cursed be they who hide not up their treasures unto me; for none hideth up their treasures unto me save it be the righteous; and he that hideth not up his treasures unto me, cursed is he, and also the treasure, and none shall redeem it because of the curse of the land.

And the day shall come that they shall hide up their treasures, because they have set their hearts upon riches; and because they have set their hearts upon their riches, and will hide up their treasures when they shall flee before their enemies; because they will not hide them up unto me, cursed be they and also their treasures; and in that day shall they be smitten, saith the Lord.

Behold ye, the people of this great city, and hearken unto my words; yea, hearken unto the words which the Lord saith; for behold, he saith that ye are cursed because of your riches, and also are your riches cursed because ye have set your hearts upon them, and have not hearkened unto the words of him who gave them unto you.

Ye do not remember the Lord your God in the things with which he hath blessed you, but ye do always remember your riches, not to thank the Lord your God for them; yea, your hearts are not drawn out unto the Lord, but they do swell with great pride, unto boasting, and unto great swelling, envyings, strifes, malice, persecutions, and murders, and all manner of iniquities.

23 Πι' αυτόν τον λόγο, ο Κύριος ο Θεός, έχει προκαλέσει
ώστε να πέσει κατάρα επάνω στη χώρα, και επίσης επάνω
στα πλούτη σας, και αυτό εξαιτίας των ανομιών σας.

24 Μάλιστα, αλίμονο σε αυτόν τον λαό, εξαιτίας αυτής
της στιγμής που έχει φτάσει, κατά την οποία διώχνετε
τους προφήτες, και τους περιπαίζετε, και τους
λιθοβολείτε, και τους θανατώνετε, και κάνετε σε αυτούς
κάθε είδους ανομία, ακριβώς όπως έκαναν τον παλιό
καιρό.

25 Και τώρα όταν μιλάτε, λέτε: Αν οι ημέρες μας ήταν
στις ημέρες των πατέρων μας του παλιού καιρού, δεν θα
είχαμε σκοτώσει τους προφήτες, δεν θα τους είχαμε
λιθοβολήσει, ούτε θα τους είχαμε διώξει.

26 Ιδού, είστε χειρότεροι από εκείνους, διότι όπως ο Θεός
ζει, αν ένας προφήτης έλθει ανάμεσά σας και σας κηρύξει
τον λόγο του Κυρίου, που μαρτυρεί για τις αμαρτίες και
τις ανομίες σας, θυμώνετε μαζί του και τον διώχνετε και
επιδιώκετε με κάθε τρόπο να τον καταστρέψετε.
Μάλιστα, θα πείτε ότι είναι ψευδοπροφήτης, και ότι είναι
αμαρτωλός, και του διαβόλου, επειδή μαρτυρεί ότι οι
πράξεις σας είναι πονηρές.

27 Όμως ιδού, αν έλθει ανάμεσά σας ένας άνθρωπος και
πει: Κάντε αυτό, και δεν υπάρχει ανομία. Κάντε εκείνο
και δεν θα υποφέρετε. Μάλιστα, αν πει: Βαδίστε κατά
την υπερηφάνεια της καρδιάς σας. Μάλιστα, βαδίστε
κατά την υπερηφάνεια των ματιών σας, και κάντε
οτιδήποτε επιθυμεί η καρδιά σας – και αν έλθει ανάμεσά
σας ένας άνθρωπος και σας πει αυτό, θα τον δεχθείτε, και
θα πείτε ότι είναι προφήτης.

28 Μάλιστα, θα τον ανυψώσετε, και θα του δώσετε από
τα υπάρχοντά σας. Θα του δώσετε από το χρυσάφι σας,
και από το ασήμι σας, και θα τον ντύσετε με ακριβά
ενδύματα. Και επειδή σας λέει κολακευτικά λόγια, και
λέει ότι όλα είναι καλά, τότε δεν θα βρείτε σφάλμα σε
αυτόν.

29 Αχ, εσείς πονηρή και εσείς διεστραμμένη γενεά. Εσείς,
αποσκληρυμμένη και σκληροτράχηλε λαέ, για πόσο θα
νομίζετε ότι ο Κύριος θα σας υποφέρει; Μάλιστα, για
πόσο θα αφήνετε τον εαυτό σας να παρασύρεται από
ανόητους και τυφλούς οδηγούς; Μάλιστα, για πόσο καιρό
θα προτιμάτε το σκοτάδι από το φως;

For this cause hath the Lord God caused that a curse
should come upon the land, and also upon your riches,
and this because of your iniquities.

Yea, wo unto this people, because of this time which
has arrived, that ye do cast out the prophets, and do
mock them, and cast stones at them, and do slay them,
and do all manner of iniquity unto them, even as they
did of old time.

And now when ye talk, ye say: If our days had been in
the days of our fathers of old, we would not have slain
the prophets; we would not have stoned them, and cast
them out.

Behold ye are worse than they; for as the Lord liveth,
if a prophet come among you and declareth unto you
the word of the Lord, which testifieth of your sins and
iniquities, ye are angry with him, and cast him out and
seek all manner of ways to destroy him; yea, you will say
that he is a false prophet, and that he is a sinner, and of
the devil, because he testifieth that your deeds are evil.

But behold, if a man shall come among you and shall
say: Do this, and there is no iniquity; do that and ye
shall not suffer; yea, he will say: Walk after the pride of
your own hearts; yea, walk after the pride of your eyes,
and do whatsoever your heart desireth—and if a man
shall come among you and say this, ye will receive him,
and say that he is a prophet.

Yea, ye will lift him up, and ye will give unto him of
your substance; ye will give unto him of your gold, and
of your silver, and ye will clothe him with costly ap-
parel; and because he speaketh flattering words unto
you, and he saith that all is well, then ye will not find
fault with him.

O ye wicked and ye perverse generation; ye hardened
and ye stiffnecked people, how long will ye suppose that
the Lord will suffer you? Yea, how long will ye suffer
yourselves to be led by foolish and blind guides? Yea,
how long will ye choose darkness rather than light?

30 Μάλιστα, ιδού, ο θυμός του Κυρίου έχει ήδη εξαφθεί εναντίον σας. Ιδού, έχει καταραστεί τη χώρα εξαιτίας της ανομίας σας.

31 Και ιδού, έρχεται η στιγμή που θα καταραστεί τα πλούτη σας, ώστε να γίνουν ολισθηρά, ώστε να μην μπορείτε να τα συγκρατήσετε. Και κατά τις ημέρες της φτώχειας σας δεν θα μπορείτε να τα συγκρατήσετε.

32 Και κατά τις ημέρες της φτώχειας σας θα αναφωνήσετε προς τον Κύριο. Και μάταια θα αναφωνείτε, διότι η ερημωσή σας ήδη έχει έλθει ήδη επάνω σας, και η καταστροφή σας είναι βέβαιη. Και τότε θα κλαίτε και θα ωρύεστε κατά την ημέρα εκείνη, είπε ο Κύριος των Δυνάμεων. Και τότε θα θρηνείτε, και θα λέτε:

33 Αχ, ας είχα μετανοήσει, και να μην είχα σκοτώσει και λιθοβολήσει και διώξει τους προφήτες. Μάλιστα, εκείνη την ημέρα θα λέτε: Αχ, ας είχαμε θυμηθεί τον Κύριο τον Θεό μας κατά την ημέρα που μας έδινε τα πλούτη μας, και τότε δεν θα είχαν γίνει ολισθηρά ώστε να τα χάσουμε· διότι ιδού, τα πλούτη μας έφυγαν από εμάς.

34 Ιδού, αφήνουμε εδώ ένα εργαλείο και την επαύριον έχει εξαφανιστεί. Και ιδού, τα σπαθιά μας μάς αφαιρούνται την ημέρα που τα γυρεύουμε για μάχη.

35 Μάλιστα, έχουμε κρύψει τους θησαυρούς μας και αυτοί έχουν ολισθήσει μακριά από μας, εξαιτίας της κατάρτας της χώρας.

36 Αχ, ας είχαμε μετανοήσει την ημέρα που ήλθε σε μας ο λόγος του Κυρίου, επειδή ιδού, η χώρα είναι καταραμένη, και τα πάντα έχουν γίνει ολισθηρά, και δεν μπορούμε να τα συγκρατήσουμε.

37 Ιδού, είμαστε περικυκλωμένοι από δαίμονες, μάλιστα είμαστε περικυκλωμένοι ολόγυρα από τους αγγέλους εκείνου που έχει επιδιώξει να καταστρέψει την ψυχή μας. Ιδού, οι ανομίες μας είναι μεγάλες. Ω Κύριε, δεν μπορείς να αποστρέψεις τον θυμό Σου από εμάς; Λοιπόν αυτή θα είναι η ομιλία σας εκείνες τις ημέρες.

Yea, behold, the anger of the Lord is already kindled against you; behold, he hath cursed the land because of your iniquity.

And behold, the time cometh that he curseth your riches, that they become slippery, that ye cannot hold them; and in the days of your poverty ye cannot retain them.

And in the days of your poverty ye shall cry unto the Lord; and in vain shall ye cry, for your desolation is already come upon you, and your destruction is made sure; and then shall ye weep and howl in that day, saith the Lord of Hosts. And then shall ye lament, and say:

O that I had repented, and had not killed the prophets, and stoned them, and cast them out. Yea, in that day ye shall say: O that we had remembered the Lord our God in the day that he gave us our riches, and then they would not have become slippery that we should lose them; for behold, our riches are gone from us.

Behold, we lay a tool here and on the morrow it is gone; and behold, our swords are taken from us in the day we have sought them for battle.

Yea, we have hid up our treasures and they have slipped away from us, because of the curse of the land.

O that we had repented in the day that the word of the Lord came unto us; for behold the land is cursed, and all things are become slippery, and we cannot hold them.

Behold, we are surrounded by demons, yea, we are encircled about by the angels of him who hath sought to destroy our souls. Behold, our iniquities are great. O Lord, canst thou not turn away thine anger from us? And this shall be your language in those days.

38 Όμως ιδού, οι ημέρες της δοκιμασίας σας παρήλθαν. Έχετε αναβάλει την ημέρα της σωτηρίας σας μέχρι που να είναι πολύ αργά πια, για πάντα, και η καταστροφή σας έγινε βέβαιη. Μάλιστα, γιατί επιζητούσατε όλες τις ημέρες της ζωής σας εκείνο που δεν μπορούσατε να αποκτήσετε και επιζητούσατε την ευτυχία στο να κάνετε ανομία, πράγμα το οποίο είναι αντίθετο στη φύση εκείνης της χρηστότητας που βρίσκεται στη μεγάλη και Αιώνια Κεφαλή.

39 Αχ, εσείς λαέ της χώρας, μακάρι να ακούσετε τα λόγια μου! Και προσεύχομαι ο θυμός του Κυρίου να αποστραφεί από εσάς, και να μετανοούσατε και να σωζόσασταν.

But behold, your days of probation are past; ye have procrastinated the day of your salvation until it is everlastingly too late, and your destruction is made sure; yea, for ye have sought all the days of your lives for that which ye could not obtain; and ye have sought for happiness in doing iniquity, which thing is contrary to the nature of that righteousness which is in our great and Eternal Head.

O ye people of the land, that ye would hear my words! And I pray that the anger of the Lord be turned away from you, and that ye would repent and be saved.

Ἡλαμαν 14

- 1 Και τώρα συνέβη ὥστε ὁ Σαμουήλ, ὁ Λαμανίτης, προφήτευσε πολλά περισσότερα πράγματα τα οποία δεν μπορούν να γραφούν.
- 2 Και ἰδοῦ, τοὺς εἶπε: Ἰδοῦ, σὰς δίνω ἓνα σημεῖο, διότι πέντε ἀκόμη χρόνια θα περάσουν, καὶ ἰδοῦ, μετὰ ἔρχεται ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ νὰ λυτρώσει ὅλους ἐκείνους ποὺ θα πιστέψουν στὸ ὄνομά Του.
- 3 Και ἰδοῦ, αὐτὸ θα σὰς δώσω γιὰ σημεῖο κατὰ τὴν ὥρα τοῦ ἐρχομοῦ Του, διότι ἰδοῦ, θα φανεῖ μεγάλο φῶς στὸν οὐρανό, τόσο πολὺ ὥστε κατὰ τὴ νύχτα προτοῦ νὰ ἔλθει δὲν θα υπάρξει σκοτάδι, σὲ τέτοιο βαθμὸ ποὺ θα φαίνεται στὸν ἄνθρωπο σαν νὰ ἦταν ἡμέρα.
- 4 Γι' αὐτό, θα υπάρξει μιὰ ἡμέρα καὶ μιὰ νύχτα καὶ μιὰ ἡμέρα, σαν νὰ ἦταν μιὰ ἡμέρα, καὶ νὰ μὴν υπῆρχε νύχτα. Καὶ αὐτὸ θα ἀποτελεῖ σημεῖο γιὰ σὰς, διότι θα ἀναγνωρίσετε τὴν ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου καὶ ἐπίσης τὴ δύση τοῦ. Γι' αὐτό, θα ξέρουν σίγουρα ὅτι θα εἶναι δύο ἡμέρες καὶ μιὰ νύχτα. Παρ' ὅλα αὐτὰ ἡ νύχτα δὲν θα σκοτεινιάσει. Καὶ αὐτὴ θα εἶναι ἡ νύχτα προτοῦ νὰ γεννηθεῖ.
- 5 Και ἰδοῦ, θα ἀνατελεῖ ἓνα καινούργιο ἀστέρι, τέτοιο ποὺ δὲν ἔχετε ποτὲ ξαναδεῖ. Καὶ αὐτὸ ἐπίσης θα ἀποτελεῖ σημεῖο γιὰ σὰς.
- 6 Και ἰδοῦ, αὐτὸ δὲν εἶναι ὄλο, θα υπάρξουν πολλὰ σημεῖα καὶ τέρατα στὸν οὐρανούς.
- 7 Καὶ θα συμβεῖ ὥστε ὅλοι σὰς θα ἐκπλαγεῖτε, καὶ θα θαυμάζετε, τόσο ὥστε θα πέσετε στὴ γῆ.
- 8 Καὶ θα συμβεῖ ὥστε ὅποιος πιστέψει στὸν Υἱὸ τοῦ Θεοῦ, αὐτὸς θα ἔχει ζωὴ αἰώνια.
- 9 Και ἰδοῦ, ἔτσι με ἔχει προστάξει ὁ Κύριος, μέσω τοῦ ἀγγέλου τοῦ, ὅτι ἔπρεπε νὰ ἔλθω καὶ νὰ σὰς το πῶ αὐτό. Μάλιστα, με ἔχει προστάξει νὰ σὰς προφητεύσω ὅλα αὐτά. Μάλιστα, μου ἔχει πει: **Νὰ διαλαλήσεις σὲ αὐτὸν τὸν λαό, μετανοήστε καὶ ετοιμάστε τὴν ὁδὸ τοῦ Κυρίου.**
- 10 Και τώρα, ἐπειδὴ εἶμαι Λαμανίτης, καὶ σὰς ἔχω πει τὰ λόγια τα οποία με ἔχει προστάξει ὁ Κύριος, καὶ ἐπειδὴ ἦταν σκληρὸ ἐναντίον σὰς, εἶστε θυμωμένοι μαζί μου καὶ ἐπιδιώκετε νὰ με καταστρέψετε, καὶ με ἔχετε διώξει ἀπὸ ἀνάμεσά σὰς.

Helaman 14

And now it came to pass that Samuel, the Lamanite, did prophesy a great many more things which cannot be written.

And behold, he said unto them: Behold, I give unto you a sign; for five years more cometh, and behold, then cometh the Son of God to redeem all those who shall believe on his name.

And behold, this will I give unto you for a sign at the time of his coming; for behold, there shall be great lights in heaven, insomuch that in the night before he cometh there shall be no darkness, insomuch that it shall appear unto man as if it was day.

Therefore, there shall be one day and a night and a day, as if it were one day and there were no night; and this shall be unto you for a sign; for ye shall know of the rising of the sun and also of its setting; therefore they shall know of a surety that there shall be two days and a night; nevertheless the night shall not be darkened; and it shall be the night before he is born.

And behold, there shall a new star arise, such an one as ye never have beheld; and this also shall be a sign unto you.

And behold this is not all, there shall be many signs and wonders in heaven.

And it shall come to pass that ye shall all be amazed, and wonder, insomuch that ye shall fall to the earth.

And it shall come to pass that whosoever shall believe on the Son of God, the same shall have everlasting life.

And behold, thus hath the Lord commanded me, by his angel, that I should come and tell this thing unto you; yea, he hath commanded that I should prophesy these things unto you; yea, he hath said unto me: Cry unto this people, repent and prepare the way of the Lord.

And now, because I am a Lamanite, and have spoken unto you the words which the Lord hath commanded me, and because it was hard against you, ye are angry with me and do seek to destroy me, and have cast me out from among you.

- 11 Και εσείς θα ακούσετε τα λόγια μου, γιατί με αυτήν την πρόθεση ανέβηκα επάνω στα τείχη της πόλης αυτής, για να ακούσετε και να ξέρετε τις κρίσεις του Θεού οι οποίες σας αναμένουν εξαιτίας των ανομιών σας, και επίσης για να ξέρετε τους όρους μετανοίας.
- 12 Και επίσης για να ξέρετε για τον ερχομό του Ιησού Χριστού, του Υιού του Θεού, του Πατέρα των ουρανών και της γης, του Δημιουργού των πάντων από την αρχή. Και για να ξέρετε για τα σημεία του ερχομού Του, με σκοπό να μπορέσετε να πιστέψετε στο όνομά Του.
- 13 Και αν πιστέψετε στο όνομά Του, θα μετανοήσετε από όλες τις αμαρτίες σας, ώστε με αυτόν τον τρόπο να έχετε άφεση αυτών μέσω της αξίας Του.
- 14 Και ιδού, πάλι, ένα άλλο σημείο σας δίνω, μάλιστα, ένα σημείο του θανάτου Του.
- 15 Γιατί ιδού, σίγουρα πρέπει να πεθάνει για να επέλθει σωτηρία. Μάλιστα, για αυτόν είναι καθήκον και γίνεται σκόπιμο να πεθάνει, για να πραγματοποιήσει την ανάσταση των νεκρών, ώστε μέσω αυτής οι άνθρωποι να προσαχθούν στην παρουσία του Κυρίου.
- 16 Μάλιστα, ιδού, αυτός ο θάνατος πραγματοποιεί την ανάσταση, και λυτρώνει όλη την ανθρωπότητα από τον πρώτο θάνατο – εκείνον τον πνευματικό θάνατο. Επειδή όλη η ανθρωπότητα, με την πτώση του Αδάμ, αποκομμένη από την παρουσία του Κυρίου, θεωρούνται ως νεκροί, τόσο για τα εγκόσμια όσο και για τα πνευματικά.
- 17 Όμως ιδού, η ανάσταση του Χριστού λυτρώνει την ανθρωπότητα, μάλιστα, όλη την ανθρωπότητα, και τους επαναφέρει στην παρουσία του Κυρίου.
- 18 Μάλιστα, και πραγματοποιεί τον όρο μετανοίας, ώστε όποιος μετανοήσει, αυτός δεν πελεκιέται και δεν ρίχνεται στη φωτιά. Όμως όποιος δεν μετανοήσει, πελεκιέται και ρίχνεται στη φωτιά. Και επέρχεται σε αυτούς πάλι πνευματικός θάνατος, μάλιστα, δεύτερος θάνατος, επειδή αποκόπτονται πάλι ως προς εκείνα που αφορούν στη χρηστότητα.
- 19 Γι' αυτό μετανοήστε, μετανοήστε, μην τυχόν ξέροντάς τα όλα αυτά και μην τελώντας τα, αφήσετε τον εαυτό σας να έλθει σε καταδίκη, και προσαχθείτε προς αυτόν τον δεύτερο θάνατο.

And ye shall hear my words, for, for this intent have I come up upon the walls of this city, that ye might hear and know of the judgments of God which do await you because of your iniquities, and also that ye might know the conditions of repentance;

And also that ye might know of the coming of Jesus Christ, the Son of God, the Father of heaven and of earth, the Creator of all things from the beginning; and that ye might know of the signs of his coming, to the intent that ye might believe on his name.

And if ye believe on his name ye will repent of all your sins, that thereby ye may have a remission of them through his merits.

And behold, again, another sign I give unto you, yea, a sign of his death.

For behold, he surely must die that salvation may come; yea, it behooveth him and becometh expedient that he dieth, to bring to pass the resurrection of the dead, that thereby men may be brought into the presence of the Lord.

Yea, behold, this death bringeth to pass the resurrection, and redeemeth all mankind from the first death—that spiritual death; for all mankind, by the fall of Adam being cut off from the presence of the Lord, are considered as dead, both as to things temporal and to things spiritual.

But behold, the resurrection of Christ redeemeth mankind, yea, even all mankind, and bringeth them back into the presence of the Lord.

Yea, and it bringeth to pass the condition of repentance, that whosoever repenteth the same is not hewn down and cast into the fire; but whosoever repenteth not is hewn down and cast into the fire; and there cometh upon them again a spiritual death, yea, a second death, for they are cut off again as to things pertaining to righteousness.

Therefore repent ye, repent ye, lest by knowing these things and not doing them ye shall suffer yourselves to come under condemnation, and ye are brought down unto this second death.

- 20 Όμως ιδού, όπως σας έλεγα σχετικά με ένα άλλο σημείο, ένα σημείο του θανάτου Του, ιδού, εκείνη την ημέρα που θα υποστεί θάνατο, ο ήλιος θα σκοτεινιάσει και θα αρνηθεί να σας δώσει το φως του. Επίσης και η σελήνη και τα άστρα. Και δεν θα υπάρχει φως στο πρόσωπο αυτής της χώρας, από τη στιγμή που αυτός θα υποστεί θάνατο, για διάστημα τριών ημερών, έως τη στιγμή που θα εγερθεί από τους νεκρούς.
- 21 Μάλιστα, από τη στιγμή που θα παραδώσει το πνεύμα θα γίνουν βροντές και αστραπές για διάστημα πολλών ωρών, και η γη θα σείεται και θα τρέμει, και οι βράχοι που βρίσκονται επάνω στο πρόσωπο αυτής της γης, τόσο αυτοί που βρίσκονται επάνω όσο και αυτοί που βρίσκονται κάτω από τη γη, οι οποίοι ξέρετε ότι αυτήν τη στιγμή είναι στερεοί, δηλαδή το μεγαλύτερο μέρος της είναι μια συμπαγής μάζα, θα σπάσουν.
- 22 Μάλιστα, θα σχιστούν στα δύο και από τότε για πάντα θα βρίσκονται με ρωγμές και με σχισμές και ως θραύσματα επάνω στο πρόσωπο όλης της γης, μάλιστα, και επάνω και κάτω από τη γη.
- 23 Και ιδού, θα γίνουν μεγάλες καταιγίδες, και θα υπάρξουν πολλά βουνά που θα γίνουν χαμηλά σαν πεδιάδα, και θα υπάρξουν πολλά μέρη που τώρα αποκαλούνται πεδιάδες τα οποία θα γίνουν βουνά, των οποίων το ύψος είναι μεγάλο.
- 24 Και πολλές λεωφόροι θα κομματιαστούν, και πολλές πόλεις θα ερημωθούν.
- 25 Και πολλοί τάφοι θα ανοίξουν και θα αποδώσουν πολλούς από τους νεκρούς τους. Και πολλοί άγιοι θα εμφανισθούν σε πολλούς.
- 26 Και ιδού, έτσι μου έχει μιλήσει ο άγγελος, διότι μου είπε ότι θα γίνουν βροντές και αστραπές για διάστημα πολλών ωρών.
- 27 Και μου είπε ότι κατά τη διάρκεια των βροντών και αστραπών, και της καταιγίδας, ότι όλα αυτά θα γίνουν, και ότι σκότος θα καλύψει το πρόσωπο όλης της γης για διάστημα τριών ημερών.
- 28 Και ο άγγελος μου είπε ότι πολλοί θα δουν πράγματα σπουδαιότερα από αυτά, με σκοπό να πιστέψουν ότι αυτά τα σημεία και αυτά τα τέρατα θα συμβούν σε όλο το πρόσωπο αυτής της χώρας, με σκοπό να μην υπάρχει αιτία για απιστία ανάμεσα στα τέκνα των ανθρώπων.

But behold, as I said unto you concerning another sign, a sign of his death, behold, in that day that he shall suffer death the sun shall be darkened and refuse to give his light unto you; and also the moon and the stars; and there shall be no light upon the face of this land, even from the time that he shall suffer death, for the space of three days, to the time that he shall rise again from the dead.

Yea, at the time that he shall yield up the ghost there shall be thunderings and lightnings for the space of many hours, and the earth shall shake and tremble; and the rocks which are upon the face of this earth, which are both above the earth and beneath, which ye know at this time are solid, or the more part of it is one solid mass, shall be broken up;

Yea, they shall be rent in twain, and shall ever after be found in seams and in cracks, and in broken fragments upon the face of the whole earth, yea, both above the earth and beneath.

And behold, there shall be great tempests, and there shall be many mountains laid low, like unto a valley, and there shall be many places which are now called valleys which shall become mountains, whose height is great.

And many highways shall be broken up, and many cities shall become desolate.

And many graves shall be opened, and shall yield up many of their dead; and many saints shall appear unto many.

And behold, thus hath the angel spoken unto me; for he said unto me that there should be thunderings and lightnings for the space of many hours.

And he said unto me that while the thunder and the lightning lasted, and the tempest, that these things should be, and that darkness should cover the face of the whole earth for the space of three days.

And the angel said unto me that many shall see greater things than these, to the intent that they might believe that these signs and these wonders should come to pass upon all the face of this land, to the intent that there should be no cause for unbelief among the children of men—

29 Και αυτό με σκοπό ότι όποιος θέλει να πιστέψει, να μπορέσει να σωθεί, και όποιος δεν θέλει να πιστέψει, κρίση δίκαια να έλθει επάνω τους, και επίσης αν καταδικαστούν επιφέρουν επάνω τους την ίδια τους την καταδίκη.

30 Και τώρα θυμηθείτε, θυμηθείτε, αδελφοί μου, ότι όποιος αφανίζεται, αφανίζεται για τον εαυτό του. Και όποιος κάνει ανομία, την κάνει για τον εαυτό του, διότι ιδού, είστε ελεύθεροι. Σας επιτρέπεται να ενεργείτε αφ' εαυτού σας, διότι ιδού, ο Θεός σας έχει δώσει μία συγκεκριμένη γνώση και σας έχει κάνει ελεύθερους.

31 Σας έχει δώσει το να μπορείτε να γνωρίζετε το καλό από το κακό, και σας έχει δώσει το να μπορείτε να διαλέξετε τη ζωή ή τον θάνατο. Μπορείτε λοιπόν να κάνετε καλό και να αποκατασταθείτε σε αυτό που είναι καλό, δηλαδή αυτό που είναι καλό να αποκατασταθεί σε εσάς ή μπορείτε να κάνετε κακό, και αυτό που είναι κακό να αποκατασταθεί σε εσάς.

And this to the intent that whosoever will believe might be saved, and that whosoever will not believe, a righteous judgment might come upon them; and also if they are condemned they bring upon themselves their own condemnation.

And now remember, remember, my brethren, that whosoever perisheth, perisheth unto himself; and whosoever doeth iniquity, doeth it unto himself; for behold, ye are free; ye are permitted to act for yourselves; for behold, God hath given unto you a knowledge and he hath made you free.

He hath given unto you that ye might know good from evil, and he hath given unto you that ye might choose life or death; and ye can do good and be restored unto that which is good, or have that which is good restored unto you; or ye can do evil, and have that which is evil restored unto you.

Ἡλαμαν 15

- 1 Και τώρα, αγαπημένοι μου αδελφοί, ιδού, σας δηλώνω ότι εκτός κι αν μετανοήσετε, τα σπίτια σας θα ερημωθούν.
- 2 Μάλιστα, εκτός κι αν μετανοήσετε, οι γυναίκες σας θα έχουν σοβαρό λόγο να θρηνούν κατά την ημέρα που θα θηλάζουν, διότι θα επιχειρήσετε να ξεφύγετε και δεν θα υπάρχει μέρος για καταφύγιο. Μάλιστα, και αλίμονο σε εκείνες που περιμένουν παιδιά, διότι θα είναι βαριές και δεν θα μπορούν να τρέξουν. Γι' αυτό, θα ποδοπατηθούν και θα εγκαταλειφθούν για να αφανιστούν.
- 3 Μάλιστα, αλίμονο σε αυτόν τον λαό, που αποκαλείται λαός του Νεφί, εκτός αν μετανοήσει, όταν θα δει όλα αυτά τα σημεία και τα τέρατα που θα του παρουσιαστούν. Γιατί ιδού, υπήρξε εκλεκτός λαός για τον Κύριο. Μάλιστα, τον λαό του Νεφί έχει αγαπήσει, και επίσης έχει επιτιμήσει. Μάλιστα, κατά τις ημέρες των ανομιών του τον επιτίμησε, επειδή τον αγαπά.
- 4 Όμως ιδού, αδελφοί μου, τους Λαμανίτες τους μισούσε, επειδή οι πράξεις τους υπήρξαν συνεχώς πονηρές, και αυτό εξαιτίας της ανομίας της παραδόσεως των πατέρων τους. Όμως ιδού, σωτηρία έχει επέλθει σε αυτούς μέσω του κηρύγματος των Νεφιτών. Και γι' αυτόν τον σκοπό ο Κύριος έχει παρατείνει τις ημέρες τους.
- 5 Θα ήθελα λοιπόν να δείτε ότι οι περισσότεροι από αυτούς βρίσκονται στο μονοπάτι του καθήκοντός τους, και βαδίζουν προσεκτικά ενώπιον του Θεού, και προσέχουν να τηρούν τις εντολές και τα προστάγματα και τις κρίσεις του σύμφωνα με τον νόμο του Μωυσή.
- 6 Μάλιστα, σας λέω, ότι οι περισσότεροι από αυτούς αυτό κάνουν, και προσπαθούν με άοκνη επιμέλεια να φέρουν τους υπόλοιπους αδελφούς τους στη γνώση της αλήθειας. Γι' αυτό υπάρχουν πολλοί που προστίθενται στον αριθμό τους καθημερινά.

Helaman 15

And now, my beloved brethren, behold, I declare unto you that except ye shall repent your houses shall be left unto you desolate.

Yea, except ye repent, your women shall have great cause to mourn in the day that they shall give suck; for ye shall attempt to flee and there shall be no place for refuge; yea, and wo unto them which are with child, for they shall be heavy and cannot flee; therefore, they shall be trodden down and shall be left to perish.

Yea, wo unto this people who are called the people of Nephi except they shall repent, when they shall see all these signs and wonders which shall be showed unto them; for behold, they have been a chosen people of the Lord; yea, the people of Nephi hath he loved, and also hath he chastened them; yea, in the days of their iniquities hath he chastened them because he loveth them.

But behold my brethren, the Lamanites hath he hated because their deeds have been evil continually, and this because of the iniquity of the tradition of their fathers. But behold, salvation hath come unto them through the preaching of the Nephites; and for this intent hath the Lord prolonged their days.

And I would that ye should behold that the more part of them are in the path of their duty, and they do walk circumspectly before God, and they do observe to keep his commandments and his statutes and his judgments according to the law of Moses.

Yea, I say unto you, that the more part of them are doing this, and they are striving with unwearied diligence that they may bring the remainder of their brethren to the knowledge of the truth; therefore there are many who do add to their numbers daily.

- 7 Ιδού λοιπόν, γνωρίζετε εσείς οι ίδιοι, διότι το έχετε δει με τα μάτια σας, ότι όσοι από αυτούς έρχονται στη γνώση της αλήθειας, και στο να ξέρουν τις πονηρές και απεχθείς παραδόσεις των πατέρων τους, και οδηγούνται να πιστεύουν τις άγιες γραφές, μάλιστα, τις προφητείες των αγίων προφητών, που είναι γραμμένες, που τους οδηγούν στην πίστη του Κυρίου, και στη μετάνοια, οι οποίες πίστη και μετάνοια φέρνουν αλλαγή της καρδιάς σε αυτούς –
- 8 Πι' αυτό, όσοι έχουν φτάσει σε αυτό, γνωρίζετε εσείς οι ίδιοι ότι είναι γεροί και σταθεροί στην πίστη και σε αυτό μέσω του οποίου έχουν απελευθερωθεί.
- 9 Και γνωρίζετε επίσης ότι έχουν θάψει τα πολεμικά τους όπλα, και φοβούνται να τα ξαναπάρουν μήπως κατά κάποιο τρόπο αμαρτήσουν. Μάλιστα, μπορείτε να δείτε ότι φοβούνται να αμαρτήσουν – γιατί ιδού, θα αφήσουν τον εαυτό τους να ποδοπατηθεί και να θανατωθεί από τους εχθρούς τους, και δεν θα σηκώσουν τα σπαθιά τους εναντίον τους, και αυτό λόγω της πίστης τους στον Χριστό.
- 10 Και τώρα, λόγω της σταθερότητάς τους όταν πιστεύουν σε αυτό που πιστεύουν, γιατί λόγω της στερεότητάς τους όταν μια και καλή φωτιστούν, ιδού, ο Κύριος θα τους ευλογήσει και θα παρατείνει τις ημέρες τους, παρά την ανομία τους –
- 11 Μάλιστα, ακόμη και αν φθίνουν από απιστία, ο Κύριος θα παρατείνει τις ημέρες τους, ώσπου να έλθει η στιγμή για την οποία έχει γίνει λόγος από τους πατέρες μας, και επίσης από τον προφήτη Ζένο, και πολλούς άλλους προφήτες, σχετικά με την αποκατάσταση των αδελφών μας, των Λαμανιτών, πάλι στη γνώση της αλήθειας –
- 12 Μάλιστα, σας λέω, ότι κατά τους τελευταίους καιρούς οι υποσχέσεις του Κυρίου έχουν επεκταθεί και στους αδελφούς μας τους Λαμανίτες. Και παρά τα πολλά βάσανα που θα έχουν, και παρ' όλο που θα οδηγούνται από εδώ και από εκεί επάνω στο πρόσωπο της γης, και θα κυνηγηθούν και θα παταχθούν και θα σκορπισθούν έξω, μη έχοντας τόπο για καταφύγιο, ο Κύριος θα είναι πολυεύσπλαχνος προς αυτούς.
- 13 Και αυτό είναι σύμφωνα με την προφητεία, ότι πάλι θα οδηγηθούν στην αληθινή γνώση, η οποία είναι η γνώση του Λυτρωτή τους, και του μεγάλου και αληθινού βοσκού, και θα αριθμηθούν ανάμεσα στα πρόβατά του.

And behold, ye do know of yourselves, for ye have witnessed it, that as many of them as are brought to the knowledge of the truth, and to know of the wicked and abominable traditions of their fathers, and are led to believe the holy scriptures, yea, the prophecies of the holy prophets, which are written, which leadeth them to faith on the Lord, and unto repentance, which faith and repentance bringeth a change of heart unto them—

Therefore, as many as have come to this, ye know of yourselves are firm and steadfast in the faith, and in the thing wherewith they have been made free.

And ye know also that they have buried their weapons of war, and they fear to take them up lest by any means they should sin; yea, ye can see that they fear to sin—for behold they will suffer themselves that they be trodden down and slain by their enemies, and will not lift their swords against them, and this because of their faith in Christ.

And now, because of their steadfastness when they do believe in that thing which they do believe, for because of their firmness when they are once enlightened, behold, the Lord shall bless them and prolong their days, notwithstanding their iniquity—

Yea, even if they should dwindle in unbelief the Lord shall prolong their days, until the time shall come which hath been spoken of by our fathers, and also by the prophet Zenos, and many other prophets, concerning the restoration of our brethren, the Lamanites, again to the knowledge of the truth—

Yea, I say unto you, that in the latter times the promises of the Lord have been extended to our brethren, the Lamanites; and notwithstanding the many afflictions which they shall have, and notwithstanding they shall be driven to and fro upon the face of the earth, and be hunted, and shall be smitten and scattered abroad, having no place for refuge, the Lord shall be merciful unto them.

And this is according to the prophecy, that they shall again be brought to the true knowledge, which is the knowledge of their Redeemer, and their great and true shepherd, and be numbered among his sheep.

- 14 Πι' αυτό σας λέω, θα είναι καλύτερα γι' αυτούς παρά για σας, εκτός αν μετανοήσετε.
- 15 Γιατί ιδού, αν είχαν παρουσιαστεί σε αυτούς τα μεγάλα έργα τα οποία έχουν παρουσιαστεί σε σας, μάλιστα, σε εκείνους που έχουν φθίνει από απιστία εξαιτίας των παραδόσεων των πατέρων τους, μπορείτε να δείτε εσείς οι ίδιοι ότι ποτέ ξανά δεν θα είχαν φθίνει από απιστία.
- 16 Πι' αυτό, είπε ο Κύριος: Δεν θα τους καταστρέψω ολοκληρωτικά, αλλά θα κάνω ώστε κατά την τελευταία ημέρα της σοφίας μου να επιστρέψουν πάλι σε μένα, είπε ο Κύριος.
- 17 Και τώρα ιδού, είπε ο Κύριος, σχετικά με τον λαό των Νεφιτών: Αν δεν μετανοήσουν, και να προσέχουν να κάνουν το θέλημά μου, θα τους καταστρέψω ολοκληρωτικά, είπε ο Κύριος, εξαιτίας της απιστίας τους, παρά τα πολλά σπουδαία έργα που έχω κάνει ανάμεσά τους. Και όσο ο Κύριος ζει, τόσο σίγουρα θα γίνουν όλα αυτά, είπε ο Κύριος.

Therefore I say unto you, it shall be better for them than for you except ye repent.

For behold, had the mighty works been shown unto them which have been shown unto you, yea, unto them who have dwindled in unbelief because of the traditions of their fathers, ye can see of yourselves that they never would again have dwindled in unbelief.

Therefore, saith the Lord: I will not utterly destroy them, but I will cause that in the day of my wisdom they shall return again unto me, saith the Lord.

And now behold, saith the Lord, concerning the people of the Nephites: If they will not repent, and observe to do my will, I will utterly destroy them, saith the Lord, because of their unbelief notwithstanding the many mighty works which I have done among them; and as surely as the Lord liveth shall these things be, saith the Lord.

Ἡλαμαν 16

- 1 Και τώρα, συνέβη ὥστε υπήρχαν πολλοὶ που ἀκούσαν τα λόγια του Σαμουήλ, του Λαμανίτη, τα οποία εἶπε ἐπάνω στα τείχη της πόλης. Και ὅσοι πίστεψαν στα λόγια του, πήγαν και ἀναζήτησαν τον Νεφί. Και ὅταν ἦλθαν και τον βρήκαν, ἐξομολογήθηκαν σε αὐτόν τις ἀμαρτίες τους και δεν τις ἀρνήθηκαν, ἐπιθυμώντας να βαπτισθοῦν προς τον Κύριο.
- 2 Ὅμως ὅσοι δεν πίστεψαν στα λόγια του Σαμουήλ, εἶχαν θυμώσει μαζί του. Και του πετούσαν πέτρες ἐπάνω στο τείχος, και ἐπίσης πολλοὶ του ἐρίχναν βέλη καθώς στεκόταν ἐπάνω στο τείχος. Ὅμως το Πνεῦμα του Κυρίου ἦταν μαζί του, τόσο πολὺ που δεν μπορούσαν να τον χτυπήσουν με τις πέτρες τους οὔτε με τα βέλη τους.
- 3 Τώρα, ὅταν εἶδαν ὅτι δεν μπορούσαν να τον χτυπήσουν, υπήρξαν πολλοὶ περισσότεροι που πίστεψαν στα λόγια του, τόσο που πήγαν στον Νεφί για να βαπτισθοῦν.
- 4 Γιατί ἰδοῦ, ὁ Νεφί βάπτιζε, και προφήτευε, και δίδασκε, κηρύττοντας μετάνοια στους ἀνθρώπους, δείχνοντας σημεῖα και τέρατα, κάνοντας θαύματα στον λαό, για να ξέρουν ὅτι ὁ Χριστός πρέπει οπωσδήποτε να ἐλθει σύντομα –
- 5 Λέγοντάς τους γι' αὐτά που οπωσδήποτε σύντομα θα συμβοῦν, ὥστε να ξέρουν και να θυμούνται κατὰ τη στιγμή που θα συμβοῦν ὅτι τους εἶχαν γίνει γνωστά προκαταβολικά, με σκοπὸ να μπορέσουν να πιστέψουν. Γι' αὐτό, ὅσοι πίστεψαν στα λόγια του Σαμουήλ ἦλθαν προς αὐτόν για να βαπτισθοῦν, γιατί ἦλθαν μετανοοῦντες και ἐξομολογούμενοι τις ἀμαρτίες τους.
- 6 Ὅμως το περισσότερο μέρος ἀπὸ αὐτοὺς δεν πίστεψε στα λόγια του Σαμουήλ. Γι' αὐτό, ὅταν εἶδαν ὅτι δεν μπορούσαν να τον χτυπήσουν με τις πέτρες τους και τα βέλη τους, φώναξαν προς τους ἀξιωματικούς τους, λέγοντας: Πιάστε αὐτόν τον ἀνθρώπο και δέστε τον, γιατί ἰδοῦ, ἔχει διάβολο, και ἐξαιτίας της δυνάμης του διαβόλου που εἶναι μέσα του δεν μπορούμε να τον χτυπήσουμε με τις πέτρες και τα βέλη μας. Γι' αὐτό πιάστε τον και δέστε τον, και μακριὰ ἀπὸ ἐδῶ.

Helaman 16

And now, it came to pass that there were many who heard the words of Samuel, the Lamanite, which he spake upon the walls of the city. And as many as believed on his word went forth and sought for Nephi; and when they had come forth and found him they confessed unto him their sins and denied not, desiring that they might be baptized unto the Lord.

But as many as there were who did not believe in the words of Samuel were angry with him; and they cast stones at him upon the wall, and also many shot arrows at him as he stood upon the wall; but the Spirit of the Lord was with him, insomuch that they could not hit him with their stones neither with their arrows.

Now when they saw that they could not hit him, there were many more who did believe on his words, insomuch that they went away unto Nephi to be baptized.

For behold, Nephi was baptizing, and prophesying, and preaching, crying repentance unto the people, showing signs and wonders, working miracles among the people, that they might know that the Christ must shortly come—

Telling them of things which must shortly come, that they might know and remember at the time of their coming that they had been made known unto them beforehand, to the intent that they might believe; therefore as many as believed on the words of Samuel went forth unto him to be baptized, for they came repenting and confessing their sins.

But the more part of them did not believe in the words of Samuel; therefore when they saw that they could not hit him with their stones and their arrows, they cried unto their captains, saying: Take this fellow and bind him, for behold he hath a devil; and because of the power of the devil which is in him we cannot hit him with our stones and our arrows; therefore take him and bind him, and away with him.

- 7 Και καθώς προχώρησαν για να απλώσουν τα χέρια τους επάνω του, ιδού, εκείνος πήδηξε από το τείχος, και τράπηκε σε φυγή από τις χώρες τους, μάλιστα, προς τη δική του πατρίδα, και άρχισε να κηρύττει και να προφητεύει ανάμεσα στον δικό του λαό.
- 8 Και ιδού, δεν ακούστηκε ποτέ για τίποτε ανάμεσα στους Νεφίτες. Και έτσι ήταν οι υποθέσεις του λαού.
- 9 Και έτσι τελείωσε το ογδοηκοστό και έκτο έτος της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί.
- 10 Και έτσι τελείωσε επίσης το ογδοηκοστό και έβδομο έτος της βασιλείας των δικαστών, με το μεγαλύτερο τμήμα του λαού να έχει παραμείνει στην υπερηφάνεια και την κακία του, και το μικρότερο τμήμα βαδίζοντας πιο προσεκτικά ενώπιον του Θεού.
- 11 Και αυτές ήταν οι συνθήκες επίσης κατά το ογδοηκοστό όγδοο έτος της βασιλείας των δικαστών.
- 12 Και δεν υπήρχε παρά μόνο μικρή μεταβολή στις υποθέσεις του λαού, εκτός του ότι ο λαός άρχισε να είναι περισσότερο σκληρός σε ανομία, και να κάνει όλο και περισσότερα από εκείνα που ήταν ενάντια στις εντολές του Θεού, κατά το ογδοηκοστό και ένατο έτος της βασιλείας των δικαστών.
- 13 Όμως συνέβη ώστε το ενενηκοστό έτος της βασιλείας των δικαστών δόθηκαν μεγάλα σημεία και τέρατα στον λαό. Και τα λόγια των προφητών άρχισαν να εκπληρώνονται.
- 14 Και άγγελοι εμφανίσθηκαν όντως σε ανθρώπους, σοφούς ανθρώπους, και κήρυξαν προς αυτούς χαράς ευαγγέλια μεγάλης αγαλλίασης. Έτσι, αυτό το έτος οι γραφές άρχισαν να εκπληρώνονται.
- 15 Παρά ταύτα, οι άνθρωποι άρχισαν να σκληραίνουν την καρδιά τους, όλοι εκτός από το πιο πιστό τμήμα ανάμεσά τους, τόσο οι Νεφίτες όσο και οι Λαμανίτες, και άρχισαν να εξαρτώνται από τη δική τους δύναμη και τη δική τους σοφία, λέγοντας:
- 16 Μερικά πράγματα, μέσα σε τόσα πολλά, μπορεί να τα υπέθεσαν σωστά. Όμως ιδού, ξέρουμε ότι όλα αυτά τα μεγάλα και θαυμαστά έργα δεν μπορούν να συμβούν τα οποία έχουν ειπωθεί.
- 17 Και άρχισαν να συζητούν και να φιλονικούν μεταξύ τους, λέγοντας:

And as they went forth to lay their hands on him, behold, he did cast himself down from the wall, and did flee out of their lands, yea, even unto his own country, and began to preach and to prophesy among his own people.

And behold, he was never heard of more among the Nephites; and thus were the affairs of the people.

And thus ended the eighty and sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And thus ended also the eighty and seventh year of the reign of the judges, the more part of the people remaining in their pride and wickedness, and the lesser part walking more circumspectly before God.

And these were the conditions also, in the eighty and eighth year of the reign of the judges.

And there was but little alteration in the affairs of the people, save it were the people began to be more hardened in iniquity, and do more and more of that which was contrary to the commandments of God, in the eighty and ninth year of the reign of the judges.

But it came to pass in the ninetieth year of the reign of the judges, there were great signs given unto the people, and wonders; and the words of the prophets began to be fulfilled.

And angels did appear unto men, wise men, and did declare unto them glad tidings of great joy; thus in this year the scriptures began to be fulfilled.

Nevertheless, the people began to harden their hearts, all save it were the most believing part of them, both of the Nephites and also of the Lamanites, and began to depend upon their own strength and upon their own wisdom, saying:

Some things they may have guessed right, among so many; but behold, we know that all these great and marvelous works cannot come to pass, of which has been spoken.

And they began to reason and to contend among themselves, saying:

- 18 Δεν είναι λογικό ένα τέτοιο ον σαν τον Χριστό να έλθει. Αν είναι έτσι, και αν θα είναι ο Υιός του Θεού, ο Πατέρας των ουρανών και της γης, όπως έχει ειπωθεί, γιατί να μην εμφανισθεί και σε μας όπως και σε αυτούς που θα βρισκονται στην Ιερουσαλήμ;
- 19 Μάλιστα, γιατί να μην εμφανισθεί σε αυτήν τη χώρα επίσης όπως και στη γη της Ιερουσαλήμ;
- 20 Όμως ιδού, ξέρουμε ότι αυτό είναι μία άνομη παράδοση, η οποία έχει περάσει σε εμάς από τους πατέρες μας, για να μας κάνει να πιστέψουμε σε κάτι μεγάλο και θαυμαστό που πρόκειται δήθεν να συμβεί, όμως όχι ανάμεσά μας, αλλά σε μια χώρα η οποία βρίσκεται πολύ μακριά, σε μια χώρα που δεν τη γνωρίζουμε. Γι' αυτό, μπορούν και μας κρατούν σε άγνοια, διότι δεν μπορούμε να δούμε ως μάρτυρες με τα ίδια μας τα μάτια ότι είναι αληθινά.
- 21 Και με τις πανούργες και μυστηριώδεις τέχνες του πονηρού, θα επεξεργαστούν κάποιο μεγάλο μυστήριο, το οποίο εμείς δεν μπορούμε να καταλάβουμε, το οποίο θα μας κρατήσει υπό, για να είμαστε υπηρέτες στα λόγια τους, και επίσης υπηρέτες προς αυτούς, διότι βασιζόμαστε σε αυτούς να μας διδάξουν τον λόγο. Και έτσι θα μας διατηρήσουν σε άγνοια, αν ενδώσουμε σε αυτούς, όλες τις ημέρες της ζωής μας.
- 22 Και οι άνθρωποι φαντάζονταν μέσα στην καρδιά τους πολλά περισσότερα πράγματα τα οποία ήταν ανόητα και μάταια. Και ήταν πολύ ταραγμένοι, διότι ο Σατανάς τους κεντρούσε να διαπράττουν ανομία διαρκώς. Μάλιστα, κινείτο διαδίδοντας φήμες και διχόνοιες σε όλο το πρόσωπο της χώρας, για να σκληρύνει την καρδιά του λαού εναντίον αυτού που ήταν καλό και εναντίον αυτού που επρόκειτο να συμβεί.
- 23 Και παρά τα σημεία και τέρατα που γίνονταν ανάμεσα στον λαό του Κυρίου, και τα πολλά θαύματα που έκαναν, ο Σατανάς κυριέψε τις καρδιές του λαού σε μεγάλο βαθμό, σε όλο το πρόσωπο της χώρας.
- 24 Και έτσι τελείωσε το ενενηκοστό έτος της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί.
- 25 Και έτσι τελείωσε το βιβλίο του Ήλαμαν, σύμφωνα με το χρονικό του Ήλαμαν και των υιών του.

That it is not reasonable that such a being as a Christ shall come; if so, and he be the Son of God, the Father of heaven and of earth, as it has been spoken, why will he not show himself unto us as well as unto them who shall be at Jerusalem?

Yea, why will he not show himself in this land as well as in the land of Jerusalem?

But behold, we know that this is a wicked tradition, which has been handed down unto us by our fathers, to cause us that we should believe in some great and marvelous thing which should come to pass, but not among us, but in a land which is far distant, a land which we know not; therefore they can keep us in ignorance, for we cannot witness with our own eyes that they are true.

And they will, by the cunning and the mysterious arts of the evil one, work some great mystery which we cannot understand, which will keep us down to be servants to their words, and also servants unto them, for we depend upon them to teach us the word; and thus will they keep us in ignorance if we will yield ourselves unto them, all the days of our lives.

And many more things did the people imagine up in their hearts, which were foolish and vain; and they were much disturbed, for Satan did stir them up to do iniquity continually; yea, he did go about spreading rumors and contentions upon all the face of the land, that he might harden the hearts of the people against that which was good and against that which should come.

And notwithstanding the signs and the wonders which were wrought among the people of the Lord, and the many miracles which they did, Satan did get great hold upon the hearts of the people upon all the face of the land.

And thus ended the ninetieth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And thus ended the book of Helaman, according to the record of Helaman and his sons.

Τρίτο Νεφί

Το Βιβλίο του Νεφί

υιού του Νεφί, ο οποίος ήταν υιός του
Ήλαμαν

Και ο Ήλαμαν ήταν υιός του Ήλαμαν, που ήταν υιός τον Άλμα, που ήταν υιός του Άλμα, που ήταν απόγονος τον Νεφί, που ήταν υιός τον Λεχί, που ήλθε από την Ιερουσαλήμ κατά τον πρώτο χρόνο της βασιλείας του βασιλιά Σεδεκία, βασιλιά τον Ιούδα.

Νεφί Γ' 1

- 1 Τώρα συνέβη ώστε το ενενηκοστό και πρώτος έτος πέρασε και ήταν εξακόσια χρόνια από την εποχή που ο Λεχί έφυγε από την Ιερουσαλήμ. Και ήταν το έτος που ο Λαχονέας ήταν ο αρχιδικαστής και κυβερνήτης της χώρας.
- 2 Και ο Νεφί, ο υιός του Ήλαμαν, είχε αναχωρήσει από τη χώρα του Ζαραχέμλα, επιφορτίζοντας τον υιό του τον Νεφί, που ήταν ο μεγαλύτερος υιός του, σχετικά με τις πλάκες από ορείχαλκο, και όλα τα χρονικά που είχαν τηρηθεί, και τα πάντα που είχαν τηρηθεί ιερά από την αναχώρηση του Λεχί από την Ιερουσαλήμ.
- 3 Τότε αναχώρησε από τη χώρα, και πού πήγε, κανένας άνθρωπος δεν ξέρει. Και ο υιός του, ο Νεφί, τήρησε τα χρονικά αντ' αυτού, μάλιστα, το χρονικό αυτού του λαού.
- 4 Και συνέβη ώστε κατά την αρχή του ενενηκοστού και δεύτερου έτους, ιδού, οι προφητείες των προφητών άρχισαν να εκπληρώνονται πληρέστερα, διότι άρχισαν να υπάρχουν μεγαλύτερα σημεία και μεγαλύτερα θαύματα ανάμεσα στον λαό.
- 5 Όμως, υπήρχαν μερικοί που άρχισαν να λένε ότι ο καιρός είχε περάσει που θα εκπληρώνονταν τα λόγια τα οποία ειπώθηκαν από τον Σαμουήλ τον Λαμανίτη.
- 6 Και άρχισαν να επιχαιρούν για τους αδελφούς τους, λέγοντας: Ιδού, ο καιρός πέρασε, και τα λόγια του Σαμουήλ δεν εκπληρώθηκαν. Γι' αυτό, η χαρά σας και η πίστη σας σχετικά με αυτό το θέμα ήταν μάταιη.

Third Nephi

The Book of Nephi

the Son of Nephi, Who Was the Son
of Helaman

And Helaman was the son of Helaman, who was the son of Alma, who was the son of Alma, being a descendant of Nephi who was the son of Lehi, who came out of Jerusalem in the first year of the reign of Zedekiah, the king of Judah.

3 Nephi 1

Now it came to pass that the ninety and first year had passed away and it was six hundred years from the time that Lehi left Jerusalem; and it was in the year that Lachoneus was the chief judge and the governor over the land.

And Nephi, the son of Helaman, had departed out of the land of Zarahemla, giving charge unto his son Nephi, who was his eldest son, concerning the plates of brass, and all the records which had been kept, and all those things which had been kept sacred from the departure of Lehi out of Jerusalem.

Then he departed out of the land, and whither he went, no man knoweth; and his son Nephi did keep the records in his stead, yea, the record of this people.

And it came to pass that in the commencement of the ninety and second year, behold, the prophecies of the prophets began to be fulfilled more fully; for there began to be greater signs and greater miracles wrought among the people.

But there were some who began to say that the time was past for the words to be fulfilled, which were spoken by Samuel, the Lamanite.

And they began to rejoice over their brethren, saying: Behold the time is past, and the words of Samuel are not fulfilled; therefore, your joy and your faith concerning this thing hath been vain.

- 7 Και συνέβη ώστε προκάλεσαν μεγάλη ταραχή σε όλη την έκταση της χώρας. Και εκείνοι που πίστευαν άρχισαν να λυπούνται πολύ, μήπως και αυτά που είχαν ειπωθεί δεν πραγματοποιούνταν.
- 8 Όμως ιδού, με σταθερότητα ανέμεναν εκείνη την ημέρα και εκείνη τη νύχτα και εκείνη την ημέρα που θα ήταν σαν μία ημέρα, σαν να μην υπήρχε νύχτα, για να ξέρουν ότι η πίστη τους δεν ήταν μάταιη.
- 9 Λοιπόν συνέβη ώστε είχε καθορισθεί από τους άπιστους μία μέρα κατά την οποία όλοι όσοι πίστευαν σε αυτές τις παραδόσεις θα θανατώνονταν, εκτός αν πραγματοποιείτο το σημείο εκείνο που είχε δοθεί από τον Σαμουήλ τον προφήτη.
- 10 Τώρα συνέβη ώστε όταν ο Νεφί, ο υιός του Νεφί, είδε αυτήν την κακία του λαού του, η καρδιά του ήταν υπερβολικά περίλυπη.
- 11 Και συνέβη ώστε βγήκε έξω και προσκύνησε κάτω στη γη και αναφώνησε προς τον Θεό του σθεναρώς για λογαριασμό του λαού του, μάλιστα, γι' αυτούς που επρόκειτο να καταστραφούν εξαιτίας της πίστης τους στην παράδοση των πατέρων τους.
- 12 Και συνέβη ώστε αναφωνούσε προς τον Κύριο σθεναρώς όλη μέρα. Και ιδού, η φωνή του Κυρίου ήλθε προς αυτόν, λέγοντας:
- 13 Σήκωσε το κεφάλι σου και έχε θάρρος, γιατί ιδού, ο καιρός έφτασε, και αυτήν τη νύχτα θα δοθεί το σημείο, και την επαύριον έρχομαι στον κόσμο, για να δείξω στον κόσμο ότι θα εκπληρώσω όλα όσα έκανα να ειπωθούν από το στόμα των αγίων μου προφητών.
- 14 Ιδού, έρχομαι στους δικούς μου, για να εκπληρώσω όλα όσα έχω κάνει γνωστά στα τέκνα των ανθρώπων από καταβολής κόσμου, και για να κάνω το θέλημα, τόσο του Πατέρα όσο και του Υιού – του Πατέρα εξαιτίας μου, και του Υιού εξαιτίας της σάρκας μου. Και ιδού, ο καιρός έφτασε, και αυτή τη νύχτα θα δοθεί το σημείο.
- 15 Και συνέβη ώστε τα λόγια που ειπώθηκαν προς τον Νεφί εκπληρώθηκαν, σύμφωνα με το όπως είχαν ειπωθεί, για-τί ιδού, κατά τη δύση του ήλιου δεν έγινε σκοτάδι, και ο λαός άρχισε να εκπλήσσεται επειδή δεν έγινε σκοτάδι, όταν ήλθε η νύχτα.

And it came to pass that they did make a great uproar throughout the land; and the people who believed began to be very sorrowful, lest by any means those things which had been spoken might not come to pass.

But behold, they did watch steadfastly for that day and that night and that day which should be as one day as if there were no night, that they might know that their faith had not been vain.

Now it came to pass that there was a day set apart by the unbelievers, that all those who believed in those traditions should be put to death except the sign should come to pass, which had been given by Samuel the prophet.

Now it came to pass that when Nephi, the son of Nephi, saw this wickedness of his people, his heart was exceedingly sorrowful.

And it came to pass that he went out and bowed himself down upon the earth, and cried mightily to his God in behalf of his people, yea, those who were about to be destroyed because of their faith in the tradition of their fathers.

And it came to pass that he cried mightily unto the Lord all that day; and behold, the voice of the Lord came unto him, saying:

Lift up your head and be of good cheer; for behold, the time is at hand, and on this night shall the sign be given, and on the morrow come I into the world, to show unto the world that I will fulfil all that which I have caused to be spoken by the mouth of my holy prophets.

Behold, I come unto my own, to fulfil all things which I have made known unto the children of men from the foundation of the world, and to do the will, both of the Father and of the Son—of the Father because of me, and of the Son because of my flesh. And behold, the time is at hand, and this night shall the sign be given.

And it came to pass that the words which came unto Nephi were fulfilled, according as they had been spoken; for behold, at the going down of the sun there was no darkness; and the people began to be astonished because there was no darkness when the night came.

- 16 Και υπήρχαν πολλοί από εκείνους που δεν είχαν πιστέψει τα λόγια των προφητών, οι οποίοι έπεσαν στη γη και έγιναν σαν να ήταν νεκροί, γιατί ήξεραν ότι το μεγάλο σχέδιο καταστροφής το οποίο είχαν καταστρώσει για εκείνους που πίστευαν στα λόγια των προφητών είχε ματαιωθεί, διότι το σημείο που είχε δοθεί είχε ήδη φθάσει.
- 17 Και άρχισαν να γνωρίζουν ότι ο Υιός του Θεού οπωσδήποτε σύντομα θα εμφανιζόταν. Μάλιστα, τελικά, όλος ο λαός επάνω στο πρόσωπο όλης της γης, από τη Δύση έως την Ανατολή, τόσο στη βόρεια χώρα όσο και στη νότια, είχαν τόσο πολύ εκπλαγεί ώστε έπεσαν στη γη.
- 18 Γιατί ήξεραν ότι οι προφύτες επί πολλά χρόνια είχαν καταθέσει τη μαρτυρία τους για όλα αυτά, και ότι το σημείο το οποίο τους είχε δοθεί είχε ήδη φθάσει. Και άρχισαν να φοβούνται εξαιτίας της ανομίας και της απιστίας τους.
- 19 Και συνέβη ώστε δεν έγινε σκοτάδι όλη εκείνη τη νύχτα, αλλά ήταν φως σαν να ήταν μέρα μεσημέρι. Και συνέβη ώστε ο ήλιος ανέτειλε πάλι το πρωί, σύμφωνα με τον κανονικό του ρυθμό, και ήξεραν ότι ήταν η ημέρα που ο Κύριος θα γεννιόταν, λόγω του σημείου που είχε δοθεί.
- 20 Και είχαν πραγματοποιηθεί, μάλιστα, τα πάντα, μέχρι και το παραμικρό, σύμφωνα με τα λόγια των προφητών.
- 21 Και συνέβη επίσης ώστε ένα καινούργιο αστέρι εμφανίστηκε, σύμφωνα με τον λόγο.
- 22 Και συνέβη ώστε από εκείνη τη στιγμή άρχισαν ψευτιές να διαδίδονται από τον Σατανά ανάμεσα στον λαό, για να σκληρύνει την καρδιά του, με σκοπό να μην πιστέψει σε αυτά τα σημεία και τα τέρατα που είχαν δει. Όμως παρά τις ψευτιές και τις απάτες, το μεγαλύτερο μέρος του λαού πίστεψε, και μεταστράφηκε προς τον Κύριο.
- 23 Και συνέβη ώστε ο Νεφί πήγε ανάμεσα στον λαό, και επίσης πολλοί άλλοι, βαπτίζοντας προς μετάνοια, το οποίο παρείχε μεγάλη άφεση αμαρτιών. Και έτσι ο λαός άρχισε να έχει ειρήνη στη χώρα.

And there were many, who had not believed the words of the prophets, who fell to the earth and became as if they were dead, for they knew that the great plan of destruction which they had laid for those who believed in the words of the prophets had been frustrated; for the sign which had been given was already at hand.

And they began to know that the Son of God must shortly appear; yea, in fine, all the people upon the face of the whole earth from the west to the east, both in the land north and in the land south, were so exceedingly astonished that they fell to the earth.

For they knew that the prophets had testified of these things for many years, and that the sign which had been given was already at hand; and they began to fear because of their iniquity and their unbelief.

And it came to pass that there was no darkness in all that night, but it was as light as though it was mid-day. And it came to pass that the sun did rise in the morning again, according to its proper order; and they knew that it was the day that the Lord should be born, because of the sign which had been given.

And it had come to pass, yea, all things, every whit, according to the words of the prophets.

And it came to pass also that a new star did appear, according to the word.

And it came to pass that from this time forth there began to be lyings sent forth among the people, by Satan, to harden their hearts, to the intent that they might not believe in those signs and wonders which they had seen; but notwithstanding these lyings and deceivings the more part of the people did believe, and were converted unto the Lord.

And it came to pass that Nephi went forth among the people, and also many others, baptizing unto repentance, in the which there was a great remission of sins. And thus the people began again to have peace in the land.

- 24 Και δεν υπήρχαν διχόνοιες, εκτός από μερικούς που άρχισαν να κηρύττουν, προσπαθώντας να αποδείξουν με τις γραφές ότι δεν ήταν πια σκόπιμο να τηρείται ο νόμος του Μωυσή. Λοιπόν σε αυτό έσφαλλαν, αφού δεν καταλάβαιναν τις γραφές.
- 25 Όμως συνέβη ώστε σύντομα μεταστράφηκαν και πείστηκαν για την πλάνη στην οποία βρίσκονταν, διότι τους έγινε γνωστό ότι ο νόμος δεν είχε ακόμα εκπληρωθεί, και ότι πρέπει να εκπληρωθεί και το παραμικρό. Μάλιστα, τους ήλθε μήνυμα ότι πρέπει να εκπληρωθεί. Μάλιστα, ότι ένα γιώτα η μικρή στιγμή δεν θα καταργηθεί μέχρις ότου όλα να εκπληρωθούν. Γι' αυτό, τον ίδιο χρόνο, απέκτησαν επίγνωση της πλάνης τους και ομολόγησαν τα σφάλματά τους.
- 26 Και έτσι πέρασε το ενενηκοστό και δεύτερος έτος, φέρνοντας χαράς ευαγγελία στον λαό λόγω των σημείων τα οποία πραγματοποιούνταν σύμφωνα με τα προφητικά λόγια όλων των άγιων προφητών.
- 27 Και συνέβη ώστε το ενενηκοστό και τρίτο έτος πέρασε με ειρήνη, εκτός από τους ληστές του Γαδιάντον, οι οποίοι κατοικούσαν επάνω στα βουνά, οι οποίοι λυμαινόταν την περιοχή. Γιατί τόσο γερά ήταν τα κρησφύγετά τους και τα μέρη που κατείχαν, που ο λαός δεν μπορούσε να τους υπερνικήσει. Γι' αυτό διέπρατταν πολλούς φόνους και έκαναν πολλές σφαγές ανάμεσα στον λαό.
- 28 Και συνέβη ώστε κατά το ενενηκοστό και τέταρτο έτος άρχισαν να αυξάνονται σε μεγάλο βαθμό, επειδή υπήρχαν πολλοί αντιφρονούντες από τους Νεφίτες που είχαν καταφύγει σε αυτούς, πράγμα που προκάλεσε μεγάλη θλίψη σε εκείνους τους Νεφίτες που παρέμειναν στη χώρα.
- 29 Και επίσης υπήρχε αιτία μεγάλης θλίψης ανάμεσα στους Λαμανίτες, γιατί ιδού, είχαν πολλά παιδιά που μεγάλωσαν και άρχισαν να γίνονται ισχυροί με τα χρόνια, ώστε έγιναν ανεξάρτητοι, και παρασύρονταν από μερικούς που ήταν Ζωραμίτες, από τις ψευτιές τους και τα κολακευτικά τους λόγια, και προσχωρούσαν στους ληστές του Γαδιάντον.
- 30 Και έτσι οι Λαμανίτες επίσης επλήγησαν, και άρχισαν να μειώνονται ως προς την πίστη και τη χρηστότητά τους, εξαιτίας της κακίας της ανερχόμενης γενεάς.

And there were no contentions, save it were a few that began to preach, endeavoring to prove by the scriptures that it was no more expedient to observe the law of Moses. Now in this thing they did err, having not understood the scriptures.

But it came to pass that they soon became converted, and were convinced of the error which they were in, for it was made known unto them that the law was not yet fulfilled, and that it must be fulfilled in every whit; yea, the word came unto them that it must be fulfilled; yea, that one jot or tittle should not pass away till it should all be fulfilled; therefore in this same year were they brought to a knowledge of their error and did confess their faults.

And thus the ninety and second year did pass away, bringing glad tidings unto the people because of the signs which did come to pass, according to the words of the prophecy of all the holy prophets.

And it came to pass that the ninety and third year did also pass away in peace, save it were for the Gadianton robbers, who dwelt upon the mountains, who did infest the land; for so strong were their holds and their secret places that the people could not overpower them; therefore they did commit many murders, and did do much slaughter among the people.

And it came to pass that in the ninety and fourth year they began to increase in a great degree, because there were many dissenters of the Nephites who did flee unto them, which did cause much sorrow unto those Nephites who did remain in the land.

And there was also a cause of much sorrow among the Lamanites; for behold, they had many children who did grow up and began to wax strong in years, that they became for themselves, and were led away by some who were Zoramites, by their lyings and their flattering words, to join those Gadianton robbers.

And thus were the Lamanites afflicted also, and began to decrease as to their faith and righteousness, because of the wickedness of the rising generation.

Νεφί Γ' 2

- 1 Και συνέβη ώστε έτσι πέρασε και το ενενηκοστό και πέμπτο έτος, και οι άνθρωποι άρχισαν να ξεχνούν αυτά τα σημεία και τα τέρατα που είχαν ακούσει και άρχισαν να είναι όλο και λιγότερο κατάπληκτοι με τα σημεία και τα τέρατα από τους ουραμούς, τόσο ώστε άρχισαν να είναι σκληροί στην καρδιά τους και τυφλοί στον νου τους και άρχισαν να μην πιστεύουν όλα όσα είχαν ακούσει και δει –
- 2 Φανταζόμενοι μερικά μάταια πράγματα μέσα στην καρδιά τους, ότι αυτό είχε δημιουργηθεί από ανθρώπους και από τη δύναμη του διαβόλου, για να παρασύρει και να παραπλανήσει την καρδιά των ανθρώπων. Και έτσι εξουσίαζε ο Σατανάς την καρδιά των ανθρώπων πάλι, τόσο ώστε τους τύφλωσε τα μάτια και τους παρέσυρε να πιστεύουν ότι η διδαχή περί του Χριστού ήταν κάτι το ανόητο και το μάταιο.
- 3 Και συνέβη ώστε οι άνθρωποι άρχισαν να γίνονται ισχυροί σε κακία και σε βδελύγματα, και δεν πίστευαν ότι θα δοθούν πια άλλα σημεία ή τέρατα. Και ο Σατανάς περιφερόταν παρασύροντας την καρδιά των ανθρώπων, βάζοντας τους σε πειρασμούς και προκαλώντας τους να κάνουν μεγάλες πονηρίες στη χώρα.
- 4 Και έτσι πέρασε το ενενηκοστό και έκτο έτος, επίσης και το ενενηκοστό και έβδομο έτος, επίσης και το ενενηκοστό και όγδοο έτος, επίσης και το ενενηκοστό και ένατο έτος.
- 5 Και επίσης είχαν περάσει εκατό χρόνια από τις ημέρες του Μωσία, που ήταν βασιλιάς επί του λαού των Νεφιτών.
- 6 Και είχαν περάσει εξακόσια και εννέα χρόνια από τότε που ο Λεχί έφυγε από την Ιερουσαλήμ.
- 7 Και είχαν περάσει εννέα χρόνια από τον καιρό που δόθηκε το σημείο, για το οποίο μίλησαν οι προφήτες, ότι ο Χριστός θα ερχόταν στον κόσμο.
- 8 Τώρα οι Νεφίτες άρχισαν να μετρούν τον χρόνο τους από αυτήν την περίοδο που δόθηκε το σημείο, δηλαδή από τον ερχομό του Χριστού. Οπότε, εννέα χρόνια είχαν παρέλθει.
- 9 Και ο Νεφί, που ήταν ο πατέρας του Νεφί, που είχε την ευθύνη των χρονικών, δεν επέστρεψε στη χώρα του Ζαραχέμλα, και δεν μπορούσαν να τον βρουν πουθενά σε όλη τη χώρα.

3 Nephi 2

And it came to pass that thus passed away the ninety and fifth year also, and the people began to forget those signs and wonders which they had heard, and began to be less and less astonished at a sign or a wonder from heaven, insomuch that they began to be hard in their hearts, and blind in their minds, and began to disbelieve all which they had heard and seen—

Imagining up some vain thing in their hearts, that it was wrought by men and by the power of the devil, to lead away and deceive the hearts of the people; and thus did Satan get possession of the hearts of the people again, insomuch that he did blind their eyes and lead them away to believe that the doctrine of Christ was a foolish and a vain thing.

And it came to pass that the people began to wax strong in wickedness and abominations; and they did not believe that there should be any more signs or wonders given; and Satan did go about, leading away the hearts of the people, tempting them and causing them that they should do great wickedness in the land.

And thus did pass away the ninety and sixth year; and also the ninety and seventh year; and also the ninety and eighth year; and also the ninety and ninth year;

And also an hundred years had passed away since the days of Mosiah, who was king over the people of the Nephites.

And six hundred and nine years had passed away since Lehi left Jerusalem.

And nine years had passed away from the time when the sign was given, which was spoken of by the prophets, that Christ should come into the world.

Now the Nephites began to reckon their time from this period when the sign was given, or from the coming of Christ; therefore, nine years had passed away.

And Nephi, who was the father of Nephi, who had the charge of the records, did not return to the land of Zarahemla, and could nowhere be found in all the land.

- 10 Και συνέβη ώστε ο λαός ακόμη παρέμενε σε κακία, παρά το πολύ κήρυγμα και τις προφητείες που είχαν αποσταλεί σε αυτούς. Και έτσι πέρασε και το δέκατο έτος, και το ενδέκατο έτος επίσης πέρασε με ανομία.
- 11 Και συνέβη ώστε κατά το δέκατο τρίτο έτος άρχισαν πόλεμοι και διχόνοιες σε όλη τη χώρα· διότι οι ληστές του Γαδιάντον είχαν γίνει τόσο πολυάριθμοι και θανάτωναν τόσους από τον λαό και ερήμωσαν τόσες πολλές πόλεις και σκόρπισαν τόσο πολύ θάνατο και μακελλειό σε όλη τη χώρα, ώστε έγινε σκόπιμο όλος ο λαός, και οι Νεφίτες και οι Λαμανίτες, να αναλάβουν τα όπλα εναντίον τους.
- 12 Επομένως, όλοι οι Λαμανίτες που είχαν μεταστραφεί προς τον Κύριο ενώθηκαν με τους αδελφούς τους, τους Νεφίτες, και αναγκάστηκαν, για την ασφάλεια της ζωής τους και των γυναικών τους και των παιδιών τους, να αναλάβουν τα όπλα εναντίον αυτών των ληστών του Γαδιάντον, μάλιστα, και επίσης για να διατηρήσουν τα δικαιώματά τους και τα προνόμιά τους της εκκλησίας τους και της λατρείας τους και της ελευθερίας τους και της ανεξαρτησίας τους.
- 13 Και συνέβη ώστε προτού να περάσει αυτό το δέκατο τρίτο έτος, οι Νεφίτες απειλήθηκαν με ολοκληρωτική καταστροφή εξαιτίας αυτού του πολέμου, ο οποίος είχε γίνει υπερβολικά οδυνηρός.
- 14 Και συνέβη ώστε αυτοί οι Λαμανίτες που είχαν ενωθεί με τους Νεφίτες αριθμούνταν μαζί με τους Νεφίτες.
- 15 Και αφαιρέθηκε από αυτούς η κατάρρα τους, και το δέρμα τους έγινε λευκό σαν των Νεφιτών.
- 16 Και οι νέοι τους άνδρες και οι κόρες τους έγιναν υπερβολικά όμορφοι και αριθμούνταν με τους Νεφίτες και λέγονταν Νεφίτες. Και έτσι τελείωσε το δέκατο τρίτο έτος.
- 17 Και συνέβη ώστε κατά την έναρξη του δέκατου τέταρτου έτους, ο πόλεμος μεταξύ των ληστών και του λαού του Νεφί συνεχιζόταν και έγινε υπερβολικά οδυνηρός. Παρά ταύτα, ο λαός του Νεφί είχε το πλεονέκτημα κάπως έναντι των ληστών, τόσο που τους έδιωξαν έξω από τα εδάφη τους μέσα στα βουνά και μέσα στα κρυσφύγετά τους.

And it came to pass that the people did still remain in wickedness, notwithstanding the much preaching and prophesying which was sent among them; and thus passed away the tenth year also; and the eleventh year also passed away in iniquity.

And it came to pass in the thirteenth year there began to be wars and contentions throughout all the land; for the Gadianton robbers had become so numerous, and did slay so many of the people, and did lay waste so many cities, and did spread so much death and carnage throughout the land, that it became expedient that all the people, both the Nephites and the Lamanites, should take up arms against them.

Therefore, all the Lamanites who had become converted unto the Lord did unite with their brethren, the Nephites, and were compelled, for the safety of their lives and their women and their children, to take up arms against those Gadianton robbers, yea, and also to maintain their rights, and the privileges of their church and of their worship, and their freedom and their liberty.

And it came to pass that before this thirteenth year had passed away the Nephites were threatened with utter destruction because of this war, which had become exceedingly sore.

And it came to pass that those Lamanites who had united with the Nephites were numbered among the Nephites;

And their curse was taken from them, and their skin became white like unto the Nephites;

And their young men and their daughters became exceedingly fair, and they were numbered among the Nephites, and were called Nephites. And thus ended the thirteenth year.

And it came to pass in the commencement of the fourteenth year, the war between the robbers and the people of Nephi did continue and did become exceedingly sore; nevertheless, the people of Nephi did gain some advantage of the robbers, insomuch that they did drive them back out of their lands into the mountains and into their secret places.

18 Και έτσι τελείωσε το δέκατο τέταρτο έτος. Και κατά το δέκατο πέμπτο έτος ήλθαν εναντίον του λαού του Νεφί. Και εξαιτίας της κακίας του λαού του Νεφί, και των πολλών διχονοιών και διαφωνιών τους, οι ληστές του Γαδιάντον είχαν πλεονέκτημα επ' αυτών.

19 Και έτσι τελείωσε το δέκατο πέμπτο έτος, και έτσι βρίσκονταν οι άνθρωποι σε κατάσταση πολλών βασάνων, και το σπαθί της καταστροφής κρεμόταν επάνω από αυτούς, τόσο που επρόκειτο να παταχθούν από αυτό, και αυτό εξαιτίας της ανομίας τους.

And thus ended the fourteenth year. And in the fifteenth year they did come forth against the people of Nephi; and because of the wickedness of the people of Nephi, and their many contentions and dissensions, the Gadianton robbers did gain many advantages over them.

And thus ended the fifteenth year, and thus were the people in a state of many afflictions; and the sword of destruction did hang over them, insomuch that they were about to be smitten down by it, and this because of their iniquity.

Νεφί Γ' 3

- 1 Και τώρα συνέβη ώστε κατά το δέκατο έκτο έτος από τον ερχομό του Χριστού, ο Λαχονέας, ο κυβερνήτης της χώρας, έλαβε μια επιστολή από τον ηγέτη και τον κυβερνήτη αυτής της συμμορίας των ληστών, και αυτά ήταν τα λόγια τα οποία ήταν γραμμένα, και έλεγαν:
- 2 Λαχονέα, ευγενέστατε και αρχηγέ της χώρας, ιδού, σου γράφω αυτήν την επιστολή, και σου δίνω πάρα πολύ μεγάλους επαίνους λόγω της σταθερότητάς σου, και της σταθερότητας επίσης του λαού σου στη διατήρηση αυτού που υποθέτετε ότι είναι δικαίωμά σας και ελευθερία σας. Μάλιστα, στέκεστε γερά, σαν να υποστηριζόσασταν από το χέρι ενός θεού, στην άμυνα της ελευθερίας σας και της περιουσίας σας και της πατρίδας σας ή αυτής που έτσι αποκαλείτε.
- 3 Και μου φαίνεται ότι είναι κρίμα, ευγενέστατε Λαχονέα, το να είστε τόσο ανόητοι και μάταιοι, ώστε να νομίζετε ότι μπορείτε να σταθείτε εναντίον τόσων πολλών γενναίων ανδρών που βρίσκονται υπό τις διαταγές μου, οι οποίοι στέκονται αυτήν τη στιγμή με τα όπλα τους, και που περιμένουν με μεγάλη ανυπομονησία τον λόγο – Πηγαίνετε προς τους Νεφίτες και καταστρέψτε τους.
- 4 Και εγώ, γνωρίζοντας το ακυρίευτο πνεύμα τους, έχοντάς τους δοκιμάσει στο πεδίο της μάχης, και γνωρίζοντας το αιώνιο μίσος τους προς εσάς εξαιτίας των τόσων πολλών αδικιών που τους έχετε κάνει, γι' αυτό, αν έλθουν εναντίον σας, θα σας επισκεφθούν με ολοκληρωτική καταστροφή.
- 5 Γι' αυτό έχω γράψει αυτήν την επιστολή, σφραγίζοντάς την με το ίδιο μου το χέρι, ενδιαφερόμενος για την ευημερία σας, λόγω της σταθερότητάς σας σε αυτό το οποίο πιστεύετε ότι είναι σωστό, και το ευγενές πνεύμα σας στο πεδίο της μάχης.
- 6 Γι' αυτό γράφω σε σας, ζητώντας να παραχωρήσετε σε αυτόν τον λαό μου, τις πόλεις σας, τα εδάφη σας και τα υπάρχοντά σας, προτιμότερα αυτά από να σας επισκεφτούν με το σπαθί και να πέσει επάνω σας ο όλεθρος.

3 Nephi 3

And now it came to pass that in the sixteenth year from the coming of Christ, Lachoneus, the governor of the land, received an epistle from the leader and the governor of this band of robbers; and these were the words which were written, saying:

Lachoneus, most noble and chief governor of the land, behold, I write this epistle unto you, and do give unto you exceedingly great praise because of your firmness, and also the firmness of your people, in maintaining that which ye suppose to be your right and liberty; yea, ye do stand well, as if ye were supported by the hand of a god, in the defence of your liberty, and your property, and your country, or that which ye do call so.

And it seemeth a pity unto me, most noble Lachoneus, that ye should be so foolish and vain as to suppose that ye can stand against so many brave men who are at my command, who do now at this time stand in their arms, and do await with great anxiety for the word—Go down upon the Nephites and destroy them.

And I, knowing of their unconquerable spirit, having proved them in the field of battle, and knowing of their everlasting hatred towards you because of the many wrongs which ye have done unto them, therefore if they should come down against you they would visit you with utter destruction.

Therefore I have written this epistle, sealing it with mine own hand, feeling for your welfare, because of your firmness in that which ye believe to be right, and your noble spirit in the field of battle.

Therefore I write unto you, desiring that ye would yield up unto this my people, your cities, your lands, and your possessions, rather than that they should visit you with the sword and that destruction should come upon you.

- 7 Δηλαδή με άλλα λόγια, παραδοθείτε σε μας, και ενωθείτε μαζί μας και μάθετε τα μυστικά έργα μας, και γίνετε αδελφοί μας, ώστε να είστε σαν εμάς — όχι σκλάβοι μας, αλλά αδελφοί μας και συνέταιροί μας σε όλη την περιουσία μας.
- 8 Και ιδού, σας ορκίζομαι, αν το κάνετε αυτό, με όρκο, δεν θα καταστραφείτε, αλλά αν δεν το κάνετε αυτό, σας ορκίζομαι με όρκο, ότι τον επόμενο μήνα θα προστάξω ώστε τα στρατεύματά μου να έλθουν εναντίον σας, και δεν θα συγκρατήσουν το χέρι τους και δεν θα λυπηθούν, αλλά θα σας σκοτώσουν, και θα αφήσουν να πέσει το σπαθί επάνω σας μέχρι που να εξολοθρευθείτε.
- 9 Και ιδού, εγώ είμαι ο Γιδιάννι, και είμαι ο κυβερνήτης αυτής της μυστικής κοινωνίας του Γαδιάντον, η οποία κοινωνία και τα έργα της ξέρω ότι είναι καλά, και είναι από την αρχαία εποχή και έχουν μεταβιβαστεί σε εμάς.
- 10 Και σου γράφω αυτήν την επιστολή, Λαχονέα, και ελπίζω ότι θα παραδώσετε τα εδάφη σας και τα υπάρχοντά σας, χωρίς χύσιμο του αίματος, ώστε αυτός ο λαός μου να ανακτήσει τα δικαιώματά τους και την κυβέρνησή του, αυτοί που αποστάτησαν από εσάς εξαιτίας της κακίας σας στο να κατακρατείτε από αυτούς τα δικαιώματά τους στην κυβέρνηση, και αν δεν το κάνετε αυτό, θα αντεκδικηθώ το άδικο τους. Εγώ είμαι ο Γιδιάννι.
- 11 Και τώρα συνέβη ώστε όταν έλαβε ο Λαχονέας αυτήν την επιστολή, ήταν υπερβολικά κατάπληκτος, εξαιτίας του θράσους του Γιδιάννι που απαιτούσε την κτήση της χώρας των Νεφιτών, και επίσης που απειλούσε τον λαό και που αντεκδικείτο τα άδικα εκείνων που δεν είχαν λάβει κανένα άδικο, εκτός του ότι είχαν κάνει άδικο αυτοί οι ίδιοι, αποστατώντας από αυτούς τους άνομους και απεχθείς ληστές.
- 12 Τώρα ιδού, αυτός ο Λαχονέας, ο κυβερνήτης, ήταν δίκαιος άνθρωπος, και δεν μπορούσε να τρομάξει από τις απαιτήσεις και τις απειλές ενός ληστή. Γι' αυτό δεν εισάκουσε την επιστολή του Γιδιάννι, του κυβερνήτη των ληστών, αλλά έκανε ώστε ο λαός του να επικαλεσθεί τον Κύριο για δύναμη στον καιρό που θα τους επιτίθεντο οι ληστές.

Or in other words, yield yourselves up unto us, and unite with us and become acquainted with our secret works, and become our brethren that ye may be like unto us—not our slaves, but our brethren and partners of all our substance.

And behold, I swear unto you, if ye will do this, with an oath, ye shall not be destroyed; but if ye will not do this, I swear unto you with an oath, that on the morrow month I will command that my armies shall come down against you, and they shall not stay their hand and shall spare not, but shall slay you, and shall let fall the sword upon you even until ye shall become extinct.

And behold, I am Giddianhi; and I am the governor of this the secret society of Gadianton; which society and the works thereof I know to be good; and they are of ancient date and they have been handed down unto us.

And I write this epistle unto you, Lachoneus, and I hope that ye will deliver up your lands and your possessions, without the shedding of blood, that this my people may recover their rights and government, who have dissented away from you because of your wickedness in retaining from them their rights of government, and except ye do this, I will avenge their wrongs. I am Giddianhi.

And now it came to pass when Lachoneus received this epistle he was exceedingly astonished, because of the boldness of Giddianhi demanding the possession of the land of the Nephites, and also of threatening the people and avenging the wrongs of those that had received no wrong, save it were they had wronged themselves by dissenting away unto those wicked and abominable robbers.

Now behold, this Lachoneus, the governor, was a just man, and could not be frightened by the demands and the threatenings of a robber; therefore he did not hearken to the epistle of Giddianhi, the governor of the robbers, but he did cause that his people should cry unto the Lord for strength against the time that the robbers should come down against them.

- 13 Μάλιστα, έστειλε προκήρυξη σε όλον τον λαό, να συγκεντρώσει τις γυναίκες του και τα παιδιά του, τα ποίμνά του και τις αγέλες του και όλα τα υπάρχοντά του εκτός από τα εδάφη τους, σε ένα μέρος.
- 14 Και έκανε ώστε να χτιστούν οχυρώσεις ολόγυρα τους, και η δύναμη τους να είναι υπερβολικά ισχυρή. Και έκανε ώστε στρατεύματα, και των Νεφιτών και των Λαμανιτών, δηλαδή όλων εκείνων που αριθμούνταν με τους Νεφίτες, να τοποθετηθούν ως φρουροί ολόγυρα για να τους φυλούν και να τους φρουρούν από τους ληστές μέρα και νύχτα.
- 15 Μάλιστα, τους είπε: Όπως ο Κύριος ζει, εκτός αν μετανοήσετε για όλες τις ανομίες σας, και αναφωνήσετε στον Κύριο, δεν θα ελευθερωθείτε με κανέναν τρόπο από τα χέρια αυτών των ληστών του Γαδιάντον.
- 16 Και τόσο σπουδαία και θαυμάσια ήταν τα λόγια και οι προφητείες του Λαχονέα, που πράγματι προκάλεσαν φόβο επάνω σε όλο τον λαό, και προσπάθησαν με όλη τους τη δύναμη να πράξουν σύμφωνα με τα λόγια του Λαχονέα.
- 17 Και συνέβη ώστε ο Λαχονέας όρισε αρχιστρατήγους επί όλων των στρατευμάτων των Νεφιτών, για να τους διατάξει σε στιγμή που θα επετίθεντο οι ληστές από την έρημο εναντίον τους.
- 18 Λοιπόν ορίστηκε ο ανώτερος από όλους τους στρατιωτικούς αρχηγούς και ο μέγας διοικητής όλων των στρατευμάτων των Νεφιτών, και το όνομά του ήταν Γιδγιδόνι.
- 19 Λοιπόν ήταν συνήθεια όλων των Νεφιτών να ορίζουν ως αρχιστρατήγους τους, (εκτός όταν ήταν στις εποχές της κακίας τους) κάποιον που να είχε το πνεύμα της αποκάλυψης και επίσης της προφητείας. Γι' αυτό, αυτός ο Γιδγιδόνι ήταν μέγας προφήτης ανάμεσά τους, όπως ήταν και ο αρχιδικαστής.
- 20 Λοιπόν ο λαός είπε στο Γιδγιδόνι: Προσευχήσου στον Κύριο, και ας ανεβούμε επάνω στα βουνά και μέσα στην έρημο, ώστε να πέσουμε επάνω στους ληστές και να τους καταστρέψουμε στα δικά τους εδάφη.

Yea, he sent a proclamation among all the people, that they should gather together their women, and their children, their flocks and their herds, and all their substance, save it were their land, unto one place.

And he caused that fortifications should be built round about them, and the strength thereof should be exceedingly great. And he caused that armies, both of the Nephites and of the Lamanites, or of all them who were numbered among the Nephites, should be placed as guards round about to watch them, and to guard them from the robbers day and night.

Yea, he said unto them: As the Lord liveth, except ye repent of all your iniquities, and cry unto the Lord, ye will in nowise be delivered out of the hands of those Gadianton robbers.

And so great and marvelous were the words and prophecies of Lachoneus that they did cause fear to come upon all the people; and they did exert themselves in their might to do according to the words of Lachoneus.

And it came to pass that Lachoneus did appoint chief captains over all the armies of the Nephites, to command them at the time that the robbers should come down out of the wilderness against them.

Now the chiefest among all the chief captains and the great commander of all the armies of the Nephites was appointed, and his name was Gidgiddoni.

Now it was the custom among all the Nephites to appoint for their chief captains, (save it were in their times of wickedness) some one that had the spirit of revelation and also prophecy; therefore, this Gidgiddoni was a great prophet among them, as also was the chief judge.

Now the people said unto Gidgiddoni: Pray unto the Lord, and let us go up upon the mountains and into the wilderness, that we may fall upon the robbers and destroy them in their own lands.

- 21 Όμως ο Γιδγιδόνι τους είπε: Θεός φυλάξοι, διότι αν τους επιτιθέμεθα, ο Κύριος θα μας παρέδιδε στα χέρια τους. Επομένως, θα προετοιμαστούμε στο κέντρο των εδαφών μας, και θα συγκεντρώσουμε όλα τα στρατεύματά μας, και δεν θα τους επιτεθούμε, αλλά θα περιμένουμε μέχρι να μας επιτεθούν εκείνοι. Λοιπόν, όπως ο Κύριος ζει, αν το κάνουμε αυτό θα μας τους παραδώσει στα χέρια μας.
- 22 Και συνέβη ώστε κατά το δέκατο έβδομο έτος, κατά το τέλος του έτους, η προκήρυξη του Λαχονέα βγήκε σε όλο το πρόσωπο της χώρας, και πήραν τα άλογά τους και τα άρματα τους και τα βοοειδή τους, και όλα τα ποίμνιά τους και όλες τις αγέλες τους και τα σιτηρά τους, και όλα τα υπάρχοντά τους και πορεύτηκαν κατά χιλιάδες και κατά μυριάδες, μέχρι που έφθασαν όλοι στο μέρος που είχε οριστεί για να συγκεντρωθούν, για να αμυνθούν εναντίον των εχθρών τους.
- 23 Και η χώρα που είχε οριστεί ήταν η γη του Ζαραχέμλα, και η γη που ήταν μεταξύ της γης του Ζαραχέμλα και της γης Αφθονίας, μάλιστα, μέχρι τη γραμμή που ήταν μεταξύ της γης Αφθονίας και της γης Ερήμωσης.
- 24 Και ήταν πολλές χιλιάδες άνθρωποι που λέγονταν Νεφίτες, που συγκεντρώθηκαν σε αυτήν τη χώρα. Λοιπόν ο Λαχονέας έκανε ώστε να συγκεντρωθούν στη γη προς τα νότια, εξαιτίας της μεγάλης κατάρας που ήταν επάνω στη γη προς τα βόρεια.
- 25 Και οχυρώθηκαν εναντίον των έχθρων τους, και κατοικούσαν σε μια χώρα και σε ένα σώμα, και φοβούνταν τα λόγια που είχαν ειπωθεί από τον Λαχονέα, σε τέτοιο βαθμό που μετανόησαν για όλες τις αμαρτίες τους. Και έκαναν τις προσευχές τους προς τον Κύριο τον Θεό τους, για να τους ελευθερώσει τον καιρό που οι εχθροί τους θα έρχονταν προς μάχη εναντίον τους.
- 26 Και ήταν υπερβολικά λυπημένοι εξαιτίας των έχθρων τους. Και ο Γιδγιδόνι φρόντισε ώστε να φτιάξουν πολεμικά όπλα όλων των ειδών, και να είναι ισχυροί με πανοπλίες και με ασπίδες και με μικρές ασπίδες, κατά το είδος των οδηγίων του.

But Gidgiddoni saith unto them: The Lord forbid; for if we should go up against them the Lord would deliver us into their hands; therefore we will prepare ourselves in the center of our lands, and we will gather all our armies together, and we will not go against them, but we will wait till they shall come against us; therefore as the Lord liveth, if we do this he will deliver them into our hands.

And it came to pass in the seventeenth year, in the latter end of the year, the proclamation of Lachoneus had gone forth throughout all the face of the land, and they had taken their horses, and their chariots, and their cattle, and all their flocks, and their herds, and their grain, and all their substance, and did march forth by thousands and by tens of thousands, until they had all gone forth to the place which had been appointed that they should gather themselves together, to defend themselves against their enemies.

And the land which was appointed was the land of Zarahemla, and the land which was between the land Zarahemla and the land Bountiful, yea, to the line which was between the land Bountiful and the land Desolation.

And there were a great many thousand people who were called Nephites, who did gather themselves together in this land. Now Lachoneus did cause that they should gather themselves together in the land southward, because of the great curse which was upon the land northward.

And they did fortify themselves against their enemies; and they did dwell in one land, and in one body, and they did fear the words which had been spoken by Lachoneus, insomuch that they did repent of all their sins; and they did put up their prayers unto the Lord their God, that he would deliver them in the time that their enemies should come down against them to battle.

And they were exceedingly sorrowful because of their enemies. And Gidgiddoni did cause that they should make weapons of war of every kind, and they should be strong with armor, and with shields, and with bucklers, after the manner of his instruction.

Νεφί Γ' 4

- 1 Και συνέβη ὥστε κατὰ το τέλος του δεκάτου ὄγδου ἐτους αὐτὰ τα στρατεύματα των ληστῶν εἶχαν προετοιμασθεῖ για μάχη, και ἀρχισαν να κατεβαίνουν και να ἐξορμούν ἀπὸ τους λόφους και ἀπὸ τα βουνά και την ἐρημο και τα οχυρά τους και τα κρησφύγετά τους, και ἀρχισαν να κατακτούν τα ἐδάφη, τόσο αὐτὰ που ἦταν στη γη νότια, ὅσο και αὐτὰ που ἦταν στη γη βόρεια, και ἀρχισαν να κατακτούν ὅλα τα ἐδάφη τα οποία εἶχαν εγκαταλειφθεῖ ἀπὸ τους Νεφίτες, και τις πόλεις που εἶχαν ἀφεθεῖ ἐρημες.
- 2 Ὅμως ἰδοῦ, δεν υπήρχαν ἀγρία θηρία οὔτε θήραμα σε αὐτὰ τα ἐδάφη τα οποία εἶχαν εγκαταλειφθεῖ ἀπὸ τους Νεφίτες, και δεν υπήρχε θήραμα για τους ληστές παρά μόνο στην ἐρημο.
- 3 Και δεν μπορούσαν οι ληστές να ἐπιζήσουν παρά μόνο στην ἐρημο, ἀπὸ την ἐλλειψη τροφῆς· διότι οι Νεφίτες εἶχαν ἀφήσει τα ἐδάφη τους ἐρημωμένα, και εἶχαν συγκεντρώσει τα ποίμνιά τους και τις ἀγέλες τους και ὅλα τα υπάρχοντά τους, και ἦταν σε ἓνα σώμα.
- 4 Γι' αὐτό, δεν υπήρχε ευκαιρία οι ληστές να λεηλατήσουν και να ἀποκτήσουν τροφή, παρά μόνο αν ἐρχονταν σε ἀνοιχτή μάχη ἐναντίον των Νεφιτών. Και οι Νεφίτες, ὄντας σε ἓνα σώμα, και ὄντας τόσο πολλοί σε ἀριθμό, και ἔχοντας ἀποθηκεύσει για τον εαυτό τους προμήθειες και ἀλογα και βοοειδή και ποίμνια ὄλων των ειδῶν, για να μπορέσουν να ἐπιζήσουν για διάστημα ἐπτά χρόνων, κατὰ το οποίο χρονικό διάστημα ἤλπιζαν να καταστρέψουν τους ληστές ἀπὸ το πρόσωπο της χώρας. Και ἔτσι παρήλθε το δέκατο ὄγδοο ἔτος.
- 5 Και συνέβη ὥστε κατὰ το δέκατο ἑνάτο ἔτος ο Γιδιάννι βρήκε ὅτι ἦταν σκόπιμο να ἐλθει σε μάχη ἐναντίον των Νεφιτών, ἐπειδὴ δεν υπήρχε τρόπος να μπορέσουν να παραμείνουν ζωντανοί παρά μόνο αν λεηλατούσαν και λήστευαν και δολοφονούσαν.
- 6 Και δεν τολμούσαν να διασπαρῶν ἐπάνω στο πρόσωπο της χώρας, τόσο ὥστε να μπορέσουν να καλλιεργήσουν σιτηρά, μήπως και ἐλθουν κατεπάνω τους οι Νεφίτες και τους σκοτώσουν. Γι' αὐτό ο Γιδιάννι ἔδωσε ἐντολή στα στρατεύματά του αὐτὸν τον χρόνο να πᾶνε σε μάχη ἐναντίον των Νεφιτών.

3 Nephi 4

And it came to pass that in the latter end of the eighteenth year those armies of robbers had prepared for battle, and began to come down and to sally forth from the hills, and out of the mountains, and the wilderness, and their strongholds, and their secret places, and began to take possession of the lands, both which were in the land south and which were in the land north, and began to take possession of all the lands which had been deserted by the Nephites, and the cities which had been left desolate.

But behold, there were no wild beasts nor game in those lands which had been deserted by the Nephites, and there was no game for the robbers save it were in the wilderness.

And the robbers could not exist save it were in the wilderness, for the want of food; for the Nephites had left their lands desolate, and had gathered their flocks and their herds and all their substance, and they were in one body.

Therefore, there was no chance for the robbers to plunder and to obtain food, save it were to come up in open battle against the Nephites; and the Nephites being in one body, and having so great a number, and having reserved for themselves provisions, and horses and cattle, and flocks of every kind, that they might subsist for the space of seven years, in the which time they did hope to destroy the robbers from off the face of the land; and thus the eighteenth year did pass away.

And it came to pass that in the nineteenth year Giddianhi found that it was expedient that he should go up to battle against the Nephites, for there was no way that they could subsist save it were to plunder and rob and murder.

And they durst not spread themselves upon the face of the land insomuch that they could raise grain, lest the Nephites should come upon them and slay them; therefore Giddianhi gave commandment unto his armies that in this year they should go up to battle against the Nephites.

7 Και συνέβη ώστε ήλθαν σε μάχη. Και ήταν κατά τον έκτο μήνα. Και ιδού, μεγάλη και τρομερή ήταν η μέρα που ήλθαν σε μάχη. Και ήταν ζωσμένοι κατά τον τρόπο των ληστών, και είχαν ένα πρόβειο δέρμα γύρω από την οσφύ τους και ήταν βαμμένοι με αίμα, και τα κεφάλια τους ήταν ξυρισμένα και είχαν περικεφαλαίες επάνω τους, και μέγα και τρομερό ήταν το παρουσιαστικό των στρατευμάτων του Γιδιάννι, εξαιτίας της πανοπλίας τους και εξαιτίας του ότι είχαν βαφτεί με αίμα.

8 Και συνέβη ώστε τα στρατεύματα των Νεφιτών, όταν είδαν το παρουσιαστικό του στρατού του Γιδιάννι, έπεσαν όλοι στη γη και ύψωσαν την κραυγή τους στον Κύριο τον Θεό τους, να τους σώσει και να τους ελευθερώσει από τα χέρια των εχθρών τους.

9 Και συνέβη ώστε όταν τα στρατεύματα του Γιδιάννι το είδαν αυτό, άρχισαν να φωνάζουν με δυνατή φωνή, λόγω της χαράς τους, γιατί νόμισαν ότι οι Νεφίτες έπεσαν από φόβο εξαιτίας του τρόμου των στρατευμάτων τους.

10 Όμως από αυτό απογοητεύθηκαν, επειδή οι Νεφίτες δεν τους φοβούνταν, αλλά φοβούνταν τον Θεό τους και τον ικέτευαν για προστασία. Επομένως, όταν τα στρατεύματα του Γιδιάννι όρμηξαν κατεπάνω τους, αυτοί ήταν προετοιμασμένοι να τα αντιμετωπίσουν. Μάλιστα, με τη δύναμη του Κυρίου τους δέχθηκαν.

11 Και άρχισε η μάχη σε αυτόν τον έκτο μήνα. Και μεγάλη και τρομερή ήταν η μάχη τους, μάλιστα, μεγάλη και τρομερή ήταν η σφαγή τους, τόσο που ποτέ δεν ήταν τόσο γνωστή μια μεγάλη σφαγή ανάμεσα σε όλο τον λαό του Λεχί από τότε που έφυγε από την Ιερουσαλήμ.

12 Και παρά τις απειλές και τους όρκους που είχε κάνει ο Γιδιάννι, ιδού, οι Νεφίτες τους χτύπησαν, τόσο πολύ ώστε αυτοί οπισθοχώρησαν από εμπρός τους.

13 Και συνέβη ώστε ο Γιδιγιδόνι πρόσταξε να τους κυνηγήσουν τα στρατεύματά του μέχρι τα όρια της ερήμου, και να μην αφήσουν κανέναν που θα έπεφτε στα χέρια τους εντωμεταξύ. Και έτσι τους κυνηγούσαν και τους σκότωναν, μέχρι τα όρια της ερήμου, και μέχρι που εκπλήρωσαν την προσταγή του Γιδιγιδόνι.

And it came to pass that they did come up to battle; and it was in the sixth month; and behold, great and terrible was the day that they did come up to battle; and they were girded about after the manner of robbers; and they had a lamb-skin about their loins, and they were dyed in blood, and their heads were shorn, and they had head-plates upon them; and great and terrible was the appearance of the armies of Giddianhi, because of their armor, and because of their being dyed in blood.

And it came to pass that the armies of the Nephites, when they saw the appearance of the army of Giddianhi, had all fallen to the earth, and did lift their cries to the Lord their God, that he would spare them and deliver them out of the hands of their enemies.

And it came to pass that when the armies of Giddianhi saw this they began to shout with a loud voice, because of their joy, for they had supposed that the Nephites had fallen with fear because of the terror of their armies.

But in this thing they were disappointed, for the Nephites did not fear them; but they did fear their God and did supplicate him for protection; therefore, when the armies of Giddianhi did rush upon them they were prepared to meet them; yea, in the strength of the Lord they did receive them.

And the battle commenced in this the sixth month; and great and terrible was the battle thereof, yea, great and terrible was the slaughter thereof, insomuch that there never was known so great a slaughter among all the people of Lehi since he left Jerusalem.

And notwithstanding the threatenings and the oaths which Giddianhi had made, behold, the Nephites did beat them, insomuch that they did fall back from before them.

And it came to pass that Gidgiddoni commanded that his armies should pursue them as far as the borders of the wilderness, and that they should not spare any that should fall into their hands by the way; and thus they did pursue them and did slay them, to the borders of the wilderness, even until they had fulfilled the commandment of Gidgiddoni.

- 14 Και συνέβη ώστε ο Γιδιάννι, που είχε σταθεί και πολεμήσει με τόλμη, κυνηγήθηκε ενώ τράπηκε σε φυγή, και καθώς ήταν αποκαμωμένος, επειδή είχε έντονα πολεμήσει, τον πρόφτασαν και τον σκότωσαν. Και έτσι ήταν το τέλος του Γιδιάννι του ληστή.
- 15 Και συνέβη ώστε τα στρατεύματα των Νεφίτων επέστρεψαν πάλι στον τόπο της ασφάλειας. Και συνέβη ώστε αυτό το δέκατο ένατο έτος παρήλθε, και οι ληστές δεν ήλθαν ξανά σε μάχη, ούτε ήλθαν ξανά κατά το εικοστό έτος.
- 16 Και κατά το εικοστό και πρώτο έτος δεν ήλθαν σε μάχη, αλλά ήλθαν σε όλες τις πλευρές για να κάνουν πολιορκία στον λαό του Νεφί ολόγυρα· διότι νόμιζαν ότι αν απέκοπταν τον λαό του Νεφί από τα εδάφη τους, και τους απέκλειαν από κάθε πλευρά, και αν τους απέκοπταν από όλα τα εξωτερικά τους προνόμια, θα τους έκαναν να παραδοθούν σύμφωνα με τις επιθυμίες τους.
- 17 Λοιπόν είχαν ορίσει έναν άλλον ηγέτη, του οποίου το όνομα ήταν Ζεμναρίχα. Λοιπόν ο Ζεμναρίχα ήταν που έκανε να λάβει χώρα αυτή η πολιορκία.
- 18 Όμως ιδού, αυτό ήταν πλεονέκτημα για τους Νεφίτες, επειδή ήταν αδύνατον οι ληστές να κάνουν αρκετά μακροχρόνια πολιορκία για να έχει επίδραση στους Νεφίτες, λόγω των τόσων τους προμηθειών τις οποίες είχαν αποθηκεύσει.
- 19 Και λόγω της ανεπάρκειας των προμηθειών των ληστών. Γιατί ιδού, δεν είχαν τίποτα άλλο εκτός από κρέας, για τη συντήρησή τους, το οποίο κρέας αποκτούσαν στην έρημο.
- 20 Και συνέβη ώστε το άγριο θήραμα έγινε σπάνιο στην έρημο, τόσο πολύ ώστε οι ληστές κόντευαν να χαθούν από την πείνα.
- 21 Και οι Νεφίτες συνεχώς πορεύονταν έξω κατά την ημέρα και κατά τη νύχτα, και έπεφταν επάνω στα στρατεύματά τους, και τους σκότωναν κατά χιλιάδες και κατά δεκάδες χιλιάδες.
- 22 Και έτσι έγινε η επιθυμία του λαού του Ζεμναρίχα να αποσυρθεί από το σχέδιο του, εξαιτίας του μεγάλου αφανισμού που ερχόταν σε αυτόν κατά τη νύχτα και κατά την ημέρα.

And it came to pass that Giddianhi, who had stood and fought with boldness, was pursued as he fled; and being weary because of his much fighting he was overtaken and slain. And thus was the end of Giddianhi the robber.

And it came to pass that the armies of the Nephites did return again to their place of security. And it came to pass that this nineteenth year did pass away, and the robbers did not come again to battle; neither did they come again in the twentieth year.

And in the twenty and first year they did not come up to battle, but they came up on all sides to lay siege round about the people of Nephi; for they did suppose that if they should cut off the people of Nephi from their lands, and should hem them in on every side, and if they should cut them off from all their outward privileges, that they could cause them to yield themselves up according to their wishes.

Now they had appointed unto themselves another leader, whose name was Zemnariyah; therefore it was Zemnariyah that did cause that this siege should take place.

But behold, this was an advantage to the Nephites; for it was impossible for the robbers to lay siege sufficiently long to have any effect upon the Nephites, because of their much provision which they had laid up in store,

And because of the scantiness of provisions among the robbers; for behold, they had nothing save it were meat for their subsistence, which meat they did obtain in the wilderness;

And it came to pass that the wild game became scarce in the wilderness insomuch that the robbers were about to perish with hunger.

And the Nephites were continually marching out by day and by night, and falling upon their armies, and cutting them off by thousands and by tens of thousands.

And thus it became the desire of the people of Zemnariyah to withdraw from their design, because of the great destruction which came upon them by night and by day.

- 23 Και συνέβη ώστε ο Ζεμναρίχα έδωσε διαταγή στους ανθρώπους του να αποσυρθούν από την πολιορκία, και να πορευτούν στα πιο απομακρυσμένα τμήματα της χώρας προς τα βόρεια.
- 24 Και τώρα, ο Γιδγιδόνι, γνωρίζοντας το σχέδιό τους και ξέροντας την αδυναμία τους εξαιτίας της έλλειψης τροφής, και της μεγάλης σφαγής που είχε γίνει σε αυτούς, λοιπόν έστειλε τα στρατεύματά του κατά τη νύχτα και απέκοψε τον δρόμο της οπισθοχώρησής τους και τοποθέτησε τα στρατεύματά του στον δρόμο της οπισθοχώρησής τους.
- 25 Και αυτό το έκαναν τη νύχτα, και στην πορεία τους προσπέρασαν τους ληστές, έτσι ώστε την επαύριον, όταν άρχισαν οι ληστές την πορεία τους, τους συνάντησαν τα στρατεύματα των Νεφιτών και μπροστά και στα νώτα τους.
- 26 Και οι ληστές που βρίσκονταν νότια, και εκείνοι αποκόπηκαν στους τόπους της οπισθοχώρησής τους. Και όλα αυτά έγιναν με διαταγή του Γιδγιδόνι.
- 27 Και υπήρχαν πολλές χιλιάδες που παραδόθηκαν αιχμάλωτοι στους Νεφίτες, και οι υπόλοιποι από αυτούς θανατώθηκαν.
- 28 Και ο ηγέτης τους, ο Ζεμναρίχα, συνελήφθη και τον κρέμασαν επάνω σε ένα δένδρο, μάλιστα, επάνω στην κορυφή του μέχρι που ήταν νεκρός. Και αφού τον κρέμασαν μέχρι που ήταν νεκρός, έριξαν το δένδρο κάτω στη γη και φώναζαν με δυνατή φωνή, λέγοντας:
- 29 Είθε ο Κύριος να διατηρεί αυτόν τον λαό σε χρηστότητα και σε αγιότητα καρδιάς, ώστε να κάνει να καταρρίπτονται στη γη όλοι όσοι επιζητήσουν να τον θανατώσουν εξαιτίας του κύρους και των μυστικών συνωμοσιών, ακριβώς όπως καταρρίφθηκε στη γη αυτός ο άνθρωπος.
- 30 Και αγαλλίασαν και φώναξαν πάλι με μια φωνή, λέγοντας: Είθε ο Θεός του Αβραάμ και ο Θεός του Ισαάκ και ο Θεός του Ιακώβ, να προστατεύει αυτόν τον λαό σε χρηστότητα, ενόσω θα επικαλείται το όνομα του Θεού του για προστασία.
- 31 Και συνέβη ώστε ξέσπασαν, όλοι σαν ένας, σε τραγούδι και δοξολογία του Θεού τους για το σπουδαίο αυτό πράγμα που είχε κάνει γι' αυτούς, το να τους διαφυλάξει από το να πέσουν στα χέρια των έχθρων τους.

And it came to pass that Zemnarihah did give command unto his people that they should withdraw themselves from the siege, and march into the furthestmost parts of the land northward.

And now, Gidgiddoni being aware of their design, and knowing of their weakness because of the want of food, and the great slaughter which had been made among them, therefore he did send out his armies in the night-time, and did cut off the way of their retreat, and did place his armies in the way of their retreat.

And this did they do in the night-time, and got on their march beyond the robbers, so that on the morrow, when the robbers began their march, they were met by the armies of the Nephites both in their front and in their rear.

And the robbers who were on the south were also cut off in their places of retreat. And all these things were done by command of Gidgiddoni.

And there were many thousands who did yield themselves up prisoners unto the Nephites, and the remainder of them were slain.

And their leader, Zemnarihah, was taken and hanged upon a tree, yea, even upon the top thereof until he was dead. And when they had hanged him until he was dead they did fell the tree to the earth, and did cry with a loud voice, saying:

May the Lord preserve his people in righteousness and in holiness of heart, that they may cause to be felled to the earth all who shall seek to slay them because of power and secret combinations, even as this man hath been felled to the earth.

And they did rejoice and cry again with one voice, saying: May the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob, protect this people in righteousness, so long as they shall call on the name of their God for protection.

And it came to pass that they did break forth, all as one, in singing, and praising their God for the great thing which he had done for them, in preserving them from falling into the hands of their enemies.

32 Μάλιστα, φώναζαν: Ωσαννά, στον Ύψιστο Θεό. Και φώναζαν: Ευλογημένο το όνομα του Κυρίου του Θεού του Παντοδύναμου, του Ύψιστου Θεού.

33 Και οι καρδιές τους φούσκωσαν από αγαλλίαση, μέχρι που ανάβλυσαν πολλά δάκρυα, για τη μεγάλη καλοσύνη του Θεού που τους ελευθέρωσε από τα χέρια των εχθρών τους. Και ήξεραν ότι είχαν ελευθερωθεί από αιώνιο όλεθρο λόγω της μετάνοιάς τους και της ταπεινοφροσύνης τους.

Yea, they did cry: Hosanna to the Most High God. And they did cry: Blessed be the name of the Lord God Almighty, the Most High God.

And their hearts were swollen with joy, unto the gushing out of many tears, because of the great goodness of God in delivering them out of the hands of their enemies; and they knew it was because of their repentance and their humility that they had been delivered from an everlasting destruction.

Νεφί Γ' 5

- 1 Και τώρα ιδού, δεν υπήρχε ούτε μια ζώσα ψυχή ανάμεσα σε όλο τον λαό των Νεφιτών που να αμφισβητούσε στο ελάχιστο τα λόγια όλων των άγιων προφητών οι οποίοι είχαν μιλήσει, διότι ήξεραν ότι έπρεπε αναγκαστικά να εκπληρωθούν.
- 2 Και ήξεραν ότι έπρεπε να είναι σκόπιμο να είχε έλθει ο Χριστός, λόγω των πολλών σημείων τα οποία είχαν δοθεί, σύμφωνα με τα λόγια των προφητών, και λόγω αυτών που είχαν συμβεί ήδη, ήξεραν πως έπρεπε αναγκαστικά τα πάντα να γίνουν σύμφωνα με αυτό που είχε ειπωθεί.
- 3 Γι' αυτό εγκατέλειψαν όλες τις αμαρτίες τους και τα βδελύγματα τους και τις πορνείες τους, και υπηρετούσαν τον Θεό με κάθε επιμέλεια μέρα και νύχτα.
- 4 Και τώρα συνέβη ώστε αφού πήραν όλους τους ληστές αιχμαλώτους, τόσο ώστε κανένας δεν δραπέτευσε που δεν είχε θανατωθεί, έριξαν τους αιχμαλώτους τους στη φυλακή και έκαναν να κηρυχθεί σε αυτούς ο λόγος του Θεού. Και όσοι μετανόησαν για τις αμαρτίες τους και σύναπταν διαθήκη ότι δεν θα δολοφονούσαν πια, αφήνονταν ελεύθεροι.
- 5 Όμως όσοι ήταν αυτοί που δεν συνήπταν διαθήκη και που εξακολούθουσαν ακόμη να έχουν αυτές τις μυστικές δολοφονίες στην καρδιά τους, μάλιστα, όσους έβρισκαν να πνέουν απειλές εναντίον των αδελφών τους, καταδικάζονταν και τιμωρούνταν σύμφωνα με τον νόμο.
- 6 Και έτσι έδωσαν τέλος σε όλες αυτές τις άνομες και μυστικές και απεχθείς συνωμοσίες, με τις οποίες διαπράττονταν τόσο πολύ κακία και τόσες πολλές δολοφονίες.
- 7 Και έτσι πέρασε το εικοστό και δεύτερο έτος και το εικοστό και τρίτο επίσης έτος, και το εικοστό και τέταρτο, και το εικοστό και πέμπτο, και έτσι πέρασαν είκοσι και πέντε χρόνια.
- 8 Και πολλά συνέβησαν που, στα μάτια μερικών, θα φαινόταν σπουδαία και θαυμαστά. Παρά ταύτα, δεν μπορούν να γραφούν όλα σε αυτό το βιβλίο. Μάλιστα, αυτό το βιβλίο δεν μπορεί να περιέχει ούτε το εκατοστό από αυτά που έγιναν σε τόσους πολλούς ανθρώπους στο διάστημα των είκοσι και πέντε ετών.

3 Nephi 5

And now behold, there was not a living soul among all the people of the Nephites who did doubt in the least the words of all the holy prophets who had spoken; for they knew that it must needs be that they must be fulfilled.

And they knew that it must be expedient that Christ had come, because of the many signs which had been given, according to the words of the prophets; and because of the things which had come to pass already they knew that it must needs be that all things should come to pass according to that which had been spoken.

Therefore they did forsake all their sins, and their abominations, and their whoredoms, and did serve God with all diligence day and night.

And now it came to pass that when they had taken all the robbers prisoners, insomuch that none did escape who were not slain, they did cast their prisoners into prison, and did cause the word of God to be preached unto them; and as many as would repent of their sins and enter into a covenant that they would murder no more were set at liberty.

But as many as there were who did not enter into a covenant, and who did still continue to have those secret murders in their hearts, yea, as many as were found breathing out threatenings against their brethren were condemned and punished according to the law.

And thus they did put an end to all those wicked, and secret, and abominable combinations, in the which there was so much wickedness, and so many murders committed.

And thus had the twenty and second year passed away, and the twenty and third year also, and the twenty and fourth, and the twenty and fifth; and thus had twenty and five years passed away.

And there had many things transpired which, in the eyes of some, would be great and marvelous; nevertheless, they cannot all be written in this book; yea, this book cannot contain even a hundredth part of what was done among so many people in the space of twenty and five years;

- 9 Όμως ιδού, υπάρχουν χρονικά που περιέχουν όλα τα τεκταινόμενα του λαού αυτού. Και μια συντομότερη αλλά αληθινή αφήγηση δόθηκε από τον Νεφί.
- 10 Έτσι λοιπόν, έχω κάνει το χρονικό μου γι' αυτά τα γεγονότα σύμφωνα με το χρονικό του Νεφί, το οποίο είχε εγχαραχθεί στις πλάκες που ονομάζονταν οι πλάκες του Νεφί.
- 11 Και ιδού, εγώ φτιάχνω το χρονικό σε πλάκες τις οποίες έχω φτιάξει με τα ίδια μου τα χέρια.
- 12 Και ιδού, εγώ λέγομαι Μόρμον, και ονομάστηκα κατά τη γη του Μόρμον, τη γη στην οποία ο Άλμα εδραιώσε την εκκλησία ανάμεσα στον λαό, μάλιστα, την πρώτη εκκλησία που εδραιώθηκε ανάμεσά τους μετά την παράβασή τους.
- 13 Ιδού, είμαι μαθητής του Ιησού Χριστού, του Υιού του Θεού. Έχω κληθεί από εκείνον για να διακηρύττω τον λόγο του στον λαό του, ώστε να έχουν ζωή αιώνια.
- 14 Και έγινε σκόπιμο εγώ, σύμφωνα με το θέλημα του Θεού, ώστε οι προσευχές εκείνων που έχουν φύγει από εδώ, αυτών που ήταν οι άγιοι, να εκπληρωθούν ανάλογα με την πίστη τους, να κάνουν ένα χρονικό αυτών των γεγονότων που έχουν γίνει —
- 15 Μάλιστα, ένα μικρό χρονικό αυτών που έχουν λάβει χώρα από τον καιρό που ο Λεχί έφυγε από την Ιερουσαλήμ, συνέχεια μέχρι την παρούσα εποχή.
- 16 Γι' αυτό φτιάχνω το χρονικό μου από τις αφηγήσεις που έχουν δοθεί από εκείνους που υπήρξαν πριν από έμενα, μέχρι την έναρξη των ημερών μου.
- 17 Και ύστερα φτιάχνω χρονικό για εκείνα που έχω δει με τα ίδια μου τα μάτια.
- 18 Και ξέρω το χρονικό που φτιάχνω ότι είναι σωστό και αληθινό χρονικό. Ωστόσο, υπάρχουν πολλά πράγματα τα οποία, σύμφωνα με τη γλώσσα μας, δεν είμαστε σε θέση να γράψουμε.
- 19 Και τώρα δίνω τέλος στα λεγόμενά μου, τα οποία είναι αφ' εαυτού μου, και συνεχίζω να δίνω την αφήγηση μου γι' αυτά που έγιναν πριν από εμένα.

But behold there are records which do contain all the proceedings of this people; and a shorter but true account was given by Nephi.

Therefore I have made my record of these things according to the record of Nephi, which was engraven on the plates which were called the plates of Nephi.

And behold, I do make the record on plates which I have made with mine own hands.

And behold, I am called Mormon, being called after the land of Mormon, the land in which Alma did establish the church among the people, yea, the first church which was established among them after their transgression.

Behold, I am a disciple of Jesus Christ, the Son of God. I have been called of him to declare his word among his people, that they might have everlasting life.

And it hath become expedient that I, according to the will of God, that the prayers of those who have gone hence, who were the holy ones, should be fulfilled according to their faith, should make a record of these things which have been done—

Yea, a small record of that which hath taken place from the time that Lehi left Jerusalem, even down until the present time.

Therefore I do make my record from the accounts which have been given by those who were before me, until the commencement of my day;

And then I do make a record of the things which I have seen with mine own eyes.

And I know the record which I make to be a just and a true record; nevertheless there are many things which, according to our language, we are not able to write.

And now I make an end of my saying, which is of myself, and proceed to give my account of the things which have been before me.

- 20 Εγώ είμαι ο Μόρμον, και γνήσιος απόγονος του Λεχί. Έχω λόγο να δοξάσω τον Θεό μου και τον Σωτήρα μου, Ιησού Χριστό, που έφερε τους πατέρες μας από τη γη της Ιερουσαλήμ (και κανείς δεν το ήξερε εκτός από τον εαυτό του και εκείνους που έφερε από εκείνη τη χώρα) και ότι έχει δώσει σε μένα και στον λαό μου τόση πολλή γνώση προς σωτηρία των ψυχών μας.
- 21 Ασφαλώς έχει ευλογήσει τον οίκο του Ιακώβ και υπήρξε ελεήμων προς τους απογόνους του Ιωσήφ.
- 22 Και καθόσον τα τέκνα του Λεχί έχουν τηρήσει τις εντολές του, τους έχει ευλογήσει και τους έκανε να ευημερήσουν σύμφωνα με τον λόγο του.
- 23 Μάλιστα, και ασφαλώς θα φέρει ξανά ένα υπόλοιπο των απογόνων του Ιωσήφ στη γνώση του Κυρίου και Θεού τους.
- 24 Και όσο σίγουρα ο Κύριος ζει, θα συναθροίσει από τα τέσσερα άκρα της γης όλο το υπόλοιπο των απογόνων του Ιακώβ, αυτούς που είναι διασκορπισμένοι μακριά επάνω σε όλο το πρόσωπο της γης.
- 25 Και όπως έχει συνάψει διαθήκη με όλον τον οίκο του Ιακώβ, ακριβώς έτσι η διαθήκη που έχει συνάψει με τον οίκο του Ιακώβ θα εκπληρωθεί τον καιρό που θα κρίνει εκείνος κατάλληλο, προς αποκατάσταση όλου του οίκου του Ιακώβ στη γνώση της διαθήκης που έχει συνάψει μαζί τους.
- 26 Και τότε θα γνωρίσουν τον Λυτρωτή τους, ο οποίος είναι ο Ιησούς Χριστός, ο Υιός του Θεού. Και τότε θα συναθροιστούν από τα τέσσερα άκρα της γης στις χώρες τους, από τις οποίες έχουν διασπαρεί. Μάλιστα, όπως ο Κύριος ζει έτσι θα γίνει. Αμήν.

I am Mormon, and a pure descendant of Lehi. I have reason to bless my God and my Savior Jesus Christ, that he brought our fathers out of the land of Jerusalem, (and no one knew it save it were himself and those whom he brought out of that land) and that he hath given me and my people so much knowledge unto the salvation of our souls.

Surely he hath blessed the house of Jacob, and hath been merciful unto the seed of Joseph.

And insomuch as the children of Lehi have kept his commandments he hath blessed them and prospered them according to his word.

Yea, and surely shall he again bring a remnant of the seed of Joseph to the knowledge of the Lord their God.

And as surely as the Lord liveth, will he gather in from the four quarters of the earth all the remnant of the seed of Jacob, who are scattered abroad upon all the face of the earth.

And as he hath covenanted with all the house of Jacob, even so shall the covenant wherewith he hath covenanted with the house of Jacob be fulfilled in his own due time, unto the restoring all the house of Jacob unto the knowledge of the covenant that he hath covenanted with them.

And then shall they know their Redeemer, who is Jesus Christ, the Son of God; and then shall they be gathered in from the four quarters of the earth unto their own lands, from whence they have been dispersed; yea, as the Lord liveth so shall it be. Amen.

Νεφί Γ' 6

- 1 Και τώρα συνέβη ώστε ο λαός των Νεφιτών επέστρεψε όλος στις χώρες του κατά το εικοστό και έκτο έτος, κάθε άνθρωπος, με την οικογένειά του, τα ποίμνιά του και τις αγέλες του, τα άλογά του και τα βοοειδή του και όλα όσα τους ανήκαν.
- 2 Και συνέβη ώστε δεν είχαν φάει όλες τις προμήθειές τους. Γι' αυτό πήραν μαζί τους όλα όσα δεν είχαν καταφάει, από όλα τα σιτηρά τους, κάθε λογής, και το χρυσάφι τους και το ασήμι τους και όλα τα πολύτιμά τους, και επέστρεψαν στα δικά τους εδάφη και αποκτήματα, και στον βορρά και στον νότο, και στη γη προς τα βόρεια και στη γη προς τα νότια.
- 3 Και σε αυτούς τους ληστές οι οποίοι είχαν συνάψει διαθήκη να τηρούν την ειρήνη της χώρας, που επιθυμούσαν να παραμείνουν Λαμανίτες, χάρισαν εδάφη, ανάλογα με τον αριθμό τους, ώστε να έχουν, με τον κόπο τους, με τι να συντηρηθούν. Και έτσι εδραίωσαν την ειρήνη σε όλη τη χώρα.
- 4 Και άρχισαν πάλι να ευημερούν και να γίνονται σπουδαίοι. Και πέρασε το εικοστό και έκτο και έβδομο έτος και υπήρχε μεγάλη τάξη στη χώρα. Και σχημάτισαν τους νόμους τους σύμφωνα με την ισότητα και τη δικαιοσύνη.
- 5 Και τότε δεν υπήρχε τίποτα σε όλη τη χώρα που να εμπόδιζε τον λαό από το να ευημερεί συνέχεια, εκτός αν έπεφταν σε παράβαση.
- 6 Λοιπόν ήταν ο Γιδγιδόνι και ο δικαστής, ο Λαχονέας, και όλοι όσοι είχαν οριστεί ως ηγέτες, αυτοί που είχαν εδραιώσει αυτήν την μεγάλη ειρήνη στη χώρα.
- 7 Και συνέβη ώστε οικοδομήθηκαν πολλές πόλεις εκ νέου και πολλές παλιές πόλεις επισκευάστηκαν.
- 8 Και κατασκευάστηκαν πολλές λεωφόροι και έγιναν πολλοί δρόμοι, που οδηγούσαν από πόλη σε πόλη και από χώρα σε χώρα και από τόπο σε τόπο.
- 9 Και έτσι πέρασε το εικοστό και όγδοο έτος και ο λαός είχε συνεχή ειρήνη.

3 Nephi 6

And now it came to pass that the people of the Nephites did all return to their own lands in the twenty and sixth year, every man, with his family, his flocks and his herds, his horses and his cattle, and all things whatsoever did belong unto them.

And it came to pass that they had not eaten up all their provisions; therefore they did take with them all that they had not devoured, of all their grain of every kind, and their gold, and their silver, and all their precious things, and they did return to their own lands and their possessions, both on the north and on the south, both on the land northward and on the land southward.

And they granted unto those robbers who had entered into a covenant to keep the peace of the land, who were desirous to remain Lamanites, lands, according to their numbers, that they might have, with their labors, wherewith to subsist upon; and thus they did establish peace in all the land.

And they began again to prosper and to wax great; and the twenty and sixth and seventh years passed away, and there was great order in the land; and they had formed their laws according to equity and justice.

And now there was nothing in all the land to hinder the people from prospering continually, except they should fall into transgression.

And now it was Gidgiddoni, and the judge, Lachoneus, and those who had been appointed leaders, who had established this great peace in the land.

And it came to pass that there were many cities built anew, and there were many old cities repaired.

And there were many highways cast up, and many roads made, which led from city to city, and from land to land, and from place to place.

And thus passed away the twenty and eighth year, and the people had continual peace.

- 10 Όμως συνέβη ώστε κατά το εικοστό και ένατο έτος άρχισαν να υπάρχουν μερικές διενέξεις ανάμεσα στον λαό. Και μερικοί υψώνονταν στην υπερηφάνεια και στις καυχήσεις για τα τόσο υπερβολικά μεγάλα πλούτη τους, μάλιστα, και μέχρι και σε μεγάλες καταδιώξεις.
- 11 Γιατί υπήρχαν πολλοί έμποροι στη χώρα, και επίσης πολλοί δικηγόροι και πολλοί αξιωματούχοι.
- 12 Και οι άνθρωποι άρχισαν να διακρίνονται κατά βαθμούς, ανάλογα με τα πλούτη τους και με τις ευκαιρίες τους για μάθηση. Μάλιστα, μερικοί είχαν άγνοια εξαιτίας της φτώχειας τους, και άλλοι ελάμβαναν μεγάλη μάθηση λόγω του πλούτου τους.
- 13 Μερικοί υψώνονταν σε υπερηφάνεια, και άλλοι ήταν υπερβολικά ταπεινόφρονες. Μερικοί ανταπέδιδαν επιτίμηση για επιτίμηση, ενώ άλλοι ανταπέδιδαν επιτίμηση και καταδίωξη και κάθε είδους βάσανα, και δεν στρέφονταν να καθυβρίσουν πίσω, αλλά ήταν ταπεινόφρονες και μεταμελημένοι ενώπιον του Θεού.
- 14 Και έτσι έγινε μεγάλη ανισότητα σε όλη τη χώρα, τόσο πολύ ώστε η εκκλησία άρχισε να διασπάται. Μάλιστα, τόσο πολύ ώστε κατά το τριακοστό έτος, η εκκλησία είχε διασπαστεί σε όλη τη χώρα εκτός από λίγους Λαμανίτες που είχαν μεταστραφεί στην αληθινή πίστη, και δεν αποχωρούσαν από αυτήν, γιατί ήταν γεροί και σταθεροί και ακλόνητοι, πρόθυμοι με κάθε επιμέλεια να τηρούν τις εντολές του Κυρίου.
- 15 Λοιπόν η αιτία αυτής της ανομίας των ανθρώπων ήταν η εξής – ο Σατανάς είχε μεγάλη δύναμη, στο να ξεσηκώνει τους ανθρώπους να κάνουν κάθε είδους ανομία και να τους φουσκώνει με υπερηφάνεια, βάζοντάς τους σε πειρασμό να επιζητούν δύναμη και εξουσία και πλούτη και τα μάταια του κόσμου.
- 16 Και έτσι ο Σατανάς παρέσυρε τις καρδιές των ανθρώπων στο να κάνουν κάθε είδους ανομία. Γι' αυτό είχαν απολαύσει ειρήνη μόνο για λίγα χρόνια.
- 17 Και έτσι, κατά την έναρξη του τριακοστού έτους –έχοντας παραδοθεί οι άνθρωποι για διάστημα αρκετού χρόνου να παρασύρονται από τους πειρασμούς του διαβόλου οπουδήποτε εκείνος επιθυμούσε να τους μεταφέρει, και να κάνουν οποιαδήποτε ανομία ήθελε εκείνος να κάνουν– και έτσι κατά την έναρξη αυτού του τριακοστού έτους, ήταν σε κατάσταση απαίσιας κακίας.

But it came to pass in the twenty and ninth year there began to be some disputings among the people; and some were lifted up unto pride and boastings because of their exceedingly great riches, yea, even unto great persecutions;

For there were many merchants in the land, and also many lawyers, and many officers.

And the people began to be distinguished by ranks, according to their riches and their chances for learning; yea, some were ignorant because of their poverty, and others did receive great learning because of their riches.

Some were lifted up in pride, and others were exceedingly humble; some did return railing for railing, while others would receive railing and persecution and all manner of afflictions, and would not turn and revile again, but were humble and penitent before God.

And thus there became a great inequality in all the land, insomuch that the church began to be broken up; yea, insomuch that in the thirtieth year the church was broken up in all the land save it were among a few of the Lamanites who were converted unto the true faith; and they would not depart from it, for they were firm, and steadfast, and immovable, willing with all diligence to keep the commandments of the Lord.

Now the cause of this iniquity of the people was this—Satan had great power, unto the stirring up of the people to do all manner of iniquity, and to the puffing them up with pride, tempting them to seek for power, and authority, and riches, and the vain things of the world.

And thus Satan did lead away the hearts of the people to do all manner of iniquity; therefore they had enjoyed peace but a few years.

And thus, in the commencement of the thirtieth year—the people having been delivered up for the space of a long time to be carried about by the temptations of the devil whithersoever he desired to carry them, and to do whatsoever iniquity he desired they should—and thus in the commencement of this, the thirtieth year, they were in a state of awful wickedness.

- 18 Λοιπόν, δεν αμάρταιναν από άγνοια, διότι ήξεραν το θέλημα του Θεού γι' αυτούς, γιατί το είχαν διδαχθεί. Επομένως, αυτοί εθελοούσια επαναστάτησαν εναντίον του Θεού.
- 19 Και τώρα ήταν κατά τις ημέρες του Λαχονέα, του υιού του Λαχονέα, γιατί ο Λαχονέας ανέλαβε την έδρα του πατέρα του και κυβερνούσε τον λαό αυτόν τον χρόνο.
- 20 Και άρχισαν να υπάρχουν άνθρωποι εμπνευσμένοι από τους ουρανοί και απεσταλμένοι, που στέκονταν ανάμεσα στον λαό σε όλη τη χώρα, κηρύττοντας και καταθέτοντας μαρτυρία τολμηρά για τις αμαρτίες και τις ανομίες των ανθρώπων, και καταθέτοντας τη μαρτυρία τους σε αυτούς σχετικά με τη λύτρωση την οποία ο Κύριος θα έκανε για τον λαό του, δηλαδή με άλλα λόγια, την ανάσταση του Χριστού. Και κατέθεταν μαρτυρία με τόλμη για τα Πάθη και τον θάνατό του.
- 21 Λοιπόν υπήρχαν πολλοί από τους ανθρώπους που ήταν υπερβολικά θυμωμένοι εξαιτίας αυτών που κατέθεταν μαρτυρία για όλα αυτά. Και αυτοί που ήταν θυμωμένοι ήταν κυρίως οι αρχιδικαστές και εκείνοι που υπήρξαν αρχιερείς και δικηγόροι. Μάλιστα, όλοι όσοι ήταν δικηγόροι είχαν θυμώσει με εκείνους που κατέθεταν μαρτυρία για όλα αυτά.
- 22 Λοιπόν δεν υπήρχε ούτε δικηγόρος ούτε δικαστής ούτε αρχιερέας που να είχε εξουσία να καταδικάσει οποιονδήποτε σε θάνατο, αν δεν υπογραφόταν η καταδίκη τους από τον κυβερνήτη της χώρας.
- 23 Λοιπόν υπήρχαν πολλοί από αυτούς που κατέθεταν μαρτυρία για πράγματα σχετικά με τον Χριστό, που κατέθεταν μαρτυρία τολμηρά, οι οποίοι συνελήφθησαν και θανατώθηκαν κρυφά από τους δικαστές, ώστε η γνώση του θανάτου τους δεν έφθασε στον κυβερνήτη της χώρας παρά μόνο μετά τον θάνατό τους.
- 24 Λοιπόν ιδού, αυτό ήταν αντίθετο στους νόμους της χώρας, ότι οποιοσδήποτε άνθρωπος να θανατωθεί εκτός αν είχαν εξουσία από τον κυβερνήτη της χώρας –
- 25 Επομένως, ήλθε στη γη του Ζαραχέμλα μια καταγγελία στον κυβερνήτη της χώρας, εναντίον αυτών των δικαστών που είχαν καταδικάσει τους προφήτες του Κυρίου σε θάνατο, όχι σύμφωνα με τον νόμο.

Now they did not sin ignorantly, for they knew the will of God concerning them, for it had been taught unto them; therefore they did wilfully rebel against God.

And now it was in the days of Lachoneus, the son of Lachoneus, for Lachoneus did fill the seat of his father and did govern the people that year.

And there began to be men inspired from heaven and sent forth, standing among the people in all the land, preaching and testifying boldly of the sins and iniquities of the people, and testifying unto them concerning the redemption which the Lord would make for his people, or in other words, the resurrection of Christ; and they did testify boldly of his death and sufferings.

Now there were many of the people who were exceedingly angry because of those who testified of these things; and those who were angry were chiefly the chief judges, and they who had been high priests and lawyers; yea, all those who were lawyers were angry with those who testified of these things.

Now there was no lawyer nor judge nor high priest that could have power to condemn any one to death save their condemnation was signed by the governor of the land.

Now there were many of those who testified of the things pertaining to Christ who testified boldly, who were taken and put to death secretly by the judges, that the knowledge of their death came not unto the governor of the land until after their death.

Now behold, this was contrary to the laws of the land, that any man should be put to death except they had power from the governor of the land—

Therefore a complaint came up unto the land of Zarahemla, to the governor of the land, against these judges who had condemned the prophets of the Lord unto death, not according to the law.

26 Λοιπόν συνέβη ώστε συνελήφθησαν και προσήχθησαν ενώπιον του δικαστή, για να δικαστούν για το έγκλημα που είχαν κάνει, σύμφωνα με τον νόμο ο οποίος είχε δοθεί από τον λαό.

27 Λοιπόν συνέβη ώστε αυτοί οι δικαστές είχαν πολλούς συγγενείς και φίλους. Και οι υπόλοιποι, μάλιστα, σχεδόν όλοι οι δικηγόροι και οι αρχιερείς συγκεντρώθηκαν και ενώθηκαν με τους συγγενείς εκείνων των δικαστών που επρόκειτο να δικαστούν σύμφωνα με τον νόμο.

28 Και συνήψαν διαθήκη ο ένας με τον άλλον, μάλιστα, αυτήν τη διαθήκη που είχε δοθεί από τους παλαιούς, η οποία διαθήκη εδόθη και χορηγήθηκε από τον διάβολο, να ενώνονται εναντίον κάθε χρηστότητας.

29 Επομένως ενώθηκαν εναντίον του λαού του Κυρίου, και συνήψαν διαθήκη να τον καταστρέψουν και να ελευθερώσουν αυτούς που ήταν ένοχοι φόνου από τον κλοιό της δικαιοσύνης, η οποία ήταν έτοιμη να αποδοθεί σύμφωνα με τον νόμο.

30 Και απήφησαν τον νόμο και τα δικαιώματα της πατρίδας τους, και συνήψαν διαθήκη ο ένας προς τον άλλον να αφανίσουν τον κυβερνήτη, και να εδραιώσουν έναν βασιλιά στη χώρα, ώστε η χώρα να μην έχει πια ελευθερία αλλά να υποτάσσεται σε βασιλιάδες.

Now it came to pass that they were taken and brought up before the judge, to be judged of the crime which they had done, according to the law which had been given by the people.

Now it came to pass that those judges had many friends and kindreds; and the remainder, yea, even almost all the lawyers and the high priests, did gather themselves together, and unite with the kindreds of those judges who were to be tried according to the law.

And they did enter into a covenant one with another, yea, even into that covenant which was given by them of old, which covenant was given and administered by the devil, to combine against all righteousness.

Therefore they did combine against the people of the Lord, and enter into a covenant to destroy them, and to deliver those who were guilty of murder from the grasp of justice, which was about to be administered according to the law.

And they did set at defiance the law and the rights of their country; and they did covenant one with another to destroy the governor, and to establish a king over the land, that the land should no more be at liberty but should be subject unto kings.

Νεφί Γ' 7

- 1 Τώρα ιδού, θα σας δείξω ότι δεν εδραίωσαν βασιλιά επί της χώρας, αλλά κατά το ίδιο αυτό έτος, μάλιστα, τον τριακοστό έτος, αφάνισαν επάνω στη δικαστική έδρα, μάλιστα, δολοφόνησαν τον αρχιδικαστή της χώρας.
- 2 Και οι άνθρωποι διχάστηκαν ο ένας εναντίον του άλλου, και χωρίστηκαν ο ένας από τον άλλον σε φυλές, καθένας ανάλογα με την οικογένειά του και τους συγγενείς και τους φίλους του. Και έτσι κατέστρεψαν την κυβέρνηση της χώρας.
- 3 Και κάθε φυλή όρισε έναν αρχηγό, δηλαδή έναν ηγέτη τους. Και έτσι έγιναν φυλές και ηγέτες φυλών.
- 4 Λοιπόν ιδού, δεν υπήρχε κανένας ανάμεσά τους παρά μόνο αν είχε μεγάλη οικογένεια και πολλούς συγγενείς και φίλους. Γι' αυτό οι φυλές τους έγιναν υπερβολικά μεγάλες.
- 5 Λοιπόν όλα αυτά έγιναν και δεν υπήρξαν έως τώρα πόλεμοι αναμεταξύ τους. Και όλη αυτή η ανομία είχε πέσει επάνω στον λαό επειδή ενέδωσαν στη δύναμη του Σατανά.
- 6 Και οι κανονισμοί της κυβέρνησης καταστράφηκαν, εξαιτίας της μυστικής συνωμοσίας των φίλων και συγγενών εκείνων που δολοφόνησαν τους προφήτες.
- 7 Και προκαλούσαν μεγάλη διχόνοια στη χώρα, τόσο ώστε το πιο δίκαιο τμήμα του λαού είχε σχεδόν όλο γίνει πονηρό. Μάλιστα, υπήρχαν μόνο λίγοι δίκαιοι άνθρωποι ανάμεσά τους.
- 8 Και έτσι, ούτε έξι χρόνια δεν είχαν περάσει από τότε που οι περισσότεροι άνθρωποι στράφηκαν από τη χρηστότητα τους, σαν το σκύλο στα εμέσματά του, ή σαν τη γουρούνα στο κύλισμα της στη λάσπη.
- 9 Λοιπόν αυτός η μυστική συνωμοσία ο οποίος έφερε τόσο μεγάλη ανομία στον λαό, συγκεντρώθηκαν και έβαλαν ως κεφαλή τους κάποιον που τον έλεγαν Ιακώβ.
- 10 Και τον ονόμασαν βασιλιά τους. Επομένως έγινε βασιλιάς σε αυτήν την άνομη συμμορία. Και αυτός ήταν ένας από τους κυριότερους που είχαν δώσει την ψήφο τους εναντίον των προφητών που κατέθεσαν μαρτυρία για τον Ιησού.

3 Nephi 7

Now behold, I will show unto you that they did not establish a king over the land; but in this same year, yea, the thirtieth year, they did destroy upon the judgment-seat, yea, did murder the chief judge of the land.

And the people were divided one against another; and they did separate one from another into tribes, every man according to his family and his kindred and friends; and thus they did destroy the government of the land.

And every tribe did appoint a chief or a leader over them; and thus they became tribes and leaders of tribes.

Now behold, there was no man among them save he had much family and many kindreds and friends; therefore their tribes became exceedingly great.

Now all this was done, and there were no wars as yet among them; and all this iniquity had come upon the people because they did yield themselves unto the power of Satan.

And the regulations of the government were destroyed, because of the secret combination of the friends and kindreds of those who murdered the prophets.

And they did cause a great contention in the land, inasmuch that the more righteous part of the people had nearly all become wicked; yea, there were but few righteous men among them.

And thus six years had not passed away since the more part of the people had turned from their righteousness, like the dog to his vomit, or like the sow to her wallowing in the mire.

Now this secret combination, which had brought so great iniquity upon the people, did gather themselves together, and did place at their head a man whom they did call Jacob;

And they did call him their king; therefore he became a king over this wicked band; and he was one of the chiefest who had given his voice against the prophets who testified of Jesus.

- 11 Και συνέβη ώστε αυτοί δεν ήταν τόσο δυνατοί σε αριθμό όσο οι φυλές του λαού, που ήταν ενωμένοι μαζί, μόνο που οι ηγέτες τους θέσπιζαν τους νόμους τους, καθένας ανάλογα με τη φυλή του. Παρ' όλα αυτά ήταν εχθροί. Παρ' όλο που δεν ήταν δίκαιος λαός, εντούτοις ήταν ενωμένοι στο μίσος τους για εκείνους που είχαν συνάψει διαθήκη να καταστρέψουν την κυβέρνηση.
- 12 Λοιπόν, ο Ιακώβ, βλέποντας ότι οι εχθροί τους ήταν πιο πολυάριθμοι από αυτούς, όντας αυτός ο βασιλιάς της συμμορίας, γι' αυτό πρόσταξε τους ανθρώπους του να ξεφύγουν στο πιο βόρειο τμήμα της χώρας, και εκεί να οικοδομήσουν για τον εαυτό τους ένα βασίλειο, μέχρι να προσχωρήσουν σε αυτούς αντιφρονούντες, (γιατί τους κολάκευε ότι επρόκειτο να υπάρξουν πολλοί αντιφρονούντες) και να γίνουν αρκετά ισχυροί για να πολεμήσουν με τις φυλές του λαού. Και έτσι έκαναν.
- 13 Και τόσο γρήγορη ήταν η πορεία τους, που δεν μπορούσε να ανασταλλεί μέχρι που έφθασαν μακριά από την πρόσβαση του λαού. Και έτσι τελείωσε το τριακοστό έτος. Και έτσι ήταν οι υποθέσεις του λαού του Νεφί.
- 14 Και συνέβη ώστε κατά το τριακοστό και πρώτο έτος ήταν χωρισμένοι σε φυλές, καθένας ανάλογα με την οικογένειά του, τους συγγενείς και φίλους. Παρά ταύτα ήλθαν σε συμφωνία να μην πάνε σε πόλεμο ο ένας εναντίον του άλλου, αλλά δεν ήταν ενωμένοι ως προς τους νόμους τους και το είδος της κυβέρνησής τους, διότι αυτοί είχαν καθιερωθεί σύμφωνα με τα μυαλά εκείνων που ήταν οι αρχηγοί τους και οι ηγέτες τους. Όμως θέσπισαν πολύ αυστηρούς νόμους ότι η μια φυλή δεν έπρεπε να παραβιάζει εναντίον της άλλης, τόσο που κατά κάποιο βαθμό είχαν ειρήνη στη χώρα. Όμως, η καρδιά τους είχε στραφεί μακριά από τον Κύριο τον Θεό τους, και λιθοβολούσαν τους προφήτες και τους έδιωχναν από ανάμεσά τους.
- 15 Και συνέβη ώστε ο Νεφί – που τον είχαν επισκεφθεί άγγελοι και επίσης η φωνή του Κυρίου, λοιπόν αφού είχε δει αγγέλους, και αφού ήταν αυτόπτης μάρτυρας και αφού του είχε δοθεί εξουσία ώστε να ξέρει σχετικά με τη διακονία του Χριστού, και αφού ήταν επίσης αυτόπτης μάρτυρας στη γρήγορη επιστροφή τους από τη χρηστότητα στην κακία τους και τα βδελύγματά τους.

And it came to pass that they were not so strong in number as the tribes of the people, who were united together save it were their leaders did establish their laws, every one according to his tribe; nevertheless they were enemies; notwithstanding they were not a righteous people, yet they were united in the hatred of those who had entered into a covenant to destroy the government.

Therefore, Jacob seeing that their enemies were more numerous than they, he being the king of the band, therefore he commanded his people that they should take their flight into the northernmost part of the land, and there build up unto themselves a kingdom, until they were joined by dissenters, (for he flattered them that there would be many dissenters) and they become sufficiently strong to contend with the tribes of the people; and they did so.

And so speedy was their march that it could not be impeded until they had gone forth out of the reach of the people. And thus ended the thirtieth year; and thus were the affairs of the people of Nephi.

And it came to pass in the thirty and first year that they were divided into tribes, every man according to his family, kindred and friends; nevertheless they had come to an agreement that they would not go to war one with another; but they were not united as to their laws, and their manner of government, for they were established according to the minds of those who were their chiefs and their leaders. But they did establish very strict laws that one tribe should not trespass against another, insomuch that in some degree they had peace in the land; nevertheless, their hearts were turned from the Lord their God, and they did stone the prophets and did cast them out from among them.

And it came to pass that Nephi—having been visited by angels and also the voice of the Lord, therefore having seen angels, and being eye-witness, and having had power given unto him that he might know concerning the ministry of Christ, and also being eye-witness to their quick return from righteousness unto their wickedness and abominations;

- 16 Λοιπόν, αφού θλιβόταν για τη σκληρότητα της καρδιάς τους και την τύφλωση του μυαλού τους – πήγε σε αυτούς τον ίδιο χρόνο, και άρχισε να καταθέτει τη μαρτυρία του, τολμηρά, για τη μετάνοια και την άφεση των αμαρτιών μέσω της πίστης στον Κύριο Ιησού Χριστό.
- 17 Και τους δίδαξε πολλά πράγματα, και δεν μπορούν να γραφούν όλα, και ένα μέρος τους δεν θα αρκούσε, γι' αυτό δεν γράφηκαν σε αυτό το βιβλίο. Και τελούσε διακονία ο Νεφί με δύναμη και με μεγάλη εξουσία.
- 18 Και συνέβη ώστε αυτοί θύμωσαν μαζί του, και μάλιστα επειδή αυτός είχε μεγαλύτερη δύναμη από αυτούς, γιατί δεν ήταν δυνατόν να μην πιστεύουν στα λόγια του, γιατί τόσο μεγάλη ήταν η πίστη του στον Κύριο Ιησού Χριστό, ώστε άγγελιοι τελούσαν διακονία προς αυτόν καθημερινά.
- 19 Και εξέβαλλε διαβόλους και ακάθαρτα πνεύματα στο όνομα του Ιησού, μέχρι και που ανάστησε τον αδελφό του από τους νεκρούς, αφού είχε λιθοβοληθεί και υποστεί θάνατο από τον λαό.
- 20 Και το είδαν οι άνθρωποι, και έδωσαν μαρτυρία γι' αυτό, και είχαν θυμώσει μαζί του εξαιτίας της δύναμής του. Και έκανε επίσης πολλά άλλα θαύματα, στα μάτια του λαού, στο όνομα του Ιησού.
- 21 Και συνέβη ώστε πέρασε το τριακοστό και πρώτο έτος και υπήρχαν μόνο λίγοι που μεταστράφηκαν στον Κύριο. Όμως όσοι μεταστράφηκαν, πράγματι έδειξαν στον λαό ότι τους είχαν επισκεφθεί η δύναμη και το Πνεύμα του Θεού, που βρισκόταν στον Ιησού Χριστό, στον οποίον πίστευαν.
- 22 Και όσοι τους είχε εκβάλει δαίμονες από μέσα τους, και θεραπεύθηκαν από τις ασθένειές τους και τις αδυναμίες τους, πράγματι φανέρωσαν στον λαό ότι το Πνεύμα του Θεού είχε ασκήσει επιρροή επάνω τους, και είχαν θεραπευθεί. Και έδειχναν επίσης σημεία και έκαναν μερικά θαύματα στον λαό.
- 23 Έτσι πέρασε και το τριακοστό και δεύτερο έτος. Και ο Νεφί διαλαλούσε προς τον λαό κατά την έναρξη του τριακοστού και τρίτου έτους, και κήρυττε σε αυτούς μετάνοια και άφεση αμαρτιών.

Therefore, being grieved for the hardness of their hearts and the blindness of their minds—went forth among them in that same year, and began to testify, boldly, repentance and remission of sins through faith on the Lord Jesus Christ.

And he did minister many things unto them; and all of them cannot be written, and a part of them would not suffice, therefore they are not written in this book. And Nephi did minister with power and with great authority.

And it came to pass that they were angry with him, even because he had greater power than they, for it were not possible that they could disbelieve his words, for so great was his faith on the Lord Jesus Christ that angels did minister unto him daily.

And in the name of Jesus did he cast out devils and unclean spirits; and even his brother did he raise from the dead, after he had been stoned and suffered death by the people.

And the people saw it, and did witness of it, and were angry with him because of his power; and he did also do many more miracles, in the sight of the people, in the name of Jesus.

And it came to pass that the thirty and first year did pass away, and there were but few who were converted unto the Lord; but as many as were converted did truly signify unto the people that they had been visited by the power and Spirit of God, which was in Jesus Christ, in whom they believed.

And as many as had devils cast out from them, and were healed of their sicknesses and their infirmities, did truly manifest unto the people that they had been wrought upon by the Spirit of God, and had been healed; and they did show forth signs also and did do some miracles among the people.

Thus passed away the thirty and second year also. And Nephi did cry unto the people in the commencement of the thirty and third year; and he did preach unto them repentance and remission of sins.

- 24 Τώρα, θα ήθελα να θυμηθείτε επίσης, ότι δεν υπήρχε κανένας που να τον είχαν φέρει σε μετάνοια που να μη βαπτίζόταν με νερό.
- 25 Λοιπόν, χειροτονούνταν από τον Νεφί, άνδρες σε αυτήν τη διακονία, ώστε όσοι έρχονταν προς αυτούς να βαπτισθούν με νερό, και τούτο ως μαρτυρία και βεβαίωση ενώπιον του Θεού, και προς τον λαό, ότι είχαν μετανοήσει και λάβει άφεση των αμαρτιών τους.
- 26 Και υπήρχαν πολλοί κατά την έναρξη του έτους αυτού που βαπτίσθηκαν προς μετάνοια. Και έτσι πέρασε το μεγαλύτερο μέρος του έτους.

Now I would have you to remember also, that there were none who were brought unto repentance who were not baptized with water.

Therefore, there were ordained of Nephi, men unto this ministry, that all such as should come unto them should be baptized with water, and this as a witness and a testimony before God, and unto the people, that they had repented and received a remission of their sins.

And there were many in the commencement of this year that were baptized unto repentance; and thus the more part of the year did pass away.

Νεφί Γ' 8

- 1 Και τώρα συνέβη ώστε σύμφωνα με το χρονικό μας, και γνωρίζουμε ότι το χρονικό μας είναι αληθινό, γιατί ιδού, ήταν δίκαιος άνθρωπος αυτός που τήρησε το χρονικό—αφού πράγματι έκανε πολλά θαύματα στο όνομα του Ιησού. Και δεν υπήρξε κανένας άνθρωπος που να μπορούσε να κάνει θαύμα στο όνομα του Ιησού παρά μόνο αν είχε καθαριστεί και στο παραμικρό από την ανομία του—
- 2 Και τώρα συνέβη ώστε, αν δεν έγινε λάθος από αυτόν τον άνθρωπο κατά το μέτρημα του χρόνου μας, το τριακοστό τρίτο έτος πέρασε.
- 3 Και ο λαός άρχισε να προσμένει με μεγάλη ζέση το σημείο που είχε δοθεί από τον προφήτη Σαμουήλ, τον Λαμανίτη, μάλιστα, για τον καιρό που θα γινόταν σκότος επί τρεις ημέρες επάνω στο πρόσωπο της χώρας.
- 4 Και άρχισαν να υπάρχουν μεγάλες αμφιβολίες και λογομαχίες ανάμεσα στον λαό, παρ' όλο που είχαν δοθεί τόσα πολλά σημεία.
- 5 Και συνέβη ώστε το τριακοστό τέταρτο έτος, κατά τον πρώτο μήνα, την τέταρτη μέρα του μηνός, σηκώθηκε μια μεγάλη καταιγίδα, μία τέτοια που ποτέ δεν ήξεραν να είχε ξαναγίνει σε όλη τη χώρα.
- 6 Και επίσης έγινε μια μεγάλη και φοβερή θύελλα, και έγιναν φοβερές βροντές, τόσο μεγάλες που σείσθηκε όλη η γη σαν να επρόκειτο να χωριστεί στα δύο.
- 7 Και υπήρχαν υπερβολικά έντονες αστραπές, τέτοιες που ποτέ δεν ήξεραν να είχαν ξαναγίνει σε όλη τη χώρα.
- 8 Και η πόλη της Ζαραχέμλα έπιασε φωτιά.
- 9 Και η πόλη του Μορόνι βυθίστηκε στα βάθη της θάλασσας, και οι κάτοικοί της πνίγηκαν.
- 10 Και η γη ανυψώθηκε επάνω από την πόλη του Μορονιχά, ώστε στη θέση της πόλης έγινε ένα μεγάλο βουνό.
- 11 Και έγινε μεγάλη και φοβερή καταστροφή στη χώρα προς τα νότια.

3 Nephi 8

And now it came to pass that according to our record, and we know our record to be true, for behold, it was a just man who did keep the record—for he truly did many miracles in the name of Jesus; and there was not any man who could do a miracle in the name of Jesus save he were cleansed every whit from his iniquity—

And now it came to pass, if there was no mistake made by this man in the reckoning of our time, the thirty and third year had passed away;

And the people began to look with great earnestness for the sign which had been given by the prophet Samuel, the Lamanite, yea, for the time that there should be darkness for the space of three days over the face of the land.

And there began to be great doubtings and disputations among the people, notwithstanding so many signs had been given.

And it came to pass in the thirty and fourth year, in the first month, on the fourth day of the month, there arose a great storm, such an one as never had been known in all the land.

And there was also a great and terrible tempest; and there was terrible thunder, insomuch that it did shake the whole earth as if it was about to divide asunder.

And there were exceedingly sharp lightnings, such as never had been known in all the land.

And the city of Zarahemla did take fire.

And the city of Moroni did sink into the depths of the sea, and the inhabitants thereof were drowned.

And the earth was carried up upon the city of Moronihah, that in the place of the city there became a great mountain.

And there was a great and terrible destruction in the land southward.

- 12 Ὅμως ἰδοῦ, μεγαλύτερη και φοβερότερη καταστροφή ἐγένε στη χώρα προς τον βορρά, διότι ἰδοῦ, ολόκληρο το πρόσωπο της χώρας ἄλλαξε, ἐξαιτίας της θύελλας και των ανεμοστρόβιλων, και των βροντῶν και των αστραπῶν, και του υπερβολικά μεγάλου σεισμοῦ σε ὅλη τη χώρα.
- 13 Και οι λεωφόροι κόπηκαν, και οι ἐπίπεδοι δρόμοι χάλασαν, και πολλά ομαλά μέρη ἐγέναν ἀνώμαλα.
- 14 Και πολλές μεγάλες και σημαντικές πόλεις βυθίστηκαν, και πολλές κήγαν, και πολλές σείσθησαν μέχρι που τα κτήριά τους ἔπεσαν στη γη, και οι κάτοικοί τους σκοτώθηκαν, και τα μέρη ἔμειναν ἔρημα.
- 15 Και ἦταν μερικές πόλεις που παρέμειναν. Ὅμως η ζημιὰ τους ἦταν υπερβολικά μεγάλη, και πολλοί ἦταν αυτοί που εἶχαν σκοτωθεῖ.
- 16 Και ἦταν μερικοί που παρασύρθηκαν ἀπό τον ανεμοστρόβιλο, και πού πήγαν, κανένας δεν ξέρει, παρά μόνο ξέρουν ὅτι παρασύρθηκαν μακριά.
- 17 Και ἔτσι το πρόσωπο ολόκληρης της χώρας παραμορφώθηκε ἀπό τις θύελλες, και τις βροντές, και τις αστραπές, και τον σεισμό της γης.
- 18 Και ἰδοῦ, οι βράχοι σχίστηκαν στα δύο. Κόπηκαν ἐπάνω στο πρόσωπο ολόκληρης της χώρας τόσο πολύ, που βρέθηκαν σε θραύσματα και σε σχίσματα και σε ραγίσματα, ἐπάνω σε ὅλο το πρόσωπο της χώρας.
- 19 Και συνέβη ὥστε ὅταν οι βροντές, και οι αστραπές, και η καταιγίδα και η θύελλα, και οι σεισμοί της γης ἔπαυσαν—διότι ἰδοῦ, διήρκεσαν για διάστημα περίπου τριῶν ὡρῶν, και εἰπώθηκε ἀπό μερικούς ὅτι ο χρόνος ἦταν μεγαλύτερος, παρά ταῦτα, ὅλα αὐτά τα μεγάλα και φοβερά πράγματα ἐγέναν περίπου σε διάστημα τριῶν ὡρῶν— και τότε ἰδοῦ, ἐγένε σκότος ἐπάνω στο πρόσωπο της χώρας.
- 20 Και συνέβη ὥστε ἔπεσε πυκνό σκότος ἐπάνω σε ὅλο το πρόσωπο της χώρας, τόσο πολύ που οι κάτοικοί της οι οποίοι δεν εἶχαν καταρρεύσει, μπορούσαν να αισθανθῶν ἀναθυμίαση σκότους.

But behold, there was a more great and terrible destruction in the land northward; for behold, the whole face of the land was changed, because of the tempest and the whirlwinds, and the thunderings and the lightnings, and the exceedingly great quaking of the whole earth;

And the highways were broken up, and the level roads were spoiled, and many smooth places became rough.

And many great and notable cities were sunk, and many were burned, and many were shaken till the buildings thereof had fallen to the earth, and the inhabitants thereof were slain, and the places were left desolate.

And there were some cities which remained; but the damage thereof was exceedingly great, and there were many in them who were slain.

And there were some who were carried away in the whirlwind; and whither they went no man knoweth, save they know that they were carried away.

And thus the face of the whole earth became deformed, because of the tempests, and the thunderings, and the lightnings, and the quaking of the earth.

And behold, the rocks were rent in twain; they were broken up upon the face of the whole earth, insomuch that they were found in broken fragments, and in seams and in cracks, upon all the face of the land.

And it came to pass that when the thunderings, and the lightnings, and the storm, and the tempest, and the quakings of the earth did cease—for behold, they did last for about the space of three hours; and it was said by some that the time was greater; nevertheless, all these great and terrible things were done in about the space of three hours—and then behold, there was darkness upon the face of the land.

And it came to pass that there was thick darkness upon all the face of the land, insomuch that the inhabitants thereof who had not fallen could feel the vapor of darkness;

- 21 Και δεν μπορούσε να υπάρξει καθόλου φως, εξαιτίας του σκότους, ούτε κεριά, ούτε δαυλοί. Ούτε μπορούσαν να ανάψουν φωτιά με το έξοχο και υπερβολικά στεγνό ξύλο τους, έτσι ώστε δεν μπορούσε να υπάρξει καθόλου φως.
- 22 Και δεν φάνηκε καθόλου φως, ούτε φωτιά, ούτε λάμψη, ούτε ο ήλιος, ούτε η σελήνη, ούτε τα αστέρια, επειδή ήταν τόσο μεγάλη η ομίχλη του σκότους που υπήρχε επάνω στο πρόσωπο της χώρας.
- 23 Και συνέβη ώστε αυτό διήρκεσε για διάστημα τριών ημερών, που δεν φάνηκε καθόλου φως. Και έγινε μεγάλος θρήνος και ουρλιαχτό και κλάμα ανάμεσα σε όλον τον λαό συνέχεια. Μάλιστα, μεγάλα ήταν τα βογγητά του λαού, εξαιτίας του σκότους και της μεγάλης καταστροφής που είχε πέσει επάνω τους.
- 24 Και σε ένα μέρος ακούστηκαν να αναφωνούν, λέγοντας: Αχ και να είχαμε μετανοήσει πριν από αυτήν τη μεγάλη και φοβερή ημέρα, και τότε οι αδελφοί μας θα είχαν σωθεί, και δεν θα είχαν καεί σε αυτήν τη μεγάλη πόλη Ζαραχέμλα.
- 25 Και σε ένα άλλο μέρος ακούστηκαν να αναφωνούν και να θρηνούν, λέγοντας: Αχ και να είχαμε μετανοήσει πριν από αυτήν τη μεγάλη και φοβερή ημέρα, και να μην είχαμε σκοτώσει και λιθοβολήσει τους προφήτες και να μην τους είχαμε εκδιώξει. Τότε οι μητέρες μας και οι όμορφες κόρες μας, και τα παιδιά μας θα είχαν σωθεί και δεν θα είχαν ταφεί κάτω από αυτήν τη μεγάλη πόλη Μορονιχά. Και έτσι μεγάλα και φοβερά ήταν τα ουρλιαχτά του λαού.

And there could be no light, because of the darkness, neither candles, neither torches; neither could there be fire kindled with their fine and exceedingly dry wood, so that there could not be any light at all;

And there was not any light seen, neither fire, nor glimmer, neither the sun, nor the moon, nor the stars, for so great were the mists of darkness which were upon the face of the land.

And it came to pass that it did last for the space of three days that there was no light seen; and there was great mourning and howling and weeping among all the people continually; yea, great were the groanings of the people, because of the darkness and the great destruction which had come upon them.

And in one place they were heard to cry, saying: O that we had repented before this great and terrible day, and then would our brethren have been spared, and they would not have been burned in that great city Zarahemla.

And in another place they were heard to cry and mourn, saying: O that we had repented before this great and terrible day, and had not killed and stoned the prophets, and cast them out; then would our mothers and our fair daughters, and our children have been spared, and not have been buried up in that great city Moronihah. And thus were the howlings of the people great and terrible.

Νεφί Γ' 9

- 1 Και συνέβη ώστε ακούστηκε μια φωνή σε όλους τους κατοίκους της γης, επάνω σε όλο το πρόσωπο αυτής της χώρας, που φώναζε:
- 2 Αλίμονο, αλίμονο, αλίμονο σε αυτόν τον λαό. Αλίμονο στους κατοίκους ολόκληρης της γης αν δεν μετανοήσουν, διότι ο διάβολος γελά, και οι άγγελοί του αγαλλιούν, εξαιτίας του φόνου των ωραίων υιών και θυγατέρων του λαού μου. Και είναι εξαιτίας της ανομίας και των βδελυγμάτων τους που έπεσαν!
- 3 Ιδού, αυτήν την σπουδαία πόλη Ζαραχέμλα την έχω κάψει με φωτιά, και τους κατοίκους της.
- 4 Και ιδού, αυτήν τη μεγάλη πόλη Μορόνι την έχω κάνει να βουλιάξει στα βάθη της θάλασσας, και οι κάτοικοί της να πνιγούν.
- 5 Και ιδού, αυτήν τη σπουδαία πόλη Μορονιχά την έχω σκεπάσει με χώμα, και τους κατοίκους της, για να κρύψω τις ανομίες τους και τα βδελύγματά τους από εμπρός από το πρόσωπό μου, ώστε το αίμα των προφητών και των αγίων να μην ανεβαίνει πια προς εμένα εναντίον τους.
- 6 Και ιδού, την πόλη Γιλγάλ έχω κάνει να βυθιστεί, και τους κατοίκους της να θάφτουν στα βάθη της γης.
- 7 Μάλιστα, και την πόλη του Ονιχά και τους κατοίκους της, και την πόλη του Μοκούμ και τους κατοίκους της, και την πόλη της Ιερουσαλήμ και τους κατοίκους της. Και έχω κάνει να ανεβούν στη θέση τους νερά, για να κρύψω την κακία και τα βδελύγματά τους από εμπρός από το πρόσωπό μου, ώστε το αίμα των προφητών και των αγίων να μην ανεβαίνει πια προς εμένα εναντίον τους.
- 8 Και ιδού, την πόλη του Γαδιάνδι και την πόλη του Γαδιόμνα και την πόλη του Ιακώβ, και την πόλη του Γιμγίμνο, όλες αυτές τις έχω κάνει να καταποντιστούν, και έχω κάνει λόφους και πεδιάδες στις θέσεις τους. Και τους κατοίκους τους έχω θάψει στα βάθη της γης, για να κρύψω την κακία τους και τα βδελύγματά τους από εμπρός από το πρόσωπό μου, ώστε το αίμα των προφητών και των αγίων να μην ανεβαίνει πια προς εμένα εναντίον τους.

3 Nephi 9

And it came to pass that there was a voice heard among all the inhabitants of the earth, upon all the face of this land, crying:

Wo, wo, wo unto this people; wo unto the inhabitants of the whole earth except they shall repent; for the devil laugheth, and his angels rejoice, because of the slain of the fair sons and daughters of my people; and it is because of their iniquity and abominations that they are fallen!

Behold, that great city Zarahemla have I burned with fire, and the inhabitants thereof.

And behold, that great city Moroni have I caused to be sunk in the depths of the sea, and the inhabitants thereof to be drowned.

And behold, that great city Moronihah have I covered with earth, and the inhabitants thereof, to hide their iniquities and their abominations from before my face, that the blood of the prophets and the saints shall not come any more unto me against them.

And behold, the city of Gilgal have I caused to be sunk, and the inhabitants thereof to be buried up in the depths of the earth;

Yea, and the city of Onihah and the inhabitants thereof, and the city of Mocum and the inhabitants thereof, and the city of Jerusalem and the inhabitants thereof; and waters have I caused to come up in the stead thereof, to hide their wickedness and abominations from before my face, that the blood of the prophets and the saints shall not come up any more unto me against them.

And behold, the city of Gadiandi, and the city of Gadiomnah, and the city of Jacob, and the city of Gimgimno, all these have I caused to be sunk, and made hills and valleys in the places thereof; and the inhabitants thereof have I buried up in the depths of the earth, to hide their wickedness and abominations from before my face, that the blood of the prophets and the saints should not come up any more unto me against them.

9 Και ιδού, αυτήν τη μεγάλη πόλη Ιακωβουγάθ, στην οποία κατοικούσε ο λαός του βασιλιά Ιακώβ, την έχω κάνει να καεί με φωτιά εξαιτίας των αμαρτιών και της κακίας τους που ήταν επάνω από όλες τις πονηρίες ολόκληρης της γης, εξαιτίας των μυστικών δολοφονιών και συνωμοσιών τους· διότι ήταν αυτοί που κατέστρεψαν την ειρήνη του λαού μου και την κυβέρνηση της χώρας. Γι' αυτό τους έκανα να καούν, για να τους εξολοθρεύσω από εμπρός του προσώπου μου, ώστε το αίμα των προφητών και των άγιων να μην ανεβαίνει πια προς εμένα εναντίον τους.

10 Και ιδού, την πόλη του Λάμαν και την πόλη του Ιώς και την πόλη του Γαδ και την πόλη του Κισκουμέν, τις έχω κάνει να καούν με φωτιά, και τους κατοίκους τους, λόγω της κακίας τους στο να εκδιώκουν τους προφήτες και να λιθοβολούν αυτούς που εγώ έστειλα για να διακηρύξουν σε αυτούς σχετικά με την ανομία τους και τα βδελύγματα τους.

11 Και επειδή τους εξεδίωξαν όλους, ώστε δεν υπήρχε κανένας δίκαιος ανάμεσά τους, έστειλα κάτω φωτιά και τους κατέστρεψα, ώστε η κακία τους και τα βδελύγματα τους να μπορέσουν να κρυφτούν από εμπρός από το πρόσωπό μου, ώστε το αίμα των προφητών και των αγίων, τους οποίους έστειλα σε αυτούς, να μην αναφωνεί προς έμένα από το έδαφος εναντίον τους.

12 Και πολλές μεγάλες καταστροφές έχω κάνει να πέσουν επάνω σε αυτήν τη χώρα και επάνω σε αυτόν τον λαό, εξαιτίας της κακίας τους και των βδελυγμάτων τους.

13 Ω, όλοι εσείς που σωθήκατε, επειδή ήσαστε πιο δίκαιοι από εκείνους, δεν θα επιστρέψετε σε μένα, και δεν θα μετανοήσετε για τις αμαρτίες σας και δεν θα μεταστραφείτε, για να σας θεραπεύσω;

14 Μάλιστα, αληθινά σας λέω, αν έλθετε προς εμένα θα έχετε ζωή αιώνια. Ιδού, ο βραχίονάς μου της ευσπλαχνίας απλώνεται προς εσάς, και όποιος έλθει, αυτόν θα τον δεχθώ, και μακάριοι είναι εκείνοι που έρχονται προς εμένα.

15 Ιδού, εγώ είμαι ο Ιησούς Χριστός, ο Υιός του Θεού. Εγώ δημιούργησα τους ουρανοίς και τη γη, και όλα όσα είναι μέσα σε αυτά. Ήμουν με τον Πατέρα από την αρχή. Εγώ είμαι στον Πατέρα και ο Πατέρας σε εμένα, και μέσω εμού ο Πατέρας έχει δοξάσει το όνομά Του.

And behold, that great city Jacobugath, which was inhabited by the people of king Jacob, have I caused to be burned with fire because of their sins and their wickedness, which was above all the wickedness of the whole earth, because of their secret murders and combinations; for it was they that did destroy the peace of my people and the government of the land; therefore I did cause them to be burned, to destroy them from before my face, that the blood of the prophets and the saints should not come up unto me any more against them.

And behold, the city of Laman, and the city of Josh, and the city of Gad, and the city of Kishkumen, have I caused to be burned with fire, and the inhabitants thereof, because of their wickedness in casting out the prophets, and stoning those whom I did send to declare unto them concerning their wickedness and their abominations.

And because they did cast them all out, that there were none righteous among them, I did send down fire and destroy them, that their wickedness and abominations might be hid from before my face, that the blood of the prophets and the saints whom I sent among them might not cry unto me from the ground against them.

And many great destructions have I caused to come upon this land, and upon this people, because of their wickedness and their abominations.

O all ye that are spared because ye were more righteous than they, will ye not now return unto me, and repent of your sins, and be converted, that I may heal you?

Yea, verily I say unto you, if ye will come unto me ye shall have eternal life. Behold, mine arm of mercy is extended towards you, and whosoever will come, him will I receive; and blessed are those who come unto me.

Behold, I am Jesus Christ the Son of God. I created the heavens and the earth, and all things that in them are. I was with the Father from the beginning. I am in the Father, and the Father in me; and in me hath the Father glorified his name.

- 16 Ἦλθα στους δικούς μου και οι δικοί μου δεν με δέχθηκαν. Και οι γραφές που αφορούν στον ερχομό μου εκπληρώθηκαν.
- 17 Και όσοι με έχουν δεχθεί, σε αυτούς έχω δώσει το να γίνουν υιοί του Θεού. Και το ίδιο εγώ θα δώσω σε όσους πιστέψουν στο όνομά μου, επειδή ιδού, από εμένα έρχεται η λύτρωση, και με εμένα εκπληρώνεται ο νόμος του Μωυσή.
- 18 Εγώ είμαι το φως και η ζωή του κόσμου. Εγώ είμαι το Ἄλφα και το Ωμέγα, η αρχή και το τέλος.
- 19 Και να μην προσφέρετε πλέον σε εμένα το χύσιμο του αίματος. Μάλιστα, οι θυσίες σας και τα ολοκαυτώματά σας να σταματήσουν, επειδή εγώ δεν θα δεχτώ καμία από τις θυσίες και τα ολοκαυτώματά σας.
- 20 Και να προσφέρετε για θυσία προς εμένα καρδιά συντετριμμένη και πνεύμα μεταμελημένο. Και όποιος έρχεται σε εμένα με καρδιά συντετριμμένη και πνεύμα μεταμελημένο, αυτόν θα τον βαπτίσω με φωτιά και με το Πνεύμα το Ἅγιο, ακριβώς όπως και οι Λαμανίτες, λόγω της πίστης τους σε εμένα τον καιρό της μεταστροφής τους, βαπτίσθηκαν με φωτιά και με το Ἅγιο Πνεύμα, και δεν το ήξεραν.
- 21 Ιδού, εγώ έχω έλθει στον κόσμο για να φέρω το λύτρωση στον κόσμο, για να σώσω τον κόσμο από την αμαρτία.
- 22 Επομένως, όποιος μετανοεί και έρχεται προς εμένα σαν μικρό παιδί, αυτόν θα δεχθώ, διότι από αυτούς είναι η βασιλεία του Θεού. Ιδού, γι' αυτούς έχω δώσει τη ζωή μου, και την έχω ξαναπάρει πάλι. Επομένως, μετανοήστε και ελάτε προς εμένα εσείς, τα πέρατα της γης, και σωθείτε.

I came unto my own, and my own received me not.
And the scriptures concerning my coming are fulfilled.

And as many as have received me, to them have I given to become the sons of God; and even so will I to as many as shall believe on my name, for behold, by me redemption cometh, and in me is the law of Moses fulfilled.

I am the light and the life of the world. I am Alpha and Omega, the beginning and the end.

And ye shall offer up unto me no more the shedding of blood; yea, your sacrifices and your burnt offerings shall be done away, for I will accept none of your sacrifices and your burnt offerings.

And ye shall offer for a sacrifice unto me a broken heart and a contrite spirit. And whoso cometh unto me with a broken heart and a contrite spirit, him will I baptize with fire and with the Holy Ghost, even as the Lamanites, because of their faith in me at the time of their conversion, were baptized with fire and with the Holy Ghost, and they knew it not.

Behold, I have come unto the world to bring redemption unto the world, to save the world from sin.

Therefore, whoso repenteth and cometh unto me as a little child, him will I receive, for of such is the kingdom of God. Behold, for such I have laid down my life, and have taken it up again; therefore repent, and come unto me ye ends of the earth, and be saved.

Νεφί Γ' 10

- 1 Και τώρα ιδού, συνέβη ώστε όλοι οι άνθρωποι της χώρας άκουσαν αυτά τα λόγια, και έδωσαν μαρτυρία γι' αυτό. Και ύστερα από αυτά τα λόγια έγινε σιγή στη χώρα για διάστημα πολλών ωρών.
- 2 Γιατί τόσο μεγάλη ήταν η κατάπληξη του λαού, ώστε έπαψαν να θρηνούν και να ουρλιάζουν για την απώλεια των συγγενών τους, αυτών που είχαν σκοτωθεί. Επομένως, έγινε σιγή σε όλη τη χώρα για διάστημα πολλών ωρών.
- 3 Και συνέβη ώστε ήλθε πάλι μια φωνή προς τον λαό, και όλοι οι άνθρωποι την άκουσαν και έδιναν μαρτυρία γι' αυτό, λέγοντας:
- 4 Αχ, εσείς λαέ αυτών των μεγάλων πόλεων που έχουν πέσει, που είστε απόγονοι του Ιακώβ, μάλιστα, που είστε του οίκου του Ισραήλ, πόσο συχνά σας έχω συγκεντρώσει όπως η όρνιθα συγκεντρώνει τα κλωσσόπουλά της κάτω από τις φτερούγες της, και σας έχω θρέψει.
- 5 Και πάλι, πόσο συχνά θα σας είχα συγκεντρώσει όπως η όρνιθα συγκεντρώνει τα κλωσσόπουλά της κάτω από τις φτερούγες της, μάλιστα, αχ εσείς, λαέ του οίκου του Ισραήλ, που έχετε πέσει. Μάλιστα, ω εσείς, λαέ του οίκου του Ισραήλ, εσείς που κατοικείτε στην Ιερουσαλήμ, όπως εσείς που έχετε πέσει. Μάλιστα, πόσο συχνά θα σας είχα συγκεντρώσει όπως η όρνιθα συγκεντρώνει τα κλωσσόπουλά της, και εσείς δεν θελήσατε.
- 6 Αχ, εσείς οίκε του Ισραήλ, που σας έχω αφήσει να ζήσετε, πόσο συχνά θα σας συγκεντρώσω όπως η όρνιθα συγκεντρώνει τα κλωσσόπουλά της κάτω από τις φτερούγες της, αν μετανοήσετε και επιστρέψετε σε εμένα με πλήρη πρόθεση καρδιάς.
- 7 Όμως αν όχι, ω οίκε του Ισραήλ, οι τόποι της διαμονής σας θα ερημωθούν μέχρι τον καιρό της εκπλήρωσης της διαθήκης προς τους πατέρες σας.
- 8 Και τώρα συνέβη ώστε αφού άκουσαν αυτά τα λόγια οι άνθρωποι, ιδού, άρχισαν να κλαίνε και να ορούνται πάλι εξαιτίας του χαμού των συγγενών και φίλων τους.

3 Nephi 10

And now behold, it came to pass that all the people of the land did hear these sayings, and did witness of it. And after these sayings there was silence in the land for the space of many hours;

For so great was the astonishment of the people that they did cease lamenting and howling for the loss of their kindred which had been slain; therefore there was silence in all the land for the space of many hours.

And it came to pass that there came a voice again unto the people, and all the people did hear, and did witness of it, saying:

O ye people of these great cities which have fallen, who are descendants of Jacob, yea, who are of the house of Israel, how oft have I gathered you as a hen gathereth her chickens under her wings, and have nourished you.

And again, how oft would I have gathered you as a hen gathereth her chickens under her wings, yea, O ye people of the house of Israel, who have fallen; yea, O ye people of the house of Israel, ye that dwell at Jerusalem, as ye that have fallen; yea, how oft would I have gathered you as a hen gathereth her chickens, and ye would not.

O ye house of Israel whom I have spared, how oft will I gather you as a hen gathereth her chickens under her wings, if ye will repent and return unto me with full purpose of heart.

But if not, O house of Israel, the places of your dwellings shall become desolate until the time of the fulfilling of the covenant to your fathers.

And now it came to pass that after the people had heard these words, behold, they began to weep and howl again because of the loss of their kindred and friends.

9 Και συνέβη ώστε πέρασαν έτσι οι τρεις ημέρες. Και ήταν κατά το πρωί, και το σκότος σκορπίστηκε από το πρόσωπο της χώρας, και η γη έπαψε να τρέμει, και τα βράχια έπαψαν να σχίζονται, και τα απαίσια μουγκρητά έπαψαν, και όλοι οι ταραχώδεις θόρυβοι πέρασαν.

10 Και η γη συγκολλήθηκε ξανά, ώστε στάθηκε. Και το πένθος, και το κλάμα και οι θρήνοι του λαού που αφέθηκαν ζωντανόι σταμάτησαν. Και το πένθος τους μετατράπηκε σε χαρά, και τα μοιρολόγια τους σε δοξολογίες και ευχαριστίες προς τον Κύριο Ιησού Χριστό, τον Λυτρωτή τους.

11 Και μέχρι στιγμής εκπληρώθηκαν οι γραφές που είχαν ειπωθεί από τους προφήτες.

12 Και ήταν το πιο δίκαιο τμήμα του λαού που είχαν σωθεί, και ήταν αυτοί που δέχθηκαν τους προφήτες και δεν τους λιθοβόλησαν. Και ήταν αυτοί που δεν είχαν χύσει το αίμα των αγίων, που είχαν αφεθεί να ζήσουν –

13 Και είχαν αφεθεί να ζήσουν και δεν βυθίστηκαν ούτε θάφτηκαν μέσα στη γη, και δεν πνίγηκαν στα βάθη της θάλασσας, και δεν κάηκαν από φωτιά, ούτε πλακώθηκαν ούτε συνθλίφτηκαν μέχρι θανάτου, και δεν παρασύρθηκαν μέσα στον ανεμοστρόβιλο, ούτε κατανικήθηκαν από τις αναθυμιάσεις του καπνού και του σκότους.

14 Και τώρα, όποιος διαβάξει, ας καταλάβει. Όποιος έχει τις γραφές, ας τις ερευνήσει, και ας κοιτάξει και ας δει αν όλοι αυτοί οι θάνατοι και οι καταστροφές από φωτιά και από καπνό και από θύελλες και από ανεμοστρόβιλους και από το άνοιγμα της γης για να τους δεχθεί, και όλα αυτά τα πράγματα αν δεν είναι προς εκπλήρωση των προφητειών πολλών από τους αγίους προφήτες.

15 Ιδού, εγώ σας λέω, μάλιστα, πολλοί έχουν καταθέσει μαρτυρία για όλα αυτά κατά τον ερχομό του Χριστού, και θανατώθηκαν επειδή κατέθεσαν μαρτυρία για όλα αυτά.

16 Μάλιστα, ο προφήτης Ζένος κατέθεσε μαρτυρία για όλα αυτά, και ο Ζενόκ επίσης μίλησε για όλα αυτά, επειδή κατέθεσαν μαρτυρία ειδικά για μας, που είμαστε το υπόλειμμα των απογόνων τους.

And it came to pass that thus did the three days pass away. And it was in the morning, and the darkness dispersed from off the face of the land, and the earth did cease to tremble, and the rocks did cease to rend, and the dreadful groanings did cease, and all the tumultuous noises did pass away.

And the earth did cleave together again, that it stood; and the mourning, and the weeping, and the wailing of the people who were spared alive did cease; and their mourning was turned into joy, and their lamentations into the praise and thanksgiving unto the Lord Jesus Christ, their Redeemer.

And thus far were the scriptures fulfilled which had been spoken by the prophets.

And it was the more righteous part of the people who were saved, and it was they who received the prophets and stoned them not; and it was they who had not shed the blood of the saints, who were spared—

And they were spared and were not sunk and buried up in the earth; and they were not drowned in the depths of the sea; and they were not burned by fire, neither were they fallen upon and crushed to death; and they were not carried away in the whirlwind; neither were they overpowered by the vapor of smoke and of darkness.

And now, whoso readeth, let him understand; he that hath the scriptures, let him search them, and see and behold if all these deaths and destructions by fire, and by smoke, and by tempests, and by whirlwinds, and by the opening of the earth to receive them, and all these things are not unto the fulfilling of the prophecies of many of the holy prophets.

Behold, I say unto you, Yea, many have testified of these things at the coming of Christ, and were slain because they testified of these things.

Yea, the prophet Zenos did testify of these things, and also Zenock spake concerning these things, because they testified particularly concerning us, who are the remnant of their seed.

17 Ιδού, ο πατέρας μας ο Ιακώβ επίσης κατέθεσε μαρτυρία σχετικά με ένα υπόλειμμα των απογόνων του Ιωσήφ. Και ιδού, δεν είμαστε εμείς υπόλοιπο των απογόνων του Ιωσήφ; Και αυτά τα οποία καταθέτουν μαρτυρία για μας, δεν έχουν γραφεί επάνω στις πλάκες από ορείχαλκο που ο πατέρας μας Λεχί τις έφερε από την Ιερουσαλήμ;

18 Και συνέβη ώστε κατά το τέλος του τριακοστού και τέταρτου έτους, ιδού, θα σας δείξω ότι ο λαός του Νεφί που αφέθηκαν να ζήσουν, και εκείνοι επίσης που άλλοτε λέγονταν Λαμανίτες, που είχαν αφεθεί να ζήσουν, είχαν πολλές χάρες που τους έγιναν, και υπέροχες ευλογίες που εκχύθηκαν επάνω στα κεφάλια τους, τόσο που σύντομα μετά την ανάληψη του Χριστού στους ουρανούς πράγματι φανερώθηκε σε αυτούς –

19 Δείχνοντάς τους το σώμα Του, και τελώντας διακονία προς αυτούς. Και αφήγηση της διακονίας Του θα δοθεί στο μέλλον. Οπότε, προς το παρόν, δίνω τέλος στα λεγόμενά μου.

Behold, our father Jacob also testified concerning a remnant of the seed of Joseph. And behold, are not we a remnant of the seed of Joseph? And these things which testify of us, are they not written upon the plates of brass which our father Lehi brought out of Jerusalem?

And it came to pass that in the ending of the thirty and fourth year, behold, I will show unto you that the people of Nephi who were spared, and also those who had been called Lamanites, who had been spared, did have great favors shown unto them, and great blessings poured out upon their heads, insomuch that soon after the ascension of Christ into heaven he did truly manifest himself unto them—

Showing his body unto them, and ministering unto them; and an account of his ministry shall be given hereafter. Therefore for this time I make an end of my sayings.

Ο Ιησούς Χριστός εμφανίσθηκε στον λαό του Νεφί, καθώς το πλήθος ήταν μαζί συγκεντρωμένο στη χώρα Αφθονία, και τους δίδαξε, και με αυτόν τον τρόπο εμφανίσθηκε σε αυτούς.

Νεφί Γ' 11

- 1 Και τώρα συνέβη ώστε ένα μεγάλο πλήθος ήταν μαζί συγκεντρωμένο, από τον λαό του Νεφί, γύρω τριγύρω από τον ναό που ήταν στη χώρα Αφθονία. Και απορούσαν και θαύμαζαν ο ένας με τον άλλον, και έδειχναν ο ένας στον άλλον τη μεγάλη και θαυμαστή αλλαγή που είχε λάβει χώρα.
- 2 Και επίσης συζητούσαν για τον Ιησού Χριστό, για τον οποίο είχε δοθεί το σημείο σχετικά με τον θάνατό του.
- 3 Και συνέβη ώστε ενώ συζητούσαν έτσι ο ένας με τον άλλον, άκουσαν μια φωνή σαν να ερχόταν από τους ουρανοί. Και έριξαν τα μάτια τους γύρω τριγύρω, διότι δεν κατάλαβαν τη φωνή που άκουσαν. Και δεν ήταν σκληρή φωνή, ούτε ήταν δυνατή φωνή. Και όμως, και παρ' όλο που ήταν απαλή φωνή, αυτοί που την άκουσαν τους διαπέρασε ως την καρδιά, τόσο πολύ που δεν υπήρχε τμήμα της υπόστασής τους που να μην το έκανε να σείεται. Μάλιστα, τους διαπέρασε ως την ίδια την ψυχή, και έκανε τις καρδιές τους να καίγονται.
- 4 Και συνέβη ώστε πάλι άκουσαν τη φωνή, και δεν την κατάλαβαν.
- 5 Και πάλι την τρίτη φορά άκουσαν τη φωνή, και άνοιξαν τα αφτιά τους για να την ακούσουν. Και τα μάτια τους ήταν προς τον ήχο αυτής. Και κοιτούσαν σταθερά προς τους ουρανοί, από όπου ερχόταν ο ήχος.
- 6 Και ιδού, την τρίτη φορά κατάλαβαν τη φωνή που άκουσαν. Και τους είπε:
- 7 Ιδού, ο Υιός μου ο Αγαπητός στον οποίο ευαρεστούμαι, διά του οποίου έχω δοξάσει το όνομά μου — Αυτόν να ακούτε.

Jesus Christ did show himself unto the people of Nephi, as the multitude were gathered together in the land Bountiful, and did minister unto them; and on this wise did he show himself unto them.

3 Nephi 11

And now it came to pass that there were a great multitude gathered together, of the people of Nephi, round about the temple which was in the land Bountiful; and they were marveling and wondering one with another, and were showing one to another the great and marvelous change which had taken place.

And they were also conversing about this Jesus Christ, of whom the sign had been given concerning his death.

And it came to pass that while they were thus conversing one with another, they heard a voice as if it came out of heaven; and they cast their eyes round about, for they understood not the voice which they heard; and it was not a harsh voice, neither was it a loud voice; nevertheless, and notwithstanding it being a small voice it did pierce them that did hear to the center, insomuch that there was no part of their frame that it did not cause to quake; yea, it did pierce them to the very soul, and did cause their hearts to burn.

And it came to pass that again they heard the voice, and they understood it not.

And again the third time they did hear the voice, and did open their ears to hear it; and their eyes were towards the sound thereof; and they did look steadfastly towards heaven, from whence the sound came.

And behold, the third time they did understand the voice which they heard; and it said unto them:

Behold my Beloved Son, in whom I am well pleased, in whom I have glorified my name—hear ye him.

- 8 Και συνέβη ὥστε καθὼς κατάλαβαν, σήκωσαν τα μάτια τους πρὸς τοὺς οὐρανοὺς. Καὶ ἰδοῦ, εἶδαν ἕναν Ἄνθρωπον νὰ κατεβαίνει ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς. Καὶ ἦταν ντυμένος με λευκὸ μανδύα. Καὶ κατέβηκε καὶ στάθηκε ἀνάμεσά τους. Καὶ τὰ μάτια ὅλου τοῦ πλήθους εἶχαν στραφεῖ πρὸς αὐτόν, καὶ δὲν τολμοῦσαν νὰ ανοίξουν τὸ στόμα τους, οὔτε καν ὁ ἕνας πρὸς τὸν ἄλλον, καὶ δὲν ἔξεραν τι σήμαινε αὐτό, γιὰτὶ νόμιζαν ὅτι ἦταν ἄγγελος ποὺ τοὺς εἶχε παρουσιαστεί.
- 9 Καὶ συνέβη ὥστε ἐκεῖνος ἀπλωσε εμπρὸς τὸ χέρι του καὶ μίλησε πρὸς τὸν λαό, λέγοντας:
- 10 Ἰδοῦ, εἶμαι ὁ Ἰησοῦς Χριστός, γιὰ τὸν ὁποῖο οἱ προφῆτες κατέθεσαν μαρτυρία ὅτι θὰ ἔλθει στὸν κόσμον.
- 11 Καὶ ἰδοῦ, εἶμαι τὸ φῶς καὶ ἡ ζωὴ τοῦ κόσμου. Καὶ ἔχω πῖει ἀπὸ τὸ πικρὸ ποτήρι ποὺ ὁ Πατέρας μου ἔχει δώσει, καὶ ἔχω δοξάσει τὸν Πατέρα παίρνοντας ἐπάνω μου τὶς ἀμαρτίες τοῦ κόσμου, πράγμα κατὰ τὸ ὁποῖο ἔχω υποταχθεῖ στὸ θέλημα τοῦ Πατέρα γιὰ τὰ πάντα ἀπὸ τὴν ἀρχή.
- 12 Καὶ συνέβη ὥστε ὅταν ὁ Ἰησοῦς εἶπε αὐτὰ τὰ λόγια, ολόκληρο τὸ πλήθος ἔπεσε στὴ γῆ, γιὰτὶ θυμήθηκαν ὅτι εἶχε προφητεῦτεῖ πρὸς αὐτούς ὅτι ὁ Χριστός θὰ ἐμφανιζόταν σὲ αὐτούς μετὰ τὴν ἀνάληψή Του πρὸς τοὺς οὐρανοὺς.
- 13 Καὶ συνέβη ὥστε ὁ Κύριος τοὺς μίλησε, λέγοντας:
- 14 Σηκωθείτε καὶ ἐλάτε πρὸς ἐμένα, γιὰ νὰ βάλετε τὰ χέρια σας στὸ πλευρό μου, καὶ ἐπίσης γιὰ νὰ ψηλαφήσετε τὰ ἀποτυπώματα τῶν καρφίων στὰ χέρια μου καὶ στὰ πόδια μου, γιὰ νὰ ξέρετε ὅτι εἶμαι ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ὁ Θεὸς ὅλης τῆς γῆς, καὶ θανατώθηκα γιὰ τὶς ἀμαρτίες τοῦ κόσμου.
- 15 Καὶ συνέβη ὥστε τὸ πλήθος προχώρησε, καὶ ἔβαλαν τὰ χέρια τους στὸ πλευρό του, καὶ ψηλάφησαν τὰ ἀποτυπώματα τῶν καρφίων στὰ χέρια καὶ στὰ πόδια του. Καὶ αὐτὸ τὸ ἔκαναν προχωρώντας ἕνας πρὸς ἕνα μέχρι ποὺ ὅλοι εἶχαν προχωρήσει, καὶ εἶδαν με τὰ μάτια τους καὶ ψηλάφησαν με τὰ χέρια τους, καὶ ἔξεραν με βεβαιότητα καὶ ἔδωσαν μαρτυρία ὅτι ἦταν ἐκεῖνος, γιὰ τὸν ὁποῖο εἶχε γραφεῖ ἀπὸ τοὺς προφῆτες ὅτι θὰ ἐρχόταν.
- 16 Ἀφοῦ λοιπὸν εἶχαν ὅλοι προχωρήσει καὶ εἶχαν μόνον τοὺς ὑπάρξει αὐτόπτες μάρτυρες, φώναξαν ὅλοι μαζί, λέγοντας:

And it came to pass, as they understood they cast their eyes up again towards heaven; and behold, they saw a Man descending out of heaven; and he was clothed in a white robe; and he came down and stood in the midst of them; and the eyes of the whole multitude were turned upon him, and they durst not open their mouths, even one to another, and wist not what it meant, for they thought it was an angel that had appeared unto them.

And it came to pass that he stretched forth his hand and spake unto the people, saying:

Behold, I am Jesus Christ, whom the prophets testified shall come into the world.

And behold, I am the light and the life of the world; and I have drunk out of that bitter cup which the Father hath given me, and have glorified the Father in taking upon me the sins of the world, in the which I have suffered the will of the Father in all things from the beginning.

And it came to pass that when Jesus had spoken these words the whole multitude fell to the earth; for they remembered that it had been prophesied among them that Christ should show himself unto them after his ascension into heaven.

And it came to pass that the Lord spake unto them saying:

Arise and come forth unto me, that ye may thrust your hands into my side, and also that ye may feel the prints of the nails in my hands and in my feet, that ye may know that I am the God of Israel, and the God of the whole earth, and have been slain for the sins of the world.

And it came to pass that the multitude went forth, and thrust their hands into his side, and did feel the prints of the nails in his hands and in his feet; and this they did do, going forth one by one until they had all gone forth, and did see with their eyes and did feel with their hands, and did know of a surety and did bear record, that it was he, of whom it was written by the prophets, that should come.

And when they had all gone forth and had witnessed for themselves, they did cry out with one accord, saying:

17 Ωσαννά! Ευλογημένο ας είναι το όνομα του Ὑψιστου Θεοῦ! Και έπεσαν κάτω στα πόδια του Ιησού, και Τον προσκύνησαν.

18 Και συνέβη ώστε εκείνος μίλησε στον Νεφί (γιατί ο Νεφί ήταν ανάμεσα στο πλήθος) και τον πρόσταξε να βγει εμπρός.

19 Σηκώθηκε λοιπόν ο Νεφί και βγήκε εμπρός και προσκύνησε τον Κύριο και φίλησε τα πόδια του.

20 Και ο Κύριος τον πρόσταξε να σηκωθεί. Και σηκώθηκε και στάθηκε εμπρός Του.

21 Και ο Κύριος του είπε: Σου δίνω εξουσία να βαπτίσεις αυτόν τον λαό όταν αναληφθώ στους ουρανοῦς.

22 Και ο Κύριος επίσης κάλεσε άλλους, και τους είπε ομοίως. Και τους έδωσε εξουσία να βαπτίζουν. Και τους είπε: Με αυτόν τον τρόπο θα βαπτίζετε, και δεν θα υπάρχουν διχογνωμίες ανάμεσά σας.

23 Αληθινά σας λέω, ότι όποιος μετανοεί για τις αμαρτίες του μέσω των λόγων του, και επιθυμεί να βαπτισθεί στο όνομά μου, με αυτόν τον τρόπο θα τους βαπτίζετε – Ιδού, να κατεβαίνετε και να στέκεστε μέσα στο νερό, και στο όνομά μου να τους βαπτίζετε.

24 Και τώρα ιδού, αυτά είναι τα λόγια τα οποία θα λέτε, καλώντας τους με το όνομά τους, λέγοντας:

25 Έχοντας εξουσία που μου δόθηκε από τον Ιησού Χριστό, σε βαπτίζω στο όνομα του Πατέρα, και του Υιού, και του Αγίου Πνεύματος. Αμήν.

26 Και τότε θα τους βυθίζετε στο νερό, και πάλι θα αναδύονται από το νερό.

27 Και με αυτόν τον τρόπο θα βαπτίζετε στο όνομά μου. Γιατί ιδού, αληθινά σας λέω ότι ο Πατέρας, και ο Υιός, και το Άγιο Πνεύμα είναι ένα. Και εγώ είμαι στον Πατέρα, και ο Πατέρας σε εμένα, και ο Πατέρας και εγώ είμαστε ένα.

28 Και όπως σας έχω προστάξει, έτσι θα βαπτίζετε. Και δεν θα υπάρχουν διχογνωμίες ανάμεσά σας, όπως υπήρχαν έως τώρα. Ούτε θα υπάρχουν διχογνωμίες ανάμεσά σας σχετικά με τα σημεία της διδαχής μου, όπως υπήρχαν έως τώρα.

Hosanna! Blessed be the name of the Most High God! And they did fall down at the feet of Jesus, and did worship him.

And it came to pass that he spake unto Nephi (for Nephi was among the multitude) and he commanded him that he should come forth.

And Nephi arose and went forth, and bowed himself before the Lord and did kiss his feet.

And the Lord commanded him that he should arise. And he arose and stood before him.

And the Lord said unto him: I give unto you power that ye shall baptize this people when I am again ascended into heaven.

And again the Lord called others, and said unto them likewise; and he gave unto them power to baptize. And he said unto them: On this wise shall ye baptize; and there shall be no disputations among you.

Verily I say unto you, that whoso repenteth of his sins through your words, and desireth to be baptized in my name, on this wise shall ye baptize them—Behold, ye shall go down and stand in the water, and in my name shall ye baptize them.

And now behold, these are the words which ye shall say, calling them by name, saying:

Having authority given me of Jesus Christ, I baptize you in the name of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost. Amen.

And then shall ye immerse them in the water, and come forth again out of the water.

And after this manner shall ye baptize in my name; for behold, verily I say unto you, that the Father, and the Son, and the Holy Ghost are one; and I am in the Father, and the Father in me, and the Father and I are one.

And according as I have commanded you thus shall ye baptize. And there shall be no disputations among you, as there have hitherto been; neither shall there be disputations among you concerning the points of my doctrine, as there have hitherto been.

- 29 Πατί αληθινά, αληθινά σας λέω, αυτός που έχει το πνεύμα της διχόνοιας δεν είναι από εμένα, αλλά είναι του διαβόλου, ο οποίος είναι ο πατέρας της φιλονικίας, και κεντρίζει τις καρδιές των ανθρώπων για να φιλονικούν με θυμό ο ένας με τον άλλον.
- 30 Ιδού, αυτή δεν είναι η διδαχή μου, να κεντρίζω τις καρδιές των ανθρώπων με θυμό, τον έναν εναντίον του άλλου. Όμως αυτή είναι η διδαχή μου, ότι όλα αυτά θα πρέπει να τερματιστούν.
- 31 Ιδού, αληθινά, αληθινά σας λέω, θα σας κηρύξω τη διδαχή μου.
- 32 Και αυτή είναι η διδαχή μου, και είναι η διδαχή που ο Πατέρας μου έχει δώσει. Και δίνω μαρτυρία για τον Πατέρα, και ο Πατέρας δίνει μαρτυρία για εμένα, και το Άγιο Πνεύμα δίνει μαρτυρία για τον Πατέρα και για εμένα, και εγώ δίνω μαρτυρία ότι ο Πατέρας προστάζει όλους τους ανθρώπους, παντού, να μετανοήσουν και να πιστέψουν σε εμένα.
- 33 Και όποιος πιστέψει σε εμένα, και βαπτισθεί, αυτός θα σωθεί. Και αυτοί είναι εκείνοι που θα κληρονομήσουν τη βασιλεία του Θεού.
- 34 Και όποιος δεν πιστεύει σε εμένα, και δεν βαπτισθεί, θα είναι καταδικασμένος.
- 35 Αληθινά, αληθινά, σας λέω, ότι αυτή είναι η διδαχή μου, και δίνω μαρτυρία γι' αυτό από τον Πατέρα. Και όποιος πιστεύει σε εμένα, πιστεύει επίσης στον Πατέρα. Και σε αυτόν θα δώσει μαρτυρία ο Πατέρας για εμένα, επειδή θα τον επισκεφθεί με φωτιά και με το Άγιο Πνεύμα.
- 36 Και έτσι ο Πατέρας θα δώσει μαρτυρία για εμένα, και το Άγιο Πνεύμα θα δώσει μαρτυρία προς εκείνον για τον Πατέρα και εμένα, γιατί ο Πατέρας, και εγώ, και το Άγιο Πνεύμα είμαστε ένα.
- 37 Και πάλι σας λέω, πρέπει να μετανοήσετε, και να γίνετε σαν μικρό παιδί, και να βαπτισθείτε στο όνομά μου, ειδάλως με κανέναν τρόπο δεν μπορείτε να τα λάβετε αυτά.
- 38 Και πάλι σας λέω, πρέπει να μετανοήσετε, και να βαπτισθείτε στο όνομά μου, και να γίνετε σαν το μικρό παιδί, ειδάλως δεν μπορείτε με κανέναν τρόπο να κληρονομήσετε τη βασιλεία του Θεού.

For verily, verily I say unto you, he that hath the spirit of contention is not of me, but is of the devil, who is the father of contention, and he stirreth up the hearts of men to contend with anger, one with another.

Behold, this is not my doctrine, to stir up the hearts of men with anger, one against another; but this is my doctrine, that such things should be done away.

Behold, verily, verily, I say unto you, I will declare unto you my doctrine.

And this is my doctrine, and it is the doctrine which the Father hath given unto me; and I bear record of the Father, and the Father beareth record of me, and the Holy Ghost beareth record of the Father and me; and I bear record that the Father commandeth all men, everywhere, to repent and believe in me.

And whoso believeth in me, and is baptized, the same shall be saved; and they are they who shall inherit the kingdom of God.

And whoso believeth not in me, and is not baptized, shall be damned.

Verily, verily, I say unto you, that this is my doctrine, and I bear record of it from the Father; and whoso believeth in me believeth in the Father also; and unto him will the Father bear record of me, for he will visit him with fire and with the Holy Ghost.

And thus will the Father bear record of me, and the Holy Ghost will bear record unto him of the Father and me; for the Father, and I, and the Holy Ghost are one.

And again I say unto you, ye must repent, and become as a little child, and be baptized in my name, or ye can in nowise receive these things.

And again I say unto you, ye must repent, and be baptized in my name, and become as a little child, or ye can in nowise inherit the kingdom of God.

39 Αληθινά, αληθινά, σας λέω ότι αυτή είναι η διδαχή μου, και όποιος οικοδομεί επάνω σε αυτό οικοδομεί επάνω στον βράχο μου, και οι πύλες της κόλασης δεν θα υπερσχύσουν εναντίον τους.

40 Και όποιος κηρύξει περισσότερο ή λιγότερο από αυτό, και το καθιερώσει ως διδαχή μου, αυτό προέρχεται από τον πονηρό, και δεν έχει οικοδομηθεί επάνω στον βράχο μου, αλλά αυτός οικοδομεί επάνω σε αμμώδες θεμέλιο, και οι πύλες της κόλασης στέκουν ανοικτές για να υποδεχθούν κάτι τέτοιους, όταν έλθουν οι πλημμύρες και κτυπήσουν οι άνεμοι επάνω τους.

41 Επομένως, πηγαίνετε προς αυτόν τον λαό, και κηρύξτε τα λόγια που σας έχω πει προς τα πέρατα της γης.

Verily, verily, I say unto you, that this is my doctrine, and whoso buildeth upon this buildeth upon my rock, and the gates of hell shall not prevail against them.

And whoso shall declare more or less than this, and establish it for my doctrine, the same cometh of evil, and is not built upon my rock; but he buildeth upon a sandy foundation, and the gates of hell stand open to receive such when the floods come and the winds beat upon them.

Therefore, go forth unto this people, and declare the words which I have spoken, unto the ends of the earth.

Νεφί Γ' 12

- 1 Και συνέβη ὥστε ὅταν ὁ Ἰησοῦς εἶπε τα λόγια αὐτὰ στον Νεφί, καὶ σε ἐκείνους που εἶχαν κληθεῖ, (τώρα ὁ ἀριθμὸς ἐκείνων που εἶχαν κληθεῖ, καὶ ἔλαβαν δύναμη καὶ ἐξουσία νὰ βαπτίζουν, ἦταν δώδεκα) καὶ ἰδοῦ, ἀπλωσε ἐμπρὸς τὸ χέρι του πρὸς τὸ πλῆθος, καὶ φώναξε πρὸς αὐτοὺς λέγοντας: μακάριοι θὰ εἴστε ἀν δίνετε προσοχὴ στα λόγια αὐτῶν τῶν δώδεκα τοὺς ὁποῖους ἔχω ἐπιλέξει ἀπὸ ἐσὰς γιὰ νὰ τελοῦν διακονία πρὸς ἐσὰς, καὶ νὰ εἶναι υπηρέτες σας. Καὶ σε αὐτοὺς ἔχω δώσει ἐξουσία νὰ σας βαπτίσουν με νερό. Καὶ ἀφοῦ βαπτισθεῖτε με νερό, ἰδοῦ, θὰ σας βαπτίσω με φωτιά καὶ με τὸ Ἅγιο Πνεῦμα. Γι' αὐτὸ, μακάριοι θὰ εἴστε ἀν πιστέψετε σε ἐμένα καὶ βαπτισθεῖτε, ἀφοῦ με εἶδατε καὶ γνωρίζετε ὅτι υπάρχω.
- 2 Καὶ πάλι, πιο μακάριοι εἶναι ἐκεῖνοι που θὰ πιστέψουν στα λόγια σας, ἐπειδὴ θὰ καταθέσετε μαρτυρία ὅτι με ἔχετε δεῖ, καὶ ὅτι γνωρίζετε ὅτι υπάρχω. Μάλιστα, μακάριοι εἶναι ἐκεῖνοι που θὰ πιστέψουν στα λόγια σας, καὶ θὰ κατέβουν στα βάρη τῆς ταπεινοφροσύνης καὶ θὰ βαπτισθοῦν, γιὰτί θὰ τοὺς ἐπισκεφτῶ με φωτιά καὶ με τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, καὶ θὰ λάβουν ἀφεση τῶν ἁμαρτιῶν τους.
- 3 Μάλιστα, μακάριοι εἶναι οἱ πτωχοὶ στο πνεῦμα που ἐρχονται πρὸς ἐμένα, γιὰτί δική τους εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
- 4 Καὶ πάλι, μακάριοι εἶναι ὅλοι ὅσοι πενθοῦν, γιὰτί αὐτοὶ θὰ παρηγορηθοῦν.
- 5 Καὶ μακάριοι εἶναι οἱ πράοι, γιὰτί αὐτοὶ θὰ κληρονομήσουν τὴ γῆ.
- 6 Καὶ μακάριοι εἶναι ὅλοι ἐκεῖνοι που πεινοῦν καὶ διψοῦν γιὰ τὴ χρηστότητα, γιὰτί αὐτοὶ θὰ εἶναι πλήρεις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.
- 7 Καὶ μακάριοι εἶναι οἱ ἐλεήμονες, γιὰτί αὐτοὶ θὰ ἐλεηθοῦν.
- 8 Καὶ μακάριοι εἶναι ὅλοι οἱ καθαροὶ στὴν καρδιά, γιὰτί αὐτοὶ θὰ δουν τὸν Θεό.
- 9 Καὶ μακάριοι εἶναι ὅλοι οἱ εἰρηνοποιοί, γιὰτί αὐτοὶ θὰ ονομαστοῦν τέκνα τοῦ Θεοῦ.
- 10 Καὶ μακάριοι εἶναι ὅλοι ἐκεῖνοι που καταδιώκονται γιὰ χάρη τοῦ ὀνόματός μου, γιὰτί ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν εἶναι δική τους.

3 Nephi 12

And it came to pass that when Jesus had spoken these words unto Nephi, and to those who had been called, (now the number of them who had been called, and received power and authority to baptize, was twelve) and behold, he stretched forth his hand unto the multitude, and cried unto them, saying: Blessed are ye if ye shall give heed unto the words of these twelve whom I have chosen from among you to minister unto you, and to be your servants; and unto them I have given power that they may baptize you with water; and after that ye are baptized with water, behold, I will baptize you with fire and with the Holy Ghost; therefore blessed are ye if ye shall believe in me and be baptized, after that ye have seen me and know that I am.

And again, more blessed are they who shall believe in your words because that ye shall testify that ye have seen me, and that ye know that I am. Yea, blessed are they who shall believe in your words, and come down into the depths of humility and be baptized, for they shall be visited with fire and with the Holy Ghost, and shall receive a remission of their sins.

Yea, blessed are the poor in spirit who come unto me, for theirs is the kingdom of heaven.

And again, blessed are all they that mourn, for they shall be comforted.

And blessed are the meek, for they shall inherit the earth.

And blessed are all they who do hunger and thirst after righteousness, for they shall be filled with the Holy Ghost.

And blessed are the merciful, for they shall obtain mercy.

And blessed are all the pure in heart, for they shall see God.

And blessed are all the peacemakers, for they shall be called the children of God.

And blessed are all they who are persecuted for my name's sake, for theirs is the kingdom of heaven.

- 11 Και μακάριοι θα είστε εσείς, όταν θα σας καθυβρίσουν και θα σας καταδιώξουν και θα πουν εναντίον σας κάθε κακό, λέγοντας ψέματα, εξαιτίας μου.
- 12 Γιατί θα χαρείτε και θα αγάλλεστε υπερβολικά, επειδή η ανταμοιβή σας θα είναι μεγάλη στους ουρανούς, γιατί έτσι καταδίωξαν τους προφήτες που έζησαν πριν από εσάς.
- 13 Αληθινά, αληθινά, σας λέω, σας δίνω το να είστε το αλάτι της γης, αλλά αν το αλάτι χάσει τη γεύση του, με τι θα αλατιστεί η γη; Το αλάτι τότε δεν θα έχει πια καμία αξία, παρά να πεταχτεί έξω και να ποδοπατηθεί από τους ανθρώπους.
- 14 Αληθινά, αληθινά, σας λέω, σας δίνω το να είστε το φως αυτού του λαού. Πόλη που βρίσκεται επάνω σε βουνό δεν μπορεί να κρυφτεί.
- 15 Ιδού, ανάβουν λυχνάρι και το τοποθετούν κάτω από το μύδι; Όχι, αλλά επάνω στον λυχνοστάτη, και λάμπει σε όλους που βρίσκονται μέσα στο σπίτι.
- 16 Έτσι λοιπόν ας λάμπει το φως σας εμπρός σε αυτόν τον λαό, ώστε να δουν τα καλά σας έργα και να δοξάσουν τον Πατέρα σας που είναι στους ουρανούς.
- 17 Μη νομίζετε ότι ήλθα για να καταργήσω τον νόμο ή τους προφήτες. Δεν ήλθα να καταργήσω, αλλά να εκπληρώσω.
- 18 Γιατί αληθινά σας λέω, ούτε ένα γιώτα ούτε μια μικρή στιγμή δεν καταργήθηκε από τον νόμο, αλλά σε εμένα όλα έχουν εκπληρωθεί.
- 19 Και ιδού, σας έχω δώσει τον νόμο και τις εντολές του Πατέρα μου, για να πιστέψετε σε εμένα, και για να μετανοήσετε από τις αμαρτίες σας, και να έλθετε προς εμένα με καρδιά συντετριμμένη και πνεύμα μεταμελημένο. Ιδού, έχετε τις εντολές εμπρός σας, και ο νόμος έχει εκπληρωθεί.
- 20 Ελάτε λοιπόν προς εμένα και σωθείτε εσείς. Γιατί αληθινά σας λέω ότι αν δεν τηρείτε τις εντολές μου, τις οποίες σας έχω προστάξει αυτόν τον καιρό, εσείς σε καμία περίπτωση δεν θα εισέλθετε στη βασιλεία των ουρανών.
- 21 Έχετε ακούσει ότι έχει ειπωθεί από αυτούς στους αρχαίους καιρούς, και είναι επίσης γραμμένο εμπρός σας, ότι να μη φονεύσεις, και ότι όποιος φονεύσει θα κριθεί ένοχος από τον Θεό.

And blessed are ye when men shall revile you and persecute, and shall say all manner of evil against you falsely, for my sake;

For ye shall have great joy and be exceedingly glad, for great shall be your reward in heaven; for so persecuted they the prophets who were before you.

Verily, verily, I say unto you, I give unto you to be the salt of the earth; but if the salt shall lose its savor where-with shall the earth be salted? The salt shall be thenceforth good for nothing, but to be cast out and to be trodden under foot of men.

Verily, verily, I say unto you, I give unto you to be the light of this people. A city that is set on a hill cannot be hid.

Behold, do men light a candle and put it under a bushel? Nay, but on a candlestick, and it giveth light to all that are in the house;

Therefore let your light so shine before this people, that they may see your good works and glorify your Father who is in heaven.

Think not that I am come to destroy the law or the prophets. I am not come to destroy but to fulfil;

For verily I say unto you, one jot nor one tittle hath not passed away from the law, but in me it hath all been fulfilled.

And behold, I have given you the law and the commandments of my Father, that ye shall believe in me, and that ye shall repent of your sins, and come unto me with a broken heart and a contrite spirit. Behold, ye have the commandments before you, and the law is fulfilled.

Therefore come unto me and be ye saved; for verily I say unto you, that except ye shall keep my commandments, which I have commanded you at this time, ye shall in no case enter into the kingdom of heaven.

Ye have heard that it hath been said by them of old time, and it is also written before you, that thou shalt not kill, and whosoever shall kill shall be in danger of the judgment of God;

- 22 Εγώ όμως σας λέω ότι όποιος οργίζεται εναντίον του αδελφού του θα κριθεί ένοχος. Και όποιος θα πει στον αδελφό του, Ρακά, θα κριθεί ένοχος από το συνέδριο. Και όποιος πει, Μωρέ, θα κριθεί ένοχος για τη φωτιά της κόλασης.
- 23 Αν λοιπόν έλθετε προς εμένα, ή αν επιθυμήσετε να έλθετε προς εμένα, και θυμηθείς ότι ο αδελφός σου έχει κάτι εναντίον σου –
- 24 Πήγαινε στον αδελφό σου, και πρώτα να συμφιλιωθείς με τον αδελφό σου, και τότε έλα σε εμένα με πλήρη πρόθεση καρδιάς, και εγώ θα σε δεχθώ.
- 25 Συμφώνησε με τον εχθρό σου γρήγορα, ενώ βρίσκεσαι ακόμη στον δρόμο μαζί του, μήπως σε πιάσει και βρεθείς στη φυλακή.
- 26 Αληθινά, αληθινά, σου λέω, δεν θα βγεις από εκεί μέσα ώσπου να πληρώσεις και το τελευταίο σενίν. Και ενώ θα βρίσκεσαι στη φυλακή, μπορείς να πληρώσεις έστω και ένα σενίν; Αληθινά, αληθινά, σας λέω, Όχι.
- 27 Ιδού, έχει γραφεί από τους αρχαίους να μη μοιχεύσεις.
- 28 Εγώ όμως σας λέω, ότι όποιος κοιτάζει μια γυναίκα, και την ποθεί, έχει ήδη διαπράξει μοιχεία μέσα στην καρδιά του.
- 29 Ιδού, σας δίνω εντολή, να μην αφήσετε κανένα από όλα αυτά να εισέλθει στην καρδιά σας.
- 30 Γιατί είναι καλύτερο να αρνηθείτε στον εαυτό σας όλα αυτά, οπότε θα σηκώσετε τον σταυρό σας, παρά να σας ρίξουν μέσα στην κόλαση.
- 31 Έχει γραφεί, ότι όποιος χωρίσει τη γυναίκα του, πρέπει να της δώσει γραπτό διαζύγιο.
- 32 Αληθινά, αληθινά, σας λέω, ότι όποιος χωρίσει τη γυναίκα του, εκτός λόγω πορνείας, την κάνει να διαπράξει μοιχεία. Και όποιος παντρευτεί μια χωρισμένη, διαπράττει μοιχεία.
- 33 Και πάλι έχει γραφεί, μην παραβαίνεις τον όρκο σου, αλλά να εκπληρώνεις τους όρκους σου που έδωσες προς τον Κύριο.
- 34 Εγώ όμως, αληθινά, αληθινά σας λέω, μην ορκίζεστε καθόλου, ούτε στους ουρανούς, γιατί είναι ο θρόνος του Θεού.
- 35 Ούτε στη γη, γιατί είναι το υποπόδιο του.

But I say unto you, that whosoever is angry with his brother shall be in danger of his judgment. And whosoever shall say to his brother, Raca, shall be in danger of the council; and whosoever shall say, Thou fool, shall be in danger of hell fire.

Therefore, if ye shall come unto me, or shall desire to come unto me, and rememberest that thy brother hath aught against thee—

Go thy way unto thy brother, and first be reconciled to thy brother, and then come unto me with full purpose of heart, and I will receive you.

Agree with thine adversary quickly while thou art in the way with him, lest at any time he shall get thee, and thou shalt be cast into prison.

Verily, verily, I say unto thee, thou shalt by no means come out thence until thou hast paid the uttermost sennine. And while ye are in prison can ye pay even one sennine? Verily, verily, I say unto you, Nay.

Behold, it is written by them of old time, that thou shalt not commit adultery;

But I say unto you, that whosoever looketh on a woman, to lust after her, hath committed adultery already in his heart.

Behold, I give unto you a commandment, that ye suffer none of these things to enter into your heart;

For it is better that ye should deny yourselves of these things, wherein ye will take up your cross, than that ye should be cast into hell.

It hath been written, that whosoever shall put away his wife, let him give her a writing of divorcement.

Verily, verily, I say unto you, that whosoever shall put away his wife, saving for the cause of fornication, causeth her to commit adultery; and whoso shall marry her who is divorced committeth adultery.

And again it is written, thou shalt not forswear thyself, but shalt perform unto the Lord thine oaths;

But verily, verily, I say unto you, swear not at all; neither by heaven, for it is God's throne;

Nor by the earth, for it is his footstool;

36 Ούτε να ορκίζεσαι στο κεφάλι σου γιατί δεν μπορείς να
κάνεις μια τρίχα μαύρη ή άσπρη.

37 Όμως ο λόγος σας ας είναι Ναι, ναι. Όχι, όχι. Γιατί
οτιδήποτε είναι περισσότερο από αυτά είναι πονηρό.

38 Και ιδού, έχει γραφεί, οφθαλμόν αντί οφθαλμού, και
οδόντα αντί οδόντος.

39 Εγώ όμως σας λέω, να μην αντιστέκεστε στον πονηρό,
αλλά όποιος σε χτυπήσει στο δεξί μάγουλο, να του
γυρίσεις και το άλλο.

40 Και αν κάποιος θέλει να σε μηνύσει κατά τον νόμο και
να σου πάρει το επανωφόρι σου, αφήσέ του και το ιμάτιο.

41 Και όποιος σε αγγαρέψει ένα μίλι, πήγαινε μαζί του
δύο.

42 Δίνε σε ποιόν σου ζητεί, και σε εκείνον που θέλει να
δανειστεί από εσένα, μην τον αποστραφείς.

43 Και ιδού, έχει επίσης γραφεί να αγαπάς τον πλησίον
σου και να μισείς τον εχθρό σου.

44 Εγώ όμως ιδού, σας λέω, αγαπάτε τους εχθρούς σας,
ευλογείτε όσους σας καταρώνται, ευεργετείτε εκείνους
που σας μισούν, και προσεύχεστε για εκείνους που σας
βλάπτουν και σας κατατρέχουν.

45 Πια να γίνετε τέκνα του Πατέρα σας που είναι στους
ουρανοί, διότι αυτός ανατέλλει τον ήλιο του για τους
πονηρούς και για τους αγαθούς.

46 Όλα λοιπόν όσα ήταν της αρχαίας εποχής, που
υπάγονταν στο νόμο, με εμένα εκπληρώνονται.

47 Τα παλαιά καταργήθηκαν, και τα πάντα έχουν γίνει
καινούργια.

48 Θέλω λοιπόν να είστε τέλειοι, ακριβώς όπως είμαι εγώ
ή όπως είναι τέλειος ο Πατέρας σας που είναι στους
ουρανοί.

Neither shalt thou swear by thy head, because thou
canst not make one hair black or white;

But let your communication be Yea, yea; Nay, nay;
for whatsoever cometh of more than these is evil.

And behold, it is written, an eye for an eye, and a
tooth for a tooth;

But I say unto you, that ye shall not resist evil, but
whosoever shall smite thee on thy right cheek, turn to
him the other also;

And if any man will sue thee at the law and take away
thy coat, let him have thy cloak also;

And whosoever shall compel thee to go a mile, go
with him twain.

Give to him that asketh thee, and from him that
would borrow of thee turn thou not away.

And behold it is written also, that thou shalt love thy
neighbor and hate thine enemy;

But behold I say unto you, love your enemies, bless
them that curse you, do good to them that hate you,
and pray for them who despitefully use you and perse-
cute you;

That ye may be the children of your Father who is in
heaven; for he maketh his sun to rise on the evil and on
the good.

Therefore those things which were of old time,
which were under the law, in me are all fulfilled.

Old things are done away, and all things have become
new.

Therefore I would that ye should be perfect even as I,
or your Father who is in heaven is perfect.

Νεφί Γ' 13

- 1 Αληθινά, αληθινά, λέω ότι θα ήθελα να κάνετε ελεημοσύνη στους φτωχούς. Όμως προσέχετε να μην κάνετε την ελεημοσύνη σας εμπρός στους ανθρώπους για να σας δουν, ειδάλλως δεν θα έχετε ανταμοιβή από τον Πατέρα σας που είναι στους ουρανούς.
- 2 Επομένως, όταν θα κάνετε ελεημοσύνη μην το σαλπίζετε εμπρός σας, όπως κάνουν οι υποκριτές στις συναγωγές και στους δρόμους, για να δοξαστούν από τους ανθρώπους. Αληθινά σας λέω, αυτοί έχουν την ανταμοιβή τους.
- 3 Όμως όταν κάνεις ελεημοσύνη, ας μη γνωρίζει το αριστερό σου χέρι τι κάνει το δεξί σου.
- 4 Για να γίνεται η ελεημοσύνη σου στα κρυφά, και ο Πατέρας σου που βλέπει στα κρυφά, αυτός θα σε ανταμείψει στα φανερά.
- 5 Και όταν προσεύχεσαι να μην είσαι όπως οι υποκριτές, επειδή τους αρέσει να προσεύχονται όρθιοι στις συναγωγές και στις γωνίες των δρόμων, για να τους βλέπουν οι άνθρωποι. Αληθινά σας λέω, έχουν την ανταμοιβή τους.
- 6 Αλλά εσύ, όταν προσεύχεσαι, μπες μέσα στον ιδιωτικό σου χώρο, και αφού κλείσεις την πόρτα σου, προσευχήσου στον Πατέρα σου ο οποίος είναι παρών στα κρυφά. Και ο Πατέρας σου, που βλέπει στα κρυφά, θα σε ανταμείψει στα φανερά.
- 7 Όμως όταν προσεύχεστε, μη χρησιμοποιείτε μάταιες επαναλήψεις, όπως οι Εθνικοί, που νομίζουν ότι με την πολυλογία τους θα εισακουστούν.
- 8 Μη γίνετε λοιπόν όμοιοι με αυτούς, γιατί ο Πατέρας σας γνωρίζει ποια πράγματα έχετε ανάγκη, πριν του τα ζητήσετε.
- 9 Κατά τον έξης τρόπο λοιπόν να προσεύχεστε: Πατέρα μας που είσαι στους ουρανούς, ας αγιαστεί το όνομά σου.
- 10 Ας γίνει το θέλημά σου, όπως στον ουρανό, και επάνω στη γη.
- 11 Και συγχώρεσε μας τις αμαρτίες μας, όπως και εμείς συγχωρούμε αυτούς που αμαρτάνουν εναντίον μας.
- 12 Και μη μας φέρεις μέσα σε πειρασμό, αλλά ελευθέρωσε μας από τον πονηρό.
- 13 Επειδή δική σου είναι η βασιλεία, και η δύναμη και η δόξα, στους αιώνες. Αμήν.

3 Nephi 13

Verily, verily, I say that I would that ye should do alms unto the poor; but take heed that ye do not your alms before men to be seen of them; otherwise ye have no reward of your Father who is in heaven.

Therefore, when ye shall do your alms do not sound a trumpet before you, as will hypocrites do in the synagogues and in the streets, that they may have glory of men. Verily I say unto you, they have their reward.

But when thou doest alms let not thy left hand know what thy right hand doeth;

That thine alms may be in secret; and thy Father who seeth in secret, himself shall reward thee openly.

And when thou prayest thou shalt not do as the hypocrites, for they love to pray, standing in the synagogues and in the corners of the streets, that they may be seen of men. Verily I say unto you, they have their reward.

But thou, when thou prayest, enter into thy closet, and when thou hast shut thy door, pray to thy Father who is in secret; and thy Father, who seeth in secret, shall reward thee openly.

But when ye pray, use not vain repetitions, as the heathen, for they think that they shall be heard for their much speaking.

Be not ye therefore like unto them, for your Father knoweth what things ye have need of before ye ask him.

After this manner therefore pray ye: Our Father who art in heaven, hallowed be thy name.

Thy will be done on earth as it is in heaven.

And forgive us our debts, as we forgive our debtors.

And lead us not into temptation, but deliver us from evil.

For thine is the kingdom, and the power, and the glory, forever. Amen.

- 14 Επειδή αν συγχωρείτε στους ανθρώπους τα παραπτώματα, θα συγχωρήσει και σε εσάς ο επουράνιος Πατέρας σας.
- 15 Εάν όμως δεν συγχωρείτε στους ανθρώπους τα παραπτώματά τους, ούτε ο Πατέρας σας θα συγχωρήσει τα δικά σας παραπτώματα.
- 16 Επιπλέον, όταν νηστεύετε, να μη είστε σαν τους υποκριτές, σκυθρωποί, επειδή παραμορφώνουν το πρόσωπό τους για να φαίνονται στους ανθρώπους ότι νηστεύουν. Αληθινά σας λέω, έχουν την ανταμοιβή τους.
- 17 Εσύ όμως, όταν νηστεύεις, άλειψε το κεφάλι σου, και πλύνε το πρόσωπό σου.
- 18 Πια να μη φανείς στους ανθρώπους ότι νηστεύεις, αλλά στον Πατέρα σου, που είναι παρών στα κρυφά. Και ο Πατέρας σου, που βλέπει στα κρυφά, θα σε ανταμείψει στα φανερά.
- 19 Μη θησαυρίζετε για τον εαυτό σας θησαυρούς επάνω στη γη, όπου ο σκόρος και η σκουριά τους αφανίζει, και οι κλέφτες κάνουν διάρρηξη και κλέβουν.
- 20 Άλλα να θησαυρίζετε για τον εαυτό σας θησαυρούς στους ουρανούς, όπου ούτε σκόρος ούτε σκουριά τους αφανίζουν, και όπου οι κλέφτες δεν κάνουν διάρρηξη ούτε κλέβουν.
- 21 Επειδή όπου είναι ο θησαυρός σας, εκεί θα είναι και η καρδιά σας.
- 22 Το λυχνάρι του σώματος είναι το μάτι· αν, λοιπόν, το μάτι σου είναι καθαρό, ολόκληρο το σώμα σου θα είναι φωτεινό.
- 23 Αν όμως, το μάτι σου είναι πονηρό, ολόκληρο το σώμα σου θα είναι σκοτεινό. Αν, λοιπόν, το φως που είναι μέσα σου είναι σκοτάδι, πόσο μεγάλο είναι αυτό το σκοτάδι!
- 24 Κανένας δεν μπορεί να υπηρετεί δύο κυρίους· επειδή ή τον ένα θα μισήσει και τον άλλον θα αγαπήσει, ή στον έναν θα προσκολληθεί και τον άλλον θα καταφρονήσει. Δεν μπορείτε να υπηρετείτε τον Θεό και τον Μαμμωνά.

For, if ye forgive men their trespasses your heavenly Father will also forgive you;

But if ye forgive not men their trespasses neither will your Father forgive your trespasses.

Moreover, when ye fast be not as the hypocrites, of a sad countenance, for they disfigure their faces that they may appear unto men to fast. Verily I say unto you, they have their reward.

But thou, when thou fastest, anoint thy head, and wash thy face;

That thou appear not unto men to fast, but unto thy Father, who is in secret; and thy Father, who seeth in secret, shall reward thee openly.

Lay not up for yourselves treasures upon earth, where moth and rust doth corrupt, and thieves break through and steal;

But lay up for yourselves treasures in heaven, where neither moth nor rust doth corrupt, and where thieves do not break through nor steal.

For where your treasure is, there will your heart be also.

The light of the body is the eye; if, therefore, thine eye be single, thy whole body shall be full of light.

But if thine eye be evil, thy whole body shall be full of darkness. If, therefore, the light that is in thee be darkness, how great is that darkness!

No man can serve two masters; for either he will hate the one and love the other, or else he will hold to the one and despise the other. Ye cannot serve God and Mammon.

25 Και τώρα συνέβη ώστε όταν ο Ιησούς είπε αυτά τα λόγια, κοίταξε προς τους δώδεκα τους οποίους είχε επιλέξει, και τους είπε: Να θυμάστε τα λόγια που έχω πει. Γιατί ιδού, εσείς είστε εκείνοι που έχω επιλέξει για να τελέσουν διακονία σε αυτόν τον λαό. Γι' αυτό σας λέω, μη μεριμνάτε για τη ζωή σας, τι θα φάτε ή τι θα πιείτε, ούτε για το σώμα σας, τι θα ντυθείτε. Δεν είναι η ζωή πολυτιμότερη από την τροφή, και το σώμα από το ένδυμα;

26 Κοιτάξτε τα πτηνά του ουρανού ότι δεν σπείρουν, ούτε θερίζουν ούτε μαζεύουν σε αποθήκες. Κι όμως, ο ουράνιος Πατέρας σας τα τρέφει. Εσείς δεν είστε πολύ ανώτεροι από αυτά;

27 Ποιος από εσάς, μεριμνώντας, μπορεί να προσθέσει έναν πήχη στο ανάστημά του;

28 Και για το ένδυμα τι μεριμνάτε; Παρατηρήστε τα κρίνα του αγρού πώς αυξάνουν· δεν κοπιάζουν ούτε κλώθουν.

29 Σας λέω, όμως, ότι ούτε ο Σολομώντας σε όλη τη δόξα του ντύθηκε σαν ένα απ' αυτά.

30 Επομένως, αν το χορτάρι του αγρού, που σήμερα υπάρχει, και αύριο ρίχνεται σε κλίβανο, ο Θεός το ντύνει με έναν τέτοιο τρόπο, δεν θα ντύσει πολύ περισσότερο εσάς, ολιγόπιστοι.

31 Μη μεριμνάτε λοιπόν, λέγοντας: Τι θα φάμε ή τι θα πιούμε ή με τι θα ντυθούμε;

32 Γιατί ξέρει ο ουράνιος Πατέρας σας ότι έχετε ανάγκη από όλα αυτά.

33 Άλλα να ζητάτε πρώτα τη βασιλεία του Θεού και τη χρηστότητα Του, και τότε όλα αυτά θα σας προστεθούν.

34 Μη μεριμνάτε λοιπόν για το αύριο, επειδή το αύριο θα μεριμνήσει γι' αυτά μόνο του. Αρκετό είναι για την ημέρα το δικό της κακό.

And now it came to pass that when Jesus had spoken these words he looked upon the twelve whom he had chosen, and said unto them: Remember the words which I have spoken. For behold, ye are they whom I have chosen to minister unto this people. Therefore I say unto you, take no thought for your life, what ye shall eat, or what ye shall drink; nor yet for your body, what ye shall put on. Is not the life more than meat, and the body than raiment?

Behold the fowls of the air, for they sow not, neither do they reap nor gather into barns; yet your heavenly Father feedeth them. Are ye not much better than they?

Which of you by taking thought can add one cubit unto his stature?

And why take ye thought for raiment? Consider the lilies of the field how they grow; they toil not, neither do they spin;

And yet I say unto you, that even Solomon, in all his glory, was not arrayed like one of these.

Wherefore, if God so clothe the grass of the field, which today is, and tomorrow is cast into the oven, even so will he clothe you, if ye are not of little faith.

Therefore take no thought, saying, What shall we eat? or, What shall we drink? or, Wherewithal shall we be clothed?

For your heavenly Father knoweth that ye have need of all these things.

But seek ye first the kingdom of God and his righteousness, and all these things shall be added unto you.

Take therefore no thought for the morrow, for the morrow shall take thought for the things of itself. Sufficient is the day unto the evil thereof.

Νεφί Γ' 14

- 1 Και τώρα συνέβη ώστε αφού ο Ιησούς είπε αυτά τα λόγια, στράφηκε πάλι προς το πλήθος, και άνοιξε πάλι το στόμα Του προς αυτούς, λέγοντας: Αληθινά, αληθινά, σας λέω, μην κρίνετε, για να μην κριθείτε.
- 2 Γιατί με όποια κρίση κρίνετε, θα κριθείτε, και με όποιο μέτρο μετράτε, θα σας αντιμετωρηθεί και πάλι σε σας.
- 3 Και γιατί βλέπεις την ακίδα που είναι στο μάτι του αδελφού σου, ενώ το δοκάρι που είναι στο μάτι σου δεν το παρατηρείς;
- 4 Ή πώς θα πεις στον αδελφό σου: Άσε με να βγάλω την ακίδα από το μάτι σου – και ιδού, ένα δοκάρι είναι στο δικό σου μάτι;
- 5 Εσύ Υποκριτή, βγάλε πρώτα το δοκάρι από το δικό σου μάτι, και τότε θα δεις καθαρά για να βγάλεις την ακίδα από το μάτι του αδελφού σου.
- 6 Μη δώσετε αυτό που είναι άγιο στα σκυλιά, ούτε να ρίξετε τα μαργαριτάρια σας εμπρός στα γουρούνια, μήπως τα καταπατήσουν με τα πόδια τους και στραφούν και σας καταξεσκίσουν.
- 7 Ζητείτε, και θα σας δοθεί· ψάχνετε, και θα βρείτε· κρούετε, και θα σας ανοιχτεί.
- 8 Γιατί καθένας που ζητεί, λαμβάνει. Και αυτός που ψάχνει, βρίσκει. Και σε εκείνον που κρούει, θα ανοιχτεί.
- 9 Ή ποιος άνθρωπος είναι από εσάς, που, αν ο υιός του ζητήσει ψωμί, θα του δώσει πέτρα;
- 10 Ή αν ζητήσει ψάρι, θα του δώσει φίδι;
- 11 Εάν λοιπόν εσείς, που είστε πονηροί, ξέρετε να δίνετε καλά δώρα στα παιδιά σας, πόσο περισσότερο ο Πατέρας σας που είναι στους ουρανούς θα δώσει αγαθά σε αυτούς που του ζητούν;
- 12 Όλα όσα λοιπόν θα θέλατε να σας κάνουν οι άνθρωποι, έτσι κι εσείς να κάνετε σε αυτούς, επειδή αυτός είναι ο νόμος και οι προφήτες.
- 13 Εισέλθετε από τη στενή πύλη· επειδή πλατιά είναι η πύλη, και ευρύχωρος ο δρόμος που οδηγεί στην καταστροφή και πολλοί είναι εκείνοι που μπαίνουν μέσα από αυτήν.

3 Nephi 14

And now it came to pass that when Jesus had spoken these words he turned again to the multitude, and did open his mouth unto them again, saying: Verily, verily, I say unto you, Judge not, that ye be not judged.

For with what judgment ye judge, ye shall be judged; and with what measure ye mete, it shall be measured to you again.

And why beholdest thou the mote that is in thy brother's eye, but considerest not the beam that is in thine own eye?

Or how wilt thou say to thy brother: Let me pull the mote out of thine eye—and behold, a beam is in thine own eye?

Thou hypocrite, first cast the beam out of thine own eye; and then shalt thou see clearly to cast the mote out of thy brother's eye.

Give not that which is holy unto the dogs, neither cast ye your pearls before swine, lest they trample them under their feet, and turn again and rend you.

Ask, and it shall be given unto you; seek, and ye shall find; knock, and it shall be opened unto you.

For every one that asketh, receiveth; and he that seeketh, findeth; and to him that knocketh, it shall be opened.

Or what man is there of you, who, if his son ask bread, will give him a stone?

Or if he ask a fish, will he give him a serpent?

If ye then, being evil, know how to give good gifts unto your children, how much more shall your Father who is in heaven give good things to them that ask him?

Therefore, all things whatsoever ye would that men should do to you, do ye even so to them, for this is the law and the prophets.

Enter ye in at the strait gate; for wide is the gate, and broad is the way, which leadeth to destruction, and many there be who go in thereat;

14 Επειδή στενή είναι η πύλη, και θλιμμένος ο δρόμος
που οδηγεί στη ζωή, και λίγοι είναι εκείνοι που την
βρίσκουν.

15 Προσέχετε τους ψευδοπροφήτες, οι οποίοι έρχονται σε
σας με ένδυμα προβάτων, αλλά όμως από μέσα είναι
αρπακτικοί λύκοι.

16 Από τους καρπούς τους θα τους γνωρίσετε. Μήπως
μαζεύουν σταφύλια από τα αγκάθια ή σύκα από τα
τριβόλια;

17 Έτσι, κάθε καλό δένδρο κάνει καλούς καρπούς, αλλά
το σαπρό δένδρο βγάζει κακό καρπό.

18 Δεν μπορεί ένα καλό δένδρο να κάνει κακούς καρπούς,
ούτε ένα σαπρό δένδρο να κάνει καλούς καρπούς.

19 Κάθε δένδρο που δεν κάνει καλό καρπό κόβεται και
ρίχνεται στη φωτιά.

20 Επομένως, από τους καρπούς τους θα τους γνωρίσετε.

21 Δεν θα μπει μέσα στη βασιλεία των ουρανών ο
καθένας που μου λέει: Κύριε, Κύριε, αλλά εκείνος που
πράττει το θέλημα του Πατέρα μου που είναι στους
ουρανούς.

22 Πολλοί θα μου πουν κατά την ημέρα εκείνη: Κύριε,
Κύριε, δεν προφητεύσαμε στο όνομά σου, και στο όνομά
σου εκβάλαμε δαιμόνια, και στο όνομά σου δεν κάναμε
πολλά θαύματα;

23 Και τότε θα ομολογήσω προς αυτούς: Ποτέ δεν σας
γνώρισα· φύγετε από εμένα εσείς που εργάζεστε την
ανομία.

24 Όποιος, λοιπόν, ακούει τα λόγια μου αυτά και τα
πράττει, θα τον παρομοιάσω με άνθρωπο φρόνιμο ο
οποίος οικοδόμησε το σπίτι του επάνω σε βράχο –

25 Και κατέβηκε η βροχή, και ήλθαν οι πλημμύρες, και
φύσηξαν οι άνεμοι, και χτύπησαν με ορμή επάνω στο
σπίτι εκείνο, και δεν έπεσε· επειδή θεμελιώθηκε επάνω σε
βράχο.

26 Και καθένας που ακούει τα λόγια μου αυτά και δεν τα
πράττει, θα παρομοιαστεί με άνθρωπο ανόητο, που
οικοδόμησε το σπίτι του επάνω στην άμμο –

27 Και κατέβηκε η βροχή, και ήλθαν οι πλημμύρες, και
φύσηξαν οι άνεμοι και χτύπησαν με ορμή επάνω στο
σπίτι εκείνο, και έπεσε, και ήταν η πτώση του μεγάλη.

Because strait is the gate, and narrow is the way,
which leadeth unto life, and few there be that find it.

Beware of false prophets, who come to you in sheep's
clothing, but inwardly they are ravening wolves.

Ye shall know them by their fruits. Do men gather
grapes of thorns, or figs of thistles?

Even so every good tree bringeth forth good fruit;
but a corrupt tree bringeth forth evil fruit.

A good tree cannot bring forth evil fruit, neither a
corrupt tree bring forth good fruit.

Every tree that bringeth not forth good fruit is hewn
down, and cast into the fire.

Wherefore, by their fruits ye shall know them.

Not every one that saith unto me, Lord, Lord, shall
enter into the kingdom of heaven; but he that doeth the
will of my Father who is in heaven.

Many will say to me in that day: Lord, Lord, have we
not prophesied in thy name, and in thy name have cast
out devils, and in thy name done many wonderful
works?

And then will I profess unto them: I never knew you;
depart from me, ye that work iniquity.

Therefore, whoso heareth these sayings of mine and
doeth them, I will liken him unto a wise man, who built
his house upon a rock—

And the rain descended, and the floods came, and the
winds blew, and beat upon that house; and it fell not,
for it was founded upon a rock.

And every one that heareth these sayings of mine and
doeth them not shall be likened unto a foolish man,
who built his house upon the sand—

And the rain descended, and the floods came, and the
winds blew, and beat upon that house; and it fell, and
great was the fall of it.

Νεφί Γ' 15

- 1 Και τώρα συνέβη ώστε όταν ο Ιησούς τελείωσε τα λόγια αυτά, έριξε τα μάτια του τριγύρω στο πλήθος και τους είπε: Ιδού, έχετε ακούσει αυτά τα οποία δίδαξα προτού αναληφθώ προς τον Πατέρα μου. Επομένως, όποιος θυμάται αυτά τα λόγια μου και τα πράττει, αυτόν θα αναστήσω κατά την τελευταία ημέρα.
- 2 Και συνέβη ώστε όταν ο Ιησούς είπε αυτά τα λόγια, αντιλήφθηκε ότι ήταν μερικοί ανάμεσά τους που θαύμαζαν και απορούσαν τι να ήθελε σχετικά με τον νόμο του Μωυσή· διότι δεν κατάλαβαν που είπε ότι τα παλαιά καταργήθηκαν και ότι τα πάντα έγιναν καινούργια.
- 3 Και τους είπε: Μην απορείτε που σας είπα ότι τα παλαιά καταργήθηκαν και ότι τα πάντα έγιναν καινούργια.
- 4 Ιδού, σας λέω ότι εκπληρώθηκε ο νόμος που δόθηκε στον Μωυσή.
- 5 Ιδού, εγώ είμαι εκείνος που έδωσε τον νόμο, και εγώ είμαι εκείνος ο οποίος συνήψα διαθήκη με τον λαό μου Ισραήλ. Ο νόμος, λοιπόν, με εμένα εκπληρώνεται, γιατί ήλθα για να εκπληρώσω τον νόμο. Έχει λοιπόν τέλος.
- 6 Ιδού, δεν καταλύω τους προφήτες, διότι όλα όσα δεν έχουν εκπληρωθεί με εμένα, αληθινά σας λέω, θα εκπληρωθούν.
- 7 Και επειδή σας είπα ότι τα παλαιά καταργήθηκαν, δεν καταλύω αυτά που έχουν ειπωθεί σχετικά με αυτά που πρόκειται να συμβούν.
- 8 Επειδή ιδού, η διαθήκη την οποία έχω κάνει με τον λαό μου δεν εκπληρώθηκε όλη. Όμως ο νόμος που δόθηκε στον Μωυσή έχει τέλος με εμένα.
- 9 Ιδού, εγώ είμαι ο νόμος, και το φως. Κοιτάξτε προς εμένα, και υπομείνετε μέχρι τέλους, και θα ζήσετε· διότι σε αυτόν που θα υπομείνει μέχρι τέλους θα δώσω αιώνια ζωή.
- 10 Ιδού, σας έχω δώσει τις εντολές. Τηρείτε λοιπόν τις εντολές μου. Και αυτός είναι ο νόμος και οι προφήτες, διότι πράγματι καταθέτουν μαρτυρία για εμένα.
- 11 Και τώρα συνέβη ώστε όταν ο Ιησούς είπε αυτά τα λόγια, είπε σε αυτούς τους δώδεκα τους οποίους είχε διαλέξει:

3 Nephi 15

And now it came to pass that when Jesus had ended these sayings he cast his eyes round about on the multitude, and said unto them: Behold, ye have heard the things which I taught before I ascended to my Father; therefore, whoso remembereth these sayings of mine and doeth them, him will I raise up at the last day.

And it came to pass that when Jesus had said these words he perceived that there were some among them who marveled, and wondered what he would concerning the law of Moses; for they understood not the saying that old things had passed away, and that all things had become new.

And he said unto them: Marvel not that I said unto you that old things had passed away, and that all things had become new.

Behold, I say unto you that the law is fulfilled that was given unto Moses.

Behold, I am he that gave the law, and I am he who covenanted with my people Israel; therefore, the law in me is fulfilled, for I have come to fulfil the law; therefore it hath an end.

Behold, I do not destroy the prophets, for as many as have not been fulfilled in me, verily I say unto you, shall all be fulfilled.

And because I said unto you that old things have passed away, I do not destroy that which hath been spoken concerning things which are to come.

For behold, the covenant which I have made with my people is not all fulfilled; but the law which was given unto Moses hath an end in me.

Behold, I am the law, and the light. Look unto me, and endure to the end, and ye shall live; for unto him that endureth to the end will I give eternal life.

Behold, I have given unto you the commandments; therefore keep my commandments. And this is the law and the prophets, for they truly testified of me.

And now it came to pass that when Jesus had spoken these words, he said unto those twelve whom he had chosen:

12 Εσείς είστε οι μαθητές μου. Και εσείς αποτελείτε φως προς αυτόν τον λαό, που είναι υπόλειμμα του οίκου του Ιωσήφ.

13 Και ιδού, αυτή είναι η γη της κληρονομιάς σας. Και ο Πατέρας την έχει δώσει σε εσάς.

14 Και ποτέ, καμια φορά, δεν μου έχει δώσει εντολή ο Πατέρας να το πω στους αδελφούς σας στην Ιερουσαλήμ.

15 Ούτε, καμια φορά, δεν μου έχει δώσει εντολή ο Πατέρας να τους πω σχετικά με τις άλλες φυλές του οίκου του Ισραήλ, που ο Πατέρας τους έχει οδηγήσει μακριά από τη χώρα.

16 Τόσο με πρόσταξε ο Πατέρας να πω προς αυτούς:

17 'Ότι και άλλα πρόβατα έχω τα οποία δεν είναι από αυτήν την αυλή. Και εκείνα πρέπει να τα φέρω, και θα ακούσουν τη φωνή μου, και θα γίνει ένα ποίμνιο και ένας ποιμένας.

18 Και τώρα, εξαιτίας του γεγονότος ότι είναι σκληροτράχηλοι και δεν πιστεύουν, δεν κατάλαβαν τον λόγο μου. Γι' αυτό προστάχθηκα από τον Πατέρα να μην πω σε αυτούς τίποτα περισσότερο σχετικά με αυτό το θέμα.

19 Όμως, αληθινά, σας λέω ότι ο Πατέρας με έχει προστάξει, και σας το λέω, ότι χωριστήκατε από εκείνους εξαιτίας της ανομίας τους. Είναι λοιπόν εξαιτίας της ανομίας τους που δεν γνωρίζουν για εσάς.

20 Και αληθινά, σας λέω πάλι ότι τις άλλες φυλές τις έχει χωρίσει ο Πατέρας από αυτούς. Και είναι εξαιτίας της ανομίας τους που δεν γνωρίζουν γι' αυτούς.

21 Και αληθινά σας λέω, ότι εσείς είστε αυτοί για τους οποίους είπα: Και άλλα πρόβατα έχω τα οποία δεν είναι από αυτήν την αυλή. Και εκείνα πρέπει να τα φέρω, και θα ακούσουν τη φωνή μου, και θα γίνει ένα ποίμνιο και ένας ποιμένας.

22 Και δεν με κατάλαβαν, επειδή υπέθεσαν ότι ήταν οι Εθνικοί, επειδή δεν κατάλαβαν ότι οι Εθνικοί θα μεταστραφούν μέσω της διδασκαλίας αυτών.

Ye are my disciples; and ye are a light unto this people, who are a remnant of the house of Joseph.

And behold, this is the land of your inheritance; and the Father hath given it unto you.

And not at any time hath the Father given me commandment that I should tell it unto your brethren at Jerusalem.

Neither at any time hath the Father given me commandment that I should tell unto them concerning the other tribes of the house of Israel, whom the Father hath led away out of the land.

This much did the Father command me, that I should tell unto them:

That other sheep I have which are not of this fold; them also I must bring, and they shall hear my voice; and there shall be one fold, and one shepherd.

And now, because of stiffneckedness and unbelief they understood not my word; therefore I was commanded to say no more of the Father concerning this thing unto them.

But, verily, I say unto you that the Father hath commanded me, and I tell it unto you, that ye were separated from among them because of their iniquity; therefore it is because of their iniquity that they know not of you.

And verily, I say unto you again that the other tribes hath the Father separated from them; and it is because of their iniquity that they know not of them.

And verily I say unto you, that ye are they of whom I said: Other sheep I have which are not of this fold; them also I must bring, and they shall hear my voice; and there shall be one fold, and one shepherd.

And they understood me not, for they supposed it had been the Gentiles; for they understood not that the Gentiles should be converted through their preaching.

23 Και δεν με κατάλαβαν που είπα ότι θα ακούσουν τη φωνή μου. Και δεν με κατάλαβαν που οι Εθνικοί δεν πρόκειται ποτέ να ακούσουν τη φωνή μου – που δεν θα φανερωθώ σε αυτούς παρά μόνο αν ήταν διά του Αγίου Πνεύματος.

24 Όμως ιδού, εσείς και τη φωνή μου έχετε ακούσει, και με έχετε δει. Και είστε τα πρόβατά μου, και αριθμείστε ανάμεσα σε αυτούς τους οποίους ο Πατέρας μου έχει δώσει.

And they understood me not that I said they shall hear my voice; and they understood me not that the Gentiles should not at any time hear my voice—that I should not manifest myself unto them save it were by the Holy Ghost.

But behold, ye have both heard my voice, and seen me; and ye are my sheep, and ye are numbered among those whom the Father hath given me.

Νεφί Γ' 16

- 1 Και αληθινά, αληθινά, σας λέω ότι έχω και άλλα πρόβατα που δεν είναι από αυτήν τη χώρα ούτε από τη χώρα της Ιερουσαλήμ, ούτε σε κανένα μέρος εκείνης της χώρας γύρω τριγύρω όπου κι αν έχω πάει για να τελέσω διακονία.
- 2 Γιατί εκείνοι για τους οποίους μιλώ είναι αυτοί που δεν έχουν ακόμη ακούσει τη φωνή μου· ούτε έχω καμια φορά φανερωθεί σε εκείνους.
- 3 Όμως έχω λάβει μία εντολή από τον Πατέρα να πάω σε εκείνους, και να ακούσουν τη φωνή μου, και να αριθμηθούν ανάμεσα στα πρόβατά μου, ώστε να μπορέσει να γίνει ένα ποίμνιο και ένας ποιμένας. Γι' αυτό πηγαίνω να εμφανισθώ σε εκείνους.
- 4 Και σας προστάζω να γράψετε αυτά τα λόγια αφότου φύγω, ώστε αν γίνει και ο λαός μου στην Ιερουσαλήμ, εκείνοι που με έχουν δει και ήταν μαζί μου κατά τη διακονία μου, δεν ζητήσουν από τον Πατέρα στο όνομά μου, να λάβουν γνώση για εσάς μέσω του Αγίου Πνεύματος, και επίσης για τις άλλες φυλές για τις οποίες δεν γνωρίζουν, ώστε αυτά τα λόγια τα οποία θα γράψετε να διατηρηθούν και να φανερωθούν στους Εθνικούς, ώστε μέσω της πληρότητας των Εθνικών, το υπόλειμμα των απογόνων τους, που θα είναι διασκορπισμένοι επάνω στο πρόσωπο της γης, εξαιτίας της απιστίας τους, να μπορέσουν να έλθουν σε αυτό, δηλαδή να μπορέσουν να έλθουν σε γνώση για εμένα, τον Λυτρωτή τους.
- 5 Και τότε θα τους συναθροίσω από τα τέσσερα άκρα της γης. Και τότε θα εκπληρώσω τη διαθήκη την οποία ο Πατέρας έχει κάνει προς όλο τον λαό του οίκου του Ισραήλ.
- 6 Και μακάριοι είναι οι Εθνικοί, λόγω της πίστης τους προς εμένα, προς και από το Άγιο Πνεύμα, το οποίο καταθέτει μαρτυρία σε αυτούς για εμένα και για τον Πατέρα.
- 7 Ιδού, επειδή πιστεύουν σε εμένα, είπε ο Πατέρας, και λόγω της απιστίας σας, ω οίκε του Ισραήλ, κατά τις τελευταίες ημέρες θα έλθει η αλήθεια στους Εθνικούς, ώστε η πληρότητα όλων αυτών να γίνει γνωστή σε αυτούς.

3 Nephi 16

And verily, verily, I say unto you that I have other sheep, which are not of this land, neither of the land of Jerusalem, neither in any parts of that land round about whither I have been to minister.

For they of whom I speak are they who have not as yet heard my voice; neither have I at any time manifested myself unto them.

But I have received a commandment of the Father that I shall go unto them, and that they shall hear my voice, and shall be numbered among my sheep, that there may be one fold and one shepherd; therefore I go to show myself unto them.

And I command you that ye shall write these sayings after I am gone, that if it so be that my people at Jerusalem, they who have seen me and been with me in my ministry, do not ask the Father in my name, that they may receive a knowledge of you by the Holy Ghost, and also of the other tribes whom they know not of, that these sayings which ye shall write shall be kept and shall be manifested unto the Gentiles, that through the fulness of the Gentiles, the remnant of their seed, who shall be scattered forth upon the face of the earth because of their unbelief, may be brought in, or may be brought to a knowledge of me, their Redeemer.

And then will I gather them in from the four quarters of the earth; and then will I fulfil the covenant which the Father hath made unto all the people of the house of Israel.

And blessed are the Gentiles, because of their belief in me, in and of the Holy Ghost, which witnesses unto them of me and of the Father.

Behold, because of their belief in me, saith the Father, and because of the unbelief of you, O house of Israel, in the latter day shall the truth come unto the Gentiles, that the fulness of these things shall be made known unto them.

- 8 Ὅμως, ἀλίμονο, εἶπε ὁ Πατέρας, σε ἐκείνους ἀπὸ τοὺς ἀπίστους Ἐθνικοὺς – διότι μολαταῦτα ἔχουν ἔλθει στο πρόσωπο αὐτῆς τῆς χώρας, καὶ ἔχουν σκορπίσει τὸν λαὸ μου ποὺ εἶναι ἀπὸ τὸν οἶκο τοῦ Ἰσραήλ. Καὶ ὁ λαὸς μου ποὺ εἶναι ἀπὸ τὸν οἶκο τοῦ Ἰσραήλ ἔχει ἐκδιωχθεῖ ἀπὸ ἀνάμεσά τους, καὶ ἔχει ποδοπατηθεῖ ἀπὸ αὐτούς.
- 9 Καὶ λόγῳ τῆς εὐσπλαχνίας τοῦ Πατέρα πρὸς τοὺς Ἐθνικοὺς, καὶ ἐπίσης τῶν κρίσεων τοῦ Πατέρα πρὸς τὸν λαὸ μου ποὺ εἶναι τοῦ οἴκου τοῦ Ἰσραήλ, ἀληθινά, ἀληθινά, σὰς λέω, ὅτι ὕστερα ἀπὸ ὅλα αὐτά, καὶ ἔχω κάνει ὥστε ὁ λαὸς μου ποὺ εἶναι ἀπὸ τὸν οἶκο τοῦ Ἰσραήλ νὰ παταχθεῖ, καὶ νὰ βασανιστεῖ, καὶ νὰ θανατωθεῖ, καὶ νὰ ἐκδιωχθεῖ ἀπὸ κοντὰ τους, καὶ νὰ μισηθεῖ ἀπὸ αὐτούς, καὶ νὰ γίνῃ ἀντικείμενο χλευασμοῦ καὶ περιγελῶς ἀνάμεσά τους –
- 10 Καὶ ἐτσι προστάζει ὁ Πατέρας νὰ σας πῶ: Ἐκείνη τὴν ἡμέρα ὅταν οἱ Ἐθνικοὶ θα ἀμαρτήσουν κατὰ τοῦ Εὐαγγελίου μου, καὶ ἀρνηθοῦν τὴν πληρότητα τοῦ Εὐαγγελίου μου, καὶ θα υψώνονται με τὴν υπερηφάνεια τῆς καρδιάς τους ὑπεράνω ὅλων τῶν ἐθνῶν, καὶ ὑπεράνω ὅλων τῶν ἀνθρώπων ὅλης τῆς γῆς, καὶ θα εἶναι γεμάτοι ἀπὸ κάθε εἶδος ψευτιά, καὶ ἀπάτη, καὶ βλάβη, καὶ ἀπὸ κάθε εἶδος υποκρισία, καὶ δολοφονίες, καὶ ιεροκαπηλίες, καὶ πορνείες, καὶ μυστικά βδελύγματα, καὶ ἀνὰ θὰ κάνουν ὅλα αὐτά καὶ θα ἀρνηθοῦν τὴν πληρότητα τοῦ Εὐαγγελίου μου, ἰδοῦ, εἶπε ὁ Πατέρας, θὰ ἀφαιρέσω τὴν πληρότητα τοῦ Εὐαγγελίου μου ἀπὸ ἀνάμεσά τους.
- 11 Καὶ τότε θα θυμηθῶ τὴ διαθήκη μου τὴν ὁποία ἔχω κάνει πρὸς τὸν λαὸ μου, ὡ οἶκε τοῦ Ἰσραήλ, καὶ θὰ φέρω τὸ Εὐαγγέλιό μου πρὸς αὐτούς.
- 12 Καὶ θὰ σου δείξω, ὡ οἶκε τοῦ Ἰσραήλ, ὅτι οἱ Ἐθνικοὶ δὲν θὰ ἔχουν ἐξουσία ἐπὰν σὰς. Ὅμως θὰ θυμηθῶ τὴ διαθήκη μου πρὸς ἐσένα, ὡ οἶκε τοῦ Ἰσραήλ, καὶ θὰ φθάσεις στὴ γνώση τῆς πληρότητας τοῦ Εὐαγγελίου μου.
- 13 Ὅμως, ἀν οἱ Ἐθνικοὶ μετανοήσουν καὶ ἐπιστρέψουν σὲ ἐμένα, εἶπε ὁ Πατέρας, ἰδοῦ, θὰ ἀριθμηθοῦν ἀνάμεσα στὸν λαὸ μου, ὡ οἶκε τοῦ Ἰσραήλ.
- 14 Καὶ δὲν θὰ ἀφίσω τὸν λαὸ μου, ποὺ εἶναι ἀπὸ τὸν οἶκο τοῦ Ἰσραήλ, νὰ εἰσχωρήσουν ἀνάμεσά τους, καὶ νὰ τοὺς καταπατήσουν, εἶπε ὁ Πατέρας.

But wo, saith the Father, unto the unbelieving of the Gentiles—for notwithstanding they have come forth upon the face of this land, and have scattered my people who are of the house of Israel; and my people who are of the house of Israel have been cast out from among them, and have been trodden under feet by them;

And because of the mercies of the Father unto the Gentiles, and also the judgments of the Father upon my people who are of the house of Israel, verily, verily, I say unto you, that after all this, and I have caused my people who are of the house of Israel to be smitten, and to be afflicted, and to be slain, and to be cast out from among them, and to become hated by them, and to become a hiss and a byword among them—

And thus commandeth the Father that I should say unto you: At that day when the Gentiles shall sin against my gospel, and shall reject the fulness of my gospel, and shall be lifted up in the pride of their hearts above all nations, and above all the people of the whole earth, and shall be filled with all manner of lyings, and of deceits, and of mischiefs, and all manner of hypocrisy, and murders, and priestcrafts, and whoredoms, and of secret abominations; and if they shall do all those things, and shall reject the fulness of my gospel, behold, saith the Father, I will bring the fulness of my gospel from among them.

And then will I remember my covenant which I have made unto my people, O house of Israel, and I will bring my gospel unto them.

And I will show unto thee, O house of Israel, that the Gentiles shall not have power over you; but I will remember my covenant unto you, O house of Israel, and ye shall come unto the knowledge of the fulness of my gospel.

But if the Gentiles will repent and return unto me, saith the Father, behold they shall be numbered among my people, O house of Israel.

And I will not suffer my people, who are of the house of Israel, to go through among them, and tread them down, saith the Father.

15 Όμως, αν δεν θα επιστρέψουν σε εμένα, και δεν
εισακούσουν τη φωνή μου, θα τους αφήσω, μάλιστα, θα
αφήσω τον λαό μου, ω οίκε του Ισραήλ, να εισχωρήσουν
ανάμεσά τους, και να τους ποδοπατήσουν, και θα γίνουν
σαν αλάτι που έχει χάσει τη νοστιμιά του, το οποίο έκτοτε
δεν είναι καλό για τίποτα παρά για να πεταχτεί, και να
καταπατηθεί από τα πόδια του λαού μου, ω οίκε του
Ισραήλ.

16 Αληθινά, αληθινά, σας λέω, έτσι με πρόσταξε ο
Πατέρας – να δώσω σε αυτόν τον λαό αυτή τη γη για
κληρονομιά τους.

17 Και τότε θα εκπληρωθούν τα λόγια του προφήτη
Ησαΐα, που λένε:

18 Οι φύλακές σου θα υψώσουν τη φωνή. Με τη φωνή
όλοι μαζί θα ψάλλουν, επειδή θα δουν με τα μάτια τους,
όταν ο Κύριος θα επαναφέρει τη Σιών.

19 Ξεσπάστε σε χαρά, ψάλτε μαζί, εσείς, ερημωμένοι
τόποι της Ιερουσαλήμ· διότι ο Κύριος έχει παρηγορήσει
τον λαό του, έχει λυτρώσει την Ιερουσαλήμ.

20 Ο Κύριος έχει γυμνώσει τον άγιο βραχίονά Του στα
μάτια όλων των εθνών. Και όλα τα πέρατα της γης θα
δουν τη σωτηρία του Θεού.

But if they will not turn unto me, and hearken unto
my voice, I will suffer them, yea, I will suffer my people,
O house of Israel, that they shall go through among
them, and shall tread them down, and they shall be as
salt that hath lost its savor, which is thenceforth good
for nothing but to be cast out, and to be trodden under
foot of my people, O house of Israel.

Verily, verily, I say unto you, thus hath the Father
commanded me—that I should give unto this people
this land for their inheritance.

And then the words of the prophet Isaiah shall be
fulfilled, which say:

Thy watchmen shall lift up the voice; with the voice
together shall they sing, for they shall see eye to eye
when the Lord shall bring again Zion.

Break forth into joy, sing together, ye waste places of
Jerusalem; for the Lord hath comforted his people, he
hath redeemed Jerusalem.

The Lord hath made bare his holy arm in the eyes of
all the nations; and all the ends of the earth shall see the
salvation of God.

Νεφί Γ' 17

- 1 *Ιδού, συνέβη λοιπόν ώστε όταν ο Ιησούς είπε αυτά τα λόγια, κοίταξε τριγύρω ξανά στο πλήθος, και τους είπε: Ιδού, πλησίασε ο καιρός μου.*
- 2 *Αντιλαμβάνομαι ότι αδυνατείτε, ότι δεν μπορείτε να καταλάβετε όλα τα λόγια μου τα οποία προστάχθηκα από τον Πατέρα να σας πω κατά τη στιγμή αυτή.*
- 3 *Π' αυτό, πηγαίνετε στα σπίτια σας, και συλλογιστείτε όλα αυτά που σας έχω πει, και ζητήστε από τον Πατέρα, στο όνομά μου, να καταλάβετε, και να προετοιμάσετε τη διάνοιά σας για αύριο, και θα έλθω σε σας πάλι.*
- 4 *Όμως τώρα πηγαίνω προς τον Πατέρα, και επίσης για να παρουσιαστώ στις χαμένες φυλές του Ισραήλ, επειδή για τον Πατέρα δεν έχουν χαθεί, επειδή Εκείνος ξέρει που τους έχει πάει.*
- 5 *Και συνέβη ώστε όταν ο Ιησούς τους μίλησε έτσι, έριξε τα μάτια του ξανά τριγύρω στο πλήθος, και είδε ότι ήταν δακρυσμένοι, και τον κοίταζαν σταθερά σαν να Του ζητούσαν να μείνει λίγο περισσότερο μαζί τους.*
- 6 *Και τους είπε: Ιδού, τα σπλάχνα μου είναι γεμάτα συμπόνια προς εσάς.*
- 7 *Έχετε ασθενείς ανάμεσά σας; Φέρτε τους εδώ. Έχετε χωλούς ή τυφλούς ή παράλυτους ή ανάπηρους ή λεπρούς ή ανήμπορους ή κωφούς ή που να είναι βασανισμένοι με οποιονδήποτε τρόπο; Φέρτε τους εδώ και εγώ θα τους θεραπεύσω, διότι έχω συμπόνια για εσάς. Τα σπλάχνα μου είναι γεμάτα ευσπλαχνία.*
- 8 *Πατί αντιλαμβάνομαι ότι επιθυμείτε να σας δείξω τι έχω κάνει στους αδελφούς σας στην Ιερουσαλήμ, επειδή βλέπω ότι η πίστη σας είναι αρκετή για να σας θεραπεύσω.*
- 9 *Και συνέβη ώστε όταν μίλησε έτσι, όλο το πλήθος, με σύμπνοια, προχώρησαν εμπρός με τους αρρώστους τους και τους βασανισμένους τους, και τους χωλούς τους, και τους τυφλούς τους, και με τους άλαλους τους, και με όλους όσοι ήταν βασανισμένοι κατά οποιονδήποτε τρόπο. Και τους θεράπευσε, τον καθέναν, καθώς οδηγήθηκαν εμπρός Του.*

3 Nephi 17

Behold, now it came to pass that when Jesus had spoken these words he looked round about again on the multitude, and he said unto them: Behold, my time is at hand.

I perceive that ye are weak, that ye cannot understand all my words which I am commanded of the Father to speak unto you at this time.

Therefore, go ye unto your homes, and ponder upon the things which I have said, and ask of the Father, in my name, that ye may understand, and prepare your minds for the morrow, and I come unto you again.

But now I go unto the Father, and also to show myself unto the lost tribes of Israel, for they are not lost unto the Father, for he knoweth whither he hath taken them.

And it came to pass that when Jesus had thus spoken, he cast his eyes round about again on the multitude, and beheld they were in tears, and did look steadfastly upon him as if they would ask him to tarry a little longer with them.

And he said unto them: Behold, my bowels are filled with compassion towards you.

Have ye any that are sick among you? Bring them hither. Have ye any that are lame, or blind, or halt, or maimed, or leprous, or that are withered, or that are deaf, or that are afflicted in any manner? Bring them hither and I will heal them, for I have compassion upon you; my bowels are filled with mercy.

For I perceive that ye desire that I should show unto you what I have done unto your brethren at Jerusalem, for I see that your faith is sufficient that I should heal you.

And it came to pass that when he had thus spoken, all the multitude, with one accord, did go forth with their sick and their afflicted, and their lame, and with their blind, and with their dumb, and with all them that were afflicted in any manner; and he did heal them every one as they were brought forth unto him.

10 Και όλοι τους, τόσο αυτοί που είχαν θεραπευθεί, όσο και εκείνοι που ήταν γεροί, έκλιναν την κεφαλή τους κάτω στα πόδια Του, και Τον προσκύνησαν. Και όσοι μπόρεσαν να έλθουν, παρά το πλήθος, φίλησαν τα πόδια Του, τόσο που έλουσαν τα πόδια Του με τα δάκρυα τους.

11 Και συνέβη ώστε πρόσταξε να φέρουν τα μικρά παιδιά τους.

12 Έφεραν λοιπόν τα μικρά παιδιά τους και τα άφησαν κάτω στο έδαφος, τριγύρω Του, και ο Ιησούς στεκόταν στη μέση. Και το πλήθος έκανε χώρο ώσπου Του τα έφεραν όλα.

13 Και συνέβη ώστε όταν τα έφεραν όλα, και ο Ιησούς στάθηκε στη μέση, πρόσταξε το πλήθος να γονατίσει επάνω στο έδαφος.

14 Και συνέβη ώστε όταν γονάτισαν επάνω στο έδαφος, ο Ιησούς αναστέναξε μέσα Του, και είπε: Πατέρα, είμαι ταραγμένος εξαιτίας της κακίας του λαού του οίκου Ισραήλ.

15 Και όταν είπε αυτά τα λόγια, γονάτισε στη γη και ο ίδιος. Και ιδού, προσευχήθηκε προς τον Πατέρα, και αυτά που προσευχήθηκε δεν μπορούν να γραφούν, και το πλήθος που τον άκουσε έδωσε μαρτυρία.

16 Και δίνουν τη μαρτυρία τους ως εξής: Το μάτι ποτέ δεν έχει δει, ούτε το αφτί έχει έως τώρα ακούσει, τόσο σπουδαία και θαυμάσια πράγματα σαν αυτά που είδαμε και ακούσαμε τον Ιησού να λέει προς τον Πατέρα.

17 Και γλώσσα καμία δεν μπορεί να πει, ούτε μπορούν να γραφούν από κανέναν άνθρωπο, ούτε μπορούν οι καρδιές των ανθρώπων να συλλάβουν τόσο σπουδαία και θαυμάσια πράγματα σαν αυτά που και είδαμε και ακούσαμε να λέει ο Ιησούς. Και κανένας δεν μπορεί να συλλάβει την αγαλλίαση που γέμισε την ψυχή μας κατά τη στιγμή που Τον ακούγαμε να προσεύχεται για εμάς προς τον Πατέρα.

18 Και συνέβη ώστε όταν ο Ιησούς τελείωσε να προσεύχεται προς τον Πατέρα, σηκώθηκε. Όμως, τόσο μεγάλη ήταν η αγαλλίαση του πλήθους, ώστε είχαν καταβληθεί.

19 Και συνέβη ώστε ο Ιησούς τους μίλησε και τους είπε να σηκωθούν.

And they did all, both they who had been healed and they who were whole, bow down at his feet, and did worship him; and as many as could come for the multitude did kiss his feet, insomuch that they did bathe his feet with their tears.

And it came to pass that he commanded that their little children should be brought.

So they brought their little children and set them down upon the ground round about him, and Jesus stood in the midst; and the multitude gave way till they had all been brought unto him.

And it came to pass that when they had all been brought, and Jesus stood in the midst, he commanded the multitude that they should kneel down upon the ground.

And it came to pass that when they had knelt upon the ground, Jesus groaned within himself, and said: Father, I am troubled because of the wickedness of the people of the house of Israel.

And when he had said these words, he himself also knelt upon the earth; and behold he prayed unto the Father, and the things which he prayed cannot be written, and the multitude did bear record who heard him.

And after this manner do they bear record: The eye hath never seen, neither hath the ear heard, before, so great and marvelous things as we saw and heard Jesus speak unto the Father;

And no tongue can speak, neither can there be written by any man, neither can the hearts of men conceive so great and marvelous things as we both saw and heard Jesus speak; and no one can conceive of the joy which filled our souls at the time we heard him pray for us unto the Father.

And it came to pass that when Jesus had made an end of praying unto the Father, he arose; but so great was the joy of the multitude that they were overcome.

And it came to pass that Jesus spake unto them, and bade them arise.

20 Και σηκώθηκαν από τη γη, και τους είπε: Μακάριοι είστε για την πίστη σας. Και τώρα, ιδού, η αγαλλίασή μου είναι πλήρης.

21 Και όταν είπε αυτά τα λόγια, έκλαψε, και το πλήθος έδωσε μαρτυρία γι' αυτό, και πήρε τα μικρά παιδιά τους, ένα προς ένα, και τα ευλόγησε, και προσευχήθηκε προς τον Πατέρα γι' αυτά.

22 Και όταν τελείωσε έκλαψε πάλι.

23 Και μίλησε προς το πλήθος, και τους είπε: Ιδού τα μικρά σας.

24 Και καθώς κοίταξαν για να δουν, έριξαν τα μάτια τους προς τους ουρανούς, και είδαν τους ουρανούς ανοικτούς, και είδαν αγγέλους να κατέρχονται από τους ουρανούς σαν να ήταν στο μέσον φωτιάς. Και ήλθαν κάτω και περικύκλωσαν αυτά τα μικρά τριγύρω, και ήταν περικυκλωμένα ολόγυρα με φωτιά. Και οι άγγελοι τελούσαν διακονία προς αυτά.

25 Και το πλήθος είδε και άκουσε και δίνουν μαρτυρία. Και γνωρίζουν ότι η μαρτυρία τους είναι αληθινή, επειδή όλοι τους είδαν και άκουσαν, καθένας αφ' εαυτού του. Και ήταν σε αριθμό περίπου δύο χιλιάδες πεντακόσιες ψυχές, και αποτελούνταν από άνδρες, γυναίκες και παιδιά.

And they arose from the earth, and he said unto them: Blessed are ye because of your faith. And now behold, my joy is full.

And when he had said these words, he wept, and the multitude bare record of it, and he took their little children, one by one, and blessed them, and prayed unto the Father for them.

And when he had done this he wept again;

And he spake unto the multitude, and said unto them: Behold your little ones.

And as they looked to behold they cast their eyes towards heaven, and they saw the heavens open, and they saw angels descending out of heaven as it were in the midst of fire; and they came down and encircled those little ones about, and they were encircled about with fire; and the angels did minister unto them.

And the multitude did see and hear and bear record; and they know that their record is true for they all of them did see and hear, every man for himself; and they were in number about two thousand and five hundred souls; and they did consist of men, women, and children.

Νεφί Γ' 18

- 1 Και συνέβη ώστε ο Ιησούς πρόσταξε τους μαθητές Του να φέρουν λίγο ψωμί και κρασί.
- 2 Και ενώ είχαν πάει για ψωμί και κρασί, πρόσταξε το πλήθος να καθίσουν κάτω στη γη.
- 3 Και όταν ήλθαν οι μαθητές με το ψωμί και το κρασί, πήρε από το ψωμί και το τεμάχισε και το ευλόγησε. Και έδωσε στους μαθητές του και πρόσταξε να φάνε.
- 4 Και όταν έφαγαν και ήταν πλήρεις, τους πρόσταξε να δώσουν στο πλήθος.
- 5 Και όταν το πλήθος έφαγε και ήταν πλήρεις, είπε στους μαθητές Του: Ιδού, ένας από εσάς θα χειροτονηθεί, και σε αυτόν θα δώσω εξουσία να τεμαχίζει το ψωμί και να το ευλογεί και να το δίνει στον λαό της εκκλησίας μου, σε όλους όσους θα πιστέψουν και θα βαπτισθούν στο όνομά μου.
- 6 Και αυτό θα προσέχετε πάντα να κάνετε, ακριβώς όπως εγώ έχω κάνει, ακριβώς όπως εγώ έχω τεμαχίσει το ψωμί και το ευλόγησα και σας το έδωσα.
- 7 Και αυτό θα κάνετε σε ανάμνηση του σώματός μου, το οποίο σας έχω δείξει. Και θα αποτελεί μαρτυρία προς τον Πατέρα ότι πάντα με θυμάστε. Και αν πάντα με θυμάστε, θα έχετε το Πνεύμα μου μαζί σας.
- 8 Και συνέβη ώστε όταν είπε αυτά τα λόγια, πρόσταξε τους μαθητές Του να πάρουν από το κρασί του ποτηριού και να πιουν από αυτό, και να δώσουν επίσης στο πλήθος για να πιουν από αυτό.
- 9 Και συνέβη ώστε έτσι έκαναν και ήπιαν από αυτό, και ήταν πλήρεις. Και έδωσαν στο πλήθος, και ήπιαν και εκείνοι, και ήταν πλήρεις.
- 10 Και όταν το έκαναν αυτό οι μαθητές, ο Ιησούς τους είπε: Μακάριοι είστε εσείς γι' αυτό που έχετε κάνει, επειδή αυτό αποτελεί εκπλήρωση των εντολών μου, και αυτό μαρτυρεί προς τον Πατέρα ότι είστε πρόθυμοι να κάνετε αυτό που σας έχω προστάξει.

3 Nephi 18

And it came to pass that Jesus commanded his disciples that they should bring forth some bread and wine unto him.

And while they were gone for bread and wine, he commanded the multitude that they should sit themselves down upon the earth.

And when the disciples had come with bread and wine, he took of the bread and brake and blessed it; and he gave unto the disciples and commanded that they should eat.

And when they had eaten and were filled, he commanded that they should give unto the multitude.

And when the multitude had eaten and were filled, he said unto the disciples: Behold there shall one be ordained among you, and to him will I give power that he shall break bread and bless it and give it unto the people of my church, unto all those who shall believe and be baptized in my name.

And this shall ye always observe to do, even as I have done, even as I have broken bread and blessed it and given it unto you.

And this shall ye do in remembrance of my body, which I have shown unto you. And it shall be a testimony unto the Father that ye do always remember me. And if ye do always remember me ye shall have my Spirit to be with you.

And it came to pass that when he said these words, he commanded his disciples that they should take of the wine of the cup and drink of it, and that they should also give unto the multitude that they might drink of it.

And it came to pass that they did so, and did drink of it and were filled; and they gave unto the multitude, and they did drink, and they were filled.

And when the disciples had done this, Jesus said unto them: Blessed are ye for this thing which ye have done, for this is fulfilling my commandments, and this doth witness unto the Father that ye are willing to do that which I have commanded you.

- 11 Και πάντα θα το κάνετε αυτό σε όσους μετανοούν και βαπτίζονται στο όνομά μου. Και θα το κάνετε σε ανάμνηση του αίματός μου, το οποίο έχω χύσει για εσάς, ώστε να μαρτυρείτε προς τον Πατέρα ότι με θυμάστε πάντα. Και αν με θυμάστε πάντα, θα έχετε το Πνεύμα μου μαζί σας.
- 12 Και σας δίνω μία εντολή να εκτελείτε αυτά τα πράγματα. Και αν πάντα τα τελείτε αυτά τα πράγματα, είστε μακάριοι, διότι έχετε οικοδομηθεί επάνω στον βράχο μου.
- 13 Όμως όσοι ανάμεσά σας θα κάνουν περισσότερα ή λιγότερα από αυτά, δεν έχουν οικοδομηθεί επάνω στον βράχο μου, αλλά έχουν οικοδομηθεί επάνω σε αμμώδες θεμέλιο. Και όταν πέσει η βροχή, και έλθουν οι πλημμύρες, και οι άνεμοι φυσούν, και κτυπούν επάνω τους, θα πέσουν, και οι πύλες της κόλασης είναι ανοικτές, έτοιμες να τους δεχθούν.
- 14 Γι' αυτό, μακάριοι θα είστε αν τηρείτε τις εντολές μου, τις οποίες με έχει προστάξει ο Πατέρας να σας δώσω.
- 15 Αληθινά, αληθινά, σας λέω, πρέπει να προσέχετε και να προσεύχεστε πάντα, μήπως μπειτε σε πειρασμό από τον διάβολο, και οδηγηθείτε μακριά, αιχμάλωτοί του.
- 16 Και όπως εγώ έχω προσευχηθεί ανάμεσά σας, έτσι ακριβώς και εσείς να προσεύχεστε στην εκκλησία μου, ανάμεσα στον λαό μου που μετανοεί και βαπτίζεται στο όνομά μου. Ιδού, εγώ είμαι το φως. Έχω θέσει για εσάς το παράδειγμα.
- 17 Και συνέβη ώστε όταν ο Ιησούς είπε αυτά τα λόγια στους μαθητές Του, στράφηκε πάλι προς το πλήθος και τους είπε:
- 18 Ιδού, αληθινά, αληθινά, σας λέω, πρέπει να προσέχετε και πάντα να προσεύχεστε μήπως μπειτε σε πειρασμό, διότι ο Σατανάς επιθυμεί να σας έχει, για να σας κοσκινίζει σαν το σιτάρι.
- 19 Επομένως πρέπει πάντοτε να προσεύχεστε προς τον Πατέρα στο όνομά μου.
- 20 Και οτιδήποτε ζητήσετε από τον Πατέρα στο όνομά μου, το οποίο να είναι σωστό, πιστεύοντας ότι θα το λάβετε, ιδού, θα σας δοθεί.
- 21 Να προσεύχεστε στις οικογένειές σας προς τον Πατέρα, πάντοτε στο όνομά μου, ώστε οι γυναίκες σας και τα παιδιά σας να είναι ευλογημένα.

And this shall ye always do to those who repent and are baptized in my name; and ye shall do it in remembrance of my blood, which I have shed for you, that ye may witness unto the Father that ye do always remember me. And if ye do always remember me ye shall have my Spirit to be with you.

And I give unto you a commandment that ye shall do these things. And if ye shall always do these things blessed are ye, for ye are built upon my rock.

But whoso among you shall do more or less than these are not built upon my rock, but are built upon a sandy foundation; and when the rain descends, and the floods come, and the winds blow, and beat upon them, they shall fall, and the gates of hell are ready open to receive them.

Therefore blessed are ye if ye shall keep my commandments, which the Father hath commanded me that I should give unto you.

Verily, verily, I say unto you, ye must watch and pray always, lest ye be tempted by the devil, and ye be led away captive by him.

And as I have prayed among you even so shall ye pray in my church, among my people who do repent and are baptized in my name. Behold I am the light; I have set an example for you.

And it came to pass that when Jesus had spoken these words unto his disciples, he turned again unto the multitude and said unto them:

Behold, verily, verily, I say unto you, ye must watch and pray always lest ye enter into temptation; for Satan desireth to have you, that he may sift you as wheat.

Therefore ye must always pray unto the Father in my name;

And whatsoever ye shall ask the Father in my name, which is right, believing that ye shall receive, behold it shall be given unto you.

Pray in your families unto the Father, always in my name, that your wives and your children may be blessed.

- 22 Και ιδού, θα συγκεντρώνεστε όλοι μαζί συχνά, και δεν θα απαγορεύετε από κανέναν άνθρωπο να έρχεται σε σας όταν συγκεντρώνεστε, αλλά θα τους αφήνετε να έρχονται σε σας και δεν θα τους απαγορεύετε.
- 23 Αλλά θα προσεύχεστε γι' αυτούς, και δεν θα τους διώχνετε. Και αν συμβεί ώστε να έρχονται σε σας συχνά, θα προσεύχεστε γι' αυτούς προς τον Πατέρα, στο όνομά μου.
- 24 Επομένως, κρατήστε το φως σας ψηλά ώστε να λάμψει στον κόσμο. Ιδού, εγώ είμαι το φως που θα κρατάτε ψηλά – αυτό που με έχετε δει να κάνω. Ιδού, βλέπετε ότι έχω προσευχηθεί στον Πατέρα και όλοι εσείς έχετε δει.
- 25 Και βλέπετε ότι έχω προστάξει να μη φύγει κανένας από εσάς, αλλά αντ' αυτού έχω προστάξει να έλθετε προς εμένα, για να αισθανθείτε και να δείτε. Το ίδιο θα κάνετε στον κόσμο. Και όποιος παραβεί αυτήν την εντολή, αφήνει τον εαυτό του να οδηγηθεί σε πειρασμό.
- 26 Και τώρα συνέβη ώστε όταν ο Ιησούς είπε αυτά τα λόγια, έστρεψε πάλι τα μάτια Του επάνω στους μαθητές που είχε εκλέξει, και τους είπε:
- 27 Ιδού, αληθινά, αληθινά σας λέω, σας δίνω άλλη εντολή, και ύστερα πρέπει να πάω στον Πατέρα μου, ώστε να εκπληρώσω άλλες εντολές που μου έχει δώσει.
- 28 Και τώρα ιδού, αυτή είναι η εντολή που σας δίνω, ότι να μην αφήνετε κανέναν να παίρνει εν γνώσει το σώμα και το αίμα μου ανάξια, όταν το χορηγείτε.
- 29 Γιατί οποίος τρώει και πίνει το σώμα και το αίμα μου αναξίως, τρώει και πίνει καταδίκη στην ψυχή του. Επομένως, αν ξέρετε ότι ένας άνθρωπος είναι ανάξιος να φάει και να πιει από το σώμα και το αίμα μου, θα του το απαγορεύετε.
- 30 Παρά ταύτα, δεν θα τον εκδιώκετε από ανάμεσά σας, αλλά θα τελείτε διακονία προς αυτόν και θα προσεύχεστε γι' αυτόν προς τον Πατέρα, στο όνομά μου. Και αν γίνει να μετανοήσει και να βαπτισθεί στο όνομά μου, τότε θα τον δεχθείτε, και θα του χορηγήτε από το σώμα και το αίμα μου.
- 31 Όμως αν δεν μετανοήσει, δεν θα αριθμείται με τον λαό μου, για να μη χαλάσει τον λαό μου, γιατί ιδού, γνωρίζω τα πρόβατά μου, και είναι αριθμημένα.

And behold, ye shall meet together oft; and ye shall not forbid any man from coming unto you when ye shall meet together, but suffer them that they may come unto you and forbid them not;

But ye shall pray for them, and shall not cast them out; and if it so be that they come unto you oft ye shall pray for them unto the Father, in my name.

Therefore, hold up your light that it may shine unto the world. Behold I am the light which ye shall hold up—that which ye have seen me do. Behold ye see that I have prayed unto the Father, and ye all have witnessed.

And ye see that I have commanded that none of you should go away, but rather have commanded that ye should come unto me, that ye might feel and see; even so shall ye do unto the world; and whosoever breaketh this commandment suffereth himself to be led into temptation.

And now it came to pass that when Jesus had spoken these words, he turned his eyes again upon the disciples whom he had chosen, and said unto them:

Behold verily, verily, I say unto you, I give unto you another commandment, and then I must go unto my Father that I may fulfil other commandments which he hath given me.

And now behold, this is the commandment which I give unto you, that ye shall not suffer any one knowingly to partake of my flesh and blood unworthily, when ye shall minister it;

For whoso eateth and drinketh my flesh and blood unworthily eateth and drinketh damnation to his soul; therefore if ye know that a man is unworthy to eat and drink of my flesh and blood ye shall forbid him.

Nevertheless, ye shall not cast him out from among you, but ye shall minister unto him and shall pray for him unto the Father, in my name; and if it so be that he repenteth and is baptized in my name, then shall ye receive him, and shall minister unto him of my flesh and blood.

But if he repent not he shall not be numbered among my people, that he may not destroy my people, for behold I know my sheep, and they are numbered.

- 32 Παρά ταύτα, δεν θα τον εκδιώξετε από τις συναγωγές σας ή τους τόπους λατρείας σας, επειδή σε αυτούς θα εξακολουθήσετε να τελείτε τη διακονία σας, επειδή δεν ξέρετε μήπως μετανοήσουν και επιστρέψουν, και έλθουν προς εμένα με πλήρη πρόθεση καρδιάς, και θα τους θεραπεύσω, και εσείς θα είστε το μέσο που θα φέρει σε αυτούς τη σωτηρία.
- 33 Επομένως, τηρείτε αυτά τα λόγια που σας έχω προστάξει, για να μην καταλήξετε σε καταδίκη, γιατί αλίμονο σε εκείνον που ο Πατέρας θα καταδικάσει.
- 34 Και σας δίνω αυτές τις εντολές εξαιτίας των διχονοιών που υπάρχουν ανάμεσά σας. Και μακάριοι θα είστε αν δεν έχετε διχονοίες ανάμεσά σας.
- 35 Και τώρα πηγαίνω στον Πατέρα, επειδή είναι σκόπιμο να πάω στον Πατέρα για το δικό σας καλό.
- 36 Και συνέβη ώστε όταν τελείωσε ο Ιησούς να λέει αυτά, άγγιξε με το χέρι Του τους μαθητές Του, τους οποίους είχε επιλέξει, έναν προς έναν, μέχρι που τους άγγιξε όλους, και τους μιλούσε ενώ τους άγγιζε.
- 37 Και το πλήθος δεν άκουσε τα λόγια τα οποία είπε, γι' αυτό δεν έδωσε μαρτυρία, αλλά οι μαθητές Του έδωσαν μαρτυρία ότι τους έδωσε εξουσία να δίνουν το Άγιο Πνεύμα. Και θα σας δείξω στο εξής ότι αυτή η μαρτυρία είναι αληθινή.
- 38 Και συνέβη ώστε όταν ο Ιησούς τους είχε αγγίξει όλους, ήλθε ένα σύννεφο και επισκίασε το πλήθος ώστε δεν μπορούσαν να δουν τον Ιησού.
- 39 Και ενώ ήταν έτσι επισκιασμένοι, αναχώρησε από αυτούς, και ανελήφθη προς τους ουρανούς. Και οι μαθητές είδαν και έδωσαν μαρτυρία ότι ανελήφθη πάλι στους ουρανούς.

Nevertheless, ye shall not cast him out of your synagogues, or your places of worship, for unto such shall ye continue to minister; for ye know not but what they will return and repent, and come unto me with full purpose of heart, and I shall heal them; and ye shall be the means of bringing salvation unto them.

Therefore, keep these sayings which I have commanded you that ye come not under condemnation; for wo unto him whom the Father condemneth.

And I give you these commandments because of the disputations which have been among you. And blessed are ye if ye have no disputations among you.

And now I go unto the Father, because it is expedient that I should go unto the Father for your sakes.

And it came to pass that when Jesus had made an end of these sayings, he touched with his hand the disciples whom he had chosen, one by one, even until he had touched them all, and spake unto them as he touched them.

And the multitude heard not the words which he spake, therefore they did not bear record; but the disciples bare record that he gave them power to give the Holy Ghost. And I will show unto you hereafter that this record is true.

And it came to pass that when Jesus had touched them all, there came a cloud and overshadowed the multitude that they could not see Jesus.

And while they were overshadowed he departed from them, and ascended into heaven. And the disciples saw and did bear record that he ascended again into heaven.

Νεφί Γ' 19

- 1 Και τώρα συνέβη ώστε όταν ο Ιησούς είχε αναληφθεί στους ουρανοί, το πλήθος διαλύθηκε, και κάθε άνθρωπος πήρε τη γυναίκα του και τα παιδιά του και επέστρεψε στο σπίτι του.
- 2 Και αμέσως διατυμπανίσθηκε έξω από τη χώρα ανάμεσα στον λαό, πριν ακόμα γίνει σκοτάδι, ότι το πλήθος είχε δει τον Ιησού, και ότι είχε τελέσει διακονία προς αυτούς, και επίσης ότι θα παρουσιαζόταν πάλι την επαύριον στο πλήθος.
- 3 Μάλιστα, και ακόμη και όλη τη νύχτα διατυμπανιζόταν έξω από τη χώρα σχετικά με τον Ιησού. Και τόσο πολύ έστειλαν προς τον λαό, που πολλοί, μάλιστα, ένας υπερβολικά μεγάλος αριθμός, κοπίασαν υπερβολικά όλη εκείνη τη νύχτα, για να μπορέσουν να βρискονται την επαύριον εκεί όπου θα παρουσιαζόταν ο Ιησούς προς το πλήθος.
- 4 Και συνέβη ώστε την επαύριον, όταν συγκεντρώθηκε το πλήθος, ιδού, ο Νεφί και ο αδελφός του, τον οποίο εκείνος είχε εγείρει από τους νεκρούς, του οποίου το όνομα ήταν Τιμόθεος, και επίσης ο υιός του, του οποίου το όνομα ήταν Ιωνάς, και επίσης ο Μαθώνι, και ο Μαθωνίχα, ο αδελφός του, και ο Κούμεν και ο Κουμενόνη, και ο Ιερεμίας, και ο Σέμνον, και ο Ιωνάς, και ο Σεδεκίας, και ο Ησαΐας—αυτά λοιπόν ήταν τα ονόματα των μαθητών τους οποίους είχε εκλέξει ο Ιησούς— και συνέβη ώστε ήλθαν εμπρός και στάθηκαν ανάμεσα στο πλήθος.
- 5 Και ιδού, το πλήθος ήταν τόσο μεγάλο, ώστε το έκαναν να χωριστεί σε δώδεκα σώματα.
- 6 Και οι δώδεκα δίδασκαν το πλήθος. Και ιδού, έκαναν το πλήθος να γονατίσει επάνω στο πρόσωπο της γης, και να προσευχηθεί προς τον Πατέρα στο όνομα του Ιησού.
- 7 Και οι μαθητές επίσης προσευχήθηκαν προς τον Πατέρα στο όνομα του Ιησού. Και συνέβη ώστε σηκώθηκαν και τέλεσαν διακονία προς τον λαό.
- 8 Και όταν δίδαξαν αυτά τα ίδια λόγια που είχε πει ο Ιησούς—χωρίς τίποτα να διαφέρει από τα λόγια που είχε πει ο Ιησούς— ιδού, πάλι γονάτισαν και προσευχήθηκαν προς τον Πατέρα στο όνομα του Ιησού.
- 9 Και προσευχήθηκαν για εκείνο που επιθυμούσαν περισσότερο. Και επιθυμούσαν να τους δοθεί το Άγιο Πνεύμα.

3 Nephi 19

And now it came to pass that when Jesus had ascended into heaven, the multitude did disperse, and every man did take his wife and his children and did return to his own home.

And it was noised abroad among the people immediately, before it was yet dark, that the multitude had seen Jesus, and that he had ministered unto them, and that he would also show himself on the morrow unto the multitude.

Yea, and even all the night it was noised abroad concerning Jesus; and insomuch did they send forth unto the people that there were many, yea, an exceedingly great number, did labor exceedingly all that night, that they might be on the morrow in the place where Jesus should show himself unto the multitude.

And it came to pass that on the morrow, when the multitude was gathered together, behold, Nephi and his brother whom he had raised from the dead, whose name was Timothy, and also his son, whose name was Jonas, and also Mathoni, and Mathonihah, his brother, and Kumen, and Kumenonhi, and Jeremiah, and Shemnon, and Jonas, and Zedekiah, and Isaiah—now these were the names of the disciples whom Jesus had chosen—and it came to pass that they went forth and stood in the midst of the multitude.

And behold, the multitude was so great that they did cause that they should be separated into twelve bodies.

And the twelve did teach the multitude; and behold, they did cause that the multitude should kneel down upon the face of the earth, and should pray unto the Father in the name of Jesus.

And the disciples did pray unto the Father also in the name of Jesus. And it came to pass that they arose and ministered unto the people.

And when they had ministered those same words which Jesus had spoken—nothing varying from the words which Jesus had spoken—behold, they knelt again and prayed to the Father in the name of Jesus.

And they did pray for that which they most desired; and they desired that the Holy Ghost should be given unto them.

10 Και όταν προσευχήθηκαν έτσι, κατέβηκαν στην άκρη του νερού, και το πλήθος τους ακολούθησε.

11 Και συνέβη ώστε ο Νεφί πήγε κάτω μέσα στο νερό και βαπτίσθηκε.

12 Και αναδύθηκε από το νερό και άρχισε να βαπτίζει. Και βάπτισε όλους εκείνους που είχε επιλέξει ο Ιησούς.

13 Και συνέβη ώστε όταν βαπτίσθηκαν όλοι και αναδύθηκαν από το νερό, το Άγιο Πνεύμα έπεσε επάνω τους, και ήταν πλήρεις με το Άγιο Πνεύμα και με φωτιά.

14 Και ιδού, περικυκλώθηκαν ολόγυρα σαν να ήταν από φωτιά. Και αυτή κατέβηκε από τους ουρανούς, και το πλήθος είναι μάρτυρας αυτού, και δίνουν μαρτυρία. Και άγγελοι κατέβηκαν από τους ουρανούς και τελούσαν διακονία προς αυτούς.

15 Και συνέβη ώστε ενώ οι άγγελοι τελούσαν διακονία προς τους μαθητές, ιδού, ο Ιησούς ήλθε και στάθηκε ανάμεσά τους και τελούσε διακονία προς αυτούς.

16 Και συνέβη ώστε μίλησε προς το πλήθος, και τους πρόσταξε να γονατίσουν πάλι κάτω στη γη, και επίσης οι μαθητές του να γονατίσουν κάτω στη γη.

17 Και συνέβη ώστε όταν όλοι γονάτισαν κάτω στη γη, πρόσταξε τους μαθητές Του να προσευχηθούν.

18 Και ιδού, αυτοί άρχισαν να προσεύχονται. Και προσεύχονταν προς τον Ιησού, αποκαλώντας Τον Κύριό τους και Θεό τους.

19 Και συνέβη ώστε ο Ιησούς αναχώρησε από ανάμεσά τους, και πήγε λίγο πιο πέρα από αυτούς και προσκύνησε στη γη, και είπε:

20 Πατέρα, σε ευχαριστώ που έχεις δώσει το Άγιο Πνεύμα σε αυτούς που έχω επιλέξει. Και είναι λόγω της πίστης τους προς εμένα που τους έχω επιλέξει από τον κόσμο.

21 Πατέρα, προσεύχομαι να δώσεις το Άγιο Πνεύμα σε όλους εκείνους που θα πιστέψουν στα λόγια τους.

22 Πατέρα, τους έχεις δώσει το Άγιο Πνεύμα, επειδή πιστεύουν σε μένα. Και βλέπεις ότι πιστεύουν σε μένα επειδή τους ακούς, και προσεύχονται προς εμένα. Και προσεύχονται προς εμένα επειδή είμαι μαζί τους.

And when they had thus prayed they went down unto the water's edge, and the multitude followed them.

And it came to pass that Nephi went down into the water and was baptized.

And he came up out of the water and began to baptize. And he baptized all those whom Jesus had chosen.

And it came to pass when they were all baptized and had come up out of the water, the Holy Ghost did fall upon them, and they were filled with the Holy Ghost and with fire.

And behold, they were encircled about as if it were by fire; and it came down from heaven, and the multitude did witness it, and did bear record; and angels did come down out of heaven and did minister unto them.

And it came to pass that while the angels were ministering unto the disciples, behold, Jesus came and stood in the midst and ministered unto them.

And it came to pass that he spake unto the multitude, and commanded them that they should kneel down again upon the earth, and also that his disciples should kneel down upon the earth.

And it came to pass that when they had all knelt down upon the earth, he commanded his disciples that they should pray.

And behold, they began to pray; and they did pray unto Jesus, calling him their Lord and their God.

And it came to pass that Jesus departed out of the midst of them, and went a little way off from them and bowed himself to the earth, and he said:

Father, I thank thee that thou hast given the Holy Ghost unto these whom I have chosen; and it is because of their belief in me that I have chosen them out of the world.

Father, I pray thee that thou wilt give the Holy Ghost unto all them that shall believe in their words.

Father, thou hast given them the Holy Ghost because they believe in me; and thou seest that they believe in me because thou hearest them, and they pray unto me; and they pray unto me because I am with them.

23 Και τώρα, Πατέρα, προσεύχομαι σε Σένα γι' αυτούς, και επίσης για όλους εκείνους που θα πιστέψουν στα λόγια τους, για να πιστεύουν σε μένα, ώστε να είμαι μέσα τους όπως Εσύ, Πατέρα, είσαι μέσα μου, για να είμαστε ένα.

24 Και συνέβη ώστε όταν ο Ιησούς προσευχήθηκε έτσι προς τον Πατέρα, ήλθε στους μαθητές Του, και ιδού, συνέχισαν ακόμη, χωρίς να σταματήσουν, να προσεύχονται προς Αυτόν. Και δεν χρησιμοποιούσαν πολλά λόγια, διότι τους είχε δοθεί τι να προσευχηθούν, και ήταν πλήρεις με επιθυμία.

25 Και συνέβη ώστε ο Ιησούς τους ευλόγησε καθώς προσεύχονταν προς Αυτόν. Και η όψη Του τους χαμογέλούσε, και το φως της όψης Του έλαμπε επάνω τους, και ιδού, ήταν λευκοί σαν την όψη και επίσης σαν τα ενδύματα του Ιησού. Και ιδού, η λευκότητά τους υπερέβαινε κάθε λευκότητα, μάλιστα, τόσο που δεν μπορούσε να υπάρξει τίποτα επάνω στη γη τόσο λευκό όσο η λευκότητά τους.

26 Και ο Ιησούς τους είπε: Συνεχίστε να προσεύχεστε. Παρά ταύτα εκείνοι δεν έπαψαν να προσεύχονται.

27 Και στράφηκε από αυτούς πάλι, και πήγε λίγο πιο πέρα και προσκύνησε στη γη. Και προσευχήθηκε πάλι προς τον Πατέρα, λέγοντας:

28 Πατέρα, Σε ευχαριστώ που έχεις εξαγνίσει αυτούς που έχω επιλέξει, λόγω της πίστης τους, και προσεύχομαι γι' αυτούς, και επίσης για εκείνους που θα πιστέψουν στα λόγια αυτών, ώστε να εξαγνιστούν με μένα, μέσω της πίστης στα λόγια τους, ακριβώς όπως εξαγνίζονται εκείνοι με μένα.

29 Πατέρα, δεν προσεύχομαι για τον κόσμο, αλλά γι' αυτούς που μου έχεις δώσει από τον κόσμο, λόγω της πίστης τους, ώστε να εξαγνιστούν με εμένα, ώστε να είμαι σε αυτούς όπως Εσύ, Πατέρα, είσαι σε μένα, ώστε να είμαστε ένα, ώστε να δοξαστώ μέσω αυτών.

30 Και όταν είπε αυτά τα λόγια ο Ιησούς, ήλθε πάλι προς τους μαθητές Του. Και ιδού, αυτοί προσεύχονταν σταθερά, χωρίς σταματημό, προς Αυτόν. Και τους χαμογέλασε πάλι. Και ιδού, έγιναν λευκοί, όπως ο Ιησούς.

31 Και συνέβη ώστε πήγε πάλι λίγο πιο πέρα και προσευχήθηκε προς τον Πατέρα.

And now Father, I pray unto thee for them, and also for all those who shall believe on their words, that they may believe in me, that I may be in them as thou, Father, art in me, that we may be one.

And it came to pass that when Jesus had thus prayed unto the Father, he came unto his disciples, and behold, they did still continue, without ceasing, to pray unto him; and they did not multiply many words, for it was given unto them what they should pray, and they were filled with desire.

And it came to pass that Jesus blessed them as they did pray unto him; and his countenance did smile upon them, and the light of his countenance did shine upon them, and behold they were as white as the countenance and also the garments of Jesus; and behold the whiteness thereof did exceed all the whiteness, yea, even there could be nothing upon earth so white as the whiteness thereof.

And Jesus said unto them: Pray on; nevertheless they did not cease to pray.

And he turned from them again, and went a little way off and bowed himself to the earth; and he prayed again unto the Father, saying:

Father, I thank thee that thou hast purified those whom I have chosen, because of their faith, and I pray for them, and also for them who shall believe on their words, that they may be purified in me, through faith on their words, even as they are purified in me.

Father, I pray not for the world, but for those whom thou hast given me out of the world, because of their faith, that they may be purified in me, that I may be in them as thou, Father, art in me, that we may be one, that I may be glorified in them.

And when Jesus had spoken these words he came again unto his disciples; and behold they did pray steadfastly, without ceasing, unto him; and he did smile upon them again; and behold they were white, even as Jesus.

And it came to pass that he went again a little way off and prayed unto the Father;

32 Και γλώσσα δεν μπορεί να πει τα λόγια τα οποία είπε προσευχόμενος, ούτε μπορούν να γραφούν από άνθρωπο τα λόγια τα οποία είπε προσευχόμενος.

33 Και το πλήθος άκουσε και δίνουν μαρτυρία. Και οι καρδιές τους άνοιξαν και κατάλαβαν μέσα στην καρδιά τους τα λόγια τα οποία είπε προσευχόμενος.

34 Παρά ταύτα, τόσο σπουδαία και θαυμάσια ήταν τα λόγια τα οποία είπε προσευχόμενος, που δεν μπορούν να γραφούν, ούτε μπορούν να προφερθούν από άνθρωπο.

35 Και συνέβη ώστε όταν ο Ιησούς τελείωσε να προσεύχεται, ήλθε πάλι προς τους μαθητές Του και τους είπε: Τόσο μεγάλη πίστη ποτέ δεν έχω δει ανάμεσα σε όλους τους Ιουδαίους. Επομένως δεν μπορούσα να τους δείξω τόσο μεγάλα θαύματα, εξαιτίας της απιστίας τους.

36 Αληθινά σας λέω, δεν υπάρχει κανένας από αυτούς που να έχει δει τόσο σπουδαία πράγματα όπως έχετε δει εσείς. Ούτε έχουν ακούσει τόσο σπουδαία πράγματα όπως έχετε ακούσει εσείς.

And tongue cannot speak the words which he prayed, neither can be written by man the words which he prayed.

And the multitude did hear and do bear record; and their hearts were open and they did understand in their hearts the words which he prayed.

Nevertheless, so great and marvelous were the words which he prayed that they cannot be written, neither can they be uttered by man.

And it came to pass that when Jesus had made an end of praying he came again to the disciples, and said unto them: So great faith have I never seen among all the Jews; wherefore I could not show unto them so great miracles, because of their unbelief.

Verily I say unto you, there are none of them that have seen so great things as ye have seen; neither have they heard so great things as ye have heard.

Νεφί Γ' 20

- 1 Και συνέβη ὥστε πρόσταξε το πλήθος και επίσης τους μαθητές του να σταματήσουν να προσεύχονται. Και τους πρόσταξε να μην πάψουν να προσεύχονται μέσα στην καρδιά τους.
- 2 Και τους πρόσταξε να σηκωθούν και να σταθούν ὀρθιοι στα πόδια τους. Και σηκώθηκαν και στάθηκαν ὀρθιοι στα πόδια τους.
- 3 Και συνέβη ὥστε τεμάχισε ψωμί πάλι και το ευλόγησε, και ἔδωσε στους μαθητές να φάνε.
- 4 Και ὅταν εἶχαν φάει, τους πρόσταξε να τεμαχίσουν ψωμί, και να δώσουν στο πλήθος.
- 5 Και ὅταν ἔδωσαν στο πλήθος, τους ἔδωσε επίσης κρασί να πιούνε, και τους πρόσταξε να δώσουν στο πλήθος.
- 6 Τώρα, οὔτε οι μαθητές οὔτε το πλήθος δεν εἶχαν φέρει ψωμί, οὔτε κρασί.
- 7 Ἀλλά πράγματι τους ἔδωσε ψωμί να φάνε, και επίσης κρασί να πιούνε.
- 8 Και τους εἶπε: Αυτός που τρώει αυτό το ψωμί, τρώει ἀπό το σώμα μου στην ψυχή του. Και αυτός που πίνει ἀπό αυτό το κρασί, πίνει ἀπό το αἷμα μου στην ψυχή του. Και η ψυχή του ποτέ δεν θα πεινάσει οὔτε θα διψήσει, ἀλλά θα εἶναι πλήρης.
- 9 Ὅταν λοιπόν το πλήθος ἔφαγε και ἤπιε, ἰδοῦ, ἦταν πλήρεις με το Πνεῦμα. Και φώναξαν με μια φωνή, και δόξασαν τον Ἰησοῦ, τον ὁποῖον και εἶδαν και ἀκουσαν.
- 10 Και συνέβη ὥστε ὅταν δόξασαν τον Ἰησοῦ, εἶπε προς αὐτούς: Ἰδοῦ τώρα, τελειώνω την ἐντολή την ὁποία με πρόσταξε ο Πατέρας σχετικά με αὐτόν τον λαό, που εἶναι ὑπόλειμμα του οἴκου του Ἰσραήλ.
- 11 Θυμάστε ὅτι σας μίλησα, και εἶπα ὅτι ὅταν θα ἐκπληρωθούν τα λόγια του Ἡσαΐα –ιδού, εἶναι γραμμένα, τα ἔχετε ἐμπρός σας, ἐπομένως ἐρευνήστε τα—
- 12 Και ἀληθινά, ἀληθινά, σας λέω ὅτι ὅταν αὐτά ἐκπληρωθούν τότε θα γίνει η ἐκπλήρωση της διαθήκης την ὁποία ἔκανε ο Πατέρας προς τον λαό του, ὡς οἴκε του Ἰσραήλ.

3 Nephi 20

And it came to pass that he commanded the multitude that they should cease to pray, and also his disciples. And he commanded them that they should not cease to pray in their hearts.

And he commanded them that they should arise and stand up upon their feet. And they arose up and stood upon their feet.

And it came to pass that he brake bread again and blessed it, and gave to the disciples to eat.

And when they had eaten he commanded them that they should break bread, and give unto the multitude.

And when they had given unto the multitude he also gave them wine to drink, and commanded them that they should give unto the multitude.

Now, there had been no bread, neither wine, brought by the disciples, neither by the multitude;

But he truly gave unto them bread to eat, and also wine to drink.

And he said unto them: He that eateth this bread eateth of my body to his soul; and he that drinketh of this wine drinketh of my blood to his soul; and his soul shall never hunger nor thirst, but shall be filled.

Now, when the multitude had all eaten and drunk, behold, they were filled with the Spirit; and they did cry out with one voice, and gave glory to Jesus, whom they both saw and heard.

And it came to pass that when they had all given glory unto Jesus, he said unto them: Behold now I finish the commandment which the Father hath commanded me concerning this people, who are a remnant of the house of Israel.

Ye remember that I spake unto you, and said that when the words of Isaiah should be fulfilled—behold they are written, ye have them before you, therefore search them—

And verily, verily, I say unto you, that when they shall be fulfilled then is the fulfilling of the covenant which the Father hath made unto his people, O house of Israel.

13 Και τότε, τα υπολείμματα, τα οποία θα είναι διασκορπισμένα μακριά επάνω στο πρόσωπο της γης, θα συναθροιστούν από την ανατολή και από τη δύση, και από τον νότο και από τον βορρά. Και θα έλθουν στη γνώση του Κυρίου του Θεού τους, ο οποίος τους έχει λυτρώσει.

14 Και ο Πατέρας με έχει προστάξει να σας δώσω αυτήν τη χώρα, για κληρονομιά σας.

15 Και σας λέω, ότι αν οι Εθνικοί δεν μετανοήσουν ύστερα από την ευλογία που θα λάβουν, αφού θα έχουν διασκορπίσει τον λαό μου –

16 Τότε εσείς, που είστε υπόλειμμα του οίκου του Ιακώβ, θα κυκλοφορήσετε ανάμεσά τους. Και θα βρίσκεστε ανάμεσα σε αυτούς οι οποίοι θα είναι πολλοί. Και θα είστε ανάμεσά τους σαν λιοντάρι ανάμεσα στα θηρία του δάσους, και σαν ένα νεαρό λεοντάρι ανάμεσα στα κοπάδια προβάτων, το οποίο, αν τα περάσει, τα ποδοπατεί και τα κάνει κομμάτια, και κανένας δεν μπορεί να τα διασώσει.

17 Το χέρι σου θα υψωθεί προς τους αντιπάλους σου, και όλοι οι εχθροί σου θα αποκοπούν.

18 Και θα συναθροίσω τον λαό μου μαζί, όπως ένας άνθρωπος συναθροίζει τα χειρόβολά του στο αλώνι.

19 Πατί θα κάνω τον λαό μου αυτόν με τον οποίο ο Πατέρας έχει συνάψει διαθήκη, μάλιστα, θα κάνω το κέρασ σου σιδερένιο, και θα κάνω τις οπλές σου ορειχάλκινες. Και θα συντρίψεις πολλούς λαούς. Και θα αφιερώνω τα κέρδη τους προς τον Κύριο και την περιουσία τους προς τον Κύριο όλης της γης. Και ιδού, εγώ είμαι εκείνος που το κάνει αυτό.

20 Και θα συμβεί ώστε, λέει ο Πατέρας, το σπαθί της δικαιοσύνης μου θα κρέμεται από πάνω τους εκείνη την ημέρα. Και αν δεν μετανοήσουν, θα πέσει επάνω τους, λέει ο Πατέρας, μάλιστα, επάνω σε όλα τα έθνη των Εθνικών.

21 Και θα συμβεί ώστε θα εγκαταστήσω τον λαό μου, ω οίκε του Ισραήλ.

22 Και ιδού, αυτόν τον λαό θα εγκαταστήσω σε αυτήν τη χώρα, προς εκπλήρωση της διαθήκης την οποία έκανα με τον πατέρα σας Ιακώβ. Και θα είναι μία Νέα Ιερουσαλήμ. Και οι δυνάμεις των ουρανών θα βρίσκονται ανάμεσα σε αυτόν τον λαό. Μάλιστα, ακόμη και εγώ θα βρίσκομαι ανάμεσά σας.

And then shall the remnants, which shall be scattered abroad upon the face of the earth, be gathered in from the east and from the west, and from the south and from the north; and they shall be brought to the knowledge of the Lord their God, who hath redeemed them.

And the Father hath commanded me that I should give unto you this land, for your inheritance.

And I say unto you, that if the Gentiles do not repent after the blessing which they shall receive, after they have scattered my people—

Then shall ye, who are a remnant of the house of Jacob, go forth among them; and ye shall be in the midst of them who shall be many; and ye shall be among them as a lion among the beasts of the forest, and as a young lion among the flocks of sheep, who, if he goeth through both treadeth down and teareth in pieces, and none can deliver.

Thy hand shall be lifted up upon thine adversaries, and all thine enemies shall be cut off.

And I will gather my people together as a man gathereth his sheaves into the floor.

For I will make my people with whom the Father hath covenanted, yea, I will make thy horn iron, and I will make thy hoofs brass. And thou shalt beat in pieces many people; and I will consecrate their gain unto the Lord, and their substance unto the Lord of the whole earth. And behold, I am he who doeth it.

And it shall come to pass, saith the Father, that the sword of my justice shall hang over them at that day; and except they repent it shall fall upon them, saith the Father, yea, even upon all the nations of the Gentiles.

And it shall come to pass that I will establish my people, O house of Israel.

And behold, this people will I establish in this land, unto the fulfilling of the covenant which I made with your father Jacob; and it shall be a New Jerusalem. And the powers of heaven shall be in the midst of this people; yea, even I will be in the midst of you.

- 23 *Ιδού, εγώ είμαι εκείνος για τον οποίο μίλησε ο Μωυσής, λέγοντας: Έναν προφήτη θα σας εγείρει ο Κύριος ο Θεός σας από τους αδελφούς σας, σαν εμένα. Αυτόν να ακούτε στα πάντα που θα σας πει. Και θα συμβεί ώστε κάθε ψυχή που δεν θα ακούσει αυτόν τον προφήτη θα αποκοπεί από τον λαό.*
- 24 *Αληθινά σας λέω, μάλιστα, και όλοι οι προφύτες από τον Σαμουήλ και εκείνοι που ακολουθούν κατόπιν, όλοι όσοι έχουν μιλήσει, έχουν καταθέσει τη μαρτυρία τους για εμένα.*
- 25 *Και ιδού, εσείς είστε τα τέκνα των προφητών, και είστε του οίκου του Ισραήλ, και είστε της διαθήκης την οποία ο Πατέρας συνήψε με τους πατέρες σας, λέγοντας προς τον Αβραάμ: Και διαμέσου των απογόνων σου θα ευλογηθούν όλες οι φυλές της γης.*
- 26 *Έχοντάς με σηκώσει ο Πατέρας σε σας πρώτα, και με έστειλε να σας ευλογήσω απομακρύνοντας καθέναν σας από τις ανομίες του. Και αυτό επειδή είστε τα τέκνα της διαθήκης –*
- 27 *Και αφού ευλογηθήκατε, τότε εκπληρώνει ο Πατέρας τη διαθήκη την οποία συνήψε με τον Αβραάμ, λέγοντας: διαμέσου των απογόνων σου θα ευλογηθούν όλες οι φυλές της γης – μέχρι εκχύσεως του Αγίου Πνεύματος προς τους Εθνικούς μέσω εμού, η οποία ευλογία στους Εθνικούς θα τους καταστήσει ισχυρούς υπεράνω όλων, μέχρι τη διασκόρπιση του λαού μου, ω οίκε του Ισραήλ.*
- 28 *Και θα είναι μάλιστα προς τον λαό αυτής της χώρας. Παρά ταύτα, όταν θα έχουν λάβει την πληρότητα του Ευαγγελίου μου, τότε αν σκληρύνουν την καρδιά τους εναντίον μου, θα επιστρέψω τις ανομίες τους επάνω στα ίδια τους τα κεφάλια, λέει ο Πατέρας.*
- 29 *Και θα θυμηθώ τη διαθήκη την οποία έχω συνάψει με τον λαό μου. Και έχω συνάψει διαθήκη μαζί τους ότι θα τους συναθροίσω, κατά τον καιρό που κρίνω κατάλληλο, για να τους δώσω πάλι τη χώρα των πατέρων τους για κληρονομιά τους, η οποία είναι η χώρα της Ιερουσαλήμ, που είναι η γη της επαγγελίας γι' αυτούς για πάντα, λέει ο Πατέρας.*
- 30 *Και θα συμβεί ώστε έρχεται ο καιρός κατά τον οποίον η πληρότητα του Ευαγγελίου μου θα κηρυχθεί προς αυτούς.*

Behold, I am he of whom Moses spake, saying: A prophet shall the Lord your God raise up unto you of your brethren, like unto me; him shall ye hear in all things whatsoever he shall say unto you. And it shall come to pass that every soul who will not hear that prophet shall be cut off from among the people.

Verily I say unto you, yea, and all the prophets from Samuel and those that follow after, as many as have spoken, have testified of me.

And behold, ye are the children of the prophets; and ye are of the house of Israel; and ye are of the covenant which the Father made with your fathers, saying unto Abraham: And in thy seed shall all the kindreds of the earth be blessed.

The Father having raised me up unto you first, and sent me to bless you in turning away every one of you from his iniquities; and this because ye are the children of the covenant—

And after that ye were blessed then fulfilleth the Father the covenant which he made with Abraham, saying: In thy seed shall all the kindreds of the earth be blessed—unto the pouring out of the Holy Ghost through me upon the Gentiles, which blessing upon the Gentiles shall make them mighty above all, unto the scattering of my people, O house of Israel.

And they shall be a scourge unto the people of this land. Nevertheless, when they shall have received the fulness of my gospel, then if they shall harden their hearts against me I will return their iniquities upon their own heads, saith the Father.

And I will remember the covenant which I have made with my people; and I have covenanted with them that I would gather them together in mine own due time, that I would give unto them again the land of their fathers for their inheritance, which is the land of Jerusalem, which is the promised land unto them forever, saith the Father.

And it shall come to pass that the time cometh, when the fulness of my gospel shall be preached unto them;

31 Και θα πιστέψουν σε μένα, ότι είμαι ο Ιησούς Χριστός, ο Υιός του Θεού, και θα προσεύχονται προς τον Πατέρα στο όνομά μου.

32 Τότε οι φύλακές τους θα υψώσουν τη φωνή τους, και με φωνή μαζί θα ψάλλουν, γιατί θα δουν με τα μάτια τους.

33 Τότε θα τους συναθροίσει πάλι ο Πατέρας, και θα τους δώσει την Ιερουσαλήμ ως γη της κληρονομιάς τους.

34 Τότε θα ξεσπάσουν σε χαρά – Ψάλτε μαζί, εσείς έρημοι τόποι της Ιερουσαλήμ, επειδή ο Πατέρας έχει παρηγορήσει τον λαό Του, έχει λυτρώσει την Ιερουσαλήμ.

35 Ο Πατέρας έχει γυμνώσει τον άγιο βραχιονά Του στα μάτια όλων των εθνών. Και όλα τα πέρατα της γης θα δουν τη σωτηρία του Πατέρα, και ο Πατέρας και εγώ είμαστε ένα.

36 Και τότε θα συμβεί αυτό που έχει γραφεί: Ξύπνα, ξύπνα πάλι και φόρεσε την ισχύ σου, Σιών. Ντύσου με τα ωραία σου ενδύματα, Ιερουσαλήμ, αγία πόλη, γιατί εφεξής δεν θα μπει πια σε σένα ο απερίτμητος και ο ακάθαρτος.

37 Τίναξε από πάνω σου το χώμα, σήκω, κάθισε, Ιερουσαλήμ. Λύσου από τα δεσμά από τον τράχηλό σου, αιχμάλωτη θυγατέρα της Σιών.

38 Γιατί λέει ο Κύριος: Έχετε πωληθεί για τίποτα, και θα λυτρωθείτε χωρίς χρήματα.

39 Αληθινά, αληθινά, σας λέω, ότι ο λαός μου θα γνωρίσει το όνομά μου. Μάλιστα, εκείνη την ημέρα θα γνωρίσουν ότι εγώ είμαι εκείνος που μιλά.

40 Και τότε θα πουν: Πόσο ωραία είναι επάνω στα βουνά τα πόδια εκείνου που φέρνει χαρμόσυνα νέα σε αυτούς, που κηρύττει ειρήνη, που φέρνει σε αυτούς χαρμόσυνα νέα, που κηρύττει σωτηρία, που λέει στη Σιών: ο Θεός σου βασιλεύει!

41 Και τότε μια κραυγή θα βγει: Φύγετε, φύγετε, βγείτε από εκεί, μην αγγίζετε αυτό που είναι ακάθατο. Βγείτε από μέσα της. Να είστε καθαροί εσείς που φέρετε τα σκεύη του Κυρίου.

42 Επειδή δεν θα βγείτε έξω με βιασύνη ούτε θα πάτε σε φυγή, διότι ο Κύριος θα πάει μπροστά σας, και ο Θεός του Ισραήλ θα είναι η οπισθοφυλακή σας.

And they shall believe in me, that I am Jesus Christ, the Son of God, and shall pray unto the Father in my name.

Then shall their watchmen lift up their voice, and with the voice together shall they sing; for they shall see eye to eye.

Then will the Father gather them together again, and give unto them Jerusalem for the land of their inheritance.

Then shall they break forth into joy—Sing together, ye waste places of Jerusalem; for the Father hath comforted his people, he hath redeemed Jerusalem.

The Father hath made bare his holy arm in the eyes of all the nations; and all the ends of the earth shall see the salvation of the Father; and the Father and I are one.

And then shall be brought to pass that which is written: Awake, awake again, and put on thy strength, O Zion; put on thy beautiful garments, O Jerusalem, the holy city, for henceforth there shall no more come into thee the uncircumcised and the unclean.

Shake thyself from the dust; arise, sit down, O Jerusalem; loose thyself from the bands of thy neck, O captive daughter of Zion.

For thus saith the Lord: Ye have sold yourselves for naught, and ye shall be redeemed without money.

Verily, verily, I say unto you, that my people shall know my name; yea, in that day they shall know that I am he that doth speak.

And then shall they say: How beautiful upon the mountains are the feet of him that bringeth good tidings unto them, that publisheth peace; that bringeth good tidings unto them of good, that publisheth salvation; that saith unto Zion: Thy God reigneth!

And then shall a cry go forth: Depart ye, depart ye, go ye out from thence, touch not that which is unclean; go ye out of the midst of her; be ye clean that bear the vessels of the Lord.

For ye shall not go out with haste nor go by flight; for the Lord will go before you, and the God of Israel shall be your rearward.

- 43 Ἰδοῦ, ὁ δούλος μου θα φερθεῖ με σύνεση, θα
υπερυψωθεῖ και θα εκθειαστεῖ και θα ανέβει πολὺ ψηλά.
- 44 Καθὼς πολλοὶ ἔμειναν εκστατικοὶ με σένα —το
πρόσωπό του ἦταν τόσο ἄδοξο, περισσότερο ἀπὸ κάθε
ανθρώπου, και ἡ μορφή του περισσότερο ἀπὸ τοὺς υἱοὺς
των ἀνθρώπων—
- 45 Ἐτσι θα ραντίσει πολλὰ ἔθνη. Οἱ βασιλεῖς θα φράξουν
το στόμα τοὺς ἐξαιτίας του, γιατί ἐκεῖνο που δεν τοὺς εἶχε
εἰπωθεῖ θα το δουν, και ἐκεῖνο που δεν εἶχαν ἀκούσει θα το
καταλάβουν.
- 46 Ἀληθινά, ἀληθινά, σας λέω, ὅλα αὐτὰ σίγουρα θα
γίνουν, ἀκριβῶς ὅπως με ἔχει προστάξει ὁ Πατέρας.
Τότε, αὐτὴ ἡ διαθήκη την ὁποία ἔχει συνάψει ὁ Πατέρας
με τον λαό Του, θα ἐκπληρωθεῖ. Και τότε ἡ Ἱερουσαλήμ
θα κατοικηθεῖ πάλι ἀπὸ τον λαό μου, και θα εἶναι ἡ χώρα
τῆς κληρονομιάς τοὺς.

Behold, my servant shall deal prudently; he shall be
exalted and extolled and be very high.

As many were astonished at thee—his visage was so
marred, more than any man, and his form more than
the sons of men—

So shall he sprinkle many nations; the kings shall
shut their mouths at him, for that which had not been
told them shall they see; and that which they had not
heard shall they consider.

Verily, verily, I say unto you, all these things shall
surely come, even as the Father hath commanded me.
Then shall this covenant which the Father hath
covenanted with his people be fulfilled; and then shall
Jerusalem be inhabited again with my people, and it
shall be the land of their inheritance.

Νεφί Γ' 21

- 1 Και αληθινά σας λέω, σας δίνω ένα σημείο, για να ξέρετε την ώρα κατά την οποία αυτά θα πρόκειται να λάβουν χώρα – που θα συναθροίσω, από τη μακροχρόνια διασπορά του, τον λαό μου, ω οίκε του Ισραήλ, και θα ιδρύσω πάλι τη Σιών μου ανάμεσά τους.
- 2 Και ιδού, αυτό είναι εκείνο που θα σας δώσω ως σημείο – γιατί αληθινά σας λέω ότι όταν αυτά που σας δηλώνω, και που θα σας δηλώσω εφεξής από μόνος μου, και με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος που θα σας δοθεί από τον Πατέρα, θα γίνουν γνωστά στους Εθνικούς ώστε να μπορέσουν να μάθουν σχετικά με αυτόν τον λαό που είναι υπόλειμμα του οίκου του Ιακώβ, και σχετικά με αυτόν τον λαό μου που θα διασκορπιστεί από αυτούς.
- 3 Αληθινά, αληθινά, σας λέω, όταν όλα αυτά θα τους γίνουν γνωστά από τον Πατέρα, και θα εμφανισθούν από τον Πατέρα, από εκείνους προς εσάς.
- 4 Γιατί είναι σοφία του Πατέρα να εγκατασταθούν σε αυτήν τη χώρα, και να εδραιωθούν ως ελεύθερος λαός με τη δύναμη του Πατέρα, ώστε αυτά να εμφανισθούν από εκείνους προς ένα υπόλειμμα των απογόνων σας, ώστε να εκπληρωθεί η διαθήκη του Πατέρα την οποία έχει συνάψει με τον λαό του, ω οίκε του Ισραήλ.
- 5 Επομένως, όταν αυτά τα έργα και τα έργα που θα γίνουν ανάμεσά σας εφεξής, θα εμφανισθούν από τους Εθνικούς, προς τους απογόνους σας οι οποίοι θα φθίνουν από απιστία εξαιτίας της ανομίας.
- 6 Γιατί έτσι αρμύζει στον Πατέρα, ότι αυτό πρέπει να εμφανισθεί από τους Εθνικούς, για να δείξει τη δύναμή Του στους Εθνικούς, με σκοπό ώστε οι Εθνικοί, αν δεν σκληρύνουν την καρδιά τους, να μετανοήσουν και να έλθουν προς εμένα και να βαπτισθούν στο όνομά μου και να γνωρίσουν τα αληθινά σημεία της διδαχής μου, ώστε να αριθμηθούν ανάμεσα στον λαό μου, ω οίκε του Ισραήλ.
- 7 Και όταν αυτά συμβούν, ώστε να αρχίσουν οι απόγονοί σας να τα μαθαίνουν αυτά – θα αποτελεί σημείο προς αυτούς, για να ξέρουν ότι το έργο του Πατέρα έχει ήδη αρχίσει προς εκπλήρωση της διαθήκης την οποία έχει συνάψει προς τον λαό που είναι του οίκου του Ισραήλ.

3 Nephi 21

And verily I say unto you, I give unto you a sign, that ye may know the time when these things shall be about to take place—that I shall gather in, from their long dispersion, my people, O house of Israel, and shall establish again among them my Zion;

And behold, this is the thing which I will give unto you for a sign—for verily I say unto you that when these things which I declare unto you, and which I shall declare unto you hereafter of myself, and by the power of the Holy Ghost which shall be given unto you of the Father, shall be made known unto the Gentiles that they may know concerning this people who are a remnant of the house of Jacob, and concerning this my people who shall be scattered by them;

Verily, verily, I say unto you, when these things shall be made known unto them of the Father, and shall come forth of the Father, from them unto you;

For it is wisdom in the Father that they should be established in this land, and be set up as a free people by the power of the Father, that these things might come forth from them unto a remnant of your seed, that the covenant of the Father may be fulfilled which he hath covenanted with his people, O house of Israel;

Therefore, when these works and the works which shall be wrought among you hereafter shall come forth from the Gentiles, unto your seed which shall dwindle in unbelief because of iniquity;

For thus it behooveth the Father that it should come forth from the Gentiles, that he may show forth his power unto the Gentiles, for this cause that the Gentiles, if they will not harden their hearts, that they may repent and come unto me and be baptized in my name and know of the true points of my doctrine, that they may be numbered among my people, O house of Israel;

And when these things come to pass that thy seed shall begin to know these things—it shall be a sign unto them, that they may know that the work of the Father hath already commenced unto the fulfilling of the covenant which he hath made unto the people who are of the house of Israel.

- 8 Και όταν έλθει εκείνη η μέρα, θα συμβεί ώστε βασιλείς θα κλείσουν το στόμα τους, επειδή εκείνο που δεν τους είχε ειπωθεί θα το δουν, και εκείνο που δεν είχαν ακούσει θα το καταλάβουν.
- 9 Γιατί εκείνη την ημέρα, για χάρη μου ο Πατέρας θα τελέσει ένα έργο, το οποίο θα είναι γι' αυτούς ένα μεγάλο και θαυμάσιο έργο. Και θα υπάρξουν ανάμεσά τους εκείνοι που δεν θα το πιστέψουν, παρ' όλο που ένας άνδρας θα τους το διακηρύξει.
- 10 Όμως, ιδού, η ζωή του δούλου μου θα είναι στο χέρι μου. Επομένως, δεν θα τον βλάψουν, παρ' όλο που θα παραμορφωθεί εξαιτίας τους. Κι όμως θα τον θεραπεύσω, διότι θα τους δείξω ότι η σοφία μου είναι ανώτερη από την πανουργία του διαβόλου.
- 11 Θα συμβεί λοιπόν ώστε όποιος δεν πιστέψει στα λόγια μου, έμενα, που είμαι ο Ιησούς Χριστός, τα οποία ο Πατέρας θα τον κάνει να φανερώσει προς τους Εθνικούς, και θα του δώσει δύναμη να τα φανερώσει στους Εθνικούς (θα γίνει όπως είπε ο Μωυσής) θα αποκοπούν από τον λαό μου που είναι της διαθήκης.
- 12 Και ο λαός μου, που είναι υπόλειμμα του Ιακώβ, θα είναι ανάμεσα στους Εθνικούς, μάλιστα, εν τω μέσω αυτών σαν λιοντάρι ανάμεσα στα θηρία του δάσους, σαν ένα νεαρό λιοντάρι ανάμεσα στα κοπάδια προβάτων, το οποίο, αν τα περάσει, τα ποδοπατεί και τα κάνει κομμάτια, και κανένας δεν μπορεί να τα διασώσει.
- 13 Το χέρι τους θα υψωθεί προς τους αντιπάλους τους και όλοι οι εχθροί τους θα εξολοθρευθούν.
- 14 Μάλιστα, αλίμονο στους Εθνικούς εκτός αν μετανοήσουν, διότι θα συμβεί ώστε εκείνη την ημέρα, λέει ο Πατέρας, θα εξολοθρεύσω τα άλογα σου από εσένα, και θα καταστρέψω τις άμαξές σου.
- 15 Και θα αποκόψω τις πόλεις της χώρας σου, και θα καταδαφίσω όλα τα φρούριά σου.
- 16 Και θα αποκόψω τις μαγείες από τη χώρα σου, και δεν θα έχεις πια μάντιες.
- 17 Τα είδωλά σου θα αποκόψω και τα όρθιά σου ομοιώματα από εσένα, και δεν θα λατρεύεις πια τα έργα των χεριών σου.
- 18 Και θα σου ξεριζώσω τα άλση σου. Επίσης, τις πόλεις σου θα καταστρέψω.

And when that day shall come, it shall come to pass that kings shall shut their mouths; for that which had not been told them shall they see; and that which they had not heard shall they consider.

For in that day, for my sake shall the Father work a work, which shall be a great and a marvelous work among them; and there shall be among them those who will not believe it, although a man shall declare it unto them.

But behold, the life of my servant shall be in my hand; therefore they shall not hurt him, although he shall be marred because of them. Yet I will heal him, for I will show unto them that my wisdom is greater than the cunning of the devil.

Therefore it shall come to pass that whosoever will not believe in my words, who am Jesus Christ, which the Father shall cause him to bring forth unto the Gentiles, and shall give unto him power that he shall bring them forth unto the Gentiles, (it shall be done even as Moses said) they shall be cut off from among my people who are of the covenant.

And my people who are a remnant of Jacob shall be among the Gentiles, yea, in the midst of them as a lion among the beasts of the forest, as a young lion among the flocks of sheep, who, if he go through both treadeth down and teareth in pieces, and none can deliver.

Their hand shall be lifted up upon their adversaries, and all their enemies shall be cut off.

Yea, wo be unto the Gentiles except they repent; for it shall come to pass in that day, saith the Father, that I will cut off thy horses out of the midst of thee, and I will destroy thy chariots;

And I will cut off the cities of thy land, and throw down all thy strongholds;

And I will cut off witchcrafts out of thy land, and thou shalt have no more soothsayers;

Thy graven images I will also cut off, and thy standing images out of the midst of thee, and thou shalt no more worship the works of thy hands;

And I will pluck up thy groves out of the midst of thee; so will I destroy thy cities.

- 19 Και θα συμβεί ώστε όλες οι ψευτιές και οι απάτες, και οι ζηλοφθονίες, και οι διαμάχες, και οι ιεροκαπηλίες, και οι πορνείες, θα πάνθουν.
- 20 Γιατί θα συμβεί, λέει ο Πατέρας, ώστε εκείνη την ημέρα όποιος δεν μετανοήσει και δεν έλθει προς τον Υιό μου τον Αγαπητό, αυτούς θα αποκόψω από ανάμεσα από τον λαό μου, ω οίκε του Ισραήλ.
- 21 Και θα εκτελέσω εκδίκηση και οργή επάνω τους, έως επάνω στον ειδολολάτρη, όπως δεν έχουν ακούσει.
- 22 Όμως, αν μετανοήσουν και εισακούσουν τα λόγια μου, και δεν σκληρύνουν την καρδιά τους, θα εγκαταστήσω την εκκλησία μου ανάμεσά τους, και θα μπουν μέσα στη διαθήκη και θα αριθμηθούν ανάμεσα σε αυτό το υπόλειμμα του Ιακώβ, προς τους οποίους έχω δώσει αυτήν τη χώρα για κληρονομιά τους.
- 23 Και θα βοηθήσουν τον λαό μου, το υπόλειμμα του Ιακώβ, και επίσης όλους εκείνους από τον οίκο του Ισραήλ, όσοι θα έλθουν, για να οικοδομήσουν μια πόλη, η οποία θα αποκαλείται η Νέα Ιερουσαλήμ.
- 24 Και τότε θα βοηθήσουν τον λαό μου, ώστε να συναθροιστούν εκεί μέσα, αυτοί που είναι διασκορπισμένοι επάνω σε όλο το πρόσωπο της χώρας, μέσα στη Νέα Ιερουσαλήμ.
- 25 Και τότε θα κατεβεί ανάμεσά τους η δύναμη των ουρανών. Και επίσης, εγώ θα βρίσκομαι στη μέση.
- 26 Και τότε, εκείνη την ημέρα, θα αρχίσει το έργο του Πατέρα, όταν αυτό το Ευαγγέλιο θα κηρυχθεί στο υπόλειμμα αυτού του λαού. Αληθινά σας λέω, κατά την ημέρα εκείνη θα αρχίσει το έργο του Πατέρα ανάμεσα σε όλους τους διεσπαρμένους του λαού μου, μάλιστα, εκείνες τις φυλές που έχουν χαθεί, τις οποίες ο Πατέρας οδήγησε μακριά από την Ιερουσαλήμ.
- 27 Μάλιστα, το έργο θα αρχίσει ανάμεσα σε όλους τους διεσπαρμένους του λαού μου, με τον Πατέρα να ετοιμάζει την οδό διά της οποίας να έλθουν προς εμένα, για να επικαλούνται τον Πατέρα στο όνομά μου.
- 28 Μάλιστα, και τότε θα αρχίσει το έργο, με τον Πατέρα ανάμεσα σε όλα τα έθνη για την προετοιμασία της οδού διά της οποίας ο λαός Του να συναθροιστεί στην πατρίδα του, στη χώρα της κληρονομιάς του.

And it shall come to pass that all lyings, and deceivings, and envyings, and strifes, and priestcrafts, and whoredoms, shall be done away.

For it shall come to pass, saith the Father, that at that day whosoever will not repent and come unto my Beloved Son, them will I cut off from among my people, O house of Israel;

And I will execute vengeance and fury upon them, even as upon the heathen, such as they have not heard.

But if they will repent and hearken unto my words, and harden not their hearts, I will establish my church among them, and they shall come in unto the covenant and be numbered among this the remnant of Jacob, unto whom I have given this land for their inheritance;

And they shall assist my people, the remnant of Jacob, and also as many of the house of Israel as shall come, that they may build a city, which shall be called the New Jerusalem.

And then shall they assist my people that they may be gathered in, who are scattered upon all the face of the land, in unto the New Jerusalem.

And then shall the power of heaven come down among them; and I also will be in the midst.

And then shall the work of the Father commence at that day, even when this gospel shall be preached among the remnant of this people. Verily I say unto you, at that day shall the work of the Father commence among all the dispersed of my people, yea, even the tribes which have been lost, which the Father hath led away out of Jerusalem.

Yea, the work shall commence among all the dispersed of my people, with the Father to prepare the way whereby they may come unto me, that they may call on the Father in my name.

Yea, and then shall the work commence, with the Father among all nations in preparing the way whereby his people may be gathered home to the land of their inheritance.

29 Και θα βγουν από όλα τα έθνη. Και δεν θα βγουν με βία ούτε θα πάνε σε κατάσταση φυγής, γιατί εγώ θα πάω μπροστά τους, λέει ο Πατέρας, και εγώ θα είμαι η οπισθοφυλακή τους.

And they shall go out from all nations; and they shall not go out in haste, nor go by flight, for I will go before them, saith the Father, and I will be their rearward.

Νεφί Γ' 22

- 1 Και τότε θα γίνει αυτό που είναι γραμμένο: Να ευφρανθείς, ω στείρα, εσύ που δεν γέννησες. Ξέσπασε σε ψαλμούς, και φώναξε δυνατά, εσύ που δεν είχες ωδίνες τοκετού· επειδή περισσότερα είναι τα παιδιά της ερημωμένης παρά τα παιδιά εκείνης που έχει τον άνδρα, λέει ο Κύριος.
- 2 Πλάτυνε τον τόπο της σκηνής σου, και ας εκτείνουν τα παραπετάσματα των κατοικιών σου· να μη λυπηθείς, μάκρυνε τα σχοινιά σου, και στερέωσε τους πασσάλους σου.
- 3 Επειδή θα απλωθείς στα δεξιά και στα αριστερά, και οι απόγονοί σου θα κληρονομήσουν τους Εθνικούς και θα κάνουν να κατοικηθούν οι ερημωμένες πόλεις.
- 4 Μη φοβάσαι, επειδή δεν θα καταισχυνθείς· ούτε να ντρέπεις, επειδή δεν θα ντροπιαστείς· γιατί θα λησμονήσεις τη ντροπή της νιότης σου, και δεν θα θυμάσαι το όνειδος της νιότης σου, και δεν θα θυμάσαι πια το όνειδος της χηρείας σου.
- 5 Επειδή ο πλάστης σου, ο άνδρας σου, ο Κύριος των Δυνάμεων είναι το όνομά Του· και ο Λυτρωτής σου, ο Άγιος του Ισραήλ – αυτός θα ονομαστεί ο Θεός όλης της γης.
- 6 Επειδή ο Κύριος σε κάλεσε ως γυναίκα εγκαταλελειμμένη και θλιμμένη κατά το πνεύμα, και γυναίκα νιότης που αποβλήθηκε, λέει ο Θεός σου.
- 7 Για λίγο καιρό σε εγκατέλειψα, αλλά με μεγάλη ευσπλαχνία θα σε συναθροίσω.
- 8 Σε μικρό θυμό έκρυψα το πρόσωπό μου από εσένα για μια στιγμή, όμως με αιώνια καλοσύνη θα σε ελεήσω, λέει ο Κύριος ο Λυτρωτής σου.
- 9 Επειδή αυτό είναι για μένα σαν τα νερά του Νώε, επειδή όπως ορκίστηκα ότι τα νερά του Νώε δεν θα έλθουν πια επάνω στη γη, έτσι ορκίστηκα ότι δεν θα ξαναθυμώσω με σένα.
- 10 Επειδή τα βουνά θα μετατοπιστούν, και οι λόφοι θα μετακινηθούν, αλλά η καλοσύνη μου δεν θα εκλείψει από σένα, ούτε θα μετακινηθεί η διαθήκη της ειρήνης μου, λέει ο Κύριος που σε ελεεί.
- 11 Ω, θλιμμένη και ταραγμένη, απαρηγόρητη! Ιδού, εγώ θα στρώσω τις πέτρες σου με όμορφα χρώματα, και θα στρώσω τα θεμέλιά σου με σάπφειρους.

3 Nephi 22

And then shall that which is written come to pass: Sing, O barren, thou that didst not bear; break forth into singing, and cry aloud, thou that didst not travail with child; for more are the children of the desolate than the children of the married wife, saith the Lord.

Enlarge the place of thy tent, and let them stretch forth the curtains of thy habitations; spare not, lengthen thy cords and strengthen thy stakes;

For thou shalt break forth on the right hand and on the left, and thy seed shall inherit the Gentiles and make the desolate cities to be inhabited.

Fear not, for thou shalt not be ashamed; neither be thou confounded, for thou shalt not be put to shame; for thou shalt forget the shame of thy youth, and shalt not remember the reproach of thy youth, and shalt not remember the reproach of thy widowhood any more.

For thy maker, thy husband, the Lord of Hosts is his name; and thy Redeemer, the Holy One of Israel—the God of the whole earth shall he be called.

For the Lord hath called thee as a woman forsaken and grieved in spirit, and a wife of youth, when thou wast refused, saith thy God.

For a small moment have I forsaken thee, but with great mercies will I gather thee.

In a little wrath I hid my face from thee for a moment, but with everlasting kindness will I have mercy on thee, saith the Lord thy Redeemer.

For this, the waters of Noah unto me, for as I have sworn that the waters of Noah should no more go over the earth, so have I sworn that I would not be wroth with thee.

For the mountains shall depart and the hills be removed, but my kindness shall not depart from thee, neither shall the covenant of my peace be removed, saith the Lord that hath mercy on thee.

O thou afflicted, tossed with tempest, and not comforted! Behold, I will lay thy stones with fair colors, and lay thy foundations with sapphires.

12 Και θα κάνω τις επάλξεις σου από αχάτη, και τις πύλες σου από άνθρακες, και ολόκληρο τον περίβολό σου από εκλεκτούς λίθους.

13 Και όλα τα τέκνα σου θα διδάσκονται από τον Κύριο. Και μεγάλη θα είναι η ειρήνη των τέκνων σου.

14 Με χρηστότητα θα στερεωθείς· θα είσαι μακριά από καταδυνάστευση, επειδή δεν θα φοβάσαι, και από τον τρόμο, επειδή δεν θα σε πλησιάσει.

15 Ιδού, σίγουρα θα συναχθούν εναντίον σου, όχι από έμένα. Όσοι συναχθούν εναντίον σου θα πέσουν για σένα.

16 Ιδού, εγώ έκανα το μεταλλουργό που φυσάει τα κάρβουνα στη φωτιά, και βγάζει το εργαλείο για το έργο του, και εγώ έκανα τον φθορέα για να καταστρέφει.

17 Κανένα όπλο που κατασκευάζεται εναντίον σου δεν θα ευοδωθεί· και κάθε γλώσσα που θα κινηθεί εναντίον σου θα την καταδικάσεις κατά την κρίση. Αυτή είναι η κληρονομιά των δούλων του Κυρίου, και η χρηστότητά τους είναι από εμένα, λέει ο Κύριος.

And I will make thy windows of agates, and thy gates of carbuncles, and all thy borders of pleasant stones.

And all thy children shall be taught of the Lord; and great shall be the peace of thy children.

In righteousness shalt thou be established; thou shalt be far from oppression for thou shalt not fear, and from terror for it shall not come near thee.

Behold, they shall surely gather together against thee, not by me; whosoever shall gather together against thee shall fall for thy sake.

Behold, I have created the smith that bloweth the coals in the fire, and that bringeth forth an instrument for his work; and I have created the waster to destroy.

No weapon that is formed against thee shall prosper; and every tongue that shall revile against thee in judgment thou shalt condemn. This is the heritage of the servants of the Lord, and their righteousness is of me, saith the Lord.

Νεφί Γ' 23

- 1 Και τώρα, ιδού, σας λέω, ότι πρέπει να τα ερευνήσετε αυτά. Μάλιστα, σας δίνω μία εντολή να τα ερευνήσετε αυτά επιμελώς, επειδή είναι σπουδαία τα λόγια του Ησαΐα.
- 2 Γιατί σίγουρα μίλησε θίγοντας όλα τα θέματα σχετικά με τον λαό μου που είναι του οίκου Ισραήλ. Γι' αυτό πρέπει αναγκαστικά να μιλήσει και στους Εθνικούς.
- 3 Και όλα τα πράγματα που είπε έχουν γίνει και θα γίνουν, σύμφωνα με τα λόγια που είπε.
- 4 Γι' αυτό δώστε προσοχή στα λόγια μου. Γράψτε αυτά που σας έχω πει, και σύμφωνα με τον χρόνο και το θέλημα του Πατέρα θα μεταφερθούν στους Εθνικούς.
- 5 Και όποιος εισακούσει τα λόγια μου και μετανοήσει και βαπτισθεί, αυτός θα σωθεί. Ερευνήστε τους προφήτες, επειδή πολλοί είναι εκείνοι που καταθέτουν μαρτυρία γι' αυτά.
- 6 Και τώρα συνέβη ώστε όταν είπε ο Ιησούς αυτά τα λόγια που τους είπε πάλι, αφού τους ανέπτυξε όλες τις γραφές, τις οποίες είχαν λάβει, τους είπε: Ιδού, άλλες γραφές θα ήθελα να γράψετε και δεν τις έχετε γράψει.
- 7 Και συνέβη ώστε είπε στον Νεφί: Φανέρωσε το χρονικό που έχεις κρατήσει.
- 8 Και όταν ο Νεφί φανέρωσε τα χρονικά, και τα έθεσε εμπρός Του, έριξε τα μάτια Του επάνω τους και είπε:
- 9 Αληθινά σας λέω, πρόσταξα τον δούλο μου τον Σαμουήλ, τον Λαμανίτη, να καταθέσει μαρτυρία σε αυτόν τον λαό, ότι κατά την ημέρα που ο Πατέρας θα δοξάσει το όνομά Του με εμένα, πολλοί άγιοι θα αναστηθούν από τους νεκρούς και θα εμφανισθούν σε πολλούς, και θα τελέσουν διακονία προς αυτούς. Και τους είπε: Δεν ήταν έτσι;
- 10 Και οι μαθητές Του απάντησαν και είπαν: Μάλιστα, Κύριε, ο Σαμουήλ όντως προφήτευσε σύμφωνα με τα λόγια Σου, και όλα εκπληρώθηκαν.
- 11 Και ο Ιησούς τους είπε: πώς γίνεται και δεν το έχετε γράψει αυτό, ότι πολλοί άγιοι εγέρθηκαν και εμφανίσθηκαν σε πολλούς και τέλεσαν διακονία προς αυτούς;

3 Nephi 23

And now, behold, I say unto you, that ye ought to search these things. Yea, a commandment I give unto you that ye search these things diligently; for great are the words of Isaiah.

For surely he spake as touching all things concerning my people which are of the house of Israel; therefore it must needs be that he must speak also to the Gentiles.

And all things that he spake have been and shall be, even according to the words which he spake.

Therefore give heed to my words; write the things which I have told you; and according to the time and the will of the Father they shall go forth unto the Gentiles.

And whosoever will hearken unto my words and repenteth and is baptized, the same shall be saved. Search the prophets, for many there be that testify of these things.

And now it came to pass that when Jesus had said these words he said unto them again, after he had expounded all the scriptures unto them which they had received, he said unto them: Behold, other scriptures I would that ye should write, that ye have not.

And it came to pass that he said unto Nephi: Bring forth the record which ye have kept.

And when Nephi had brought forth the records, and laid them before him, he cast his eyes upon them and said:

Verily I say unto you, I commanded my servant Samuel, the Lamanite, that he should testify unto this people, that at the day that the Father should glorify his name in me that there were many saints who should arise from the dead, and should appear unto many, and should minister unto them. And he said unto them: Was it not so?

And his disciples answered him and said: Yea, Lord, Samuel did prophesy according to thy words, and they were all fulfilled.

And Jesus said unto them: How be it that ye have not written this thing, that many saints did arise and appear unto many and did minister unto them?

12 Και συνέβη ώστε ο Νεφί θυμήθηκε ότι αυτό δεν είχε γραφεί.

13 Και συνέβη ώστε ο Ιησούς πρόσταξε να γραφεί. Επομένως γράφηκε σύμφωνα με το όπως πρόσταξε.

14 Και τώρα συνέβη ώστε αφού ο Ιησούς ανέπτυξε σε μια όλες τις γραφές που είχαν γράψει, τους πρόσταξε να διδάξουν αυτά που τους είχε αναπτύξει.

And it came to pass that Nephi remembered that this thing had not been written.

And it came to pass that Jesus commanded that it should be written; therefore it was written according as he commanded.

And now it came to pass that when Jesus had expounded all the scriptures in one, which they had written, he commanded them that they should teach the things which he had expounded unto them.

Νεφί Γ' 24

- 1 Και συνέβη ὥστε τους πρόσταξε να γράψουν τα λόγια που ο Πατέρας είχε δώσει στον Μαλαχία, τα οποία ἔπρεπε να τους πει. Και συνέβη ὥστε αφού εγράφησαν, τους τα ανέπτυξε. Και αυτά είναι τα λόγια τα οποία τους εἶπε, λέγοντας: Ἐτσι εἶπε ο Πατέρας προς τον Μαλαχία – Ἰδού, θα στείλω τον αγγελιαφόρο μου και θα προετοιμάσει την οδὸ εμπρός μου, και ο Κύριος τον οποίο επιζητεῖτε θα ἔλθει ξαφνικά στον ναὸ Του, δηλαδή ο αγγελιαφόρος της διαθήκης, για τον οποίο εσεῖς χαίρεστε· ἰδού, θα ἔλθει, εἶπε ο Κύριος των Δυνάμεων.
- 2 Ὅμως ποιος μπορεί να υπομείνει την ημέρα της ἐλευσῆς του; Και ποιος θα μπορεῖ να σταθεῖ ὅταν αὐτὸς εμφανισθεῖ; Ἐπειδὴ αὐτὸς εἶναι σαν φωτιά του χωνευτή, και σαν σμήγμα γναφῶν.
- 3 Και θα καθίσει σαν εκείνον που λιώνει και καθαρίζει το ασήμι. Και θα κάνει αγνοὺς τους υιοὺς του Λευί, και θα τους καθαρίσει σαν το χρυσάφι και το ασήμι, ὥστε να προσφέρουν στον Κύριο προσφορά με χρηστότητα.
- 4 Τότε η προσφορά του Ἰούδα και της Ἱερουσαλήμ θα εἶναι ἀρεστή στον Κύριο, ὅπως κατὰ τις ἀρχαῖες ἡμέρες, και ὅπως στα προηγούμενα χρόνια.
- 5 Και θα ἔλθω κοντὰ σας με κρίση. Και θα εἶμαι μάρτυρας που σπεύδει ἐναντίον των μάγων, και ἐναντίον αὐτῶν που μοιχεύουν, και ἐναντίον των ἐπίορκων, και ἐναντίον ἐκείνων που καταπιέζουν τον μισθωτὸ στον μισθὸ του, τη χήρα και τον ὀρφανό, και που παραγκωνίζουν τον ξένο, και δεν φοβούνται ἐμένα, λέει ο Κύριος των Δυνάμεων.
- 6 Ἐπειδὴ ἐγὼ εἶμαι ο Κύριος, δεν ἀλλάζω· γι' αὐτὸ εσεῖς, υιοὶ Ἰακώβ, δεν ἀπολεσθήκατε.
- 7 Ἀπὸ τις ἡμέρες των πατέρων σας ἀποχωρισθήκατε ἀπὸ τα διατάγματά μου, και δεν τα τηρήσατε. Ἐπιστρέψτε προς ἐμένα και ἐγὼ θα ἐπιστρέψω προς εσάς, λέει ο Κύριος των Δυνάμεων. Ὅμως, εσεῖς λέτε: Με ποιον τρόπο θα ἐπιστρέψουμε;
- 8 Μήπως ο ἄνθρωπος θα κλέβει τον Θεό; Εσεῖς ὁμως με ἔχετε κλέψει. Ὅμως λέτε: Σε τι σε ἔχουμε κλέψει; Στα δέκατα και στις προσφορές.
- 9 Εσεῖς εἰστε καταραμένοι με κατὰρα, ἐπειδὴ εσεῖς με ἔχετε κλέψει, ναι, εσεῖς, ὁλόκληρο το ἔθνος.

3 Nephi 24

And it came to pass that he commanded them that they should write the words which the Father had given unto Malachi, which he should tell unto them. And it came to pass that after they were written he expounded them. And these are the words which he did tell unto them, saying: Thus said the Father unto Malachi — Behold, I will send my messenger, and he shall prepare the way before me, and the Lord whom ye seek shall suddenly come to his temple, even the messenger of the covenant, whom ye delight in; behold, he shall come, saith the Lord of Hosts.

But who may abide the day of his coming, and who shall stand when he appeareth? For he is like a refiner's fire, and like fuller's soap.

And he shall sit as a refiner and purifier of silver; and he shall purify the sons of Levi, and purge them as gold and silver, that they may offer unto the Lord an offering in righteousness.

Then shall the offering of Judah and Jerusalem be pleasant unto the Lord, as in the days of old, and as in former years.

And I will come near to you to judgment; and I will be a swift witness against the sorcerers, and against the adulterers, and against false swearers, and against those that oppress the hireling in his wages, the widow and the fatherless, and that turn aside the stranger, and fear not me, saith the Lord of Hosts.

For I am the Lord, I change not; therefore ye sons of Jacob are not consumed.

Even from the days of your fathers ye are gone away from mine ordinances, and have not kept them. Return unto me and I will return unto you, saith the Lord of Hosts. But ye say: Wherein shall we return?

Will a man rob God? Yet ye have robbed me. But ye say: Wherein have we robbed thee? In tithes and offerings.

Ye are cursed with a curse, for ye have robbed me, even this whole nation.

- 10 Φέρτε όλα τα δέκατα στην αποθήκη, για να είναι τροφή στον οίκο μου· και δοκιμάστε με τώρα σε τούτο, λέει ο Κύριος των Δυνάμεων, εάν δεν σας ανοίξω τους καταρράκτες του ουρανού, και εκχέω την ευλογία μου σε σας, ώστε να μη επαρκεί τόπος γι' αυτήν.
- 11 Και θα επιτιμήσω για χάρη σας αυτόν που καταφθείρει, και δεν θα φθείρει τους καρπούς της γης σας· ούτε η άμπελός σας θα απορρίψει τον καρπό της πρόωρα στα χωράφια, λέει ο Κύριος των Δυνάμεων.
- 12 Και θα σας μακαρίζουν όλα τα έθνη, επειδή εσείς θα είστε γη επιθυμητή, λέει ο Κύριος των Δυνάμεων.
- 13 Τα λόγια σας ήταν σκληρά εναντίον μου, λέει ο Κύριος. Κι όμως λέτε: Τι έχουμε πει εναντίον σου;
- 14 Έχετε πει: Είναι μάταιο να υπηρετούμε τον Θεό, και ποια η ωφέλεια που τηρήσαμε τα διατάγματά Του και που περπατήσαμε πενθώντας μπροστά στον Κύριο των Δυνάμεων;
- 15 Και τώρα εμείς μακαρίζουμε τους υπερήφανους· μάλιστα, εκείνοι που εργάζονται την κακία, υψώθηκαν· μάλιστα, εκείνοι που βάζουν σε πειρασμό τον Θεό, και αυτοί σώθηκαν.
- 16 Τότε εκείνοι που φοβούνταν τον Κύριο μιλούσαν συχνά αναμεταξύ τους, και ο Κύριος πρόσεχε και άκουγε· και γράφτηκε βιβλίο ενθύμησης εμπρός Του, για εκείνους που φοβούνταν τον Κύριο και σέβονταν το όνομά Του.
- 17 Και θα είναι δικοί μου, λέει ο Κύριος των Δυνάμεων, κατά την ημέρα εκείνη όταν εγώ ετοιμάσω τα πολύτιμά μου· και θα τους σπλαχνιστώ όπως ο άνθρωπος σπλαχνίζεται τον υιό του ο οποίος του προσφέρει τις υπηρεσίες του.
- 18 Τότε θα επιστρέψετε και θα διακρίνετε μεταξύ δίκαιου και κακού, μεταξύ εκείνου που υπηρετεί τον Θεό και εκείνου που δεν Τον υπηρετεί.

Bring ye all the tithes into the storehouse, that there may be meat in my house; and prove me now herewith, saith the Lord of Hosts, if I will not open you the windows of heaven, and pour you out a blessing that there shall not be room enough to receive it.

And I will rebuke the devourer for your sakes, and he shall not destroy the fruits of your ground; neither shall your vine cast her fruit before the time in the fields, saith the Lord of Hosts.

And all nations shall call you blessed, for ye shall be a delightsome land, saith the Lord of Hosts.

Your words have been stout against me, saith the Lord. Yet ye say: What have we spoken against thee?

Ye have said: It is vain to serve God, and what doth it profit that we have kept his ordinances and that we have walked mournfully before the Lord of Hosts?

And now we call the proud happy; yea, they that work wickedness are set up; yea, they that tempt God are even delivered.

Then they that feared the Lord spake often one to another, and the Lord hearkened and heard; and a book of remembrance was written before him for them that feared the Lord, and that thought upon his name.

And they shall be mine, saith the Lord of Hosts, in that day when I make up my jewels; and I will spare them as a man spareth his own son that serveth him.

Then shall ye return and discern between the righteous and the wicked, between him that serveth God and him that serveth him not.

Νεφί Γ' 25

- 1 Επειδή ιδού, έρχεται η ημέρα που θα καίει σαν κλίβανος· και όλοι οι υπερήφανοι, μάλιστα, και όλοι όσοι πράττουν με κακία, θα είναι άχυρο· και η ημέρα που έρχεται θα τους κατακάψει, λέει ο Κύριος των Δυνάμεων, ώστε δεν θα τους αφήσει ούτε ρίζα ούτε κλάδο.
- 2 Σε σας όμως που φοβάστε το όνομά μου, θα ανατείλει ο Υιός της Χρηστότητας με ίαση στις πτέρυγές Του· και θα βγείτε και θα μεγαλώσετε σαν μοσχάρια στη φάτνη.
- 3 Και θα καταπατήσετε τους ανόμους· επειδή αυτοί θα είναι στάχτη κάτω από το πέλμα των ποδιών σας, κατά την ημέρα που εγώ θα το κάνω αυτό, λέει ο Κύριος των Δυνάμεων.
- 4 Να θυμάστε τον νόμο του Μωυσή, του δούλου μου, που του πρόσταξα στο Χωρήβ για όλο τον Ισραήλ, τα διατάγματα και τις κρίσεις.
- 5 Ιδού, εγώ θα σας στείλω τον Ηλία τον Θεσβίτη, τον προφήτη πριν να έλθει η ημέρα του Κυρίου η μεγάλη και τρομερή.
- 6 Και αυτός θα στρέψει την καρδιά των πατέρων προς τα τέκνα και την καρδιά των τέκνων προς τους πατέρες τους, μήπως έλθω και πατάξω τη γη με ανάθεμα.

3 Nephi 25

For behold, the day cometh that shall burn as an oven; and all the proud, yea, and all that do wickedly, shall be stubble; and the day that cometh shall burn them up, saith the Lord of Hosts, that it shall leave them neither root nor branch.

But unto you that fear my name, shall the Son of Righteousness arise with healing in his wings; and ye shall go forth and grow up as calves in the stall.

And ye shall tread down the wicked; for they shall be ashes under the soles of your feet in the day that I shall do this, saith the Lord of Hosts.

Remember ye the law of Moses, my servant, which I commanded unto him in Horeb for all Israel, with the statutes and judgments.

Behold, I will send you Elijah the prophet before the coming of the great and dreadful day of the Lord;

And he shall turn the heart of the fathers to the children, and the heart of the children to their fathers, lest I come and smite the earth with a curse.

Νεφί Γ' 26

- 1 Και τώρα συνέβη ώστε όταν ο Ιησούς είπεν όλα αυτά, τα ανέπτυξε στο πλήθος. Και τους ανέπτυξε τα πάντα, μεγάλα και μικρά.
- 2 Και είπεν: Αυτές τις γραφές, τις οποίες δεν τις είχατε μαζί σας, ο Πατέρας με πρόσταξε να σας τις δώσω· διότι ήταν σοφία σε Αυτόν να δοθούν σε μελλοντικές γενεές.
- 3 Και τους ανέπτυξε τα πάντα, ακόμη και από την αρχή μέχρι τη στιγμή που θα έλθει στη δόξα Του – μάλιστα, ακόμη και όλα όσα θα γίνουν επάνω στο πρόσωπο της γης, ακόμη μέχρι που τα στοιχεία θα λιώσουν με διάπυρη θερμότητα, και η γη θα περιτυλιχθεί σαν κύλινδρος παπύρου και οι ουρανοί και η γη θα παρέλθουν.
- 4 Και ακόμα μέχρι τη μεγάλη και τελευταία ημέρα, όταν όλος ο λαός, και όλες οι φυλές, και όλα τα έθνη και οι γλώσσες θα σταθούν εμπρός στον Θεό, για να κριθούν για τα έργα τους, είτε είναι αγαθά είτε είναι πονηρά –
- 5 Αν είναι αγαθά, σε ανάσταση αιώνιας ζωής· και αν είναι πονηρά, σε ανάσταση καταδίκης, που βρίσκονται σε παράλληλο, το ένα στη μια πλευρά και το άλλο στην άλλη πλευρά, σύμφωνα με την ευσπλαχνία, και τη δικαιοσύνη, και την αγιοσύνη η οποία είναι εν Χριστώ, ο οποίος υπήρχε προτού αρχίσει ο κόσμος.
- 6 Και τώρα δεν μπορεί να γραφεί σε αυτό το βιβλίο ούτε καν το ένα εκατοστό από εκείνα τα οποία ο Ιησούς πράγματι δίδαξε στον λαό.
- 7 Όμως ιδού, οι πλάκες του Νεφί περιέχουν το μεγαλύτερο τμήμα από εκείνα που δίδαξε στον λαό.
- 8 Και αυτά τα έχω γράψει, τα οποία είναι ένα μικρότερο τμήμα από εκείνα που δίδαξε στον λαό. Και τα έχω γράψει με σκοπό να παρουσιασθούν πάλι σε αυτόν τον λαό, από τους Εθνικούς, σύμφωνα με τα λόγια τα οποία έχει πει ο Ιησούς.
- 9 Και όταν θα το έχουν λάβει αυτό, που είναι σκόπιμο να το λάβουν πρώτο, για να δοκιμάσει την πίστη τους, και αν γίνει να πιστέψουν όλα αυτά, τότε θα τους φανερωθούν τα μεγαλύτερα.
- 10 Και αν γίνει να μην πιστέψουν όλα αυτά, τότε τα μεγαλύτερα θα τους παρακρατηθούν, προς καταδίκη τους.

3 Nephi 26

And now it came to pass that when Jesus had told these things he expounded them unto the multitude; and he did expound all things unto them, both great and small.

And he saith: These scriptures, which ye had not with you, the Father commanded that I should give unto you; for it was wisdom in him that they should be given unto future generations.

And he did expound all things, even from the beginning until the time that he should come in his glory— yea, even all things which should come upon the face of the earth, even until the elements should melt with fervent heat, and the earth should be wrapt together as a scroll, and the heavens and the earth should pass away;

And even unto the great and last day, when all people, and all kindreds, and all nations and tongues shall stand before God, to be judged of their works, whether they be good or whether they be evil—

If they be good, to the resurrection of everlasting life; and if they be evil, to the resurrection of damnation; being on a parallel, the one on the one hand and the other on the other hand, according to the mercy, and the justice, and the holiness which is in Christ, who was before the world began.

And now there cannot be written in this book even a hundredth part of the things which Jesus did truly teach unto the people;

But behold the plates of Nephi do contain the more part of the things which he taught the people.

And these things have I written, which are a lesser part of the things which he taught the people; and I have written them to the intent that they may be brought again unto this people, from the Gentiles, according to the words which Jesus hath spoken.

And when they shall have received this, which is expedient that they should have first, to try their faith, and if it shall so be that they shall believe these things then shall the greater things be made manifest unto them.

And if it so be that they will not believe these things, then shall the greater things be withheld from them, unto their condemnation.

- 11 *Ιδού, επρόκειτο να τα γράψω, όλα όσα ήταν εγχαραγμένα επάνω στις πλάκες του Νεφί, όμως ο Κύριος το απαγόρευσε, λέγοντας: Θα δοκιμάσω την πίστη του λαού μου.*
- 12 *Γι' αυτό εγώ, ο Μόρμον, γράφω αυτά που για τα οποία έχω προσταχθεί από τον Κύριο. Και τώρα εγώ, ο Μόρμον, δίνω τέλος στα λεγόμενά μου, και προβαίνω στο να γράψω εκείνα που μου έχουν προσταχθεί.*
- 13 *Επομένως, θα ήθελα να δείτε ότι ο Κύριος πράγματι δίδαξε τον λαό, για διάστημα τριών ημερών, και ύστερα εμφανίστηκε σε αυτούς συχνά, και τεμάχισε το ψωμί συχνά και το ευλόγησε, και τους το έδωσε.*
- 14 *Και συνέβη ώστε δίδαξε και τέλεσε διακονία προς τα παιδιά του πλήθους για το οποίο έγινε λόγος, και τους έλυσε τη γλώσσα τους, και είπαν στους πατέρες τους σπουδαία και θαυμαστά πράγματα, ακόμη πιο σπουδαία από αυτά που εκείνος είχε αποκαλύψει στον λαό. Και τους έλυσε τη γλώσσα, ώστε μπορούσαν να τα προφέρουν.*
- 15 *Και συνέβη ώστε αφού ανελήφθη στους ουραμούς—τη δεύτερη φορά που εμφανίστηκε σε αυτούς, και πήγε στον Πατέρα, αφού θεράπευσε όλους τους ασθενείς τους, και τους χωλούς τους, και άνοιξε τα μάτια των τυφλών τους και απέφραξε τα αφτιά των κωφών, και πραγματοποίησε κάθε είδους ιάσεις ανάμεσά τους, και ήγειρε έναν άνδρα από τους νεκρούς, και τους έδειξε τη δύναμή Του, και ανελήφθη προς τον Πατέρα—*
- 16 *Ιδού, συνέβη ώστε την επαύριον που το πλήθος συγκεντρώθηκε όλο, και είδαν και άκουσαν τα παιδιά αυτά· μάλιστα, ακόμα και τα βρέφη άνοιξαν το στόμα τους και πρόφεραν θαυμαστά πράγματα· και αυτά τα οποία πρόφεραν απαγορεύτηκαν, για να μην τα γράψει κανένας άνθρωπος.*
- 17 *Και συνέβη ώστε οι μαθητές εκείνοι τους οποίους είχε διαλέξει ο Ιησούς άρχισαν από εκείνη τη στιγμή και εμπρός να βαπτίζουν και να διδάσκουν όσους έρχονταν προς αυτούς. Και όσοι βαπτίστηκαν στο όνομα του Ιησού ήταν πλήρεις του Αγίου Πνεύματος.*
- 18 *Και πολλοί από αυτούς είδαν και άκουσαν ανείπωτα πράγματα, τα οποία δεν είναι σύννομο να γραφούν.*

Behold, I was about to write them, all which were engraven upon the plates of Nephi, but the Lord forbade it, saying: I will try the faith of my people.

Therefore I, Mormon, do write the things which have been commanded me of the Lord. And now I, Mormon, make an end of my sayings, and proceed to write the things which have been commanded me.

Therefore, I would that ye should behold that the Lord truly did teach the people, for the space of three days; and after that he did show himself unto them oft, and did break bread oft, and bless it, and give it unto them.

And it came to pass that he did teach and minister unto the children of the multitude of whom hath been spoken, and he did loose their tongues, and they did speak unto their fathers great and marvelous things, even greater than he had revealed unto the people; and he loosed their tongues that they could utter.

And it came to pass that after he had ascended into heaven—the second time that he showed himself unto them, and had gone unto the Father, after having healed all their sick, and their lame, and opened the eyes of their blind and unstopped the ears of the deaf, and even had done all manner of cures among them, and raised a man from the dead, and had shown forth his power unto them, and had ascended unto the Father—

Behold, it came to pass on the morrow that the multitude gathered themselves together, and they both saw and heard these children; yea, even babes did open their mouths and utter marvelous things; and the things which they did utter were forbidden that there should not any man write them.

And it came to pass that the disciples whom Jesus had chosen began from that time forth to baptize and to teach as many as did come unto them; and as many as were baptized in the name of Jesus were filled with the Holy Ghost.

And many of them saw and heard unspeakable things, which are not lawful to be written.

19 Και δίδασκαν και τελούσαν διακονία ο ένας προς τον άλλον. Και είχαν τα πάντα κοινά μεταξύ τους, κάθε άνθρωπος φερόμενος δίκαια, ο ένας με τον άλλον.

20 Και συνέβη ώστε όντως έπραξαν τα πάντα όπως ο Ιησούς τους είχε προστάξει.

21 Και εκείνοι που είχαν βαπτισθεί στο όνομα του Ιησού ονομάζονταν η εκκλησία του Χριστού.

And they taught, and did minister one to another; and they had all things common among them, every man dealing justly, one with another.

And it came to pass that they did do all things even as Jesus had commanded them.

And they who were baptized in the name of Jesus were called the church of Christ.

Νεφί Γ' 27

- 1 Και συνέβη ὥστε καθὼς οἱ μαθητὲς τοῦ Ἰησοῦ ταξίδευαν και κήρυτταν αὐτὰ που εἶχαν δει και ακούσει, και βάπτιζαν στο ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ, συνέβη ὥστε οἱ μαθητὲς ἦταν συγκεντρωμένοι και ενωμένοι σε ἐνθερμη προσευχή και νηστεία.
- 2 Και ο Ἰησοῦς ἐμφανίσθηκε πάλι σε αὐτούς, διότι προσεύχονταν προς τον Πατέρα στο ὄνομά Του. Και ο Ἰησοῦς ἦλθε και στάθηκε στο μέσον τους, και τους εἶπε: Τι θέλετε να σας δώσω;
- 3 Και Του εἶπαν: Κύριε, θέλουμε να μας πεις το ὄνομα με το οποίο θα ονομάσουμε αὐτὴν την ἐκκλησία· ἐπειδὴ υπάρχουν διαμάχες ἀνάμεσα στον λαό σχετικά με το θέμα αὐτό.
- 4 Και ο Κύριος τους εἶπε: Ἀληθινά, ἀληθινά, σας λέω, γιατί να παραπονιέται ο λαός και να διαμάχεται ἐξαιτίας αὐτοῦ του πράγματος;
- 5 Δεν ἔχουν διαβάσει τις γραφές, οἱ οποίες λένε ὅτι πρέπει να πάρετε ἐπάνω σας το ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, που εἶναι το ὄνομά μου; Γιατί με αὐτό το ὄνομα θα ονομάζεστε κατὰ την τελευταία ἡμέρα.
- 6 Και ὅποιος παίρνει ἐπάνω του το ὄνομά μου, και υπομείνει μέχρι τέλους, αὐτός θα σωθεῖ κατὰ την τελευταία ἡμέρα.
- 7 Ἐπομένως, ὅ,τι κάνετε, να το κάνετε στο ὄνομά μου. Γι' αὐτό θα ἀποκαλέσετε την ἐκκλησία στο ὄνομά μου. Και θα επικαλεῖστε τον Πατέρα στο ὄνομά μου για να εὐλογήσει την ἐκκλησία για χάρη μου.
- 8 Και πὼς θα εἶναι ἡ ἐκκλησία μου αν δεν ονομάζεται με το ὄνομά μου; Ἐπειδὴ αν μια ἐκκλησία ονομάζεται με το ὄνομα τοῦ Μωυσή, τότε θα εἶναι ἡ ἐκκλησία τοῦ Μωυσή· ἢ αν ονομάζεται με το ὄνομα ἐνός ἀνθρώπου, τότε θα εἶναι ἡ ἐκκλησία ἐνός ἀνθρώπου. Ὅμως, αν ονομάζεται με το ὄνομά μου, τότε εἶναι δική μου ἐκκλησία, αν συμβαίνει να ἔχουν οἰκοδομηθεῖ ἐπάνω στο Ευαγγέλιό μου.
- 9 Ἀληθινά σας λέω, ὅτι ἔχετε οἰκοδομηθεῖ ἐπάνω στο Ευαγγέλιό μου. Ἐπομένως να ονομάζετε οτιδήποτε ονομάζετε, στο ὄνομά μου. Ἐπομένως αν επικαλεῖστε τον Πατέρα για την ἐκκλησία, αν εἶναι στο ὄνομά μου, ο Πατέρας θα σας ακούσει.

3 Nephi 27

And it came to pass that as the disciples of Jesus were journeying and were preaching the things which they had both heard and seen, and were baptizing in the name of Jesus, it came to pass that the disciples were gathered together and were united in mighty prayer and fasting.

And Jesus again showed himself unto them, for they were praying unto the Father in his name; and Jesus came and stood in the midst of them, and said unto them: What will ye that I shall give unto you?

And they said unto him: Lord, we will that thou wouldst tell us the name whereby we shall call this church; for there are disputations among the people concerning this matter.

And the Lord said unto them: Verily, verily, I say unto you, why is it that the people should murmur and dispute because of this thing?

Have they not read the scriptures, which say ye must take upon you the name of Christ, which is my name? For by this name shall ye be called at the last day;

And whoso taketh upon him my name, and endureth to the end, the same shall be saved at the last day.

Therefore, whatsoever ye shall do, ye shall do it in my name; therefore ye shall call the church in my name; and ye shall call upon the Father in my name that he will bless the church for my sake.

And how be it my church save it be called in my name? For if a church be called in Moses' name then it be Moses' church; or if it be called in the name of a man then it be the church of a man; but if it be called in my name then it is my church, if it so be that they are built upon my gospel.

Verily I say unto you, that ye are built upon my gospel; therefore ye shall call whatsoever things ye do call, in my name; therefore if ye call upon the Father, for the church, if it be in my name the Father will hear you;

- 10 Και αν είναι έτσι ότι έχει οικοδομηθεί η εκκλησία επάνω στο Ευαγγέλιό μου, τότε ο Πατέρας θα δείξει τα δικά Του έργα σε αυτήν.
- 11 Όμως, αν δεν έχει οικοδομηθεί επάνω στο Ευαγγέλιό μου, και έχει οικοδομηθεί επάνω στα έργα ανθρώπων ή επάνω στα έργα του διαβόλου, αληθινά σας λέω, χαίρονται με τα έργα τους για μια εποχή, και σιγά-σιγά το τέλος έρχεται, και πελεκιούνται και ρίχνονται στη φωτιά, από όπου δεν υπάρχει επιστροφή.
- 12 Επειδή τα έργα τους τους ακολουθούν, διότι είναι εξαιτίας των έργων τους που πελεκιούνται. Επομένως, να θυμάστε αυτά που σας έχω πει.
- 13 Ιδού, σας έχω δώσει το Ευαγγέλιό μου, και αυτό είναι το Ευαγγέλιο που σας έχω δώσει – ότι ήλθα στον κόσμο για να κάνω το θέλημα του Πατέρα μου, επειδή ο Πατέρας μου με έστειλε.
- 14 Και ο Πατέρας μου με έστειλε για να υψωθώ επάνω στον σταυρό. Και ύστερα, μετά την ύψωσή μου επάνω στον σταυρό, να μπορέσω να τραβήξω όλους τους ανθρώπους προς εμένα, ώστε όπως εγώ υψώθηκα από ανθρώπους έτσι ακριβώς να υψωθούν οι άνθρωποι από τον Πατέρα, για να σταθούν εμπρός μου, ώστε να κριθούν για τα έργα τους, είτε είναι αγαθά είτε είναι πονηρά –
- 15 Και γι' αυτόν τον λόγο έχω υψωθεί. Επομένως, σύμφωνα με τη δύναμη του Πατέρα θα τραβήξω όλους τους ανθρώπους προς εμένα, ώστε να κριθούν ανάλογα με τα έργα τους.
- 16 Και θα συμβεί ώστε, όποιος μετανοήσει και βαπτισθεί στο όνομά μου, θα καταστεί πλήρης· και αν υπομείνει μέχρι τέλους, ιδού, αυτόν θα θεωρήσω αθώο εμπρός στον Πατέρα μου, εκείνη την ημέρα όταν θα σταθώ να κρίνω τον κόσμο.
- 17 Και εκείνος που δεν θα υπομείνει μέχρι τέλους, αυτός είναι επίσης εκείνος που πελεκιέται και ρίχνεται μέσα στη φωτιά, από όπου δεν μπορούν πια να επιστρέψουν, λόγω της δικαιοσύνης του Πατέρα.
- 18 Και αυτός είναι ο λόγος που έχει δώσει στα τέκνα των ανθρώπων. Και γι' αυτόν τον σκοπό εκπληρώνει τα λόγια τα οποία έχει δώσει, και δεν ψεύδεται, αλλά εκπληρώνει όλα τα λόγια Του.

And if it so be that the church is built upon my gospel then will the Father show forth his own works in it.

But if it be not built upon my gospel, and is built upon the works of men, or upon the works of the devil, verily I say unto you they have joy in their works for a season, and by and by the end cometh, and they are hewn down and cast into the fire, from whence there is no return.

For their works do follow them, for it is because of their works that they are hewn down; therefore remember the things that I have told you.

Behold I have given unto you my gospel, and this is the gospel which I have given unto you—that I came into the world to do the will of my Father, because my Father sent me.

And my Father sent me that I might be lifted up upon the cross; and after that I had been lifted up upon the cross, that I might draw all men unto me, that as I have been lifted up by men even so should men be lifted up by the Father, to stand before me, to be judged of their works, whether they be good or whether they be evil—

And for this cause have I been lifted up; therefore, according to the power of the Father I will draw all men unto me, that they may be judged according to their works.

And it shall come to pass, that whoso repenteth and is baptized in my name shall be filled; and if he endureth to the end, behold, him will I hold guiltless before my Father at that day when I shall stand to judge the world.

And he that endureth not unto the end, the same is he that is also hewn down and cast into the fire, from whence they can no more return, because of the justice of the Father.

And this is the word which he hath given unto the children of men. And for this cause he fulfilleth the words which he hath given, and he lieth not, but fulfilleth all his words.

- 19 Και τίποτε ακάθαρμο δεν μπορεί να εισέλθει στο βασίλειό Του. Επομένως, τίποτε δεν εισέρχεται στην ανάπαυσή Του παρά μόνον εκείνοι που έχουν πλύνει τα ενδύματά τους στο αίμα μου, χάριν της πίστης τους, και της μετάνοιας από όλες τις αμαρτίες τους, και της αφοσίωσής τους μέχρι τέλους.
- 20 Τώρα αυτή είναι η εντολή: Μετανοήστε, όλες εσείς οι άκρες της γης, και ελάτε προς εμένα και βαπτισθείτε στο όνομά μου, για να αγιασθείτε με τη λήψη του Αγίου Πνεύματος, ώστε να σταθείτε άσπιλοι εμπρός μου κατά την τελευταία ημέρα.
- 21 Αληθινά, αληθινά, σας λέω, αυτό είναι το Ευαγγέλιό μου. Και εσείς γνωρίζετε αυτά που πρέπει να κάνετε στην εκκλησία μου· διότι τα έργα που με έχετε δει να κάνω, αυτά θα κάνετε επίσης κι εσείς· διότι εκείνο που με έχετε δει να κάνω, εκείνο θα κάνετε κι εσείς.
- 22 Επομένως, αν εσείς κάνετε αυτά, είστε ευλογημένοι, γιατί θα υψωθείτε κατά την τελευταία ημέρα.
- 23 Γράψτε αυτά που έχετε δει και ακούσει, εκτός αν είναι εκείνα τα οποία είναι απαγορευμένα.
- 24 Γράψτε τα έργα του λαού αυτού, αυτά που θα συμβούν, ακριβώς όπως έχουν γραφεί, εκείνα τα οποία έχουν συμβεί.
- 25 Επειδή ιδού, από τα βιβλία που έχουν γραφεί, και που θα γραφούν, θα κριθεί ο λαός αυτός, διότι με αυτά θα γίνουν γνωστά τα έργα τους στους ανθρώπους.
- 26 Και ιδού, τα πάντα έχουν γραφεί από τον Πατέρα. Επομένως, από τα βιβλία που θα γραφούν θα κριθεί ο κόσμος.
- 27 Και να γνωρίζετε ότι θα είστε κριτές αυτού του λαού, σύμφωνα με την κρίση που θα σας δώσω, η οποία θα είναι δίκαιη. Επομένως, τι είδους άνθρωποι οφείλετε να είστε; Αληθινά σας λέω, ακριβώς όπως είμαι εγώ.
- 28 Και τώρα πηγαίνω στον Πατέρα. Και αληθινά σας λέω, οτιδήποτε ζητήσετε από τον Πατέρα στο όνομά μου, θα σας δοθεί.
- 29 Γι' αυτό, ζητείτε, και θα λάβετε, κτυπάτε και θα σας ανοιχθεί, διότι εκείνος που ζητεί λαμβάνει, και σε εκείνον που κτυπά θα ανοιχθεί.

And no unclean thing can enter into his kingdom; therefore nothing entereth into his rest save it be those who have washed their garments in my blood, because of their faith, and the repentance of all their sins, and their faithfulness unto the end.

Now this is the commandment: Repent, all ye ends of the earth, and come unto me and be baptized in my name, that ye may be sanctified by the reception of the Holy Ghost, that ye may stand spotless before me at the last day.

Verily, verily, I say unto you, this is my gospel; and ye know the things that ye must do in my church; for the works which ye have seen me do that shall ye also do; for that which ye have seen me do even that shall ye do;

Therefore, if ye do these things blessed are ye, for ye shall be lifted up at the last day.

Write the things which ye have seen and heard, save it be those which are forbidden.

Write the works of this people, which shall be, even as hath been written, of that which hath been.

For behold, out of the books which have been written, and which shall be written, shall this people be judged, for by them shall their works be known unto men.

And behold, all things are written by the Father; therefore out of the books which shall be written shall the world be judged.

And know ye that ye shall be judges of this people, according to the judgment which I shall give unto you, which shall be just. Therefore, what manner of men ought ye to be? Verily I say unto you, even as I am.

And now I go unto the Father. And verily I say unto you, whatsoever things ye shall ask the Father in my name shall be given unto you.

Therefore, ask, and ye shall receive; knock, and it shall be opened unto you; for he that asketh, receiveth; and unto him that knocketh, it shall be opened.

30 Και τώρα, ιδού, η αγαλλίαση μου είναι μεγάλη, ακόμη και μέχρι πληρότητας, για σας και επίσης για τη γενεά αυτή. Μάλιστα, ακόμη και ο Πατέρας αγαλλιά, και επίσης όλοι οι άγιοι άγγελοι, για σας και για τη γενεά αυτή, διότι κανένας από αυτούς δεν είναι χαμένος.

31 Ιδού, θα ήθελα να καταλάβετε· διότι εννοώ αυτούς από τη γενεά αυτή που τώρα ζουν, και κανένας από αυτούς δεν είναι χαμένος· και γι' αυτούς έχω πληρότητα αγαλλίασης.

32 Όμως ιδού, με λυπεί εξαιτίας της τέταρτης γενεάς από τη γενεά αυτή, επειδή παρασύρονται αιχμάλωτοι από εκείνον ακριβώς όπως και ο υιός της απωλείας· διότι θα με πωλήσουν για ασήμι και για χρυσάφι, και για εκείνο που ο σκόρος αφανίζει και που κλέφτες μπορούν να διαρρήξουν και να κλέψουν. Και κατά την ημέρα εκείνη θα τους επισκεφθώ, ακόμη και στρέφοντας τα έργα τους επάνω στα ίδια τα κεφάλια τους.

33 Και συνέβη ώστε όταν ο Ιησούς τελείωσε τα λόγια αυτά, είπε στους μαθητές Του: Μπείτε από τη στενή πύλη· διότι στενή είναι η πύλη και περιορισμένος ο δρόμος που οδηγεί στη ζωή, και λίγοι είναι εκείνοι που τον βρίσκουν. Όμως πλατιά είναι η πύλη και ευρύχωρος ο δρόμος που οδηγεί στον θάνατο, και πολλοί είναι εκείνοι που ταξιδεύουν μέσα σε αυτόν, μέχρι που έρχεται η νύχτα κατά την οποία κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να εργασθεί.

And now, behold, my joy is great, even unto fulness, because of you, and also this generation; yea, and even the Father rejoiceth, and also all the holy angels, because of you and this generation; for none of them are lost.

Behold, I would that ye should understand; for I mean them who are now alive of this generation; and none of them are lost; and in them I have fulness of joy.

But behold, it sorroweth me because of the fourth generation from this generation, for they are led away captive by him even as was the son of perdition; for they will sell me for silver and for gold, and for that which moth doth corrupt and which thieves can break through and steal. And in that day will I visit them, even in turning their works upon their own heads.

And it came to pass that when Jesus had ended these sayings he said unto his disciples: Enter ye in at the strait gate; for strait is the gate, and narrow is the way that leads to life, and few there be that find it; but wide is the gate, and broad the way which leads to death, and many there be that travel therein, until the night cometh, wherein no man can work.

Νεφί Γ' 28

- 1 Και συνέβη ὥστε ὅταν ὁ Ἰησοῦς εἶπε αὐτά τα λόγια, μίλησε στους μαθητές Του, ἕναν προς ἕναν, λέγοντάς τους: Τι εἶναι ἐκεῖνο που ἐπιθυμεῖτε ἀπὸ ἐμένα, ἀφοῦ πάω στον Πατέρα;
- 2 Καὶ ὅλοι τους μίλησαν, ἐκτὸς ἀπὸ τρεῖς, καὶ εἶπαν: Ἐπιθυμοῦμε, ἀφοῦ ζήσουμε ἕως τὴν ἡλικία τοῦ ἀνθρώπου, ἡ διακονία μας στὴν ὁποία μας ἔχεις καλέσει, νὰ ἔχει τέλος γιὰ νὰ ἔλθουμε γρήγορα σὲ Σένα, στὴ βασιλεία Σου.
- 3 Καὶ τοὺς εἶπε: Εὐλογημένοι εἰστέ ἐσεῖς, ἐπειδὴ ἐπιθυμήσατε αὐτὸ τὸ πράγμα ἀπὸ ἐμένα. Γι' αὐτὸ ἀφοῦ γίνετε ἐβδομήντα δύο ἐτῶν, θὰ ἔλθετε σὲ μένα στὴ βασιλεία μου· καὶ μαζί μου θὰ βρεῖτε ἀνάπαυση.
- 4 Καὶ ὅταν μίλησε πρὸς αὐτούς, στράφηκε πρὸς τοὺς τρεῖς, καὶ τοὺς εἶπε: Τι θέλετε νὰ κάνω σὲ σας ὅταν θὰ ἔχω πάει στον Πατέρα;
- 5 Καὶ ἐκεῖνοι λυπήθηκαν μέσα στὴν καρδιά τους, ἐπειδὴ δὲν τολμοῦσαν νὰ Του πουν αὐτὸ που ἐπιθυμοῦσαν.
- 6 Καὶ τοὺς εἶπε: Ἰδοῦ, γνωρίζω τὶς σκέψεις σας, καὶ ἐπιθυμήσατε αὐτὸ που ἐπιθύμησε ἀπὸ ἐμένα ὁ Ἰωάννης, ὁ ἀγαπητὸς μου, που ἦταν μαζί μου κατὰ τὴ διακονία μου, προτοῦ νὰ ψυθῶ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους.
- 7 Γι' αὐτὸ, περισσότερο εὐλογημένοι εἰστέ ἐσεῖς, ἐπειδὴ δὲν θὰ γευθεῖτε ποτέ θάνατο, ἀλλὰ θὰ ζήσετε γιὰ νὰ δεῖτε ὅλα ὅσα κάνει ὁ Πατέρας πρὸς τὰ τέκνα τῶν ἀνθρώπων, μέχρι που νὰ ἔχουν ἐκπληρωθεῖ τὰ πάντα, σύμφωνα με τὸ θέλημα τοῦ Πατέρα, ὅταν θὰ ἔλθω στὴ δόξα μου με τὶς δυνάμεις τῶν ουρανῶν.
- 8 Καὶ ποτέ δὲν θὰ υποστείτε τοὺς πόνους τοῦ θανάτου, ἀλλὰ ὅταν ἔλθω στὴ δόξα μου, θὰ ἀλλάξετε ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ ἀπὸ θνητότητα σὲ ἀθανασία. Καὶ τότε θὰ εἰστέ εὐλογημένοι στὴ βασιλεία τοῦ Πατέρα μου.
- 9 Καὶ πάλι, δὲν θὰ ἔχετε πόνον ἐνὸς ὧρα θὰ κατοικεῖτε κατὰ τὴ σάρκα, οὔτε λύπη, παρὰ μόνον γιὰ τὶς ἀμαρτίες τοῦ κόσμου. Καὶ ὅλα αὐτά θὰ τὰ πράξω λόγῳ αὐτοῦ που ἐπιθυμήσατε ἀπὸ ἐμένα, ἐπειδὴ ἐπιθυμήσατε νὰ μπορέσετε νὰ φέρνετε τὶς ψυχές τῶν ἀνθρώπων σὲ μένα, ἐνὸς ὧρα ὁ κόσμος θὰ στέκεται.

3 Nephi 28

And it came to pass when Jesus had said these words, he spake unto his disciples, one by one, saying unto them: What is it that ye desire of me, after that I am gone to the Father?

And they all spake, save it were three, saying: We desire that after we have lived unto the age of man, that our ministry, wherein thou hast called us, may have an end, that we may speedily come unto thee in thy kingdom.

And he said unto them: Blessed are ye because ye desired this thing of me; therefore, after that ye are seventy and two years old ye shall come unto me in my kingdom; and with me ye shall find rest.

And when he had spoken unto them, he turned himself unto the three, and said unto them: What will ye that I should do unto you, when I am gone unto the Father?

And they sorrowed in their hearts, for they durst not speak unto him the thing which they desired.

And he said unto them: Behold, I know your thoughts, and ye have desired the thing which John, my beloved, who was with me in my ministry, before that I was lifted up by the Jews, desired of me.

Therefore, more blessed are ye, for ye shall never taste of death; but ye shall live to behold all the doings of the Father unto the children of men, even until all things shall be fulfilled according to the will of the Father, when I shall come in my glory with the powers of heaven.

And ye shall never endure the pains of death; but when I shall come in my glory ye shall be changed in the twinkling of an eye from mortality to immortality; and then shall ye be blessed in the kingdom of my Father.

And again, ye shall not have pain while ye shall dwell in the flesh, neither sorrow save it be for the sins of the world; and all this will I do because of the thing which ye have desired of me, for ye have desired that ye might bring the souls of men unto me, while the world shall stand.

- 10 Και γι' αυτόν τον λόγο θα έχετε πληρότητα αγαλλίασης· και θα καθίσετε στη βασιλεία των ουρανών. Μάλιστα, η αγαλλίασή σας θα είναι πλήρης, ακριβώς όπως ο Πατέρας μου έχει δώσει πληρότητα αγαλλίασης. Και θα είστε ακριβώς όπως είμαι εγώ, και εγώ είμαι ακριβώς όπως ο Πατέρας· και ο Πατέρας και εγώ είμαστε ένα.
- 11 Και το Άγιο Πνεύμα δίνει μαρτυρία για τον Πατέρα και εμένα. Και ο Πατέρας δίνει το Άγιο Πνεύμα στα τέκνα των ανθρώπων λόγω εμού.
- 12 Και συνέβη ώστε όταν είπε ο Ιησούς αυτά τα λόγια, άγγιξε καθέναν από αυτούς με το δάχτυλό Του, εκτός από τους τρεις που επρόκειτο να παραμείνουν, και ύστερα αναχώρησε.
- 13 Και ιδού, τα ουράνια άνοιξαν, και αρπάχθηκαν ψηλά στους ουρανούς, και είδαν και άκουσαν ανεκλάλητα.
- 14 Και τους απαγορεύτηκε να προφέρουν, ούτε τους δόθηκε εξουσία να μπορέσουν να προφέρουν αυτά που είδαν και άκουσαν.
- 15 Και κατά πόσο ήταν μέσα στο σώμα ή έξω από το σώμα, δεν ήξεραν, επειδή τους φάνηκε σαν μεταμόρφωση αυτών, σαν να άλλαξαν από αυτό το σώμα της σάρκας σε μία αθάνατη κατάσταση, ούτως ώστε μπορούσαν να βλέπουν τα του Θεού.
- 16 Όμως συνέβη ώστε πάλι αυτοί τελούσαν διακονία επάνω στο πρόσωπο της γης. Παρά ταύτα δεν δίδασκαν σχετικά με εκείνα τα οποία είχαν ακούσει και δει, λόγω της εντολής η οποία τους δόθηκε στους ουρανούς.
- 17 Και τώρα, κατά πόσο ήταν θνητοί ή αθάνατοι από την ημέρα της μεταμόρφωσής τους, δεν γνωρίζω.
- 18 Όμως αυτό γνωρίζω μόνο, σύμφωνα με το ιστορικό που έχει δοθεί – διάβαιναν επάνω στο πρόσωπο της χώρας, και τελούσαν διακονία προς όλο τον λαό, φέρνοντας προς την εκκλησία όλους όσους πίστευαν στη διδαχή τους, βαπτίζοντάς τους. Και όλοι όσοι βαπτίζονταν ελάμβαναν το Άγιο Πνεύμα.
- 19 Και ρίχτηκαν στη φυλακή από αυτούς που δεν ανήκαν στην εκκλησία. Και οι φυλακές δεν μπορούσαν να τους κρατήσουν, επειδή χωρίζονταν στα δύο.

And for this cause ye shall have fulness of joy; and ye shall sit down in the kingdom of my Father; yea, your joy shall be full, even as the Father hath given me fulness of joy; and ye shall be even as I am, and I am even as the Father; and the Father and I are one;

And the Holy Ghost beareth record of the Father and me; and the Father giveth the Holy Ghost unto the children of men, because of me.

And it came to pass that when Jesus had spoken these words, he touched every one of them with his finger save it were the three who were to tarry, and then he departed.

And behold, the heavens were opened, and they were caught up into heaven, and saw and heard unspeakable things.

And it was forbidden them that they should utter; neither was it given unto them power that they could utter the things which they saw and heard;

And whether they were in the body or out of the body, they could not tell; for it did seem unto them like a transfiguration of them, that they were changed from this body of flesh into an immortal state, that they could behold the things of God.

But it came to pass that they did again minister upon the face of the earth; nevertheless they did not minister of the things which they had heard and seen, because of the commandment which was given them in heaven.

And now, whether they were mortal or immortal, from the day of their transfiguration, I know not;

But this much I know, according to the record which hath been given—they did go forth upon the face of the land, and did minister unto all the people, uniting as many to the church as would believe in their preaching; baptizing them, and as many as were baptized did receive the Holy Ghost.

And they were cast into prison by them who did not belong to the church. And the prisons could not hold them, for they were rent in twain.

20 Και ρίχτηκαν μέσα στη γη, αλλά αυτοί πάταξαν τη γη με τον λόγο του Θεού, τόσο πολύ που με τη δύναμή Του ελευθερώθηκαν από τα βάθη της γης. Και επομένως δεν μπορούσαν να σκάψουν τρύπες ικανές να τους κρατήσουν.

21 Και τρεις φορές ρίχτηκαν μέσα σε κάμινο και δεν έπαθαν κακό.

22 Και δύο φορές ρίχτηκαν σε λάκκο με άγρια θηρία. Και ιδού, αυτοί έπαιζαν με τα θηρία όπως ένα παιδί με αρνί που θηλάζει, και δεν έπαθαν κακό.

23 Και συνέβη ώστε έτσι διάβαιναν ανάμεσα σε όλο τον λαό του Νεφί, και κήρυτταν το Ευαγγέλιο του Χριστού προς όλο τον λαό επάνω στο πρόσωπο της γης. Και εκείνοι μεταστράφηκαν προς τον Κύριο, και προσχώρησαν στην εκκλησία του Χριστού, και έτσι ο λαός εκείνης της γενεάς ήταν ευλογημένος σύμφωνα με τον λόγο του Ιησού.

24 Και τώρα εγώ, ο Μόρμον, σταματώ να μιλώ σχετικά με όλα αυτά για ένα διάστημα.

25 Ιδού, ετοιμαζόμουν να γράψω τα ονόματα εκείνων που δεν πρόκειται ποτέ να γευθούν θάνατο, αλλά ο Κύριος το απαγόρευσε. Γι' αυτό δεν τα γράφω, επειδή είναι κρυμμένα από τον κόσμο.

26 Όμως, ιδού, τους έχω δει, και έχουν τελέσει διακονία προς εμένα.

27 Και ιδού, θα βρίσκονται ανάμεσα στους Εθνικούς, και οι Εθνικοί δεν θα τους γνωρίζουν.

28 Θα βρίσκονται επίσης ανάμεσα στους Ιουδαίους, και οι Ιουδαίοι δεν θα τους γνωρίζουν.

29 Και θα συμβεί ώστε, όταν κρίνει ο Κύριος στη σοφία του ότι είναι σωστό, θα τελούν διακονία σε όλες τις διασκορπισμένες φυλές του Ισραήλ, και σε όλα τα έθνη, φυλές, γλώσσες και λαούς, και θα τραβήξουν προς τον Ιησού από αυτούς πολλές ψυχές ώστε να εκπληρωθεί η επιθυμία τους, και λόγω της πειστικής δύναμης του Θεού που βρίσκειται μέσα τους.

30 Και είναι όπως οι άγγελοι του Θεού, και αν προσευχηθούν προς τον Πατέρα στο όνομα του Ιησού, μπορούν να φανερωθούν σε οποιονδήποτε άνθρωπο τους φαίνεται σωστό.

And they were cast down into the earth; but they did smite the earth with the word of God, insomuch that by his power they were delivered out of the depths of the earth; and therefore they could not dig pits sufficient to hold them.

And thrice they were cast into a furnace and received no harm.

And twice were they cast into a den of wild beasts; and behold they did play with the beasts as a child with a suckling lamb, and received no harm.

And it came to pass that thus they did go forth among all the people of Nephi, and did preach the gospel of Christ unto all people upon the face of the land; and they were converted unto the Lord, and were united unto the church of Christ, and thus the people of that generation were blessed, according to the word of Jesus.

And now I, Mormon, make an end of speaking concerning these things for a time.

Behold, I was about to write the names of those who were never to taste of death, but the Lord forbade; therefore I write them not, for they are hid from the world.

But behold, I have seen them, and they have ministered unto me.

And behold they will be among the Gentiles, and the Gentiles shall know them not.

They will also be among the Jews, and the Jews shall know them not.

And it shall come to pass, when the Lord seeth fit in his wisdom that they shall minister unto all the scattered tribes of Israel, and unto all nations, kindreds, tongues and people, and shall bring out of them unto Jesus many souls, that their desire may be fulfilled, and also because of the convincing power of God which is in them.

And they are as the angels of God, and if they shall pray unto the Father in the name of Jesus they can show themselves unto whatsoever man it seemeth them good.

- 31 Επομένως, μεγάλα και θαυμαστά έργα θα γίνουν από αυτούς, πριν από την ημέρα τη μεγάλη και επερχόμενη, κατά την οποία όλος ο λαός πρέπει οπωσδήποτε να σταθεί εμπρός στο βήμα κρίσεως του Χριστού.
- 32 Μάλιστα, ακόμα και ανάμεσα στους Εθνικούς αυτοί θα κατεργαστούν μεγάλο και θαυμαστό έργο, πριν από εκείνη την ημέρα της κρίσεως.
- 33 Και αν είχατε όλες τις γραφές που περιγράφουν όλα τα θαυμαστά έργα του Χριστού, θα γνωρίζατε, σύμφωνα με τα λόγια του Χριστού, ότι όλα αυτά πρέπει οπωσδήποτε να γίνουν.
- 34 Και αλίμονο σε αυτόν που δεν θα εισακούσει τα λόγια του Ιησού, και επίσης σε εκείνους που Εκείνος διάλεξε και έστειλε σε αυτούς· διότι όποιος δεν δέχεται τα λόγια του Ιησού και τα λόγια αυτών που Εκείνος έχει στείλει, δεν δέχεται Εκείνον. Και επομένως, Εκείνος δεν θα τους δεχθεί κατά την τελευταία ημέρα.
- 35 Και θα ήταν καλύτερα γι' αυτούς αν δεν είχαν γεννηθεί. Υποθέτετε λοιπόν ότι μπορείτε να απαλλαγείτε από τη δικαιοσύνη του Θεού που έχει προσβληθεί και ποδοπατηθεί από ανθρώπινα πόδια, ώστε με αυτόν τον τρόπο να μπορέσει να επέλθει σωτηρία;
- 36 Και τώρα ιδού, καθώς μιλούσα σχετικά με εκείνους που ο Κύριος έχει εκλέξει, μάλιστα, ακριβώς εκείνους τους τρεις που αρπάχθηκαν ψηλά στους ουραμούς, που δεν ήξερα αν είχαν καθαριστεί από τη θνητότητα στην αθανασία –
- 37 Όμως ιδού, από τότε που το έγραψα, έχω ρωτήσει τον Κύριο, και Εκείνος μου το έχει φανερώσει ότι είναι πρέπει αναγκαστικά να γίνει μια αλλαγή στο σώμα τους, διαφορετικά πρέπει αναγκαστικά να γευτούν τον θάνατο.
- 38 Γι' αυτό, για να μη γευθούν τον θάνατο, έγινε αλλαγή στο σώμα τους, για να μην μπορούν να αισθανθούν πόνο ούτε λύπη παρά μόνο αν ήταν για τις αμαρτίες του κόσμου.
- 39 Τώρα αυτή η αλλαγή δεν ήταν ίση με εκείνη που θα λάβει χώρα κατά την τελευταία ημέρα, αλλά έγινε μια αλλαγή σε αυτούς, σε τέτοιο βαθμό που ο Σατανάς δεν μπορούσε να έχει δύναμη επάνω τους, ώστε δεν μπορούσε να τους βάλει σε πειρασμό. Και καθαγιάστηκαν κατά τη σάρκα, ώστε ήταν καθαγιασμένοι, και ώστε οι δυνάμεις της γης δεν μπορούσαν να τους κρατήσουν.

Therefore, great and marvelous works shall be wrought by them, before the great and coming day when all people must surely stand before the judgment-seat of Christ;

Yea even among the Gentiles shall there be a great and marvelous work wrought by them, before that judgment day.

And if ye had all the scriptures which give an account of all the marvelous works of Christ, ye would, according to the words of Christ, know that these things must surely come.

And wo be unto him that will not hearken unto the words of Jesus, and also to them whom he hath chosen and sent among them; for whoso receiveth not the words of Jesus and the words of those whom he hath sent receiveth not him; and therefore he will not receive them at the last day;

And it would be better for them if they had not been born. For do ye suppose that ye can get rid of the justice of an offended God, who hath been trampled under feet of men, that thereby salvation might come?

And now behold, as I spake concerning those whom the Lord hath chosen, yea, even three who were caught up into the heavens, that I knew not whether they were cleansed from mortality to immortality—

But behold, since I wrote, I have inquired of the Lord, and he hath made it manifest unto me that there must needs be a change wrought upon their bodies, or else it needs be that they must taste of death;

Therefore, that they might not taste of death there was a change wrought upon their bodies, that they might not suffer pain nor sorrow save it were for the sins of the world.

Now this change was not equal to that which shall take place at the last day; but there was a change wrought upon them, insomuch that Satan could have no power over them, that he could not tempt them; and they were sanctified in the flesh, that they were holy, and that the powers of the earth could not hold them.

40 Και επρόκειτο να παραμείνουν σε αυτήν την κατάσταση μέχρι την ημέρα κρίσεως του Χριστού. Και εκείνη την ημέρα θα υποστούν μεγαλύτερη αλλαγή, και θα γίνουν δεκτοί στη βασιλεία του Πατέρα για να μην ξαναβγούν πια, αλλά να κατοικούν με τον Θεό αιωνίως στους ουραμούς.

And in this state they were to remain until the judgment day of Christ; and at that day they were to receive a greater change, and to be received into the kingdom of the Father to go no more out, but to dwell with God eternally in the heavens.

Νεφί Γ' 29

- 1 Και τώρα ιδού, σας λέω ότι όταν ο Κύριος το κρίνει σωστό, στη σοφία Του, αυτά τα λόγια να έλθουν στους Εθνικούς σύμφωνα με τον λόγο Του, τότε θα μπορείτε να γνωρίζετε ότι η διαθήκη που έχει συνάψει ο Πατέρας με τα τέκνα του Ισραήλ, σχετικά με την αποκατάστασή τους στις χώρες της κληρονομιάς τους, ήδη αρχίζει να εκπληρώνεται.
- 2 Και μπορείτε να γνωρίζετε ότι τα λόγια του Κυρίου που έχουν ειπωθεί από τους άγιους προφήτες, όλα θα εκπληρωθούν, και δεν πρέπει να λέτε ότι ο Κύριος αργεί να έλθει στα τέκνα του Ισραήλ.
- 3 Και δεν πρέπει να φαντάζεστε μέσα στην καρδιά σας ότι τα λόγια που έχουν ειπωθεί είναι μάταια, επειδή ιδού, ο Κύριος θα θυμηθεί τη διαθήκη Του που έχει συνάψει προς τον λαό Του του οίκου του Ισραήλ.
- 4 Και όταν θα δείτε αυτά τα λόγια να έρχονται σε σας, τότε δεν πρέπει πια να απορρίπτετε αυτά που κάνει ο Κύριος, διότι το σπαθί της δικαιοσύνης είναι στο δεξί Του χέρι. Και ιδού, κατά την ημέρα εκείνη, αν απορρίψετε αυτά που κάνει, θα προκαλέσει ώστε αυτό σύντομα να σας καταβάλει.
- 5 Αλίμονο σε εκείνον που απορρίπτει όσα ο Κύριος κάνει. Μάλιστα, αλίμονο σε εκείνον που θα αρνηθεί τον Χριστό και τα έργα Του!
- 6 Μάλιστα, αλίμονο σε εκείνον που θα αρνηθεί τις αποκαλύψεις του Κυρίου, και που θα πει ότι ο Κύριος πια δεν ενεργεί με αποκάλυψη ή με προφητεία ή με χαρίσματα ή με γλώσσες ή με ιάσεις ή με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος!
- 7 Μάλιστα, και αλίμονο σε εκείνον που θα πει εκείνη την ημέρα, για να αποκτήσει κέρδος, ότι δεν μπορούν να γίνουν θαύματα από τον Ιησού Χριστό· διότι αυτός που κάνει κάτι τέτοιο θα γίνει σαν τον υιό της απώλειας, για τον οποίο δεν υπήρχε έλεος, σύμφωνα με τον λόγο του Χριστού!
- 8 Μάλιστα, και δεν πρέπει πλέον να συρίζετε, ούτε να απορρίπτετε, ούτε να περιπαίζετε τους Ιουδαίους, ούτε κανέναν από το υπόλειμμα του οίκου του Ισραήλ· διότι ιδού, ο Κύριος θυμάται τη διαθήκη Του προς αυτούς, και θα κάνει σε αυτούς σύμφωνα με εκείνο το οποίο έχει ορκισθεί.

3 Nephi 29

And now behold, I say unto you that when the Lord shall see fit, in his wisdom, that these sayings shall come unto the Gentiles according to his word, then ye may know that the covenant which the Father hath made with the children of Israel, concerning their restoration to the lands of their inheritance, is already beginning to be fulfilled.

And ye may know that the words of the Lord, which have been spoken by the holy prophets, shall all be fulfilled; and ye need not say that the Lord delays his coming unto the children of Israel.

And ye need not imagine in your hearts that the words which have been spoken are vain, for behold, the Lord will remember his covenant which he hath made unto his people of the house of Israel.

And when ye shall see these sayings coming forth among you, then ye need not any longer spurn at the doings of the Lord, for the sword of his justice is in his right hand; and behold, at that day, if ye shall spurn at his doings he will cause that it shall soon overtake you.

Wo unto him that spurneth at the doings of the Lord; yea, wo unto him that shall deny the Christ and his works!

Yea, wo unto him that shall deny the revelations of the Lord, and that shall say the Lord no longer worketh by revelation, or by prophecy, or by gifts, or by tongues, or by healings, or by the power of the Holy Ghost!

Yea, and wo unto him that shall say at that day, to get gain, that there can be no miracle wrought by Jesus Christ; for he that doeth this shall become like unto the son of perdition, for whom there was no mercy, according to the word of Christ!

Yea, and ye need not any longer hiss, nor spurn, nor make game of the Jews, nor any of the remnant of the house of Israel; for behold, the Lord remembereth his covenant unto them, and he will do unto them according to that which he hath sworn.

9 Επομένως, δεν πρέπει να υποθέτετε ότι μπορείτε να αλλάξετε το δεξί χέρι Του Κυρίου σε αριστερό, ώστε να μην μπορεί να τελέσει κρίση προς εκπλήρωση της διαθήκης την οποία έχει συνάψει προς τον οίκο του Ισραήλ.

Therefore ye need not suppose that ye can turn the right hand of the Lord unto the left, that he may not execute judgment unto the fulfilling of the covenant which he hath made unto the house of Israel.

Νεφί Γ' 30

- 1 Εισακούστε, εσείς οι Εθνικοί, και ακούστε τα λόγια του Ιησού Χριστού, του Υιού του ζώντος Θεού, τα οποία με έχει προστάξει να πω σχετικά με εσάς, διότι, ιδού, με πρόσταξε να γράψω, λέγοντας:
- 2 Στραφείτε, όλοι εσείς οι Εθνικοί από τις άνομες οδούς σας, και μετανόηστε από τα πονηρά σας έργα, από τις ψευδολογίες σας, και τις απάτες σας, και τις πορνείες σας, και τα μυστικά σας βδελύγματα, και τις είδωλολατρίες σας, και τις δολοφονίες σας, και τις ιεροκαπηλίες σας, και τις ζηλοφθονίες σας, και τις διαμάχες σας, και από όλη την κακία και τα βδελύγματά σας, και ελάτε σε μένα, και βαπτισθείτε στο όνομά μου, για να μπορέσετε να λάβετε άφεση των αμαρτιών σας, και να είστε πλήρεις του Αγίου Πνεύματος, ώστε να αριθμηθείτε με τον λαό μου που είναι του οίκου του Ισραήλ.

3 Nephi 30

Hearken, O ye Gentiles, and hear the words of Jesus Christ, the Son of the living God, which he hath commanded me that I should speak concerning you, for, behold he commandeth me that I should write, saying:

Turn, all ye Gentiles, from your wicked ways; and repent of your evil doings, of your lyings and deceivings, and of your whoredoms, and of your secret abominations, and your idolatries, and of your murders, and your priestcrafts, and your envyings, and your strifes, and from all your wickedness and abominations, and come unto me, and be baptized in my name, that ye may receive a remission of your sins, and be filled with the Holy Ghost, that ye may be numbered with my people who are of the house of Israel.

Τέταρτο Νεφί

Το Βιβλίο του Νεφί

που είναι ο υιός του Νεφί, ένας από τους μαθητές του Ιησού Χριστού

Αφήγηση του λαού του Νεφί, σύμφωνα με το χρονικό του.

- 1 Και συνέβη ώστε πέρασε το τριακοστό και τέταρτο έτος, και επίσης το τριακοστό και πέμπτο, και ιδού, οι μαθητές του Ιησού είχαν σχηματίσει εκκλησία του Χριστού σε όλες τις χώρες τριγύρω. Και όλοι όσοι έρχονταν προς αυτούς, και πράγματι μετανοούσαν για τις αμαρτίες τους, βαπτίζονταν στο όνομα του Ιησού. Και ελάμβαναν επίσης το Άγιο Πνεύμα.
- 2 Και συνέβη ώστε το τριακοστό και έκτο έτος, ο λαός όλος μεταστράφηκε προς τον Κύριο, σε όλο το πρόσωπο της χώρας, τόσο οι Νεφίτες όσο και οι Λαμανίτες, και δεν υπήρχαν διχόνοιες και διχογνωμίες ανάμεσά τους, και κάθε άνθρωπος φερόταν δίκαια ο ένας προς τον άλλον.
- 3 Και είχαν τα πάντα κοινά μεταξύ τους. Επομένως, δεν υπήρχαν πλούσιοι και φτωχοί, ελεύθεροι και σκλάβοι, αλλά όλοι έγιναν ελεύθεροι, και κοινωνοί της ουράνιας δωρεάς.
- 4 Και συνέβη ώστε πέρασε επίσης το τριακοστό και έβδομο έτος, και εξακολουθούσε να επικρατεί ειρήνη στη χώρα.
- 5 Και έγιναν μεγάλα και θαυμαστά έργα από τους μαθητές του Ιησού, τόσο που θεράπευαν τους ασθενείς, και ήγειραν τους νεκρούς, και έκαναν τους χωλούς να περπατούν, και τους τυφλούς να βρουν το φως τους, και τους κωφούς να ακούν. Και έκαναν κάθε είδους θαύματα στα τέκνα των ανθρώπων. Και κανένα θαύμα δεν έκαναν, παρά μόνο αν το έκαναν στο όνομα του Ιησού.
- 6 Και έτσι πέρασε το τριακοστό και όγδοο έτος, και επίσης το τριακοστό και ένατο, και το τεσσαρακοστό και πρώτο, και το τεσσαρακοστό και δεύτερο, μάλιστα, μέχρι που πέρασαν σαράντα εννέα έτη, και επίσης το πενητηκοστό και πρώτο, και το πενητηκοστό δεύτερο. Μάλιστα, μέχρι που πέρασαν πενήντα εννέα έτη.

Fourth Nephi

The Book of Nephi

Who Is the Son of Nephi—One of the Disciples of Jesus Christ

An account of the people of Nephi, according to his record.

And it came to pass that the thirty and fourth year passed away, and also the thirty and fifth, and behold the disciples of Jesus had formed a church of Christ in all the lands round about. And as many as did come unto them, and did truly repent of their sins, were baptized in the name of Jesus; and they did also receive the Holy Ghost.

And it came to pass in the thirty and sixth year, the people were all converted unto the Lord, upon all the face of the land, both Nephites and Lamanites, and there were no contentions and disputations among them, and every man did deal justly one with another.

And they had all things common among them; therefore there were not rich and poor, bond and free, but they were all made free, and partakers of the heavenly gift.

And it came to pass that the thirty and seventh year passed away also, and there still continued to be peace in the land.

And there were great and marvelous works wrought by the disciples of Jesus, insomuch that they did heal the sick, and raise the dead, and cause the lame to walk, and the blind to receive their sight, and the deaf to hear; and all manner of miracles did they work among the children of men; and in nothing did they work miracles save it were in the name of Jesus.

And thus did the thirty and eighth year pass away, and also the thirty and ninth, and forty and first, and the forty and second, yea, even until forty and nine years had passed away, and also the fifty and first, and the fifty and second; yea, and even until fifty and nine years had passed away.

- 7 Και ο Κύριος τους έκανε να ευημερήσουν υπερβολικά στη χώρα. Μάλιστα, τόσο πολύ που έχτισαν πάλι πόλεις, εκεί όπου πόλεις είχαν καεί.
- 8 Μάλιστα, ακόμη και την μεγάλη πόλη του Ζαραχέμλα την έχτισαν και πάλι.
- 9 Όμως υπήρχαν πολλές πόλεις που είχαν βυθιστεί και στη θέση τους είχαν ανεβεί νερά. Γι' αυτό, αυτές οι πόλεις δεν μπορούσαν να ανανεωθούν.
- 10 Και τώρα, ιδού, συνέβη ώστε ο λαός του Νεφί έγινε δυνατός, και πλήθυνε υπερβολικά γρήγορα, και έγινε ένας υπερβολικά όμορφος και θελκτικός λαός.
- 11 Και νυμφεύονταν, και νύμφευαν, και ήταν ευλογημένοι σύμφωνα με την πληθώρα των υποσχέσεων που ο Κύριος τους είχε δώσει.
- 12 Και δεν βιάζονταν πλέον κατά τις τελετές και τις διατάξεις του νόμου του Μωυσή, αλλά βιάζονταν σύμφωνα κατά τις εντολές που είχαν λάβει από τον Κύριό τους και Θεό τους, συνεχίζοντας σε νηστεία και προσευχή, και στο να συγκεντρώνονται συχνά τόσο για να προσεύχονται όσο και για να ακούν τον λόγο του Κυρίου.
- 13 Και συνέβη ώστε δεν υπήρχε διχόνοια σε όλο τον λαό, σε όλη τη χώρα· αλλά γίνονταν μεγάλα θαύματα ανάμεσα στους μαθητές του Ιησού.
- 14 Και συνέβη ώστε πέρασε το εβδομηκοστό και πρώτο έτος, και επίσης το εβδομηκοστό και δεύτερο έτος, μάλιστα, και τέλος, μέχρι που πέρασε το εβδομηκοστό και ένατο έτος, μάλιστα, εκατό έτη είχαν περάσει, και οι μαθητές του Ιησού, εκείνοι που είχε διαλέξει, είχαν όλοι πάει στον παράδεισο του Θεού, εκτός από τους τρεις που θα παρέμεναν. Και χειροτονήθηκαν άλλοι μαθητές στη θέση τους. Και επίσης πολλοί από εκείνη τη γενεά είχαν αποβιώσει.
- 15 Και συνέβη ώστε δεν υπήρχε διχόνοια στη χώρα, χάρη στην αγάπη του Θεού η οποία κατοικούσε μέσα στην καρδιά του λαού.
- 16 Και δεν υπήρχαν ζηλοφθονίες, ούτε διαμάχες, ούτε παραχές, ούτε πορνείες, ούτε ψευδολογίες, ούτε δολοφονίες, ούτε κανένα είδος ασέλγειας. Και ασφαλώς δεν μπορούσε να υπάρξει ευτυχέστερος λαός ανάμεσα σε όλους τους λαούς που είχαν δημιουργηθεί από το χέρι του Θεού.

And the Lord did prosper them exceedingly in the land; yea, insomuch that they did build cities again where there had been cities burned.

Yea, even that great city Zarahemla did they cause to be built again.

But there were many cities which had been sunk, and waters came up in the stead thereof; therefore these cities could not be renewed.

And now, behold, it came to pass that the people of Nephi did wax strong, and did multiply exceedingly fast, and became an exceedingly fair and delightsome people.

And they were married, and given in marriage, and were blessed according to the multitude of the promises which the Lord had made unto them.

And they did not walk any more after the performances and ordinances of the law of Moses; but they did walk after the commandments which they had received from their Lord and their God, continuing in fasting and prayer, and in meeting together oft both to pray and to hear the word of the Lord.

And it came to pass that there was no contention among all the people, in all the land; but there were mighty miracles wrought among the disciples of Jesus.

And it came to pass that the seventy and first year passed away, and also the seventy and second year, yea, and in fine, till the seventy and ninth year had passed away; yea, even an hundred years had passed away, and the disciples of Jesus, whom he had chosen, had all gone to the paradise of God, save it were the three who should tarry; and there were other disciples ordained in their stead; and also many of that generation had passed away.

And it came to pass that there was no contention in the land, because of the love of God which did dwell in the hearts of the people.

And there were no envyings, nor strifes, nor tumults, nor whoredoms, nor lyings, nor murders, nor any manner of lasciviousness; and surely there could not be a happier people among all the people who had been created by the hand of God.

- 17 Δεν υπήρχαν ληστές, ούτε δολοφόνοι, ούτε υπήρχαν Λαμανίτες, ούτε κανένα είδος -ίτες, αλλά ήταν όλοι ένα, τέκνα του Χριστού, και κληρονόμοι της βασιλείας του Θεού.
- 18 Και πόσο ευλογημένοι ήταν! Επειδή ο Κύριος τους ευλόγησε σε όλες τις πράξεις τους. Μάλιστα, ήταν ακόμη ευλογημένοι και ευημερούσαν μέχρι που πέρασαν εκατό και δέκα έτη. Και η πρώτη γενεά από τον Χριστό είχε περάσει, και δεν υπήρχε διχόνοια στη χώρα.
- 19 Και συνέβη ώστε ο Νεφί, αυτός που τηρούσε αυτό το τελευταίο χρονικό (και το τηρούσε επάνω στις πλάκες του Νεφί) πέθανε, και ο υιός του ο Αμώς το τηρούσε αντί γι' αυτόν, και το τηρούσε και αυτός επάνω στις πλάκες του Νεφί.
- 20 Και το τήρησε ογδόντα και τέσσερα έτη, και υπήρχε ακόμη ειρήνη στη χώρα, εκτός από ένα μικρό μέρος του λαού που επαναστάτησε από την εκκλησία και πήρε επάνω του το όνομα των Λαμανιτών. Επομένως άρχισαν πάλι να υπάρχουν Λαμανίτες στη χώρα.
- 21 Και συνέβη ώστε πέθανε ο Αμώς επίσης, (και ήταν εκατόν ενενήντα τέσσερα έτη από τον ερχομό του Χριστού) και ο υιός του ο Αμώς τήρησε το χρονικό αντί γι' αυτόν. Και το τήρησε και αυτός επάνω στις πλάκες του Νεφί, και εγράφη επίσης στο βιβλίο του Νεφί, το οποίο είναι αυτό το βιβλίο.
- 22 Και συνέβη ώστε είχαν περάσει διακόσια έτη, και είχε περάσει και όλη η δεύτερη γενεά εκτός από λίγους.
- 23 Και τώρα εγώ, ο Μόρμον, θα ήθελα να ξέρετε ότι ο λαός πολλαπλασιάστηκε τόσο πολύ που απλώθηκε επάνω σε όλο το πρόσωπο της χώρας, και ότι είχαν γίνει υπερβολικά πλούσιοι, χάρη στη εν Χριστώ ευημερία τους.
- 24 Και τώρα, κατά το διακοσιοστό και πρώτο αυτό έτος, άρχισαν να υπάρχουν ανάμεσά τους αυτοί που υπερηφανεύονταν, όπως με το να φορούν ακριβά ρούχα, και κάθε είδους εκλεκτά μαργαριτάρια, και όλα του κόσμου τα εκλεκτά είδη.
- 25 Και από εκείνη την εποχή και ύστερα, δεν είχαν πια μεταξύ τους κοινά τα αγαθά τους και τα υπάρχοντά τους.

There were no robbers, nor murderers, neither were there Lamanites, nor any manner of -ites; but they were in one, the children of Christ, and heirs to the kingdom of God.

And how blessed were they! For the Lord did bless them in all their doings; yea, even they were blessed and prospered until an hundred and ten years had passed away; and the first generation from Christ had passed away, and there was no contention in all the land.

And it came to pass that Nephi, he that kept this last record, (and he kept it upon the plates of Nephi) died, and his son Amos kept it in his stead; and he kept it upon the plates of Nephi also.

And he kept it eighty and four years, and there was still peace in the land, save it were a small part of the people who had revolted from the church and taken upon them the name of Lamanites; therefore there began to be Lamanites again in the land.

And it came to pass that Amos died also, (and it was an hundred and ninety and four years from the coming of Christ) and his son Amos kept the record in his stead; and he also kept it upon the plates of Nephi; and it was also written in the book of Nephi, which is this book.

And it came to pass that two hundred years had passed away; and the second generation had all passed away save it were a few.

And now I, Mormon, would that ye should know that the people had multiplied, insomuch that they were spread upon all the face of the land, and that they had become exceedingly rich, because of their prosperity in Christ.

And now, in this two hundred and first year there began to be among them those who were lifted up in pride, such as the wearing of costly apparel, and all manner of fine pearls, and of the fine things of the world.

And from that time forth they did have their goods and their substance no more common among them.

26 Και άρχισαν να χωρίζονται σε τάξεις. Και άρχισαν να κτίζουν εκκλησίες για τον εαυτό τους προς κέρδος τους, και άρχισαν να απαρνούνται την αληθινή εκκλησία του Χριστού.

27 Και συνέβη ώστε όταν είχαν περάσει διακόσια δέκα έτη, υπήρχαν πολλές εκκλησίες στη χώρα. Μάλιστα, υπήρχαν πολλές εκκλησίες που ισχυρίζονταν ότι γνώριζαν τον Χριστό, και όμως αρνούνταν τα περισσότερα τμήματα του Ευαγγελίου, τόσο πολύ, που δέχονταν κάθε είδους κακία και χορηγούσαν αυτό που ήταν ιερό σε εκείνους στους οποίους είχε απαγορευτεί επειδή ήταν ανάξιοι.

28 Και αυτή η εκκλησία πολλαπλασιάστηκε υπερβολικά εξαιτίας της ανομίας, και εξαιτίας της δύναμης του Σατανά, ο οποίος κυριέυσε την καρδιά τους.

29 Και πάλι, υπήρχε μια άλλη εκκλησία η οποία απαρνήθηκε τον Χριστό. Και καταδίωκαν την πραγματική εκκλησία του Χριστού, λόγω της ταπεινοφροσύνης και της πίστης τους στον Χριστό. Και τους περιφρονούσαν λόγω των πολλών θαυμάτων που γίνονταν ανάμεσά τους.

30 Εξασκούσαν επομένως δύναμη και εξουσία επάνω στους μαθητές του Ιησού που παρέμειναν μαζί τους, και τους έριξαν στη φυλακή, αλλά με τη δύναμη του λόγου του Θεού που ήταν μέσα τους, οι φυλακές σκίστηκαν στα δύο, και αυτοί βγήκαν έξω κάνοντας μεγάλα θαύματα ανάμεσά τους.

31 Ωστόσο, παρ' όλα αυτά τα θαύματα, οι άνθρωποι σκλήρυναν την καρδιά τους, και επεδίωκαν να τους σκοτώσουν, ακριβώς όπως οι Ιουδαίοι στην Ιερουσαλήμ επεδίωκαν να σκοτώσουν τον Ιησού, σύμφωνα με τον λόγο Του.

32 Και τους έριξαν σε καμίνους φωτιάς, και αυτοί βγήκαν χωρίς να έχουν πάθει κανένα κακό.

33 Και τους έριξαν επίσης σε λάκκους με άγρια θηρία, και αυτοί έπαιζαν με τα άγρια θηρία ακριβώς όπως ένα παιδί με ένα αρνί. Και βγήκαν από ανάμεσά τους χωρίς να πάθουν κανένα κακό.

And they began to be divided into classes; and they began to build up churches unto themselves to get gain, and began to deny the true church of Christ.

And it came to pass that when two hundred and ten years had passed away there were many churches in the land; yea, there were many churches which professed to know the Christ, and yet they did deny the more parts of his gospel, insomuch that they did receive all manner of wickedness, and did administer that which was sacred unto him to whom it had been forbidden because of unworthiness.

And this church did multiply exceedingly because of iniquity, and because of the power of Satan who did get hold upon their hearts.

And again, there was another church which denied the Christ; and they did persecute the true church of Christ, because of their humility and their belief in Christ; and they did despise them because of the many miracles which were wrought among them.

Therefore they did exercise power and authority over the disciples of Jesus who did tarry with them, and they did cast them into prison; but by the power of the word of God, which was in them, the prisons were rent in twain, and they went forth doing mighty miracles among them.

Nevertheless, and notwithstanding all these miracles, the people did harden their hearts, and did seek to kill them, even as the Jews at Jerusalem sought to kill Jesus, according to his word.

And they did cast them into furnaces of fire, and they came forth receiving no harm.

And they also cast them into dens of wild beasts, and they did play with the wild beasts even as a child with a lamb; and they did come forth from among them, receiving no harm.

- 34 Παρά ταύτα, οι άνθρωποι σκλήρυναν την καρδιά τους, επειδή οδηγούνταν από πολλούς ιερείς και ψευδοπροφήτες για να δημιουργούν πολλές εκκλησίες, και για να κάνουν κάθε είδους ανομία. Και κατάφεραν χτυπήματα στον λαό του Ιησού, αλλά ο λαός του Ιησού δεν ανταπέδιδε τα χτυπήματα. Και έτσι έφθιναν από απιστία και κακία, από χρόνο σε χρόνο, και μάλιστα μέχρι που πέρασαν διακόσια τριάντα έτη.
- 35 Και τώρα συνέβη ώστε αυτό το έτος, μάλιστα, το διακοσιοστό τριακοστό πρώτο έτος, υπήρχε μεγάλος διχασμός ανάμεσα στον λαό.
- 36 Και συνέβη ώστε αυτό το έτος ηγέρθη ένας λαός που ονομαζόταν οι Νεφίτες, και οι οποίοι ήταν πραγματικοί πιστοί του Χριστού. Και ανάμεσά τους ήταν αυτοί που οι Λαμανίτες ονόμαζαν Ιακωβίτες, και Ιωσηφίτες, και Ζωραμίτες.
- 37 Επομένως, οι πραγματικοί πιστοί του Χριστού, και αυτοί που πραγματικά λάτρευαν τον Χριστό (ανάμεσα στους οποίους ήταν οι τρεις μαθητές του Ιησού που επρόκειτο να παραμείνουν) ονομάζονταν Νεφίτες, και Ιακωβίτες, και Ιωσηφίτες, και Ζωραμίτες.
- 38 Και συνέβη ώστε εκείνοι που απέρριπταν το Ευαγγέλιο λέγονταν Λαμανίτες, και Λεμουηλίτες, και Ισμαηλίτες. Και αυτοί δεν έφθιναν από απιστία, αλλά με τη θέλησή τους επαναστάτησαν εναντίον του Ευαγγελίου του Χριστού, και δίδασκαν τα παιδιά τους ότι δεν έπρεπε να πιστεύουν, όπως έφθιναν οι πατέρες τους από την αρχή.
- 39 Και αυτό εξαιτίας της κακίας και των βδελυγμάτων των πατέρων τους, ακριβώς όπως ήταν στην αρχή. Και διδάσκονταν να μισούν τα τέκνα του Θεού, ακριβώς όπως οι Λαμανίτες διδάσκονταν να μισούν τα τέκνα του Νεφί από την αρχή.
- 40 Και συνέβη ώστε πέρασαν διακόσια σαράντα τέσσερα έτη, και έτσι ήταν τα πράγματα με τον λαό. Και το πιο άνομο τμήμα του λαού έγινε ισχυρό, και έγιναν εξαιρετικά πιο πολυάριθμοι από ό,τι ήταν ο λαός του Θεού.
- 41 Και συνέχισαν ακόμη να κτίζουν εκκλησίες για τον εαυτό τους και να τις στολίζουν με κάθε είδους πολύτιμα αντικείμενα. Και έτσι πέρασαν διακόσια πενήντα έτη, και επίσης διακόσια εξήντα έτη.

Nevertheless, the people did harden their hearts, for they were led by many priests and false prophets to build up many churches, and to do all manner of iniquity. And they did smite upon the people of Jesus; but the people of Jesus did not smite again. And thus they did dwindle in unbelief and wickedness, from year to year, even until two hundred and thirty years had passed away.

And now it came to pass in this year, yea, in the two hundred and thirty and first year, there was a great division among the people.

And it came to pass that in this year there arose a people who were called the Nephites, and they were true believers in Christ; and among them there were those who were called by the Lamanites—Jacobites, and Josephites, and Zoramites;

Therefore the true believers in Christ, and the true worshipers of Christ, (among whom were the three disciples of Jesus who should tarry) were called Nephites, and Jacobites, and Josephites, and Zoramites.

And it came to pass that they who rejected the gospel were called Lamanites, and Lemuelites, and Ishmaelites; and they did not dwindle in unbelief, but they did wilfully rebel against the gospel of Christ; and they did teach their children that they should not believe, even as their fathers, from the beginning, did dwindle.

And it was because of the wickedness and abomination of their fathers, even as it was in the beginning. And they were taught to hate the children of God, even as the Lamanites were taught to hate the children of Nephi from the beginning.

And it came to pass that two hundred and forty and four years had passed away, and thus were the affairs of the people. And the more wicked part of the people did wax strong, and became exceedingly more numerous than were the people of God.

And they did still continue to build up churches unto themselves, and adorn them with all manner of precious things. And thus did two hundred and fifty years pass away, and also two hundred and sixty years.

- 42 Και συνέβη ώστε το άνομο τμήμα του λαού άρχισε πάλι να καλλιεργεί τους μυστικούς όρκους και τις συνωμοσίες του Γαδιάντον.
- 43 Και επίσης οι άνθρωποι που ονομάζονταν λαός του Νεφί άρχισαν να γίνονται υπερήφανοι μέσα στην καρδιά τους, λόγω του υπερβολικού πλούτου τους, και να γίνονται ματαιόδοξοι σαν τους αδελφούς τους τους Λαμανίτες.
- 44 Και από αυτήν τη στιγμή οι μαθητές άρχισαν να λυπούνται για τις αμαρτίες του κόσμου.
- 45 Και συνέβη ώστε όταν πέρασαν τριακόσια έτη, τόσο ο λαός του Νεφί όσο και οι Λαμανίτες είχαν γίνει υπερβολικά κακοί, ο ένας όμοιος με τον άλλον.
- 46 Και συνέβη ώστε οι ληστές του Γαδιάντον απλώθηκαν παντού σε όλο το πρόσωπο της χώρας. Και δεν υπήρχε κανένας που να ήταν δίκαιος εκτός από τους μαθητές του Ιησού. Και όλοι αποθήκευαν σε αφθονία χρυσάφι και ασήμι, και εμπορεύονταν κάθε είδους εμπόρευμα.
- 47 Και συνέβη ώστε όταν πέρασαν τριακόσια πέντε έτη (και ο λαός εξακολουθούσε να βρίσκεται σε κακία) πέθανε ο Αμώς. Και ο αδελφός του, Αμμαρών, τήρησε το χρονικό αντί γι' αυτόν.
- 48 Και συνέβη ώστε όταν πέρασαν και τριακόσια είκοσι έτη, ο Αμμαρών, παρακινούμενος από το Άγιο Πνεύμα, έκρυψε τα χρονικά που ήταν ιερά—μάλιστα, όλα τα ιερά χρονικά τα οποία είχαν μεταβιβασθεί από γενεά σε γενεά, τα οποία ήταν ιερά— μάλιστα μέχρι το τριακοσιοστό εικοστό έτος από τον ερχομό του Χριστού.
- 49 Και τα έκρυψε προς τον Κύριο, για να μπορέσουν να επανέλθουν προς το υπόλειμμα του οίκου του Ιακώβ, σύμφωνα με τις προφητείες και τις υποσχέσεις του Κυρίου. Και έτσι είναι το τέλος του χρονικού του Αμμαρών.

And it came to pass that the wicked part of the people began again to build up the secret oaths and combinations of Gadianton.

And also the people who were called the people of Nephi began to be proud in their hearts, because of their exceeding riches, and become vain like unto their brethren, the Lamanites.

And from this time the disciples began to sorrow for the sins of the world.

And it came to pass that when three hundred years had passed away, both the people of Nephi and the Lamanites had become exceedingly wicked one like unto another.

And it came to pass that the robbers of Gadianton did spread over all the face of the land; and there were none that were righteous save it were the disciples of Jesus. And gold and silver did they lay up in store in abundance, and did traffic in all manner of traffic.

And it came to pass that after three hundred and five years had passed away, (and the people did still remain in wickedness) Amos died; and his brother, Ammaron, did keep the record in his stead.

And it came to pass that when three hundred and twenty years had passed away, Ammaron, being constrained by the Holy Ghost, did hide up the records which were sacred—yea, even all the sacred records which had been handed down from generation to generation, which were sacred—even until the three hundred and twentieth year from the coming of Christ.

And he did hide them up unto the Lord, that they might come again unto the remnant of the house of Jacob, according to the prophecies and the promises of the Lord. And thus is the end of the record of Ammaron.

Το Βιβλίο του Μόρμον

Μόρμον 1

- 1 Και τώρα εγώ, ο Μόρμον, κάνω ένα χρονικό για τα πράγματα τα οποία έχω δει και ακούσει, και το αποκαλώ το Βιβλίο του Μόρμον.
- 2 Και περίπου κατά την εποχή που ο Αμμαρών έκρυψε τα χρονικά προς τον Κύριο, ήλθε προς εμένα (που ήμουν περίπου δέκα ετών και άρχισα να διδάσκομαι κάπως κατά τον τρόπο μάθησης του λαού μου) και ο Αμμαρών μου είπε: Αντιλαμβάνομαι ότι είσαι ένα παιδί γεμάτο σωφροσύνη, και οξύς στην παρατήρηση.
- 3 Γι' αυτό, όταν γίνεις περίπου είκοσι τεσσάρων ετών, θα ήθελα να θυμηθείς αυτά που έχεις παρατηρήσει σχετικά με αυτόν τον λαό. Και όταν φτάσεις σε αυτήν την ηλικία, πήγαινε στη χώρα του Άντουμ, στον λόφο που θα ονομάζεται Σιμ και εκεί έχω καταθέσει προς τον Κύριο όλα τα ιερά χαράγματα σχετικά με αυτόν τον λαό.
- 4 Και ιδού, θα πάρεις μαζί σου τις πλάκες του Νεφί, και τα υπόλοιπα θα τα αφήσεις στο σημείο που βρίσκονται. Και θα χαράξεις επάνω στις πλάκες του Νεφί όλα όσα έχεις παρατηρήσει σχετικά με αυτόν τον λαό.
- 5 Και εγώ, ο Μόρμον, ων απόγονος του Νεφί (το δεν όνομα του πατέρα μου ήταν Μόρμον) θυμήθηκα αυτά που με πρόσταξε ο Αμμαρών.
- 6 Και συνέβη ώστε εγώ, ων ένδεκα ετών, μεταφέρθηκα από τον πατέρα μου στη χώρα προς τα νότια, δηλαδή στη χώρα του Ζαραχέμλα.
- 7 Ολόκληρο το πρόσωπο της χώρας είχε καλυφθεί με κτήρια, και ο λαός ήταν τόσο πολυάριθμος σχεδόν όσο η άμμος της θάλασσας.
- 8 Και συνέβη ώστε αυτόν τον χρόνο άρχισε πόλεμος μεταξύ των Νεφιτών, που αποτελούνταν από τους Νεφίτες και τους Ιακωβίτες και τους Ιωσηφίτες και τους Ζωραμίτες· και αυτός ο πόλεμος ήταν μεταξύ των Νεφιτών και των Λαμανιτών και των Λεμουηλιτών και των Ισμαηλιτών.
- 9 Τώρα οι Λαμανίτες και οι Λεμουηλίτες και οι Ισμαηλίτες αποκαλούνταν Λαμανίτες, και οι δύο ομάδες ήταν οι Νεφίτες και οι Λαμανίτες.

The Book of Mormon

Mormon 1

And now I, Mormon, make a record of the things which I have both seen and heard, and call it the Book of Mormon.

And about the time that Ammaron hid up the records unto the Lord, he came unto me, (I being about ten years of age, and I began to be learned somewhat after the manner of the learning of my people) and Ammaron said unto me: I perceive that thou art a sober child, and art quick to observe;

Therefore, when ye are about twenty and four years old I would that ye should remember the things that ye have observed concerning this people; and when ye are of that age go to the land Antum, unto a hill which shall be called Shim; and there have I deposited unto the Lord all the sacred engravings concerning this people.

And behold, ye shall take the plates of Nephi unto yourself, and the remainder shall ye leave in the place where they are; and ye shall engrave on the plates of Nephi all the things that ye have observed concerning this people.

And I, Mormon, being a descendant of Nephi, (and my father's name was Mormon) I remembered the things which Ammaron commanded me.

And it came to pass that I, being eleven years old, was carried by my father into the land southward, even to the land of Zarahemla.

The whole face of the land had become covered with buildings, and the people were as numerous almost, as it were the sand of the sea.

And it came to pass in this year there began to be a war between the Nephites, who consisted of the Nephites and the Jacobites and the Josephites and the Zoramites; and this war was between the Nephites, and the Lamanites and the Lemuelites and the Ishmaelites.

Now the Lamanites and the Lemuelites and the Ishmaelites were called Lamanites, and the two parties were Nephites and Lamanites.

10 Και συνέβη ώστε ο πόλεμος άρχισε μεταξύ τους στα όρια της Ζαραχέμλα, κοντά στα νερά του Σιδώνα.

11 Και συνέβη ώστε οι Νεφίτες είχαν συγκεντρώσει έναν μεγάλο αριθμό ανδρών, τόσο που να υπερβαίνει τον αριθμό των τριάντα χιλιάδων. Και συνέβη ώστε αυτόν τον ίδιο χρόνο είχαν αρκετές μάχες, κατά τις οποίες οι Νεφίτες νίκησαν τους Λαμανίτες και θανάτωσαν πολλούς από αυτούς.

12 Και συνέβη ώστε οι Λαμανίτες απέσυραν το σχέδιό τους, και στεριώθηκε ειρήνη στη χώρα, και η ειρήνη παρέμεινε για διάστημα περίπου τεσσάρων ετών, ώστε δεν υπήρχε αιματοχυσία.

13 Όμως η κακία υπερίσχυσε επάνω στο πρόσωπο όλης της χώρας, τόσο πολύ που ο Κύριος απομάκρυνε τους αγαπημένους Του μαθητές, και το έργο των θαυμάτων και της ίασης έπαψε εξαιτίας της ανομίας του λαού.

14 Και δεν υπήρχαν χαρίσματα από τον Κύριο, και το Άγιο Πνεύμα δεν ερχόταν σε κανέναν, εξαιτίας της κακίας και της απιστίας τους.

15 Και εμένα, ων δεκαπέντε ετών και ων κάπως σώφρων κατά τον νου, με επισκέφθηκε λοιπόν ο Κύριος, και γεύθηκα και γνώρισα την καλοσύνη του Ιησού.

16 Και προσπάθησα να κηρύξω σε αυτόν τον λαό, αλλά το στόμα μου ήταν κλειστό, και μου απαγορευόταν να κηρύξω σε αυτούς, γιατί, ιδού, με την θέλησή τους είχαν επαναστατήσει εναντίον του Θεού τους, και οι αγαπημένοι μαθητές απομακρύνθηκαν από τη χώρα, εξαιτίας της ανομίας εκείνων.

17 Όμως εγώ έμεινα ανάμεσά τους, αλλά μου απαγορεύθηκε να κηρύττω σε αυτούς, εξαιτίας της σκληρότητας της καρδιάς τους και εξαιτίας της σκληρότητας της καρδιάς τους έπεσε κατάρα στη χώρα για χάρη τους.

18 Και αυτοί οι ληστές του Γαδιάντον, οι οποίοι ήταν ανάμεσα στους Λαμανίτες, κατέκλυσαν τη χώρα, τόσο πολύ που οι κάτοικοί της άρχισαν να κρύβουν τους θησαυρούς τους μέσα στη γη, και έγιναν ολισθηροί επειδή ο Κύριος καταράστηκε τη χώρα, ώστε να μην μπορούν να τους συγκατατήσουν ούτε να τους επαναποκτήσουν.

And it came to pass that the war began to be among them in the borders of Zarahemla, by the waters of Sidon.

And it came to pass that the Nephites had gathered together a great number of men, even to exceed the number of thirty thousand. And it came to pass that they did have in this same year a number of battles, in which the Nephites did beat the Lamanites and did slay many of them.

And it came to pass that the Lamanites withdrew their design, and there was peace settled in the land; and peace did remain for the space of about four years, that there was no bloodshed.

But wickedness did prevail upon the face of the whole land, insomuch that the Lord did take away his beloved disciples, and the work of miracles and of healing did cease because of the iniquity of the people.

And there were no gifts from the Lord, and the Holy Ghost did not come upon any, because of their wickedness and unbelief.

And I, being fifteen years of age and being somewhat of a sober mind, therefore I was visited of the Lord, and tasted and knew of the goodness of Jesus.

And I did endeavor to preach unto this people, but my mouth was shut, and I was forbidden that I should preach unto them; for behold they had wilfully rebelled against their God; and the beloved disciples were taken away out of the land, because of their iniquity.

But I did remain among them, but I was forbidden to preach unto them, because of the hardness of their hearts; and because of the hardness of their hearts the land was cursed for their sake.

And these Gadianton robbers, who were among the Lamanites, did infest the land, insomuch that the inhabitants thereof began to hide up their treasures in the earth; and they became slippery, because the Lord had cursed the land, that they could not hold them, nor retain them again.

19 Και συνέβη ώστε υπήρχαν μαγείες και μαγγανείες και μάγια. Και η δύναμη του πονηρού είχε χυθεί σε όλο το πρόσωπο της χώρας, μέχρι ακόμη που εκπληρώθηκαν όλα τα λόγια του Αβιναδί, και επίσης του Σαμουήλ, του Λαμανίτη.

And it came to pass that there were sorceries, and witchcrafts, and magics; and the power of the evil one was wrought upon all the face of the land, even unto the fulfilling of all the words of Abinadi, and also Samuel the Lamanite.

Μόρμον 2

- 1 Και συνέβη ώστε εκείνον τον ίδιο χρόνο άρχισε πάλι πόλεμος μεταξύ Νεφιτών και Λαμανιτών. Και παρ' όλο που εγώ ήμουν νέος, ήμουν μεγάλος στο ανάστημα. Γι' αυτό ο λαός του Νεφί με διόρισε να είμαι ο αρχηγός τους, δηλαδή ο αρχηγός των στρατευμάτων τους.
- 2 Επομένως συνέβη ώστε κατά τον δέκατο έκτο χρόνο μου προήλασα επικεφαλής ενός στρατού των Νεφιτών, εναντίον των Λαμανιτών. Λοιπόν τριακόσια είκοσι έξι χρόνια είχαν περάσει.
- 3 Και συνέβη ώστε κατά τον τριακοσιοστό εικοστό έβδομο χρόνο, οι Λαμανίτες ήλθαν κατεπάνω μας με υπερβολικά μεγάλη δύναμη, τόσο πολύ ώστε φόβισαν τα στρατεύματά μου, οπότε δεν ήθελαν να πολεμήσουν, και άρχισαν να οπισθοχωρούν προς τις βόρειες χώρες.
- 4 Και συνέβη ώστε ήλθαμε στην πόλη του Αγκόλα και καταλάβαμε την πόλη, και κάναμε προετοιμασίες για να αμυνθούμε εναντίον των Λαμανιτών. Και συνέβη ώστε οχυρώσαμε την πόλη με όλη μας τη δύναμη. Όμως παρ' όλες τις οχυρώσεις μας, οι Λαμανίτες ήλθαν κατεπάνω μας και μας εξεδίωξαν από την πόλη.
- 5 Και μας εξεδίωξαν επίσης έξω από τη γη του Δαβίδ.
- 6 Και προελάσαμε και ήλθαμε στη χώρα του Ιησού, η οποία ήταν στα όρια δυτικά, δίπλα στην ακτή.
- 7 Και συνέβη ώστε συγκεντρώσαμε τους ανθρώπους μας όσο το δυνατόν γρηγορότερα, ώστε να τους μαζέψουμε σε ένα σώμα.
- 8 Όμως ιδού, η χώρα ήταν γεμάτη ληστές και Λαμανίτες. Και παρά τη μεγάλη καταστροφή που κρεμόταν επάνω από τους ανθρώπους μου, δεν μετανοούσαν για τις πονηρές τους πράξεις. Επομένως αίμα και σφαγή απλωνόταν σε όλο το πρόσωπο της χώρας, και στο τμήμα των Νεφιτών και στο τμήμα των Λαμανιτών, και ήταν μία απόλυτη επανάσταση σε όλο το πρόσωπο της χώρας.

Mormon 2

And it came to pass in that same year there began to be a war again between the Nephites and the Lamanites. And notwithstanding I being young, was large in stature; therefore the people of Nephi appointed me that I should be their leader, or the leader of their armies.

Therefore it came to pass that in my sixteenth year I did go forth at the head of an army of the Nephites, against the Lamanites; therefore three hundred and twenty and six years had passed away.

And it came to pass that in the three hundred and twenty and seventh year the Lamanites did come upon us with exceedingly great power, insomuch that they did frighten my armies; therefore they would not fight, and they began to retreat towards the north countries.

And it came to pass that we did come to the city of Angola, and we did take possession of the city, and make preparations to defend ourselves against the Lamanites. And it came to pass that we did fortify the city with our might; but notwithstanding all our fortifications the Lamanites did come upon us and did drive us out of the city.

And they did also drive us forth out of the land of David.

And we marched forth and came to the land of Joshua, which was in the borders west by the seashore.

And it came to pass that we did gather in our people as fast as it were possible, that we might get them together in one body.

But behold, the land was filled with robbers and with Lamanites; and notwithstanding the great destruction which hung over my people, they did not repent of their evil doings; therefore there was blood and carnage spread throughout all the face of the land, both on the part of the Nephites and also on the part of the Lamanites; and it was one complete revolution throughout all the face of the land.

9 Και τώρα, οι Λαμανίτες είχαν έναν βασιλιά, και το όνομά του ήταν Ααρών. Και ήλθε εναντίον μας με ένα στρατό από σαράντα τέσσερεις χιλιάδες. Και ιδού, του αντιστάθηκα με σαράντα δύο χιλιάδες. Και συνέβη ώστε τον νίκησα με τον στρατό μου ώστε τράπηκε σε φυγή από εμπρός μου. Και ιδού, όλα αυτά έγιναν και τριακόσια τριάντα χρόνια είχαν περάσει.

10 Και συνέβη ώστε οι Νεφίτες άρχισαν να μετανοούν για την ανομία τους, και άρχισαν να κραυγάζουν ακριβώς όπως είχε προφητευθεί από τον Σαμουήλ τον προφήτη· διότι ιδού, κανείς δεν μπορούσε να κρατήσει αυτό που ήταν δικό του, εξαιτίας των κλεφτών, και των ληστών, και των δολοφόνων, και της τέχνης της μαγείας και των μαγικών που υπήρχαν στη χώρα.

11 Έτσι άρχισε να υπάρχει οδυρμός και θρήνος σε όλη τη χώρα εξαιτίας αυτών, και ειδικά ανάμεσα στον λαό του Νεφί.

12 Και συνέβη ώστε όταν εγώ, ο Μόρμον, είδα τον θρήνο τους και τον οδυρμό τους και τη λύπη τους ενώπιον του Κυρίου, η καρδιά μου άρχισε να αγαλλιά μέσα μου, γνωρίζοντας τα ελέη και τη μακροθυμία του Κυρίου, υποθέτοντας, επομένως, ότι θα ήταν ελεήμων προς αυτούς ώστε να ξαναγίνουν δίκαιος λαός.

13 Όμως ιδού, αυτή η χαρά μου ήταν μάταιη, επειδή η λύπη τους δεν ήταν προς μετάνοια, λόγω της καλοσύνης του Θεού, αλλά ήταν μάλλον η λύπη των καταραμένων, επειδή ο Κύριος δεν τους αφήνει πάντα να έχουν ευτυχία εν αμαρτία.

14 Και δεν έρχονταν προς τον Ιησού με καρδιά συντετριμμένη και πνεύμα μεταμελημένο, αλλά καταρώντο τον Θεό, και εύχονταν να πεθάνουν. Παρά ταύτα, αγωνίζονταν με το σπαθί για τη ζωή τους.

15 Και συνέβη ώστε η λύπη μου επέστρεψε πάλι σε εμένα, και είδα ότι η ημέρα της χάρις είχε περάσει με αυτούς, και υλικώς και πνευματικώς· διότι είδα χιλιάδες από αυτούς ριγμένους κάτω σε ανοικτή ανταρσία εναντίον του Θεού τους, και συσσωρευμένους σαν κοπριά επάνω στο πρόσωπο της χώρας. Και έτσι, τριακόσια σαράντα τέσσερα χρόνια είχαν περάσει.

And now, the Lamanites had a king, and his name was Aaron; and he came against us with an army of forty and four thousand. And behold, I withstood him with forty and two thousand. And it came to pass that I beat him with my army that he fled before me. And behold, all this was done, and three hundred and thirty years had passed away.

And it came to pass that the Nephites began to repent of their iniquity, and began to cry even as had been prophesied by Samuel the prophet; for behold no man could keep that which was his own, for the thieves, and the robbers, and the murderers, and the magic art, and the witchcraft which was in the land.

Thus there began to be a mourning and a lamentation in all the land because of these things, and more especially among the people of Nephi.

And it came to pass that when I, Mormon, saw their lamentation and their mourning and their sorrow before the Lord, my heart did begin to rejoice within me, knowing the mercies and the long-suffering of the Lord, therefore supposing that he would be merciful unto them that they would again become a righteous people.

But behold this my joy was vain, for their sorrowing was not unto repentance, because of the goodness of God; but it was rather the sorrowing of the damned, because the Lord would not always suffer them to take happiness in sin.

And they did not come unto Jesus with broken hearts and contrite spirits, but they did curse God, and wish to die. Nevertheless they would struggle with the sword for their lives.

And it came to pass that my sorrow did return unto me again, and I saw that the day of grace was passed with them, both temporally and spiritually; for I saw thousands of them hewn down in open rebellion against their God, and heaped up as dung upon the face of the land. And thus three hundred and forty and four years had passed away.

- 16 Και συνέβη ώστε κατά τον τριακοσιοστό τεσσαρακοστό πέμπτο έτος, οι Νεφίτες άρχισαν να τρέπονται σε φυγή εμπρός στους Λαμανίτες. Και εκείνοι τους κυνηγούσαν μέχρι που έφθασαν στη γη του Ιασόν, προτού γίνει δυνατό να τους σταματήσουν στην οπισθοχώρησή τους.
- 17 Και τώρα, η πόλη του Ιασόν ήταν κοντά στη χώρα όπου ο Αμμαρών είχε εναποθέσει τα χρονικά προς τον Κύριο, ώστε να μην καταστραφούν. Και ιδού, εγώ είχα πάει σύμφωνα με τα λόγια του Αμμαρών, και είχα πάρει τις πλάκες του Νεφί, και έκανα ένα χρονικό σύμφωνα με τα λόγια του Αμμαρών.
- 18 Και επάνω στις πλάκες του Νεφί έκανα μία πλήρη αφήγηση όλης της κακίας και των βδελυγμάτων, αλλά επάνω σε αυτές τις πλάκες απέφυγα να κάνω πλήρη αφήγηση των ανομιών τους και των βδελυγμάτων τους, επειδή ιδού, μία διαρκής σκηνή ανομίας και βδελυγμάτων υπάρχει εμπρός στα μάτια μου από τότε που έγινα ικανός να δω τους τρόπους συμπεριφοράς των ανθρώπων.
- 19 Και αλί μου για την κακία τους, διότι η καρδιά μου γεμίζει με λύπη για την κακία τους, όλες τις ημέρες μου. Παρά ταύτα, ξέρω ότι θα υψωθώ κατά την τελευταία ημέρα.
- 20 Και συνέβη ώστε αυτό το έτος ο λαός του Νεφί πάλι κυνηγήθηκε και εξεδιώχθη. Και συνέβη ώστε μας εξεδίωξαν μέχρι που φθάσαμε προς τα βόρεια στη γη που ονομαζόταν Σημ.
- 21 Και συνέβη ώστε οχυρώσαμε την πόλη του Σημ και συγκεντρώσαμε τους ανθρώπους μας όσο ήταν δυνατόν, ώστε ίσως και μπορέσουμε να τους σώσουμε από την καταστροφή.
- 22 Και συνέβη ώστε κατά τον τριακοσιοστό τεσσαρακοστό έκτο έτος, άρχισαν πάλι να πέφτουν κατεπάνω μας.
- 23 Και συνέβη ώστε εγώ μίλησα στον λαό μου και τους παρότρυνα με μεγάλο σθένος, ώστε να σταθούν τολμηρά εμπρός στους Λαμανίτες και να πολεμήσουν για τις γυναίκες τους και τα παιδιά τους και τα σπίτια τους και τα σπιτικά τους.
- 24 Και τα λόγια μου τους διέγειραν κάπως το σφρίγος τους, τόσο ώστε δεν τράπηκαν σε φυγή εμπρός στους Λαμανίτες, αλλά στάθηκαν με τόλμη εναντίον τους.

And it came to pass that in the three hundred and forty and fifth year the Nephites did begin to flee before the Lamanites; and they were pursued until they came even to the land of Jashon, before it was possible to stop them in their retreat.

And now, the city of Jashon was near the land where Ammaron had deposited the records unto the Lord, that they might not be destroyed. And behold I had gone according to the word of Ammaron, and taken the plates of Nephi, and did make a record according to the words of Ammaron.

And upon the plates of Nephi I did make a full account of all the wickedness and abominations; but upon these plates I did forbear to make a full account of their wickedness and abominations, for behold, a continual scene of wickedness and abominations has been before mine eyes ever since I have been sufficient to behold the ways of man.

And wo is me because of their wickedness; for my heart has been filled with sorrow because of their wickedness, all my days; nevertheless, I know that I shall be lifted up at the last day.

And it came to pass that in this year the people of Nephi again were hunted and driven. And it came to pass that we were driven forth until we had come northward to the land which was called Shem.

And it came to pass that we did fortify the city of Shem, and we did gather in our people as much as it were possible, that perhaps we might save them from destruction.

And it came to pass in the three hundred and forty and sixth year they began to come upon us again.

And it came to pass that I did speak unto my people, and did urge them with great energy, that they would stand boldly before the Lamanites and fight for their wives, and their children, and their houses, and their homes.

And my words did arouse them somewhat to vigor, insomuch that they did not flee from before the Lamanites, but did stand with boldness against them.

- 25 Και συνέβη ώστε αναγωνιστήκαμε με στρατό τριάντα χιλιάδων ενάντια σε στρατό πενήντα χιλιάδων. Και συνέβη ώστε σταθήκαμε εμπρός τους με τόση σταθερότητα, που τράπηκαν σε φυγή από εμπρός μας.
- 26 Και συνέβη ώστε όταν τράπηκαν σε φυγή, εμείς τους κυνηγήσαμε με τα στρατεύματά μας, και τους ξανασυναντήσαμε και τους νικήσαμε. Παρά ταύτα, η δύναμη του Κυρίου δεν ήταν μαζί μας. Μάλιστα, είχαμε αφηθεί στους εαυτούς μας, ώστε το Πνεύμα του Κυρίου δεν κατοικούσε μέσα μας, επομένως είχαμε γίνει αδύναμοι σαν τους αδελφούς μας.
- 27 Και η καρδιά μου λυπόταν γι' αυτήν τη μεγάλη συμφορά του λαού μου, εξαιτίας της κακίας τους και των βδελυγμάτων τους. Όμως ιδού, πήγαμε εναντίον των Λαμανιτών και των ληστών του Γαδιάντον, μέχρι που ανακτήσαμε τα εδάφη της κληρονομιάς μας.
- 28 Και πέρασε το τριακοσιοστό και τεσσαρακοστό και ένατο έτος. Και κατά το τριακοσιοστό και πενητηκοστό έτος κάναμε συνθηκολόγηση με τους Λαμανίτες και τους ληστές του Γαδιάντον, με την οποία διαμοιράσαμε τα εδάφη της κληρονομιάς μας.
- 29 Και μας έδωσαν οι Λαμανίτες τη γη προς τα βόρεια, μάλιστα, μέχρι το στενό πέρασμα το οποίο οδηγούσε στη γη προς τα νότια. Και δώσαμε στους Λαμανίτες όλη τη γη προς τα νότια.

And it came to pass that we did contend with an army of thirty thousand against an army of fifty thousand. And it came to pass that we did stand before them with such firmness that they did flee from before us.

And it came to pass that when they had fled we did pursue them with our armies, and did meet them again, and did beat them; nevertheless the strength of the Lord was not with us; yea, we were left to ourselves, that the Spirit of the Lord did not abide in us; therefore we had become weak like unto our brethren.

And my heart did sorrow because of this the great calamity of my people, because of their wickedness and their abominations. But behold, we did go forth against the Lamanites and the robbers of Gadianton, until we had again taken possession of the lands of our inheritance.

And the three hundred and forty and ninth year had passed away. And in the three hundred and fiftieth year we made a treaty with the Lamanites and the robbers of Gadianton, in which we did get the lands of our inheritance divided.

And the Lamanites did give unto us the land northward, yea, even to the narrow passage which led into the land southward. And we did give unto the Lamanites all the land southward.

Μόρμον 3

- 1 Και συνέβη ώστε οι Λαμανίτες δεν ήλθαν ξανά σε μάχη μέχρι που πέρασαν άλλα δέκα χρόνια. Και ιδού, επιστράτευσα τον λαό μου, τους Νεφίτες, στην προετοιμασία των εδαφών τους και των αρμάτων τους έναντι του καιρού μάχης.
- 2 Και συνέβη ώστε ο Κύριος μου είπε: Φώναξε σε αυτόν τον λαό – Μετανοήστε, και ελάτε προς εμένα και βαπτισθείτε και ανοικοδομήστε την εκκλησία μου, και θα γλιτώσετε.
- 3 Και όντως φώναξα σε αυτόν τον λαό, αλλά ήταν μάταιο. Και δεν συνειδητοποίησαν ότι ήταν ο Κύριος που τους γλίτωσε και τους χάρισε την ευκαιρία για μετάνοια. Και ιδού, αυτοί σκληρύναν την καρδιά τους εναντίον του Κυρίου του Θεού τους.
- 4 Και συνέβη ώστε αφού πέρασε αυτό το δέκατο έτος, κάνοντας συνολικά τριακόσια εξήντα έτη από τον ερχομό του Χριστού, ο βασιλιάς των Λαμανιτών μου έστειλε μία επιστολή η οποία μου έδωσε να καταλάβω ότι ετοιμάζονταν να έλθουν πάλι σε μάχη εναντίον μας.
- 5 Και συνέβη ώστε εγώ έκανα τον λαό μου να συγκεντρωθεί στη γη Ερήμωση, σε μία πόλη η οποία βρισκόταν στα όρια, κοντά στο στενό πέρασμα το οποίο οδηγούσε στη γη προς τα νότια.
- 6 Και εκεί τοποθετήσαμε τα στρατεύματά μας, για να μπορούμε να σταματήσουμε τα στρατεύματα των Λαμανιτών, για να μην μπορέσουν να κατακτήσουν καμία από τις χώρες μας. Επομένως, οχυρωνόμασταν εναντίον τους με όλη μας τη δύναμη.
- 7 Και συνέβη ώστε κατά το τριακοσιοστό εξηκοστό και πρώτο έτος, οι Λαμανίτες ήλθαν στην πόλη της Ερήμωσης σε μάχη εναντίον μας. Και συνέβη ώστε εκείνο το έτος τους νικήσαμε, τόσο ώστε επέστρεψαν στα δικά τους εδάφη.
- 8 Και κατά το τριακοσιοστό εξηκοστό και δεύτερο έτος ήλθαν πάλι σε μάχη. Και τους νικήσαμε πάλι και σκοτώσαμε μεγάλο αριθμό από αυτούς, και οι νεκροί τους ρίχτηκαν στη θάλασσα.

Mormon 3

And it came to pass that the Lamanites did not come to battle again until ten years more had passed away. And behold, I had employed my people, the Nephites, in preparing their lands and their arms against the time of battle.

And it came to pass that the Lord did say unto me: Cry unto this people—Repent ye, and come unto me, and be ye baptized, and build up again my church, and ye shall be spared.

And I did cry unto this people, but it was in vain; and they did not realize that it was the Lord that had spared them, and granted unto them a chance for repentance. And behold they did harden their hearts against the Lord their God.

And it came to pass that after this tenth year had passed away, making, in the whole, three hundred and sixty years from the coming of Christ, the king of the Lamanites sent an epistle unto me, which gave unto me to know that they were preparing to come again to battle against us.

And it came to pass that I did cause my people that they should gather themselves together at the land Desolation, to a city which was in the borders, by the narrow pass which led into the land southward.

And there we did place our armies, that we might stop the armies of the Lamanites, that they might not get possession of any of our lands; therefore we did fortify against them with all our force.

And it came to pass that in the three hundred and sixty and first year the Lamanites did come down to the city of Desolation to battle against us; and it came to pass that in that year we did beat them, insomuch that they did return to their own lands again.

And in the three hundred and sixty and second year they did come down again to battle. And we did beat them again, and did slay a great number of them, and their dead were cast into the sea.

- 9 Και τώρα, λόγω αυτού του σπουδαίου πράγματος που ο λαός μου, οι Νεφίτες, είχαν κάνει, άρχισαν να καυχώνται για τη δική τους δύναμη, και άρχισαν να ορκίζονται ενώπιον των ουρανών ότι θα εκδικούνταν για το αίμα των αδελφών τους οι οποίοι είχαν σκοτωθεί από τους εχθρούς τους.
- 10 Και ορκίστηκαν στους ουραμούς, και επίσης στον θρόνο του Θεού, ότι θα πήγαιναν σε μάχη εναντίον των εχθρών τους, και θα τους κατέστρεφαν από το πρόσωπο της χώρας.
- 11 Και συνέβη ώστε εγώ, ο Μόρμον, αρνήθηκα εντελώς από αυτή τη στιγμή κι εφεξής να είμαι αρχηγός και ηγέτης αυτού του λαού, εξαιτίας της κακίας και των βδελυγμάτων τους.
- 12 Ιδού, είχα ηγηθεί αυτών, παρ' όλη την κακία τους είχα ηγηθεί αυτών στη μάχη πολλές φορές, και τους αγάπησα, σύμφωνα με την αγάπη του Θεού που ήταν μέσα μου, με όλη μου την καρδιά· και η ψυχή μου ξεχειλίζει σε προσευχή προς τον Θεό μου όλη μέρα διαρκώς γι' αυτούς. Παρ' όλα αυτά, ήταν χωρίς πίστη, εξαιτίας της σκληρότητας της καρδιάς τους.
- 13 Και τρεις φορές τους έχω ελευθερώσει από τα χέρια των εχθρών τους, και δεν έχουν μετανοήσει για τις αμαρτίες τους.
- 14 Και όταν είχαν ορκιστεί σε αυτά τα οποία τους είχαν όλα απαγορευτεί από τον Κύριο και Σωτήρα Ιησού Χριστό, ότι θα πήγαιναν προς τους εχθρούς τους σε μάχη, και θα έπαιρναν εκδίκηση για το αίμα των αδελφών τους, ιδού, η φωνή του Κυρίου ήλθε προς εμένα, και είπε:
- 15 Η εκδίκηση είναι δική μου, και εγώ θα ανταποδώσω· και επειδή αυτός ο λαός δεν μετανόησε αφού τους ελευθέρωσα, ιδού, θα καταστραφούν από το πρόσωπο της γης.
- 16 Και συνέβη ώστε εγώ αρνήθηκα εντελώς να πάω εναντίον των εχθρών μου. Και έκανα ακριβώς όπως με είχε προστάξει ο Κύριος, και στάθηκα ως άπραγος μάρτυρας για να φανερώσω στον κόσμο αυτά που είδα και άκουσα, σύμφωνα με τις φανερώσεις του Πνεύματος το οποίο είχε καταθέσει μαρτυρία γι' αυτά που θα συνέβαιναν.

And now, because of this great thing which my people, the Nephites, had done, they began to boast in their own strength, and began to swear before the heavens that they would avenge themselves of the blood of their brethren who had been slain by their enemies.

And they did swear by the heavens, and also by the throne of God, that they would go up to battle against their enemies, and would cut them off from the face of the land.

And it came to pass that I, Mormon, did utterly refuse from this time forth to be a commander and a leader of this people, because of their wickedness and abomination.

Behold, I had led them, notwithstanding their wickedness I had led them many times to battle, and had loved them, according to the love of God which was in me, with all my heart; and my soul had been poured out in prayer unto my God all the day long for them; nevertheless, it was without faith, because of the hardness of their hearts.

And thrice have I delivered them out of the hands of their enemies, and they have repented not of their sins.

And when they had sworn by all that had been forbidden them by our Lord and Savior Jesus Christ, that they would go up unto their enemies to battle, and avenge themselves of the blood of their brethren, behold the voice of the Lord came unto me, saying:

Vengeance is mine, and I will repay; and because this people repented not after I had delivered them, behold, they shall be cut off from the face of the earth.

And it came to pass that I utterly refused to go up against mine enemies; and I did even as the Lord had commanded me; and I did stand as an idle witness to manifest unto the world the things which I saw and heard, according to the manifestations of the Spirit which had testified of things to come.

- 17 Πι' αυτό γράφω σε εσάς, Εθνικοί, και επίσης σε εσάς, οίκε του Ισραήλ, όταν θα αρχίσει το έργο, που θα πρόκειται να ετοιμασθείτε να επιστρέψετε στη γη της κληρονομιάς σας.
- 18 Μάλιστα, ιδού, γράφω προς όλα τα πέρατα της γης. Μάλιστα, προς εσάς, δώδεκα φυλές του Ισραήλ, που θα κριθείτε σύμφωνα με τα έργα σας από τους δώδεκα τους οποίους ο Ιησούς διάλεξε να είναι μαθητές Του στη γη της Ιερουσαλήμ.
- 19 Και γράφω επίσης προς το υπόλειμμα αυτού του λαού, ο οποίος επίσης θα κριθεί από τους δώδεκα εκείνους που ο Ιησούς διάλεξε σε αυτήν τη χώρα, και θα κριθούν από τους άλλους δώδεκα τους οποίους ο Ιησούς διάλεξε στη γη της Ιερουσαλήμ.
- 20 Και μου τα φανερώνει αυτά το Πνεύμα. Γι' αυτό γράφω σε εσάς όλους. Και για τον λόγο αυτόν γράφω σε εσάς, για να ξέρετε ότι πρέπει όλοι σας να σταθείτε εμπρός στο βήμα κρίσεως του Χριστού, μάλιστα, κάθε ψυχή που ανήκει σε όλη την ανθρώπινη οικογένεια του Αδάμ. Και πρέπει να σταθείτε για να κριθείτε για τα έργα σας, είτε είναι αγαθά είτε πονηρά.
- 21 Και επίσης για να πιστέψετε το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού, το οποίο θα έχετε ανάμεσά σας. Και επίσης για να έχουν οι Ιουδαίοι, ο λαός της διαθήκης του Κυρίου, άλλον μάρτυρα εκτός από εκείνον που είδαν και άκουσαν, ότι ο Ιησούς, τον οποίον εκείνοι σκότωσαν, ήταν αυτός ο ίδιος ο Χριστός και ο ίδιος ο Θεός.
- 22 Και θα ήθελα να πείσω όλα τα πέρατα της γης να μετανοήσουν και να προετοιμαστούν για να σταθούν εμπρός στο βήμα κρίσεως του Χριστού.

Therefore I write unto you, Gentiles, and also unto you, house of Israel, when the work shall commence, that ye shall be about to prepare to return to the land of your inheritance;

Yea, behold, I write unto all the ends of the earth; yea, unto you, twelve tribes of Israel, who shall be judged according to your works by the twelve whom Jesus chose to be his disciples in the land of Jerusalem.

And I write also unto the remnant of this people, who shall also be judged by the twelve whom Jesus chose in this land; and they shall be judged by the other twelve whom Jesus chose in the land of Jerusalem.

And these things doth the Spirit manifest unto me; therefore I write unto you all. And for this cause I write unto you, that ye may know that ye must all stand before the judgment-seat of Christ, yea, every soul who belongs to the whole human family of Adam; and ye must stand to be judged of your works, whether they be good or evil;

And also that ye may believe the gospel of Jesus Christ, which ye shall have among you; and also that the Jews, the covenant people of the Lord, shall have other witness besides him whom they saw and heard, that Jesus, whom they slew, was the very Christ and the very God.

And I would that I could persuade all ye ends of the earth to repent and prepare to stand before the judgment-seat of Christ.

Μόρμον 4

- 1 Και τώρα συνέβη ώστε κατά το τριακοσιοστό εξηκοστό και τρίτο έτος, οι Νεφίτες ανέβηκαν με τα στρατεύματά τους για να πολεμήσουν κατά των Λαμανιτών από τη χώρα Ερήμωση.
- 2 Και συνέβη ώστε τα στρατεύματα των Νεφιτών εξεδιώχθηκαν πάλι πίσω στη χώρα Ερήμωση. Και ενώ ήταν ακόμη αποκαμωμένοι, ένας ξεκούραστος στρατός των Λαμανιτών ήλθε κατεπάνω τους· και είχαν μια σκληρή μάχη, μέχρι που οι Λαμανίτες κατέλαβαν την πόλη Ερήμωση, και σκότωσαν πολλούς από τους Νεφίτες, και συνέλαβαν πολλούς αιχμαλώτους.
- 3 Και οι υπόλοιποι τράπηκαν σε φυγή και ενώθηκαν με τους κατοίκους της πόλης Τεάνκουμ. Τώρα, η πόλη Τεάνκουμ βρισκόταν στα όρια κοντά στην παραλία. Και ήταν επίσης κοντά στην πόλη Ερήμωση.
- 4 Και επειδή τα στρατεύματα των Νεφιτών προήλασαν κατά των Λαμανιτών, γι' αυτό άρχισαν να δέχονται επίθεση, γιατί αλλιώς οι Λαμανίτες δεν θα μπορούσαν να είχαν υπερισχύσει αυτών.
- 5 Όμως, ιδού, οι κρίσεις του Θεού θα υπερβούν τους ανόμους. Και από τους ανόμους τιμωρούνται οι άνομοι, διότι είναι οι άνομοι που κεντρίζουν τις καρδιές των τέκνων των ανθρώπων έως αιματοχυσίας.
- 6 Και συνέβη ώστε οι Λαμανίτες έκαναν προετοιμασίες για να έλθουν εναντίον της πόλης Τεάνκουμ.
- 7 Και συνέβη ώστε το τριακοσιοστό εξηκοστό τέταρτο έτος οι Λαμανίτες ήλθαν εναντίον της πόλης Τεάνκουμ, για να μπορέσουν να κυριεύσουν επίσης την πόλη Τεάνκουμ.
- 8 Και συνέβη ώστε αναχαιτίσθηκαν και εξεδιώχθησαν από τους Νεφίτες. Και όταν είδαν οι Νεφίτες ότι είχαν εκδιώξει τους Λαμανίτες, πάλι καυχήθηκαν για τη δύναμή τους, και προχώρησαν με τη δική τους ισχύ και κατέλαβαν πάλι την πόλη Ερήμωση.
- 9 Και τώρα όλα αυτά είχαν γίνει, και ήταν χιλιάδες οι σκοτωμένοι σε αμφότερες τις πλευρές, τόσο οι Νεφίτες όσο και οι Λαμανίτες.

Mormon 4

And now it came to pass that in the three hundred and sixty and third year the Nephites did go up with their armies to battle against the Lamanites, out of the land Desolation.

And it came to pass that the armies of the Nephites were driven back again to the land of Desolation. And while they were yet weary, a fresh army of the Lamanites did come upon them; and they had a sore battle, insomuch that the Lamanites did take possession of the city Desolation, and did slay many of the Nephites, and did take many prisoners.

And the remainder did flee and join the inhabitants of the city Teancum. Now the city Teancum lay in the borders by the seashore; and it was also near the city Desolation.

And it was because the armies of the Nephites went up unto the Lamanites that they began to be smitten; for were it not for that, the Lamanites could have had no power over them.

But, behold, the judgments of God will overtake the wicked; and it is by the wicked that the wicked are punished; for it is the wicked that stir up the hearts of the children of men unto bloodshed.

And it came to pass that the Lamanites did make preparations to come against the city Teancum.

And it came to pass in the three hundred and sixty and fourth year the Lamanites did come against the city Teancum, that they might take possession of the city Teancum also.

And it came to pass that they were repulsed and driven back by the Nephites. And when the Nephites saw that they had driven the Lamanites they did again boast of their own strength; and they went forth in their own might, and took possession again of the city Desolation.

And now all these things had been done, and there had been thousands slain on both sides, both the Nephites and the Lamanites.

- 10 Και συνέβη ώστε πέρασε το τριακοσιοστό εξηκοστό έτος, και οι Λαμανίτες ήλθαν πάλι σε μάχη κατά των Νεφιτών. Και όμως οι Νεφίτες δεν μετανόησαν για το κακό που είχαν κάνει, αλλά επέμεναν στην κακία τους συνέχεια.
- 11 Και είναι αδύνατον η γλώσσα να περιγράψει, δηλαδή άνθρωπος να γράψει τέλεια περιγραφή της φρικτής σκηνής αίματος και σφαγής που έγινε ανάμεσα στον λαό, τόσο των Νεφιτών όσο και των Λαμανιτών. Και κάθε καρδιά σκλήρυνε, τόσο που τέρπονταν με το χύσιμο του αίματος συνεχώς.
- 12 Και ποτέ πριν δεν υπήρξε τόσο μεγάλη κακία ανάμεσα σε όλα τα τέκνα του Λεχί, ούτε ακόμη ανάμεσα σε όλο τον οίκο του Ισραήλ, σύμφωνα με τα λόγια του Κυρίου, όπως ήταν ανάμεσα σε αυτόν τον λαό.
- 13 Και συνέβη ώστε οι Λαμανίτες κατέλαβαν την πόλη Ερήμωση, και αυτό επειδή ο αριθμός τους υπερέβαινε τον αριθμό των Νεφιτών.
- 14 Και προήλασαν επίσης κατά της πόλης Τεάνκουμ, και εκτόπισαν τους κατοίκους από αυτήν, και έπιασαν πολλούς αιχμαλώτους, τόσο γυναίκες όσο και παιδιά, και τους προσέφεραν ως θυσίες στα είδωλα-θεούς τους.
- 15 Και συνέβη ώστε κατά το τριακοσιοστό εξηκοστό και έβδομο έτος, οι Νεφίτες όντες θυμωμένοι, επειδή οι Λαμανίτες είχαν θυσιάσει τις γυναίκες τους και τα παιδιά τους, βάδισαν κατά των Λαμανιτών με υπερβολικά μεγάλο θυμό, τόσο πολύ, που νίκησαν πάλι τους Λαμανίτες, και τους εκτόπισαν από τα εδάφη τους.
- 16 Και οι Λαμανίτες δεν ήλθαν ξανά κατά των Νεφιτών έως το τριακοσιοστό και εβδομηκοστό και πέμπτο έτος.
- 17 Και κατά το έτος αυτό ήλθαν κατά των Νεφιτών με όλες τις δυνάμεις τους, και δεν αριθμούνταν εξαιτίας του πάρα πολύ μεγάλου αριθμού τους.
- 18 Και από εκείνη τη στιγμή και μετά, οι Νεφίτες δεν υπερίσχυαν των Λαμανιτών, αλλά άρχισαν να αφανίζονται από εκείνους ακριβώς όπως η δρόσος εμπρός στον ήλιο.

And it came to pass that the three hundred and sixty and sixth year had passed away, and the Lamanites came again upon the Nephites to battle; and yet the Nephites repented not of the evil they had done, but persisted in their wickedness continually.

And it is impossible for the tongue to describe, or for man to write a perfect description of the horrible scene of the blood and carnage which was among the people, both of the Nephites and of the Lamanites; and every heart was hardened, so that they delighted in the shedding of blood continually.

And there never had been so great wickedness among all the children of Lehi, nor even among all the house of Israel, according to the words of the Lord, as was among this people.

And it came to pass that the Lamanites did take possession of the city Desolation, and this because their number did exceed the number of the Nephites.

And they did also march forward against the city Teancum, and did drive the inhabitants forth out of her, and did take many prisoners both women and children, and did offer them up as sacrifices unto their idol gods.

And it came to pass that in the three hundred and sixty and seventh year, the Nephites being angry because the Lamanites had sacrificed their women and their children, that they did go against the Lamanites with exceedingly great anger, insomuch that they did beat again the Lamanites, and drive them out of their lands.

And the Lamanites did not come again against the Nephites until the three hundred and seventy and fifth year.

And in this year they did come down against the Nephites with all their powers; and they were not numbered because of the greatness of their number.

And from this time forth did the Nephites gain no power over the Lamanites, but began to be swept off by them even as a dew before the sun.

- 19 Και συνέβη ώστε οι Λαμανίτες ήλθαν εναντίον της πόλης Ερήμωσης, και έγινε μια υπερβολικά σκληρή μάχη στη χώρα Ερήμωση, κατά την οποία νίκησαν τους Νεφίτες.
- 20 Και εκείνοι τράπηκαν πάλι σε φυγή από αυτούς, και ήλθαν στην πόλη Βοόζ· και εκεί αντιστάθηκαν στους Λαμανίτες με υπερβολική τόλμη, τόσο πολλή ώστε οι Λαμανίτες δεν τους νίκησαν παρά μόνο όταν προήλασαν πάλι για δεύτερη φορά.
- 21 Και όταν προήλασαν για δεύτερη φορά, οι Νεφίτες εξεδιώχθησαν και εσφάγησαν με μια υπερβολική μεγάλη σφαγή. Οι γυναίκες τους και τα παιδιά τους θυσιάσθηκαν προς τα είδωλα.
- 22 Και συνέβη ώστε οι Νεφίτες πάλι τράπηκαν σε φυγή εμπρός τους, παίρνοντας όλους τους κατοίκους μαζί τους, τόσο των πόλεων όσο και των χωριών.
- 23 Και τώρα εγώ, ο Μόρμον, βλέποντας ότι οι Λαμανίτες επρόκειτο να ανατρέψουν τη χώρα, γι' αυτό πήγα στον λόφο Σιμ, και πήρα όλα τα χρονικά τα οποία ο Αμμαρών είχε κρύψει προς τον Κύριο.

And it came to pass that the Lamanites did come down against the city Desolation; and there was an exceedingly sore battle fought in the land Desolation, in the which they did beat the Nephites.

And they fled again from before them, and they came to the city Boaz; and there they did stand against the Lamanites with exceeding boldness, insomuch that the Lamanites did not beat them until they had come again the second time.

And when they had come the second time, the Nephites were driven and slaughtered with an exceedingly great slaughter; their women and their children were again sacrificed unto idols.

And it came to pass that the Nephites did again flee from before them, taking all the inhabitants with them, both in towns and villages.

And now I, Mormon, seeing that the Lamanites were about to overthrow the land, therefore I did go to the hill Shim, and did take up all the records which Ammaron had hid up unto the Lord.

Μόρμον 5

- 1 Και συνέβη ώστε εγώ πήγα ανάμεσα στους Νεφίτες, και μετανόησα για τον όρκο που είχα κάνει ότι δεν θα τους βοηθούσα πια. Και μου έδωσαν πάλι την αρχηγία των στρατευμάτων τους, διότι θεωρούσαν ότι εγώ μπορούσα να τους ελευθερώσω από τα βιάσανά τους.
- 2 Όμως ιδού, ήμουν χωρίς ελπίδα, επειδή γνώριζα τις κρίσεις του Κυρίου οι οποίες θα έπεφταν επάνω τους· επειδή αυτοί δεν μετανόησαν για τις ανομίες τους, αλλά αγωνίζονταν για τη ζωή τους χωρίς να επικαλούνται αυτό το Ον που τους έπλασε.
- 3 Και συνέβη ώστε οι Λαμανίτες ήλθαν εναντίον μας καθώς είχαμε τραπεί σε φυγή προς την πόλη του Ιορδάνη· όμως ιδού, αναχαιτισθηκαν ώστε δεν πήραν την πόλη εκείνη τη φορά.
- 4 Και συνέβη ώστε ήλθαν πάλι εναντίον μας, και εμείς διατηρήσαμε την πόλη. Και υπήρχαν επίσης άλλες πόλεις που διατηρήθηκαν από τους Νεφίτες, που οχυρά τους απέκοψαν ώστε δεν μπορούσαν να μπουν μέσα στη χώρα η οποία βρισκόταν εμπρός μας, για να αφανίσουν τους κατοίκους της χώρας μας.
- 5 Όμως συνέβη ώστε από οποιαδήποτε εδάφη είχαμε περάσει, και οι κάτοικοι τους δεν ήταν συγκεντρωμένοι εκεί, είχαν καταστραφεί από τους Λαμανίτες, και οι κωμοπόλεις τους και τα χωριά και οι πόλεις τους είχαν καεί με φωτιά· και έτσι τριακόσια και εβδομήντα και εννέα χρόνια πέρασαν.
- 6 Και συνέβη ώστε κατά το τριακοσιοστό ογδοηκοστό έτος, οι Λαμανίτες ήλθαν πάλι εναντίον μας σε μάχη και εμείς τους αντισταθήκαμε τολμηρά, αλλά ήταν όλα μάταια, επειδή ήταν τόσο πολυάριθμοι ώστε ποδοπάτησαν τον λαό του Νεφί.
- 7 Και συνέβη ώστε τραπήκαμε πάλι σε φυγή, και εκείνοι των οποίων η φυγή ήταν γρηγορότερη από των Λαμανιτών διέφυγαν, και εκείνοι των οποίων η φυγή δεν υπερέβαινε των Λαμανιτών, κατασαρώθηκαν και αφανίσθηκαν.

Mormon 5

And it came to pass that I did go forth among the Nephites, and did repent of the oath which I had made that I would no more assist them; and they gave me command again of their armies, for they looked upon me as though I could deliver them from their afflictions.

But behold, I was without hope, for I knew the judgments of the Lord which should come upon them; for they repented not of their iniquities, but did struggle for their lives without calling upon that Being who created them.

And it came to pass that the Lamanites did come against us as we had fled to the city of Jordan; but behold, they were driven back that they did not take the city at that time.

And it came to pass that they came against us again, and we did maintain the city. And there were also other cities which were maintained by the Nephites, which strongholds did cut them off that they could not get into the country which lay before us, to destroy the inhabitants of our land.

But it came to pass that whatsoever lands we had passed by, and the inhabitants thereof were not gathered in, were destroyed by the Lamanites, and their towns, and villages, and cities were burned with fire; and thus three hundred and seventy and nine years passed away.

And it came to pass that in the three hundred and eightieth year the Lamanites did come again against us to battle, and we did stand against them boldly; but it was all in vain, for so great were their numbers that they did tread the people of the Nephites under their feet.

And it came to pass that we did again take to flight, and those whose flight was swifter than the Lamanites' did escape, and those whose flight did not exceed the Lamanites' were swept down and destroyed.

8 Και τώρα ιδού, εγώ, ο Μόρμον, δεν επιθυμώ να τυραννίσω τις ψυχές των ανθρώπων ρίχνοντας εμπρός τους τέτοια απαίσια σκηνή αίματος και σφαγής όπως ξετυλίχτηκε μπροστά στα δικά μου μάτια. Όμως εγώ, γνωρίζοντας ότι αυτά τα πράγματα πρέπει οπωσδήποτε να γίνουν γνωστά, και ότι όλα όσα είναι κρυμμένα πρέπει να αποκαλυφθούν επάνω στις σκεπές των σπιτιών –

9 Και επίσης ότι γνώση αυτών των πραγμάτων πρέπει να έλθει στο υπόλειμμα του λαού αυτού, επίσης και στους Εθνικούς, οι οποίοι έχει πει ο Κύριος ότι θα σκορπίσουν αυτόν τον λαό, και θα υπολογίζεται για μηδέν αυτός ο λαός από αυτούς – γι' αυτό γράφω μία μικρή σύντμηση, μη τολμώντας να δώσω πλήρη αφήγηση των όσων έχω δει, λόγω της εντολής που έχω λάβει, και επίσης για να μην έχετε πάρα πολλή λύπη εξαιτίας της κακίας αυτού του λαού.

10 Και τώρα, ιδού, αυτό λέω προς τους απογόνους τους, επίσης και στους Εθνικούς οι οποίοι ενδιαφέρονται για τον οίκο του Ισραήλ, που καταλαβαίνουν και ξέρουν από πού έρχονται οι ευλογίες τους.

11 Επειδή ξέρω ότι αυτοί θα λυπηθούν για τη συμφορά του οίκου του Ισραήλ. Μάλιστα, θα λυπηθούν για τον αφανισμό αυτού του λαού. Θα λυπηθούν που αυτός ο λαός δεν μετανόησε ώστε να είχαν κρατηθεί σφιχτά στην αγκάλη του Ιησού.

12 Τώρα αυτά γράφονται προς το υπόλειμμα του οίκου του Ιακώβ και γράφονται κατά τον τρόπο αυτόν, επειδή είναι γνωστό από τον Θεό ότι η κακία δεν θα το φέρει προς αυτούς. Και πρόκειται να κρυφθούν προς τον Κύριο για να έλθουν στο φως εν ευθέτω χρόνω Αυτού.

13 Και αυτή είναι η εντολή την οποία έχω λάβει. Και ιδού, θα έλθουν σε φως σύμφωνα με την εντολή του Κυρίου, όταν θα το κρίνει Εκείνος κατάλληλο, κατά τη σοφία Του.

14 Και ιδού, θα πάνε προς τους άπιστους από τους Ιουδαίους. Και γι' αυτόν τον σκοπό θα πάνε – για να πεισθούν ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός, ο Υιός του ζώντος Θεού, ώστε ο Πατέρας να πραγματοποιήσει, μέσω του πολυαγαπημένου Του, τον μέγα και αιώνιο σκοπό Του, με την αποκατάσταση των Ιουδαίων, δηλαδή όλου του οίκου του Ισραήλ, στη γη της κληρονομιάς τους, την οποία τους έχει δώσει ο Κύριος ο Θεός τους, προς εκπλήρωση της διαθήκης Του.

And now behold, I, Mormon, do not desire to harrow up the souls of men in casting before them such an awful scene of blood and carnage as was laid before mine eyes; but I, knowing that these things must surely be made known, and that all things which are hid must be revealed upon the house-tops—

And also that a knowledge of these things must come unto the remnant of these people, and also unto the Gentiles, who the Lord hath said should scatter this people, and this people should be counted as naught among them—therefore I write a small abridgment, daring not to give a full account of the things which I have seen, because of the commandment which I have received, and also that ye might not have too great sorrow because of the wickedness of this people.

And now behold, this I speak unto their seed, and also to the Gentiles who have care for the house of Israel, that realize and know from whence their blessings come.

For I know that such will sorrow for the calamity of the house of Israel; yea, they will sorrow for the destruction of this people; they will sorrow that this people had not repented that they might have been clasped in the arms of Jesus.

Now these things are written unto the remnant of the house of Jacob; and they are written after this manner, because it is known of God that wickedness will not bring them forth unto them; and they are to be hid up unto the Lord that they may come forth in his own due time.

And this is the commandment which I have received; and behold, they shall come forth according to the commandment of the Lord, when he shall see fit, in his wisdom.

And behold, they shall go unto the unbelieving of the Jews; and for this intent shall they go—that they may be persuaded that Jesus is the Christ, the Son of the living God; that the Father may bring about, through his most Beloved, his great and eternal purpose, in restoring the Jews, or all the house of Israel, to the land of their inheritance, which the Lord their God hath given them, unto the fulfilling of his covenant;

15 Και επίσης, ώστε οι απόγονοι αυτού του λαού να
μπορέσουν πληρέστερα να πιστέψουν το Ευαγγέλιό Του,
το οποίο θα έλθει προς αυτούς από τους Εθνικούς· επειδή
αυτός ο λαός θα διασκορπιστεί, και θα γίνει σκούρος,
βρομερός και αηδιαστικός λαός, πέρα από την περιγραφή
εκείνου που υπήρξε ποτέ ανάμεσά μας, μάλιστα, ακόμα
και αυτού που υπήρξε ανάμεσα στους Λαμανίτες, και
αυτό εξαιτίας της απιστίας και ειδωλολατρίας τους.

16 Γιατί ιδού, το Πνεύμα του Κυρίου έχει ήδη πάψει να
αγωνίζεται μαζί με τους πατέρες τους. Και αυτοί είναι
χωρίς Χριστό και Θεό στον κόσμο, και παρασύρονται
εδώ κι εκεί σαν το καλάμι εμπρός στον άνεμο.

17 Αυτοί ήταν κάποτε επιθυμητός λαός, και είχαν τον
Χριστό για ποιμένα τους. Μάλιστα, οδηγούνταν από τον
Θεό τον Πατέρα.

18 Όμως τώρα, ιδού, παρασύρονται εδώ κι εκεί από τον
Σατανά, ακριβώς όπως το καλάμι παρασύρεται εμπρός
στον άνεμο, δηλαδή όπως το πλοίο κλυδωνίζεται επάνω
στα κύματα, χωρίς πανί η άγκυρα, ή χωρίς τίποτα με το
οποίο να το κυβερνάς, και ακριβώς όπως είναι αυτό, έτσι
είναι και αυτοί.

19 Και ιδού, ο Κύριος έχει διαφυλάξει τις ευλογίες τους,
τις οποίες θα μπορούσαν να είχαν λάβει στη χώρα, για
τους Εθνικούς που θα κατακτήσουν τη χώρα.

20 Όμως ιδού, θα συμβεί ώστε θα εκδιωχθούν και θα
διασκορπισθούν από τους Εθνικούς. Και αφού
εκδιωχθούν και διασκορπισθούν από τους Εθνικούς, ιδού,
τότε θα θυμηθεί ο Κύριος τη διαθήκη που συνήψε προς
τον Αβραάμ και προς όλον τον οίκο του Ισραήλ.

21 Και θα θυμηθεί επίσης ο Κύριος τις προσευχές των
δικαίων, οι οποίες έχουν προσφερθεί προς Αυτόν γι'
αυτούς.

22 Και τότε, ω εσείς Εθνικοί, πώς μπορείτε να σταθείτε
εμπρός στη δύναμη του Θεού, αν δεν μετανοήσετε και
αποστραφείτε τους πονηρούς σας τρόπους;

23 Δεν ξέρετε ότι είστε στα χέρια του Θεού; Δεν ξέρετε ότι
Αυτός έχει κάθε δύναμη, και με το μέγα πρόσταγμα Του
η γη θα τυλιχθεί σαν περγαμηνή;

24 Επομένως, μετανοήστε, και ταπεινωθείτε ενώπιόν
Του, μήπως έλθει με δικαιοσύνη εναντίον σας – μήπως
έλθει ανάμεσά σας σαν λιοντάρι ένα υπόλειμμα των
απογόνων του Ιακώβ, και σας σχίσει και σας κάνει
κομμάτια, και δεν υπάρχει κανένας να σας ελευθερώσει.

And also that the seed of this people may more fully
believe his gospel, which shall go forth unto them from
the Gentiles; for this people shall be scattered, and shall
become a dark, a filthy, and a loathsome people, beyond
the description of that which ever hath been amongst
us, yea, even that which hath been among the
Lamanites, and this because of their unbelief and idola-
try.

For behold, the Spirit of the Lord hath already ceased
to strive with their fathers; and they are without Christ
and God in the world; and they are driven about as
chaff before the wind.

They were once a delightsome people, and they had
Christ for their shepherd; yea, they were led even by
God the Father.

But now, behold, they are led about by Satan, even as
chaff is driven before the wind, or as a vessel is tossed
about upon the waves, without sail or anchor, or with-
out anything wherewith to steer her; and even as she is,
so are they.

And behold, the Lord hath reserved their blessings,
which they might have received in the land, for the
Gentiles who shall possess the land.

But behold, it shall come to pass that they shall be
driven and scattered by the Gentiles; and after they have
been driven and scattered by the Gentiles, behold, then
will the Lord remember the covenant which he made
unto Abraham and unto all the house of Israel.

And also the Lord will remember the prayers of the
righteous, which have been put up unto him for them.

And then, O ye Gentiles, how can ye stand before the
power of God, except ye shall repent and turn from
your evil ways?

Know ye not that ye are in the hands of God? Know
ye not that he hath all power, and at his great command
the earth shall be rolled together as a scroll?

Therefore, repent ye, and humble yourselves before
him, lest he shall come out in justice against you—lest a
remnant of the seed of Jacob shall go forth among you
as a lion, and tear you in pieces, and there is none to de-
liver.

Μόρμον 6

- 1 Και τώρα τελειώνω το χρονικό μου σχετικά με την καταστροφή του λαού μου, των Νεφιτών. Και συνέβη ώστε πορευτήκαμε εμπρός στους Λαμανίτες.
- 2 Και εγώ, ο Μόρμον, έγραψα μία επιστολή προς τον βασιλιά των Λαμανιτών, και επιθυμούσα από αυτόν να μας επιτρέψει να συγκεντρώσουμε όλον μαζί τον λαό μας στη γη Κουμώρα, κοντά σε ένα λόφο που ονομαζόταν Κουμώρα, και εκεί να δώσουμε μάχη με αυτούς.
- 3 Και συνέβη ώστε ο βασιλιάς των Λαμανιτών μου παραχώρησε αυτό που επιθυμούσα.
- 4 Και συνέβη ώστε πορευτήκαμε προς τη γη Κουμώρα, και στήσαμε τις σκηνές μας ολόγυρα στον λόφο Κουμώρα. Και ήταν σε μια γη με πολλά νερά, ποταμούς και πηγές· και εδώ είχαμε ελπίδα να υπερισχύσουμε των Λαμανιτών.
- 5 Και όταν πέρασαν τριακόσια και ογδόντα τέσσερα έτη, είχαμε συναθροίσει όλο το υπόλοιπο του λαού μας στη γη Κουμώρα.
- 6 Και συνέβη ώστε όταν συναθροίσαμε όλο τον λαό μας στη γη Κουμώρα, ιδού εγώ, ο Μόρμον, άρχισα να γηράσκω· και γνωρίζοντας ότι ήταν ο τελευταίος αγώνας του λαού μου, και έχοντας προσταχθεί από τον Κύριο να μην αφήσω τα χρονικά τα οποία είχαν παραδοθεί από τους πατέρες μας, τα οποία ήταν ιερά, να πέσουν στα χέρια των Λαμανιτών (επειδή οι Λαμανίτες θα τα κατέστρεφαν) γι' αυτό έκανα αυτό το χρονικό από τις πλάκες του Νεφί, και έκρυψα στον λόφο Κουμώρα όλα τα χρονικά που μου είχε εμπιστευτεί το χέρι του Κυρίου, εκτός από αυτές τις λίγες πλάκες που έδωσα στον υιό μου Μορόνι.
- 7 Και συνέβη ώστε ο λαός μου, με τις γυναίκες τους και με τα παιδιά τους, έβλεπαν τώρα τα στρατεύματα των Λαμανιτών να προελαύνουν προς αυτούς. Και με αυτόν τον τρομερό φόβο του θανάτου που γεμίζει τα στήθη όλων των ανόμων, περίμεναν να τους δεχθούν.
- 8 Και συνέβη ώστε ήλθαν σε μάχη εναντίον μας, και κάθε ψυχή γέμισε με τρόμο εξαιτίας του μεγάλου αριθμού τους.
- 9 Και συνέβη ώστε έπεσαν κατεπάνω στον λαό μου με το σπαθί, και με το τόξο, και με το βέλος, και με το τσεκούρι, και με όλων των ειδών τα πολεμικά όπλα.

Mormon 6

And now I finish my record concerning the destruction of my people, the Nephites. And it came to pass that we did march forth before the Lamanites.

And I, Mormon, wrote an epistle unto the king of the Lamanites, and desired of him that he would grant unto us that we might gather together our people unto the land of Cumorah, by a hill which was called Cumorah, and there we could give them battle.

And it came to pass that the king of the Lamanites did grant unto me the thing which I desired.

And it came to pass that we did march forth to the land of Cumorah, and we did pitch our tents around about the hill Cumorah; and it was in a land of many waters, rivers, and fountains; and here we had hope to gain advantage over the Lamanites.

And when three hundred and eighty and four years had passed away, we had gathered in all the remainder of our people unto the land of Cumorah.

And it came to pass that when we had gathered in all our people in one to the land of Cumorah, behold I, Mormon, began to be old; and knowing it to be the last struggle of my people, and having been commanded of the Lord that I should not suffer the records which had been handed down by our fathers, which were sacred, to fall into the hands of the Lamanites, (for the Lamanites would destroy them) therefore I made this record out of the plates of Nephi, and hid up in the hill Cumorah all the records which had been entrusted to me by the hand of the Lord, save it were these few plates which I gave unto my son Moroni.

And it came to pass that my people, with their wives and their children, did now behold the armies of the Lamanites marching towards them; and with that awful fear of death which fills the breasts of all the wicked, did they await to receive them.

And it came to pass that they came to battle against us, and every soul was filled with terror because of the greatness of their numbers.

And it came to pass that they did fall upon my people with the sword, and with the bow, and with the arrow, and with the ax, and with all manner of weapons of war.

10 Και συνέβη ώστε οι άνδρες μου κατασφάχτηκαν κάτω από τα χτυπήματα, μάλιστα, ακόμη και οι δέκα χιλιάδες που ήταν μαζί μου, και εγώ έπεσα πληγωμένος ανάμεσά τους, και με προσπέρασαν ώστε δεν τερμάτισαν τη ζωή μου.

11 Και όταν διαπέρασαν και κατέσφαξαν κάτω από τα χτυπήματα όλο τον λαό μου εκτός από είκοσι τέσσερεις από εμάς (ανάμεσα στους οποίους ήταν ο υιός μου ο Μορόνι) και εμείς έχοντας επιζήσει από τους νεκρούς του λαού μου, την επαύριον, όταν οι Λαμανίτες είχαν επιστρέψει στα στρατόπεδά τους, βλέπαμε από την κορυφή του λόφου Κουμώρα τις δέκα χιλιάδες του λαού μου που είχαν πέσει κάτω από τα χτυπήματα, ενώ είχαν οδηγηθεί από εμένα που προπορευόμουν.

12 Και επίσης βλέπαμε τις δέκα χιλιάδες του λαού μου που είχαν οδηγηθεί από τον υιό μου τον Μορόνι.

13 Και ιδού, οι δέκα χιλιάδες του Γιδγιδδόνα είχαν πέσει, και αυτός επίσης ανάμεσά τους.

14 Και ο Λάμα είχε πέσει με τις δέκα χιλιάδες του. Και ο Γιλγάλ είχε πέσει με τις δέκα χιλιάδες του. Και ο Λίμχα είχε πέσει με τις δέκα χιλιάδες του. Και ο Ιενεούμ είχε πέσει με τις δέκα χιλιάδες του. Και ο Κουμενιχά, και ο Μορονιχά, και ο Αντιόνουμ, και ο Σιβλώμ, και ο Σημ, και ο Ιώς, είχαν πέσει με τις δέκα χιλιάδες τους ο καθένας τους.

15 Και συνέβη ώστε ήταν δέκα ακόμη που είχαν πέσει από το σπαθί, με τις δέκα χιλιάδες τους ο καθένας. Μάλιστα, όλος μου ο λαός, εκτός από εκείνους τους είκοσι τέσσερεις που ήταν μαζί μου, και επίσης λίγους που είχαν ξεφύγει στα νότια κράτη, και λίγους που είχαν παραδοθεί στους Λαμανίτες, είχαν πέσει. Και οι σάρκες τους και τα οστά, και το αίμα ήταν απλωμένα επάνω στο πρόσωπο της γης, αφημένα από τα χέρια εκείνων που τους θανάτωσαν για να σαπίσουν επάνω στη γη, και να θρυμματιστούν και να επιστρέψουν στη μητέρα τους γη.

16 Και η ψυχή μου σκίστηκε από οδύνη εξαιτίας της σφαγής του λαού μου, και φώναζα:

17 Αχ, εσείς όμορφοι, πως μπορέσατε να απομακρυνθείτε από τις οδούς του Κυρίου! Αχ, εσείς όμορφοι, πως μπορέσατε να απορρίψετε τον Ιησού, ο οποίος στάθηκε με ανοιχτές αγκάλες για να σας δεχθεί!

18 Ιδού, αν δεν το είχατε κάνει αυτό, δεν θα είχατε πέσει. Όμως ιδού, έχετε πέσει, και εγώ θρηνώ την απώλειά σας.

And it came to pass that my men were hewn down, yea, even my ten thousand who were with me, and I fell wounded in the midst; and they passed by me that they did not put an end to my life.

And when they had gone through and hewn down all my people save it were twenty and four of us, (among whom was my son Moroni) and we having survived the dead of our people, did behold on the morrow, when the Lamanites had returned unto their camps, from the top of the hill Cumorah, the ten thousand of my people who were hewn down, being led in the front by me.

And we also beheld the ten thousand of my people who were led by my son Moroni.

And behold, the ten thousand of Gidgiddonah had fallen, and he also in the midst.

And Lamah had fallen with his ten thousand; and Gilgal had fallen with his ten thousand; and Limhah had fallen with his ten thousand; and Jeneum had fallen with his ten thousand; and Cumenihah, and Moronihah, and Antionum, and Shiblom, and Shem, and Josh, had fallen with their ten thousand each.

And it came to pass that there were ten more who did fall by the sword, with their ten thousand each; yea, even all my people, save it were those twenty and four who were with me, and also a few who had escaped into the south countries, and a few who had deserted over unto the Lamanites, had fallen; and their flesh, and bones, and blood lay upon the face of the earth, being left by the hands of those who slew them to molder upon the land, and to crumble and to return to their mother earth.

And my soul was rent with anguish, because of the slain of my people, and I cried:

O ye fair ones, how could ye have departed from the ways of the Lord! O ye fair ones, how could ye have rejected that Jesus, who stood with open arms to receive you!

Behold, if ye had not done this, ye would not have fallen. But behold, ye are fallen, and I mourn your loss.

19 Αχ, εσείς όμορφοι υιοί και θυγατέρες, εσείς πατέρες και μητέρες, εσείς σύζυγοι, εσείς όμορφοι, πώς γίνεται να έχετε πέσει!

20 Όμως ιδού, εσείς χαθήκατε, και η λύπη μου δεν μπορεί να σας επαναφέρει.

21 Και σύντομα θα έλθει η ημέρα που το θνητό σας πρέπει να φορέσει την αθανασία, και αυτά τα σώματα που τώρα σαπίζουν στη φθορά πρέπει σύντομα να γίνουν άφθαρτα σώματα. Και τότε θα πρέπει να σταθείτε εμπρός στο βήμα κρίσεως του Χριστού, για να κριθείτε σύμφωνα με τα έργα σας. Και αν είναι και είστε δίκαιοι, τότε είστε ευλογημένοι μαζί με τους πατέρες σας που έχουν πάει πριν από εσάς.

22 Αχ και να είχατε μετανοήσει πριν να πέσει επάνω σας αυτή η μεγάλη καταστροφή. Όμως ιδού, χαθήκατε, και ο Πατέρας, μάλιστα, ο Αιώνιος Πατέρας των ουρανών, γνωρίζει την κατάστασή σας και κάνει σε σας σύμφωνα με τη δικαιοσύνη και το έλεός Του.

O ye fair sons and daughters, ye fathers and mothers, ye husbands and wives, ye fair ones, how is it that ye could have fallen!

But behold, ye are gone, and my sorrows cannot bring your return.

And the day soon cometh that your mortal must put on immortality, and these bodies which are now moldering in corruption must soon become incorruptible bodies; and then ye must stand before the judgment-seat of Christ, to be judged according to your works; and if it so be that ye are righteous, then are ye blessed with your fathers who have gone before you.

O that ye had repented before this great destruction had come upon you. But behold, ye are gone, and the Father, yea, the Eternal Father of heaven, knoweth your state; and he doeth with you according to his justice and mercy.

Μόρμον 7

- 1 Και τώρα, ιδού, θα ήθελα να μιλήσω κάπως προς το υπόλειμμα αυτού του λαού που έχουν διασωθεί, αν γίνει και τους δώσει ο Θεός τα λόγια μου, για να μάθουν για τα πράγματα των πατέρων τους. Μάλιστα, μιλώ σε εσάς, εσείς υπόλειμμα του οίκου του Ισραήλ. Και αυτά είναι τα λόγια που λέω:
- 2 Μάθετε ότι είστε από τον οίκο του Ισραήλ.
- 3 Μάθετε ότι πρέπει να έλθετε σε μετάνοια, ειδάλλως δεν μπορείτε να σωθείτε.
- 4 Μάθετε ότι πρέπει να εναποθέσετε τα πολεμικά σας όπλα, και να μην τέρπεστε πλέον με το χύσιμο του αίματος, και να μην τα ξαναπάρετε, παρά μόνον αν είναι να σας το προστάξει ο Θεός.
- 5 Μάθετε ότι πρέπει να έλθετε σε γνώση περί των πατέρων σας, και να μετανοήσετε για όλες τις αμαρτίες και τις ανομιές σας, και να πιστέψετε στον Ιησού Χριστό, ότι είναι ο Υιός του Θεού, και ότι θανατώθηκε από τους Ιουδαίους, και ότι με τη δύναμη του Πατέρα έχει αναστηθεί, διά του οποίου κέρδισε τη νίκη επί του τάφου. Και επίσης με Αυτόν καταβροχθίζεται το κεντρί του θανάτου.
- 6 Και Αυτός πραγματοποιεί την ανάσταση των νεκρών, διά της οποίας ο άνθρωπος οπωσδήποτε πρέπει να αναστηθεί για να σταθεί εμπρός στο βήμα κρίσεώς Του.
- 7 Και αυτός πραγματοποίησε τη λύτρωση του κόσμου, διά της οποίας σε εκείνον που θα βρεθεί χωρίς ενοχή εμπρός Του κατά την ημέρα κρίσεως τού έχει δώσει το να κατοικεί στην παρουσία του Θεού στη βασιλεία Του, για να ψάλλει αδιάλειπτους αίνους με τις χορωδίες ψηλά προς τον Πατέρα, και προς τον Υιό, και προς το Άγιο Πνεύμα, οι οποίοι είναι ένας Θεός, σε κατάσταση ευδαιμονίας η οποία δεν έχει τέλος.
- 8 Επομένως μετανοήστε, και βαπτισθείτε στο όνομα του Ιησού, και κρατήστε γερά το Ευαγγέλιο του Χριστού, το οποίο θα τεθεί εμπρός σας, όχι μόνο σε αυτό το χρονικό, αλλά και στο χρονικό το οποίο θα έλθει προς τους Εθνικούς από τους Ιουδαίους, το οποίο χρονικό θα έλθει σε σας από τους Εθνικούς.

Mormon 7

And now, behold, I would speak somewhat unto the remnant of this people who are spared, if it so be that God may give unto them my words, that they may know of the things of their fathers; yea, I speak unto you, ye remnant of the house of Israel; and these are the words which I speak:

Know ye that ye are of the house of Israel.

Know ye that ye must come unto repentance, or ye cannot be saved.

Know ye that ye must lay down your weapons of war, and delight no more in the shedding of blood, and take them not again, save it be that God shall command you.

Know ye that ye must come to the knowledge of your fathers, and repent of all your sins and iniquities, and believe in Jesus Christ, that he is the Son of God, and that he was slain by the Jews, and by the power of the Father he hath risen again, whereby he hath gained the victory over the grave; and also in him is the sting of death swallowed up.

And he bringeth to pass the resurrection of the dead, whereby man must be raised to stand before his judgment-seat.

And he hath brought to pass the redemption of the world, whereby he that is found guiltless before him at the judgment day hath it given unto him to dwell in the presence of God in his kingdom, to sing ceaseless praises with the choirs above, unto the Father, and unto the Son, and unto the Holy Ghost, which are one God, in a state of happiness which hath no end.

Therefore repent, and be baptized in the name of Jesus, and lay hold upon the gospel of Christ, which shall be set before you, not only in this record but also in the record which shall come unto the Gentiles from the Jews, which record shall come from the Gentiles unto you.

9 Πατί ιδού, αυτό έχει γραφεί με σκοπό να πιστέψετε εκείνο. Και αν πιστέψετε εκείνο, θα πιστέψετε επίσης και αυτό. Και αν πιστέψετε αυτό, θα μάθετε για τους πατέρες σας, όπως επίσης και για τα θαυμαστά έργα τα οποία έγιναν ανάμεσά τους με τη δύναμη του Θεού.

10 Και θα μάθετε επίσης ότι είστε υπόλειμμα των απογόνων του Ιακώβ. Επομένως, εσείς αριθμείστε με τον λαό της πρώτης διαθήκης. Και αν γίνει ώστε να πιστέψετε στον Χριστό, και να βαπτισθείτε, πρώτα με νερό, ύστερα με φωτιά και με το Άγιο Πνεύμα, ακολουθώντας το παράδειγμα του Σωτήρος μας, σύμφωνα με εκείνο που μας έχει προστάξει, θα είναι καλά για εσάς κατά την ημέρα κρίσεως. Αμήν.

For behold, this is written for the intent that ye may believe that; and if ye believe that ye will believe this also; and if ye believe this ye will know concerning your fathers, and also the marvelous works which were wrought by the power of God among them.

And ye will also know that ye are a remnant of the seed of Jacob; therefore ye are numbered among the people of the first covenant; and if it so be that ye believe in Christ, and are baptized, first with water, then with fire and with the Holy Ghost, following the example of our Savior, according to that which he hath commanded us, it shall be well with you in the day of judgment. Amen.

Μόρμον 8

- 1 Ιδού, εγώ ο Μορόνι, τελειώνω το χρονικό του πατέρα μου, Μόρμον. Ιδού, έχω παρά μόνο λίγα να γράψω, τα οποία έχω προσταχθεί από τον πατέρα μου.
- 2 Και τώρα συνέβη ώστε μετά τη μεγάλη και τρομερή μάχη στην Κουμώρα, ιδού, οι Νεφίτες οι οποίοι είχαν αποδράσει στη χώρα προς τα νότια κυνηγήθηκαν από τους Λαμανίτες, μέχρι που αφανίστηκαν όλοι.
- 3 Και ο πατέρας μου επίσης σκοτώθηκε από αυτούς, και μένω ακόμη εγώ μόνος για να γράψω τη θλιβερή ιστορία της καταστροφής του λαού μου. Όμως ιδού, εκείνοι χάθηκαν, και εγώ εκπληρώνω την εντολή του πατέρα μου. Και αν θα με θανατώσουν, δεν το γνωρίζω.
- 4 Επομένως θα γράψω και θα κρύψω τα χρονικά στη γη, και πού θα πάω δεν έχει σημασία.
- 5 Ιδού, ο πατέρας μου έχει κάνει αυτό το χρονικό και έχει γράψει τον σκοπό αυτού. Και ιδού, θα το έγραφα κι εγώ επίσης, αν είχα χώρο επάνω στις πλάκες, αλλά δεν έχω· και μετάλλευμα δεν έχω, επειδή είμαι μόνος. Ο πατέρας μου έχει σκοτωθεί στη μάχη, και όλοι οι συγγενείς μου, και δεν έχω φίλους, ούτε πού να πάω. Και πόσο θα με αφήσει ο Κύριος να ζήσω δεν γνωρίζω.
- 6 Ιδού, τετρακόσια χρόνια έχουν περάσει από τον ερχομό του Κυρίου και Σωτήρος μας.
- 7 Και ιδού, οι Λαμανίτες έχουν κυνηγήσει τον λαό μου, τους Νεφίτες, από πόλη σε πόλη και από τόπο σε τόπο, μέχρι που δεν υπάρχουν πια, και μεγάλη ήταν η πτώση τους, μάλιστα, μεγάλη και θαυμαστή η καταστροφή του λαού μου, των Νεφιτών.
- 8 Και ιδού, είναι το χέρι του Κυρίου που το έχει κάνει. Και ιδού, επίσης, οι Λαμανίτες είναι σε πόλεμο ο ένας με τον άλλον. Και όλο το πρόσωπο αυτής της χώρας είναι ένας συνεχής γύρος φόνου και αιματοχυσίας, και κανένας δεν ξέρει το τέλος του πολέμου.
- 9 Και τώρα, ιδού, άλλα δεν λέω πια σχετικά με αυτούς, γιατί εκτός από τους Λαμανίτες και τους ληστές κανένας άλλος δεν υπάρχει επάνω στο πρόσωπο της χώρας.

Mormon 8

Behold I, Moroni, do finish the record of my father, Mormon. Behold, I have but few things to write, which things I have been commanded by my father.

And now it came to pass that after the great and tremendous battle at Cumorah, behold, the Nephites who had escaped into the country southward were hunted by the Lamanites, until they were all destroyed.

And my father also was killed by them, and I even remain alone to write the sad tale of the destruction of my people. But behold, they are gone, and I fulfil the commandment of my father. And whether they will slay me, I know not.

Therefore I will write and hide up the records in the earth; and whither I go it mattereth not.

Behold, my father hath made this record, and he hath written the intent thereof. And behold, I would write it also if I had room upon the plates, but I have not; and ore I have none, for I am alone. My father hath been slain in battle, and all my kinsfolk, and I have not friends nor whither to go; and how long the Lord will suffer that I may live I know not.

Behold, four hundred years have passed away since the coming of our Lord and Savior.

And behold, the Lamanites have hunted my people, the Nephites, down from city to city and from place to place, even until they are no more; and great has been their fall; yea, great and marvelous is the destruction of my people, the Nephites.

And behold, it is the hand of the Lord which hath done it. And behold also, the Lamanites are at war one with another; and the whole face of this land is one continual round of murder and bloodshed; and no one knoweth the end of the war.

And now, behold, I say no more concerning them, for there are none save it be the Lamanites and robbers that do exist upon the face of the land.

- 10 Και δεν υπάρχει κανείς που να γνωρίζει τον πραγματικό Θεό παρά μόνον οι μαθητές του Ιησού, οι οποίοι παρέμειναν στη χώρα μέχρι που η κακία των ανθρώπων ήταν τόσο μεγάλη, που ο Κύριος δεν τους άφησε να μείνουν με τον λαό· και αν είναι επάνω στο πρόσωπο της γης κανείς δεν ξέρει.
- 11 Όμως ιδού, ο πατέρας μου και εγώ τους έχουμε δει, και έχουν τελέσει διακονία προς εμάς.
- 12 Και όποιος λάβει αυτό το χρονικό, και δεν το καταδικάσει για τις ατέλειες που είναι σε αυτό, αυτός θα γνωρίσει μεγαλύτερα πράγματα από αυτά. Ιδού, εγώ είμαι ο Μορόνι, και αν ήταν δυνατόν, θα σας έκανα γνωστά τα πάντα.
- 13 Ιδού, σταματώ να μιλώ σχετικά με αυτόν τον λαό. Εγώ είμαι ο υιός του Μόρμον, και ο πατέρας μου ήταν απόγονος του Νεφί.
- 14 Και εγώ είμαι αυτός ο ίδιος που κρύβει αυτό το χρονικό προς τον Κύριο. Οι πλάκες του δεν έχουν αξία, λόγω της εντολής του Κυρίου. Επειδή πράγματι είπε ότι κανείς δεν θα τις πάρει για να αποκτήσει κέρδος, αλλά το χρονικό τους έχει μεγάλη αξία· και όποιος το φέρει στο φως, αυτόν ο Κύριος θα ευλογήσει.
- 15 Επειδή κανείς δεν μπορεί να έχει δύναμη να το φέρει στο φως, παρά μόνο αν του δοθεί από τον Θεό· διότι είναι του Θεού το θέλημα να γίνει προσβλέποντας μόνο στη δόξα Του, δηλαδή για καλό του αρχαίου και από μακρού διεσπαρμένου λαού της διαθήκης του Κυρίου.
- 16 Και ευλογημένος είναι εκείνος που θα το φέρει αυτό στο φως, επειδή θα παρουσιαστεί από το σκοτάδι στο φως, σύμφωνα με τον λόγο του Θεού. Μάλιστα, θα βγει από τη γη, και θα λάμψει από το σκοτάδι, και θα έλθει προς γνώση του λαού αυτού και αυτό θα γίνει με τη δύναμη του Θεού.
- 17 Και αν υπάρχουν λάθη, είναι λάθη ανθρώπου. Όμως ιδού, εμείς γνωρίζουμε κανένα λάθος. Παρ' όλα αυτά ο Θεός γνωρίζει τα πάντα. Γι' αυτό, αυτός που καταδικάζει, ας προσέχει μην τυχόν και πέσει στον κίνδυνο φωτιάς της κόλασης.
- 18 Και εκείνος που λέει: Δείξτε μου, ειδάλλως θα παταχτείτε — ας προσέξει μήπως και προστάξει αυτό που είναι απαγορευμένο από τον Κύριο.

And there are none that do know the true God save it be the disciples of Jesus, who did tarry in the land until the wickedness of the people was so great that the Lord would not suffer them to remain with the people; and whether they be upon the face of the land no man knoweth.

But behold, my father and I have seen them, and they have ministered unto us.

And whoso receiveth this record, and shall not condemn it because of the imperfections which are in it, the same shall know of greater things than these. Behold, I am Moroni; and were it possible, I would make all things known unto you.

Behold, I make an end of speaking concerning this people. I am the son of Mormon, and my father was a descendant of Nephi.

And I am the same who hideth up this record unto the Lord; the plates thereof are of no worth, because of the commandment of the Lord. For he truly saith that no one shall have them to get gain; but the record thereof is of great worth; and whoso shall bring it to light, him will the Lord bless.

For none can have power to bring it to light save it be given him of God; for God wills that it shall be done with an eye single to his glory, or the welfare of the ancient and long dispersed covenant people of the Lord.

And blessed be he that shall bring this thing to light; for it shall be brought out of darkness unto light, according to the word of God; yea, it shall be brought out of the earth, and it shall shine forth out of darkness, and come unto the knowledge of the people; and it shall be done by the power of God.

And if there be faults they be the faults of a man. But behold, we know no fault; nevertheless God knoweth all things; therefore, he that condemneth, let him be aware lest he shall be in danger of hell fire.

And he that saith: Show unto me, or ye shall be smitten—let him beware lest he commandeth that which is forbidden of the Lord.

19 Διότι, ιδού, εκείνος που κρίνει πάρα πολύ βιαστικά, πάλι θα κριθεί πάρα πολύ βιαστικά, διότι σύμφωνα με τα έργα του θα είναι και η αμοιβή του. Γι' αυτό, αυτός που χτυπά πάλι θα χτυπηθεί, από τον Κύριο.

20 Ιδού τι λένε οι γραφές – ο άνθρωπος να μην πατάσσει ούτε να κρίνει, επειδή η κρίση είναι δική μου, λέει ο Κύριος, και η εκδίκηση είναι επίσης δική μου, και εγώ θα ανταποδώσω.

21 Και αυτός που θα πνέει οργή και έριδες εναντίον του έργου του Κυρίου, και εναντίον του λαού της διαθήκης του Κυρίου, που είναι ο οίκος του Ισραήλ, και θα πει: Θα καταστρέψουμε το έργο του Κυρίου, και ο Κύριος δεν θα θυμηθεί τη διαθήκη Του, αυτήν που έχει κάνει προς τον οίκο του Ισραήλ – αυτός κινδυνεύει να καταπατηθεί και να ριχτεί στη φωτιά.

22 Γιατί οι αιώνιοι σκοποί του Κυρίου θα εξακολουθούν, μέχρις ότου εκπληρωθούν όλες οι υποσχέσεις Του.

23 Ερευνήστε τις προφητείες του Ησαΐα. Ιδού, εγώ δεν μπορώ να τις γράψω. Μάλιστα, ιδού σας λέω, ότι εκείνοι οι άγιοι που έχουν περάσει πριν από εμένα, που κατείχαν αυτήν τη χώρα, θα φωνάζουν, μάλιστα, ακόμα και από το χώμα θα φωνάζουν προς τον Κύριο. Και όπως ο Κύριος ζει, θα θυμηθεί τις διαθήκες τις οποίες έχει συνάψει με αυτούς.

24 Και γνωρίζει τις προσευχές τους, ότι ήταν για λογαριασμό των αδελφών τους. Και γνωρίζει την πίστη τους, επειδή στο όνομά Του μπορούσαν να μετακινούν βουνά. Και στο όνομά Του μπορούσαν να κάνουν τη γη να σειέται. Και με τη δύναμη του λόγου Του έκαναν φυλακές να καταρρέουν στη γη. Μάλιστα, ακόμη και η πυρωμένη κάμιнос δεν μπορούσε να τους βλάψει, ούτε τα άγρια θηρία ούτε τα δηλητηριώδη φίδια, χάρη στη δύναμη του λόγου Του.

25 Και ιδού, οι προσευχές τους ήταν επίσης για λογαριασμό εκείνου που ο Κύριος θα άφηνε να φέρει στο φως αυτά.

26 Και κανείς δεν μπορεί να πει ότι δεν θα έλθουν, επειδή οπωσδήποτε θα έλθουν, διότι ο Κύριος το έχει πει. επειδή θα βγουν από τη γη, με του Κυρίου το χέρι, και κανένας δεν μπορεί να το εμποδίσει. Και θα έλθει σε ημέρα, όπου θα λέγεται ότι τα θαύματα έχουν καταργηθεί. Και θα έλθει ακριβώς σαν κάποιος να μιλά από τους νεκρούς.

For behold, the same that judgeth rashly shall be judged rashly again; for according to his works shall his wages be; therefore, he that smiteth shall be smitten again, of the Lord.

Behold what the scripture says—man shall not smite, neither shall he judge; for judgment is mine, saith the Lord, and vengeance is mine also, and I will repay.

And he that shall breathe out wrath and strifes against the work of the Lord, and against the covenant people of the Lord who are the house of Israel, and shall say: We will destroy the work of the Lord, and the Lord will not remember his covenant which he hath made unto the house of Israel—the same is in danger to be hewn down and cast into the fire;

For the eternal purposes of the Lord shall roll on, until all his promises shall be fulfilled.

Search the prophecies of Isaiah. Behold, I cannot write them. Yea, behold I say unto you, that those saints who have gone before me, who have possessed this land, shall cry, yea, even from the dust will they cry unto the Lord; and as the Lord liveth he will remember the covenant which he hath made with them.

And he knoweth their prayers, that they were in behalf of their brethren. And he knoweth their faith, for in his name could they remove mountains; and in his name could they cause the earth to shake; and by the power of his word did they cause prisons to tumble to the earth; yea, even the fiery furnace could not harm them, neither wild beasts nor poisonous serpents, because of the power of his word.

And behold, their prayers were also in behalf of him that the Lord should suffer to bring these things forth.

And no one need say they shall not come, for they surely shall, for the Lord hath spoken it; for out of the earth shall they come, by the hand of the Lord, and none can stay it; and it shall come in a day when it shall be said that miracles are done away; and it shall come even as if one should speak from the dead.

27 Και θα έλθει σε ημέρα κατά την οποία το αίμα των αγίων θα φωνάζει προς τον Κύριο, εξαιτίας των μυστικών συνομωσιών και των έργων του σκότους.

28 Μάλιστα, θα έλθει σε ημέρα κατά την οποία θα αρνούνται τη δύναμη του Θεού, και οι εκκλησίες θα είναι μολυσμένες και θα ανυψώνονται με την υπερηφάνεια της καρδιάς τους. Μάλιστα, ακόμη σε ημέρα όπου ηγέτες εκκλησιών και δάσκαλοι θα υψώνονται με την υπερηφάνεια της καρδιάς τους, μέχρι σημείου που να ζηλοφθονούν εκείνους που ανήκουν στις εκκλησίες τους.

29 Μάλιστα, θα έλθει σε ημέρα όπου θα ακούγεται για φωτιές και θύελλες και ατμούς καπνού σε ξένες χώρες.

30 Και θα ακούγονται επίσης πόλεμοι, φήμες πολέμων και σεισμοί σε διάφορους τόπους.

31 Μάλιστα, θα έλθει σε ημέρα όπου θα υπάρχουν μεγάλες μολύνσεις επάνω στο πρόσωπο της γης. Θα υπάρχουν φόνοι και ληστείες και ψευδολογίες και απάτες και πορνείες και κάθε είδους βδελύγματα, όπου θα υπάρχουν πολλοί που θα λένε: Κάνε αυτό η κάνε εκείνο, και δεν πειράζει, επειδή ο Κύριος θα υποστηρίξει κάτι τέτοια κατά την τελευταία ημέρα. Όμως αλίμονο σε κάτι τέτοιους, επειδή βρίσκονται στη χολή της πικρίας και στα δεσμά της ανομίας.

32 Μάλιστα, θα έλθει σε ημέρα όπου θα έχουν οικοδομηθεί εκκλησίες που θα λένε: Ελάτε σε μένα, και για τα χρήματά σας θα συγχωρεθείτε από τις αμαρτίες σας.

33 Αχ, εσείς, άνομοι και διεστραμμένοι και σκληροτράχηλοι άνθρωποι, γιατί έχετε οικοδομήσει εκκλησίες προς τον εαυτό σας για να αποκτήσετε κέρδος; Γιατί έχετε μεταμορφώσει τον άγιο λόγο του Θεού, ώστε να φέρετε καταδίκη επάνω στην ψυχή σας; Ιδού, βασιστείτε στις αποκαλύψεις του Θεού· επειδή ιδού, έρχεται η στιγμή κατά την ημέρα εκείνη που όλα αυτά πρέπει να εκπληρωθούν.

34 Ιδού, ο Κύριος μου έχει δείξει μεγάλα και θαυμαστά πράγματα σχετικά με αυτό που πρέπει σύντομα να έλθει, κατά την ημέρα εκείνη όπου αυτά όλα θα αποκαλυφθούν ανάμεσά σας.

35 Ιδού, μιλώ σε σας σαν να ήσασταν παρόντες, και όμως δεν είστε. Όμως ιδού, ο Ιησούς Χριστός σας έχει δείξει σε μένα, και γνωρίζω το τι κάνετε.

And it shall come in a day when the blood of saints shall cry unto the Lord, because of secret combinations and the works of darkness.

Yea, it shall come in a day when the power of God shall be denied, and churches become defiled and be lifted up in the pride of their hearts; yea, even in a day when leaders of churches and teachers shall rise in the pride of their hearts, even to the envying of them who belong to their churches.

Yea, it shall come in a day when there shall be heard of fires, and tempests, and vapors of smoke in foreign lands;

And there shall also be heard of wars, rumors of wars, and earthquakes in divers places.

Yea, it shall come in a day when there shall be great pollutions upon the face of the earth; there shall be murders, and robbing, and lying, and deceivings, and whoredoms, and all manner of abominations; when there shall be many who will say, Do this, or do that, and it mattereth not, for the Lord will uphold such at the last day. But wo unto such, for they are in the gall of bitterness and in the bonds of iniquity.

Yea, it shall come in a day when there shall be churches built up that shall say: Come unto me, and for your money you shall be forgiven of your sins.

O ye wicked and perverse and stiffnecked people, why have ye built up churches unto yourselves to get gain? Why have ye transfigured the holy word of God, that ye might bring damnation upon your souls? Behold, look ye unto the revelations of God; for behold, the time cometh at that day when all these things must be fulfilled.

Behold, the Lord hath shown unto me great and marvelous things concerning that which must shortly come, at that day when these things shall come forth among you.

Behold, I speak unto you as if ye were present, and yet ye are not. But behold, Jesus Christ hath shown you unto me, and I know your doing.

- 36 Και γνωρίζω ότι βαδίζετε μέσα στην υπερηφάνεια της καρδιάς σας. Και δεν υπάρχουν παρά μόνο μερικοί που δεν υψώνουν τον εαυτό τους στην υπερηφάνεια της καρδιάς τους, μέχρι που να φορούν πολύ εκλεκτά ενδύματα, μέχρι ζηλοφθονίας, και έριδας, και μοχθηρίας, και κατατρεγμών και κάθε είδους ανομίας. Και οι εκκλησίες σας, μάλιστα, καθεμία από αυτές, έχουν μολυνθεί εξαιτίας της υπερηφάνειας της καρδιάς σας.
- 37 Γιατί ιδού, εσείς αγαπάτε το χρήμα, και την περιουσία σας, και τα εκλεκτά σας ενδύματα, και τα στολίδια των εκκλησιών σας, περισσότερο από ό,τι αγαπάτε τους φτωχούς και τους έχοντες ανάγκη, τους ασθενείς και τους βασανισμένους.
- 38 Αχ, εσείς μολύσματα, εσείς υποκριτές, εσείς δάσκαλοι, που πουλιέστε γι' αυτό που θα σαπίσει, γιατί έχετε μολύνει την άγια εκκλησία του Θεού; Γιατί ντρέπεστε να πάρετε επάνω σας το όνομα του Χριστού; Γιατί δεν σκέφτεστε ότι είναι μεγαλύτερη η αξία μιας ατέλειωτης ευτυχίας παρά αυτή η αθλιότητα που ποτέ δεν πεθαίνει – εξαιτίας των επαίνων του κόσμου;
- 39 Γιατί στολίζεστε με αυτό που δεν έχει ζωή, και όμως αφήνετε τους πεινασμένους και τους έχοντες ανάγκη, και τους γυμνούς και τους ασθενείς και τους βασανισμένους να σας προσπερνούν, και ούτε καν τους προσέχετε;
- 40 Μάλιστα, γιατί οικοδομείτε τα μυστικά βδελύγματά σας για να αποκτήσετε κέρδος, και κάνετε ώστε χήρες να πενθούν ενώπιον του Κυρίου, και ορφανά επίσης να πενθούν ενώπιον του Κυρίου, και το αίμα των πατέρων τους και των συζύγων τους επίσης να φωνάζει προς τον Κύριο από το έδαφος, για εκδίκηση επάνω στα κεφάλια σας;
- 41 Ιδού, το σπαθί της εκδίκησης κρέμεται από πάνω σας. Και σύντομα έρχεται ο καιρός που εκείνος θα εκδικηθεί το αίμα των αγίων επάνω σας, επειδή δεν θα αντέχει πλέον τις κραυγές τους.

And I know that ye do walk in the pride of your hearts; and there are none save a few only who do not lift themselves up in the pride of their hearts, unto the wearing of very fine apparel, unto envying, and strifes, and malice, and persecutions, and all manner of iniquities; and your churches, yea, even every one, have become polluted because of the pride of your hearts.

For behold, ye do love money, and your substance, and your fine apparel, and the adorning of your churches, more than ye love the poor and the needy, the sick and the afflicted.

O ye pollutions, ye hypocrites, ye teachers, who sell yourselves for that which will canker, why have ye polluted the holy church of God? Why are ye ashamed to take upon you the name of Christ? Why do ye not think that greater is the value of an endless happiness than that misery which never dies—because of the praise of the world?

Why do ye adorn yourselves with that which hath no life, and yet suffer the hungry, and the needy, and the naked, and the sick and the afflicted to pass by you, and notice them not?

Yea, why do ye build up your secret abominations to get gain, and cause that widows should mourn before the Lord, and also orphans to mourn before the Lord, and also the blood of their fathers and their husbands to cry unto the Lord from the ground, for vengeance upon your heads?

Behold, the sword of vengeance hangeth over you; and the time soon cometh that he avengeth the blood of the saints upon you, for he will not suffer their cries any longer.

Μόρμον 9

- 1 Και τώρα, μιλώ επίσης σχετικά με εκείνους που δεν πιστεύουν στον Χριστό.
- 2 Ιδού, θα πιστέψετε κατά την ημέρα της επίσκεψής σας – ιδού, όταν θα έλθει ο Κύριος, μάλιστα, αυτήν ακριβώς τη μεγάλη ημέρα όταν η γη θα τυλιχθεί σαν κύλινδρος παπύρου, και τα στοιχεία θα λιώσουν με διάπυρη ζέστη, μάλιστα, κατά τη μεγάλη αυτήν ημέρα όταν θα προσαχθείτε να σταθείτε εμπρός στον Αμνό του Θεού – τότε θα πείτε ότι δεν υπάρχει Θεός;
- 3 Τότε θα εξακολουθήσετε να αρνείστε τον Χριστό ή θα μπορείτε να δείτε τον Αμνό του Θεού; Υποθέτετε ότι θα κατοικήσετε μαζί Του υπό τη συνείδηση της ενοχής σας; Υποθέτετε ότι θα μπορούσατε να είστε ευτυχισμένοι να κατοικήτε μαζί με αυτό το άγιο Όν, όταν η ψυχή σας βασανίζεται με τη συνείδηση της ενοχής ότι κάποτε καταχραστήκατε τους νόμους Του;
- 4 Ιδού, σας λέω ότι θα ήσασταν πιο ελεεινοί να κατοικήτε με έναν άγιο και δίκαιο Θεό, υπό τη συνείδηση της ρυπαρότητάς σας εμπρός Του, από ό,τι θα ήσασταν να κατοικούσατε με τις καταραμένες ψυχές στην κόλαση.
- 5 Γιατί ιδού, όταν προσαχθείτε να δείτε τη γύμνια σας εμπρός στον Θεό, και επίσης τη δόξα του Θεού, και την αγιότητα του Ιησού Χριστού, θα ανάψει επάνω σας μια φλόγα άσβεστης φωτιάς.
- 6 Αχ τότε, εσείς άπιστοι, στραφείτε προς τον Κύριο. Φωνάξτε σθεναρά προς τον Πατέρα στο όνομα του Ιησού, ώστε ίσως βρεθείτε ακηλίδωτοι, αγνοί, όμορφοι και λευκοί, έχοντας καθαριστεί με το αίμα του Αμνού, κατά τη μεγάλη και τελευταία ημέρα.
- 7 Και πάλι μιλώ προς εσάς που αρνείστε τις αποκαλύψεις του Θεού και λέτε ότι έχουν καταργηθεί, ότι δεν υπάρχουν αποκαλύψεις, ούτε προφητείες, ούτε χαρίσματα, ούτε ιάσεις ούτε ομιλίες με γλώσσες, ούτε ερμηνείες γλωσσών.
- 8 Ιδού, σας λέω, εκείνος που τα αρνείται αυτά δεν γνωρίζει το Ευαγγέλιο του Χριστού. Μάλιστα, δεν έχει διαβάσει τις γραφές. Αν έχει, δεν τις καταλαβαίνει.
- 9 Διότι δεν διαβάζουμε ότι ο Θεός είναι ο ίδιος χθες, σήμερα και για πάντα, και δεν υπάρχει σε Αυτόν καμία αλλοίωση ούτε σκιά αλλαγής;

Mormon 9

And now, I speak also concerning those who do not believe in Christ.

Behold, will ye believe in the day of your visitation—behold, when the Lord shall come, yea, even that great day when the earth shall be rolled together as a scroll, and the elements shall melt with fervent heat, yea, in that great day when ye shall be brought to stand before the Lamb of God—then will ye say that there is no God?

Then will ye longer deny the Christ, or can ye behold the Lamb of God? Do ye suppose that ye shall dwell with him under a consciousness of your guilt? Do ye suppose that ye could be happy to dwell with that holy Being, when your souls are racked with a consciousness of guilt that ye have ever abused his laws?

Behold, I say unto you that ye would be more miserable to dwell with a holy and just God, under a consciousness of your filthiness before him, than ye would to dwell with the damned souls in hell.

For behold, when ye shall be brought to see your nakedness before God, and also the glory of God, and the holiness of Jesus Christ, it will kindle a flame of unquenchable fire upon you.

O then ye unbelieving, turn ye unto the Lord; cry mightily unto the Father in the name of Jesus, that perhaps ye may be found spotless, pure, fair, and white, having been cleansed by the blood of the Lamb, at that great and last day.

And again I speak unto you who deny the revelations of God, and say that they are done away, that there are no revelations, nor prophecies, nor gifts, nor healing, nor speaking with tongues, and the interpretation of tongues;

Behold I say unto you, he that denieth these things knoweth not the gospel of Christ; yea, he has not read the scriptures; if so, he does not understand them.

For do we not read that God is the same yesterday, today, and forever, and in him there is no variableness neither shadow of changing?

- 10 Και τώρα, αν έχετε φαντασθεί μέσα σας έναν θεό που μεταβάλλεται, και στον οποίο υπάρχει σκιά αλλαγής, τότε έχετε φαντασθεί μέσα σας έναν θεό που δεν είναι Θεός θαυμάτων.
- 11 Όμως ιδού, θα σας δείξω έναν Θεό θαυμάτων, δηλαδή τον Θεό του Αβραάμ, και τον Θεό του Ισαάκ, και τον Θεό του Ιακώβ. Και είναι ο ίδιος Θεός που δημιούργησε τους ουρανούς και τη γη, και τα πάντα που βρίσκονται σε αυτά.
- 12 Ιδού, δημιούργησε τον Αδάμ, και από τον Αδάμ προήλθε η πτώση του ανθρώπου. Και εξαιτίας της πτώσης του ανθρώπου ήλθε ο Ιησούς Χριστός, δηλαδή ο Πατέρας και ο Υιός. Και λόγω του Ιησού Χριστού ήλθε η λύτρωση του ανθρώπου.
- 13 Και λόγω της λύτρωσης του ανθρώπου, η οποία προήλθε από τον Ιησού Χριστό, επαναφέρονται στην παρουσία του Κυρίου. Μάλιστα, αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίον όλοι οι άνθρωποι λυτρώνονται, επειδή ο θάνατος του Χριστού πραγματοποιεί την ανάσταση, η οποία πραγματοποιεί τη λύτρωση από τον ατελείωτο ύπνο, από τον οποίο ύπνο όλοι οι άνθρωποι θα ξυπνήσουν με τη δύναμη του Θεού όταν θα ηχήσει η σάλπιγγα. Και θα βγουν έξω, τόσο οι μικροί όσο και οι μεγάλοι, και θα σταθούν όλοι εμπρός στο βήμα Του, όντας λυτρωμένοι και λυμένοι από αυτά τα αιώνια δεσμά του θανάτου, ο οποίος θάνατος είναι υλικός θάνατος.
- 14 Και τότε έρχεται επάνω τους η κρίση του Αγίου του Ισραήλ. Και τότε έρχεται ο καιρός όπου αυτός που είναι βρομερός θα είναι ακόμη βρομερός, και εκείνος που είναι δίκαιος θα είναι ακόμη δίκαιος, και εκείνος που είναι ευτυχής θα είναι ακόμη ευτυχής, και εκείνος που είναι δυστυχής θα είναι ακόμη δυστυχής.
- 15 Και τώρα, αχ, όλοι εσείς που έχετε φαντασθεί μέσα σας έναν θεό που δεν μπορεί να κάνει θαύματα, θα σας ρωτούσα, έχουν όλα αυτά περάσει, για τα οποία έχω μιλήσει; Έχει έλθει ήδη το τέλος; Ιδού, σας λέω, Όχι. Και ο Θεός δεν έχει πάψει να είναι Θεός θαυμάτων.
- 16 Ιδού, δεν είναι θαυμαστά στα μάτια μας αυτά που ο Θεός έχει κάνει; Μάλιστα, και ποιος μπορεί να κατανοήσει τα θαυμαστά έργα του Θεού;

And now, if ye have imagined up unto yourselves a god who doth vary, and in whom there is shadow of changing, then have ye imagined up unto yourselves a god who is not a God of miracles.

But behold, I will show unto you a God of miracles, even the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob; and it is that same God who created the heavens and the earth, and all things that in them are.

Behold, he created Adam, and by Adam came the fall of man. And because of the fall of man came Jesus Christ, even the Father and the Son; and because of Jesus Christ came the redemption of man.

And because of the redemption of man, which came by Jesus Christ, they are brought back into the presence of the Lord; yea, this is wherein all men are redeemed, because the death of Christ bringeth to pass the resurrection, which bringeth to pass a redemption from an endless sleep, from which sleep all men shall be awakened by the power of God when the trump shall sound; and they shall come forth, both small and great, and all shall stand before his bar, being redeemed and loosed from this eternal band of death, which death is a temporal death.

And then cometh the judgment of the Holy One upon them; and then cometh the time that he that is filthy shall be filthy still; and he that is righteous shall be righteous still; he that is happy shall be happy still; and he that is unhappy shall be unhappy still.

And now, O all ye that have imagined up unto yourselves a god who can do no miracles, I would ask of you, have all these things passed, of which I have spoken? Has the end come yet? Behold I say unto you, Nay; and God has not ceased to be a God of miracles.

Behold, are not the things that God hath wrought marvelous in our eyes? Yea, and who can comprehend the marvelous works of God?

17 Ποιος θα πει ότι δεν ήταν θαύμα το ότι με τον λόγο Του έγιναν ο ουρανός και η γη, και με τη δύναμη του λόγου Του δημιουργήθηκε ο άνθρωπος από το χώμα της γης, και με τη δύναμη του λόγου Του έγιναν θαύματα;

18 Και ποιος θα πει ότι ο Ιησούς Χριστός δεν έκανε πολλά μεγάλα θαύματα; Επίσης πολλά μεγάλα θαύματα έγιναν από το χέρι των αποστόλων.

19 Και αν γίνονταν θαύματα τότε, γιατί έχει πάψει ο Θεός να είναι Θεός θαυμάτων, κι όμως να είναι αμετάβλητο Ον; Και ιδού, σας λέω, δεν μεταβάλλεται. Αν ήταν έτσι, θα έπαυε να είναι Θεός. Και δεν παύει να είναι Θεός, και είναι Θεός θαυμάτων.

20 Και ο λόγος που παύει να κάνει θαύματα ανάμεσα στα τέκνα των ανθρώπων είναι επειδή φθίνουν από απιστία, και αναχωρούν από τον σωστό δρόμο, και δεν γνωρίζουν τον Θεό στον οποίο πρέπει να βασίζονται.

21 Ιδού, σας λέω ότι όποιος πιστεύει στον Χριστό, χωρίς να αμφιβάλλει για τίποτα, οτιδήποτε ζητήσει από τον Πατέρα στο όνομα του Χριστού θα του δοθεί. Και αυτή η υπόσχεση είναι προς όλους, ακόμη μέχρι τα πέρατα της γης.

22 Γιατί ιδού, έτσι είπε ο Ιησούς Χριστός, ο Υιός του Θεού, προς τους μαθητές Του που θα παρέμεναν, μάλιστα, και επίσης σε όλους τους μαθητές Του, ενώ το πλήθος άκουγε: Πηγαίνετε σε όλον τον κόσμο, και κηρύξτε το Ευαγγέλιο σε κάθε πλάσμα.

23 Και εκείνος που πιστεύει και βαπτισθεί θα σωθεί, αλλά εκείνος που δεν πιστεύει θα είναι καταραμένος.

24 Και αυτά τα σημεία θα ακολουθούν εκείνους που πιστεύουν – στο όνομά μου θα εκβάλλουν δαιμόνια, θα μιλούν καινούργιες γλώσσες, θα πιάνουν φίδια, και αν πιουν κάτι θανατηφόρο, δεν θα τους βλάψει. Θα θέτουν τα χέρια στους αρρώστους και θα αναρρώνουν.

25 Και όποιος πιστεύει στο όνομά μου, χωρίς να αμφιβάλλει για τίποτα, σε αυτόν θα επικυρώσω όλα μου τα λόγια, ακόμη και μέχρι τα πέρατα της γης.

Who shall say that it was not a miracle that by his word the heaven and the earth should be; and by the power of his word man was created of the dust of the earth; and by the power of his word have miracles been wrought?

And who shall say that Jesus Christ did not do many mighty miracles? And there were many mighty miracles wrought by the hands of the apostles.

And if there were miracles wrought then, why has God ceased to be a God of miracles and yet be an unchangeable Being? And behold, I say unto you he changeth not; if so he would cease to be God; and he ceaseth not to be God, and is a God of miracles.

And the reason why he ceaseth to do miracles among the children of men is because that they dwindle in unbelief, and depart from the right way, and know not the God in whom they should trust.

Behold, I say unto you that whoso believeth in Christ, doubting nothing, whatsoever he shall ask the Father in the name of Christ it shall be granted him; and this promise is unto all, even unto the ends of the earth.

For behold, thus said Jesus Christ, the Son of God, unto his disciples who should tarry, yea, and also to all his disciples, in the hearing of the multitude: Go ye into all the world, and preach the gospel to every creature;

And he that believeth and is baptized shall be saved, but he that believeth not shall be damned;

And these signs shall follow them that believe—in my name shall they cast out devils; they shall speak with new tongues; they shall take up serpents; and if they drink any deadly thing it shall not hurt them; they shall lay hands on the sick and they shall recover;

And whosoever shall believe in my name, doubting nothing, unto him will I confirm all my words, even unto the ends of the earth.

- 26 Και τώρα, ιδού, ποιος μπορεί να σταθεί ενάντια στα έργα του Κυρίου; Ποιος μπορεί να αρνηθεί τα λόγια Του; Ποιος θα ξεσηκωθεί ενάντια στην πανίσχυρη δύναμη του Κυρίου; Ποιος θα περιφρονήσει τα έργα του Κυρίου; Ποιος θα περιφρονήσει τα τέκνα του Χριστού; Προσέξτε, όλοι εσείς που είστε κατάφρονες των έργων του Κυρίου, γιατί θα απορήσετε και θα αφανιστείτε.
- 27 Τότε λοιπόν μην περιφρονείτε, και μην απορείτε, αλλά εισακούστε τα λόγια του Κυρίου, και ζητήστε από τον Πατέρα στο όνομα του Ιησού για οτιδήποτε βρεθείτε σε ανάγκη. Μην αμφιβάλλετε, αλλά να πιστεύετε, και αρχίστε όπως τον παλιό καιρό, και ελάτε προς τον Κύριο με όλη σας την καρδιά, και να εργάζεστε για τη σωτηρία σας με φόβο και τρόμο εμπρός Του.
- 28 Να είστε συνετοί κατά τις ημέρες της δοκιμασίας σας. Απεκδυθείτε από κάθε ακαθαρσία. Μη ζητάτε για να το δαπανήσετε στους πόθους σας, αλλά να ζητάτε με ακλόνητη σταθερότητα να μην υποχωρήσετε σε κανέναν πειρασμό, αλλά να υπηρετείτε τον αληθινό και ζώντα Θεό.
- 29 Φροντίστε να μη βαπτισθείτε ανάξια. Φροντίστε να μην παίρνετε τη μετάληψη του Χριστού ανάξια, αλλά φροντίστε να κάνετε τα πάντα με αξιοσύνη, και κάνετε το στο όνομα του Ιησού Χριστού, του Υιού του ζώντος Θεού. Και αν το κάνετε αυτό, και υπομείνετε μέχρι τέλους, με κανέναν τρόπο δεν θα εκδιωχθείτε.
- 30 Ιδού, σας μιλώ σαν να μιλούσα από τους νεκρούς, διότι ξέρω ότι θα έχετε τα λόγια μου.
- 31 Μη με καταδικάζετε για τις ατέλειές μου, ούτε τον πατέρα μου για τις δικές του ατέλειες, ούτε αυτούς που έχουν γράψει πριν από εκείνον. Όμως μάλλον να ευχαριστείτε τον Θεό που σας έχει φανερώσει τις ατέλειές μας, ώστε να μάθετε να είστε πιο σοφοί από ό,τι ήμασταν εμείς.
- 32 Και τώρα, ιδού, έχουμε γράψει αυτό το χρονικό σύμφωνα με τη γνώση μας, με τους χαρακτήρες που ονομάζονται ανάμεσά μας αναμορφωμένα Αιγυπτιακά, που μεταβιβάστηκαν σε μας και τροποποιήθηκαν από εμάς, σύμφωνα με τον τρόπο της ομιλίας μας.

And now, behold, who can stand against the works of the Lord? Who can deny his sayings? Who will rise up against the almighty power of the Lord? Who will despise the works of the Lord? Who will despise the children of Christ? Behold, all ye who are despisers of the works of the Lord, for ye shall wonder and perish.

O then despise not, and wonder not, but hearken unto the words of the Lord, and ask the Father in the name of Jesus for what things soever ye shall stand in need. Doubt not, but be believing, and begin as in times of old, and come unto the Lord with all your heart, and work out your own salvation with fear and trembling before him.

Be wise in the days of your probation; strip yourselves of all uncleanness; ask not, that ye may consume it on your lusts, but ask with a firmness unshaken, that ye will yield to no temptation, but that ye will serve the true and living God.

See that ye are not baptized unworthily; see that ye partake not of the sacrament of Christ unworthily; but see that ye do all things in worthiness, and do it in the name of Jesus Christ, the Son of the living God; and if ye do this, and endure to the end, ye will in nowise be cast out.

Behold, I speak unto you as though I spake from the dead; for I know that ye shall have my words.

Condemn me not because of mine imperfection, neither my father, because of his imperfection, neither them who have written before him; but rather give thanks unto God that he hath made manifest unto you our imperfections, that ye may learn to be more wise than we have been.

And now, behold, we have written this record according to our knowledge, in the characters which are called among us the reformed Egyptian, being handed down and altered by us, according to our manner of speech.

- 33 Και αν ήταν οι πλάκες μας αρκετά μεγάλες, θα είχαμε γράψει στα Εβραϊκά, όμως και τα Εβραϊκά έχουν τροποποιηθεί από εμάς. Και αν μπορούσαμε να είχαμε γράψει στα Εβραϊκά, ιδού, δεν θα είχατε καθόλου ατέλειες στο χρονικό μας.
- 34 Όμως ο Κύριος γνωρίζει αυτά που έχουμε γράψει, και επίσης ότι κανένας άλλος λαός δεν γνωρίζει τη γλώσσα μας. Και επειδή κανένας άλλος λαός δεν γνωρίζει τη γλώσσα μας, γι' αυτό έχει προετοιμάσει τα μέσα για την ερμηνεία τους.
- 35 Και αυτά έχουν γραφεί για να απαλλάξουμε τα ενδύματά μας από το αίμα των αδελφών μας, που έφθιναν από απιστία.
- 36 Και ιδού, αυτά που εμείς έχουμε επιθυμήσει σχετικά με τους αδελφούς μας, μάλιστα, δηλαδή την αποκατάστασή τους στη γνώση περί Χριστού, είναι σύμφωνα με τις προσευχές όλων των αγίων που έχουν κατοικήσει στη χώρα.
- 37 Και είτε ο Κύριος Ιησούς Χριστός να δώσει ώστε οι προσευχές τους να εισακουστούν σύμφωνα με την πίστη τους. Και είτε ο Θεός Πατέρας να θυμηθεί τη διαθήκη την οποία έχει συνάψει με τον οίκο του Ισραήλ. Και είτε να τους ευλογήσει για πάντα, μέσω της πίστης στο όνομα του Ιησού Χριστού. Αμήν.

And if our plates had been sufficiently large we should have written in Hebrew; but the Hebrew hath been altered by us also; and if we could have written in Hebrew, behold, ye would have had no imperfection in our record.

But the Lord knoweth the things which we have written, and also that none other people knoweth our language; and because that none other people knoweth our language, therefore he hath prepared means for the interpretation thereof.

And these things are written that we may rid our garments of the blood of our brethren, who have dwindled in unbelief.

And behold, these things which we have desired concerning our brethren, yea, even their restoration to the knowledge of Christ, are according to the prayers of all the saints who have dwelt in the land.

And may the Lord Jesus Christ grant that their prayers may be answered according to their faith; and may God the Father remember the covenant which he hath made with the house of Israel; and may he bless them forever, through faith on the name of Jesus Christ. Amen.

Το Βιβλίο του Εθέρ

Το χρονικό των Ιαρεδιτών, παρμένο από τις είκοσι τέσσερεις πλάκες που βρέθηκαν από τον λαό του Λίμχι κατά τις ημέρες του βασιλιά Μωσία.

Εθέρ Ι

- 1 Και τώρα εγώ, ο Μορόνι, προχωρώ στο να δώσω μία αφήγηση για εκείνους τους αρχαίους κατοίκους που καταστράφηκαν από το χέρι του Κυρίου επάνω στο πρόσωπο αυτής της βόρειας χώρας.
- 2 Και παίρνω την αφήγησή μου από τις είκοσι και τέσσερεις πλάκες που βρέθηκαν από τον λαό του Λίμχι, που ονομάζεται το Βιβλίο του Εθέρ.
- 3 Και καθώς υποθέτω ότι το πρώτο μέρος αυτού του χρονικού, το οποίο μιλά για τη δημιουργία του κόσμου, και επίσης για τον Αδάμ, και μία αφήγηση από εκείνον τον καιρό έως και το μέγα πύργο, και οσαδήποτε συνέβησαν στα τέκνα των ανθρώπων έως εκείνη την εποχή, το κατέχουν οι Ιουδαίοι —
- 4 Γι' αυτό, δεν γράφω γι' αυτά που συνέβησαν από τις ημέρες του Αδάμ μέχρι εκείνη την εποχή, αλλά τα κατέχουν επάνω στις πλάκες, και οποιός τις βρει, αυτός θα έχει εξουσία να πάρει την πλήρη αφήγηση.
- 5 Όμως ιδού, δεν δίνω την πλήρη αφήγηση, αλλά δίνω μέρος της αφήγησης, από τον πύργο μέχρι που καταστράφηκαν.
- 6 Και κατά τον έξηξ τρόπο τα αφηγούμαι. Αυτός που έγραψε αυτό το χρονικό ήταν ο Εθέρ, και ήταν απόγονος του Κοριάντορ.
- 7 Ο Κοριάντορ ήταν υιός του Μόρον.
- 8 Και ο Μόρον ήταν ο υιός του Εθέμ.
- 9 Και ο Εθέμ ήταν ο υιός του Αχά.
- 10 Και ο Αχά ήταν ο υιός του Σηθ.
- 11 Και ο Σηθ ήταν ο υιός του Σιβλών.
- 12 Και ο Σιβλών ήταν ο υιός του Κομ.
- 13 Και ο Κομ ήταν ο υιός του Κοριάντουμ.
- 14 Και ο Κοριάντουμ ήταν ο υιός του Αμνιγαδά.
- 15 Και ο Αμνιγαδά ήταν ο υιός του Ααρών.
- 16 Και ο Ααρών ήταν απόγονος του Χηθ, ο οποίος ήταν ο υιός του Χέαρθωμ.

The Book of Ether

The record of the Jaredites, taken from the twenty-four plates found by the people of Limhi in the days of King Mosiah.

Ether I

And now I, Moroni, proceed to give an account of those ancient inhabitants who were destroyed by the hand of the Lord upon the face of this north country.

And I take mine account from the twenty and four plates which were found by the people of Limhi, which is called the Book of Ether.

And as I suppose that the first part of this record, which speaks concerning the creation of the world, and also of Adam, and an account from that time even to the great tower, and whatsoever things transpired among the children of men until that time, is had among the Jews—

Therefore I do not write those things which transpired from the days of Adam until that time; but they are had upon the plates; and whoso findeth them, the same will have power that he may get the full account.

But behold, I give not the full account, but a part of the account I give, from the tower down until they were destroyed.

And on this wise do I give the account. He that wrote this record was Ether, and he was a descendant of Coriantor.

Coriantor was the son of Moron.

And Moron was the son of Ethem.

And Ethem was the son of Ahah.

And Ahah was the son of Seth.

And Seth was the son of Shiblon.

And Shiblon was the son of Com.

And Com was the son of Coriantum.

And Coriantum was the son of Amnigaddah.

And Amnigaddah was the son of Aaron.

And Aaron was a descendant of Heth, who was the son of Hearthom.

17 Και ο Χέαρθωμ ήταν ο υιός του Λιμπ.
18 Και ο Λιμπ ήταν ο υιός του Κις.
19 Και ο Κις ήταν ο υιός του Κορόμ.
20 Και ο Κορόμ ήταν ο υιός του Λευί.
21 Και ο Λευί ήταν ο υιός του Κιμ.
22 Και ο Κιμ ήταν ο υιός του Μοριάντον.
23 Και ο Μοριάντον ήταν απόγονος του Ριπλακίς.
24 Και ο Ριπλακίς ήταν ο υιός του Σεζ.
25 Και ο Σεζ ήταν ο υιός του Χηθ.
26 Και ο Χηθ ήταν ο υιός του Κομ.
27 Και ο Κομ ήταν ο υιός του Κοριάντουμ.
28 Και ο Κοριάντουμ ήταν ο υιός του Εμέρ.
29 Και ο Εμέρ ήταν ο υιός του Γομόρ.
30 Και ο Γομόρ ήταν ο υιός του Σουλ.
31 Και ο Σουλ ήταν ο υιός του Κιμπ.
32 Και ο Κιμπ ήταν ο υιός του Οριχά, που ήταν υιός του Ιαρέδ.

33 Ο οποίος Ιαρέδ ήλθε με τον αδελφό του και τις οικογένειές τους, με μερικούς άλλους και τις οικογένειές τους, από τον μέγα πύργο, τον καιρό που ο Κύριος σύγχυσε τη γλώσσα του λαού, και ορκίστηκε στην οργή Του να διασκορπιστούν σε όλο το πρόσωπο της γης. Και σύμφωνα με τον λόγο του Κυρίου, οι άνθρωποι διασκορπίστηκαν.

34 Και ο αδελφός του Ιαρέδ, ων μεγαλόσωμος και ισχυρός άνδρας, και άνθρωπος άκρως ευνοημένος από τον Κύριο, ο Ιαρέδ, ο αδελφός του, του είπε: Ικέτευσε τον Κύριο να μη μας συγχύσει, ώστε να μην καταλαβαίνουμε τα λόγια μας.

35 Και συνέβη ώστε ο αδελφός του Ιαρέδ ικέτευσε τον Κύριο, και ο Κύριος είχε συμπόνια για τον Ιαρέδ. Επομένως, δεν σύγχυσε τη γλώσσα του Ιαρέδ, και ο Ιαρέδ και ο αδελφός του δεν συγχύστηκαν.

36 Τότε ο Ιαρέδ είπε στον αδελφό του: Ικέτευσε πάλι τον Κύριο, και ίσως γίνει και αποστρέψει τον θυμό Του από αυτούς που είναι φίλοι μας, ώστε να μη συγχύσει τη γλώσσα τους.

37 Και συνέβη ώστε ο αδελφός του Ιαρέδ ικέτευσε τον Κύριο, και ο Κύριος είχε συμπόνια και για τους φίλους τους και τις οικογένειές τους επίσης, ώστε δεν συγχύστηκαν.

And Hearthom was the son of Lib.

And Lib was the son of Kish.

And Kish was the son of Corom.

And Corom was the son of Levi.

And Levi was the son of Kim.

And Kim was the son of Morianton.

And Morianton was a descendant of Riplakish.

And Riplakish was the son of Shez.

And Shez was the son of Heth.

And Heth was the son of Com.

And Com was the son of Coriantum.

And Coriantum was the son of Emer.

And Emer was the son of Omer.

And Omer was the son of Shule.

And Shule was the son of Kib.

And Kib was the son of Orihah, who was the son of Jared;

Which Jared came forth with his brother and their families, with some others and their families, from the great tower, at the time the Lord confounded the language of the people, and swore in his wrath that they should be scattered upon all the face of the earth; and according to the word of the Lord the people were scattered.

And the brother of Jared being a large and mighty man, and a man highly favored of the Lord, Jared, his brother, said unto him: Cry unto the Lord, that he will not confound us that we may not understand our words.

And it came to pass that the brother of Jared did cry unto the Lord, and the Lord had compassion upon Jared; therefore he did not confound the language of Jared; and Jared and his brother were not confounded.

Then Jared said unto his brother: Cry again unto the Lord, and it may be that he will turn away his anger from them who are our friends, that he confound not their language.

And it came to pass that the brother of Jared did cry unto the Lord, and the Lord had compassion upon their friends and their families also, that they were not confounded.

38 Και συνέβη ώστε ο Ιαρέδ μίλησε πάλι στον αδελφό του, λέγοντας: Πήγαινε και ρώτησε τον Κύριο αν θα μας βγάλει έξω από τη χώρα, και αν μας βγάλει έξω από τη χώρα, ικέτευσέ Τον προς τα πού να πάμε. Και ποιος ξέρει αν δεν μας φέρει ο Κύριος σε μία χώρα η οποία είναι πιο εκλεκτή υπεράνω όλης της γης; Και αν γίνει έτσι, ας είμαστε πιστοί προς τον Κύριο, ώστε να τη λάβουμε για κληρονομιά μας.

39 Και συνέβη ώστε ο αδελφός του Ιαρέδ ικέτευσε τον Κύριο σύμφωνα με εκείνο που είχε ειπωθεί από το στόμα του Ιαρέδ.

40 Και συνέβη ώστε ο Κύριος άκουσε τον αδελφό τού Ιαρέδ, και είχε συμπόνια γι' αυτόν, και του είπε:

41 Πήγαινε και συγκέντρωσε τα ποίμνιά σου, και τα αρσενικά και τα θηλυκά, κάθε λογής, επίσης και από τον σπόρο της γης κάθε λογής, και τις οικογένειές σου, επίσης και τον Ιαρέδ τον αδελφό σου και την οικογένειά του, και τους φίλους σου επίσης και τις οικογένειές τους, και τους φίλους του Ιαρέδ και τις οικογένειές τους.

42 Και αφού το κάνεις αυτό, θα πας επικεφαλής τους κάτω μέσα στην πεδιάδα η οποία βρίσκεται προς τα βόρεια. Και εκεί θα σε συναντήσω, και θα πάω εμπρός σου στη χώρα η οποία είναι εκλεκτή υπεράνω όλων των χωρών της γης.

43 Και εκεί θα σε ευλογήσω εσένα και τους απογόνους σου και θα προετοιμάσω για εμένα από τους απογόνους σου, και από τους απογόνους του αδελφού σου και εκείνων που θα πάνε μαζί σου, ένα μέγα έθνος. Και δεν θα υπάρχει κανένα μεγαλύτερο από το έθνος που θα προετοιμάσω για μένα από τους απογόνους σου, επάνω σε όλο το πρόσωπο της γης. Και έτσι θα κάνω σε σένα επειδή τόσο πολύ καιρό με ικετεύετε.

And it came to pass that Jared spake again unto his brother, saying: Go and inquire of the Lord whether he will drive us out of the land, and if he will drive us out of the land, cry unto him whither we shall go. And who knoweth but the Lord will carry us forth into a land which is choice above all the earth? And if it so be, let us be faithful unto the Lord, that we may receive it for our inheritance.

And it came to pass that the brother of Jared did cry unto the Lord according to that which had been spoken by the mouth of Jared.

And it came to pass that the Lord did hear the brother of Jared, and had compassion upon him, and said unto him:

Go to and gather together thy flocks, both male and female, of every kind; and also of the seed of the earth of every kind; and thy families; and also Jared thy brother and his family; and also thy friends and their families, and the friends of Jared and their families.

And when thou hast done this thou shalt go at the head of them down into the valley which is northward. And there will I meet thee, and I will go before thee into a land which is choice above all the lands of the earth.

And there will I bless thee and thy seed, and raise up unto me of thy seed, and of the seed of thy brother, and they who shall go with thee, a great nation. And there shall be none greater than the nation which I will raise up unto me of thy seed, upon all the face of the earth. And thus I will do unto thee because this long time ye have cried unto me.

Εθήρ 2

- 1 Και συνέβη ώστε ο Ιαρέδ και ο αδελφός του και οι οικογένειές τους, και οι φίλοι επίσης του Ιαρέδ και του αδελφού του και οι οικογένειές τους, κατέβηκαν στην πεδιάδα η οποία βρισκόταν προς τα βόρεια (και το όνομα της πεδιάδας ήταν Νεβρώδ, που είχε πάρει το όνομα του τρανού κυνηγού) με τα ποίμνια τους τα οποία είχαν συγκεντρώσει, αρσενικά και θηλυκά, κάθε λογής.
- 2 Και έστησαν επίσης παγίδες και έπιασαν πτηνά του ουρανού, και ετοίμασαν επίσης ένα σκεύος, μέσα στο οποίο μετέφεραν μαζί τους τα ψάρια των νερών.
- 3 Και μετέφεραν μαζί τους δεζερέτ, το οποίο, μεθερμηνευόμενο, είναι μέλισσα. Και έτσι μετέφεραν μαζί τους σμήνη μελισσών, και κάθε είδος από αυτά που υπήρχαν επάνω στο πρόσωπο της χώρας, σπόρους κάθε λογής.
- 4 Και συνέβη ώστε όταν κατέβηκαν στην πεδιάδα του Νεβρώδ, ο Κύριος κατέβηκε και μίλησε με τον αδελφό του Ιαρέδ. Και βρισκόταν μέσα σε ένα σύννεφο, και ο αδελφός του Ιαρέδ δεν τον είδε.
- 5 Και συνέβη ώστε ο Κύριος τους πρόσταξε να πάνε στην έρημο, μάλιστα, μέσα σε εκείνο το σημείο όπου δεν είχε ποτέ άνθρωπος πάει. Και συνέβη ώστε ο Κύριος πήγαινε εμπρός τους, και μιλούσε μαζί τους καθώς στεκόταν μέσα σε ένα σύννεφο, και έδινε οδηγίες προς τα πού να ταξιδέψουν.
- 6 Και συνέβη ώστε αυτοί ταξίδευαν στην έρημο και ναυπηγούσαν φορτηγίδες, με τις οποίες διέσχιζαν πολλά νερά, οδηγούμενοι διαρκώς από το χέρι του Κυρίου.
- 7 Και ο Κύριος δεν άφηγε να σταματήσουν πέρα από τη θάλασσα στην έρημο, αλλά ήθελε να προχωρήσουν μέχρι τη γη της επαγγελίας, η οποία ήταν εκλεκτή υπεράνω κάθε άλλης γης, την οποία ο Κύριος ο Θεός είχε διαφυλάξει για έναν δίκαιο λαό.
- 8 Και είχε ορκιστεί στην οργή Του προς τον αδελφό του Ιαρέδ, ότι όσοι κατείχαν αυτήν τη γη της επαγγελίας, από εκείνη τη στιγμή και πέρα και αιώνια, έπρεπε να υπηρετούν Αυτόν, τον αληθινό και μόνο Θεό, ειδώλλως θα αποσαρώνονταν όταν η πληρότητα της οργής Του θα έπεφτε επάνω τους.

Ether 2

And it came to pass that Jared and his brother, and their families, and also the friends of Jared and his brother and their families, went down into the valley which was northward, (and the name of the valley was Nimrod, being called after the mighty hunter) with their flocks which they had gathered together, male and female, of every kind.

And they did also lay snares and catch fowls of the air; and they did also prepare a vessel, in which they did carry with them the fish of the waters.

And they did also carry with them deseret, which, by interpretation, is a honey bee; and thus they did carry with them swarms of bees, and all manner of that which was upon the face of the land, seeds of every kind.

And it came to pass that when they had come down into the valley of Nimrod the Lord came down and talked with the brother of Jared; and he was in a cloud, and the brother of Jared saw him not.

And it came to pass that the Lord commanded them that they should go forth into the wilderness, yea, into that quarter where there never had man been. And it came to pass that the Lord did go before them, and did talk with them as he stood in a cloud, and gave directions whither they should travel.

And it came to pass that they did travel in the wilderness, and did build barges, in which they did cross many waters, being directed continually by the hand of the Lord.

And the Lord would not suffer that they should stop beyond the sea in the wilderness, but he would that they should come forth even unto the land of promise, which was choice above all other lands, which the Lord God had preserved for a righteous people.

And he had sworn in his wrath unto the brother of Jared, that whoso should possess this land of promise, from that time henceforth and forever, should serve him, the true and only God, or they should be swept off when the fulness of his wrath should come upon them.

- 9 Και τώρα, μπορούμε να δούμε τα διατάγματα του Θεού σχετικά με αυτήν τη γη που είναι γη της επαγγελίας. Και οποιοδήποτε έθνος την κυριεύσει θα υπηρετεί τον Θεό, ειδάλλως θα αποσαρωθούν όταν η πληρότητα της οργής Του θα πέσει επάνω τους. Και η πληρότητα της οργής Του πέφτει επάνω τους, όταν ωριμάσουν σε ανομία.
- 10 Γιατί ιδού, αυτή είναι μία γη η οποία είναι εκλεκτή υπεράνω κάθε άλλης γης. Επομένως, αυτός που την κατέχει θα υπηρετεί τον Θεό, ειδάλλως θα αποσαρωθεί· διότι είναι το αιώνιο διάταγμα του Θεού. Και δεν είναι παρά μέχρι την πληρότητα της ανομίας των τέκνων της γης αυτής, που αποσαρώνονται.
- 11 Και αυτό έρχεται προς εσάς, ω εσείς Εθνικοί, για να μάθετε τα διατάγματα του Θεού – για να μετανοήσετε, και να μη συνεχίζετε μέσα στις ανομίες σας μέχρι να έλθει η πληρότητα, για να μη φέρετε την πληρότητα της οργής του Θεού επάνω σας, όπως έκαναν έως τώρα οι κάτοικοι της χώρας.
- 12 Ιδού, αυτή είναι γη εκλεκτή, και οποιοδήποτε έθνος την κατέχει θα είναι ελεύθερο από υποδούλωση, και από αιχμαλωσία, και από όλα τα άλλα έθνη υπό τους ουρανόους, αν θελήσουν μόνο να υπηρετούν τον Θεό της χώρας, ο οποίος είναι ο Ιησούς Χριστός, ο οποίος έχει φανερωθεί από αυτά που έχουμε γράψει.
- 13 Και τώρα προχωρώ με το χρονικό μου, επειδή ιδού, συνέβη ώστε ο Κύριος έφερε τον Ιαρέδ και τους αδελφούς του εμπρός, μέχρι εκείνη τη μεγάλη θάλασσα που χωρίζει τις χώρες. Και καθώς έφθασαν στη θάλασσα έστησαν τις σκηνές τους. Και ονόμασαν τον τόπο Μοριάνκουμερ. Και κατοικούσαν σε σκηνές, και κατοίκησαν σε σκηνές στην επάνω στην ακτή για διάστημα τεσσάρων χρόνων.
- 14 Και συνέβη ώστε κατά το τέλος των τεσσάρων χρόνων, ο Κύριος ήλθε πάλι στον αδελφό του Ιαρέδ, και στεκόταν μέσα σε ένα σύννεφο και του μίλησε. Και για διάστημα τριών ωρών μιλούσε ο Κύριος με τον αδελφό του Ιαρέδ, και τον επιτίμησε, επειδή δεν θυμόταν να επικαλείται τον Κύριο.

And now, we can behold the decrees of God concerning this land, that it is a land of promise; and whatsoever nation shall possess it shall serve God, or they shall be swept off when the fulness of his wrath shall come upon them. And the fulness of his wrath cometh upon them when they are ripened in iniquity.

For behold, this is a land which is choice above all other lands; wherefore he that doth possess it shall serve God or shall be swept off; for it is the everlasting decree of God. And it is not until the fulness of iniquity among the children of the land, that they are swept off.

And this cometh unto you, O ye Gentiles, that ye may know the decrees of God—that ye may repent, and not continue in your iniquities until the fulness come, that ye may not bring down the fulness of the wrath of God upon you as the inhabitants of the land have hitherto done.

Behold, this is a choice land, and whatsoever nation shall possess it shall be free from bondage, and from captivity, and from all other nations under heaven, if they will but serve the God of the land, who is Jesus Christ, who hath been manifested by the things which we have written.

And now I proceed with my record; for behold, it came to pass that the Lord did bring Jared and his brethren forth even to that great sea which divideth the lands. And as they came to the sea they pitched their tents; and they called the name of the place Moriancumer; and they dwelt in tents, and dwelt in tents upon the seashore for the space of four years.

And it came to pass at the end of four years that the Lord came again unto the brother of Jared, and stood in a cloud and talked with him. And for the space of three hours did the Lord talk with the brother of Jared, and chastened him because he remembered not to call upon the name of the Lord.

15 Και ο αδελφός του Ιαρέδ μετανόησε για το κακό που είχε κάνει, και επικαλέσθηκε τον Κύριο για τους αδελφούς του που ήταν μαζί του. Και ο Κύριος του είπε: Θα συγχωρήσω εσένα και τους αδελφούς σου για τις αμαρτίες τους, αλλά να μην αμαρτάνεις πια, επειδή να θυμάσαι ότι το Πνεύμα μου δεν θα αγωνίζεται πάντα μαζί με τον άνθρωπο. Επομένως, αν αμαρτάνετε μέχρι που να είστε πλήρως ώριμοι, θα αποκοπείτε από την παρουσία του Κυρίου. Και αυτές είναι οι σκέψεις μου για τη γη που θα σας δώσω για κληρονομιά σας, διότι θα είναι γη εκλεκτή υπεράνω κάθε άλλης γης.

16 Και ο Κύριος είπε: Πηγαίνετε να εργασθείτε και να ναυπηγήσετε, κατά το είδος των φορτηγίδων που μέχρι τώρα έχετε ναυπηγήσει. Και συνέβη ώστε ο αδελφός του Ιαρέδ πήγε και εργάσθηκε, και επίσης οι αδελφοί του, και ναυπήγησαν φορτηγίδες κατά το είδος που είχαν ναυπηγήσει, σύμφωνα με τις οδηγίες του Κυρίου. Και ήταν μικρές, και ήταν ελαφριές επάνω στο νερό, σαν την ελαφρότητα ενός πτηνού επάνω στο νερό.

17 Και ναυπηγήθηκαν κατά τρόπο ώστε ήταν υπερβολικά υδατοστεγείς, τόσο ώστε μπορούσαν να κρατήσουν νερό σαν πιάτο. Και το κάτω μέρος τους ήταν υδατοστεγές σαν πιάτο, και τα πλαγιά τους ήταν υδατοστεγής σαν πιάτο. Και οι άκρες τους υψώνονταν, και το επάνω μέρος τους ήταν υδατοστεγές σαν πιάτο. Και το μήκος τους ήταν το μήκος ενός δένδρου, και η πόρτα τους, όταν ήταν κλειστή, ήταν υδατοστεγής σαν πιάτο.

18 Και συνέβη ώστε ο αδελφός του Ιαρέδ παρακάλεσε τον Κύριο, λέγοντας: Ω Κύριε, έχω τελέσει το έργο που με έχει προστάξει, και έχω κατασκευάσει τις φορτηγίδες σύμφωνα με το πώς με έχεις κατευθύνει.

19 Και ιδού, ω Κύριε, μέσα σε αυτές δεν υπάρχει φως. Προς τα πού θα πηδαλιαχίσουμε; Και επίσης θα αφανιστούμε, επειδή μέσα σε αυτές δεν μπορούμε να αναπνέουμε, εκτός από τον αέρα που είναι μέσα τους. Επομένως θα αφανιστούμε.

20 Και είπε ο Κύριος στον αδελφό του Ιαρέδ: Ιδού, να φτιάξεις μια τρύπα στο επάνω μέρος και επίσης στο κάτω μέρος· και όταν θα χρειάζεσαι αέρα θα ξεβουλώνεις την τρύπα και θα λαμβάνεις αέρα. Και αν είναι και έλθει κατεπάνω σου το νερό, ιδού, να βουλώνεις την τρύπα, για να μην αφανιστείτε από πλημμύρα.

21 Και συνέβη ώστε ο αδελφός του Ιαρέδ έκανε έτσι, σύμφωνα με το πως είχε προστάξει ο Κύριος.

And the brother of Jared repented of the evil which he had done, and did call upon the name of the Lord for his brethren who were with him. And the Lord said unto him: I will forgive thee and thy brethren of their sins; but thou shalt not sin any more, for ye shall remember that my Spirit will not always strive with man; wherefore, if ye will sin until ye are fully ripe ye shall be cut off from the presence of the Lord. And these are my thoughts upon the land which I shall give you for your inheritance; for it shall be a land choice above all other lands.

And the Lord said: Go to work and build, after the manner of barges which ye have hitherto built. And it came to pass that the brother of Jared did go to work, and also his brethren, and built barges after the manner which they had built, according to the instructions of the Lord. And they were small, and they were light upon the water, even like unto the lightness of a fowl upon the water.

And they were built after a manner that they were exceedingly tight, even that they would hold water like unto a dish; and the bottom thereof was tight like unto a dish; and the sides thereof were tight like unto a dish; and the ends thereof were peaked; and the top thereof was tight like unto a dish; and the length thereof was the length of a tree; and the door thereof, when it was shut, was tight like unto a dish.

And it came to pass that the brother of Jared cried unto the Lord, saying: O Lord, I have performed the work which thou hast commanded me, and I have made the barges according as thou hast directed me.

And behold, O Lord, in them there is no light; whither shall we steer? And also we shall perish, for in them we cannot breathe, save it is the air which is in them; therefore we shall perish.

And the Lord said unto the brother of Jared: Behold, thou shalt make a hole in the top, and also in the bottom; and when thou shalt suffer for air thou shalt unstop the hole and receive air. And if it be so that the water come in upon thee, behold, ye shall stop the hole, that ye may not perish in the flood.

And it came to pass that the brother of Jared did so, according as the Lord had commanded.

- 22 Και παρακάλεσε πάλι τον Κύριο, λέγοντας: Ω Κύριε, ιδού, έχω κάνει ακριβώς όπως με έχεις προστάξει, και έχω προετοιμάσει τα σκάφη για τον λαό μου, και ιδού, δεν υπάρχει φως μέσα σε αυτά. Ιδού, ω Κύριε, θα μας αφήσεις να διασχίσουμε τον ωκεανό στο σκοτάδι;
- 23 Και είπε ο Κύριος στον αδελφό του Ιαρέδ: Τι θέλετε να σας κάνω για να έχετε φως στα σκάφη σας; Γιατί ιδού, δεν μπορείτε να έχετε παράθυρα, επειδή θα γίνουν κομμάτια, ούτε πρέπει να πάρετε φωτιά μαζί σας, επειδή δεν πρέπει να πάτε με το φως της φωτιάς.
- 24 Γιατί ιδού, θα είστε σαν κήτος στο μέσον της θάλασσας, διότι τα κύματα σαν βουνά θα σκάνε επάνω σας. Παρά ταύτα, εγώ θα σας βγάλω πάλι έξω από τα βάθη της θάλασσας, επειδή οι άνεμοι έχουν βγει από το στόμα μου, και επίσης τις βροχές και τις πλημμύρες εγώ τις έχω στείλει.
- 25 Και ιδού, σας προετοιμάζω ενώπιον όλων αυτών, επειδή δεν μπορείτε να διασχίσετε αυτό το μέγα βάθος παρά μόνον αν σας προετοιμάσω για τα κύματα της θάλασσας, και τους ανέμους που βγήκαν, και τις πλημμύρες που θα έλθουν. Επομένως, τι θέλετε να σας προετοιμάσω, ώστε να έχετε φως όταν θα σας έχουν καταπιεί τα βάθη της θάλασσας;

And he cried again unto the Lord saying: O Lord, behold I have done even as thou hast commanded me; and I have prepared the vessels for my people, and behold there is no light in them. Behold, O Lord, wilt thou suffer that we shall cross this great water in darkness?

And the Lord said unto the brother of Jared: What will ye that I should do that ye may have light in your vessels? For behold, ye cannot have windows, for they will be dashed in pieces; neither shall ye take fire with you, for ye shall not go by the light of fire.

For behold, ye shall be as a whale in the midst of the sea; for the mountain waves shall dash upon you. Nevertheless, I will bring you up again out of the depths of the sea; for the winds have gone forth out of my mouth, and also the rains and the floods have I sent forth.

And behold, I prepare you against these things; for ye cannot cross this great deep save I prepare you against the waves of the sea, and the winds which have gone forth, and the floods which shall come. Therefore what will ye that I should prepare for you that ye may have light when ye are swallowed up in the depths of the sea?

Εθήρ 3

- 1 Και συνέβη ώστε ο αδελφός του Ιαρέδ (τώρα ο αριθμός των σκαφών που είχαν προετοιμασθεί ήταν οκτώ) πήγε στο βουνό, το οποίο ονόμαζαν ορός Σελήμ, λόγω του μεγάλου του ύψους, και έτηξε από ένα βράχο δεκαέξι μικρές πέτρες. Και ήταν λευκές και διαυγείς σαν διαφανές γυαλί, και τις μετέφερε στα χέρια του επάνω στην κορυφή του βουνού, και παρακάλεσε πάλι τον Κύριο, λέγοντας:
- 2 Ω Κύριε, έχεις πει ότι πρέπει να περιστοιχισθούμε από τις πλημμύρες. Τώρα ιδού, ω Κύριε, και μη θυμώσεις με τον δούλο Σου εξαιτίας της αδυναμίας του ενώπιόν Σου, διότι ξέρουμε ότι Εσύ είσαι άγιος και κατοικείς στους ουρανούς, και ότι εμείς είμαστε ανάξιοι ενώπιόν Σου. Εξαιτίας της πτώσης οι φύσεις μας έγιναν κακές διαρκώς. Παρ' όλα αυτά, ω Κύριε, μας έχεις δώσει μία εντολή ότι πρέπει να Σε επικαλούμαστε, ώστε από Εσένα να λαμβάνουμε σύμφωνα με τις επιθυμίες μας.
- 3 Ιδού, ω Κύριε, μας έχεις πατάξει εξαιτίας της ανομίας μας, και μας έχεις εκδιώξει, και για πολλά χρόνια βρισκόμαστε στην έρημο. Παρά ταύτα, υπήρξε ελεήμων προς εμάς. Ω Κύριε, κοίταξε με με λύπηση, και απόστρεψε τον θυμό Σου από αυτόν τον λαό Σου, και μην αφήσεις να διασχίσουν αυτό το μανιασμένο βάθος στο σκότος, αλλά δεσ αυτά τα πράγματα που έτηξα από τον βράχο.
- 4 Και ξέρω, ω Κύριε, ότι Εσύ έχεις πάσα δύναμη, και μπορείς να κάνεις οτιδήποτε θελήσεις προς όφελος του ανθρώπου. Επομένως, άγγιξε αυτές τις πέτρες, ω Κύριε, με το δάκτυλό Σου, και ετοίμασε τις ώστε να λάμπουν στο σκότος, και αυτές θα λάμπουν σε εμάς μέσα στα σκάφη τα οποία έχουμε προετοιμάσει, ώστε να έχουμε φως ενώ θα διασχίζουμε τη θάλασσα.
- 5 Ιδού, ω Κύριε, Εσύ μπορείς να το κάνεις αυτό. Ξέρουμε ότι είσαι σε θέση να δείξεις μεγάλη δύναμη, η οποία φαίνεται μικρή στη διανόηση των ανθρώπων.

Ether 3

And it came to pass that the brother of Jared, (now the number of the vessels which had been prepared was eight) went forth unto the mount, which they called the mount Shelem, because of its exceeding height, and did molten out of a rock sixteen small stones; and they were white and clear, even as transparent glass; and he did carry them in his hands upon the top of the mount, and cried again unto the Lord, saying:

O Lord, thou hast said that we must be encompassed about by the floods. Now behold, O Lord, and do not be angry with thy servant because of his weakness before thee; for we know that thou art holy and dwellest in the heavens, and that we are unworthy before thee; because of the fall our natures have become evil continually; nevertheless, O Lord, thou hast given us a commandment that we must call upon thee, that from thee we may receive according to our desires.

Behold, O Lord, thou hast smitten us because of our iniquity, and hast driven us forth, and for these many years we have been in the wilderness; nevertheless, thou hast been merciful unto us. O Lord, look upon me in pity, and turn away thine anger from this thy people, and suffer not that they shall go forth across this raging deep in darkness; but behold these things which I have molten out of the rock.

And I know, O Lord, that thou hast all power, and can do whatsoever thou wilt for the benefit of man; therefore touch these stones, O Lord, with thy finger, and prepare them that they may shine forth in darkness; and they shall shine forth unto us in the vessels which we have prepared, that we may have light while we shall cross the sea.

Behold, O Lord, thou canst do this. We know that thou art able to show forth great power, which looks small unto the understanding of men.

- 6 Και συνέβη ώστε όταν ο αδελφός του Ιαρέδ είπε αυτά τα λόγια, ιδού, ο Κύριος άπλωσε εμπρός το χέρι Του και άγγιξε τις πέτρες μία προς μία με το δάκτυλό Του. Και αφαιρέθηκε ο πέπλος από τα μάτια του αδελφού του Ιαρέδ, και είδε το δάκτυλο του Κυρίου. Και ήταν σαν δάκτυλο ανθρώπου, σαν με σάρκα και αίμα. Και ο αδελφός του Ιαρέδ έπεσε κάτω εμπρός στον Κύριο, διότι κυριεύτηκε από φόβο.
- 7 Και είδε ο Κύριος ότι ο αδελφός του Ιαρέδ είχε πέσει στη γη, και ο Κύριος του είπε: Σήκω, γιατί έπεσες;
- 8 Και εκείνος είπε στον Κύριο: Είδα το δάκτυλο του Κυρίου, και φοβήθηκα μήπως και με πατάξει, διότι δεν ήξερα ότι ο Κύριος είχε σάρκα και αίμα.
- 9 Και ο Κύριος του είπε: Χάρη στην πίστη σου είδες ότι θα πάρω επάνω μου σάρκα και αίμα. Και ποτέ άνθρωπος δεν ήλθε εμπρός μου με τόσο εξαιρετική πίστη όπως εσύ, διότι αν δεν ήταν έτσι δεν θα μπορούσες να έχεις δει το δάκτυλό μου. Είδες περισσότερα από αυτό;
- 10 Και εκείνος απάντησε: Όχι, Κύριε, φανερώσου μου.
- 11 Και ο Κύριος του είπε: Πιστεύεις τα λόγια που θα πω;
- 12 Και εκείνος απάντησε: Μάλιστα, Κύριε, ξέρω ότι λες την αλήθεια, επειδή είσαι Θεός αλήθειας, και δεν μπορείς να ψεύδεσαι.
- 13 Και όταν είπε αυτά τα λόγια, ιδού, ο Κύριος του φανερώθηκε, και είπε: Επειδή τα γνωρίζεις αυτά, λυτρώθηκες από την πτώση. Επομένως, άγεσαι πίσω στην παρουσία μου. Γι' αυτό σου φανερώνομαι.
- 14 Ιδού, εγώ είμαι εκείνος που ετοιμάσθηκε από καταβολής κόσμου για να λυτρώσω τον λαό μου. Ιδού, εγώ είμαι ο Ιησούς Χριστός. Εγώ είμαι ο Πατέρας και ο Υιός. Σε μένα όλη η ανθρωπότητα θα έχει ζωή, και αυτήν αιώνια, ακόμη και εκείνοι που θα πιστεύουν στο όνομά μου, και θα γίνουν υιοί μου και θυγατέρες μου.
- 15 Και ποτέ δεν φανερώθηκα στον άνθρωπο τον οποίο εγώ έχω δημιουργήσει, επειδή ποτέ άνθρωπος δεν πίστεψε σε μένα όπως πίστεψες εσύ. Βλέπεις ότι έχεις δημιουργηθεί κατά τη δική μου εικόνα; Μάλιστα, όλοι οι άνθρωποι δημιουργήθηκαν στην αρχή κατά τη δική μου εικόνα.

And it came to pass that when the brother of Jared had said these words, behold, the Lord stretched forth his hand and touched the stones one by one with his finger. And the veil was taken from off the eyes of the brother of Jared, and he saw the finger of the Lord; and it was as the finger of a man, like unto flesh and blood; and the brother of Jared fell down before the Lord, for he was struck with fear.

And the Lord saw that the brother of Jared had fallen to the earth; and the Lord said unto him: Arise, why hast thou fallen?

And he saith unto the Lord: I saw the finger of the Lord, and I feared lest he should smite me; for I knew not that the Lord had flesh and blood.

And the Lord said unto him: Because of thy faith thou hast seen that I shall take upon me flesh and blood; and never has man come before me with such exceeding faith as thou hast; for were it not so ye could not have seen my finger. Sawest thou more than this?

And he answered: Nay; Lord, show thyself unto me.

And the Lord said unto him: Believest thou the words which I shall speak?

And he answered: Yea, Lord, I know that thou speakest the truth, for thou art a God of truth, and canst not lie.

And when he had said these words, behold, the Lord showed himself unto him, and said: Because thou knowest these things ye are redeemed from the fall; therefore ye are brought back into my presence; therefore I show myself unto you.

Behold, I am he who was prepared from the foundation of the world to redeem my people. Behold, I am Jesus Christ. I am the Father and the Son. In me shall all mankind have life, and that eternally, even they who shall believe on my name; and they shall become my sons and my daughters.

And never have I showed myself unto man whom I have created, for never has man believed in me as thou hast. Seest thou that ye are created after mine own image? Yea, even all men were created in the beginning after mine own image.

16 Ιδού, αυτό το σώμα, το οποίο εσύ τώρα βλέπεις, είναι το σώμα του πνεύματός μου. Και έχω δημιουργήσει τον άνθρωπο κατά το σώμα του πνεύματός μου. Και ακριβώς όπως εμφανίζομαι σε σένα να είμαι κατά το πνεύμα, θα εμφανισθώ στον λαό μου κατά τη σάρκα.

17 Και τώρα, καθώς εγώ, ο Μόρονι, είπα ότι δεν μπορούσα να κάνω πλήρη αφήγηση αυτών των γεγονότων τα οποία έχουν γραφεί, γι' αυτό μου αρκεί να πω ότι ο Ιησούς φανερώθηκε σε αυτόν τον άνθρωπο κατά το πνεύμα, δηλαδή κατά το είδος και την ομοίωση του ίδιου σώματος όπως φανερώθηκε στους Νεφίτες.

18 Και τέλεσε διακονία προς αυτόν ακριβώς όπως τέλεσε διακονία προς τους Νεφίτες. Και όλα αυτά, για να μάθει αυτός ο άνθρωπος ότι Εκείνος ήταν Θεός, λόγω των πολλών μεγάλων έργων που ο Κύριος του είχε δείξει.

19 Και λόγω της γνώσης αυτού του ανθρώπου δεν μπορούσε να κρατηθεί από το να δει μέσα στον πέπλο. Και είδε το δάκτυλο του Ιησού, το οποίο, όταν το είδε, έπεσε από φόβο, διότι ήξερε ότι ήταν το δάκτυλο του Κυρίου· και δεν είχε πια πίστη, επειδή ήξερε, χωρίς να αμφιβάλλει για τίποτα.

20 Επομένως, έχοντας αυτήν την τέλεια γνώση περί του Θεού, δεν μπορούσε να κρατηθεί από μέσα από τον πέπλο. Γι' αυτό είδε τον Ιησού, και εκείνος τέλεσε διακονία προς αυτόν.

21 Και συνέβη ώστε ο Κύριος είπε στον αδελφό του Ιαρέδ: Ιδού, δεν θα αφήσεις αυτά που έχεις δει και ακούσει να φανερωθούν στον κόσμο, μέχρι να έλθει ο καιρός που θα δοξάσω το όνομά μου κατά τη σάρκα. Επομένως, να φυλάς σαν θησαυρό αυτά που έχεις δει και ακούσει, και να μην τα δείξεις σε κανέναν.

22 Και ιδού, όταν θα έλθεις σε εμένα, να τα γράψεις και να τα σφραγίσεις, ώστε κανένας να μην μπορεί να τα διερμηνεύσει, διότι θα τα γράψεις σε γλώσσα που να μην μπορούν να διαβαστούν.

23 Και ιδού, αυτές τις δύο πέτρες θα σου δώσω εγώ, και θα τις σφραγίσεις επίσης με αυτά που θα γράψεις.

Behold, this body, which ye now behold, is the body of my spirit; and man have I created after the body of my spirit; and even as I appear unto thee to be in the spirit will I appear unto my people in the flesh.

And now, as I, Moroni, said I could not make a full account of these things which are written, therefore it sufficeth me to say that Jesus showed himself unto this man in the spirit, even after the manner and in the likeness of the same body even as he showed himself unto the Nephites.

And he ministered unto him even as he ministered unto the Nephites; and all this, that this man might know that he was God, because of the many great works which the Lord had showed unto him.

And because of the knowledge of this man he could not be kept from beholding within the veil; and he saw the finger of Jesus, which, when he saw, he fell with fear; for he knew that it was the finger of the Lord; and he had faith no longer, for he knew, nothing doubting.

Wherefore, having this perfect knowledge of God, he could not be kept from within the veil; therefore he saw Jesus; and he did minister unto him.

And it came to pass that the Lord said unto the brother of Jared: Behold, thou shalt not suffer these things which ye have seen and heard to go forth unto the world, until the time cometh that I shall glorify my name in the flesh; wherefore, ye shall treasure up the things which ye have seen and heard, and show it to no man.

And behold, when ye shall come unto me, ye shall write them and shall seal them up, that no one can interpret them; for ye shall write them in a language that they cannot be read.

And behold, these two stones will I give unto thee, and ye shall seal them up also with the things which ye shall write.

- 24 Γιατί ιδού, τη γλώσσα την οποία θα γράψεις, εγώ την έχω συγχύσει. Επομένως, θα κάνω, τον καιρό που θα κρίνω εγώ κατάλληλο, ώστε αυτές οι πέτρες να μεγαθύνουν στα μάτια των ανθρώπων αυτά που θα γράψεις.
- 25 Και όταν είπε ο Κύριος αυτά τα λόγια, έδειξε στον αδελφό του Ιαρέδ όλους τους κατοίκους της γης που είχαν υπάρξει, επίσης και όλους που επρόκειτο να υπάρξουν. Και δεν τους παρακράτησε από την όψη του, μέχρι και έως τα πέρατα της γης.
- 26 Γιατί του είχε πει κατά προηγούμενους καιρούς, ότι αν πίστευε σε Αυτόν πως θα μπορούσε να του δείξει τα πάντα – αυτό έπρεπε να του φανερωθεί. Γι' αυτό ο Κύριος δεν μπορούσε να του παρακρατήσει τίποτα, επειδή αυτός ήξερε ότι ο Κύριος μπορούσε να του δείξει τα πάντα.
- 27 Και ο Κύριος του είπε: Γράψε αυτά και σφράγισέ τα. Και εγώ θα τα δείξω τον καιρό που θα κρίνω εγώ κατάλληλο προς τα τέκνα των ανθρώπων.
- 28 Και συνέβη ώστε ο Κύριος τον πρόσταξε να σφραγίσει τις δύο πέτρες που είχε λάβει, και να μην τις δείξει, μέχρι να τις δείξει ο Κύριος στα τέκνα των ανθρώπων.

For behold, the language which ye shall write I have confounded; wherefore I will cause in my own due time that these stones shall magnify to the eyes of men these things which ye shall write.

And when the Lord had said these words, he showed unto the brother of Jared all the inhabitants of the earth which had been, and also all that would be; and he withheld them not from his sight, even unto the ends of the earth.

For he had said unto him in times before, that if he would believe in him that he could show unto him all things—it should be shown unto him; therefore the Lord could not withhold anything from him, for he knew that the Lord could show him all things.

And the Lord said unto him: Write these things and seal them up; and I will show them in mine own due time unto the children of men.

And it came to pass that the Lord commanded him that he should seal up the two stones which he had received, and show them not, until the Lord should show them unto the children of men.

Εθήρ 4

- 1 Και ο Κύριος πρόσταξε τον αδελφό του Ιαρέδ να κατεβεί από το βουνό από την παρουσία του Κυρίου, και να γράψει αυτά που είχε δει. Και αυτά απαγορεύτηκαν να έλθουν προς τα τέκνα των ανθρώπων αφού υψωθεί επάνω στον σταυρό. Και γι' αυτόν τον λόγο τα φύλαξε ο βασιλιάς Μωσίας, για να μην έλθουν στον κόσμο μέχρις ότου φανερωθεί ο Χριστός στον λαό Του.
- 2 Και αφού φανερώθηκε πράγματι ο Χριστός στον λαό Του πρόσταξε να φανερωθούν αυτά.
- 3 Και τώρα, ύστερα από αυτό, όλοι έφθιναν από απιστία και δεν υπάρχει κανείς παρά μόνο οι Λαμανίτες, και αυτοί έχουν απορρίψει το Ευαγγέλιο του Χριστού. Γι' αυτό προστάχθηκα να τα κρύψω πάλι μέσα στη γη.
- 4 Ιδού, έχω γράψει επάνω σε αυτές τις πλάκες ακριβώς αυτά τα οποία είδε ο αδελφός του Ιαρέδ. Και ποτέ δεν είχαν φανερωθεί σπουδαιότερα πράγματα από εκείνα που είχαν φανερωθεί στον αδελφό του Ιαρέδ.
- 5 Επομένως ο Κύριος με έχει προστάξει να τα γράψω, και εγώ τα έχω γράψει. Και με πρόσταξε να τα σφραγίσω. Και με έχει προστάξει επίσης να σφραγίσω την ερμηνεία τους. Επομένως έχω σφραγίσει τους διερμηνείς, σύμφωνα με την εντολή του Κυρίου.
- 6 Γιατί ο Κύριος μου είπε: Δεν πρέπει να παρουσιασθούν στους Εθνικούς μέχρι την ημέρα που θα μετανοήσουν για την ανομία τους, και θα γίνουν καθαροί ενώπιον του Κυρίου.
- 7 Και κατά την ημέρα εκείνη που θα ασκήσουν πίστη σε εμένα, λέει ο Κύριος, ακριβώς όπως ο αδελφός του Ιαρέδ, ώστε να γίνουν καθαγιασμένοι σε εμένα, τότε θα τους φανερώσω αυτά που είδε ο αδελφός του Ιαρέδ, μέχρι και το ξεδίπλωμα προς αυτούς όλων των αποκαλύψεών μου, λέει ο Ιησούς Χριστός, ο Υιός του Θεού, ο Πατέρας των ουρανών και της γης, και όλων όσων υπάρχουν μέσα τους.
- 8 Και αυτός που θα μάχεται εναντίον του λόγου του Κυρίου, ας είναι καταραμένος. Και αυτός που θα αρνηθεί αυτά τα πράγματα, ας είναι καταραμένος, επειδή σε αυτούς δεν θα δείξω μεγαλύτερα πράγματα, λέει ο Ιησούς Χριστός, επειδή εγώ είμαι αυτός που μιλά.

Ether 4

And the Lord commanded the brother of Jared to go down out of the mount from the presence of the Lord, and write the things which he had seen; and they were forbidden to come unto the children of men until after that he should be lifted up upon the cross; and for this cause did king Mosiah keep them, that they should not come unto the world until after Christ should show himself unto his people.

And after Christ truly had showed himself unto his people he commanded that they should be made manifest.

And now, after that, they have all dwindled in unbelief; and there is none save it be the Lamanites, and they have rejected the gospel of Christ; therefore I am commanded that I should hide them up again in the earth.

Behold, I have written upon these plates the very things which the brother of Jared saw; and there never were greater things made manifest than those which were made manifest unto the brother of Jared.

Wherefore the Lord hath commanded me to write them; and I have written them. And he commanded me that I should seal them up; and he also hath commanded that I should seal up the interpretation thereof; wherefore I have sealed up the interpreters, according to the commandment of the Lord.

For the Lord said unto me: They shall not go forth unto the Gentiles until the day that they shall repent of their iniquity, and become clean before the Lord.

And in that day that they shall exercise faith in me, saith the Lord, even as the brother of Jared did, that they may become sanctified in me, then will I manifest unto them the things which the brother of Jared saw, even to the unfolding unto them all my revelations, saith Jesus Christ, the Son of God, the Father of the heavens and of the earth, and all things that in them are.

And he that will contend against the word of the Lord, let him be accursed; and he that shall deny these things, let him be accursed; for unto them will I show no greater things, saith Jesus Christ; for I am he who speaketh.

- 9 Και με την προσταγή μου οι ουρανοί ανοίγουν και κλείνουν, και με τον λόγο μου η γη θα σεισθεί, και με την προσταγή μου οι κάτοικοι αυτής θα παρέλθουν, και μάλιστα έτσι σαν από φωτιά.
- 10 Και αυτός που δεν πιστεύει τα λόγια μου δεν πιστεύει τους μαθητές μου. Και αν γίνει και δεν μιλώ, εσείς να κρίνετε, επειδή εσείς θα ξέρετε ότι είμαι εγώ αυτός που μιλά, κατά την τελευταία ημέρα.
- 11 Όμως αυτός που πιστεύει αυτά τα οποία έχω πει, αυτόν θα επισκεφθώ με τις φανερώσεις του Πνεύματός μου, και θα ξέρει και θα δίνει μαρτυρία. Γιατί λόγω του Πνεύματός μου θα ξέρει ότι αυτά όλα είναι αληθινά, επειδή πείθει τους ανθρώπους να κάνουν το καλό.
- 12 Και οτιδήποτε πείθει τους ανθρώπους να κάνουν καλό είναι από εμένα, επειδή το καλό δεν έρχεται από κανέναν παρά μόνον από εμένα. Εγώ είμαι αυτός που οδηγεί τους ανθρώπους σε κάθε καλό. Αυτός που δεν θα πιστέψει τα λόγια μου δεν θα πιστέψει εμένα – ότι υπάρχω. Και αυτός που δεν πιστέψει εμένα δεν θα πιστέψει τον Πατέρα ο οποίος με απέστειλε. Γιατί ιδού, εγώ είμαι ο Πατέρας, εγώ είμαι το φως, και η ζωή, και η αλήθεια του κόσμου.
- 13 Ελάτε προς εμένα, ω εσείς Εθνικοί, και εγώ θα σας δείξω τα σπουδαιότερα, τη γνώση η οποία είναι κρυμμένη εξαιτίας της απιστίας.
- 14 Ελάτε προς εμένα, ω εσείς οίκε του Ισραήλ, και θα σας φανερωθεί πόσο μεγάλα πράγματα έχει ετοιμάσει για εσάς ο Πατέρας, από καταβολής κόσμου, και αυτό δεν έχει φθάσει σε σας, εξαιτίας της απιστίας.
- 15 Ιδού, όταν θα σχίσετε αυτόν τον πέπλο της απιστίας που σας κάνει να παραμένετε στην απαίσια κατάσταση κακίας, και σκληρότητας καρδιάς, και τύφλωσης του νου, τότε τα μεγάλα και θαυμαστά πράγματα τα οποία έχουν κρυφτεί από εσάς από καταβολής κόσμου – μάλιστα, όταν θα επικαλείστε τον Πατέρα στο όνομά μου, με καρδιά συντετριμμένη και πνεύμα μεταμελημένο, τότε θα ξέρετε ότι ο Πατέρας έχει θυμηθεί τη διαθήκη την οποία συνήψε προς τους πατέρες σας, ω οίκε του Ισραήλ.

And at my command the heavens are opened and are shut; and at my word the earth shall shake; and at my command the inhabitants thereof shall pass away, even so as by fire.

And he that believeth not my words believeth not my disciples; and if it so be that I do not speak, judge ye; for ye shall know that it is I that speaketh, at the last day.

But he that believeth these things which I have spoken, him will I visit with the manifestations of my Spirit, and he shall know and bear record. For because of my Spirit he shall know that these things are true; for it persuadeth men to do good.

And whatsoever thing persuadeth men to do good is of me; for good cometh of none save it be of me. I am the same that leadeth men to all good; he that will not believe my words will not believe me—that I am; and he that will not believe me will not believe the Father who sent me. For behold, I am the Father, I am the light, and the life, and the truth of the world.

Come unto me, O ye Gentiles, and I will show unto you the greater things, the knowledge which is hid up because of unbelief.

Come unto me, O ye house of Israel, and it shall be made manifest unto you how great things the Father hath laid up for you, from the foundation of the world; and it hath not come unto you, because of unbelief.

Behold, when ye shall rend that veil of unbelief which doth cause you to remain in your awful state of wickedness, and hardness of heart, and blindness of mind, then shall the great and marvelous things which have been hid up from the foundation of the world from you—yea, when ye shall call upon the Father in my name, with a broken heart and a contrite spirit, then shall ye know that the Father hath remembered the covenant which he made unto your fathers, O house of Israel.

- 16 Και τότε οι αποκαλύψεις μου αυτές που έκανα να γραφτούν από τον δούλο μου τον Ιωάννη, θα ξεδιπλωθούν στα μάτια όλων των ανθρώπων. Να θυμάστε, όταν τα δείτε αυτά, να ξέρετε ότι ο καιρός πλησίασε που αυτά θα φανερωθούν στην πραγματικότητα.
- 17 Επομένως, όταν λάβετε αυτό το χρονικό, να ξέρετε ότι το έργο του Πατέρα έχει αρχίσει επάνω σε όλο το πρόσωπο της χώρας.
- 18 Επομένως, μετανοήστε όλα εσείς τα πέρατα της γης, και ελάτε προς εμένα, και πιστέψτε στο Ευαγγέλιό μου, και βαπτισθείτε στο όνομά, διότι όποιος πιστέψει και βαπτισθεί, θα σωθεί. Όμως όποιος δεν πιστέψει, θα καταδικαστεί. Και τα σημεία θα ακολουθούν εκείνους που πιστεύουν στο όνομά μου.
- 19 Και ευλογημένος είναι αυτός που θα βρεθεί πιστός στο όνομά μου κατά την τελευταία ημέρα, επειδή θα υψωθεί να κατοικήσει στο βασίλειο προετοιμασμένο γι' αυτόν από καταβολής κόσμου. Και ιδού, εγώ είμαι αυτός που το είπα. Αμήν.

And then shall my revelations which I have caused to be written by my servant John be unfolded in the eyes of all the people. Remember, when ye see these things, ye shall know that the time is at hand that they shall be made manifest in very deed.

Therefore, when ye shall receive this record ye may know that the work of the Father has commenced upon all the face of the land.

Therefore, repent all ye ends of the earth, and come unto me, and believe in my gospel, and be baptized in my name; for he that believeth and is baptized shall be saved; but he that believeth not shall be damned; and signs shall follow them that believe in my name.

And blessed is he that is found faithful unto my name at the last day, for he shall be lifted up to dwell in the kingdom prepared for him from the foundation of the world. And behold it is I that hath spoken it. Amen.

Εθέρ 5

- 1 Και τώρα εγώ, ο Μορόνι, έχω γράψει τα λόγια που μου προστάχθηκαν, σύμφωνα με τη μνήμη μου. Και σας έχω πει αυτά που έχω σφραγίσει. Επομένως, να μην τα αγγίξετε με σκοπό να μεταφράσετε, επειδή αυτό σας έχει απαγορευτεί, εκτός αν σιγά-σιγά το κρίνει σοφό ο Θεός.
- 2 Και ιδού, μπορεί να σας δοθεί το προνόμιο να δείξετε τις πλάκες σε εκείνους που θα βοηθήσουν να φέρουν σε φως το έργο αυτό.
- 3 Και σε τρεις θα παρουσιαστούν με τη δύναμη του Θεού. Επομένως αυτοί θα ξέρουν με βεβαιότητα ότι αυτά είναι αληθινά.
- 4 Και στο στόμα τριών μαρτύρων θα επαληθευθούν αυτά, και στη μαρτυρία τριών, και στο έργο αυτό κατά το οποίο θα φανερωθεί η δύναμη του Θεού και του λόγου του επίσης, για τα οποία ο Πατέρας και ο Υιός και το Άγιο Πνεύμα δίνουν μαρτυρία – και όλα αυτά θα σταθούν ως μαρτυρία κατά του κόσμου κατά την τελευταία ημέρα.
- 5 Και αν γίνει ώστε να μετανοήσουν και να έλθουν προς τον Πατέρα στο όνομα του Ιησού, θα γίνουν δεκτοί στο βασίλειο του Θεού.
- 6 Και τώρα, αν δεν έχω εξουσία γι' αυτά, εσείς κρίνετε· διότι θα ξέρετε ότι έχω εξουσία όταν θα με δείτε, και θα σταθούμε ενώπιον του Θεού κατά την τελευταία ημέρα. Αμήν.

Ether 5

And now I, Moroni, have written the words which were commanded me, according to my memory; and I have told you the things which I have sealed up; therefore touch them not in order that ye may translate; for that thing is forbidden you, except by and by it shall be wisdom in God.

And behold, ye may be privileged that ye may show the plates unto those who shall assist to bring forth this work;

And unto three shall they be shown by the power of God; wherefore they shall know of a surety that these things are true.

And in the mouth of three witnesses shall these things be established; and the testimony of three, and this work, in the which shall be shown forth the power of God and also his word, of which the Father, and the Son, and the Holy Ghost bear record—and all this shall stand as a testimony against the world at the last day.

And if it so be that they repent and come unto the Father in the name of Jesus, they shall be received into the kingdom of God.

And now, if I have no authority for these things, judge ye; for ye shall know that I have authority when ye shall see me, and we shall stand before God at the last day. Amen.

Εθήρ 6

- 1 Και τώρα εγώ, ο Μορόνι, προβαίνω στο να παραδώσω το χρονικό του Ιαρέδ και του αδελφού του.
- 2 Γιατί συνέβη ώστε αφού προετοίμασε ο Κύριος τις πέτρες που είχε κουβαλήσει ο αδελφός του Ιαρέδ επάνω στο βουνό, ο αδελφός του Ιαρέδ κατέβηκε από το βουνό, και έβαλε τις πέτρες μέσα στα σκάφη τα οποία είχαν προετοιμασθεί, μία σε κάθε άκρη τους. Και ιδού, αυτές έδιναν φως στα σκάφη.
- 3 Και έτσι ο Κύριος έκανε πέτρες να λάμπουν στο σκότος, για να δίνουν φως στους άνδρες, στις γυναίκες και στα παιδιά, ώστε να μη διασχίσουν τον ωκεανό στο σκότος.
- 4 Και συνέβη ώστε όταν ο Κύριος είχε προετοιμάσει κάθε είδος τροφής, για να μπορούν έτσι να συντηρηθούν με το νερό και επίσης φαγητό για τα ποιμένα και τα κοπάδια τους και οποιοδήποτε κτήνος ή ζώο ή πτηνό που θα μετέφεραν μαζί τους – και συνέβη ώστε όταν έκαναν όλα αυτά, επιβιβάστηκαν στα σκάφη ή στις φορηγίδες τους και έπλευσαν στη θάλασσα, παραδιδόμενοι στον Κύριο τον Θεό τους.
- 5 Και συνέβη ώστε ο Κύριος ο Θεός έκανε να σηκωθεί ένα σφοδρό φύσημα ανέμου επάνω στο πρόσωπο των νερών, προς τη γη της επαγγελίας. Και έτσι κλυδωνίζονταν επάνω στα κύματα της θάλασσας εμπρός στον άνεμο.
- 6 Και συνέβη ώστε πολλές φορές θάφτηκαν στα βάθη της θάλασσας, λόγω των κυμάτων σαν βουνά που έσκαγαν επάνω τους, και από τις μεγάλες και φοβερές θύελλες επίσης, που προκαλούνταν από την αγριότητα του ανέμου.
- 7 Και συνέβη ώστε όταν θάβονταν στο βάθος δεν υπήρχε νερό που να μπορούσε να τους βλάψει, αφού τα σκάφη τους ήταν υδατοστεγή σαν πιάτο, και ήταν επίσης υδατοστεγή σαν την κιβωτό του Νώε. Επομένως, όταν περιβάλλονταν από πολλά νερά, επικαλούνταν τον Κύριο, και εκείνος τους έφερνε πάλι στην κορυφή των νερών.
- 8 Και συνέβη ώστε ο άνεμος δεν έπαψε ποτέ να φυσά προς τη γη της επαγγελίας, ενώ βρίσκονταν επάνω στα νερά. Και έτσι οδηγούνταν εμπρός στον άνεμο.

Ether 6

And now I, Moroni, proceed to give the record of Jared and his brother.

For it came to pass after the Lord had prepared the stones which the brother of Jared had carried up into the mount, the brother of Jared came down out of the mount, and he did put forth the stones into the vessels which were prepared, one in each end thereof; and behold, they did give light unto the vessels.

And thus the Lord caused stones to shine in darkness, to give light unto men, women, and children, that they might not cross the great waters in darkness.

And it came to pass that when they had prepared all manner of food, that thereby they might subsist upon the water, and also food for their flocks and herds, and whatsoever beast or animal or fowl that they should carry with them—and it came to pass that when they had done all these things they got aboard of their vessels or barges, and set forth into the sea, commending themselves unto the Lord their God.

And it came to pass that the Lord God caused that there should be a furious wind blow upon the face of the waters, towards the promised land; and thus they were tossed upon the waves of the sea before the wind.

And it came to pass that they were many times buried in the depths of the sea, because of the mountain waves which broke upon them, and also the great and terrible tempests which were caused by the fierceness of the wind.

And it came to pass that when they were buried in the deep there was no water that could hurt them, their vessels being tight like unto a dish, and also they were tight like unto the ark of Noah; therefore when they were encompassed about by many waters they did cry unto the Lord, and he did bring them forth again upon the top of the waters.

And it came to pass that the wind did never cease to blow towards the promised land while they were upon the waters; and thus they were driven forth before the wind.

9 Και έψαλλαν δοξολογίες προς τον Κύριο. Μάλιστα, ο αδελφός του Ιαρέδ έψαλλε δοξολογίες προς τον Κύριο, και ευχαριστούσε και δοξολογούσε τον Κύριο όλη την ημέρα. Και όταν ερχόταν η νύχτα, δεν έπαυαν να δοξολογούν τον Κύριο.

10 Και έτσι οδηγούνταν εμπρός, και κανένα τέρας της θάλασσας δεν μπορούσε να τους συντρίψει, ούτε κήτος που να μπορούσε να τους καταστρέψει, και είχαν φως διαρκώς, είτε ήταν επάνω από το νερό είτε κάτω από το νερό.

11 Και έτσι οδηγούνταν εμπρός, τριακόσιες και σαράντα και τέσσερις ημέρες επάνω στο νερό.

12 Και άραξαν επάνω στην ακτή της γης της επαγγελίας. Και όταν πάτησαν το πόδι τους επάνω στις ακτές της γης της επαγγελίας, έσκυψαν επάνω στο πρόσωπο της γης, και ταπείνωσαν τον εαυτό τους ενώπιον του Κυρίου, και έχυσαν δάκρυα χαράς ενώπιον του Κυρίου, λόγω της πληθώρας του στοργικού ελέους Του προς αυτούς.

13 Και συνέβη ώστε προχώρησαν επάνω στο πρόσωπο της χώρας και άρχισαν να καλλιεργούν τη γη.

14 Και ο Ιαρέδ είχε τέσσερις υιούς. Και ονομάζονταν Ιακώμ, Γαλγά, Μαχά και Οριχά.

15 Και ο αδελφός του Ιαρέδ απέκτησε κι αυτός υιούς και θυγατέρες.

16 Και οι φίλοι του Ιαρέδ και του αδελφού του ήταν κατά τον αριθμό περίπου είκοσι και δύο ψυχές. Και απέκτησαν κι αυτοί υιούς και θυγατέρες προτού να έλθουν στη γη της επαγγελίας. Έτσι λοιπόν άρχισαν να είναι πολλοί.

17 Και είχαν διδαχθεί να βαδίζουν ταπεινά ενώπιον του Κυρίου. Και είχαν διδαχτεί επίσης άνωθεν.

18 Και συνέβη ώστε άρχισαν να σκορπίζονται επάνω στο πρόσωπο της χώρας και να πληθύνονται και να καλλιεργούν τη γη. Και έγιναν ισχυροί στη χώρα.

19 Και ο αδελφός του Ιαρέδ άρχισε να γερνά, και είδε ότι σύντομα θα έπρεπε να κατεβεί στον τάφο. Επομένως, είπε στον Ιαρέδ: Ας συγκεντρώσουμε τον λαό μας για να τους αριθμήσουμε, για να μάθουμε από αυτούς τι θα επιθυμούν από εμάς προτού κατεβούμε στον τάφο μας.

And they did sing praises unto the Lord; yea, the brother of Jared did sing praises unto the Lord, and he did thank and praise the Lord all the day long; and when the night came, they did not cease to praise the Lord.

And thus they were driven forth; and no monster of the sea could break them, neither whale that could mar them; and they did have light continually, whether it was above the water or under the water.

And thus they were driven forth, three hundred and forty and four days upon the water.

And they did land upon the shore of the promised land. And when they had set their feet upon the shores of the promised land they bowed themselves down upon the face of the land, and did humble themselves before the Lord, and did shed tears of joy before the Lord, because of the multitude of his tender mercies over them.

And it came to pass that they went forth upon the face of the land, and began to till the earth.

And Jared had four sons; and they were called Jacom, and Gilgah, and Mahah, and Orihah.

And the brother of Jared also begat sons and daughters.

And the friends of Jared and his brother were in number about twenty and two souls; and they also begat sons and daughters before they came to the promised land; and therefore they began to be many.

And they were taught to walk humbly before the Lord; and they were also taught from on high.

And it came to pass that they began to spread upon the face of the land, and to multiply and to till the earth; and they did wax strong in the land.

And the brother of Jared began to be old, and saw that he must soon go down to the grave; wherefore he said unto Jared: Let us gather together our people that we may number them, that we may know of them what they will desire of us before we go down to our graves.

20 Κατά συνέπεια, ο λαός συγκεντρώθηκε. Τώρα, ο αριθμός των υιών και των θυγατέρων του αδελφού του Ιαρέδ ήταν είκοσι και δύο ψυχές. Και ο αριθμός των υιών και θυγατέρων του Ιαρέδ ήταν δώδεκα, έχοντας τέσσερεις υιούς.

21 Και συνέβη ώστε αριθμήσαν τον λαό τους. Και αφού τους αρίθμησαν, επιθυμούσαν από αυτούς αυτά που θα ήθελαν να τους κάνουν προτού κατεβούν στον τάφο τους.

22 Και συνέβη ώστε ο λαός επιθυμούσε από αυτούς να χρίσουν έναν από τους υιούς τους για να είναι βασιλιάς τους.

23 Και τώρα, ιδού, αυτό ήταν πολύ θλιβερό γι' αυτούς. Και ο αδελφός του Ιαρέδ τους είπε: Ασφαλώς αυτό το πράγμα οδηγήει σε υποδούλωση.

24 Όμως ο Ιαρέδ είπε στον αδελφό του: Άφησέ τους να έχουν βασιλιά. Οπότε αυτός τους είπε: Διαλέξτε ανάμεσα από τους υιούς μας έναν βασιλιά, αυτόν που θέλετε.

25 Και συνέβη ώστε αυτοί διάλεξαν και μάλιστα τον πρωτότοκο του αδελφού του Ιαρέδ. Και το όνομά του ήταν Παγάγ. Και συνέβη ώστε αυτός αρνήθηκε και δεν ήθελε να είναι βασιλιάς τους. Και ο λαός ήθελε να τον πιέσει ο πατέρας του, αλλά ο πατέρας του δεν τον πίεσε. Και τους πρόσταξε να μην πιέσουν κανέναν να γίνει βασιλιάς τους.

26 Και συνέβη ώστε διάλεξαν όλους τους αδελφούς του Παγάγ, και αυτοί δεν ήθελαν.

27 Και συνέβη ώστε ούτε οι υιοί του Ιαρέδ ήθελαν, όλοι τους εκτός από έναν. Και ο Οριχά εχρίσθη για να είναι βασιλιάς επί του λαού.

28 Και άρχισε να βασιλεύει, και ο λαός άρχισε να ευημερεί, και έγιναν υπερβολικά πλούσιοι.

29 Και συνέβη ώστε ο Ιαρέδ πέθανε, και ο αδελφός του επίσης.

30 Και συνέβη ώστε ο Οριχά βιάδιζε ταπεινά ενώπιον του Κυρίου, και θυμόταν τι σπουδαία πράγματα είχε κάνει ο Κύριος για τον πατέρα του, και δίδασκε επίσης τον λαό του τι σπουδαία πράγματα είχε κάνει ο Κύριος για τους πατέρες τους.

And accordingly the people were gathered together. Now the number of the sons and the daughters of the brother of Jared were twenty and two souls; and the number of sons and daughters of Jared were twelve, he having four sons.

And it came to pass that they did number their people; and after that they had numbered them, they did desire of them the things which they would that they should do before they went down to their graves.

And it came to pass that the people desired of them that they should anoint one of their sons to be a king over them.

And now behold, this was grievous unto them. And the brother of Jared said unto them: Surely this thing leadeth into captivity.

But Jared said unto his brother: Suffer them that they may have a king. And therefore he said unto them: Choose ye out from among our sons a king, even whom ye will.

And it came to pass that they chose even the firstborn of the brother of Jared; and his name was Pagag. And it came to pass that he refused and would not be their king. And the people would that his father should constrain him, but his father would not; and he commanded them that they should constrain no man to be their king.

And it came to pass that they chose all the brothers of Pagag, and they would not.

And it came to pass that neither would the sons of Jared, even all save it were one; and Orihah was anointed to be king over the people.

And he began to reign, and the people began to prosper; and they became exceedingly rich.

And it came to pass that Jared died, and his brother also.

And it came to pass that Orihah did walk humbly before the Lord, and did remember how great things the Lord had done for his father, and also taught his people how great things the Lord had done for their fathers.

Εθήρ 7

- 1 Και συνέβη ώστε ο Οριχά έκρινε στη χώρα με χρηστότητα όλες τις ημέρες του, του οποίου οι ημέρες ήταν υπερβολικά πολλές.
- 2 Και απέκτησε υιούς και θυγατέρες. Μάλιστα, απέκτησε τριάντα και ένα, ανάμεσα στους οποίους ήταν είκοσι και τρεις υιοί.
- 3 Και συνέβη ώστε απέκτησε επίσης τον Κιμπ στα γηρατειά του. Και συνέβη ώστε ο Κιμπ βασιλεύσε στη θέση του. Και ο Κιμπ απέκτησε τον Κοριχόρ.
- 4 Και όταν ο Κοριχόρ ήταν τριάντα και δύο ετών, επαναστάτησε εναντίον του πατέρα του, και πήγε και κατοίκησε στη γη του Νεχώρ. Και απέκτησε υιούς και θυγατέρες, και έγιναν υπερβολικά όμορφοι. Επομένως, ο Κοριχόρ παρέσυρε πολλούς ανθρώπους με το μέρος του.
- 5 Και όταν συγκέντρωσε στρατό, ήλθε στη γη του Μόρον, όπου κατοικούσε ο βασιλιάς, και τον έπιασε αιχμάλωτο, πράγμα το οποίο έκανε να πραγματοποιηθεί ο λόγος του αδελφού του Ιαρέδ, ότι θα φέρνονταν σε υποδούλωση.
- 6 Τώρα η γη του Μόρον, όπου ζούσε ο βασιλιάς, ήταν κοντά στη χώρα που ονομαζόταν Ερήμωση από τους Νεφίτες.
- 7 Και συνέβη ώστε ο Κιμπ έζησε σε υποδούλωση, και ο λαός του υπό τον Κοριχόρ τον υιό του, μέχρι που ήταν υπερβολικά γηραιός. Παρ' όλα αυτά ο Κιμπ απέκτησε τον Σουλ στα γηρατειά του, ενώ βρισκόταν ακόμη σε υποδούλωση.
- 8 Και συνέβη ώστε ο Σουλ ήταν θυμωμένος με τον αδελφό του. Και ο Σουλ έγινε δυνατός, και έγινε ισχυρός κατά τη δύναμη του ανθρώπου. Και ήταν επίσης ισχυρός κατά την κρίση.
- 9 Επομένως, ήλθε στον λόφο Εφραΐμ, και έλιωσε μετάλλευμα από τον λόφο, και έφτιαξε σπαθιά από ατσάλι για εκείνους που είχε παρασύρει με το μέρος του. Και αφού τους όπλισε με σπαθιά, επέστρεψε στην πόλη Νεχώρ, και έδωσε μάχη προς τον αδελφό του Κοριχόρ, πράγμα με το οποίο απέκτησε τη βασιλεία και την αποκατέστησε στον πατέρα του Κιμπ.
- 10 Και τώρα, εξαιτίας αυτού που έκανε ο Σουλ, ο πατέρας του τού απένειμε τη βασιλεία. Επομένως, άρχισε να βασιλεύει στη θέση του πατέρα του.

Ether 7

And it came to pass that Orihah did execute judgment upon the land in righteousness all his days, whose days were exceedingly many.

And he begat sons and daughters; yea, he begat thirty and one, among whom were twenty and three sons.

And it came to pass that he also begat Kib in his old age. And it came to pass that Kib reigned in his stead; and Kib begat Corihor.

And when Corihor was thirty and two years old he rebelled against his father, and went over and dwelt in the land of Nehor; and he begat sons and daughters, and they became exceedingly fair; wherefore Corihor drew away many people after him.

And when he had gathered together an army he came up unto the land of Moron where the king dwelt, and took him captive, which brought to pass the saying of the brother of Jared that they would be brought into captivity.

Now the land of Moron, where the king dwelt, was near the land which is called Desolation by the Nephites.

And it came to pass that Kib dwelt in captivity, and his people under Corihor his son, until he became exceedingly old; nevertheless Kib begat Shule in his old age, while he was yet in captivity.

And it came to pass that Shule was angry with his brother; and Shule waxed strong, and became mighty as to the strength of a man; and he was also mighty in judgment.

Wherefore, he came to the hill Ephraim, and he did molten out of the hill, and made swords out of steel for those whom he had drawn away with him; and after he had armed them with swords he returned to the city Nehor, and gave battle unto his brother Corihor, by which means he obtained the kingdom and restored it unto his father Kib.

And now because of the thing which Shule had done, his father bestowed upon him the kingdom; therefore he began to reign in the stead of his father.

11 Και συνέβη ώστε έκρινε με χρηστότητα, και εξάπλωσε το βασίλειό του επάνω σε όλο το πρόσωπο της χώρας, επειδή ο λαός είχε γίνει υπερβολικά πολυάριθμος.

12 Και συνέβη ώστε και ο Σουλ απέκτησε πολλούς υιούς και θυγατέρες.

13 Και ο Κοριχόρ μετανόησε για το μεγάλο κακό που είχε κάνει. Επομένως, ο Σουλ του έδωσε εξουσία στο βασίλειό του.

14 Και συνέβη ώστε ο Κοριχόρ είχε πολλούς υιούς και θυγατέρες. Και ανάμεσα στους υιούς του Κοριχόρ ήταν ένας του οποίου το όνομα ήταν Νώε.

15 Και συνέβη ώστε ο Νώε επαναστάτησε κατά του Σουλ, του βασιλιά, και του πατέρα του, Κοριχόρ, και παρέσυρε τον Κοχώρ τον αδελφό του, όπως επίσης και όλους τους αδελφούς του και πολλούς από τον λαό.

16 Και έδωσε μάχη προς τον Σουλ, τον βασιλιά, κατά την οποία απέκτησε τη γη της πρώτης κληρονομιάς τους. Και έγινε βασιλιάς σε εκείνο το τμήμα της χώρας.

17 Και συνέβη ώστε έδωσε μάχη πάλι προς τον Σουλ, τον βασιλιά. Και πήρε τον Σουλ, τον βασιλιά και τον μετέφερε αιχμάλωτο στον Μόρον.

18 Και συνέβη ώστε καθώς επρόκειτο να τον θανατώσει, οι υιοί του Σουλ σύρθηκαν μέσα στο σπίτι του Νώε τη νύχτα και τον σκότωσαν, και έσπασαν την πόρτα της φυλακής και έβγαλαν έξω τον πατέρα τους, και τον έβαλαν στον θρόνο του, στο βασίλειό του.

19 Επομένως, ο υιός του Νώε οικοδόμησε το βασίλειο στη θέση του. Παρά ταύτα, δεν κέρδισαν περισσότερη εξουσία πλέον επί του Σουλ του βασιλιά, και οι άνθρωποι που ήταν υπό τη βασιλεία του Σουλ του βασιλιά, ευημερούσαν υπερβολικά και έγιναν σπουδαίοι.

20 Και η χώρα διαιρέθηκε. Και υπήρχαν δύο βασίλεια, το βασίλειο του Σουλ, και το βασίλειο του Κοχώρ, του υιού του Νώε.

21 Και ο Κοχώρ, ο υιός του Νώε, έκανε ώστε ο λαός του να δώσει μάχη κατά του Σουλ, κατά την οποία ο Σουλ τους νίκησε και σκότωσε τον Κοχώρ.

And it came to pass that he did execute judgment in righteousness; and he did spread his kingdom upon all the face of the land, for the people had become exceedingly numerous.

And it came to pass that Shule also begat many sons and daughters.

And Corihor repented of the many evils which he had done; wherefore Shule gave him power in his kingdom.

And it came to pass that Corihor had many sons and daughters. And among the sons of Corihor there was one whose name was Noah.

And it came to pass that Noah rebelled against Shule, the king, and also his father Corihor, and drew away Cohor his brother, and also all his brethren and many of the people.

And he gave battle unto Shule, the king, in which he did obtain the land of their first inheritance; and he became a king over that part of the land.

And it came to pass that he gave battle again unto Shule, the king; and he took Shule, the king, and carried him away captive into Moron.

And it came to pass as he was about to put him to death, the sons of Shule crept into the house of Noah by night and slew him, and broke down the door of the prison and brought out their father, and placed him upon his throne in his own kingdom.

Wherefore, the son of Noah did build up his kingdom in his stead; nevertheless they did not gain power any more over Shule the king, and the people who were under the reign of Shule the king did prosper exceedingly and wax great.

And the country was divided; and there were two kingdoms, the kingdom of Shule, and the kingdom of Cohor, the son of Noah.

And Cohor, the son of Noah, caused that his people should give battle unto Shule, in which Shule did beat them and did slay Cohor.

- 22 Και τώρα ο Κοχώρ είχε έναν υιό που λεγόταν Νεβρώδ. Και ο Νεβρώδ παρέδωσε το βασίλειο του Κοχώρ στον Σουλ, και κέρδισε εύνοια στα μάτια του Σουλ. Επομένως ο Σουλ απένειμε μεγάλες χάρες προς αυτόν, και αυτός έκανε στο βασίλειο του Σουλ σύμφωνα με τις επιθυμίες του.
- 23 Και κατά τη βασιλεία του Σουλ, ήλθαν και προφήτες ανάμεσα στον λαό, οι οποίοι εστάλησαν από τον Κύριο, προφητεύοντας ότι η κακία και ειδωλολατρία του λαού έφερνε κατάρρα στη χώρα, και θα καταστρέφονταν, αν δεν μετανοούσαν.
- 24 Και συνέβη ώστε οι άνθρωποι καθύβριζαν τους προφήτες, και τους χλεύαζαν. Και συνέβη ώστε ο βασιλιάς Σουλ έκρινε εναντίον όλων εκείνων που καθύβριζαν τους προφήτες.
- 25 Και επέβαλε νόμο σε όλη τη χώρα, ο οποίος έδινε εξουσία στους προφήτες να πάνε όπου ήθελαν. Και από αυτήν τη αιτία οι άνθρωποι οδηγήθηκαν στη μετάνοια.
- 26 Και επειδή οι άνθρωποι μετανόησαν για τις ανομίες και τις ειδωλολατρίες τους, ο Κύριος έδειξε έλεος προς αυτούς, και εκείνοι άρχισαν να ευημερούν πάλι στη χώρα. Και συνέβη ώστε ο Σουλ απέκτησε υιούς και θυγατέρες στα γηρατειά του.
- 27 Και δεν υπήρχαν πλέον πόλεμοι κατά τις ημέρες του Σουλ. Και θυμόταν τα υπέροχα πράγματα που ο Κύριος είχε κάνει για τους πατέρες του που τους έφερε διαμέσου του μεγάλου βάρους στη γη της επαγγελίας. Επομένως, έκρινε με χρηστότητα όλες τις ημέρες του.

And now Cohor had a son who was called Nimrod; and Nimrod gave up the kingdom of Cohor unto Shule, and he did gain favor in the eyes of Shule; wherefore Shule did bestow great favors upon him, and he did do in the kingdom of Shule according to his desires.

And also in the reign of Shule there came prophets among the people, who were sent from the Lord, prophesying that the wickedness and idolatry of the people was bringing a curse upon the land, and they should be destroyed if they did not repent.

And it came to pass that the people did revile against the prophets, and did mock them. And it came to pass that king Shule did execute judgment against all those who did revile against the prophets.

And he did execute a law throughout all the land, which gave power unto the prophets that they should go whithersoever they would; and by this cause the people were brought unto repentance.

And because the people did repent of their iniquities and idolatries the Lord did spare them, and they began to prosper again in the land. And it came to pass that Shule begat sons and daughters in his old age.

And there were no more wars in the days of Shule; and he remembered the great things that the Lord had done for his fathers in bringing them across the great deep into the promised land; wherefore he did execute judgment in righteousness all his days.

Εθήρ 8

- 1 Και συνέβη ώστε απέκτησε τον Γομόρ, και ο Γομόρ βασιλεύσε στη θέση του. Και ο Γομόρ απέκτησε τον Ιαρέδ. Και ο Ιαρέδ απέκτησε υιούς και θυγατέρες.
- 2 Και ο Ιαρέδ επαναστάτησε εναντίον του πατέρα του, και ήλθε και κατοίκησε στη γη του Χηθ. Και συνέβη ώστε κολάκευσε πολλούς, λόγω των πανούργων λόγων του, μέχρι που κέρδισε το μισό βασίλειο.
- 3 Και όταν κέρδισε το μισό βασίλειο έδωσε μάχη προς τον πατέρα του, και μετέφερε τον πατέρα σε αιχμαλωσία και τον υποχρέωσε να υπηρετεί μέσα σε αιχμαλωσία.
- 4 Και τώρα, κατά τις ημέρες της βασιλείας του Γομόρ, βρισκόταν σε αιχμαλωσία τις μισές ημέρες της ζωής του. Και συνέβη ώστε απέκτησε υιούς και θυγατέρες, ανάμεσα στους οποίους ήταν ο Εσρώμ και ο Κοριάντουμωρ.
- 5 Και ήταν υπερβολικά θυμωμένοι εξαιτίας των πράξεων του Ιαρέδ, του αδελφού τους, τόσο πολύ που συγκέντρωσαν στρατό και έδωσαν μάχη εναντίον του Ιαρέδ. Και συνέβη ώστε έδωσαν μάχη εναντίον του κατά τη νύχτα.
- 6 Και συνέβη ώστε όταν θανάτωσαν το στρατό του Ιαρέδ, επρόκειτο να τον σκοτώσουν κι αυτόν. Και εκείνος τους ικέτευσε να μην τον σκοτώσουν, και θα παρέδιδε το βασίλειο στον πατέρα του. Και συνέβη ώστε του χάρισαν τη ζωή.
- 7 Και τώρα ο Ιαρέδ ήταν υπερβολικά λυπημένος εξαιτίας της απώλειας του βασιλείου, γιατί είχε θέσει την καρδιά του στο βασίλειο και στη δόξα του κόσμου.
- 8 Τώρα η θυγατέρα του Ιαρέδ, ούσα υπερβολικά επιτήδεια, και βλέποντας τη θλίψη του πατέρα της, σκέφτηκε να καταστρώσει ένα σχέδιο με το οποίο να μπορέσει να ανακτήσει το βασίλειο για τον πατέρα της.
- 9 Τώρα η θυγατέρα του Ιαρέδ ήταν υπερβολικά όμορφη. Και συνέβη ώστε μίλησε με τον πατέρα της και του είπε: Για ποιο πράγμα έχει ο πατέρας μου τόσο μεγάλη θλίψη; Δεν έχει διαβάσει το χρονικό που έφεραν οι πατέρες μας διασχίζοντας το μέγα βάθος; Ιδού, δεν υπάρχει μία αφήγηση σχετικά με αυτούς τους παλαιούς, ότι αυτοί με τα μυστικά τους σχέδια απέκτησαν βασίλεια και μεγάλη δόξα;

Ether 8

And it came to pass that he begat Omer, and Omer reigned in his stead. And Omer begat Jared; and Jared begat sons and daughters.

And Jared rebelled against his father, and came and dwelt in the land of Heth. And it came to pass that he did flatter many people, because of his cunning words, until he had gained the half of the kingdom.

And when he had gained the half of the kingdom he gave battle unto his father, and he did carry away his father into captivity, and did make him serve in captivity;

And now, in the days of the reign of Omer he was in captivity the half of his days. And it came to pass that he begat sons and daughters, among whom were Esrom and Coriantumr;

And they were exceedingly angry because of the doings of Jared their brother, insomuch that they did raise an army and gave battle unto Jared. And it came to pass that they did give battle unto him by night.

And it came to pass that when they had slain the army of Jared they were about to slay him also; and he pled with them that they would not slay him, and he would give up the kingdom unto his father. And it came to pass that they did grant unto him his life.

And now Jared became exceedingly sorrowful because of the loss of the kingdom, for he had set his heart upon the kingdom and upon the glory of the world.

Now the daughter of Jared being exceedingly expert, and seeing the sorrows of her father, thought to devise a plan whereby she could redeem the kingdom unto her father.

Now the daughter of Jared was exceedingly fair. And it came to pass that she did talk with her father, and said unto him: Whereby hath my father so much sorrow? Hath he not read the record which our fathers brought across the great deep? Behold, is there not an account concerning them of old, that they by their secret plans did obtain kingdoms and great glory?

- 10 Και τώρα λοιπόν, ας στείλει ο πατέρας μου να φέρει τον Ακίς, τον υιό του Κιμνór. Και ιδού, εγώ είμαι όμορφη, και θα χορέψω εμπρός του, και θα τον ευχαριστήσω, ώστε να με επιθυμήσει για σύζυγο του. Επομένως, αν σου ζητήσει να του δώσεις εμένα για σύζυγό του, τότε εσύ θα πεις: Θα τη δώσω, αν μου φέρεις το κεφάλι του πατέρα μου, του βασιλιά.
- 11 Και τώρα ο Γομόρ ήταν φίλος του Ακίς. Επομένως, όταν ο Ιαρέδ έστειλε και έφερε τον Ακίς, η θυγατέρα του Ιαρέδ χόρευε εμπρός του ώστε τον ευχαρίστησε, τόσο πολύ ώστε την επιθύμησε για σύζυγό του. Και συνέβη ώστε είπε στον Ιαρέδ: Δώσε μου την για σύζυγό μου.
- 12 Και ο Ιαρέδ του είπε: Θα σου τη δώσω, αν μου φέρεις το κεφάλι του πατέρα μου, του βασιλιά.
- 13 Και συνέβη ώστε ο Ακίς μάζεψε μέσα στο σπίτι του Ιαρέδ όλους τους συγγενείς του, και τους είπε: Θέλετε να μου ορκιστείτε ότι θα είστε πιστοί σε εμένα σε αυτό που θα σας ζητήσω;
- 14 Και συνέβη ώστε όλοι τους ορκίστηκαν προς αυτόν, στον Θεό των ουρανών, επίσης και στους ουρανούς, επίσης και στη γη, και στο κεφάλι τους, ότι όποιος παρέκκλινε από τη βοήθεια που ζήτησε ο Ακίς, να έχανε το κεφάλι του, και όποιος φανέρωνε οτιδήποτε τους είχε αποκαλύψει ο Ακίς, αυτός να έχανε τη ζωή του.
- 15 Και συνέβη ώστε έτσι συμφώνησαν με τον Ακίς. Και ο Ακίς τους χορήγησε τους όρκους που δόθηκαν από εκείνους της παλαιάς εποχής, που κι αυτοί επεδίωκαν δύναμη, οι οποίοι είχαν μεταβιβασθεί από τον Κάιν, ο οποίος ήταν δολοφόνος από την αρχή.
- 16 Και τηρούνταν από τη δύναμη του διαβόλου για να χορηγούν αυτούς τους όρκους στους ανθρώπους, να τους τηρούν στο σκότος, για να βοηθούν κάτι τέτοιους που επιζητούσαν δύναμη να κερδίσουν δύναμη, και να δολοφονούν, και να λεηλατούν και να ψεύδονται και να διαπράττουν όλων των ειδών κακία και πορνείες.
- 17 Και ήταν η θυγατέρα του Ιαρέδ που το έβαλε στην καρδιά του να ψάξει αυτά τα πράγματα της παλαιάς εποχής. Και ο Ιαρέδ το έβαλε στην καρδιά του Ακίς. Επομένως, ο Ακίς, το χορήγησε στους συγγενείς και φίλους του, παρασύροντάς τους με ωραίες υποσχέσεις για να κάνουν ό,τι αυτός επιθυμούσε.

And now, therefore, let my father send for Akish, the son of Kimnor; and behold, I am fair, and I will dance before him, and I will please him, that he will desire me to wife; wherefore if he shall desire of thee that ye shall give unto him me to wife, then shall ye say: I will give her if ye will bring unto me the head of my father, the king.

And now Omer was a friend to Akish; wherefore, when Jared had sent for Akish, the daughter of Jared danced before him that she pleased him, insomuch that he desired her to wife. And it came to pass that he said unto Jared: Give her unto me to wife.

And Jared said unto him: I will give her unto you, if ye will bring unto me the head of my father, the king.

And it came to pass that Akish gathered in unto the house of Jared all his kinsfolk, and said unto them: Will ye swear unto me that ye will be faithful unto me in the thing which I shall desire of you?

And it came to pass that they all swore unto him, by the God of heaven, and also by the heavens, and also by the earth, and by their heads, that whoso should vary from the assistance which Akish desired should lose his head; and whoso should divulge whatsoever thing Akish made known unto them, the same should lose his life.

And it came to pass that thus they did agree with Akish. And Akish did administer unto them the oaths which were given by them of old who also sought power, which had been handed down even from Cain, who was a murderer from the beginning.

And they were kept up by the power of the devil to administer these oaths unto the people, to keep them in darkness, to help such as sought power to gain power, and to murder, and to plunder, and to lie, and to commit all manner of wickedness and whoredoms.

And it was the daughter of Jared who put it into his heart to search up these things of old; and Jared put it into the heart of Akish; wherefore, Akish administered it unto his kindred and friends, leading them away by fair promises to do whatsoever thing he desired.

- 18 Και συνέβη ώστε σχημάτισαν μία μυστική συνωμοσία, όπως εκείνοι της παλαιάς εποχής, η οποία συνωμοσία είναι πιο απεχθής και άνομη υπεράνω όλων, στα μάτια του Θεού.
- 19 Γιατί ο Κύριος δεν εργάζεται με μυστικές συνωμοσίες, ούτε ποτέ θέλει να χύνει ο άνθρωπος αίμα, αλλά κατά τα πάντα το έχει απαγορεύσει, από την αρχή του ανθρώπου.
- 20 Και τώρα εγώ, ο Μορόνι, δεν γράφω τον τρόπο των όρκων τους και των συνωμοσιών τους, διότι μου έχει γίνει γνωστό ότι αυτά τα έχουν όλοι οι άνθρωποι, και τα έχουν οι Λαμανίτες.
- 21 Και αυτά έχουν προκαλέσει τον αφανισμό του λαού αυτού, για τον οποίο μιλώ τώρα, και τον αφανισμό επίσης του λαού του Νεφί.
- 22 Και οποιοδήποτε έθνος υποστηρίζει τέτοιες μυστικές συνωμοσίες, για να αποκτήσει δύναμη και κέρδος, μέχρι να διαδοθούν σε όλο το έθνος, ιδού, θα αφανιστούν, διότι ο Κύριος δεν θα αφήσει το αίμα των αγίων του, που θα χυθεί από αυτούς, πάντα να κραυγάζει προς αυτόν από το έδαφος για εκδίκηση γι' αυτούς και να μην παίρνει εκδίκηση γι' αυτούς.
- 23 Επομένως, ω εσείς Εθνικοί, είναι σοφία του Θεού που αυτά τα πράγματα θα σας φανερωθούν, ώστε έτσι να μετανοήσετε για τις αμαρτίες σας, και να μην αφήσετε αυτές τις δολοφονικές συνωμοσίες να σας ξεπεράσουν, που έχουν οικοδομηθεί για να αποκτήσουν δύναμη και κέρδος – και το έργο, μάλιστα, το έργο του αφανισμού να πέσει επάνω σας, μάλιστα, το σπαθί της δικαιοσύνης του Αιώνιου Θεού να πέσει κατεπάνω σας, προς ανατροπή σας και καταστροφή σας, αν αφήσετε να υπάρξουν αυτά τα πράγματα.
- 24 Επομένως, ο Κύριος σας προστάζει, όταν δείτε αυτά τα πράγματα να έρχονται ανάμεσά σας, να ξυπνήσετε συναισθανόμενοι την απαίσια κατάστασή σας, εξαιτίας αυτής της μυστικής συνωμοσίας που θα υπάρχει ανάμεσά σας· ειδάλλως, ουαί σε αυτήν, εξαιτίας του αίματος εκείνων που έχουν θανατωθεί· διότι κραυγάζουν από το χώμα για εκδίκηση επ' αυτής, και επί εκείνων που την εδραίωσαν.

And it came to pass that they formed a secret combination, even as they of old; which combination is most abominable and wicked above all, in the sight of God;

For the Lord worketh not in secret combinations, neither doth he will that man should shed blood, but in all things hath forbidden it, from the beginning of man.

And now I, Moroni, do not write the manner of their oaths and combinations, for it hath been made known unto me that they are had among all people, and they are had among the Lamanites.

And they have caused the destruction of this people of whom I am now speaking, and also the destruction of the people of Nephi.

And whatsoever nation shall uphold such secret combinations, to get power and gain, until they shall spread over the nation, behold, they shall be destroyed; for the Lord will not suffer that the blood of his saints, which shall be shed by them, shall always cry unto him from the ground for vengeance upon them and yet he avenge them not.

Wherefore, O ye Gentiles, it is wisdom in God that these things should be shown unto you, that thereby ye may repent of your sins, and suffer not that these murderous combinations shall get above you, which are built up to get power and gain—and the work, yea, even the work of destruction come upon you, yea, even the sword of the justice of the Eternal God shall fall upon you, to your overthrow and destruction if ye shall suffer these things to be.

Wherefore, the Lord commandeth you, when ye shall see these things come among you that ye shall awake to a sense of your awful situation, because of this secret combination which shall be among you; or wo be unto it, because of the blood of them who have been slain; for they cry from the dust for vengeance upon it, and also upon those who built it up.

25 Πιατί θα συμβεί ώστε όποιος την εδραιώνει επιδιώκει να ανατρέψει την ελευθερία όλων των χωρών, εθνών και κρατών. Και πραγματοποιεί τον αφανισμό όλων των λαών, επειδή εδραιώνεται από τον διάβολο, που είναι ο πατέρας όλου του ψεύδους, αυτόν τον ίδιο ψεύτη που εξαπάτησε τους πρώτους γονείς μας, μάλιστα, αυτόν τον ίδιο ψεύτη που έκανε τον άνθρωπο να διαπράξει φόνο από την αρχή, που σκλήρυνε την καρδιά των ανθρώπων ώστε δολοφόνησαν τους προφήτες, και τους λιθοβόλησαν, και τους έδιωξαν από την αρχή.

26 Επομένως, εγώ, ο Μορόνι, προστάχθηκα να τα γράψω αυτά ώστε το κακό να πάψει, και ώστε να έλθει ο καιρός που ο Σατανάς να μην εξουσιάζει τις καρδιές των τέκνων των ανθρώπων, αλλά να πεισθούν να κάνουν το καλό διαρκώς, ώστε να μπορέσουν να έλθουν στην πηγή κάθε χρηστότητας και να σωθούν.

For it cometh to pass that whoso buildeth it up seeketh to overthrow the freedom of all lands, nations, and countries; and it bringeth to pass the destruction of all people, for it is built up by the devil, who is the father of all lies; even that same liar who beguiled our first parents, yea, even that same liar who hath caused man to commit murder from the beginning; who hath hardened the hearts of men that they have murdered the prophets, and stoned them, and cast them out from the beginning.

Wherefore, I, Moroni, am commanded to write these things that evil may be done away, and that the time may come that Satan may have no power upon the hearts of the children of men, but that they may be persuaded to do good continually, that they may come unto the fountain of all righteousness and be saved.

Εθήρ 9

- 1 Και τώρα εγώ, ο Μορόνι, προχωρώ με το χρονικό μου. Λοιπόν, ιδού, συνέβη ώστε εξαιτίας των μυστικών συνωμοσιών του Ακίς και των φίλων του, ιδού, ανέτρεψαν τη βασιλεία του Γομόρ.
- 2 Παρ' όλα αυτά, ο Κύριος ήταν ελεήμων προς τον Γομόρ, επίσης και προς τους υιούς του και τις θυγατέρες του που δεν επιζητούσαν τον αφανισμό του.
- 3 Και ο Κύριος προειδοποίησε τον Γομόρ σε όνειρο να αναχωρήσει από τη χώρα. Επομένως ο Γομόρ, ανεχώρησε από τη χώρα με την οικογένειά του, και ταξίδεψε πολλές ημέρες και έφθασε στον λόφο του Σημ και τον πέρασε, και έφθασε στον τόπο όπου καταστράφηκαν οι Νεφίτες, και από εκεί προς τα ανατολικά, και ήλθε σε έναν τόπο που λεγόταν Αβλώμ, κοντά στην ακτή, και εκεί έστησε τη σκηνή του, και επίσης οι υιοί του και οι θυγατέρες του, και όλος ο οίκος του, εκτός από τον Ιαρέδ και την οικογένειά του.
- 4 Και συνέβη ώστε ο Ιαρέδ εχρίσθη βασιλιάς του λαού, από το χέρι της κακίας, και έδωσε την κόρη του στον Ακίς για σύζυγό του.
- 5 Και συνέβη ώστε ο Ακίς επιζητούσε τη ζωή του πεθερού του. Και απευθύνθηκε σε εκείνους που είχε ορκίσει με τον όρκο των αρχαίων, και απέκτησαν το κεφάλι του πεθερού του, καθώς καθόταν επάνω στον θρόνο του, δίνοντας ακρόαση στον λαό του.
- 6 Γιατί τόσο μεγάλη ήταν η εξάπλωση αυτής της άνομης και μυστικής κοινωνίας, που είχε διαφθείρει τις καρδιές όλων των ανθρώπων. Γι' αυτό ο Ιαρέδ δολοφονήθηκε επάνω στον θρόνο του, και ο Ακίς βασίλευσε στη θέση του.
- 7 Και συνέβη ώστε ο Ακίς άρχισε να ζηλεύει τον υιό του, γι' αυτό τον έκλεισε στη φυλακή, και τον συντηρούσε με λίγη ή καθόλου τροφή μέχρι που υπέστη θάνατο.
- 8 Και τώρα, ο αδελφός εκείνου που υπέστη θάνατο, (και το όνομά του ήταν Νιμρά) ήταν θυμωμένος με τον πατέρα του, εξαιτίας αυτού που είχε κάνει ο πατέρας του στον αδελφό του.
- 9 Και συνέβη ώστε ο Νιμρά συγκέντρωσε έναν μικρό αριθμό ανδρών, και τράπηκαν σε φυγή από τη χώρα, και ήλθαν και κατοίκησαν με τον Γομόρ.

Ether 9

- And now I, Moroni, proceed with my record. Therefore, behold, it came to pass that because of the secret combinations of Akish and his friends, behold, they did overthrow the kingdom of Omer.
- Nevertheless, the Lord was merciful unto Omer, and also to his sons and to his daughters who did not seek his destruction.
- And the Lord warned Omer in a dream that he should depart out of the land; wherefore Omer departed out of the land with his family, and traveled many days, and came over and passed by the hill of Shim, and came over by the place where the Nephites were destroyed, and from thence eastward, and came to a place which was called Ablom, by the seashore, and there he pitched his tent, and also his sons and his daughters, and all his household, save it were Jared and his family.
- And it came to pass that Jared was anointed king over the people, by the hand of wickedness; and he gave unto Akish his daughter to wife.
- And it came to pass that Akish sought the life of his father-in-law; and he applied unto those whom he had sworn by the oath of the ancients, and they obtained the head of his father-in-law, as he sat upon his throne, giving audience to his people.
- For so great had been the spreading of this wicked and secret society that it had corrupted the hearts of all the people; therefore Jared was murdered upon his throne, and Akish reigned in his stead.
- And it came to pass that Akish began to be jealous of his son, therefore he shut him up in prison, and kept him upon little or no food until he had suffered death.
- And now the brother of him that suffered death, (and his name was Nimrah) was angry with his father because of that which his father had done unto his brother.
- And it came to pass that Nimrah gathered together a small number of men, and fled out of the land, and came over and dwelt with Omer.

10 Και συνέβη ώστε ο Ακίς απέκτησε άλλους υιούς, και εκείνοι κέρδισαν τις καρδιές των ανθρώπων, παρ' όλο που είχαν ορκιστεί σε αυτόν να κάνουν κάθε είδους ανομία σύμφωνα με εκείνο που αυτός επιθυμούσε.

11 Τώρα οι άνθρωποι του Ακίς επιθυμούσαν κέρδος, ακριβώς όπως ο Ακίς επιθυμούσε δύναμη. Επομένως, οι υιοί του Ακίς τους προσέφεραν χρήματα, με τα οποία σημαίνει ότι παρέσυραν το μεγαλύτερο μέρος των ανθρώπων μαζί τους.

12 Και άρχισε πόλεμος μεταξύ των υιών του Ακίς και του Ακίς, ο οποίος διήρκεσε για διάστημα πολλών ετών, μάλιστα, μέχρι τον αφανισμό σχεδόν όλων των ανθρώπων του βασιλείου, μάλιστα, όλων, εκτός από τριάντα ψυχές, και εκείνων που τράπηκαν σε φυγή με τον οίκο του Γομόρ.

13 Επομένως, ο Γομόρ αποκαταστάθηκε πάλι στη γη της κληρονομιάς του.

14 Και συνέβη ώστε ο Γομόρ άρχισε να γηράσκει. Παρά ταύτα, στη μεγάλη του ηλικία απέκτησε τον Εμέρ. Και έχρισε τον Εμέρ να είναι βασιλιάς να βασιλεύσει στη θέση του.

15 Και αφού έχρισε τον Εμέρ να είναι βασιλιάς, είδε ειρήνη στη χώρα για διάστημα δύο ετών, και πέθανε, έχοντας δει πάρα πολλές ημέρες, οι οποίες ήταν γεμάτες θλίψη. Και συνέβη ώστε ο Εμέρ βασιλεύσει στη θέση του, και ακολούθησε τα βήματα του πατέρα του.

16 Και ο Κύριος άρχισε πάλι να αφαιρεί την κατάρρα από τη χώρα, και ο οίκος του Εμέρ ευημερούσε υπερβολικά υπό τη βασιλεία του Εμέρ. Και σε διάστημα εξήντα και δύο ετών είχαν γίνει υπερβολικά δυνατοί, τόσο ώστε έγιναν πάρα πολύ πλούσιοι –

17 Έχοντας κάθε είδους καρπούς και σιτηρά και μετάξια και εκλεκτά λινά και χρυσάφι και ασήμι και πολύτιμα αντικείμενα.

18 Επίσης και κάθε είδους ζώα, βοοειδή και αγελάδες και πρόβατα και χοιρινά και αίγες, επίσης και πολλά άλλα είδη ζώων που χρησίμευαν για τροφή του ανθρώπου.

19 Και είχαν επίσης ίππους και όνους, και υπήρχαν ελέφαντες και κουρηλώμ και κουμώμ, όλα εκ των οποίων ήταν χρήσιμα προς τον άνθρωπο, και πιο ειδικά οι ελέφαντες και τα κουρηλώμ και τα κουμώμ.

And it came to pass that Akish begat other sons, and they won the hearts of the people, notwithstanding they had sworn unto him to do all manner of iniquity according to that which he desired.

Now the people of Akish were desirous for gain, even as Akish was desirous for power; wherefore, the sons of Akish did offer them money, by which means they drew away the more part of the people after them.

And there began to be a war between the sons of Akish and Akish, which lasted for the space of many years, yea, unto the destruction of nearly all the people of the kingdom, yea, even all, save it were thirty souls, and they who fled with the house of Omer.

Wherefore, Omer was restored again to the land of his inheritance.

And it came to pass that Omer began to be old; nevertheless, in his old age he begat Emer; and he anointed Emer to be king to reign in his stead.

And after that he had anointed Emer to be king he saw peace in the land for the space of two years, and he died, having seen exceedingly many days, which were full of sorrow. And it came to pass that Emer did reign in his stead, and did fill the steps of his father.

And the Lord began again to take the curse from off the land, and the house of Emer did prosper exceedingly under the reign of Emer; and in the space of sixty and two years they had become exceedingly strong, inasmuch that they became exceedingly rich—

Having all manner of fruit, and of grain, and of silks, and of fine linen, and of gold, and of silver, and of precious things;

And also all manner of cattle, of oxen, and cows, and of sheep, and of swine, and of goats, and also many other kinds of animals which were useful for the food of man.

And they also had horses, and asses, and there were elephants and cureloms and cumoms; all of which were useful unto man, and more especially the elephants and cureloms and cumoms.

- 20 Και έτσι εξέχυσε ο Κύριος τις ευλογίες του επάνω σε αυτήν τη γη, η οποία ήταν εκλεκτή υπεράνω κάθε άλλης γης. Και πρόσταξε ότι όποιος κατέχει τη χώρα θα έπρεπε να την κατέχει προς τον Κύριο, ειδάλλως θα καταστρέφονταν, όταν θα ωριμάζαν σε ανομία. Γιατί επάνω σε τέτοιους, λέει ο Κύριος: Θα εκχύσω την πληρότητα της οργής μου.
- 21 Και ο Εμέρ έκρινε με χρηστότητα όλες τις ημέρες του, και απέκτησε πολλούς υιούς και θυγατέρες, και απέκτησε τον Κοριάντουμ, και έχρισε τον Κοριάντουμ να βασιλεύσει στη θέση του.
- 22 Και αφού έχρισε τον Κοριάντουμ να βασιλεύσει στη θέση του, έζησε τέσσερα χρόνια, και είδε ειρήνη στη χώρα. Μάλιστα, μέχρι που είδε τον Υιό της Χρηστότητας, και αγαλλίαζε και θριαμβολογούσε στην εποχή του. Και πέθανε εν ειρήνη.
- 23 Και συνέβη ώστε ο Κοριάντουμ βιάδιζε στα βήματα του πατέρα του, και οικοδόμησε πολλές τρανές πόλεις, και χορηγούσε αυτό που ήταν καλό στον λαό του όλες τις ημέρες του. Και συνέβη ώστε δεν είχε παιδιά μέχρι που ήταν υπερβολικά ηλικιωμένος.
- 24 Και συνέβη ώστε πέθανε η σύζυγός του, ούσα εκατό και δύο ετών. Και συνέβη ώστε ο Κοριάντουμ πήρε ως σύζυγό του, στη μεγάλη του ηλικία, μία νέα υπηρέτρια, και απέκτησε υιούς και θυγατέρες. Επομένως έζησε μέχρι που ήταν εκατό και σαράντα και δύο ετών.
- 25 Και συνέβη ώστε απέκτησε τον Κομ, και ο Κομ βασίλευσε στη θέση του. Και βασίλευσε σαράντα και εννέα έτη και απέκτησε τον Χηθ. Και απέκτησε και άλλους υιούς και θυγατέρες.
- 26 Και ο λαός είχε πάλι εξαπλωθεί σε όλο το πρόσωπο της χώρας, και άρχισε πάλι να υπάρχει υπερβολικά μεγάλη κακία επάνω στο πρόσωπο της χώρας, και ο Χηθ άρχισε να ασπάζεται πάλι τα μυστικά σχέδια της παλαιάς εποχής, για να αφανίσει τον πατέρα του.
- 27 Και συνέβη ώστε εκθρόνισε τον πατέρα του, γιατί τον σκότωσε με το ίδιο του το σπαθί, και βασίλευσε στη θέση του.

And thus the Lord did pour out his blessings upon this land, which was choice above all other lands; and he commanded that whoso should possess the land should possess it unto the Lord, or they should be destroyed when they were ripened in iniquity; for upon such, saith the Lord: I will pour out the fulness of my wrath.

And Emer did execute judgment in righteousness all his days, and he begat many sons and daughters; and he begat Coriantum, and he anointed Coriantum to reign in his stead.

And after he had anointed Coriantum to reign in his stead he lived four years, and he saw peace in the land; yea, and he even saw the Son of Righteousness, and did rejoice and glory in his day; and he died in peace.

And it came to pass that Coriantum did walk in the steps of his father, and did build many mighty cities, and did administer that which was good unto his people in all his days. And it came to pass that he had no children even until he was exceedingly old.

And it came to pass that his wife died, being an hundred and two years old. And it came to pass that Coriantum took to wife, in his old age, a young maid, and begat sons and daughters; wherefore he lived until he was an hundred and forty and two years old.

And it came to pass that he begat Com, and Com reigned in his stead; and he reigned forty and nine years, and he begat Heth; and he also begat other sons and daughters.

And the people had spread again over all the face of the land, and there began again to be an exceedingly great wickedness upon the face of the land, and Heth began to embrace the secret plans again of old, to destroy his father.

And it came to pass that he did dethrone his father, for he slew him with his own sword; and he did reign in his stead.

- 28 Και ήλθαν προφήτες πάλι στη χώρα, φωνάζοντας μετάνοια σε αυτούς – ότι πρέπει να ετοιμάσουν την οδό του Κυρίου, διαφορετικά θα έλθει κατάρα επάνω στο πρόσωπο της χώρας. Μάλιστα, θα γινόταν μεγάλος λιμός, κατά τον οποίο θα αφανίζονταν, αν δεν μετανοούσαν.
- 29 Όμως οι άνθρωποι δεν πίστευαν τα λόγια των προφητών, αλλά τους εξεδίωξαν. Και μερικούς από αυτούς τους πέταξαν μέσα σε λάκκους και τους άφησαν να χαθούν. Και συνέβη ώστε έκαναν όλα αυτά σύμφωνα με την εντολή του βασιλιά, Χηθ.
- 30 Και συνέβη ώστε άρχισε να υπάρχει μεγάλη σιτοδεία στη χώρα, και οι κάτοικοι άρχισαν να αφανίζονται υπερβολικά γρήγορα εξαιτίας της σιτοδείας, γιατί δεν υπήρχε βροχή επάνω στο πρόσωπο της γης.
- 31 Και παρουσιάστηκαν επίσης δηλητηριώδη φίδια επάνω στο πρόσωπο της γης, και δηλητηρίασαν πολλούς ανθρώπους. Και συνέβη ώστε τα ποίμνιά τους άρχισαν να τρέπονται σε φυγή εμπρός στα δηλητηριώδη φίδια, προς τη γη στα νότια, η οποία ονομαζόταν από τους Νεφίτες Ζαραχέμλα.
- 32 Και συνέβη ώστε υπήρχαν πολλοί από αυτούς που αφανίστηκαν στον δρόμο. Παρά ταύτα, υπήρξαν μερικοί που τράπηκαν σε φυγή στη γη προς τα νότια.
- 33 Και συνέβη ώστε ο Κύριος έκανε τα φίδια να μην τους κυνηγήσουν άλλο, αλλά να φράξουν τον δρόμο ώστε οι άνθρωποι να μην μπορούν να περάσουν, ώστε όποιος επιχειρούσε να περάσει να πέσει από τα δηλητηριώδη φίδια.
- 34 Και συνέβη ώστε οι άνθρωποι ακολουθούσαν την πορεία των ζώων, και καταβρόχθιζαν τα κουφάρια εκείνων που έπεφταν στον δρόμο, μέχρι που τους είχαν καταβροχθίσει όλους. Τώρα, όταν είδαν οι άνθρωποι ότι πρέπει να χαθούν, άρχισαν να μετανοούν για τις ανομίες τους και να επικαλούνται τον Κύριο.
- 35 Και συνέβη ώστε όταν είχαν πια ταπεινώσει τον εαυτό τους επαρκώς ενώπιον του Κυρίου, έστειλε βροχή επάνω στο πρόσωπο της γης. Και οι άνθρωποι άρχισαν να αναζωογονούνται πάλι, και άρχισε να υπάρχει καρπός στις βόρειες χώρες, και σε όλες τις χώρες τριγύρω. Και ο Κύριος τους έδειξε τη δύναμή Του με το να τους περισώσει από τον λιμό.

And there came prophets in the land again, crying repentance unto them—that they must prepare the way of the Lord or there should come a curse upon the face of the land; yea, even there should be a great famine, in which they should be destroyed if they did not repent.

But the people believed not the words of the prophets, but they cast them out; and some of them they cast into pits and left them to perish. And it came to pass that they did all these things according to the commandment of the king, Heth.

And it came to pass that there began to be a great dearth upon the land, and the inhabitants began to be destroyed exceedingly fast because of the dearth, for there was no rain upon the face of the earth.

And there came forth poisonous serpents also upon the face of the land, and did poison many people. And it came to pass that their flocks began to flee before the poisonous serpents, towards the land southward, which was called by the Nephites Zarahemla.

And it came to pass that there were many of them which did perish by the way; nevertheless, there were some which fled into the land southward.

And it came to pass that the Lord did cause the serpents that they should pursue them no more, but that they should hedge up the way that the people could not pass, that whoso should attempt to pass might fall by the poisonous serpents.

And it came to pass that the people did follow the course of the beasts, and did devour the carcasses of them which fell by the way, until they had devoured them all. Now when the people saw that they must perish they began to repent of their iniquities and cry unto the Lord.

And it came to pass that when they had humbled themselves sufficiently before the Lord he did send rain upon the face of the earth; and the people began to revive again, and there began to be fruit in the north countries, and in all the countries round about. And the Lord did show forth his power unto them in preserving them from famine.

Εθήρ 10

- 1 Και συνέβη ὥστε ὁ Σεζ, ποὺ ἦταν ἀπόγονος τοῦ Χηθ —επειδὴ ὁ Χηθ εἶχε χαθεῖ ἀπὸ τὸν λιμὸ, καὶ ὅλος ὁ οἶκος τοῦ ἐκτός ἀπὸ τὸ Σεζ— Ἐπομένως, ὁ Σεζ, ἀρχισε νὰ ανοικοδομεῖ ἕναν συντετριμμένο λαό.
- 2 Καὶ συνέβη ὥστε ὁ Σεζ θυμῆθηκε τὴν καταστροφὴ τῶν πατέρων του, καὶ οἰκοδόμησε ἕνα ἐνάρετο βασιλεῖο· διότι θυμῆθηκε τι εἶχε κάνει ὁ Κύριος ποὺ ἔφερε τὸν Ιαρέδ καὶ τὸν ἀδελφὸ τοῦ διαμέσου τοῦ βάθους. Καὶ βάδιζε κατὰ τὶς ὁδοὺς τοῦ Κυρίου. Καὶ ἀπέκτησε υἱοὺς καὶ θυγατέρες.
- 3 Καὶ ὁ μεγαλύτερος υἱὸς του, τοῦ ὁποῖου τὸ ὄνομα ἦταν Σεζ, ἐπαναστάτησε ἐναντίον του. Παρὰ ταῦτα, ὁ Σεζ πατάχθηκε ἀπὸ τὸ χέρι ἐνὸς ληστή, ἐξαιτίας τοῦ μεγάλου πλούτου του, πράγμα το ὁποῖο ἔφερε εἰρήνη πάλι στὸν πατέρα του.
- 4 Καὶ συνέβη ὥστε ὁ πατέρας του οἰκοδόμησε πολλὰς πόλεις ἐπάνω στὸ πρόσωπο τῆς χώρας, καὶ οἱ ἀνθρώποι ἀρχισαν πάλι νὰ ἐξαπλώνονται ἐπάνω σὲ ὅλο τὸ πρόσωπο τῆς χώρας. Καὶ ὁ Σεζ ἐζήση μέχρι ποὺ ἐγίνε ὑπερβολικὰ ἡλικιωμένος. Καὶ ἀπέκτησε τὸν Ριπλακίς. Καὶ πέθανε, καὶ ὁ Ριπλακίς βασιλεύσε στὴ θέση του.
- 5 Καὶ συνέβη ὥστε ὁ Ριπλακίς δὲν ἔκανε αὐτὸ ποὺ ἦταν σωστὸ στα μάτια τοῦ Κυρίου, ἐπειδὴ εἶχε πολλὰς συζύγους καὶ παλλακίδες, καὶ τὸ ἔθεσε αὐτὸ ἐπάνω στους ὤμους ἀνθρώπων, πράγμα το ὁποῖο ἦταν πολὺ θλιβερό νὰ ἀντέξει κανεὶς. Μάλιστα, τοὺς ἔβαλε βαρεῖς φόρους. Καὶ με τοὺς φόρους ἐκτίσε πολλὰ εὐρύχωρα κτήρια.
- 6 Καὶ ἀνήγειρε γιὰ ἐκεῖνον ἕναν ὑπερβολικὰ ὄμορφο θρόνο. Καὶ ἐκτίσε πολλὰς φυλακὰς, καὶ ὅποιος δὲν ὑποτασσόταν στους φόρους τὸν ἐρίχνε στὴ φυλακὴ. Καὶ ὅποιος δὲν ἦταν σὲ θέση νὰ πληρώσει φόρους τὸν ἐρίχνε στὴ φυλακὴ. Καὶ ἔκανε ὥστε νὰ ἐργάζονται διαρκῶς γιὰ τὴ συντήρησή τους, καὶ ὅποιος ἀρνείτο νὰ ἐργαστεῖ φρόντιζε νὰ θανατωθεῖ.
- 7 Ἐπομένως ἀποκτοῦσε ὅλα τὰ ἐξαισία ἔργα του, μάλιστα, ἀκόμα καὶ τὸ ἐξαισιο χρυσάφι τοῦ ἔκανε νὰ τὸ ἐξευγενίζου στὴ φυλακὴ, καὶ κάθε εἶδος ἐξαισίας καλλιτεχνίας ἔκανε νὰ τὸ ἐξευγενίζου στὴ φυλακὴ. Καὶ συνέβη ὥστε προκαλοῦσε βάσανα στὸν λαὸ με τὶς πορνείες καὶ τὰ βδελύγματά του.

Ether 10

And it came to pass that Shez, who was a descendant of Heth—for Heth had perished by the famine, and all his household save it were Shez—wherefore, Shez began to build up again a broken people.

And it came to pass that Shez did remember the destruction of his fathers, and he did build up a righteous kingdom; for he remembered what the Lord had done in bringing Jared and his brother across the deep; and he did walk in the ways of the Lord; and he begat sons and daughters.

And his eldest son, whose name was Shez, did rebel against him; nevertheless, Shez was smitten by the hand of a robber, because of his exceeding riches, which brought peace again unto his father.

And it came to pass that his father did build up many cities upon the face of the land, and the people began again to spread over all the face of the land. And Shez did live to an exceedingly old age; and he begat Riplakish. And he died, and Riplakish reigned in his stead.

And it came to pass that Riplakish did not do that which was right in the sight of the Lord, for he did have many wives and concubines, and did lay that upon men's shoulders which was grievous to be borne; yea, he did tax them with heavy taxes; and with the taxes he did build many spacious buildings.

And he did erect him an exceedingly beautiful throne; and he did build many prisons, and whoso would not be subject unto taxes he did cast into prison; and whoso was not able to pay taxes he did cast into prison; and he did cause that they should labor continually for their support; and whoso refused to labor he did cause to be put to death.

Wherefore he did obtain all his fine work, yea, even his fine gold he did cause to be refined in prison; and all manner of fine workmanship he did cause to be wrought in prison. And it came to pass that he did afflict the people with his whoredoms and abominations.

8 Και όταν είχε βασιλεύσει για διάστημα σαράντα και δύο ετών, ο λαός ξεσηκώθηκε σε επανάσταση εναντίον του. Και άρχισε πόλεμος πάλι στη χώρα, τόσο που ο Ριπλακίς σκοτώθηκε, και οι απόγονοί του εξεδιώχθησαν από τη χώρα.

9 Και συνέβη ώστε μετά το διάστημα πολλών ετών, ο Μοριάντον (που ήταν απόγονος του Ριπλακίς) συγκέντρωσε στρατό από απεργιμένους, και πήγε και έδωσε μάχη προς τον λαό. Και κέρδισε την εξουσία σε πολλές πόλεις, και ο πόλεμος έγινε υπερβολικά οδυνηρός, και διήρκεσε για διάστημα πολλών ετών. Και κέρδισε εξουσία σε όλη τη χώρα, και καθιερώθηκε ως βασιλιάς όλης της χώρας.

10 Και αφού καθιερώθηκε ως βασιλιάς, ελάφρυνε το βάρος του λαού, πράγμα με το οποίο απέκτησε εύνοια στα μάτια των ανθρώπων, και τον έχρισαν να είναι βασιλιάς τους.

11 Και έδωσε δικαιοσύνη στον λαό, όμως όχι στον εαυτό του εξαιτίας των τόσων πολλών πορνειών. Επομένως ήταν αποκομμένος από την παρουσία του Κυρίου.

12 Και συνέβη ώστε ο Μοριάντον οικοδόμησε πολλές πόλεις, και οι άνθρωποι έγιναν υπερβολικά πλούσιοι υπό τη βασιλεία του, τόσο σε κτήρια όσο και σε χρυσάφι και ασήμι, και στην καλλιέργεια σιτηρών, και σε ποιμνία και αγέλες και σε όσα είχαν αποκατασταθεί προς αυτούς.

13 Και ο Μοριάντον έζησε σε υπερβολικά προκεχωρημένη ηλικία, και τότε απέκτησε τον Κιμ. Και ο Κιμ βασίλευσε στη θέση του πατέρα του. Και βασίλευσε οχτώ έτη, και πέθανε ο πατέρας του. Και συνέβη ώστε ο Κιμ δεν βασίλευσε με χρηστότητα, επομένως δεν ευνοήθηκε από τον Κύριο.

14 Και ο αδελφός του ξεσήκωσε επανάσταση εναντίον του, με την οποία τον έφερε σε αιχμαλωσία, και παρέμεινε σε αιχμαλωσία όλες τις ημέρες του. Και απέκτησε υιούς και θυγατέρες κατά την αιχμαλωσία, και στα γηρατειά του απέκτησε το Λευί, και πέθανε.

15 Και συνέβη ώστε ο Λευί υπηρέτησε σε αιχμαλωσία μετά τον θάνατο του πατέρα του, για διάστημα σαράντα και δύο ετών. Και έκανε πόλεμο εναντίον του βασιλιά της χώρας, πράγμα με το οποίο απέκτησε για τον εαυτό του τη βασιλεία.

And when he had reigned for the space of forty and two years the people did rise up in rebellion against him; and there began to be war again in the land, inso-much that Riplakish was killed, and his descendants were driven out of the land.

And it came to pass after the space of many years, Morianton, (he being a descendant of Riplakish) gathered together an army of outcasts, and went forth and gave battle unto the people; and he gained power over many cities; and the war became exceedingly sore, and did last for the space of many years; and he did gain power over all the land, and did establish himself king over all the land.

And after that he had established himself king he did ease the burden of the people, by which he did gain favor in the eyes of the people, and they did anoint him to be their king.

And he did do justice unto the people, but not unto himself because of his many whoredoms; wherefore he was cut off from the presence of the Lord.

And it came to pass that Morianton built up many cities, and the people became exceedingly rich under his reign, both in buildings, and in gold and silver, and in raising grain, and in flocks, and herds, and such things which had been restored unto them.

And Morianton did live to an exceedingly great age, and then he begat Kim; and Kim did reign in the stead of his father; and he did reign eight years, and his father died. And it came to pass that Kim did not reign in righteousness, wherefore he was not favored of the Lord.

And his brother did rise up in rebellion against him, by which he did bring him into captivity; and he did remain in captivity all his days; and he begat sons and daughters in captivity, and in his old age he begat Levi; and he died.

And it came to pass that Levi did serve in captivity after the death of his father, for the space of forty and two years. And he did make war against the king of the land, by which he did obtain unto himself the kingdom.

16 Και αφού απέκτησε για τον εαυτό του τη βασιλεία, έκανε αυτό που ήταν σωστό στα μάτια του Κυρίου. Και ο λαός ευημερούσε στη χώρα. Και έζησε μέχρι τα βαθιά γεράματα, και απέκτησε υιούς και θυγατέρες. Και απέκτησε επίσης τον Κορώμ, τον οποίο έχρισε βασιλιά στη θέση του.

17 Και συνέβη ώστε ο Κορώμ έκανε αυτό που ήταν καλό στα μάτια του Κυρίου όλες του τις ημέρες. Και απέκτησε πολλούς υιούς και θυγατέρες. Και αφού είδε πολλές ημέρες, απεβίωσε, ακριβώς όπως και η υπόλοιπη γη. Και βασίλευσε ο Κις στη θέση του.

18 Και συνέβη ώστε απεβίωσε επίσης ο Κις, και βασίλευσε ο Λιμπ στη θέση του.

19 Και συνέβη ώστε ο Λιμπ επίσης έκανε αυτό που ήταν καλό στα μάτια του Κυρίου. Και κατά τις ημέρες του Λιμπ αφανίστηκαν τα δηλητηριώδη φίδια. Επομένως πήγαν στη γη προς τα νότια, για να κυνηγήσουν τροφή για τον λαό της χώρας, επειδή η γη ήταν καλυμμένη με ζώα του δάσους. Και ο Λιμπ ο ίδιος έγινε μέγας κυνηγός.

20 Και έκτισαν μία μεγάλη πόλη δίπλα στον στενό λαιμό της χώρας, κοντά στο μέρος όπου η θάλασσα χωρίζει τη γη.

21 Και διατήρησαν τη γη προς τα νότια για έρημο, για να έχουν θήραμα. Και όλο το πρόσωπο της χώρας προς τα βόρεια ήταν καλυμμένο με κατοίκους.

22 Και ήταν υπερβολικά φίλεργοι, και αγόραζαν και πωλούσαν και εμπορεύονταν ο ένας με τον άλλον, για να αποκτήσουν κέρδος.

23 Και εργάζονταν με κάθε είδους μετάλλευμα, και έφτιαχναν χρυσάφι, και ασήμι και σίδηρο και ορείχαλκο και κάθε είδος μετάλλων, και το έσκαβαν από τη γη. Επομένως, δημιουργούσαν υπέρογκους σωρούς από χώμα για να πάρουν μετάλλευμα, χρυσάφι και ασήμι και σίδηρο και χαλκό. Και κατασκεύαζαν κάθε είδους εξαιρετα έργα.

24 Και είχαν μετάξια και λεπτοϋφασμένα λινά, και επεξεργάζονταν κάθε είδους ύφασμα, για να ντύνουν τον εαυτό τους από τη γύμνια τους.

25 Και έφτιαχναν κάθε είδους εργαλεία για να καλλιεργούν τη γη, τόσο για να οργώνουν όσο και για να σπέρνουν, να θερίζουν και να σκαλίζουν και για να αλωνίζουν.

And after he had obtained unto himself the kingdom he did that which was right in the sight of the Lord; and the people did prosper in the land; and he did live to a good old age, and begat sons and daughters; and he also begat Corom, whom he anointed king in his stead.

And it came to pass that Corom did that which was good in the sight of the Lord all his days; and he begat many sons and daughters; and after he had seen many days he did pass away, even like unto the rest of the earth; and Kish reigned in his stead.

And it came to pass that Kish passed away also, and Lib reigned in his stead.

And it came to pass that Lib also did that which was good in the sight of the Lord. And in the days of Lib the poisonous serpents were destroyed. Wherefore they did go into the land southward, to hunt food for the people of the land, for the land was covered with animals of the forest. And Lib also himself became a great hunter.

And they built a great city by the narrow neck of land, by the place where the sea divides the land.

And they did preserve the land southward for a wilderness, to get game. And the whole face of the land northward was covered with inhabitants.

And they were exceedingly industrious, and they did buy and sell and traffic one with another, that they might get gain.

And they did work in all manner of ore, and they did make gold, and silver, and iron, and brass, and all manner of metals; and they did dig it out of the earth; wherefore, they did cast up mighty heaps of earth to get ore, of gold, and of silver, and of iron, and of copper. And they did work all manner of fine work.

And they did have silks, and fine-twined linen; and they did work all manner of cloth, that they might clothe themselves from their nakedness.

And they did make all manner of tools to till the earth, both to plow and to sow, to reap and to hoe, and also to thrash.

26 Και έφτιαχναν κάθε είδους εργαλεία με τα οποία εργαζόνταν τα ζώα τους.

27 Και έκαναν όλων των ειδών πολεμικά εργαλεία. Και έκαναν κάθε είδους υπερβολικά πρωτότυπα καλλιτεχνήματα.

28 Και ποτέ δεν μπορούσε να υπάρξει λαός πιο ευλογημένος από ό,τι ήταν αυτοί, και πιο ευνοημένοι από το χέρι του Κυρίου. Και βρίσκονταν σε γη που ήταν εκλεκτή υπεράνω κάθε άλλης γης, επειδή ο Κύριος το είχε πει.

29 Και συνέβη ώστε ο Λιμπ έζησε πολλά χρόνια, και απέκτησε υιούς και θυγατέρες. Και απέκτησε επίσης τον Χέαρθωμ.

30 Και συνέβη ώστε ο Χέαρθωμ βασίλευσε στη θέση του πατέρα του. Και αφού βασίλευσε ο Χέαρθωμ είκοσι και τέσσερα χρόνια, ιδού, η βασιλεία του αφαιρέθηκε. Και υπηρέτησε πολλά χρόνια σε αιχμαλωσία, μάλιστα, όλο το υπόλοιπο των ημερών του.

31 Και απέκτησε τον Χηθ, και έζησε ο Χηθ σε αιχμαλωσία όλες του τις ημέρες. Και ο Χηθ απέκτησε τον Ααρών, και έζησε ο Ααρών σε αιχμαλωσία όλες του τις ημέρες. Και απέκτησε τον Αμνιγαδά, και έζησε και ο Αμνιγαδά σε αιχμαλωσία όλες του τις ημέρες. Και απέκτησε τον Κοριάντουμ, και έζησε ο Κοριάντουμ σε αιχμαλωσία όλες του τις ημέρες, και απέκτησε τον Κομ.

32 Και συνέβη ώστε ο Κομ παρέσυρε το μισό από το βασίλειο. Και βασίλευσε στο μισό βασίλειο σαράντα και δύο χρόνια. Και πήγε σε μάχη εναντίον του βασιλιά, του Αμγίδ, και πολέμησαν για διάστημα πολλών χρόνων, κατά το οποίο διάστημα ο Κομ υπερίσχυσε του Αμγίδ, και απέκτησε εξουσία επί του υπόλοιπου βασιλείου.

33 Και κατά τις ημέρες του Κομ άρχισαν να υπάρχουν ληστές στη χώρα. Και υιοθέτησαν τα παλαιά σχέδια, και χορήγησαν όρκους κατά το είδος των αρχαίων, και επεδίωκαν πάλι να καταστρέψουν το βασίλειο.

34 Τώρα ο Κομ πολέμησε πολύ εναντίον τους. Παρ' όλα αυτά δεν υπερίσχυσε αυτών.

And they did make all manner of tools with which they did work their beasts.

And they did make all manner of weapons of war. And they did work all manner of work of exceedingly curious workmanship.

And never could be a people more blessed than were they, and more prospered by the hand of the Lord. And they were in a land that was choice above all lands, for the Lord had spoken it.

And it came to pass that Lib did live many years, and begat sons and daughters; and he also begat Hearthom.

And it came to pass that Hearthom reigned in the stead of his father. And when Hearthom had reigned twenty and four years, behold, the kingdom was taken away from him. And he served many years in captivity, yea, even all the remainder of his days.

And he begat Heth, and Heth lived in captivity all his days. And Heth begat Aaron, and Aaron dwelt in captivity all his days; and he begat Amnigaddah, and Amnigaddah also dwelt in captivity all his days; and he begat Coriantum, and Coriantum dwelt in captivity all his days; and he begat Com.

And it came to pass that Com drew away the half of the kingdom. And he reigned over the half of the kingdom forty and two years; and he went to battle against the king, Amgid, and they fought for the space of many years, during which time Com gained power over Amgid, and obtained power over the remainder of the kingdom.

And in the days of Com there began to be robbers in the land; and they adopted the old plans, and administered oaths after the manner of the ancients, and sought again to destroy the kingdom.

Now Com did fight against them much; nevertheless, he did not prevail against them.

Εθέρ Ι Ι

- 1 Και ήλθαν επίσης κατά τις ημέρες του Κομ πολλοί προφήτες, και προφήτευσαν για τον αφανισμό αυτού του σπουδαίου λαού, αν δεν μετανοούσαν, και στρέφονταν προς τον Κύριο, και εγκατέλειπαν τους φόνους και την κακία τους.
- 2 Και συνέβη ώστε οι προφήτες απερρίφθησαν από τον λαό, και τράπηκαν σε φυγή προς τον Κομ για προστασία, διότι οι άνθρωποι επεδίωκαν να τους αφανίσουν.
- 3 Και προφήτευσαν στον Κομ πολλά. Και ήταν ευλογημένος σε όλο το υπόλοιπο των ημερών του.
- 4 Και έζησε ως τα βαθιά γεράματα, και απέκτησε τον Σιβλώμ. Και ο Σιβλώμ βασίλευσε στη θέση του. Και ο αδελφός του Σιβλώμ επαναστάτησε εναντίον του, και άρχισε ένας υπερβολικά μεγάλος πόλεμος σε όλη τη χώρα.
- 5 Και συνέβη ώστε ο αδελφός του Σιβλώμ προκάλεσε να θανατωθούν όλοι οι προφήτες οι οποίοι προφήτευσαν για τον αφανισμό του λαού.
- 6 Και υπήρχε μεγάλη συμφορά σε όλη τη χώρα, επειδή είχαν καταθέσει μαρτυρία ότι μεγάλη κατάρρα θα έπεφτε επάνω στη χώρα, και επίσης επάνω στον λαό, και ότι θα υπήρχε μεγάλη καταστροφή ανάμεσά τους, τέτοια που ποτέ δεν είχε υπάρξει επάνω στο πρόσωπο της γης, και τα οστά τους θα γίνονταν σαν σωρός χώματος επάνω στο πρόσωπο της χώρας εκτός κι αν μετανοούσαν για την κακία τους.
- 7 Και αυτοί δεν εισάκουσαν τη φωνή του Κυρίου, εξαιτίας των ανόμων συνωμοσιών τους. Επομένως, άρχισαν πόλεμοι και διχόνοιες σε όλη τη χώρα, και επίσης πολλοί λιμοί και λοιμώδεις νόσοι, τόσο ώστε έγινε μεγάλη καταστροφή, τέτοια που καμία άλλη δεν είχαν γνωρίσει επάνω στο πρόσωπο της γης. Και όλα αυτά συνέβησαν κατά τις ημέρες του Σιβλώμ.
- 8 Και οι άνθρωποι άρχισαν να μετανοούν για την ανομία τους. Και καθόσον μετανοούσαν, ο Κύριος είχε έλεος προς αυτούς.
- 9 Και συνέβη ώστε ο Σιβλώμ θανατώθηκε, και ο Σηθ μεταφέρθηκε σε αιχμαλωσία, και έζησε σε αιχμαλωσία όλες του τις ημέρες.

Ether Ι Ι

And there came also in the days of Com many prophets, and prophesied of the destruction of that great people except they should repent, and turn unto the Lord, and forsake their murders and wickedness.

And it came to pass that the prophets were rejected by the people, and they fled unto Com for protection, for the people sought to destroy them.

And they prophesied unto Com many things; and he was blessed in all the remainder of his days.

And he lived to a good old age, and begat Shiblom; and Shiblom reigned in his stead. And the brother of Shiblom rebelled against him, and there began to be an exceedingly great war in all the land.

And it came to pass that the brother of Shiblom caused that all the prophets who prophesied of the destruction of the people should be put to death;

And there was great calamity in all the land, for they had testified that a great curse should come upon the land, and also upon the people, and that there should be a great destruction among them, such an one as never had been upon the face of the earth, and their bones should become as heaps of earth upon the face of the land except they should repent of their wickedness.

And they hearkened not unto the voice of the Lord, because of their wicked combinations; wherefore, there began to be wars and contentions in all the land, and also many famines and pestilences, insomuch that there was a great destruction, such an one as never had been known upon the face of the earth; and all this came to pass in the days of Shiblom.

And the people began to repent of their iniquity; and inasmuch as they did the Lord did have mercy on them.

And it came to pass that Shiblom was slain, and Seth was brought into captivity, and did dwell in captivity all his days.

- 10 Και συνέβη ώστε ο Αχά, ο υιός του, απέκτησε το βασίλειο και βασιλεύσε επί του λαού όλες του τις ημέρες. Και έκανε όλων των ειδών τις ανομίες κατά τις ημέρες του, με τις οποίες προκάλεσε πολύ χύσιμο αίματος. Και λίγες ήταν οι ημέρες του.
- 11 Και ο Εθέμ, ων απόγονος του Αχά, απέκτησε το βασίλειο. Και αυτός επίσης έκανε αυτό που ήταν άνομο κατά τις ημέρες του.
- 12 Και συνέβη ώστε κατά τις ημέρες του Εθέμ ήλθαν πολλοί προφήτες, και προφήτευσαν ξανά προς τον λαό. Μάλιστα, προφήτευσαν ότι ο Κύριος θα τους αφάνιζε ολοκληρωτικά από το πρόσωπο της γης εκτός κι αν μετανοούσαν για τις ανομίες τους.
- 13 Και συνέβη ώστε οι άνθρωποι σκλήρυναν την καρδιά τους και δεν εισάκουαν τα λόγια τους. Και οι προφήτες θλίβονταν και αποσύρθηκαν από τον λαό.
- 14 Και συνέβη ώστε ο Εθέμ έκρινε με κακία όλες του τις ημέρες. Και απέκτησε τον Μόρον. Και συνέβη ώστε ο Μόρον βασιλεύσε στη θέση του. Και ο Μόρον έκανε αυτό που ήταν άνομο ενώπιον του Κυρίου.
- 15 Και συνέβη ώστε ξεσηκώθηκε επανάσταση ανάμεσα στον λαό, εξαιτίας εκείνης της μυστικής συνωμοσίας που είχε σχηματισθεί για να αποκτήσει εξουσία και κέρδος. Και παρουσιάστηκε ένας σπουδαίος άνδρας ανάμεσά τους σε ανομία, και έδωσε μάχη προς τον Μόρον, στην οποία ανέτρεψε το μισό από το βασίλειο. Και διατήρησε το μισό από το βασίλειο για πολλά χρόνια.
- 16 Και συνέβη ώστε ο Μόρον τον ανέτρεψε, και απέκτησε το βασίλειο ξανά.
- 17 Και συνέβη ώστε παρουσιάστηκε ένας άλλος σπουδαίος άνδρας. Και ήταν απόγονος του αδελφού του Ιαρέδ.
- 18 Και συνέβη ώστε ανέτρεψε τον Μόρον και απέκτησε το βασίλειο. Επομένως, ο Μόρον έζησε σε αιχμαλωσία όλες τις υπόλοιπες ημέρες του. Και απέκτησε τον Κοριάντορ.
- 19 Και συνέβη ώστε ο Κοριάντορ έζησε σε αιχμαλωσία όλες του τις ημέρες.

And it came to pass that Ahah, his son, did obtain the kingdom; and he did reign over the people all his days. And he did do all manner of iniquity in his days, by which he did cause the shedding of much blood; and few were his days.

And Ethem, being a descendant of Ahah, did obtain the kingdom; and he also did do that which was wicked in his days.

And it came to pass that in the days of Ethem there came many prophets, and prophesied again unto the people; yea, they did prophesy that the Lord would utterly destroy them from off the face of the earth except they repented of their iniquities.

And it came to pass that the people hardened their hearts, and would not hearken unto their words; and the prophets mourned and withdrew from among the people.

And it came to pass that Ethem did execute judgment in wickedness all his days; and he begat Moron. And it came to pass that Moron did reign in his stead; and Moron did that which was wicked before the Lord.

And it came to pass that there arose a rebellion among the people, because of that secret combination which was built up to get power and gain; and there arose a mighty man among them in iniquity, and gave battle unto Moron, in which he did overthrow the half of the kingdom; and he did maintain the half of the kingdom for many years.

And it came to pass that Moron did overthrow him, and did obtain the kingdom again.

And it came to pass that there arose another mighty man; and he was a descendant of the brother of Jared.

And it came to pass that he did overthrow Moron and obtain the kingdom; wherefore, Moron dwelt in captivity all the remainder of his days; and he begat Coriantor.

And it came to pass that Coriantor dwelt in captivity all his days.

- 20 Και κατά τις ημέρες του Κοριάντορ ήλθαν επίσης πολλοί προφήτες και προφήτευσαν για σπουδαία και θαυμαστά πράγματα, και καλούσαν σε μετάνοια τους ανθρώπους, και αν δεν μετανοούσαν, ο Κύριος ο Θεός θα επέφερε κρίση εναντίον τους προς την ολοκληρωτική καταστροφή τους.
- 21 Και ότι ο Κύριος ο Θεός θα έστελνε, δηλαδή θα έφερνε σε φως έναν άλλον λαό για να κατέχει τη χώρα, με τη δύναμή Του, κατά τον τρόπο κατά τον οποίο έφερε τους πατέρες τους.
- 22 Και απέρριπταν όλα τα λόγια των προφητών, εξαιτίας της μυστικής τους κοινωνίας και των άνομων βδελυγμάτων τους.
- 23 Και συνέβη ώστε ο Κοριάντορ απέκτησε τον Εθέρ, και πέθανε, έχοντας ζήσει σε αιχμαλωσία όλες του τις ημέρες.

And in the days of Coriantor there also came many prophets, and prophesied of great and marvelous things, and cried repentance unto the people, and except they should repent the Lord God would execute judgment against them to their utter destruction;

And that the Lord God would send or bring forth another people to possess the land, by his power, after the manner by which he brought their fathers.

And they did reject all the words of the prophets, because of their secret society and wicked abominations.

And it came to pass that Coriantor begat Ether, and he died, having dwelt in captivity all his days.

Εθέρ 12

- 1 Και συνέβη ώστε οι ημέρες του Εθέρ ήταν κατά τις ημέρες του Κοριάντουμουρ. Και ο Κοριάντουμουρ ήταν βασιλιάς όλης της χώρας.
- 2 Και ο Εθέρ ήταν προφήτης του Κυρίου. Επομένως ο Εθέρ ήλθε κατά τις ημέρες του Κοριάντουμουρ, και άρχισε να προφητεύει προς τον λαό, επειδή δεν μπορούσε να συγκρατηθεί εξαιτίας του Πνεύματος του Κυρίου που ήταν μέσα του.
- 3 Γιατί, πράγματι, φώναζε από το πρωί μέχρι το ηλιοβασίλεμα, παροτρύνοντας τους ανθρώπους να πιστεύουν στον Θεό προς μετάνοια, μην τυχόν και αφανισθούν, λέγοντάς τους ότι με την πίστη τα πάντα εκπληρώνονται —
- 4 Επομένως, όποιος πιστεύει στον Θεό θα μπορούσε με σιγουριά να ελπίζει για έναν καλύτερο κόσμο, μάλιστα, ακόμη και μία θέση στα δεξιά του Θεού, η οποία ελπίδα έρχεται από την πίστη, αγκυροβολεί στις ψυχές των ανθρώπων, πράγμα που θα τους έκανε σίγουρους και σταθερούς, πάντα πλεονάζοντες σε καλά έργα, οδηγούμενοι να δοξάζουν τον Θεό.
- 5 Και συνέβη ώστε ο Εθέρ προφήτευσε μεγάλα και θαυμαστά πράγματα στους ανθρώπους, που δεν τα πίστεψαν, επειδή δεν τα είδαν.
- 6 Και τώρα, εγώ, ο Μορόνι, θα ήθελα να μιλήσω λίγο σχετικά με αυτά τα πράγματα. Θα ήθελα να δείξω στον κόσμο ότι πίστη είναι αυτά που ελπίζονται και δεν είναι ορατά. Επομένως, μη δυσανασχετείτε επειδή δεν βλέπετε, επειδή δεν λαμβάνετε μαρτυρία παρά μόνο μετά τη δοκιμασία της πίστης σας.
- 7 Γιατί ήταν με την πίστη που ο Χριστός φανερώθηκε στους πατέρες μας, αφού αναστήθηκε από τους νεκρούς. Και δεν φανερώθηκε σε αυτούς παρά μόνο αφού είχαν πίστη σε αυτόν. Επομένως, θα πρέπει αναγκαστικά μερικοί να είχαν πίστη σε Εκείνον, γιατί δεν φανερώθηκε στον κόσμο.
- 8 Όμως λόγω της πίστης των ανθρώπων φανερώθηκε στον κόσμο, και δόξασε το όνομα του Πατέρα, και προετοίμασε μία οδό διά της οποίας άλλοι να μπορέσουν να γίνουν κοινωνοί του ουράνιου δώρου, ώστε να ελπίζουν για εκείνα τα οποία δεν έχουν δει.
- 9 Επομένως, και εσείς μπορείτε να έχετε ελπίδα, και να γίνετε κοινωνοί του δώρου, αν έχετε μόνον πίστη.

Ether 12

And it came to pass that the days of Ether were in the days of Coriantumr; and Coriantumr was king over all the land.

And Ether was a prophet of the Lord; wherefore Ether came forth in the days of Coriantumr, and began to prophesy unto the people, for he could not be restrained because of the Spirit of the Lord which was in him.

For he did cry from the morning, even until the going down of the sun, exhorting the people to believe in God unto repentance lest they should be destroyed, saying unto them that by faith all things are fulfilled—

Wherefore, whoso believeth in God might with surety hope for a better world, yea, even a place at the right hand of God, which hope cometh of faith, maketh an anchor to the souls of men, which would make them sure and steadfast, always abounding in good works, being led to glorify God.

And it came to pass that Ether did prophesy great and marvelous things unto the people, which they did not believe, because they saw them not.

And now, I, Moroni, would speak somewhat concerning these things; I would show unto the world that faith is things which are hoped for and not seen; wherefore, dispute not because ye see not, for ye receive no witness until after the trial of your faith.

For it was by faith that Christ showed himself unto our fathers, after he had risen from the dead; and he showed not himself unto them until after they had faith in him; wherefore, it must needs be that some had faith in him, for he showed himself not unto the world.

But because of the faith of men he has shown himself unto the world, and glorified the name of the Father, and prepared a way that thereby others might be partakers of the heavenly gift, that they might hope for those things which they have not seen.

Wherefore, ye may also have hope, and be partakers of the gift, if ye will but have faith.

10 Ἰδοῦ, ἦταν με την πίστη που εκείνοι της παλαιάς
εποχής κλήθηκαν κατά την άγια τάξη του Θεού.

11 Επομένως, με την πίστη δόθηκε ο νόμος του Μωυσή.
Όμως, στο δώρο του Υιού Του, ο Θεός προετοίμασε έναν
πιο εξαιρετο τρόπο. Και είναι με την πίστη που έχει
εκπληρωθεί.

12 Γιατί αν δεν υπάρχει πίστη ανάμεσα στα τέκνα των
ανθρώπων, ο Θεός δεν μπορεί να κάνει κανένα θαύμα
ανάμεσά τους. Επομένως, δεν φανερώθηκε παρά μόνο
μετά την πίστη τους.

13 Ἰδοῦ, ἦταν η πίστη του Άλμα και του Αμουλέκ που
έκανε τη φυλακή να πέσει στη γη.

14 Ἰδοῦ, ἦταν η πίστη του Νεφί και του Λεχί που επέφερε
την αλλαγή στους Λαμανίτες, ώστε βαπτίσθηκαν με
φωτιά και με το Άγιο Πνεύμα.

15 Ἰδοῦ, ἦταν η πίστη του Αμμών και των αδελφών του
που επέφερε τόσο μεγάλο θαύμα στους Λαμανίτες.

16 Μάλιστα, και ακόμη όλοι όσοι έκαναν θαύματα τα
έκαναν με την πίστη, ακόμη και εκείνοι που υπήρξαν
πριν από τον Χριστό και εκείνοι επίσης που υπήρξαν
μετά.

17 Και ἦταν με την πίστη που οι τρεις μαθητές
απέκτησαν την υπόσχεση ότι δεν θα γεύονταν τον
θάνατο. Και δεν πήραν την υπόσχεση παρά μόνο μετά
την πίστη τους.

18 Και ούτε ποτέ άνθρωποι έκαναν θαύματα παρά μόνο
μετά την πίστη τους. Επομένως πρώτα πίστεψαν στον
Υιό του Θεού.

19 Και υπήρξαν πολλοί των οποίων η πίστη τους ἦταν
τόσο υπερβολικά ισχυρή, ακόμα και προτού έλθει ο
Χριστός, οι οποίοι δεν μπορούσαν να κρατηθούν από
μέσα από τον πέπλο, αλλά πράγματι είδαν με τα μάτια
τους αυτά που είχαν δει με μάτι πίστεως, και χάρηκαν.

20 Και ἰδοῦ, έχουμε δει σε αυτό το χρονικό ότι ένας από
αυτούς ἦταν ο αδελφός του Ιαρέδ, επειδή τόσο μεγάλη
ἦταν η πίστη του στον Θεό, που όταν ο Θεός πρόβαλε το
δάκτυλό Του, δεν μπορούσε να το κρύψει από τη θέα του
αδελφού του Ιαρέδ, εξαιτίας του λόγου του που του είχε
πει, τον οποίο λόγο είχε αποκτήσει με την πίστη.

Behold it was by faith that they of old were called af-
ter the holy order of God.

Wherefore, by faith was the law of Moses given. But
in the gift of his Son hath God prepared a more excel-
lent way; and it is by faith that it hath been fulfilled.

For if there be no faith among the children of men
God can do no miracle among them; wherefore, he
showed not himself until after their faith.

Behold, it was the faith of Alma and Amulek that
caused the prison to tumble to the earth.

Behold, it was the faith of Nephi and Lehi that
wrought the change upon the Lamanites, that they
were baptized with fire and with the Holy Ghost.

Behold, it was the faith of Ammon and his brethren
which wrought so great a miracle among the
Lamanites.

Yea, and even all they who wrought miracles
wrought them by faith, even those who were before
Christ and also those who were after.

And it was by faith that the three disciples obtained a
promise that they should not taste of death; and they
obtained not the promise until after their faith.

And neither at any time hath any wrought miracles
until after their faith; wherefore they first believed in
the Son of God.

And there were many whose faith was so exceedingly
strong, even before Christ came, who could not be kept
from within the veil, but truly saw with their eyes the
things which they had beheld with an eye of faith, and
they were glad.

And behold, we have seen in this record that one of
these was the brother of Jared; for so great was his faith
in God, that when God put forth his finger he could not
hide it from the sight of the brother of Jared, because of
his word which he had spoken unto him, which word
he had obtained by faith.

- 21 Και αφού είδε το δάκτυλο του Κυρίου ο αδελφός του Ιαρέδ, λόγω της υπόσχεσης την οποία είχε αποκτήσει ο αδελφός του Ιαρέδ με την πίστη, ο Κύριος δεν μπορούσε να παρακρατήσει τίποτε από τη θέα του. Επομένως του έδειξε τα πάντα, επειδή δεν μπορούσε πια να κρατηθεί έξω από τον πέπλο.
- 22 Και είναι με την πίστη που οι πατέρες μου έχουν αποκτήσει την υπόσχεση ότι αυτά θα έλθουν στους αδελφούς τους μέσω των Εθνικών. Γι' αυτό με έχει προστάξει ο Κύριος, μάλιστα, δηλαδή ο Ιησούς Χριστός.
- 23 Και του είπα: Κύριε, οι Εθνικοί θα τα χλευάσουν αυτά, εξαιτίας της αδυναμίας μας στο γράψιμο, αφού εσύ, Κύριε, μας έχεις κάνει ισχυρούς στον λόγο με την πίστη, αλλά δεν μας έχεις κάνει ισχυρούς στο γράψιμο· επειδή έχεις κάνει όλους αυτούς τους ανθρώπους να μπορούν να λένε πολλά, λόγω του Αγίου Πνεύματος το οποίο εσύ τους έχεις δώσει.
- 24 Και μας έχεις κάνει ώστε να μπορούμε να γράψουμε μόνο λίγα, εξαιτίας της αδεξιότητας των χεριών μας. Ιδού, δεν μας έχεις κάνει ισχυρούς στο γράψιμο σαν τον αδελφό του Ιαρέδ, αφού τον έκανες ώστε αυτά που έγραψε να είναι ισχυρά, όπως είσαι και εσύ, σε σημείο που να κατακυριεύουν τον άνθρωπο όταν τα διαβάζει.
- 25 Εσύ έχεις κάνει επίσης τα λόγια μας ισχυρά και σπουδαία, τόσο που να μην μπορούμε να τα γράψουμε. Επομένως, λοιπόν, όταν γράφουμε, βλέπουμε την αδυναμία μας, και σκοντάφτουμε εξαιτίας της τοποθέτησης των λόγων μας. Και φοβάμαι μήπως οι Εθνικοί χλευάσουν τα λόγια μας.
- 26 Και όταν το είπα αυτό, ο Κύριος μου μίλησε, λέγοντας: οι ανόητοι χλευάζουν, αλλά θα θρηνήσουν, και η χάρη μου είναι επαρκής για τους πράους, ώστε να μην εκμεταλλευτούν τις αδυναμίες σας.
- 27 Και αν οι άνθρωποι έρχονται προς εμένα, εγώ θα τους δείξω τις αδυναμίες τους. Δίνω στους ανθρώπους αδυναμίες για να είναι ταπεινοί. Και η χάρη μου είναι επαρκής για όλους τους ανθρώπους που ταπεινώνουν τον εαυτό τους ενώπιόν μου, επειδή αν ταπεινώσουν τον εαυτό τους ενώπιόν μου, και έχουν πίστη σε μένα, τότε εγώ θα κάνω τα αδύναμα να γίνουν δυνατά γι' αυτούς.
- 28 Ιδού, θα δείξω στους Εθνικούς τις αδυναμίες τους, και θα τους δείξω ότι η πίστη, η ελπίδα και η αγάπη φέρνουν προς έμενα – την πηγή κάθε χρηστότητας.

And after the brother of Jared had beheld the finger of the Lord, because of the promise which the brother of Jared had obtained by faith, the Lord could not withhold anything from his sight; wherefore he showed him all things, for he could no longer be kept without the veil.

And it is by faith that my fathers have obtained the promise that these things should come unto their brethren through the Gentiles; therefore the Lord hath commanded me, yea, even Jesus Christ.

And I said unto him: Lord, the Gentiles will mock at these things, because of our weakness in writing; for Lord thou hast made us mighty in word by faith, but thou hast not made us mighty in writing; for thou hast made all this people that they could speak much, because of the Holy Ghost which thou hast given them;

And thou hast made us that we could write but little, because of the awkwardness of our hands. Behold, thou hast not made us mighty in writing like unto the brother of Jared, for thou madest him that the things which he wrote were mighty even as thou art, unto the overpowering of man to read them.

Thou hast also made our words powerful and great, even that we cannot write them; wherefore, when we write we behold our weakness, and stumble because of the placing of our words; and I fear lest the Gentiles shall mock at our words.

And when I had said this, the Lord spake unto me, saying: Fools mock, but they shall mourn; and my grace is sufficient for the meek, that they shall take no advantage of your weakness;

And if men come unto me I will show unto them their weakness. I give unto men weakness that they may be humble; and my grace is sufficient for all men that humble themselves before me; for if they humble themselves before me, and have faith in me, then will I make weak things become strong unto them.

Behold, I will show unto the Gentiles their weakness, and I will show unto them that faith, hope and charity bringeth unto me—the fountain of all righteousness.

29 Και εγώ, ο Μορόνι, έχοντας ακούσει αυτά τα λόγια, παρηγορήθηκα, και είπα: Ω Κύριε, το δίκαιο θέλημά σου ας γίνει, επειδή ξέρω ότι εσύ ενεργείς προς τα τέκνα των ανθρώπων σύμφωνα με την πίστη τους.

30 Γιατί ο αδελφός του Ιαρέδ είπε στο όρος Ζερίν: Μετακινήσου – και μετακινήθηκε. Και αν δεν είχε πίστη, δεν θα είχε μετακινηθεί. Επομένως, εσύ ενεργείς αφού αποκτήσουν πίστη οι άνθρωποι.

31 Γιατί έτσι φανερώθηκες στους μαθητές Σου, γιατί αφού απέκτησαν πίστη, και αφού μίλησαν στο όνομά Σου, φανερώθηκες προς αυτούς με μεγάλη δύναμη.

32 Και θυμάμαι επίσης ότι είπες ότι έχεις προετοιμάσει έναν οίκο για τον άνθρωπο, μάλιστα, ανάμεσα στα οικήματα του Πατέρα Σου, στον οποίο ο άνθρωπος να έχει πιο υπέροχη ελπίδα. Επομένως ο άνθρωπος πρέπει να ελπίζει ειδικά δεν μπορεί να λάβει κληρονομιά στον τόπο που εσύ έχεις προετοιμάσει.

33 Και πάλι, θυμάμαι ότι είπες ότι αγάπησες τον κόσμο, μέχρι που θυσίασες τη ζωή Σου για τον κόσμο, για να την πάρεις πάλι, για να προετοιμάσεις τόπο για τα τέκνα των ανθρώπων.

34 Και τώρα ξέρω ότι αυτή η αγάπη που είχες για τα τέκνα των ανθρώπων είναι αγνή αγάπη. Επομένως, αν δεν έχουν οι άνθρωποι αγνή αγάπη, δεν μπορούν να κληρονομήσουν αυτόν τον τόπο που έχεις προετοιμάσει στα οικήματα του Πατέρα Σου.

35 Επομένως, ξέρω από αυτό που έχεις πει, ότι αν οι Εθνικοί δεν έχουν αγνή αγάπη, εξαιτίας της αδυναμίας μας, ότι Εσύ θα τους δοκιμάσεις, και θα αφαιρέσεις το ταλέντο τους, μάλιστα, αυτό που έχουν λάβει, και θα δώσεις σε εκείνους που θα έχουν πιο πλουσιοπάροχα.

36 Και συνέβη ώστε προσευχήθηκα προς τον Κύριο να δώσει στους Εθνικούς χάρη, ώστε να έχουν αγνή αγάπη.

37 Και συνέβη ώστε ο Κύριος μου είπε: Αν δεν έχουν αγνή αγάπη δεν έχει σημασία για σένα, εσύ υπήρξες πιστός. Επομένως τα ενδύματά σου θα γίνουν καθαρά. Και επειδή έχεις δει την αδυναμία σου, θα γίνεις δυνατός μέχρι και που θα καθίσεις κάτω στον τόπο τον οποίο έχω προετοιμάσει στα οικήματα του Πατέρα μου.

And I, Moroni, having heard these words, was comforted, and said: O Lord, thy righteous will be done, for I know that thou workest unto the children of men according to their faith;

For the brother of Jared said unto the mountain Zerin, Remove—and it was removed. And if he had not had faith it would not have moved; wherefore thou workest after men have faith.

For thus didst thou manifest thyself unto thy disciples; for after they had faith, and did speak in thy name, thou didst show thyself unto them in great power.

And I also remember that thou hast said that thou hast prepared a house for man, yea, even among the mansions of thy Father, in which man might have a more excellent hope; wherefore man must hope, or he cannot receive an inheritance in the place which thou hast prepared.

And again, I remember that thou hast said that thou hast loved the world, even unto the laying down of thy life for the world, that thou mightest take it again to prepare a place for the children of men.

And now I know that this love which thou hast had for the children of men is charity; wherefore, except men shall have charity they cannot inherit that place which thou hast prepared in the mansions of thy Father.

Wherefore, I know by this thing which thou hast said, that if the Gentiles have not charity, because of our weakness, that thou wilt prove them, and take away their talent, yea, even that which they have received, and give unto them who shall have more abundantly.

And it came to pass that I prayed unto the Lord that he would give unto the Gentiles grace, that they might have charity.

And it came to pass that the Lord said unto me: If they have not charity it mattereth not unto thee, thou hast been faithful; wherefore, thy garments shall be made clean. And because thou hast seen thy weakness thou shalt be made strong, even unto the sitting down in the place which I have prepared in the mansions of my Father.

38 Και τώρα εγώ, ο Μορόνι, αποχαιρετώ τους Εθνικούς. Μάλιστα, επίσης και τους αδελφούς μου τους οποίους αγαπώ, μέχρι να συναντηθούμε εμπρός στο βήμα κρίσεως του Χριστού, όπου όλοι οι άνθρωποι θα ξέρουν ότι τα ενδύματά μου δεν είναι κηλιδωμένα με το αίμα σας.

39 Και τότε θα ξέρετε ότι εγώ έχω δει τον Ιησού, και ότι μίλησε με μένα πρόσωπο με πρόσωπο, και ότι μου είπε με απλή ταπεινοφροσύνη, ακριβώς όπως ένας άνθρωπος λέει σε έναν άλλον στη δική μου γλώσσα, σχετικά με αυτά τα πράγματα.

40 Και μόνο λίγα έχω γράψει, εξαιτίας της αδυναμίας μου στο γράψιμο.

41 Και τώρα, θα σας πρότεινα να επιζητήσετε αυτόν τον Ιησού για τον οποίο έχουν γράψει οι προφύτες και οι απόστολοι, ώστε η χάρη του Θεού Πατέρα και του Κυρίου Ιησού Χριστού και του Αγίου Πνεύματος, το οποίο δίνει μαρτυρία γι' αυτούς, να είναι και να παραμείνει μαζί σας για πάντα. Αμήν.

And now I, Moroni, bid farewell unto the Gentiles, yea, and also unto my brethren whom I love, until we shall meet before the judgment-seat of Christ, where all men shall know that my garments are not spotted with your blood.

And then shall ye know that I have seen Jesus, and that he hath talked with me face to face, and that he told me in plain humility, even as a man telleth another in mine own language, concerning these things;

And only a few have I written, because of my weakness in writing.

And now, I would commend you to seek this Jesus of whom the prophets and apostles have written, that the grace of God the Father, and also the Lord Jesus Christ, and the Holy Ghost, which beareth record of them, may be and abide in you forever. Amen.

Εθήρ 13

- 1 Και τώρα εγώ, ο Μορόνι, προχωρώ τελειώνοντας το χρονικό μου σχετικά με τον όλεθρο του λαού για τον οποίο γράφω.
- 2 Γιατί ιδού, απέρριψαν όλα τα λόγια του Εθήρ, επειδή αληθινά τους είπε για τα πάντα, από την αρχή του ανθρώπου και ότι αφού υποχώρησαν τα νερά από το πρόσωπο αυτής της γης, έγινε εκλεκτή γη υπεράνω κάθε άλλης γης, εκλεκτή γη του Κυρίου. Επομένως ο Κύριος απαιτεί όλοι να Τον υπηρετούν, όσοι κατοικούν επάνω στο πρόσωπο της.
- 3 Και ότι αυτή ήταν ο τόπος της Νέας Ιερουσαλήμ, η οποία θα κατεβεί από τους ουρανούς, και το ιερό αγιαστήριο του Κυρίου.
- 4 Ιδού, ο Εθήρ είδε τις ημέρες του Χριστού, και μίλησε σχετικά με μία Νέα Ιερουσαλήμ επάνω σε αυτήν τη χώρα.
- 5 Και μίλησε επίσης σχετικά με τον οίκο του Ισραήλ, και την Ιερουσαλήμ από την οποία θα ερχόταν ο Λεχί — που αφού καταστρεφόταν θα ανοικοδομείτο ξανά, άγια πόλη προς τον Κύριο. Επομένως, δεν μπορούσε να είναι μία νέα Ιερουσαλήμ, διότι υπήρξε την παλαιά εποχή, αλλά θα ανοικοδομείτο ξανά, και θα γινόταν μία άγια πόλη του Κυρίου. Και θα κτιζόταν προς τον οίκο του Ισραήλ —
- 6 Και ότι μία Νέα Ιερουσαλήμ θα οικοδομείτο επάνω σε αυτήν τη χώρα, προς το υπόλειμμα των απογόνων του Ιωσήφ, πράγματα για τα οποία υπήρξε πρότυπο.
- 7 Γιατί όπως ο Ιωσήφ έφερε τον πατέρα του στη γη της Αιγύπτου, έτσι πέθανε εκεί. Επομένως, ο Κύριος, έφερε ένα υπόλειμμα των απογόνων του Ιωσήφ έξω από τη γη της Ιερουσαλήμ, για να είναι ελεήμων προς τους απογόνους του Ιωσήφ ώστε να μη χαθούν, ακριβώς όπως ήταν ελεήμων προς τον πατέρα του Ιωσήφ ώστε να μη χαθεί.
- 8 Επομένως, το υπόλειμμα του οίκου του Ιωσήφ θα οικοδομηθεί επάνω σε αυτήν τη χώρα. Και θα είναι γη της κληρονομιάς τους. Και θα οικοδομήσουν μία άγια πόλη προς τον Κύριο, σαν την Ιερουσαλήμ της παλαιάς εποχής. Και δεν θα είναι πια συγχυσμένοι, μέχρι να έλθει το τέλος όταν η γη θα παρέλθει.

Ether 13

And now I, Moroni, proceed to finish my record concerning the destruction of the people of whom I have been writing.

For behold, they rejected all the words of Ether; for he truly told them of all things, from the beginning of man; and that after the waters had receded from off the face of this land it became a choice land above all other lands, a chosen land of the Lord; wherefore the Lord would have that all men should serve him who dwell upon the face thereof;

And that it was the place of the New Jerusalem, which should come down out of heaven, and the holy sanctuary of the Lord.

Behold, Ether saw the days of Christ, and he spake concerning a New Jerusalem upon this land.

And he spake also concerning the house of Israel, and the Jerusalem from whence Lehi should come—after it should be destroyed it should be built up again, a holy city unto the Lord; wherefore, it could not be a new Jerusalem for it had been in a time of old; but it should be built up again, and become a holy city of the Lord; and it should be built unto the house of Israel—

And that a New Jerusalem should be built up upon this land, unto the remnant of the seed of Joseph, for which things there has been a type.

For as Joseph brought his father down into the land of Egypt, even so he died there; wherefore, the Lord brought a remnant of the seed of Joseph out of the land of Jerusalem, that he might be merciful unto the seed of Joseph that they should perish not, even as he was merciful unto the father of Joseph that he should perish not.

Wherefore, the remnant of the house of Joseph shall be built upon this land; and it shall be a land of their inheritance; and they shall build up a holy city unto the Lord, like unto the Jerusalem of old; and they shall no more be confounded, until the end come when the earth shall pass away.

- 9 Και θα υπάρξει ένας καινούργιος ουρανός και μία καινούργια γη. Και θα είναι σαν τα παλιά μόνο που τα παλιά έχουν παρέλθει, και τα πάντα έχουν γίνει καινούργια.
- 10 Και τότε έρχεται η Νέα Ιερουσαλήμ. Και μακάριοι είναι εκείνοι που κατοικούν σε αυτήν, γιατί είναι εκείνοι των οποίων τα ενδύματα είναι λευκά μέσω του αίματος του Αμνού. Και είναι εκείνοι που συγκαταλέγονται ανάμεσα στο υπόλειμμα των απογόνων του Ιωσήφ, οι οποίοι ήταν του οίκου του Ισραήλ.
- 11 Και τότε έρχεται επίσης η Ιερουσαλήμ της παλαιάς εποχής, και οι κάτοικοί της, μακάριοι είναι, επειδή έχουν πλυθεί με το αίμα του Αμνού. Και είναι εκείνοι που διασκορπίστηκαν και συγκεντρώθηκαν από τα τέσσερα άκρα της γης, και από τις βόρειες χώρες, και είναι κοινωνοί της εκπλήρωσης της διαθήκης την οποία ο Θεός συνήψε με τον πατέρα τους, τον Αβραάμ.
- 12 Και όταν έλθουν αυτά, πραγματοποιεί τη γραφή που λέει ότι είναι εκείνοι που ήταν πρώτοι, που θα γίνουν τελευταίοι. Και είναι εκείνοι που ήταν τελευταίοι, που θα γίνουν πρώτοι.
- 13 Και επρόκειτο να γράψω κι αλλά, αλλά μου απαγορεύτηκε. Όμως μεγάλες και θαυμαστές ήταν οι προφητείες του Εθέρ. Όμως τον θεώρησαν μηδέν, και τον έδιωξαν. Και εκείνος κρυβόταν στην κοιλότητα ενός βράχου την ημέρα, και τη νύκτα έβγαινε και έβλεπε αυτά που θα πάθαινε ο λαός.
- 14 Και καθώς κατοικούσε στην κοιλότητα ενός βράχου, έκανε το υπόλοιπο αυτού του χρονικού, βλέποντας τον όλεθρο που έπεφτε επάνω στον λαό, τη νύκτα.
- 15 Και συνέβη ώστε αυτόν τον ίδιο χρόνο κατά τον οποίο διώχθηκε μακριά από τον λαό, άρχισε να υπάρχει ένας μεγάλος πόλεμος ανάμεσα στον λαό, διότι υπήρξαν πολλοί που ξεσηκώθηκαν, οι οποίοι ήταν ισχυροί άνθρωποι, και επιζητούσαν να καταστρέψουν τον Κοριάντουμρ με τα μυστικά τους σχέδια της κακίας, περί των οποίων έχει λεχθεί.
- 16 Και τώρα ο Κοριάντουμρ, έχοντας ο ίδιος σπουδάσει όλες τις τέχνες του πολέμου και όλες τις πανουργίες του κόσμου, επομένως έδωσε μάχη προς αυτούς που επιζητούσαν να τον καταστρέψουν.

And there shall be a new heaven and a new earth; and they shall be like unto the old save the old have passed away, and all things have become new.

And then cometh the New Jerusalem; and blessed are they who dwell therein, for it is they whose garments are white through the blood of the Lamb; and they are they who are numbered among the remnant of the seed of Joseph, who were of the house of Israel.

And then also cometh the Jerusalem of old; and the inhabitants thereof, blessed are they, for they have been washed in the blood of the Lamb; and they are they who were scattered and gathered in from the four quarters of the earth, and from the north countries, and are partakers of the fulfilling of the covenant which God made with their father, Abraham.

And when these things come, bringeth to pass the scripture which saith, there are they who were first, who shall be last; and there are they who were last, who shall be first.

And I was about to write more, but I am forbidden; but great and marvelous were the prophecies of Ether; but they esteemed him as naught, and cast him out; and he hid himself in the cavity of a rock by day, and by night he went forth viewing the things which should come upon the people.

And as he dwelt in the cavity of a rock he made the remainder of this record, viewing the destructions which came upon the people, by night.

And it came to pass that in that same year in which he was cast out from among the people there began to be a great war among the people, for there were many who rose up, who were mighty men, and sought to destroy Coriantumr by their secret plans of wickedness, of which hath been spoken.

And now Coriantumr, having studied, himself, in all the arts of war and all the cunning of the world, wherefore he gave battle unto them who sought to destroy him.

- 17 Όμως δεν μετανόησε, ούτε οι όμορφοι υιοί ούτε οι θυγατέρες του. Ούτε οι όμορφοι υιοί και οι θυγατέρες του Κοχώρ. Ούτε οι όμορφοι υιοί και οι θυγατέρες του Κοριχώρ. Και τελικώς, δεν υπήρχε κανείς από τους όμορφους υιούς και τις θυγατέρες επάνω στο πρόσωπο όλης της γης που να μετανόησαν για τις αμαρτίες τους.
- 18 Επομένως, συνέβη ώστε κατά τον πρώτο χρόνο που ο Εθέρ κατοικούσε στην κοιλότητα του βράχου, υπήρξαν πολλοί άνθρωποι που θανατώθηκαν από το σπαθί αυτών των μυστικών συννομωσιών, πολεμώντας εναντίον του Κοριάντουμουρ για να αποκτήσουν το βασίλειο.
- 19 Και συνέβη ώστε οι υιοί του Κοριάντουμουρ πολέμησαν πολύ και αιμορράγησαν πολύ.
- 20 Και κατά τον δεύτερο χρόνο, ο λόγος του Κυρίου ήλθε προς τον Εθέρ, να πάει και να προφητεύσει στον Κοριάντουμουρ ότι αν μετανοούσε αυτός και όλος του ο οίκος, ο Κύριος θα του έδινε το βασίλειό του και θα έσωζε τον λαό –
- 21 Διαφορετικά θα καταστρέφονταν αυτοί και όλος ο οίκος του εκτός από τον ίδιο. Και αυτός θα ζούσε μόνο για να δει την εκπλήρωση των προφητειών οι οποίες είχαν αναφερθεί σχετικά με έναν άλλον λαό που θα πάρει τη χώρα για κληρονομιά του. Και ο Κοριάντουμουρ θα ενταφιαζόταν από αυτούς. Και κάθε ψυχή θα καταστρεφόταν εκτός από τον Κοριάντουμουρ.
- 22 Και συνέβη ώστε ο Κοριάντουμουρ δεν μετανόησε, ούτε ο οίκος του ούτε ο λαός. Και οι πόλεμοι δεν σταμάτησαν. Και επεδίωξαν να σκοτώσουν τον Εθέρ, αλλά εκείνος τράπηκε σε φυγή από εμπρός τους και κρύφτηκε πάλι στην κοιλότητα του βράχου.
- 23 Και συνέβη ώστε σηκώθηκε ο Σαρέδ, και έδωσε κι αυτός μάχη προς τον Κοριάντουμουρ. Και τον νίκησε, τόσο που κατά τον τρίτο χρόνο τον έκανε υπόδουλο.
- 24 Και οι υιοί του Κοριάντουμουρ, κατά τον τέταρτο χρόνο, νίκησαν τον Σαρέδ, και απέκτησαν πάλι το βασίλειο για τον πατέρα τους.
- 25 Τώρα άρχισε ένας πόλεμος επάνω σε όλο το πρόσωπο της χώρας, καθένας με τη συμμορία του πολεμώντας για εκείνο που επιθυμούσε.
- 26 Και υπήρχαν ληστές, και τελικώς, κάθε είδος κακίας επάνω σε όλο το πρόσωπο της χώρας.

But he repented not, neither his fair sons nor daughters; neither the fair sons and daughters of Cohor; neither the fair sons and daughters of Corihor; and in fine, there were none of the fair sons and daughters upon the face of the whole earth who repented of their sins.

Wherefore, it came to pass that in the first year that Ether dwelt in the cavity of a rock, there were many people who were slain by the sword of those secret combinations, fighting against Coriantumr that they might obtain the kingdom.

And it came to pass that the sons of Coriantumr fought much and bled much.

And in the second year the word of the Lord came to Ether, that he should go and prophesy unto Coriantumr that, if he would repent, and all his household, the Lord would give unto him his kingdom and spare the people—

Otherwise they should be destroyed, and all his household save it were himself. And he should only live to see the fulfilling of the prophecies which had been spoken concerning another people receiving the land for their inheritance; and Coriantumr should receive a burial by them; and every soul should be destroyed save it were Coriantumr.

And it came to pass that Coriantumr repented not, neither his household, neither the people; and the wars ceased not; and they sought to kill Ether, but he fled from before them and hid again in the cavity of the rock.

And it came to pass that there arose up Shared, and he also gave battle unto Coriantumr; and he did beat him, insomuch that in the third year he did bring him into captivity.

And the sons of Coriantumr, in the fourth year, did beat Shared, and did obtain the kingdom again unto their father.

Now there began to be a war upon all the face of the land, every man with his band fighting for that which he desired.

And there were robbers, and in fine, all manner of wickedness upon all the face of the land.

- 27 Και συνέβη ώστε ο Κοριάντουμουρ θύμωσε υπερβολικά με τον Σαρέδ, και πήγε εναντίον του με τα στρατεύματά του για μάχη. Και συναντήθηκαν με μεγάλο θυμό, και συναντήθηκαν στην πεδιάδα των Γαλγάλων. Και η μάχη έγινε πάρα πολύ οδυνηρή.
- 28 Και συνέβη ώστε ο Σαρέδ πολέμησε εναντίον του για διάστημα τριών ημερών. Και συνέβη ώστε ο Κοριάντουμουρ τον νίκησε, και τον κυνήγησε μέχρι που έφτασε στην πεδιάδα του Χεσλών.
- 29 Και συνέβη ώστε ο Σαρέδ έδωσε μάχη εναντίον του στην πεδιάδα. Και ιδού, νίκησε τον Κοριάντουμουρ, και τον απώθησε πίσω πάλι στην πεδιάδα των Γαλγάλων.
- 30 Και ο Κοριάντουμουρ έδωσε πάλι μάχη προς τον Σαρέδ στην πεδιάδα των Γαλγάλων, στην οποία νίκησε τον Σαρέδ και τον σκότωσε.
- 31 Και ο Σαρέδ πλήγωσε τον Κοριάντουμουρ στον μηρό του, ώστε δεν ξαναπήγε σε μάχη για διάστημα δύο ετών, κατά το οποίο διάστημα όλοι οι άνθρωποι επάνω στο πρόσωπο της χώρας έχυναν αίμα, και δεν υπήρχε κανείς για να τους συγκρατήσει.

And it came to pass that Coriantumr was exceedingly angry with Shared, and he went against him with his armies to battle; and they did meet in great anger, and they did meet in the valley of Gilgal; and the battle became exceedingly sore.

And it came to pass that Shared fought against him for the space of three days. And it came to pass that Coriantumr beat him, and did pursue him until he came to the plains of Heshlon.

And it came to pass that Shared gave him battle again upon the plains; and behold, he did beat Coriantumr, and drove him back again to the valley of Gilgal.

And Coriantumr gave Shared battle again in the valley of Gilgal, in which he beat Shared and slew him.

And Shared wounded Coriantumr in his thigh, that he did not go to battle again for the space of two years, in which time all the people upon the face of the land were shedding blood, and there was none to restrain them.

Εθέρ 14

- 1 Και τότε άρχισε να υπάρχει μία μεγάλη κατάρα σε όλη τη χώρα εξαιτίας της ανομίας των ανθρώπων, στην οποία αν κάποιος έβαζε το εργαλείο του ή το σπαθί του επάνω στο ράφι του, ή επάνω στο μέρος όπου ήθελε να το φυλάξει, ιδού, την επαύριον, δεν μπορούσε να το βρει, τόσο μεγάλη ήταν η κατάρα επάνω στη χώρα.
- 2 Επομένως κάθε άνθρωπος έμενε προσκολλημένος σε εκείνο που ήταν δικό του, με τα χέρια του, και δεν δανειζόταν ούτε δάνειζε. Και κάθε άνθρωπος κρατούσε τη λαβή του σπαθιού του στο δεξί του χέρι, για την προάσπιση της περιουσίας του και της ίδιας του της ζωής και των γυναικών του και των παιδιών του.
- 3 Και τώρα, ύστερα από διάστημα δύο ετών, και μετά τον θάνατο του Σαρέδ, ιδού, σηκώθηκε ο αδελφός του Σαρέδ και έδωσε μάχη κατά του Κοριάντουμουρ στην οποία ο Κοριάντουμουρ τον νίκησε και τον κυνήγησε μέχρι την έρημο του Ακίς.
- 4 Και συνέβη ώστε ο αδελφός του Σαρέδ έδωσε προς αυτόν μάχη μέσα στην έρημο του Ακίς. Και η μάχη έγινε υπερβολικά σκληρή, και πολλές χιλιάδες έπεσαν από το σπαθί.
- 5 Και συνέβη ώστε ο Κοριάντουμουρ έστησε πολιορκία στην έρημο. Και ο αδελφός του Σαρέδ προήλασε έξω από την έρημο κατά τη νύχτα, και σκότωσε τμήμα του στρατού του Κοριάντουμουρ, καθώς ήταν μεθυσμένοι.
- 6 Και βγήκε στη γη του Μόρον, και κάθισε στον θρόνο του Κοριάντουμουρ.
- 7 Και συνέβη ώστε ο Κοριάντουμουρ παρέμεινε με τον στρατό του στην έρημο για διάστημα δύο ετών, κατά το οποίο έλαβε μεγάλη δύναμη στον στρατό του.
- 8 Τώρα ο αδελφός του Σαρέδ, του οποίου το όνομα ήταν Γαλαάδ, έλαβε επίσης μεγάλη δύναμη στον στρατό του, λόγω μυστικών συνομωσιών.
- 9 Και συνέβη ώστε ο αρχιερέας του τον δολοφόνησε καθώς καθόταν επάνω στον θρόνο του.
- 10 Και συνέβη ώστε ένας από τις μυστικές συνομωσίες τον δολοφόνησε σε ένα μυστικό πέρασμα, και απέκτησε για τον εαυτό του το βασίλειο. Και το όνομά του ήταν Λιμπ. Και ο Λιμπ ήταν άνδρας μεγάλου αναστήματος, περισσότερο από κάθε άλλον σε όλον τον λαό.

Ether 14

And now there began to be a great curse upon all the land because of the iniquity of the people, in which, if a man should lay his tool or his sword upon his shelf, or upon the place whither he would keep it, behold, upon the morrow, he could not find it, so great was the curse upon the land.

Wherefore every man did cleave unto that which was his own, with his hands, and would not borrow neither would he lend; and every man kept the hilt of his sword in his right hand, in the defence of his property and his own life and of his wives and children.

And now, after the space of two years, and after the death of Shared, behold, there arose the brother of Shared and he gave battle unto Coriantumr, in which Coriantumr did beat him and did pursue him to the wilderness of Akish.

And it came to pass that the brother of Shared did give battle unto him in the wilderness of Akish; and the battle became exceedingly sore, and many thousands fell by the sword.

And it came to pass that Coriantumr did lay siege to the wilderness; and the brother of Shared did march forth out of the wilderness by night, and slew a part of the army of Coriantumr, as they were drunken.

And he came forth to the land of Moron, and placed himself upon the throne of Coriantumr.

And it came to pass that Coriantumr dwelt with his army in the wilderness for the space of two years, in which he did receive great strength to his army.

Now the brother of Shared, whose name was Gilead, also received great strength to his army, because of secret combinations.

And it came to pass that his high priest murdered him as he sat upon his throne.

And it came to pass that one of the secret combinations murdered him in a secret pass, and obtained unto himself the kingdom; and his name was Lib; and Lib was a man of great stature, more than any other man among all the people.

11 Και συνέβη ώστε κατά το πρώτο έτος του Λιμπ, ο Κοριάντουμουρ εμφανίσθηκε στη γη του Μόρον, και έδωσε μάχη προς τον Λιμπ.

12 Και συνέβη ώστε πολέμησε με τον Λιμπ, οπότε ο Λιμπ χτύπησε τον βραχιονά του ώστε τραυματίστηκε. Παρά ταύτα, ο στρατός του Κοριάντουμουρ επετέθη με δριμύτητα κατά του Λιμπ, ώστε αυτός τράπηκε σε φυγή στα όρια προς την ακτή.

13 Και συνέβη ώστε ο Κοριάντουμουρ τον κυνήγησε. Και ο Λιμπ έδωσε μάχη προς αυτόν επάνω στην ακτή.

14 Και συνέβη ώστε ο Λιμπ πάταξε τον στρατό του Κοριάντουμουρ, ώστε τράπηκαν σε φυγή πάλι στην έρημο του Ακίς.

15 Και συνέβη ώστε ο Λιμπ τον κυνήγησε μέχρι που έφτασε στην πεδιάδα του Αγκός. Και ο Κοριάντουμουρ είχε πάρει όλον τον λαό μαζί του καθώς τράπηκε σε φυγή εμπρός από τον Λιμπ σε αυτήν την άκρη της γης προς την οποία κατέφυγε.

16 Και όταν έφθασε στην πεδιάδα του Αγκός έδωσε μάχη κατά του Λιμπ, και κτυπούσε κατεπάνω του μέχρι που αυτός πέθανε. Παρά ταύτα, ο αδελφός του Λιμπ ήλθε κατά του Κοριάντουμουρ αντ' αυτού, και η μάχη έγινε υπερβολικά σκληρή, στην οποία ο Κοριάντουμουρ τράπηκε πάλι σε φυγή εμπρός από τον στρατό του αδελφού του Λιμπ.

17 Τώρα το όνομα του αδελφού του Λιμπ ήταν Σιζ. Και συνέβη ώστε ο Σιζ κυνήγησε τον Κοριάντουμουρ, και ανέτρεψε πολλές πόλεις, και σκότωσε και γυναίκες και παιδιά, και έκαψε τις πόλεις.

18 Και εξαπλώθηκε ο φόβος του Σιζ σε όλη τη χώρα. Μάλιστα, μία κραυγή βγήκε σε όλη τη χώρα – Ποιος μπορεί να σταθεί εμπρός στον στρατό του Σιζ; Ιδού, σαρώνει τη γη εμπρός του!

19 Και συνέβη ώστε οι άνθρωποι άρχισαν να συγκεντρώνονται σε στρατεύματα, σε όλο το πρόσωπο της χώρας.

20 Και χωρίστηκαν. Και ένα τμήμα τους κατέφυγε προς τον στρατό του Σιζ, και ένα τμήμα τους κατέφυγε προς τον στρατό του Κοριάντουμουρ.

And it came to pass that in the first year of Lib, Coriantumr came up unto the land of Moron, and gave battle unto Lib.

And it came to pass that he fought with Lib, in which Lib did smite upon his arm that he was wounded; nevertheless, the army of Coriantumr did press forward upon Lib, that he fled to the borders upon the seashore.

And it came to pass that Coriantumr pursued him; and Lib gave battle unto him upon the seashore.

And it came to pass that Lib did smite the army of Coriantumr, that they fled again to the wilderness of Akish.

And it came to pass that Lib did pursue him until he came to the plains of Agosh. And Coriantumr had taken all the people with him as he fled before Lib in that quarter of the land whither he fled.

And when he had come to the plains of Agosh he gave battle unto Lib, and he smote upon him until he died; nevertheless, the brother of Lib did come against Coriantumr in the stead thereof, and the battle became exceedingly sore, in the which Coriantumr fled again before the army of the brother of Lib.

Now the name of the brother of Lib was called Shiz. And it came to pass that Shiz pursued after Coriantumr, and he did overthrow many cities, and he did slay both women and children, and he did burn the cities.

And there went a fear of Shiz throughout all the land; yea, a cry went forth throughout the land—Who can stand before the army of Shiz? Behold, he sweepeth the earth before him!

And it came to pass that the people began to flock together in armies, throughout all the face of the land.

And they were divided; and a part of them fled to the army of Shiz, and a part of them fled to the army of Coriantumr.

- 21 Και τόσο μεγάλος και διαρκής ήταν ο πόλεμος, και τόσο μακρά ήταν η σκηνή της αιματοχυσίας και σφαγής, που ολόκληρο το πρόσωπο της χώρας ήταν καλυμμένο με τα σώματα των νεκρών.
- 22 Και τόσο αιφνίδιος και ταχύς ήταν ο πόλεμος, που δεν έμενε κανένας να θάψει τους νεκρούς, αλλά προήλυναν από χύσιμο του αίματος σε χύσιμο του αίματος, αφήνοντας τα σώματα και των ανδρών και των γυναικών και των παιδιών διασκορπισμένα επάνω στο πρόσωπο της γης, να γίνουν λεία στα σκουλήκια της σάρκας.
- 23 Και η οσμή τους ανεδίδετο στο πρόσωπο της χώρας, και μάλιστα επάνω σε όλο το πρόσωπο της χώρας. Επομένως, ο λαός βασανιζόταν κατά την ημέρα και κατά τη νύκτα, εξαιτίας της οσμής τους.
- 24 Παρά ταύτα, ο Σιζ δεν έπαψε να κυνηγά τον Κοριάντουμουρ, διότι είχε ορκιστεί να πάρει εκδίκηση από τον Κοριάντουμουρ για το αίμα του αδελφού του, ο οποίος είχε θανατωθεί και τον λόγο του Κυρίου που είχε έλθει στον Εθέρ ότι ο Κοριάντουμουρ δεν θα έπεφτε από σπαθί.
- 25 Και έτσι βλέπουμε ότι ο Κύριος τους επισκέφθηκε στην πληρότητα της οργής Του, και η κακία και τα βδελύγματά τους είχαν προετοιμάσει τον δρόμο για τον αιώνιο όλεθρό τους.
- 26 Και συνέβη ώστε ο Σιζ κυνήγησε τον Κοριάντουμουρ προς τα ανατολικά, μέχρι τα όρια κοντά στην ακτή, και εκεί έδωσε μάχη κατά του Σιζ για διάστημα τριών ημερών.
- 27 Και τόσο τρομερή ήταν η καταστροφή στα στρατεύματα του Σιζ, που οι άνθρωποι άρχισαν να φοβούνται, και άρχισαν να τρέπονται σε φυγή εμπρός στα στρατεύματα του Κοριάντουμουρ. Και κατέφυγαν στη γη του Κοριχόρ, και σάρωσαν τους κατοίκους εμπρός τους, όλους όσους δεν ενώνονταν με αυτούς.
- 28 Και έστησαν τις σκηνές τους στην κοιλάδα του Κοριχόρ. Και ο Κοριάντουμουρ έστησε τις σκηνές του στην κοιλάδα της Σουρ. Τώρα η κοιλάδα της Σουρ ήταν κοντά στον λόφο Κομνάρ. Επομένως, ο Κοριάντουμουρ συγκέντρωσε τα στρατεύματά του επάνω στον λόφο Κομνάρ, και ήχησε μία σάλπιγγα προς τα στρατεύματα του Σιζ για να τα προσκαλέσει σε μάχη.

And so great and lasting had been the war, and so long had been the scene of bloodshed and carnage, that the whole face of the land was covered with the bodies of the dead.

And so swift and speedy was the war that there was none left to bury the dead, but they did march forth from the shedding of blood to the shedding of blood, leaving the bodies of both men, women, and children strewn upon the face of the land, to become a prey to the worms of the flesh.

And the scent thereof went forth upon the face of the land, even upon all the face of the land; wherefore the people became troubled by day and by night, because of the scent thereof.

Nevertheless, Shiz did not cease to pursue Coriantumr; for he had sworn to avenge himself upon Coriantumr of the blood of his brother, who had been slain, and the word of the Lord which came to Ether that Coriantumr should not fall by the sword.

And thus we see that the Lord did visit them in the fulness of his wrath, and their wickedness and abominations had prepared a way for their everlasting destruction.

And it came to pass that Shiz did pursue Coriantumr eastward, even to the borders by the seashore, and there he gave battle unto Shiz for the space of three days.

And so terrible was the destruction among the armies of Shiz that the people began to be frightened, and began to flee before the armies of Coriantumr; and they fled to the land of Corihor, and swept off the inhabitants before them, all them that would not join them.

And they pitched their tents in the valley of Corihor; and Coriantumr pitched his tents in the valley of Shurr. Now the valley of Shurr was near the hill Comnor; wherefore, Coriantumr did gather his armies together upon the hill Comnor, and did sound a trumpet unto the armies of Shiz to invite them forth to battle.

29 Και συνέβη ώστε αυτά ήλθαν, αλλά εξεδιώχθησαν ξανά. Και ήλθαν για δεύτερη φορά, και εξεδιώχθησαν ξανά για δεύτερη φορά. Και συνέβη ώστε ήλθαν ξανά για τρίτη φορά, και η μάχη έγινε υπερβολικά σκληρή.

30 Και συνέβη ώστε ο Σιζ έπληττε τον Κοριάντουμουρ, ώστε του προκάλεσε πολλές βαθιές πληγές. Και ο Κοριάντουμουρ, έχοντας χάσει το αίμα του, λυποθύμησε, και μεταφέρθηκε μακριά σαν να ήταν νεκρός.

31 Τώρα, η απώλεια ανδρών, γυναικών και παιδιών και στις δύο παρατάξεις ήταν τόσο μεγάλη, που ο Σιζ πρόσταξε τον λαό του να μην κυνηγά τα στρατεύματα του Κοριάντουμουρ. Επομένως, επέστρεψε στο στρατόπεδο του.

And it came to pass that they came forth, but were driven again; and they came the second time, and they were driven again the second time. And it came to pass that they came again the third time, and the battle became exceedingly sore.

And it came to pass that Shiz smote upon Coriantumr that he gave him many deep wounds; and Coriantumr, having lost his blood, fainted, and was carried away as though he were dead.

Now the loss of men, women and children on both sides was so great that Shiz commanded his people that they should not pursue the armies of Coriantumr; wherefore, they returned to their camp.

Εθέρ 15

- 1 Και συνέβη ὥστε ὅταν ὁ Κοριάντουμουρ συνήλθε ἀπὸ τις πληγές του, ἄρχισε νὰ θυμάται τὰ λόγια ποῦ του εἶχε πει ὁ Εθέρ.
- 2 Εἶδε ὅτι εἶχαν σκοτωθεῖ ἀπὸ τὸ σπαθὶ περίπου δύο εκατομμύρια ἀπὸ τὸν λαὸ του, καὶ ἄρχισε νὰ θλίβεται μέσα στὴν καρδιά του. Μάλιστα, εἶχαν σκοτωθεῖ δύο εκατομμύρια ἰσχυρῶν ἀνδρῶν, ἐπίσης καὶ οἱ γυναῖκες τους καὶ τὰ παιδιὰ τους.
- 3 Ἄρχισε νὰ μετανοεῖ γιὰ τὸ κακὸ ποῦ εἶχε κάνει. Ἄρχισε νὰ θυμάται τὰ λόγια ποῦ εἶχαν εἰπωθεῖ ἀπὸ τὸ στόμα ὅλων τῶν προφητῶν, καὶ τὰ εἶδε ὅτι εἶχαν εκπληρωθεῖ μέχρι τῶρα, καὶ κατὰ τὸ παραμικρὸ. Καὶ ἡ ψυχὴ του θρηνούσε καὶ ἀρνεῖτο νὰ παρηγορηθεῖ.
- 4 Καὶ συνέβη ὥστε ἔγραψε μίᾱ ἐπιστολὴ στὸν Σιζ, ζητώντας του νὰ ἀφήσει τοὺς ἀνθρώπους νὰ ζήσουν, καὶ ἐκεῖνος θὰ ἐγκατέλειπε τὸ βασιλεῖο γιὰ χάρη τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων.
- 5 Καὶ συνέβη ὥστε ὅταν εἶχε λάβει τὴν ἐπιστολὴ του ὁ Σιζ, ἔγραψε μίᾱ ἐπιστολὴ στὸν Κοριάντουμουρ, ὅτι ἀν παραδιδόταν, ὥστε αὐτὸς νὰ τὸν σκοτώσει με τὸ ἴδιο του τὸ σπαθὶ, θὰ γλίτωνε τις ζωές τῶν ἀνθρώπων.
- 6 Καὶ συνέβη ὥστε οἱ ἀνθρώποι δὲν μετανόησαν γιὰ τὴν ἀνομία τους. Καὶ ὁ λαὸς του Κοριάντουμουρ ἐρεθίστηκε με θυμὸ ἐναντίον του λαοῦ του Σιζ. Καὶ ὁ λαὸς του Σιζ ἐρεθίστηκε με θυμὸ ἐναντίον του λαοῦ του Κοριάντουμουρ. Ἐπομένως, ὁ λαὸς του Σιζ ἔδωσε μάχη κατὰ του λαοῦ του Κοριάντουμουρ.
- 7 Καὶ ὅταν εἶδε ὁ Κοριάντουμουρ ὅτι ἐπρόκειτο νὰ πέσει, τράπηκε πάλι σὲ φυγὴ ἐμπρὸς ἀπὸ τὸν λαὸ του Σιζ.
- 8 Καὶ συνέβη ὥστε ἦλθε στα νερά του Ριπλιάνκουμ, τὸ ὁποῖο ἐρμηνευόμενον σημαίνει μεγάλη, δηλαδὴ ποῦ ξεπερνοῦν ὅλα τὰ ἄλλα. Λοιπὸν, ὅταν ἐφθασαν σὲ αὐτὰ τὰ νερά, ἔστησαν τις σκηνές τους, καὶ ὁ Σιζ ἔστησε κι αὐτὸς τις σκηνές του κοντὰ τους. Ἐπομένως, τὴν ἐπαύριον ἦλθαν σὲ μάχη.
- 9 Καὶ συνέβη ὥστε πολέμησαν μίᾱ υπερβολικὰ σκληρὴ μάχη κατὰ τὴν ὁποία ὁ Κοριάντουμουρ πληγώθηκε πάλι, καὶ λιποθύμησε ἀπὸ τὴν ἀπώλεια αἵματος.

Ether 15

And it came to pass when Coriantumr had recovered of his wounds, he began to remember the words which Ether had spoken unto him.

He saw that there had been slain by the sword already nearly two millions of his people, and he began to sorrow in his heart; yea, there had been slain two millions of mighty men, and also their wives and their children.

He began to repent of the evil which he had done; he began to remember the words which had been spoken by the mouth of all the prophets, and he saw them that they were fulfilled thus far, every whit; and his soul mourned and refused to be comforted.

And it came to pass that he wrote an epistle unto Shiz, desiring him that he would spare the people, and he would give up the kingdom for the sake of the lives of the people.

And it came to pass that when Shiz had received his epistle he wrote an epistle unto Coriantumr, that if he would give himself up, that he might slay him with his own sword, that he would spare the lives of the people.

And it came to pass that the people repented not of their iniquity; and the people of Coriantumr were stirred up to anger against the people of Shiz; and the people of Shiz were stirred up to anger against the people of Coriantumr; wherefore, the people of Shiz did give battle unto the people of Coriantumr.

And when Coriantumr saw that he was about to fall he fled again before the people of Shiz.

And it came to pass that he came to the waters of Ripliancum, which, by interpretation, is large, or to exceed all; wherefore, when they came to these waters they pitched their tents; and Shiz also pitched his tents near unto them; and therefore on the morrow they did come to battle.

And it came to pass that they fought an exceedingly sore battle, in which Coriantumr was wounded again, and he fainted with the loss of blood.

10 Και συνέβη ώστε τα στρατεύματα του Κοριάντουμουρ επιτέθηκαν με δριμύτητα στα στρατεύματα του Σιζ ώστε τους νίκησαν, και τους έκαναν να τραπούν σε φυγή από εμπρός τους. Και αυτοί κατέφυγαν προς τα νότια, και έστησαν τις σκηνές τους σε έναν τόπο που λεγόταν Ογάθ.

11 Και συνέβη ώστε ο στρατός του Κοριάντουμουρ έστησε τις σκηνές του κοντά στον λόφο Ραμά. Και ήταν εκείνος ο ίδιος λόφος όπου ο πατέρας μου Μόρμον έκρυψε τα χρονικά προς τον Κύριο, τα οποία ήταν ιερά.

12 Και συνέβη ώστε συγκέντρωσαν όλους τους ανθρώπους επάνω σε όλο το πρόσωπο της χώρας, αυτούς που δεν είχαν σκοτωθεί, εκτός από τον Εθέρ.

13 Και συνέβη ώστε ο Εθέρ έβλεπε όλες τις ενέργειες των ανθρώπων. Και είδε ότι οι άνθρωποι που ήταν με το μέρος του Κοριάντουμουρ συγκεντρώθηκαν στον στρατό του Κοριάντουμουρ, και οι άνθρωποι που ήταν με το μέρος του Σιζ συγκεντρώθηκαν στον στρατό του Σιζ.

14 Επομένως, για διάστημα τεσσάρων ετών συγκέντρωναν τους ανθρώπους, για να πάρουν όλους όσοι βρισκόνταν επάνω στο πρόσωπο της χώρας, και για να λάβουν όλη τη δύναμη, όση ήταν δυνατόν να λάβουν.

15 Και συνέβη ώστε όταν συγκεντρώθηκαν όλοι, ο καθένας στον στρατό που ήθελε, με τις γυναίκες τους και τα παιδιά τους—και οι άνδρες και οι γυναίκες και τα παιδιά όντας οπλισμένοι με πολεμικά όπλα, έχοντας ασπίδες και θώρακες και περικεφαλαίες, και ντυμένοι πολεμικά—προήλασαν ο ένας εναντίον του άλλου σε μάχη. Και πολεμούσαν όλη εκείνη την ημέρα, και δεν νίκησαν.

16 Και συνέβη ώστε όταν νύχτωσε ήταν αποκαμωμένοι, και αποσύρθηκαν στα στρατόπεδά τους. Και αφού αποσύρθηκαν στα στρατόπεδά τους, άρχισαν ένα ουρλιαχτό και μοιρολόι για την απώλεια των σκοτωμένων του λαού τους. Και τόσο ισχυρές ήταν οι κραυγές τους, τα ουρλιαχτά και τα μοιρολόγια τους, ώστε διαπερνούσαν τον αέρα υπερβολικά.

17 Και συνέβη ώστε την επαύριον ήλθαν πάλι σε μάχη, και ήταν μεγάλη και φοβερή η ημέρα εκείνη. Παρά ταύτα, δεν νίκησαν, και όταν ήλθε πάλι η νύχτα διαπερνούσαν τον αέρα με τις φωνές τους, και τα ουρλιαχτά τους, και τα μοιρολόγια τους, για την απώλεια των σκοτωμένων του λαού τους.

And it came to pass that the armies of Coriantumr did press upon the armies of Shiz that they beat them, that they caused them to flee before them; and they did flee southward, and did pitch their tents in a place which was called Ogath.

And it came to pass that the army of Coriantumr did pitch their tents by the hill Ramah; and it was that same hill where my father Mormon did hide up the records unto the Lord, which were sacred.

And it came to pass that they did gather together all the people upon all the face of the land, who had not been slain, save it was Ether.

And it came to pass that Ether did behold all the doings of the people; and he beheld that the people who were for Coriantumr were gathered together to the army of Coriantumr; and the people who were for Shiz were gathered together to the army of Shiz.

Wherefore, they were for the space of four years gathering together the people, that they might get all who were upon the face of the land, and that they might receive all the strength which it was possible that they could receive.

And it came to pass that when they were all gathered together, every one to the army which he would, with their wives and their children—both men, women and children being armed with weapons of war, having shields, and breastplates, and head-plates, and being clothed after the manner of war—they did march forth one against another to battle; and they fought all that day, and conquered not.

And it came to pass that when it was night they were weary, and retired to their camps; and after they had retired to their camps they took up a howling and a lamentation for the loss of the slain of their people; and so great were their cries, their howlings and lamentations, that they did rend the air exceedingly.

And it came to pass that on the morrow they did go again to battle, and great and terrible was that day; nevertheless, they conquered not, and when the night came again they did rend the air with their cries, and their howlings, and their mournings, for the loss of the slain of their people.

18 Και συνέβη ώστε ο Κοριάντουμουρ έγραψε πάλι μία επιστολή προς τον Σιζ, ζητώντας να μην έλθει ξανά σε μάχη, αλλά να πάρει το βασίλειο, και να γλιτώσει τις ζωές του λαού.

19 Όμως ιδού, το Πνεύμα του Κυρίου είχε πάψει να παραμένει μαζί τους, και ο Σατανάς εξουσίαζε πλήρως τις καρδιές των ανθρώπων, επειδή είχαν παραδοθεί στη σκληρότητα της καρδιάς τους, και την τύφλωση του νου τους για να καταστραφούν. Επομένως πήγαν πάλι σε μάχη.

20 Και συνέβη ώστε πολεμούσαν όλη εκείνη την ημέρα, και όταν ήλθε η νύχτα κοιμήθηκαν επάνω στα σπαθιά τους.

21 Και την επαύριον πολέμησαν μέχρι που ήλθε η νύχτα.

22 Και όταν ήλθε η νύχτα ήταν μεθυσμένοι από θυμό, όπως ο άνθρωπος που είναι μεθυσμένος από κρασί. Και κοιμήθηκαν πάλι επάνω στα σπαθιά τους.

23 Και την επαύριον πολέμησαν πάλι. Και όταν ήλθε η νύχτα είχαν όλοι πέσει από το σπαθί εκτός από πενήντα και δύο από τον λαό του Κοριάντουμουρ, και εξήντα και εννέα από τον λαό του Σιζ.

24 Και συνέβη ώστε κοιμήθηκαν επάνω στα σπαθιά τους εκείνη τη νύχτα, και την επαύριον πολέμησαν πάλι, και μάχονταν με όλη τους τη δύναμη με τα σπαθιά τους και με τις ασπίδες τους, όλη εκείνη την ημέρα.

25 Και όταν ήλθε η νύχτα υπήρχαν τριάντα και δύο από τον λαό του Σιζ, και είκοσι και επτά από τον λαό του Κοριάντουμουρ.

26 Και συνέβη ώστε έφαγαν και κοιμήθηκαν, και προετοιμάσθηκαν για θάνατο την επαύριον. Και ήταν μεγαλόσωμοι και ισχυροί άνδρες όσον αφορά στη δύναμη των ανδρών.

27 Και συνέβη ώστε πολέμησαν για διάστημα τριών ωρών, και λιποθύμησαν από απώλεια αίματος.

28 Και συνέβη ώστε όταν οι άνθρωποι του Κοριάντουμουρ απέκτησαν αρκετή δύναμη για να μπορέσουν να περπατήσουν, επρόκειτο να τραπούν σε φυγή για τη ζωή τους. Όμως ιδού, ο Σιζ σηκώθηκε, επίσης και οι άνθρωποί του, και ορκίστηκε στην οργή του ότι θα σκότωνε τον Κοριάντουμουρ, διαφορετικά θα αφανιζόταν από το σπαθί.

And it came to pass that Coriantumr wrote again an epistle unto Shiz, desiring that he would not come again to battle, but that he would take the kingdom, and spare the lives of the people.

But behold, the Spirit of the Lord had ceased striving with them, and Satan had full power over the hearts of the people; for they were given up unto the hardness of their hearts, and the blindness of their minds that they might be destroyed; wherefore they went again to battle.

And it came to pass that they fought all that day, and when the night came they slept upon their swords.

And on the morrow they fought even until the night came.

And when the night came they were drunken with anger, even as a man who is drunken with wine; and they slept again upon their swords.

And on the morrow they fought again; and when the night came they had all fallen by the sword save it were fifty and two of the people of Coriantumr, and sixty and nine of the people of Shiz.

And it came to pass that they slept upon their swords that night, and on the morrow they fought again, and they contended in their might with their swords and with their shields, all that day.

And when the night came there were thirty and two of the people of Shiz, and twenty and seven of the people of Coriantumr.

And it came to pass that they ate and slept, and prepared for death on the morrow. And they were large and mighty men as to the strength of men.

And it came to pass that they fought for the space of three hours, and they fainted with the loss of blood.

And it came to pass that when the men of Coriantumr had received sufficient strength that they could walk, they were about to flee for their lives; but behold, Shiz arose, and also his men, and he swore in his wrath that he would slay Coriantumr or he would perish by the sword.

- 29 Επομένως, τους κυνήγησε, και την επαύριον τους πρόλαβε. Και πολέμησαν πάλι με το σπαθί. Και συνέβη ώστε όταν είχαν όλοι πέσει από το σπαθί, εκτός από τον Κοριάντουμουρ και τον Σιζ, ιδού, ο Σιζ λιποθύμησε από την απώλεια αίματος.
- 30 Και συνέβη ώστε όταν ο Κοριάντουμουρ έγειρε επάνω στο σπαθί του, για να ξεκουραστεί λίγο, πάταξε το κεφάλι του Σιζ.
- 31 Και συνέβη ώστε αφού πάταξε το κεφάλι του Σιζ, ο Σιζ ανασηκώθηκε στα χέρια του και έπεσε. Και αφού πάλεψε για αναπνοή, πέθανε.
- 32 Και συνέβη ώστε ο Κοριάντουμουρ έπεσε στη γη, και έγινε σαν να μην είχε ζωή.
- 33 Και ο Κύριος μίλησε στον Εθέρ, και του είπε: Πήγαινε. Και πήγε, και είδε ότι τα λόγια του Κυρίου είχαν όλα εκπληρωθεί. Και τελείωσε το χρονικό του (και δεν έχω γράψει ούτε το εκατοστό του) και τα έκρυψε με τρόπο ώστε τα βρήκε ο λαός του Λίμχι.
- 34 Τώρα τα τελευταία λόγια που γράφηκαν από τον Εθέρ είναι τα εξής: Κατά πόσο θέλει ο Κύριος να αναληφθώ ή να υποστώ το θέλημα του Κυρίου κατά τη σάρκα, δεν έχει σημασία, αν γίνει και σωθώ στο βασίλειο του Θεού. Αμήν.

Wherefore, he did pursue them, and on the morrow he did overtake them; and they fought again with the sword. And it came to pass that when they had all fallen by the sword, save it were Coriantumr and Shiz, behold Shiz had fainted with the loss of blood.

And it came to pass that when Coriantumr had leaned upon his sword, that he rested a little, he smote off the head of Shiz.

And it came to pass that after he had smitten off the head of Shiz, that Shiz raised up on his hands and fell; and after that he had struggled for breath, he died.

And it came to pass that Coriantumr fell to the earth, and became as if he had no life.

And the Lord spake unto Ether, and said unto him: Go forth. And he went forth, and beheld that the words of the Lord had all been fulfilled; and he finished his record; (and the hundredth part I have not written) and he hid them in a manner that the people of Limhi did find them.

Now the last words which are written by Ether are these: Whether the Lord will that I be translated, or that I suffer the will of the Lord in the flesh, it mattereth not, if it so be that I am saved in the kingdom of God. Amen.

Το Βιβλίο του Μορόνι

Μορόνι 1

- 1 Τώρα, εγώ ο Μορόνι, αφού τελείωσα τη σύντμηση του ιστορικού του λαού του Ιαρέδ, υπολόγιζα να μη γράψω άλλα, όμως ακόμα δεν έχω αφανιστεί, και κρύβομαι από τους Λαμανίτες μην τυχόν και με καταστρέψουν.
- 2 Γιατί ιδού, οι πόλεμοί τους είναι υπερβολικά άγριοι μεταξύ τους, και εξαιτίας του μίσους τους θανατώνουν κάθε Νεφίτη που δεν απαρνείται τον Χριστό.
- 3 Και εγώ, ο Μορόνι, δεν απαρνούμαι τον Χριστό. Επομένως περιπλανούμαι οπουδήποτε μπορώ για την ασφάλεια της ζωής μου.
- 4 Επομένως, γράφω λίγα ακόμη πράγματα, αντίθετα με εκείνο που είχα υποθέσει, επειδή είχα υποθέσει ότι δεν θα έγραφα τίποτε άλλο. Όμως γράφω λίγα ακόμη πράγματα, που ίσως να έχουν αξία για τους αδελφούς μου, τους Λαμανίτες, κάποια μελλοντική ημέρα, σύμφωνα με το θέλημα του Κυρίου.

The Book of Moroni

Moroni 1

Now I, Moroni, after having made an end of abridging the account of the people of Jared, I had supposed not to have written more, but I have not as yet perished; and I make not myself known to the Lamanites lest they should destroy me.

For behold, their wars are exceedingly fierce among themselves; and because of their hatred they put to death every Nephite that will not deny the Christ.

And I, Moroni, will not deny the Christ; wherefore, I wander whithersoever I can for the safety of mine own life.

Wherefore, I write a few more things, contrary to that which I had supposed; for I had supposed not to have written any more; but I write a few more things, that perhaps they may be of worth unto my brethren, the Lamanites, in some future day, according to the will of the Lord.

Μορόνι 2

- 1 Τα λόγια του Χριστού, τα οποία είπε στους μαθητές Του, τους δώδεκα τους οποίους είχε διαλέξει, καθώς έθετε τα χέρια Του επάνω τους –
- 2 Και τους κάλεσε με το όνομά τους, λέγοντας: Θα επικαλείστε τον Πατέρα στο όνομά μου, σε ένθερμη προσευχή, και αφού το κάνετε αυτό, θα έχετε εξουσία ώστε σε εκείνον στον οποίο θέτετε επάνω τα χέρια σας, να δίνετε το Άγιο Πνεύμα. Και στο όνομά μου να το δίνετε, επειδή έτσι κάνουν οι απόστολοί μου.
- 3 Τώρα ο Χριστός τους είπε αυτά τα λόγια κατά τη στιγμή της πρώτης Του εμφάνισης. Και το πλήθος δεν το άκουσε, όμως οι μαθητές Του το άκουσαν, και σε όσους έθεταν τα χέρια τους, κατέβαινε το Άγιο Πνεύμα.

Moroni 2

The words of Christ, which he spake unto his disciples, the twelve whom he had chosen, as he laid his hands upon them—

And he called them by name, saying: Ye shall call on the Father in my name, in mighty prayer; and after ye have done this ye shall have power that to him upon whom ye shall lay your hands, ye shall give the Holy Ghost; and in my name shall ye give it, for thus do mine apostles.

Now Christ spake these words unto them at the time of his first appearing; and the multitude heard it not, but the disciples heard it; and on as many as they laid their hands, fell the Holy Ghost.

Μορόνι 3

- 1 Ο τρόπος με τον οποίο οι μαθητές, οι οποίοι αποκαλούνταν πρεσβύτεροι της εκκλησίας, χειροτονούσαν ιερείς και διδασκάλους –
- 2 Αφού προσεύχονταν προς τον Πατέρα στο όνομα του Χριστού, έθεταν τα χέρια τους επάνω τους, και έλεγαν:
- 3 Στο όνομα του Ιησού Χριστού σε χειροτονώ ιερέα (ή αν ήταν να γίνει διδάσκαλος σε χειροτονώ διδάσκαλο) για να κηρύττεις μετάνοια και άφεση αμαρτιών μέσω του Ιησού Χριστού, με την επιμονή της πίστης μέχρι τέλους προς το όνομά Του. Αμήν.
- 4 Και με αυτόν τον τρόπο χειροτονούσαν ιερείς και διδασκάλους, σύμφωνα με τις δωρεές και τις κλήσεις του Θεού προς τους ανθρώπους. Και τους χειροτονούσαν με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος, η οποία ήταν μέσα τους.

Moroni 3

The manner which the disciples, who were called the elders of the church, ordained priests and teachers—

After they had prayed unto the Father in the name of Christ, they laid their hands upon them, and said:

In the name of Jesus Christ I ordain you to be a priest (or if he be a teacher, I ordain you to be a teacher) to preach repentance and remission of sins through Jesus Christ, by the endurance of faith on his name to the end. Amen.

And after this manner did they ordain priests and teachers, according to the gifts and callings of God unto men; and they ordained them by the power of the Holy Ghost, which was in them.

Μορόνι 4

- 1 Ο τρόπος που οι πρεσβύτεροι και οι ιερείς τους χορηγούσαν τη σάρκα και το αίμα του Χριστού προς τα μέλη της εκκλησίας. Το χορηγούσαν σύμφωνα με τις εντολές του Χριστού, επομένως ξέρουμε ότι ο τρόπος αυτός ήταν σωστός. Και το χορηγούσε ο πρεσβύτερος ή ο ιερέας –
- 2 Γονάτιζαν λοιπόν κάτω μαζί τα μέλη της εκκλησίας, και προσεύχονταν στον Πατέρα στο όνομα του Χριστού, λέγοντας:
- 3 Ω Θεέ, Αιώνιε Πατέρα, Σε παρακαλούμε στο όνομα του Υιού Σου, Ιησού Χριστού, να ευλογήσεις και να αγιάσεις αυτό το ψωμί στις ψυχές όλων εκείνων που το παίρνουν, ώστε να το φάνε σε ανάμνηση του σώματος του Υιού Σου, και να δώσουν μαρτυρία προς Εσένα, ω Θεέ, Αιώνιε Πατέρα, ότι είναι πρόθυμοι να πάρουν επάνω τους το όνομα του Υιού Σου, και να Τον θυμούνται πάντοτε, και να τηρούν τις εντολές Του, τις οποίες Εκείνος τους έχει δώσει, ώστε να έχουν πάντοτε το Πνεύμα Του μαζί τους. Αμήν.

Moroni 4

The manner of their elders and priests administering the flesh and blood of Christ unto the church; and they administered it according to the commandments of Christ; wherefore we know the manner to be true; and the elder or priest did minister it—

And they did kneel down with the church, and pray to the Father in the name of Christ, saying:

O God, the Eternal Father, we ask thee in the name of thy Son, Jesus Christ, to bless and sanctify this bread to the souls of all those who partake of it; that they may eat in remembrance of the body of thy Son, and witness unto thee, O God, the Eternal Father, that they are willing to take upon them the name of thy Son, and always remember him, and keep his commandments which he hath given them, that they may always have his Spirit to be with them. Amen.

Μορόνι 5

- 1 Ο τρόπος χορήγησης του κρασιού – Ιδού, έπαιρναν το κύπελλο και έλεγαν:
- 2 Ω Θεέ, Αιώνιε Πατέρα, Σε παρακαλούμε στο όνομα του Υιού Σου, Ιησού Χριστού, να ευλογήσεις και να αγιάσεις αυτό το κρασί στις ψυχές όλων εκείνων που πίνουν από αυτό, ώστε να το κάνουν σε ανάμνηση του αίματος του Υιού Σου, το οποίο χύθηκε γι' αυτούς, ώστε να δώσουν μαρτυρία προς Εσένα, ω Θεέ, Αιώνιε Πατέρα, ότι Τον θυμούνται πάντοτε, ώστε να έχουν το Πνεύμα Του μαζί τους. Αμήν.

Moroni 5

The manner of administering the wine—Behold, they took the cup, and said:

O God, the Eternal Father, we ask thee, in the name of thy Son, Jesus Christ, to bless and sanctify this wine to the souls of all those who drink of it, that they may do it in remembrance of the blood of thy Son, which was shed for them; that they may witness unto thee, O God, the Eternal Father, that they do always remember him, that they may have his Spirit to be with them. Amen.

Μορόνι 6

- 1 Και τώρα μιλώ σχετικά με το βάπτισμα. Ιδού, πρεσβύτεροι, ιερείς και διδάσκαλοι βαπτίσθηκαν. Και δεν βαπτίζονταν παρά μόνον αν απέφεραν καρπό καλό που να ήταν άξιοι γι' αυτό.
- 2 Ούτε δέχονταν κανέναν για βάπτισμα παρά μόνον αν έρχονταν με καρδιά συντετριμμένη και πνεύμα μεταμελημένο, και αν έδιναν τη μαρτυρία τους προς την εκκλησία ότι αληθινά μετανόησαν για όλες τις αμαρτίες τους.
- 3 Και κανένας δεν γινόταν δεκτός προς βάπτισμα παρά μόνον αν έπαιρναν επάνω τους το όνομα του Χριστού, έχοντας την αποφασιστικότητα να Τον υπηρετήσουν μέχρι τέλους.
- 4 Και αφού είχαν γίνει δεκτοί προς βάπτισμα, και είχαν επηρεαστεί και καθαριστεί από τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος, συγκαταλέγησαν με τον λαό της εκκλησίας του Χριστού. Και έπαιρναν το όνομά τους, ώστε να τους θυμούνται και να τους γαλουχούν με τον καλό λόγο του Θεού, για να τους κρατούν στον σωστό δρόμο, για να τους κρατούν συνεχώς προσεκτικούς στην προσευχή, στηριζόμενοι μόνο στις αξίες του Χριστού, ο οποίος ήταν ο αρχηγός και ο τελειωτής της πίστης τους.
- 5 Και τα μέλη της εκκλησίας συγκεντρώνονταν συχνά, για να νηστεύουν και να προσεύχονται, και να μιλούν ο ένας με τον άλλον σχετικά με την ευημερία της ψυχής τους.
- 6 Και συγκεντρώνονταν συχνά για να μεταλάβουν από το ψωμί και το κρασί, σε ανάμνηση του Κυρίου Ιησού.
- 7 Και ήταν αυστηροί στην παρατήρηση ώστε να μην υπάρχει ανομία ανάμεσά τους. Και όποιος βρισκόταν να διαπράττει ανομία, και τρεις μάρτυρες της εκκλησίας τους κατηγορούσαν ενώπιον των πρεσβυτέρων, και αν δεν μετανούσαν, και δεν εξομολογούνταν, εξαλείφονταν τα ονόματά τους, και δεν συγκαταλέγονταν με τον λαό του Χριστού.
- 8 Όμως όσες φορές μετανούσαν και επεδίωκαν συγχώρηση, με πραγματική πρόθεση, συγχωρούνταν.

Moroni 6

And now I speak concerning baptism. Behold, elders, priests, and teachers were baptized; and they were not baptized save they brought forth fruit meet that they were worthy of it.

Neither did they receive any unto baptism save they came forth with a broken heart and a contrite spirit, and witnessed unto the church that they truly repented of all their sins.

And none were received unto baptism save they took upon them the name of Christ, having a determination to serve him to the end.

And after they had been received unto baptism, and were wrought upon and cleansed by the power of the Holy Ghost, they were numbered among the people of the church of Christ; and their names were taken, that they might be remembered and nourished by the good word of God, to keep them in the right way, to keep them continually watchful unto prayer, relying alone upon the merits of Christ, who was the author and the finisher of their faith.

And the church did meet together oft, to fast and to pray, and to speak one with another concerning the welfare of their souls.

And they did meet together oft to partake of bread and wine, in remembrance of the Lord Jesus.

And they were strict to observe that there should be no iniquity among them; and whoso was found to commit iniquity, and three witnesses of the church did condemn them before the elders, and if they repented not, and confessed not, their names were blotted out, and they were not numbered among the people of Christ.

But as oft as they repented and sought forgiveness, with real intent, they were forgiven.

9 Και οι συγκεντρώσεις τους διευθύνονταν από την εκκλησία κατά τον τρόπο των ενεργειών του Πνεύματος, και με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος, επειδή όπως τους καθοδηγούσε η δύναμη του Αγίου Πνεύματος είτε να κηρύξουν είτε να παροτρύνουν ή να προσευχηθούν ή να ικετεύσουν ή να ψάλουν, ακριβώς έτσι γινόταν.

And their meetings were conducted by the church after the manner of the workings of the Spirit, and by the power of the Holy Ghost; for as the power of the Holy Ghost led them whether to preach, or to exhort, or to pray, or to supplicate, or to sing, even so it was done.

Μορόνι 7

- 1 Και τώρα εγώ, ο Μορόνι, γράφω λίγα από τα λόγια του πατέρα μου του Μόρμον, τα οποία είπε σχετικά με την πίστη, την ελπίδα και την αγνή αγάπη, επειδή με αυτόν τον τρόπο μίλησε προς τον λαό, καθώς τον δίδασκε στη συναγωγή την οποία είχε χτίσει ως τόπο λατρείας.
- 2 Και τώρα εγώ, ο Μόρμον, μιλώ σε εσάς, αγαπημένοι μου αδελφοί. Και είναι με τη χάρη του Θεού Πατέρα, και του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, και του αγίου θελήματός Του, λόγω της δωρεάς της κλήσης Του προς έμενα, ότι μου επιτρέπεται να σας μιλήσω αυτήν τη στιγμή.
- 3 Επομένως θα ήθελα να μιλήσω σε σας που είστε της εκκλησίας, που είστε οι ειρηνικοί ακόλουθοι του Χριστού, και που έχετε αποκτήσει αρκετή ελπίδα διά της οποίας να μπορείτε να εισέλθετε στην ανάπαυση του Κυρίου, από αυτήν τη στιγμή και εφεξής μέχρι να αναπαυθείτε μαζί Του στους ουραμούς.
- 4 Και τώρα, αδελφοί μου, κρίνω αυτά για εσάς, επειδή βαδίζετε ειρηνικά με τα τέκνα των ανθρώπων.
- 5 Γιατί θυμάμαι τον λόγο του Θεού που λέει ότι θα τους γνωρίζετε από τα έργα τους, επειδή αν τα έργα τους είναι καλά, τότε και αυτοί επίσης είναι καλοί.
- 6 Γιατί ιδού, ο Θεός είπε, άνθρωπος που είναι κακός δεν μπορεί να κάνει αυτό που είναι καλό, επειδή αν προσφέρει ένα δώρο ή προσεύχεται στον Θεό, δεν τον ωφελεί σε τίποτα, αν δεν το κάνει με πραγματική πρόθεση.
- 7 Γιατί ιδού, δεν του υπολογίζεται ως χρηστότητα.
- 8 Γιατί ιδού, αν ένας άνθρωπος που είναι κακός δώσει ένα δώρο, το δίνει με λύπη. Επομένως, του υπολογίζεται το ίδιο σαν να είχε κρατήσει το δώρο. Επομένως, υπολογίζεται ως κακός εμπρός στον Θεό.
- 9 Και κατά τον ίδιο τρόπο επίσης υπολογίζεται ως κακό για έναν άνθρωπο, αν προσευχηθεί χωρίς πραγματική πρόθεση καρδιάς. Μάλιστα, και δεν τον ωφελεί σε τίποτα, επειδή ο Θεός δεν δέχεται τέτοιον κανέναν.
- 10 Επομένως, ένας άνθρωπος ων κακός δεν μπορεί να κάνει αυτό που είναι καλό, ούτε θα δώσει καλό δώρο.

Moroni 7

And now I, Moroni, write a few of the words of my father Mormon, which he spake concerning faith, hope, and charity; for after this manner did he speak unto the people, as he taught them in the synagogue which they had built for the place of worship.

And now I, Mormon, speak unto you, my beloved brethren; and it is by the grace of God the Father, and our Lord Jesus Christ, and his holy will, because of the gift of his calling unto me, that I am permitted to speak unto you at this time.

Wherefore, I would speak unto you that are of the church, that are the peaceable followers of Christ, and that have obtained a sufficient hope by which ye can enter into the rest of the Lord, from this time henceforth until ye shall rest with him in heaven.

And now my brethren, I judge these things of you because of your peaceable walk with the children of men.

For I remember the word of God which saith by their works ye shall know them; for if their works be good, then they are good also.

For behold, God hath said a man being evil cannot do that which is good; for if he offereth a gift, or prayeth unto God, except he shall do it with real intent it profiteth him nothing.

For behold, it is not counted unto him for righteousness.

For behold, if a man being evil giveth a gift, he doeth it grudgingly; wherefore it is counted unto him the same as if he had retained the gift; wherefore he is counted evil before God.

And likewise also is it counted evil unto a man, if he shall pray and not with real intent of heart; yea, and it profiteth him nothing, for God receiveth none such.

Wherefore, a man being evil cannot do that which is good; neither will he give a good gift.

- 11 Πιατί ιδού, μία πικρή πηγή δεν μπορεί να βγάλει καλό νερό, ούτε μπορεί μία καλή πηγή να βγάλει πικρό νερό. Επομένως, ένας άνθρωπος ων δούλος του διαβόλου δεν μπορεί να ακολουθεί τον Χριστό. Και αν ακολουθεί τον Χριστό, δεν μπορεί να είναι δούλος του διαβόλου.
- 12 Επομένως, τα πάντα που είναι καλά προέρχονται από τον Θεό, και όσα είναι πονηρά προέρχονται από τον διάβολο, επειδή ο διάβολος είναι εχθρός του Θεού, και πολεμά εναντίον Του διαρκώς, και μας προσκαλεί και μας δελεάζει να αμαρτάνουμε, και να κάνουμε διαρκώς αυτό που είναι πονηρό.
- 13 Όμως, ιδού, αυτό που προέρχεται από τον Θεό μάς προσκαλεί και μας δελεάζει να κάνουμε διαρκώς καλό. Επομένως, καθετί που μας προσκαλεί και μας δελεάζει να κάνουμε καλό, και να αγαπούμε τον Θεό, και να Τον υπηρετούμε, είναι εμπνευσμένο από τον Θεό.
- 14 Επομένως, δώστε προσοχή, αγαπημένοι μου αδελφοί, ώστε να μην κρίνετε αυτό που είναι πονηρό ότι είναι του Θεού ή αυτό που είναι καλό και του Θεού ότι είναι του διαβόλου.
- 15 Πιατί ιδού, αδελφοί μου, σας έχει δοθεί το να κρίνετε, για να γνωρίζετε το καλό από το κακό. Και ο τρόπος για να κρίνετε είναι τόσο σαφής, ώστε να ξέρετε με τέλεια γνώση, όσο είναι το φως της ημέρας από τη σκοτεινή νύχτα.
- 16 Πιατί ιδού, το Πνεύμα του Χριστού δίνεται σε κάθε άνθρωπο, για να γνωρίζει το καλό από το κακό. Επομένως, σας δείχνω τον τρόπο για να κρίνετε, γιατί καθετί που μας προσκαλεί να κάνουμε καλό, και να πείθουμε άλλους να πιστεύουν στον Χριστό, μας στέλνεται με τη δύναμη και τη δωρεά του Χριστού. Επομένως, μπορείτε να ξέρετε με τέλεια γνώση ότι είναι του Θεού.
- 17 Όμως οτιδήποτε πράγμα πείθει τους ανθρώπους να κάνουν το πονηρό, και να μην πιστεύουν στον Χριστό, και να Τον αρνούνται, και να μην υπηρετούν τον Θεό, τότε μπορείτε να γνωρίζετε με τέλεια γνώση ότι αυτό είναι του διαβόλου· επειδή με αυτόν τον τρόπο εργάζεται ο διάβολος, γιατί δεν πείθει κανέναν να κάνει καλό, όχι, ούτε έναν, ούτε οι άγγελοί του, ούτε εκείνοι που υποτάσσουν τον εαυτό τους σε αυτόν.

For behold, a bitter fountain cannot bring forth good water; neither can a good fountain bring forth bitter water; wherefore, a man being a servant of the devil cannot follow Christ; and if he follow Christ he cannot be a servant of the devil.

Wherefore, all things which are good cometh of God; and that which is evil cometh of the devil; for the devil is an enemy unto God, and fighteth against him continually, and inviteth and enticeth to sin, and to do that which is evil continually.

But behold, that which is of God inviteth and enticeth to do good continually; wherefore, every thing which inviteth and enticeth to do good, and to love God, and to serve him, is inspired of God.

Wherefore, take heed, my beloved brethren, that ye do not judge that which is evil to be of God, or that which is good and of God to be of the devil.

For behold, my brethren, it is given unto you to judge, that ye may know good from evil; and the way to judge is as plain, that ye may know with a perfect knowledge, as the daylight is from the dark night.

For behold, the Spirit of Christ is given to every man, that he may know good from evil; wherefore, I show unto you the way to judge; for every thing which inviteth to do good, and to persuade to believe in Christ, is sent forth by the power and gift of Christ; wherefore ye may know with a perfect knowledge it is of God.

But whatsoever thing persuadeth men to do evil, and believe not in Christ, and deny him, and serve not God, then ye may know with a perfect knowledge it is of the devil; for after this manner doth the devil work, for he persuadeth no man to do good, no, not one; neither do his angels; neither do they who subject themselves unto him.

- 18 Και τώρα, αδελφοί μου, βλέποντας ότι γνωρίζετε το φως με το οποίο μπορείτε να κρίνετε, το οποίο φως είναι το φως του Χριστού, φροντίστε να μην κρίνετε εσφαλμένα, γιατί με αυτήν την ίδια κρίση που κρίνετε θα κριθείτε κι εσείς.
- 19 Επομένως, σας ικετεύω, αδελφοί, επιμελώς να ερευνάτε με το φως του Χριστού, για να γνωρίζετε το καλό από το κακό. Και αν θα αποκτάτε καθετί καλό, και δεν το καταδικάζετε, θα γίνετε οπωσδήποτε τέκνο του Χριστού.
- 20 Και τώρα, αδελφοί μου, πώς είναι δυνατόν να αποκτάτε καθετί καλό;
- 21 Και τώρα έρχομαι σε αυτήν την πίστη, για την οποία είπα ότι θα μιλούσα, και θα σας πω τον τρόπο διά του οποίου μπορείτε να αποκτάτε καθετί καλό.
- 22 Γιατί ιδού, ο Θεός γνωρίζων τα πάντα, ων από αιώνα σε αιώνα, ιδού, έστειλε αγγέλους να τελέσουν διακονία στα τέκνα των ανθρώπων, να φανερώσουν σχετικά με τον ερχομό του Χριστού. Και εν Χριστώ θα ερχόταν καθετί καλό.
- 23 Και ο Θεός επίσης διακήρυξε σε προφήτες, με το ίδιο του το στόμα, ότι θα ερχόταν ο Χριστός.
- 24 Και ιδού, υπήρχαν ποικίλοι τρόποι με τους οποίους φανέρωσε προς τα τέκνα των ανθρώπων πράγματα τα οποία ήταν καλά. Και τα πάντα που είναι καλά προέρχονται από τον Χριστό. Διαφορετικά, οι άνθρωποι είχαν υποστεί πτώση, και δεν μπορούσε να έλθει σε αυτούς τίποτα καλό.
- 25 Επομένως, με την τέλεση διακονίας των αγγέλων, και με κάθε λόγο που βγήκε από το στόμα του Θεού, οι άνθρωποι άρχισαν να ασκούν πίστη προς τον Χριστό, και έτσι με την πίστη κρατούσαν γερά καθετί καλό. Και έτσι γινόταν μέχρι τον ερχομό του Χριστού.
- 26 Και αφού ήλθε, οι άνθρωποι σώθηκαν επίσης με την πίστη στο όνομά Του, και με την πίστη γίνονται υιοί του Θεού. Και όσο βέβαιο είναι ότι ο Χριστός ζει, τόσο είναι ότι είπε αυτά τα λόγια στους πατέρες μας, λέγοντας: Οτιδήποτε ζητήσετε από τον Πατέρα στο όνομά μου, το οποίο να είναι καλό, με πίστη, πιστεύοντας ότι θα το λάβετε, ιδού, θα σας δοθεί.

And now, my brethren, seeing that ye know the light by which ye may judge, which light is the light of Christ, see that ye do not judge wrongfully; for with that same judgment which ye judge ye shall also be judged.

Wherefore, I beseech of you, brethren, that ye should search diligently in the light of Christ that ye may know good from evil; and if ye will lay hold upon every good thing, and condemn it not, ye certainly will be a child of Christ.

And now, my brethren, how is it possible that ye can lay hold upon every good thing?

And now I come to that faith, of which I said I would speak; and I will tell you the way whereby ye may lay hold on every good thing.

For behold, God knowing all things, being from everlasting to everlasting, behold, he sent angels to minister unto the children of men, to make manifest concerning the coming of Christ; and in Christ there should come every good thing.

And God also declared unto prophets, by his own mouth, that Christ should come.

And behold, there were divers ways that he did manifest things unto the children of men, which were good; and all things which are good cometh of Christ; otherwise men were fallen, and there could no good thing come unto them.

Wherefore, by the ministering of angels, and by every word which proceeded forth out of the mouth of God, men began to exercise faith in Christ; and thus by faith, they did lay hold upon every good thing; and thus it was until the coming of Christ.

And after that he came men also were saved by faith in his name; and by faith, they become the sons of God. And as surely as Christ liveth he spake these words unto our fathers, saying: Whatsoever thing ye shall ask the Father in my name, which is good, in faith believing that ye shall receive, behold, it shall be done unto you.

- 27 Επομένως, αγαπημένοι μου αδελφοί, σταμάτησαν τα θαύματα επειδή ο Χριστός ανελήφθη στους ουραμούς, και κάθισε στο δεξί χέρι του Θεού, για να διεκδικήσει από τον Πατέρα τα δικαιώματά Του της ευσπλαχνίας που έχει προς τα τέκνα των ανθρώπων;
- 28 Επειδή έχει εκπληρώσει τις απαιτήσεις του νόμου, και διεκδικεί όλους όσους έχουν πίστη προς Αυτόν. Και όσοι έχουν πίστη προς Αυτόν θα προσκολληθούν σε καθετί καλό. Επομένως Αυτός συνηγορεί για τον σκοπό των τέκνων των ανθρώπων, και κατοικεί αιώνια στους ουραμούς.
- 29 Και επειδή το έχει κάνει αυτό, αγαπημένοι μου αδελφοί, έχουν τα θαύματα σταματήσει; Ιδού, σας λέω, Όχι. Ούτε έχουν πάψει οι άγγελοι να τελούν διακονία προς τα τέκνα των ανθρώπων.
- 30 Γιατί ιδού, είναι υπήκοοί Του, για να τελούν διακονία σύμφωνα με τον λόγο της προσταγής Του, εμφανιζόμενοι σε εκείνους με ισχυρή πίστη και σταθερή σκέψη σε κάθε μορφή ευσέβειας.
- 31 Και το έργο της διακονίας τους είναι να καλέσουν τους ανθρώπους σε μετάνοια, και να εκπληρώσουν και να εκτελέσουν το έργο των διαθηκών του Πατέρα, τις οποίες έχει συνάψει με τα τέκνα των ανθρώπων, για να προετοιμάσουν τον δρόμο ανάμεσα στα τέκνα των ανθρώπων, διακηρύσσοντας τον λόγο του Χριστού προς τα εκλεκτά σκεύη του Κυρίου, ώστε να δίδουν μαρτυρία για Εκείνον.
- 32 Και κάνοντας αυτό, ο Κύριος ο Θεός προετοιμάζει τον δρόμο ώστε οι υπόλοιποι άνθρωποι να έχουν πίστη στον Χριστό, ώστε το Άγιο Πνεύμα να έχει θέση μέσα στην καρδιά τους, σύμφωνα με τη δύναμή Του. Και με αυτόν τον τρόπο πραγματοποιεί ο Πατέρας τις διαθήκες τις οποίες έχει συνάψει προς τα τέκνα των ανθρώπων.
- 33 Και ο Χριστός έχει πει: Αν έχετε πίστη σε εμένα, θα έχετε δύναμη να κάνετε οτιδήποτε σκόπιμο σε μένα.
- 34 Και έχει πει: Μετανοήστε όλα εσείς τα πέρατα της γης, και ελάτε προς εμένα, και βαπτισθείτε στο όνομά μου, και έχετε πίστη προς εμένα, για να σωθείτε.

Wherefore, my beloved brethren, have miracles ceased because Christ hath ascended into heaven, and hath sat down on the right hand of God, to claim of the Father his rights of mercy which he hath upon the children of men?

For he hath answered the ends of the law, and he claimeth all those who have faith in him; and they who have faith in him will cleave unto every good thing; wherefore he advocateth the cause of the children of men; and he dwelleth eternally in the heavens.

And because he hath done this, my beloved brethren, have miracles ceased? Behold I say unto you, Nay; neither have angels ceased to minister unto the children of men.

For behold, they are subject unto him, to minister according to the word of his command, showing themselves unto them of strong faith and a firm mind in every form of godliness.

And the office of their ministry is to call men unto repentance, and to fulfil and to do the work of the covenants of the Father, which he hath made unto the children of men, to prepare the way among the children of men, by declaring the word of Christ unto the chosen vessels of the Lord, that they may bear testimony of him.

And by so doing, the Lord God prepareth the way that the residue of men may have faith in Christ, that the Holy Ghost may have place in their hearts, according to the power thereof; and after this manner bringeth to pass the Father, the covenants which he hath made unto the children of men.

And Christ hath said: If ye will have faith in me ye shall have power to do whatsoever thing is expedient in me.

And he hath said: Repent all ye ends of the earth, and come unto me, and be baptized in my name, and have faith in me, that ye may be saved.

35 Και τώρα, αγαπημένοι μου αδελφοί, αν αυτή είναι η περίπτωση που αυτά τα οποία σας είπα είναι αλήθεια, και ο Θεός σας δείξει με δύναμη και μεγάλη δόξα κατά την τελευταία ημέρα ότι είναι αλήθεια, και αν είναι αλήθεια, έχει η ημέρα των θαυμάτων πάψει;

36 Ή μήπως έχουν πάψει να εμφανίζονται άγγελοι στα τέκνα των ανθρώπων; Ή έχει Εκείνος παρακρατήσει τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος από αυτούς; Ή μήπως θα γίνει αυτό, όσο υπάρχει ο χρόνος, δηλαδή όσο θα στέκεται η γη, δηλαδή όσο θα υπάρχει έστω και ένας άνθρωπος επάνω στο πρόσωπό της για να σωθεί;

37 Ιδού, σας λέω, Όχι. Γιατί είναι με την πίστη που τα θαύματα γίνονται, και είναι με την πίστη που οι άγγελοι εμφανίζονται και τελούν διακονία προς τους ανθρώπους. Επομένως, αν αυτά όλα έχουν πάψει, αλίμονο στα τέκνα των ανθρώπων, επειδή είναι εξαιτίας της απιστίας και τα πάντα είναι μάταια.

38 Επειδή κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να σωθεί, σύμφωνα με τα λόγια του Χριστού, παρά μόνον αν έχει πίστη στο όνομά Του. Επομένως, αν αυτά όλα έχουν πάψει, τότε και η πίστη έχει πάψει. Και η κατάσταση του ανθρώπου είναι απαίσια, γιατί είναι σαν να μην είχε γίνει η λύτρωση.

39 Όμως, ιδού, αγαπημένοι μου αδελφοί, διαπιστώνω καλύτερα πράγματα για σας, γιατί διαπιστώνω ότι έχετε πίστη στον Χριστό χάρη της πραότητάς σας. Επειδή αν δεν έχετε πίστη σε Αυτόν, τότε δεν είστε άξιοι να συγκαταλέγεστε με τον λαό της εκκλησίας Του.

40 Και πάλι, αγαπημένοι μου αδελφοί, θα ήθελα να σας μιλήσω σχετικά με την ελπίδα. Πώς είναι δυνατόν να κατορθώσετε να έχετε πίστη, αν δεν έχετε ελπίδα;

41 Και τι είναι εκείνο για το οποίο πρέπει να ελπίζετε; Ιδού, σας λέω θα έχετε ελπίδα μέσω της εξιλέωσης του Χριστού και της δύναμης της αναστάσεώς Του, για να αναστηθείτε σε ζωή αιώνια, και αυτό χάρη στην πίστη σας προς Εκείνον σύμφωνα με την υπόσχεση.

42 Επομένως, αν ένας άνθρωπος έχει πίστη, πρέπει αναγκαστικά να έχει ελπίδα, επειδή χωρίς πίστη δεν μπορεί να υπάρχει καμιά ελπίδα.

43 Και πάλι, ιδού, σας λέω ότι κανένας δεν μπορεί να έχει πίστη και ελπίδα, αν δεν είναι πρᾶος και ταπεινός στην καρδιά.

And now, my beloved brethren, if this be the case that these things are true which I have spoken unto you, and God will show unto you, with power and great glory at the last day, that they are true, and if they are true has the day of miracles ceased?

Or have angels ceased to appear unto the children of men? Or has he withheld the power of the Holy Ghost from them? Or will he, so long as time shall last, or the earth shall stand, or there shall be one man upon the face thereof to be saved?

Behold I say unto you, Nay; for it is by faith that miracles are wrought; and it is by faith that angels appear and minister unto men; wherefore, if these things have ceased wo be unto the children of men, for it is because of unbelief, and all is vain.

For no man can be saved, according to the words of Christ, save they shall have faith in his name; wherefore, if these things have ceased, then has faith ceased also; and awful is the state of man, for they are as though there had been no redemption made.

But behold, my beloved brethren, I judge better things of you, for I judge that ye have faith in Christ because of your meekness; for if ye have not faith in him then ye are not fit to be numbered among the people of his church.

And again, my beloved brethren, I would speak unto you concerning hope. How is it that ye can attain unto faith, save ye shall have hope?

And what is it that ye shall hope for? Behold I say unto you that ye shall have hope through the atonement of Christ and the power of his resurrection, to be raised unto life eternal, and this because of your faith in him according to the promise.

Wherefore, if a man have faith he must needs have hope; for without faith there cannot be any hope.

And again, behold I say unto you that he cannot have faith and hope, save he shall be meek, and lowly of heart.

- 44 Αν είναι έτσι, η πίστη και η ελπίδα του είναι μάταιες, επειδή κανένας δεν γίνεται αποδεκτός ενώπιον του Θεού, παρά μόνον οι πράοι και οι ταπεινοί στην καρδιά. Και αν ένας άνθρωπος είναι πράος και ταπεινός στην καρδιά, και ομολογεί με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός, πρέπει οπωσδήποτε να έχει αγνή αγάπη, επειδή αν δεν έχει αγνή αγάπη δεν είναι τίποτα. Επομένως, πρέπει οπωσδήποτε να έχει αγνή αγάπη.
- 45 Και η αγνή αγάπη μακροθυμεί και αγαθοποιεί και δεν ζηλοφθονεί, δεν υπερηφανεύεται, δεν ζητεί τα δικά της, δεν εξάπτεται, δεν συλλογίζεται το κακό, και δεν χαίρεται στην αδικία αλλά χαίρεται στην αλήθεια, τα πάντα ανέχεται, τα πάντα πιστεύει, τα πάντα ελπίζει, τα πάντα υπομένει.
- 46 Επομένως, αγαπημένοι μου αδελφοί, αν δεν έχετε αγνή αγάπη, δεν είστε τίποτα, επειδή η αγνή αγάπη ποτέ δεν αποτυγχάνει. Επομένως, προσκολληθείτε στην αγνή αγάπη που είναι το σημαντικότερο πάντων, επειδή τα πάντα οπωσδήποτε θα αποτύχουν –
- 47 Όμως η αγνή αγάπη είναι η αγνή αγάπη του Χριστού, και διαρκεί για πάντα, και όποιος βρεθεί να κατέχεται από αυτήν κατά την τελευταία ημέρα, θα είναι προς όφελός του.
- 48 Επομένως, αγαπημένοι μου αδελφοί, να προσεύχεστε στον Πατέρα με όλη τη δύναμη της καρδιάς, να είστε γεμάτοι με την αγάπη αυτήν που Εκείνος έχει απονείμει σε όλους όσοι είναι αληθινοί οπαδοί του Υιού Του, Ιησού Χριστού, ώστε να γίνετε υιοί του Θεού, ώστε όταν παρουσιαστεί να είμαστε σαν Αυτόν, επειδή θα Τον δούμε όπως είναι, ώστε να μπορούμε να έχουμε αυτήν την ελπίδα, ώστε να μπορούμε να εξαγιστούμε ακριβώς όπως είναι και εκείνος αγνός. Αμήν.

If so, his faith and hope is vain, for none is acceptable before God, save the meek and lowly in heart; and if a man be meek and lowly in heart, and confesses by the power of the Holy Ghost that Jesus is the Christ, he must needs have charity; for if he have not charity he is nothing; wherefore he must needs have charity.

And charity suffereth long, and is kind, and envieth not, and is not puffed up, seeketh not her own, is not easily provoked, thinketh no evil, and rejoiceth not in iniquity but rejoiceth in the truth, beareth all things, believeth all things, hopeth all things, endureth all things.

Wherefore, my beloved brethren, if ye have not charity, ye are nothing, for charity never faileth. Wherefore, cleave unto charity, which is the greatest of all, for all things must fail—

But charity is the pure love of Christ, and it endureth forever; and whoso is found possessed of it at the last day, it shall be well with him.

Wherefore, my beloved brethren, pray unto the Father with all the energy of heart, that ye may be filled with this love, which he hath bestowed upon all who are true followers of his Son, Jesus Christ; that ye may become the sons of God; that when he shall appear we shall be like him, for we shall see him as he is; that we may have this hope; that we may be purified even as he is pure. Amen.

Μορόνι 8

- 1 Μία επιστολή του πατέρα μου, του Μόρμον, γραμμένη προς εμένα, τον Μορόνι. Και είχε γραφεί προς εμένα λίγο μετά την κλήση μου στη διακονία. Και μου έγραψε κατά τον εξής τρόπο, λέγοντας:
- 2 Αγαπημένε μου υιέ, Μορόνι, αγαλλιιάζω υπερβολικά που ο Κύριος σου Ιησούς Χριστός σε σκέφτηκε και σε κάλεσε να υπηρετήσεις στη διακονία Του, και στο αγίο Του έργο.
- 3 Σε σκέπτομαι πάντα στις προσευχές μου, προσευχόμενος συνεχώς προς τον Θεό Πατέρα, στο όνομα του Άγιου Τέκνου του, Ιησού, ώστε Εκείνος, με την απέραντη καλοσύνη και χάρη Του, να σε φυλάξει μέσω της επιμονής της πίστης μέχρι τέλους στο όνομά Του.
- 4 Και τώρα, υιέ μου, σου μιλώ σχετικά με αυτό που με θλίβει υπερβολικά, επειδή με θλίβει που προκύπτουν διχογνωμίες ανάμεσά σας.
- 5 Γιατί, αν έχω μάθει την αλήθεια, υπάρχουν διχογνωμίες ανάμεσά σας σχετικά με το βάπτισμα των μικρών παιδιών σας.
- 6 Και τώρα, υιέ μου, επιθυμώ να εργαστείτε επιμελώς, ώστε αυτό το σοβαρό λάθος να εκλείψει από σας. Γιατί, γι' αυτόν τον σκοπό έχω γράψει αυτήν την επιστολή.
- 7 Γιατί αμέσως μόλις έμαθα αυτά για σας, ρώτησα τον Κύριο επί του θέματος. Και ο λόγος του Κυρίου ήλθε προς εμένα με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος, λέγοντας:
- 8 Ακούστε τα λόγια του Χριστού, του Λυτρωτή σας, του Κυρίου σας και Θεού σας. Ιδού, ήλθα στον κόσμο όχι για να καλέσω σε μετάνοια τους δίκαιους αλλά τους αμαρτωλούς. Οι υγιείς δεν χρειάζονται ιατρό, αλλά εκείνοι που είναι άρρωστοι. Επομένως, τα μικρά παιδιά είναι υγιή, επειδή δεν είναι ικανά να διαπράξουν αμαρτία. Επομένως, η κατάρα του Αδάμ αφαιρείται με εμένα από αυτά, ώστε δεν έχει ισχύ επάνω τους. Και ο νόμος της περιτομής καταργείται με εμένα.
- 9 Με αυτόν λοιπόν τον τρόπο μου φανέρωσε το Άγιο Πνεύμα τον λόγο του Θεού. Επομένως, αγαπημένε μου υιέ, γνωρίζω ότι αποτελεί επίσημη χλεύη ενώπιον του Θεού, το να βαπτίζετε τα μικρά παιδιά.

Moroni 8

An epistle of my father Mormon, written to me, Moroni; and it was written unto me soon after my calling to the ministry. And on this wise did he write unto me, saying:

My beloved son, Moroni, I rejoice exceedingly that your Lord Jesus Christ hath been mindful of you, and hath called you to his ministry, and to his holy work.

I am mindful of you always in my prayers, continually praying unto God the Father in the name of his Holy Child, Jesus, that he, through his infinite goodness and grace, will keep you through the endurance of faith on his name to the end.

And now, my son, I speak unto you concerning that which grieveth me exceedingly; for it grieveth me that there should disputations rise among you.

For, if I have learned the truth, there have been disputations among you concerning the baptism of your little children.

And now, my son, I desire that ye should labor diligently, that this gross error should be removed from among you; for, for this intent I have written this epistle.

For immediately after I had learned these things of you I inquired of the Lord concerning the matter. And the word of the Lord came to me by the power of the Holy Ghost, saying:

Listen to the words of Christ, your Redeemer, your Lord and your God. Behold, I came into the world not to call the righteous but sinners to repentance; the whole need no physician, but they that are sick; wherefore, little children are whole, for they are not capable of committing sin; wherefore the curse of Adam is taken from them in me, that it hath no power over them; and the law of circumcision is done away in me.

And after this manner did the Holy Ghost manifest the word of God unto me; wherefore, my beloved son, I know that it is solemn mockery before God, that ye should baptize little children.

- 10 *Ιδού, σας λέω ότι αυτό πρέπει να διδάσκετε – μετάνοια και βάπτισμα σε εκείνους που είναι υπόλογοι και ικανοί να διαπράξουν αμαρτία. Μάλιστα, διδάξτε τους γονείς ότι πρέπει να μετανοήσουν και να βαπτισθούν, και να ταπεινωθούν σαν τα μικρά παιδιά τους, και όλοι τους θα σωθούν μαζί με τα μικρά παιδιά τους.*
- 11 *Και τα μικρά παιδιά τους δεν χρειάζονται μετάνοια ούτε βάπτισμα. Ιδού, το βάπτισμα είναι προς μετάνοια για την εκπλήρωση των εντολών προς άφεση αμαρτιών.*
- 12 *Όμως τα παιδιά ζουν εν Χριστώ, ακόμη και από καταβολής κόσμου. Αν δεν είναι έτσι, ο Θεός είναι μεροληπτικός Θεός, επίσης και μεταβλητός Θεός, και προσωπολήπτης. Γιατί πόσα μικρά παιδιά έχουν πεθάνει χωρίς βάπτισμα!*
- 13 *Επομένως, αν δεν μπορούσαν τα μικρά παιδιά να σωθούν χωρίς βάπτισμα, αυτά θα πρέπει να έχουν πάει σε μία ατέλειωτη κόλαση.*
- 14 *Ιδού, σας λέω ότι εκείνος που υποθέτει ότι τα μικρά παιδιά χρειάζονται βάπτισμα, βρίσκεται στη χολή της πικρίας και στα δεσμά της ανομίας· επειδή δεν έχει ούτε πίστη, ούτε ελπίδα, ούτε αγνή αγάπη. Επομένως, αν αποκοπεί την ώρα που το σκέφτεται, θα πρέπει να πάει στην κόλαση.*
- 15 *Γιατί φοβερή είναι η κακία να υποθέτετε ότι ο Θεός σώζει το ένα παιδί λόγω βαπτίσματος, και το άλλο πρέπει να χαθεί επειδή δεν βαπτίστηκε.*
- 16 *Αλίμονο σε εκείνους που θα διαστρεβλώσουν τις οδούς του Θεού με αυτόν τον τρόπο, επειδή θα αφανιστούν, εκτός αν μετανοήσουν. Ιδού, μιλώ με τόλμη, έχοντας εξουσία από τον Θεό, και δεν φοβάμαι τι μπορεί ο άνθρωπος να κάνει, γιατί η τέλεια αγάπη βγάζει έξω τον φόβο.*
- 17 *Και είμαι γεμάτος αγνή αγάπη, που είναι παντοτινή αγάπη. Επομένως, όλα τα παιδιά είναι τα ίδια για μένα. Επομένως, αγαπώ τα μικρά παιδιά με τέλεια αγάπη, και όλα τους είναι ίδια και είναι κοινωνοί της σωτηρίας.*
- 18 *Γιατί ξέρω ότι ο Θεός δεν είναι μεροληπτικός Θεός, ούτε μεταβλητός. Όμως είναι αμετάβλητος από όλη την αιωνιότητα σε όλη την αιωνιότητα.*
- 19 *Τα μικρά παιδιά δεν μπορούν να μετανοήσουν. Επομένως, είναι φοβερή κακία να αρνούμαστε τα αγνά ελέη του Θεού προς αυτά, γιατί με Αυτόν όλα ζουν χάριν της ευσπλαχνίας Του.*

Behold I say unto you that this thing shall ye teach—repentance and baptism unto those who are accountable and capable of committing sin; yea, teach parents that they must repent and be baptized, and humble themselves as their little children, and they shall all be saved with their little children.

And their little children need no repentance, neither baptism. Behold, baptism is unto repentance to the fulfilling the commandments unto the remission of sins.

But little children are alive in Christ, even from the foundation of the world; if not so, God is a partial God, and also a changeable God, and a respecter to persons; for how many little children have died without baptism!

Wherefore, if little children could not be saved without baptism, these must have gone to an endless hell.

Behold I say unto you, that he that supposeth that little children need baptism is in the gall of bitterness and in the bonds of iniquity; for he hath neither faith, hope, nor charity; wherefore, should he be cut off while in the thought, he must go down to hell.

For awful is the wickedness to suppose that God saveth one child because of baptism, and the other must perish because he hath no baptism.

Wo be unto them that shall pervert the ways of the Lord after this manner, for they shall perish except they repent. Behold, I speak with boldness, having authority from God; and I fear not what man can do; for perfect love casteth out all fear.

And I am filled with charity, which is everlasting love; wherefore, all children are alike unto me; wherefore, I love little children with a perfect love; and they are all alike and partakers of salvation.

For I know that God is not a partial God, neither a changeable being; but he is unchangeable from all eternity to all eternity.

Little children cannot repent; wherefore, it is awful wickedness to deny the pure mercies of God unto them, for they are all alive in him because of his mercy.

20 Και αυτός που λέει ότι τα μικρά παιδιά χρειάζονται βάπτισμα, αρνείται τα ελέη του Χριστού, και εκμηδενίζει την εξιλέωση Εκείνου και τη δύναμη της λύτρωσής Του.

21 Αλίμονο σε κάτι τέτοιους, γιατί βρίσκονται σε κίνδυνο θανάτου, κόλασης και ατελείωτης τυραννίας. Το λέω τολμηρά. Ο Θεός με έχει προστάξει. Ακούστε τα και δώστε προσοχή, ειδάλλως θα στέκουν εναντίον σας στο βήμα κρίσεως του Χριστού.

22 Γιατί ιδού, όλα τα μικρά παιδιά ζουν εν Χριστώ, όπως επίσης και όλοι εκείνοι που δεν έχουν γνωρίσει τον νόμο. Γιατί η δύναμη της λύτρωσης έρχεται προς όλους εκείνους που δεν έχουν γνωρίσει τον νόμο. Επομένως, αυτός που δεν καταδικάζεται, δηλαδή αυτός που δεν είναι υπό καταδίκη, δεν μπορεί να μετανοήσει. Και σε αυτούς το βάπτισμα δεν χρησιμεύει για τίποτα.

23 Όμως αποτελεί χλεύη στα μάτια του Θεού, να αρνούμαστε τα ελέη του Χριστού, και τη δύναμη του Αγίου Πνεύματός Του, και να εμπιστευόμαστε νεκρά έργα.

24 Ιδού, υιέ μου, αυτό το πράγμα δεν πρέπει να υφίσταται, επειδή η μετάνοια είναι προς εκείνους που είναι υπό καταδίκη και υπό την κατάρα παραβιασμένου νόμου.

25 Και οι πρώτοι καρποί της μετάνοιας είναι το βάπτισμα. Και το βάπτισμα έρχεται με την πίστη προς εκπλήρωση των εντολών. Και η εκπλήρωση των εντολών φέρνει την άφεση αμαρτιών.

26 Και η άφεση αμαρτιών φέρνει πραότητα και ταπεινότητα καρδιάς. Και χάριν της πραότητας και ταπεινότητας καρδιάς έρχεται η επίσκεψη του Αγίου Πνεύματος, ο οποίος Παράκλητος μας γεμίζει με ελπίδα και τέλεια αγάπη, η οποία αγάπη διατηρείται με επιμέλεια προς προσευχή, μέχρι να έλθει το τέλος, οπότε όλοι οι άγιοι θα κατοικούν με τον Θεό.

27 Ιδού, υιέ μου, θα σου ξαναγράψω αν δεν πάω σύντομα κατά των Λαμανιτών. Ιδού, η υπερηφάνεια αυτού του έθνους, δηλαδή του λαού των Νεφιτών, αποτελεί απόδειξη του αφανισμού τους εκτός κι αν μετανοήσουν.

And he that saith that little children need baptism denieth the mercies of Christ, and setteth at naught the atonement of him and the power of his redemption.

Wo unto such, for they are in danger of death, hell, and an endless torment. I speak it boldly; God hath commanded me. Listen unto them and give heed, or they stand against you at the judgment-seat of Christ.

For behold that all little children are alive in Christ, and also all they that are without the law. For the power of redemption cometh on all them that have no law; wherefore, he that is not condemned, or he that is under no condemnation, cannot repent; and unto such baptism availeth nothing—

But it is mockery before God, denying the mercies of Christ, and the power of his Holy Spirit, and putting trust in dead works.

Behold, my son, this thing ought not to be; for repentance is unto them that are under condemnation and under the curse of a broken law.

And the first fruits of repentance is baptism; and baptism cometh by faith unto the fulfilling the commandments; and the fulfilling the commandments bringeth remission of sins;

And the remission of sins bringeth meekness, and lowliness of heart; and because of meekness and lowliness of heart cometh the visitation of the Holy Ghost, which Comforter filleth with hope and perfect love, which love endureth by diligence unto prayer, until the end shall come, when all the saints shall dwell with God.

Behold, my son, I will write unto you again if I go not out soon against the Lamanites. Behold, the pride of this nation, or the people of the Nephites, hath proven their destruction except they should repent.

28 Να προσεύχεσαι γι' αυτούς, υιέ μου, για να έλθει μετάνοια σε αυτούς. Όμως ιδού, φοβάμαι μήπως το Πνεύμα έχει πάψει να τους επηρεάζει. Και σε αυτό το τμήμα της χώρας επιδιώκουν επίσης να καταρρίψουν κάθε δύναμη και εξουσία που προέρχεται από τον Θεό, και απαρνούνται το Άγιο Πνεύμα.

29 Και αφού απορρίπτουν μία τόσο μεγάλη γνώση, υιέ μου, οπωσδήποτε σύντομα θα αφανιστούν, προς εκπλήρωση των προφητειών οι οποίες ειπώθηκαν από τους προφήτες, όπως και των λόγων του ίδιου του Σωτήρος μας.

30 Έχε γεια, υιέ μου, μέχρι να σου ξαναγράψω ή να σε ξανασυναντήσω. Αμήν.

Pray for them, my son, that repentance may come unto them. But behold, I fear lest the Spirit hath ceased striving with them; and in this part of the land they are also seeking to put down all power and authority which cometh from God; and they are denying the Holy Ghost.

And after rejecting so great a knowledge, my son, they must perish soon, unto the fulfilling of the prophecies which were spoken by the prophets, as well as the words of our Savior himself.

Farewell, my son, until I shall write unto you, or shall meet you again. Amen.

Η δεύτερη επιστολή του Μόρμον προς το υιό του Μορόνι.

Μορόνι 9

- 1 Αγαπημένε μου υιέ, σου γράφω πάλι για να ξέρεις ότι είμαι ακόμη ζωντανός, αλλά γράφω λίγα για εκείνο που είναι φοβερά θλιβερό.
- 2 Γιατί ιδού, είχα μία σκληρή μάχη με τους Λαμανίτες, κατά την οποία δεν επικρατήσαμε, και ο Αρχέαντος έπεσε από σπαθί, επίσης και ο Λούραμ και ο Εμρών. Μάλιστα, και χάσαμε έναν πολύ μεγάλο αριθμό από τους εκλεκτούς μας άνδρες.
- 3 Και τώρα ιδού, υιέ μου, φοβάμαι μήπως οι Λαμανίτες καταστρέψουν αυτόν τον λαό, επειδή δεν μετανοούν, και ο Σατανάς τους κεντρίζει διαρκώς να οργίζονται ο ένας με τον άλλον.
- 4 Ιδού, κοπιάζω μαζί τους διαρκώς. Και όταν λέω τον λόγο του Θεού με αυστηρότητα, τρέμουν και οργίζονται εναντίον μου. Και όταν δεν χρησιμοποιώ αυστηρότητα, σκληραίνουν την καρδιά τους εναντίον του. Επομένως, φοβάμαι μήπως το Πνεύμα του Κυρίου έπαψε να τους επηρεάζει.
- 5 Γιατί τόσο υπερβολικά οργίζονται ώστε μου φαίνεται ότι δεν φοβούνται τον θάνατο, και έχασαν την αγάπη τους ο ένας προς τον άλλον, και διψούν για αίμα και εκδίκηση διαρκώς.
- 6 Και τώρα, αγαπημένε μου υιέ, παρά τη σκληρότητά τους, εμείς ας κοπιάζουμε επιμελώς, επειδή αν πάψουμε να κοπιάζουμε, θα προσαχθούμε σε καταδίκη. Γιατί έχουμε ένα έργο να εκτελέσουμε ενόσω είμαστε σε αυτό το σκηνώμα πηλού, για να κατανικήσουμε τον εχθρό κάθε χρηστότητας, και να αναπαύσουμε την ψυχή μας στο βασίλειο του Θεού.
- 7 Και τώρα σου γράφω λίγα σχετικά με τα δεινά αυτού του λαού. Γιατί σύμφωνα με τη γνώση που έχω λάβει από τον Αμορών, ιδού, οι Λαμανίτες έχουν πολλούς αιχμαλώτους, τους οποίους πήραν από τον πύργο του Σερριζά, και ήταν άνδρες, γυναίκες και παιδιά.

The second epistle of Mormon to his son Moroni.

Moroni 9

My beloved son, I write unto you again that ye may know that I am yet alive; but I write somewhat of that which is grievous.

For behold, I have had a sore battle with the Lamanites, in which we did not conquer; and Archeantus has fallen by the sword, and also Luram and Emron; yea, and we have lost a great number of our choice men.

And now behold, my son, I fear lest the Lamanites shall destroy this people; for they do not repent, and Satan stirreth them up continually to anger one with another.

Behold, I am laboring with them continually; and when I speak the word of God with sharpness they tremble and anger against me; and when I use no sharpness they harden their hearts against it; wherefore, I fear lest the Spirit of the Lord hath ceased striving with them.

For so exceedingly do they anger that it seemeth me that they have no fear of death; and they have lost their love, one towards another; and they thirst after blood and revenge continually.

And now, my beloved son, notwithstanding their hardness, let us labor diligently; for if we should cease to labor, we should be brought under condemnation; for we have a labor to perform whilst in this tabernacle of clay, that we may conquer the enemy of all righteousness, and rest our souls in the kingdom of God.

And now I write somewhat concerning the sufferings of this people. For according to the knowledge which I have received from Amoron, behold, the Lamanites have many prisoners, which they took from the tower of Sherrizah; and there were men, women, and children.

8 Και τους συζύγους και τους πατέρες αυτών των
 γυναικών και των παιδιών τους έχουν σκοτώσει, και
 τάισαν τις γυναίκες με τις σάρκες των συζύγων τους, και
 τα παιδιά με τις σάρκες των πατέρων τους. Και δεν τους
 έδιναν νερό, παρά μόνο λίγο.

9 Και παρά το φοβερό αυτό βδέλυγμα των Λαμανιτών
 δεν υπερβαίνει εκείνου του λαού μας στο Μοριάντουμ.
 Γιατί ιδού, πολλές από τις θυγατέρες των Λαμανιτών τις
 έχουν πάρει αιχμάλωτες, και αφού τις στέρησαν από αυτό
 που είναι το προσφιλέστερο και πολυτιμότερο υπεράνω
 όλων, το οποίο είναι η αγνότητα και η αρετή –

10 Και αφού το έκαναν αυτό, τις δολοφόνησαν με τον πιο
 σκληρό τρόπο, βασανίζοντας το σώμα τους ακόμη και
 μέχρι θανάτου. Και αφού το έκαναν αυτό,
 καταβροχθίζουν τη σάρκα τους σαν άγρια θηρία, εξαιτίας
 της σκληρότητας της καρδιάς τους, και αυτό το κάνουν
 ως σύμβολο ανδρείας.

11 Αχ, αγαπημένε μου υιέ, πώς μπορεί ένας λαός σαν κι
 αυτόν, που είναι χωρίς πολιτισμό –

12 (Και μόνο λίγα χρόνια έχουν περάσει, και ήταν
 πολιτισμένος και επιθυμητός λαός)

13 Όμως, αχ υιέ μου, πώς μπορεί ένας λαός σαν κι αυτόν,
 ο οποίος τέρπεται με τόσα βδελύγματα –

14 Πώς μπορούμε να περιμένουμε ότι ο Θεός θα κρατήσει
 το χέρι Του κατά την κρίση εναντίον μας;

15 Ιδού, η καρδιά μου φωνάζει: Αλίμονο σε αυτόν τον
 λαό. Βγες με κρίση, ω Θεέ, και κρύψε τις αμαρτίες, και
 την κακία, και τα βδελύγματά τους από το πρόσωπό Σου!

16 Και πάλι, υιέ μου, υπάρχουν πολλές χήρες και οι
 θυγατέρες τους που παραμένουν στο Σερριζά, και το
 τμήμα των προμηθειών που δεν πήραν μαζί τους οι
 Λαμανίτες, ιδού, ο στρατός του Ζενεφί το έχει πάρει μαζί
 του, και τις άφησε να περιπλανώνται οπουδήποτε
 μπορούν για τροφή. Και πολλές ηλικιωμένες γυναίκες
 εξασθενούν στον δρόμο και πεθαίνουν.

17 Και ο στρατός που είναι μαζί μου είναι αδύναμος. Και
 τα στρατεύματα των Λαμανιτών βρίσκονται ανάμεσα
 στο Σερριζά και έμένα. Και όλοι όσοι έχουν καταφύγει
 στον στρατό του Ααρών έχουν πέσει θύματα της
 απαίσιης κτηνωδίας τους.

And the husbands and fathers of those women and
 children they have slain; and they feed the women upon
 the flesh of their husbands, and the children upon the
 flesh of their fathers; and no water, save a little, do they
 give unto them.

And notwithstanding this great abomination of the
 Lamanites, it doth not exceed that of our people in
 Moriantum. For behold, many of the daughters of the
 Lamanites have they taken prisoners; and after depriv-
 ing them of that which was most dear and precious
 above all things, which is chastity and virtue—

And after they had done this thing, they did murder
 them in a most cruel manner, torturing their bodies
 even unto death; and after they have done this, they de-
 vour their flesh like unto wild beasts, because of the
 hardness of their hearts; and they do it for a token of
 bravery.

O my beloved son, how can a people like this, that are
 without civilization—

(And only a few years have passed away, and they
 were a civil and a delightsome people)

But O my son, how can a people like this, whose de-
 light is in so much abomination—

How can we expect that God will stay his hand in
 judgment against us?

Behold, my heart cries: Wo unto this people. Come
 out in judgment, O God, and hide their sins, and
 wickedness, and abominations from before thy face!

And again, my son, there are many widows and their
 daughters who remain in Sherrizah; and that part of the
 provisions which the Lamanites did not carry away, be-
 hold, the army of Zenephi has carried away, and left
 them to wander whithersoever they can for food; and
 many old women do faint by the way and die.

And the army which is with me is weak; and the
 armies of the Lamanites are betwixt Sherrizah and me;
 and as many as have fled to the army of Aaron have
 fallen victims to their awful brutality.

- 18 Αχ, η εξαχρείωση του λαού μου! Είναι χωρίς τάξη και χωρίς έλεος. Ιδού, δεν είμαι παρά μόνο άνθρωπος, και δεν έχω παρά μόνο τη δύναμη ανθρώπου, και δεν μπορώ πλέον να επιβάλω τις εντολές μου.
- 19 Και έχουν γίνει δυνατοί στη διαστροφή τους, και είναι κτηνώδεις σαν εκείνους, χωρίς να αφήνουν κανένα να γλιτώσει, ούτε ηλικιωμένο ούτε νέο, και τέρπονται με καθετί εκτός από εκείνο που είναι καλό. Και τα δεινά των γυναικών μας και των παιδιών μας επάνω σε όλο το πρόσωπο αυτής της χώρας ξεπερνούν το καθετί. Μάλιστα, η γλώσσα δεν μπορεί να το πει ούτε μπορεί να γραφεί.
- 20 Και τώρα, υιέ μου, δεν εμμένω άλλο σε αυτήν την τρομερή σκηνή. Ιδού, εσύ γνωρίζεις την κακία αυτού του λαού. Εσύ γνωρίζεις ότι αυτοί ζουν χωρίς αρχές, και δίχως καν αισθήματα. Η δεν κακία τους υπερβαίνει εκείνη των Λαμανιτών.
- 21 Ιδού, υιέ μου, δεν μπορώ να τους προτείνω στον Θεό μην τυχόν και με πατάξει.
- 22 Όμως ιδού, υιέ μου, εσένα σε προτείνω στον Θεό, και βασιζομαι στον Χριστό ότι θα σωθείς. Και προσεύχομαι στον Θεό να σου χαρίσει τη ζωή σου, για να δεις ως μάρτυρας την επιστροφή του λαού Του προς Αυτόν ή την ολοκληρωτική καταστροφή τους· επειδή ξέρω ότι οπωσδήποτε θα αφανιστούν εκτός αν μετανοήσουν και επιστρέψουν προς Εκείνον.
- 23 Και αν χαθούν, θα είναι όπως και με τους Ιαρεδίτες, εξαιτίας της ισχυρογνωμοσύνης της καρδιάς τους, που επιζητούν αίμα και εκδίκηση.
- 24 Και αν γίνει να χαθούν, ξέρουμε ότι πολλοί από τους αδελφούς μας έχουν λιποτακτήσει προς τους Λαμανίτες, επίσης και πολλοί ακόμη θα λιποτακτήσουν προς αυτούς. Επομένως, γράψε λίγα πράγματα, αν εσύ σωθείς κι εγώ αφανιστώ και δεν σε δω. Όμως ελπίζω ότι θα μπορέσω να σε δω σύντομα, επειδή έχω ιερά χρονικά που θα ήθελα να σου παραδώσω.

O the depravity of my people! They are without order and without mercy. Behold, I am but a man, and I have but the strength of a man, and I cannot any longer enforce my commands.

And they have become strong in their perversion; and they are alike brutal, sparing none, neither old nor young; and they delight in everything save that which is good; and the suffering of our women and our children upon all the face of this land doth exceed everything; yea, tongue cannot tell, neither can it be written.

And now, my son, I dwell no longer upon this horrible scene. Behold, thou knowest the wickedness of this people; thou knowest that they are without principle, and past feeling; and their wickedness doth exceed that of the Lamanites.

Behold, my son, I cannot recommend them unto God lest he should smite me.

But behold, my son, I recommend thee unto God, and I trust in Christ that thou wilt be saved; and I pray unto God that he will spare thy life, to witness the return of his people unto him, or their utter destruction; for I know that they must perish except they repent and return unto him.

And if they perish it will be like unto the Jaredites, because of the wilfulness of their hearts, seeking for blood and revenge.

And if it so be that they perish, we know that many of our brethren have deserted over unto the Lamanites, and many more will also desert over unto them; wherefore, write somewhat a few things, if thou art spared and I shall perish and not see thee; but I trust that I may see thee soon; for I have sacred records that I would deliver up unto thee.

25 Υιέ μου, να είσαι πιστός στον Χριστό, και είτε αυτά που σου έχω γράψει να μη σε λυπήσουν τόσο που να σε βαρύνουν μέχρι θανάτου. Όμως είτε ο Χριστός να σε ανυψώσει, και είτε τα Πάθη και ο θάνατός Του, και η εμφάνιση του σώματός Του προς τους πατέρες μας, και το έλεος και η μακροθυμία Του, και η ελπίδα της δόξας Του και της αιώνιας ζωής να βρίσκονται στον νου σου για πάντα.

26 Και είτε η χάρη του Θεού Πατέρα, του οποίου ο θρόνος είναι ψηλά στους ουραμούς, και ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός, που κάθεται στο δεξί χέρι της δύναμής Του έως ότου τα πάντα υποταχθούν σε Αυτόν, να είναι και να παραμένουν μαζί σου για πάντα. Αμήν.

My son, be faithful in Christ; and may not the things which I have written grieve thee, to weigh thee down unto death; but may Christ lift thee up, and may his sufferings and death, and the showing his body unto our fathers, and his mercy and long-suffering, and the hope of his glory and of eternal life, rest in your mind forever.

And may the grace of God the Father, whose throne is high in the heavens, and our Lord Jesus Christ, who sitteth on the right hand of his power, until all things shall become subject unto him, be, and abide with you forever. Amen.

Μορόνι 10

- 1 Τώρα εγώ, ο Μορόνι, γράφω μερικά, όπως μου φαίνεται καλό. Και γράφω προς τους αδελφούς μου, τους Λαμανίτες. Και θα ήθελα να μάθουν ότι πέρασαν περισσότερα από τετρακόσια είκοσι χρόνια από τότε που δόθηκε το σημείο του ερχομού του Χριστού.
- 2 Και σφραγίζω αυτά τα χρονικά, αφού πρώτα πω μερικά λόγια ως είδος προτροπής προς εσάς.
- 3 Ιδού, θα ήθελα να σας προτρέψω, όταν θα τα διαβάσετε αυτά, αν είναι σοφία του Θεού να τα διαβάσετε, να θυμηθείτε πόσο πολυεύσπλαχνος υπήρξε ο Κύριος προς τα τέκνα των ανθρώπων, από τη δημιουργία του Αδάμ μέχρι την εποχή που εσείς θα τα λάβετε αυτά, και θα τα συλλογιστείτε μέσα στην καρδιά σας.
- 4 Και όταν θα τα λάβετε αυτά, θα ήθελα να σας προτρέψω να ρωτήσετε τον Θεό, τον Αιώνιο Πατέρα, στο όνομα του Χριστού, αν αυτά δεν είναι αληθινά. Και αν ζητήσετε με καρδιά ειλικρινή, με πρόθεση πραγματική, έχοντας πίστη στον Χριστό, θα σας φανερώσει την αλήθεια αυτών των πραγμάτων, με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος.
- 5 Και με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος μπορείτε να γνωρίσετε την αλήθεια των πάντων.
- 6 Και οτιδήποτε είναι καλό, είναι δίκαιο και αληθινό. Επομένως, τίποτα που να είναι καλό δεν αρνείται τον Χριστό, αλλά ομολογεί ότι Αυτός υπάρχει.
- 7 Και μπορείτε να γνωρίζετε ότι Αυτός υπάρχει με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος. Επομένως θα ήθελα να σας προτρέψω να μην αρνείστε τη δύναμη του Θεού, γιατί ενεργεί με δύναμη, ανάλογα με την πίστη των τέκνων των ανθρώπων, το ίδιο σήμερα και αύριο και πάντοτε.
- 8 Και πάλι, αδελφοί μου, σας προτρέπω να μην αρνείστε τα χαρίσματα από τον Θεό, γιατί είναι πολλά, και έρχονται από τον ίδιο Θεό. Και υπάρχουν διάφοροι τρόποι κατά τους οποίους χορηγούνται τα χαρίσματα αυτά. Όμως είναι ο ίδιος Θεός που ενεργεί τα πάντα στους πάντες. Και δίνονται με τη φανέρωση του Πνεύματος του Θεού προς τους ανθρώπους, προς όφελός τους.
- 9 Γιατί ιδού, στον ένα δίνεται με το Πνεύμα του Θεού να διδάξει τον λόγο σοφίας.

Moroni 10

Now I, Moroni, write somewhat as seemeth me good; and I write unto my brethren, the Lamanites; and I would that they should know that more than four hundred and twenty years have passed away since the sign was given of the coming of Christ.

And I seal up these records, after I have spoken a few words by way of exhortation unto you.

Behold, I would exhort you that when ye shall read these things, if it be wisdom in God that ye should read them, that ye would remember how merciful the Lord hath been unto the children of men, from the creation of Adam even down until the time that ye shall receive these things, and ponder it in your hearts.

And when ye shall receive these things, I would exhort you that ye would ask God, the Eternal Father, in the name of Christ, if these things are not true; and if ye shall ask with a sincere heart, with real intent, having faith in Christ, he will manifest the truth of it unto you, by the power of the Holy Ghost.

And by the power of the Holy Ghost ye may know the truth of all things.

And whatsoever thing is good is just and true; wherefore, nothing that is good denieth the Christ, but acknowledgeth that he is.

And ye may know that he is, by the power of the Holy Ghost; wherefore I would exhort you that ye deny not the power of God; for he worketh by power, according to the faith of the children of men, the same today and tomorrow, and forever.

And again, I exhort you, my brethren, that ye deny not the gifts of God, for they are many; and they come from the same God. And there are different ways that these gifts are administered; but it is the same God who worketh all in all; and they are given by the manifestations of the Spirit of God unto men, to profit them.

For behold, to one is given by the Spirit of God, that he may teach the word of wisdom;

10 Και σε άλλον, το να διδάξει τον λόγο της γνώσης με το ίδιο Πνεύμα.

11 Και σε άλλον, υπερβολικά μεγάλη πίστη. Και σε άλλον, τα χαρίσματα ίσσεως με το ίδιο Πνεύμα.

12 Και πάλι, σε άλλον, το να κάνει μεγάλα θαύματα.

13 Και πάλι, σε άλλον, το να προφητεύει σχετικά με τα πάντα.

14 Και πάλι, σε άλλον, το να βλέπει αγγέλους και πνεύματα που τελούν διακονία.

15 Και πάλι, σε άλλον, όλα τα είδη γλωσσών.

16 Και πάλι, σε άλλον, την ερμηνεία γλωσσών και διαφόρων ειδών γλωσσών.

17 Και όλα αυτά τα χαρίσματα έρχονται με το Πνεύμα του Χριστού. Και έρχονται σε κάθε άνθρωπο ατομικά, σύμφωνα με το όπως αυτός θέλει.

18 Και θα ήθελα να σας προτρέψω, αγαπημένοι μου αδελφοί, να θυμάστε ότι κάθε καλό χάρισμα έρχεται από τον Χριστό.

19 Και θα ήθελα να σας προτρέψω, αγαπημένοι μου αδελφοί, να θυμάστε ότι είναι ο ίδιος εχθές, σήμερα και πάντοτε, και ότι όλα αυτά τα χαρίσματα για τα οποία έχω μιλήσει, τα οποία είναι πνευματικά, ποτέ δεν θα εκλείψουν, όσο θα υπάρχει ο κόσμος, παρά μόνο σύμφωνα με την απιστία των τέκνων των ανθρώπων.

20 Επομένως, πρέπει να υπάρχει πίστη, και εφόσον υπάρχει πίστη πρέπει επίσης να υπάρχει ελπίδα, και εφόσον υπάρχει ελπίδα πρέπει επίσης να υπάρχει αγνή αγάπη.

21 Και αν δεν έχετε αγνή αγάπη δεν μπορείτε με κανέναν τρόπο να σωθείτε στη βασιλεία του Θεού. ούτε μπορείτε να σωθείτε στη βασιλεία του Θεού αν δεν έχετε πίστη, ούτε μπορείτε αν δεν έχετε ελπίδα.

22 Και αν δεν έχετε ελπίδα, θα πρέπει αναγκαστικά να βρίσκεστε σε απόγνωση, και η απόγνωση έρχεται εξαιτίας της ανομίας.

23 Και ο Χριστός πράγματι είπε στους πατέρες μας: Αν έχετε πίστη μπορείτε να κάνετε τα πάντα, όσα κρίνω ότι είναι σκόπιμο προς εμένα.

And to another, that he may teach the word of knowledge by the same Spirit;

And to another, exceedingly great faith; and to another, the gifts of healing by the same Spirit;

And again, to another, that he may work mighty miracles;

And again, to another, that he may prophesy concerning all things;

And again, to another, the beholding of angels and ministering spirits;

And again, to another, all kinds of tongues;

And again, to another, the interpretation of languages and of divers kinds of tongues.

And all these gifts come by the Spirit of Christ; and they come unto every man severally, according as he will.

And I would exhort you, my beloved brethren, that ye remember that every good gift cometh of Christ.

And I would exhort you, my beloved brethren, that ye remember that he is the same yesterday, today, and forever, and that all these gifts of which I have spoken, which are spiritual, never will be done away, even as long as the world shall stand, only according to the unbelief of the children of men.

Wherefore, there must be faith; and if there must be faith there must also be hope; and if there must be hope there must also be charity.

And except ye have charity ye can in nowise be saved in the kingdom of God; neither can ye be saved in the kingdom of God if ye have not faith; neither can ye if ye have no hope.

And if ye have no hope ye must needs be in despair; and despair cometh because of iniquity.

And Christ truly said unto our fathers: If ye have faith ye can do all things which are expedient unto me.

24 Και τώρα μιλώ προς όλα τα πέρατα της γης – ότι αν έλθει η ημέρα που η δύναμη και τα χαρίσματα του Θεού θα έχουν εκλείψει από ανάμεσά εσάς, θα είναι εξαιτίας της απιστίας.

25 Και αλίμονο στα τέκνα των ανθρώπων, αν αυτή είναι η περίπτωση. Γιατί δεν θα υπάρχει κανένας που να κάνει καλό ανάμεσά σας, όχι, ούτε ένας. Γιατί αν υπάρχει ένας ανάμεσά σας που να κάνει καλό, θα ενεργεί με τη δύναμη και τα χαρίσματα του Θεού.

26 Και αλίμονο σε εκείνους που θα τα εξαλείψουν αυτά και πεθάνουν, γιατί πεθαίνουν μέσα στις αμαρτίες τους, και δεν μπορούν να σωθούν στη βασιλεία του Θεού. Και το λέω σύμφωνα με τα λόγια του Χριστού, και δεν ψεύδομαι.

27 Και σας προτρέπω να θυμάστε όλα αυτά, επειδή γρήγορα έρχεται ο καιρός που θα ξέρετε ότι δεν ψεύδομαι, επειδή θα με δείτε στο βήμα του Θεού, και ο Κύριος ο Θεός θα σας πει: Δεν σας διακήρυξα τα λόγια μου, τα οποία είχαν γραφεί από αυτόν τον άνθρωπο, σαν να φωνάζει κάποιος από τους νεκρούς, μάλιστα, ακριβώς σαν να μιλάει κάποιος από το χώμα;

28 Εγώ τα διακηρύττω αυτά προς εκπλήρωση των προφητειών. Και ιδού, θα βγουν από το στόμα του παντοτινού Θεού. Και ο λόγος Του θα συρίζει από γενεά σε γενεά.

29 Και ο Θεός θα σας δείξει ότι αυτό που έχω γράψει είναι αλήθεια.

30 Και πάλι θα ήθελα να σας προτρέψω να έλθετε προς τον Χριστό, και να κρατάτε γερά κάθε καλό χάρισμα, και να μην αγγίξετε το πονηρό χάρισμα, ούτε το ακάθαρμο.

31 Και ξύπνα, και σήκω από το χώμα, ω Ιερουσαλήμ. Μάλιστα, και φόρεσε τα όμορφα ενδύματά σου, ω θυγατέρα της Σιών, και στερέωσε τους πασσάλους σου και πλάτυνε τα όριά σου για πάντα, ώστε να μην εξευτελίζεσαι πια, ώστε οι διαθήκες του Αιώνιου Πατέρα τις οποίες έχει συνάψει προς εσένα, ω οίκε του Ισραήλ, να εκπληρωθούν.

And now I speak unto all the ends of the earth—that if the day cometh that the power and gifts of God shall be done away among you, it shall be because of unbelief.

And wo be unto the children of men if this be the case; for there shall be none that doeth good among you, no not one. For if there be one among you that doeth good, he shall work by the power and gifts of God.

And wo unto them who shall do these things away and die, for they die in their sins, and they cannot be saved in the kingdom of God; and I speak it according to the words of Christ; and I lie not.

And I exhort you to remember these things; for the time speedily cometh that ye shall know that I lie not, for ye shall see me at the bar of God; and the Lord God will say unto you: Did I not declare my words unto you, which were written by this man, like as one crying from the dead, yea, even as one speaking out of the dust?

I declare these things unto the fulfilling of the prophecies. And behold, they shall proceed forth out of the mouth of the everlasting God; and his word shall hiss forth from generation to generation.

And God shall show unto you, that that which I have written is true.

And again I would exhort you that ye would come unto Christ, and lay hold upon every good gift, and touch not the evil gift, nor the unclean thing.

And awake, and arise from the dust, O Jerusalem; yea, and put on thy beautiful garments, O daughter of Zion; and strengthen thy stakes and enlarge thy borders forever, that thou mayest no more be confounded, that the covenants of the Eternal Father which he hath made unto thee, O house of Israel, may be fulfilled.

32 Μάλιστα, ελάτε προς τον Χριστό, και τελειοποιηθείτε με αυτόν, και αρνηθείτε κάθε ασέβεια. Και αν αρνηθείτε κάθε ασέβεια και αγαπάτε τον Θεό με όλη τη δύναμη, τον νου και την ισχύ σας, τότε είναι η χάρη Του αρκετή για σας, ώστε με τη χάρη Του να γίνετε τέλειοι εν Χριστώ. Και αν μέσω της χάρης του Θεού είστε τέλειοι εν Χριστώ, δεν μπορείτε με κανέναν τρόπο να αρνηθείτε τη δύναμη του Θεού.

33 Και πάλι, αν εσείς μέσω της χάρης του Θεού είστε τέλειοι εν Χριστώ, και δεν αρνείστε τη δύναμή Του, τότε καθαγιάζετε εν Χριστώ μέσω της χάρης του Θεού, διά τους αίματος του Χριστού που χύθηκε, το οποίο είναι στη διαθήκη του Πατέρα προς άφεση των αμαρτιών σας, ώστε να αγιασθείτε, χωρίς κηλίδα.

34 Και τώρα σε όλους σας λέω: έχετε γεια. Εγώ σύντομα θα πάω να αναπαυτώ στον παράδεισο του Θεού, μέχρι το πνεύμα μου και το σώμα μου πάλι να ενωθούν, και να προσαχθώ θριαμβευτικά μέσα από τον αέρα, για να σας συναντήσω εμπρός στο αρεστό βήμα του μεγάλου Ιεχωβά, του Αιώνιου Κριτή τόσο των ζώντων όσο και των νεκρών. Αμήν.

Τέλος

Yea, come unto Christ, and be perfected in him, and deny yourselves of all ungodliness; and if ye shall deny yourselves of all ungodliness, and love God with all your might, mind and strength, then is his grace sufficient for you, that by his grace ye may be perfect in Christ; and if by the grace of God ye are perfect in Christ, ye can in nowise deny the power of God.

And again, if ye by the grace of God are perfect in Christ, and deny not his power, then are ye sanctified in Christ by the grace of God, through the shedding of the blood of Christ, which is in the covenant of the Father unto the remission of your sins, that ye become holy, without spot.

And now I bid unto all, farewell. I soon go to rest in the paradise of God, until my spirit and body shall again reunite, and I am brought forth triumphant through the air, to meet you before the pleasing bar of the great Jehovah, the Eternal Judge of both quick and dead. Amen.

The End